LÜĞƏT VƏ ENSİKLOPEDİYALAR

ALMANCA AZƏRBAYCANCA LÜĞƏT

Lüğətə
təxminən 40000 söz və söz birləşməsi daxil edilmişdir.

İKİNCİ NƏŞR

LÜĞƏT VƏ ENSİKLOPEDİYALAR

Ш143
А58

ALMANCA-AZƏRBAYCANCA

LÜĞƏT

Bu kitab "Almanca-azərbaycanca lüğət" (Bakı, "Maarif", 1971) nəşri əsasında təkrar nəşrə hazırlanmışdır

Lüğətin birinci nəşrinin redaktoru
Cəfər Cəfərov

Lüğətin ikinci nəşrinin redaktoru
Çərkəz Qurbanlı
filologiya elmləri namizədi, dosent

ISBN 978-9952-34-168-3

494.361331-dc22
Alman dili – Lüğətlər – Azərbaycan dili

Almanca-azərbaycanca lüğət.
Bakı, "Şərq-Qərb", 2007, 648 səh.

© "Şərq-Qərb", 2007

BİR NEÇƏ SÖZ

Azərbaycan Dillər Universitetinin alman dili və fonetika kafedralarının müəllimlərinin birgə əməyi nəticəsində yaranan bu lüğət təxminən 40000-ə yaxın söz və ifadəni əhatə edir.

"Almanca-azərbaycanca lüğət"in yaranmasına olan ehtiyac istər orta məktəblərdə və istərsə də ali məktəblərdə alman dilinin tədrisindən, eyni zamanda geniş oxucu kütlələrinin alman dilini öyrənmək arzusundan doğmuşdur. Lüğət əsasən alman dilini öyrənənlərə, alman bədii ədəbiyyatını, ictimai-siyasi, elmi-kütləvi ədəbiyyatı, qəzet və jurnalları oxuyub tərcümə etməyə kömək məqsədini güdür. Lüğətdə həyatın ən müxtəlif sahələrini (texnika, təbiyyat elmləri, incəsənət, ədəbiyyat, ictimai elmlər və s.) ifadə edən sözlər toplanmışdır.

Lüğətin birinci nəşri sovet dönəmində hazırlanıb çapdan çıxdığına görə, təbiidir ki, o dövrün siyasi tələblərini özündə əks etdirir. İkinci nəşrdə lüğət həmin siyasi "pərsəngdən" təmizlənmiş, müstəqil Azərbaycanın reallıqları daxil edilmişdir. Bundan əlavə, lüğətin ikinci nəşrində köhnəlmiş söz və ifadələr daha çağdaş və işləkli söz və ifadələrlə əvəz edilmişdir.

Lüğətin sözlüyünü düzəldərkən aşağıdakı lüğətlərdən istifadə edilmişdir: Немецко-русский словарь, под ред. Г.Полак и Е.Линднер, изд. 1941; Немецко-русский словарь, под ред. В.В.Рудаша, изд. 1947; Немецко-русский словарь, под ред. А.А.Лепинна и Н.И.Страховой, изд. 1964; Н.С.Чемоданов, "Немецко-русский фразеологический словарь". Москва, 1956; Hermann Paul. Deutsches Wörterbuch. 7 Auflage, 1960; Fremdwörterbuch. VEB Bibliographisches Institut. Leipzig, 1966; Th. Siebs. Deutsche Hochsprache. Bühnenaussprache. 17 Auflage. Berlin, 1958; Wörterbuch der deutschen Aussprache. Leipzig, 1964; Rusca-azərbaycanca lüğət. II cilddə. Bakı, 1959.

Lüğətin tərtib olunmasında Babayeva Rəfiqə, Dadaşova Qəribə, Əliyeva Əminə, Əsgərova Bikəxanım, Muradova Elmira, Paşayev Heybət, Pepinova Sevda, Sadıxova Ədilə və Cəfərov Cəfər iştirak etmişlər.

LÜĞƏTDƏN İSTİFADƏ QAYDALARI

Alman dilindəki lüğət əlifba sırası ilə düzülmüşdür. Yalnız xüsusi hallarda törəmə sözlər qrup sistemində verilir. Vurğu işarəsi (') alman sözlərində vurğulu hecadakı saitin üstündə göstərilir. Əgər vurğu umlautla yazılan saitin üzərinə düşərsə, vurğu işarəsi qoyulmur; məs.: **Bäcker.** Sözdə umlautla yazılan iki sait olarsa, onda vurğu göstərilir; məs.: **Möbelgeschäft.** Birhecalı sözlərdə vurğu göstərilməyib. Xarici mənşəyə malik olan sözlərin və həmçinin ümumi oxu qaydalarından kənara çıxan alman sözlərinin beynəlxalq sistem üzrə qəbul edilmiş transkripsiyası vurğusu ilə verilir.

Bəzən xarici affiksləri olan alman sözlərində yalnız affikslərin transkripsiyası verilir. Bundan sonra sözlərin qrammatik abreviaturası, yəni nitq hissələri, fellərin təsirli və ya təsirsizliyi, isimlərin cinsi, yiyəlik halı və cəmini göstərən sonluqlar verilir. İsimlərdən sonra gələn mötərizələrdəki rəqəmlər (1-13) lüğətin əvvəlindəki hallanma cəd-

Tərkibində bir təyinedici söz olan söz qruplarında tilda (~) işarəsi təyinedici sözü əvəz edir, şaquli qoşa xətt (||) isə onu başqa sözlərdən ayırır; məs.: **Arbeiter || ugend...; judlend ~klasse...; Arbeiter || jugend...; Arbeiter || klasse...** oxumaq lazımdır.

Qoşa şaquli xətt (||) həmçinin sözdə sözdüzəldici elementləri bildirir; məs.: **áb || nutzen, Gut || schein.** Şaquli punktir xətti sözü hecalara düzgün bölmək məqsədilə qoyulur; məs.: **Lini·e, Feri·en.**

Qara rum rəqəmləri **(II)** söz qrupunun müxtəlif qrammatik kateqoriyalarını göstərir. Qara ərəb rəqəmləri **(1., 2.)** və bucaqlı mötərizə içərisində verilən açıq ərəb rəqəmləri [1), 2)] eyni alman sözlərinin müxtəlif mənalarını göstərir.

Nöqtəli vergüllə qismən yaxın mənalar, vergüllə sinonim tərcümələr və alman sözünün yaxın mənalarını bildirən tərcümələr ayrılır; məs.: **Taste** *f* (II) **1.** klaviş; dil, klavişa (*pianoda, yazı maşınında* və s.); **2.** açar (*teleqrafda*).

Təsirli fellərdəki (s) işarəsi onların köməkçi "sein" feli ilə, (h) "haben" köməkçi feli ilə, (s, h) işarəsi isə "sein" və "haben" köməkçi felləri ilə dəyişməsini göstərir. Əgər *vi*-dən sonra əlavə işarə yoxdursa, onda bu feil "haben" köməkçi feli ilə dəyişir.

Bir cür yazılan, lakin mənaca başqa-başqa olan sözlər (omonimlər)

ŞƏRTİ İXTİSARLAR

Almanca və latınca

a **Adjektiv** – sifət
A **Akkusativ** – təsirlik hal
adv **Adverb** – zərf
cj **Konjunktion** – bağlayıcı
comp **Komparativ** – müqayisə dərəcəsi
conj **Konjuktiv** – felin *qeyri-real* forması
D **Dativ** – yönlük hal
etw. **etwas** – nəsə
f **Femininum** – qadın cinsi
G **Genitiv** – yiyəlik hal
(*h*) **haben** – köməkçi feli ilə təsrif olunur
präf **Präfix** – prefiks (ön şəkilçi)
präs **Präsens** – indiki zaman
pron **Pronomen** – əvəzlik
pron dem **Demonstrativpronomen** – işarə əvəzliyi
pron imp **impersonales, unpersönliches Pronomen** – şəxssiz əvəzlik
pron indef **Indefinitpronomen** – qeyri-müəyyən əvəzlik
pron inter **Interrogativpronomen** – sual əvəzliyi
pron pers **Personalpronomen** – şəxs əvəzliyi

Azərbaycanca ixtisarlar

aqr. aqronomiya
anat. anatomiya
antr. antropologiya
arxeol. arxeologiya
arxit. arxitektura
astr. astronomiya
aşp. aşpazlıq
ata. söz. atalar sözü
av. aviasiya
avstr. Avstriyada işlənən söz
avt. avtomobil
bakt. bakteriologiya
bayt. baytarlıq
berl. Berlin dialekti
biol. biologiya
hüq. hüquq termini
xüs. xüsusi termin
idm. idman
iqt. iqtisadiyyat
incəsən. incəsənət
inq. əv. inqilabdan əvvəl işlənən söz
isteh. istehza ilə deyilən söz
k.t. kənd təsərrüfatı
kim. kimya
kin. kinayə ilə deyilən söz
kit. dil. kitab dili
kob. kobudcasına
köhn. köhnəlmiş söz və ya məna
qısal. qısaldılmış
qram. qrammatika

...söz kiç... ... sözünün kiçiltmə forması
...söz. sif. ... sözündən sifət
şahm. şahmat termini
şair. şairanə ifadə
tar. tarix
tea. teatr
tex. texnika
tənt. təntənəli söz
tib. tibbi termin
tic. ticarət termini
tikin. tikinti
toxuc. toxuculuq termini
topoqr. topoqrafiya
və i.a. və ilaxır
və s. və sairə
vulq. vulqar (qeyri-ədəbi) söz
zaraf. zarafatla
zool. zoologiya

Alman əlifbası

Çap hərfləri	Hərflərin adları	Əl yazması	Çap hərifləri	Hərflərin adları	Əl yazması
Aa	a	*A a*	**Nn**	en	*N n*
Bb	be	*B b*	**Oo**	o	*O o*
Cc	se	*C c*	**Pp**	pe	*P p*
Dd	de	*D d*	**Qq**	qu	*Q q*

Aa

A, a *n inv* **1.** *alman əlifbasının birinci hərfi*; **2.** *məc.* başlanğıc; **von A bis Z** başdan ayağa; **Weder A noch B von etw. zu sagen wissen** nədənsə qandığı qrafası olmamaq; **Wer A sagt, muß auch B sagen** *ata. söz.* Oxunu atıb yayını gizlətməzlər.
Aal *m* (1) ilanbalığı.
áal || artig *a* ilanbalığına oxşar.
Aar *m* (1) qartal, qaraquş; **Die Aare kümmern sich nicht um die Fliegen** *ata. söz.* Qartal milçək ovlamaz.
Aas *n* (2, 5) **1.** cəmdək, leş; **2.** *məc.* əclaf, məlun; **3.** *tex.* lət (*dərinin tərs üzü*); **4.** kəpək (*unda*).
ab *prp* (D) -dan, -dən; **~ heute, von heute** ~ bu gündən, bu gündən etibarən; **~ 28 Mai** mayın 28-dən; **auf und ~** dala-qabağa, aşağı-yuxarı; **~ und an, ~ und zu,** bəzən, hərdən; **Gewehr ~!** *hərb.* Endir! (*silahı*); **Hut ~!** Papağı götürün!; **weit ~ von ...** -dan, -dən uzaq; **der Knopf ist ~** düymə qopub.
áb || beißen *vt* dişləmək, dişləyib qopartmaq.
áb || berufen *vt* geri çağırmaq; azad etmək (*işdən, vəzifədən*).
Áb || berufung *f* (10) geri çağırma (*işdən*), işdən çıxarma; vəzifədən kənar etmə.
áb || bezahlen *vt* ödəmək.
áb || biegen I *vt* əymək, qarmaq, gərmək; **II** *vi* (s) dönmək; **er bog die in die Seitenstraße ab** o, yan küçəyə (*döngəyə*) döndü.
Áb || bild *n* (5) **1.** şəkil; **2.** əks etmə, inikas.
áb || bilden *vt* təsvir etmək; göstərmək.
Áb || bildung *f* (10) təsvir etmə, əks etmə.
Áb || bitte *f* (11) üzr istəmə (*bağışlanmaq üçün*); **~ tun/leisten** üzr istəmək.
áb || blenden *vt* işığın qabağını tutmaq; işığı tutmaq, söndürmək (*avtomobilin, gəminin işığını*).
áb || brechen I *vt* **1.** sındırmaq, qoparmaq (*budağı*); **2.** dayandırmaq; **sie brachen das Spiel / im Spiel ab** onlar oyunu dayandırdılar; **3.** sökmək (*binanı*); **4.** götürmək, yığışdırmaq; ◊ **das Lager ~** *hərb.* çəkilmək; **er hat sein**

ABC || buch *n* əlifba kitabı; **~schüler** *m* ibtidai məktəbin 1-ci sinif şagirdi; **~schütze** *m dan.* öyrənməyə təzə başlayan.
áb || dämmen *vt* bənd çəkmək, dəhnə çəkmək.
áb || danken *vt* istefa vermək; taxtdan düşmək.
áb || dichten *vt* **1.** *tex.* sıxışdırmaq; təcrid etmək; düzəltmək; **mit Werg ~** tıxamaq; **2.** *kim.* qatılaşdırmaq, buxara vermək.
áb || dienen *vt* qulluq edib qurtarmaq.
Áb || druck *m* (I, I) **1.** iz (*barmaq* və s.); **2.** (*pl* -e) *mətb.* nümunə üçün çap edilmiş vərəqlər; çapetmə (*kitabı*); **3.** *oh. pl* nəşriyyat.
áb || drucken *vt* çap etmək.
áb || drücken *vt* **1.** bərk basıb əzmək; **2.** sürətini çıxarmaq; **3.** *hərb.* çaxmağı endirmək (*tüfəngdə*).
Ábend *m* **1.** axşam; **am ~** axşamüstü; **eines ~s** bir axşam; **gegen ~** axşama yaxın; **zu ~ essen** şam etmək; **der ~ des Lebens** *məc.* ömrün son günləri: **Guten ~!** Axşamınız xeyir! ◊ **Es ist noch nicht aller Tage ~** *ata. söz.* Hər gecənin bir gündüzü var; **2.** *şair.* qərb.
ábend *adv* axşam; **heute ~** bu gün axşam.
Ábend || blatt *n* axşam qəzeti; **~brot** *n*, **~essen** *n* axşam yeməyi, şam; **~dämmerung** *f* toran, alaqaranlıq; **~gesellschaft** *f* axşam ziyafəti.
ábendlich *a* axşam... (*sif.*).
Ábend || rot *n*, *pl* **~röte** axşam şəfəqi.
ábends *adv* axşamüstü, axşamçağı; **~zuvor** axşam qabağı, bir gün əvvəl; **um 8 Uhr ~** axşam saat 8-də; **von früh bis ~** səhərdən axşama qədər.
Ábenteuer *n* (6) macəra, sərgüzəşt; fırıldaq, kələk.
Ábenteurer *m* (6) avantürist, fırıldaqçı.
áber *cj* lakin, amma, ancaq, buna baxmayaraq, halbuki; **oder ~** və yaxud; **~ und ~mal** dəfələrlə; **~ und ~ Tausende** minlərlə; **das war ~ schön** amma nə gözəl idi; **~ was ist denn los?** axı nə olub?
Áber *n* (6) *etiraz, şübhə mənasında:* **das Wenn und das ~** bütün cəhtlərin nəzərə alınması; **er hat immer ein Wenn und ein ~** onun həmişə bir bəhanəsi olur; **es ist ein ~ dabei, die Sache hat ihr ~** bu işin bir əmması var; **Kein ~!** Danışıqsız!
Áber || glaube(n) *m* (7) mövhumat, xurafat.
áber || gläubig, ~gläubisch *a* mövhumatçı, xurafatçı.
ábermalig *a* ikinci dəfə, təkrarən.
ábermal(s) *adv* ikinci dəfə.
áb || fahren I *vi* (s) yola düşmək, çıxıb getmək (*miniklə*); **der Zug fährt um 3 Uhr 20 ab** qatar saat 3-20 dəqiqədə yola düşür; **II** *vt* yormaq, əldən salmaq (*atı*).
Áb || fahrt *f* (10) **1.** getmə, yola düşmə (*qatara aid*), **2.** *məc.* ölüm, əcəl.
Ábfahrts || halle *f* üstüörtülü perron; **~signal** *n*, **~zeichen** *n* yoladüşmə siqnalı; **~zeit** *f* yoladüşmə vaxtı.
Áb || fall *m* (1*) **1.** zir-zibil, tör-töküntü; tullantı; **2.** xəyanət, üz döndərmə, vəfasızlıq; **3.** yamac, dağın döşü; **4.** dəniz, dreyf; **5.** *məd.* filizin zəifliyi; **6.** *elek.* düşmə, azalma (*gərginlik*).
áb || fallen *vi* (s) **1.** düşmək, tökülmək (*yarpaq*); **2.** dəyişdirmək (*etiqad*); **3.** arıqlamaq; **du bist ganz abgefallen** sən çox arıqlanmısan; **4.** *məc.* payına düşmək; **j-n (gründlich) ~ lassen** *dan.* bir kəsi rədd etmək, qovmaq.
áb || fällig *a* pis, yaramaz, bəyənilməyən (*fikir*); **~e Antwort** rədd cavabı.
áb || fangen *vt* **1.** tutmaq (*xəbər*), **2.** *tikin.* bərkitmək, möhkəmlətmək; **3.** *av.* düzəltmək, düzmək (*sıraya*); **4.** *hərb.* hücumu dayandırmaq.
áb || färben *vi* **1.** ağarmaq, bozarmaq, solmaq; **2.** iz qoymaq, möhür basmaq; **meine Ansichten haben auf ihn abgefärbt** dünyagörüşüm onda təcəssüm tapmışdır.
áb || fassen *vt* **1.** yazmaq, tərtib etmək; **einen Brief ~** məktub yazmaq; **2.** tutmaq; **bei etw.~** cinayət başında tutmaq; **3.** açmaq (*yumağı*).
Áb || fassung *f* (10) redaktə, tərtib.
áb || faulen *vi* (s) çürümək.
áb || fegen *vt* süpürmək.
Áb || feger *m* (6), **~in** *f* (12) süpürgəçi.
áb || feilen *vt* **1.** yiyələmək; **2.** *məc.* cilalamaq (*forma*).
áb || fertigen *vt* **1.** qulluq etmək, baxmaq (*müştəriyə*), **2.** yola salmaq (*qatar. mək-*

tub); **3. j-n kurz ~** bir kəsi rədd etmək, başdan eləmək.
áb || feuern I *vt* atmaq (*tüfəng* və s.); **den Revolver ~** tapança atmaq; **II** *vi* **1.** atəş açmaq; **~!** Atəş! (*komanda*); **2.** atəşi dayandırmaq.
áb || finden I *vt* təmin etmək, kifayətləndirmək; **II sich ~** (mit *D*) **1.** razılaşmaq, şərtləşmək; **2.** barışmaq (*nə ilə*).
Áb || findung *f* (10) razı etmə, kifayətləndirmə (*iddiant, tələbi*); hesablaşma.
Ábfindungs || geld *n*, **~summe** *f* əvəzi verilmə, zərərin yerini doldurma, dəbbə pulu.
áb || flauen I *vt mex.* yumaq; **II** *vi* **1.** sakitləşmək, azalmaq; **der Wind ist abgeflaut** külək sakitləşib; **2.** düşmək (*qiymət*).
áb || fliegen I *vi* (s) uçub getmək; **II** *vt av.* uçub dövrə vurmaq, hər yeri təyyarə ilə gəzmək.
áb || fließen *vi* (s) axmaq, axıb yığılmaq.
Áb || flug *m* (1*) uçub getmə (*təyyarə*).
Áb || fluß *m* (1*) **1.** qanov, arx; **2.** axın. **3.** *tex.* qolayırma; işlənmiş qazın çıxması üçün boru; **4.** azalma (*axma nəticəsində*).
Ábfluß || kanal *m* ayırıcı kanal; **~rinne** *f* **1.** nov, navalça; **2.** *aqr.* cərgəarası.
áb || fluten *vi* (s) aralanmaq, çəkilmək (*dalğa*).
áb || fordern *vt* **1.** geri çağırmaq; **2.** tələb etmək.
áb || fragen *vt* soruşmaq (*dərsi*).
áb || frieren I *vt* dondurmaq; **II** *vi* (s) donmaq, keyləşmək.
áb || führen *vt* **1.** aparmaq; **das wird uns von unserem Thema zu weit ~** *məc.* bu, bizi mövzumuzdan çox uzaqlaşdırar; **2.** həbs etmək; **3.** *tib. ayağı* işlətmək.
Ábführ || mittel *n tib.* ayaq işlətmə dərmanı.
Áb || gabe *f* (11) **1.** vermə, təhvil vermə; **2.** toplama, vergi; **rückständige ~n** qalıqlar, vergi qalığı; **3.** *fiz.* faydalı iş əmsalı.
ábgaben || frei *a* vergidən azad.
ábgaben || pflichtig *a* vergiyə düşən.
Áb || gang *m* (1*) **1.** yola düşmə (*qatar*); **~ aus dem Dienst** istefa; **2.** zərər, ziyan, itki.
áb || gängig *a* **1.** çatışmayan, itmiş; **2.** yaxşı satılan (*mal*).
Ábgangs || prüfung *f* buraxılış imtahanı; **~ station** *f* yola salınma stansiyası; **~ zeugnis** *n* buraxılış vərəqəsi, kamal attestatı.
Áb || gas *n* (2) *mex.* işlənmiş qaz.
ábgebaut *a:* **~er Beamter** işdən azad edilmiş qulluqçu.
áb || geben I *vt* vermək, qaytarmaq; ◊ **er wird einen tüchtigen Arbeiter ~** ondan yaxşı işçi çıxar; **II sich ~** (*mit D*) məşğul olmaq (*nə ilə, kimlə*).
áb || ge || brannt müflisləşmiş, var-yoxdan çıxmış.
áb || ge || droschen 1. döyülmüş (*taxıl*); **2.** *məc.* köhnəlmiş, çeynənmiş, adi; **~ e Redensareten** çeynənmiş sözlər.
áb || ge || feimt *a* ən qəddar, ən qatı; sırtıq; **ein ~ er Kerl** bərkdən-boşdan çıxmış adam; hiyləgər adam.
áb || ge || flacht *a* **1.** yastı, düz; **2.** dayaz.
áb || ge || griffen köhnəlmiş, dağılmış, silinmiş.
áb || ge || hackt *a* kəsik-kəsik parçalanmış; **~ sprechen** rabitəsiz, qırıq-qırıq danışmaq.
áb || ge || härtet *a* möhkəmlənmiş (*orqanizm*).
áb || gehen *vi* (s) yola düşmək (*qatar. gəmi*); **vom Wege ~** yolu azmaq; **vom rechten Weg ~** düz yoldan çıxmaq; aralanmaq; **die Sohle geht ab** ayaqqabının altı qopur; **mit (dem) Tode ~** vəfat etmək; **~ lassen** buraxmaq; **sich etw.~ lassen** özünə qıymamaq; **von der Wahrheit ~** həqiqətdən uzaqlaşmaq; ◊ **reißend ~** əlüstü satılmaq; **die Sache wird gut ~** iş yaxşı qurtaracaq; **davon gehen 5 Euro ab** bundan beş avro çıxmaq lazımdır.
áb || ge || kämpft *a* yorulmuş; gücdən düşmüş; **eine ~ e Truppe** döyüşlərdə gücdən düşmüş dəstə.
áb || ge || kartet *a* gizli (*qabaqcadan*) həll edilmiş; **ein ~es Spiel** qabaqcadan gizli həll edilmiş məsələ.
áb || ge || kürzt *a* **1.** qısaldılmış; **2.** *riyaz.* kəsik.
áb || ge || laufen *a* vaxtı keçmiş (*əskinas*).
áb || ge || lebt *a* zəif, əldən düşmüş, ömrünü sürmüş.
áb || ge || legen *a* uzaq, tək, yalqız, ayrı.

áb || ge || leitet *a* törəmə, düzəltmə; **~e Funktion** *riyaz.* törəmə funksiya.
áb || ge || macht *a* həll edilmiş, qurtarmış; **~!** Həll olundu! Qurtardı! Razılaşdıq!
áb || ge || magert *a* arıqlamış.
áb || ge || neigt *a* meyilsiz, xoşa gəlməyən; **er ist nicht ~** onun meyli var.
áb || ge || nutzt *a* köhnəlmiş, işlənmiş.
Ab // ge || ordnete *m, f* (9*) deputat.
Ábgeordneten || haus *n,* **~kammer** *f* deputatlar palatası.
áb || ge || plagt *a* yorulmuş, əldən düşmüş.
áb || ge || rissen *a* **1.** cırıq-cırıq; **2.** kəsik-kəsik, rabitəsiz; **3.** arası kəsilmiş.
áb || ge || sagt *a* **1.** qəddar, amansız, barışmaz (*düşmən*); **2.** ləğv olunmuş.
Áb || ge || sandte *m, f* (9*) nümayəndə, elçi.
áb || ge || schabt *a* dağılmış, köhnəlmiş; **~e Kleider** dağılmış paltar.
áb || ge || schieden *a* **1.** ayrılmış, ayrı, tək, xüsusi; **2.** mərhum, rəhmətlik... (*sif.*).
Ab || ge || schiedenheit *f* (10) təklik, ayrılıq, yalqızlıq.
áb || ge || schliffen *a* **1.** cilalanmış, hamarlanmış; **2.** *məc.* ədəbli, nəzakətli, tərbiyəli.
áb || ge || schlossen *a* **1.** qıfıllanmış, qapanmış; **2.** bitmiş, mükəmməl.
áb || ge || schmackt *a* əclaf, alçaq, axmaq.
áb || ge || schieden *a* kəsilmiş; **von der Welt ~** dünyadan ayrı düşmüş.
áb || ge || sehen *a* yanaşı, zəif olmayaraq; **ganz ~ davon, daß...** baxmayaraq ki...
áb || ge || sondert I *a* ayrı, ayrılmış, xüsusi; II *adv* ayrıca, xüsusi.
áb || ge || spannt *a* yorulmuş, haldan düşmüş, üzülmüş.
áb || ge || sperrt *a* bağlanmış, qıfıllanmış.
áb || ge || standen *a* üfunədi; qoxumuş; ◊ **Wie ~ ist diese Weisheit!** Bu həqiqət necə də köhnəlmişdir!
áb || ge || storben *a* ölmüş; ayrılmış, kəsilmiş (*bədənin hissəsi*).
áb || ge || stumpft *a* **1.** kütləşmiş; *məc.* eti-

áb || ge || wöhnen *vt (j-m)* tərgitmək (*kimənsə*), yadırğatmaq, unutdurmaq, **sich** (*D*) etw. **~** tərgitmək; **ich habe mir das Rauchen abgewöhnt** mən papiros çəkməyi tərgitmişəm; **ein Kind ~** uşağı süddən kəsmək.
áb || ge || zehrt *a* arıq, zəif, sısqa.
Ab || glanz (1) **~es,** *oh. pl* parıltı; işıltı; dəf etmə, əks.
áb || gleiten I *vi* (s) sürüşmək, sürüşüb yıxılmaq; II *vt tex.* sürüşdürmək, diyirlətmək, bir şeyin üzəri ilə aparmaq (*qəlibi, yaxud dəmir parçasını*).
Áb || gott *m* (4) büt, sənəm; *məc.* əziz-xələf.
Áb || götterei *f* (10) bütpərəstlik bütlərə sitayiş.
áb || göttisch *a* bütpərəst; **~ lieben** dəlicəsinə sevmək; **~ verehren** həddindən artıq sevmək, pərəstiş etmək.
áb || grämen (*sich*) (*um A*) dərdini çəkmək (*nəyinsə*).
áb || grenzen I *vt* ayırmaq, sərhəd qoymaq, hüdud qoymaq; II **sich ~** (*gegen A*) ayrılmaq (*kimdənsə*), əl çəkmək.
Áb || grund *m* (1*) dərin uçurum.
Áb || guß *m* (1*) **1.** *mex.* tökmə, tökülmə (*qəlib vasitəsi ilə*); **2.** *matb.* stereotip.
áb || hacken *vt* çapmaq, yarmaq.
áb || halten I *vt* **1.** (*von D*) mane olmaq (*nədənsə*); **Halte mich nicht von der Arbeit ab!** Mənə işləməyə mane olma!; **2.** yubatmaq, saxlamaq, ləngitmək; **3.** keçirmək, düzəltmək, təşkil etmək; II *vi*; **das Schiff hält von Lande ab** gəmi sahildən uzaq durur; **auf eine Richtung ~** ... doğru istiqamət almaq.
áb || hánden *adv:* **~ kommen*** (*j-m*) itmək (*kimdənsə*); **sein Dokument ist ihm ~ gekommen** onun sənədi itib.
Áb || handlung *f* (10) məqalə, əsər; **gelehrte ~** elmi əsər, dissertasiya; **mündliche ~** nitq, məruzə.
Áb || hang *m*

áb || härten *vt* su vermək (*polada*); bərkitmək, möhkəmləndirmək.
áb || hauen I *vt* çapmaq; II *vi* (s) *dan.* yox olmaq, tez çıxıb getmək; **Hau ab!** Rədd ol!, İtil cəhənnəmə!
áb || helfen *vi* nöqsanı aradan qaldırmaq, kömək etmək.
áb || herzen *vt* tumarlamaq, əzizləmək, oxşamaq (*bərk-bərk öpmək*).
áb || hetzen I *vt* ovlamaq; *məc.* təqib etmək; II **sich ~** yorulmaq, taqətdən düşmək, üzülmək; **ich bin abgehetzt** taqətdən düşmüşəm.
Áb || hilfe *f* (11) *oh. pl* **1.** düzəliş (*səhv, nöqsan*); **2.** yardım, kömək (*fəlakətdə*); **~ schaffen** kömək etmək.
áb || holen *vt* (*kiminsə, nəyinsə*) dalınca gedib gətirmək; **~ lassen** kiminsə, yaxud nəyinsə dalınca göndərmək.
áb || holzen *vt* kəsmək, qırmaq (*meşə*).
áb || horchen *vt* **1.** gizlincə qulaq asmaq, dinləmək; **das Herz ~** *tib.* ürəyə qulaq asmaq; **2.** *hərb.* gizlincə qulaq asmaq.
áb || irren *vi* (s) **1.** azmaq; **2.** *fiz.* səpələnmək, dağılmaq (*şüa*).
Ábitu`rium *n* **~s, -rien** buraxılış imtahanı (*orta məktəbdə*).
áb || kämpfen *vt* döyüşdə, mübarizədə əldə etmək.
Áb || kauf *m* bazarlıq etmə, alma, tədarük etmə.
Áb || kehr *f oh. pl* uzaqlaşdırma, ayırma, kənar etmə.
áb || kehren I *vi* **1.** dönmək (*yoldan*); **sich ~** dönmək (*yoldan*); kimsədən üz döndərmək; II *vt* süpürmək.
áb || klingen *vt* (s) susmaq, kəsilmək, dayan-

áb || kochen *vt* bişirmək (*yumurta, kartof*); qaynatmaq (*süd, su*).
áb || kommandieren *vt* ezamiyyətə göndərmək; **zu [bei] j-m abkommandiert sein** kiminsə yanına ezamiyyətdə olmaq.
áb || kommen *vi* (s) **1.** çıxmaq (*yoldan*); kənara çıxmaq (*mövzudan*); **2.** əl çəkmək (*fikirdən*); **3.** istifadədən çıxmaq, daha işlənməmək (*adət* və s.); **4. gut [hoch, tief] ~** *hərb.* yaxşı [yuxarıdan, aşağıdan] nişan almaq; ◊ **gut [billig] ~** canını (*yaxasını*) yaxşı qurtarmaq.
Áb || kommen *n* (7) razılıq, saziş; **ein ~ treffen** saziş bağlamaq, sazişə gəlmək.
áb || kühlen I *vt* **1.** soyutmaq, sərinləşdirmək; **2.** *məc.* köpünü yatırtmaq; II **sich ~** sərinləşmək, soyumaq.
Áb || kunft *f* (3) *oh. pl* mənşə, əsil.
áb || kürzen *vt* qısaltmaq, ixtisar etmək.
áb || laden *vt* boşaltmaq (*yükü*).
Áb || lage *f* (11) anbar.
áb || lagern I *vt* (s) *geol.* qat, təbəqə əmələ gətirmək; II **sich ~** çökmək.
Áb || lagerung *f* (10) *geol.* çökmə, çöküntü; laylaşma, təbəqələşmə.
áb || lassen* I *vt* **1.** buraxmaq (*suyu*); **Blut ~** *tib.* qan almaq; **2.** yola salmaq (*qatarı*); **3.** buraxmaq (*dərsdən*); **~ bağlamaq (yəhərləmək); 4.** məzuniyyətə buraxmaq; **5.** *din.* günahından keçmək; II *vi* **1.** sakitləşmək (*külək*); **ohne abzulassen** arasıkəsilmədən; **2.** (*von D*) imtina etmək; **laß ab! bəsdir! 3. vom Preis ~** qiymətdə güzəştə getmək.
Áb || lauf *m* (1*) **1.** axma, axın, nov; **2.** gediş; **der ~ der Ereignisse** hadisələrin gedişi; **3. son nach ~ von 3 Jahren** 3 il keçəndən sonra.
áb || laufen I *vi* (s) **1.** axıb tökülmək; **~ lassen** buraxmaq (*suyu*); **an dem läuft alles ab** onun heç vecinə də deyil; **2.** yola düşmək (*gəmi*); **3.** bitmək, tamam olmaq; dayanmaq (*saat*); II *vr* köhnəlmək, dağıl-

áb || legen *vt* **1.** çıxartmaq (*paltar*); **2.** vermək (*imtahan*); **3.** kənara qoymaq, bir yana qoymaq, işə tikmək; **4.** *mətb.* dağıtmaq (*yığımı*); **Rechenschaft über das verbrauchte Geld** ~ xərclənmiş pul haqqında hesabat vermək; **5. einen Eid** ~ and içmək; **Zeugnis** ~ (*für* yaxud *gegen A*) lehinə, əleyhinə şəhadət vermək (*kiminsə, nəyinsə*); **ein Geständnis** ~ boynuna almaq. **6. abgelegte Kleider** nimdaş paltar.

Áblege || raum *m* qarderob, paltar saxlanan yer.

áb || lehnen *vt* rədd etmək.

áb || lehnend *adv* kənaredici; rəddedici; mənfi.

Áb || lehnung *f* (10) **1.** rədd etmə; **2.** *hüq.* etiraz.

áb || leiten *vt* **1.** çəkmək (*məftil*); **2.** düzəltmək (*söz*); **3. eine Gleichung** ~ *riyaz.* tənlik almaq, çıxarmaq; **4.** ayırmaq, uzaqlaşdırmaq, yoldan çıxartmaq.

Áb || leiter *m* (6) **1.** ötürücü cihaz; **2.** ildırımötürən. **3.** *qram.* sözdüzəldici şəkilçi.

Áb || leitung *f* (10) **1.** ötürmə, kənara çəkmə; **2.** *riyaz.* törəmə; **3.** *qram.* düzəltmə söz; **4.** *məc.* yayındırma; **5.** *elek.* itki, azalma (*axma və s. nəticəsində*).

áb || lenken I *vt* (*von D*) yayındırmaq (*kimdənsə, nədənsə*), unutdurmaq, daşındırmaq, çəkindirmək, **einen Verdacht von sich** ~ şübhəni özündən uzaqlaşdırmaq; **II** *vi* dönmək (*yoldan*), uzaqlaşmaq.

áb || lernen *vt* (*j-m*) *nəyisə* kimdənsə öyrənmək.

áb || lesen *vt* **1.** üstündən oxumaq, saymaq, hesablamaq; **ein Meßinstrument** ~ ölçmə cihazının şkalası üzrə saymaq, cihazın göstəricilərini oxumaq; **j-m seinen Wunsch an den Augen** ~ kiminsə arzusunu gözündən duymaq, oxumaq; **2.** bir şeydən toplamaq, yığmaq; **Raupen vom Kohl** ~ kələmdən tırtıl yığmaq.

áb || leugnen *vt* inkar etmək, danmaq.

áb || liefern *vt* **1.** təhvil vermək, yerinə çatdırmaq; **2.** *məc.* buraxmaq (*mal*).

Áb || lieferung *f* (10) **1.** təhvil, hazırlama, gətirmə; **2.** *tic.* satma, buraxma (*mal*); **3.:** ~ **zur Strafvollstrckung** *hüq.* cəzaçəkmə yerinə təqdim edilməsi.

áb || liegen *vi* (s) aralı durmaq, kənarda durmaq; **das liegt weit vom Wege ab** bu, yoldan uzaqdadır.

áb || lösen I *vt* **1.** açmaq; **2.** dəyişmək, dəyişdirmək; **II sich** ~ **1.** dəyişilmək; **2.** açılmaq; **3.** qopmaq.

Áb || lösung *f* (10) **1.** açılma; qopma; **2.** əvəz, dəyişmə.

áb || machen *vt* **1.** soymaq (*heyvan dərisini*); açmaq; ayırmaq; **2.** razılaşmaq, vədələşmək; **wir haben abgemacht, uns um 3 Uhr zu treffen** biz saat 3-də görüşməyə razılaşmışıq; **Abgemacht!** Düzəlişdik!, Razılaşdıq!

Áb || machung *f* (10) saziş, razılıq; **eine** ~ **treffen** saziş bağlamaq; **eine gütliche** ~ dostcasına saziş.

áb || magern *vi* (s) arıqlamayıb əldən düşmək.

áb || malen *vt* üzündən çəkmək, surətini çıxarmaq (*rənglərlə*).

Áb || marsch *m* (1*) *hərb.* yürüş (*qoşun*), hərbi əməliyyat.

áb || marschieren *vi* (s) yola düşmək; çıxıb getmək.

áb || melden I *vi* **1.** adını pozmaq (*dəftərdən, başqa bir yerə gedərkən*); **2.** ləğv etmək (*sifarişi*); **II sich** ~ pozulmaq (*ev dəftərindən*); uçotdan çıxmaq.

Áb || meldung *f* (10) **1.** pozulma, uçotdan çıxma (*başqa bir yerə gedən zaman*); **2.** ləğv (*sifarişi*).

áb || messen *vt* ölçmək, ölçüb kəsmək (*həmç. məcazi mənada*).

áb || nagen *vt* gəmirmək, gəmirib qoparmaq.

Áb || nahme *f* (11) **1.** çıxarma, götürmə; ~ **eines Gliedes** *tib.* amputasiya; **2.** qəbul etmə (*maşını*); **3.** *məc.* satınalma, satış; **4.** itmə, azalma; ~ **der Kräfte** gücdən düşmə, bədən zəifliyi; ~ **des Mondes** Ayın kiçilməsi; ~ **eines Eides** and içdirmə.

áb || nehmen I *vt* **1.** götürmək, çıxartmaq (*ayləncədə*); **2.** (*j-m*) əlindən almaq; **3.** *tib.* amputasiya etmək; **4.** (*D*) bir şeyi almaq; **den gefangenen Soldaten wurden die Waffen abgenommen** əsir əsgərlərin silahları alındı; **5.** qəbul etmək; **das Haus wurde von der Kommission abgenommen** ev komissiya tərəfindən qəbul olundu;

dem Zeugen wird der Eid abgenommen şahid and içir; **eine Parade** ~ parad qəbul etmək; **II** *vi* **1.** kiçilmək; **der Mond nimmt ab** Ay kiçilir; **2.** arıqlamaq; **das kranke Kind nahm ab** xəstə uşaq arıqlayırdı.

Áb || nehmer *m* (6), **-in** *f* (12) **1.** alıcı; **2.** qəbul edən.

Áb || neigung *f* (10) xoşu gəlməmə (*gegen A nədənsə*).

áb || nörm *a* **1.** normal olmayan; əcaib; **2.** çirkin, eybəcər.

áb || nötigen *ve* (*j-m*) məcbur etmək (*boynuna almağa*); qoparmaq (*pulu kimdənsə*).

áb || nutzen, áb || nützen I *vt* geyib köhnəltmək, dağıtmaq (*paltarı*); **II sich** ~ köhnəlmək, kütləşmək (*həmç. məc.*).

Áb || nutzung *f* **1.** köhnəlmə, dağılma (*işlənməkdən*); kütləşmə; **2.** *hərb.* lülənin yeyilməsi.

Abonnement [-'mɑ̃:-] *n* ~s, ~s abunə olma.

Abonnént *m* (8); ~ **in** *f* (12) abunəçi.

abonnieren *vt* və *vi* (s) abunə olmaq, abunə yazılmaq; **abonniert sein** abunə olmaq.

áb || ordnen *vt* göndərmək, yollamaq.

Áb || ordnung *f* (10) **1.** deputatlar heyəti, nümayəndə heyəti; nümayəndələr; **2.** ezam etmə.

Áb || ort *m* (1) ayaqyolu.

Abórt *m* (1) *tib.* abort, uşaqsalma.

áb || passen *vt* **1.** əyninə ölçmək; **2.** gözləmək; **eine Gelegenheit** ~ əlverişli fürsət gözləmək.

Áb || prall *m* (1) geri atılma; rikoşet, çəkdirmə.

áb || prallen *vi* (s) kənara sıçramaq, kənara atılmaq.

áb || pressen *vt* **1.** sıxmaq, sıxıb suyunu çıxarmaq; **2.** (j-m) qopartmaq (*pulu kimdənsə*); **3.** *tex.* hidravlik təzyiq altında yoxlamaq.

áb || quälen (sich) (*mit D*) əzab çəkmək, əziyyət çəkmək (*nədənsə*).

áb || rahmen *vt* qaymaq yığmaq, südün üzünü yığmaq.

áb || raten *vt* (*j-m*) məsləhət görməmək (*kiməsə*).

áb || räumen *vt* **1.** miniklə daşımaq, aparmaq (*zibili*); **2.** yığışdırmaq; etw. **vom Tische** ~ masanın üstünü yığışdırmaq.

áb || rechnen I *vt* **1.** haqq-hesab vermək; **2.** çıxmaq (*pulu, bir ədədi o birindən*); **die Spesen abgerechnet** çəkilən xərci çıxaraq; **II** *vi* (*mit j-m*) hesablaşmaq; *məc.* əvəzini çıxmaq.

Áb || rechnung *f* (10) hesablama; hesabat (*pul*); hesablayıb ayırma; hesabdan çıxma; ayrılmış məbləğ; ~ **fordern** hesabat tələb etmək; ~ **halten** intiqam almaq, qisas almaq.

Áb || rede *f* (11) **1.** şərt, saziş; **der** ~ **gemäß** şərtə (sazişə) görə; **2.** inkar etmə; **die Tatsache in** ~ **stellen** faktı inkar etmək, etiraz etmək.

áb || regen (sich) sakitləşmək.

áb || reiben *vt* **1.** silmək; **2.** *tex.* cilalamaq; **3.** *tib.* sürtmək, ovxalamaq.

Áb || reibung *f* (10) **1.** silmə; **2.** cilalama; **3.** *tib.* sürtmə; ovxalama; **j-m eine** ~ **geben** *dan.* kimisə yaxşıca kötəkləmək; əzişdirmək.

Áb || reise *f* (11) getmə, yola düşmə.

áb || reisen *vt* (s) çıxıb getmək, yola düşmək.

áb || reißen I *vt* **1.** yolmaq, qopartmaq, dərmək; **2.** kəsmək (*söhbəti*); **3.** sökmək, dağıtmaq (*binanı*); **4. den Hahn** ~ *hərb.* çaxmağı vaxtından əvvəl ayaqdan salmaq; **5.** çəkmək, cızmaq; **II** *vi* (s) **1.** ayrılmaq, kəsilmək; **2.** köhnəlmək; cırılmaq; **das reißt nicht ab** *məc.* bunun axırı olmayacaq.

Áb || reißen *n* ~s, *oh. pl* **1.** qopartma; **2.** sökmə; dağıtma; **zum** ~ **1)** qırılan, qopardılan; **2)** sökmək üçün, uçurmaq üçün.

Ábreiß || kalénder *m* cırılan təqvim.

áb || rennen *vt:* **sich** (*D*) **die Beine** ~ (*nach D*) yüyürməkdən yorulmaq, qaçıb əldən düşmək; **sich** (*D*) **die Hörner** ~ sakit olmaq, ağıllanmaq.

áb || richten *vt* **1.** (*zu D*) öyrətmək (*nəyəsə*); təlim etmək (*heyvanı*); **2.** quraşdırmaq, düzəltmək; **3.** *mətb.* yığımı düzəltmək; **4.** yonmaq.

Áb || richtung *f* (10) **1.** öyrətmə, təlim (*heyvan*); **2.** quraşdırma, yerinə salma.

áb || riegeln I *vt* **1.** cəftə ilə bağlamaq; **2.** *məc* ayırmaq; **II sich** ~ *dan.* əlaqəsini kəsmək.

áb || ringen *vt* (*j-m*) **1.** təzədən zorla almaq, zorla əldə etmək; **2.** boynuna qoymaq

M.F.Axundov adına Azərbaycan Milli

252369

(*zorla*); **er hat ihm ein Gestnädnis abgerungen** o onun boynuna qoydu.

Áb || riß *m* (1) **1.** qısa oçerk; **2.** cizgi; çertyoj, plan.

áb || rücken I *vt* geriyə çəkmək, kənara çəkmək; **II** *vi* (s) geri çəkilmək (*ordu*); *məc.* əlaqəsini kəsmək; **er rückte bald ab** *dan.* o, tez rədd oldu.

áb || rufen *vt* **1.** geri çağırmaq (*səfiri*); **aus dem Leben ~** *məc.* ölmək; **2.** dayanacağın, stansiyanın adını elan etmək (*qatarda*); **3.** *hərb.* adbaad yoxlamaq.

áb || rüsten I *vt* **1.** tərk-silah etmək; **2.** *mex.* bəndi sökmək; **II** *vi* tərk-silah edilmək.

Áb || rüstung *f.* (10) tərk-silah, tərk-silah etmə.

áb || rutschen *vi* (s) sürüşmək, sürüşüb düşmək, sürüşüb yıxılmaq.

Áb || sage *f* (11) rədd, rədd etmə.

áb || sagen I *vt* **1.** rədd etmək; **2.** ləğv etmək; **einen Ausflug ~** ekskursiyanı ləğv etmək; **II** *vi* **1.** işdən çıxarmaq; **2.** imtina etmək.

áb || sägen *vt* mişarlamaq, mişarla kəsmək.

Ab || satz *m* (1*) **1.** torta, xılt; **2.** meydança (*pilləkəndə*); **3.** daban (*ayaqqabıda*); **4.** abzas; hissə, bəhs (*əsərdə*); **5.** səs tellərinin tərəddüd üsulu; **6.** *oh. pl tic.* satış, satılma (*mal*); **die Ware findet raschen ~** mal tez satılır.

Absatz || gebiet *n iqt.* satış bazarı (*rayonu*).

áb || schaffen *vt* ləğv etmək; kənar etmək.

Áb || schaffung *f* (10) ləğv; kənarlaşdırma.

áb || schälen *vt* **1.** qabığını soymaq; **2.** təmizləmək (*meyvəni*).

áb || schätzen *vt* qiymətləndirmək, qiymət qoymaq; **die Entfernung ~** məsafəni (*gözəyarı*) təyin etmək.

Áb || schätzung *f* (10) qiymət; qiymətləndirmə, qiymət qoyma.

Áb || schaum *m* **-s**, *oh. pl* köpük, kəf, orp.

áb || schäumen *vt* kəfini, köpüyünü almaq.

Áb || scheu *m* **-(e) s**, *f oh. pl* nifrət.

áb || scheuern *vt* təmizləmək, yumaq (*qabı, döşəməni*); **◊ der Ärmel ist ganz abgescheuert** paltarın qolu tam yeyilib.

áb || scheulich *a* cybecər; çirkin, iyrənc; **es ist ~ kalt** yaman (*bərk*) soyuqdur.

áb || schicken *vt* göndərmək, yola salmaq.

áb || schieben I *vt* **1.** kənara çəkmək; **die Schuld von sich ~** təqsiri (*günahı*) öz üzərindən atmaq; **2.** uzaqlaşdırmaq, xaric etmək; **3.** *hərb.* köçürmək, təxliyə etmək; **II** *vi* (s) rədd olmaq, itilmək; **Schieb ab!** İtil!

Áb || schied *m* (1) **1.** vida, ayrılıq; **~ nehmen** (*von D kimləsə*) vidalaşmaq; **2.** *məc.* istefa; j-m **den ~ geben** bir kəsi qulluqdan çıxarmaq.

Abschieds || gesuch *n* istefa ərizəsi.

áb || schießen I *vt* **1.** atmaq (*güllə*); **2.** güllə ilə vurub yıxmaq; **3.** atmaq (*ox*); **II** *vi* (s) **1.** kəsəsinə enmək; **2.** bozarmaq, solmaq (*parça*).

áb || schinden I *vt* **1.** soymaq (*dəri*); **2.** *məc.* əzab vermək; **II sich ~** özünü zərbə altına qoymaq, özünü zora salmaq.

áb || schlachten *vt* boğazlamaq, kəsmək (*heyvan, quş*); *məc.* kütləvi şəkildə öldürmək, qırmaq (*insanları*).

Áb || schlag *m* (1*) **1.** *tic.* qiymətin düşməsi, güzəşt; **auf ~ zahlen** hissə-hissə ödəmək; **2.** sökülmə (*çadır*); yığışdırılma (*düşərgə*); **3.** kəsilmiş meşə; **4.** başlanğıc (*oyunda*).

áb || schlagen I *vt* **1.** qaytarmaq, dəf etmək (*zərbəni*); **2.** rədd etmək; **die Bitte wurde abgeschlagen** xahiş rədd edildi; **3.** qırmaq (*meşəni*); **4. (sein) Wasser ~** *dan.* su **başına çıxmaq; II** *vt* enmək, aşağı düşmək (*qiymət*).

áb || schlägig *a:* **~e Antwort** rədd cavabı.

áb || schleifen I *vt* yonub hamarlamaq, yonmaq; **II sich ~** hamarlanmaq; *məc.* bəzənmək, özünü tumarlamaq.

áb || schleudern *vt* atmaq, kənara tullamaq.

áb || schließen I *vt* **1.** bağlamaq (*açarla*); **2.** bağlamaq (*müqavilə*); **3.** bitirmək (*iş*); **II sich ~** qapanmaq, xəlvətə çəkilmək; **III** *vi* qurtarmaq; sona çatmaq.

áb || schlürfen *vt* içmək (*bir az, bir udum*).

Áb || schluß *m* (1*) **1.** nəticə, son; **zum ~ bringen** qurtarmaq, başa çatdırmaq; **2.:** ~ **des Vertrages** *hüq.* müqavilənin bağlanması.

áb || schnallen *vt* açmaq (*qayış, toqqa*).

áb || schneiden I *vt* kəsmək; **den Weg ~** yolu kəsmək; **jm das Wort ~** kiminsə sözünü kəsmək; **II** *vi:* **gut ~** müvəffəqiyyəti olmaq.

Áb || schnitt *m* (1) **1.** fəsil, bölmə (*kitabda*); **2.** kəsik; **3.** *riyaz.* seqment; **4.** *hərb.* məntəqə.

áb || schrecken *vt* **1.** qorxutmaq, hürkütmək; **2.** *mex.* tez soyutmaq.

áb || schreckend *a* qorxulu, qorxuducu; **ein ~es Beispiel** qorxuducu nümunə.

áb || schreiben *vt* və *vi* **1.** (*von D*) üzünü köçürmək (*nədənsə*), yazmaq; **2.** yazılı surətdə rədd etmək; **3.** *tic.* hesabdan silmək, pozmaq.

Áb || schreiber *m* (6) **1.** yazı üzü köçürən, surət çıxardan; **2.** plagiator, ədəbi oğru.

Áb || schrift *f* (10) surət.

Áb || schuß *m* (1*) **1.** atəş, güllə səsi; **2.** *hərb.* güllə ilə vurub salma; **3.** yarğan, uçurum.

áb || schüssig *a* enişli, maili; **er geriet auf die ~ e Bahn** onun mənəviyyatı pozğundur; o, əyri yola düşüb.

áb || schütteln *vt* **1.** çırpmaq (*toz*); **2.** *məc.* devirmək, salmaq; **das Joch ~** yıxmaq (*zülm*).

áb || schwächen I *vt* zəifləmək; yumşaltmaq; **II sich ~** zəifləmək.

áb || schweifen *vi* (s) (*von D*) yayınmaq (*nədənsə*); kənara çıxmaq, uzaqlaşmaq (*mövzudan*).

áb || schwören *vt* bir şeydən imtina **içərək üz döndərmək.**

áb || segeln *vi* (s) *dəniz.* üzüb uzaqlaşmaq, aralanmaq (*sahildən*); yola düşmək (*gəmi*).

áb || sehbar *a* **bir tərəfi nəzərdən keçirən; qabaqgörən; in ~er Zeit** yaxın gələcəkdə.

áb || sehen I *vt* **1.** (*j-m*) **menimsəmək, götürmək, öyrənmək; ich habe es ihm abgesehen** mən bunu ondan öyrənmişəm; **2.** qabaqcadan görmək; **hiss etmək, təsəvvür etmək; die Folgen sind nicht abzusehen** nəticələri əvvəlcədən görmək olmaz; **II** *vi* (b) (*von D*) rədd etmək, boynuna götürməmək; **abgesehen von ...** ondan başqa; **abgesehen davon, daß ...** daha demirik ki...; **j-m alles an den Augen ~** nəyisə kiminsə gözlərindən oxumaq.

áb || seits *adv* **konara; kənarda, o tərəfdə; ~ von der Straße** küçədən kənarda; **~ stehen** kənarda durmaq.

áb || senden *vt* göndərmək, yollamaq.

Áb || sender *m* (6), **-in** (12) göndərən (*şəxs*).

áb || setzbar *a* **1.** dəyişilən, əvəz olunan; **2.** tez satılan, tez gedən (*mal*).

áb || setzen I *vt* **1.** qoymaq (*yerə*); **2.** vəzifədən götürmək, azad etmək; yıxmaq (*hakimiyyəti*); **3.** satmaq, başdan eləmək; **4.** düşürmək (*gəmidən mal*); **5.** yeni sətirdən başlamaq; **6.** *hərb.* geri çəkmək; **7.** *kim.* çökdürmək; **◊ das Gewehr ~** tüfəngin qundağını çiynindən götürmək (*ataş vaxtı*); etw. **von der Tagesordnung ~** hər hansı bir məsələni gündəlikdən çıxarmaq; **ein Theaterstück ~** pyesi repertuardan çıxartmaq; **II** *vi* kəsmək, qurtarmaq, dayanmaq; **ohne abzusetzen** arasıkəsilmədən; **Setzt ab!** *hərb.* Olmadı!; **sich ~ 1. sich vom Feinde ~** düşməndən aralanmaq; **2.** *kim.* çökmək.

Áb || sicht *f* (10) niyyət, qəsd, fikir; **böse ~** pis niyyət; **mit ~** qəsdən, bilə-bilə; **ohne ~** bilmədən, fikirləşmədən; **~en haben auf** etw. bir şeyin niyyətində olmaq; **seine ~ auf** etw. (*A*) **richten** bir şeyə can atmaq.

áb || sichtlich *a adv* qəsdən, bilə-bilə.

áb || sichtslos *a* düşünmədən, bilmədən.

áb || sitzen I *vi* **1.** düşmək, sıçramaq (*atdan*); **~ lassen** atdan endirmək; **2.** *kim.* çökmək; **II** *vt* vaxtını çəkib qurtarmaq (*həbsdə*); **seine Zeit ~** cəzanı çəkib qurtarmaq.

áb || solát *a* mütləq, qəti, sözsüz; **~E Majorität [Mehrheit]** mütləq səs çoxluğu.

Absolutismus *m* **-**, *oh. pl* mütləqiyyət, vahid hakimlik.

Absolvént ['-vent] *m* (8) məzun.

absolvieren ['-vi:rən] *vt* **1.** qurtarmaq (*təhsili*); **2.** *din.* günahından keçmək, bağışlamaq.

ab || sónderlich *a* xüsusi, qəribə.

áb || sondern I *vt* **1.** bir-birindən ayırmaq; **2.** *fiziol.* ifraz etmək; **II sich ~** kənar gəzmək, çəkinmək.

Áb || sonderung *f* (10) **1.** ayırma, ayrılma; *dilç.* xüsusiləşmə; **2.** *fiziol.* ifrazat.

absorbieren *vt kim.* canına çəkmək; *məc.* almaq, aparmaq (*vaxt*).

áb || spannen *vt* **1.** açmaq (*qoşqudan*); **2.** *mex.* yayı boşaltmaq; **◊ ich bin abgespant** mən yorulmuşam.

áb || sparen *vt:* **sich** (*D*) etw. **vom [am] Munde ~** boğazından kəsmək.
áb || speisen I *vt* (*mit D*) yedizdirmək; **mit leeren Worten ~** boş sözlərlə yaxasını qurtarmaq; boş-boş vəd vermək.
áb || sperren I *vt* çəpərləmək, ayırmaq; bağlamaq; **den Weg ~** küçə hərəkətini dayandırmaq; **II sich ~** tənha bir yerə çəkilmək; adamlardan uzaqlaşmaq.
áb || spielen I *vt* **1.** çalmaq (*notla*); **2.** udub

klen Blättern ab çiçəklər tünd yarpaqlardan kəskin surətdə seçilirdi; **2.** (s): **vom Lande ~** *dəniz* sahildən ayrılmaq.
Áb || stecher *m* (6) **1.** qısamüddətli səfər, tənəzzöh; **auf der Reise nach Baku machen wir einen ~ nach Sumgait** Bakıya gedəndə yolüstü Sumqayıta dəyəcəyik; **2.** *məc.* mövzudan yayınma.
áb || stehen *vi* (s) **1.** (*von D*) aralı olmaq (*nədənsə*), uzaqda olmaq; **2.** (*von D*) imtina

áb || stoßend *a* iyrənc, çox pis, çirkin.
abstrákt *a* abstrakt, mücərrəd, həqiqətdən uzaq.
Ábstraktións || wermögen *n* mücərrəd düşünmə qabiliyyəti.
áb || stufen I *vt* **1.** pillə-pillə düzmək; *məc.* dərəcələrə görə bölmək (*əmək haqqını, vergini*); **2.** *hərb.* eşelonlaşdırmaq, hissələri bir-birinin dalınca yerləşdirmək; **3.** kölgələndirmək (*rəngin*), tündləşdirmək; **II sich**

áb || töten *vt* öldürmək; keyləşdirmək, hissiz etmək; *tib.* **den Nerv ~** sinirini öldürmək (*diş*).
áb || tragen I *vt* **1.** geyib dağıtmaq (*paltar*); **2.** sökmək, dağıtmaq (*bina*); götürüb aparmaq; **3.** ödəmək (*borc*); **II sich ~** geyilib köhnəlmək.
áb || transportieren *vt* **1.** yükləyib göndərmək; yük vurmaq; **2.** *hərb.* arxaya köçürmək (*miniklə*).

mənşəyi olmaq; **dieses Wort stammt vom Griechischen ab** bu söz yunan mənşəlidir.
Áb || stammung *f* (10) mənşə, əmələ gəlmə, törəmə.
Áb || stand *m* (1) **1.** məsafə, ara; **~ halten** *hərb.* ara saxlamaq; **2.** güzəşt; **~ nehmen** çəkinmək.
Ábstands || geld *n*, **~ summe** *f* dəbbə pulu.

Áb || stieg *m* (1) **1.** enmə (*dağdan*); eniş (*təyyarə*); **2.** *məc.* süqut, devrilmə.
áb || stimmen I *vi* səs vermək, səsə qoymaq; **über** etw. **~ lassen** səsvermə yolu ilə həll etmək; **II** *vt* kökləmək, sazlamaq (*musiqi alətini*).
Áb || stimmung *f* (10) **1.** səsvermə, səsə qoyma; **zur ~ bringen** səsə qoymaq; **2.** köklənmə

etwas ~ bir şeyi axtarıb tapmağa çalışmaq; **2.** *k.t.* məhv etmək (*ziyanvericiləri*).
absúrd *a* mənasız, cəfəng, boş.
áb || takeln *vt* **1.** *dəniz.* təchizatını çıxartmaq (*gəminin* və s.); **2.** *məc.* çıxartmaq, götürmək (*işdən*).
Áb || tausch *m* (1) *şahm.* dəyişmə (*piyada və ya fiqurlarla*).

áb || tun *vt* **1.** soyunmaq, kənar etmək; **2.** kənar etmək, aradan qaldırmaq, yox etmək; **eine Gewohnheit ~** adəti tərgitmək; **3.** qurtarmaq; **damit ist es nicht abgetan** iş bununla qurtarmır; **dieser Mensch ist für mich abgetan** bu adam mənim üçün yoxdur.
áb || urteilen *vt* hökm çıxarmaq (*bir kəsin haqqında*), qərar çıxartmaq.

áb || wärts *adv* aşağı, aşağıya tərəf; *məc.* **~ gehen** düşkünləşmək, ruhdan düşmək.
áb || waschen *vt* yumaq, yuyub təmizləmək, yuyub aparmaq.
áb || weshseln I *vt* dəyişmək, əvəz etmək; **II sich ~** (*mit D*) növbələşmək, növbə ilə bir-birini əvəz etmək (*kimləsə*).
áb || weshselnd *a* dəyişən, dəyişkən, növbə ilə.
Áb || weshs(e)lung *f* (10) dəyişmə, dəyişdirmə, növbələşmə, müxtəliflik; **zur ~ der ~ wegen** seçkinlik naminə / seçkin olmaq üçün.
Áb || weg *m* (1) dolama yol; dönmə; döngə (*yolda*); **auf ~e geraten** *məc.* düz yoldan çıxmaq; **auf ~e bringen** yoldan çıxarmaq, əxlaqını pozmaq.
Áb || wehr *f oh. pl* **1.** müdafiə, dəfetmə; **zur ~** müdafiəyə; **2.** abver (*faşist Almaniyasında əks-kəşfiyyat*); **3.** *idm.* müdafiə.
Ábwehr || bereitschaft *f* **1.** müdafiəyə hazırlıq; **2.** növbətçi hissə.
áb || wehren *vt* dəf etmək (*hücumu*), qabağını almaq.
Ábwehr || feuer *n hərb.* müdafiə atəşi.
áb || weichen I *vt* islatmaq; **II** *vi* (s) islanmaq.
ab // weichen II *vi* (*von D*) **1.** kənara çıxmaq; yayınmaq; dönmək; **2.** qanunu pozmaq; **vom Gesetz ~** qanundan kənara çıxmaq; **3.** fərqlənmək; **ihre Meinungen wichen voneinander ab** onların fikri ayrıldı.
áb || weichend *a* **1.** razı olmayan; ayrılan, seçilən; **2.** *qram.* qeyri-düzgün; **~e Meinungen** fikir ayrılığı, ixtilaf.
Ábweichung *f* (10) **1.** kənara çıxma; uzaqlaşma; *fiz.* əymə, əyilmə; **2.** *siy.* təmayül; **3.** müstəsnalıq, qeyri-düzgünlük.
Ábweichungs || winkel *m fiz.* əyilmə bucağı.
áb || weisen *vt* rədd etmək, boş qaytarmaq; **eine Bitte ~** xahişi rədd etmək; **jemanden** (*A*) **kurz ~** bir kəsi kəskin formada rədd etmək; **einen Angriff ~** *hərb.* hücumu dəf etmək.
áb || welken *vi* (s) solmaq, zəifləmək, arıqlamaq, qurumaq.
áb || wenden I *vt* **1.** çevirmək (*üz*); kənara çəkmək; **2.** qabağını almaq (*fəlakətin, bədbəxtliyin*); **II sich ~** bir kəsdən üz döndərmək.
áb || werfen *vt* atmaq, tullamaq; **Gewinn ~** *tic.* gəlir, mənfəət gətirmək; **Junge ~** balalamaq (*heyvan*).
áb || wesend *a* **1.** qaib; **~ sein** qaib olmaq, iştirak etməmək; **2.** *məc.* fikirli, fikri dağınıq.
Áb || wesenheit *f* (10) **1.** yoxluq, olmama, iştirak etməmə, gəlməmə; **in ~** qiyabi; **in (während) meiner ~** mən olmayan zaman; **2.** *məc.* huşsuzluq, fikri dağınıqlıq.
áb || wetten *vt* **j-m** etw. **~** kimdənsə nəyisə aparmaq, udmaq.
áb || wickeln I *vt* **1.** açmaq (*yumaq* və s.); **2.** qurtarmaq, bitirmək (*iş*); **II sich ~** böyümək, inkişaf etmək, genişlənmək (*hadisə*).
áb || wischen *vt* silmək, pozmaq.
áb || zählen *vt* hesablamaq, hesablayıb ayırmaq; saymaq (*bir-bir*); **das kann man sich an den Fingern ~** *məc.* bunu saymaq asandır, bunu barmaqla da saymaq olar; **ábzählen!** *hərb.* sıra nömrəsi ilə say!
Áb || zahlung *f tic.* hissə-hissə ödəmə şərti; **auf ~** hissə-hissə ödəmək şərti ilə, möhnətlə.
áb || zäunen *vt* hasar çəkmək.
áb || zehren I *vt* yormaq, üzmək, arıqlatmaq; **II** *vi* (s) solmaq, zəifləmək, bir dəri bir sümük qalmaq; **III sich ~** əzab çəkmək, əldən düşmək.
Ab || zeichen *n* (7) **1.** nişan; **2.** *hərb.* fərqlənmə nişanı (*rütbəyə görə*).
áb || zeichnen I *vt* çəkmək, üzündən çəkmək (*şəkli*); **II sich ~** fərqlənmək, seçilmək.
áb || ziehen I *vt* **1.** çıxartmaq (*paltar, çəkmə*); **2.** soymaq (*dəri*); **3.** çıxmaq; **3 von 5 ~** 5-dən 3 çıxmaq; **4.** hesablayıb ayırmaq; **5.** *hərb.* çəxmağı ayaqdan salmaq; **6.** *kim.* distillə etmək, distillə vasitəsi ilə təmizləmək; **7.** *mətb.* çap etmək; **8. das Rasiermesser ~** ülgücü itiləmək; **9. Bier [Wein] ~** çolləkdən pivə [çaxır] süzüb tökmək; şüşələrə tökmək; **10. den Schlüssel ~** açarı qıfıldan çıxarmaq; **11.** yayındırmaq, ayırmaq; **die Aufmerksamkeit von** etw. **~** fikri nədənsə yayındırmaq; **II** *vi* (s) gəriyə çəkilmək, çıxıb getmək, tərk etmək; **das Regiment zog aus der Stadt ab** alay şəhəri tərk etdi;

Zieh ab! *dan.* Rədd ol!, Cəhənnəm ol!; **unverrichtete Dinge ~** *məc.* əliboş getmək; **mit Schimpf und Schande ~** rüsvay olub getmək.
áb || zielen I *vi* (*auf A*) can atmaq (*nəyəsə*); **II** *vt* (*auf A*) istiqamət vermək, yönəltmək (*kimisə nəyəsə*).
Áb || zug *m* (1*) **1.** *oh. pl* yola düşmə, getmə (*qoşun*); geri çəkilmə; **2.** axma, axın (*su*); **3.** tətiyin, çaxmağın ayaqdan salınması; **4.** *mətb.* nümunə üçün çap; fotosurət; **5.** güzəşt; çıxma; **in ~ bringen** çıxmaq; **nach ~** ... çıxaraq.
áb || züglich *adv* ... çıxaraq; **100 Euro ~ 10 Euro** 100 avrodan 10 avro çıxaraq.
áb || zweigen I *vt* ayırmaq; qollara ayırmaq; **II** *vi* və **sich ~** ayrılmaq, qollara ayrılmaq.
Áb || zweigung *f* (10) **1.** ayrılma; qollara ayrılma; **2.** dəmiryol qolu; **3.** filial, şöbə.
áb || zwingen *vt* (*j-m*) məcbur etmək; almaq (*zorla*).
ach! *int* ah!, heyf!, əfsus!, belə!; **~ so!** Deməli belə!
Ach *n* (5): **~ und Weh schreien** fəryad etmək (qopармаq); **mit ~ und Krach** güclə, güc-bəla ilə; **ein ewiges ~ Weh** həmişə ah-uf, həmişə ah-vay.
Achi ll(es) *m inv mif.* Axilles (*qədim yunan qəhrəmanı*).
Achi lles || ferse *f* Axilles dabanı; *məc.* ən zəif yer (*cəhət*).
Áchse *f* (11) ox, val, mil; **gekröpfte ~** dirsəkli val (*ox*); **per ~** təkərlərlə, araba ilə; **auf der ~ sein** *məc.* yolda olmaq; hazırlaşmaq.
Áchsel *f* (11) **1.** çiyin; **mit den ~n zucken** çiyinlərini çəkmək; **2.** *bot.* qanad, boşluq (*yarpaqda*); **etwas auf die leichte ~ nehmen** əhəmiyyət verməmək; **über die ~ ansehen** *məc.* kimisə yuxarıdan aşağı baxmaq.
Áchsel || grube *f*, **~höhle** *f anat.* qoltuqaltı çökək, qoltuqaltı.
acht I *num* səkkiz; **es sind ihrer ~** onlar səkkiz adam idi; **es schlägt ~** saat səkkizi vurur; **es ist ~** saat səkkizdir; **ein Viertel auf ~, viertel ~** səkkizə 15 dəqiqə işləyir; **halb ~** saat səkkizin yarısı; **gegen ~** saat səkkizə qalır; **nach ~ Tagen** səkkiz gündən sonra; **vor ~ Tagen** səkkiz gün əvvəl.
acht II: ausser ~ bleiben diqqətsiz qalmaq, diqqətdən kənarda qalmaq; etw. **(ganz) ausser ~ lassen** nəyisə (büsbütün) diqqətdən (nəzərdən) qaçırmaq; etw. **in ~ nehmen** nəyisə nəzərə almaq; **sich vor jm,** etw. (D) **in ~ nehmen** kimdənsə, nədənsə ehtiyatlanmaq, çəkinmək; **Nimm dich in ~!** Özünü gözlə!
Acht I *f* (10) səkkizlik, səkkiz.
Acht II *f oh. pl* diqqət, ehtiyatlılıq; etw. **ausser aller ~ lassen** nəyisə tam nəzərdən (diqqətdən) qaçırmaq; **auf** etw. (A) **nicht die mindeste ~ geben auf** etw. (A), jn **nicht die geringste ~ geben / haben** kimisə, nəyisə qəti diqqət yetirməmək (fikir verməmək).
Acht III *f oh. pl köhn.* qəzəb; qanundankənar elan edilmə; sürgün etmə; **er wurde in ~ und Bann getan** *yaxud* **über ihn wurde die ~ verhängt / audgesprochen, er wurde in die ~ erklärt** *tar.* o, qanun xaricində elan edilmişdi; *məc.* hamı ondan üz döndərmişdi.
Ácht || eck *n* səkkizbucaqlı.
ácht || eckig *a* səkkizbucaqlı.
Áchtel *n* (6) səkkizdəbir.
áchten I *vt* **1.** hörmət etmək; **2.** hesab etmək, bilmək, zənn etmək; **II** *vi* (*auf A*) diqqət vermək, hesablaşmaq (*kiminləsə, nə ilə*); **Achtet auf Reinlichkeit!** Təmizliyə riayət edin!
áchten *vt tar.* kimisə qəzəbə düçar etmək; kimisə qanundankənar elan etmək.
áchtens || wert *a* diqqətəlayiq.
Áchter || deck *n* gəminin dal tərəfindəki göyərtə.
áchtern *a dəniz.* gəminin dal tərəfi.
ácht || fach, ácht || fältig I *a* səkkiz qat; **II** *adv* səkkiz dəfə.
ácht || geben *vi* (*auf A*) diqqət (göz) yetirmək (*nəyəsə*); **Gib acht!** Diqqətli (ayıq) ol!
Ácht || groschen || junge *m* səkkizqəpiklik gəda (*gizli polis agenti*).
acht || húndert *num* səkkiz yüz.
ácht || jährig *a* səkkizyaşlı.
ácht || kantig *a* səkkizyüzlü (*fiqur*).
ácht || los *a* diqqətsiz, ehtiyatsız.

Ácht || losigkeit *f oh. pl* diqqətsizlik, ehtiyatsızlıq; səliqəsizlik.
ácht || mal *adv.* səkkiz dəfə, səkkizqat; **~malig** *a* səkkizkərəlik.
ácht || monatig *a* səkkizaylıq; **~monatlich** *a* səkkizaylıq (*hər səkkiz aydanbir təkrarlanan*).
áchtsam *a* sayıq, diqqətli.
ácht || stelling *a riyaz.* səkkizrəqəmli.
ácht || teilig *a* səkkiz hissədən ibarət.
Áchtung *f oh, pl* **vor (D)** diqqət; hörmət, ehtiram; **~ vor dem Alter** böyüklərə hörmət; **~!** Diqqət! (*hərb., rad.*); **Alle ~!** Afərin!, Ay sağ ol!
áchtungs || voll *I a* hörmətli, ehtiramlı; **II** *adv.* hörmətlə, ehtiramla (*məktublarda*); **~wert, ~ wurdig** *a* hörmətəlayiq.
ácht || wink(e)lig *a* səkkizbucaqlı.
ácht || zehn *num* onsəkkiz.
Ácht || zehntel *n* (6) on səkkizdəbir.
áchtzig *num* səksən; **die ~er Jahre** səksəninci illər.
Áchtziger *m* (6) səksənyaşlı; **er ist ein ~** o, doxsan yaşa keçib.
ächzen *vi* ufuldamaq, zarımaq, nıqqıldamaq.
Áchtzigstel *n* (6) səksəndəbir.
Ácker I *m* (6*) tarla, əkin yeri; **den ~ bestellen** tarlanı becərmək; ◊ **das ist nicht auf eigenem ~ gewaschsen** bu iş onun əlindən gəlməz, bu iş başqasının əli ilə edilib.
Ácker II *m* akr, yer ölçüsü.
Áckerbau *m oh. pl* əkinçilik, rəncbərlik; **~ treiben** əkinçiliklə məşğul olmaq.
Áckerbau || gerät *n* kənd təsərrüfatı aləti, əkinçilik aləti; **~kunde** *f oh. pl* aqronomluq.
áckerbau || kundig *a* əkinçilikdən məlumatlı; əkinçilik işini bilən.
Áckerbau || wirtschaft *f* əkinçilik təsərrüfatı; **~wissenschaft** aqronomluq.
Ácker || erde *f oh. pl* əkin yeri; **~knecht** *m* muzdur; **~land** *n* şum, şum yeri.
áckern *vt* və *vi* **1.** şumlamaq; **2.** *məc.* səylə işləmək, əlləşmək.
Ácker(s)mann *m pl* **~leute** əkinçi; kəndli.
Áckerung *f* (10) şumlama.
ad acta işə aid; **~ legen** işə tikmək, əlavə etmək.
Ádams || apfel *m anat.* xirtdək; hülqum.
adapti eren *vt* uyğunlaşdırmaq; işləmək (*mətnin üzərində*), tətbiq etmək.
adäquát *a* **adekvat**; tam uyğun, eyni.
addi eren *vt riyaz.* toplamaq.
Áddition *f* (10) *riyaz.* toplama, üstə gəlmə.
adé *int* salamat qal!, əlvida!
Ádel *m* **~s,** *oh. pl* **1.** zadəganlıq, aristokratiya; **2.** *məc.* alicənablıq.
ád(e)lig *a* zadəgan.
Ádel || stand *m oh, pl* zadəgan təbəqəsi / zümrəsi.
Áder *f* (11) **1.** damar; vena; arteriya; *j-n* **zur ~ lassen** kiməsə qan vurmaq; **2.** damar; *məc.* istedad, qabiliyyət; **er hat eine musikalische ~** *məc.* onda musiqi istedadı var.
adieu! [a'dØ:] *int* əlvida!; **~ sagen** vidalaşmaq, xudahafizləşmək.
Ádjektiv *n* (2) *qram.* sifət.
Adjutánt *m* (8) *hərb.* adyutant, yavər.
Ádler || blick *m məc.* qartal baxışı; **~horst** *m* qartal yuvası; **~weibchen** *n* dişi qartal.
Ádlige *m, f* (9*) zadəgan.
Administration *f* (10) idarə; müdiriyyət.
administratív I *a* inzibati; **II** *adv.* inzibati qaydada, inzibati yolla.
administratíeren *vt* idarə etmək, inzibatçılıq etmək.
Admirál *m* (1) admiral.
Admiralität *f* (10) **1.** admirallıq; **2.** donanmada ən yüksək heyət.
adoptíeren *vt* **1.** uşaqlığa (övladlığa) götürmək; **2.** *məc.* mənimsəmək.
Adoptíerung *f* (10), **Adoption** *f* (10) övladlığa götürmə.
Adoptív || eltern *pl* götürmə valideyn **~ kind** *n* götürmə uşaq.
Adressánt *m* (8), **~in** *f* (12) məktub göndərən.
Adressát *m* (8), **~in** *f* (12) adresat, məktubu alan şəxs.
Adress || buch *n* ünvan kitabı.
Adrésse *f* (11) ünvan; **an seine ~** onun ünvanına; **per ~** aşağıdakı ünvana...; **an die falsche ~ kommen [geraten]** *məc.* səhv müraciət etmək.
adressíeren *vt* ünvana göndərmək (yollamaq).

adrétt *a* **1.** cəld, zirək, diribaş; **2.** *məc.* sevimli, qanışirin; təmiz (*xarici görünüş haqqında*).
adriátisch *a* adriatik... (*sif.*), **Adriátliisches Meer** Adriatik dənizi.
Adverb [at'vɛrp] *n* **~s, ~ien** *qram.* zərf.
adverbiál [-vɛr-] *a* zərf kimi işlənən.
Adverbium [-'vɛr-] *n* **-s, -bia** zərf.
Advokát [-vo-] *m* (8) vəkil.
Aeronáut [â·e.ro·'naot] *m* (8) aeronavt.
Aeroplán *m* (1) təyyarə.
Affäre [a'fɛ:rə] *f* (11) **1.** fırıldaq, kələk; hadisə (*xoşagəlməz*); **sich aus der ~ siehen** özünü xatadan [bəladan] qurtarmaq, çətin vəziyyətdən çıxmaq; **2.** *hüq.* proses.
Áffe *m* (9) **1.** meymun; **2.** *hərb.* arxa çantası; ◊ **einen ~n (sitzen) haben** *dan.* bir az içmək/vurmaq; **einen ~n an** j-m **gefressen haben** *dan.* kiməsə valeh olmaq, vurulmaq.
affektiert *a* əzilib-büzülən, naz-qəmzəli, süni, mübaliğəli.
äffen *vt* satışmaq, acıqlandırmaq.
áffen || artig *a* meymunabənzər; **mit ~er Geschicklichkeit** son dərəcə cəldliklə.
Áffen || komödе *f* (10) *məc.* axmaq bir komediya; **~liebe** *f* həddindən artıq sevmə (*uşağı*).
Äffin *f* (12) dişi meymun.
Áffirmation *f* (10) təsdiq.
Affi x *n* (3*) **1.** artırma, əlavə; **2.** *qram.* affiks, şəkilçi.
affrös *a* pis, alçaq, iyrənc, mənfur.
Áfrika *n coğr.* Afrika.
afrikánisch *a* afrikalı, Afrikaya məxsus.
Áfter *m* **~s,** - *anat.* gödən; oturacaq.
Agént *m* (8) **1.** agent; **2.** casus; **3.** (*elmi terminologiyada*) amil, səbəb.
agglutinierend *a:* **~e Sprachen** aqlütinativ/iltisaqi dillər.
Aggressión *f* (10) aqressiya, təcavüz.
aggressi v *a* aqressiv, təcavüzkar.
Aggressivität [-vi·'tɛ:t] *f oh. pl* qəsbkarlıq, təcavüzkarlıq.
Agitatinós || schrift *f* təşviqat kitabçası.
agiti eren *vi* və *vt* təşviqat aparmaq.
Agoni e *f* (10) canvermə.
agrár *a* aqrar.
Agrárier *m* (6) **1.** iri mülkədar; **2.** iri mülkədar partiyasının üzvü.
agrárisch *a* aqrar.
Agrár || krise *f.* **~krisis** *f.* aqrar böhran; **~land** *n* aqrar ölkə; **~revolution** aqrar inqilab; **~verhältnisse** *pl* aqrar münasibətlər.
Agrikultúr *f oh. pl* əkinçilik.
Agronóm *m* (8) aqronom.
Agronomíe *f* (10) aqronomluq.
agronómisch *a* aqronom.
Ägýpten *n* (-s) *coğr.* Misir.
ägýptisch *a* Misir... (*sif.*).
ah! *int* a!, ah!
Áhle *f* (11) biz (*alət*).
Ahn *m* (8) əcdad, dədə-baba, ulu baba.
Áhne *f* (11) böyük nənə, babanın və yaxud nənənin anası.
áhneln *vi* (*j-m*) oxşamaq (*kiməsə*).
áhnen *vt* qabaqcadan hiss etmək, sümüyünə (ürəyinə) dammaq; duymaq; **mir ahnt etw,** ürəyimə damıb.
Áhn || frau *f* ulu nənə; **~herr** *m* ulu baba, əcdad.
ähnlich *a* **1.** oxşar; **er ist seinem Vater ~** o, atasına oxşayır; **und ~es** (*qısal.* u. ä.) və ilaxır (*və i.a.*); *j-m* **~ sehen / sein** kiməsə oxşamaq; **das sieht dir ~** bunu səndən gözləmək olar; **2.** *riyaz.* oxşar.
Ähnlichkeit *f* (10) **1.** oxşarlıq, bənzərlik, **2.** *riyaz.* oxşarlıq.
Áhnung *f* (10) **1.** əvvəlcədən ürəyə damma, hiss etmə; duyma; **2.** təsəvvür etmə, məfhum; **er hat keine blasse ~ davon** onun bundan bir qınnaq xəbəri yoxdur; **Haben Sie eine ~!** Siz nə başa düşürsünüz!
áhnungs || los *a* bixəbər.
ahnungs // voll *a* duymuş, ürəyinə dammış.
Áhorn *m* (1) ağcaqayın.
Áhre *f* (11) sünbül; **in die ~n schießen** sünbül bağlamaq; sünbüllənmək.
Áhren || bund *n* dərz; **~schnitt** *m* biçin.
Akademie [a·ka·de.'mi:] *f* **~, -mien** akademiya; **die ~ der Wissenschaften** Elmlər Akademiyası.
Akademiker *m* (6) **1.** akademik; **2.** alitəhsilli adam; ali məktəb müəllimi; ali məktəbdə oxuyan; **3.** rəssam (*klassik məktəbin nümayəndəsi*).
akadémisch *a* akademik; elmi; **~e Bildung** ali təhsil; **eine ~e Würde erlangen** elmi

ad almaq; **ein ~er Grad** elmi dərəcə; **~e Jugend** tələbələr, ali məktəb gəncləri.
Akázie *f* akasiya.
akklimatisíeren I *vt* iqlimə (mühitə) uyğunlaşdırmaq (alışdırmaq); **II sich ~** iqlimə (mühitə) uyğunlaşmaq.
Akkórd *m* (1) **1.** *mus.* akkord, ahəngdarlıq; **2.** razılaşma, götürə iş; **auf ~ arbeiten, in ~ stehen** işəmuzd çalışmaq.
Akkórd || arbeit *f* işəmuzd iş.
akkrediti eren *vt* vəkil etmək; təyin etmək (*səfiri*).
Akkumulatión *f* (10) akkumulyasiya, yığılma, toplanma.
akkurát *a* diqqətli, səliqəli, doğru, dürüst, düzgün.
Ákkusativ *m* (1) *qram.* təsirlik hal.
Akrobát *m* (2), **~ in** *f* (12) akrobat.
Akt *m* (1) **1.** akt, iş, hərəkət; **2.** *tea.* pərdə; **feierlicher ~** şənlik, şadlıq; **3.** *incəsən.* çılpaq bədən təsviri; **~ stehen** canlı poza almaq (*rəssam qarşısında*).
Ákte *f* (11) **1.** dövlət aktı, sənədi; **2.** *pl* iş kağızları; **zu den ~n nehmen** protokola yazmaq; etw. **zu den ~n legen** işə əlavə etmək; *mac.* arxivə vermək; ◊ **über** etw. (*A*) **die ~e schließen** bir işə son qoymaq.
Ákten || deckel *m* iş qovluğu; **~mappe** *f* portfel.
ákten || mäßig *a* sənədli, sənədə uyğun.
Ákten || mensch *m* bürokrat; **~stück** *n* sənəd, rəsmi iş kağızı; **~tasche** *f* portfel.
Áktie *f* (11) səhm.
Áktien || gesellschaft *f* (*qısal.* AG) səhmdar cəmiyyət.
Aktión *f* (10) **1.** hərəkət, iş, fəaliyyət; **in ~ treten** fəaliyyətə başlamaq; **~ und Reaktion** hərəkət və əks hərəkət; **2.** kompaniya.
aktiv *a* **1.** aktiv, fəal; **~es Wahlrecht** aktiv seçki hüququ; **sich ~ betätigen** fəal iştirak etmək; **er ist sehr ~** o çox fəaldır; **2.** *hərb.* həqiqi hərbi qulluqda olan, kadrda olan; **~er Dienst** həqiqi ordu xidməti; **3. ~e Kohle** *kim.* aktivləşdirilmiş kömür.
Aktiv *n* (2) **1.** aktiv, bir müəssisənin ən fəal üzvləri; **2.** *qram.* məlum növ.
Aktíva [-va] yalnız *pl iqt.* aktivlər, nağd pul; **~ und Passiva** nağd pullar və yatırımlar.
Aktivität [-vi'tɛ:t] *f oh. pl* fəallıq, fəaliyyət.
aktuèll *a* aktual, mühüm; kəsərli; lazımlı.
akút *a* **1.** *tib.* şiddətli, kəskin; **2.** *məc.* təcili, təxirə salına bilməyən.
Akzént *m* (1) **1.** aksent, tələffüz tərzi; **2.** *dilç.* vurğu.
akzentuieren *vt* **1.** vurğu işarəsi qoymaq; **2.** vurğulamaq, nəzərə çarpdırmaq.
Akzentuierung *f* (10) **1.** vurğu qoyma; **2.** vurğulama, nəzərə çarpdırma.
Alabáster *m* **~s,** *oh. pl* alebastr; yandırılmış və döyülmüş ağ gips, kirəc.
Alárm *m* (1) təhlükə; **~ blassen [schlagen]** həyəcan bildirmək, təhlükə siqnalı çalmaq; **blinder ~** saxta həyəcan; *hərb.* məşq məqsədi ilə verilən təhlükə siqnalı.
Alárm || anlage *f*, **~apparat** həyəcan siqnalı qurğusu; **~bereitschaft** *f* (10) *hərb.* döyüşə hazır vəziyyət.
alarmieren *vt* həyəcan siqnalı ilə qaldırmaq (*hərbi hissəni*), həyəcan qaldırmaq; **die Feuerwehr ~** yanğın barədə komanda vermək.
alarmierend *a* həyəcanlı, təhlükəli.
Alárm || schuß *m hərb.* atəş siqnalı; **~signal** *n* həyəcan, təhlükə siqnalı (*fit*).
Alb I *f* (10) dağ otlağı, otlaq.
Alb II *m* bax: **Alp.**
Albáner *m* (6), **~in** *f* (12) alban, albaniyalı (*kişi, qadın*).
Albánien *n coğr.* Albaniya.
álbern I *a* mənasız, cəfəng, axmaq; **~ sein** dəcəllik etmək; gic-gic zarafat etmək; **~es Zeug** boş, mənasız şey; **II** *vi* (h) gic-gic zarafat etmək.
Álbernheit *f* (10) mənasızlıq, cəfəngiyat; axmaqlıq.
Álbum *n,* **-s, -s** və **-ben** albom.
Álge *f* (11) yosun.
Álgebra *f oh. pl* cəbr.
Algérien *n coğr.* Əlcəzair.
álias həmçinin; yaxud; ondan başqa; özü də.
Alkálien *pl kim.* qələvi, metalın sulu oksidi.
alkálisch *a kim.* qələvi.
Álkohol *m* (1) *kim.* alkoqol, spirt.
álkohol || frei *a* alkoqolsuz, spirtsiz; **~haltig** *a* alkoqollu, spirtli.
Alkorán *m oh. pl* Quran.
all *a* **1. (~e, ~es, ~e)** hamısı, hamı; **vor ~em, vor ~en Dingen** hər şeydən öncə; **~e beide**

hər ikisi; **~es Gute!** salamat qalın!; **in ~er Eile** tələsik; **in ~er Stille** səssiz-səmirsiz, xəlvətcə; **das ist ~ es** var-yox budur; **~es eingerechnet** hər şeyi hesaba alaraq; **~es in ~em** cəmi; **in ~er Frühe** səhər tezdən; xoruz banlamamış; **mit ~er Gewalt** var qüvvə ilə; **aus ~em dem, aus ~e diesem** bunların hamısından; **über ~es** hər şeydən artıq; **bei ~em dem, bei ~e diesem** buna baxmayaraq; **Mädchen für ~es** hər işi görən qulluqçu; gəzəyən qız; **~e Rechte vorbehalten** başqası tərəfindən nəşri qadağandır (*alman kitablarının titul vərəqinin arxasında olan yazı*); **2.** hər kəs, hər hansı; **auf ~e Fälle** hər ehtimala qarşı, ehtiyatdan, ehtiyat üçün; **~e acht Tage** hər həftə; **~e Tage** hər gün; **~er Art** cürbəcür; **~e Welt** hər kəs, hamı; **3. wer ~es** kim olur olsun; **was ~es** nə olur olsun; **wo ~es** harada olurolsun; **das ist nicht ~e Welt wieviel** kim bilir, bu nə qədərdir; **wer in ~er Welt ...** axı kim; **wer in ~er Welt konnte es wissen!** bunu kim bilərdi ki!; **nicht um ~es in der Welt** heç bir vəchlə, heç vaxt; **~er Anfang ist schwer** hər şeyin başlanğıcı çətindir.
All *n, -s, oh. pl* kainat, aləm, bütün dünya.
allábendlich, allábends *adv* hər axşam.
áll || bekannt *a* məşhuri-cahan.
áll || beliebt *a* sevimli, hamının sevdiyi.
áll || dá *adv* orada, həmin yerdə.
álle *adv;* **~ sein [werden]** qurtarmaq, tükənmək; **das Geld ist ~** pul xərclənib qurtarmışdır.
álledém: bei ~ bütün bunlara baxmayaraq; **trotz ~** heç nəyə baxmayaraq; hər şeyin əksinə.
Allée *f* (11) alleya, xiyaban.
allegórisch *a* kinayəli, alleqorik.
alléin I *a* tək, yalqız; **er ist ~** o təkdir; **II** *adv* tək; **~, ohne Hilfe** tək, köməksiz; **III** *cj* ancaq, amma, halbuki; **ich höre, was du sagst, ~ ich kann dem nicht zustimmen** dediyini eşidirəm, ancaq mən bununla razılaşa bilmərəm; **einzig und ~** ancaq, yalnız; **nicht ~, sondern auch** nəinki..., həmçinin...
Alléin || herrschaft *f* mütləqiyyət.
alléin || herrschend *a* mütləqiyyətə əsaslanan; vahid hökm sürən.
Alléin || herrscher *m* hökmdar, padşah, mütləqiyyətçi.
alléinig *a* tək, vahid; yalqız; yeganə.
Alléin || sein *n* **-s,** *oh. pl* təklik, tənhalıq, yalqızlıq, ayrılıq.
alléin || stehend *a* tək; yalqız; subay.
álle || mal *adv* həmişə, hər dəfə; **ein für ~** həmişəlik, birdəfəlik.
állen || fálls *adv* deyəsən, bəlkə də, hər halda, məgər.
állent || hálben *adv* hər yerdə, hər tərəfdə.
áller || ärt *a* hər cür, hər növ; **~äußerst** *a* kənardakı, qıraqdakı; **das ist das ~ äußerste** bu ifratçılıqdır.
áller || dings *adv* əlbəttə, doğrudur, hərçənd, həqiqətdə; **ist das wahr? – Allerdings!** bu doğrudur? – Bəli, əlbəttə!
áller || érst *adv* ən əvvəl; **zu ~** hər şeydən əvvəl.
áller || hánd *a* hər cür, müxtəlif; **~ Waren** müxtəlif mallar; **das ist ~** qəribədir!, əcəb oyundur!, əcəb işdir!
állerlèi *a inv* hər cür, cürbəcür.
Állerlèi *n* **-s, -s** hər cür, müxtəlif; hər cür şey.
aller || liébst *a* gözəl, füsunkar; **am ~ liebsten möchte ich** ...mən daha həvəslə ... istərdim.
aller || méist *adv* hər şeydən çox, əksər; **die ~meisten Menschen** əksər insanlar; **~mindestens** *adv* heç olmasa, ən azı.
aller || nächst *a* ən yaxın.
áller || órten, ~orts *adv* hər yerdə olan.
áller || seits *adv* hər tərəfdən.
Aller || wélts || kerl *m* universal adam, hər işi bacaran adam, əlindən hər iş gələn.
allerwénigst *a* ən kiçik, ən balaca, ən xırda, ən azı; **am ~en** ən kiçik, lap balaca, ən azı.
álles *a* hamısı; **~ strömte dem Stadtinnern zu** hamı şəhərin mərkəzinə yönəldi; **~ über** hər şeydən üstün; **nicht um ~ in der Welt** heç vaxt, heç bir vəchlə; heç cür; dünyanın bütün nazı-neməti də olsa.
álle || sámt *adv* hamısı birlikdə.
Alles || bésser || wisser *m* **Álleswisser** *m* ollamə (*özünü hər şeyi bilən kimi göstərən adam*), çoxbilmiş.
álle || zéit *adv* hər vaxt, həmişə.

állgegenwärtig *a* hər yerdə mövcud olan, hər yerdə hazır; *məc.* harada aş, orada baş.
all || gemein I *a* ümumi; **~es Wahlrecht** *siy.* ümumi seçki hüququ; **II** *adv* ümumiyyətlə; **er ist ~ beliebt** o hamının sevimlisidir; **im ~en** ümumiyyətlə; **ganz ~** adətən, ümumiyyətlə.
all *zəm.* (10) bütün, hamı; **~ sein** *məc.* bitmək, qurtarmaq; **~ werden** *məc.* bitmək, qurtarmaq; **~ machen** *məc.* bitirmək, qurtarmaq; **~ sein** *məc.* yox olmaq, itmək; **~ werden** *məc.* yox olmaq, itmək; **~ machen** *məc.* yox etmək, itirmək

Nazirliyi; **3.** telefon stansiyası; **4.** inzibati vahidlik; **des ~es entheben** vəzifədən kənarlaşdırmaq; **ein ~ bekleiden** vəzifə tutmaq.

ámtlich *a* rəsmi.

Ámt || mann *m* mahal rəisi; kəndxuda.

Ámts || bezirk *m* inzibati rayon.

Amulétt *n* (2) dua; gözmuncuğu, tilsim.

amüsánt *a* əyləndirici, məzəli, gülməli.

amüsieren I *vt* əyləndirmək; **II sich ~ 1.** əylənmək; **2.** gülmək, zarafatcasına ələ salmaq.

an I *prp.* üzərində, yanında, yaxınlığında, haqqında; *harada? sualına cavab olaraq (D); haraya? sualına cavab olaraq (A) tələb edir;* **Jewlach liegt am Kür** Yevlax Kür üstündə yerləşir (*harada?*); **ich fahre an das Meer** mən dəniz kənarına (*haraya?*) gedirəm; **~ der Hand führen** əlindən tutub aparmaq; **~ etw. denken** bir şey haqqında düşünmək; **II** *adv* **1.: von jetzt ~** indidən; **von morgen ~** sabahdan etibarən; **2.** yaxın, təxminən; **die Schule hat ~ 1000 Schüler** məktəbin 1000-ə yaxın şagirdi var; **es [die Reihe] ist ~ mir** növbə

Án || beginn *m* **-(e)s**, *oh. pl* başlanğıc; **von ~** lap əvvəldən.

ánbéi *adv* **1.** bununla bərabər, əlavə olaraq; **2.** yanında; yanaşı.

án || beißen 1 *vt* dişləmək, dişləyib qopartmaq; **II** *vi məc.* tələyə düşmək, tora düşmək; **er hat angebissen** o, tora düşüb.

án || belangen *vt:* **was mich anbelangt...** mənə gəlincə.

Án || betracht *m* (e)s, *oh. pl:* **in ~ (G) dieses Umstandes** bu vəziyyəti nəzərə alaraq, bu vəziyyəti nəzərdə tutaraq.

án || betreffen *vt:* **was ihn [mich] anbetrifft...** ona [mənə] gəlincə (qalsa)...

án || bieten I *vt* **1.** təklif etmək; qonaq eləmək; qonaq qabağına qoymaq; **2.: ein Gefecht ~** *hərb.* döyüşə başlamaq; **II sich ~** (*zu+D* yaxud (*inf+zu*) özünü aralığa soxmaq, üz vurmaq.

án || binden I *vt* bağlamaq; **II** *vi* (*mit D*) bağlanmaq (*kimə*sə), əl çəkməmək; sataşmaq, dalaşmaq.

án || blasen *vt* üfürmək; *tex.* işə salmaq, alışdırmaq (*domna sobasını*).

An || blick *m* (1) **1.** baxış; **beim**

án || brüllen *vt* üstünə bağırmaq; kobudcasına qışqırmaq.

án || brummen *vt* deyinmək, donquldanmaq.

Án || dacht *f* (10) **1.** pərəstiş, ehtiram, dərin hörmət; **2.** dua, ibadət.

án || dächtig, ándachts || voll *a* hörmətcil, ehtiramlı.

án || dauern *vi* davam etmək, uzun çəkmək, təxirə salınmaq.

án || dauernd *adv* davam edən, uzun.

Án || denken *n* (7) *oh. pl* yadigar xatirə (*an A bir kəsin, bir şeyin*); **in gutem ~ behalten** yaxşılıqla yada salmaq.

ánd(e)re *a:* der (die, das) **~, die ~ n** başqa, o biri; ikinci; qalan; **einer nach dem [um den] ~n** bir-birinin dalınca; **nichts ~s als...** -dan, -dən başqa şey deyil; **unter ~m** yeri gəlmişkən; j-n **eines ~n belehren** kimisə qulaqburması vermək, kiminsə başına ağıl qoymaq; **sich eines ~n besinnen** fikrini dəyişmək; **einen Tag um den ~n** günbəgün; **sie sind einer wie der ~** onlar bir-birinə taydır; **ein Wort gab das ~** söz sözü çəkib gətirdi; **das ist etwas ~s**

ánders || wie *adv* başqa yolla; **~wó** *adv* (*haradasa*) başqa yerdə; **~wohin** *adv* (*haraya sa*) başqa yerə.

ándert || hálb *a inv* bir yarım.

ánderthálb || fach *a* biryarımlıq; **~jährig** *a* ilyarımlıq; **~jährlich** *adv* ilyarımda.

Ánderung *f* (10) dəyişiklik.

án || deuten *vt* göstərmək, işarə etmək (*nəyəsə*).

Ándeutung *f* (10) göstəriş; işarə.

ándeutungs || weise *adv* eyhamla, işarələrlə.

án || donnern *vt* kiminsə üstünə qışqırmaq; **wie angedonnert** *məc.* mat qalmış, donub qalmış.

Án || drang *m* **-(e)s** *oh. pl* **1.** basqın; basabas, təzyiq, axın; **ein mächtiger ~ von Menschen** camaatın güclü axını; **2.** artma (*qan*).

án || drängen *vi* (*an, gegen A*) sıxışdırmaq, təzyiq etmək (*nəyəsə, kiməsə*).

ándrer || seits *adv* bax: **ánderseits.**

án || dringen *vi* **1.** (*auf A*) hücum çəkmək (*kiməsə*); **2.** artmaq, çoxalmaq (*suy*); **3.** *tib.* vurmaq, yeritmək (*qan*).

Án || er || bieten *n* (7) təklif.
án || er || kannt tanınmış, məlum; **allgmein ~** hamıya məlum.
ánerkannter || maßen *adv* necə ki qəbul edilmişdir, qəbul olunduğu kimi; necə ki məlumdur, məlum olduğu kimi.
án || er || kennen *vt* **1.** təsdiq etmək; qəbul etmək; **2.** qiymətləndirmək.
án || er || kennend I *a* tərifli, tərifələyiq; **II** *adv* tərifləmə, hörmətlə, ehtiramla.
ánerkennens || wert *a* tərifələyiq.
Án || er || kennung *f* (10) təsdiqləmə; tərif; qəbul etmə; **in ~ der Leistungen** xidmətinə görə.
án || fachen *vt* üfürüb alışdırmaq (*alov*); *məc.* qızışdırmaq (*acıq, düşmənçilik, nifrət*).
án || fahren I *vt* **1.** gətirmək (*miniklə*); **2.** *məc.* kiminsə üstünə bağırmaq; **II** *vi* (s) **1.** üstünə çıxmaq, toxunmaq (*miniklə*); **das Auto fuhr gegen den Straßenbahnwagen an** avtomobil tramvayla toqquşdu; **2.** yaxınlaşmaq, yanaşmaq (*miniklə*).
Án || fahrt *f* **1.** gəlmə, gəliş (*miniklə*); **2.** yaxınlaşma yeri; körpü.
Án || fall *m* **1.** *tib.* tutma, xəstəliyin şiddətlənməsi vaxtı; **2.** uçqun, uçulma (*dağ, süxur*); şaxta; **3.** *hərb.* basqın; **4.: ~ einer Erbschaft** *hüq.* varisliyin alınması.
án || fallen I *vt* basqın etmək, hücum çəkmək, üzərinə düşmək, üstünə tullanmaq; **II** *vi* (s) *hüq.* varis olmaq, payına düşmək.
án || fällig *a* tez dərk edən, meyilli; tez tutan (*xəstəliyi*).
Án || fälligkeit *f* (10) düçar; düçar olma.
Án || fang *m* (1*) **1.** başlanğıc, əvvəl; **am ~ (e), im ~ (e), zu ~** əvvəlcə; **~ Mai** mayın əvvəlində; **gleich [ganz] von ~ an** lap əvvəldən; **den ~ machen** başlamaq; **einen ~ nehmen** başlanğıcını almaq (*nədənsə*); **~ einer Kolonne** *hərb.* kolonnanın, dəstənin başı; **Aller ~ ist schwer** ata. söz. Hər şeyin əvvəli çətindir; **2.** *pl* yaradılma, yaranma; ilk dövr.
Án || fänger *m* (6) **1.** başlayan adam, bir işə təzə başlayan; xam, təcrübəsiz; **2.** başçı, təşəbbüsçü.
án || fänglich I *a* ilk; **II** *adv* əvvəlcə.
án || fangs *adv* əvvəlcə; **~ März** martın əvvəllərində.
Ánfangs || buchstabe *m* baş hərf; **~gründe** *pl* ünsürlər, əsaslar (*hər hansı bir elmin*); **~stadium** *n* ilk mərhələ; **~unterricht** *m* ibtidai təhsil.
án || fassen *vt* tutmaq, qamarlamaq; **eine Sache richtig [beim rechten Ende] ~** *məc.* işi düz başlamaq, qəti hərəkət etmək.
án || fechtbar *a* mübahisəli.
án || fechten *vt* **1.** mübahisə etmək; əleyhinə çıxmaq; **2.** narahat etmək; **was ficht dich an?** səni narahat edən nədir?; **3.** *hüq.* kiminsə əleyhinə şikayət vermək.
án || fertigen *vt* hazırlamaq.
Án || fertigung *f* (10) hazırlama, istehsal.
án || feuchten *vt* islatmaq, su vurmaq.
án || feuern *vt* **1.** yandırmaq (*soba*); **2.** *məc.* oyanmaq; həyəcanlanmaq.
án || flehen *vt* (*um A*) yalvarmaq, ləlimək (*nəyisə*).
án || fletschen *vt* dişlərini qıcamaq (*kiməsə, nəyəsə*).
án || fliegen I *vi* (s) uçub gəlmək, uçub yanaşmaq; **II** *vt* **1. das Flugzeug wird Baku ~** təyyarə Bakıda yerə enəcək; **2.** *hərb., av.* hücum etmək, hücum çəkmək.
Án || flug *m* (1*) **1.** uçub gəlmə; **2.** çalma (*rəng*); **~ von Röte auf den Wangen** yanaqların qırmızıya çalması; **3.** *av.* yaxınlaşma (*təyyarə*); **4.** *məc.* coşma.
án || fordern *vt* tələb etmək.
Án || ford(e)rung *f* (10) tələb, iddia.
Án || frage *f* (11) sorğu; **eine ~ stellen** soruşmaq.
án || fragen *vt* (*bei j-m nach D* yaxud *um A*) soruşmaq, xəbər tutmaq (*kimdənsə, nə haqdasa*); **um Rat ~** məsləhət üçün gəl-

4. *mətb.* mötərizə içərisinə almaq; **5.** *məc.* aldatmaq; **er hat mich angeführt** o məni aldadıb.
Án || führer *m*, **~in** *f* başçı (*kişi, qadın*).
Án || führung *f* **1.** başçılıq, rəhbərlik; **2.** sitat gətirmə, sitat, dəlil.
Ánführungs || zeichen *n* dırnaq işarəsi.
án || füllen *vt* (*mit D*) doldurmaq, içini doldurmaq (*nə ilə*).
Án || gabe *f* (11) **1.** göstəriş; *hüq.* ifadə; **nach seiner ~** onun dediyinə görə; **2.** *pl* məlumat, dəlil; **3.** xəbərçilik, şeytançılıq.
án || gähnen *vt* kiminsə üstünə əsnəmək.
án || gängig *a* mümkün; **es ist nicht ~** bu mümkün deyil.
án || geben *vt* **1.** göstərmək; xəbər vermək; **2.** məlumat vermək, şeytanlamaq; **3.:** *mus.* **den Ton ~** ton vermək (*həmç. məc. mənada*).
Án || geber *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** xəbərçi, xəbər verən (*kişi, qadın*); casus; **2.** *toxuc.* naxış yığan.
án || geblich I *a* xəyali, uydurma; **II** *adv* guya ki; **~ wohnte er in Berlin** dediyinə görə Berlində yaşayırdı.
án || ge || boren *a* anadangəlmə, təbii.
Án || ge || bot *n* (2) təklif; **ein ~ machen** təklif etmək **~ und Nachfrage** *iqt.* təklif və tələb.
án || ge || bracht *a* məqsədəuyğun, məqamında, yararlı; **es ist nicht ~, davon zu sprechen** bu haqda danışmağın yeri deyil.
án || ge || brannt: yanıq; bir az yanmış; **hier riecht es ~** buradan yanıq iyi gəlir.
án || ge || bunden bağlı; ◊ **er ist kurz ~** onun danışığı kəskindir, qabadır.
Án || ge || denken *n* (7) xatirə, yadigar; **behalte (n Sie) mich in gutem ~!** məni yaxşılıqla yad et (edin)!
án || ge || führt *a* yuxarıda göstərilmiş, yuxarıda adı çəkilmiş; **am ~en Orte** (*ixtis.* a.a.o.) göstərilmiş yerdə, qeyd edilmiş
án || gehen I *vt* **1.** xahiş etmək, xahiş məqsədi ilə müraciət etmək; **j-n um Hilfe ~** yardım üçün müraciət etmək; **um Geld ~** pul istəmək; **2.** aid olmaq, dəxli olmaq; **was geht mich das an?** bunun mənə nə dəxli?; **alle, die es angeht** bu işlə maraqlanan bütün adamlar; **II** *vi* (s) **1.** başlanmaq; **die Stunde geht an** dərs başlanır; **2.** korlanmağa başlamaq; çürüməyə başlamaq; **3.** kök salmaq, tutmaq (*peyvənd*); **das wird nicht ~** bu iş getməz, bu iş baş tutmaz; **es geht an** bu mümkündür; babatdır.
án || gehend *a* başlanan, başlayan; **ein ~er Gelehrter** gənc alim; **bei ~er Nacht** gecə başlarkən, gecə düşərkən.
án || ge || hören *vi* (*D*) aid olmaq (*nəyəsə*); **einer Ideologie ~** müəyyən ideologiyaya qulluq etmək.
án || ge || hörig *a* aid olan.
Án || ge || hörige *m, f* (9*) qohum (*kişi, qadın*); *pl* qohumlar, evdəkilər; **~r eines States** hansısa dövlətin vətəndaşı; **~ einer Partei** hansısa partiyanın üzvü.
Án || ge || klagte *m, f* (9*) müqəssir, müttəhim.
Ángel *f* (11) **1.** çəftə; **zwischen Tür und ~** son anda, getməzdən əvvəl; **die Welt aus den ~n haben** bütün dünyanı tərpətmək, çevirmək; **2.** tilov.
án || ge || legen: maraqlı, əhəmiyyətli; **sich** (*D*) etw. **~ sein lassen** qayğısına (qeydinə) qalmaq.
An || ge || legenheit *f* (10) iş; **in welcher ~?** hansı işə görə?; **bei dieser ~** bu münasibətlə.
an || ge || legentlich I *a* çox [bərk] çalışqan, cəhd edən, inadlı; **aufs [auf das] ~ste** lap inadla, güc-bəla ilə; **II** *adv* çox, artıq dərəcədə, inadla; **sich ~ nach j-m erkundigen** kiminsə haqqında nəyisə bilməyə çalışmaq/cəhd etmək.

Ángel || punkt *m* **1.** ox; *məc.* ağırlıq nöqtəsi; **2.** *astr.* qütb; **(Haupt-und) ~ punkt einer Frage** məsələnin mahiyyəti, əsası.

ángel || sächsisch *a* anqlosaks, anqlosakson.

án || ge || messen *a* uyğun, müvafiq, münasib; yararlı; **~e Frist** kifayət qədər möhlət; **für ~ halten** lazım (yararlı) bilmək.

án || ge || nehm *a* xoş, xoşagələn.

án || ge || nommen: qəbul olunmuş; **~!** yaxşı!, qəbul olundu!; **ein ~es Kind** götürmə uşaq; **II** *adv:* **~, daß** tutaq ki, fərz edək ki...

Ánger *m* (6) çəmənlik, otlaq.

án || ge || regt *a* həyəcanlı, canlı.

Án || ge || schuldigte *m, f* (9*) təqsirkar, müqəssir, cavabdeh, cavab verən.

án || ge || sehen *a* hörmətli, adlı-sanlı.

án || ge || sessen *a* oturaq, yerli.

Án || ge || sicht *n* (2) üz, sifət (*ən çox poeziyada və ədbi dildə*); *məc.* **von ~ zu ~** *məc.* üz-üzə (*təhlükə ilə*); **von ~ kennen** üzdən tanımaq; **im ~ des Todes** ölümlə üz-üzə.

án || ge || sichts *adv* və *prp* ... görə; göz qarşısında, **~ dieses Umstandes** bu vəziyyətə görə.

Án || ge || stellte *m, f* (9*) qulluqçu (*kişi, qadın*).

án || ge || strengt *a* gərgin, yorucu; **~e Arbeit** gərgin iş.

án || ge || tan: es ist nicht danach ~ iş belə deyil ki...; **es j-m ~ haben** bir kəsi cəzb etmək, heyran etmək.

án || ge || wandt *a* tətbiq edilmiş; tətbiqi, təcrübi; **~e Wissenschaften** tətbiqi elmlər.

án || ge || wöhnen *vt* öyrətmək, alışdırmaq, vərdiş etdirmək; **sich ~** *(D) etw.* alışmaq (*nəyəsə*).

Án || ge || wohnheit *f* (10) adət, vərdiş.

án || gleichen *vt* bərabərləşdirmək, özünə oxşatmaq.

Án || gleichung *f* (10) bərabərləşdirmə, oxşarlıq; assimilyasiya.

án || gliedern *vt* birləşdirmək, qoşmaq, üzv qəbul etmək (*cəmiyyətə və s.*); *hərb.* tərkibə daxil etmək.

án || glimmen *vi* (s) alovsuz yanmaq, közərmək.

án || glotzen *vt dan.* gözlərini döyüb baxmaq; dönətləmək.

án || grauen *vi* ağarmaq, çallaşmaq (*saç*).

án || greifbar *a* hücum üçün açıq olan; *məc.* diş batan.

án || greifen I *vt* **1.** əl vurmaq, götürmək; toxunmaq, qamarlamaq; **2.: eine Sache ~** işə başlamaq; **3.** yormaq, üzmək, taqətdən salmaq; **die Krankheit greift mich an** xəstəlik məni üzür; **4.** hücum etmək; **5.** hücuma keçmək; **j-s Ehre ~** kiminsə namusuna toxunmaq; **er mußte den Vorrat ~** o, yığdığını xərcləməli oldu; **das Übel bei der Wurzel ~** pis işi kökündən kəsmək; **II sich ~** yorulmaq, üzülmək.

án || greifend *part.* **1.** hücum xarakterli, basqılı; hücum edən; **2.** yorucu.

Án || greifer *m* (6), **~in** *f* (12) basqıçı; hücum edən; *siy.* aqressor.

án || grenzen *vi* sınırlanmaq, həmsərhəd olmaq.

án || grenzend *a* **1.** qonşu, sınırdaş; **2.** *məc.* sıx əlaqədar, bir-birinə çox yaxın.

Án || griff *m* (1) **1.** hücum; **zum ~ vorgehen [übergehen]** hücuma keçmək; **2.** başlama; girişmə; etw. **in ~ nehmen** ciddi yapışmaq.

Ángriffs || befehl *m* (1) hücum əmri.

ángriffs || weise *adv* həmlə-həmlə.

án || grinsen *vt dan.* dişlərini ağartmaq, hırıldamaq.

Ángst *f* (3) (*vor D*) qorxu; **vor ~** qorxudan; **j-m ~ einjagen [machen]** kimisə qorxuya salmaq, qorxutmaq; **~ haben** *vor D* qorxmaq; **~ bekommen** qorxuya düşmək; **er bekam es mit der ~ zu tun** onu vahimə basdı.

Ángst || gefühl *n* qorxu hissi.

Ángst || hase *m* ağciyər, qorxaq.

ángstigen I *vt* qorxutmaq; **II sich ~** (*wegen G, um A*) qorxmaq, təşvişə düşmək; **ich ängstige mich um ihn** ondan narahatam.

ängstlich *a* qorxaq, qorxacaq; üröksiz, cəsarətsiz; **~es Gemüt** qorxaq xasiyyət.

Ángst || meier *m* qorxaq.

ángst || voll *a* qorxmuş, hürkmüş.

án || gucken *vt* baxmaq.

án || haben *vt* əynində olmaq; **sie hat ein neues Kleid an** o, təzə paltar geyib; **j-m** etw. **~ wollen** kimləsə kin saxlamaq; kimləsə qərəzi olmaq; **er kann mir nichts ~** o mənə heç nə ilə zərər verə bilməz.

án || haften *vi* yapışmaq, yapışıb üstündə qalmaq.

Ánhalt *m,* **(e)s, ~(e) 1.** istinad; **2.** fasilə.

án || halten I *vt* **1.** saxlamaq, dayandırmaq; *j-n ~* həbs etmək; **2.** (*zu D*) vadar etmək; alışdırmaq; **zur Ordnung ~** qaydaya alışdırmaq; **II** *vi* **1.** dayanmaq; **2.** qalmaq; davam etmək, **das Wetter wird ~** hava belə qalacaq; **3. um ein Mädchen ~** elçi göndərmək; **um eine Stelle ~** işə düzəlmək üçün çalışmaq; **II sich** (*an D*) **~** yapışmaq; tutmaq (*nədənsə*); **halte dich an Geländern** məhəccərdən yapış.

án || haltend *adv* uzanan, sürəkli, uzunsürən; **~es Fieber** *tib.* kəsməyən qızdırma (isitmə).

Án || hang *m* (1*) **1.** əlavə; **2.** həmfikir olan şəxslər, tərəfdarlar; pərəstiş edənlər; ◊ **ohne ~** tək, kimsəsiz, ailəsiz.

án || hängen *vt* **1.** asmaq; **den Hörer ~** dəstəyi asmaq; **2.** əlavə etmək, qatmaq; *məc.* yalandan demək, artırmaq; **er hat ihr dieses Vergehen angehängt** o bu əməli ona yaxıb; **3.** *məth.* sətirbaşı yığmaq; ~ bir-birinin dalınca, sətirbaşı buraxmadan (*yığmaq*); **II sich ~** (*an A*) zəhləsini aparmaq (*kiminsə*).

An || hänger *m* (6) **~in** *f* (12) **1.** tərəfdar, tərəfdar qadın; **2.** paltarasan; **3.** qoşulan vaqon; **4.** *məth.* etiket kağızı.

an || hänglich *a məc.* sadiq, sədaqətli.

Án || hänglichkeit *f oh. pl* bağlılıq, sadiqlik.

Án || hängsel *n* (6) **1.** əlavə, üstəlik, pərsəng; brelok; **2.** *dan.* quyruqbulayan.

án || heben I *vt* başlamaq; **II** *vi* başlanmaq; **ein großer Lärm hob an** böyük səs-küy qalxdı.

án || heften *vt* bərkitmək, bağlamaq, sırımaq; *dəft.* işə tikmək.

ánhéim || stellen *vt* sərəncamına vermək; öhdəsinə buraxmaq; **ich stelle es dir anheim** bu işi sənin sərəncamına verirəm.

án || heizen *vt* qalamaq, yandırmaq.

Án || höhe *f* yüksəklik, təpəlik.

án || hören *vt* dinləmək.

Án || kauf *m* (1) alma, bazarlıq, tədarük.

án || kaufen I *vt* satın almaq, tədarük etmək; **II sich ~: sich irgendwo ~** bir yerdə mülk almaq.

Án... *m* (6) lövbər, löngər; **~ werfen, vor ~ gehen, sich vor ~ legen** lövbər atmaq (salmaq); **vor ~ liegen** lövbərdə durmaq; **die ~ lichten** lövbəri qaldırmaq, yola düşmək.

án || ketten *vt* zəncirləmək, bağlamaq.

Án || klage *f* təqsirləndirmə; ittiham.

Ánklage || akt *m* ittiham aktı; **~bank** *f* müttəhim kürsüsü.

án || klagen *vt* (*G* və *wegen G*) təqsirləndirmək (*nədəsə*); **vor Gericht ~** məhkəməyə şikayət etmək.

Án || kläger *m* (6), **~in** *f* (12), ittihamçı (*kişi, qadın*); **öffentlicher ~** ictimai ittihamçı, prokuror.

án || klammern I *vt* bəndlə bərkitmək; **II sich ~** ilişmək, yapışmaq.

Án || klang *m* **1.** həmahənglik; həmavazlıq; səs uyğunluğu, akkord, **2.** əks-səda; *məc.* oxşarlıq; **~ finden** *məc.* rəğbətlə qarşılanmaq.

án || kleben I *vt* yapışdırmaq; **II** *vi* yapışmaq.

án || kleiden I *vt* geydirmək, geyindirmək; **II sich ~** geyinmək.

Ánkleide || raum *m,* **~zimmer** *n* **1.** soyunmageyinmə otağı, qarderob; **2.** artistlərin tualet otağı (*teatrda*).

án || klingeln *vt* zəng etmək; telefona çağırmaq.

án || klopfen I *vi* döymək (*qapını*); **bei j-m ~** 1) kiməsə gedib döymək, gedib görmək; 2)baş çəkmək; **2.** vəziyyəti, mühiti öyrənmək; **II** *vt:* vurmaq.

án || knipsen *vt:* **das Licht ~** işığı yandırmaq.

án || knöpfen *vt* tikmək (*düymə*).

án || knüpfen I *vt* **1.** bağlamaq; **2.** *məc* başlamaq [açmaq]; **ein Gesprach,** söhbət açmaq, **eine Bekanntschaft ~** tanışlıq yaratmaq.

án || kommen I *vi* (s) **1.** gəlib çatmaq; daxil olmaq; **rechtzeitig / zeitig ~** vaxtında gəlib çatmaq; **2.** yanaşmaq; **3.** işə qəbul olunmaq; qəbul olunmaq; ◊ **es kommt darauf an!** şəraitdən asılı olaraq!; **darauf kommt es (eben) an** iş elə ondadır ki; **es kommt ihm sehr darauf an** bu onun üçün çox önəmlidir; **darauf kommt es nicht an!** iş bundan asılı deyil; **da ist er gut angekommen** *məc.* o, payını aldı; **es auf** etw. (*A*)

-lassen nəyisə təhlükə altına almaq; **II** *vt:* **die Lust kam ihn an** onun həvəsi gəldi; **die Furcht kommt mich an** məni vahimə basır.

Án || kömmling *m* (1) gəlmə (*adam*); yeni gəlmiş adam.

án || kündigen *vt* əvvəlcədən xəbər vermək; elan etmək.

Án || kündigung *f* məlumat, xəbər.

Án || kunft *f oh. pl* daxil olma, gəlib çatma.

án || kurbeln *vt mex.* işə salmaq, hərəkətə gətirmək; buraxmaq (*motoru*); **die Wirschaft ~** *məc.* təsərrüfatı bərpa etmək; təsərrüfatı inkişaf etdirmək; **ein Geschäft ~** *məc.* iş açmaq.

án || lächeln *vt* kimə gülümsəmək.

án || lachen *vt* kiminsə üzünə gülmək.

Án || lage *f* **1.** *tex.* qurğu; tikinti; **2.** bağ salma; **3.** zavod; **4.** *iqt.* yatırım qoyuluşu; **5.** *oh. pl* anadangəlmə istedad; **er hat ~ zur Musik** onda musiqi istedadı var; **6.** *dəft.* əlavə (*məktublara*); **7.** süni salınmış park, bağça; ümumi bağ; **8.** plan.

Án || kapital *n iqt.* əsas sərmayə.

án || langen I *vi* (s) gəlmək, gəlib çıxmaq; **II** *vt, vimp* aid olmaq, dəxli olmaq; **was diese Sache an -(be)langt ...** bu işə gəlincə ..., bu məsələyə gəlincə...

An || laß *m* (1*) bəhanə; səbəb; hadisə; **aus ~** ... səbəbdən; **bei (diesem) ~** bununla əlaqədar olaraq; **ohne allen ~** heç bir əsası olmadan.

án || lassen I *vt* **1.** əynindən çıxarmamaq (*paltarı*); götürməmək (*papağı*); **2.** *tex.* işə salmaq (*motoru*); **blau ~** zağ vermək, zağlamaq; **3.** *ovç.* qısqırtmaq, ovun üstünə buraxmaq (*iti*); **II sich ~: sich gut ~** işi yaxşı (*saz*) getmək.

án || läßlich *adv* və *prv (G)...* səbəbə görə; ...nə görə; **~ des Jahrestages der Unabhängigkeit** bağımsızlığın ildönümü ilə bağlı / əlaqədar.

Án || lauf *m* (1*) yüyürmə, qaçma.

án || laufen I *vt:* **das Schiff hat den Hafen angelaufen** gəmi limana daxil oldu; **II** *vi* (s) **1.** yüyürüb gəlmək; qaçmaq; **angelaufen kommen** qaçıb gəlmək; **2.** tutunlaşmaq, donuqlaşmaq (*metal*); tərləmək (*şüşə*).

Án || laut *m* əvvəldə gələn səs; **im ~** sözün (hecanın) əvvəlində.

án || lauten *vi* (*mit D*) *dilç.* (*hər hansı bir səslə*) başlamaq; **mit "a" ~** "a" səsi ilə başlamaq.

án || legen I *vt* **1.** yanına qoymaq, dayamaq; örtmək (*qapını*); **2.** özül (bünövrə) qoymaq (*şəhər, fabrik*); çəkmək (*yol, kanal*); salmaq (*bağ*); bir şey əldə etmək; **er legt sich ein Radio an** o özünə radio quraşdırıb; **3.** taxmaq; **II** *vi* yan almaq, sahilə çatmaq; **der Dampfer legte an** gəmi körpüyə yan aldı.

Ánlege || platz *m,* **~stelle** *f* körpü, gəminin yan aldığı yer.

Án || legung *f* (10) özül qoyma, bünövrə qoyma.

án || lehnen (sich) söykənmək.

Ánleihe *f* istiqraz, borc.

án || leiten *vt* rəhbərlik etmək; öyüd-nəsihət vermək.

Án || leitung *f* (10) rəhbərlik.

án || lernen *vt* (*zu D*) öyrətmək (*nəyəsə*); **das Kind zur Ordnung ~** uşağı intizama öyrətmək.

án || liegen *vi* yapışmaq; kip olmaq (*paltar*).

Án || liegen *n* (7) xahiş; **ein ~ vorbringen** təkidlə xahiş etmək.

án || liegend I *a* bitişik olan; qonşu, yanaşı; yapışan (*paltar*); **II** *adv* bununla bərabər, əlavə.

án || locken *vt* aldadıb çağırmaq, tovlayıb gətirmək, cəlb etmək.

án || lockend *a* cazibəli, cazibədar, cəlbedici; aldadıcı.

Án || lockung *f* (10) cəlbetmə; cəlb.

án || löten *vt* lehimləmək.

án || machen *vt* qayırmaq, bərkitmək; **Feuer ~** od qalamaq; **Licht ~** işığı yandırmaq.

Án || marsch *m hərb.* irəliləmə, hücum; **im ~ sein** irəliləmək, hücum etmək.

án || maßen I *vt* iddia etmək (*heç bir əsas olmadan*); öz üzərinə götürmək; **II sich ~** üroklonmək, cürətlənmək.

án || maßend *a* cəsarətli; özünü öyən.

án || melden I *vt* elan etmək, xəbər vermək; **II sich ~** yazılmaq, qeydiyyata düşmək; qeyd olunmaq.

Án || meldung *f* **1.** elan, məlumat, bildiriş; **2.** qeyd edilmə, qeyd etmə; yazılma, qeyd edilmə.

án || merken *vt* qeyd etmək; görmək; **er läßt sich nichts ~** o özünü o yola qoymur.

án || merkenswert *a* fikir verməli, diqqətəlayiq.

Án || merkung *f* (10) qeyd.

án || messen *vt* ölçmək, əyninə ölçmək.

án || muntern *vt* (*zu etw.*) ilhamlandırmaq; ruhlandırmaq.

án || murren *vt* kiminsə üstünə donquldamaq.

Án || mut *f oh. pl* zəriflik; gözəllik; qəşənglik.

án || muten *vt:* **das mutet mich (nicht) an** bu xoşuma gəl[m]ir; **das mutet mich eigenartig an** bu mənə çox qəribə gəlir.

án || mutig *a* zərif, xoşagələn, cazibəli.

án || nageln *vt* mıxlamaq.

án || nähen *vt* tikmək.

án || nähern I *vt* yaxınlaşdırmaq; **II sich ~** (*D*) yaxınlaşmaq; *riyaz.* bir nöqtədə kəsişmək.

án || nähernd I *a* təxmini, təqribi; **II** *adv* təxminən, təqribən.

Án || näherung *f* (10) **1.** yaxınlaşma; *məc.* dostlaşma; **2.** *riyaz.* uyğunlaşma.

Án || nahme *f* (11) **1.** qəbul etmə, alma, təhvil alma; **die ~ der Ware** malın təhvil alınması; **2.** güman, ehtimal.

Annálen 1. salnamə; **2.** *məc.* tarix; xronika.

án || nehmbar *a* əlverişli.

án || nehmen I *vt* **1.** qəbul etmək, işə götürmək; **2.** güman etmək, zənn etmək; hesab etmək; **wie man in diplomatischen Kreisen annimmt** diplomatik dairələrdə güman edildiyi kimi; **II sich ~** (G) qayğısına qalmaq (*kiminsə, nəyinsə*).

Án || nehmlichkeit *f* (10) rahatlıq, qolaylıq, xoşa gəlmə.

annektiéren *vt* anneksiya etmək, zorla birləşdirmək (*özgə sahəni*), qəsb etmək, zəbt etmək.

ánno, Ánno ...ildə; **~ dazumal** çoxdan, uzaq keçmişdə; **pro ~** ildə.

Annonce [a'nɔ̃:sə] (11) elan; reklam.

annoncieren [anɔ̃'si:rən] *vt* elan etmək.

annullieren *vt* ləğv etmək.

anomál *a* qeyri-normal, düzgün olmayan.

anoným *a* adsız, imzasız.

án || ordnen *vt* **1.** yerbəyer etmək; quraşdırmaq, qurmaq; **2.** əmr etmək, göstəriş vermək.

Án || ordnung *f* **1.** yerbəyer etmə; yerləşmə, yerləşdirmə; **2.** sərəncam, əmr; göstəriş; **-en treffen** sərəncam vermək, göstəriş vermək.

án || organisch *a* qeyri-üzvi.

anormal *a* qeyri-normal.

án || passen I *vt* **1.** əyninə ölçmək (*paltarı*); **2.** uyğunlaşdırmaq; **II sich ~** (*D*) uyğunlaşmaq, öyrəşmək, vərdiş etmək; **er paßt sich leicht den Verhältnissen an** o, şəraitə tez uyğunlaşır.

Án || passung *f* (10) **1.** əyninə geyib ölçmə; **2.** uyğunlaşma; **3.** *tex.* quraşdırma; **4.** *biol.* uyuşma (*həmç. məc.*)

án || peitschen *vt* qırmanclamaq; qamçılamaq.

án || pfeifen *vt* j-m ~ kimisə fitə basmaq.

án || pflanzen I *vt* əkmək, basdırmaq; **II sich ~** yerləşmək.

Án || pflanzung *f* (10) **1.** əkmə; zəmi, tarla; **2.** meşə salma; **3.** koloniya, məskən salma.

án || pochen *vi* döymək, taqqıldatmaq; **an die Tür ~** qapını döymək; döyünmək (*ürək*).

Án || prall *m* (1) zərbə, ağır təkan.

án || prallen *vi* (s) (*an, gegen A*) dəymək; toxunmaq, toqquşmaq (*nəyəsə, nə iləsə*); **an die Wand ~** divara dəymək.

án || prangern *vt* damğalamaq; biabır etmək.

án || preisen *vt* tərifini göylərə qaldırmaq.

Án || probe *f* geyib baxma; əyninə ölçmə.

án || proben *vt,* **án || probieren** *vt* geyib ölçmək; əyninə ölçmək.

án || raten *vt* məsləhət görmək; tövsiyə etmək.

án || rechnen *vt* hesaba almaq, hesablamaq; **als Verdienst ~, j-m** etw. **hoch ~** nəyisə kiminsə hünəri saymaq.

Án || recht *n* hüquq, ixtiyar (*auf A*).

Án || rede *f* **1.** müraciət (*an A*); **2.** təbrik.

án || reden *vt* dindirmək; **j-n um** etw. (*A*) **~** kimdənsə nəsə diləmək (istəmək).

án || regen *vt* oyatmaq; qıcıqlandırmaq; **eine Frage ~** məsələ qaldırmaq; **er ist sehr angeregt** onun kefi sazdır.

án || regend *a* həyəcanlandırıcı; maraqlı, cəlbedici.
Án || regung *f* (10) arzu, niyyət; təkan; təşəbbüs; həyəcanlanma; **~ zu** etw. (*D*) **geben** nəyəsə təkan vermək; **in ~ bringen** təklif etmək; **auf ~** (*G / von D*) (*kiminsə*) təklifinə görə.
Án || reiz *m* (1) arzu, niyyət; stimul, həvəsləndirmə; **den ~ geben** həvəsləndirmək, şirnikdirmək.
án || reizen *vt* (*zu D*) qıcıqlandırmaq, təhrik etmək; oyatmaq; həvəsləndirmək.
án || rennen I *vi* (s) **[angerannt kommen]** qaçaraq gəlmək; **II** *vt / vi* (s) (*an, gegen A*) yüyürərkən toxunmaq, dəymək.
án || richten *vt* **1.** hazırlamaq (*yemək*); **2.** səbəb olmaq; ziyan vurmaq (yetirmək); **was hast du angerichtet?** nə qaynatmısan (qarışdırmısan)?
án || rollen I *vt* diyirlətmək, gillətmək; **II** *vi* (s) **1.** diyirlənmək, gillənmək; **2.** yaxınlaşmaq (*qatar və s.*)
án || rüchig *a* şübhəli; hörmətsiz, haqqında pis söz deyilən.
án || rücken I *vt* yaxınlaşdırmaq, irəliyə çəkmək; **II** *vi* (s) yaxınlaşmaq, irəliləmək; *hərb.* hücum etmək.
Án || ruf *m* (1) **1.** haylama, çağırma, səs; **2.** çağırış (*telefonla*).
án || rufen *vt* **1.** səsləmək, haylamaq; *j-n* **um Hilfe ~** kimisə köməyə çağırmaq; **2. zum Zeugen ~** şahidliyə dəvət etmək.
Ánruf || signal *n* çağırış siqnalı.
Ánrufung *f* (10) **1.** çağırış, müraciət; **2.** dəvət, çağırma (*telefonla*).
án || rühmen *vt* çox tərifləmək, reklamlaşdırmaq.
án || rühren *vt* **1.** tərpətmək, toxunmaq; **2.** qatmaq (*xörəyə*); **3.** *tex.* əritmək (*rəng*); **den Teig mit Ei ~** xəmiri yumurta ilə yoğurmaq; **eine Farbe ~** rəng düzəltmək.
ans = an das: bis ~ Ende axıra qədər.
án || säen *vt k.t.* əkmək, səpmək.
án || sagen I *vt* **1.** elan etmək; **2.** bildirmək, xəbər vermək (*radio*); **II sich ~** öz gəlişi haqda xəbər vermək.
Án || sager *m* (6) **1.** konfransye; **2.** *rad.* diktor.
án || sammeln I *vt* yığmaq, toplamaq; **II sich ~** yığılmaq, toplanmaq.
án || sässig *a* oturaq; **ist er hier ~?** o buralıdır?
Án || sässigkeit *f oh. pl* oturaq həyat, oturaqlıq.
Án || satz *m* **1.** calaq; əlavə; **2.** *mus.* ağızlıq, müştük (*nəfəsli musiqi alətində*); **3.** *tex.* qarmaq; **4.** köpük, kəf; ərp; **5.** çöküntü; **6.: ~ zu einer Aufgabe** *riyaz.* tənlik qurma; **7.: ~ von Blättern** *bot.* yarpaqların əsası / oturacağı; **8.** *idm.* yüyürmə (*hoppanmaq üçün*); **auf den ersten ~** *məc.* lap başdan, ilk dəfədən.
Ánsatz || rohr *n dilç.* nəfəs borusunun üst hissəsində yerləşən danışıq orqanları (*qırtlaq, əsnək, ağız və burun boşluqları*).
án || schaffen *vt* almaq, əldə etmək.
án || schauen *vt* kiməsə baxmaq.
án || schaulich *a* əyani.
Án || schauung *f* (10) **1.** baxış, görüş, nöqteyinəzər; **politische ~en** siyasi görüşlər; **2.** *fəls.* müşahidə, seyr.
Ánschauungs || material *n*, **~mittel** *n* əyani vəsait; **~unterricht** *m* əyani dərs (*təlim*).
Án || schein *m* -(e) s, *oh. pl* görünüş; **allem ~ nach** göründüyü kimi.
án || scheinend I *a* yalan, saxta; **II** *adv* ehtimal (ki), görünür (ki), yəqin (ki).
án || schicken (sich) işə başlamaq; bir işi görməyə hazırlaşmaq, yığışmaq; **er schickte sich an zu gehen** o, getməyə yığışırdı.
Án || schlag *m* **1.** zərbə; (*gegen A*); zərblə toxunma; **einen weichen ~ haben** astadan (yavaşdan) toxunmaq; **2.** afişa, bildiriş; **3.** *hərb.* nişan alma; **im ~ liegen / sein** nişana yatmaq, uzanaraq nişana almaq; **4.** plan; **5.** sui-qəsd; **einen ~ auf j-n, auf** etw. (A) **machen** kiməsə, nəyəsə qəsd etmək; **heimlicher ~** gizli qəsd; **6.** smeta, gəlir-çıxar cədvəli; **in ~ bringen [kommen]** smetaya salmaq; qəbul etmək; **die Kosten in ~ bringen** xərci artırmaq; **einen ~ schmieden** xəyanətkar fikirdə olmaq.
án || schagen I *vt* **1.** mıxlamaq, çalmaq, yapışdırmaq; **ein Plakat ~** plakat asmaq; **2.** *mus.* vurmaq, döymək; toxunmaq; **die Glocke ~** zəngi vurmaq; **eine Saite ~** simə toxunmaq; **die Taste ~** dili tərpətmək (*piano, qarmon*); **einen Ton ~** ton vermək;

was hast du für einen Ton angeschlagen? *məc.* hansı tonda danışırsan?; **er weiß den richtigen Ton anzuschlagen** o bilir necə danışmaq lazımdır; **3. Feuer ~** odlandırmaq (*çaxmaq daşı ilə*); **4.** təxmini hesablamaq; **sein Leben nicht hoch ~** canının qədrini bilməmək; **zu hoch ~** həddindən artıq qiymətləndirmək, qiymətini şişirtmək; **zu niedrig / gering ~** qiymət verməmək, lazımi qədər qiymətləndirməmək; **5. ein Gewehr ~** *hərb.* silahı ələ almaq; **II** *vi* (h, s) (*an A*) **1.** dəymək, toxunmaq; **2.** cingildəmək; **3.** hürmək, hürməyə başlamaq (*it*); **der Hund schlug an** it hürdü; **4.** təsiri olmaq; xeyrinə olmaq; **bei ihm schlägt alles an** hər şey onun xeyrinə gedir.
Ánschlag || säule *f* afişa sütunu.
án || schlendern *vi* (s) laqeyd addımlarla yaxınlaşmaq.
án || schließen I *vt* (*an A*) bağlamaq, birləşdirmək (*nəyəsə*); **II sich ~** (*D / an A*) birləşmək, qoşulmaq (*nəyəsə, kiməsə*); **er schloß sich einer / an eine Gesellschaft an** o, hansısa bir cəmiyyətə qoşuldu; **III** *vi* **1.** azca örtülmək (*qapı*); **2.** dar gəlmək, kip olmaq (*paltar*).
án || schlingen *vt* **1.** bağlamaq, bərkitmək (*düyünlə*); **2.** *tib.* liqatura qoymaq.
Án || schluß *m* **1.** sıx əlaqə; **~ haben** yanaşmaq; **2.** *d.y.* uyğunlaşdırma; uyğunlaşdırılma (*qatar cədvəlini*); **3.** əlavə; **4. im/an ~** ...istinad edərək; ...əlaqədar olaraq; **5.** tanışlıq, bələdlik; **~ suchen** tanışlıq axtarmaq; **6.** birləşdirmə, qoşulma; girmə, daxil olma (*təşkilata, ittifaqa*); **7.** *tex., elek.* qoşma, birləşdirmə (*bəndi*); **~ haben [bekommen]** birləşdirilmək (*telefonla*); **8.** *dilç.* **fester ~** bərk bağlılıq; **loser ~** boş bağlılıq.
án || schmiegen (sich) **1.** (*an A*) *dan.* mehribanlıq etmək, qılığına girmək; sıxılmaq, qısılmaq (*kiməsə*); **2.** *məc.* yapışmaq (*paltar*).
án || schneiden *vt* **1.** kəsmək, çərtmək (*üzdən*); **eine Frage ~** *məc.* məsələ qaldırmaq; **2.** *tex.* **eine Schraube ~** yiv açmaq.
án || schnüffeln *vt* imsiləmək, iyləmək.
án || schrauben *vt* vintlə bağlamaq.
án || schreiben *vt* yazmaq; qeyd etmək; əlavə etmək; **er ist bei mir gut [schlecht] angeschrieben** *məc.* o özünü mənə yaxşı [pis] tanıdıb (göstərib).
Án || schrift *f* **1.** ünvan (*məktublarda*); **2.** yazı (*kitabların üstündə*); sərlövhə, başlıq.
án || schuldegen *vt* (*G*) ittiham etmək; təqsirləndirmək (*nədənsə*).
án || schüren *vt* **1.** qarışdırmaq, qurdalamaq (*ocaqda odunu*); üfürmək, üfürüb alışdırmaq (*alovu*); **2.** *məc.* təhrik etmək, qızışdırmaq.
án || schwärzen *vt* **1.** qaraltmaq, qara rəngə boyamaq; **2.** *məc.* böhtan atmaq, ləkələmək.
án || schwellen *vi* (s) şişmək, köpmək; qabarmaq
án || schwemmen *vt* **1.** axıdıbgətirmək (*qum*); **2.** axıtmaq (*taxta-şalban*).
án || schwindeln *vt* **1.** aldatmaq, kələk gəlmək; **2.** *məc.* **j-m** etw. ~ kiməsə nəyisə sırımaq (*fırıldaqla*).
án || sehen I *vt* **1.** kiməsə, nəyəsə baxmaq; tamaşa etmək; **j-n groß ~** kiməsə təəccüblə baxmaq; **jn über die Schulter [Achsel] ~** kiməsə xor baxmaq; etw. **durch eine andere Brille ~** nəyəsə başqa gözlə baxmaq; **2.: ~ für/als** (*A*) kiməsə oxşatmaq; **einen Floh für einen Elefanten ~** *məsəl.* milçəkdən fil düzəltmək; **3.:** etw. **mit~** nəyinsə şahidi olmaq; **j-m** etw. ~ kimdəsə nəsə sezmək, hiss etmək; **man sieht es dir an** bu sənin üzündən görünür; **II** *vi.* **sieh mal an!** *məc.* bir buna bax!, bir bura bax!
Án || sehen *n* -s, *oh. pl* **1.** görünüş, zahir, görkəm; **von ~, dem ~ nach** görkəmindən; **sich ein ~ geben** ciddi görkəm almaq; **2.** baxma, gözdən keçirmə; **Vom ~ wird man nicht satt** ≡ *ata. söz.* Göz baxmaqla qarın doymaz; **3.** hörmət; nüfuz; **in hohem ~ stehen** nüfuz sahibi olmaq; **j-n um sein ~ bringen** kimisə hörmətdən (etibardan) nüfuzdan salmaq; **ohne ~ der Person** şəxsiyyətə baxmadan.
án || sehnlich *a* **1.** görkəmli, hörmətli, adlısanlı; **2.** əhəmiyyətli, iri, böyük (*məbləğ*).
án || setzen I *vt* **1.** yanaşdırmaq; taxmaq; **einen Hebel ~** linq taxmaq; **das Glas ~**

stəkanı ağıza aparmaq (yaxınlaşdırmaq); **2.** calamaq, əlavə etmək, başına calayıb uzatmaq; **3.** təyin etmək, müəyyən etmək (*müddət, vaxt, qiymət*); başlamaq; *hərb.* **einen Angriff ~** hücuma keçmək; **die Feder ~** yazmağa başlamaq; **4.: Fleisch ~** kökəlmək; **Sprößlinge ~** *bot.* tumurcuqlanmaq, cücərmək; **Speck ~** piy bağlamaq; **einen Polizeihund ~** iti axtarışa buraxmaq; *av.* **zum Landen ~** yerə enmək (*təyyarə*); **II** *vi* **1.** *bot.* tutmaq, çiçək açmaq; **2.** *kim.* çökmək; **3.** çalışmaq, sınamaq; cəhd etmək; **zum Sprunge ~** qaçışmaq; **er setzt es darauf an** o məhz buna işarə edir; o bunu demək istəyir; **III sich ~** yatmaq (*toz*), oturmaq.

Án || sicht *f* (10) **1.** (*über A*) nöqteyi-nəzər; baxış, fikir, rəy (*nə haqdasa*); **meine ~ über die Erziehungsfrage** tərbiyə məsələsində fikrim; **ich bin der ~ daß ...** mən bu fikirdəyəm ki, ...; **meiner ~ nach** fikrimcə; **er hat verkehrte Ansichten** onun yanlış fikirləri var; **2.** görünüş, mənzərə; **3.** baxma, baxılma, gözdən keçirmə.

án || sichtig *a:* **~ werden** (G) görmək (*nəyi isə*); *hərb.* **der Posten wurde des Feindes ~** qarovulçu düşməni gördü.

Ánsichts || karte *f* açıqca, açaq.

án || siedeln *vt* **sich ~** yerləşdirmək, məskunlaşdırmaq; **sich ~** köçüb oturmaq; məskunlaşmaq.

Án || sied(e)lung *f* **1.** məskunlaşma; **2.** yaşayış məntəqəsi, qəsəbə, koloniya.

Án || siedler *m,* **-in** *f* mühacir, gəlmə, koloniyada yaşayan.

án || spannen *vt* **1.** dartmaq (*simi, ipi*); **2.** gərginləşdirmək (*qüvvələri*); **3.** qoşmaq (*qoşqu heyvanı*); **4.** *məc.* işlə yükləmək.

Án || spannen *n oh. pl,* **An || spannung** *f* **1.** gərginlik; **2.** qoşma (*qoşqu heyvanı*); **mit ~ aller Kräfte** bütün qüvvələri səfərbər edərək.

án || spielen I *vt* çalmağa başlamaq; *mus.* kökləmək (*çalğı alətini*); **II** *vi* (*auf A*) cyham vurmaq (*nəyəsə*).

Án || spielung *f* (10) işarə, kinayə, cyham; him; **das ist eine ~ auf mich** bu mənə işarədir.

án || spornen *vt* **1.** mahmızlamaq (*atı*); bizləmək; **2.** *məc.* həvəsləndirmək, şirnikdirmək.

Án || sprache *f* müraciət, xitab; salamlama nitqi; **eine ~ halten [richten]** (*an j-n*) üzünü kiməsə tutub danışmaq.

án || sprechen I *vt* **1.** dindirmək; **2.** (*um A*) müraciət etmək, xahiş etmək (*nəsə*); **er hat mich um eine Arbeit angesprochen** o məndən işə düzəlməsini xahiş etdi; **3. j-n ~** *məc.* kiminsə xoşuna gəlmək, ürəyinə yatmaq; **4.: etw. ~ als...** *məc.* ... kimi baxmaq; **II** *vi:* **bei j-m ~** kiməsə baş çəkmək.

án || sprechend *a* cazibədar, xoşagəlimli.

án || spritzen *vt* çiləmək, səpmək, sıçratmaq.

Án || spruch *m* (1*) iddia, tələb, hüquq, ixtiyar; **~ erheben [machen]** iddia etmək; iddiasında olmaq, iddia irəli sürmək; **j-n in ~ nehmen** kimisə məşğul etmək, əyləndirmək; **die ganze Zeit in ~ nehmen** bütün vaxtı almaq; **zu sehr in ~ genommen sein** həddindən artıq məşğul olmaq; işi başından aşmaq.

ánspruchs || los *a* tələbkar olmayan; iddiasız, təvazökar, sadə.

ánspruchs || voll *a* tələbkar; iddialı.

án || stacheln *vt* təhrik etmək, qızışdırmaq.

Án || stalt *f* **1.** müəssisə, idarə; **2.** *pl.* tədbir, ölçü; hazırlıq; **~ machen** hazırlaşmaq, ölçü götürmək; **~ zur Reise treffen** yol tədarükü görmək; **ohne ~en** heç bir hazırlıq görmədən.

Án || stand *m,* -(e)s; *oh. pl* **1.** ədəb, ləyaqət; **2.** *ovç.* marıtlama; **3.** təxirə salma; **ohne ~** sözsüz, danışıqsız.

án || ständig *a* ədəbli, ləyaqətli, tərbiyəli, namuslu, vicdanlı.

ánstands || halber *adv* ədəb xatirinə.

ánstands || los I *a* cəld, təcili, təxirsiz; **II** *adv* sözsüz, danışıqsız.

án || starren *vt* gözlərini zilləyib/bərəldib baxmaq.

anstátt I *prp* (*D*) əvəzində, yerinə; **~ meiner** mənim əvəzimə; **ich gehe ~ deiner** mən sənin əvəzinə gedirəm; **II** *cj inf-dən əvvəl* **~ zu, ~ daß ...** əvəzinə, **~ sich zu freuen, wurde er böse** o sevinmək əvəzinə hirslədi.

án || stauen I *vt:* **das Wasser ~** suyun qabağını almaq; **II sich ~** yığılmaq (*su*); topanmaq.

án || staunen II *vt* məftunluqla baxmaq; heyrətə gəlmək, təəccüblənmək.

án || stecken *vt* **1.** sancmaq; **2.** yandırmaq (*işıq*); **3.** *tib.* yoluxdurmaq; **angesteckt werden** (*durch A / von D*) xəstəliyə tutulmaq; **Schnupfen steckt an** zökəm yoluxucudur.

án || steckend *a* **1.** *tib.* yoluxan, yoluxucu; **2.** *məc.* sirayətedici, başqalarına keçən.

Ánsteckungs || krankheit *f* yoluxucu xəstəlik; **~stoff** *m* virus.

án || stehen (an || stehn) *vi* (s,h) **1.** yaxında olmaq; **2.: etw. ~ lassen** təxirə salmaq; **diese Sache kann noch einiger Zeit ~** bu işi bir (*neçə vaxt*) qədər təxirə salmaq olar; **nicht ~** yaddan çıxartmaq, nəzərdən qaçırtmaq; **3.** (*nach D*) növbəsində durmaq; **4.** yaraşmaq; layiq olmaq.

án || stellen I *vt* **1.** söykəmək; **2.** işə götürmək; **angestellt sein** qulluqda olmaq; **3.** düzəltmək, hazırlamaq, qurmaq; etw. **so ~, daß** ... işi elə qurmaq ki ...; **was hast du da bloß angestellt?** yenə burada nə iş açmısan?; **wie hast du das bloß angestellt?** sən buna necə nail oldun?; **Betrachtungen ~** (*über A*) fikirləşmək, götür-qoy etmək; **einen Vergleich ~** müqayisə etmək; **ein Verhör [eine Untersuchung] ~** istintaq [təhqiqat] aparmaq; **4.** *məc.* etmək, vadar etmək; **II sich ~ 1.** hiylə işlətmək, riyakarlıq etmək; **er stellt sich an, als ob (als wenn)** ... o özünü elə aparır (göstərir) ki, guya...; **2.** (*nach D*) növbəyə durmaq.

Án || stellung *f* **1.** təyin etmə, işə götürmə; **2.** yer, vəzifə.

Ánstellungs || vertrag *m* əmək müqaviləsi.

án || stieren *vt* lənətləmək.

án || stiften *vt* **1.** səbəb olmaq, bais olmaq; **da hast du** etw. **Schönes angestiftet!** *kin.* əcəb iş törətdin!, əcəb oyun çıxartmısan!; **2.** qızışdırmaq.

Án || stifter *m,* **-in** *f* qızışdıran, təhrik edən, bais (şəxs).

án || stimmen *vt* oxumağa başlamaq; səs vermək; çalmaq (*musiqi alətində*); **ein Lied ~** mahnı oxumaq; **immer wieder das alte Lied ~** *məc.* elə hey köhnə havanı çalmaq.

Án || stoß *m* (1*) **1.** təkan, zərbə; **2.** bəhanə, səbəb; **den (ersten) ~ geben** (*zu D*) vadar etmək, həvəs oyatmaq; **3.** maneə, əngəl, çətinlik; **ein Stein des ~es** *məc.* maneə, əngəl, çətinlik; **4.: ~ geben / erregen** narazılığa səbəb olmaq; **~ nehmen** pərt edilmək.

án || stoßen I *vt* itələmək, irəli çəkmək; **auf j-s Wohl ~** kiminsə sağlığına içmək; **II** *vi* **1.** (*s*) (*an A*) dəymək, toqquşmaq (*nə ilə*sə); **ich bin an den Tisch angestoßen** masaya dəyib əzildim; (*nəyə görə*sə) pərt etmək; **2.** (h) kəkələmək; dili dolaşmaq; **mit der Zunge ~** dili topuq çalmaq; **3.** yanaşdırmaq; **4. bei j-m ~** kiminsə narazılığına səbəb olmaq; utandırmaq.

án || stoßend *a* qonşu, qapı-qapıya.

án || stößig *a* ədəbsiz, nalayiq, yaramaz.

án || streben I *vt* (h) can atmaq, səy etmək, çalışmaq; **II** *vi* (*gegen A*) qarşı durmaq, müqavimət göstərmək, zidd getmək (*nəyə sə*).

án || streichen I *vt* **1.** rəngləmək, boyamaq; **2.** altından xətt çəkmək, qeyd etmək; **das werde ich dir ~!** *məc.* bunu sənə göstərərəm!; **II sich ~** *dan.* üz-gözünü boyamaq; bəzənmək; qrimlənmək.

án || strengen I *vt* **1.** gərmək, gərginləşdirmək; yormaq, əldən salmaq; **2.: eine Klage ~** *hüq.* iddia irəli sürmək; **II sich ~** çalışmaq, əlləşmək.

án || strengend *a* yorucu, üzücü, əziyyətli.

Án || strengung *f* (10) gərginlik, səy.

Án || strich *m* rəngləmə, boyama; görünüş; çalarlılıq, rəngə çalma; **die Sache bekommt einen anderen ~** iş başqa rəng alır; **einer Sache einen günstigen ~ geben** *məc.* işin yaxşı tərəfini göstərmək.

án || stürmen I *vi* (s) çaparaq gəlmək; **II** *vt* (*kiminsə, nəyinsə*) üstünə atılmaq, tullanmaq; hücum etmək, həmlə etmək.

Án || suchen *n* **-s,** *oh. pl* xahiş, ərizə.

Ántagonismus *m* -, -men antaqonizm (*barışmaz ziddiyyət*), düşmənçilik, ədavət, əks-təsir, müqavimət.

ántagonistisch *a* qarşı, zidd.

án || tappen *vi* (h, s) [*yaxud* **angetappt kommen**] ehtiyatla yaxınlaşmaq; *dan.* ağır addımlarla yaxınlaşmaq.

án || tasten *vt* **1.** yavaşca toxunmaq, əl vurmaq; **2.** qəsd etmək, *məc.* toxunmaq; **die Ehre eines anderen Menschen ~** başqasının namusuna toxunmaq.

Án || teil *m* **1.** hissə, pay; **2.** *oh. pl* rəğbət, rəhm; acıma; **~ nehmen / zeigen** (*an D*) iştirak etmək (*nadənsə*).

Ánteil || nahme *f oh. pl* iştirak; rəğbət; acıma.

ánteils || voll I *a* mərhəmətli; acıyan; **II** *adv* mərhəmətlə.

Ántenne *f rad.* antena.

ánti || faschistisch *a* antifaşist.

ánti || imperialistisch *a* antiimperialist.

ántik *a* qədim, antik.

Antike *f oh. pl* **1.** qədim dünya; **2.** qədim dünya mədəniyyəti, incəsənəti; **3.** ən qədim şey, qədimdənqalma şey.

Antilópe *f* (11) *zool.* antilop.

Antipatie *f* (11) xoşa gəlməmə, nifrət, antipatiya.

ántiquárisch I *a* **1.** qədim, köhnə; **2.** az tapılan, bukinist (*köhnə kitabların alınıb-satılması*); **II** *adv* **ein Buch ~ kaufen** bukinistdən kitab almaq.

Antiquität *f* (10) qədim şey, qədimdən qalma şey; köhnəlik.

Ántlitz *n* (2) *ədəb.* sifət, üz, sima, surət.

Antoným *n* (2) antonim (*əks məna ifadə edən söz*).

án || traben *vi* (s) [*yaxud* **angetrabt kommen**] löhrəm yerişlə yaxınlaşmaq (yanına); yüyürmək.

Án || trag *m* (1*) **1.** təklif; **2.** xahiş, ərizə; **einen ~ stellen / einbringen** təklif irəli sürmək.

án || tragen I *vi* **1.** təklif vermək, təklif irəli sürmək; **2.** gətirmək, vermək; **II sich ~** öz xidmətini təklif etmək.

án || treffen *vt* görmək, rast gəlmək; **auf / bei frischer Tat ~** cinayət başında tutmaq.

án || treiben I *vt* **1.** qovub gətirmək, qovmaq; **2.** *tex.* hərəkətə gətirmək (*maşını*); **3.** *məc.* **heyvəsləndirmək, şirniklendirmək; die Not treibt ihn dazu an ehtiyac onu bu işə vadar edir; II** *vi* (s) *yaxud* [**angetrieben kommen**] üzüb gəlmək, üzüb çatmaq.

án || treten I *vt* başlamaq, təşəbbüs göstərmək; **eine Reise ~** səyahətə getmək (çıxmaq); **den Urlaub ~** məzuniyyətə getmək çıxmaq; **II** *vi* (s) **1.** kiminsə yerində (yerinə) durmaq; **2.** *hərb.* sıraya düzlənmək; yürüşə keçmək; **~!** düzlən!; **3.** (*gegen j-n*) *idm.* yarışda çıxış etmək (*kiminsə əleyhinə*); **4.** işə başlamaq; **das kannst du nicht mit ~** *məc.* sənin bu işə gücün çatmaz.

Án || trieb *m* (1) **1.** arzu, niyyət, məqsəd, meyil; stimul; **aus eignem [freiem] ~e** öz arzusu ilə, könüllü; **2.** *fiz.* təkan, səbəb; **3.** *tex.* ötürücü; hərəkət qüvvəsi, dartıcı qüvvə.

Ántriebs || scheibe *f mex.* ötürücü çarx.

Án || tritt *m oh. pl* **1.** başlanğıc; debüt; **2.** girmə (*vəzifəyə*); giriş; **3.** pillə.

Ántritts || vorlesung *f* giriş mühazirə.

án || tun *vt* **1.** səbəb olmaq; **sich** (*D*) **Zwang ~** özünü məcbur etmək; **sich (D) ein Leid(s) ~** özünü öldürmək; **ich habe ihm manches angetan** mən onun qarşısında çox günahkaram; **2.** geymək (*paltar*); **3. es j-m ~** *məc.* kimisə heyran etmək.

Ántwort *f* (10) cavab; **abschlägige / verneinende ~** rədd cavabı; **Rede und ~ stehen** cavabdeh olmaq; **er bleibt keine ~ schuldig, er ist um keine ~ verlegen** o, hazırcavabdır; o, söz üçün məəttəl qalmaz/qalan deyil; ≡ **Wie die Frage, so die ~** Hərcayı sualın gərcayı da cavabı olar.

ántworten *vi* cavab vermək; **auf den Ruf ~** çağırışa hay vermək.

ántwortlich *adv* ... cavab olaraq.

ánulken *vt dan.* ələ salmaq; başını bişirmək.

án || ver || trauen I *vt* inanmaq; tapşırmaq; **II sich ~: sich (j-m) ~** inanmaq, etibar etmək (*kimisə*), açıq olmaq (*kimisə*).

Án || wachs *m* artma.

án || wachsen *vi* (s) **1.** (*an A*) bitişmək (*nəyəsə*): **die Zunge war ihm wie angewachsen** elə bil, dili qurumuşdu; **die Zunge ist ihm nicht angewachsen** o, dilden pərgardır; **2.** artmaq; qalxmaq; yayılmaq; **das Fieber wächst an** qızdırma qalxır; **3.: das Pferd ist angewachsen** at çəng olub.

Án || wachsen *n* bitişmə; göyərmə.

Ánwalt *m* (1, 1*) vəkil, müdafiəçi, advokat.

Ánwaltschaft *f* (10) **1.** vəkillik, advokatlıq; **2.** vəkil adı (*rütbəsi*).

án || wandeln I *vi* (s) [*yaxud* **angewandelt kommen**] yavaş-yavaş yaxınlaşmaq; **II** *vt məc.* bürümək; **Schreck wandelte ihn an** onu dəhşət bürüdü; **was wandelt dich an?** sənə nə olub?

Án || wand(e)lung *f* (10) tutma.

án || wärmen *vt* qızdırmaq.

Án || wärter *m* (6) namizəd; (*auf A, zu D*); **~ des Todes** *dan.* ömrü az qalmış; ölüm bəkçisi.

Án || wartschaft *f* (13) namizədlik; boş (tutulmamış) yeri gözləyənlər.

án || wehen *vt* **1.** əsmək, yellətmək; **2.** gətirmək (*qar yığınını*); **er kommt angeweht** o, gözlənilmədən gəldi; **3.** üfürmək (*nəyisə*).

án || weisen *vt* **1.** göstərmək, işarə etmək; **2.** nəsihət vermək; öyrətmək; təlimat vermək; **3.** təyin etmək; sərəncam vermək; **einen Platz ~** yer ayırmaq; **4.** göndərmək (*pul*), barat etmək; **eine Summe ~** pul buraxmaq, kredit açmaq; **5.: ich bin darauf angewiesen ...** mən məcburam; **sie sind aufeinander angewiesen** onların qarşılıqlı köməyə ehtiyacı var; onlar bir-birindən asılıdır.

Án || weisung *f* (10) **1.** göstəriş; öyrətmə, təlimat; **die ~ ging ab** göstəriş verilib; **2.** barat, pul göndərmə; çek, order.

Ánweisungs || schein *m* order; **~zettel** *m* çek (*kassaya*).

án || welken *vi* (s) solmaq.

án || wendbar *a* tətbiq edilə bilən, kara gələn.

án || wenden *vt* tətbiq etmək, işlətmək, istifadə etmək; **Sorgfalt ~** səylə yanaşmaq; **Geld zu etw.** (*D*) **~** nəyəsə pul sərf etmək, xərcləmək; etw. **auf sich** (*A*) **~** nəyisə özünə götürmək; **auf die Praxis angewandt** təcrübədə tətbiq edilən.

Ánwendung *f* (10) **tətbiq etmə, işlətmə; unter ~ (von D) tətbiq edərək; das findet hier keine ~** bu, burada tətbiq edilə bilməz.

án || werben I *vt* üzv və ya işçi qüvvəsi cəlb etmək; **II** *vi* (*um A*) can atmaq.

ánwesend *a* olan, mövcud olan; **~ sein** mövcud olmaq, iştirak etmək.

Ánwesende *m*, (9*) iştirakçı; iştirak edən.

án || widern *vt* nifrət oyatmaq; **das widert mich an** bu, ürəyimi bulandırır; mən bundan iyrənirəm.

án || wiehern *vt* kişnəmək, kişnəməyə başlamaq.

án || wimmern I *vt* ağlaya-ağlaya müraciət etmək; **II** *vi* (s): **angewimmert kommen** ağlaya-ağlaya yaxınlaşmaq.

Ánwitterung *f* (10) **1.** duyğu; **2.** *tex.* filiz tozu ilə basma.

Ánwuchs *m* **1.** artma, artım; **2.** bala vermə; **3.** körpə heyvanlar; **4.** *tib.* şiş; **5.** cavan ağaclar; **6.** *geol.* müasir çöküntülər.

Ánwurf *m* **1.** mala; **2.** tullama; **3.** *məc.* böhtan, təqsirləndirmə.

ánwüten *vi:* (*gegen A*) qəzəblə, hiddətlə atılmaq (*kiminsə, nəyinsə üstünə*).

Ánzahl *f oh. pl* say, miqdar; **große ~** çoxlu; **geringe ~** bir neçə.

ánzahlen *vt* beh vermək; hesabı ödəmək.

Ánzahlung *f* beh, qabaqcadan verilən pul.

án || zapfen *vt* **1.** yığmaq (*çəlləyi*); çəllək bağlamaq; **2.** çıxıntı vasitəsi ilə birləşdirmək; **3.:** *j-n* **(gehörig) ~** *məc.* 1) aldadıb xeyli pul almaq; 2) kimdənsə söz almaq.

Ánzeichen *n* (7) **1.** əlamət, işarə, nişanə; **2.** *hüq.* sübut, dəlil.

Án || zeige *f* (11) **1.** xəbərdarlıq, məlumat, bildiriş; **2.** elan; **3.** göstəriş, xəbərçilik, şikayət; raport; **~ erstatten / machen von etw.,** etw. **zur ~ bringen** nə haqdasa xəbər vermək; **4.** *tic.* bildiriş vərəqəsi, avizo.

án || zeigen *vt* **1.** bildirmək, məlumat vermək; **2.** elan etmək, xəbər vermək, **den Empfang ~** alğını təsdiq etmək; **3.** faş etmək; şeytanlamaq; **einen Dieb ~** oğrunu ifşa etmək; **4.: das zeigt nichts Gutes an** bundan yaxşı şey gözləmək olmaz; **es für angezeigt halten** nəyisə münasib hesab etmək.

Án || zeiger *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** elan verən; **2. xəbərçi; 3. göstərici; 4. xəbərlər** (*məcmuə adı*); **5.** *elek.* indikator; **6.** *hərb.* siqnalçı, yol (*istiqamət*) göstərən.

án || zetteln *vt* **1.** *toxuc.* üstünü sarımaq; **2.** *məc.* qəsdən törətmək, səbəb olmaq

einen Streit [Krieg] ~ davaya [müharibəyə] səbəb olmaq.

Ánzett(e)lung *f* (10) **1.** hiylə, fənd, fırıldaq; pis niyyət; **2.** *toxuc.* üstünü sarıma.

án || ziehen I *vt* **1.** dartmaq, çəkmək (*cilovu və s.*); **2.** *tex.* bağlayıb bərkitmək (*qaykanı*); **3. Kleider ~** ayaqqabı geymək; **4.** *məc.* cəzb etmək, 5.: **ein Gesetz ~** qanuna əsaslanmaq; **6.** yola düzəlmək; hərəkətə gətirmək; **II** *vi* **1.** (s) yavaş-yavaş yaxınlaşmaq; **2.** (h) *şahm.* birinci gedişi etmək; **3.** artmaq (*qiymət*); **die Pferde siehen nicht an** atlar yerindən tərpənmir; **III sich ~** geyinmək.

ánziehend *a* çəkən, cəzb edən, cəlb edən.

Ánziehung *f* (10) **1.** çəkmə; **2.** cazibə, məlahət.

Ánziehungs || kraft *f* **1.** *fiz.* cazibə qüvvəsi; **2.** *məc.* cəlbetmə, cazibəlik.

ánzüchten *vt* böyütmək, bəsləmək, yetişdirmək.

Án || zug *m* (1°) **1.** geyim, kostyum; *hərb.* libas; **2.** *oh. pl* yaxınlıq; **im ~ sein** yaxınlaşmaq; **ein Gewitter ist im ~** tufan yaxınlaşır; **3.** *şahm.* ağların birinci gedişi.

Ánzüglichkeit *f* (10) işarə, acı söz.

án || zünden *vt* yandırmaq, alışdırmaq (*siqareti*).

án || zweifeln *vi* şübhələnmək.

apárt I *a* **1.** ayrı; xüsusi; **etwas ~legen** nəyisə ayırıb bir yana qoymaq; **2.** cazibəli (*qadın*); nəfis; **II** *adv* xüsusən, ayrıca.

Apathie *f oh. pl* süstlük, hissizlik.

apáthisch *a* laqeyd, süst.

Aperçu [-'sy:] *n* -s, -s, xülasə, icmal.

aperiódisch *a* aperiodik.

Apex *m* -, *pl* Ápizes **1.** zirvə; **2.** *astr.* Günəşin istiqamət nöqtəsi.

Ápfel *m* (6°) alma; ◊ **verbotener ~** yasaq alma, yasaqlanmış şey; **ein saurer ~** *kin.* pis (acı) hadisə; **Der ~ fällt nicht weit vom Stamm** *ata. söz* Alma budağından alça düşməz; **in den sauren ~ beißen** məcburiyyət qarşısında itaət etmək.

Ápfel || baum *m* alma ağacı.

Ápfelsine *f* (11) portağal.

Apfel || strudel *m* alma piroqu; **~wein** *m* alma şirəsi; alma şərabı.

Áphorismus *m* -, **-men** aforizm (*qısa, dərin mənalı ifadə*).

Apogäum *n*, **-s, -äen 1.** ən yüksək nöqtə; **2.** *astr.* apogey.

Apostróph *m* (1) *qram.* apostrof.

apostrophieren *vt* **I** apostrof qoymaq; **II 1.** töhmət vermək, **2.** bəlağətlə danışmaq (*kinayə*).

Apothéke *f* aptek.

Apothéker || preise *pl isteh.* yüksək qiymət.

apparátiv *a* avadanlığa məxsus olan.

Appéll *m* (1) **1.** çağırış, müraciətnamə (*an A*); **2.** toplanma, adbaad yoxlama; sıraya (cərgəyə) düzlənmə; **den ~ abhalten** adbaad yoxlamaq; **zum ~!** cərgəyə düzlən! **3.** apelyasiya, utiraz.

Appetit *m* (1) iştaha; **guten ~!** iştahan(ız) yeyin olsun!, nuş olsun!; **~ machen** iştaha açmaq, iştaha oyatmaq, iştahlandırmaq; **das verschlägt mir den ~** bu, mənim iştahamı kəsir, **~haben** (*auf A, nach D*) *məc.* həvəsi (arzusu) olmaq; **den ~(be) nehmen** *məc.* həvəsdən salmaq.

appetítlich *a* iştahlı; *məc.* cəlbedici.

applaudieren *vi* əl çalmaq; alqışlamaq.

Appláus *m* əlçalma; alqışlar.

Applikátion *f oh. pl* **1.** tətbiq etmə; **2.** qızıl (gümüş) suyuna çəkilmə; **3.** *məc.* səy, can yandırma.

Appositión *f* (10) *qram.* əlavə; appozisiya.

Approbatión *f* (50) **1.** bəyənmə; **2.** sınağa buraxılma (*hakim, vəkil* və s.).

approximativ *a* təxmini.

Aprikóse *f* ərik, qayısı.

April *m* -(s), -e; aprel; ◊ **in den ~ schicken** zarafat edərək aldatmaq (*1 aprelda*).

April || wetter *n məc.* dəyişkən hava.

apropos [-'po:] *adv* yeri gəlmişkən, vaxtı gəlmişkən, məqamında.

Ára *f, pl* **Áren** era.

Áraber *m* (6), **~in** *f* **1.** ərəb (*kişi, qadın*); **2.** ərəb atı.

Árabien *n* Ərəbistan.

arábisch *a* ərəb.

Arál || see *m* Aral gölü.

Arár *n* dövlət xəzinəsi.

Arbeit *f* (10) **1.** iş, əmək, peşə; **in ~ sein** işdə olmaq; işləmək; **~ leisten** iş görmək; **bei *j-m* in ~ stehen** kiminsə yanında işləmək;

die ~ einstellen 1) işi dayandırmaq; 2) tətilə başlamaq; **auf ~ gehen** bir yerdə işləmək; **die ~ schwänzen** proqul etmək; **işdən boyun qaçırmaq; sich an die ~ machen** işə başlamaq (girişmək); etw. **in ~ nehmen** iş götürmək; etw. **in der ~ haben** bir işin üzərində çalışmaq; **keine ~ haben** işsiz qalmaq; **2.** *oh. pl* əmək, əmək prinsipi; **körperliche ~** fiziki əmək, **geistige ~** zehni əmək; **3.:** **eingelegte ~** *tex.* şirmayı işi.

árbeiten I *vi* **1.** işləmək, çalışmaq, iş görmək; **2.** (*an D*) məşğul olmaq, işləmək, zəhmət çəkmək (*nəyinsə üzərində*); **3.** işləmək (*maşın*); **4.** qıcqırmaq (*pivə, çaxır*); **5.** gəlmək, acımaq (*xəmir*); **6.** j-m **in die Hand ~** kiminsə xeyrinə iş görmək; **j-m entgegen ~** kiminsə əleyhinə olmaq; **7. die See arbeitet** dəniz sakit deyil; **gegen Wind und Wellen ~** külək və dalğalara qarşı hərəkət etmək; **II** *vt* etmək, hazırlamaq, hasil etmək; işlətmək, **III** *wimp.* **es arbeitet sich leicht, wenn ...** iş asan gedər, əgər ...

Arbeiter *m* (6) fəhlə, işçi; **ungelernter ~** qara fəhlə; **jugendlicher ~** yeniyetmə fəhlə; **wissenschaftlicher ~** elmi işçi.

Arbeiter || abteilung *f* fəhlə dəstəsi; **~genossenschaft** *f* fəhlə kooperasiyası; **~haushalt** *m* **1.** fəhlə ailəsinin büdcəsi; **2.** fəhlə ailəsinin (*ev*) təsərrüfatı.

Arbeiterin *f* (12) fəhlə, işçi (*qadın*).

Arbeiter || jugend *f oh. pl* fəhlə gənclər; **~klasse** *f oh. pl* fəhlə sinfi, proletariat; **~partei** *f* fəhlə partiyası; **~at** *m* fəhlə deputatları Soveti; **~schaft f** *oh. pl* fəhlələr, fəhlə sinfi; **~schicht** *f* fəhlə təbəqəsi; **~schutzgesetzgebung** *f* əməyin mühafizəsi haqqında qanun; **~verband** *m*, **~verein** *m* fəhlə ittifaqı, fəhlə cəmiyyəti, **~versicherung** *f* fəhlə sığortası; **~viertel** *n* fəhlə məhəlləsi, **~vorstadt** *f* şəhəryanı fəhlə qəsəbəsi; **~wehr** *f* fəhlələrin özünü müdafiəsi; **~zirkel** *m* fəhlə dərnəyi.

Árbeit || geber *m* (6), **~in** (12) işverən, sahibkar (*kişi, qadın*); **~nehmer** *m* (6) işalan, işgötürən.

árbeitsam *a* çalışqan, işlək, əməksevər.

Árbeits || amt *n* əmək birjası; **~anfnahme** *f* işə başlama; **~begeisterung** *f* əmək coşqunluğu; **~buch** *n* əmək kitabçası; **~einstellug** *f* işin dayandırılması; tətil; **~einteilung** *f oh. pl* əmək bölgüsü; **~erfahrung** *f* iş təcrübəsi.

árbeits || fähig *a* əməkqabiliyyətli.

Árbeits || fähigkeit *f* iş qabiliyyəti; **~feld** *n* fəaliyyət sahəsi; **~fertigkeit** *f* əmək vərdişi; **~freude** *f*, **~freudigkeit** *f* əmək sevinci; **~gang** *m* işin gedişi; **~gelegenheit** *f* iş imkanı, **~gegenstand** *m* əmək aləti; **~genossenschaft** *f* fəhlə arteli; **~gerät** *n* iş aləti; **~gericht** *n* əmək məhkəməsi, **~gerüst** *n tik.* taxtabənd, dəzgah (*tikintinin ətrafında*); **~kittel** *m* iş köynəyi; **~kleidung** *f* iş paltarı, **~kraft** *f* işçi qüvvəsi; **~kräfte** *pl* fəhlələr, işçilər, **~leistung** *f* **1.** əmək məhsuldarlığı, hasilətmə; **2.** iş, **~lohn** *m* əməkhaqqı.

árbeits || los *a* işsiz; **~es Einkommen** zəhmətlə qazanılmayan gəlir.

Árbeits || lose *m, f* (9°) işsiz (*kişi, qadın*).

Árbeitslosen || unterstützung *f* işsizlərə verilən yardım; **~versicherung** *f* işsizlərin sığortası.

Árbeits || losigkeit *f oh. pl* işsizlik; **~mann** *m* işçi; **~markt** *m* əmək bazarı; **~mittel** *n* əmək vasitəsi; **~nachweis** *m* əmək birjası; **~ordnung** *f* daxili intizam qaydaları (*idarədə*), **~pause** *f* işarəsi fasilə (*yemək üçün*), **~raum** *m* iş otağı.

árbeits || scheu *a* işdən qorxan; tənbəl.

Árbeits || scheue *m, f* (9) **1.** nəmrə-nazik; **2.** tənbəl, avara, əlini işə vurmayan.

Árbeits || schutz *m* əmək mühafizəsi; **~tag** *m* **1.** *iqt.* iş günü, əmək günü; **2.** *pl* adi iş günü; **~stätte** *f* iş yeri; **~stimmung** *f* iş həvəsi, işə meyil; **~teilung** *f* əmək bölgüsü, **~übertragung** *f* enerjinin verilişi.

árbeits || unfähig *a* əmək qabiliyyətini itirmiş

Árbeits || unfähigkeit *f oh. pl* əmək qabiliyyətini itirmə, iş bacarığı olmama; **~versäumnis** *f* işə çıxmama, iş buraxma, **~vorgang** *m* işin gedişi, iş prosesi.

árbeits || willig *a* işgüzar, işləməyə hazır olan.

Árbeits || zimmer *n* iş otağı, kabinet.

Archaismus *m* -, -men arxaizm, köhnəlmiş ifadə.

Archäolog(e) *m* (8, 9) arxeoloq.
Archäologie *f oh. pl* arxeologiya.
Archipél *m* -s, -e arxipelaq.
architektónisch *a* arxitektonik, memarlığa məxsus.
Architektúr *f* (10) arxitektura, memarlıq.
Aréna *f, pl* -nen **1.** meydan; sahə; **2.** *məc.* sahə, meydan (*elmdə*).
arg I *a* **1.** pis, yaramaz, acıqlı; **2.** kobud, böyük; **nichts Arges denken** pis niyyətdə olmamaq; **ein ~er Fehler** böyük səhv; **in ~e Verlegenheit kommen** böyük çətinliklər çəkmək; **im ~en liegen** pis vəziyyətdə olmaq; **II** *adv* hirslə, acı-acı; artıq; **das ist zu ~** bu həddən artıqdır; *j-m* **~ mitspielen** pis zarafat etmək (*kimləsə*); **es wird so ~, daß ...** iş o yerə çatıb ki...; **er treibt es zu ~** o, ağ eləyir; o, şitini-şorunu çıxardır.
Árg *n* -s, *oh. pl* pis iş; **ohne ~** səmimi.
Árgentinien *n* (-s) *coğr.* Argentina.
Árgentiner *m* (6), **~in** *f* (12) argentinalı (*kişi, qadın*).
Argĕr *m oh. pl* **1.** acıq, hirs, pislik; **aus ~** (*über A*) acıqdan; **zum ~** ... acığına; **seinen ~ an j-m auslassen** acığını (hirsini) kiminsə üstünə tökmək; **2.** pis (xoşagəlməz) hadisə; **viel ~ haben** başı bəlalar çəkmək.
ärgerlich *a* **1.** acıqlı, hirsli; **~ sein** hirslənmək; **2.** xoşagəlməz, təəssüflü.
ärgern I *vt* acıqlandırmaq, hirsləndirmək; **es ärgert ihn** onun acığı tutur; **II sich ~** (*über A*) acıqlanmaq, hirslənmək (*nəyəsə, kimsəyə*).
Ärgernis *n* (3*) **1.** acıq, hirs; ovqatı təlxlik; **~ erregen** narazılıq oyatmaq; **~ an etw.** (*A*) **nehmen** çox hirslənmək (*nədənsə*); **2.** biabırçılıq.
Árg || list *f oh. pl* xainlik, məkr, hiylə.
arg || listig *a* məkrli, hiyləgər; **~los** *a* **1.** inamcıl; **2.** kinsiz.
Argumént *n* **1.** dəlil, sübut; **2.** *riyaz.* sərbəst dəyişən.
Árgus || augen *pl* **1.** gözüaçıq; **2.** *məc.* sayıq (çox diqqətli) gözətçi; **mit ~ ansehen** gözdən qaçırmamaq.
Árg || wille *m -ns, oh. pl* qərəz, pis niyyət.
Árg || wohn *m -, oh. pl* şübhə; **~ schöpfen / fassen** şübhələnmək; **in ~ stehen** şübhə altında olmaq.
árgwöhnisch *a* vəsvəsi, bədgüman; şübhəli.
Árie *f* (11) *mus.* ariya.
Árier *m* (6) ari (*Hind-Avropa dillərində danışan xalqlara verilən qeyri-elmi şərti ad*).
árisch *a* ari.
Arithmétik *f oh. pl* hesab.
arithmétisch *a* hesab, **~es Mittel** *riyaz.* orta arifmetik qiymət.
Árktis *f oh. pl coğr.* Arktika.
árktisch *a* arktik.
arm *a* **1.** (*an A*) kasıb, yoxsul; **~ werden** kasıblamaq; **~ sein** (*an D*) ehtiyacı olmaq; **2.** yazıq, zavallı; **~ an Geist** ağıldankəm; **~e Seele, ~er Teufel [Schlucker]** *dan.* yazıq, fağır; **~es Kind** yazıqcığaz; **3.:** **~e Ritter** *pl* qızardılmış çörək tikələri.
Arm *m* **1.** qol; **in den ~en** qucaqda; *j-m* **in die ~e fliegen** kiminsə qucağına atılmaq; **~ in ~** ələ-ələ; **unter dem ~** qoltuq altında; **mit offenen ~en** sevinclə, nəvazişlə; *j-m* (*D*) **unter die Arme greifen** kiminsə qolundan tutmaq (*kömək*), **mit offenen Armen empfangen** sevinclə qarşılamaq (qəbul etmək); **die ~e frei haben** *məc.* istədiyi kimi hərəkət etmək; **so weit reicht sein ~ nicht!** buna onun gücü çatmaz!; **die Beine unter die ~e nehmen** *dan.* əkilmək; qaçıb aradan çıxmaq; **ein ~ voll** bir qucaq; **2.** qol (*çay*); **3.** qoltuq (*qoltuqlu stul*); **4.** *tex.* çiyin.
Árm || band *n* qolbaq, bilərzik; **~band || uhr** *f* qol saatı.
Árm || bauer *m* yoxsul kəndli.
Arm || beuge *f* dirsək; **~binde** *f* sarıq, sarğı (*qolda*); **~brust** *f* qundaqlı ox-yay (*qədim silah*).
árm || dick *a* qol yoğunluğunda.
Ármee *f* ordu, qoşun.
Ármée || befehl *m* ordu üzrə əmr; **~befehlshaber** *m*, **~führer** *m*, **~kommandant** *m* qoşunbaşı; ordu komandanı; *m*, **~oberkommando** *n hərb.* ordu qərargahı.
Ármel *m* (6) qol (*paltarda*); ◊ **das läßt sich nicht aus dem ~ schütteln** bu asan iş deyil.
Ármel || kanal *m* Lamanş; **~zeichen** *n* qol nişanı.

Ármen || anstalt *f* **~haus** *n*, **~heim** *n* əlillər evi.
Arménien *n* Ermənistan.
Arménier *m* (6), **~in** *f* (12) erməni (*kişi, qadın*).
arménisch *a* erməni.
Ármen || pflege *f* **~wesen** *n* yoxsulları himayə.
Árm || feile *f* dördkünc savand.
armieren *vt* **1.** silahlandırmaq; **2.** avadanlıqla təchiz etmək; **armierter Balken [Träger]** *tik.* döyülmüş (*möhkəmlənmiş*) tir.
Árm || lehne *f* qoltuq (*kürsüdə, kresloda*).
ärmlich *a* yoxsul, kasıb, fağır; az, cüzi.
Ärmlichkeit *f oh. pl* kasıblıq, yoxsulluq, miskinlik.
ármlos *a* əlsiz.
ármselig *a* yoxsul, kasıb, fağır.
Árm || sessel *m* kreslo, qoltuqlu stul.
Ármut *f oh. pl* **1.** yoxsulluq, kasıblıq, səfalət; **2.** kasıbçılıq.
Aroma *n* -s, -s və -ta ətr, təyinat.
aromátisch *a* ətirli.
arrangieren [arãʒi:rən] *vt* **1.** qurmaq, düzəltmək; **2.** *mus.* uyğunlaşdırmaq, aranjema etmək (*bir musiqi aləti və ya musiqi səsi üçün yazılmış əsəri başqa musiqi alətinə və ya səsə uyğunlaşdırmaq*).
Arrést *m* (1) **1.** həbs etmə; **im ~** həbsdə; **2.** sekvestr; yasaqlama.
Arrestánt *m* (6), **~in** *f* (12) dustaq (*kişi, qadın*).
Arrést || zelle *f* dustaq otağı; biradamlıq dustaq otağı.
arretieren *vt* həbsə almaq, həbs etmək.
Arretierung *f* (10) **1.** həbs; **2.** müsadirə; **3.** *tex.* tormoz qurğusu.
arrogánt *a* lovğa, dikbaş, təkəbbürlü.
Arrogánz *f oh. pl* təkəbbür.
Arsch *m* (1*) **1.** *vulq.* dal, sağrı; **2.** *tik.* sütunun təməli (əsası).
Arsén, Arsénik *n oh. pl kim.* arsen.
Art *f* (10) **1.** cins; növ; nəsil; **wenn sie der ~ sind, wie ...** qayıq onlar da bunlar kimidirsə; **von der ~** bu cür, bu tipli; **2.** üsul, qayda; **auf diese ~ (und Weise)** bu üsulla; **auf jede ~ und Weise** hər cür, hansı üsulla olursa olsun; **auf eigene [nach seiner] ~** özü bilən kimi, istədiyi kimi; **das ist gar keine ~ (und Weise)** bu yaramaz; bu, heç cür olmaz; **aus der ~ schlagen** nəsli pozulmaq, cırlaşmaq.
árten *vi* (s) **1.** (*nach j-m*) oxşamaq; **die Menschen sind schon so geartet** insanlar başqalaşıblar; **2.:** **gut ~** inkişaf etmək, yaxşı tutmaq.
árten || reich *a zool.* çoxnövlü, müxtəlifnövlü.
Artérienverkalkung *f tib.* ateroskleroz.
arteriös *a* arterial.
artésisch *a* artezian.
ártfremd *a* hetorogen.
ártgemäß *adv* növünə uyğun.
ártgleich *a* homogen.
ártig *a* ədəbli, nəzakətli; sözəbaxan; xoş.
=ártig *mürəkkəb sifət və zərflərdə müəyyən xassənin varlığını bildirir*; **bös ~** acıqlı, hirsli; pis, yaman; **gleich ~** uyğar; **schangen ~** ilanvari.
Ártigkeit *f* (10) **1.** ədəb, nəzakət; **2.** *pl* iltifat, nəvaziş, mehribanlıq.
Artikel *m* (6) **1.** məqalə (*qəzet*); **2.** mal, əşya; **3.** maddə, bənd (*müqavilə, qanun*); **4.** *qram.* artikl.
Artikulatión *f* (10) **1.** ayrılma, bölünmə; **2.** *oh. pl dil.* tələffüz; **3.** məxrəc, artikulyasiya.
artikuliert *a* aydın, yaxşı tələffüz edilən.
Artillerie *f* artilleriya.
Artillerie || abteilung *f* topçu divizionu.
Artillerie || schießplatz *m* topçu atəş meydançası; poliqon (*hərbi təlim və təcrübə meydanı*).
Arznéi *f* (10) dərman.
arznéien I *vi* dərman qəbul etmək; **II** *vt* dərman yazmaq.
arznéilich *a* dərmanlı.
Árzt *m* (1*) həkim.
Ärztin *f* (12) həkim qadın.
ärztlich *a* həkimə məxsus, tibi; **unter ~er Aufsicht** həkimin nəzarəti altında; **in ~er Behandlung stehen / sein** müalicə olunmaq.
ásch || blónd *a* kül rəngində (*saç*).
Ásche *f oh. pl* kül; **in (Schutt und) ~ legen** külə döndərmək; özülocon yandırmaq; **zu ~ werden** yanıb kül olmaq.

Áschen || becher *m* külqabı; **~brödel** *n* "Küllücə" eyniadlı nağılın qəhrəmanının adı; ata-anasının gözündən düşmüş qız; **~lauge** *f* kül tortası; **~puttel** *n* bax: **Áschenbrödel.**
ásch || fáhl, ~farben, ~farbig, ~gráu *a* kül rəngli.
Áschen || wolke *f* kül tozu.
ásen *vi* otlamaq, yemlənmək.
Aserbaidshán *n coğr.* Azərbaycan.
Aserbaidsháner *m* (6) **~in** *f* azərbaycanlı.
aserbaidshánish *a* azərbaycanca.
Asien *n* (s) *coğr.* Asiya.
Asphált *m* asfalt.
asphaltieren *vt* asfaltla örtmək, asfaltlamaq; asfalt döşəmək.
asphaltiert *a* asfaltlanmış.
Asphált || presse bulvar mətbuatı, satqın mətbuat.
Aspiratión *f oh. pl dilç.* nəfəslənmə.
aspiriert *a* nəfəsli.
Assimilatión *f* (10) **1.** assimilyasiya; uyuşma; **2.** *bot.* mənimsə(n)mə.
assimilatórisch *a* assimilyasiya.
assimilierbar *a* assimilyasiya edilə bilən, assimilyasiya edilən.
assimilierend *a* assimilyasiya edən.
assimilieren I *vt* mənimsəmək, oxşatmaq, dəyişmək; assimilyasiya etmək; **II sich ~** özünü oxşatmaq; qarışmaq, assimilyasiya olmaq.
Assisen *pl* andlılar məhkəməsi (*Fransa və İsveçrədə*).
assistieren *vt* assistentlik etmək, kömək etmək.
assortieren *vt* çeşidləmək.
Assortiment *n* (2) **1.** çeşid; **2.** anbar.
Assoziatión *f* (10) birlik, ittifaq; şirkət, cəmiyyət.
assozieren I *vt* assosiasiya yaratmaq; **II sich ~** (*mit D*) bir şirkətə üzv olmaq.
Ast *m* (1*) **1.** budaq, qol; **2. ~ der Flugbahn** trayektoriya xətti; **absteigender ~** trayektoriyanın enmə xətti.
ásten, ästen *vi* şaxələnmək; qol-budaq atmaq.
Áster *f* (11) astra çiçəyi.
Ästhétik *f oh. pl* estetika.
ästig *a* qollu-budaqlı.

Ástrachan I *n* -s Həştərxan (*şəhər*).
Ástrachan *n* -s, -s Buxara dərisi, quzu dərisi.
astrál *a* ulduzlara aid.
astrológisch *a* münəccim, astrologiya (*sif.*).
Astronáut *m* kosmonavt.
Astronomie *f oh. pl* astronomiya.
Äsung *f* (10) *ovç.* yemləmə (*vəhşi quşları və heyvanları*).
Asýl *n hüq.* (2) sığınacaq; **~ für Obdachlose** yataq evi (*yoxsullar üçün*).
Asýl || recht *n oh. pl* sığınacaq hüququ (*siyasi mühacirlərin*).
Atelier [-'ljе:] *n* -s, -s atelye, emalatxana.
Átem *m* **~s,** *oh. pl* nəfəs; **kurzer ~** təngnəfəslik; **~ holen / schöpfen** nəfəs almaq; **außer ~ kommen** boğulmaq, tövşümək; **laß mich zu ~ kommen** qoy özümə gəlim; **mit verhaltenem ~** çox böyük həvəslə; **in einem ~** birnəfəsə; **das benimmt / versetzt einem den ~** bu, adamın nəfəsini kəsir.
Átem || beklemmung *f*, **~beschwerde** *f* təngnəfəslik; **~filter** *m hərb.* əleyhqaz süzgəci; **~holen** *n* dincəlmə, tənəffüs.
átemlos *a* təngnəfəs.
Átem || not *f* təngnəfəslik, tövşümə; **~pause** *f* fasilə.
átemraubend, *a* nəfəsi kəsərək.
Átem || zug *m* nəfəsalma; dərin nəfəs; **bis zum letzten ~** son nəfəsədək; **mit einem ~** birnəfəsə.
átheistisch *a* ateist (*sif.*).
Áthéne *f əfs.* Afina.
Áther *m oh. pl* efir.
äthérisch *a* efirli.
Áthiópier *m* (6), **~in** *f* (12) efiopialı, həbəş, həbəşistanlı (*kişi, qadın*).
Athlét *m* (8), **~in** *f* (12) pəhləvan; qüvvətli adam.
Atlántik *m coğr.* Atlantik okeanı.
atlántisch *a coğr.* Atlantik.
Átlas I *m* -, *oh. pl* **1.** *əfs.* Atlas, Atlant (*yer üzünü çiynində qaldıran nəhəng*); **2.** *anat.* atlant, birinci boyun fəqərəsi.
Átlas II *m* - və -ses, *pl* -se və **Atlanten** coğrafiya atlası.
Átlas III *m* -, -ses, *pl* -se atlaz (*parça*); satin.
átlas || weich *a* atlaz kimi yumşaq.

átmen I *vi* nəfəs almaq; *məc.* yaşamaq; **II** *vt* və **sich ~: reine Luft ~** təmiz hava udmaq, **es atmet sich leicht** adam yüngül nəfəs alır.
Átmosphär *f* (11) **1.** atmosfer; **2.** mühit.
atmosphärisch *a* atmosfer.
Átmung *f* (10) nəfəsalma, nəfəsvermə, nəfəs.
Átmungs || beschwerden *pl* təngnəfəslik; **~organe** *pl*, **~werkzeuge** *pl* nəfəs orqanları.
Atóm *n* (2) atom; **markierte ~e** *fiz.* nişanlanmış atomlar; **nicht ein ~** heç bir qırıntı da yox.
Atóm || anbeter *m istehz.* "atomçular", atompərəstlər.
atomár *a* atom; **~e Waffen** atom silahları.
atómbetrieben *a* atom enerjisi vasitəsi ilə hərəkətə gələn.
Atóm || bombe *f* atom bombası; **Atóm || energie** *f* atom enerjisi; **~forschung** *f* atomun (*atom nüvəsinin*) öyrənilməsi; **~gewicht** *n* atom çəkisi.
Atomístik *f oh. pl* atomistika, atom haqqında nəzəriyyə.
atomístisch *a* atomistik.
Atóm || kern *m* atom nüvəsi.
Atómkern || zertrümmerung atom nüvəsinin parçalanması.
Atóm || kraft *f* atom enerjisi.
Atóm || kraftwerk *n* atom elektrik stansiyası; **~krieg** *m* atom müharibəsi; **~meiler** *m* atom qazanı, atom reaktoru; **~säule** *f* bax: **Atómmeiler**; **~symbol** *n* kimyəvi elementin formulası; **~waffe** *f* atom silahı; **Áchtung der ~waffe** atom silahının qadağan edilməsi; **~wissenschaftler** *m* atom alimi.
Atrozität *f* (10) amansızlıq; quldarlıq.
Ätsch! *int dan.* Haqq oldu! (*sınğa sevinməni bildirən nida*).
ätschen *vt* lağa qoymaq, araya qoymaq.
Attácke *f* (11) **1.** həmlə, hücum; **~ im Schwarm** *hərb.* porakəndə (səpələnmiş) hücum; **2.** *tib. məc.* xəstəliyin şiddətlənmə vaxtı, ürəkkeçmə.
Attentát *n* (2) (*auf A*) sui-qəsd; **ein ~ verüben / begehen** (*kimə*) sui-qəsd etmək.
Attést *n* (2), **Attestát** *n* (2) attestat; (*über A*) şəhadətnamə.
attestieren *vt* attestasiyadan keçirmək; şəhadət vermək.
Attraktión *f* (10) **1.** cazibə, cəlb etmə; **2.** xoşa gəlmə; **3.** attraksion (*sirkdə*); **4.** *dilç.* uyuşma.
Attráppe *f* (11) **1.** tələ; **2.** butaforiya (*vitrində*).
Attribút *n* (2) **1.** xassə, əlamət; **2.** *qram.* təyin.
attributiv I *a* atributiv; təyin; **II** *adv* təyin rolunda.
átzen *vt ovç.* ov (*çöl*) quşunu yemləmək.
ätzen *vt* kimyəvi üsulla təmizləmək; oymaq; yandırmaq (*yaranı*); yemək (*turşu*).
ätzend *a* aşındırıcı, yeyici, yandırıcı, qələvi; **~er Hohn** acı istehza; rişxənd.
Ätzung *f* (10) kimyəvi üsulla təmizləmə, yandırma.
au! *int* ay!, vay!
auch *cj* həmçinin, da, də, və; **ich ~** mən də; **ich kenne ihn ~** mən onu da tanıyıram; **wenn ~** hərçənd; **nicht nur ..., sondern ~** ...təkcə ...yox, həm də...; **sowoh ... als ~** ...həm ..., həm də; **was ~** nə olur olsun; **~ nur annähernd** təxmini olsa da; **~ das noch!** elə bu çatmırdı!
Audiénz *f* (10) qəbul, audiensiya.
Auditórium *n* **-s, -rien 1.** auditoriya; **2.** dinləyənlər.
Áue *f* (11) çəmən, biçənək, otlaq; dərə, vadi.
Áuer || hahn *m* meşə xoruzu; **~ochs** *m* zebr, ibtidai öküz.
auf I *prp* üst; **1.** "harada" sualına cavab verdikdə (*D*) halını tələb edir və "üstündə; də/də" kimi tərcümə olunur; **die Lampe steht ~ dem Tisch** çıraq masanın üstündədir; **~ der Reise** yolda; **~ diesem Weg** bu yolla, beləliklə; **~ der Universität** universitetdə; ◊ **~ der Stelle** dərhal, yerindəcə; **2.** haraya sualına cavab verdikdə (*A*) tələb edir; **ich lege die Lampe ~ den Tisch** çırağı masanın üstünə qoyuram; **3.** "somt, istiqamət" bildirir; **~ ... zu** doğru; **er lief ~ das Haus zu** o, evə doğru qaçdı; **~ die Post gehen** poçta getmək; **4.** çeşidli münasibətlər bildirir; **~ die Bitte ...** (*G*) kiminsə xahişinə görə; **~ den ersten Blick** ilk baxışdan; **~ azerbaidshanicsch**

azərbaycanca; ~ **diese Weise** bu üsulla, bu cür; ~ **jeden Fall** hər halda; ~ **Wunsch** arzuya, xahişə görə; **sich** ~ etw. **verstehen** bir şeydən başı çıxmaq; **sich** ~ etw. **freuen** qabaqcadan sevinmək; ~ **ein Jahr** bir ilə; ~**s beste** olduqca yaxşı; **bis** ~ **dich** səndən başqa; **ein Viertel** ~ **eins** birə onbeş dəqiqə işləmiş; ~ **Wiedersehen** xudahafiz!, sağ olun!; ~ **ihr Wohl!** sizin sağlığınıza!; **das liegt** ~ **der Hand** bu aydındır; **das hat nichts** ~ **sich** eybi yoxdur; ~**s neue** yenidən; ~ **einmal** birdən; **II** *adv* yuxarıya, oraya; **von ... ~** dan / dən; **von klein** ~ uşaqlıqdan; ~ **und ab** dala-qabağa, irəli-geri, yuxarı-aşağı; ~ **sein 1.** ayaq üstdə olmaq; **2.** açıq olmaq; **ich fand ihn** ~ mən gələndə o, ayaq üstdə idi (*yerindən durmuşdu*); **die Tür ist** ~ qapı açıqdır; **III** *cj* ~ **daß...** ötrü; **IV** *int:* ~**!** qalx!

auf-*präf* 1) yuxarıya doğru hərəkəti; 2) bir şeyin üstünə qoyulmasını; 3) açılmanı bildirir.

áuf || ackern *vt* şumlamaq.

áuf || arbeiten I *vt* **1.** işi qurtarmaq; **2.** yamamaq (*paltarı*); **II sich** ~ güclə qalxmaq.

madı; **2.** yummamaq; açıq saxlamaq; **die Augen** ~ gözlərini yummamaq.

Áuf || besserung *f* (10) yaxşılaşdırma; artırılma, əlavə (*əmək haqqına*).

áuf || bewahren *vt* saxlamaq, qorumaq, qoruyub saxlamaq.

Áuf || bewahrung *f* (10) saxlama, saxlanılma, qoruma; **in** ~ **geben** saxlamağa vermək.

áuf || bieten *vt* **1.** qüvvəsini toplamaq; **2.** toplamaq (*camaatı*); **3.** çağırmaq (*əsgərliyə*); **4.** adlarını oxumaq (*kəbin kəsiləndə*); **alles** ~ bütün qüvvəni toplamaq.

áuf || binden *vt* **1.** açmaq; **2.** sarıyıb bağlamaq; **3.** *məc.* vadar etmək, boynuna qoymaq; *j-m* (*D*) **einen Bären** ~ *dan.* yalan söyləmək, **er läßt sich nichts** ~ *dan.* onu aldatmaq olmaz.

áuf || blähen I *vt* **1.** üfürmək, üfürüb qaldırmaq; **2.** şişirtmək (*qiymətləri*); **II sich** ~ **1.** şişmək; **2.** *məc.* lovğalanmaq.

áuf || blasen *vt* **1.** hava ilə doldurmaq (*topu*); **2.** çalmaq (*nəfəsli çalğı alətini*).

áuf || blättern *vt* vərəqləmək (*kitabı*).

áuf || bleiben *vi* (s) **1.** ayıq qalmaq, yatmamaq, yuxusuz qalmaq; **2.** açıq q

ləndirmək; **5.** nəsə ixtira etmək; bir şey haqqında məsləhət vermək.

Áuf || bruch *m* (1) *oh. pl* **1.** sındırma, qırma; **2.** yola düşmə; getmə (*qonaq*); *hərb.* irəliyə hərəkət etmə; **3.** *k.t.* herik şumu.

áuf || brücken *vt* körpü qurmaq.

áuf || brühen *vt* dəmləmək (*çay*); qaynatmaq (*su*).

áuf || brummen *vt dan.* **j-m eine Strafe** ~ kimisə cərimələmək.

áuf || bügeln *vt* ütüləmək.

áuf || bürden *vt:* **j-m** etw. ~ yükləmək.

áuf || dämmen *vt* bənd tikmək.

áuß bax: **damit, daß.**

áuf || decken *vt* **1.** üstünü açmaq; **2.** açmaq; **ein Geheimnis** ~ sirr açmaq; **3.** süfrə açmaq (salmaq); **ein Tischtuch** ~ süfrə salmaq.

áuf || drängen I *vt* etdirmək, məcbur etmək; **II sich** ~ boğaza keçmək.

áuf || drehen *vt* **1.** açmaq (*kranı*); bura-bura açmaq; **das Licht** ~ işıq yandırmaq; **2.** *dəniz.* kanatı eşib açmaq; **3.** qurmaq (*saatı, patefonu* və s.).

áuf || dringlich ə qəhlə aparan, əl çəkməyən

sich (*D*) **keinen Zwang** ~ *məc.* özünü sərbəst aparmaq.

áuf || erstehen *vi* (s) *din.* dirilmək.

áuf || erwachen *vi* (s) oyanmaq; *məc.* dirilmək.

áuf || erziehen *vt* tərbiyələndirmək, tərbiyə vermək; bəsləmək.

áuf || essen *vt* yemək, yeyib qurtarmaq.

áuf || fahren I *vt: hərb.* mövqe tutmaq; **Geschütze** ~ **lassen** *hərb.* topları atəşə hazırlamaq; topçu mövqeyini tutmaq; **II** *vi* (s) **1.** basmaq (*miniklə*); yola düşmək; yaxınlaşmaq; *dəniz.* saya oturmaq; **2.** atılıb qalxmaq; **vor Schreck** ~ qorxudan dik atılmaq; **vor Zorn** ~ hirslənmək.

áuf || fahrend *part* hirsli, hirslənən.

Áuf || fahrt *f* miniklə yaxınlaşma; qalxma (*liftlə*); daxil olma (*miniklə*).

áuf || fallen *vi* (s) **1.** (*auf*) yıxılmaq, düşmək (*bir şeyin üstünə*); **2.** *məc.* gözə çarpmaq; (*D*) təəccübləndirmək.

áuf || fallend, áuf || fällig I *a* qəribə, gözə çarpan; ~**e Ähnlichkeit** nəzərə çarpacaq oxşarlıq; **II** *adv:* **sich** ~ **benehmen** özünü

áuf || fliegen *vi* (s) **1.** uçub qalxmaq; aralanmaq, açılmaq (*qapı*); **2.** *məc.* baş tutmamaq; üstü açılmaq; **die Versammlung ist aufgeflogen** iclas baş tutmadı.

Áuf || flug *m* **1.** *av.* uçuş, yuxarıya doğru uçuş; **2.** coşma.

áuf || forden *vt* (*zu D*) dəvət etmək; çağırmaq; **zum Tee ~** çaya qonaq etmək.

Áuf || forderung *f* dəvət; tələb, çağırış kağızı.

áuf || forsten *vt* meşə salmaq.

áuf || fressen *vt* yeyib axırına çıxmaq (*heyvanlarda*).

áuf || frischen *vt* təzələmək, yeniləşdirmək; canlandırmaq; **Erinnepungen ~** keçmiş xatirələri yada salmaq, keçmişləri xatırlamaq.

áuf || führen I *vt* **1.** tikmək, qurmaq (*divar, bina*); **2.** *tea.* tamaşaya qoymaq, ifa etmək (*səhnədə*); **ein Stück ~** pyesi tamaşaya qoymaq; **3.** qarovulları dəyişmək; **II sich ~** özünü aparmaq.

Áuf || führung *f* (10) **1.** tikmə, qurma; **2.** tamaşaya qoyma (*pyes*); **3.** əxlaq, özünü aparma.

áuf || füllen *vt* tamamlamaq, artırmaq; doldurmaq.

Áuf || gabe *f* **1.** tapşırıq; dərs; məsələ; vəzifə; **ich habe es mir zur ~ gemacht** qarşıma məqsəd qoymuşam; **2.** rədd etmə; tərk etmə (*yeri*); **3.** təqdim etmə (*məktub* və s.); **4.** təqdim etmə yeri (*məktub, b*

Áuf || gebot *n* **1.** elan; **2.** *hərb.* çağırış; **3.** dəstə (*polis*); **4. unter [mit] ~ aller Kräfte** var qüvvə ilə.

áuf || gebracht *a* hirsli, həyəcanlı; **~ sein** həyəcanlı olmaq; **~ werden** həyəcanlanmaq; **er ist immer gleich ~** o çox əsəbidir.

áuf || gedunsen *a* şişkin, şişmiş.

áuf || geh(e)n *vi* (s) **1.** çıxmaq, qalxmaq; **die Sonne geht auf** gün çıxır; **2.** açılmaq; aralanmaq; **die Tür geht auf** qapı açılır; **ihm gehen die Augen auf ~** *məc.* onun gözləri açılır; işin nə yerdə olduğunu anlayır; **3.** xərclənmək, işlənmək (*pul, mal* və s.); **4.** *tib.* deşilmək (*çiban*); **5.** *bot.* tumurcuqlanmaq; **6.** açılmaq (*bağ*); sökülmək (*tikiş*); **7.** *riyaz.* tam/kəsirsiz bölünmək; **8.: in** etw. **~** nəyinsə içindəərimək

áuf || geklärt *a* oxumuş, bilikli; (*über A*) nədənsə xəbərdar, məlumatlı.

Áuf || geld *n* (5) *məc.* beh; üstə gəlmə, faiz.

áuf || gelegt *a* **1.** *məc.* həvəsli, meyilli (*zu D*); **er ist heute gut ~** bu gün onun kefi kökdür; **2.** açıq, aydın, aşkar; **das ist ein ~er Schwindel** bu aşkarca başaldatmadır.

áuf || gelöst *a* ərinmiş; ləğv edilmiş; **er war völlig in Wehmut ~** o, qüssəyə qərq olmuşdu; **~e Ordnung** *hərb.* açılmış sıra.

áuf || geräumt *a* şən.

áuf || geregt *a* həyəcanlı.

áuf || geschossen: hoch ~ uzunboy.

áuf || haben *vt* **1.** başında geyim olmaq; **den Hut ~** papaqlı olmaq; **nichts ~** başı açıq olmaq; **2.** açıq saxlamaq; **3.** tapşırığı olmaq; **ich habe viel auf** mənim çoxlu dərsim (*tapşırığım*) var.

áuf || halsen *vt* (*j-m*) zorla boynuna qoymaq, zorla qəbul etdirmək.

áuf || halten I *vt* **1.** saxlamaq, dayandırmaq; həbs etmək; **2.** saxlamaq, yubandırmaq; **j-n mit einem Gespräch ~** kimisə söhbətə tutmaq; **dieser Prozeß ist nicht aufzuhalten** bu işi dayandırmaq qeyri-mümkündür; **3.** açıq saxlamaq; **II sich ~ 1.** yubanmaq, ləngimək; qalmaq, bir yerdə olmaq; mövcud olmaq (*heyvanlar haqqında*); **sich im Freien ~** açıq havada olmaq; **sich unterwegs ~** yarı yolda dayanmaq; **2.** (*bei D*) (*hansısa*) məsələ üzərində dayanmaq; **sich mit Kleinigkeiten ~** boş (*lazımsız*) işlərlə məşğul olmaq; **3.** (*über A*) hiddətlənmək; tənqid etmək; **sie halten sich über dein Benehmen auf** onlar sənin davranışını pisləyirlər/tənqid edirlər.

áuf || hängen I *vt* **1.** asmaq; hər tərəfə asmaq; **2.** *məc.* boynuna qoymaq; **er laßt sich** (*D*) **alles ~** o, hər şeyə inanır; **II sich ~** özünü asmaq.

Áuf || hänger *m* (6) paltarasan.

áuf || hauen *vt* yarmaq, yarıb sındırmaq; ağacları qırıb yol açmaq.

Bruch ~ kəsri ixtisar etmək; **II sich ~** *riyaz.* islah olunmaq.

Áuf || heben *n* -s, *oh. pl* **1.** qaldırma, yüksəlmə; **2.** ləğv; **3.** saxlama, qoruma; ◊ **viel ~s machen** (*von D*) səs-küy qaldırmaq.

Áuf || hebung *f* (10) **1.** qaldırma, qaldırılma; **2.** ləğv etmə; **3.** *riyaz.* ixtisar, islah; **4.** *hərb.* tutma (*qarovulçunu*).

áuf || heitern I *vt* şənləndirmək; **II sich ~** şadlanmaq; açılmaq (*hava*); **der Himmel heitert sich auf** hava açılır.

áuf || hetzen *vt* təhrik etmək, salışdırmaq.

áuf || heulen *vi* vıyıldamaq.

áuf || holen *vt* **1.** çatmaq, yetişmək (*qaçaraq*); **2.** *dəniz.* lövbər qaldırmaq.

áuf || horchen *vi* qulaq asmaq, qulaq vermək.

áuf || hören *vi* dinmək, dayanmaq; tərgitmək; ◊ **da hört doch alles auf!** belə şey olmaz!

áuf || klappen I *vt* açmaq (*qapaq, kitab, qapı*); **II** *vi* (s) səs-küylə açılmaq.

áuf || klären I *vt* **1.** aydınlaşdırmaq; **2.** maarifləndirmək; **3.** (*über A*) izah etmək, başa salmaq; **4.** *kim.* saflaşdırmaq; **5.** *hərb.* kəşfiyyat aparmaq; **II sich ~** bəlli olmaq; aydınlaşmaq; açılmaq (*hava*); **es hat sich aufgeklärt 1.** məsələ aydın oldu; **2.** hava açıldı.

Áuf || klärer *m* (6) **1.** maarifçi, maarifpərvər; **2.** *hərb.* kəşfiyyatçı.

áuf || lachen *vi* gülmək; **hell ~** ucadan gülmək.
áuf || laden *vt* yükləmək.
Áuf || lage *f* **1.** nəşr, çap; tiraj (*kitab*); **2.** vergi; **3.** iş norması.
áuf || lassen *vt* **1.** açıq qoymaq (*qapı, pəncərə* və s.); düymələməmək (*geyim*); **2. den Hut ~** papağı başından götürməmək; **3.: eine Grube ~** *məd.* qazma işi atmaq; **4.** şər buraxmaq.
áuf || lauern *vi* (*D*) qarovul çəkmək; güdmək; **ihm ~** onun qarovulunu çəkmək.
Áuf || lauf *m* (1) **1.** yığışma, toplaşma (*insan*); **2.** çaxnaşma, qiyam; **3.** sufle (*çalınmış yumurta ağı ilə şəkərdən hazırlanan yüngül bişi*).
áuf || leben *vi* (s) **1.** canlanmaq, dirilmək; **2.** *məc.* canlanmaq; **3.** şiddətlənmək (*firtına*); qızışmaq (*mübahisə*).
áuf || legen I *vt* **1.** qoymaq, basmaq; **ein Tischtuch ~** masanın üstünə süfrə salmaq; **ein Pflaster ~** plastır/məlhəm yapışdırmaq; **Farbe / Schminke ~** üz-gözünü boyamaq; **2.** *məc.* tapşırmaq; kiminsə boynuna nəsə qoymaq; **eine Strafe ~** cəza vermək; **3.** *iqt.* yerləşdirmək (*istiqraz*); **4. ein Buch (neu) ~** kitab buraxmaq (*yeni nəşrdə*); qoymaq (*malı vitrinə*); **5. ein Faß Bier ~** pivə çəlləyini açmaq; **II sich ~** dirsəklənmək.
áuf || lehnen (sich) 1. söykənmək; **2.** *məc.* üsyan etmək.
áuf || lesen *vt* seçmək.
áuf || leuchten *vi* (s, h) alışmaq, alovlanmaq (*işıq*).
áuf || liegen I *vi* (s) göz qabağında olmaq; veyillənmək; **II** *vi* **sich** (*D*) **den Rücken ~** uzanmaqdan kürəyini keyləşdirmək; **was liegt auf?** (*qumarda*) hansı kartınız açıqdır?
áuf || lockern *vt* **1.** yumşaltmaq (*torpağı*); **2.** *məc.* boşlı-başına buraxmaq.
áuf || lodern *vi* (s) alışmaq, alovlanmaq, od tutmaq.
áuf || lösen *vt* **1.** açmaq, **2.** həll etmək; *kim.* əritmək; **3.** *riyaz.* əskiltmək; **4.** ləğv etmək (*cəmiyyəti, iclası* və s.); **sich in Tränen ~** göz yaşı tökmək.
Áuf || lösung 1. açma (*düyün*); **2.** həll olunma; **3.** *tea.* son; **4.** *kim.* məhlul; əridilmə; **5.** *oh. pl* ləğv etmə (*iclas*); **gänzliche ~** ölüm.
áuf || machen I *vt* **1.** açmaq; **2.** *məc.* nəyinsə çölünü düzəltmək; **II sich ~ 1.** açılmaq; **2.** yola hazırlaşmaq, yığışmaq; **sich auf und davonmachen** qoyub qaçmaq.
Áuf || machung *f* (10) qaydaya salma, rəsmi şəklə salma; xarici görünüş; bəzəmə; *tic.* qablaşdırma; **in sensationeller ~** gurultulu sərlövhə altında.
Áuf || marsch *m* **1.** *hərb.* açılma; yürüş (*qoşun*); **~ zum Gefecht** *hərb.* döyüşə yürüş; **2.** nümayiş, kütləvi çıxış (*şəhərdə*).
áuf || marschieren *vi* (s) **1.** sıraya düzülmək; döyüşə yürüş etmək; **2.** nümayişə çıxmaq.
áuf || merken *vi* **1.** diqqətlə qulaq asmaq; **2.** qeyd etmək.
áuf || merksam I *a* diqqətli; **j-n auf etw. ~ machen** kiminsə diqqətini nəyəsə cəlb etmək; **II** *adv* diqqətlə.
Áuf || merksamkeit *f* (10) **1.** *oh. pl* diqqət, diqqətlilik; **~ erregen** diqqət oyatmaq; **die ~ auf etw. lenken** diqqət yetirmək; **2.** iltifat göstərmək.
áuf || muntern *vt* **1.** ruhlandırmaq, ürəkləndirmək; **2.** oyatmaq.
Áuf || nahme *f* (11) **1.** qəbul; **2.** aid etmə; daxil etmə; **3.** mənimsəmə; **4.** *iqt.* borc alma; **5.** fotoşəkil; planlama; **flüchtige ~** gözəyarı planlama; **6.** tertib; yazma (*protokol* və s.); **7.** uğur, şöhrət, hamı tərəfindən tanınma; **8.** yenidən başlama (*iş*); **9.** çəkiliş (*studiyada*); **11.** yazma, yazılış (*qrammofon valına, yaxud maqnitofon lentinə*); **10.** hərbi hissənin geriyə çəkilməsinə yardım.
Áufnahme || apparat *m* çəkiliş aparatı, kamera (*film*).
Áufnahme || fähigkeit *f oh. pl* **1.** qavrama qabiliyyəti; **2.** tutum, həcm.
áuf || nehmen *vt* **1.** qəbul etmək, qarşılamaq, qavramaq; **Gäste ~** qonaqları qarşılamaq; **2.: in sich ~** tutmaq, həcmi almaq; **3.** şəklini almaq (çəkmək); çəkmək (*plana*); **4.** protokol yazmaq; **in das Protokoll ~** protokola salmaq; **5.** başlamaq; **den Kampf ~** döyüşü başlamaq; **6.: die Verbindung ~** *hərb., siy.* əlaqəyə girmək;

die Spur ~ izə düşmək; **7. es mit j-m ~** güclərini sınamaq.
áuf || nötigen *vt* məcbur etmək, vadar etmək.
áuf || opfern *vt* qurban vermək; **sich ~** özünü qurban vermək.
Áuf || opferung *f* fədakarlıq.
áuf || passen I *f vi* **1.** diqqətli olmaq, sayıq olmaq; **paß(t) auf!**, diqqət!, bax(ın)!; **2. nəzarət etmək; güdmək; paß auf deinen kleinen Bruder auf** balaca qardaşına göz ol; **II** *vt tex.* quraşdırmaq, yanaşdırmaq.
áuf || pflanzen I *vt* taxmaq (*süngünü*); sancmaq, dikəltmək (*bayraq*); **II sich ~** dik durmaq.
áuf || putzen I *vt* bəzəmək, geyindirmək, geyindirib-kecindirmək; **II sich ~** bəzənmək.
áuf || raffen I *vt* tutmaq, yapışmaq (*nədənsə*); **II sich ~ 1.** durmaq, dik qalxmaq; **2.** *məc.* qüvvə tovlamaq; **er hat sich zu einem Enschluß aufgerafft** o qərara gəlməyə özündə qüvvə tapdı.
áuf || räumen I *vt* yığışdırmaq, qaydaya salmaq (*evi*); **II** *vi* **1.** (*mit D*) kiminsə, nəyinsə axırına çıxmaq; **2.** tüğyan etmək (*epidemiyaya*).
áuf || recht *a* düz, dik, şax, şaquli; **ein ~er Mann** *məc.* düz adam; **~er Gang** şax yeriş; **eine ~e Haltung** şax duruş; **den Kopf ~ halten** başını dik tutmaq, ruhdan düşməmək.
áufrecht || erhalten I *vt* qüvvədə saxlamaq.
áuf || regen I *vt* həyəcanlandırmaq, acıqlandırmaq; **II sich ~** həyəcanlanmaq.
Áuf || regung *f* (10) həyəcan, ehtiras.
áuf || reiben I *vt* **1.** sürtmək, ovmaq; **2.** *məc.* yox etmək, məhv etmək, yer üzündən silmək; **II sich ~** düşmək, üzülmək.
áuf || reibend *a* **1.** yorucu, üzücü; **2.** *məc.* məhvedici.
áuf || reihen *vt* **1.** düzmək; **2.** sıraya qoymaq.
áuf || reißen I *vt* **1.** cırmaq, parçalamaq; **2.** açmaq; **die Tür ~** qapını açmaq; **die Augen ~** gözlərini bərəltmək; **den Mund ~** ağzını açmaq; hayıl-mayıl olmaq; **3.** irinlətmək (*yaranı*); **4.** sökmək (*küçənin döşəməsini*); **5.** cızmaq (*plan*); **6.** şırım açmaq (*şüt*); **II** *vi* (s) qırılmaq, çatlamaq; **III sich ~ 1.** taybatay açılmaq; **2.** yuxarı dartılmaq; **3.** *məc.* özünü ələ almaq.
áuf || reizen *vt* təhrik etmək, qızışdırmaq.
áuf || richten I *vt* qaldırmaq; qurmaq; tikmək; **wieder ~** bərpa etmək; *məc.* ruhlandırmaq; **II sich ~** qalxmaq, dik durmaq; *məc.* ruhlanmaq.
áuf || richtig *a* açıq, həqiqi, düzgün; **~ gesagt (gestanden, gesprochen)** sözün düzü.
Áuf || riß *m* (1) plan; eskiz.
áuf || rollen *vt* **1.** açmaq (*dürmək, dürməklənmiş əşya*); **2.** dürməkləmək; **3.** çırmamaq, çırmalamaq (*qol*); **eine Frage ~** məsələni çözmək.
áuf || rücken I *vi* (s) irəliləmək; **II** *vt* irəli sürmək, irəli çəkmək.
Áuf || ruf *m* (1) müraciətnamə, ümumi çağırış; adbaad çağırıb yoxlama; **der ~ ist an alle gerichtet** müraciətnamə hamıya aiddir.
áuf || rufen *vt* **1.** çağırmaq (*yarışa*); **2.** önə çağırmaq (*şagirdi*); adbaad çağırmaq.
Áuf || ruhr *m* (1) **1.** hiddət, qəzəb; **2.** qiyam, üsyan; **in ~ bringen** həyəcanlandırmaq; hiddətləndirmək; **in ~ geraten** həyəcanlanmaq; hiddətlənmək.
Áuf || rührer *m* (6), **~in** *f* (12) qiyamçı (*kişi, qadın*).
áuf || rüsten I *vi hərb.* silahlandırmaq, silahlanmaq; **II** *vt tex.* montaj etmək, quraşdırmaq.
Áuf || rüstung *f* **1.** *hərb.* silahlandırma; **2.** montaj, quraşdırma.
áuf || rütteln *vt* silkələmək, çırpmaq (*həmç. məc.*).
áufs = auf das *superlativ* ilə; **~ beste, ~ schönste** ən yaxşı halda; **~ höchste** ən yüksək dərəcədə; **~ neue** yenidən; **~ Geratewohl** təvəkkül, bəxtəbəxt, kor-koranə.
áuf || sagen *vt* **I** əzbər demək; **ein Gedicht ~** şeiri əzbər demək; **II** imtina etmək, rədd cavabı vermək.
áuf || sässig *a* inadcıl, höcət, tors.
Áuf || satz *m* **1.** osər, məqalə, yazı işi; **2.** *tex.* halqa, bənd; **3.** yemək ləvazimatı (komplekti); **4.** sütun başlığı; **5.** *hərb.* nişangah.
áuf || saugen *vt* hopdurmaq, sormaq.

áuf || schauen *vi* yuxarıya baxmaq; gözlərini qaldırmaq; **zu j-m ~** *məc.* bir kəsə hörmət bəsləmək.
áuf || scheuchen *vt* hürkütmək.
áuf || schieben *vt* başqa vaxta keçirmək, təxirə salmaq.
Áuf || schlag *m* (1*) **1.** paltarın və ya ayaqqabının içəri qatlanan hissəsi; qolçaq, qolağzı; **2.** *tic.* üstünə gəlmə (*qiymət*); **3.** *hərb.* mərminin partlaması (*zərbədən*); **4.** *bot.* cücərti.
áuf || schlagen I *vt* **1.** şaqqıltı ilə qırmaq (sındırmaq) (*qoz, yumurta*); **2.** vurmaq; **den Pferden Hufeisen ~** atın ayağına nal vurmaq, atları nallamaq; **3.** açmaq; **das Buch ~** kitabı açmaq; **die Augen ~** gözlərini açmaq; **4.** qaldırmaq; **den Kragen ~** yaxalığını qaldırmaq; **5.** qurmaq, salmaq (*düşərgə*); **seinen Wohnsitz ~** məskən salmaq; **6.** çırmalamaq (*qol*); **7.** *tic.* qaldırmaq (*qiymət*); **II** *vi* (s) **1.** bülənd olmaq (*alov*); **2.** yıxılaraq toxunmaq, şappıltı ilə yıxılmaq.
áuf || schließen I *vt* **1.** açmaq (*qapı* və s.); *məc.* izah etmək; **2.** *kim.* əritmək; **II sich ~** açılmaq (*bitki*), çiçək açmaq, sıxlaşmaq.
Áuf || schluß *m* (1*) aydınlaşdırma, izahat; **~ geben** (*über A*) izah etmək (*nəyisə*).
áuf || schneiden I *vt* **1.** kəsmək, kəsib bölmək; **2.** *tib.* yarmaq; **II** *vi* (*gehörig, tüchtig*) **~** *dan.* öyünmək, lovğalanmaq, özünü tərifləmək.
Áuf || schneider *m* (6), **~in** *f* (12) özündən müştəbeh.
Áuf || schnitt *m* (1) **1.** kəsik; **2.** dilim, fal, tikə, parça (*pendir, kolbasa*); **kalter ~** soyuq qəlyanaltı.
áuf || schreiben *vt* yazmaq, qeyd etmək.
áuf || schreien *vi* qəfildən qışqırmaq (çığırmaq); **vor Schmerz ~** ağrıdan qışqırmaq.
Áuf || schrift *f* yazı; təbriknamə; sərlövhə.
Áuf || schub *m* (1) təxirə salma, başqa vaxta köçürmə; möhlət; **ohne ~** təxirə salınmadan; **die Sache duldet keinen ~** işi təxirə salmaq olmaz.
áuf || schütten *vt* tökmək, töküb doldurmaq.
áuf || schwellen I *vt* üfürmək, üfürüb şişirtmək; **II** *vi* (s) şişmək.
áuf || schwimmen *vi* (s) suyun üzünə çıxmaq.
áuf || schwingen (sich) 1. burulub yuxarı qalxmaq; **sich zu** etw. **~** nəyəsə nail olmaq, nəsə əldə etmək; **2.** qət etmək; **sich zu einer Tat ~** iş görməyi qət etmək.
Áuf || schwung *m* (1*) yüksəliş; yaxşılaşma; **einen ~ nehmen** inkişaf etmək, işi gətirmək.
áuf || sehen *vi* **1.** yuxarıya baxmaq; **zu j-m ~** *məc.* kiminsə üstün olduğunu anlamaq; **2.** (*über A*) nəzarət etmək.
Áuf || sehen *n* ~s, *oh. pl* sensasiya; hay-küy; **~ erregen [machen, verursachen]** hay-küyə səbəb olmaq; diqqət oyatmaq.
áufsehen || erregend *a* hay-küy yaradan, təsiredici.
Áuf || seher *m* (6), **~in** *f* (12) (*über A*) nəzarətçi, gözətçi (*kişi, qadın*).
áuf || sein *vi* (s) **1.** ayaq üstə olmaq; yatmamaq; **bist du noch auf?** sən hələ yatmamısan? **2.** açıq olmaq (*qapı* və s.).
áuf || setzen *vt* **1.** taxmaq, oturtmaq; **2.** qoymaq; **das Essen ~** yeməyi ocağın üstünə qoymaq; **3.** düzəltmək, tərtib etmək; **4.** tikmək (*mərtəbəni*); **5.** *av.* yerə oturtmaq (*təyyarəni*); ◊ **ein Gesicht ~** üz-gözünü turşutmaq.
áuf || seufzen *vi* köksünü ötürmək.
Áuf || sicht *f oh. pl* (*über A*) nəzarət, yoxlama; **ohne ~** nəzarətsiz, özbaşına; **die ~ haben [führen]** nəzarət etmək.
áuf || sitzen *vi* (s) **1.** ayıq qalmaq, yatmamaq, yuxusuz qalmaq; **2.** *idm. hərb.* ata minmək; **hinten ~** kiminsə tərkində oturmaq (*atda, motosikldə*); **3.** *dəniz.* dayaz yerə çatmaq; **4.** pis vəziyyətə salmaq; **er läßt mich aber schön ~!** o məni lap ələ salıb!; *j-n* **~ lassen** görüşə gəlməmək; sözünü yerinə yetirməmək.
áuf || spannen *vt* dartmaq, çəkmək; **den Schirm ~** çətiri açmaq; ◊ **andere Seiten ~** başqa cür danışmaq, səsinin tonunu dəyişmək.
áuf || sparen *vt* yığmaq, yığıb saxlamaq.
áuf || speichern *vt* anbara yığmaq, toplamaq.
áuf || sperren *vt* açmaq (*taybatay*); *dan.* **den Mund ~** hayıl-mayıl olmaq; **die Augen ~** gözlərini bərəltmək; **er hat Augen und Ohren [Mund und Nase] ausgeperrt** *məc.* təəccübdən ağzı açıla qalmışdı.

áuf || spielen I *vt* və *vi* çalmaq, **einen Walzer ~** vals çalmaq; **zum Tanz ~** rəqs üçün çalmaq; **wart, dir werde ich ~!** dayan, gör başına nə oyun açıram (gətirirəm)! **II sich ~** özünü kiməsə oxşatmaq; **er spielt sich als Held auf** o özünü qəhrəmana oxşadır.
áuf || spießen *vt* nizələmək, vurub deşmək; payaya keçirmək.
áuf || springen *vi* (s) **1.** yerindən sıçramaq; **2.** açılmaq; **3.** çatlamaq; **die Lippen springen vor Kälte auf** soyuqdan dodaq çatlayır.
Áuf || sprung *m* sıçrayış.
áuf || spüren *vt* izləyib tapmaq, hiss etmək, duymaq.
Áuf || stand *m* (1*) üsyan, qiyam; **bewaffneter ~** silahlı üsyan; **einen ~ machen** üsyan qaldırmaq.
áuf || ständisch *a* qiyamçı, üsyançı.
áuf || stapeln *vt* yığmaq, qalaqlamaq.
áuf || stehen *vi* **1.** (s) durmaq; ayağa qalxmaq; *məc.* üsyan etmək, üsyan qaldırmaq; **2.** (h, s) açıq qalmaq (olmaq).
áuf || steigen *vi* (s) **1.** qalxmaq; törətmək; **die Sonne steigt auf** günəş qalxır; **ein Verdacht steigt in mir auf** məndə şübhə oyanır; **2.** *av.* uçub qalxmaq (*təyyarə*).
áuf || stellen I *vt* **1.** qurmaq, düzəltmək; yerbəyer qoymaq; *hərb.* sıraya düzmək; **eine Frage ~** məsələ qaldırmaq; **2.** göstərmək (*namizəd*); **II sich ~** durmaq, dayanmaq; **sich in Reih und Gleid ~** sıraya düzəlmək.
Auf || stellung *f* (10) **1.** qurma, düzmə; **2.** *hərb.* düzülmə; yerləşmə; **~ nehmen** sıraya düzülmək; **3.** siyahı; hesab, smeta; **4.** *mex.* maşın, mexanizm və s. hissələrinin montajı; **~ der Kosten** kalkulyasiya, malın maya və satış qiymətini hesablama; **eine ~ machen** smeta tutmaq.
Áuf || stieg *m* (1) **1.** yüksəliş, qalxma; **2.** *av.* uçub qalxma.
áuf || stoßen I *vt* itələyib açmaq; **II** *vi* **1.** (s) toxunmaq, toxunub yıxılmaq; **2.** qıcqırmaq (*çaxır*); **3.** gəyirmək, gəyirib qaytarmaq.
auf || streichen *vt* **1.** yaxmaq, sürtmək; **2.** daramaq (*geriyə*).
auf || stülpen *vt* gözünün üstünə basmaq (*papağı*).
auf || suchen *vt* axtarmaq, axtarıb tapmaq; **j-n ~** kimisə yoluxmaq, kiməsə dəymək.
Áuf || takt *m* **1.** *mus.* taktdan qabaq gələn nota; **2.** *məc.* başlanğıc, ilk addım; **den ~ zu etw. geben** nəyinsə ilkini qoymaq.
auf || tauchen *vi* (s) üzə çıxmaq, ortaya çıxmaq; təzahür etmək; **Zweifel tauchen auf** şübhə oyanır.
auf || tauen *vi* (s) **1.** ərimək; **2.** *məc.* canlanmaq; **allmählich ~** tədricən canlanmaq.
auf || teilen *vt* (h) bölmək, bölüşdürmək.
auf || tischen *vt* **1.** süfrəyə yemək düzmək; **2.** *məc.* çeşidli yalan danışmaq.
Auf || trag *m* (1) **1.** tapşırıq; sifariş; **im ~e** tapşırıqla; **einen ~ erteilen** tapşırıq vermək; **2.** *tex.* sürtmə, çəkmə (*rəng*).
auf || tragen I *vt* **1.** yeməyi masanın üstünə gətirmək; **das Essen ist aufgetragen** xörək çəkilib; **2.** çəkmək (*rəng, cizgi*); **3.** tapşırmaq; **4.** geyib köhnəltmək; **II** *vi:* **dick ~** böyütmək, şişirtmək; *dan.* həddi keçmək, ağ eləmək.
auf || treiben *vt* **1.** qaldırmaq; qovub qaçırtmaq; **der Wind treibt Staub auf** külək toz qaldırır; **2.** əldə etmək, tapmaq (*mal, pul*); **3.** *tex.* genişləndirmək (*deşiyi*).
auf || trennen *vt* sökmək (*paltarı, tikişi*).
auf || treten I *vi* **1.** (s, h) addım atmaq, ayaq basmaq; **2.** çıxış etmək; tribunaya/səhnəyə çıxmaq; **3.** hərəkət etmək; **II** *vt* ayağı ilə vurub açmaq (*qapını*).
Áuf || treten *n* ~s, *oh. pl* **1.** çıxış (*səhnədə, tribunada*); **das erste ~** ilk çıxış, debüt; **2.** əxlaq, özünü aparmaq qaydası; **er hat ein sicheres ~** o özünü etimadla aparır.
Áuf || tritt *m* (1) **1.** çıxış; **2.** *tea.* şəkil, pərdə; ◊ **einen ~ haben** sözləşmək, toqquşmaq; **3.** ayaq yeri, pillə.
áuf || tun I *vt* **1.** açmaq; geymək (*papağı*); **II sich ~** açılmaq; **alle Herzen taten sich ihm auf** o hamının rəğbətini qazanmışdır.
áuf || türmen I *vt* qalamaq, tığ vurmaq, üstüstə qalamaq; **II sich ~** yuxarı qalxmaq, qabarmaq.
áuf || wachen *vi* (s) yuxudan ayılmaq (oyanmaq); **ohne aufzuwachen** ayılmadan, oyanmadan.

auf || wachsen *vi* (s) **1.** böyümək, bitmək; **2.** *miner.* üstündə bitmək, artmaq.
Auf || wand *m* -(e)s, oh. *pl* xərcləmə, xərc, sərfetmə; cah-calal, zinət; **mit viel ~ von Mühe** çoxlu qüvvə sərf edərək; **großen ~ treiben / machen 1.** çox xərcləmək; **2.** *məc.* şişirtmək.
auf || wärmen *vt* qızdırmaq; **alte Geschichte / alten Kohl ~** *məc.* köhnə palan içi tökmək.
Aufwarte || frau *f* sil-süpür qadını; qulluqçu.
auf || warten *vi* (*j-m*) **1.** qulluq etmək; **2.** (*mit D*) qonaq etmək; **dem Gast mit einer Tasse Kaffee ~** qonağı bir fincan qəhvəyə qonaq etmək; **3.** öz ehtiramını bildirmək.
auf || wärts *adv* üzüyuxarıya; **den Strom ~ fahren** çayyuxarı üzmək.
auf || wecken *vt* **1.** oyatmaq; **2.** *məc.* canlandırmaq, ruhlandırmaq.
auf || weichen I *vt* yumşaltmaq, isladıb yumşaltmaq (*yolu*); **II** *vi* (s) islanıb yumşalmaq.
auf || weisen *vt* **1.** təqdim etmək, göstərmək; **2.** tapmaq, aşkar etmək.
auf || wenden *vt* xərcləmək, sərf etmək.
auf || werfen I *vt* **1.** açmaq (*kəskin hərəkətlə*); **2.** tökmək, (*torpaq*); **3.** *məc.* qaldırmaq (*məsələ*); **eine Frage ~** məsələ qaldırmaq; **die Lippen ~** dodaq sallamaq; küsmək; **II sich ~ 1.** (*zu D*) özünü ... hesab etmək (saymaq); **er wirft sich zum Richter auf** o özünü hakim sayır; **2.** (*gegen A*) hiddətlənmək; **3.** *tex.* əyilmək, qabarmaq.
auf || wickeln I *vt* **1.** sarımaq; **2.** açmaq; bələyi açmaq; **II sich ~** aydınlaşmaq.
auf || wirbeln I *vi* (s) qalxmaq (*toz*); **II** *vt* (h) qaldırmaq (*toz*); **viel Staub ~** *məc.* çox səs-küy qaldırmaq.
auf || wischen *vt* silmək (*tozu*).
auf || wühlen *vt* **1.** qazıb çıxarmaq; partlatmaq; **2.** *məc.* qızışdırmaq, qalmaqal salmaq.
auf || zählen *vt* bir-bir saymaq; sanamaq.
auf || zehren I *vt* yemək; **seine Kräfte ~** gücünü tükətmək; **II sich ~** özünü üzmək; özünü taqətdən salmaq.
auf || zeichnen *vt* **1.** cızmaq, şəkil çəkmək; **2.** yazmaq, qeyd etmək (*dəftərə* və s.).
Auf || zeichnung *f* **1.** qeyd; kiçik məqalə; **2.** *pl* qeydlər, xatirə; **3.** şəkil, rəsm.
auf || zeigen *vt* göstərmək, üstünü açmaq, aşkar etmək.
Aufzieh || brücke *f* qaldırılan körpü.
auf || ziehen I *vt* **1.** qaldırmaq, çəkmək, çəkib bərkitmək (*yelkən, pərdə, bayraq*); **2.** açmaq; **3.** qurmaq (*saat*); tarım çəkmək (*sim*); **4.** *tex.* taxmaq; **5.** tərbiyələndirmək (*uşaq*); **6.** yetişdirmək (*quş, heyvan*); **7.: andere Saiten ~** *məc.* başqa simə toxunmaq, öz münasibətini dəyişmək; **strengere Saiten ~** *məc.* xeyli ciddi olmaq; **gelindere Saiten ~** *məc.* xeyli güzəştə getmək; ◊ etw. **~** 1) nəyisə şişirdilmiş (süni) şəkildə göstərmək; 2) *isteh.* nəsə düzəltmək, təşkil etmək; **j-n ~** kimisə ələ salmaq; **II** *vi* (s) **1.** çıxış etmək; **2.** *hərb.* başlamaq, girmək (*qarovula*); **3.** yaxınlaşmaq (*fırtına*).
Auf || ziehen *n* -s, *oh. pl* **1.** qaldırma (*yelkən, pərdəni*), yuxarı çəkmə; **2.** qurma (*saat*); **3.** tərbiyə; **4.** bəslənmə (*quş və heyvan*); becərmə; böyütmə, yetişdirmə (*bitki*); **5.** *məc.* lağa qoyma; ələ salma.
auf || zucken *vi* **1.** diksinmək, səksənmək; **2.** sayrışmaq.
Auf || zug *m* **1.** yeriş, nümayiş, gediş; **2.** qurma, qurulma (*saat, yay* və s.); **3.** *tea.* pərdə; **in dem ~ kann ich mich nicht sehen lassen** bu cür kostyumdə görünə bilmərəm; **in feierlichem / vollem ~** parad geyimində; **in einem lächerlichen ~** gülünc şəkildə, gülünc halda; **4.** lift.
auf || zwängen I *vt* **1.** zorla açmaq (*qapını*); **2.** zorla geymək; **3.** *məc.* boynuna qoymaq, məcbur etmək; **II sich ~** zəhlə tökmək.
Aug || apfel *m* göz giləsi, bəbək.
Auge *n* (13) **1.** göz; **ein blaues ~** qançır, zədələnmiş göz; **kein ~ zutun** gözünü yummamaq, yuxusuz qalmaq; **mit bloßem ~** yaraqsız (çılpaq) gözlə (*optik cihazların köməyi olmadan*); **vor (den) ~n** göz qabağında; **vor ~n haben** *məc.* gözdən buraxmamaq; **Vier ~n sehen mehr als zwei** *ata söz.* Ağıl ağıldan üstündür; **große ~n machen** təəccüblənmək, heyrətlənmək; **ein ~ zudrücken** nəyəsə göz yummaq; **ganz ~ sein** ayıq-sayıq olmaq; *j-n, etw.* **ins ~ fassen** kimisə, nəyisə gözdən qoymamaq; **mit einem blauen ~ davonkommen** yüngül xətərlə ötüşmək; **das ~ gewöhnen** (*an A*) gözünü alışdırmaq; **im ~ haben** nəzərdə tutmaq; *j-n, etw.* **im ~ behalten** kimisə, nəyisə gözdən qoymamaq; **aus den ~n lassen / verlieren** gözdən qaçırmaq; **ins ~ / in die ~n fallen** gözə çarpmaq; **vor ~n liegen** göz qabağında olmaq; **unter die ~n kommen** gözə dəymək/çarpmaq/satışmaq; **unter vier ~n** göz-gözə, üz-üzə, baş-başa, ikilikdə; **die ~n gingen ihm über** onun gözləri yaşardı; o doluxsundu; **wie aus den ~n geschnitten** ≡ ikiyə bölünmüş bir alma kimi; **j-m ein Dorn im ~ sein** tikan olub kiminsə gözünə batmaq; **~n rechts!** *hərb.* sağa bax, düzlən! **2.** *tex.* qulp; **3.** *bot.* gözcük; **4.** xal, say (*oyunda*).
äugeln I *vt bot.* calaq etmək, peyvənd vurmaq; **II** *vi dan.* göz-qaş etmək.
Augen || blick *m* an, göz qırpımı; **im ~** bir göz qırpımında, **für den ~** hələlik; **jeden ~, alle ~e** hər an, arasıkəsilmədən; **bitte einen ~** lütfən bir dəqiqə.
augenblicklich I *a* ani, fövri; **II** *adv* bir anda, göz qırpınca, hal-hazırda.
Augen || braune *f* qaş.
augen || fällig *a* aydın, aşkar, açıq, gözə çarpan.
Augen || glas *n* binokl, durbin; **~ heilkunde** *f tib.* göz müalicəsi, oftalmologiya; **~höhle** *f* göz çuxuru; **~licht** *n* göz işığı, görmə, görmə qabiliyyəti; **~lid** *n* göz qapağı; **~maß** *n* gözəyarı (*ölçmə*); **nach ~ maß** gözəyarı.
Augen || merk *n* diqqət; məqsəd; **sein ~ auf eine Sache richten** (*auf A*) nəyəsə diqqət yetirmək.
Augen || schein *m* görünüş; görüntü; **dem ~ nach** görüntüyə əsasən, görünüşünə görə; **in ~ nehmen** diqqətlə baxmaq.
augenscheinlich I *a* aydın, aşkar, yəqin; **II** *adv* görünür ki.
Augen || stern *m* göz giləsi, bəbək; **~wimper** *f* kirpik; **~zeuge** *m* göz şahidi.
Äuglein *n* (7) **1.** gözcük; **2.** xal, say; **3.** *bot.* tumurcuq.
Augúst *m* (1) avqust (*ay*).
Augúst *m*, **Augústus** *m inv* Avqust (*ad*); **den dummen ~ spielen / abgeben** *dan.* özünü gicliyə (qanmaz) yerinə qoymaq.
Áula *f* -, -len/-s akt zalı (*universitetdə*).
aus I *prp* (D) -dan, dən, içindən; **~ vollem Halse** böğazı gəldikcə, çox ucadan (bərkdən); **~ der Stadt** şəhərdən; **II** *adv* qurtardı; **die Stunde ist ~** dərs qurtardı; **es ist ~ mit ihm [damit]** o [o iş] öldü; **von hier ~** buradan başlayaraq; **er ist darauf ~** o buna can atır; **er weiß weder ~ noch ein** o, çıxılmaz vəziyyətdədir; **von Grund ~** əsaslı surətdə.
aus= jahr~, jahrein ildən-ilə; **tag~, tagein** gündən-günə.
aus *präf* əsas etibarı ilə 1) xaricə doğru istiqaməti bildirir; 2) hərəkətin bitməsini göstərir (*fel prefiksi kimi işlənərkən ayrılır*).
áus || arbeiten *vt* hazırlamaq, hasil etmək, tərtib etmək; düzəltmək; **schriftlich ~** yazılı surətdə tərtib etmək.
Áus || arbeitung *f* (10) **1.** hazırlama, hasil; **2.** *tex.* işləmə.
áus || arten *vi* (s) nəsli pozulmaq, cırlaşmaq.
áus || atmen I *vt* nəfəs vermək; **II** *vi məc.* ölmək, canı çıxmaq.
áus || baden *vt:* etw. **~ mussen** *dan.* bir şeyin cəfasını çəkmək.
Áus || bau *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** tikilib qurtarma; *məd.* hasil; **2.** *məc.* inkişaf, genişlənmə; **~ des Betriebes** müəssisənin böyüməsi (*inkişafı*).
áus || bauen *vt* **1.** tikib qurtarmaq; böyütmək, genişləndirmək (*tikinti*); **2.** təkmilləşdirmək, yaxşılaşdırmaq; **3.** *məd.* hasil etmək.
áus || bessern *vt* düzəltmək, təmir etmək; **~ lassen** təmirə vermək.
Áus || beute *f oh. pl* **1.** istismar (*sənayedə*); **2.** *məd.* hasil, hasilat; **3.** *hərb.* qənimət; **die wissenschaftliche ~ der Reise** səyahətin elmi nəticəsi.
áus || beuten *vi* **1.** istismar etmək; **2.** işlətmək, işləyib yararlı hala gətirmək (*mədən*).
Áus || beuter *m* (6) istismarçı.
Áus || beutung *f* (10) **1.** istismar; **2.** cinayət; **3.** *məd.* hasil, işlənmə.
áus || bilden I *vt* (*in D*) təhsil vermək; artırmaq, genişləndirmək, təkmilləşdirmək;

II sich ~ inkişaf etmək; təhsil almaq; təkmilləşmək.
Áus || bildung *f* təhsil, tələim, təkmilləşmə.
áus || bitten *vt* xahiş edib almaq; tələb etmək; **ich bitte mir das aus** mən bunu tələb edirəm.
áus || blasen *vt* **1.** üfürmək, söndürmək (*alovu*); **das Lebenslicht** ~ *məc.* öldürmək; **2.** üfürüb silmək; **3.** *tex.* üfürüb çıxartmaq (*təmizləmək*); **4.** *məc.* yaymaq (*sirri*); **5.** hazırlamaq (*şüşə*).
áus || bleiben *vi* (s) gəlməmək, olmamaq; **Sie sind so lange ausgeblieben** siz çoxdandır, görünmürsünüz; **seine Strafe soll nicht** ~ o, cəzadan qurtara bilməyəcək; **das konnte nicht** ~ bu, mütləq olmalı idi.
áus || bleichen I *vi* (s) rəngi solmaq; **II** *vt* ağartmaq.
Áus || blick *m* görünüş, mənzərə.
áus || blicken *vi* (*nach D*) diqqətlə baxıb seçmək, gözlə axtarıb tapmaq.
áus || blühen *vi* (h, s) çiçəklərini tökmək, solmaq.
áus || brechen I *vt* **1.** sındırmaq, sındırıb qopartmaq; **2.** *tib.* qusmaq; **II** *vi* (s) **1.** qaçmaq (*həbsxanadan*), sındırıb qaçmaq; **2.** baş vermək, (*qəflətən*) qopmaq (*tufan, yanğın, epidemiya* və s.) **3.** başlamaq (*müharibə, inqilab*); **in Tränen** ~ ağlamaq, göz yaşı tökmək; **in (ein) Gelächter** ~ qəhqəhə çəkmək.
áus || breiten I *vt* genişləndirmək; sərmək, döşəmək; *məc.* yaymaq (*xəbər, şayiə*); **II sich** ~ genişlənmək, yayılmaq.
áus || brennen I *vt* yandırmaq; **II** *vi* (s) yanmaq, yanıb qurtarmaq.
Áus || bruch *m* (1) **1.** başlanğıc; başlama (*qəflətən*); **2.** püskürmə (*vulkan*); **der ~ des Krieges** müharibənin başlanğıcı; **3.** odalma, alışma, qopma; şiddətlənmə; **4.** qaçma (*həbsxanadan*); **der ~ des Zornes** acıq coşqusu (püskürtüsü).
áus || brüten *vt* **1.** cücə çıxartmaq; **2.** *məc.* niyyətində olmaq; qəsdində olmaq; **Unheil** ~ pis iş (*cinayət*) niyyətində olmaq.
Áus || bund *m* (1*, 1) **1.** nəyinsə ən yüksək dərəcəsi (*nümunəsi*); **ein ~ von Gelehrsamkeit** alimlik nümunəsi; **so ein ~!** belə dəcəl!
áus || bündig *adv* nümunəvi surətdə; etw. ~ **Feines** olduqca nəfis/gözəl/zərif.
Áus || dauer *f oh. pl* möhkəmlik, dözüm, inad.
áus || dauern *vt* davam gətirmək, başa çatdırmaq.
ásusdauernd *a* dözümlü, davamlı, tablı.
áus || dehnen I *vt* çəkmək, dartmaq; genişləndirmək; **II sich** ~ dartılmaq, genişlənmək.
Áus || dehnung *f* (10) **1.** uzatma, genişləndirmə; **2.** *riyaz.* uzunluq.
áus || denken *vt* uydurmaq.
áus || dienen *vi* **1.** qulluq edib qurtarmaq; **2.** *məc.* köhnəlmək.
áus || drehen *vt* **1.** burub çıxartmaq; **2.** söndürmək (*qaz, işıq*); **3.** *tex.* yonub genəltmək, oymaq (*dəzgahda*).
Áus || druck *m* söz, ifadə; **ein veralteter** ~ arxaizm; **mit** ~ ifadəli; **zum ~ bringen** ifadə etmək; **zum ~ kommen** bildirilmək, ifadə edilmək.
áus || drücken I *vt* **1.** sıxmaq; **2.** ifadə etmək; **II sich** ~ ifadə edilmək; bildirilmək.
ásusdrücklich I *a* qəti, aydın; düz deyilmiş; **II** *adv* qəti; **~er Befehl** birbaşa əmr.
ásusdrucks || voll *a* ifadəli, mənalı, təsirli.
áus || dulden I *vt* səbir etmək, axıra qədər dözmək; **II** *vi* axıra qədər əzab çəkmək; ölmək.
áus || dunsten I *vi* (s), **ausdünsten** *vi* (s) buxarlanmaq, buğlanmaq; **II** *vt* buğa vermək.
auseinánder *adv* ayrılıqda, ayrı-ayrı, ayrıca; **sie sind** ~ onlar bir-birindən ayrılıblar.
auseinánder || biegen *vt* **I** düzəltmək (*əyri şeyi*); ~ **blasen** *vt* üfürmək; **~brechen** *vt* sındırmaq, parçalamaq; **~bringen** *vt* ayırmaq, aralamaq, bölmək; **~drücken** *vt* açmaq; **~fahren** *vi* (s) dağılışmaq, (*hərə bir yana*) getmək; **~fallen** *vi* (s) dağılmaq; pozulmaq; **~falten** *vt* hamarlamaq; düzəltmək; **~fließen** *vi* (s) axıb yayılmaq; qarışmaq (*dumana*); **~geh(e)n** *vi* (s) dağılmaq, dağılışıb getmək, aralanmaq; **~halten** *vt* fərqləndirmək; **er kann diese zwei Dinge nicht** ~ o, bu iki şeyi bir-birindən fərqləndirə bilmir; **~kommen** *vi* ayrılmaq (*bir-birindən*); bir-birini itirmək; **~laufen** *vi* (s) qaçıb dağılmaq; **~legen** *vt* **1.** düzmək, yerləşdirmək, sərmək; **2.** izah etmək; aydınlaşdırmaq; **~setzen II** *vt* **1.** oturtmaq

(*müxtəlif yerlərə*); **2.** izah etmək, başa salmaq; təhlil etmək; **III sich** ~ (*mit j-m*) mübahisə etmək.
Áuseinánder || setzung *f* (10) **1.** izahat, aydınlaşdırma; **2.** mübahisə, dalaşma, küsmə, müzakirə; **3.** *hüq.* bölüşdürmə; **wir hatten eine scharfe** ~ biz bərk mübahisə etdik; **blutige ~en** qanlı toqquşmalar.
auseinánder || sprengen I *vt* **1.** partlatmaq; **2.** pozmaq, dağıtmaq (*iclası, nümayişi*); **II ~treiben** *vt* **1.** qovlayıb dağıtmaq, pərən-pərən salmaq; **2.** şişmək; **~werfen** *vi* töküb-töküşdürmək, dağıtmaq, səpələmək.
áus || erkoren, áus || erlesen *a* seçilmiş.
áus || ersehen *vt* seçmək; irəlicədən təyin etmək.
áus || essen *vt* yemək; yeyib axırına çıxmaq; **~, was man sich eingebrockt hat** *məc.* özü qaynatdığını özü yemək; tutduğu əməlin altını çəkmək.
áus || fahren 1 *vt* **1.** başqa yerə aparmaq; **2.: den Weg** ~ yol açmaq; **II** *vi* (s) **1.** çıxıb getmək (*miniklə*); **2.** *məd.* qalxmaq.
Áus || fahrt *f* **1.** çıxıb getmə (*miniklə*); **2.** alaqapı, darvaza.
Áus || fall *m* **1.** düşmə, tökülmə; azalma, əskilmə; **der ~ der Haare** saçın tökülməsi. **2.** *hərb.* həmlə; **3.** nəticə; **4.** ədəbsiz hərəkət.
áus || fallen *vi* (s) **1.** düşmək, tökülmək; olmamaq, baş tutmamaq; çatmamaq; **2.** *hərb.* hücuma keçmək; **3.** (*gegen A*) (*kiminsə üstünə*) hücum çəkmək; **4.** nəticə vermək; **schlecht** ~ pis qurtarmaq; **gut** ~ yaxşı qurtarmaq.
áus || fegen *vt* süpürmək, süpürüb atmaq.
áus || fertigen *vt* düzəltmək, hazırlamaq, vermək (*sənəd*).
Áus || fertigung *f* (10) **1.** hazırlama, vermə (*sənəd*); surətini çıxarma; **2.** surət; **3.** nüsxə; **in einfacher** ~ bir nüsxədə.
ásusfindig *a:* ~ **machen 1.** axtarış aparmaq; **2.** düşünüb tapmaq.
ásusfließen *vi* (s) axmaq; axıb-getmək ~ **lassen** buraxmaq (*maye*).
Áus || flucht *f* (3) hiylə, kələk; boş bəhanə; **Ausflüchte machen** hiylə ilə canını qurtarmaq; bəhanə gətirmək.
Áus || flug *m* **1.** tənəzzöh, səyahət; **2.** uçuş, uçub-qalxma.
Áus || flügler *m* (6), **~in** *f* (12) ekskursiyaçı, səyahətçi (*kişi, qadın*).
Áus || fluß *m* **1.** çayın başlanğıcı; **2.** mənbə; **3.** *tib.* ifrazat.
áus || forschen *vt* **1.** dindirib bilmək, soruşub bilmək, öyrənmək; **2.** *hərb.* məlumat toplamaq.
áus || fragen *vt* sorğu-suala tutmaq; soruşub öyrənmək; *hərb.* dindirmək.
Áus || fuhr *f oh. pl iqt.* eksport, ixrac.
Ásusfuhr || artikel *m iqt.* ixrac edilən mal.
áus || führbar *a* yerinə yetirilə bilən, həyata keçirilə bilən.
áus || führen *vt* **1.** *iqt.* ixrac etmək; **2.** gəzməyə çıxartmaq; **3.** yerinə yetirmək; **einen Befehl** ~ əmri yerinə yetirmək; **4.** fikrini demək, başa salmaq; izah etmək; **ein Thema** ~ mövzunu izah etmək.
ásusführlich *a* ətraflı, müfəssəl.
Áus || führung *f* **1.** yerinə yetirmə; **2.** fikrini ifadə etmə, izahat; **3.** həll etmə (*hesab məsələsini*).
áus || füllen *vt* **1.** doldurmaq, yerinə yetirmək; **die Zeit** ~ vaxt keçirmək; **eine Lücke** ~ boşluğu doldurmaq; **2.** təpişdirmək, təpib doldurmaq.
Áus || gabe *f* **1.** xərc, məsarif; **2.** vermə; **3.** nəşr, çap (*kitab*); **4.** buraxılış (*istiqraz*).
Áus || gang *m* **1.** çıxış (*qapı*); **2.** istirahət günü; **3.** *oh. pl* nəticə, son; **~ der Wahlen** seçkilərin nəticələri; **einen guten ~ haben / nehmen** yaxşı qurtarmaq.
Ásusgangs || punkt *m* çıxış nöqtəsi.
áus || geben I *vt* **1.** vermək; **2.** buraxmaq (*qiymətli kağız*); **3.** *hərb.* vermək (*əmr*); bildirmək, ələ vermək; **4.** özünü başqasının yerinə qələmə vermək; *j-n* **für einen anderen** ~ kimisə başqası kimi qələmə vermək; **II sich** ~ (*für A*) **1.** özünü başqası kimi qələmə vermək; **2.: sich (ganz)** ~ çox xərcə düşmək.
áus || gedehnt *a* geniş; *məc.* ətraflı; **~e Praxis** geniş təcrübə.
áus || gedient *a* istefa vermiş, qulluqdan çıxmış; köhnəlmiş.
áus || gehen *vi* (s) **1.** çıxmaq, qapıdan çıxmaq; **2.** qurtarmaq, taqətdən düşmək; **3.** ağarmaq, rəngini itirmək; **4.** sönmək (*atəş*); **5.: ~ auf** etw. bir işə başlamaq; **auf Abenteuer** ~ fırıldaq işlərlə məşğul olmaq;

frei ~ cəzasını çəkməmək; cəzasız qalmaq; **leer ~** olduğu kimi qalmaq.
áus || gehungert *a* ac qalmış; əldən düşmüş, üzgün.
áus || geklügelt *a* çətin anlaşılan; qeyri-təbii.
áus || gelassen *a* şux, şən.
áus || gemacht I *a* həll edilmiş; icra edilmiş; **eine ~e Sache** həll edilmiş iş; **II** *adv dan.* əsil vaxtında.
áus || gemergelt *a* çox yorğun, üzgün, üzülmüş.
áus || genommen *prp* (*A*) -dan/-dən başqa, filan şey istisna olmaqla; **dich ~** səni çıxmaq şərtilə.
áus || geprägt *a* aydın ifadə olunmuş, göstərilmiş; qəti.
áus || gerechnet *adv* elə bil qəsdən, biləbilə; **~ Bananen!** *dan.* daha nə qalıb!, bir bu çatmırdı!; **er ist ~ heute gekommen** o elə bil qəsdən bu gün gəldi.
áus || gerichtet *a* tənzimlənmiş.
áus || geschlossen *adv* kənar edilmiş, istisna edilmiş; **das ist ~** bu, mümkün deyil.
áus || geschnitten *a* kəsilmiş, **ein ~es Kleid** açıq paltar.
áus || gesprochen *a* açıq-aydın, şübhəsiz; **eine ~e Ähnlichkeit** aydın görünən oxşarlıq.
Áus || gestaltung *f oh. pl* **1.** formalaşma, şəkillənmə, qəliblənmə; **2.** sima; **3.** inkişafın nəticəsi.
áus || gesucht *a* nəfis; seçilmiş; **~ höflich** çox nəzakətli.
áus || getreten *a* **1.** nimdaş, nimdaşlaşmış (*ayaqqabı*); **2.** sınıq, sınmış (*nərdivanın pilləsi*).
Ausgewanderte *m, f* (9*) mühacir (*kişi, qadın*).
áus || gezeichnet *a* əla; **mit ~er Hochachtung** yüksək ehtiramla (*məktubun sonunda*).
áus || giebig *a* bol, çox; təsirli, faydalı, yaxşı nəticə verən.
Ausgiebigkeit *f oh. pl* əliaçıqlıq, səxavət; təsir, təsirlilik.
áus || gießen *vt* **1.** tökmək, dağıtmaq; **2.** *mətb.* tökmək.
Áus || gleich *m* (1) **1.** razılıq, razılaşma; **nach ~** ödənəndən sonra; **zum ~** qiymətin hesabına; **2.** *elek.* kompensasiya vermə, qarşılıqlı əvəz etmə.
áus || gleichen *vt* **1.** düzəltmək; **2.** *elek.* kompensasiya vermək, bərabərləşdirmək; **3.** *məc.* razılığa gətirmək, barışdırmaq.
áus || gleiten *vi* (s) sürüşmək.
áus || glimmen *vi* (s) közərib sönmək.
áus || graben *vt* qazıb çıxarmaq.
Áus || grabung *f* (10) qazıma, qazıntı.
áus || gucken I *vi* **1.** (*nach D*) oğrun-oğrun baxmaq; **2.** göz gəzdirmək; **3.** *dəniz.* növbədə dayanmaq; **II** *vt* **sich** (*D*) **die Augen ~** *məc.* gözlərini xarab etmək (*çox işləməkdən*).
áus || hallen *vi* (s) kəsilmək (*səs*); zəif səslənmək.
áus || halten I *vt* **1.** davam gətirmək, dözmək; **es ist nicht auszuhalten** bu dözülməzdir; **2.** saxlamaq; **II** *vi* **1.** inadla durmaq; **2.** davam etmək.
áus || händigen *vt* çatdırmaq; təqdim etmək.
áus || hängen *vt* **1.** asıb nümayiş etdirmək; **2.** çəftədən çıxartmaq (*qapını, pəncərəni*).
Áus || schild *n* lövhə; **~zettel** *m* elan.
áus || harren *vi* səbirlə gözləmək; **auf einem Standpunkt ~** öz sözünün üstündə durmaq, öz fikrinin üstündə durmaq.
áus || heben *vt* **1.** çıxartmaq; rəzədən çıxartmaq (*qapı, pəncərə*); boşaltmaq (*poçt qutusu*); **2.** *hərb.* orduya çağırmaq, aparmaq; **3.** həbs etmək (*bir taşkilatın üzvlərini*); **4.** *mətb.* yığımı çıxartmaq.
áus || hecken *vt dan.* uydurmaq; **einen Streich ~** dəcəllik etmək.
áus || heilen *vt* sağaltmaq.
áus || helfen *vi* kömək etmək, bədbəxtlikdən qurtarmaq.
Áus || hilfe *f* **1.** müvəqqəti yardım; **2.** müvəqqəti işçi, köməkçi.
áushilfs || weise *adv* müvəqqəti kömək kimi; müvəqqəti köməkçi kimi.
Áus || höhlung *f* **1.** oyma, dəlmə; **2.** ağac oyuğu; dişək; **3.** *tex.* zindanın dəliyi; **4.** dairəvi çala (*tikintidə*); **5.** *tib.* oyuq, boşluq.
áus || höhlen *vt* dəlmə üsulu ilə oymaq; qazımaq, eşələmək (*çayı, suyu*).
áus || holen I *vt* **1.** qolaylamaq, qaldırmaq (*əlini*); **zum Schlage ~** kiminsə üstünə qolaylanmaq; **2. zum Sprunge ~** tullanmaq

üçün bir qədər qaçmaq; **3. weit ~** *məc.* bir məsələyə dair söhbəti uzaqdan başlamaq; **II** *vt* soruşmaq.
áus || horchen *vt* **1.** dindirib bilmək, soruşub bilmək, söz çəkmək; **2.** *tib.* qulaq asmaqla müayinə etmək.
áus || hungern *vt* acından öldürmək.
áus || jäten *vt k.t.* alaq etmək.
áus || kämmen *vt* darayıb təmizləmək; darayıb ayırmaq, dala daramaq (*saçı*).
áus || kehren *vt* süpürüb təmizləməmək, süpürüb atmaq.
áus || kleiden I *vt* **1.** soyundurmaq; **2.** döşəmək; ətrafını tikmək; kağız yapışdırmaq (*divara*); **II sich ~** soyunmaq.
Áuskleide || raum *m*, **~zimmer** *n* soyunubgeyinmə otağı.
áus || klopfen *vt* çırpmaq, çırpıb təmizləmək; *j-m* **das Wams auf dem Leibe ~** kimisə əzişdirmək.
áus || klügeln *vt* uydurmaq, əllamalık etmək.
áus || kochen I *vt* bişirmək (*axıracan*); qaynadıb çıxartmaq; *məc.* xəlvətcə hazırlamaq; **II** *vi* (s) bişmək.
áus || kommen *vi* (s) **1.** (*mit D*) dolanmaq, keçinmək; **mit dem Gelde ~** olan pulla keçinmək; **damit kommt er nicht aus** bu ona çatmaz; **2.** yola getmək; **mit ihm ist nicht auszukommen** onunla yola getmək çətindir; **3.** çıxmaq, baş tutmaq; **die Rechenaufgabe kommt nicht aus** hesab məsələsi düz çıxmır.
Áus || kommen *n* ~s, *oh. pl* həyat vəsaiti; var-dövlət; **er hat ein gutes ~** o, varlı adamdır; onun yaxşı gəliri var.
áus || kramen *vt* **1.** çıxarmaq (*dolabdan əşyaları* və s.), çıxarıb qoymaq; *məc.* göstərmək; **sein Wissen ~** öz biliyi ilə öyünmək; **2.** boşaltmaq (*yer*).
áus || kundschaften *vt* **1.** *hərb.* kəşfiyyat vasitəsilə öyrənmək; **2.** soruşub öyrənmək.
Áus || kunft *f* (3) məlumat, arayış.
Áuskunftéi *f* məlumat bürosu.
áus || künsteln *vt* uydurmaq, özündən quraşdırmaq.
áus || kurieren *vt* tamamilə sağaltmaq.
áus || lachen *vt* elə salmaq, lağa qoymaq, **laß dich doch nicht ~** camaatı özünə güldürmə; **II sich ~** doyunca gülmək.
áus || laden *vt* **1.** boşaltmaq (*yük*); **2.** *hərb.* qoşun çıxarmaq.
Áus || ladung *f* (10) **1.** boşaltma; çıxarma (*qoşun*); **2.** *tikin.* çıxıntı.
Áus || lage *f* **1.** vitrin **2.** *pl* xərc, məsarif.
Áus || land *n* ~ (e)s, *oh. pl* xaric (*ölkə*); **ins ~** xaricə; **vom ~, aus dem ~** xaricdən; **im ~** xaricdə.
Áus || länder *m* (6), **~in** *f* (12) xarici, yabançı (*kişi, qadın*).
áus || ländisch *a* xarici, əcnəbi, yabançı.
áus || lassen I *vt* buraxmaq; əritmək (*piy*); **ich habe ein Wort ausgelassen** mən bir söz buraxmışam; **seinen Zorn ~** (*an D*) öz acığını başqasının üstünə tökmək; **II sich ~** (*über A*) nəyinsə üstündə çox dayanmaq.
áuslaufen I *vi* (s) **1.** axmaq, axıb tökülmək; **2.** *dəniz.* yola düşmək, limandan çıxmaq; **3.** yayılmaq (*rəng*); **4.** *mətb.* şişmək (*yığıma aid*); **5.** (*in D / auf A*) qurtarmaq, bitmək; (*həmç. məc.*); **das Gespräch lief auf einen Streit aus** söhbət mübahisə ilə qurtardı; **das läuft auf dasselbe aus** bu elə eyni şeydir; **II sich ~ 1.** doyunca qaçmaq; **2.** *tex.* yeyilmək, köhnəlmək (*maşın, mexanizm*).
Áus || läufer *m* **1.** kuryer; paylayıcı, yayıcı (*qəzet*); **2.** *d.y.* qol; **3.** sıra dağlar qolu; **4.** şax, budaq; **5.** *məc.* nəsil.
Áus || laut *m fon.* son səs, sözün axırıncı səsi.
áus || lauten *vi fon.* hər hansı səslə (*heca ilə*) qurtarmaq; **~ auf** (*A*) nəyləsə qurtarmaq.
áus || leben I *vt:* **er hat seine Zeit ausgelebt** o öz dövranını sürüb; **II sich ~ 1.** zövq almaq, öz hisslərinə sərbəstlik vermək, ləzzət almaq, həzz almaq; **2.** öz qüvvəsini tükətmək.
áus || leeren I *vt* boşaltmaq; təmizləmək; dibinəcən içmək; **II sich ~** qarnını boşaltmaq.
áus || legen *vt* **1.** döşəmək (*daşla* və s.); qoymaq, asmaq (*göstərmək üçün*); **2.** düzmək, yerləşdirmək, sərmək; **3.: für j-n ~** kiminsə əvəzinə pul vermək (*qaytarmaq şərti ilə*); **4.** izah etmək, aydınlaşdırmaq; **j-m** etw. **als Schuld ~** günahı kiminsə boynuna qoymaq.
áus || leihen *vt* borc (*kirayə*) almaq (vermək).
áus || lernen I *vt* öyrənmək; **II** *vi* oxuyub qurtarmaq; **Man lernt nie aus** *ata. söz.* Elm bir dəryadır, öyrənməklə qurtarmaz.

Áus || lese *f* **1.** seçmə, artırma; **2.** *biol.* seçmə, artırma; **3.** *məc.* seçmə, seçkinlik; **4.** əla qoşun hissələri.
áus || liefern *vt* vermək, təhvil vermək.
Áus || lieferung *f* vermə, təhvil vermə; təqdim etmə, buraxılma (*mal*); **~ des Gefangenen** əsirin təhvil verilməsi.
áus || löffeln *vt* **1.** qaşıqlayıb qurtarmaq; **2.** *məc.* həll etmək, aydınlaşdırmaq (*dolaşıq məsələni*).
áus || löschen I *vt* **1.** söndürmək; **2.** pozmaq; *məc.* unutmaq, yaddan çıxartmaq; ödəmək (*borc*); **II** *vi* (s) sönmək.
áus || losen *vt* püşklə həll etmək.
áus || lösen *vt* **1.** pul verib azad etdirmək; girovu geri almaq; **2.** oyatmaq, səbəb olmaq; **ein Gefühl ~** hiss oyatmaq.
Áus || losung *f* (10) **1.** pul verib alma; dəyişmə (*əsir*); **2.** oyatma, səbəb olma; **~ von Gefühlen** hissin (*duyğunun*) büruzə verilməsi; **3.** *tex.* ayırma, kəsmə.
áus || lüften *vt* havasını dəyişmək; **II sich ~** havaya vermək (*təzələmək*).
áus || machen *vt* **1.** qurtarmaq; həll etmək (*mübahisəli işi*); **das ist ausgemacht** bu belədir; **es ist ausgemacht, daß ...** şübhə yoxdur ki, bu...; **2.** yox etmək, təmizləmək (*ləkə*); **Flecken ~** ləkəni təmizləmək; **3.** söndürmək; kəsmək (*işıq, qaz* və s.); **Licht ~** işığı söndürmək; **4.** tərtib etmək; **das macht nichts aus** bunun heç bir əhəmiyyəti yoxdur; **was macht das aus?** bu neçəyədir?, bu nə qədər edir?; **5.** sözləşmək; **6.** qazıb çıxarmaq.
áus || malen *vt* yazmaq, naxış çəkmək
den ~zustand verhängen (*über A*) fövqəladə vəziyyət elan etmək.
áusnahms || los *adv* müstəsnasız.
áusnahms || weise *adv* müstəsna olaraq.
áus || nehmen I *vt* **1.** çıxarmaq; **ein Huhn ~** toyuğun içalatını çıxarmaq; **2.** xaric etmək, kənar etmək, istisna etmək; **II sich ~** fərqlənmək; **sich gut ~** yararlı olmaq; yaxşı görünmək; yaraşmaq.
áusnehmend I *a* əla, xüsusən; **II** *adv* lap, son dərəcə.
áus || nutzen *vt*, **aus || nützen** *vt* istifadə etmək, istifadəyə vermək.
Áusnutzung *f* **1.** istifadə; **2.** geyib köhnəltmə, yırtma.
áus || packen *vt* **1.** açmaq (*qablaşdırılmış şeyləri*); çıxarmaq; **2.** *dan.* açıb demək (*yenilikləri*); **über j-n ~** *dan.* bir kəsdən şikayət etmək.
áus || pfeifen *vt* fitə basmaq, fitləyib masqaraya qoymaq.
áus || plaudern *vt* ağzından qaçırtmaq; açıb söyləmək (*sirri*).
áus || plündern *vt* qarət etmək, soymaq.
Áus || plünderung *f* qarət, soyğunçuluq.
áus || posaunen *vt məc.* aləmə yaymaq/car çəkmək, hamıya bildirmək.
áus || prägen I *vt* sikkə kəsmək; **II sich ~** **1.** çap edilmək; iz buraxmaq; **2.** *məc.* əks etmək, ifadə etdirmək (*üzdə*).
áus || pressen *vt* **1.** sıxmaq, basıb sıxmaq; **2.** *məc.* zorla, hiylə ilə almaq (*pul* və s.)
áus || pumpen *vt* **1.** çəkmək, boşaltmaq (*nasosla*); **2.** *məc.* aldadıb/tovlayıb almaq; istifadə etmək; **j-n ganz ~** *məc.* kiminsə bütün pullarını almaq.
áus || quartieren *vt* evdən çıxarmaq; köçür-

rəydən salmaq; **das lasse ich mir nicht ~** mən bu fikrimdən dönmərəm; məni bu fikirdən daşındıra bilməzsiniz; **3.** fikrini axıra qədər söyləmək; **4.** təmizə çıxartmaq, haqq qazandırmaq; **II** *vi* nitqini qurtarmaq; sözünü deyib qurtarmaq; **j-n ~ lassen** kiməsə fikrini söyləməyə imkan vermək; **III sich ~ 1.** söyləmək, danışmaq; **2.** boyun qaçırmaq; bəhanə etmək; özünü təmizə çıxarmaq.
áus || reichen *vi* kifayət etmək; çatmaq; **das wird ~** bu çatar (kifayət) edər.
Áus || reise *f* getmə, yola düşmə, tərk etmə.
áus || reisen *vi* (s) getmək, yola düşmək.
áus || reißen I *vt* cırmaq, çəkib dartmaq; **er reißt sich kein Bein aus** *dan.* o buna çox da can yandırmır; **II** *vi* (s) *məc.* qaçmaq, əkilmək; boyun qaçırmaq (*hərbi qulluqdan*); fərarilik etmək.
Áus || reißer *m* (6) qaçqın, fərari.
áus || renken *vt* burxulmaq, çıxmaq (*qol, qıç*).
Áus || renkung *f* çıxıq, (*ayaq, qol*) burxulma.
áus || richten *vt* **1.** *tex.* düzəltmək, düzləndirmək; **2.** *məc.* yerinə yetirmək; çatdırmaq, yetirmək (*salam*); **3.** əldə etmək; bayram keçirmək; **damit ist nichts ausgerichtet** bununla heç nə edilməmişdir.
áus || ringen I *vt* sıxmaq (*paltar* və s.), **II** *vi*: **er hat ausgerungen** *məc.* o öldü.
áus || roden *vt* kökündən çıxarmaq.
áus || rotten *vt* kökünü kəsmək, qırmaq, məhv etmək, tələf etmək.
áus || rücken I *vt* dayandırmaq (*maşını*), **II** *vi* (s) **1.** *hərb.* irəli hərəkət etmək, *tex.* ayırmaq; **2.** *dan.* qaçmaq, aradan çıxmaq.
áus || rüsten I *vt* **1.** təchiz etmək; **2.** *hərb.* silahlandırmaq; **II sich ~** tədarük/ehtiyat görmək.
Áus || rüstung *f* (10) **1.** təchiz; **2.** *hərb.* silahlanma; əsgəri təchizat; **3.** təchizat, inventar.
áus || rutschen *vi* (s) sürüşmək.
Áus || saat *f* **1.** *k. t.* əkin, səpin, əkmə; toxum; **2.** toxumlama, toxum səpmə.
áus || säen *vt* əkmək, əkib qurtarmaq.
Áus || sage *f* **1.** rəy, fikir; **2.** göstəriş; bəyanat, şəhadət; **die ~ zweier Zeugen** iki şahidin ifadəsi; **seiner ~ nach** onun sözlərinə görə; **3.** *qram.* xəbər.
áus || sagen *vt* ifadə vermək (*məhkəmədə*); danışmaq; **der Zeuge hat gegen den Angeklagten ausgesagt** şahid müttəhimin əleyhinə ifadə verdi.
Áus || satz *m* -es, *oh. pl tib.* cüzam, xora.
áus || sätzig *a* cüzamlı, xoralı.
áus || saugen *vt* sağmaq; *məc.* istismar etmək, əldən salmaq.
áus || schalten *vt* **1.** *elek.* kəsmək, söndürmək (*işıq*); **2.** çıxartmaq.
áus || schauen *vi* **1.** (*nach D*) başını çölə çıxarıb baxmaq, baxıb öyrənmək; **2.** görünüşü olmaq, görünmək; **wie schaut's aus?** işlər necə gedir?
áus || scheiden I *vt* **1.** ifraz etmək; **2.** ayırmaq; çıxdaş (*brak*) etmək; **der Körper scheidet Schweiß aus** bədən tər ifraz edir; **2.** *kim.* çökdürmək; **II** *vi* (s) çıxmaq, getmək, xaric olmaq, sıradan çıxmaq; **diese Frage scheidet aus** bu məsələ aradan qalxır (mənasını) itirir.
Áus || scheidung *f* **1.** ifrazat; ayırma, ayrılma; **2.** *kim.* çökdürmə.
áus || sch

áus || schlagen I *vt* **1.** vurub çıxartmaq, vurub sındırmaq; sındırıb ayırmaq; **2.:** etw. ~ qəti surətdə rədd etmək; ◊ **das schlägt dem Faß den Boden aus** buna daha dözmək olmaz; **3. ~ mit...** üz çəkmək; **II** *vi* **1.** (h) döyüb qurtarmaq; vurmaq; **die Uhr hat ausgeschlagen** saat vurdu; **2.** (h) şıllaq atmaq, təpik atmaq; **3.** (s) görünmək (*yanğın*); *bot.* açılmaq (*zoğ*); *tib.* səpmək; **4.** (s) nəm çəkmək (*divar*), **5.** (s) qurtarmaq, nəticələnmək; **die Sache schlug zu seinen Gunsten aus** iş onun xeyrinə qurtardı; **6.** (h) əyilmək (*düz xətdən*).

áusschlag || gebend *a* həlledici.

áus || schließen I *vt* kənar etmək, çıxartmaq, xaric etmək; **ausgeschlossen!** danışmağına dəyməz!; heç cür ola bilməz! **II sich ~** özünü kənar etmək, iştirak etməmək.

áus || schließlich I *a* müstəsna; **II** *adv* ancaq, müstəsna, xüsusi; **III** *prp* (*G, A*)... başqa; **er lebt ~ für seine Arbeit** o ancaq öz işi ilə yaşayır.

Áus || schluß *m* çıxarma, kənar etmə; **mit ~** çıxarmaqla, ...başqa; **unter [mit] ~ der Öffentlichkeit** *hüq.* gizli, xəlvəti.

áus || schmücken *vt* bəzəmək, yığışdırmaq.

áus || schnauben I *vt* burnunu silmək; **II** *vi* nəfəsini dərmək, **III sich ~** burnunu silmək, finxırmaq.

áus || schneiden *vt* kəsmək, biçmək.

Áus || schnitt *m* **1.** kəsik, biçmə; qol yeri; **2.** dekolte; **3.** *riyaz.* sektor; ◊ **Stoff im ~ verkaufen** parçanı kəsilmiş satmaq.

áus || schreiben 1. *vt* **1.** seçib yazmaq, yazıb götürmək; **eine Summe ~** rəqəmi sözlə yazmaq; **2.** axıracan yazmaq; **3.** *tea.* rolları yazılı bölüşdürmək; **Neuwahlen ~** yeni seçki təyin etmək; **II sich ~** yaradıcılıq qabiliyyətini itirmək (*yazıçı haqqında*).

áus || schreien I *vt* qışqırmaq, çığırmaq, qışqırıb demək, elan etmək; tərifləmək (*malı*); **er wird es überall ~** o bunu hər yerdə danışacaq; **sich** (*D*) **die Lunge ~** əldən düşüncə qışqırmaq; **II** *vi* çığırmaqdan əl çəkmək; **III sich ~** yorulana qədər qışqırmaq, qışqırmaqdan yorulmaq.

áus || schreiten *vi* (s) **1.** addımlamaq, addım atmaq, iri addımlarla yerimək; **wacker / tüchtig ~** [illegible]

Áus || schreitung *f* (10) nəfsini saxlaya bilməmək; israf, nizamsızlıq, qaydasızlıq; *məc.* ədəb.

Áus || schuß *m* (1*) **1.** seçmə, çeşidlərə ayırma; **2.** *oh. pl* xarab şey, nöqsanlı mal; makulatura, yararsız tör-töküntü (*kağız, kitab*), tör-töküntü (*məc. insanlara da aid*); **3.** komisyon, komitə; **4.** çıxış yeri (*güllə yarasında*).

Áusschuß || ware *f* nöqsanlı mal.

áus || schütteln *vt* silkələyib atmaq, silkələmək.

áus || schütten *vt* **1.** səpib boşaltmaq; tökmək; **sein Herz ~** ürəyini boşaltmaq; **2.** töküb boşaltmaq (*su*); **das Kind mit dem Bade ~** qaş düzəltdiyi yerdə gözünü tökmək; **3.** divident vermək (*aksiyanın üzərinə düşən gəlir faizi*); ◊ **sich vor Lachen ~** gülməkdən qarnını tutmaq.

áus || schwatzen *vt,* **áus || schwätzen I** *vt* **1.** ağzından qaçırmaq, açıb söyləmək; **2.** laqqırtını kəsmək; **II sich ~** doyunca danışmaq.

áus || schweifend *a* əxlaqsız, azğın, pozğun.

áus || schwitzen I *vi* (s) **1.** tərləmək; **2.** *bot.* axmaq, sızmaq, damcı-damcı tökülmək (*qətran*), **II** *vt:* **eine Krankheit ~** xəstəliyi tərlə çıxarmaq.

áus || sehen I *vi* **1.** görünüşü olmaq, görünmək; **~ wie ...** kimisə bənzəmək (oxşamaq); **das sieht nach nichts aus** bu heç nəyə bənzəmir (çox pisdir) biabırçılıqdır; **wie sieht er aus?** onun görkəmi necədir?; **er sieht gesund aus** o, sağlam görünür; **so siehst du aus!** 1) *dan.* ay elədin ha!; 2) hə, dalısını de!; **das sieht nach ihm aus** bu onun işidir; bu onun əlindən gələr!; **es sieht verzweifelt bei ihm / um ihn aus** o, çıxılmaz vəziyyətdədir; **es sieht nach Regen aus** deyəsən, yağış yağacaq; **2.: nach j-m ~** bir kəsin dalınca baxmaq; **II** *vt:* **sich** (*D*) **fast die Augen ~** gözlərini xarab etmək (*çox işləməkdən*).

Áus || sehen *n* -s, *oh. pl* görünüş, xarici görünüş; **dem ~ nach** görünüşə görə; **sich das ~ geben** özünü lazımi şəklə salmaq; **das ~ trügt** görünüş aldadıcıdır.

(*can atmaq*); **3.: er ist oft aus** o çox vaxt evdə olmur.

áus || senden *vt* göndərmək, yollamaq, **Strahlen ~** şüa buraxmaq.

áußen *adv* xaricdən, bayırdan; **nach ~ (hin)** xaricə, bayıra; **von ~ (her)** xaricdən, üzdən; **von ~ betrachtet** üzdən/zahirən baxdıqda.

Áußen || handel *m igt.* xarici ticarət.

Áußen || minister *m* xarici işlər naziri; **~politik** *f* xarici siyasət.

Áußen || welt *f* xarici aləm.

äußer *a* xarici; zahiri, kənar; **die ~ Ruhe** zahiri sakitlik; **die ~ Einflüsse** kənar (*xarici*) təsirlər; **die ~n Angelegenheiten** xarici işlər.

äußer I *prp.* (*D, nadir halda* G) başqa, əlavə, müstəsna olmaqla; **~ dem Hause** evdən xaricdə (kənarda); **~ Landes** ölkədən xaricdə; **~ dir** səndən başqa; **er ist ~ sich** o özündən çıxıb; **~ acht lassen** nəzərdən (gözdən) qaçırmaq; **~ Dienst** istefaya çıxmış; **II** *cj:* **~ daß, ~ wenn** əgər, yalnız.

äußer || amtlich *a* xüsusi, şəxsi, qeyri-rəsmi.

áußerdém *adv* bundan başqa.

Äußere *n* -n, *oh. pl* xarici görünüş; **dem ~(e)n nach** zahirən; **das Ministerium des ~n** Xarici İşlər Nazirliyi.

äußer || gewohnlich *a* fövqəladə, qeyri-adi, görünməmiş, qəribə.

äußerhalb I *prp* (*D / G*) bayır, xaric; qıraq; **er wohnt ~ der Stadt** o, şəhərdən kənarında/şəhərdən qıraqda yaşayır; **II** *adv* kənarda, qıraqda; **er wohnt ~** o, şəhər kənarında yaşayır; **~ wilen** qıraqda qalmaq, evdə qalmamaq; kənara, qırağa; **den Ball ~ schlagen** topu xətdən kənara (qırağa) vurmaq (*tennisdə*).

äußerlich I *a* **1.** xarici; *məc.* zahiri, süni, yalançı; **2.** səthi, ötəri; **II** *adv* xaricdən, üzdən; *tib.* xarici (*dərmana aid.*)

Äußerlichkeit *f* (10) formallıq; mərasim, dəbdəbə.

äußern I *vt* bildirmək (*hiss, fikir*); ifadə etmək; **II sich ~** (*über A*) fikrini demək, cavab vermək.

äußer || ordentlich *a* fövqəladə; qeyri-adi; **~er Professor** statdankənar professor.

äußerst I *a* son dərəcə, ən yüksək; **der ~e Termin** ən son müddət; **II** *adv* çox, son dərəcədə, olduqca; **die Sache ist ~ wichtig** iş olduqca vacibdir (əhəmiyyətlidir).

außerstánd(e) *adv* qeyri-mümkün; **~ sein** mümkün olmamaq; **~ setzen** imkandan məhrum etmək.

Äußerste *n* -n, *oh. pl* ifratçılıq; **sein ~s tun** əldən gələni etmək; **bis aufs ~, bis zum ~n** olduqca, son dərəcə; **einen Menschen bis zum ~n treiben** insanı son həddə gətirib çıxarmaq; **auf das ~ gefaßt sein** hər şeyə hazır olmaq.

Äußerung *f* (10) fikrini demə; ifadə; cavab; **eine ~ tun / fallen lassen** fikir söyləmək.

aus || setzen I *vt* **1.** düşürmək (*gəmidən*); **2.** aşkara çıxarmaq; **3.** təyin etmək, elan etmək (*mükafatı*); **4.** düçar etmək; salmaq; **j-n der Gefahr ~** kimisə təhlükəyə salmaq; **5.** dayandırmaq (*işi*); təxirə salmaq; etw. **auzusetzen haben** (*an D*) nöqsan/eyib tapmaq; **ein Kind ~** uşağını atıb getmək; **II** *vi* qeyri-müntəzəm işləmək (*ürək, motor*); **III sich ~** düçar olmaq, məruz qalmaq.

Áus || sicht *f* (10) **1.** mənzərə, görüntü dairəsi; **gute ~en haben** *məc.* yaxşı gələcəyə malik olmaq; **2.** ümid; **in ~ stellen** ümid vermək; **in ~ haben** nəzərdə tutmaq; **in ~ stehen** nəzərdə olmaq; **eine freie ~** açıq (*geniş*) mənzərə.

áussichtslos *a* ümidsiz.

Áussichts || punkt *m* müşahidə məntəqəsi.

áussichts || reich *a məc.* zəngin gələcəkli, ümid verən.

áus || siedeln *vt* köçürmək.

áus || sinnen *vt* uydurmaq; qəsdində olmaq.

áus || söhnen I *vt* barışdırmaq; **II sich ~** barışmaq.

Aus || söhnung *f* (10) barışıq, barışdırma.

áus || spähen I *vi* (*nach D*) baxıb axtarmaq; gözü ilə axtarmaq; **II** *vt* baxmaq; izləmək; güdmək; **die Gelegenheit ~** fürsət axtarmaq.

áus || spannen I *vt* **1.** dartıb uzatmaq; **2.** qoşqudan açmaq (*qoşqu heyvanını*); **3.** *məc.* istirahət etmək; **II sich ~** 1. yayılmaq;

áus || sperren *vt* **1.** girməyi qadağan etmək; kənar etmək, xaric etmək, qovmaq, işdən azad etmək; **2.** lokaut (*kütləvi tətil*) elan etmək; **3.** ayırmaq, aralamaq; **4.** *məih*

Áusstellungs || gegenstand *m* sərgidə göstərilən şey, eksponat; **~gelände** *n* sərgi ərazisi; **~raum** *m* sərgi salonu.

áus || st[illegible]

4. sona çatdırmaq (*mübahisəni*); **5.** keçirmək (*yarış*); **6.** *məc.* faş etmək.

Áusträger *m* (6), **~in** *f* (12) paylayıcı, dağı-

áus || wählen *vt* seçmək, seçib götürmək, arıtmaq, ayırmaq.

Áus || wanderer *m* (6), **~in** *f* (12) təzə yerə

Áus || wertung *f* **1.** qiymətqoyma, qiymətləndirmə; **2.** *riyaz.* rəqəm qiymətlərini müəyyənləşdirmə; **3.** istifadə; **4.** *hərb.* şəklə salınma (*məlumat*); **5.** *kim.* titrini müəyyən etmə.

áus || wirken I *vt* **1.** əldə etmək, əlləşib qazanmaq, xahiş və zəhmətlə əldə etmək; **eine Erlaubnis ~** icazə almaq (*xahişlə*); **2.** toxuyub hazırlamaq; **3.** formaya salmaq; **II sich ~** təsir etmək; nəticəsi olmaq.

Áus || wirkung *f* **1.** təsir; nəticə; aydınlaşdırma, göstərmə; **2.** xahişlə əldə etmə; nailiyyət.

Áus || wuchs *m* (1*) **1.** zoğ, calaq; **ein ~ der Phantasie** *məc.* boş xəyal, uydurma; **2.: ~ des Getreides** taxılın yetişməsi; **3.** *məc.* eybəcərlik, nöqsan, qüsur.

Áus || wurf *m* (1) **1.** püskürmə (*vulkan*); **2.** zirzibil, tör-töküntü; **der ~ der Gesellschaft** cəmiyyətdə sinfi simasını itirmişlər; **3.** xılt, torta; **4.** *tib.* bəlğəm.

áus || zahlen *vt* vermək, ödəmək (*pul*); haqq-hesab çəkmək.

Áus || zahlung *f* verilmə (*pul*); ödəmə (*əmək haqqı*).

Áus || zehrung *f oh. pl* **1.** *tib.* üzülmə, əldən düşmə; **2.** vərəm.

áus || zeichnen I *vt* **1.** fərqləndirmək, mükafatlandırmaq, təltif etmək; **2.** *mətb.* fərqlənmək (*şrift*); **II** *vi* çəkib qurtarmaq (*şəkil*); **III sich ~** fərqlənmək; ayrılmaq, seçilmək.

Áus || zeichnung *f* **1.** fərq; mükafat, təltifetmə (*ordenlə və s.*); **j-n zur höchsten ~ vorschlagen** kimisə ən yüksək mükafata təqdim etmək; **2.** qeyd; **3.** *mətb.* fərqlənmə (*şrift*).

áus || ziehen I *vt* **1.** dartıb çəkmək, dartmaq, çəkib çıxartmaq (*dişi*); uzatmaq; **2.** çıxarmaq (*geyimi*); **die Kinderschuhe ~** *məc.* yaşı keçmək; **j-n ~** kimisə soyundurmaq; **j-n ganz / bis auf's Hemd ~** *məc.* kimisə tamamilə soymaq; **den alten Adam / Menschen ~** *məc.* yaxşı tərəfə dəyişmək; **3.** qeyd etmək (*kitabdan*), yazıb köçürmək; **4.** *riyaz.* kök almaq; **II** *vi* (s) **1.** evdən köçmək; **2.** yola düşmək; **III sich ~** soyunmaq.

Áus || zug *m* **1.** çıxarış, çıxartma, yazıb çıxartma; **2.** *kim.* şirə, cövhər; **3.** çıxma, yola düşmə.

áuszugsweise *adv* iqtibasla, çıxarışla.

Autarkie *f oh. pl* dövlətin iqtisadi müstəqilliyi, avtarkiya.

authéntisch *a* əsil, həqiqi, orijinal.

Áuto *n* -s, -s avtomobil; **~ fahren** avtomobildə gəzmək.

Autobiographie *f* avtobioqrafiya, tərcümeyihal.

Áutobus *m* -sses, -busse avtobus.

Áuto || didákt *m* (8) öz-özünə öyrənmiş adam, özü öyrənmiş.

Automát *m* (8) avtomat.

Automobil *n* (1) avtomobil.

autonóm *a* muxtar; **~es Gebiet** muxtar vilayət.

Autonomie *f* (11) muxtariyyət, müstəqillik, istiqlaliyyət.

Áutor *m* -s, -en avtor, müəllif.

autorisieren *vt* vəkil etmək; öz əsərlərini tərcümə etməyə və ya yaymağa icazə vermək; **eine autorisierte Übersetzung** müəllif tərəfindən bəyənilmiş (təsdiq edilmiş) tərcümə.

autoritär *a* avtoritar.

Autorität *f* (10) avtoritet, nüfuz, hörmət; **als ~ gelten** çox nüfuzlu sayılmaq; **~ genießen** hörmət qazanmaq.

autoritativ *a* nüfuzlu, hörmətli.

Áuto || unfall *m* avtomobil qəzası; **~ verkehr** *m* avtomobil hərəkəti.

auwéh! *int* **o weh!** vay-vay!; əfsus!

avancieren [avã'si:rən] *vi* (s) **1.** böyümək, artmaq (*vəzifə*); **2.** irəliyə getmək.

Avántgarde [a'vã:gardə] *f* (11) avanqard; qabaqcıl dəstə; qabaqda gedən.

Aviátik *f oh. pl* aviasiya; hava flotu; hava nəqliyyatı.

axiál *a* ox, ox xətti.

Axt *f* (3) balta; ◊ **die ~ an die Wurzel des Übels legen** *məc.* nöqsanın kökünü kəsmək.

Áxt || stiel *m* balta sapı.

Azúr *m* -s, oh. *pl* mavi rəng, açıq-göy rəng.

azúr || blau, azúr || farben, azúrn *a* mavi, açıq-göy rəngində, lacivərdi.

Bb

B, b *n inv* **1.** *alman əlifbasının ikinci hərfi;* **2.** *mus.* si-bemol.

Báake *f* (11) paya, nişan ağacı.

bábbeln *vi* **1.** kəkələmək; **2.** *məc.* boş-boş, danışmaq.

Baby ['be:bi:] n -s, -s körpə, südəmər uşaq.

Bach *m* (1) arx, çeşmə.

back *adv dəniz.* geri, dalı-dalı.

Back *f* (10), *n* (2) *dəniz.* bak (*gəminin ön hissəsi*), gəminin burnu.

Bäck || apfel *m* bişmiş alma; **~blech** *n* sac, tava.

Bäckbord *n dəniz.* bakbort, gəminin sol yanı.

Bäcke *f* (11) **1.** yanaq; **eine dicke ~** şişman yanaq, şiş (*üzdə*); **mit vollen ~n kauen** ovurdlarını dombalda-dombalda yemək; **die ~n vollnehmen** *məc.* öyünmək, özünü tərifləmək; **2.** sağrı (*atlarda*); au **~!** *dan.* əfsus! vay!

bácken I *vt* **1.** bişirmək (*çörək*); **2.** qurutmaq (*meyvə*); **3.** yandırmaq (*kərpic*); **II** *vi* **1.** bişmək; **das Brot bäckt** çörək bişir; **2.** (*yalnız zəif dəyişmə ilə*) *tex.* bir-birinə yapışmaq.

Bácken *m* (7) *tik.* pəncərə yanovu; **~ einer Drehbank** *tex.* torna dəzgahının dayağı.

Bácken || bart *m* bakenbard (*kişilərdə saxlanan birçək*); **~knochen** *m anat.* almacıq sümüyü; **~streich** *m* sillə; **~zahn** *m* azı dişi.

Bäcker *m* (6) çörək bişirən, çörəkçi.

Bäckerél *f* (10) çörəkxana.

Bäcker || geselle *m* çörəkçi şəyirdi.

Bäckerin *f* (12) çörəkçi qadın.

Bäcker || junge *m* çörəkçi şəyirdi; **~laden** *m* çörək mağazası / dükanı; **~meister** *m* çörəkçi usta.

Bäck || fisch *m* **1.** qızardılmış balıq; **2.** *məc.* yeniyetmə qız; **~haus** *n* çörəkxana; **~obst** *n* qurudulmuş meyvə, quru meyvə; **~ofen** *m* **1.** çörək sobası; **2.** *məc.* çox isti otaq; **~pflaume** *f* qara gavalı; **~pulver** *n oh.* maya (*xəmir*); **~stein** *m* kərpic; **~stube** *f* çörəkxana; **~trog** *m* xəmir təknəsi; **~ware** *f*, **~werk** *n oh.* bişi (*peçenye*).

Bacon ['be:kn] *m* -s, *oh.* bekon (*donuz ətinin növü*).

Bad *n* (5) **1.** çimmə; vanna; hamam; **ein ~ nehmen** vanna qəbul etmək; **2.** kurort; **im ~ (e)** müalicə sularında; **ins ~ reisen** kurorta getmək.

Báde || anstalt *f* hamam; **~anzug** *m* geyçim (*çimərlik paltarı – qadınlar üçün*); **~arzt** *m* kurort həkimi; **~einheit** *f hərb.* dezinfeksiya şöbəsi (*hamamda*); **~frau** *f* hamamçı qadın; camadar; **~mantel** *m* hamam xalatı; **~gast** *m* **1.** kurorta gedən şəxs; **2.** hamamda çimən; **~hose** *f* geyçim (*kişilər üçün*).

báden I *vt* çimdirmək; **naß wie eine gebadete Katze** *məc.* iliklərinə qədər islanmış; **II** *vi* və **sich ~** çimmək; **in Schweiß gebadet** *məc.* tər içində; **in Tränen gebadet** göz yaşları içində, göz yaşları axıdaraq; (*sich*) **kalt ~** soyuq suda çimmək.

Báde || ofen *m* hamam kolonkası; **~ort** *m* kurort; **~platz** *m* çimmə yeri.

Báder *m* (6) hamamçı; dəllək.

Báde || reise *f* kurort səfəri; **~schwamm** *m* hamam kisəsi; **~strand** *m* çimərgə çimərlik, dəniz sahili, **~stube** *f* hamam (*evdə*); hamamxana; **~wanne** *f* hamam vannası; **~zeit** *f* **1.** çimmək mövsümü; **2.** çimmə müddəti; **~zeug** *n* çimmə dəmdəsgahı; **~zimmer** *n* hamam (*evdə*).

Báfel *m* -s, *oh.* xarab olmuş mal.

báff! *int* vaxsey; ◊ **ganz [einfach] ~ sein** *məc.* özünü tamamilə itirmək.

báffen *vi* hürmək.

Bagage [-'ga:ʒə] *f* (11) **1.** yük; baqaj; **2.** *hərb.* nəqliyyat vasitəsi; **3.** *məc.* həşərat.

Bagatélle *f* xırda şey, boş şey, əhəmiyyətsiz şey.

Bágger *m* (6), **Bágger || maschine** *f* ekskavator.

bággern *vt* çay yatağını maşın vasitəsi ilə qazmaq və təmizləmək.

Bagno ['banjo:] *n* -s, -s və -gni [banji] katorqa məhbəsi; katorqa əməyi (*Fransa koloniyalarında*).

bähen I *vt tib.* üstünə isti kompres qoymaq; **II** *vi* mələmək.

Bahn *f* (10) **1.** yol; **~ frei!** yol verl; **2.** *riyaz., fiz.* orbita; **3.** dəmiryolu; dəmiryol döşəməsi; **per [mit der] ~** dəmiryolu ilə;

zur ~ gehen vağzala getmək; **4.** *məc.* sahə, yol; **sich ~ brechen [schaffen]** özünə yol açmaq; **auf die schiefe [abschüssige] ~ geraten** *məc.* pis yola düşmək.

Báhn || anlage *f* dəmiryol mənzəməsi; **~arbeiter** *m* dəmiryol fəhləsi; **~betrieb** *m* dəmiryol istismarı.

Báhn || brecher *m* yol açan, novator, yenilikçi.

báhnen *vt* yol açmaq; **den Weg ~** yol açmaq; **sich den Weg durch die Menge ~** adamları yara-yara özünə yol açmaq; **sich** (*D*) **den Weg ~** *məc.* özünə yol açmaq.

Báhn || fahrt *f* dəmiryolu ilə səyahət.

báhn || frei *a* yol xərcini daxil edərək.

Báhn || gebiet *n d.y.* dəmiryoluna aid ərazi; **~geleise** *n* dəmiryolu, rels; **~hof** *m* vağzal, stansiya.

Báhnhofs || halle *f* üstüörtülü perronlu vağzal; **~inspektor** *m*, **~vorsteher** *m* vağzal rəisi.

Bahnkörper *m d.y.* dəmiryol döşəməsi.

báhn || lagernd *a* dəmiryol stansiyasında tələb olunana qədər saxlanılan yük.

Báhn || linie *f* dəmiryol xətti; **~meister** *m* dəmiryol ustası; **~meisterwagen** *m* drezina; **~schutz** *m oh.* dəmiryolu qarovulu; **~steig** *m* perron.

Báke *f* (11) *dən.* baken; nişan ağacı.

Bákel *m* (6) müəllim çubuğu (*cəza üçün*).

Baktérie *f* (11) bakteriya.

Balance [ba'lã:sə] *f* (11) **1.** müvazinət; **2.** *tic.* balans; **die ~ [Bilanz] ziehen** yekun vurmaq.

balancieren [-lã'si-] *vt* **1.** müvazinət saxlamaq; tarazlaşdırmaq; **2.** balans tutmaq.

bald *adv* tezliklə, bu yaxında; az qala; **~ recht** tezliklə; **~ hier, ~ dort** gah burada, gah orada; **möglichst ~** mümkün qədər tez; **~ .., ~ ..,** gah.., gah..; **~ dies, ~ das** ya belə.., ya elə; **das ist ~ gesagt, aber schwer getan** demək asandır, etmək çətin; **das ist ~ gesagt und bälder noch getan** bunu demək asandır, etmək isə daha asandır.

Bälde *f oh. pl:* **in ~** yaxın zamanda.

báldig *a* tez; **auf ~es Wiedersehen** tezliklə görüşənədək.

báldigst *adv* mümkün qədər tez.

báld || möglichst *adv* imkanca tez.

Baldówer *m* (6) casus.

Báldrian *m* (1) *bot.* **1.** pişikotu; **2.** *tib.* valerian (*dərman*).

Bald I *m* **1.** dəri, qabıq; oyuq; **2.** qabıq, meyvənin yumşaq yeri (*içi*); **3.** *tex.* körük, tuluq; **den ~ treten** pedalı basmaq.

Ball I *m* (1•) top; şar; **~ spielen** top-top oynamaq.

Ball II *m* (1•) bal, rəqs gecəsi.

Bállast *m* (1) ballast; pərsəng.

bállasten *vt* pərsəng qoymaq.

bállen I *vt* sıxmaq (*yumruq*); əzib-büzüşdürmək; **die Hand zur Faust ~** yumruq düyünləmək; **II** *vi* və **sich ~** büzüşüb yığılmaq [yapışmaq].

Bállen *m* (7) **1.** *tic.* tay; yığın (*kağız*); yeşik (*çay üçün*); **ein ~ Papier** 10 dəst kağız; **2.** *anat.* yumşaq ət (*əlin, ayağın*); **3.** *pl zool.* qabar (*heyvanların pəncəsində*).

bállen || weise *adv* tay-tay.

Bálletteuse [balɛ'tØ:zə] *f* (11) balet rəqqasəsi.

báll || förmig *a* yumru, kürəvi, şaraoxşar, şarşəkilli.

Ballon *m* (1) [-lo:n] və [-'lɔ:] *pl* -s **1.** şüşə, səbətin içinə qoyulmuş böyük şüşə balon; **2.** hava balonu, aerostat; **3.** avtomobil şini.

Ballón || abwehrgeschütz *n hərb.* aerostat vuran top; **~beobachter** *m* aerostat gözətçisi; **~hülle** *f* aerostat pərdəsi; **~mütze** *f* kepka; **~reifen** *m avt.* şin.

Ballot [ba'lo:] *n* -s, -s tay, yük.

ballotieren *vt* səsə qoymaq, səs vermək.

Band III *n* (2) *oh. pl* 1. bağ, əlaqə; **die ~e des Blutes** qan qohumluğu; **das ~ der Liebe / Freundschaft** sevgi/dostluq əlaqəsi; 2. qandal, zəncir; **in ~ en liegen** *şair.* zəncirlənmək, buxovlanmaq; **in ~e schlagen [werfen]** zəncirləmək, qandallamaq; **außer [aus] Rand und ~ (sein)** özündə olmama(q), özündən çıxma(q).

Bandage [-'da:ʒə] *f* (11) bandaj, sarğı (*tənzif*).

bánd || ähnlich *a* lentə oxşar, zolaqşəkilli.

Bánd || arbeit *f* konveyer işi.

bándartig *a* bax: **bandähnlich.**

Bánd || ausgabe *f* ayrı-ayrı cildlərlə çıxan əsər.

Bánde *f* (11) **1.** quldur dəstəsi; **2.** kənar, haşiyə.

Bánd || eisen *n oh. pl tex.* zol dəmir.

Bändelél *f* (10) eşqbazlıq.

Banderóle *f* (11) **1.** banderol (*poçtda*); **2.** banderol (*gömrük idarəsində*).

bändig (*mürəkkəb sözün 2-ci hissəsi*); cildli; **zwei || bändig** ikicildli; **viel || bändig** çoxcildli.

bändigen *vt* sakitləşdirmək, asayiş yaratmaq; ram etmək; qarşısını almaq.

Bändiger *m* (6) **~ in** *f* (12) heyvan təlim-

mən bundan qorxuram; **sich nach** etw. *(D)* ~ bir şey üçün kədərlənmək.
Bángert *m* (1) *dial.* meyvə bağı.
Bángheit *f* (10), **Bángigkeit** *f* (10) qorxu, qorxaqlıq; həyəcan.
Bank I *f* (3) **1.** skamya, oturacaq; **2.** *dəniz.* dayazlıq, dayaz yer; **3.** *tex.* dəzgah, dülgər dəzgahı; **4.** *hərb.* sipər; ◊ **alle durch die ~** hamı müstəsnasız; **auf die lange ~ schieben** süründürməçiliyə salmaq; **auf der faulen ~ liegen** avaralıq etmək.
Bank II *f* (10) **1.** *iqt.* bank; **2.** *kart.* bank *(qumar oyununda ortaya qoyulan pul)*; **die ~ auflegen** banka pul qoymaq.
Bánse *f* (11), *m* (9) **1.** dərz; **2.** *meş.* odun qalağı.
bánsen *vt* dərzləmək, dərzə vurmaq.
Bántamgewicht *n oh. pl idm.* xoruz çəkisi, yüngülvari çəki.
bar *a* **1.** məhrum olunmuş; **2.** çılpaq; **mit ~ em Haupt** başıaçıq; **aller Mittel ~ sein** heç bir vəsaiti olmamaq; **3.** nağd *(pul)*; **~ es Geld** nəqd pul; **in ~ zahlen** nağd ödəmək; **gegen ~** nağd hesabla; ◊ etw. **für (als) ~e Münze nehmen** nəyisə cılxa altun kimi qəbul etmək; nəyisə doğru kimi qəbul etmək; **das ist ~er Unsinn** bu, xalis cəfəngiyatdır; **das ist ~er Ernst!** zara-

bárgeldlos *a tic.* nisyə.
bár || haupt, bár || häuptig *a* başıaçıq.
Báribal *m* -s, -s *zool.* baribal, qara amerikan ayısı.
Báriton *m* (1) bariton *(müğənninin səsi)*.
Barkásse *f* (10) *dəniz.* barkas.
Bár || kauf *m tic.* nağd alğı.
Bárke *f* (11) barja; yastıdibli yük gəmisi.
Bárman [-me:n] *m* -s, *pl* **Bárleute** barmen, barda xidmət edən şəxs.
Bärme *f oh. pl* **1.** maya, xəmrə; **2.** pivə mayası.
barm || hérzig *a* mərhəmətli, şəfqətli, rəhmli; **~e Schwester** şəfqət bacısı.
Bárte *f* (11) **1.** xarrat baltası; **2.** təbərzin; **3.** *zool.* kəsilməmiş balina bığı.
Bárt || geier *m zool.* saqqallı kərkəs.
bärtig *a* saqqallı.
Bárt || kotelett *n* -s, -s yaxud -en bakenbard.
bartlos *a* saqqalsız.
Barútsche *f* **(-Birutsche)** (11) ikitəkərli araba.
Bas *m* (1) gəmi ustası, sahibi.
Basamént *n* (1) dayaq, dirək.
Báse I *f* (11) **1.** xala-, bibi-, dayı-, əmiqızı; **2.** *mac.* sözgəzdirən, qeybətçi *(qadın)*.
Báse II (11) **1.** bazis, özül. **2.** *kim.* əsas.
Baseball ['be:sbo:l] *m* bezbol *(top oyunu)*.

2. *elek.* batareya; **galvanische ~** *fiz.* qalvanik batareya.

Bátzen I *m* (7) **1.** batsen (*cənubi Almaniyada və İsveçrədə qədim pul*); **2.** çoxlu pul; **ein guter ~ Geld** *məc.* xeyli pul; **das kostet einen ganzen ~** *məc.* bu baha başa gələr.

Bátzen II *m* (7) **1.** gil yığını; **2.** *tex.* yandırılmış filiz parçası.

bátzig *a* lovğa, özünü öyən.

Bau *m* -(e)s, *pl* **~ten 1.** tikinti, bina; **im ~ sein [stehen, sich befinden]** tikilmək; **ich gehe heute nicht aus dem ~** *məc.* mən bu gün heç yerə getmirəm; **immer in seinem ~ sitzen** *məc.* qapalı həyat sürmək; **einer [Leute] vom ~** mütəxəssis[lər]; yaxşı bilənlər; **2. ~(e)s, ~e** yuva (*heyvan yuvası*); **3.** konstruksiya (*maşın*); quruluş (*elm*); **4.** bədən quruluşu, boy-buxun; **5.** becərmə (*tarla*).

Bau || art *f* memarlıq üslubu.

Bauch *m* (1) qarın; ◊ **vor j-m auf dem ~ kriechen [auf den ~ fallen]** *məc.* kiməsə yaltaqlanmaq; quyruq bulamaq.

Báuch || binde *f* qarınbağı; **~fell** *n anat.* periton (*qarın boşluğunu bürüyən pərdə*); **~grimmen** *n* sancı.

báuchig, bäuchig *a* yumru, köpmüş.

báuch || kriecherisch *a* başəyən, yaltaq.

bäuchlings *adv* qarnı üstdə.

báuch || reden *vi* baxıcılıq etmək.

Báuch || redner *m* (6), **~in** *f* (12) baxıcı

~bevölkerung *f* kənd əhalisi; **~fänger** *m* adamaldadan, quldur; **~frage** *f siy.* kəndli məsələsi; **~gemeinde** *f* kəndli icması; **~hof** *m* kəndli həyəti; **~krieg** *m* kəndli müharibəsi; **~mandel** *f* 16 ədəd (*yumurta* və s.)

Báuernschaft *f oh. pl* kəndlilər.

Báuern || schinder *m* qolçomaq, qaniçən; **~stand** *m* kəndli təbəqəsi.

Báuerntum *n*~s, *oh. pl* **1.** kəndli kütləsi; **2.** kəndli həyat sistemi.

Báu || fach *n oh. pl* tikinti işi, inşaat işi.

báufällig *a* köhnə, çox köhnəlmiş (*bina*).

báufest *a* möhkəm quruluşlu, möhkəm qurulmuş.

Báu || flucht *f tikin.* küçənin fasad tərəfi; **~gelände** *n* tikinti sahəsi; **~genossenschaft** *f* mənzil-tikinti kooperativi; **~gerüst** *n* tikinti dəzgahı; **~holz** *n* tikinti materialı (*taxta-şalbanı*); **~kunst** *f oh. pl* inşaatçılıq sənəti.

báulich I *a* **1.** tikinti; **2.: ein Haus in ~em Zustande erhalten** evi yaxşı vəziyyətdə saxlamaq; **II** *adv* konstruksiyaya uyğun.

Báum *m* (1*) **1.** ağac (*bitki*); **den Wald vor lauter Bäumen nicht sehen** *məc.* ağacları görüb meşəni görməmək; **2.** *tex.* sarğı, val; **zwischen ~ und Borke stecken** çətin vəziyyətə düşmək.

báumdick *a* ağac qədər qalın.

Báu || meister *m* memar, tik

Báum || wolle *f oh. pl* **1.** pambıq; **2.** pambıq parça.

Báumwoll || bau *m* pambıq yetişdirmə, pambıq becərmə; **~faser** *f* pambıq lifi, teli; **~garn** *n* pambıq sap, iplik sap; **~staude** *f bot.* pambıq kolu; **~stoff** *m* pambıq parça.

Báum || zucht *f oh. pl* meşə təsərrüfatı.

Báu || ordnung *f* tikinti nizamnaməsi / qaydaları; **~plan** *m* tikinti planı; **~platz** *m* tikinti meydançası.

bäurisch *a dan.* kəndli (*sif.*); kobud, yonulmamış.

Báu || riß *m* tikinti çertyoju; **~sand** *m* çınqıl.

Báusch *m* (1,1*) **1.** qabarıqlıq; buf (*paltarın üst qolunda büzmə*); **2.: ◊ in ~ und Boden** hamı bir yerdə; topdan; **3.** *tib.* tampon.

báuschen (sich) dolmaq, qabarmaq.

Bäuse *f* (11) kalka; kalka üzərindəki çertyoj.

Báuten "Bau" sözünün cəmi; **öffentliche ~ 1.** ictimai binalar; **2.** ictimai tikinti işləri.

Báu || werk *n* bina, tikinti; **~wesen** *n oh. pl* inşaatçılıq.

bauz! *int* taraq!, part!

Báyer *m* (9) bavariyalı.

Báyern *n coğr.* Bavariya.

bazillär *a* basil, basilli.

Bazillen || krieg *m* bakterioloji müharibə.

Bazillus *m* - **-llen** basil.

beánspruchen *vt* **1.** iddia etmək; tələb etmək; **2.** *tex.* gərginləşdirmək; **beansprucht werden** təsir etmək, işləmək (*motor*).

Beánspruchung *f* **1.** tələb; **2.** *tex.* gərginlik.

beánstanden *vt* razı olmamaq; etiraz etmək; mübahisə etmək.

beántragen *vt* təklif etmək (*iclasda*).

Beántragung *f* (10) təklif vermə.

beántworten *vt* cavab vermək (*suala, məktuba* və. s.).

beárbeiten *vt* **1.** işləmək, nəyisə işləyib hazırlamaq; **2.** *k.t.* becərmək; **3.** j-n ~ *məc.* kimisə təsir altına salmağa çalışmaq.

Beárbeitung *f* (10) **1.** işlədilmə, işlənilmə; tamamlama; *məc.* təsir; **2.** *geol.* işləmə, istismar; **3.** *k.t.* becərmə.

beárgwöhnen *vt* şübhə altına almaq.

beáufsichtigen *vt* göz olmaq, nəzarət etmək; yoxlamaq.

beáuftragen *vt* (*j-n mit D*) tapşırmaq (*kiməsə, nəyisə*); **ich bin beauftragt** mənə tapşırılıb.

Beáuftragte *m, f* (9*) müvəkkil, vəkil.

Beáuftragung *f* (10) tapşırıq, vəkalət.

beäugen *vt* müayinə etmək.

beáugen || scheinigen *vt* müşahidə etmək, ətrafa baxmaq.

Beáugen || scheinigung *f* (10) müayinə; şəxsi müayinə (*məhkəmə üçün*).

bebändern *vt* lentlə bəzəmək.

Bécken || schläger *m* simbal çalan.
bedácht I: düşünülmüş, diqqətli; **~ sein** (*auf A*) can atmaq, nəzərdə tutmaq.
bedácht II *a* damla örtülmüş.
Bedácht *m* -(e)s, *oh. pl* ətraflı düşünülmə, ehtiyat; **mit ~** ətraflı düşünərək, ətraflı düşünülərək; **~ nehmen** (*auf A*) nəzərdə tutmaq.
bedächtig, bedächtsam *a* düşüncəli, ağıllı, dərrakəli; olduqca ehtiyatlı, diqqətli.
Bedächtigkeit *f* (10) ehtiyatlılıq; arxayınçılıq; ləngimə.
Bedächtsamkeit *f oh. pl* düşüncəlilik, ağıllılıq.
bedánken (sich) təşəkkür etmək; (*bei D kimədə, für A nə üçünsə*); **sei bedankt!** təşəkkür edirəm!; **ich habe mich bei ihm bedankt** mən ona təşəkkür etdim; **ich bedanke mich (dafür)!** *kin.* bu mənə əl vermir!, məni bağışlayın!
Bedárf *m* -(e)s, *oh. pl* (*an D*) tələbat, ehtiyac (*nəyəsə*); **ein großer ~ an Waren** mala böyük ehtiyac; tələb etmə; **~ haben** ehtiyacı olmaq; **nach ~** ehtiyac olduqca.
bedáuerlich *a* kədərli, hüznlü, təəssüf ediləcək; **es ist ~** təəssüf, heyif.
bedáuern *v t* heyifsilənmək, təəssüflənmək; **bedauere sehr!** çox təəssüf edirəm!
bedáuerns || wert, ~würdig *a* təəssüfəlayiq, təəssüf ediləcək.
bedécken *vt* **1.** örtmək, sərmək; **2.** *hərb.* himayə etmək, qorumaq.
bedéckt *a* **1.** örtülü; **2.** buludlu, tutqun; **der Himmel ist ~** hava tutqundur.
Bedéckung *f* (10) **1.** örtmə, örtük; **2.** *hərb.* konvoy; qoruma, mühafizə dəstəsi.
bedénken I *vi* **1.** ətraflı düşünmək; **wenn man bedenkt...** fikirləşəndə ki...; **ich gebe Ihnen zu ~** nəzərinizə çatdırıram; **2.: mit** etw. **~** *nəyisə* bağışlamaq, pay vermək; **er wurde mit einem Preis bedacht** o mükafatlandırıldı; **II sich ~ 1.** dərindən düşünmək; **2.** şübhə etmək, tərəddüd etmə; **sich eines andern ~** fikrini dəyişmək.
Bedénken *n* (7) fikrini dəyişmə; şübhə, tərəddüd; **ohne ~** fikrini dəyişmədən; **~ haben / tragen / hegen** tərəddüd etmək.
bedénklich *a* şübhəli, qorxulu, xətərli; **~ werden** qorxulu olmaq; **eine ~ e Lage** çətin vəziyyət; **es steht ~ mit ihm** onun işi xarabdır.
Bedénkzeit *f* fikirləşmək üçün verilən vaxt; **nimm dir ~!** yaxşı fikirləş!
bedéuten *vt* əhəmiyyəti olmaq; mənası olmaq; **was hat das zu ~?, was soll das ~?** bu nə deməkdir?; **das hat nichts zu ~** bunun heç bir mənası yoxdur.
bedéutend I *a* böyük əhəmiyyətli, mühüm; görkəmli; **II** *adv* xeyli.
bedéutsam *a* çox mənalı, mühüm, əhəmiyyətli.
Bedéutung *f* (10) məna, əhəmiyyət; **von ~** əhəmiyyətli, mühüm; **~ haben** mənası olmaq; **ohne ~** mənasız; **mit ~** çox əhəmiyyətli; **~ gewinnen** əhəmiyyət qazanmaq, məna kəsb etmək.
bedéutungs || los *a* mənasız, əhəmiyyətsiz; **~voll** *a* çoxmənalı; əhəmiyyətli.
Bedéutungs || wandel *m* məna dəyişkənliyi.
bedienen I *vt* xidmət etmək; qulluq göstərmək; **II sich ~** (G) istifadə etmək, işlətmək; **er bedient sich des Buches** o, kitabdan istifadə edir.
Bedienerin *f* süfrəçi.
Bediente *m, f* (9*) nökər, qulluqçu.
Bedienung *f* (10) **1.** xidmət, qulluq; **2.** *oh. pl* ev qulluqçuları.
bedingen *vt* şərt qoymaq; qane etmək, razı salmaq; **vertraglich ~** kontrakt bağlamaq.
bedingt *a* şərti.
Bedingung *f* (10) şərt; **~en stellen** şərt qoymaq; **mit [unter] der ~ ...** şərtlə; **unter keiner ~** heç bir şərtlə; heç bir vəchlə.
bedingunslos *a* şərtsiz, sözsüz.
bedrängen *vt* sıxışdırmaq; **bedrängte Lage** çətin vəziyyət; **er wird von Feinden bedrängt** onu düşmənlər izləyir.
bedränglich *a* çətin, ağır, sıxıntılı.
Bedrängnis *f* (3) sıxışdırma; çətinlik, fəlakətli vəziyyət; **in ~ geraten** çətin vəziyyətə düşmək.
bedróhen *vt* (*mit D*) hədələmək (*nə ilə*).
bedróhlich *a* hədələyici; **es sieht ~ aus** *məc.* təhlükə (*bəla*) yaxınlaşır.
Bedróhung *f* (10) hədə, təhlükə, qorxu.

bedrücken *vt* sıxışdırmaq, zülm etmək; **bedrückte Stimme** boğuq səs.
Bedrücker *m* (6), **~ in** *f* (12) zalım, zülmkar, əsarətçi.
bedürfen *vt* və *vi* (*G*) ehtiyacı olmaq (*nəyəsə*); **es bedarf einer Erklärung** bu, izahat tələb edir; **es bedurfte nur eines Wortes** bir söz kifayət idi.
Bedürfnis *n* (3) (*nach D*) tələbat, ehtiyac (*nəyəsə*); **seine ~ se befriedigen** öz tələbatını ödəmək; **nach seinen ~ sen entlohnt werden** (*öz*) tələbatına görə almaq.
bedürfnislos *a* tələbkar olmayan.
bedürftig *a* (*G*) ehtiyacı olan (*nəyəsə*); **der Hilfe ~** köməyə ehtiyacı olan; **~ sein** ehtiyacı olmaq.
Beefsteak ['bi:fste:k] *n* -s, -s bifşteks (*qızardılmış ət*).
beéhren I *vt* (*mit D*) hörmət etmək, ehtiram göstərmək; **II sich ~: ich beehre mich hinzuteilen? daß...** xəbər verməyi özümə şərəf bilirəm ki...
Beéidigung *f* (10) and içdirmə.
beéifern (sich): sich ~ etw. **zu tun** nəyisə etməyə can atmaq.
beeilen I vt tələsdirmək; **II sich ~** tələsmək.
beéindrucken *vt* təsir etmək; təsirlənmək; **von** etw. **beeindruckt werden** nədənsə təsirlənmək.
beéinflußen *vt* təsir etmək; **von** j-m **[etw.] beeinflußt werden** kiminsə [nəyinsə] təsiri altında olmaq.
beéinträchtigen *vt* zərər vurmaq; mane olmaq.
Beéinträchtigung *f* zərər vermə; *məc.* sıxılma, utanma; **~ der Rechte** hüquqların məhdudlaşdırılması.
beénd(ig)en qurtarmaq.
beérben *vt* miras almaq (götürmək).
beérdigen *vt* basdırmaq, dəfn etmək.
Beérdigung *f* (10) basdırma, dəfn.
Béere *f* (11) giləmeyvə.
Beet *n* (2) lək.
Béete *f* (11) çuğundur.
béet || weise *adv* cərgəli.
befähigt *a* (*zu D*) bacarıqlı; yararlı/nəyəsə.
befáhren I *vt* miniklə getmək; üzmək; **die Straße ~** yolla getmək (*miniklə*); **die See ~** dənizlə getmək (*üzmək*); **einen Schacht ~** şaxtaya enmək; **II** *a*: gedişli-gəlişli **eine viel ~e Straße** gedişli-gəlişli küçə.
befállen *vt* kiməsə hücum çəkmək; *tib.* tutmaq; **von einer Krankheit ~ werden** xəstəliyə tutulmaq; **eine Krankheit hat ihn ~** xəstəllik onu yaxalayıb; **ein Unglück hat ihn ~** ona bədbəxtlik üz vermişdir.
befángen *a* pərt, qorxaq; **~ sein** pərt olmaq; **er ist in einem Irrtum ~** o, səhv edir.
Befángenheit *f oh. pl* **1.** pərtlik; qorxaqlıq, ağciyərlik; **2.** *hüq.* tərəfgirlik.
befássen (sich) (*mit D*) məşğul olmaq (*nə iləsə*); **er befaßt sich mit der Erlernung von Fremdsprachen** o, xarici dilləri öyrənməklə məşğuldur.
Beféhl *m* (1) **1.** əmr; **2.** fərman, buyruq; **auf ~** əmrə görə; **zu Befehl!** *hərb.* baş üstə!
beféhlen *vt* (*über A*) əmr etmək (*kiməsə, nəyəsə*).
beféhlerisch *a* amiranə, ciddi.
beféhligen *vt* başçılıq etmək, komanda vermək.
Beféhls || form *f* **1.** *qram.* əmr forması; **2.: in ~** əmr formasında; **~ haber** *m* (6) *hərb.* rəis; komandan.
befeinden *vt* düşmən etmək, kin bəsləmək.
Befeindung *f oh. pl* düşmənçilik, ədavət, kin.
befestigen I *vt* bərkitmək, möhkəmlətmək; **II sich ~** möhkəmlənmək, yerini möhkəmlətmək.
Befestigung *f* (10) bərkitmə; möhkəmləndirmə, möhkəmlənmə.
befeuchten vt nəm etmək, nəmləndirmək.
befinden (sich) 1. olmaq, yerləşmək, **er befindet sich jetzt in Berlin** o, indi Berlindədir; **für gut ~** bəyənmək, təqdir etmək; **2.** özünü hiss etmək; **wie ~ Sie sich?** necəsiniz?; **sich wohl ~** özünü gümrah hiss etmək.
Befinden *n* -s, *oh. pl* **1.** fikir, rəy, mülahizə; **nach meinem ~** fikrimcə, mənim mülahizəmə görə; **2.** kef, hal, əhval; **wie ist Ihr ~ ?** necəsiniz?; kefiniz necədir?
beflécken I *vt* **1.** ləkələmək; **2.** *məc.* rüsvay etmək, biabır etmək; **seinen Namen ~** öz adını rüsvay etmək.
beféißen (sich), beféißigen (sich) (*G*) səy göstərmək (*nəyəsə*).

beflissen çalışqan, səyli; **~ sein zu helfen** kömək etməyə çalışmaq.
beflügeln *vt* qanadlandırmaq, ruhlandırmaq; **von Hoffnung beflügelt** ümidlə ruhlandırılmış.
befólgen *vt* əməl etmək (*nümunə* və s.); yerinə yetirmək (*əmr* və s.); gözləmək (*təlimat* və s.).
befördern *vt* **1.** göndərmək, yollamaq (*an A*); daşımaq, aparmaq; j-n **ins Jenseits ~** kimisə o dünyaya göndərmək, öldürmək; **2.** vəzifəni yüksəltmək.
Beförderung *f* [10] **1.** daşıma, gətirmə, transport; aparma; **2.** vəzifəni böyütmə.
Beförderungs || wesen *n* nəqliyyat işi.
befragen *vt* (*um, über A, nach D, wegen G*) soruşmaq, (*kimisə, nəyisə*); sorğu-sual etmək.
befréien I (*von D*) azad etmək; (*nədənsə*); **II sich ~** azad edilmək.
Befréier *m* (6), **~in** *f* (12) xilaskar, azad edən.
befréit *a* azad edilmiş, xilas edilmiş; **~ von Abgaben** vergidən azad.
Befréiung *f* (10) azad etmə; xilas etmə; qurtuluş.
Befréiungs || kampf *m* azadlıq mübarizəsi.
befrémden *vt* heyrətləndirmək, dəhşətə gətirmək.
Befrémden *n* **~s**, *oh. pl* təəccüb, heyrət.
befréunden *vt* və **sich ~** (*mit D*) **1.** dostlaşmaq (*kimləsə*), yovuşmaq; **wir sind befreundet** biz dostlaşmışıq; **2. sich ~ (*mit etw.*)** öyrəşmək, alışmaq, bələd olmaq (*nəyəsə*).
befréundet *a* dost; **er ist (mit) mir ~** o mənimlə dostdur.
Befréundung *f* (10) dostlaşma.
befrieden *vi* **1.** çəpərləmək, ətrafına çəpər çəkmək; **2.** sakitləşdirmək, barışdırmaq.
befriedigen I *vt* **1.** kifayətləndirmək; yatırtmaq, söndürmək (*susuzluğu*); **2.** pulunu vermək; **II sich ~** kifayətlənmək, razı düşmək.
befriedigend *a* kafi, kifayətləndirici, qənaətbəxş; **~ ausfallen** kifayətləndirici nəticə vermək.
Befriedigung *f* (10) kifayətləndirmə.
befrúchten *vt* münbitləşdirmək; məhsuldar etmək.
befrúchtet *a* **1.** münbitləşdirilmiş; **2.** hamilə, boylu.
befúgen *vt* ixtiyar vermək; vəkil etmək, vəkalət vermək.
Befúnd *m* (1) yoxlamanın nəticəsi; vəziyyət; **nach ~** məlumata əsasən; **~ aufnehmen** protokola yazmaq (*işin vəziyyətini*).
befürchten *vt* qorxmaq, ehtiyat etmək; **Sie haben nichts zu ~** Sizin üçün qorxmalı heç bir şey yoxdur.
Befürchtung *f* (10) qorxu, ehtiyat, çəkinmə.
befürworten *vt* xahiş etmək (*kimdən ötrüsə*) ərizə verib xahiş etmək; **ein Gesuch ~** xahişin (*ərizənin*) tərəfdarı olmaq.
begábt *a* bacarıqlı, qabiliyyətli, istedadlı.
begátten (sich) cinsi əlaqədə olmaq; cütləşmək (*heyvan, quş*).
Begáttung *f* (10) cinsi əlaqə, cütləşmə.
begében I: sich ~ getmək, yola düşmək; **sich (auf den Weg) ~** yola düşmək; **sich an Ort und Stelle ~** lazımi yerə getmək; **sich in Gefahr ~** təhlükəyə uğramaq; **sich seiner Rechte ~** öz hüququndan imtina etmək; **II** *vimp* baş vermək; olmaq; **es begab sich, daß...** belə oldu ki...; **III** *vt tic.* satmaq; dövriyyəyə buraxmaq.
Begébenheit *f* (10) hadisə, qəza.
begégnen I *vi* **1.** (s): j-m **~** kimsə rast gəlmək; **ich bin dir begegnet** mən sənə rast gəldim; **2.** (h): **einer Sache** (*D*) **~** bir şeyə müqavimət göstərmək; **mir begegnete ein großes Unglück** mənə böyük bədbəxtlik üz verib; **II sich ~** [yaxud **einander ~**] rastlaşmaq.
Begégnis *n* (3*) əhvalat, hadisə, qəza.
Begégnung *f* (10) rastlaşma, qarşılaşma; **feindliche ~** *hərb.* toqquşma.
begéh(e)n *vt* **1.** keçirmək (*bayram*); **2.** etmək (*cinayət, səhv* və s.); **Dummheiten ~** səfehlik etmək; **ein Fest ~** bayram keçirmək.
Begéhr *köhn. m* (1), *n* (2) arzu, tələb; **was ist Ihr ~?** sizə nə lazımdır?, istəyiniz nədir?
begéhren *vt* (*nach D*) arzulamaq; tələb etmək (*nəyisə*).
begéhrens || wert, ~würdig *a* arzu edilən, istənilən.
begéhrlich *a* **1.** istənilən, arzu olunan; **2.** tamahkar, acgöz.

Begéhung *f* (10) **1.** etmə; tamamlama, yerinə yetirmə; **~ eines Verbrechens** *hüq.* olmuş (*düzəldilmiş*) cinayət; **2.** bayram etmə.
begéistern I *vt* (*für A*) ruhlandırmaq (*nəyəsə*); heyran etmək; **begeistert sein** heyran olmaq, valeh olmaq; **II sich ~** maraqlanmaq; başı qızışmaq; **sich für eine Sache ~** bir şeyə başı qızışmaq.
Begéisterung *f oh. pl* vəcd, həzz, ruhlanma.
Begier *f oh. pl*, **Begierde** *f* (11) **1.** *oh. pl* (*qızğın*) arzu; (*nach D nəyəsə*) tamahkarlıq, xəsislik; **die ~ nach Geld** pula hərislik; **2.** *pl* böyük həvəs.
begierig (*nach D, auf A nəyəsə*) xəsis, həris, tamahkar; **ich bin begierig zu erfahren...** mən çox bilmək istərdim ki...
begießen I *vt* sulamaq, islatmaq; etw. **~** *dan.* kef etmək, şirnisini içmək; **II sich ~** islanmaq, üstünə tökmək (*su*).
Beginn *m* **~** (e)s, *oh. pl* başlanğıc; siftə; **bei ~** başlanğıcında; **mit ~ des Schuljahres** dərs ilinin başlanması ilə; **von ~ an** lap başdan.
beginnen I *vt* başlamaq; **Frisch begonnen, halb gewonnen** *ata. söz.* Çətini başlamaqdır, dalı gedəcək; **II** *vi* başlanmaq, açılmaq (*iclas* və s.).
begláubigen *vt* **1.** təsdiq etmək; şəhadət vermək; **2.** *dipl.* təyin etmək (*diplomatik nümayəndə*).
Begláubigung *f* (10) **1.** təsdiq etmə; şəhadət vermə; **2.** *dipl.* təyin etmə.
Begláubigungs || schreiben *n* **1.** etibarnamə, vəkalətnamə. **2.** *dipl.* etimadnamə.
begléichen *vt* **1.** bərabərləşdirmək, tənləşdirmək; **2.** ödəmək, yerini doldurmaq; **die Rechnung ~** hesabı ödəmək.
begléiten *vt* **1.** yola salmaq; müşayiət etmək; **2.:** j-n **auf dem Flügel ~** *mus.* kimisə pianoda müşayiət etmək.
Begléiter *m* (6), **~in** *f* (12) yola salan; ötürən; yol yoldaşı; **2.** *mus.* müşayiətçi.
Begléit || erscheinung *f* əlaqədar hadisə; **~schein** *m* yola salma sənədi; *tic.* faktura.
Begléitung *f* (10) **1.** ötürmə, yola salma, müşayiət; **in ~ von...** kiminsə müşayiəti ilə; **2.** *hərb.* konvoy; **3.** *mus.* akkompanement, müşayiət.
beglücken *vt* xoşbəxt etmək; **beglückt werden** (*mit D*) xoşbəxt olmaq (*nə ilə*).
beglückwünschen *vt* (*zu D*) təbrik etmək (*kimisə, nə ilə*).
begnáden *vt* **1.** kimisə mərhəmət göstərmək; **2.** (*mit D*) vermək.
begnádigen *vt* bağışlamaq, günahından keçmək; əfv etmək.
Begnádigung *f* (10) bağışlama, günahından keçmə; əfv.
Begnádigungs || gesuch *n* əfv ərizəsi; **~recht** *n oh. pl* əfv hüququ.
begnügen (sich) (*mit, an D*) razı qalmaq, qane olmaq; kifayətlənmək (*nə ilə*); **sich mit einer kleinen Portion ~** aza qane olmaq.
begönnern *vt* himayə etmək.
begráben *vt* basdırmaq, dəfn etmək; **eine Hoffnung ~** ümidini itirmək; ◊ **damit können Sie sich ~ lassen** *dan.* bu, heç nəyə yaramaz.
Begräbnis *n* (3*) **1.** basdırma, dəfn; **2.** səhabə.
Begräbnis || feier *f* dəfn mərasimi; **~kosten** *pl* dəfn xərci.
begréifbar *a* aydın, asan anlaşılan.
begréifen *vt* başa düşmək, anlamaq; **nicht ~ können** anlaya bilməmək, ağlına sığışdıra bilməmək; **ich kann es nicht ~** bunu ağlıma sığışdıra bilmirəm; **er begreift leicht!** o zehinlidir!
begréiflich *a* aydın, başadüşülən; ağlabatan, ağlasığan; etw. **~ machen** bir şeyi anlatmaq, başa salmaq.
Begréiflicheit *f oh. pl* aydınlıq, açıqlıq, anlaşılma.
begréiflicherweise *adv* əlbəttə, söz yox ki, şübhəsiz ki.
begrénzen *vt* məhdudlaşdırmaq, hədd qoymaq.
Begrénztheit *f* (10) məhdudluq.
Begrénzung *f* (10) məhdudlaşdırma.
Begriff *m* (1) **1.** məfhum, anlayış; təsəvvür; **ich habe keinen ~ davon** bu haqda heç bir təsəvvürüm yoxdur; **schwer von ~** anlaşılmayan; **2.: im ~ sein [stehen]** (*inf + zu*) niyyətdə olmaq; **ich bin im ~ [ich stehe im ~] zu verreisen** mən çıxıb getmək (*niyyə*) fikrindəyəm.
begriffen "*begreifen*" *felinin part. II-si*; **~ sein** yığışmaq; hər hansı bir mərhələdə

olmaq; **im Bau ~ sein** tikinti prosesində olmaq; **ich war im Weggehen ~** mən elə getməyə hazırlaşırdım.

begrifflich *a* mücərrəd; **-e Abbilder der Dinge** şeylərin təsəvvürdə canlanması.

begriffs || mäßig *a* məntiqi, qanunauyğun, ardıcıl.

begründen *vt* əsaslandırmaq.

Begründ

die Oberhand ~ (*über A*) üstün olmaq, qalib gəlmək (*nəyəsə*).

Behälter *m* (6), **Behältnis** *n* (3•) qab, qılaf, bak.

behándeln *vt* **1.** rəftar etmək, dolanmaq; **eine Maschine richtig ~** maşından düzgün istifadə etmək; **2.** *tib.* müalicə etmək; **sich ~ lassen** müalicə olunmaq; **3.** müzakirə

behérrschen I *vt* **1.** yönəltmək, idarə etmək (*ölkəni*); **2.** hökmranlıq (*ağalıq*) etmək; **3.** yaxşı bilmək; **ich beherrsche die deutsche Sprache** mən alman dilini yaxşı bilirəm; **4.** hakim kəsilmək **seine Leidenschaften ~** öz ehtirasına hakim kəsilmək; **II sich ~** özünü ələ almaq.

Behérrscher *m* (6), **-in** *f* (12) hökmdar.

béi || behalten *vt* saxlamaq, mühafizə etmək, qorumaq.

Béi || blatt *n* əlavə (*qəzetə*); əlavə vərəq (*jurnalda, kitabçada*).

béi || bringen *vt* **1.** yerinə çatdırmaq; gətirmək; **Beweise ~** dəlil gətirmək; **2.** vurmaq (*zərər*); yaralamaq; **3.** öyrətmək, başa salmaq, həyata vəsitmək

béi || kommen *vi* (s) (*D*) yaxınlaşmaq (*kiməsə, nəyəsə*); **ihm ist nicht beizukommen** ona çatmaq mümkün deyil.

Béil *n* (2) balta.

Béi || lage *f* **1.** əlavə vərəq (*qəzet və jurnalda*); **2.** qarnir (*xörəklərə əlavə olunan bişmiş səbzəvat* və s.).

béi || läufig I *a* eyni istiqamətli, eyni yolla gedən, **II** *adv* **1.** sözarası, təsadüfi; yeri gəlmişkən; **2.** təxminən.

béi || legen *vt* **1.** əlavə etmək; **ich lege eine schriftliche Erklärung bei** mən yazılı izahat əlavə edirəm; **2.** yatırtmaq, düzəltmək; **wir legten bald den Streit bei** biz tezliklə mübahisəni yatırtdıq.

beilébe *adv*: **~ nicht** heç vaxt; **das ist ~ nicht so** bu, heç də belə deyil; **das darf ~ nicht sein** bu heç bir vaxt olmamalıdır.

Béi || leid *n* ~ (e)s, *oh. pl* başsağlığı; **sein ~ bezeugen / ausdrücken** başsağlığı vermək; **~ einfinden** dərdinə şərik olmaq; canıyananlıq etmək.

béi || liegend I *a* əlavə edilmiş; **II** *adv* bununla bərabər, buna əlavə olunmuş.

béi || mengen *vt* bax: **beimischen.**

béi || messen *vt* **1.** nəyisə kiminsə ayağına yazmaq; **2.** vermək (*əhəmiyyət* və s.); bəsləmək (*inam* və s.) **einer Sache eine große Bedeutung ~** bir şeyə böyük qiymət vermək; **j-s Worten Glauben ~** kiminsə sözlərinə inam bəsləmək.

béi || mischen *vt* (*D*) qarışdırmaq (*nəyəsə*).

Bein *n* (2) **1.** ayaq (*pəncəyə qədər*); əşyanın ayağı; j-n **auf die ~e bringen** kimisə sağaltmaq; *məc.* kömək etmək; **wieder auf die ~e kommen** sağalmaq; **sich auf**

béi || ordnen *vt* **1.** müvəqqəti olaraq göndərmək (*birisinin sərəncamına*); **2.** *qram.* yanaşdırmaq; tabesiz birləşdirmək.

Béi || ordnung *f* **1.** əlavə etmə, daxil etmə; **2.** *qram.* yanaşma; tabesiz əlaqə.

béi || pflichten *vi* (*j-m in D*) razılaşmaq (*kimləsə, nədəsə*); **ich muß dir ~** gərək sənինlə razılaşam.

Béi || rat *m* (1)* ekspert; məsləhətçi, konsultant.

be || irren *vt* pərt etmək, utandırmaq; **sich nicht ~ lassen** utanmamaq.

Béi || saat *f k.t.* əlavə əkmə, əlavə səpmə.

beisámmen *adv* birlikdə; **seine Gedanken ~ haben** diqqətli olmaq, fikrini toplamaq; **nicht ganz ~ sein** özündə olmamaq.

Beisámmen || sein n **~s**, *oh. pl* birgə olma, birlikdə olma.

beisámmen || sitzen *vi* birlikdə (bir yerdə) oturmaq, yanaşı oturmaq; **~stehen** *vi* (h, s) bir yerdə durmaq, bir-birinin yanında durmaq.

Béi || satz *m* (1*) **1.** əlavə etmə, üstünə artırma; **2.** *qram.* əlavə.

Béi || sein *n* ~s, *oh. pl* iştirak; **in meinem ~** mənim iştirakımla.

beiséite *adv* kənara, kənarda; **Spaß ~ !, Scherz ~!** zarafatsız!, zarafat bir yana!, zarafatı burax!

beiséite || lassen *vt* kənarda qoymaq; **~ legen** *vt* kənara qoymaq; **~ schaffen** *vt* aradan qaldırmaq, kənar etmək; **~ tun** *vt* bax: **beiseitelegen.**

bei || setzen *vt*: **einen Verstorbenen ~** basdırmaq, dəfn etmək.

Béi || setzung *f* (10) dəfn, basdırma.

bei || sitzen [redacted]

béißen *vt* **1.** dişləmək; sancmaq; vurmaq, çalmaq; **2.** yandırmaq (*yeyici maddə haqqında*); **die Säure beißt** turşu yandırır; **sich auf die Zunge ~** dilini dişləmək (*həmç. məc.*) **3.** *məc.* incitmək; əzab vermək; ◊ **ins Gras ~** *dan.* ölmək; **nichts zu ~ noch zu brechen haben** bir tikə də çörəyi olmamaq; qarnını suya qoymaq.

béißend *a* yeyici, aşındırıcı; *məc.* acı, zəhərli; **~er Spott** acı istehza, acı gülüş.

Béi || stand *m* (1*) **1.** *oh. pl* kömək, yardım; **~ leisten** kömək etmək, yardım etmək; **2.** müdafiəçi; hüquq məsləhətçisi.

béi || stehen (beistehn) *vi* (*j-m mit D, in D*) kömək etmək (*kiməsə, nədəsə*); dəstəkləmək.

béi || steuern *vt* borcunu (*payını*) gətirmək; qurban vermək.

béi || stimmen *vi* (*D*) razı olmaq, razılaşmaq (*nə iləsə*).

Béi || strich *m* (1) *qram.* vergül.

Béi || trag *m* (1) **1.** üzvlük haqqı; **2.** məqalə; **~ für die Zeitung liefern** qəzetə məqalə yazmaq.

béi || tragen *vi* təsir etmək (*zu D nədəsə*); əlavə etmək.

Béitrags || erhöhung *f* üzvlük haqqının artması; **~leistung** *f* üzvlük haqqının verilməsi (*ödənilməsi*).

béi || treten *vi* (s) (*D*) **1.** üzv olmaq; **2.** qoşulmaq, birləşmək; razılaşmaq (*fikirlə*), **einer Partei ~** hansısa partiyaya keçmək.

Béi || tritt *m* (1) **1.** girmə, daxil olma (*quruma*); **2.** (*zu D*) razılıq, saziş (*kimləsə*).

béi || wohnen *vi* **1.** (*D*) iştirak etmək (*nədəsə*);

Bekämpfung *f* (10) (G *yaxud von*) mübarizə (*kimləsə, nə iləsə*), yengi, üstün gəlmə.

bekánnt *a* **1.** tanış, məşhur; **er ist in ganz Aserbeidschan ~** o, bütün Azərbaycanda məşhurdur; **~ werden, sich** (*mit etw.*) **~ machen** tanış olmaq; **~ sein** (*mit D*) tanış olmaq (*nə iləsə, kimləsə*); **2.** təcrübəsi olmaq; bilmək.

Bekánnte *m, f* (9) tanış (*kişi, qadın*).

bekánnt || geben *vt* elan etmək; dərc etmək; **die Zeitungen geben die Verordnungen der Regierung bekannt** qəzetlər hökumətin qərarlarını dərc edir.

bekánntlich *a* məlum olduğu kimi.

Bekánnt || machung *f* (10) elan, dərc.

Bekánntschaft *f* (10) tanışlıq; **eine ~ anknüpfen [machen]** tanış olmaq, tanışlıq qurmaq.

bekánnt || werden *vi* (s) məlum olmaq, yayılmaq (*şayiə*).

bekéhren I *vt* gətirmək (*düzgün yola*); **II sich ~ 1.** düzəlmək, yaxşılaşmaq; **2.** tapınmaq (*dinə, əqidəyə* və s.).

Bekéhrung *f* (10) tapınma (*dinə*); əqidəni dəyişdirmə.

bekénnen I *vt* etiraf etmək; **II sich ~** boynuna almaq; **sich schuldig ~** suçunu/günahını boynuna almaq.

Bekénntnis *n* (3*) **1.** etiraf; **ein offenes ~ ablegen** təmiz üreklə etiraf etmək; **2.** *din.* din, məzhəb, tapınış.

beklágen I *vt* **1.** yazıqlanmaq, yazığı gəlmək; ağlamaq (*kimisə*); **es ist sehr zu ~** adamın buna yazığı gəlir; **2.** ittiham etmək; **II sich ~** (*über A*) şikayətlənmək (*nədənsə*).

Bekléidung *f* **1.** geyim; **2.** *tex.* haşiyələmə, üz çəkmə.
Bekléidungs || industrie *f* tikiş (*hazır paltar istehsal edən*) sənayesi.
beklémmen *vt* sıxışdırmaq.
beklémmend *a* sıxıcı, əzici, danxdırıcı; **~e Luft** ağır hava, boğanaq/boğucu hava; **~e Stimmung** məyus əhvali-ruhiyyə.
beklómmen *a* ağır, bürkülü (*hava*); **das Herz ist mir ~** ürəyim sıxılır.
Beklómmenheit *f oh. pl* **1.** sıxıntı, sıxılma; **2.** bürkü, isti; **3.** qəm, qüssə, kədər.
beklópfen *vt* taqqıldatmaq, döymək, *tib.* tıqqıldadaraq müayinə etmək.
Beklópfung *f* (10) **1.** taqqıldama, döyümə; tıqqıldatma; **2.** *tib.* perkussiya.
bekómmen I *vt* almaq; əldə etmək; tutulmaq (*xəstəliyə*); **Kinder ~** uşaq doğmaq; **Durst [Hunger] ~** susamaq [acmaq]; **ich habe Besuch ~** qonağım gəlib; **er bekommt einen Bart** onun saqqalı uzanır; **das Buch ist zu ~** kitabı tapmaq (əldə etmək) olar; **wieviel ~ Sie von mir?** sizə nə qədər borcluyam; **II** *vi* (s): **gut ~** xeyrinə qulluq etmək; **das bekommt ihm nicht** bu ona fayda vermir; **wohl bekomm's!** nuşcan!, nuş olsun!
beköstigen I *vt* yedirtmək; *hərb.* təmin etmək, azuqə vermək; **beköstigt werden** xörək yemək; **II sich ~** nahar etmək.
Beköstigung *f oh. pl* yemək, azuqə; **Wohnung mit ~** yeməyi ilə birlikdə kirayə mənzil.
bekräftigen *vt* təsdiq etmək (*imza ilə*); **durch Handschlag ~** sövdəni kəsmək, razılığa gəlmək.
bekränzen *vt* əklillə bəzəmək.
bekritteln *vt* əhəmiyyətsiz tənqid etmək, yersiz irad tutmaq.
bekümmern I *vt* kədərləndirmək; təşvişə salmaq; **II sich** (*über A*) kədərlənmək (*nədənsə*); (*um A*) qayğısına qalmaq; qayğısını çəkmək (*kiminsə, nəyinsə*).
Bekümmernis *f* (3) qəm, qüssə, kədər, dərd; qayğı.
bekümmert *a* dərdli; qayğılı, fikirli; iztirablı; **ein ~es Gesicht** iztirablı üz / sifət.
bekúnden *vt* **1.** şəhadət vermək; göstərmək; **die Tatsachen ~, daß...** faktlar göstərir ki...; **2.** nümayiş etdirmək, bildirmək; **die Arbeiter ~ ihre Solidarität** fəhlələr öz həmrəyliklərini nümayiş etdirirlər.
beláden *vt* yükləmək.
Beládung *f oh. pl* yükləmə, yük; *dan.* vəzifə, iş.
belágern *vt hərb.* mühasirəyə almaq (*həmç. məc.*).
Belágerung *f* (10) *hərb.* mühasirə; **die ~ aufheben** mühasirədən çıxartmaq.
Beláng *m* (1) **1.** əhəmiyyət; **von ~** əhəmiyyətli; mühüm; **ohne ~** əhəmiyyətsiz; **2.** *pl* maraq; **das ist von ~** bunun əhəmiyyəti var.
belángen I *vt* **gerichtlich ~** *hüq.* məsuliyyətə cəlb etmək; **II** *vi* aid olmaq; dəxli olmaq; **was mich belangt...** mənə gəlincə...
beláng || los *a* əhəmiyyətsiz, mühüm olmayan; **~reich** *a* əhəmiyyətli, mühüm.
belásten *vt* **1.** yükləmək; işini ağırlaşdırmaq; *hüq.* üstünü açmaq, aşkara çıxarmaq; **2.** *məc.* yükləmək (*vergi ilə*); **erblich belastet sein** irsi olaraq məruz qalmaq (*xəstəliyə və s.*); **3.** *hüq.* ittiham etmək.
belästigen *vt* (*mit D*) təngə gətirmək (*nə ilə*), bezdirmək; sataşmaq.
Belástung *f* (10) **1.** yükləmə; işini ağırlaşdırma; **2.** *hüq.* üstünü açma; ◊ **erbliche ~** irsi meyil, irsi qabiliyyət.
beláuben I *vt* yarpaqla bəzəmək; **II sich ~** yarpaqla örtülmək.
beláubt *a* yarpaqlarla örtülü; **dicht ~** sıx-yarpaqlı.
beláuern *vt* pusmaq, güdmək.
beláufen I *vt* **1.** dəymək, baş çəkmək, qaçıb dolanmaq; **2.** bürümək, örtmək, çulğalamaq; **II** *vi* (s) bürümək, örtmək; **III sich ~ 1.** cütləşmək (*heyvanlar*); **2.:** **die Kosten ~ sich auf ...** xərclərin məbləği... çatır.
beláuschen *vt* gizlicə qulaq asmaq; dinləmək.
belében *vt* **1.** canlandırmaq; **2.** *məc.* oyatmaq, həvəsləndirmək.
belébend *a* canlandırıcı, həyatverici.
belébt *a* canlı; gur.
belécken *vt* **1.** yalamaq; **2.** *məc.* sığal vermək, tumar vermək.
Belég *m* (1) **1.** sübut; arayış, bəraət qazandırıcı sənəd. **2.** misal, dəlil; **3.** *mətb.* kontrol nüsxə (*kitab və s.*).

belégen *vt* **1.** ətrafına düzmək, sərmək, örtmək; **2.** vergi qoymaq; **3.** tutmaq (*yer*); **4.** sübut etmək (*sənədlərlə*); **5.: Tiere ~** heyvanları cütləşdirmək; **6.: mit einem Namen ~** ad qoymaq, ad vermək.
Belégschaft *f* (10) kollektiv.
belégt *a* ətrafına qoyulmuş, bürünmüş, örtülmüş; **ein ~es Brot [Brötchen]** buterbrod; **eine ~e Zunge** ərp bağlamış dil; **eine ~e Stimme** boğuq səs; **ein ~er Platz** tutulmuş yer.
belehren *vt* (*von D*) öyrətmək; (*nəyisə*) məlumat vermək; öyüd vermək; **eines Besser(e)n ~** başa salmaq, öyüd vermək, qandırmaq; **sich nicht ~ fassen** heç bir dəlili nəzərə almamaq.
belehrend *a* ibrətli; öyüdverici, nəsihətverici.
Belehrung *f* (10) öyrətmə; təlimat; öyüd, nəsihət.
beléibt *a* kök, dolu, ətli-canlı.
beléidigen *vt* incitmək, xətrinə dəymək; təhqir etmək.
beléidigend *a* ürəksındıran, toxunan, təhqiredici.
beléidigt *a* incik, küskün, təhqiredilmiş, incimiş.
Beléidigung *f* (10) təhqir, incimə, haqsızlıq.
belésen *a* bilikli, məlumatlı, çox oxumuş.
Belésenheit *f oh. pl* məlumatlılıq, çox oxuma, çox mütaliə etmə.
Beletage [-'ta:ʒə] *f* (11) beletaj.
beléuchten *vt* **1.** işıqlandırmaq; **festlich ~** çıraqban etmək; **2.** aydınlaşdırmaq.
Beléuchtung *f* (10) **1.** çıraqban, işıqlandırma; **2.** *məc.* aydınlaşdırma.
Beléuchtungs || körper *m* işıqlandırıcı cihaz; elektrik lampası.
bélfern *vt* hürmək.
Bélgien *n* (s) *çoğr.* Belçika.
Bélgier *m* (6), **~in** *f* (12) belçikalı (*xalq*).
bélgisch *a* Belçika (*sif.*).
belieben I *vt* və *vi* istəmək, arzu etmək; **II** *vimp:* **wie (es) Ihnen beliebt** istədiyiniz kimi; ixtiyar sizindir.
Belieben *n* -s, *oh. pl* istək, arzu; rəy, mülahizə, fikir; özbaşınalıq; **es steht in Ihrem ~** (*inf+zu*) bu, sizdən asılıdır.
beliebig *a* hər hansı; istənilən; **jeder ~e** hər birisi, hər hansı; hansı olursa olsun; **zu jeder ~en Stunde** hər vaxt, istənilən vaxtda.
beliebt *a* sevimli, populyar, çox yayılmış; **sich bei j-m ~ machen** kiminsə məhəbbətini qazanmaq; ◊ **wie ~?** bağışlayın, nə dediniz?
Beliebtheit *f oh. pl* populyarlıq; **sich großer ~ erfreuen** çox məşhur olmaq.
béllen *vi* hürmək.
belób(ig)en *vt* tərifləmək.
belóhnen *vt* (*mit D*) mükafatlandırmaq (*nə ilə*); (*für A*) mükafat vermək (*nə üçünsə*).
Belóhnung *f* (10) mükafatlandırma; **zur ~** mükafata.
belorussisch *a* belorus.
belügen *vt* aldatmaq.
belústigen I *vt* əyləndirmək, şənləndirmək, könlünü açmaq; **II sich ~** əylənmək, şənlənmək; **sich über** (*A*) **~** (*kimisə*) ələ salmaq, masqaraya qoymaq.
belústigend *a* əyləndirici, könülaçan.
Belústigung *f* əyləncə, şənlik.
bemächtigen (sich) (*G*) sahib olmaq (*nəyə*); ələ keçirmək, tutmaq; **der Feind bemächtigte sich der Stadt** düşmən şəhəri tutdu.
bemákelt *a* qüsurlu, nöqsanlı; keyfiyyətsiz.
bemálen I *vt* rəngləmək, boyamaq; **II sich ~** üz-gözünü boyamaq, üzünə ənlik sürtmək.
Bemánnung *f* (10) *dəniz.* **1.** *oh. pl* komandanın komplektləşdirilməsi; **2.** ekipaj (*gəmi komandası*).
bemérkbar *a* gözoçarpan, diqqətəlayiq; **sich ~ machen** diqqəti özünə çəkmək; özünə qarşı diqqət oyatmaq.
bemérken *vt* görmək; öz fikrini demək; etiraz etmək; **darauf bemerkte er** o buna etiraz etdi.
bemérkens || wert *a* diqqətəlayiq, dəyərli.
bemérklich *a* gözoçarpan, aşkar, aydın; görkəmli.
Bemérkung *f* (10) qeyd.
beméssen *vt* **1.** (*nach D*) uyğunlaşdırmaq (*nəyəsə*), tarazlaşdırmaq; ölçmək, ölçüsünü götürmək; **2.** *məc.* qədrini bilmək.
bemitleiden *vt* yazığı gəlmək, rəhmi gəlmək; ürəyi yanmaq, canıyananlıq etmək.

bemitleidens || wert, ~würdig *a* təəssüfə layiq.
bemittelt *a* varlı; **wenig ~** kasıb, yoxsul.
bemühen I *vt* (*mit D*) zəhmət vermək (*nə ilə*); narahat etmək; (*wegen G, in D*) narahat etmək (*nədən ötrüsə*); **II sich ~** (*um A*) səy etmək, çalışmaq (*kimdən ötrüsə, nədən ötrüsə*); **sich für j-n ~** (*kimdən ötrüsə*) çalışmaq; əlləşmək; **~ Sie sich nicht!** narahat olmayın!
Bemühen *n* -s, *oh. pl*, **Bemühung** *f* (10) səy, çalışma, çalışqanlıq; əlləşmə; qayğı.
benáchbart *a* qonşu, yanaşı; ətraf, ətrafdakı.
benáchrichtigen *vt* (*von D*) xəbər vermək, (*nə haqdasa*) məlumat vermək, xəbərdar etmək.
Benáchrichtigung *f* xəbər, məlumat, bildiriş; çağırış vərəqəsi.
benáchteiligen *vt* zərər vurmaq; bölgüdə narazı salmaq; çıxılmaz vəziyyətdə qoymaq.
benähen *vt* tikmək, köbələmək, haşiyə tikmək.
benánnt *a* **1.** adlandırılmış; adı deyilmiş; **2.** *riyaz.* adlı (*ədəd*).
benárbt *a* çapıqla örtülmüş.
benébeln I *vt* duman basmaq, dumanlaşdırmaq; **benebelt sein** kefli olmaq. **II sich ~** dumanla örtülmək.
benéhmen I *vt* əlindən almaq, məhrum etmək; həvəsdən salmaq; **der Schreck benahm mir den Atem** qorxudan nəfəsim kəsildi; **II sich ~** özünü aparmaq; **benimm dich gut!** özünü yaxşı apar!
Benéhmen *n* -s, *oh. pl* əxlaq; rəftar.
benéiden *vt* (*j-n um A*) həsəd aparmaq, paxıllıq etmək (*kimənsə, nədən ötrüsə*); **ich beneide dich um deine Gesundheit** sənin sağlamlığına həsəd aparıram.
benéidens || wert, ~würdig *a* həsəd oyadan, qibtə oyadan.
benénnen *vt* adlandırmaq.
Benénnung *f* (10) **1.** *oh. pl* adlanma, ad; **2.** *riyaz.* məxrəc; **auf gleiche ~ bringen** ümumi məxrəc tapmaq.
benétzen *vt* bir az islatmaq, nəm etmək, yaş etmək.
Bengel *m* (6) **1.** dəyənək, ağac; **2.** oğlan uşağı; **kleiner ~** dəcəl, şuluqçu, nadinc (*uşaq*).
benómmen *a* utanmış, pərt olmuş.
benútzbar *a* işə yararlı, yarayan.
benútzen *vt*, **benützen** *vt* istifadə etmək.
Benútzer *m* (6), **~in** *f* (12) istifadə edən şəxs.
Benzin *n* -s, *oh. pl* benzin.
beóbachten *vt* **1.** baxmaq, müşahidə etmək; güdmək, göz qoymaq; **2.: Stillschweigen ~** sükutu saxlamaq.
Beóbachter *m* (6), **~in** *f* (12) müşahidəçi.
Beóbachtung *f* (10) müşahidə; riayət; baxma, qoruma.
bepflánzen *vt* əkmək.
bepflástern *vt* **1.** döşəmək (*küçəni*); **2.** bir şeyin üzərinə plastır yapışdırmaq.
bequém *a* **1.** rahat; **es sich ~ machen** özünə rahat yer etmək; **2.** tənbəl; **er ist sehr ~** o çəld deyil, çevik deyil, ağırdır.
Bequémlichkeit *f* (10) **1.** rahatlıq; **eine Wohnung mit allen ~en** rahat mənzil; **das hat seine ~en** bunun özünün də üstün cəhətləri var; **2.** tənbəllik.
beráten I *vt* məsləhət görmək; **ich kann dich gut ~** mən sənə yaxşı məsləhət verə bilərəm; **II** *vi* (*über A*) müzakirə etmək (*nəyisə*); konsultasiya vermək; **III sich ~: sich mit** *j-m ~* (*über A, wegen G*) məsləhətləşmək (*kimləsə, nə haqdasa*); **sich über die Arbeit ~** iş barədə məsləhətləşmək.
berátend *a* məsləhətçi, məşvərətçi; **mit ~er Stimme** məşvərətçi səslə; **~er Ingenieur** konsultant-mühəndis.
Beráter *m* (6), **~in** *f* (12) konsultant, məsləhətçi.
berátschlagen I *vt* müşavirə etmək, müzakirə etmək; **II** *vi* **sich ~** məsləhətləşmək.
Berátung *f* (10) müşavirə; müzakirə; məsləhət; **ärtztliche ~** konsilium; *etw.* **zur ~ bringen** nəyisə müzakirəyə qoymaq.
beráuben *vt* məhrum etmək, əlindən almaq; qarət etmək, soymaq, var-yoxunu əlindən almaq.
beráuchen *vt* his eləmək; hisə vermək.
beráuschen I *vt* kefləndirmək, sərxoş etmək, məst etmək; **II sich ~ 1.** keflənmək, sərxoş olmaq; **2.** *məc.* zövq almaq, nəşələnmək; **sich an einem schönen Anblick ~** gözəl mənzərədən həzz almaq.

beráuschend I *a* **1.** kefləndirici, tünd, çox spirtli (*içki*); **2.** *məc.* səfalı, valehedici; **II** *adv* çox.
Beráuschung *f oh. pl* **1.** keflənmə; sərxoşluq; **2.** *məc.* həzz, nəşə, kef.
beráuscht *a* kefli, sərxoş.
beréchnen *vt* **1.** hesablamaq, hesablayıb çıxarmaq, saymaq; **2.** *məc.* fikirləşmək, ölçüb-biçmək.
beréchnet *a* **1.** (*auf A*) hesablanmış; **2.** *məc.* qənaətcil, öz xeyrini bilən.
Beréchnung *f* (10) **1.** hesablama; hesablayıb çıxartma; kalkulyasiya (*malın maya və satış qiymətini hesablama*); **2.** *məc.* qənaətcillik.
beréchtigen *vt* (*zu D*) əsas vermək; hüquq vermək (*nəyəsə*).
beréchtigt *a* **1.** hüququ, haqqı [olan]; **ich bin ~ zu fordern** mənim tələb etməyə haqqım var; **2.** ədalətli, əsaslı; **~ sein** əsası olmaq, haqqı olmaq; **~e Klagen** ədalətli şikayət; **3.** müəllifin razılığı ilə.
Beréchtigung *f* (10) (*zu etw.*) haqq, hüquq (*nəyəsə*), səlahiyyət, tam ixtiyar; **nicht ohne ~** səbəbsiz olmayaraq.
beréden I *vt* **1.** dilə tutmaq, yola gətirmək, qandırmaq; **leicht zu ~** üzüyola, tezqanan; **2.** müzakirə etmək; **3.** böhtan atmaq; dalca danışmaq; **II sich ~** (*mit D*) məşvərət etmək, məsləhətləşmək (*kimləsə*).
Berédsamkeit *f oh. pl* natiqlik istedadı, gözəl danışma qabiliyyəti.
berédt *a* gözəl natiq (*gözəl və aydın danışmaq qabiliyyəti olan*); **eine ~e Sprache sprechen** gözəl (*ifadəli, mənalı*) danışmaq.
Beréich *m* (1), *n* (2) sahə, sərhəd, həddi; sfera, dairə (*müşahidənin, fəaliyyətin*); *hərb.* güllə tutan, əl çatan; **das gehört nicht in mein(en) ~** bu mənim işim /sahəm deyil, bu mənə aid deyil; **im ~ der Möglichkeit** imkan daxilində.
beréichern I *vt* zənginləşdirmək; varlandırmaq; **II sich ~** varlanmaq, dövlətlənmək; zənginləşmək.
Beréicherung *f* (10) zənginləşdirmə, varlandırma.
beréinigen *vt* sahmana salmaq, qaydaya salmaq; **eine Angelegenheit ~** işi sahmana salmaq; **Schwierigkeiten ~** çətinliyi aradan qaldırmaq.
beréisen *vt* hər tərəfi gəzmək (*miniklə*), səyahət etmək.
beréit *a* (*zu D*) hazır (*nəyəsə*); razı; **~ stehen, sich ~ halten** hazır olmaq, hazır durmaq; **sich ~ erklären, sich ~ finden** razılaşmaq.
beréiten I *vt* hazırlamaq; *j-m* **eine gute Aufnahme [guten Empfang] ~** bir kəsi yaxşı qəbul etmək (*qarşılamaq*); **j-m Freude ~** kimisə sevindirmək; **j-m Kummer ~** kimisə kədərləndirmək.
beréiten II *vt* **1.** gəzib-dolanmaq (*atla*), **2.** təlim vermək (*ata*).
beréit || halten *vt* hazır saxlamaq; **~legen** *vt* hazırlamaq, hazırlaşdırmaq; **~machen (sich)** (*zu D*) hazırlanmaq, hazırlaşmaq (*nəyəsə*).
Beréitheit *f oh. pl* hazırlıq, hazır olma.
beréits *adv* artıq.
Beréitschaft *f oh. pl* **1.** hazırlıq, hazır olma; **in ~** hazır, hazır vəziyyətdə; **im ~ halten** hazır saxlamaq; **2.** *hərb.* növbətçi hissə.
beréit || steh(e)n *vi* (*s*) hazır olmaq, durmaq.
beréit || stellen *vt* qabaqcadan hazırlamaq.
Beréitung *f* (10) hazırlama; hazırlanma.
beréitwillig I *a* səyli, çalışqan, qeyrətli; qulluq göstərən, iltifatlı; **II** *adv* həvəslə.
Beréitwilligkeit *f oh. pl* hazırlıq, səy, çalışqanlıq.
beréuen *vt* peşman olmaq, tövbə etmək, peşmançılıq çəkmək.
Berg *m* (1) **1.** dağ; **2.** *məd. pl* boş süxur; ◊ **er ist längst über alle ~e** onun izi-tozu da qalmayıb; **mit seiner Meinung hinter dem ~e halten** öz fikrini gizlətmək; *über* **den ~ sein** çətinlikləri aradan qaldırmaq; **mir stehen die Haare zu ~e** tüklərim biz-biz olur.
bergáb *adv* dağaşağı, dağdan; **mit seiner Gesundheit geht es berdáb** *məc.* onun səhhəti ağırlaşır.
Berg || adler *m* dağ şahini, dağ qartalı.
bergán *adv* dağa.
Berg || arbeiter *m* mədən fəhləsi; **~arbeiterverband** *m* mədən fəhlələrinin ittifaqı.
bergáuf, ~áufwärts *adv* dağa; ◊ **es geht wieder bergauf** vəziyyət yaxşılaşır.

Bérg || bau *m oh. pl* mədənçilik.
Bérg || bewohner *m* dağlı, dağ əhli, dağlıq yerdə yaşayan.
bérgen* *vt* **1.** gizlətmək; **2.** xilas etmək (*boğulan adamı, bədbaxt hadisədən iztirab çəkəni*); **3.** yığmaq (*məhsul*); **4.** toplamaq (*qənimət*); ◊ **er ist geborgen** o, təhlükədən uzaqdır.
bérgig *a* dağlıq, çox dağ olan.
Berg || kessel *m köhn.* vulkan ağzı; böyük çuxur, iri çala; **~mann** *m* (*pl* **~leute**) **1.** mədən fəhləsi; **2.** dağlı; **~öl** *n* neft; **~rücken** *m* sıra dağlar, dağ silsiləsi; **~rutsch** *m* çökmə, sürüşmə; **~steiger** *m* **1.** alpinist (*dağ turisti*); **2.** *məd.* şteyger (*mədən işlərinə baxan usta*); **~sturz** *m* dağ uçqunu.
Bérgung *f* (10) **1.** xilas etmə (*boğulan, bədbaxt hadisəyə düçar olan şəxsi*); **2.** 1) məhsul yığımı; 2) qır-qırıntı toplama; **3.** gizlində saxlama, ört-basdır etmə.
bérg || únter *adv* dağaşağı, dağdan.
Bérg || werk *n* mədən.
Bérícht *m* (1) məruzə; hesabat; məlumat; **~ erstatten** məruzə etmək; məlumat vermək.
berichten *vt* söyləmək; məruzə etmək; hesabat vermək; xəbər vermək, məlumat vermək.
Bericht || erstatter *m* (6) məruzəçi; müxbir; **~erstattung** *f* hesabatın, məruzənin (*qəzetdə buraxılan məqalə və ya müxbir yazılarının*) verilməsi, təqdim edilməsi.
berichtigen *vt* düzəltmək, yoxlamaq; yoxlayıb düzəltmək; **eine Rechnung ~** hesab vərəqi üzrə ödəmək (*pulu*).
Berichtigung *f* (10) **1.** düzəliş; **2.** nizama salma, qaydaya salma.
Berichts || jahr *n* hesabat ili.
beriechen *vt* **1.** iyləmək; qoxulamaq; **2.** *məc.* öyrəşmək, alışmaq (*işə*).
beritten *a* atlı; at üstündə; **~ machen** ata mindirmək.
Berlin *n coğr.* Berlin.
Berliner I *m* (6) berlinli; **II** *a inv* Berlinə məxsus.
berlin(er)isch *a* Berlinə məxsus, Berlin ləhcəsində.
Bérn || stein *m* kəhrəba.
bérsten* *vi* (s) partlamaq; çatlamaq; **vor Lachen ~** gülməkdən partlamaq.
Bérsten *n* **-s**, *oh. pl* **1.** çatlama; **2.** yarıq; partlama, partlayış; ◊ **das ist zum ~** acıqdan (*hirsdən, gülməkdən*) partlamaq olar.
berüchtigt *a* bədnam, adı çıxmış (*pislikdə*).
berücken *vt* məftun etmək, özünə cəlb etmək.
berücksichtigen *vt* nəzərə almaq.
Berücksichtigung *f* (10) nəzərə alma; hesaba alma; **unter ~, daß...** nəzərə alsaq ki...; **ohne ~** nəzərə almadan.
Berúf *m* **1.** ixtisas; sənət; **in Ausübung des ~es** xidməti/vəzifəni yerinə yetirərkən; **2.** rol, vəzifə.
berúfen I *vt* (*zu D* nəyəsə) çağırmaq, dəvət etmək; **er wurde zu diesem Amte ~** onu bu vəzifəyə dəvət etdilər; **II sich ~** (*auf A*) istinad etmək, əsaslanmaq (*nəyəsə, kimsəyə*).
berúflich *a* sənətsəl, peşəsəl; xidməti; **~e Ausbildung** ixtisas təhsili.
Berufs || arbeit *f* ixtisas üzrə iş; **~ausbildung** *f* peşə təhsili; **~kleidung** *f* iş paltarı; **~krankheit** *f* peşə xəstəliyi.
berúfs || mäßig I *a* professional, ixtisaslı; vəzifəli; **II** *adv* vəzifəsinə görə, ixtisasına görə.
Berúfs || revolutionär *m* peşəkar inqilabçı; **~schule** *f* peşə (*sənət*) məktəbi; **~spieler** *m idm.* Peşəkar oyunçu; **~wechsel** *m* peşə/sənət dəyişmə.
berúfs || tätig *a* işləyən, bir ixtisasla məşğul olan.
Berúfung *f* **1.** dəvət; çağırma (*işə*); çağırış; **2.:** (*auf A*) əsaslanma, istinad etmə (*nəyəsə*); **3.** *hüq.* apellyasiya (*şikayət*); **eine ~ einlegen** (*gegen A*) apellyasiya vermək (*nəyəsə*).
berúhen *vt* (*auf D*) əsaslanmaq (*nəyəsə*); **es beruht auf ihm** bu ondan asılıdır; **auf sich ~ lassen** ardını yoxlamamaq (atmaq).
berúhigen I *vt* sakitləşdirmək; **II sich ~** sakitləşmək.
Berúhigung *f oh. pl* sakitləşdirmə.
berühmt *a* məşhur, tanınmış; **~ sein** (*durch A, wegen G*) məşhur olmaq (*nə ilə*); **~ werden** şöhrət qazanmaq, ad qazanmaq.

Berühmtheit *f* (10) **1.** *oh. pl* məşhurluq; **~ erlangen** məşhur olmaq; **2.** məşhur adam, adlı-sanlı adam.
berühren *vt* **1.** dəymək, toxunmaq; *məc.* toxunmaq; **2. einen Ort ~** bir yerdən keçib getmək (*miniklə*).
Berührung *f* (10) **1.** (*mit D*) toxunma, yanaşı olma (*kimləsə, nə ilə*); **~ mit dem Feinde** *hərb.* düşmənlə toqquşma; **in ~ kommen** (*mit D*) əlaqədə olmaq (*kimləsə, nə ilə*); **2.** *tex.* kontakt.
Berührungs || punkt *m* birləşmə (*toxunma*) nöqtəsi.
besäen *vt* səpmək, əkmək; **der Himmel ist mit Sternen besät** *məc.* göy ulduzlarla örtülüdür.
besägen *vt* göstərmək, ifadə etmək; **das besagt, daß...** bu o deməkdir ki...; **das Gesetz besagt, daß...** qanunda deyilir ki, ... **das will gar nichts ~** bunun heç bir əhəmiyyəti yoxdur.
besägt *a* yada salınmış, göstərilmiş; **um auf das ~e Thema zurückzukommen** göstərilmiş mövzuya qayıdaraq.
besänftigen *vt* sakit etmək, sakitləşdirmək; ram etmək.
Besátz *m* (6) haşiyə, köbə, bəzək, yaraşıq.
Besátzung *f* (10) **1.** *hərb.* işğal dəstəsi; qarnizon; *dəniz.* gəmi ekipajı; **2.** işğal, işğalçılıq.
Besátzungs || truppen *pl hərb.* işğal qoşunları; qarnizon.
besáufen (sich) *dan.* kefli olana qədər içmək.
beschädigen I *vt* **1.** zərər vurmaq, zədələmək; pislik eləmək; 2. yaralamaq; **II sich ~** zədələnmək, əzilmək, özünü yaralamaq.
Beschädigung *f* (10) **1.** xarab etmə, korlama; **2.** zədə, zərər; **3.** *tex.* qəza.
beschäffen I *vt* yerinə yetirmək (çatdırmaq); vermək (*işi*); tapmaq, əldə etmək; hazırlamaq; **II** *a*: **die Sache ist so ~** iş belədir, iş bu haldadır; **wie ist es mit seiner Gesunhdeit ~?** onun səhhəti necədir?; **gut ~** yaxşı vəziyyətdə, varlı-hallı; **ich bin von Natur so ~** mən təbiətən beləyəm.
Beschäffenheit *f* (10) xüsusiyyət, xasso; vəziyyət; keyfiyyət; **~ des Körpers** bədən quruluşu, qəddi-qamət.
Beschäffung *f* (10) yerinə yetirmə (gətirmə); təmin etmə, hazırlama.
beschäftigen I *vt* iş vermək; məşğul etmək; **diese Fabrik beschäftigt 2000 Arbeiter** bu fabrikada 2000 fəhlə işləyir; **dieser Gedanke beschäftigt mich** bu fikir başımdan çıxmır; **II sich ~** (*mit D*) məşğul olmaq (*nə ilə*).
beschäftigt *a*: **~ sein 1.** hər hansı bir yerdə işləmək; **wo sind Sie ~?** harada işləyirsiniz?; **2.** məşğul olmaq; **er ist stark ~** o çox məşğuldur; **womit sind Sie ~?** siz nə ilə məşğulsunuz?
Beschäftigung *f* (10) **1.** məşğələ, iş; **2.** iş vermə.
beschämen *vt* utandırmaq, xəcalət vermək, pərt etmək.
beschämt *a* utandırılmış, pərt edilmiş; pərt olmuş.
beschátten *vt* kölgələmək, kölgə salmaq, kölgələndirmək; himayə etmək.
bescháulich *a* xəyalpərvər.
Beschéid *m* **1.** cavab; izah, izahat; **~ sagen** cavab vermək; **~ wissen in** etw. (*D*) bir şeyi yaxşı bilmək; **der weiß schon ~!** o bilir, iş nə yerdədir!; **er weiß ~** onun işdən xəbəri var; **2.** *hüq.* qərar, hökm; **3.** xəbərdar olma, məlumatı olma; **in dieser Gegend weiß ich ~** bu yerləri yaxşı tanıyıram.
beschéiden I *vt* **1.** bağışlamaq; pay vermək; **2.** çağırmaq, gəlməyi əmr etmək; **man hat mich zu 9 Uhr hierher beschieden** mənə saat 9-da buraya gəlməyi tapşırıblar; **vor Gericht ~** məhkəməyə çağırmaq; **3.** məlumat vermək, bildirmək; **II sich ~** (*mit D*) razı qalmaq, kifayətlənmək; **III** *a* sakit, dinc, təvazökar; **~er Preis** orta qiymət; **~ tun** təvazökarlıq etmək.
Beschéidenheit *f oh. pl* sadəlik, təvazökarlıq, mötədillik.
beschéinen *vt* işıqlandırmaq, nurlandırmaq.
beschéinigen *vt* şahidlik etmək, təsdiq etmək; **den Empfang ~** bir şeyi almaq üçün qol çəkmək.
Beschéinigung *f* (10) vəsiqə, arayış, qəbz.
beschénken *vt* bağışlamaq; (*mit D*) bölmək (*nə ilə*), pay vermək.

beschéren I *vt* bağışlamaq.
beschéren II *vt* qayçılamaq, qırxmaq.
Beschérung *f* (10) **1.** hədiyyə, **2.** nəticə; **da haben wir die ~!, eine schöne ~!** əcəb işdir!; **das ist die ganze ~!** *isteh.* elə bu! olan-qalan budur!
beschießen *vt* topa tutmaq, gülləyə basmaq, atəşə tutmaq; bombardman etmək.
Beschießung *f* (10) bombardman, topa tutma.
beschiffbar *a* gəmi işləyə bilən, gəmiçiliyə yararlı.
beschimpfen *vt* söymək, təhqir etmək.
beschirmen *vt* müdafiə etmək; söykənmək; qorumaq, saxlamaq.
Beschlág *m* (1•) **1.** üz çəkmə, metala tutma; **2.** nal; **3.** döymə inventar; çərçivə, sağanaq; **4.** *tex.* bənd; armatur; **5.** *iqt.* embarqo, qadağan; **6.** *hüq.* müsadirə, həbs; **in ~ nehmen, mit ~ belegen** müsadirə etmək; **7.** *kim.* ərp, ləkə; **8.** şeh; ◊ **er hat ihn ganz in ~ genommen** bu onun bütün vaxtını alır.
beschlágen I *vt* **1.** haşiyələmək, köbə vurmaq; **2.** nallamaq; **3.** müsadirə etmək; **II** *vi* (s) *və* **sich ~ 1.** tərləmək; **das Fenster ist ~** pəncərə tərləyib; **2.:** in etw. (**gut**) **~ sein**, bir şeyi əsaslı bilmək; **er ist gut ~** (*in D*) o təcrübəlidir, o, hər şeyi biləndir.
Beschlág || nahme *f* (11) *hüq.* müsadirə.
beschlágnahmen *vt* müsadirə etmək.
beschléunigen *vt* sürətləndirmək, sürətini artırmaq.
beschließen *vt* **1.** qərara almaq; **2.** qurtarmaq, tamamlamaq.
Beschlúß *m* (1) qərar, qətnamə; **einen ~ fassen** qərar qəbul etmək; **zum ~** sonda, axırda, nəticədə.
beschlúßfähig *a* səlahiyyətli, tam ixtiyarı olan.
Beschlúßfassung *f oh. pl* qərar qəbul etmə.
beschlúßreif *a* qərar üçün hazır.
beschmáusen *vt* **1.** *dan.* bayram etmək; **2.** bir kəsin hesabına qonaq olmaq.
beschmieren *vt* **1.** çirklətmək, kirlətmək; **2.** sürtmək.
Beschmierung *f oh. pl* sürtmə; bulama.
beschmútzen *vt* **1.** çirkləndirmək, zibilləmək; **2.** *məc.* murdarlamaq; ləkələmək.
beschneiden *vt* **1.** kəsmək, kəsib qısaltmaq; **2.** azaltmaq, gödəltmək; **3.** sünnət etmək.
beschnéit *a* qarla örtülü, qarla örtülmüş.
beschnüffeln *vt* imsiləmək.
beschnúppern *vt* imsiləmək (*yalnız heyvanlar haqqında*).
beschränken I *vt* (*in D*) məhdudlaşdırmaq **II sich ~** (*auf A*) məhdudlaşmaq; qane olmaq.
beschränkt *a* məhdud; **~er Mensch** *məc.* məhdud adam, dardüşüncəli adam; **~ tauglich** *hərb.* müvəqqəti yararsız.
Beschränktheit *f* (10) məhdudluq; qısalıq, müxtəsərlik.
Beschränkung *f* (10) məhdudlaşdırma, məhdudiyyət.
beschréiben *vi* **1.** yazıb qurtarmaq, yazıb doldurmaq; **2.** təsvir etmək, ifadə etmək, izah etmək; **das ist nicht zu ~** bu, təsvirə gələn deyil; **3.** *riyaz.* cızmaq, çəkmək (*xətt, cızıq*).
beschréibend *a* təsviri.
Beschréibung *f* **1.** təsvir, təsvir etmə; ifadə etmə; **das spottet jeder ~** bu, sözlə ifadə ediləsi deyil; **2.** yazıb doldurulma; yazıb qurtarma; **3.** *riyaz.* çevrəsini cızma, dövrəsinə xətt çəkmə; **4.** *topoqr.* legenda (*plan, xəritə üzərində verilən izahat*).
beschréiten *vt* ayaq qoymaq (*yola, döşəməyə* və s.); **einen Weg ~** *məc.* hansısa yola düşmək; **den Rechtsweg ~** məhkəməyə vermək.
beschúldigen *vt* (*G*) təqsirləndirmək, ittiham etmək (*nədəsə*).
Beschúldiger *m* (6), **~in** *f* (12) ittihamçı (*kişi, qadın*).
Beschúldigte *m, f* (9•) müttəhim, müqəssir.
Beschúldigung *f* (10) (*G*) ittiham, təqsirləndirmə, təqsir.
beschúmmeln *vt* aldatmaq; kələk gəlmək, başını tovlamaq.
beschürzen (sich) döşlük taxmaq.
Beschúß *m* (1•) *hərb.* atəşə tutma.
beschútten *vt* tökmək, axıtmaq.
beschützen *vt* (*vor D, gegen A*) müdafiə etmək, mühafizə etmək, qorumaq (*nədənsə, kimdənsə*); havadarlıq etmək, himayəçilik etmək.
Beschützer *m* (6), **~in** *f* (12) himayəçi; müdafiəçi, müdafiə edən.

Beschwérde *f* (11) **1.** çətinlik; **2.** azar, naxoşluq, xəstəlik; **3.** *hüq.* şikayət; **~ erheben** (*gegen A*) **~ führen** (*über A*) şikayət etmək (*kimdənsə, nədənsə*).
Beschwérde || buch *n* şikayət kitabçası; **~führer** *m* şikayətçi; **~sache** *f hüq.* şikayət etmə, şikayət vermə; **~stelle** *f* şikayət bürosu; **~weg** *m*: **im ~** şikayət qaydası ilə; **den ~ gehen / betreten / beschreiten** şikayət vermək (etmək).
beschwéren I *vt* ağırlaşdırmaq, çətinləşdirmək, işini ağırlaşdırmaq, zəhmətə salmaq; **II sich ~** (*über A*) şikayətlənmək; gileylənmək; **er beschwert sich über dein Benehmen** o, sənin davranışından gileylənir.
beschwérlich *a* ağır, çətin, zəhmətli; **~ sein / fallen** çətin olmaq (gəlmək).
Beschwérlichkeit *f* çətinlik, ağırlıq.
beschwichtigen *vt* sakitləşdirmək; yatırmaq (*hirs, acıq* və s.).
beschwindeln *vt* aldatmaq, kələk (fırıldaq) gəlmək.
Beschwind(e)lung *f* (10) fırıldaq, kələk; yalan.
beschwingen *vt* qanadlandırmaq, ruhlandırmaq.
beschwingt *a* **1.** qanadlı; **2.** *məc.* ruhlanmış, qanadlanmış.
beschwören *vt* and içmək; and vermək, yalvarmaq.
Beschwörung *f* (10) **1.** andla təsdiq etmə; **2.** təkidli xahiş; **3.** and, and vermə.
beséelen *vt* canlandırmaq, həvəsə gətirmək.
Beséelung *f oh. pl* həvəsləndirmə, canlandırma, ruhlandırma, ruh yüksəkliyi, coşqunluq.
beséhen *vt* baxmaq, tamaşa etmək; **das muß man sich bei Lichte ~** *məc.* bunu müfəssəl müzakirə etmək lazımdır.
beséhens || wert *a*, **~würdig** *a* baxılmağa layiq, baxmağa layiq, **das ist ~** buna baxmağa dəyər.
beséitigen *vt* kənar etmək, aradan qaldırmaq; götürmək.
Beséitigung *f* (10) kənar edilmə; ləğv edilmə.
Bésen *m* (7) **1.** süpürgə; **2.** *dan.* ev qulluqçusu; ◊ **alter ~** *dan.* küpəgirən qarı; **wenn das nicht stimmt, fresse ich einen ~** *dan.* ≡ mən deyən düz olmasa, adımı dəyişərəm/bığımı qırxdıraram.
bésen || dürr *a* arıq (*çöp kimi*).
beséssen *a* tutulmuş, mübtəla; qudurmuş, qızğın; **von einer Idee ~** hər hansı bir fikrə düşmüş; **er läuft wie ~ herum** o, dəli kimi vurnuxur.
Beséssene *m, f* (9) dəli, divanə; **wie ein ~r** dəli kimi.
besétzen *vt* **1.** qoymaq, yerləşdirmək; **2.** təyin etmək (*vəzifəyə*); tutmaq (*boş yeri*); *tea.* bölüşdürmək (*rolu*); **3.** tutmaq; **alles besetzt!** hər yer tutulub!; **einen Platz ~** yer tutmaq; **4.** *hərb.* zəbt etmək; işğal etmək; **5.** tikmək, haşiyə tikmək.
besétzt *a* tutulmuş; **alles ~!** yer yoxdur!; **~es Gebiet** zəbt olunmuş sahə / ərazi.
Besétzung *f* (10) **1.** əvəz etmə; tutma; **~ der Rollen** *tea.* rolların bölünməsi; **2.** *hərb.* zəbt, zəbt etmə, işğal; **3.** xəz haşiyə, paltar ətəyinə tikilmiş xəz.
besichtigen *vt* göz gəzdirmək, baxmaq, tamaşa etmək.
besiedeln *vt* yerləşdirmək, məskən salmaq.
besiegeln *vt* möhürlə təsdiq etmək; **j-s Schickdsal ~** *məc.* kiminsə taleyini həll etmək.
besiegen *vt* yenmək, qalib gəlmək, qələbə çalmaq.
Besieger *m* (6), **~in** *f* (12) qalib, qalib gələn (*kişi, qadın*).
Besing *m* (1) *bot.* qaragilə, mərcanı.
besingen *vt* **1.** tərənnüm etmək, dastan qoşmaq; **2.** vala yazmaq (*səsi*).
besinnen (sich) **1.** (*auf A*) xatırlamaq, yada salmaq (*nəyisə*); **2.** özünə gəlmək, ayılmaq; **besinne dich doch auf den Namen!** adı yadına sal!; **sich eines andern** *yaxud* **eines Bessern ~** ağıllanmaq; **ich kann mich nicht ~** yadıma sala bilmirəm.
Besinnen *n -s, oh. pl* düşünmə, fikirləşmə; düşüncə.
besinnlich *a* **1.** yadda qalan; **2.** xəyalpərəst, xəyalçı; dərinfikirli; dərindüşüncəli.
Besinnung *f* (10) düşüncə, huş, şüur; **die ~ verieren** huşunu itirmək; **(wieder) zur ~ kommen** özünə gəlmək; ayılmaq; fikrini dəyişdirmək.

besinnungslos I *a* şüursuz, huşsuz; II *adv* huşunu itirərək, şüurunu itirərək.

Besitz *m* -es, *oh. pl* **1.** mülk, malikanə; **2.** sahib olma, malik olma (*G, von D*); etw. **in ~ nehmen** nəyəsə yiyələnmək, əlinə keçirmək; **im ~(e) haben, im ~(e) sein** (*von D*) malik olmaq, sahib olmaq; **im ~(e) Ihres Schreibens** məktubunuzu alaraq; **3.** əmlak, mal, var.

besitz || **anzeigend** *a*: **~es Fürwort** yiyəlik əvəzliyi.

besitzen *vt* sahib olmaq, malik olmaq.

besitzend *a* varlı; hakim; **die ~en Klassen** hakim siniflər.

Besitzer *m* (6), **~in** *f* (12) yiyə, sahib, sahibkar (*kişi, qadın*).

Besitz || **ergreifung** *f* **1.** sahib olma; **2.** ekspropriasiya, mülkiyyətdən məhrum edilmə.

bezitzlos *a* yoxsul, kasıb.

Besitztum *n* (5) mülk, əmlak.

bezoffen *a kob.* içmiş, kefli, sərxoş.

besóhlen *vt* pəncə vurmaq (*ayaqqabıya*).

besólden *vt* məvacib vermək.

Besóldung *f* (10) məvacib, maaş.

besónder *a* xüsusi; ayrı; fövqəladə; **im ~(e)n** xüsusən, xüsusilə.

Besónderheit *f* (10) xüsusiyyət, başqalıq.

besónders *adv* xüsusən, həddən artıq, ayrıca; **das befriedigt mich nicht ~** bu məni o qədər də təmin etmir.

besónnen I *vt* günəşlə işıqlandırmaq.

besónnen II *a* düşüncəli, dərrakəli; ehtiyatlı, ehmallı.

Besónnenheit *f oh. pl* düşüncəlilik, dərrakəlilik; ehtiyatlılıq.

besónnt *a* günəşlə işıqlandırılmış.

besórgen *vt* **1.** yerinə yetirmək (*tapşırığı*); **2.** məşğul olmaq; qayğısına qalmaq, qeydinə qalmaq; **3.** tədarük etmək; **eine Fahrkarte ~** bilet almaq; **den Haushalt ~** ev işinə baxmaq; **Einkäufe ~** bazarlıq etmək; **die Kinder [Kranken] ~** uşaqlara [xəstələrə] baxmaq/qulluq etmək; ◊ **ich werde es ihm ~!** *dan.* mən ona göstərərəm!

Besórger *m* (6), **~in** *f* (12) icraçı, icra edən (*kişi, qadın*).

besórglich *a* qayğılı; qayğı çəkən; qeydə qalan.

Besórgnis *f* (3) qorxu, ehtiyat, qayğı; **~se hegen** qorxmaq, ehtiyat etmək.

besórgt *a* qayğıkeş; **~ sein** (*um, für A*) qayğısına qalmaq (*kiminsə, nəyinsə*); **ich bin um deine Gesundheit ~** sənin sağlamlığından narahatam.

Besórgung *f* (10) **1.** tapşırıq; **2.** yerinə yetirmə, icra etmə; **~en machen** bazarlıq etmək.

bespánnen *vt* **1.** çəkmək, dartmaq; tarımlaşdırmaq; **2.: einen Wagen mit Pferden ~** atları arabaya qoşmaq; **3.: mit Saiten ~** sim çəkmək (*tara* və s.).

bespánnt *a* **1.** tarım, dartılmış; **2.** qoşulmuş.

bespréchen I *vt* müzakirə etmək; **2.** rəy yazmaq; **eine Grammophónplatte ~** səsini qrammofon valına yazdırmaq; **II sich ~** (*mit D über A*) məsləhətləşmək; razılığa gəlmək (*kimləsə nə haqdasa*).

Bespréchung *f* (10) **1.** müzakirə; **2.** müşavirə; **3.** resenziya.

bespréngen *vt* çiləmək, səpmək (*su*); sulamaq.

bespritzen *vt* səpmək, sıçratmaq.

bespülen *vt* yalamaq (*sahili*).

bésser *a* daha yaxşı.

Béssere *n* -n, *oh. pl* daha yaxşı (*şey*); **eine Wendung zum ~n** yaxşılığa doğru dönüş; **eines ~n belehren** başa salmaq, qandırmaq; **sich (A) eines ~n besinnen** ağıllanmaq.

béssern I *vt* yaxşılaşdırmaq; **II sich ~** düzəlmək, yaxşılaşmaq.

Bésserung *f* (10) yaxşılaşma, düzəlmə; **er ist auf dem Wege der ~** o sağalmaq üzrədir; **(ich wünsche Ihnen) gute ~!** tezliklə sağalmanızı arzu edirəm!

best I *a* (*superl vom gut*) ən yaxşı; **beim ~en Willen** canla-başla; **im ~en Schlafe sein** bərk yatmaq; **der erste ~e** hər kəs gəldi; **II** *adv*: **am ~en** hər şeydən yaxşı; **~ens, aufs ~e** mümkün olan qədər yaxşı, lap yaxşı; *etw.* **für das ~e halten** nəyisə daha üstün tutmaq; **j-n zum ~en haben [halten]** kimisə ələ salmaq, lağa qoymaq.

Beständ *m* (1*) **1.** sabitlik, daimilik, davamlılıq; **~ haben, von ~ sein** daimi olmaq, möhkəm olmaq; **das ist von ~** bu davamlıdır, həmişəlikdir; **2.** vəziyyət; tərkib; var.

~ der Kasse kassada olan nağd pul; ◊ **eiserner ~** toxunulmaz ehtiyat.

beständig I *a* **1.** sabit, dəyişməz, daimi; **2.** davamlı; **~ werden** düzəlmək, yaxşılaşmaq (*hava*); **das Barometer steht auf ~** barometr dəyişmədən göstərir; **II ~** *adv* adətən, həmişə.

Beständigkeit *f* (10) sabitlik, daimilik, dəyişməzlik; davamlılıq.

Beständ || **teil** *m* tərkib hissə.

bestärken *vt* möhkəmlətmək; təsdiq etmək; **das bestärkt mich in meinem Vorhaben** bu mənim fikrimi qüvvətləndirir.

bestätigen *vt* təsdiq etmək.

Bestätigung *f* (10) **1.** təsdiq, **2.** sübut, dəlil.

bestátten *vt* dəfn etmək, basdırmaq.

bestäuben 1. *vt* toz etmək; **2.** *bot.* tozlanmaq, tozlamaq (*bitkilərdə*).

bestáubt *a* tozlu.

bestäubt *a bot.* tozlanmış.

Bestáubung *f* (10) toz təbəqəsi.

Bestäubung *f* (1◌̈) *bot.* tozlandırma.

Beste *m, f* (9*) **1. der ~** ən yaxşı; **der ~ in der Klasse** sinifdə ən yaxşı şagird; **2.** *n* -n, *oh. pl* xeyir, fayda; **zum ~ der Werktätigen** zəhmətkeşlərin mənafeyinə; **ich will nur dein ~s, ich habe nur dein ~s im Auge** mən yalnız sənin xeyrini düşünürəm; **er tut sein ~s** o, əlindən gələni edir; **das erste ~ nehmen** rast gələni götürmək.

bestéchen *vt* rüşvətlə aldatmaq; rüşvət vermək; **sich ~ lassen 1.** rüşvət almaq; **2.** (*durch A*) *məc.* aldadılmaq (*nə iləsə*); **er läßt sich durch schöne Reden ~** o şirin dilə tez uyur.

bestéchlich *a* satqın (*adam*); **ein ~er Mensch** rüşvətxor.

Bestéchlichkeit *f oh. pl* satqınlıq, rüşvətxorluq.

Bestéchung *f* (10) rüşvət.

Bestéck *n* (2) futlyar; alət, dəst (*qab*).

bestéh(e)n I *vt* üstün gəlmək, qalib gəlmək; dözmək; **eine Prüfung ~** imtahandan uğurla çıxmaq, imtahan vermək; **II** *vi* (*s, h*) **1.** mövcud olmaq, davam etmək; **es kann kein Zweifel ~** şübhə ola bilməz; **2.** (*auf D*) nəyinsə üstündə durmaq; israr etmək; **er besteht auf seinem Standpunkt** o öz mövqeyində qalır; **3.** (*aus, in D*) ibarət olmaq.

Bestéhen *n* -s, *oh. pl* **1.** mövcudluq; **2.** (*auf etw. D*) təkid, inad; ◊ **~ der Prüfung** imtahan vermə.

bestéhlen *vt* oğurlamaq, var-yoxunu aparmaq.

bestéigen *vt* **1.** qalxmaq; çıxmaq (*dağa*); **2.** minmək (*ata, qayığa*).

Bestéigung *f* (10) **1.** təsdiq, **2.** sübut, dəlil.

bestéllen *vt* **1.** qoymaq; **2.** tapşırmaq; sifariş etmək (*bei D*); vermək; **ich habe *etw.* an Sie zu ~** Sizə bir tapşırığım var; **eine Zeitung ~** qəzetə yazılmaq; **einen Gruß ~** salam göndərmək; **die Briefe werden pünktlich bestellt** məktublar vaxtında çatdırılır; **3. zu sich ~** öz yanına gəlməyi əmr etmək; **4.: den Acker ~** *k.t.* tarlanı becərmək; **5.** (*zu D*) təyin etmək; **ist es (damit *yaxud* um die Sache) so bestellt?** işlər belədirmi?

Bestéller *m* (6), **~in** *f* (12) sifarişçi (*kişi, qadın*).

Bestéll || **schein** *m* sifariş kağızı.

Bestéllung *f* (10) **1.** sifariş; **auf ~ arbeiten** sifarişlə işləmək; **2.: ~ des Ackers** *k.t.* tarlanın becərməsi.

bestén || **falls** *adv* [yaxud **besten Fall(e)s**] ən yaxşı halda, fürsət düşdükdə.

béstens *adv* yaxşıdanyaxşı.

bestéuern *vt* vergi qoymaq.

bestiálisch *a* vəhşicəsinə, heyvancasına.

Bestialität *f* (10) vəhşilik; heyvanlıq.

Béstie *f* (11) vəhşi, heyvan; *məc.* qəddar, zalım.

bestimmbar *a* müəyyən edilə bilən, təyin oluna bilən.

bestimmen I *vt* **1.** təyin etmək; yoluna qoymaq; **gesetzlich ~** qanunlaşdırmaq; **2.** (*zu D*) təhrik etmək; təsir altına almaq; **besimme ihn zu arbeiten** onu işləməyə yola gətir; **II** *vi*: **~ Sie über mich** Sizin ixtiyarınızdayam.

bestimmt I *a* müəyyən, təyin edilmiş; dəqiq; qəti; **der ~e Artikel** *qram.* müəyyən artikl; **II** *adv* yəqin ki, qəti surətdə; **~ wissen** dəqiq bilmək; **ganz ~** lap yəqin; **Sie irren ~** yəqin səhv edirsiniz.

Bestimmtheit *f oh. pl* müəyyənlik, yəqinlik; **mit ~** inamla, qətiyyətlə; **mit ~ wissen** dəqiq bilmək.

Bestimmung *f* (10) **1.** təyinat, təyin; **2.** qərar; **die gesetzliche ~** qanun; **3.** həvəs, meyil; tale, bəxt.

Bestimmungs || ort *m* təyin edilən yer; **~recht** *n hüq.* qərar vermə hüququ; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* təyinedici söz.

be || stirnt *a* ulduzlu.

Bést || leistung *f* rekord.

best || möglich *adv* ən yaxşı yolla, ən yaxşı üsulla.

bestráfen *vt* (*für A, wegen G*) cəzalandırmaq, cərimə etmək; **mit dem Tode ~** *hüq.* ölüm hökmü kəsmək.

bestráhlen *vt* şüalandırmaq; işığa salmaq (*rentgen*).

bestrében (sich) çalışmaq, səy etmək, **bestrebt sein** (*um A*) can atmaq.

bestréichen *vt* **1.** yaxmaq; bulamaq; **2.** rəngləmək; **3.** toxunmaq, dəymək; **4.** *hərb.* atəşə tutmaq.

bestréiten *vt* **1.** mübahisə etmək, höcət etmək, etiraz etmək; **ich will es nicht ~** mən buna etiraz etmirəm; **2.** ödəmək; yerini doldurmaq; **die Unkosten ~** xərclərin yerini doldurmaq.

bestr[illegible] *vt* səpmək.

bestrickend *a* cəzbedici, məftunedici, çox gözəl.

Bestrickung *f oh. pl* yoldan çıxartma, azdırma, məftun etmə.

beströmen *vt* **1.** bütünə keçmək; **2.** rahatlıq verməmək; ovqatını təlx etmək, kədərləndirmək; **3.** təngə gətirmək, zarə gətirmək.

bestürzt *a* pərt olmuş, məğlub olmuş.

Bestürzung *f oh. pl* çaşma, çaşıb qalma; donub qalma, mat qalma.

Besúch *m* (1) **1.** yoluxma, baş çəkmə; **2.** qonaq; **zu (auf) ~ sein** qonaq olmaq; **wir haben ~ bekommen** bizim qonağımız var; *j-m einen ~ abstatten* [machen] kimsə baş çəkmək.

besúchen *vt* baş çəkmək, yanına getmək.

Besúcher *m* (6), **~in** (12) **1.** qonaq; görüşə gələn; **2.** *tea.* tamaşaçı; dinləyici; *pl* tamaşaçılar.

besúcht *a* baş çəkilən, yoluxulan; **eine gut ~e Versammlung** çox adam iştirak edən iclas.

besúdeln *vt* çirkləndirmək, bulamaq.

betágt *a* yaşlı, yaşa dolmuş, ahıl.

betásten *vt* əlləmək; əl ilə yoxlamaq (*xəstəni*).

betätigen I *vt* işə salmaq, işlətmək, fəaliyyətə gətirmək; **seine Freundschaft ~** dostluğunu işə salmaq; **II sich ~ 1.** (*in D*) məşğul olmaq; **2.** (*bei, an D*) iştirak etmək.

Betätigung *f oh. pl* fəaliyyət, fəallıq; iştirak; sübut (*işlə*).

Betätigungs || feld *n* fəaliyyət sahəsi.

betäuben *vt* **1.** kar etmək; kütləşdirmək; heyrətləndirmək, təəccübləndirmək; **2.** *tib.* keyləşdirmək; **3.** *məc.* bihuş etmək.

betäubend *a* **1.** qulaqbatırıcı; **2.** *məc.* bihuşedici; *tib.* keyləşdirici.

betäubt *a* bihuş edilmiş; karlaşmış, keyləşmiş.

Betäubung *f* (10) keyləşmə; karlaşma; **2.** *tib.* ürəkkeçmə, ürəkgetmə, özündəngetmə; narkoz; **einen Zahn mit ~ ziehen** dişi narkozla çəkmək.

betáut *a* şehli, şeh basmış, şehlə örtülü.

betéiligen (sich) I (*bei, an D*) iştirak etmək; **II** payını vermək, payını qoymaq.

betéiligt *a* (*bei, an D*) bir işdə iştirak edən, əli olan; **~ sein an etw.** bir şeydə iştirak etmək.

Betéiligte *m, f* (9*) iştirak edən, iştirakçı; *ilc.* oriaq, yarlı.

Betéiligung *f* (10) (*bei, an D*) iştirak, ilə ortaqlıq, yerlilik; **das Fest fand unter großer ~ der Jugend statt** bayramda çoxlu gənc iştirak edirdi.

betén I *vt* ibadət etmək; namaz qılmaq; **II** *vt* dua etmək / oxumaq.

betéuern *vt* (*j-n etw.*) inandırmaq; and içmək.

Betéuerung *f* (10) inandırma; and içmə.

betíteln *vt* **1.** sərlövhə vermək (*kitaba, məqaləyə*); **2.** ad vermək, ləqəb vermək.

Béton [be'tõ:] *m* -s, -s beton.

betónen *vt* **1.** vurğu qoymaq; **eine Silbe ~** heca üzərinə vurğu qoymaq; **2.** *məc.* qeyd etmək; vurğulamaq.

Betónung *f* (10) vurğu; qəbartma.

betören *vt məc.* başını gicəlləmək; aldatmaq; yoldan çıxartmaq; heyran etmək, məftun etmək.

Betrácht *m* -(e)s, *oh. pl* baxılma; **außer ~ bleiben [lassen]** nəzarətsiz qalmaq [*qoymaq*]; **in ~ ziehen** nəzərə almaq; **in ~ kommen** nəzərə alınmaq.

betráchten *vt* baxmaq; nəzərdən keçirmək; **politisch ~** siyasi cəhətdən yanaşmaq.

Betráchter *m* (6), **~in** *f* (12) müşahidəçi; nəzarətçi.

beträchtlich *a* xeyli, çox; **dieser Weg ist um ein ~es weiter** bu yol xeyli uzaqdır; **um ein ~es** xeyli.

Betráchtung *f* (10) baxma, gözdən keçirmə; tamaşa, baxış; seyr etmə; fikir, mülahizə **~en anstellen** düşünmək, fikrə dalmaq.

Betrág *m* (1*) yekun; məbləğ; dəyər, qiymət; **im ~e** ümumilikdə, bütünlükdə, hamısı bir yerdə.

betrágen I *vi* ibarət olmaq (*məbləğdən*), bərabər olmaq; təşkil etmək (*məbləğ*). **II sich ~** (*gegen A*) özünü aparmaq.

Betrágen *n* -s, *oh. pl* əxlaq.

betráuen *vt* vəkil etmək; tapşırmaq.

betráuern *vt* yas/matəm saxlamaq.

Betréff *m* -(e)s, *oh. pl*: **in ~** nisbətən; [illegible] qaldıqda.

betréffen *vt* **1.** toxunmaq, dəymək; aid olmaq; dəxli olmaq; **was mich betrifft...** mənə gəlincə (qalsa)... **2.** zərbə endirmək; **ein schweres Unglück hat ihn betroffen** ona böyük bədbəxtlik üz verib.

betréffend I *a* uyğun, təxirsiz; dəxli olan; həmin; **der ~e Betrieb** müvafiq müəssisə; **II** *adv* haqqında, barəsində.

betréffs *prp* (*G*) dair, haqqında, barəsində.

betréiben *vt* **1.** məşğul olmaq (*işlə, sənətlə*); **Wissenschaften ~** seçiqəbağı təhsilgah açmaq; **einen Prozeß ~** divan qurmaq (*məhkəmə*); **2.** güdmək (*məqsəd*); çalışmaq, sürətləndirmək.

Betréiben *n* -s *oh. Pl* təkid, israr; tələb; **auf sein ~** hin onun təkidi ilə.

betréten I *vt* daxil olmaq, girmək; **mein Fuß betritt nie mehr Ihr Haus** ayağımı bir də sizə qoymaram; **den Rechtsweg ~** *hüq.* işi məhkəməyə vermək.

betréten II *a* **1.** tapdanmış; **2.** *məc.* pərt edilmiş.

Betrétung *f oh. pl* **1.** girmə, daxil olma (*evə*); **2.** qalxma, çıxma (*dağa*).

betréuen *vt* **1.** qayğısına qalmaq, qeydinə qalmaq; **2.** xidmət etmək, **3.** rəhbərlik etmək (*elmi işdə*).

Betrieb *m* (1) **1.** müəssisə; zavod; **der Arbeiter steht schon 10 Jahre im ~** fəhlə artıq 10 ildir ki, zavodda işləyir; **2.** istismar (*maşın*); hərəkət, gediş-gəliş; gedişqaynaşma; təchiz etmə; **am Bahnhof war starker ~** vağzalda böyük qaynaşma vardı; vağzal qayır-qayır qaynaşırdı; **3.** *tex.* ötürmə; **elektrischer ~** cərəyan ötürüşü; **nicht im ~ sein** işləməmək; **den ~ aufnehmen** müəssisəni işə buraxmaq; **der Fahrstuhl ist in ~** lift işləyir; **4.** *məc.* hərəkət; **da ist immer viel ~** burada həmişə böyük canlanma var.

betriebsam *a* çalışqan, səyli.

Betriebs || ausschuß *m* fabrik-zavod komitəsi.

betriebs || bereit *a* [*işə*] istismara hazır; **~fähig, ~fertig** *a* **1.** istismara hazır/yararlı; **2.** işə hazır.

Betriebs || kosten *pl* istismar xərcləri; **~leiter** *m* müəssisə rəhbəri; **~leitung** *f* müəssisə müdiriyyəti.

betriebs || sicher *a* texniki cəhətdən təhlükəsiz.

Betriebs || sperre *f* müəssisənin müvəqqəti bağlanması; **~stellung** *f* istehsalın dayandırılması; *d.y.* hərəkətin dayandırılması; **~stoff** *m* duru yanacaq; **~störung** *f* qəza; dayanma (*müvəqqəti*); istehsalın pozulması; **~unkosten** *bax:* **~kosten**; **~versammlung** *f* istehsalat iclası; **~verwaltung** *f* **1.** *d.y.* hərəkət xidməti idarəsi; **2.** müəssisə rəhbərliyi; **~weise** *f* istehsal üsulu.

betrinken (sich) içmək (*sərxoş olmaq*).

betróffen *a* pərt edilmiş, heyəcanlı; **du machst mich ~** sən məni təəccübləndirirsən.

betrüben *vt* qəmləndirmək, kədərləndirmək, qüssələndirmək.

betrüblich *a* dərd gətirən, dərdli, qəmli, qüssəli.

Betrübnis *f* (3) dərd, qəm, kədər, qüssə.

betrübt *a* qəmgin; **~ sein** (*über A*) qəmlənmək, kədərlənmək, (*nədənsə*) dərdlənmək.
Betrúg *m* -(e)s, *oh. pl* aldanış; fırıldaq, kələk.
betrügen *vt* (*um A*) aldatmaq (*nədəsə*); aldadaraq əlindən almaq; **sich ~lassen** yalana uymaq.
Betrüger *m* (6) yalançı; fırıldaqçı.
betrügerisch, betrüglich *a* aldadıcı; yalançı, yalan.
betrúnken *a* sərxoş; **~ machen** içkiyə öyrətmək, içkiyə alışdırmaq.
Bett *n* (13) **1.** yataq, yorğan-döşək; çarpayı; **das ~ hüten** xəstə yatmaq; **das ~ machen** yataq hazırlamaq; **zu [ins] ~ gehen** yatmağa getmək (girmək); **2.** çay yatağı; **aus dem ~ treten** yatağından çıxmaq; **3.** *tex.* özül (*maşın və ya dəzgahın altı*); **4.** *məd.* kömür təbəqəsi.
Bett || decke *f* yorğan, adyal.
Béttel *m* -s, *oh. pl* **1.** dilənçilik; **2.** cır-cındır; yırtıq ayaqqabı; cırıq paltar; əsgi-üsgü, zir-zibil.
béttel || arm *a* dilənçi, çox kasıb.
bétteln *vi* dilənmək, dilənçilik etmək.
Béttel || stab *m* dilənçi əsası (əl ağacı); **an den ~ bringen*** var-yoxdan çıxarmaq, müflisləşdirmək; **an den ~ kommen*** var-yoxdan çıxmaq, kasıblamaq, müflisləşmək; **~suppe** *f* dilənçi payı.
bétten I *vt* yatırtmaq; çarpayıya uzatmaq; II **sich ~** yatmaq; ◊ **Wie man sich bettet, so schläft man** *ata. söz.* Nə tökərsən aşına, o da çıxar qarşına.
bétt || lägerig *a* yataq xəstəsi; **~ sein** xəstə yatmaq; **~ werden** xəstələnmək, yorğan-döşəyə düşmək.
Bétt || laken *m* döşəkağı.
Béttler *m* (6), **~in** *f* (12) dilənçi.
Bétt || sack *m* döşək; **~stelle** *f* çarpayı; **~überzug** *m* döşəküzü; **~vorhang** *m* miçotkən; pərdə; **~vorleger** *m* çarpayının qabağına salınan xalça; **~wärmer** *m* qrelka; **~zeug** *n* yataq dəyişəyi (*döşəkağı, halışüzü* və s.).
Béuche *f* (11) *kim.* torta.
Béuge || fall *m qram.* hal (*isim*).
béugen I *vt* **1.** əymək; **die Knie ~** diz çökmək; **2.** *məc.* əzmək, incitmək; **3.** *qram.* hallandırmaq; II **sich ~** (*vor D* əyilmək; alçalmaq; **den Nacken ~** bel bükmək.
béugsam *a* əyilən, qatlanan, bükülən; elastik.
Béule *f* (11) şiş (*bədəndə*); **~ bekommen / kriegen** gözünün altını göyərtdirmək; batıq (*maşında*).
béunruhigen I *vt* narahat etmək; II **sich ~** narahat olmaq; həyəcanlanmaq.
béunruhigend *a* narahat, həyəcanlı.
Beúnruhigung *f* (10) narahatlıq; təşviş, həyəcan.
beúrkunden *vt* təsdiq etmək, sənədlə sübut etmək.
beúrlauben I *vt* məzuniyyət vermək; II **sich ~** məzuniyyət götürmək.
beúrlaubt *a* məzuniyyət almış.
Beúrlaubung *f* (10) məzuniyyətə buraxma.
beúrteilen *vt* (*nach D*) müzakirə etmək; mühakimə etmək; hökm vermək; düşünmək.
Beúrteilung *f* (10) **1.** mühakimə; qiymət; **2.** attestasiya.
Beúte *f oh. pl hərb.* qənimət; **~ machen** qənimət ələ keçirmək.
Béutel *m* (6) **1.** pul kisəsi; çanta; **aus seinem ~ bezahlen** öz cibindən ödəmək; **den ~ ziehen** *dan.* səxavətə gəlmək; xərcləmək; **2.** dəyirman ələyi; **3.** luza (*bilyard toru*).
beúteln *vt* ələmək (*unu*); silkələmək.
Béutel || netz *n* balıq toru; **~schneider** *m dan.* cibgir.
Béutel || tier *n zool.* kisəli heyvan.
Béute || stück *n* qənimət; **~zug** *m* basqın, qəfildən hücum.
bevölkern *vt* məskunlaşdırmaq.
Bevölkerung *f* **1.** əhali; **2.** yerləşmə, yerləşdirmə (*əhali*).
Bevölkerungs || abnahme *f* əhalinin azalması; **~dichte** *f* əhali sıxlığı; **~gesetz** *n* əhalinin artması qanunu; **~menge** *f* əhalinin sayı; **~zuwachs** *m* əhali artımı.
bevóllmächtigen *vt* vəkil etmək; səlahiyyət vermək.
bevóllmächtigt *a* vəkil edilmiş, müvəkkil; səlahiyyətli.
Bevóllmächtigte *m* müvəkkil, vəkil; inanılmış (*şəxs*); səlahiyyət sahibi.

bevórmunden *vt* **1.** qəyyumluq etmək, qəyyum olmaq; **2.** qəyyum təyin etmək.
bevórrechten *vt* imtiyaz vermək; üstünlük vermək.
bevórrechtet *a* imtiyazlı; üstün.
bevórsteh(e)n *vi* qarşıda durmaq.
bevórzugen *vt* üstün tutmaq.
bevórzugt *a* imtiyazlı.
Bevórzugung *f oh. pl* üstünlük, üstün tutma.
bewáchen *vt* qorumaq, keşiyini çəkmək.
bewáchsen I *vi* (s) (*mit D*) örtmək (*nə ilə*); basmaq (*bitərək*); **mit (von) Gras ~** otla örtülmək; II *a* ot basmış.
Bewáchung *f* (10) keşik, qarovul.
bewáffnen I *vt* (*mit D*) silahlandırmaq; II **sich ~** silahlanmaq.
bewáffnet *a* silahlı; **der ~e Aufstand** silahlı üsyan; **die ~e Macht** silahlı qüvvələr.
Bewáffnung *f* (10) silahlanma.
bewáhren I *vt* saxlamaq, qorumaq; **bewahre mich davor** canımı bundan qurtar; **ei, bewahre!** qətiyyən belə şey yoxdur!; belə şey yoxdur!; **Gott bewahre!** Allah saxlasın!; Allah eləməsin!; II **sich ~** (*vor D*) özünü qorumaq.
bewährt *a* sınanmış, inanılmış.
Bewáhrung *f* (10) qoruma; mühafizə.
Bewáhrungs || frist *f hüq.* şərti məhkumetmə müddəti.
bewáldet *a* meşəli, meşəlik.
bewältgen *vt* üstün gəlmək, öhdəsindən gəlmək; **einen Stoff ~** işi (materialı) öyrənmək.
bewándert *a* (*in D*) məlumatlı, bilikli, xəbərdar, təcrübəli.
Bewándtnis *f* hal, vəziyyət, şərait; **damit hat es [yaxud die Sache hat] folgende ~** iş başqa cürədir.
bewässern *vt* suvarmaq.
Bewässerung *f* (10) suvarma.
bewégbar *a* hərəkətli.
bewégen I *vt* **1.** tərpətmək; hərəkətə gətirmək; **2.** *məc.* dəymək, toxunmaq, həyəcanlandırmaq; **3.** (*zu D*) təhrik etmək; **bewogen?** səni gətməyə nə vadar etdi?; II **sich ~ 1.** tərpənmək; firlanmaq; **2.: sich ~ lassen** (*zu D*) razı salınmaq, təhrik edilmək.
bewégend *a* hərəkətverici, yönəldici.
Bewég || grund *m* səbəb, əsas, bəhanə.
beweglich *a* hərəki; hərəkət edən; hərəkətli; **~e Habe** daşınar əmlak; **eine ~e Skala** sürüşən şkala; **~er Mensch** diribaş adam.
Bewéglichkeit *f oh. pl* **1.** hərəkilik, cəldlik, qıvraqlıq; zirəklik; **2.** *məc.* həyasızlıq, heç şeydən çəkinməmə.
bewégt *a* mütəəssir, həyəcanlanmış; **~es Leben** canlı həyat; **~e See** coşqun dəniz.
Bewégung *f* (10) hərəkət (*həmç. məc.*); *məc.* tərəddüd, çaxnaşma, təşviş; hərəkat; **sich (D) ~ machen** gəzmək, gəzinmək; **in ~ bringen** hərəkətə gətirmək, **sich in ~ setzen** yola düşmək, yerindən tərpənmək; **alle Hebel [Himmel und Hölle] in ~ setzen** *dan.* bütün vasitələri işə salmaq.
Bewégungs || freiheit *f oh. pl* hərəkət azadlığı; **~gesetz** *n* hərəkət qanunu; **~krieg** *m hərb.* manevr müharibəsi; **~lehre** *f oh. pl fiz.* kinematika.
bewégungslos *a* hərəkətsiz, tərpənişsiz.
bewéhren *vt* **1.** silahlandırmaq, yaraqlandırmaq, təchiz etmək; **2.** *məc.* gücləndirmək.
Bewéhrung *f* (10) **1.** təchiz etmə, təchiz edilmə; **2.** *tex.* armatur; **3.** *köhn.* bərkitmə, möhkəmləndirmə.
bewéibt *a* evli.
bewéinen *vt* oxşayıb ağlamaq, dalınca göz yaşı tökmək.
Bewéis *m* (1) sübut, dəlil; **einen ~ geben [liefern]** (*von D*) (*nəyisə*) sübut etmək; **einen ~ führen** sübut / dəlil gətirmək.
Bewéis || aufnahme *f hüq.* şahidi dindirmə; məhkəmə istintaqı.
bewéisbar *a* sübut oluna bilən.
bewéisen *vt* sübut etmək; **seinen Mut ~** öz cəsarətini göstərmək; **Aufmerksamkeit ~** diqqətli olmaq, diqqət yetirmək.
Bewéis || führung *f* əsaslandırma; dəlil, sübut; **~grund** *m* əsas, dəlil (*sübut üçün*).
bewéiskräftig *a* dəlilli, sübutedici.
bewérben (sich) 1. (*um A*) çalışmaq, əldə etmək; yarışa girmək, yarışmaq; **2.** elçi

bewähren I vt işdə göstərmək, doğrultmaq; II sich ~ özünü doğrultmaq; yararlı çıxmaq; dözümlü olmaq, **dieser Stoff hat sich bewährt** bu parça dözümlü çıxdı.

Bewérber *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** iddiaçı; namizəd; **2.** adaxlı, nişanlı, **3.** yığan, toplayan.
bewérfen *vt* (*mit D*) yaxmaq, tullamaq; **mit Kalk / Stuck ~** malalamaq.
bewérkstelligen *vt* həyata keçirmək, yerinə yetirmək.
bewérten *vt* qiymətləndirmək.
Bewértung *f* (10) qiymətləndirmə, dəyərləndirmə.
Bewétterung *f* (10) *məd.* havasını təmizləmə, havasını dəyişmə.
bewickeln *vt* sarımaq, dolamaq.
bewilligen *vt* icazə (izin) vermək.
Bewilligung *f* (10) icazə, izin.
bewillkommnen *vt* salamlamaq.
Bewillkommnung *f* (10) təbrik, salam; səmimi qəbul.
bewirken *vt* **1.** səbəb olmaq; imkan yaratmaq, yol vermək; **dieses Leiden hat seinen Tod bewirkt** o, bu xəstəlikdən öldü; **2.** çalışıb almaq; xahişlə və minnətlə əldə etmək.
Bewirkung *f* (10) **1.** təsir; **2.** gətirmə, yetirmə, çatdırma.
bewirten *vt* qonaq qəbul etmək; qonaq etmək; qonağa qulluq göstərmək.
bewirtschaften *vt* idarə etmək, dolandırmaq (*təsərrüfatı*).
Bewirtschaftung *f* dolandırma, xidmət etmə; xidmət.
Bewirtung *f* (10) qonaq etmə, qonaqlıq.
bewirtzeln *vt* ələ salmaq, lağa qoymaq.
bewóhnbar *a* yaşayışa yararlı, yaşanıla bilən.
bewóhnen *vt* yaşamaq; sakin olmaq.
Bewóhner *m* (6), **~in** *f* (12) sakin; kirayənişin.
Bewóhnerschaft *f oh. pl* əhali.
bewóhnt *a* yaşanılan.
bewölken I *vt* buludlarla örtmək; **II sich ~** buludlarla örtülmək.
bewölkt *a* **1.** buludlu, tutqun; **2.** *məc.* əhvalı pozulmuş, əvqatı təlx.
bewúndern *vt* baxıb həzz almaq; heyran (məftun) olmaq.
bewúnderns || wert, ~würdig *a* heyrətamiz, valehedici.
Bewúnderung *f oh. pl* heyrət, heyranlıq, valehlik.
bewúnderungs || wert, ~würdig *a* bax: **bewundernswert.**
Bewúnd(e)rer *m* (6), **Bewúnderin** *f* (12) pərəstiş edən, sitayiş edən.
Bewúrf *m* -(e) s, *oh. pl* malalama, suvaqlama; suvaq.
bewúßt I *a* **1.** düşüncəli, şüurlu; **sich** (*D*) **~ sein** (**G**) haqq-hesabını başa düşmək; **ich bin mir keiner Schuld ~** mən özümdə təqsir bilmirəm; **es ist mir wohl ~ 2** mən yaxşı başa düşürəm; **es ist mir nicht mehr ~** yadıma gəlmir, yadıma sala bilmirəm; **3.** məlum, müəyyən, o (*haqqında danışılan*); **der ~e Genosse** o yoldaş; **II** *adv* bilə-bilə.
Bewúßtheit *f oh. pl* **1.** *fəls.* şüur, düşüncə, **2.** şüurluluq.
bewúßtlos I *a* düşüncəsiz, şüursuz, anlaqsız; **II** *adv* huşsuz.
Bewúßtsein *n* -e, *oh. pl* düşüncə; yaddaş; huş; **er hat das ~ verloren** o, huşunu itirmişdir; **bei vollem ~** tam şüurlu; **es kommt mir zum ~, daß ...** mənə aydın olur ki... yavaş-yavaş başa düşürəm ki...
bezáhlen *vt* **1.** ödəmək, pulunu vermək; **sich von j-m für** etw. (*A*) **teuer ~ lassen** nəyisə başqasına baha başa oturtmaq; **auf Heller und Pfennig ~** axırıncı qəpiyinə kimi xərcləmək; **2.** *məc.* zərərini çəkmək; **mit dem Leben ~** həyatını (canını) qurban vermək; **3.** əvəzini vermək; haqqını vermək; **das macht sich bezahlt** öz xərcini ödəyər, **muß dafür die Leiche ~** bunun cəzasını canı ilə çəkər.
Bezáhlung *f* ödəmə; qonorar, zəhmət haqqı.
bezähmen *vt* sakitləşdirmək, yatırtmaq; ram etmək.
bezáubern *vt* məftun etmək, övsunlamaq, tilsimə salmaq.
bezáubernd *a* heyranedici, məftunedici.
bezéichnen *vt* ifadə etmək; göstərmək; *məc.* dolalət etmək.
bezéichnend *a* xarakterik, səciyyəvi.
Bezéichnung *f* ifadə; ad.
bezéigen *vt* göstərmək, izhar etmək; **Béileid ~** başsağlığı vermək.
bezéugen *vt* şəhadət vermək, təsdiq etmək, təsdiqləmək.
bezichtigen *vt* təqsirləndirmək.

beziehen *vt* **1.** köçmək (*bir yerə*); daxil olmaq (*ali məktəbə*), tutmaq (*ev, mövqe*), **2.** üz çəkmək (*mebel, yastıq* və s.); qızarmaq (*yanaq*); bürümək, çülğalamaq, əhatə etmək (*bulud*); **neu ~** yorğan-döşək ağlarını dəyişmək; **3.** *tic.* sifariş etmək (*mal*); toplamaq (*gəlir*); **4.** (*auf A*) aid etmək; **II sich ~ 1.** örtülmək, çülğanmaq; **2.** (*auf A*) istinad etmək; əsaslanmaq (*kiməsə, nəyəsə*), **3.** aid olmaq; **es bezieht sich nicht auf diesen Punkt** bu, bu bəndə aid deyil.
Beziehung *f* (10) **1.** tutma (*mənzil*), köçmə; **2.** əlaqə, münasibət; **die** (*diplomatischen*) **~en abbrechen** (*diplomatik*) münasibətləri kəsmək; **3.** yaxınlıq, dostluq; **~en anknüpfen** əlaqə yaratmaq (qurmaq).
beziehungsweise *adv* şəraitə görə; müvafiq halda; yaxud; daha doğrusu.
Beziehungs || wort *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* nisbi söz.
beziffern I *vt* rəqəmlərlə ifadə etmək; **II sich ~** hesablanmaq, sayılmaq.
Bezirk *m* (1) **1.** rayon; **2.** *məc.* sərhəd, həddi, hüdud.
Bezirks || gericht *n* mahal məhkəməsi.
bezúg *prp*: **in ~ auf** (A) bir şey haqqında, bir şey barəsində.
Bezúg *m* (1•) **1.** üz çəkmə, yastıqüzü; **2.** alma, əldə etmə (*gəlir, mal*), *pl* məvacib, əmək haqqı; **er erhält hohe Bezüge** o, yüksək əmək haqqı alır; **3.** *oh. pl* əlaqə; **in ~ auf** (*A*) əlaqəsinə görə; **mit ~ auf** (*A*)... əsaslanaraq; **~ nehmen auf** (*A*) əsaslanmaq, istinad etmək.
bezüglich I *a* dair, nisbi; **II** *prp* (*G*) nisbətən.
Bezúg || nahme *f* (11) istinad etmə, əsaslanma; **mit ~ auf Ihr Schreiben...** məktubunuza əsasən.
bezwécken *vt* məqsədi olmaq; məqsəd güdmək; **was bezweckst du damit?** sən bununla nə məqsəd güdürsən?
bezwéifeln *vt* şübhə altına almaq, şübhə etmək; **es ist nicht zu ~** buna şübhələnmək olmaz.
bezwingbar *a* aradan qaldırıla bilən, öhdəsindən gəlinə bilən.
bezwingen I *vt* üstün gəlmək, öhdəsindən gəlmək; qalib gəlmək; **II sich ~** özünü ələ almaq.
bibbern *vi* əsmək, titrəmək.
Bibel *f* (10) Bibliya.
Biber *m* (6) *zool.* qunduz (*dərisi qiymətli gəmirici heyvan*).
Bibliothék *f* (10) kitabxana.
Bibliothekár *m* kitabxanaçı.
bibliothekárisch *a* kitabxana.
Bick || beere *f* qaragilə, mərcanı.
Bickel *m* (6) *k.t.* toxa, kərki.
bieder *a* namuslu, şərəfli, ürəyiaçıq.
Biederkeit *f* (10) düzgünlük; sadəqəlblilik, açıqürəklilik.
Bieder || mann *m* (*pl* **~männer**) düzgün, təmizqəlbli adam; **ein falscher ~, falsche ~männer** şübhəli adam, şübhəli adamlar.
biegbar *a* elastik, asanlıqla əyilə bilən.
biegen I *vt* əymək; **II** *vi* (s) (*um A*) dönmək, burulmaq; əyilmək, qatlanmaq; **um die Ecke ~** tini dönmək (burulmaq); **III sich ~** əyilmək.
biegsam *a* **1.** elastik, əyilə bilən; **2.** *məc.* üzüyola, sözqanan.
Biegsamkeit *f oh. pl* **1.** elastiklik, əyilə bilmə; **2.** *məc.* tez təsir altına düşmə, üzüyola.
Biegung *f* (10) **1.** bükük, əyri, əyrilik, döngə; **2.** *qram.* hallanma.
Biene *f* (11) bal arısı.
Bienen || garten *m* pətəklik; **~honig** *m* arı balı; **~ korb** *m* arı yuvası; **~schwarm** *m* arı beçəsi; **~stand** *m* arıxana, pətəklik; **~stich** *m* arı sancması; **~stock** *m* bax: **Bienenkorb**; **~zucht** *f* arıçılıq, arıçılıq təsərrüfatı.
Bier *n* ~ (e)s, *oh. pl* pivə.
Bier || ausschank *m* pivə barı; **~brauerei** *f* pivə zavodu; **~glas** *n* pivə parçı; **~halle** *f*, **~haus** *n*, **~kneipe** *f*, **~lokal** *n* **~schenke** *f*, **~stube** *f* pivəxana; **~seidel** *n* bax: **Bierglas.**
Biest *n* (5) fırıldaqçı, oclaf.
Biest || milch *f oh. pl* ağız (*süd*).
bieten I *vt* **1.** təklif etmək; **2.** vermək (*pul*); imkan vermək; **(dem König) Schach ~** 1) *şahm.* şah elan etmək; **2.** *məc.* kimsə meydan oxumaq, zidd getmək; **das lasse ich mir nicht ~** mən buna yol vermərəm, mən buna dözməröm; *j-m* **die Stirn [Trotz] ~** (*kimin.ə*) ağzından vurmaq, rədd etmək; **II sich ~** özünü təqdim etmək;

es bot sich eine günstige Gelegenheit əlverişli füsət düşdü.

bigótt *a* riyakar, ikiüzlü.

Bigotterie *f oh. pl* riyakarlıq, ikiüzlülük.

Bilanz *f* (10) balans; haqq-hesabın vəziyyəti; **die ~ ziehen** balans çıxarmaq; yekun vurmaq.

Bild *n* (5) **1.** şəkil; surət; **sich ein ~ machen** (*über A*) nəyisə özünə aydın etmək; **in ~ern** bədii surətdə, canlı surətdə; **ein ~ von etw. entwerfen** təsəvvür etmək; **sich** (*D*) **ein ~ von einer Sache machen** nəyisə təsəvvürünə gətirmək; ◊ **über** *etw.* **im ~e sein** işdən hali (*xəbərdar*) olmaq; **2.: ~ der Type** *mətb.* tökmə hərf gözü.

bilden *vt* **1.** təşkil etmək, düzəltmək; formaya salmaq; **2.** təhsilləndirmək.

Bilden *n* (7) **1.** formalaşma, əmələgəlmə; **2.** *kim.* çökdürmə, çökmə.

bildend *a* təşkiledici; təhsilverici; **die ~en Künste** təsviri sənət.

Bilder || buch *a* şəkili kitab (*uşaq üçün*); **~rätsel** *n* rebus, tapmaca, bilməcə.

bilder || reich *a* təbii, mənzərəli, gözəl, şairanə.

Bild || fläche *f* üz, səth; **auf der ~ erscheinen** *məc.* suyun üzünə çıxmaq; görünmək, zühr etmək; **von der ~ verschwinden** gözdən itmək, yox olmaq; **~funk** *m oh. pl* televiziya vasitəsi ilə şəkilləri uzağa vermə.

bildhaft *a* şəkilli, əyani.

Bild || hauer *m* heykəltəraş.

bild || hübsch *a* şəkil kimi gözəl, çox gözəl.

bildlich *a* şəkilli, surətli; bədii; **~e Redensart** bədii ifadə.

Bildner *m* (6) heykəltəraş.

Bildnis *n* (3) şəkil, surət.

bild || schön *a* bax: **bildhübsch**; **~e Frau, ein ~es Mädchen** nazənin, gözəllər gözəli.

Bild || seite *f* üz tərəf, bayır tərəf.

Bildung *f* (10) **1.** *oh. pl* təhsil; **2.** formalaşma; xarici görünüş; **3.** *geol.* formasiya.

Bildungs || anstalt *f* məktəb; **~grad** *m*, **~stufe** *f* təhsil pilləsi; təhsil səviyyəsi.

Bild || wand *f* ekran; **~werfer** *m* epidiaskop; **~werk** *n* heykəltəraşlıq; incəsənət əsəri.

Billard ['biljart] *n* (2) bilyard; **~ spielen** bilyard oynamaq.

Bille *f* (11) külüng, balta.

Billet [bil'jɛt] *n* (2) **1.** bilet; **2.** kiçik məktub.

billig *a* **1.** ucuz; **~ werden** ucuzlaşmaq; **2.** ədalətli, doğru; **recht und ~** tam ədalətlə; **das ist nicht mehr als ~** bu, tamamilə doğrudur.

billigen *vt* bəyənmək, təqdir etmək, tövsiyə etmək; **nicht ~** töhmətləmək, danlamaq.

billigend *a* ruhlandırıcı, razılıq ifadə edən.

Billigkeit *f oh. pl* **1.** ucuzluq; **2.** ədalətlilik.

Billigung *f* (10) bəyənmə, təqdir, razılıq.

Bimmel *f* (11) zəng, zəng səsi.

bimmeln *vi dan.* car çəkmək, aləmə yaymaq.

bimsen *vt* **1.** süngər daşı ilə cilalamaq; **2.** təlim vermək.

Bims || stein *m* pemza, süngər daşı.

Binde *f* (11) sarğı, bint; tənzif; qalstuk; bandaj; **die ~ fiel mir von den Augen** *məc.* gözlərim açıldı.

binden I *vt* **1.** (*an A*) bağlamaq, sarımaq; əlaqələndirmək; **2.** cildləmək; **~ lassen** cildləməyə vermək; ◊ j-m **[einen Bären] auf die Nase ~** *dan.* kiməsə hiylə (kələk) gəlmək; **II sich ~** öhdəsinə götürmək; **sich vertraglich ~** *tic.* müqaviləyə əsasən məcbur etmək (öhdəsinə) qoymaq.

bindend *a* **1.** əlaqələndirici; **2.** *məc.* məcburi, vacib.

Binde || strich *m qram.* bağlayıcı əlamət, tire, defis; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* bağlayıcı.

Bind || faden *m* qatma, ciyə, nazik ip; ◊ **es regnet ~** yağış şayırlama/şıdırğı yağır.

Bindung *f* (10) birləşdirmə, bəndetmə, möhkəmlətmə; bağlama.

binnen *prp* (*G* və *D*) müddətdə, ərzində, sonra (*vaxt haqqında*); ... içində; **~ kurzem** qısa müddət ərzində; **~ acht Tagen** bir həftənin içində; **~ Jahr und Tag** bir il sonra.

Binnen- *mürək. isimlərdə*: iç, daxili; bağlı.

Binnen || handel *m* iç ticarət.

Binnen || klima *n* kontinental iqlim; **~land** *n* (*pl* **~länder**) daxili sahə; dənizdən uzaq yer.

Binókel *n* -s, -(s) binokl, durbin.

Binóm *n* (2) *riyaz.* binom.

Binse *f* (11) qamış, qarğı; ◊ **in die ~n gehen** *dan.* itmək, yox olmaq.

Binsen || wahrheit *f məc.* həmiyə məlum olan həqiqət, aydın həqiqət.

Biochemie *f kim.* biokimya.

biochémisch *a* biokimyəvi.

Biográph *m* bioqraf (*tərcümeyi-hal yazan*).

Biográphie *f* tərcümeyi-hal.

biográphisch *a* bioqrafik, tərcümeyi-hala aid.

Biologie *f oh. pl* biologiya.

biológisch *a* bioloji.

Bipéde *m* (9) ikiayaqlı canlı.

Biquadrát *n* (2) *riyaz.* bikvadrat (*bir kəmiyyətin və ya ədədin dördüncü dərəcəsi*).

Birke *f* (11) *bot.* tozağacı.

Birken || gehölz *n*, **~haln** *m* tozağacı meşəsi; **~holz** *n* **1.** tozağacı oduncağı (*materialı*), 2. tozağacı odunu; **~pliz** *m bot.* qara göbələk; **~reis** *n oh. pl* tozağacı budağı; **~rinde** *f.* tozağacı qabığı; **~wald** *m* bax: **Birkenhain**; **~wasser** *n* saç üçün duru maye (*toz ağacı şirəsindən hazırlanmış*).

Birk || hahn *m zool.* erkək tetra; **~henne** *f*, **~huhn** *n* dişi tetra.

Birn || baum *m* armud ağacı.

Birne *f* (11) **1.** armud; **2.** elektrik lampası (*armudşəkilli*); **3.** *tex.* retorta (*distillə cihazı*); ◊ **eins auf die ~ bekommen** *dan.* qapazlanmaq, burnundan vurulmaq.

birn(en) förmig *a* armudşəkilli.

bis I *prp* (**~ an, ~ auf, ~ nach, ~ zu**) ...qədər, ...kimi, ...can/cən, **~ auf weiteres** gələcək sərəncamadək; **~ dahin** oraya qədər, oraya kimi, orayacan; **~ hierher** buraya qədər, burayadək; **~ jetzt** bu vaxta qədər, indiyə kimi; **~ oben** ağzına qədər, ağzınacan; **~ über...** -dan/-dən yuxarı; **~ wann?** nə vaxta qədər?; **~ wohin?** haraya qədər?; **alle ~ auf einen** hamı; bir nəfərdən başqa hamı; **er hat seine Schuld ~ auf den letzten Manat bezalt** o, borcunu son manatına qədər ödəmişdir; **~ aufs Blut** son damla qanınacan; **~ über die Ohren** xirtdəyəcən; **~ über die Knie** dizdən yuxarı; **~ gestern** dünənəcən, dünənə kimi; **6-8 Euro** 6-dan 8 avroyadək; **II** *cj:* **(daß)** hələlik, hələ ki; -ca/-cə; -can/-cən.

Bischof *m* (1*) yepiskop/baş keşiş.

bishér *adv* indiyə kimi.

bishérig *a* əvvəlki; qabaqkı; indiyəqədərki, keçmiş.

Biß *m* (1) **1.** dişləmə; **2.** dişlənmiş yer, diş yeri.

bißchen *adv*; **ein ~** bir az; **ein klein ~** lap az; **ein ~ viel** bir az çox.

Bissen *m* (7) parça, tikə; **ein fetter ~** dadlı tikə.

bissig *a* **1.** dolayan; **~ sein** dişləmək, qapmaq; **2.** acıqlı, zəhərli, acılayan.

biswéilen *adv* bəzən, hərdənbir.

Bitte *f* (11) xahiş; ərizə; **ich habe eine ~ an Sie** Sizdən bir xahişim var.

bitten *vt* (*j-n um A*) xahiş etmək (*kimdənsə, nəyisə*); (*zu D*) dəvət etmək (*nəyəsə*); **inständig um** *etw.* **~** (*nə üçünsə*) yalvarmaq; **zu Tische ~** masaya dəvət etmək; **darf ich Sie um etwas Feuer ~?** odunuzu olar? icazə verin siqaretimi yandırım; **wenn ich ~ darf** xahiş etmək olarsa; **aber ich bitte Sie!** bağışlayın!; əfv edərsiniz!; ola bilərmi?; **bitte [schön, sehr]!** lütfən! buyurun!, rica edirəm; zəhmət olmasa!; **bitte, tun Sie das** lütf edin; **wie bitte?** nə buyursunuz?; ◊ **~ steht frei** xahiş etmək yasaq deyil.

bitter *a* acı; *məc.* yeyici, alışdırıcı; **es ist ~er Ernst** bu, tam ciddidir; **~ kalt** bərk soyuq; **das ~e Ende** acınacaqlı son.

bitterárm *a* dilənçi, həddindən artıq kasıb.

bitterböse *a* çox acıqlı, çox kinli.

Bitt(e)re *m* (9*) araq.

bitter || kált *adv* bərk soyuq.

Bitterkeit *f oh. pl* **1.** acılıq, acı təm, acı şey; **2.** *məc.* acı istehza, zəhərli söz.

bitterlich I *a* acıtəhər; **II** *adv* acı; **~ weinen** acı-acı ağlamaq.

Bitternis *f* (3*) kədər, acılıq, dərd, qüssə.

bitter || süß *a* turşaşirin, meyxoş.

Bitter || wasser *n* acı su (*işlətmə dərmanı*).

Bitt || gesuch *n*, **~schrift** *f* ərizə, xahişnamə; **~steller** *m* (6), **~stellerin** *f* (12) ərizəçi (*kişi, qadın*).

Biwark *n* (1) *hərb.* düşərgə; **das ~ schlagen** düşərgə salmaq.

bizárr *a* əcaib.

Bláche *f* (11), **(Blahe)** *f* brezent.

Blách || feld (11) düzənlik; təmiz tarla.

bláffen *vi*, **bläffen** *vi* hürmək, zingildəmək.

blähen I *vi* şişirtmək, qabartmaq; **II** *vi* şişmək, köpmək (*qarın*); **III sich ~ 1.** ilişmək;

2. *məc.* iddialıq etmək, təkəbbürlənmək, lovğalanmaq.

Blähung *f* (10) *tib.* şişmə, köpmə; yel, hava (*qarından çıxan*).

Blak *m* -(e)s, *oh. pl* çıraq hisi / dudası.

bläken *vi* hisləmək, his eləmək.

blamábel *a* biabırçı.

Blamage [-'ma:ʒə] *f* (11) rüsvayçılıq, biabırçılıq.

blamieren I *vt* rüsvay etmək, biabır etmək; **II sich** ~ biabır olmaq, özünü rüsvay etmək.

blank *a* **1.** parlayan, parlaq; təmiz; **2.** açıq, çılpaq; **~e Waffe** soyuq silah; ~ **ziehen** qılınc (xəncər) siyirmək; **~er Draht** *elek.* izolesiz məftil; **3.** açıq, hamar; **~e Fläche** açıq düzənlik; ~ **und bloß** tam çılpaq; **~e Worte** boş sözlər; **ein ~er Unsinn** xalis cəfəngiyat; **ganz ~ sein** *dan.* bir qəpiyi də olmamaq, pulsuz qalmaq; ~ **schlagen** *mətb.* yığımda boş yer qoymaq.

Blankétt *n* (2) blank.

blánko *a* doldurulmamış (*çek*).

Blánko || vollmacht *f tic.* ümumi etibarnamə.

Blánk || vers *m* qafiyəsiz beş bölgülü yamb.

Bläs || chen *n* (7) qovuqcuq; sızaq, sızanaq.

Bláse *f* (11) **1.** qovuq; sızanaq; **2.** *tex.* koğum (*metalda*); **3.** *anat.* sidik kisəsi; **4.: die ganze ~** *dan.* bütün dəstə, hamı.

Bláse || bald *m tex.* üfürən körük.

blásen *vt* və *vi* **1.** üfürmək; püləmək; **2.** şeypur çalmaq; j-m **die Ohren** ~ *məc.* xəbərçilik etmək; **Alarm** ~ həyəcan bildirmək; ◊ **in ein [dasselbe] Horn** ~ kimləsə əlbir olmaq; **aus einem Munde kalt und warm** ~ eyni zamanda həm lehinə, həm də əleyhinə danışmaq; **Trübsal** ~ qəmlənmək.

Bläser *m* (6) **1.** şüşəüfürən, şüşəçi; **2.** borubalan.

Bláse || werk *n tex.* körük.

Blás || horn *n* şeypur.

blasiert *a* lovğa.

Blasiertheit *f oh. pl* həddsiz iddia; lovğalıq.

blásig *a* qabarıqlı, qabarıq.

Blás || instrument *n* nəfəs aləti (*musiqi*).

Blasphemie [-fe'mi:] *f* (11) ehtiramsızlıq; küfr, kafirlik.

bláß || blau *a* açıq-mavi.

Blässe *f oh. pl* solğunluq; rəngsizlik.

blaß *a* solğun.

Blatt *n* (5) **1.** yarpaq; ləçək; **2.** vərəq (*kağız*); **vom ~ spielen** *mus.* notdan çalmaq; **ein unbeschriebenes ~** 1) yazılmamış vərəq; 2) *məc.* sadədil, təmiz adam; **3.** qəzet; **4.** qat (*xəmir*); **5.** kürək; **6.** *tex.* zolaq, pər (*avarda, pərdə*); ◊ **das ~ wendet sich** vəziyyət dəyişir, iş başqa şəkil alır; **kein ~ vor den Mund nehmen** utanmadan / çəkinmədən danışmaq.

blátt || ähnlich *a* yarpaqşəkilli.

Blättchen *n* vərəqcik, yarpaqcığaz.

Blátter *f* (11) **1.** çopurluq, çiçək yeri; **2.** *pl tib.* çiçək; **3.** sızaq, sızanaq.

blätt(e)rig *a* **1.** qat-qat, lay-lay; **2.** *bot.* yarpaqlı.

Blätter || kuchen *m* qat-qat fətir; qatlama.

blätterlos *a* yarpaqsız.

blättern I *vi:* **in einem Buche** ~ kitabı vərəqləmək; **II sich** ~ qat-qat olmaq, lay-lay olmaq.

Bláttern *f pl tib.* çiçək.

bláttern || narbig *a* çopur.

Bláttern || impfung *f* çiçək peyvəndi.

Blätter || tabak *m* tənbəki; **~teig** *m* qatlama xəmiri.

blátt || förmig *a* yarpaqşəkilli.

Blátt || gold *n* **1.** təbəqə qızıl; **2.** zərvaraq qızıl; **~kamm** *m k.t.* çəng, dırmıq; **~laus** *f k.t.* mənənə (*bitki biti*).

bláttlos *a* yarpaqsız.

Blátt || zinn *n* **1.** staniol; **2.** təbəqə qalay.

blau *a* göy, mavi; ~ **färben** göyərtmək, lilələmək; ~ **anlaufen / werden** göyərmək, gömgöy olmaq; **~er Fleck** göyərmiş yer, göy ləkə, qançır; ◊ **du wirst dein ~es Wunder erleben** sən hələ çox şey eşidəcəksən; **es wird mir grün und ~ vor den Augen** başım gicəllənir, gözümə qaranlıq çökür; *j-n* **grün und ~ schlagen** kimisə gömgöy eləmək; **~e Bohnen** *məc.* güllə; **~es Blut** *isteh.* nəcib nəsil; *j-m* **~en Dunst vormachen** kimisə aldatmaq; **mit einem ~en Auge davonkommen** nisbətən asanlıqla canını qurtarmaq.

Blau *n* -es, *oh. pl* **1.** göylük, göy rəng, mavi rəng; **2.** lil; **in ~ gekleidet** göy rəngə boyanmış; ◊ **ins ~e hinein reden** cəfəngiyat danışmaq; **das ~e von Himmel versprechen** çox şey vəd etmək; **das ~e vom Himmel herunterlügen** həyasızcasına yalan danışmaq.

bláu || äugig *a* göygöz, mavi gözlü.

Bläue *f oh. pl* **1.** göy rəng, göylük; **2.** lil.

bläuen *vt* göyərmək, göy rəngə boyamaq; liləmək.

bläulich *a* göytəhər, mavi.

Bláu || papier *n* surətçıxaran kağız; **~pause** *f xüs.* göy kağız. (*cizgi kağızı*). **~säure** *f kim.* sianid turşusu; **~stift** *m* göy karandaş.

Blech *n* (2) **1.** tənəkə, ağ dəmir; **2.** *məc.* pul; ◊ **das ist ~** *dan.* bu cəfəngiyatdır.

Bléch || büchse *f*, **~dose** *f* dəmir qutu.

bléch(r)n *a* tənəkə, dəmir.

Bléch || hammer *m*, **~hütte** *f* təbəqə yayan zavod (*sex*); **~instrument** *n* nəfəslə çalınan musiqi aləti (*mis*) **~schild** *n* pilək; **~walzwerk** *n* təbəqə yayma dəzgahı; **~zinn** *n* staniol (*nazik qalay təbəqəsi, zər*).

Blei I *m* (1) çapaq (*bálıq*).

Blei II *n* (2) **1.** qurğuşun; **mir liegt es wie ~ in den Gliedern** *məc.* elə bil bütün bədənimə qurğuşun tökülüb, çox yorulmuşam; **2.** karandaş; **3.** *mətb.* yığım (*yığılmış hərflər, mətn*).

bléi || artig *a* qurğuşuna oxşar.

Bléibe *f oh. pl* yurd.

bléiben *vi* (s) qalmaq; olmaq; **wo ist das geblieben?** bu harada qaldı?; **ich bleibe dabei** mən fikrimdə qalıram; **es bleibt dabei** qət olundu; **bei der Sache ~** məsələdən kənara çıxmamaq; **bleib mir damit vom Halse [vom Leibe]!** əl çək yaxamdan!; **stecken~** ilişib qalmaq; **was bleibt mir übrig?** mən nə etməliyəm?

Bléiben *n* -s, *oh. pl* olma, qalma.

bléibend *a* qalan; davamlı, uzunmüddətli; *məc.* davamlı; daimi.

bléiben || lassen *vt* **1.** qoymaq, buraxmaq, əl dəyməmək; **2.** kəsmək; dayandırmaq; **lassen Ste das bleiben!** buraxın!; kifayətdir!; **er sollte das ~!** o bunu etməməli idi!

bléich *a* solğun, rəngsiz, rəngi qaçmış.

Bléiche *f* (11) **1.** solğunluq; **2.** ağartma; **3.** ağartma sexi.

bléichen I *vt* ağartmaq, rəngini itirmək; **II** *vi* (h. s) solmaq, ağarmaq (*rəng*).

Bléichen *n* -s, *oh. pl* ağartma.

Bléicher *m* (6) ağardıcı, boyaqçı.

Bléich || sucht *f oh. pl tib.* qanazlığı, anemiya.

bléichsüchtig *a* qanı az.

bléiern *a* **1.** qurğuşun; **2.** *məc.* ağır.

bléi || farben, ~farbig *a* qurğuşun rəngli.

Bléi || feder *f* karandaş.

bléi || schwer *a* qurğuşun kimi ağır; **es liegt mir ~ in den Gilledern** *məc.* yaman yorulmuşam, güclə hərəkət edirəm, yerimdən tərpənə bilmirəm.

Bléi || stift *m* karandaş.

Bléi || stock *m* ağırlıq.

Bléi || weiß *n oh. pl* sink belili (*ağ boyaq*).

Blénde *f* (11) **1.** *tikin.* bütöv pəncərə, bütöv qapı; taxça; **2.** *hərb.* deşik; sipər; **3.** *foto.* diafraqma.

blénden *vt* **1.** kor etmək; *məc.* heyran etmək; **2.** qabağını tutmaq, qabağını kəsmək (*işığın*); **3.** *hərb.* sipər çəkmək; **4.** gözlük taxmaq (*ata*).

bléndend *a* gözqamaşdırıcı; parlaq; **sie erzählt ~** o çox gözəl danışır.

Blénd || laterne *f* cib fənəri; siqnal fənəri.

Bléndling *m* (1) rəzil; düşük, yaramaz.

Bléndung *f* (10) **1.** gözü kor etmə; gözü qamaşdırma; qaranlıqlaşdırma; **2.** *hərb.* blindaj, istehkam; **3.** *foto.* diafraqma.

Blénd || werk *n* **1.** göz aldanması, xəyal; yanılma; **2.** *hərb.* blindaj.

blessieren *vt* yaralanmaq.

Blessierte *m, f* (9*) yaralı.

Blessúr *f* yara, yaralanma.

Bléuel *f* (6) toxmaq.

Blick *m* (1) baxış, nəzər; **auf den ersten ~** ilk baxışdan; **einen ~ werfen** *auf A* baxmaq, göz yetirmək; nəzər yetirmək; **soweit mein ~ reicht** göz işlədikcə; **den ~ nicht abwenden** nəzərini çəkməmək; *j-m* **einen ~ zuwerfen** kimisə baxmaq, göz atmaq.

blicken *vi* (*auf A*) baxmaq, kimisə nəzər yetirmək; **sich ~ lassen** görünmək; **das läßt tief ~** bu çox əhəmiyyətlidir; bu, insanı düşünməyə vadar edir.

Blick || feld *n* **1.** mənzərə, görünüş; **2.** *məc.* görüş dairəsi; bilik səviyyəsi; **sein ~ ist eingeengt** onun görüş dairəsi məhduddur.

blicklos *a* cansız, ölü (*baxış, gözlər*).
blind *a* **1.** kor; **~ werden** kor olmaq, gözü tutulmaq; **2.** yalan, saxta; boş (*gülləsiz*); **~es Fenster** *n* kor (gözsüz) pəncərə; **~er Lärm, ~er Alarm** yalançı həyəcan; **~er Elfer schadet nur** *ata. söz.* Cəhd çarıq yırtar; **~er Passagier** biletsiz sərnişin; **~ darauf losschlagen** hara gəldi vurmaq.
Blind || darm *m anat.* korbağırsaq.
Blinddarm || entzündung *f* korbağırsaq iltihabı.
Blinde *m, f* (9*) kor; **das sieht ein ~r** *məc.* bunu kor da görür; bu, şəksiz belədir.
Blinde || kuh *f:* **~ spielen** gözbağlıca oynamaq.
Blinden || anstalt *f* korlar evi; **~druck** *m,* **~schrift** *f* korlar əlifbası.
Blindheit *f oh. pl* korluq; **mit ~ geschlagen sein** *məc.* aşkar şeyi görməmək.
blindlings *adv* kor-koranə, bəxtəbəxt, gözüyumulu.
Blind || schleiche *f* **1.** *zool.* koramal; **2.** sirr dağarcığı.
blink *a:* **~ und blank** tərtəmiz, parlaq.
Blink *m* (1) işıqla siqnalvermə.
blinken *vi* **1.** parıldamaq, işıldamaq; **2.** *hərb.* işıq işarələri vermək.
blinzeln *vi* sayrışmaq.
Blitz *m* (1) ildırım; **wie ein ~ aus heiterem Himmel** *məc.* yuxuya da gələ bilməyən; **wie der ~!** ildırım kimi!, ildırım sürəti ilə.
Blitz || ableiter *m* ildırımötürən.
blitz || ähnlich, ~artig *a məc.* ildırım sürəti ilə, ildırım kimi.
blitz || blánk a parlaq, təmizlənmiş.
Blitz || bote *m* təcili kuryer.
blitzen *vi* və *vimp* parıldamaq; işıldamaq; **es blitzt** ildırım çaxır.
blitz || schnéll I *a* ildırımsayağı; II *adv* bir anda, ani.
Blitz || sicherung *f elek.* ildırımötürən; **~strahl** *m* şimşək; **~telegramm** *n* təcili teleqram; **~zug** *m* ildırımsürətli qatar.
Blizzard ['blizərt] *m* -s, -s qarlı tufan (ABŞ).
Block *m* (1*) **1.** oyun kartının yığını; buz parçası; kötük, şalban başı; **2.** ölüm cəzasının icra olunduğu yer; **3.** *məc.* kobud bina; **4.** *siy.* partiyalar arasında ittifaq; **7.** (*pl həmç.* -s) bloknot.
Blockáde *f* (11) **1.** blokada, mühasirə, **2.** *məth.* ləkə (*çap olunmuş səhifələrdə*).
blockieren *vi* **1.** mühasirəyə almaq; **2.** *məth.* hərfləri çevirmək.
blöd(e) *a* **1.** uzağıgörməyən; **2.** ağılsız, axmaq, ağıldankəm.
Blödheit *f* (10) **1.** korazehinlik, kütlük; **2.** utancaqlıq.
Blödsinn *m oh. pl* **1.** kəmağıllılıq, ağılsızlıq; **2.** boş şey, mənasız şey, cəfəngiyat; **welch ein ~! solch ein ~!** bu nə cəfəngiyatdır!
blödsinnig *a* ağlı zəif, küt, kəmağıl; ağılsız.
blöken *vi* movuldamaq, mələmək.
blond *a* sarışın, açıq sarısaç.
Blónde *m, f* (9*) sarıbəniz, sarışın.
blónd || haarig *a* sarısaçlı, sarısaç.
bloß I a 1. yalnız; **2.** çılpaq; açıq; **mit ~en Fußen** ayağıyalın; **auf ~er Erde** quru yerdə; **mit ~em Auge** yaraqsız gözlə; **II** *adv* ancaq; **ich habe mich ~ geritzt** mən ancaq cırmaqlandım; **er ist nicht ~ klug, sondern auch gebildet** o təkcə ağıllı deyil, həm də oxumuşdur.
Blöße *f* (11) **1.** çılpaqlıq; **2.** tala, açıq yer (*meşədə*); **3.** *məc.* zəiflik; **sich eine ~ geben** *məc.* (*özünün*) zəif cəhətini göstərmək, özünü etibardan salmaq, özünü ləkələmək.
blóß || legen *vt* açmaq, üstünü açmaq, aşkara çıxarmaq; faş etmək.
blóß || stellen I *vt* üstünü açmaq, aşkara çıxarmaq, faş etmək; ifşa etmək; etibardan salmaq, nüfuzdan salmaq; **II sich ~** rüsvay olmaq, biabır olmaq; **sich der Gefahr ~** özünü təhlükəli vəziyyətə salmaq; **sich dem Gelächter ~** özünü gülünc vəziyyətə salmaq.
Bluff [blʌf] *m* -s, -s uydurma, yalan, aldatma.
blühen *vi* çiçəklənmək; ◊ **sein Weizen blüht** onun işi gətirir; **das kann mir auch noch ~!** *isteh.* belə şey məni də gözləyir, bu elə mənim də başıma gələ bilər.
blühend *a* çiçəklənən.
Blümchen *n* **"Blume"** *söz. kiç.*
Blúme *f* (11) gül, çiçək; ◊ **durch die ~ sprechen / reden** *məc.* kinayə ilə danış-

Blúmen || beet *n* çiçək ləki; **~knospe** *f* (11) qönçə; **~kohl** *m* gül kələm; **~mädchen** *n* çiçək (*gül*) satan qız; **~strauß** *m* gül dəstəsi.
blúmig *a* çiçəkli, çiçəklə zəngin; əlvan.
Blúse *f* (11) **1.** kofta; **2.** gimnastyorka (*hərbi biçimli üst köynəyi*).
Blut *n* -(e)s, *oh. pl* qan; **das liegt mir im ~** (e) *məc.* bu mənim qanımda var, mən təbiətən beləyəm; **junges ~** gənclər; **leichtes ~** yüngülxasiyyət adam, arsız adam; **mit kaltem ~** soyuqqanlılıqla; **ruhig ~!** sakit olun!; **böses ~ machen / verursachen** hirsləndirmək, əsəbiləşdirmək.
Blút || ader *f anat.* vena (*qan damarı*).
blút || ähnlich *a* qanabənzər.
blút || arm *a* qanıaz, qansız.
blút || árm a çox kasıb.
Blút || armut *f oh. pl* qanazlığı; **~bad** *n* qırğın; **~druck** *m oh. pl tib.* qan təzyiqi (*sıxımı*); **~durst** *m* qana susama.
blút || dürstig *a* qaniçən, qana susayan, qana həris.
Blüte *f* (11) **1.** gül, çiçək; ləçək; **2.** çiçəklənmə, çiçək açma; *məc.* inkişaf, artım; **in ~ stehen** çiçəklənmək, çiçək açmaq; **in der ~ des Lebens** həyatın çiçəklənmə dövründə.
Blút || egel *m* zəli.
blúten *vi* **1.** qan axmaq; **er blutet aus der Nase** onun burnundan qan axır; **2.** (*für A*) qan axıtmaq (*kimdən ötrüsə, nədən ötrüsə*).
Blüte || zeit *f* **1.** çiçəklənmə vaxtı; *məc.* çiçəklənmə dövrü; **2.** gənclik; **~ des Lebens** həyatın baharı, gənclik.
Blút || fluß *m oh. pl* qanaxma; **~gefäß** *n* qan damarı; **~ gerüst** *n* eşafot (*edam kürsüsü*).
blút || getränkt *a* qanla hopdurulmuş.
Blútgier *f* qaniçənlik, qana hərislik, qana susama.
Blút || hund *m* **1.** ov iti; **2.** *məc.* qaniçən, zalım; **~husten** *m tibb.* qan qusma, qan hayxırma.
blútig *a* qanlı, qana batmış; **~ schlagen** qanına bələmək (bulamaq), qanı axana qədər döymək.
blút || ír[redacted]

blút || leer *a* qansızlaşdırılmış, qanı alınmış, qansız.
Blút || probe *f* qan analizi; **~rache** *f* qan qisası.
blút || reich *a* çoxqanlı, doluqanlı; **~rot** *a* al, al-qırmızı, qanqırmızı; **er wurde ~** o, pul kimi qızardı; **~rünstig** *a* qana bulanmış, qana batmış.
Blút || sauger *m* zəli; *məc.* qaniçən, zalım; **~schande** *f* yaxın qohumlar arasında cinsi əlaqə; **~schuld** *f* qətl, öldürmə.
blút || stillend *a tib.* qankəsən.
Blút || sturz *m tib.* qanaxma, qansızma.
blúts || verwandt *a* qan qohumu, atadan bir, anadan ayrı.
Blút || tat *f* canilik.
blùt || überströmt *adv* qan axıdaraq, qan tökərək.
Blútung *f* (10) *tib.* qanaxma.
Blút || vergießen *n* qan tökmə, qırğın.
Bock *m* (1) **1.** təkə; qoç; **2.** şahnişin; **3.** *tex.* kranşteyn, dirsək; körpü dayağı; **4.** *idm.* tullanma eşşəyi; **5.** *məc.* səhv; ◊ **einen ~ schießen** *məc.* səhv etmək, yanılmaq; **den ~ zum Gärtner machen** qoyunu qurda tapşırmaq.
bóck || beinig, bockig *a məc.* tərs.
Bóck || bier *n* mart pivəsi.
bócken *vi* şıltaqlıq etmək, tərslik etmək.
Bóck || säge *f* yaylı mişar.
Bócks || horn *n* qoç buynuzu; ◊ **ins ~ jagen** *dan.* təəccübləndirmək, qorxutmaq.
Bóck || wurst *f* sardelka (*sosiska növü*).
Bóden *m* (7) *oh. pl* **1.** torpaq; yer; **der Grund und ~** torpaq yeri; **auf fremdem ~** özgə torpağında; **zu ~ fallen** yerə düşmək/yıxılmaq; **zu ~ schlagen** düşməni zərbə ilə yıxmaq; **die Augen zu ~ schlagen** gözlərini yerə dikmək; **2.** dib; döşəmə; *məc.* əsas; **auf dem (am) ~** döşəmədə; **bis auf den ~** dibinəcən; **3.** çardaq; ◊ **in Grund und ~** əsaslı surətdə, tamamilə.
Bóden || abwehr *f hərb.* yerdə hava hücumundan müdafiə; **~anteil** *m* pay torpaq.
bóden || dumm *a* həddindən artıq axmaq.
Bóden || ertrag *m oh. pl iqt.* torpaq gəliri; **~fenster** *n* çardaq pəncərəsi.

bódenlos *a* dibsiz; əsassız; **~er Unsinn** tamamilə boş şey, mənasız şey.
Bóden || satz *m kim.* çöküntü, xılt; **~schätze** *pl* yeraltı sərvət.
bóden || ständig *a* yerli, oturaq.
Bóden || ständigkeit *f oh. pl* oturaq həyat.
Bóden || treppe *f* çardaq pilləkəni.
Bógen *m* (7) **1.** qövs; **2.** əyrilik; əyinti; **3.** *tikin.* tağ, tağ-tavan; **4.** *mus.* yay, kamança yayı; **5.** yay, kaman (*silah*); **in Bausch und ~** topdan, bir yerdə; bütünlüklə; **er geht in weiten ~ um mich herum** o məndən uzaq qaçır, o məni görməməyə çalışır; **6.** *mətb.* vərəq.
bógen || weise *adv* vərəqlərlə, vərəq-vərəq.
Böhle *f* (11) tir.
Böhme *m* (9) *tar.* çex.
Böhmen *n tar.* Bohemiya.
böhmisch *a* çex, bohem; ◊ **das sind mir ~e Dörfer** bundan mənim başım çıxmaz.
Bóhne *f* (11) paxla; dən; **türkische ~** lobya; ◊ **blaue ~n** *məc.* güllələr; **nicht die ~!** *dan.* bir damcı da olsun yox!
bóhnern *vt* mumla sürtmək (*döşəməni*).
bóhren *vt* və *vi* burğulamaq, burğu ilə deşmək; **ein Schiff in den Grund ~** gəmini batırmaq; **in der Nase ~** burnu qurdalamaq; **dieser Gedanke bohrt mir im Kopfe** *məc.* bu fikir məni dinc qoymur.
Bóhrer *m* (6) **1.** burğu; **2.** deşici, qazmaçı.
Bóhr || lade *f* qazma dəzgahı; **~loch** *n* quyu, buruq; **~maschine** *f* **1.** *tib.* bormaşın (*diş həkimlərinin işlətdiyi burğu maşını*); **2.** *tex.* burğu dəzgahı; **~turm** *m* (*neft*) qazma vışkası.
Bóhrung *f* (10) **1.** burğulama; qazma; **2.** dəlik (*burğunun*).
Bóhr || winde *f tex.* burğu.
Bója *f* (11) *dəniz.* buy; siqnal üzgəci; baken.
Bóll || werk *n* **1.** qala, bürc; **2.** *məc.* dayaq, istinadgah.
Bolschewik *m* -s və -en, -i;-in *f* bolşevik (*kişi və qadın*).
Bolschewismus *m* bolşevizm.
bolschewistisch *a* bolşevik; **der ~e Terror** bolşevik terroru.
Bólzen *m* (7) **1.** *tex.* bolt; **2.** bir şeyi bəndləmək üçün tir, dirək; **3.** mizraq, cida; ◊ **alles zu ~ drehen** həmişə pis tərəfi görmək.
bombardieren *vt* bombardman etmək, topa tutmaq.
Bómbe *f* (11) bomba; **mit ~n belegen** topa tutmaq.
Bómben || erfolg *m* böyük müvəffəqiyyət.
Bómben || flugzeug *n* bombardmançı təyyarə.
bómben || sicher *a* **1.** bomba dəyməyən, bombadan təhlükəsiz; **2.** *dan.* şübhəsiz, tam etibarlı; **~er Unterstand** *hərb.* bir mərmi keçə bilməyən sığınacaq.
Bómber *m* (6) bombardmançı təyyarə.
Bonbon [bɔ̃'bɔ̃] *m, n,* -s, -s nabat, konfet.
Bónze *m* (9) **1.** bonza (*Yaponiyada və Çində budda kahini*); **2.** *isteh.* bürokrat.
Boot *n* (2) qayıq; **~ fahren** qayıqda gəzmək.
Boots || führer *m* qayıqçı; **~haken** *m* qarmaq, dəstəli qarmaq; **~mann** *m* (*pl* **~leute**) *dəniz.* bosman (*gəmidə növbətçi komandirin köməkçisi*).
Bórax *m* **-(es)**, *oh. pl kim.* bura (*borat turşusunun natrium duzu*).
Bord *m* (1) **1.** *dəniz.* bort; yan, kənar (*gəminin*); **an ~** gəmidə, təyyarədə; etw. **über ~ werfen** nəyisə gəmidən atmaq; *məc.* rədd etmək; **frei an ~** gəmiyə çatdırmaq şərti ilə; **2.** *tikin.* karniz, pərvaz (*divarın yuxarı tərəfində pəncərə və qapı üstündəki çıxıq*); **3.** ləmə.
Bórd || funker *m* radist (*gəmidə, təyyarədə*).
Bordüre *f* (11) haşiyə, köbə, kənar.
Borg *m* (e) s, *oh. pl* borc; **auf ~ nehmen** borc almaq.
bórgen *vt* **1.** (*bei D*) borc almaq (*kimdənsə*); **2.** (*D*) borc vermək (*kimsəyə*).
bórg || weise *adv* borc olaraq, borc.
Born *m* (1) mənbə, bulaq, çeşmə; *məc.* xəzinə, dəfinə; **ein ~ der Weisheit** *zar.* elm dəryası.
borniert *a* məhdud, küt.
Börse *f* (11) **1.** pul kisəsi; **2.** birja.
Bórste *f* (11) cod tük; qıl; donuz tükü.
bórsten (sich) tüklərini qabartmaq/ürpətmək.
bórstig *a* cod, sərt (*tük*); *məc.* kobud, yonulmamış; **~ werden** hirslənmək, kobud danışmaq.
Bórte *f* (11) köbə, haşiyə, qıraq; bafta.
bös || artig *a* yaman, çox pis; pisxassəli (*şiş*).

Böschung *f* (10) eniş, yamac; *hərb.* eskarp.
böse *a* acıqlı, hirsli, pis, yaramaz; **~ machen** acıqlandırmaq; **~ sein [werden]** (*D / auf A*) acıqlanmaq (*kimsə*); **du bist mir ~** sənin mənə acığın tutur; **es ist nicht ~ gemeint** bu pis fikirlə deyilməyib; **~ Nachricht** pis xəbər; **~s Blut machen / erregen** qan qaraltmaq; **ein ~er Finger** xəstə barmaq.
Böse *m, f* (9*) **1.** qılıqsız (*adam*); **2.** şeytan, məlun; **3.** *n* (9*) pislik; zərər, ziyan; **sich nichts ~s dabei denken** pis fikirdə olmamaq; **gedenke meiner nicht im ~n** məni yaxşılıqla xatırla.
Böse || wicht *m* cinayətkar, cani.
bóshaft *a* acıqlı, qəzəbli, fitnə-fəsadlı.
Bósheit *f* (10) **1.** *oh. pl* acıq, hirs; kin, qəzəb; istehza; **aus ~** acıqdan; **2.** pis hərəkət.
bös || willig *a* pisfikirli, pisniyyətli, pisniyyət.
Botánik *f* (10) botanika, nəbatat.
Bóte *m* (9) xəbərgətirən, xəbərverən; carçı, kuryer.
bót || mäßig *a* **1.** başqasından asılı olan, tabe; ... itaətində olan, tabe olan; **2.** xərac verən.
Bót || mäßigkeit *f* **1.** hökmranlıq, ağalıq; **2.** hakimiyyət altında olma, tabelik.
Bótschaft *f* (10) **1.** xəbər, məlumat; **2.** diplomatik müvəkkillik; səfarətxana.
Bótschafter *m* (6) səfir, səlahiyyətli müvəkkil.
Böttcher *m* (6) çəlləkçi.
Böttich *m* (1) çən.
bourgeois [burʒo'a:] *a* burjua.
Bourgeoisie [burʒoa''zi:] *f oh. pl* burjuaziya.
bóxen *vi idm.* bokslaşmaq.
Bóxer *m* (6) *idm.* boksyor, boksçu.
Bóx || kampf *m* boks; **~ring** *m* boks meydançası ringi.
Boy *m* -s, -s **1.** oğlan, balaca, gənc, cavan; **2.** mehmanxanada qulluq edən oğlan.
Boykótt *m* (1) boykot; **mit ~ belegen** boykot etmək.
boykóttieren *vt* tökləmək, boykot etmək.
brach I *a k.t.* becərilməmiş, xam.
brach II "*brechen*" *felinin impf'i.*
Brách || acker *m,* **~feld** *n,* **~land** *n k.t.* dincə qoyulmuş torpaq, herik.
brach || legen *vt* dincə qoyaq.
brach || liegen *vi* (*h, s*) dincə qoyulmaq; **das Feld liegt brach** torpaq dincə qoyulub.
Bráchse *f* (11), **Brachsen** *m* (1) çapaq (*balıq*).
Brack *n* -(e)s, *oh. pl* çıxdaş, brak.
brácken *vt* çıxdaş etmək.
brackig *a* **1.** şorsulu; içməyə yararsız (*su*); **2.** şortəhər.
Bráck || wasser *n* şor su.
Bramárbas *m* -, -se lovğa, gopçu, özünü öyən.
Branche ['brɑ̃:ʃə] *f* (11) **1.** sahə (*sənaye, ticarət*); **2.** ixtisas, sənət.
Brand *m* (1*) **1.** yanğın; **in ~ stehen** yanmaq; **in ~ geraten** alışmaq; **in ~ stecken** yandırmaq, od vurmaq; **2.** yandırma (*kərpic və s.*); **3.** dəm, bərk isti, bürkü; *məc.* qızğınlıq, coşqunluq; **4.** kösöv; **5.** *oh. pl tib.* qanqrena; **6.** *oh. pl k.t.* sürmə (*taxıl xəstəliyi*); **~bombe** *f* yandırıcı bomba, fuqas bombası; **~fest** *a* odadavamlı; **~fleck(en)** *m* yanıq, yanıq yeri; **~leiter** *f* yanğın nərdivanı; **~mal** *n* (*pl -male / -mäler*) **1.** *tib.* yanıq, yanıq yer; **2.** *məc.* damğa; **~malerei** *f* yandırma üsulu ilə naxış açma.
bránden *vi* sınmaq, qırılmaq; coşmaq, şiddətlənmək (*dalğa*).
bránd || marken *vt* **1.** damğa vurmaq, damğalamaq; **2.** *məc.* biabır etmək, rüsvay etmək.
bránd || schatzen *vt* **1.** təzminat qoymaq; **2.** soymaq, qarət etmək, talamaq.
Bránd || schatzung *f* **1.** talan, qarət; **2.** təzminat.
Bránd || stätte *f,* **~stelle** *f* yanğın yeri; **~stifter** *m,* **~stifterin** *f* qəsdən yandıran; qızışdıran.
Bránd|ung *f* (10) ləpədöyən, sahilə çırpan dalğalar.
Bránd || wunde *f tib.* yanıq, yanma; **~zeichen** *n* damğa.
Brännt || essig *m* üzüm sirkəsi.
Brännt || wein *m* araq.
Brännt|wein || brennerei *f* araq zavodu.
bráten I *vt* **1.** qızartmaq; **braun ~** qovurmaq; **2.** *tex.* yandırmaq, bişirmək; **II** *vi* qızardılmaq; **sich in der Sonne ~** *məc.* gündə qaralmaq (yanmaq).
Bráten *m* (7) qovurma; qızartma; ◊ **ein fetter ~** *məc.* çoxlu pul, böyük qazanc; **er riecht den ~** o, duyuq düşüb.

Brát || kartoffel *f* qızardılmış kartof; **~ofen** *m* duxovka; **~pfanne** *f* tava; **~spieß** *m* kabab şişi.

Brauch *m* (1*) adət, qayda, dəb; **es ist bei uns so ~** bizdə adət belədir.

bráuchbar *a* yararlı, lazımlı, gərəkli.

bráuchen I *vt* **1.** işlətmək, istifadə etmək; **2.** ehtiyacı olmaq, lazım olmaq; **das ist nicht zu ~** bu, yararlı deyil; **Sie ~ nur zu sagen** Sizin deməyiniz kifayətdir; **man braucht nicht** lazım deyil; **Sie ~ nicht zu kommen** Siz gəlməsəniz də olar; **das braucht Zeit** buna vaxt lazımdır; **II** *vimp* **was braucht es so viel Umstände?** bu qədər əda nəyə lazımdır?

bráuchlich *a* adi, çox işlənən.

Bráue *f* (11) qaş.

bráuen I *vt* bişirmək, hazırlamaq (*qəhvə, pivə*); **II** *vi*: **das Meer braut** dənizin üzərini bulud örtür; **der Nebel braut** duman topa-topa qalxır.

Bráuer *m* (6) pivəçəkən.

Brauerèi *f* (10) pivə zavodu.

bráun *a* darçını, qəhvəyi; qonur; qarayanız, qarabuğdayı; kəhər; **~ brennen** gündən yanmaq, qaralmaq; **~gebrannt** qaralmış, gündən yanmış.

Bráune *m, f* (9*) **1.** xurmayı saçlı (*adam*); **2.** kəhər (*at*).

Bräune *f* (11) **1.** *oh. pl* yanma, qaralma; **2.** *tib.* angina; laringit; **häutige ~** *tib.* boğma (*boğazağrısı*).

bráun || gelb *a* tünd-sarı.

Bráun || hemden *pl* "qəhvəyi köynəklilər" (*alman faşistləri*); **~kohle** *f miner.* qonur kömür.

bräunlich *a* qonurtəhər, boztəhər.

Bráuse *f* (11) **1.** duş; **2.** limonad.

bráusen *vt* **1.** şiddətlənmək, coşmaq, səsküy salmaq, gurultu salmaq (*külək, dəniz, meşə*); **2.** *məc.* qaynamaq; coşmaq (*qan*).

Braut *f* (3) gəlin, nişanlı qız.

Bräutigam *m* (1) nişanlı, adaxlı (*oğlan*).

Bráut || paar *n* nişanlı qız-oğlan; adaxlılar; **~werberin** *f* elçi; **~werbung** *f* elçilik.

brav I *a* sərfəli; qoçaq; igid, cəsarətli; **II** *adv* əla; şöhrətli, şərəfli.

bravieren *vt* **1.** özünü yüksək tutmaq; lovğalanmaq; **2.** saymamaq, etina etməmək, laqeydlik göstərmək.

Bréch || eisen *n* ling.

bréchen* I *vt* **1.** sındırmaq, qırmaq; **sein Wort ~** sözünün üstündə durmamaq; sözünə xilaf çıxmaq; **2.** *fiz.* sınmaq (*işıq şüası*); ◊ **einen Streit vom Zaun ~** səbəb olmadan savaşa girişmək; **eine Lanze** *für j-n* **~** kimisə müdafiə etmək, kiminsə tərəfini saxlamaq; **eine Lanze mit** *j-m* **~** kimləsə mübahisə etmək; **eine Sache übers Knie ~** işi başdansovdu görmək; **II** *vi* **1.** (s) sınmaq, çatlamaq (*buz*); **2.** (s) *məc.* sönmək (*baxış*); kəsilmək, susmaq (*səs*); **die Geduld bricht mir** səbrim tükənir; **3.** (h) (*mit D*) kimləsə əlaqəni kəsmək/qırmaq; **III sich ~** özünü sındırmaq; sınmaq; **sich** (*D*) **Bahn ~** *məc.* özünə yol açmaq; **sich den Hals ~** *məc. dan.* müvəffəqiyyətsizliyə uğramaq, güdaza getmək.

Bréchen *n* -s, *oh. pl* **1.** sınma, sındırma; **2.** sınma, istiqamətini dəyişmə (*şüa*); **3.** *tib.* qusma, öyümə.

Brécher *m* (6) **1.** daşdoğrayan maşın; **2.** ləpədöyən; birdən qopan şiddətli külək.

Bréch || mittel *n* qusdurucu dərman; **~reiz** *m* ürəkbulanması, öyümə; **~stange** *f* ling.

Bréchung *f* (10) **1.** sındırma, sınma; **2.** *fiz.* sınma (*işıq şüaları*).

Bréi *m* (1) sıyıq; püre; **dicker ~** xəşil; **dünner ~** horra; ◊ **wie die Katze um den heißen ~ herumgehen** *məc.* qaynar yal başında it kimi firlanmaq.

bréit *a* enli; **3 Meter ~** 3 metr enində; **~(er) machen** genəltmək, genişləndirmək; ◊ **sich ~ machen** yayxanmaq, səvərmək; sərələnmək; təşəxxüs satmaq; **weit und ~** hər yerdə; **ein langes und ~es Erzählen** ətraflı nəql etmək.

bréit || béinig *a* iriaddımlı, iri addımlarla.

Bréite *f* (11) **1.** en; *məc.* genişlik; **in die ~ gehen** *məc.* kökəlmək, yoğunlaşmaq; *2. coğr.* en dairəsi.

bréiten *vt* genişləndirmək.

Bréiten || grad *m* en dərəcəsi.

bréit || krempig *a* enlitəl, yanları enli.

bréit || machen (sich) *1.* yaxşı rəhatlanmaq, yaxşı yerləşmək; **2.** *məc.* təşəxxüs satmaq, özünü çəkmək; **3.:** sich mit etw. ~ nəyləsə lovğalanmaq / özünü göstərmək.

bréit || schult(e)rig *a* enlikürək.

bréit || spurig *a* **1.** *d.y.* enli; **2.** *məc.* lovğa, təkəbbürlü, iddialı.

bréit || treten *vt* **1.** geyib genəltmək (*ayaqqabı*); **2.** *məc.* işi böyütmək/şişirtmək.

Brémse I *f* (11) *zool.* böyələk; gigovun, mozalan.

Brémse II *f* (11) *tex.* əyləc.

brémsen *vt* əyləcləmək, dayandırmaq.

brénnbar *a* adışqan, yanar.

brénnen I *vt* **1.** yandırmaq; oda vermək, ütmək; **Holz ~** odun yandırmaq; **2.** yandırmaq, alışdırmaq; **3.** burmaq, burdurmaq (*saçı*); **sich** (*D*) **eine Kugel vor den Kopf ~** *dan.* gülləni öz alnına çaxmaq; **II** *vi* **1.** alovlanmaq, alışmaq; **2.** arzu etmək, səbirsizliklə gözləmək; **das Gesicht brennt mir** *məc.* sifətim od tutub yanır; **der Boden brennt mir unter den Füßen** *məc.* ayağım altında yer od tutub yanır; vəziyyətim çox pisdir; **III** *vimp*: **es brennt!** yanğın!; **es brennt ihm auf der Zunge** *məc.* onun dili dinc durmur, onun dili gicişir; **IV sich ~** yanmaq, özünü yandırmaq.

brénnend I *a* yandırıcı, qızğın, od tutmuş; **eine ~e Frage** mühüm məsələ; **II** *adv* son dərəcə, olduqca.

Brénner *m* (6) **1.** odluq (*çıraqda, qaz plitəsində*); **2.** araqçəkən; **3.** ocaqçı.

Brénnerèi *f* **1.** araq zavodu; **2.** araq çəkmə; **3.** kərpic zavodu.

Brén || nessel *f* (11) *bot.* gicitkən.

Brénn || glas *n* yandırıcı şüşə; **~holz** *n oh. pl* odun; **~punkt** *m fiz.* fokus; **im ~ des Interesses** diqqət mərkəzində; **~spiegel** *m fiz.* yandırıcı güzgü; **~stoff** *m* duru yanacaq.

brénzlig *a* **1.** yanmış; **2.** *məc.* şübhəli; **die Sache ist / wird]** *məc.* iş şübhəli şəkil alır.

Brésche *f* (11) yarıq, zədə, deşik; **in die ~ springen** *məc.* kimisə əvəz etmək; **eine ~ schlagen** *məc.* yol açmaq.

Brett *n* (5) **1.** taxta, lövhə; **gedigte ~er** nazik, ensiz taxtalar; **2.:** schwarzes ~ 1) qara lövhə; 2) elan lövhəsi; **3.** *sin.*; **4.** *rəf*; **5.** *şahmat taxtası*; **6.** *pl tea.* sə[illegible] *idm.* ayaq xizəyi; **er hat ein ~ vor dem Kopf** *dan.* o gicdir; *j-m* **das ~ unter den Fußen wegziehen** kiminsə son ümidini kəsmək; **die ~er betreten** aktyor olmaq.

Brétter || bude *f* **1.** yonulmuş taxtalardan düzəldilmiş barak; **2.** balaca dükan; **3.** balaqan.

bréttern *a* nazik taxtalardan düzəldilmiş.

Brief *m* (1) **1.** məktub; **mit** *j-m* **~e wechseln** kimləsə məktublaşmaq; **~e abgeben** poçta məktub vermək; **~e einschreiben** sifarişli məktub göndərmək; **~e wechseln** yazışmaq; **2.** veksel (*borc sənədi*); **3.** qutu; paket.

Brief || beschwerer *m* basma (*yazını qurulamaq üçün alət*); **~bogen** *m* poçt kağızının vərəqəsi; **~bote** *m* məktubpaylayan, poçtalyon; **~kopf** *m* məktub sərlövhəsi, məktub başlığı.

brieflich I *a* yazılı; **~er Unterricht** qiyabi təhsil, **II** *adv* yazı ilə, yazılı surətdə; **mit** *j-m* **~ verkehren** kimləsə yazışmaq.

Brief || marke *f* poçt markası; **~papier** *n* poçt kağızı.

Briefschaften *pl* məktublar; müxbirlik.

Brief || tasche *f* pul kisəsi; **~taube** *f* poçt göyərçini, rabitə göyərçini; **~träger** *m* məktubdaşıyan, poçtalyon; **~umschlag** *m* zərf, konvert; **~wechsel** *m* yazışma.

Brigáde *f* briqada.

Brigadier *m* (1) briqadir; *hərb.* briqada komandiri.

Brigánt *m* (8) soyğunçu.

brillant [bril'jant] *a* parlaq.

Brillant [bril'jant] *m* (8) brilyant (*qiymətli daş*).

Brille *f* (11) **1.** gözlük, çeşmək, eynək; **mit der ~** eynəkdə, eynəkli; *etw.* **durch eine gefärbte ~e ansehen** *məc.* nəyisə düzgün görməmək / tərs görmək; **2.** oturmaq yeri (*ayaq yolunda*).

Brillen || schlange *f* kobra (*gözlüklü zəhərli ilan*).

brillieren [bril'ji:rən] *vi* parıldamaq, şəfəq saçmaq.

bringen *vt* gətirmək; çatdırmaq; **die Zeitung bringt heute viel Neues** qəzetdə bu gün çoxlu yeni xəbərlər var; **Schaden ~** zərər vurmaq; **es dahin ~, daß ...** işi o dərəcəyə çatdırmaq ki...; *j-n* **dahin ~, daß...** kimisə elə inandırmaq ki...; **in Ordnung ~** sahmana salmaq; **in Sicherheit ~** xilas etmək; **nach einem Orte ~** bir yerə aparmaq; *j-n*

um etw. (*A*) ~ kimisə nədənsə məhrum etmək; **zu Bett** ~ yatırtmaq; **zur Welt** ~ doğmaq, dünyaya gətirmək; **an den Mann** ~ satmaq, başdan eləmək (*malı*); *etw.* **an sich** ~ nəyisə mənimsəmək; **auf den Gedanken** ~ yada salmaq; **es auf 80 Jahre** ~ 80 il yaşamaq; *j-n* **aus der Fassung** ~ kimisə huldan/hövsələdən çıxarmaq; **(es) mit sich** ~, **daß...** bir şeyin səbəbi olmaq; **es über sich, es über sich** ~, **es übers Herz** ~ qərara gəlmək; **von der Stelle** ~ yerindən tərpətmək, yerindən eləmək; *j-n* **zu** etw. ~ kimisə məcbur etmək; **zu Papier** ~ yazılı surətdə ifadə etmək; **er hat es zu nichts gebracht** ondan bir şey çıxmadı.

Brise *f* (11) sahil küləyi.

britisch *a* britan.

bröckeln I *vt* xırda-xırda doğramaq, ovub tökmək; **II** *vi* (s) doğranmaq, ovulub tökülmək.

brócken *vt* xırdalamaq, doğramaq.

Brócken *m* (7) xırda şey, tikə; parça; qırıntı; *məc.* ayrı-ayrı sözlər; qırıq-qırıq məlumat; **er weiß ein paar französische** ~ o, fransızca bir neçə söz bilir; ◊ **das ist ein harter** ~ bu, çətin işdir.

bródeln *vi* (h, s) poqqıltı ilə qaynamaq.

brodieren *vi* çoki çəkmək, naxış salmaq.

Brokát *m* (1) zərxara.

Bróm || beere *f* (11) *bot.* böyürtkən.

Bronze ['brɔ̃:sə] *f* (11) tunc.

brónzen *a* tuncdan düzəldilmiş; tunc rəngli.

Brónze || zeitalter *n oh. pl* tunc dövrü.

Brósam *m* (1), **Brósame** *f* (11) *oh. pl* çörək qırıntısı.

Brósche *f* (11) sancaq.

broschieren *vi* kitab bağlamaq (*çap olunmuş səhifələri kitab şəklində yığmaq*).

Broschüre *f* (11) kitabça.

Brot *n* (2) çörək; **sein** ~ **verdienen** çörək pulu qazanmaq; ◊ **er kann mehr als** ~ **essen** o, bilikli adamdır; **das ist mein** ~ bu mənim çörək ağacımdır.

Brötchen *n* (7) bulka; qoğal.

Bród || erwerb *m* qazanc; **~fabrik** *f* çörək zavodu; **~kanten** *m* çörəyin qırağı; **~korb** *m* çörək səbəti; **~kruste** *f* çörək qabığı; **~laib** *m* qalac, kömbə çörək.

brótlos *a* **1.** çörəksiz; **2.** *məc.* işsiz; **~e Kunst** azgəlirli ixtisas; **~ werden** çörəyi əlindən çıxmaq.

Bród || losigkeit *f oh. pl* çörək çatışmazlığı; *məc.* ehtiyac; **~schelbe** *f*, **~schnitte** *f* çörək dilimi, çörək parçası.

Bruch *m* (1*) **1.** sındırma, sınma; **2.** sındırma, sınıq; kəsilmə; çatlamış yer; **ein** ~ **mit der Vergangenheit** keçmişlə əlaqənin kəsilməsi; **3.** *tib.* qrıja, yırtıq; **4.** *riyaz.* kəsr; **echter** ~ düzgün kəsr; ◊ **in die Brüche gehen** müvəffəqiyyətsizliklə qurtarmaq; **5.** karxana (*daş*); **6.** əkin yeri; **7.** pozulma.

Brúch || eisen *n* dəmir qırıtısı; qırıntı dəmir.

Brúch || festigkeit *f tex.* sınma müqavimәti (*metal*).

brüchig *a* kövrək.

Brúch || stelle *f* sınıq yeri; **~stück** *n* **1.** qırıntı, parça; **2.** parça, hissə.

brúchstück || weise *adv* hissə-hissə, parça-parça.

Brúch || teil *m* hissəcik, zərrə; kəsr; **~zahl** *f*, **~ziffer** kəsri ədəd, kəsr; **~zucker** *m* doğranmış qənd, parça qənd.

Brücke *f* (11) **1.** körpü; **eine** ~ **bauen / schlagen** körpü salmaq; **2.** *j-m* **eine** ~ **bauen** *məc.* kimәsə kömək etmək; **3.** kiçik, uzun xalça; **alle ~n hinter sich abbrechen** üstündən qələm çəkmək; arxasınca bütün körpüləri yandırmaq.

Brücken || geländer *n* körpü sürahisi.

Brücken || kopf *m harb.* körpüqabağı istehkam.

Brücken || pfeiler *m* körpü dayağı.

Brúder *m* (6) qardaş; yoldaş; məsləkdaş; **lustiger** ~, ~ **Lustig** şən, zarafatcıl, kefcil adam; ~ **Hitzig** tez özündən çıxan adam.

brüderlich I *a* qardaş; **II** *adv* qardaşcasına.

Brüderlichkeit *f* (10) qardaşlıq.

Brüderschaft *f* (10) qardaşlıq, qardaşlıq münasibəti; **mit** *j-m* ~ **trinken** bruderşaft içmək (*dostluq əlaməti olaraq qolları bir-birinə keçirərək içmək*).

Brühe *f* (11) ət suyu; həlim; **in der** ~ **sitzen** çətin vəziyyətə düşmək.

brühen *vt* üzərinə qaynar su tökmək.

Brüh || kartoffeln *pl* qaynanmış kartof, suda bişmiş kartof; qabıqlı kartof.

brüh || warm *a* qaynar, isti; **eine ~e Neuigkeit** axırıncı yenilik, ən yeni xəbər.

brüllen *vt* və *vi* böyürmək, nərildəmək, bağırmaq; **vor Wut** ~ qəzəbdən bağırmaq.

Brúmm || bär *m* **1.** ayı **2.** *məc.* deyingon, donquldanan (*adam*).

brúmmen *vi* **1.** mırıldamaq, donquldanmaq; deyinmək; **2.** uğuldamaq; **der Kopf brummt mir** başım çatlayır; **3.** *dan.* dustaq olmaq.

brúmmig *a* mırıldayan, deyingən.

brünétt *a* qarasaç, qarabuğdayı.

brünieren *vt* zağ vermək, zağlamaq.

Brünne *f* (11) zireh, dəmir geyim.

Brúnnen *m* (7) quyu; çeşmə, bulaq; mədən suları; ~ **trinken** mineral (*mədən*) suyu içmək; ◊ **in den** ~ **fallen** baş tutmamaq (*iş barədə*).

Brunst *f* (3) **1.** qızğınlıq, həvəs, coşqunluq, ehtiras; **2.** çərə axıtma, kürsəyə gəlmə (*heyvanlarda*).

brünstig *a* ehtiraslı, coşqun, qızğın.

brüsk *a* sərt, kobud, ədəbsiz.

brüskieren *vt* kobud/ədəbsiz rəftar etmək.

Brust *f* (3) **1.** döş, sinə; **schwach auf der** ~ **sein** 1) ciyəri xəstə olmaq; 2) *məc.* pulsuz olmaq; **2.** döş əti; ◊ **sich in die** ~ **werfen** məğrur görkəm almaq; lovğalanmaq; sinəsinə döymək.

Brúst || bräune *f tib.* döş anginası.

brüsten (sich) (*mit D*) lovğalanmaq (*nə ilə*), qürurlanmaq, öyünmək.

Brúst || fell *n anat.* döş plevrası; **~entzündung** *f tib.* plevrit (*ağciyər pərdəsinin iltihabı*); **~kasten** *m anat.* döş qəfəsi; **~kind** *n* südəmər uşaq; **~korb** *m* bax: **Bruskasten**; **~krampf** *m tib.* astma (*sinəgir xəstəliyi*).

brúst || krank, ~leidend *a* ciyər xəstəliyinə tutulmuş.

Brúst || latz *m* döşlük, önlük; **~stück** *n* **1.** döş əti; **2.** büst.

Brüstung *f* (10) *harb.* sipər.

Brúst || wehr *f harb.* sipər.

Brut *f* (10) **1.** cücə çıxartmaq; **2.** anasından ayrılmamış bala (*heyvanlar və quşlar*).

brutál *a* kobud, qəba; amansız, qəddar.

Brutalität *f* (10) kobudluq, qəbalıq; qəddarlıq, amansızlıq.

Brút || apparat *m* inkubator.

brüten *vi* **1.** yumurta üstündə oturmaq, kürt (qırt) düşmək; **2.** (*über D*) düşünmək, fikirləşmək (*nə haqdasa*), **er brütet über einer Sache** o, bir iş haqqında fikirləşir; **3. auf Rache** ~ intiqam fikrində olmaq; **Unheil** ~ pis niyyətdə olmaq; ◊ **die Hitze brütete über dem Tal** dərədə isti başladı.

Brút || henne *f* kürt toyuq, qırt toyuq; **~hitze** *f məc.* dözülməz isti, bərk isti (*hava*), **~käfig** *m* quş qəfəsi.

brútto *adv tic.* brutto (*malın tara ilə birlikdə çəkisi*).

Búbe *m* (8, 9) **1.** oğlan; **2.** valet, soldat (*oyun kartlarında*); **3.** alçaq, oclaf (*adam*).

Búben || streich *m*, **~stück** *n*, **Büberéi** *f* (10) **1.** dəcəllik, nadinclik, şıltaqlıq; yüngüllük, uşaq hərəkəti; **2.** fırıldaq, dələduzluq, adam aldatma.

Búbi *m* -s, -s oğlancığaz, uşaqcığaz.

Búbi || kopf *m* qısa kəsilmiş qadın saçı.

búbisch *a* **1.** dəcəl, nadinc; **2.** alçaq, oclaf.

Buch *n* (5) **1.** kitab; **das** ~ **aufschlagen** kitabı açmaq; **in einem** ~ **blättern** kitabı vərəqləmək; **das** ~ **ist vergriffen** kitabın bütün tirajı satılıb; ~ **/ Bücher führen** *tic.* haqq-hesab aparmaq; **2.** kağız topu; **zwei** ~ **Papier** iki top kağız; **er kann reden wie ein** ~ o elə danışır, elə bil oxuyur; **ein Schüler, wie er im** ~ **steht** yaxşı, nümunəvi şagird.

Búch || binder *m* cildçi; **~binderei** *f* **1.** cildxana; **2.** *oh. pl* cildçilik; **~druck** *m oh. pl* kitab çapı; **~drucker** *m* **1.** çapçı (*fəhlə*); **2.** mətbəə sahibi.

Búch || druckeréi *f* **1.** mətbəə; **2.** *oh. pl* mətbəə işi.

Búchdrucker || kunst *f* kitab çapı sənəti; **~presse** *f* çap dəzgahı; **~verband** *m* mətbəə işçiləri ittifaqı.

Búche *f* (11) *bot.* fıstıq (*ağac*).

Búche || einband *m* cild (*kitab*).

búchen I *vt tic.* hesab kitabına yazmaq.

búchen II, büchen *a* fıstıq ağacından düzəldilmiş.

Bücher || bestand *m* kitab fondu; ~h

Búsen || freund *m* ürək dostu, yaxın yoldaş.
Búße *f* (11) **1.** təqsirini boynuna alma; tövbə; **2.** cərimə; **eine harte ~** ağır cəza.
búßen *vi* peşman olmaq; tövbə etmək; günahını yumaq.
Büste *f* (11) büst; maneken.
Bútte I *f* (11) kambala, qalxan balığı.
Bútte II *f* (11), **Bütte** *f* (11) çən, çəllək; səbət.
Büttel *m* (6) **1.** cəllad; **2.** polis xəfiyyəsi.
Bútter *f oh. pl* yağ (*heyvan*); *j-m* **die ~ vom Brote nehmen** *dan.* kiminsə yağlı tikəsini ağzından çıxarmaq.
Bútter || birne *f* sulu armud; **~blume** *f bot.* **1.** zəncirotu; **2.** qaymaqçiçəyi; **~brot** *n* yağ-çörək; yaxma; ◊ **für ein ~ kaufen** *dan.* müftə, çox ucuz almaq; **~büchse** *f*, **~dose** *f* yağqabı; **~fab** *n* **1.** nehrə; **2.** çəllək (*yağ üçün*).
bútt(e)rig *a* yağlı.
Bútter || mich *f* ayran.
búttern *vt* yağ çalmaq.
Bútter || papier *n* perqament kağızı; **~pilz** *m* yağlı göbələk; **~schnitte** *f*, **~stulle** *f* buterbrod (*yağ-çörək, pendir-çörək, kolbasa-çörək*); **~weck(e)n** *m* yağlı bulka.
bútter || weich *adv* yumşaq, yağ kimi.
Búttner *m* (6) çəlləkçi.
Bútz(en) *m* (8, 7) **1.** məğz, iç; **2.** özək (*yara, çiban*).
Byzantismus *m* -, *oh. pl məc.* yaltaqlıq, alçalma.
bzw = beziehungsweise uyğun olaraq, müvafiq, şəraitə görə, yaxud da.

Cc

C, c *n inv* **1.** *alman əlifbasının üçüncü hərfi*; **2.** *mus.* do.
C - Celsius *m inv* selsi (*buzun ərimə nöqtəsindən suyun qaynama nöqtəsinədək 100 dərəcəyə bölünmüş termometr*).
ca - zirka *adv* yaxın; təxminən.
Café [ka-] *n* -s, -s kafe, qəhvəxana.
Cal - Kilográmmkalorie kiloqram-kalori.
cbm - Kubikmeter kubmetr (m^3).
ccm-Kubikzentimeter kubsantimetr (sm^3).
Cellist [tʃɛ'list] *m* (8) violonçelçalan.
Cello ['tʃɛ-] *n* -s, -s / **Cell** violonçel.
Chaiselongue [ʃɛ:z(ə)'lõ:g] *f* (11) taxt, şezlonq (*uzanıb dincəlmək üçün xüsusi kürsü*).
Champagner [ʃam'panjər] *m* (6) şampan şərabı.
Champion ['tʃaempiɔn] *m* -s, -s çempion.
Chance ['ʃã:sə] *f* (11) şans, güman, ümid, ehtimal, imkan.
Chaos ['ka:-] *n* xaos, qarmaqarışıqlıq, nizamsızlıq.
chaótisch [ka-] *a* xaotik, qarmaqarışıq, qaydasız, nizamsız.
Charákter [ka-] *m* (1) xarakter; səciyyə.
charakteristisch [ka-] *a* xarakterik, tipik, səciyyəvi.
charákterlos [ka-] *a* xaraktersiz, iradəsiz, zəifiradəli.
Charge ['ʃarʒə] *f* (11) **1.** vəzifə; *hərb.* rütbə; **2.** şarj (*bir şeyi gülməli şəkildə göstərmə*); **3.** *tex.* şaxta, xəlito.
chartern ['tʃartərn] *vt dəniz, tic.* icarə etmək (*gəmi*).
Chartismus [tʃar-] *m oh. pl tar.* çartizm (*XIX əsrin birinci yarısında İngiltərədə fəhlələrin kütləvi inqilabi hərəkatı*).
Chassis [ʃa'si:] *m tex.* şassi, avtomobil ramkası.
Chauffeur [ʃɔ'fø:r] *m* (l) şofer, sürücü.
Chaussee [ʃɔ'se:] *f* (11) şose yolu.
Chauvinismus [ʃo'vi'nismvs] *m oh. pl* şovinizm; millətçilik.
Chef [ʃɛf] *m* -s, -s rəhbər, başçı, şef.
Chéfarzt *m* baş həkim.
Chemie *f oh. pl* kimya.
Chemikalien [çe' mi' 'ka:lı ən] *pl* kimyəvi preparatlar, kimyəvi məmulat.
Chémiker *m* (6) kimyaçı.
chémisch *a* kimyəvi.
Chemnitz, ['kem-] *n* Xemnitc (*indiki Karl Marks şəhəri*).
Chiffre ['ʃıfər] *f* (11) şifr.
chiffrieren [ʃ⊥f-] *vt* şifrləmək, şifrlə yazmaq.
Chikago [ʃi:'ka:go:] *n coğr.* Çikaqo.
Chile ['tʃi:lə] *n coğr.* Çili.
Chilene [tʃi:'le:nə] *m* çilili, Çili sakini.
chilénisch *a* Çili.
Chile || salpeter [tʃ-] *m*, **Chili || salpeter** *m kim.* Çili şorası.
China ['çi:na] *n coğr.* Çin.
Chinése *m* (6) çinli.
Chinésin *f* (12) çinli qadın.
chinésisch *a* Çin.
chirúrgisch *a* cərrahiyyə.
Chlor [klo:r] *n oh. pl kim.* xlor.
chlórhaltig *a* xlorlu; xlorid.
Cholera ['ko:-] *f oh. pl tib.* vəba, xolera, ovma (*xəstəlik*).
cholerisch [lo·'le:r⊥ʃ] *a* tündməcaz, qızğın.
Chor [ko:r] *m* (1)* xor; **im ~ singen** 1) xorda oxumaq; 2) xorla oxumaq.
Christ ['kr⊥st] *m* (8) xristian.
Christentum *n* ~ (e) s, *oh. pl* xristianlıq.
christlich [kr⊥st-] *a* xristian.
Chrom [kro:m] *n* ~s, *oh. pl kim.* xrom.
chromhaltig ['kro:m-] *a kim.* xromlu.
Chronik ['kro:-] *f* (10) salnamə, xronika, tarix.
chrónisch ['kro:-] *a* xronik; **~er Schnupfen** xronik zökəm, tumov.
chrronológisch *a* xronoloji; **in ~er Reihenfolge** xronoloji ardıcıllıqla.
City ['s⊥t⊥] *f, pl* -s Siti (*Londonda, Nyu-Yorkda şəhərin işgüzar mərkəzi*).
Clique ['kl⊥kə] *f* (11) dəstə, güruh.
Clown [klaon] *m* -s, -s, kloun, oyunbaz, təlxək.
cm - Zentiméter santimetr (*sm*).
cm² - Quadrátzentimeter kvadrat santimetr (sm^2).

cm³ – **Kubikzentimeter** kubsantimetr (*sm³*).
conto: *a tic.* hesabına.
Couch [kaotʃ] *f* taxt.
Coupe [ku'pe:] *n* -s, -s kupe.
Courage [ku'ra:ʒə] *f oh. pl* qoçaqlıq, igidlik; ~ **haben** cürətli olmaq.
Cousin [kuizɛ̃:] *m* -s, -s əmi (dayı, bibi, xala) oğlu.
Cousine [ku'zi:nə] *f* (11) əmiqızı, dayıqızı.
Cowboy ['kaobɔj] *m* kovboy.
Creme [krɛ:m] *f, pl* -s **1.** krem; **2.** çəkmə (sürtmə) yağı; **3.** qaymaq; **4.** *məc.* nəyinsə ən yaxşısı.

Dd

D, d *n inv alman əlifbasının dördüncü hərfi.*
da I *adv* **1.** orada; burada; **2.** budur; **3.** o zaman; ~ **oben** orada, yuxarıda; **dieses Haus** ~ budur, bu ev; **von** ~ oradan; **hier und** ~ hər yerdə, hər tərəfdə, hər yanda; **wer** ~**?** oradakı kimdir?, gələn kimdir?; **von** ~ **(ab)** o vaxtdan; **sieh** ~**!** bir buna bax!; kimi görürəm!; ~ **hast du!** al gəldi!, tut gəldi!; **nichts** ~**!** bir şey yoxdur!; **II** *cj* **1.** üçün, görə; **er konnte nicht kommen,** ~ **er krank war** o, xəstə olduğu üçün gələ bilmədi; **2.** zaman, vaxt; **eines Tages,** ~ **er zu Hause war...** bir dəfə o, evdə olanda...
da || béi *adv* yanında; ~ **sein** yanında olmaq, iştirak etmək; **es bleibt** ~**!** etirazsız!; **es ist nichts** ~ bunda elə bir pis şey yoxdur; **er war** ~ **, die Aufgaben zu machen** o, elə öz dərslərini hazırlayırdı.
da || bleiben *vi* (s) yerində qalmaq.
Dach *n* (5) dam; ◊ **unter** ~ **und Fach sein** təhlükəsiz yerdə olmaq.
Dách || balken *m* tir, çatı; çatma; **~boden** *m* çardaq; **~decker** *m* (6) taxtapuş ustası; **~fenster** *n* dam pəncərəsi, baca; **~kammer** *f arxit.* mansarda (*çatı altında çəp tavanlı otaq*); **~luke** *f* dam pəncərəsi, baca; **~rinne** *f* navça, novalça, şırratan.
Dachs *m* (1) *zool.* porsuq; **wie ein** ~ **schlafen** bərk yatmaq; ölü kimi yatmaq; **ein frecher** ~ *dan.* sırtıq, utanmaz.
Dáchs || bau *m* (*pl* -baue) porsuq yuvası.
dáchs || beinig *a* əyriayaq, əyriqıç.
Dáchs || hund *m* taksa (*əyriqıç kiçik it cinsi*).
Dách || stuhl *m tikin.* çatı, çatma ferması; **~tráufe** *f* taxtapuş navalçası; **~wand** *f məd.* tavan, dam örtüyü; **~werk** *n oh. pl* dam örtüyü, taxtapuş; **~ziegel** *m* kirəmit.
Dáckel *m* (6) taksa (*it cinsi*).
dádúrch *adv* bununla, bunun vasitəsi ilə; **dadurch, daß...** ona görə, onun üzündən.
dafür *adv* bunun əvəzinə, bunun üçün; **ich bin / stehe** ~ mən bunun tərəfindəyəm; **ich kann nichts** ~ bunda mən təqsirkar deyiləm.
Dafür || halten *n* -s, *oh. pl*: **nach meinem** ~, **meines** ~**s** fikrimcə.
dagégen I *adv* nəyinsə ziddinə, əleyhinə; **ich bin** ~ mən bunun əleyhinəyəm; **II** *cj* əksinə, buna baxmayaraq; **er sprach wenig,** ~ **tat er viel** baxmayaraq ki, az danışdı, ancaq çox iş gördü.
degégen || halten *vt* **1.** tutuşdurmaq, müqayisə etmək; **2.** etiraz etmək (*nəyəsə*).
da || héim *adv* evdə, vətəndə; **in** etw. ~ **sein** hər hansı bir işin mütəxəssisi olmaq.
Dahéim *n* -s, *oh. pl* ailə; məskən, yurd.
dahér I *adv* oradan, ona görə, onun üçün; **II** *cj* buna görə, bu səbəbə.
da || hin *adv* oraya; **bis** ~ oraya qədər; o vaxta qədər; ~ **und dorthin** hər istiqamətə; **sie sind** ~ onlar yoxdur; onlar ölmüşdür.
dahin= *feldə ayrılan ön şəkilçi:* 1) *hərəkətin məqsədini bildirir;* **~arbeiten** bir şeyə can atmaq; **2)** *məhv etmə, ölüm bildirir;* **~welken** *vi* (s) çiçəklərini tökmək; *məc.* solmaq, gəncliyini itirmək.
dahin || ellen *vi* (s) **1.** çapmaq; **2.** sürətlə getmək (*vaxt*); **~gehen** *vi* (s) getmək, çıxıb getmək; *məc.* ölmək; **die Zeit geht dahin** vaxt keçib gedir; **~jagen** *vi* (s) var gücü ilə qaçmaq; çox bərk qaçmaq (*heç yana baxmadan*); **~schwinden** *vi* (s) **1.** azalmaq, tükənmək; qurtarmaq, yox olmaq; **2.** arıqlamaq, solmaq; **~siechen** *vi* (s) arıqlamaq, solmaq, zəifləmək.
da || hinter *adv* arxada, dalında, geridə; **es steckt** etw. ~ burada nəsə bir sirr var.
dahinter= *feldə ayrılan ön şəkilçi* arxasında; dalında; **dahinterstellen** nəyisə nəyinsə arxasına qoymaq.
dahinter || kommen *vi* (s) öyrənmək, öyrənib bilmək; **~machen (sich)** işə başlamaq; işə girişmək.
dahin || treiben *vi* üzmək, axınla (axının) istiqaməti ilə hərəkət etmək.
dámalig *a* ovaxtkı, ozamankı.
dámals *adv* o zaman, o vaxt.
Dam || bock *m* erkək maral; **~hirsch** *m zool.* xallı maral; **~spiel** *n* dama oyunu; **~stein** *m* dama daşı; **~wild** *n* xallı maral.
Dáme *f* (11) **1.** qadın; **2.** *şahm.* vəzir; ~ **spielen** dama oynamaq.

dämelich, dämelig *a* ağıldankəm, başıboş, gicbəsər.

damit I *adv* bununla, beləliklə; **~ hat die Sache ein Ende** bununla iş bitir, bununla iş qurtarır; **II** *cj* ondan ötrü ki, ona görə ki; **gib ihm Geld, ~ er fahren kann** ona pul ver ki, gedə bilsin; ◊ **her ~!** bura verin; **heraus ~** açıq danış!

dämlich *a* gicbəsər, ağıldankəm.

Dämlichkeit *f* (10) sarsaqlıq, giclik.

Damm *m* (1*) **1.** bənd (*göllənmiş yer*); *d.y.* yataq, döşəmə, yol; **2.** döşənmiş yol, küçənin döşənmiş hissəsi; **3.** *məc.* əngəl, maneə, çətinlik; ◊ **auf dem ~ sein** sağlam olmaq, gümrah olmaq; j-n (*A*) **wieder auf den ~ bringen** kimisə sağaltmaq.

dämmen *vt* **1.** bənd çəkmək, qabağını kəsmək (*çayın*); **2.** *məc.* qabağını almaq, saxlamaq (*hissin*); **3.** döşəmək (*yolu, küçəni*).

Dámm || erde *f oh. pl* qaratorpaq.

dämmerhaft, dämmerig *a* **1.** toran; tutqun; (*rəng*); **2.** *məc.* qeyri-müəyyən.

Dämmer || licht *n oh. pl* toran, qaşqaralan vaxt, alaqaranlıq; *məc.* düşkünlük, tənəzzül.

dämmern *vi* **1.** qaranlıqlaşmaq, qaranlıq düşmək; **2.** işıqlanmaq; **der Morgen dämmert** səhər açılır; **II** *vt* qabağını tutmaq; ◊ **es dämmert** *fam.* kimsə sakitləşdirmək.

Dámpf || heizung *f* buxarla isitmə sistemi.

Dámpf || kassel *m tex.* buxar qazanı; **~ kraftanlage** *f tex.* buxarı mexaniki qüvvəyə çevirən qurğu; **~leitung** *f* buxar kəməri; **~maschine** *f* buxar maşını; **~messer** *m* manometr; **~pinásse** *f* buxar kateri; **~roß** *n dan.* parovoz; **~schiff** *n* paroxod; **~schifffahrt** *f* gəmiçilik; **~schlange** *f tex.* spiral boru; **~spritze** *f* buxar-yanğın nasosu; **~winde** *f tex.* buxar bucurğad; **~zufuhr** *f tex.* buxarın verilməsi (*gətirilməsi*).

Dämpfung *f* (10) **1.** alçalma; azalma; sönmə; **2.** pörtmə; buğda bişirmə (*əti*); **3.** *tib.* sakitləşmə, azalma (*ağrı*).

danách *adv* **1.** sonra, bundan sonra; **2.** ona görə; **3.** bu barədə; **ich habe ihn ~ gefragt** mən ondan bu barədə soruşdum; **sich ~ richten** bir şeyə uyğunlaşmaq; **diese Arbeit ist auch ~** bu iş heç nəyə dəymməz; **er sieht ~ aus!** bu onun işidir, bu onun əlindən gələr.

Däne *m* (9) danimarkalı (*xalq*).

da || nében *adv* **1.** yanında, burada; **2.** bununla bərabər, bununla yanaşı.

sağ olun!, artıq dərəcədə təşəkkür edirəm; **ich bin ihm ~ schuldig** mən ona minnətdaram; ona minnətdarlıq borcum var.

dánkbar I *a* razı, minnətdar; **II** *adv* təşəkkürlə, minnətdarlıqla.

Dánkbarkeit *f oh. pl* təşəkkür, razılıq.

dánken *vi* (*j-m für A*) təşəkkür etmək; **ich danke dir (ihm, ihnen)** təşəkkür edirəm; **ich danke ihm das Leben** həyatım üçün ona borcluyam.

dánkens || wert, ~würdig *a* təşəkkürə layiq.

dánk || erfüllt *a* razı.

Dánk || schreiben *n,* **~schrift** *f* **1.** təşəkkür məktubu; **2.** fərman.

dann *adv* onda, o vaxt; sonra; **~ und wann** arabir, hərdən, hərdənbir, bəzən.

dar= *feldə ayrılan ön şəkilçi:* verməni, təklifi bildirir; **dar || bringen** *vt* gətirmək, təqdim etmək; vermək (*bəxşiş*).

d(a)rán *adv* buna; o haqda; bundan, buna görə; bunda; **ich bin ~ beteiligt** mən bunda iştirak edirəm; ◊ **ich bin noch lange nicht ~** mənim növbəm hələ gec çatar; **es liegt zmir viel ~** bu, mənə çox vacibdir; **ich war nahe ~ abzureisen** az qalmışdı gedəm; **ich bin übel ~** mənə çətin/ağır gəlir.

d(a)rán || geh(e)n *vi* (*s*) işə başlamaq; işə

dar || áus *adv* ondan; bundan; buradan; **~ folgt** deyilənlərdən belə çıxır ki...; ◊ **er macht sich nichts ~** onun heç vecinə də deyil.

dárben *vi* ehtiyac içində yaşamaq, yoxsulluq çəkmək.

dárbieten I *vt* gətirmək, təqdim etmək, təklif etmək; **II sich ~** xəyala gəlmək; **eine Gelegenheit bietet sich dar** imkan/fürsət ələ düşdü.

Dár || bietung *f* (10) **1.** təklif etmə; **2.** tamaşa, ifa; proqram; **eigene ~** özfəaliyyət.

dár || bringen *vt* gətirmək, təqdim etmək (*hədiyyə*).

Dár || bringung *f* (10) təqdim etmə, bəxşiş vermə; bəxşiş; bağışlama; təklif etmə, təklif.

Dardanéllen *pl coğr.* Dardanel.

d(a)r || éin *adv* buna; ora; içəriyə, daxilə.

d(a)réin || finden (sich) razılaşmaq, öyrənmək; **~mengen (sich), ~mischen (sich)** qarışmaq, araya girmək; **~reden** *vi* söhbətə qarışmaq; **red' mir nicht d(a)rein!** qarışma!/sənin işin deyil!; **~schauen** *vi:* **er schaut munter drein** o, qıvraqdır/şuxdur; **~schicken (sich)** öyrəşmək; razılaşmaq, tabe olmaq.

darf I *və* III *şəxs tək* **"dürfen"** *felinin präs-i.*

dar || nében *adv* = **danében 1.** yanında; buradaca; **2.** bununla yanaşı.
dar || nieder *adv* = **danieder** aşağı, aşağıya, aşağıda.
da || rób *adv* bu barədə, o haqda.
dár || reichen *vt* vermək, təqdim etmək.
dárren *vi* qurutmaq (*sobada*); qovurmaq, qızartmaq; *tex.* yandırmaq, bişirmək.
Dárr || haus 1. meyvə və s. qurudulan yer, bina; **2.** mərək; **~kammer** *f* meyvə qurudulan yer; **~ofen** *m* quruducu soba; **~sucht** *f oh. pl tib.* tabes (*xəstəlik*).
dár || stellen *vt* təsvir etmək; təqdim etmək; təsəvvür etmək.
Dár || steller *m* (6) rolu ifa edən, ifaçı (*çalan, oxuyan*).
Dár || stellung *f* (10) göstərmə, təsvir etmə; ifadə etmə.
d(a)r || über *adv* **1.** bunun (onun) üstündən (üzərindən); **dort fließt ein Fluß, eine Brücke führt ~** oradan çay axır, üstündən körpü keçir; **2.** bu barədə (haqda); **3.** ondan yüksək, daha yaxşı; **es geht mir nichts ~** bu mənə hər şeydən ötədir; **~ vergeht die Zeit** beləliklə vaxt keçir.
d(a)r || úm *adv* bunun (onun) ətrafında (yərəsində); buna (ona) görə; bunun xatirinə; **es handelt sich ~, daß ...** söhbət ondan gedir ki... **es ist mir sehr ~ zu tun** mənə bu çox lazımdır.
daß *cj* ki, üçün, ötrü, görə; **ohne ~** onsuz da ki.., **~ nur nicht** təki (o) olmasın; **ohne ~ ich es weiß** mənim xəbərim (icazəm) olmadan; **~ uns nur nichts aufhält** təki bizi nəsə ləngitməsin.
das || sélbe *pron dem n N* və *A sg* **1.** həmin özü, həmin o; **ich habe ~ gesagt** mən də elə onu dedim; **2.** *kit. dil.* elə olan-olmazı; **er hat mir ein Buch geliehen und will ~ wieder haben** o mənə kitab verib və onu da geri almaq istəyir.
dá || stehen *vi* (s) dayanmaq (*burada, orada*); ◊ **er steht gut da** o, yaxşı təmin olunmuşdur.
Dáta, Dáten *pl* məlumat, rəqəmlər.
datieren *vt* və *vi* tarix qoymaq; tarixini müəyyən etmək (*hadisənin* və s.).
Dátiv *m* (1) *gram.* yönlük hal.
Dáttel *f* (11) xurma.
Dátum *n* -s, *pl* **Dáta (Dáten)** tarix; **unter demselben ~** həmin tarixdə.
Dáuer *f oh. pl* **1.** davam; vaxt; müddət; **während der ~** ərzində (*müəyyən vaxtda*); **von kurzer ~** qısamüddətli; axırda, nəhayət; **2.** davamlıq, möhkəmlik; **auf die ~** möhkəm.
Dáuer- *mür. isimdə bir hadisə və şeyin uzun müddət davamını bildirir;* **der Dauerbetrieb** arasıkəsilməyən iş, istehsal.
Dáuer || fleisch *n* konservləşdirilmiş ət; **~gewächs** *n* çoxillik bitki.
dáuerhaft *a* möhkəm, davamlı, sarsılmaz.
Dáuer || karte *f* abunə, daimi bilet; **~lauf** *m sp.* uzaq məsafəyə qaçış; **~leistung** *f tex.* uzunmüddətli işdə maşının həqiqi qüvvəsi.
dáuern I *vi* davam etmək; **der Winter dauert bei uns sechs Monate** qış bizdə altı ay davam edir; **II** *vt* yazığı gəlmək; təəssüf bildirmək; **er dauert mich** mənim ona yazığım gəlir; **es dauert mich, daß...** heyifsilənirəm ki...
dáuernd I *a* uzun, daimi; **II** *adv* uzun müddətə, daimi.
Dáumen *m* (7) **1.** baş barmaq (*əldə*); **2.** *tex.* barmaq, yumruq, mil.
Dáumling *m* (1) **1.** cırtdan, barmaq boyda uşaq (*nağıllarda*); **2.** ölçəyin baş barmağı.
Dáune *f* (11) narın porqu (*tük*); *pl* tük; pərqu, tiftik.

Dáunen || decke *f* yorğan (*tükdən*).
Daus I *n* tuz, saqqa, aş (*oyun kartı*).
Daus II *m* şeytan; **ei der ~!** ay məlun!; **was der ~!** bu nə hoqqadır!
da || vón *adv* bundan, bu barədə, bu haqda; **~ ist nicht die Rede** söhbət bu barədə deyil; ◊ **er ist auf und ~** o, yox olub (qaçıb).
davón- *feldə. ayrılan ön şəkilçi:* hərəkətə uzaqlaşma mənası verir.
davón || kommen *vi* (s) qaçıb qurtarmaq, yaxa qurtarmaq; xilas olmaq; **mit dem Leben ~** sağ qalmaq; **~laufen** götürülüb qaçmaq; **~machen (sich)** qaçmaq, əkilmək, daban almaq; **~ tragen** *vt* aparmaq, götürüb getmək; *dan.* oğurlamaq; ◊ **den Sieg ~** qələbə çalmaq; **~ziehen** *vi* (s) getmək (*miniklə*) geri çəkilmək (*ordu*).
dá || vór *adv* bunlardan qabaq; bundan əvvəl; bundan; buna; **ich stehe ~** mən qarşıda dayanıram (*bir şeyin*); **ich habe einen Ekel ~** bundan ürəyim bulanır.
da || wider *adv* bunun əleyhinə/ziddinə.
dawider || reden *vi* etiraz etmək, zidd olmaq.
da || zú *adv* buna, ona, bunun üçün; **was sagst du ~?** buna nə deyirsən? ◊ **er ist der Mann ~** o, buna layiq adamdır.
dazú- *feildə ayrılan ön şəkilçi, tərcümə olunur:* əlavə, artma.
dazú || geben *vt* əlavə etmək, artırmaq; **~gehören** *vi* bir şeyə mənsub olmaq, aid olmaq; **~kommen** *vi* (s) təsadüfi olaraq yaxınlaşmaq; çatmaq; özünü yetirmək; ◊ **wie komme ich dazu?** 1) mən buna necə nail olum?; 2) görəsən, bunun əsil səbəbi nədir?; **ich komme nicht dazu** mən buna vaxt tapa bilmirəm; **~schreiben** əlavə etmək (*yazı*).
dazú || gehörig *a* nəyəsə aid (mənsub) olan.
da || zumal *adv* o zaman, o vaxt.
da || zwischen *adv* bu arada, bu dəmdə.
dazwischen || kommen *vi* (s) qarışmaq; mane olmaq; ortadan çıxmaq; **wenn nichts dazwischenkommt, gehe ich morgen ins Theater** ortadan bir şey çıxasa, sabah teatra gedərəm; **~legen** *vt* qoymaq (*arasına*); **~reden** *vi* (s) himayə etmək; tərəfdar olmaq; *dan.* qarışmaq.
Dazwischen || kunft *f oh. pl* gəlib çıxma; görünmə; qarışma, müdaxilə etmə.
dazwischen || liegend *a* aralıq, aradakı, aralıqdakı, ortadakı.
Debátte *f* (11) mübahisə; bəhs; müzakirə.
debáttieren *vi* müzakirə etmək; (*über A*) mübahisə etmək.
debitieren *vt tic.* **1.** satmaq; **2.: j-n mit** etw. ~ debetə daxil etmək, debetə yazmaq.
Debüt *n*, -s, -s debüt, başlanğıc.
Debütánt *m* (6), **~in** *f* (12) debütant, ilk dəfə çıxış edən adam (*kişi, qadın*).
dechiffrieren [de-ʃif'ri:rən] *vt* şifrini açmaq.
Deck *n* (2) **1.** *dəniz.* göyərtə; **2.** *av.* səth; təyarənin qanadı.
décke *f* (11) **1.** örtük; **2.** yorğan, adyal; **3.** tavan; ◊ **sich nach der ~ strecken** ayağını yorğanına görə uzatmaq.
Déckel *m* (6) qapaq.
décken *vt* örtmək; **den Tisch ~** süfrə açmaq (*salmaq*); ◊ **sich den Rücken ~** *məc., hərb.* arxanı himayə etmək.
Déck || mantel *m* **1.** örtük; **2.** *məc.* bəhanə; daldalanacaq; *etv.* **unter dem ~ der Freundschaft verbergen** nəyisə dostluq adı altında gizlətmək.
Déckung *f* (10) **1.** örtmə; *hərb.* örtülü səngər; **2.** *tic.* təmin etmə, təminat (*veksel*).
defékt *a* nöqsanlı, qüsurlu, zədəli.
Defékt *m* (1) nöqsan, qüsur; z[illegible]
Defensive *f* (11) müdafiə.
Definitión *f* (10) tərif, tərif vermə.
defraudieren *vt* israf etmək; aldatmaq.
Dégen *m* (7) **1.** qılınc; xəncər; **2.** *bədii ədəb.* pəhləvan, qəhrəman.
degenerieren *vi* (s) nəsli pozulmaq, əslini itirmək, cırlaşmaq.
degeneriert *a* degenerativ (*orqanizmin bioloji və ruhi cəhətdən pozulması*), nəsli pozulmuş/cırlaşmış.
degradieren I *vt* vəzifəsini/rütbəsini alçaltmaq; **II** *vi* (s) tənəzzül etmək, geri getmək; xarablaşmaq.
déhnbar *a* uzana bilən, çəkilə bilən, elastik.
Déhnbarkeit *f oh. pl* gərilə bilmə, elastiklik.
déhnen I *vt* çəkmək; genişləndirmək; uzatmaq; **II sich ~** uzanmaq, genişlənmək, ◊ **sich strecken und ~** gərnəşmək.

Déhnung *f* (10) **1.** uzanma, gərilmə; **2.** *dilç.* uzanma (*saitlərin*).
Deich *m* (1) bənd; dəhnə.
Déichsel *f* (11) **1.** dişlə, çillə (*qoşqu alətí*); **2.** kərki.
dein *pron poss* sənin.
déiner || **seits** *adv* sənin tərəfindən.
déines || **gleichen** *a* sənə oxşar.
déinet || **halben, ~wegen, ~willen** *adv* sənə görə, sənin xətrinə.
déinige *pron poss* **(der, die, das Deinige)** səninki, **mein Buch ist interessanter, als das deinige** (*yazıda:* **das Deinige**) mənim kitabım səninkindən maraqlıdır; ◊ **die Deinigen** səninkilər; sənin qohumların.
Dekán *m* (1) dekan.
Dekanát *n* (2) dekanat, dekanlıq.
Deklinatión *f* (10) *qram.* hallanma.
deklinieren *vt qram.* hallandırmaq.
Delegatión *f* (10) deleqasiya, nümayəndə heyəti.
delegieren *vt* nümayəndə göndərmək.
Delegierte *m,* (9*) nümayəndə.
Delikatésse *f* (11) *oh. pl* **1.** nəzakət, ədəb; zəriflik, incəlik; **2.** delikates, məzə.
Delikatéssen || **handlung** *f* qastronom.
Delírium *n* -s, -rien sayaqlama, sərsəmləmə.
dem *der* və *das'ın D sg'i.*
dementieren *vt* təkzib etmək, yalana çıxartmaq, yalan olduğunu sübut etmək.
dém || **entspréchend, démgemäß** *adv* buna müvafiq, buna / ona uyğun.
Demissión *f* (10) istefa.
demissionieren *vi* istefa vermək.
dém || **jenigen derjenige** *və* **dasjenige'***nin D sg'i.*
dem || **nách** *adv* buna uyğun (müvafiq); bunun nəticəsində.
dém || **nächst** *adv* yaxın zamanda, tezliklə.
demobilisieren *vt* tərxis etmək, ordudan buraxmaq.
Demobilisierung *f* (10), **Demobilmachung** *f* (10) tərxis.
demobil || **machen** *vt* bax: **demobilisieren.**
Demokrát *m* (8) demokrat.
Demokratie *f* (11) demokratiya.
demokratisch *a* demokratik.
demolieren *vi* dağıtmaq.
Demolierung *f* (10) xarab etmə, korlama.
Demonstratión *f* (10) **1.** nümayiş; **2.** göstərmə; göstərgi.
Demonstrativ *n* (2), **Demonstrativ** || **pronomen** *n qram.* işarə əvəzliyi.
demonstrieren *vt, vi* nümayiş etdirmək; göstərmək.
demontieren *vt tex.* sökmək (*maşını*).
Demoralisatión *f oh. pl* pozğunluq, düşkünlük, mənəvi pozğunluq.
demoralisieren *vt* pozğunluq salmaq.
demsélben derselbe *və* **dasselbe'***nin D sg'i.*
dém || **ungeáchtet** *adv* buna baxmayaraq, bunun əksinə olaraq.
Démut *f oh. pl* sadəlik, təvazökarlıq; itaət, itaətkarlıq.
démütigen I *vt* sakitləşdirmək; hörmətdən salmaq, alçaltmaq; **II sich** ~ sakit olmaq; hörmətdən düşmək, alçalmaq.
démütigend *a* təhqiredici, alçaldıcı.
Démütigung *f* (10) alçalma, təhqir; **eine ~ erleiden** alçalmaq, hörmətdən düşmək.
dém || **zu** || **fólge** *adv* ardıcıl olaraq, bunun dalınca.
denationalisieren *vt* milliləşdirilmiş mülkləri əvvəlki sahiblərinə qaytarmaq.
denaturalisieren *vt* vətəndaşlıq hüququndan məhrum etmək.
dénen *der, die, das'ın D pl'i* (bax: *der* **II** *və* **III**).
déngeln *vt k.t.* dəryazın/kərəntinin ağzını döymək.
dénjenigen 1. derjenige'nin *A sg'i;* **2. derjenige, diejenige, dasjenige***'nin D pl'i.*
Denk || **arbeit** *f* zehni iş; **~art** *f* düşünmə tərzi, zehniyyət.
dénkbar I *a* düşünülən, fikrə gələn, ağlasığan; **II** *adv* ola bilsin ki, güman olunur ki; **in der ~ kürzesten Frist** mümkün qədər az vaxtda.
dénken *vt, vi* **1.** (*an D*) fikirləşmək (*kim, nə haqdasa*); düşünmək; təsəvvür etmək; **man sollte (doch) wohl ~** ehtimal etmək olardı; **das gibt sehr zu ~** bu düşünmək tələb edir; **es ist gar nicht d(a)ran zu ~** bu haqda heç fikirləşməyə dəyməz; **das habe ich mir gedacht** mən elə-belə təsəvvür edirdim; **2.: ~ zu (+inf)** niyyət etmək;

3.: sich (*D*) ~ təsəvvür etmək təsəvvürə gətirmək; **es läßt sich ~, daß...** təsəvvür etmək olar ki...; **denk mal an!** təsəvvür et!; **gut von** *j-m* ~ bir kəs haqqında yaxşı fikirdə olmaq.
Dénken *n* -s, *oh. pl* təfəkkür; düşünmə; fikirləşmə.
dénkend *a* düşünən, fikirləşən.
Dénker *m* (6) mütəfəkkir.
dénk || **faul** *a* tənbəl, fikirləşmək istəməyən.
Dénk || **freiheit** *f* fikir azadlığı.
Dénk || **mal** *n* (*pl* **-male** və **-mäler**) abidə, heykəl.
Dénk || **schrift** *f* məlumat vərəqəsi; **~spruch** *m* aforizm, kəlam, hikmətli söz; **~weise** *f* düşünmə tərzi, zehniyyət.
dénk || **würdig** *a* unudulmaz, yaddan çıxarılmaz.
Dénk || **zettel** *m* yaddaş dəftərçəsi; ◊ **ich werde dir einen ~ geben!** *dan.* Sənə göstərərəm!, Mən səni öyrədərəm!
dénn *cj* **1.** çünki, belə ki, ona görə ki, zira; **ich kann nicht kommen, ~ ich bin krank** gələ bilmirəm, çünki xəstəyəm; **2.** *suallarda:* məgər, yoxsa, ki; **was ~?** bəs nə?; **ist er ~ krank?** məgər o xəstədir?
denominieren *vt* **1.** təyin etmək, müəyyən etmək; **2.** elan etmək.
dénnoch *cj* yenə də, hər halda.
densélben 1. derserbe'nin A sg'i; **2. der –, die –, dasselbe'***nin D pl'i.*
denunzieren *vt* kiməsə məlumat vermək/çatdırmaq; xəbərçilik etmək; şeytanlamaq.
deponieren *vt* **1.** *tic.* saxlanca qoymaq (*pulu*); **2.** *hüq.* yazılı surətdə məhkəməyə ifadə vermək.
Deportatión *f* (10) sürgün, sürgün etmə.
deportieren *vt* sürgün etmək.
Depot [de'po:] *n* -s, -s **1.** depo; anbar; **2.** əmanət.
Depressión *f* (10) **1.** məyusluq, düşkünlük, əzginlik; depressiya; **2.** *iqt.* düşmə, enmə, tənəzzül.
deprimieren *vt* əsarət altına almaq, istismar etmək.
Deputatión *f* (10) deputatlar heyəti.
Deputierte *m, f* (9*) deputat.
Deputierten || **kammer** *f* nümayəndələr palatası.
der *m* (*f* **die**, *n* **das**, *pl* **die**) **I** *müəyyən artikl;* **der 1 März** Bir mart; **II** *pron rel* hansı, kim, nə; **mein Bruder, der hier wohnt** mənim burada yaşayan qardaşım; **III** *pron dem* bu, o.
dér || **artig I** *a* belə, buna uyğun, buna oxşar, buna bənzər; **II** *adv* o qədər, o dərəcədə.
derb *a* möhkəm; kobud, qaba.
Dérbheit *f* (10) möhkəmlik; kobudluq, qabalıq, nəzakətsizlik.
der || **éinst** *adv* vaxtilə, bir vaxt, nə vaxtsa.
déren I *pron rel* **1.** *die'nin G sg'i;* **die Schülerin, deren Arbeit gut ist** işi yaxşı olan məktəbli qız; **2.** *der, die, das'ın G pl'i;* **II** *pron dem* **1.** *die'nin G sg'i;* **Sehen Sie diese Schülerin? Das ist deren Arbeit!** Bu şagirdi görürsüz? Bu onun işidir!
dérent || **halben, dérent** || **wegen, dérent** || **willen** *adv* onun (*onların*) xətrinə; hansına (hansılara) görə ki.
dérer *pron dem* **der, die, -das'**ın G *pl'i.*
der || **jenige** *m* (*diejenige f. dasjenige n, diejenigen pl*) *pron dem* o, obiri; **da ist derjenige, von dem ich gesprochen habe** haqqında danışdığım budur bu adamdır.
dér || **léi** *a inv* belə, bu cür, buna oxşar.
dér || **malen** *adv* indi, hazırda.
dér || **málig** *a* indiki, hazırkı.
dér || **máßen** *adv* belə, bu cür, beləliklə.
der || **sélbe** *m* (**diesébe** *f,* **dassébe** *n,* **dieselben** *pl*) *pron dem* o, həmin, həmin o; **das ist derselbe Mensch** bu həmin adamdır.
der || **sélbige** *m* (**dieisélbige** *f* **dassélbige** *n,* **dieselbgen** *pl*) bax: **derselbe.**
dér || **wéil, der** || **wéile(n)** *adv* bu vaxt, bu arada, bu dəmdə; hələlik.
des *der* və *das'ın G Sg'i.*
desarmien *vt* silahsızlaşdırmaq, tərki-silah etdirmək.
Deserteur [de.zɛr'tØ:r] *m* (l) dezertir, fərari.
dés || **gleichen I** *a* ona uyğun, ona oxşar; **II** *adv* eyni surətdə, eyni cür.
dés || **halb** *adv* ona görə, ona əsasən.
Desinfektión *f* (10) dezinfeksiya.
desinfizieren *vt* dezinfeksiya etmək.

dés || jenigen, dérjenige və **dásjenige'***nin G sg'i.*
Desorganisatión *f* (10) pozğunluq salma.
desorganisieren *vt* pozğunluq salmaq; işi pozmaq.
desorientieren *vt* yanıltmaq, aldatmaq, çaşdırmaq.
despektierlich *a* etinasız, laqeyd; nifrətli, həqarətli.
Despót *m* (8) zalım, zülmkar.
Despotismus *m* ~, *oh. pl* istibdad.
déssen I *pron rel der, das'ın* G *Sg-ı*; **der Mann, dessen Adresse unbekannt ist** ünvanı məlum olmayan adam; **II** *pron dem* : **Sehen Sie diesen Mann? Das ist dessen Buch** Bu kişini görürsünüz? Bu onun kitabıdır.
désto *adv* (*müqayisə dərəcəsi ilə işlənir*) daha; bir o qədər; **~ besser für ihn** onun üçün daha yaxşı; **je mehr, ~ besser** nə qədər çox olarsa, o qədər yaxşıdır.
dés || wégen *adv* bunun (ona) görə, bu səbəbə görə.
detaillieren *vt* **1.** müfəssəl şəkildə izah etmək; detallaşdırmaq; **2.** xırda alver etmək.
Detektiv *m* (1) (*pl həmç.* -s) xəfiyyə.
déuteln *vt, vi* yanlış izah etmək; **an einem Wort ~** sözü yanlış izah etmək.
déuten I *vt* izah etmək, şərh etmək; **II** *vi* işarə vermək, eyham vurmaq.
déutlich *a* aydın, dürüst, dəqiq.
Déutlichkeit *f oh. pl* aydınlıq, açıqlıq.
deutsch I *a* alman; **II** *adv* almanca; **auf ~** almanca; **ich spreche ~** mən almanca danışıram; **der Brief ist ~ geschrieben** məktub alman dilində yazılıb; ◊ **das heißt auf gut ~** yəni bu o deməkdir; *mit j-m ~* **reden / sprechen** kimləsə açıq (düzüdüzünə) danışmaq.
Deutsch *n* -(s), *oh. pl* alman dili; **das ist (ein) gutes Deutsch** bu, səlis alman dilidir.
Déutsche *m, f* (9*) alman.
Déutschland *n* Almaniya.
Déutung *f* (10) izahat, başa salma, şərh; eyham.
Dezémber *m oh. pl* dekabr.
Dezi= *mür. isimdə* onda bir, onuncu hissə; **Dezimèter** *n* desimetr (*metrin onda biri*).
dezimál *a* onluq.
Dezimál || bruch *m* onluq kəsr; **~waage** *f* qapan (*tərəzi*).
dezimieren *vt* **1.** *riyaz.* azaltmaq (*on dəfə*); **2.** *məc.* son dərəcə kiçiltmək (*sayı*).
dgl = dergleichen və ilaxır (və i.a.).
d. h. = das heißt yəni.
d. i. = das ist yəni.
Diagnóse *f* (11) *tib.* diaqnoz.
Dialékt *m* (1) *dilç.* dialekt, ləhcə.
Dialéktik *f oh. pl fəls.* dialektika.
Dialóg *m* (1) dialoq.
dialéktisch *a* dialektik.
Diamánt I *m* (8) almaz (*qiymətli daş*); **geschliffener ~** brilyant.
Diät *f oh. pl* pəhriz; **~ halten** pəhriz saxlamaq.
Diäten *pl* ezamiyyət pulu.
dicht I *a* sıx; qalın (*saç*); möhkəm **~es Gebüsch** sıx kolluq; **~es Zeug** möhkəm mal; **ein ~er Kamm** sıxdişli daraq; **II** *adv* kip, çox sıx, bərk; lap yaxın, yanaşı; **~ am Ufer** lap sahildə; **~ machen** sıxlaşdırmaq, möhkəmləndirmək.
Dichte *f oh. pl* sıxlıq, kiplik; qalınlıq.
dichten I *vt tex.* sıxlaşdırmaq, möhkəmləndirmək.
dichten II *vt, vi* yazmaq, qoşmaq (*şeir*), yaratmaq (*əsər*).
Dichter *m* (6), **~in** *f* (12) şair, şairə.
dichterisch *a* şairanə.
Dichtheit *f oh. pl*, **Dichtigkeit** *f oh. pl* sıxlıq, qalınlıq, möhkəmlik.
Dicht || kunst *f* poeziya, şeir, nəzm.
Dichtung I *f* (10) **1.** *tex.* sıxlaşdırma; kiplətdirmə; **2.** *dəniz.* tıxama, kəpitkələmə.
Dichtung II *f* (10) **1.** poeziya; **2.** poema; **3.** uydurma, əfsanə.
dick *a* **1.** qalın; kök, tosqun; **2 sm ~** 2 sm qalınlıqda; **2.** sıx, qalın; qəliz, qatı; ◊ **sich ~ tun** lovğalanmaq, təkəbbürlənmək; **sie sind ~e Freunde** onlar möhkəm dostdur; **durch ~ und dünn gehen** ən qısa yolla getmək (*heç bir çətinliyə baxmayaraq*).
dick || bäuchig *a* yekəqarın.
Dicke *f oh. pl* **1.** qalınlıq; yoğunluq, köklük; **2.** *fiz.* qatılıq, qəlizlik; **3.** *m, f* (9*) kök kişi (*qadın*); şişman adam.
dick || fellig, dick || häutig *a* qalındərili, qalınqabıq; *həmç. məc.*

Dickicht *n* (2) qalın meşəlik, çəngəllik.
Dick || kopf *m dan.* tərs (*adam*).
Dick || wanst *m* yoğun, yekəqarın kişi.
die I *art-def f* **1.** *N* və A *sg*; **2.** *N* və *A pl* bütün cinslər üçün; **II** *pron rel*: **die Aufgabe, die ich gelöst habe** həll etdiyim çalışma; **III** *prop dem*: **sind die aber dumm!** onlar necə də gicdir!
Dieb *m* (1) oğru.
diebisch I *a* oğruya məxsus; əliəyri; **II** *adv dan.* həddindən çox; **sich ~ freuen** çox sevinmək, artıq dərəcədə sevinmək.
Diebs= *mür. isimdə* oğruya məxsus; **Diebs || sprache** *f* oğru dili.
Dieb || stahl *m* (1*) oğurluq.
Didáktik *f oh. pl* didaktika.
Diele *f* (11) **1.** döşəmə; **2.** dəhliz; **3.** rəqs salonu.
dienen 1. (*als N... kimi,.. sifəti ilə*) qulluq etmək; **2.:** (*zu D*) xidmət etmək, yaramaq.
Diener *m* (6) xidmətçi, qulluqçu; ◊ **einen ~ machen** nəzakətlə baş əymək.
dienerhaft *a* kölə, nökər.
Dienerhaftigkeit *f oh. pl* lakeylik, nökərçilik.
dienlich *a* xeyirli, yararlı, faydalı, **~ sein** (*zu D*) **1.** yaramaq; **2.** işə yaramaq.
Dienst *m* (1) **1.** qulluq, iş, vəzifə; **in den ~ treten** işə girmək; **2.** xidmət; **aktiver ~** həqiqi xidmət (*orduda*); **außer ~** istefada; ◊ **~ haben / tun** növbətçi olmaq; **vom ~** növbətçi; **ich stehe zu ihren ~en** qulluğunuzda hazıram; **dieses Buch leistete mir gute ~e** bu kitab mənə çox yaradı.
Dienst || abteil *m d.y.* bələdçi kupesi.
Diens || tag *m* çərşənbə axşamı, tək (xas) (*gün*).
diens || tags *adv* xas günlər, tək günlər.
Dienst || alter *n* **1.** staj; **2.** *hərb.* əsgərlik yaşına çatmış; **~antritt** *m* işə (qulluğa) girmə; **~anweisung** *f* xidməti təlimat.
dienstbar *a* **1.** itaətli; ... hakimiyyəti altında olan, ... itaətində olan; **~ machen** özünə tabe etmək; **2.** xidmət göstərən, qulluq göstərən.
Dienstbarkeit *f oh. pl* **1.** tabelik, tabeçilik, asılılıq; **2.** iltifat, qulluq göstərmə, yararlılıq.
Dienst || bote *m köhn.* xadim; nökər, xidmətçi; **~eid** *m* and (*qulluğa girəndə*); **~eifer** *m* iş həvəsi.
dienst || eifrig *a* işə can yandıran, çalışqan; **~fertig** *a* yararlıq göstərən, qulluq göstərən; işə yarayan; **~habend** *a* növbətçi.
Dienst || kleidung *f* forma, uniform (*rəsmi paltar*); **~leistung** *f* qulluq, xidmət; yararlıq; **~leute** *pl* ev qulluqçuları, xidmətçilər.
dienstlich *a* **1.** xidməti; **2.** rəsmi.
Dienst || liste *f* xidmət dəftərçəsi (*bir şəxsin əsil-nəcabətini, təhsilini və hansı hərbi vəzifələrdə olduğunu göstərən sənəd*); **~mädchen** *n* ev qulluqçusu, qaravaş; *məc.* köməkçi; **~ordnung** *f* xidmət haqqında nizamnamə; **~pflicht** *f* hərbi borc, hərbi vəzifə.
dienst || pflichtig *a* hərbi vəzifəli; **~tauglich** *a* xidmətə yararlı, işə yararlı; **~tuend** *a* növbətçi.
Dienst || vergehen *n* işdə xata etmə; **~vertrag** *m* əmək müqaviləsi.
dienst || willig *a* qulluq göstərən, yaramağa çalışan.
dies = dieses bu.
dies || bezüglich I *a* buna aid olan; **II** *adv* bu barədə, bu sahədə.
diese *pron dem f* **1.** *N* və *A sg*; bu; **2. dieser; diese, dieses'***in N* və *A pl'i*.
diesélbe *pron dem* həmin, həmin o.
Diesel || lokomotive *f* teplovoz; **~ motor** *m tex.* dizel motoru.
dieser *m* (**diese** *f*, **dies(es)** *n*, **diese** *pl*) *pron dem* bu; **am 5 dieses Monats** bu ayın 5-də.
dies || falls *adv* belə halda, bu halda.
dies || jährig *a* buillik.
dies || mal *adv* bu dəfə.
dies || malig *a* indiki, hazırkı.
dies || seitig *a* bu tərəfki, buüzkü.
dies || seits *adv* və *prp* (*G*) bu tərəfdə.
Dietrich *m* (1) kilidaçan (*qıfıl açmaq üçün açar əvəzində işlədilən qarmağa oxşar alət*).
Differénz *f* (10) **1.** müxtəliflik, çeşidlilik; fərq, təfavüt; **2.** *məc.* fikir ayrılığı, ixtilaf.
Differenzierung *f* (10) ayrılma, fərqləndirmə; fərqlənmə.
diffórm *a* eybəcər, kifir, çirkin.
Difformität *f* (10) eybəcərlik, çirkinlik.

Diktát *n* (2) **1.** diktant, imla; **2.** əmr, hökm.
Diktatúr *f* (10) diktatura.
diktieren *vt* **1.** imla yazdırmaq, diktə etmək; **2.** göstəriş vermək, əmr etmək.
Dill *m* (1) *bot.* şüyüd.
Dille *f* (11) *tex.* vtulka, oymaq.
Dimensión *f* (10) *fiz.* ölçü, əndazə.
Diner [di·´ne:] *n* -s, -s ziyafət (*nahar*).
Ding *n* (2) **1.** şey, iş; **die ~e liegen so** iş belədir, vəziyyət belədir; **2.** (*pl* **~er**) *dan.* bala, körpə bala; **das dumme ~** axmaq, səfeh (*qadın*); **das arme ~** yazıqcığaz, zavallı; ◊ **vor allen ~en** hər şeydən əvvəl; **guter ~e sein** yaxşı əhvali-ruhiyyədə olmaq; **das geht nicht mit rechten ~en zu** *dan.* işlər nəsə yaxşı deyil); **~ an sich** *fəls.* şey özündə.
dingen I *vt* işə götürmək; **II** *vi* (*um A*) qiymət danışmaq.
ding || fest *a: j-n ~ machen* tutmaq, həbs etmək.
Dings *n inv:* **wie heißt das ~?** bunun adı nədir?
Ding || wort *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* isim.
dinieren *vi* nahar eləmək.
Diphtherie *f oh. pl,* **Diphtheritis** *f oh. pl tibb.* difteriya (*yoluxucu boğaz xəstəliyi*).
Diphthóng *m* (1, 8) *dilç.* diftonq.
Diplóm *n* (2) diplom.
diplomátisch *a* **1.** diplomatik; **das ~e Kops** diplomatik korpus; **2.** mahir siyasətçi.
dir *pron pers du'*nun *D'i* (*məktubda Dir*) sənə.
direkt I *a* bilavasitə, vasitəsiz; **~er Wagen** birbaşa olan vaqon; **II** *adv* 1) bilavasitə, vasitəsiz olaraq; 2) *tic.* ilk əldən (mənbədən).
Direktión *f* (10) direksiya, müdiriyyət.
Direktíve *f* (11) direktiv, əmr, göstəriş.
Dirigént *m* (8) dirijor.
dirigieren *vt mus.* [illegible]
diskutieren *vt, vi* (*über A*) müzakirə etmək.
Disposition *f* (10) yerləşmə, yerləşdirmə; həvəs, meyil; ◊ **~en treffen** sərəncam vermək.
disputieren *vi* (*über A*) mübahisə (*müzakirə*) etmək; **über eine Frage ~** məsələ ətrafında mübahisə (*müzakirə*) aparmaq.
Distel *f* (11) *bot.* qanqal.
Distrikt *m* (1) rayon, sahə, dairə (*ərazi bölgüsü, vahidi*).
Disziplin *f* (10) **1.** intizam, nizam; **2.** fənn.
ditto (dito) həmin o.
divérs *a* cürbəcür, müxtəlif, başqa-başqa.
dividieren [-vi'-] *vt riyaz.* bölmək, ayırmaq; **eine Zahl durch drei ~** rəqəmi üçə bölmək.
División *f* (10) **1.** *riyaz.* bölmə, ayırma; **2.** *hərb.* divizion; diviziya.
d. J. = dieses Jahres bu ilin.
d. M. = dieses Monats bu ayın.
doch *cj* və *adv* yenə də, hər halda; buna baxmayaraq, lakin, ancaq; isə, ki; axı; **sprechen Sie ~!** danışın də! ◊ **wirst du nicht da sein? ~!** sən orada olmayacaqsan? bəs nece!; **ja ~!** əlbəttə, şübhəsiz!
Docht *m* (1) fitil, piltə.
Dock *n* (2) (*pl həmç.* **-s**) dok (*gəmi təmir olunan yer*).
Dógge *f* (11) doq (*it cinsi*).
Dógma *n* -s, **-men** doqma, ehkam.
Dóhle *f* (1) *zool.* dolaşa, zağca (*quş*).
Dóhne *f* (11) tələ.
Dóktor *m* -s, **-tóren 1.** doktor (*yüksək elmi dərəcə*); **2.** *dan.* həkim; ◊ **seinen ~ machen** doktor (elmi) adı almaq.
Dokumént *n* (1) sənəd.
Dokumentár || film *m* sənədli film.
dokumentárisch *a* sənədlərə əsaslanan; həqiqi, sənədli.
Dolch *m* (1) xəncər.

Dóm || pfáff(e) *m zool.* qar quşu.
Don *m coğr.* Don (*çay*).
Dónau *f coğr.* Dunay (*çay*).
Dónau || länder *pl* Dunay ölkələri.
Dónez || becken *n* Donets hövzəsi.
Dónner *m* ~s, *oh. pl* göy gurultusu, gurultu; ◊ **unter ~ und Blitz** bərk tufanda; **~ und Blitz schleudern** göydən od eləmək.
dónnern *vi* və *vimp* guruldamaq; **es donnert** göy guruldayır.
Dónners || tag *m* cümə axşamı.
dónners || tags *adv* cümə axşamları.
Dónner || wetter *n* **1.** tufan; **2.** *məc.* qulaqburması; ◊ **~!** Lənət şeytana!
dóppel- *mür. sifətdə:* iki-, qoşa-; **~ g(e)leistig** ikixətli, qoşaxətli; **dóppel || geschlechtig, ~geschlechtlich** *a biol.* ikicinsli; **dóppel || läufig** *a* qoşalüləli. **dóppel || sinnig** *a* ikimənalı; **dóppel || züngig** *a* ikiüzlü, riyakar.
Dóppel- *mür. isimlərdə:* ikiqat, ikili; **~decker** *m* biplan (*üst-üstə qoşaqanadlı təyyarə*); **~fenster** *n* ikiqatlı pəncərə; **~gänger** *m* bənzər, oxşar; **~glas** *n* binokl, durbin; **~laut** *m* diftonq; **~leitung** *f tex.* ikidamarlı məftil; **~name** *m* ikifamilyalı; **~punkt** *m* iki (qoşa) nöqtə (:); **~sinn** *m oh. pl* **1.** ikimənalı fikir; **2.** ikimənalılıq; **~tür** *f* ikitaylı (ikilaylı) qapı.
dóppeln *vt* ikiqat artırmaq; ikiləmək.
dóppelt I *a* ikiqat; **II** *adv* iki dəfə çox, iki qat çox; **~ so viel** iki dəfə çox; **~ so groß** iki dəfə böyük; **um das Doppelte erhöhen** ikiyə yüksəltmək; ◊ **~ hält besser** *ata. söz.* Ehtiyat igidin yaraşığıdır.
Dorf *n* (5) kənd.
Dorf- *mür. isimdə:* kənd, kəndli; **~bewohner** *m* kənd sakini, kənd əhli; **~gemeinde** *f,* **~gemeinschaft** *f* kəndli icması; **~jugend** *f* kəndli gənclər.**~rat** *m* kənd soveti;
dórren *vi* (s) qurumaq, solmaq.
dörren *vt* qurutmaq; qaxac etmək.
Dörr || gemüse *n* qurudulmuş tərəvəz; **~obst** *n* quru meyvə.
Dorsch *m* (1) *zool.* treska, navaha balığı (*şimal dənizlərində yetişən balıq*).
dort *adv* orada; **hier und ~** hər yerdə, hər yanda, hər tərəfdə; **von ~** oradan.
dort || hér *adv* oradan; **~hin** *adv* oraya.
dórtig *a dan.* oradakı, oralı, o yerli.
Dóse *f* (11) **1.** qutu; **2.** *tib.* doza.
dösen *vi* mürgüləmək; ◊ **vor sich hin ~** *dan.* mürgüləmək.
Dósis *f* **-, -sen** doza, miqdar.
Dótter *m* (6) yumurta sarısı.
Dr = Dóktor doktor (**1.** *yüksək elmi dərəcə;* **2.** *həkim*).
Dráche *m* (9), **Drachen** *m* (7) **1.** əjdaha; kağızdan ilan; **2.** *dan.* bədqılıq, qılıqsız, rəftarsız (*adam*).
Draht *m* (1*) **1.** məftil, tel, sim; ◊ **per ~** telefonla; teleqrafla; **2.** mumlu sap, çəkmə ipi; **3.** *dan.* pul.
Draht= *mür.* isimdə məftilə məxsus; **~auskunft** *f* teleqrafla məlumat; **~bericht** *m* teleqrafla verilən xəbər; **~geflecht** *n* **1.** məftil tor; **2.** teleqraf; **~netz** *n* dəmir tor; **~seil** *n* məftil buraz, tros; **~seil || báhn** *f* məftil burazlı dəmiryolu; funikulyor; **~verhau** *m* **1.** məftil çəpər, məftil hörgü; **2.** *dan.* quru meyvədən bişirilmiş şorba.
dráhten *vt* tel vurmaq, teleqrafla xəbər vermək.
dráhtlos I *a* simsiz, telsiz; **II** *adv* radio ilə.
drall *a* **1.** tarım, gərgin; sərt, şax, dar; **2.** *məc.* sağlam, təravətli, saf, möhkəm.
Dráma *n* -s, **-men** dram.
Dramátiker *m* (6), **Dramatúrg** *m* (8) dramaturq.
dran *adv* **-daran** buna, bu barədə, buna görə.

özünü yığmaq; **sich durch die Menge ~** soxulub keçmək; **die Zeit drängt** vaxt gözləmir.
Drángsal *f* (3), *n* (2) ehtiyac, yoxsulluq.
drástisch *a* sərrast, düz, **ein ~es Besispiel** parlaq, aydın misal.
drauf *adv* **-darauf** buna; bunun dalınca; bundan sonra.
Dráuf || gänger *m dan.* dəlibaş; dəliqanlı.
drauf || lósgehen *vi* (s) maneələrə baxmayaraq getmək; *məc.* uçuruma getmək.
draus *adv* **-daràus** bundan; ondan; buradan.
dráußen *adv* bayırda, həyətdə; küçədə; şəhər kənarında; **von ~** bayırdan, eşikdən, bayır tərəfdən; üzdən.
Dréchsel || bank *f tex.* xarrat dəzgahı.
dréchseln *vt* yonmaq (*xarrat dəzgahında*).
Dréchsler *m* (6) xarrat.
Dreck *m* ~ (e)s, *oh. pl* **1.** çirk, natəmizlik; **Dreifélder || system** *n*, **~wirtschaft** *f k.t.* üçtarlalı əkin.
Dréi || fuß *m* üçayaq, sacayağı; **~gespann** *n* üçatlı fayton.
drei || húndert *num* üç yüz.
dréi || jährig *a* üçillik, üçyaşar, üç yaşında.
dréi || kantig *a riyaz.* üçüzlü; üçkünc.
Drei || käse || hoch *m* (1) *dan.* koppuş, pompul.
dréi || mal *adv* üç dəfə, üç kərə, üç yol.
Drei || master *m* **1.** üçdorlu gəmi; **2.** *köhn.* üçkünc şlyapa.
dréi || monatlich *a* üçaylıq.
drein *adv* = **daréin** bunda; ora; daxilinə.
Dréi || rad *n* üçtəkərli velosiped.
dréi || räd(e)rig *a* üçtəkərli, üççarxlı.
dréi || seitig *a* üçtərəfli; üçyanlı; **~silbig** *a* üçhecalı; **~sitzig** *a* üçadamlıq; **~spaltig** *a* üçsütunlu.
dréißig *num* otuz; **die ~er Jahre** [illegible]

dressieren *vt* təlim etmək, öyrətmək (*heyvanı*).
Dressúr *f* (10) təlim; öyrətmə, təlimetmə (*heyvanı*).
Drill I *m* (1) tik (*döşəküzü üçün parça*).
Drill II *m* -(e)s, *oh. pl hərb.* sərt, qaba hərbi təlim.
Drill || bohrer *m tex.* burğu, əl burğusu.
drillen *vt* **1.** deşmək (*burğu ilə*); **2.** təlim vermək.
Drillinge *pl* üçəm, üç əkiz uşaq.
Drill || maschine *f* cərgəli toxumsəpən maşın.
drin *adv* **-darin** bunda, orada.
dringen *vi* **1.** (s) keçmək, soxulmaq; **der Regen ist durch meine Kleider gedrungen** yağış paltarımdan içəri keçib; **2.** (h) (*auf A*) təkid etmək; tələb etmək; **er drang auf Bezahlung** o, pulu ödəməyi tələb etdi; **er ist mit Fragen in sie gedrungen** o, sual-
Dróssel II *f* (11) *tex., elek.* drossel.
drósseln *vt* **1.** boğmaq, söndürmək; **2.** *tex.* drosselləşdirmək, drossel etmək; dayandırmaq, söndürmək (*motoru*); **3.** *tic.* **die Preise ~** qəsdən/bilə-bilə qiyməti aşağı salmaq.
drüben *adv* orada, o tərəfdə.
drüber *adv* = **darüber** bunun üzərində, üstündən, üzərindən.
Druck *m* (1•) **1.** sıxma, əzmə; **2.** əl vermə; **3.** *məc.* zülm, təzyiq; **einen ~ ausüben** təzyiq etmək; **4.** mətbuat; nəşriyyat; parça üstünə gülbasma; **in ~ geben** çapa vermək.
Druck || boden *m* çap vərəqi.
Drücke || berger *m* (6) **1.** tənbəl, avara; **2.** işdən və hərbi qulluqdan boyun qaçıran şəxs.
drücken *vt* **1.** *məth.* çap etmək; **2.** naxış bas-

durch || fróren *a* donmuş, üşümüş.
dúrch || führbar *a* yerinə yetirilə bilən, həyata keçirilə bilən, ifa oluna bilən.
dúrch || führen *vt* **1.** keçirmək (*iclas* və s.); **2.** ifa etmək; **eine Rolle ~** *tea.* rolu aparmaq; **3.** aparmaq, daşımaq.
Dúrch || gang *m* keçid.
dúrch || geh(e)n 1. *vi* keçmək, getmək (*axıradək*); **2.** *vi* (s) qaçmaq; bərk qaçmaq (*at*).
dúrch || gehend *a* iki tərəfə çıxan; birbaşa gedən.
dúrch || gleiten *vi* (s) sürüşüb keçmək, sürüşüb ötmək.
dúrch || glühen *vt tex.* közərtmək, qızartmaq (*dəmiri*).
dúrch || greifen *vi* qəti hərəkət etmək.
dúrch || greifend *a* qəti, var qüvvə ilə; **~e Maßnahmen** qəti ölçü; **eine ~e Reform** əsaslı, köklü islahat.
dúrch || halten *vi* davam gətirmək, dayana bilmək.
Dúrch || hau *m* cığır (*meşədə yol*).
dúrch || hauen I *vt* 1. kəsmək, kəsib yarmaq, açmaq; **2.** qamçılamaq, qırmanclamaq; **II sich ~** keçmək, soxulub keçmək, keçilmək, **sich durch die Reihen der Feinde ~** düşmən xəttini yarıb keçmək.
dúrch || helfen *vi* kömək etmək, çətinlikdən çıxarmaq.
dúrch || kämpfen (sich) keçmək, yarıb keçmək (*döyüşlə*).
dúrch || kommen *vi* (s) keçmək, ötmək (*miniklə*); *məc.* keçinmək, birtəhər dolanmaq.
dúrch || kréuzen *vi* **1.** keçmək (*yolu*); kəsmək (*yolunu*), **2.: Pläne ~** *məc.* planı pozmaq.
dúrch || kriechen *vi* (s) sürünə-sürünə keçmək; imələmək.
Dúrch || laß *m* (1*) **1.** buraxılış, icazə vərəqəsi; **2.** dar keçid; **3.** xəlbir, şadara; **4.** *tex.* süzgəc.
dúrch || lassen *vt* buraxmaq, icazə vermək (*keçməyə*).
dúrch || lässig *a* buraxan, su keçən; **das Dach ist ~** dam damır.
Dúrch || lässigkeit *f oh. pl tex.* sukeçirmə, suburaxma.
dúrch || láufen *vt* yüyürmək, qaçaraq keçmək (*nəyinsə üstündən*); *məc.* gözdən keçirtmək, baxmaq.
dúrchlesen *vt* oxumaq (*axıra qədər*).
dúrch || léuchten *vt* aydınlaşdırmaq; *tib.* işıqlandırmaq (*rentgen şüaları ilə*).
Dúrch || léuchtung *f xüs.* işığa salma, rentgenə salma.
durch || löchen *vt* **1.** deşmək, dəlmək (*kağızı*); **2.** *d.y.* komposterləmək (*bileti*).
dúrch || löchern *vt* deşmək, dəlmək, deşik-deşik etmək.
dúrch || lüften *vi*; **durch || lüften** *vt* havasını dəyişmək, havasını təmizləmək.
dúrch || machen *vt* **1.** qurtarmaq (*məktəbi*); **2.** dadmaq, acısını çəkmək; həyəcan keçirmək, qatlaşmaq; **er hat viel durchgemacht** onun başına çox iş gəlib; **eine Krankheit ~** xəstəlik keçirtmək.
Dúrch || marsch *m* ordunun və ya qoşunun keçməsi.
durch || méssen *vt* gəzib-dolaşmaq, ayaqdan salmaq (*yeri*).
Dúrch || messer *m* (6) *riyaz.* diametr.
Dúrch || mischen *n* (7) qarışdırma.
dúrch || mustern, (durchmústern) *vt* diqqətlə baxmaq, diqqətlə seçmək.
dúrch || nagen *vt* gəmirib deşmək.
dúrch || nähen *vt* tikmək (*iki üzdən*).
dúrch || nässen *vt* islatmaq.
dúrch || nehmen *vt* seçmək; keçmək (*fənn*).
dúrch || pausen *vt* üzünü köçürmək, surətini çıxarmaq; nazik kağız üzərinə çəkmək.
dúrch || peitschen *vt dan.* qamçılamaq, şallaqlamaq.
dúrch || pflügen *vt* sürmək, şumlamaq, şırım açmaq.
dúrch || pressen I *vt* dürtmək, keçirmək; **II sich ~** soxulmaq, itələyə-itələyə girmək.
dúrch || próbieren, dúrch || prüfen *vt* sınamaq, yoxlamaq.
dúrch || prügeln *vt* döymək, kötəkləmək.
Dúrch || reise *f* keçmə; keçiş, gediş; **auf der ~** keçərkən, yolüstü.
dúrch || reisen *vi* (s) keçmək, ötmək (*miniklə*); getdiyi zaman bir yerdə olmaq; **ich bin dort nur durchgereist** mən orada yalnız yolüstü olmuşam.

dúrch || reisen *vt* gəzib-dolaşmaq; başdan-başa dolaşmaq, ayaqdan salmaq; **ich habe das Land durchgereist** mən ölkəni başdan-başa gəzib-dolaşdım.
dúrch || reißen I *vt* cırmaq, yırtmaq; az cırmaq; **er hat das Papier durchgerissen** o, kağızı cırdı; **II** *vi* (s) qırılmaq, yırtılmaq.
dúrch || reiten *vi* (s) at belində getmək (*bir məntəqədən...*).
durch || reiten *vt* at belində yan gəzib-dolaşmaq.
dúrch || rühren *vt* qarışdırmaq; çevirmək, qurdalamaq.
dúrchs = durch das.
dúrch || schauen *vi* bir şeyin arasından baxmaq.
durch || schäuen *vt* **1.** gözdən qaçırmaq (*səhvi*); **2.** başdan-başa görmək; *məc.* yaxşıca tanımaq, sınayıb bələd olmaq; **er hat meine Pläne durchschaut** o mənim planımı duyub.
dúrch || scheinen *vi* işıqlandırmaq, işığa salmaq.
dúrch || schieben *vt* soxmaq, dürtmək.
dúrch || schießen *vi* (s) çaparaq keçmək, sürətlə keçmək; uçub keçmək (*güllə sürəti ilə*).
durch || schießen *vt* gülləyə tutmaq, gülləyə basmaq; deşmək, dəlmək (*güllə ilə*).
Dúrch || schlag *m* **1.** deşik, yarıq; **2.** surət (*makinada yazılmış*); **3.** *tex.* zınba; **4.** süzgəc, aşsüzən; **5.** *tikin.* xəlbir.
dúrch || schlagen I *vt* deşmək; süzmək; süzgəcdən keçirmək; **II** *vi* keçmək (*bu tərəfdən o tərəfə*) **III sich ~** keçmək; keçinmək, birtəhər dolanmaq; çıxmaq, cücərmək.
dúrch || schlagend *a* həlledici, əsas; **~er Erfolg** əsas müvəffəqiyyət.
dúrch || schleichen sich ~ sivişmək, gizlicə girmək.
dúrch || schlüpfen *vi* (s) gizlin keçmək, sürüşüb getmək.
dúrch || schneiden *vt* **2.** kəsmək (*arasını*); **2.** yarmaq, şaqqalamaq; **3.** *məc.* kəsib keçmək, keçmək (*yol*); **die Bahn durchschneidet das Land** dəmiryolu ölkənin içərisindən keçir.
Dúrch || schnitt *m* **1.** kəsmə, kəsik; **2.** *riyaz.* orta hesab; **im ~** orta hesabla.
dúrch || schnittlich I *a* orta; **II** *adv* orta hesabla.
Dúrchschnitts = *mür. isimdə:* orta; kəsən; **~zahl** *f* ortaq rəqəm; **linie** *f* kəsişmə xətti; **~mensch** *m* adi, gözə çarpmayan adam; **~punkt** *m* kəsişmə nöqtəsi; **~zeit** *f* orta müddət, orta vaxt.
dúrch || schreiten *vi* (s) içərisindən keçmək (*dağdı və s.*).
durch || schréiten *vt* iri addımlarla kəsib keçmək.
dúrch || schwimmen *vi* (s) üzüb keçmək.
dúrch || sehen I *vt* gözdən keçirtmək, baxmaq; yoxlamaq; **II** *vi* bir şeyin arasından baxmaq.
dúrch || setzen *vt* keçirmək; məqsədə çatmaq, əldə etmək; **seinen Willen ~** inadla məqsədinə çatmaq.
durch || sétzen *vt* (*mit D*) islatmaq, canına hopdurmaq, düzmək, keçirmək.
Dúrch || sicht *f oh. pl* baxış; yenidən baxma, yoxlama.
dúrch || sichtig *a* şəffaf, dupduru, aşkar, açıq; ◊ **seine Absichten waren ~** onun məqsədi aydın idi.
dúrch || sickern *vi* (s) sızmaq, sızıb keçmək; **das Geheimnis sikkerte durch** sirr yavaş-yavaş açılırdı.
dúrch || sieben *vt*ələmək, xəlbirləmək.
dúrch || springen *vt* (s) qalxmaq, cəld keçmək, qaçıb keçmək.
dúrch || stechen (durch || stéchen) *vt* sancmaq, sancaqlamaq; yaralamaq.
dúrch || stecken *vt* soxmaq, dürtmək.
dúrch || stehlen (sich) gizlicə girmək, xəlvəticə girmək.
dúrch || stöbern *vt dan.* araşdırmaq, hər tərəfi axtarmaq, gəzmək (*bir şeyi tapmaq üçün*); **Papiere ~** kağızların arasında eşələnmək/qurdalanmaq.
dúrch || stoßen I *vt* itələmək, itələyib keçirtmək; **II** *vi* (s) *hərb.* dəlmək, deşmək, açmaq.
durch || stóßen *vt* vurub deşmək, dəlib keçmək.
dúrch || streichen *vt* başdan-başa pozmaq, tamamilə qaralamaq.

dúrch || strömen *vt* axmaq; axıb keçmək; **der Fluß durchströmt das Tal** çay dərə ilə axır.
dúrch || studieren *vt* əsaslı öyrənmək, dərindən öyrənmək.
durch || súchen *vt* axtarmaq.
Durch || súchung *f* (10) axtarış; yoxlama, baxılma.
durch || tränken *vt* islatmaq, canına hopdurmaq.
durch || trieben *a* hiyləgər, kələkbaz, bic.
durch || wagen (sich) keçməyi qət etmək.
dúrch || wandern *vi* (s), **(durch || wándern)** *vi* gəzib-dolaşmaq, səyahət etmək; **ich durchwánderte das Land** mən ölkəni gəzib-dolaşdım.
dúrch || wärmen (durch || wärmen) *vt* qızdırmaq, isitmək.
dúrch || waten *vt* bata-bata/yara-yara keçmək; dayaz yerdən keçmək (*çayın*).
durchwég(s) *adv* **1.** başdan-başa, tamam, bütün; **2.** həmişə, daim, hər vaxt.
dúrch || wehen *vt* (s) və *vt* üfürmək, üfürüb təmizləmək.
dúrch || wéichen *vt* tamam islatmaq.
dúrch || wintern *vi* qışlamaq, qışı başa vurmaq.
durch || wirken *vt* (*mit D*) cilalamaq, üz çəkmək; **mit Silber** ~ gümüş suyuna çəkmək.
durch || wühlen *vt* diqqətlə axtarmaq; *məc.* alt-üst etmək.
dúrch || ziehen *vt* **I** *vt* keçirtmək, taxmaq (*sap* və s.); **II** *vi* (s) keçmək, ötmək (*miniklə*).
durch || ziehen *vt* keçmək, səyahət etmək; qarış-qarış gəzmək; zol-zol etmək, şırımlamaq.
Dúrch || zug *m* **1.** yol, keçid; uçuş; **2.** hava cərəyanı, yelçəkər.
dúrch || zwängen I *vt dan.* dürtmək, soxmaq, keçirmək; **II sich** ~ *dan.* soxulmaq, itələyə-itələyə girmək/soxulmaq.

dürfen *vi* ixtiyarı olmaq, icazəsi olmaq; **man darf** olar, mümkündür; **man darf nicht** olmaz, icazə yoxdur; **er darf nicht hinein** onun daxil olmağa ixtiyarı yoxdur; **er hat es nicht sagen** ~ onun bunu deməyə haqqı yox idi; **er dürfte noch kommen** o hələ gələ bilər; **wenn ich bitten darf** xahiş etməyim rəva bilinərsə.
dürftig *a* yoxsul, kasıb; az, cüzi.
Dürftigkeit *f* (10) *oh. pl* **1.** yoxsulluq, ehtiyac; **2.** azlıq.
dürr *a* quru; arıq; ◊ **mit ~en Worten** kəskin; yanıq verə-verə; düzü-düzünə.
Dürre *f* (11) **1.** quraqlıq; **2.** arıqlıq.
Durst *m* -es, *oh. pl* susuzluq, yanğı; **den ~ löschen** susuzluğu yatırmaq/söndürmək; **ich habe ~** mən susuzam; sudan yanıram.
dúrsten, dürsten *vi* susamaq; **mich dürstet** su içmək istəyirəm.
dúrstig *a* susamış; **ich bin ~** su içmək istəyirəm, susuzam; **~ nach etw.** *məc.* bir şeyə qızğın ehtiras, bir şeyə canatma.
Dúsch || bad *n*, **Dúsche** *f* (11) duş.
Düse *f* (11) *tex.* ucluq; qarmaq.
Dúsel *m* -s, *oh. pl* **1.** başgicəllənmə; **2.** mürgüləmə; **3.** boxt.
dús(e)lig *a* yatağan, yuxucul, süst.
dúseln *vi* mürgüləmək.
Düsen || flugzeug *n* reaktiv təyyarə.
düster *a* **1.** tutqun, dumanlı; **2.** qaşqabaqlı, qaraqabaq.
Düsterheit *f*, **Düsterkeit** *f oh. pl* **1.** qaranlıq, zülmət; **2.** qaraqabaqlıq, tutqunluq.
Düte *f* (11) kağız torba, kağız kisə.
Dútzend *n* (2) düjün (*on iki ədəd*).
Dútzend || mensch *m* adi adam.
dútzend || weise *adv* düjün-düjün.
dúzen *vt* kimisə "sən" deyə müraciət etmək.
Dúz || freund *m* ürək dostu, yaxın yoldaş.
Dynámo *f* -, -s, **Dynamo || maschine** *f* dinamomaşın.
D-Zug *m* **(Durchgangszug)** sürət qatarı.

Ee

E, e *n inv.* **1.** *alman əlifbasının beşinci hərfi*; **2.** *mus. mi.*
Ébbe *f* (11) çəkilmə (*dənizdə*); **~ und Flut** qabarma və çəkilmə; **in der Kasse ist ~** kassa boşdur.
ébben *vi* **1.** çəkilmək (*dəniz suyu*); **2.** *məc.* azalmaq, əskilmək.
ében I *a* düz; hamar; *riyaz.* yastı; **~es Land** düzənlik, düzən; **zu ~er Erde** birinci mərtəbədə; **II** *adv* **1.** məhz; elə özüdür ki var; güc-bəla ilə; **2. ~ erst, jetzt ~** elə bu saat; **na ~!** *dan.* məhz, odur ki var!
Ében || bild *n* bənzəyiş, oxşayış; şəkil; **er ist das ~ seines Vaters** o elə bil atasının kopiyasıdır.
ében || bürtig *a* eyni güclü, bərabər olan; **er ist ihm nicht ~** o, ona tay ola bilməz.
ében || dá, ~ dasélbst *adv* həmən orada, buradaca, oradaca.
ében || der *m* **(~die** *f*, **~das** *n*) *pron dem*, **~dersélbe** *m* **(~dieselbe** *f*, **~dasselbe** *n*) *pron dem* həmin o, həmin o özü.
ében || deshálb, ~deswégen *adv* elə ona görə, elə o səbəbdən.
Ébene *f* (11) **1.** düzən, düzənlik; **2.** *riyaz.* düz səth, müstəvi; **schiefe ~** maili müstəvi (*həmç. məc.*); **das liegt auf der ~ der Naturwissenschaften** bu, təbiətşünaslığa aiddir; **das liegt auf einer ganz anderen ~** bu ayrı sahəyə aiddir; onun bura dəxli yoxdur.
ébenen *vt* bax: **ébnen.**
ében || falls *adv* bərabər surətdə, həmçinin, dəxi, məhz.
Ébenheit *f* (10) hamarlıq, düzlük, dəniz səthi.
Ében || holz *n oh. pl* qarağac taxtası.
Ében || maß *n oh. pl* simmetriya, tarazlıq.
ében || mäßig *a* simmetrik, mütənasib, taraz.
ébenso *adv* beləcə, ...kimi, həmçinin, beləliklə; **~ groß** bu böyüklükdə; (*amma:* **eben so** məhz, belə); **(ganz) wie** ...kimi, deyəsən.
ébenso || oft *adv* beləcə tez-tez; **~viel** *adv* elə o qədər çox; **~wenig** *adv* elə o qədər az; **~wohl** *adv* eynilə o cür.
Ébenung *f* bax: **Ébnung.**
Éber *m* (6) qaban, çöl donuzu.
Éber || esche *f bot.* üvəz, quşarmudu.
ébnen *vt* düzəltmək, hamarlamaq; *j-m* **den Weg ~** *məc.* imisə yol açmaq.
Ébnung *f oh. pl tikin.* düzənləmə, hamarlama.
Echo *n* --s, -s **1.** əks-səda; *məc.* iz, rəy; **2.** *məc.* əlaltı.
Echse *f* (11) kərtənkələ.
écht *a* əsil, sadiq, saf, həqiqi; **~e Farbe** əsil (*solmayan*) rəng; **~er Bruch** *riyaz.* adi kəsr.
=eck (*mürəkkəb sözün ikinci hissəsi kimi*) =bucaq; **Dréi || eck** üçbucaq.
Écke *f* (11) künc; qıraq, uc; *riyaz.* bucaq, təpə; **an der ~** küncdə; ◊ **das ist eine windige ~** bu, qorxulu yerdir; **an allen ~n (und Enden)** hər yerdə; *j-n* **um die ~ bringen*** kimisə öldürmək; **sein Geld um die ~ bringen*** *dan.* pulunu göyə sovurmaq; **um die ~ gehen*** *dan.* məhv olmaq.
Écker *f* (11) **1.** fıstıq; **2.** palıd qozası.
éckig *a* **1.** künclü, bucaqlı; **~e Klammern** bucaqlı (*orta*) mötərizə; **2.** yöndəmsiz, kobud; təmkinsiz.
Éck || stein *m* guşə (köşə) daşı; təməl daşı; **~zahn** *m* köpək diş; diş (*heyvanlarda*).
édel *a* alicənab, nəcib; əsil (*həmç. metal*); təsirsiz (*qaz*).
édel || gesinnt *a* nəcib əqidəli, alicənab.
Édel || gestein *n geol.* əlvan dağ süxuru.
édel || herzig *a* alicənab, nəcib.
Édel || hirsch *m* cins maral; **~mann** *m* (*pl* **~leute**) zadəgan; **~marder** *m zool.* meşə dələsi; **~metall** *n* əlvan metal; **~mut** *m* nəciblik, alicənablıq.
édel || mütig *a* alicənab, nəcib, mərhəmətli.
Édel || pilz *m* ağ göbələk; **~stein** *m* daş-qaş, qiymətli daş; **~tanne** *f bot.* ağ şam ağacı; **~weiß** *n* edelvays (*Alp dağlarında bitən sarımtıl-ağ çiçəkli çoxillik bitki*); **~wild** *n ovç.* maral, sığın.
Éden *n oh. pl mif.* ədəm; cənnət, behişt.
edieren *vt* dərc etmək, nəşr etmək.
Edikt *n* (2) fərman, əmr.
Effékt *m* (1) **1.** effekt, təsir; nəticə; **2.** *tex.* məhsuldarlıq, səmərəlilik.
Effékten *pl* **1.** daşınar əmlak; **2.** *tic.* qiymətli kağızlar.
effektiv *a* effektiv, təsirli.

effektuieren *vt tic.* yerinə yetirmək; etmək, hazırlamaq (*nəyisə*).
effékt || voll *a* effektli, təsir bağışlayan, nəticəli.
egàl I *a* tən, bir, bərabər; **II** *adv:* **das ist mir ganz ~** mənim üçün hamısı birdir/fərqi yoxdur.
Égel *m* (6) zəli.
Égge *f* (11) **1.** *k.t.* mala; **2.** dayaz yer.
éggen *vt k.t.* malalamaq.
Égge(n)maschine *f k.t.* mexaniki mala.
Egoismus *m inv oh. pl* xudbinlik, eqoizm.
egoistisch *a* özünüsevən, xudbin, eqoist.
Egrenier || maschine *f tex.* çeşidləyici maşın; pambıqtəmizləyən maşın.
eh! *int.* ey!
éhe *cj.* ... əvvəl, ... qabaq; **~ die Sonne aufgeht** gün çıxmazdan qabaq.
Éhe *f* (11) kəbin, nikah.
Éhe || band *n* nikah bağları/telləri.
éhe || brechen* *vi* ailəyə xəyanət etmək; zinalıq etmək.
Éhe || bruch *m* ailə xəyanəti, zinalıq.
éhe || dém *adv* bir vaxt, keçmişdə, əvvəl.
Éhe || frau *f* arvad, həyat yoldaşı; **~frieden** *m* ailə dinclıyi/rahatlığı; **~gatte** *m* ər; **~glück** *n* ailə xoşbəxtliyi; **~kreuz** *n* **1.** ağır ailə həyatı; **2.** *dan.* acıqlı/hirsli ər (*arvad*); **~leute** *pl* ər-arvad.
éhelich *a* ailəli; kəbinli.
éhe || los *a* kəbinsiz, nikahsız.
éhe || malig *a* əvvəlki, keçmişki.
éhe || mals *adv* əvvəl, keçmişdə, vaxtilə.
Éhe || mann *m* (*pl* **~männer**) ər; **~paar** *n* ər-arvad.
éher *adv* əvvəl; tez, daha tez; **~ als** ondan qabaq, ondan əvvəl; **das läßt sich ~ hören** bu daha münasibdir; **er kann es ~ tun*, als ich** o, bunu məndən daha tez edə bilər.
Éhe || ring *m* nişan üzüyü.
éhern *a* **1.** mis; bürünc; **2.** *məc.* sərt, bərk; ◊ *etw.* **mit ~er Stirn behaupten** inadla/tərsliklə israr etmək.
Éhe || scheidung *f* boşanma, ayrılma; **~schließung** *f* (10) kəbin kəsmə, evlənmə, nikahlanma; nikah.
éhest I *a* ən yaxın, ən erkən; **II** *adv:* **am ~ens** mümkün qədər tez.
Éhe || stand *m oh. pl* izdivac, ər-arvadlıq; **in den ~stand treten*** nikah kəsdirmək, evlənmək.
Éhr || abschneider *m,* **~in** *f* böhtançı, iftiraçı (*kişi, qadın*).
éhrbar *a* hörmətli, möhtərəm.
Éhre *f* (11) hörmət, ehtiram; şərəf; vicdan; namus; **auf ~!** vicdanıma and olsun!; *j-m* **zu ~n** kiminsə şərəfinə; *j-m* **die letzte ~ erweisen** kimsə axırıncı borcunu vermək; **er sagte das in allen ~n** ≡ o bunu açıq ürəklə deyirdi; **wieder zu ~n kommen*** bərəət qazanmaq; **wieder zu ~n bringen*** təmizə çıxarmaq, bərəət qazandırmaq; **in ~ halten*** ehtiram etmək, hörmət bəsləmək.
éhren *vt* hörmət etmək; təntənə ilə təbrik etmək, şərəfinə bayram düzəltmək.
Éhren || amt *n* şərəfli vəzifə; ictimai əsaslarla aparılan vəzifə; **~bezeigung** *f* hörmət göstərmə; hərbi salam; **~gabe** *f* qiymətli hədiyyə; **~geleit** *n – oh. pl* fəxri konvoy; svita, məiyyət; **~gruß** *m* salyut; salam atəşi; **~handel** *m* şərəf işi.
éhrenhaft *a* möhtərəm, şərəfli, namuslu, sədaqətli.
éhren || halber *adv* şərəf naminə.
Éhren || name *m* fəxri ad; **~pflicht** *f* şərəfli borc (*vəzifə*).
éhren || rührig *a* şərəfə toxunan.
Éhren || sache *f* şərəf işi; **~schuld** *f* vicdan borcu; **~schüsse** *pl* yaylım atəşləri; **~urkunde** *f* fəxri fərman.
éhren || voll *a* hörmətli, möhtərəm, şərəfli.
Éhren || wache *f* fəxri qarovul.
éhren || wert *a* möhtərəm, hörmətəlayiq, hörmətli; təmkinli.
Éhren || wort *n* (*pl* **~worte**) kişi sözü; **mein ~!** vicdanım haqqı!, həqiqi sözümdür!
éhr || erbietig *a* (*gegen A*) hörmətli, ehtiramlı.
Éhr || erbietigkeit *f,* **~erbietung** *f* (10) ehtiram, hörmət, şərəf; **~furcht** *f oh. pl* (*vor D*) dərin hörmət; ehtiram; pərəstiş, sitayiş.
éhrfürchtig, ehrfurchts || voll I *a* ehtiramlı, dərin hörmətli; **II** *adv* ehtiramla, dərin hörmətlə.
Éhr || gefühl *n oh. pl* şəxsiyyət, mənlik, izzəti-nəfs; **~geiz** *m oh. pl.* özünə vurğunluq, şöhrətpərəstlik.
éhr || gelzig *a* şöhrətpərəst; xudbin.

éhrlich *a* düz, təmiz, vicdanlı, namuslu.
Éhrlichkeit *f oh. pl* düzlük, vicdanlılıq; namusluluq.
éhr || los *a* namussuz, vicdansız, şərəfsiz.
Éhr || sucht *f oh. pl* şöhrətpərəstlik, şöhrət düşkünlüyü.
Éhrung *f* (10) hörmətlə/ehtiramla qarşılama; şərafət.
éhr || wergessen *a* namusunu unutmuş.
éhr || würdig *a* hörmətə layiq, möhtərəm.
Ei *n* (5) yumurta; **weich gekochtes ~** ilıq yumurta; **hart gekochtes ~** bərk bişmiş yumurta; ◊ **wie aus dem ~ geschält / gepellt** təptəzə geyinmiş; iynədənçıxma paltar geyinmiş; **sie gleichen sich wie ein ~ dem andern** ≡ onlar bir-birinə çox oxşayır, elə bil bir almadır yarı bölünüblər; **wie auf ~ern gehen*** addım atmağa qorxmaq, ehtiyatlı hərəkət etmək; sanki çiy yumurta üstdə gəzmək.
eiapopéia! *int* layla!, bay-bay!
Éibe *f* (11) *bot.* qaraçöhrə.
Éiche I *f* (11) palıd ağacı.
Éiche II *f* (11) ölçü və çəkini yoxlama damğası, etalon.
Éichel *f* (11) **1.** palıd qozası; **2.** tref, xaç (*kart kağızlarında*).
Éichel || kaffee *m* palıd qozasından qəhvə; **~mast** *f* palıd qozası ilə kökəltmə.
éichen I *a* palıd; palıd ağacından hazırlanmış; palıdı (*rəng*).
éichen II *vt* yoxlamaq, kalibrləmək; damğa basmaq, etalonlaşdırmaq; ◊ **darauf bin ich geeicht** mən bunu beş barmağım kimi bilirəm.
Éichen || hain *m* palıdlıq; palıd meşəsi; **~laub** *n* palıd yarpağı; **~wald** *m* bax: **Eichenhain.**
Éich || horn *n* (*pl* **~hörner**), **~hörnchen** *n,* **~kätze** *f* dələ.
Éichung *f* (10) **1.** damğalama, damğa basma (*çəki, ölçü*); **2.** *tex.* kalibrləmə; nizama salma (*maşın*).
Eid *m* (1) and; *j-m* (*D*) **den ~ abnehemen*** kimsəə and içdirmək; **einen ~ ablegen / leisten** and içmək; **unter ~** and içərək; and altında; **an ~es Statt** andın əvəzinə/yerinə.
Éid || bruch *m* andı pozma.
éid || brüchig *a* andı pozan.
Éidechse *f* (11) kərtənkələ.
Éider || daunen *pl* qaqa tükü; **~ente** *f,* **~gans** *f* qaqa (*ördək fəsiləsindən Şimal dənizi quşu*).
Éid || genoß *m,* **~genosse** *m* **1.** müttəfiq; **2.** İsveçrə vətəndaşı; **~genossenschaft** *f* ittifaq, konfederasiya; **Schweizerische ~genossenschaft** İsveçrə İttifaqı.
éidlich *a* andlı, and içilmiş.
Éi || dotter *m, n* yumurta sarısı.
Éier || kuchen **1.** omlet (*un və südlə çalınmış yumurta qayğanağı*); **2.** dağıtı (*dağıdılmış və bir-birinə qarışmış şriftlər*); **~pliz** *m bot.* sarı göbələk; **~schale** *f* yumurta qabığı; **~schwamm** *m bot.* xoruzgöbələyi; **~speise** *f* qayğanaq; **~stock** *m anat.* yumurtalıq.
Éifer *m* -s, *oh. pl* çalışqanlıq; səy, işə can yandırma; **im ~ ...** qızğın çağında, alovlu vaxtında; **im ~ des Gefechtes** döyüşün/mübahisənin qızğın çağında; **in ~ geraten*** alovlanmaq, həvəslənmək, qızışmaq.
Éiferer *m* (6) qızğın tərəfkeş.
éifern *vi* can yandırmaq, səy etmək; qızışmaq, hirslənmək.
Éifer || sucht *f oh. pl* qısqanclıq.
éifer || süchig *a* (*auf A*) qısqanc; **sie ist auf mich ~** o, məni qısqanır.
éi || förmig *a* oval, yumurtaşəkilli.
éifrig *a* çalışqan, səyli; qızğın; **~ dabei** [*bei etw.* (*D*)] **sein, ~ bemüht sein zu...** bir işlə səylə məşğul olmaq.
Éi || gelb *n* -(e)s, *oh. pl* yumurta sarısı.
éigen *a* **1.** xüsusi; özünəxas; *etw.* **sich** (*D*) **zu ~ machen** mənimsəmək, özünə mal etmək; **auf / für ~e Rechnung** öz hesabına; **aus ~em Antrieb** öz xoşu ilə; öz təşəbbüsü ilə; **in ~er Person** şəxsən özü; **es ist ihm ~** bu ona xas olan şeydir; **2.** xüsusi, qəribə, orijinal; **er ist sehr ~** o, çox qəribə adamdır/vasvasıdır; **mir ist ~ zu Mute** mən özümdə deyiləm.
Éigen n -s, *oh. pl* mülkiyyət.
Éigen || art *f* xüsusiyyət, orijinallıq.
éigen || artig *a* xüsusi, özünəxas; məxsusi.
Éigen || artigkeit bax: **Éigernart.**
Éigen || bericht *m* xüsusi müxbirin məlumatı; **~ brötler** *m* (6) qəribə/əcaib adam;

~dünkel *m* lovğalıq, özündən bədgümanlıq; **~gewicht** *n* xalis çəki.
éigen || händig *a* öz əli ilə/dəst-xətlə yazılmış.
Éigen || händigkeit *f oh. pl:* **~ der Unterschrift** öz dəst-xətti ilə çəkilmiş qol.
Éigen || heim *n* kottec (*şəhər kənarında bir ailəlik kiçik ev*).
Éigenheit *f* (10) xüsusiyyət, orijinallıq.
Éigen || hilfe *f oh. pl* qarşılıqlı yardım; **~liebe** *f* eqoizm, özünü sevmə; **~lob** *n oh. pl* öyünmə, özünü tərifləmə; **~lob stinkt** *ata. söz.* ≡ Müştəbehlik çiyrəndirər; **~macht** *f* mütləqiyyət, istibdad; özbaşınalıq, hərc-mərclik.
éigen || mächtig *a* özbaşına, icazəsiz; **~ handeln** özbaşınalıq etmək, özbaşına iş görmək.
Éigen || name *m qram.* xüsusi isim.
Éigen || nutz *m oh. pl* tamah, acgözlük; mənfəət.
éigen || nützig *a* tamahkar, acgöz; mənfəət güdən.
éigens *adv* xüsusilə, bilə-bilə, qəsdən.
Éigenschaft *f* (10) xüsusiyyət, keyfiyyət; xassə; **in der ~ als** ... kimi, ... sifətində.
Éigenschafts || wort *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* sifət.
Éigen || sinn *m oh. pl* inadcıllıq, tərslik.
éigen || sinnig *a* inadcıl; tərs, öz bildiyini edən; **~süchtig** *a* özünə vurğun, xudbin, eqoist.
éigentlich I *a* əsil, həqiqi; **im ~en Sinne** əsil mənada; **II** *adv* əslində, əslinə baxanda.
Éigentum *n* -s, *oh. pl* mülkiyyət, mal-mülk.
Éigentümer *m* (6), **~in** *f* (12) sahibkar, mülkiyyətçi (*kişi, qadın*).
éigen || tümlich *a* **1.** şəxsi; xas, məxsus; **2.** xüsusi, orijinal; qəribə.
Éigentümlich[illegible]

Éile *f* tələsmə; **in der ~, in (aller) ~** tələsik, tez, əlüstü; tələsiklikdə; **~ mit Weile** *ata. söz.* ≡ Asta gedən usta gedər; Yolnan gedən yorulmaz.
éilen *vi* **1.** (s) tələsmək; **zu Hilfe ~** köməyə/yardıma tələsmək; **2.** (h) (*mit D*) nəyisə etməyə tələsmək; **die Sache eilt, es eilt mit der Sache** vaxt gözləmir.
éilends *adv* tələsik; əlüstü, təcili.
éil || fertig *a* tələskən, hövsələsiz.
Éil || fracht *f poçt., d.y.* təcili daşıma.
éilig *a* tələsik; tez, cəld; **ich habe es ~** mən tələsirəm; **er hatte nichts Eiligeres zu tun* als ...** *isteh.* o özünə bundan vacib iş tapmadı.
éiligst *adv* son dərəcə tələsik, təxirəsalınmaz.
Éil || marsch *m hərb.* sürətli yürüş/marş; **~post** *f* təcili poçt; **per ~post** təcili poçtla; **~schreiben** *n* təcili məktub; **~schritt** *m* iti/yeyin addım; **~sendung** *f* təcili göndəriş; **~zug** *m d.y.* sürət qatarı.
Éimer *m* (6) vedrə; ◊ **in den ~ gucken** əli boşa çıxmaq, hər şeydən avara olmaq.
ein I 1. *num m* [**eine** *f*, **ein** *n*; *isimsiz: m* **einer,** *f* **eine,** *n* **ein(e)s**] bir; **~ für allemal** birdəfəlik, həmişəlik; **in ~em fort** fasiləsiz, arasıkəsilmədən; **das ~e wie das andere** həm o, həm bu; **von ~er Größe** bir böyüklükdə; **2.** *qeyri-müəyyən artikl;* **3.** *pron indef* kimsə, nə isə, bir kəs, bir şey.
ein II bax: **hinein.**
ein = *prāf* (*fellə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*): **1.** *nəyinsə içinə hərəkəti;* **2.** *dağıtmam, uçurmanı;* **3.** *azalmanı, əskilməni;* **4.** *əldə etməni, almanı;* **5.** *yuxuya getməni bildirir.*
éin || achsig *a* biroxlu, təkoxlu.
éin || ackern *vt k.t.* tapanlamaq, səpindən sonra dırmıq çəkmək; şumlamaq.

éin || atmen *vt* nəfəs (*soluq*) hava almaq.
éin || atómig *a fiz.* biratomlu.
éin || äugig *a* təkgöz, taygöz.
éin || balsamieren *vt* balzamlamaq, mumiyalamaq (*meyiti çürüməkdən saxlamaq üçün*).
Éin || band *m* cild, cildləmə.
éin || bändig *a* bircildli, bir cilddən ibarət.
Éin || bau *m* (*pl*-**bauten**) **1.** *tex.* qurğu, mexanizm; əlavə etmə, içinə qoyma; **2.** *məd.* yarıq, oyuq.
éin || bauen *vt* **1.** *tex.* qurmaq, quraşdırmaq (*maşın və s.*); salmaq, taxmaq; **2.** binanın içində tikmək; **3.** *mətb.* toplamaq, yığmaq.
Éin || baum *m* qayıq (*bütöv ağac gövdəsindən oyulmuş qayıq*).
éin || begreifen* *vt* daxil etmək, əlavə etmək; **mit einbegriffen** daxil olaraq, daxil edərək.
éin || behalten* *vt* tutmaq, tutub saxlamaq.
éin || beinig *a* birayaqlı, təkayaqlı.
éin || beißen* I *vt* dişləmək, qapmaq, dalamaq; **II sich ~** gəmirmək, boğuşmaq, yapışmaq (*dişləri ilə*).
éin || beizen *vt* aşındırmaq; yandırmaq (*kimyəvi üsulla*); yandırmaq, dağlamaq.
éin || bekommen* *vt* **1.** almaq, vaxtında almaq; **2.** çatmaq, yetişib tutmaq.
éin || berufen* *vt* çağırmaq (*müşavirə*); *hərb.* çağırmaq (*orduya*); **zur Fahne ~** hərbi qulluğa aparmaq; **eine Versammlung ~** iclas çağırmaq.
Éin || berufung *f* (10) **1.** çağırış; **2.** *hərb.* çağırış; **3.** aradan götürülmə (*pul*).
Éin || beulung *f tex.* batıq, əzik, batıq yer.
éin || beziehen* *vt* daxil etmək, əlavə etmək.
éin || bezüglich *adv* daxil edilərək, daxil edilmək şərtilə.
éin || biegen* I *vt* əymək, içəri əymək; **II** *vi*

Éinbildungs || kraft *f oh. pl* təxəyyül gücü; xülya.
éin || binden* *vt* bağlamaq; (*in A*) bükmək, sarımaq (*nəyəsə*); cildləmək (*kitabı*).
éin || blasen* *vt* **1.** üfürmək, içəri hava doldurmaq; **2.** *məc.* beyninə yeritmək, təsir etmək.
Éin || bläser *m* (6) *məc.* fitləyən, qızışdıran.
éin || bläuen *vt* lilləmək, lilə vurmaq (*paltara*).
éin || bleuen *vt* başa salmaq, nəyisə kiminsə beyninə yeritmək.
Éin || blick *m* (1) tanışlıq (*bir şeylə*), baxış (*in A*), **~ in** etw. **haben** 1) nə haqqındasa təsəvvürü olmaq; 2) nə iləsə tanış olmağa imkanı olmaq; **~ bekommen* / gewinnen*** in etw. 1) nəyisə aydınlaşdırmaq, müəyyənləşdirmək; 2) bir şeylə tanış olmaq üçün imkan əldə etmək; **~ geben* / gewähren** (*D* **in** *D*) kimisə nə iləsə tanış etmək.
éin || bohren I *vt* deşmək, keçmək; sancmaq; **II** *vi* və **sich ~** sancılmaq, batmaq; dərinləşmək.
éin || brechen* I *vt* sındırmaq, dəlmək, deşmək; **II** *vi* (s) **1.** soxulmaq, zorla girmək; (*həmç. hərb.*); **2.** uçmaq, dağılmaq, çökmək (*bina və s.*); **3.** (*birdən*) olmaq, gəlmək, düşmək (*qış, gecə və s.*); **4.** düşmək (*buzun altına*).
Éin || brecher *m* evyaran, talançı.
éin || brennen* *vt* yandırıb tələf etmək, yandırıb məhv etmək.
éin || bringen* 1. *vt* gətirmək; daxil etmək; **die Ernte ~** məhsulu toplamaq; yığmaq; **2.** məhsul vermək; **3.: einen Antrag ~** təklif vermək (*irəli sürmək*); **4.** *mətb.* iki səhifə arasına yeni sətir daxil etmək.
Éin || bringung *f* (10) **1.** daxil etmə; **2.** məhsul yığımı; **3.** təqdim etmə (*sübutu*).

eingebürgert bu söz dildə vətəndaşlıq hüququ qazanmışdır.

Éiner *m* (6) bir, tək; *riyaz.* təklik.

éinerléi I *a inv* eyni, bir cür, oxşar, **II** *adv*

Éin || fassung *f* (10) **1.** köbələmə, haşiyə, xəz haşiyə; çərçivə, sağanaq; **2.** *mətb.*

Éin || gang *m* **1.** giriş; **2.** alınma, daxil olma *(dəftərxanada məktub)*;

éin || genommen *a* öz qayğısına qalan; (*für A*) tərəfgir, üzgörən; (*gegen A*) kiminsə əleyhinə öncədən inandırılmış (*yanlış və ya mənfi fikir*); **von sich ~ sein** özü haqda yüksək fikirdə olmaq, özü-özünə məftun olmaq.

Éin || genommenheit *f* (10) rəğbət, hüsnrəğbət; qabaqcadan yaranmış fikir; tərəfgirlik, üzgörənlik.

éin || gerichtet *a* düzəldilmiş, təşkil edilmiş, hazırlanmış.

Éin || gerinne *n məd.* yarıq, çapıq.

éin || gerostet *a* **1.** paslı, paslanmış, pas atmış; **2.** *məc.* kök salmış.

Éingesandt *n* -s, -s redaksiyaya məktub, oxucu məktubu.

éin || geschränkt *a* məhdud; dardüşüncəli.

Éin || geschränktheit *f* məhdudluq (*həmç. məc.*)

éin || geschrieben *a* sifarişli; **~er Brief** sifarişli məktub; **~er Verein** qeydə alınmış cəmiyyət.

éin || gesessen *a* oturaq.

éin || gesetzt *a* taxılmış, yerləşdirilmiş.

Éin || geständnis *n* (3) etiraf, boynuna alma.

éin || gesteh(e)n* *vt* etiraf etmək, boynuna almaq.

éin || getragen *a* daxil olmuş (*siyahıya*), qeydə alınmış; **~e Genossenschaft** *hüq.* qeydə alınmış kooperativ cəmiyyəti.

Éin || geweide *n* (6) içalat, bağırsaqlar.

éin || gewöhnen I *vt* öyrətmək; **II sich ~** öyrəşmək, vərdiş etmək, isinişmək, yeni mühitə alışmaq (öyrəşmək).

Éin || gewöhnung *f* (10) mənimsəmə, istifadə edilmə; yeni mühitə uyğunlaşma (uyğunlaşdırılma).

éin || gewurzelt *a* kök salmış, köhnəlmiş.

Éin || gezogenheit *f oh. pl* təklik, tənhalıq.

éin || gießen* *vt* tökmək.

éin || gipsen *vt tib.* gipsə salmaq.

éin || gittern *vt* şəbəkə/məhəccər çəkmək.

Éin || glas *n* monokl.

éin || gleisig *a d.y.* birxətli.

éin || gliedern *vt* qatmaq, daxil etmək.

éin || graben* **I** *vt* **1.** basdırmaq; **2.** kəsmək, oymaq (*metal üzrə*); **II sich ~** *hərb.* səngərə girmək; **sich ins Gedächtnis ~** *məc.* yadda qalmaq.

éin || gravieren [-vi] *vt* oymaq, oyaraq yazmaq.

éin || greifen* *vi* girişmək, kömək etmək; qəti ölçü götürmək; *hərb.* döyüşə başlamaq.

éin || greifend *a* qəti.

Éin || griff *m* (1) **1.** qarışma, müdaxilə; **chirurgischer ~** operasiya; **2.** kömək, yardım; **3.** *tex.* ilişmə (*dişli çarxda*).

Éin || guß *m tex.* boğaz, nov (*əridilmiş çuqunu qəlibə tökmək üçün boru*).

éin || hacken I *vt* **1.** (*in A*) külünglə vurmaq (*nəyəsə*); **2.** (*in A*) sancmaq, batırmaq (*diş, dırnaq*); **3.** xırda doğramaq (*ət, yemək* və s.); **II** *vi* (*auf A*) hücum etmək, kiminsə üstünə düşmək.

éin || häkeln *vt* qarmaqla ilməmək.

éin || haken I *vt* düyməmək (*qarmaqla*), qarmaqla ilişdirmək; **II sich ~** *dan.* qolundan tutmaq.

éin || halb || mal *adv* yarısına qədər, yarıyadək.

Éin || halt *m* -(e)s, *oh. pl* ləngimə, yubanma, dayanma; **~ gebieten* / tun*** dayandırmaq, saxlamaq.

éin || halten* I *vt* **1.** saxlamaq, dayandırmaq; **2.** əməl etmək, gözləmək; **den Termin ~** vaxtında yerinə yetirmək; **II** *vi* dayanmaq; **mit der Arbeit ~** işi dayandırmaq.

Éin || haltung *f* (10) riayət etmə.

éin || händig *a* birəlli, təkəlli.

éin || händigen *vt* vermək (*şəxsən öz əlinə*).

éin || hängen *vt* taxmaq, keçirmək.

éin || hauchen *vt* **1.** nəfəs almaq; **das Leben ~** diriltmək, canlandırmaq; **2.** təsir etmək.

éin || hauen* I *vt* qazıb yerləşdirmək; çərtmək, açmaq (*kərtik, nişan*); dişəmək; **II** *vi* **1.** (*auf A*) vurmaq, zərbə endirmək (*nəyəsə*); **auf den Feind ~** düşmənə zərbə endirmək; **tüchtig / wacker] ~** *dan.* yeməyə iştaha ilə girişmək; **2.** *hərb.* yaraya (qıra-qıra) soxulmaq, irəliləmək.

éin || heften *vt* tikmək, tikib yapışdırmaq (*dəftər, kağız*).

éin || hegen *vt* çəpərləmək, hasarlamaq.

Éin || hegung *f* (10) çəpərləmə, hasarlama.

éin || heimisch *a* **1.** yerli; **~ werden** iqlimə uyğunlaşmaq, ab-havaya öyrəşmək; başqa dövlətin təbəəliyinə keçmək; **2.** *tib.* endemik (*müəyyən bir yerə xas olan xəstəlik*).

Éin || heimische *m, f* (9*) yerli sakin (*kişi, qadın*).

éin || heimsen *vt* **1.** məhsul yığmaq (toplamaq); **2.** *məc.* kürümək, yığışdırmaq.

éin || heiraten *vi* və **sich ~** evə girmək (*evləndikdən sonra qadının evinə girib orada yaşamaq*).

Éinheit *f* (10) **1.** birlik; həmrəylik, həmfikirlilik, yekdillik; **2.** vahidlik; **3.** *hərb.* hərbi hissə, bölmə.

éin || heitlich *a* tək, vahid, bir; yekdil; bircinsli, bənzər, oxşar.

Éinheits || front *f oh. pl* vahid cəbhə.

éin || heizen *vt* qalamaq, yandırmaq (*ocağı, sobanı*); ◊ **einem ~** *dan.* kiməsə qulaqburması vermək.

éin || hellig *a* həmrəy, həmfikir, yekdil.

éin || herbsten *vt* meyvə yığmaq (*payızda*).

ein || fahren (s) getmək, gəlmək, gəzmək (*miniklə*); **~ geh(e)n** *vi* (s) getmək, gəzmək; **~schreiten*** *vi* (s) getmək, addımlamaq; **~stolzieren** *vi* (s) vüqarla yerimək; **~ziehen*** *vi* (s) irəliləmək.

Éinhole || korb *m* bazarlıq səbəti.

ein || holen *vt* **1.** çatmaq; yerini doldurmaq; **~ und überholen** çatmaq və ötmək; **2.** almaq (*ərzaq*), bazarlıq etmək; **3.: Genehmigung ~** xahiş edib icazə almaq; **Erkundigung ~** öyrənmək, bilmək, soraqlaşmaq; **einen Rat ~** məsləhətləşdirmək; **4.: ein Tau ~** *dəniz.* buraz yığmaq.

Éinhole || tasche *f* bazar çantası.

Éin || hufer *m* (6) təkdırnaqlı heyvan.

ein || hüllen *vt* bürümək, sarımaq.

Éin || hüllung *f* (10) **1.** sarıma, bürümə; **2.** qabıq, qişa, qat.

einig *a* **1.** həmrəy, həmfikir; **~ werden** (*über etw.*) nə haqdasa razılığa gəlmək; **2.** *köhn.* yeganə.

éinige *pron indef* bir neçə, bəziləri; **in ~n Stunden** bir neçə saatdan sonra; **~ von uns** bizdən bəziləri; **~ 20 Jahre** iyirmi ildən artıq.

éinige || mal *adv* bir neçə dəfə.

éinigen I *vt* birləşdirmək; **II sich ~** birləşmək, bir fikrə gəlmək; **sich ~** *auf / über etw.* (*A*) razılaşmaq, razılığa gəlmək.

Éiniger *m* (6) barışdırıcı.

éiniger || máßen *adv* müəyyən dərəcədə/mərəzə lap azacıq.

éiniges *pron indef* bəzi şeylər.

Éinigkeit *f oh. pl* həmrəylik, həmfikirlilik, yekdillik; birlik.

Éinigung *f* (10) birləşmə; bir fikrə gəlmə, yekdillik.

Éin || impfung *f* **1.** *tib.* peyvənd etmə; **2.** *bakt.* əkmə, səpmə; **3.** *məc.* öyrətmə, beyninə yeritmə.

éin || jagen *vt* qovmaq (*içəriyə*), salmaq (*içəri*); **j-m Angst / Furcht ~** kiminsə canına vicvicə salmaq.

éin || jährig *a* biryaşlı, birillik.

éin || kassieren *vt* inkasso etmək, pul almaq; **Beiträge ~** üzvlük haqqını yığmaq.

Éin || kassierung *f* (10) pul alma; inkasso etmə, inkasso.

Éin || kauf *m* (1*) satınalma; bazarlıq.

éin || kaufen I *vt* almaq, tədarük görmək; bazarlıq etmək; **II sich ~:** öz payını ödəmək; **sich in eine Lebensversicherung ~** həyatını sığorta etdirmək.

Éin || käufer *m* (6), **~in** (12) alıcı; müştəri (*kişi, qadın*).

Éinkaufs || preis *m* alğı qiyməti; **~zeit** *f* alğı vaxtı.

Éin || kehr (10) **1.** *oh. pl* girmə (*miniklə*), giriş; **2.** mehmanxana, karvansara; **~ halten*** ötəri baş çəkmək; ◊ **bei / in / mit sich ~ halten*** fikrə dalmaq, xəyala qərq olmaq.

éin || kehren *vi* (s) (*bei D*) dəymək, baş çəkmək (*kimənsə*); qalmaq (*kiminsə yanında*).

éin || kerben *vt* çərtmək, açmaq (*kərtik, nişan*), dişəmək.

éin || kerkern *vt* həbsxanaya salmaq, həbs etmək.

Éin || kerkerung *f* (10) həbsetmə.

éin || kesseln *vt hərb.* mühasirəyə almaq.

Éin || kesselung *f* (10) *hərb.* mühasirə.

éin || klagen *vt: j-n vor Gericht ~* kiməsə məhkəmə iddiası irəli sürmək.

éin || klammern *vt* **1.** bəndləmək, pərçim etmək; **2.** mötərizəyə almaq.

Éin || klang *m* **1.** *mus.* həmavazlılıq, səs uyğunluğu, rəng; **2.** *məc.* həmrəylik; **in ~ bringen** uyğunlaşdırmaq, razılaşdırmaq;

in ~ stehen* müvafiq olmaq, razılaşdırılmaq (*mit D*).
ein || kleben *vt* yapışdırmaq (*içəri*).
éin || kleiden *vt* geydirmək, geyindirmək; *hərb.* hərbi forma geyindirmək; *məc.* ifadə etmək (*fikri*); **einen Gedanken in Worte ~** fikri sözlərlə ifadə etmək.
éin || klemmen *vt* sıxmaq, bir şeyin arasına qoyub sıxmaq, basmaq.
éin || klopfen *vt* çaxmaq, çalmaq, vurmaq (*paz* və s.).
éin || knicken *vt* sındırmaq; çatlatmaq.
éin || kochen I *vt* qaynadıb qatılaşdırmaq; bişirmək; *tex.* qaynadıb azaltmaq; **Beeren ~** mürəbbə bişirmək; **II** *vi* (s) qaynayıb çəkilmək, qaynayıb azalmaq.
éin || kommen* *vi* (s) **1.** gəlmək, gəlib çatmaq (*pul, mal* və s.); **wieviel ist eingekommen?** satışdan nə qədər pul gəlib?; **2.** (*um A*) xahiş etmək (*bir şey üçün*); **schriftlich ~** (*um A*) yazılı surətdə xahiş etmək.
Éin || kommen *n* (7) (*pl çox vaxt* **Einkünfte**) gəlir.
Einkommen || steuer *f* gəlir vergisi.
éin || korben *vt*, **einkörben** *vt* **1.** səbətə yığmaq, **2.:** **Bienen ~** arı beçəsini arı səbətinə yığmaq.
éin || kreisen *vt* dövrəyə almaq, mühasirəyə almaq.
Éin || kreisung *f* (10) mühasirə, dövrələmə.
Éin || künfte (*pl*) bax. **Einkommen.**
éin || kuscheln (sich) rahat əyləşmək.
Einlade || bahnhof *m* *d.y.* yükvurma stansiyası.
éin || laden* *vt* **1.** yükləmək, yük vurmaq; **2.** (*zu D*) dəvət etmək, çağırmaq; **zum Mittagessen ~** nahara çağırmaq; **zu sich ~** qonaq çağırmaq.
éin || ladend *a* cazibəli, cəlbedici.
Éin || ladung *f* (10) **1.** dəvət; **2.** yükləmə, yükvurma.
Éinladungs || karte *f* dəvətnamə.
Éin || lage *f* (11) **1.** uzvluk haqqı; əmanət; **2.** əlavə, içlik (*ayaqqabıda*); **3.** ortaya qoyulan pul (*oyunda*); **4.** əlavə etmə (*məktuba*), **5.** *tib.* tampon.
éin || lagern *vt* **1.** anbara yığmaq, anbarda saxlamaq (*mallı*); **2.** *hərb.* yerləşdirmək (*qoşunu*); **3.** qonaq yerləşdirmək.
Éin || laß *m* (1*) **1.** burax(ıl)ma (*içəri*), daxil olma; *j-m* **~ gewähren** kiməsə içəri girməyə icazə vermək; **2.** balaca qapı.
éin || lassen* *vt* **1.** içəri buraxmaq; **2.** *tex.* salmaq, qoymaq, taxmaq; **II sich ~** (*in / auf A*) başlamaq, girişmək; **sich mit** *j-m* **~** kiməsə baş qoşmaq, kimləsə mübahisəyə girişmək; **sich in ein Gespräch mit** *j-m* **~** kimləsə söhbətə girişmək.
Éin || lauf *m* (1*) **1.** gəlmə (*kağız, pul*); **2.** buraxılma, daxil olma; **3.** subölüşdürücü; **4.** *tex.* doyuzdurucu nov; **5.** *tib.* imalə.
éin || laufen* *vt* (s) **1.** gəlmək, yetişmək (*məktub, mal*); **die Nachricht ist eingelaufen** xəbər çatıb/yetişib; **2.** limana daxil olmaq; **3.** girmək, yığılmaq (*parça*).
éin || läufig *a* təklükəli.
éin || laugen *vt* qələviləşdirmək, qələvi əlavə etmək.
éin || leben (sich) (*in A*) bir-birinə öyrəşmək; **sich in etw ~** nəyəsə öyrəşmək/alışmaq; **sich mit** *j-m* **~** kimləsə birgə yaşamağa alışmaq, kimləsə yola getmək.
éin || legen *vt* **1.** qoymaq, daxil etmək, yerləşdirmək, **2.** turşuya qoymaq; **Protest ~** protest qaldırmaq; *für j-n* **ein gutes Wort ~** bir kəs haqqında dil yetirmək; **Ehre mit etw. ~** nə ilə şöhrət qazanmaq; **mit dir kann man keine Ehre ~** sənin-lə yalnız biabır olmaq olar.
Éin || leger *m* (6) **1.** əmanətçi, **2.** *tex.* verici, **3.** *bot* şitil, qələm
éin || leimen *vt* yapışdırmaq (*içəri*).
éin || leiten *vt* **1.** başlamaq, qurmaq; çıxış etmək; **2.:** **ein Verfahren gegen** *j-n* **~** kiminsə əleyhinə iş qaldırmaq; **Maßnahmen ~** ölçü götürmək.
éin || leitend I *a* giriş; II *adv* giriş sözündə, girişdə
Éin || leitung *f* (10) giriş, *mus.* muğəddimə.
éin || lenken *vt* (h) **1.** dönmək (*atla və ya minikli getdikdə*); **2.** *məc.* gözəştə getmək, sakitləşmək (*mübahisədə*), tonu dəyişmək.
éin || lernen *vt* əzbər öyrənmək, möhkəmləndirmək.
éin || lesen* **I** *vt* yığmaq (*meyvə*); **II sich ~** (*in A*) diqqətlə oxumaq, mənimsəmək.
éin || leuchten *vt* aydınlaşmaq, aşkar olmaq; **das leuchtet mir ein** bu mənə aydın dəyil; **das will mir nicht ~** bu mənim üçün aydın deyil; bu məni qane etmir.
éin || leuchtend *a* aydın, aşkar; **~ Gründe** üzürlü səbəblər.
éin || liefern *vt* təqdim etmək; çatdırmaq; yerləşdirmək (*xəstəxanaya, dustaqxanaya*).
éin || liegend I *a* qoyulmuş, yerləşdirilmiş; **II** *adv* əlavəsi ilə.
Éin || loch *n* göz, deşik (*ərı pətəyində*).
éin || lochen *vt* **1.** *tex.* oyuğa çalmaq; **2.** *dan.* qoduqluğa salmaq.
éin || lösen *vt* **1.** pul verib azad etdirmək, girovdan çıxartmaq, girovu geri almaq; **Wechsel ~** *tic.* vekseli (*borc sənədini*) ödəmək; **2.** əldə etmək, qazanmaq (*gəlir*); **3.:** **sein Versprechen [Wort] ~** vədinə [sözünə] əməl etmək.
éin || löten *vt* lehimləmək (*bir şeyi o birisinin içərisinə*).
éin || lullen *vt* lay-lay çalmaq, yatırmaq, yuxuya vermək.
éin || machen *vt* **1.** turşuya qoymaq, konservləşdirmək, **2.** mürəbbə bişirmək
éin || mal *adv* **1.** bir dəfə; əvvələn; **auf ~** birdən, qəflətən; **noch ~** bir də; **2.** (**einmal** çox vaxt **mal**) 1) günlərin birində; **es war ~** biri varmış, biri yoxmuş (*nağıllarda*), 2): **endlich ~!** axır ki!., **nicht ~** heç, qətiyyən; **sage (n Sie) ~!** deyiniz də!, de görək də!; **sind Sie ~ abgereist, so...** indi ki (bir halda ki) çıxıb getmisiniz, onda ., **ich bin schon ~ so** mən beləyəm.
Einmal || eins *n inv* vurma cədvəli
éin || malig *a* birdəfəlik, bir dəfə olan.
éin || mariniert turşuya qoyulmuş.
Éin || marsch *m* **1.** *hərb.* girmə, daxil olma (*ordunun, ordu hissəsinin*); **2.** *idm.* iştirakçıların meydançaya çıxışı.
éin || marschieren *vi* (s) *hərb.* girmək, daxil olmaq, ayaq basmaq.
éin || mauern *vt* divara tikmək, hörmək.
éin || meißeln *vt* çapmaq (*daşı*), deşmək, dəlmək, oymaq.
éin || mengen *vt* bax. **einmischen.**
Éin || mengung *f* (10) qarışma; müdaxilə
éin || mieten I *vt* **1.** mənzil tutmaq (*kirayə*), **2.:** **Kartoffeln ~** *k.t.* kartof yığmaq

II sich ~ mənzil tutmaq.

éin || mischen I *vt* qarışdırmaq; **II sich ~** qarışmaq.
Éin || mischung *f* (10) müdaxilə, qarışma; qarışdırılma.
éin || mumme(l)n *vt* bərk-bərk bürümək.
éin || münden *vt* (s) axmaq, tökülmək (*çay*); çıxmaq (*küçəyə, yola*).
Éin || mündung *f* (10) **1.** çay ağzı; tökülmə (*çaya*); **2.** küçənin axırı.
éin || münzen *vt* sikkə pulu əritmək.
éin || mütig *a* yekdil, həmrəy.
Éin || mütigkeit *f* (10) yekdillik, həmrəylik, həmfikirlilik.
éin || nähen *vt* **1.** tikib calamaq; **2.** tikib daraltmaq, tikib gödəltmək.
Éin || nahme *f* (11) **1.** gəlir, mədaxil; toplanmış pul; **2.** *hərb.* tutma (*şəhəri*), zəbtetmə, işğaletmə.
éin || nebeln *vt* *hərb.* duman pərdəsi ilə örtmək.
éin || nehmen* *vt* **1.** almaq, əldə etmək (*gəlir*), inkasso etmək; **2.** içmək, qəbul etmək (*dərman*), **3.** tutmaq (*yer*); **4.:** **im Sturm ~** *hərb.* hücumla almaq; **5.:** *j-n* **für etw. ~** *məc.* kimdəsə nəyəsə rəğbət oyatmaq.
éin || nehmend *a* cazibəli, sevimli, hüsnrəğbət oyadan
Éin || nehmer *m* (6) **1.** toplayıcı, yığıcı (*vergi*), **2.** inkassator
éin || nicken *vi* (s) mürgüləmək
éin || nisten (sich) yuva tikmək, yuva salmaq; *məc.* sığınmaq; *hərb.* səngərə girmək
éin || ochsen *vt* əzbər öyrənmək (*dərs* və s.)
Éin || öde *f* (11) səhra, biyaban
éin || ölen *vt* yağlamaq (*bitki və ya mineral yağı ilə*).
éin || ordnen *vt* daxil etmək, yerləşdirmək, sıra ilə böləşdirmək, təsnif etmək.
Éin || ordnung *f* (10) daxil etmə, yerləşdirmə, böləşdürmə, təsnifat, təsnif etmə.
éin || packen *vt* qablaşdırmaq; **du kannst ~!** *dan.* rədd ol!, itil!, **sich ~** burunmək
Éin || packung *f* **1.** qablaşdırma; **2.** *tib.* ümumi kompres
éin || pauken *vt* *dan.* **1.** əzbərləmək, **2.** hazırlaşdırmaq; *təhs.* öyrətmək (*dərsə qəlm təliminə*).

éin || pferchen *vt* qovmaq, salmaq (*heyvanı çəpərə*); soxmaq, yerləşdirmək (*binada adamları*); **ich saß ganz eingepfercht** elə darısqal idi ki, tərpənə də bilmirdim.

éin || pflanzen *vt* **1.** əkmək (*bitki*); **2.** *məc.* inandırmaq; beyninə yeritmək.

éin || pökeln *vt* duzlamaq, duza qoymaq (*ət*).

éin || polig *a elek.* birqütblü.

éin || prägen I *vt* basmaq, vurmaq (*naxış, medal*); **II sich** (*D*) ~ təmsil etmək; yadda saxlamaq; **III sich** ~ dərin iz buraxmaq (*hafizədə*).

éin || quartieren I *vt* yerləşdirmək, yerbəyer etmək; **einquartiert sein** mənzil kirayə etmək; **II sich** ~ : **sich bei** *j-m* ~ kirayə ilə ev tutmaq.

éin || rahmen *vt* çərçivəyə salmaq, haşiyələmək.

parçalanmaq; cırılmaq (*azca*); **2.** *məc.* yayılmaq, kök salmaq (*pis şey haqqında*).

éin || reiten* I *vt* yeriş öyrətmək (*ata*); **II** *vi* (s) daxil olmaq (*atla*).

éin || renken *vt* **1.** *tib.* yerinə salmaq (*çıxığı*); **2.** *məc.* düzəltmək, yoluna qoymaq (*işi*).

éin || rennen* *vt* qaçaraq vurub keçmək; **offene Türen** ~ açıq qapıla açar salmaq; **II** *vi* (s) yüyürüb girmək, içəri qaçmaq.

éin || richten I *vi* **1.** yoluna qoymaq; düzəltmək, səliqəyə salmaq (*mənzili*); təchiz etmək (*laboratoriyanı*), *etw.* **für die Bühne** ~ səhnələşdirmək; **2.** *tib.* yerinə salmaq; **II sich** ~ (*mit D*) yerləşmək; qayğıya düşmək; hazırlaşmaq.

Éin || richtung *f* **1.** quruluş; **gesellschaftliche [staatliche]** ~ ictimai [dövlətsəl] quruluş; **2.** avadanlıq; təchizat (*laboratoriyada,*

layaraq (yığaraq); **der ~ der Stimme** *mus.* növbəti müğənninin çıxışı (*operada*); **4.** *tex.* əritmək üçün gedən metalın miqdarı; **5.** banka atılan pul (*qumar oyununda*); **6.** girov; mərc.

éinsatz || bereit *a* tam hazır.

éin || säuern *vt* turşutmaq.

éin || saugen* *vt* sormaq; **in sich** ~ hopmaq, canına çəkmək.

éin || schachteln *vt* qutulara qoymaq.

éin || schalig *a zool.* birtaylı.

éin || schalten I *vt* salmaq, taxmaq; *elek.* işığı yandırmaq, qoşmaq; **II sich** ~ daxil olmaq, qoşulmaq (*həmç. məc.*).

Éin || schalter *m* (6) *elek.* açar.

Éin || schalung *f* (10) *tikin.* taxta qəlib, taxta qəlibə vurma.

éin || schärfen *vt* beynini doldurmaq, öyüd-

éin || schlagen* I *vt* 1.vurmaq, çalmaq, mıxlamaq; **Fenster** ~ şüşəni sındırmaq; **2.: in Papier** ~ kağıza bükmək (sarımaq) **3.: den Weg** ~ *məc.* yol seçmək; **II** *vi* **1.** çaxmaq, vurmaq (*ildırım* və s.), **der Blitz [*vimp:* es] hat eingeschlagen** ildırım çaxdı; **2.** *məc.* bir şeyə razılıq vermək; **schlag ein!** vur gəlsin!, çək gəlsin!, razılaşdıq!

éin || schlägig *a* müvafiq; məqsədə müvafiq gələn (*bir şeyə*); **die ~e Literatur** bu məsələyə dair ədəbiyyat.

éin || schleichen* *vi* (s) *və* **sich** ~ gizlin girmək, gözə çarpmadan keçmək; girmək, keçmək.

éin || schleifen* *vt tex.* sürtüb uyğunlaşdırmaq, cilalayıb uydurmaq.

éin || schleppen *vt* 1.

éin || schneidend *a məc.* kəskin, qəti.

éin || schneien I *vt* qarla örtmək; **II** *vi* (s) qarla örtülmək; **die Wege waren eingeschneit** yolları qar basmışdı; **III** *vimp.* **hier schneit es ein** bura qar düşür.

Éin || schnitt *m* **1.** kəsmə, kəsilmə; **2.** oyuq, kərtik, kəsik, yarıq; **3.** *ədəb.* sezura (*şeirdə sözlər arasında fasilə*); **4.** *məc.* dönüş.

éin || schnürren I *vt* bağlamaq, qaytanlamaq; **II sich** ~ bağlanmaq, qaytanlamaq.

Éin || schnürrung *f* (10) **1.** qaytanlama, qaytanla bağlama, çəkib bağlama; **2.** *məc.* mühasirə, blokada; **3.** *tex.* daralma, boğaz (*dar yer mənasında*).

éin || schränken I *vt* məhdudlaşdırmaq, azaltmaq; **II sich** ~ kifayətlənmək, qane olmaq; xərcləri azaltmaq.

éin || schränkend *a* məhdudlaşdırıcı; məhdud.

Éin || schränkung *f* (10) məhdudlaşdırma, məhdudiyyət.

éin || schrauben *vt* vintləmək, burub bərkitmək.

éin || schrecken *vt* qorxutmaq.

Éinschreibe || brief *m* sifarişli məktub; **~gebühr** *f* sifarişli məktuba ödənən pul.

éin || schreiben* I *vt* **1.** yazmaq; qeyd etmək; **einen Brief eingeschhieben schicken** sifarişli məktub göndərmək; **2.** *riyaz.* cızmaq; **II sich** ~ yazılmaq, adını yazdırmaq.

Éin || schreiber *m* qeydçi; avtomatik yazan cihaz.

Éinschreibe || stelle *f* qeyd şöbəsi (*idarədə*).

éin || schreiten* *vi* (s) ölçü götürmək; qarışmaq; **gegen** *j-n* ~ kimisə məsuliyyətə cəlb etmək.

éin || schrumpeln *vi* (s), **éin || schrumpfen** *vi* (s) büzüşmək, yığılmaq; solmaq (*bitki*); kiçilmək, daralmaq.

éin || schüchtern *vt* hürkütmək, gözünü qorxutmaq; **sich ~ lassen*** özünü itirmək, qorxmaq.

Éin || schüchterung *f* (10) qorxutma, hədə-qorxu, gözünü qorxutma.

éin || schulen *vt* uşaqları məktəbə qoymaq; oxutmaq.

Éin || schulung *f oh. pl* **1.** öyrətmə, təhsil vermə; **2.** məktəbə qoyma.

Ein || schuß *m* (*) **1.** üzvlük haqqı, əmanət; **2.** *toxuc.* arğac; **3.** güllə yeri (*bədəndə*).

éin || schütten *vt* tökmək (*duz, su*).

éin || schwärzen *vt* qaralamaq.

éin || schwefeln *vt* kükürdləmək, kükürd iyi vermək.

éin || schwenken I *vt* döndərmək, istiqamət vermək; **II** *vi* çevrilmək, dönmək.

éin || segnen *vt* **1.** *din.* müqəddəs saymaq; xeyir-dua vermək; **2.** konfirmasiya etmək.

éin || sehen* *vt* **1.** baxmaq, gözdən keçirtmək; **2.** başa düşmək, dərk etmək, anlamaq; **seinen Fehler** ~ səhvini boynuna almaq.

Éin || sehen *n oh. pl* **1.** baxma, gözdən keçirmə; **2.** başa düşmə, anlama, anlayış; **ein ~ haben** vəziyyəti nəzərə almaq; **habe doch ein ~!** ağıllı ol!, ağlını başına yığ!

éin || seifen *vt* **1.** sabunlamaq; **2. j-n (gehörig)** ~ *dan.* kimisə ustalıqla aldatmaq.

éin || seitig *a* birtərəfli, biryanlı.

éin || senden* *vt* göndərmək, yollamaq.

Éin || sender *m*, **~in** *f* göndərən, yollayan (*kişi, qadın*).

Éin || sendung *f* **1.** göndərmə, çatdırma; **2.** girmə, daxil olma (*anbara, redaksiyaya* və s.)

éin || senken I *vt* batırmaq; salmaq (*suya*); **II sich** ~ batırılmaq, salınmaq, enmək, düşmək.

éin || setzen I *vt* **1.** salmaq, taxmaq; yerinə salmaq; **2.** əkmək (*bitki*); **3.** təyin etmək; **4.** döyüşə daxil etmək (*yeni qüvvə*); **5.** qoymaq (*pul*); ◊ **sein Leben** ~ (*für A*) canını əsirgəməmək, canından keçmək (*bir şey, bir kəs üçün*); **seine ganze Kraft** ~ var gücünü sərf etmək; **in die Zeitung** ~ qəzetdə vermək; *j-n* **irgendwo** ~ kimisə bir yerə köçürtmək; **II** *vi* başlanmaq; **III sich** ~ (*für A*) müdafiə etmək, himayə etmək (*kimisə*).

Éin || sicht *f oh. pl* **1.** baxış; **~ nehmen*** (*in A*) baxmaq, gözdən keçirmək; (*von D*) tanış olmaq (*nə ilə*); **2.** ağıllılıq, fərasətlilik; başa düşmə; ağıl; kamal; **zur ~ bringen*** ağıllandırmaq, ağla gətirmək **zur ~ kommen*** ağıllanmaq, ağla gəlmək;

habe doch ~! ağıllı ol!; **nach eigener ~ verfahren*** öz ağlı ilə hərəkət etmək; **die ~ kommt mit den Jahren** illər keçdikcə insan ağıllanır.

éin || sichtig *a* düşüncəli, ağıllı, dərrakəli.

Éinsicht || nahme *f oh. pl* baxış, tanış olma, bələd olma.

éinsichts || los *a* düşüncəsiz, ağılsız; **~voll** *a* düşüncəli, ağıllı.

éin || sickern *vi* (s) sızmaq, sızıb keçmək.

Éin || siedelei *f* (10) tək-tənha ev.

Éin || siedler *m* (6), **~in** *f* (12) tərki-dünya, guşənişin (*kişi, qadın*).

Éin || siedlertum *n* **-s,** *oh. pl* zahidlik, tərki-dünyalıq.

éin || siegeln *vt* möhürləmək, bağlamaq (*konverti*).

éin || silbig *a* **1.** birhecalı, təkhecalı; **2.** *məc.* azdanışan; **ein ~er Mensch** azdanışan adam.

éin || singen* *I vt* lay-lay çalaraq yatırtmaq; **II sich** ~ oxumaqda tərəqqi etmək (*mahnı*).

éin || sinken* *vi* (s) **1.** batırılmaq, salınmaq (*suya*); **2.** yatmaq, çəkilmək, uçmaq; **3.** batmaq, qərq olmaq; **bis an die Knie in den Schnee** ~ dizə qədər qara batmaq.

éin || sitzig *a* biryerli, biradamlıq.

éin || spannen *vt* **1.** qoşmaq (*atları*); **2.** tarım çəkmək; qoymaq, salmaq (*kağızı yazı maşınına*); **3.** *tex.* sıxmaq; *dan.* kimisə işə qoşmaq.

Éin || spänner *m* (6) **1.** təkatlı minik; kabriolet; **2.** *dan.* subay.

éin || spännig *a* təkatlı.

éin || sparen *vt* qənaət etmək.

éin || sperren I *vt* içəri salıb bağlamaq, üzünə bağlamaq; həbsxanaya salmaq; **II sich** ~ qapanmaq, qapını bağlayıb içəridə oturmaq.

Éin || sperrung *f* (10) həbsə salınma; dustaqxana.

éin || spielen I *vt* çalıb səsini açmaq (*musiqi alətinin*); **II sich** ~ **1.** oyunu yaxşılaşdırmaq; **2.** bələdləşmək, bir yerdə məşq edərək aralarında ahəng yaratmaq.

Éin || sprache *f* etiraz.

éin || sprechen* I *vt* inandırmaq; yola gətirmək; **Mut** ~ ruhlandırmaq; **Trost** ~ təsəlli vermək; **auf eine Grammophonplatte** ~ səsini qrammofon valına yazdırmaq; **II** *vi* (*auf j-n*) inandırmaq, sübut etmək (*kimsə*).

éin || sprengen I *vt* **1.** paltara (*parçaya*) su çiləmək; **2.** qatmaq, qatıb yoğurmaq; **3.** sındırıb açmaq; **II** *vi* (s) atla çaparaq daxil olmaq.

éin || springen* *vi* (s) **1.** sıçramaq; **2.: für** *j-n* ~ kimisə təcili əvəz etmək; **3.** açılmaq, atılmaq (*yay*).

éin || spritzen *vt* iynə vurmaq, inyeksiya etmək.

Éin || spruch *m* (1*) etiraz, protest; ~ **gegen** *etw.* **erheben* / tun*** nəyinsə əleyhinə etiraz etmək (protest) qaldırmaq; **es ist kein ~ erfolgt** heç kəs etiraz etmədi.

éin || spulig *a* birqarqaralı, birçarxlı (*sap*).

éin || spurig *a d.y.* birxətli.

éinst *adv* **1.** bir dəfə, günlərin bir günündə; **2.** bir vaxt (*gələcəkdə*); ~ **und jetzt** keçmişdə və indi.

Einst *n inv* **1.** keçmiş (*zaman, vaxt*); **2.** gələcək.

éin || stampfen *vt* **1.** toxaclamaq, döyüb bərkitmək, tapdalamaq, ayaqlamaq; **2.: Lumpen [Bücher]** ~ əsgi [kağız] tullantılarını yenidən işlətmək.

Éin || stand *m* **1.** vəzifəyə girmə; **2.** *idm.* bərabər hesab.

Éinstands || gebühr *f*, **~geld** *n* mədaxil haqqı.

éin || stauben *vi* (s) toz basmaq, tozlanmaq.

éin || stäuben *vt* tozlamaq, toza bulamaq.

éin || stechen* *vt* sancmaq, batırmaq.

éin || stecken *vt* **1.** soxmaq, dürtmək; **2.:** etw. ~ *dan.* nəyisə çırpışdırmaq (oğurlamaq); **3.: eine Beleidigung** ~ *məc.* təhqirə dözmək; **4.** *dan.* həbs etmək.

éin || steh(e)n* *vi* (s) (*für A*) tərəfini saxlamaq, zamin olmaq (*kimsə, nəyəsə*).

éin || stehlen* (sich) gizlincə (xəlvəti) girmək.

Éinsteig || brücke *f* minib-düşmə körpüsü (*gəmiyə minib-düşmək üçün*).

éin || steigen* *vi* (s) minmək (*vaqona, maşına*); **einsteigen!** *d.y.* yerlərinizi tutun!

éin || stellbar *a* tənzim edilən, nizamlanan.

éin || stellen I *vt* **1.** qoymaq, yerləşdirmək, salmaq; **2.** qurmaq, düzəltmək; təyin etmək (*bir işə*); *tex.* nizamlamaq, qaydaya salmaq; **3.: er ist gegen mich (feindlich)**

eingestellt o mənə qarşı köklənib (mənə münasibəti pisdir); **4.** dayandırmaq; **die Arbeit ~** işi dayandırmaq; **II sich ~** gəlmək, gəlib çıxmaq; başlanmaq; **es stellte sich gutes Wettr ein** havalar yaxşılaşmağa başlayır; **sich auf** etw. *~ məc.* əsaslanmaq, nəzərdə tutmaq.

ein || stellig *a riyaz.* birrəqəmli.

Ein || stellung *f* (10) **1.** qoyma, salma, yerləşdirmə; **2.** *tex.* qaydaya salma, nizamlama; **3.** nöqteyi-nəzər; **4.** dayandırma, kəsmə (*işi, ödəməni*); **5.** *hərb.* çağırışa gəlmə.

einstens *adv* bir dəfə, günlərin birində.

ein || sticken *vt* çəki çəkmək, naxış tikmək.

Ein || stieg *m* (1) giriş; yol.

einst || weilen *adv* hələlik; **~weilig I** *a* müvəqqəti; **II** *adv* hələlik, müvəqqəti olaraq.

ein || tagig *a* birgünlük.

ein || tauchen I *vt* basmaq, batırmaq (*suya*); **II** *vi* (s) suya girib çıxmaq, suya baş vurmaq.

Ein || tausch *m* -es, *oh. pl* dəyişmə, mübadilə.

ein || tauschen *vt* (*gegen A*) dəyişdirmək; dəyişmək, mübadilə etmək (*nəyisə*).

ein || teigen *vt* xəmir yoğurmaq.

ein || teilen *vt* (*in A*) bölmək (*hissələrə*).

ein || teilig *a* **1.** ayrılmayan, bölünməyən, bütöv; **2.** birtaylı.

Ein || teilung *f* (10) bölmə, bölüşdürmə; təqsim, bölgü.

ein || tönig *a* birtonlu, monoton.

~, daß ... ola bilsin ki...; **II** *vt* tapdalamaq, geyib əymək; geyib genəltmək (*ayaqqabını* və s.).

ein || tretenden || falls *adv* belə halda.

ein || trichtern *vt* **1.** qıfla tökmək; **2.: j-m** etw. *~ məc.* nəyisə kiminsə beyninə yeritmək, nəyisə kiməsə qandırmaq.

Ein || trift *f* (10) otlaq, örüş.

Ein || tritt *m* (1) **1.** giriş; **2.** girmə, daxil olma.

Ein || tritts || geld *n* giriş haqqı; **~karte** *f* bilet.

ein || trocknen I *vi* (s) qurumaq, quruyub yığılmaq; **II** *vt* qurutmaq.

ein || tröpfeln *vi* (s) və *vt* damcıla(t)maq (*bir şeyə*), damcı-damcı tök(ül)mək.

ein || tunken *vi* batırmaq, salmaq.

ein || üben I *vt* yaxşı öyrənmək, əzbərləmək;

Ein || wässerung *f* (10) islatma; suya qoyma.

ein || wechseln *vt* (*gegen, in A*) dəyişdirmək, xırdalamaq (*pulu*).

ein || weichen *vt* isladıb yumşaltmaq.

Ein || weichung *f* **1.** *tib.* maserasiya; **2.** *tex.* islatma, suya qoyma.

ein || weihen *vt* təsdiq etmək, müqəddəs saymaq; açmaq, agah etmək; **in ein Geheimnis ~** kimə sirr açmaq; **der Klub wird morgen eingeweiht** sabah klubun (*təntənəli*) açılışıdır.

ein || weisen* *vt* daxil etmək, işə salmaq.

Ein || weisung *f* **1.** bir şəxsin işə daxil olması; **2.** torpaq payı vermə; **3.** təlimat; **4.** putyovka.

ein || wenden* *vt* etiraz etmək; **er hat nichts dagegen einzuwenden** onun buna heç bir

Éin || zahl *f oh. pl qram.* tək hal.
éin || zahlen *vt* pul vermək, ödəmək.
éin || zählen *vt* hesaba daxil etmək; **wir waren unser sechs, die Kinder nicht (mit) eingezählt** uşaqları saymasaq, biz altı nəfər idik.
Éin || zahlung *f* ödəmə, pul, haqq.
éin || zäunen *vt* hasarlamaq, hasar çəkmək.
Éinzel || bauer *m* fərdi kəndli; **~fall** *m* təkrarsız hadisə; **~feuer** *n hərb.* təkəmseyrək atəş; **~haft** *f* biradamlıq həbs hücrəsi; **~handel** *m* xırda / pərakəndə alver.
Éinzelheit *f* (10) təfsilat, təfərrüat; **auf ~en eingehen*** nəyinsə təfsilatına varmaq.
Éinzel || leitung *f* vahid rəhbərlik.
Éinzeller *m* (6) *zool.* təkhüceyrəli orqanizm.
éinzeln I *a* tək, tənha, vahid; **im ~en** xüsusilə, o cümlədən; **bis ins ~(st)e** təfsilatı ilə, çox ətraflı; **II** *adv* ayrı, ayrılıqda, ayrıca.
Éinzel || stimme *m, f* yalqız, cəmiyyətdən ayrılmış (*kişi, qadın*).
éin || ziehen* I *vt* **1.** çəkmək, dartmaq, tarım çəkmək; keçirtmək (*sap*); **2.** hərbi qulluğa çağırmaq; **3.** almaq; müsadirə etmək; **4.: Erkundigungen ~** öyrənmək, soraqlaşmaq; **5.: die Segel ~** yelkəni yığmaq; **die Flagge ~** bayrağı endirmək; **6.** həbs etmək; **II** *vi* (s) girmək, gəlmək (*fasillər*); girmək, daxil olmaq; **in eine neue Wohnung ~** yeni mənzilə köçmək.
Éin || ziehung 1. yığma, alma; müsadirə; **2.** hərbi qulluğa çağırma; **3.** yığma (*yelkəni*); endirmə (*bayrağı*).
éinzig I *a* **1.** tək, vahid; **ein ~er** bircəciyi; **kein ~er** heç birisi; **2.** müqayisə edilə bilməz; misilsiz; **II** *adv:* **~ und allein** yalnız, müstəsna olaraq, xüsusilə; **das ist ~!** *dan.* bu, təkrarsızdır!
éinzig || artig *a* yeganə, vahid.
éin || zöllig *a* birdüyünlü.
Éin || zug *m* **1.** giriş; **2.** daxil olma, girmə (*ordu, vaxt* və s.); **3.** *məh.* abzas, qırmızı sətir; **4.** konfiskasiya, müsadirə.
éin || zwängen *vt* soxmaq, tıxamaq (*çamadana*).
éin || zylindrig *a tex.* birsilindrli.
éi || rund *a* yumurtaşəkilli, yumurtavari, oval.
Éis *n* -es, *oh. pl* **1.** buz; **2.** *məc.* soyuq; soyuqluq; etw. **aufs ~ legen** buza qoymaq (*yeməyi*); **das ~ brechen*** *məc.* buzu sındırmaq, münasibəti yaxşılaşdırmaq; *j-n* **aufs ~ führen** kimisə çıxılmaz vəziyyətə salmaq; **3.** dondurma.
Éis || bahn *f* **1.** buz meydançası (*xizəklə sürüşmək üçün*); **2.** buz təpəsi (*sürüşmək üçün*); **~bank** *f* buz yığını, buz qalağı; **~bär** *m* ağ ayı.
Éis || berg *m* buz dağı, aysberq.
Éis || bereitung *f* (*süni*) buz istehsalı.
Éis || blume *f* naxış (*şaxtadan pəncərə şüşəsi üzərində*).
Éis || brecher *m* (6) **1.** buzqıran (*gəmi*); **2.** buzun parçalanması; **3.** buzqıran fəhlə; **~bruch** *m* buz axını, buzun açılması; **~decke** *f* buz örtüyü, buz təbəqəsi.
éisen I *vi* **1.** buzu qopartmaq; **2.** donmaq, buz bağlamaq; **II** *vt* dondurmaq, bərk soyutmaq.
Éisen *n* (7) **1.** dəmir; **ein Mann von / aus ~** *məc.* dəmiriradəli adam; **er ist von Stahl und ~** *məc.* onun canı dəmirdəndir; ◊ **Schmiede das ~, solange es heiß ist** *ata. söz.* ≡ Dəmiri isti-isti döyərlər; **Not bricht ~** *ata. söz.* Ac qılınca çapar; **altes ~** köhnə dəmir qırıntıları; **zum alten ~ werfen*** *məc.* arxivə vermək; **mehrere ~ im Feuer haben** 1) bir neçə dəlil də ehtiyatda saxlamaq; 2) eyni vaxtda müxtəlif işlərlə məşğul olmaq; **2.** qılınc; **3.** nal; **4.** ütü; **5.** buxov; **in ~ schlagen* / legen** buxovlamaq, qandallamaq.
Éisen || alter *n tar.* dəmir dövrü.
Éisen || bahn *f* dəmiryolu; ◊ **es ist / wird die höchste ~** *dan.* vaxt yetişib.
Éisenbahn || abteil *n d.y.* kupe.
Éisenbahn || betrieb *m* dəmiryol nəqliyyatı; **~damm** *m d.y.* dəmiryol yatağı; torpaq tökümü.
Éisen || bahner *m* (6) dəmiryolçu.
Éisenbahn || fahrt *f* gediş-gəliş (*dəmiryolu ilə*); **~g(e)leis(e)** *n* dəmir yolu; **~kesselwagen** *n* vaqon-sistern; **~knotenpunkt** *m* dəmiryol qovşağı; **~linie** *f* dəmiryol xətti; **~station** *f* dəmiryol stansiyası; **~unfall** *m* dəmiryol qəzası; **~verbindung** *f* dəmiryol əlaqəsi; **~verkehr** *m* dəmiryol nəqliyyatı, dəmiryol hərəkəti; **~wesen** *n* dəmiryolçuluq.

Élsen || bau *m* (*pl* **~bauten**) dəmir konstruksiya; **~beton** *m* dəmir-beton; **~blech** *n oh. pl tex.* tonəkə; **~draht** *m* dəmir məftil; **~erz** *n oh. pl* dəmir filizi; **~erzeugung** *f* dəmir istehsalı.
élsen || fest *a* dəmir kimi bərk; **~frei** *a* tərkibində dəmir olmayan, dəmirsiz.
Élsen || fresser *m məc.* lovğa, özünü öyən.
élsen || haltig *a* tərkibində dəmir olan, dəmirli.
Élsen || hammer *m* **1.** dəmirəzən maşının çəkici (*zavodda*); **2.** dəmir emal edən zavod, metallurgiya zavodu; **~hemd** *n tar.* dəmir geyim, zireh; **~hut** *m* **1.** *tar.* dəmir papaq; dəbilqə; **2.** *bot.* akonit; **~hütte** *f* metallurgiya zavodu; **~industrie** *f* qara metallurgiya; **~kraut** *n bot.* verbena; göyərçinotu; **~schmied** *m* dəmirçi; **~stab** *n* dəmir çubuq; **~stein** *m miner.* dəmir filizi; **~sumpferz** *n* qonur (*göl*) dəmir filizi; **~träger** *m tex., tikin.* dəmir tir; **~vitriol** *m, n kim.* melanterit; **walzwerk** *n* dəmir-yayan zavod (*sex*); **~waren** *pl* dəmir məmulatı; **~zeit** *f oh. pl tar.* dəmir dövrü.
éisern *a* **1.** dəmir, dəmirdən hazırlanmış; **2.** *məc.* dəmir kimi bərk; **~e Gesundheit** möhkəm cansağlığı; **~er Schlaf** bərk (dərin) yuxu; **~es Herz** daşürək; daşqəlbli; **~er Wille** dəmir iradə; **mit ~er Stirn** 1) möhkəm, sarsılmaz bir surətdə; 2) həyasızcasına, ədəbsizliklə; **3.** *məc.* toxunulmaz; **der ~e Bestand** toxunulmaz ehtiyat; əldəyməz fond; **~e Ration** *hərb.* əldəyməz azuqə.
éis || frei *a* donmaz, buzsuz; **~er Hafen** donmaz liman.
Éis || fuchs *m zool.* şimal tülküsü.
Éis || gang *m oh. pl* buz axını, buzun açılması (*çaylarda*).
éis || grau *a* başı ağarmış, ağbaş, ağsaçlı.
éisig *a* buzlu, buz kimi soyuq; **~e Miene** *məc.* soyuq baxış; **~er Empfang** *məc.* soyuq qarşılama.
éis || kált *a* buz kimi soyuq, şaxtalı; **es läuf mir ~ über den Rücken** mənə vicvicə gəlir, soyuqdan tüklərim biz-biz olur.
Éis || keller *m* buz anbarı; **~lauf** *m* xizəkdə sürüşmə; **~läufer** *m* xizəkçi; **~maschine** *f* buz maşını; **~meer** *n* qütb dənizi; **Nördliches ~** Şimal Buzlu okeanı; **~pickel** *m* buz külüngü; **~schlitten** *m* buer (*yelkənli xizək, gəmi*); **~scholle** *f* kiçik buz parçası; **~schrank** *m* soyuducu; **~vogel** *m zool.* martin, su quzğunu; **~zapfen** *m* buz sırası, lülə buz; **~zeit** *f oh. pl* buzlaq dövrü; **~zone** *f coğr.* buz qurşağı.
éitel a 1. boş, şöhrətpərəst, lovğa; **eitles Geschwätz** boş söhbətlər, boş-boşuna danışma; **eitle Mühe** boş yerə sərf edilən zəhmət; **~ sein** (*auf A*) lovğalanmaq, geyinib fors etmək; **2.** xalis, əsil başdan-başa; **~ Gold** xalis qızıl; **~ Lug und Trug** başdan-başa yalan və fırıldaq; **eitles Brot essen*** yavan çörək yemək; **eitlen Dunst vormachen** gopa basmaq, gözdən pərdə asmaq.
Éitelkeit *f* (10) **1.** şöhrətpərəstlik, şöhrət düşkünlüyü; **2.** fanilik, boşluq, mənasızlıq.
Éiter *m* -s, *oh. pl* irin, çirk.
Éiter || beule *f* irinli yara, çiban; **~bildung** *f* irinləmə.
éit(e)rig *a* irinli, çirkli.
éitern *vi* irinləmək.
éiter || ziehend *a tib.* sorucu (*məlhəm*).
Éi || weiß *n* yumurta ağı; albumin (*zülali maddə*).
éiweiß || haltig *a* tərkibində zülal olan, zülallı.
Éiweiß || körper *pl,* **~stoff** *m kim.* zülali maddə, albumin.
ékel *a* **1.** iyrənən; çimçişən; **2.** iyrənc.
Ékel *m* -s, *oh. pl* **1.** nifrət (*vor D*); öyümə, ürəkbulanma; **einen ~ haben vor** etw. nədənsə iyrənmək; **2.** alçaqlıq, əclaflıq; **dein Betragen ist mir ein ~** sənin hərəkətindən zəhləm gedir, sənin hərəkətin xoşuma gəlmir.
ékel || erregend, ékel || haft *a* iyrənc, mənfur; alçaq, rəzil.
ék(e)lig *a* iyrənc, nifrət oyadan, çox pis, murdar; **~werden** nifrət oyatmaq.
ékeln I sich ~ (*vor D*) nifrət bəsləmək, iyrənmək (*nədənsə*); **II** *vimp:* **es ekelt mich / mir** zəhləm gedir.
éklig bax: **ekelig.**
Éklipse *f* (10) *astr.* tutulma (*Ay, Günəş*).
Ékstáse *f oh. pl.* vəcd, güclü sevinc, həzz; **in ~ geraten*** vəcdə gəlmək.

Ekzém *n* (2) *tib.* ekzema (*dəri xəstəliyi*).
Elástik *f* (10), *n* -s, -s **1.** rezin lent; rezin aralıq; **2.** ləstik (*astarlıq parça*).
elástisch *a* elastik, çevik, əyilə bilən.
Elastizität *f oh. pl* elastiklik, çeviklik.
Élba *n* Elba (*ada*).
Élbe *f* Elba (*çay*).
Elch *m* (1) *zool.* sığın.
Elefánt *m* (8) fil.
elegánt *a* gözəl, zərif.
elégisch *a* **1.** *ədəb.* elegiya; **2.** kədər oyadan, melanxolik.
Elektrifizierung *f oh. pl* elektrikləşdirmə.
eléktrisch *a* elektrik; **~er Antrieb** elektrik ötürücü; **~er Lichtbogen** volta qövsü.
Eléktrische *f* (9*) *dan.* tramvay.
Elektrizität *f* (10) elektrik.
Elektrón *n* -s, **-tronen 1.** *fiz.* elektron; **2.** *tex.* elektron.
Elektrónen || röhre *f rad.* elektron lampası.
Elemént *n* (2) **1.** mühit; **in seinem ~ sein** *məc.* özünü nədəsə sərbəst hiss etmək; **das Wüten der ~e** təbiətin coşqunluğu; **2.** *kim.* element; **3.** tərkib hissə; **4.** *pl* biliyin əsasları; **üble ~** cinayətkar ünsürlər.
elementár *a* **1.** elementar, sadə, ibtidai; **2.** kor-təbii.
Elementár || bildung *f* ibtidai təhsil; **~gewalt** *f* təbii qüvvə; **~schule** *f* ibtidai məktəb; **~stoff** *m kim.* element; **~unterricht** *m* ibtidai təhsil.
Élen *m* (6), *n* (7) sığır.
élend I *a* **1.** kasıb, acınacaqlı, yazıq; **2.** alçaq, mənfur, nifrinli; **du siehst ~ aus** sən gözümə pis dəyirsən; **~er Schurke** alçaq, əclaf; **~es Zeug** yaramaz, murdar; **II** *adv* fağır, aciz, miskin; **~ aussehen*** miskin görünmək.
Élend *n* -(e)s, *oh. pl* bədbəxtlik, fəlakət; yoxsulluq, kasıblıq; **ins ~ geraten*** dilənçi kökünə düşmək; **es ist ein ~, ihn anzusehen*** ona baxanda adamın ürəyi ağrıyır; **◊ er ist (nichts als) ein Häufchen ~** onun miskin (acınacaqlı) görkəmi var.
elf *num* on bir; **~ ein || halb** *num* onbir yarım; **~fach** *a* on bir dəfə; **~jährig a** onbiryaşlı; **~mal** *adv* bax: **elffach.**
Elf *m* (8) **1.** on bir (*say*); **2.** komanda (*futbol*) **3.** elf (*Almaniya və Skandinaviya əsatirində: pəri*).
Élfe *f* (11) su pərisi.
élf || eskig *a* onbirbucaqlı.
Élfen || bein *n oh. pl* fil sümüyü.
élfen || beinern *a* fil sümüyündən.
élfte *a* on birinci; **◊ in der ~n Stunde** axırıncı dəqiqədə.
Élftel *n* (6) onbirdə bir.
Eliminatión *f* (10) *riyaz.* xaric etmə.
Elisión *f* (10) *qram.* eliziya.
Elite *f oh. pl* say-seçmə; **~ der Gesellischaft** cəmiyyətin say-seçmə adamları.
Elite || truppen *pl* seçilmiş qoşun hissələri, ən yaxşı ordu hissələri.
Élle *f* (11) **1.** *anat.* dirsək sümüyü; **2.** qulac (*uzunluq ölçüsü*).
Éll(en) || bogen *m* dirsək; **sich auf die ~ stützen** dirsəklənmək; **◊ er hat ~!** *dan.* o özünə yol açmağı bacarır (*özünə bir gün qazanmaq*).
éllen || lang *a* dirsək uzunluğunda; *məc.* çox uzun.
Éllen || träger *m* çərçi, səyyar-satıcı.
Ellipse *f* (11) *riyaz., dilç.* ellips.
elliptisch *a geom., dilç.* elliptik.
Élster *f* (11) **1.** *zool.* sağsağan; qəcələ; **2.: die diebische ~** oğru qarğa (*nağıllarda*); **◊** etw. **der ~ auf den Schwanz binden*** yalandan xəbər yaymaq.
élterlich *a* ata-ana (*valideyn*).
Éltern *pl* valideyn.
éltern || los *a* yetim, ata-anasız; **~es Kind** yetim uşaq.
Élternschaft *f oh. pl* **1.** atalıq; **2.** valideyn, ata-ana.
elysäisch, elýsisch *a* bəxtiyar, xoşbəxt, rahat.
Email [ˈe'maˈj] *n* -s, -s, **Emaille** [emalje] *f* (11) mina, emal.
emaillern [>ema(l)'ji:rən] *vt* minalamaq, ...mirə çəkmək.
Embargo *n* -s, -s embarqo.
Emblém *n* (2) emblem, nişan, rəmz.
Émbryo *m* -s, **-nen / -s** *biol.* embrion, rüşeym.
Emigration *n f* (10) mühacirət, mühacirlik.
emigrieren *vt* (s) mühacirət etmək, köçmək (*başqa ölkəyə*).

eminént *a* xeyli, çox, görkəmli.
Emissión *f* (10) **1.** *iqt.* emissiya (*qiymətli kağızlar və əsginaslar buraxma*); **2.** *fiz.* saçma, yayma (*şüa*).
emittieren *vt iqt.* tədavülə buraxmaq.
Emotión *f* (10) emosiya, həyəcan.
emotionál *a* emosional, həyəcanlı.
empfáhl - "empfehlen" *felinin impf'i.*
empfánd - "empfinden" *felinin impf'i.*
Empfáng *m* (1•) **1.** qəbul, qəbul etmə; alma (*kağız pul*); **in ~ nehmen*** qəbul etmək, almaq; **den ~ bestätigen** alınmanı təsdiq etmək; **~ bestätigt** "alınıb" (*qəbz üzərində*); **2.** qarşılama, qəbul etmə (*qonağı*); ziyafət; **3.** *rad.* qəbul, tutma.
empfángen* **I** *vt* qəbul etmək, almaq; qarşılamaq (*qonaqları*); başa düşmək, qavramaq; **II** *vi* hamilə olmaq.
Empfänger *m* (6), **~in** *f* (10) **1.** qəbul edən, alan (*kişi qadın*); **2.** *rad.* qəbuledici (*cihaz*).
Empfänger || kreis *m rad.* qəbuledici kontur; **~schaltung** *f rad.* radioqəbuledicinin sxemi.
empfänglich *a* **1.** (*für A*) tez başa düşən, tezgötürən, zəkalı; **er ist für Erkältungen ~** ona tez soyuq dəyir; **2.** həssas, nazikürəkli, çox tez mütəəssir olan; **~ machen** meyil oyatmaq.
Empfänglichkeit *f oh. pl* zəkalılıq, qabiliyyət, istedad; həssaslıq, tez təsirlənmə.
Empfáng || nahme *f* (11) qəbul etmə, alma, qəbul.
Empfängnis *f* (3) mayalanma, döllənmə.
empféhlen* **I** *vt* tövsiyə etmək, məsləhət vermək; **II sich ~** 1. özünü təqdim etmək; öz xidmətini təklif etmək; 2. vidalaşmaq, xudahafizləşmək.
empféhlend *a* bəyənilmiş, məsləhət görülmüş.
empféhlens || wert, ~würdig *a* tövsiyə olunan, məsləhət görülən; **ein ~wertes Buch** ...məsləhət görülə bilən kitab.
Empféhlung *f* (10) **1.** zəmanət; **2.** salam, təzim, başəymə.
empfíndbar *a* təsirli, həssas, hiss edilən.
Empfíndelèi *f* (10) elüzəri həssaslıq.
empfínden* *vt* hiss etmək, duymaq; **als** etw. **empfunden werden** duyulmaq, hiss olunmaq.
empfíndlich *a* həssas, çox tez təsirlənən; **übertrieben ~** sentimental; tez inciyən.
Empfíndlichkeit *f* (10) **1.** həssaslıq, tez mütəəssir olma; **2.** küsəyənlik, vasvasılıq.
empfíndsam *a* həssas, nazikürək.
Empfíndsamkeit *f* (10) həssaslıq, sentimentallıq.
Empfíndung *f* (10) hiss, duyğu.
Empfíndungs= *mürəkkəb sözlərdə təyinedici söz:* **~fähigkeit** *f* duyğu bacarığı/qabiliyyəti; **~kraft** *f* duyğu gücü; **~laut** *m qram.* nida; **~leer / ~los** *a* duyğusuz; **~losigkeit** *f oh. pl* hissizlik, duyğusuzluq; **~vermögen** *n oh. pl* duyma qabiliyyəti.
empfing – "empfangen" *felinin impf-i.*
empfóhlen – "empfehlen" *felinin part II-i.*
empfúnden – "empfinden" *felinin part II-i.*
Empháse *f* (11) mənalılıq, ifadəlilik (*nitq haqqında*); təmtəraqlılıq, dəbdəbəlilik.
emphátisch *a* emfatik; ifadəli, mənalı.
empírisch *a* empirizm; empirik, təcrübi.
empór *adv* yuxarı.
empór= *prəf* yuxarı tərəfə olan istiqaməti bildirir (*felin ayrılan ön şəkilçisi kimi işlənir*).
empór || arbeiten (sich) (*bis zu D*) özünə yol açmaq (*bir şeyə qədər*).
empór || blicken *vi* yuxarı baxmaq.
empören I *vt* hirsləndirmək, acıqlandırmaq; **II sich ~** üsyan etmək, qiyam etmək; (*über A*) hirslənmək (*nəyəsə*).
Empörer *m* (6), **~in** *f* (12) qiyamçı, usyançı (*kişi, qadın*).
empörerisch *a* qiyamçı, qiyam etmiş.
empór || fliegen* *vi* (s) uçub qalxmaq; **~heben*** *vt* durmağa kömək etmək, ayaq üstə qoymaq.
empór || keimen *vi* (s) böyümək, bitmək, çıxmaq (*bitki*); **~klimmen*** *vi* dırmaşmaq; **~kommen*** *vi* (s) **1.** qalxmaq, boy atmaq (*vermək*) (*bitki*); **2.** yüksəlmək (*vəzifədə*).
Empór || kömmling *m* (1) bambılı, layiq olmadığı yeri tutan adam.
empór || quellen* *vi* (s) yerdən qaynamaq; **~raffen (sich)** qalxmaq, qüvvəsini toplamaq; **~ragen** *vi* (s) ucalmaq, yüksəltmək; (*über A*) *məc.* ötüb-keçmək (*bir şeyi*); **~richten I** *vi* düzəltmək, qayırmaq; **II sich ~richten** qalxmaq; **~schießen* I** *vt* yuxarıya

güllə atmaq; **II** *vi* (s) **1.** atılmaq, sıçramaq; **2.** böyümək, yetişmək; **~schnellen I** *vt* yuxarı atmaq (tullamaq); **II** *vi* (s) sıçramaq, yerindən tullanmaq; **~schwingen* I** *vt* qanad çalmaq; **II sich ~schwingen** yüksəlmək, ucalmaq; **~steigen*** *vi* (s) yuxarı qalxmaq; çıxmaq, qalxmaq (*günəş*); **~streben*** *vi* (s) yuxarı dartılmaq, *məc.* irəli can atmaq.

empört *a* hiddətlənmiş, özündən çıxmış; **~ sein** (*über etw. A*) nəyəsə hiddətlənmək (acıqlanmaq), hirslənmək.

Empörung *f* (10) **1.** hiddət, qəzəb; **2.** üsyan, qiyam.

empór || wachsen* *vi* (s) bitmək, böyümək, boy atmaq.

émsig *a* səyli, çalışqan.

Ému *m zool.* emu (*Avstraliyada yaşayan dəvəquşuna oxşar quş*).

Énd || absicht *f* son məqsəd; son niyyət; **~bahnhof** *m d.y.* son stansiya; **~buchstabe** *m* sonuncu hərf (*sözdə, əlifbada*).

Énde *n* (13) **1.** *oh. pl* **1.** son, axır; **2.** vəfat, ölüm; **3.** qurtaracaq, qıraq; **es ist ein ganzes ~ bis dahin** o vaxta (*yerə*) hələ çox var; **das ~ der Kolonne** dəstənin axırı; **~ April** aprelin sonunda; **am äussersten ~** lap axırda; **das ~ der Welt** dünyanın axırı (sonu); *məc.* axirət, məhşər, qiyamət; **das ~ vom Lied(e)** *məc.* işin sonu; **an allen Ecken und ~n** hər yerdə, tinbaşı; **letzten ~s** nəhayət, ən axırı; **zu ~ sein / geben*** qurtarmaq; sona yetmək; **ein ~ nehmen*** kəsilmək, qurtarmaq; **am ~** axırda; **es geht mit ihm zu ~** o ölür; **das ~ der Schnur** kələfin ucu; **an beiden ~n der Straße** küçənin hər iki başında; ◊ **das dicke ~ kommt nach** çətini hələ qabaqdadır; **Allah axırından saxlasın.**

énden I *vt* qurtarmaq, son qoymaq; **II** *vi* və **sich ~ 1.** qurtarmaq, kəsilmək; **2.** ölmək.

Énd || erklärung *f* ultimatum; son söz.

Éndes || unterzeichnete *m, f* **(9*)** aşağıda imza edən (*kişi, qadın*).

énd || gültig *a* qəti, son.

éndigen *vt* bax: **enden.**

Énd || kampf *m idm.* finiş.

éndlich I *a* son, sonuncu, axırıncı; axır; **II** *adv* nəhayət.

énd || los *a* sonsuz, ucsuz-bucaqsız.

Énd || losigkeit *f oh. pl* nəhayətsizlik, sonsuzluq.

Énd || spiel *n şahm.* endşpil; **~stück** *n* ucluq.

Éndung *f* (10) *qram.* sonluq.

Énd || ursache *f* (11) əsas səbəb, birinci səbəb; **~ziel** *n* son məqsəd; **~ziffer** *f* yekun, məbləğ; **~zweck** *m* bax: **Endziel.**

Energie *f* (11) energiya, enerji.

enérgisch *a* fəal, çalışqan, səyli.

eng *a* dar, ensiz; **~e Verhältinisse** yoxsulluq, əliaşağılıq; **~e Beziehungen** sıx əlaqə; **~ere Wahl** ikinci tur (*seçkidə*); **~er machen** daraltmaq **~er werden** daralmaq; **aufs ~ste** ən sıx, ən yaxın; **~gedrängt** sıx, kip; **~anliegend** kip oturmuş, yapışmış (*paltar*).

engagieren [ˈā.gaˈʒi:rən] **I** *vt* **1.** qulluğa qəbul etmək; dəvət etmək; **2. engagiert** sein asılı olmaq; **II sich ~ 1.** işə daxil olmaq; **2.** öhdəsinə götürmək.

éng || brüstig *a* darsinəli, dardöşlü; *tib.* astmatik.

énge *a* bax: **eng.**

Énge *f oh. pl* **1.** darlıq, sıxlıq; **2.** dar keçid; *coğr.* boğaz; *j-n* **in die ~ treiben*** kimisə dara qısnamaq.

Éngel *m* (6) mələkə, mələykə.

éng || herzig *a* rəhmsiz, daşürəkli.

England *n coğr.* İngiltərə.

Éngländer *m* (6), **~in** *f* (12) ingilis (*kişi, qadın*).

énglisch *a* ingilis;

auf ~ ingiliscə; **~ lernen** ingilis dilini öyrənmək; **~e Krankheit** ingilis xəstəliyi (*raxit*); **sich (auf) ~ empfehlen** ingilissayağı ayrılmaq (*məclisi sağollaşmadan tərk etmək*); **das Englische** ingilis dili.

Éng || paß *m* **1.** dərə, dar dərə; **2.** *məc.* zəif cəhət.

én gros [ā'gro:] *adv. tic.* topdan.

éng || spurig *a d.y.* dar relslı.

éng || stirnig *a* daralın, alnıdar; *məc.* dardüşüncəli.

Énkel *m* (6), **~in** *f* (12) nəvə (*oğlan, qız*).

énken *vt aqr.* calaq etmək, peyvənd etmək.

enórm *a* nəhəng, çox böyük.

Ensemble [ā'sā:bəl] *n* **-s, -s** ansambl.

ent= *prāf* 1. *məhrumiyyəti, ayrılmanı;* 2) *rədd etməni; yox olmanı;* 3) *inkişaf prosesində əmələ gəlməni, törəməni, bir haldan başqa hala keçməni bildirir (feldə ayrılmayan ön şəkilçi kimi işlənir.)*

ent || arten *vi* (s) *və* **sich ~ 1.** korlanmaq, nəsli pozulmaq, cırlaşmaq; **2.** *məc.* xarab olmaq.

Ent || ártung *f* (10) **1.** nəslin xarab olması (pozulması); cırlaşma; **2.** *tib.* cinsini itirmə, digenerasiya.

ent || ästen, ent || ästen *vt* kəsmək (*ağacı*); ağacın quru qol-budağını doğramaq.

ent || äußern (sich): sich einer Sache ~ nədənsə boyun qaçırmaq (imtina etmək), nəyisə geri qaytarmaq (vermək).

Ent || äußerung *f* (10) **1.** imtina; güzəşt; **2.** *hüq.* özgəninkiləşdirmə.

ent || behren *vt* (*az halda vi G*) məhrum olmaq; ehtiyacı olmaq; *etw.* **~ können*** nəsizsə keçinmək; nədənsə imtina etmək.

ent || béhrlich *a* lazımsız, artıq.

Ent || béhrung *f* (10) ehtiyac; məhrum etmə.

ent || bieten* *vi* **1.** xəbər vermək; **2.** çatdırmaq, göndərmək (*salam*); **3.** sərəncam vermək; **4.:** j-n **zu sich ~** kimisə öz yanına istəmək.

ent || binden* *vt* **1.** (*von D*) azad etmək (*bir şeydən*); **2.: von einem Kinde entbunden werden** doğmaq, uşaqdan azad olmaq; **eine Frau ~** doğuzdurmaq.

Ent || bindung *f* (10) **1.** azad etmə, xilas etmə; *fiziol.* ifrazat; **2.** doğuş; **schmerzlose ~** ağrısız doğuş.

Entbindungs || anstalt *f,* **~heim** *n* doğum evi.

ent || blättern I *vt* yarpaqlarını qırmaq; **II sich ~** yarpaqsız qalmaq, yarpaqları tökülmək.

ent || blöden (sich) cürət (ürək) eləmək; **sich nicht ~** utanmamaq.

ent || blößen *vt* açmaq, soyundurmaq; **eine Figur ~** *şahm.* fiquru müdafiəsiz qoymaq.

ent || blößt *a* **1.** açılmış, soyundurulmuş, çılpaq, lüt; **~en Hauptes** başaçıq; **2.** *məc.* bir şeydən məhrum edilmiş.

ent || brénnen* *vi* (s) yanmaq, alışıb yanmaq.

ent || bünden – "entbinden" *felinin part II-i.*

ent || décken I *vi* kəşf etmək (*yeni torpaq*); üstünü açmaq (*sirrin*), ixtira etmək; **II sich ~** üryini açmaq, inanmaq.

Ént || décker *m* (6) ixtiraçı; icad edən, kəşf edən.

Ént || déckung *f* (10) ixtira; kəşf, kəşf etmə.

Entdéckungs || reise *f* tədqiqat ekspedisiyası.

Énte *f* (11) **1.** ördək; **2.** *məc.* şayiə, yalan xəbər (*qəzetdə*); **3.** *tib.* sidik qabı.

ent || éhren I *vt* nüfuzdan salmaq; namusunu ləkələmək; **II sich ~** biabır olmaq, özünü ləkələmək.

ent || éhrend *a* biabırçı, rüsvayçı.

ent || éignen *vt* zorla əlindən almaq, mülkiyyətdən məhrum etmək, müsadirə etmək.

Ént || éignung *f oh. pl* mülkiyyətdən məhrum etmə.

ent || éilen *vi* (s) **1.** tələsik çıxıb getmək; **2.** keçib getmək (*vaxt*).

Entente [ā'tā:t(ə)] *f* (11) *siy.* saziş (*dövlətlər arasında*); Antanta; **~ cordiale** *siy.* səmimi saziş.

ent || érben *vt* vərəsəlikdən çıxartmaq.

Énterich *m* (1) yaşılbaş, erkək ördək.

ent || fáchen I *vt* şişirtmək, böyütmək, qızışdırmaq (*həmç. məc.*); **II** *vi* (s) yanmaq, od tutmaq.

ent || fáhren* *vi* (s) qəfildən çıxmaq (*söz, səs*); sürüşüb çıxmaq, *məc.* ağzından qaçırmaq.

ent || fállen* *vi* (s) **1.** düşmək; **den Händen ~** əlindən düşmək; ◊ **das ist mir ganz ~** bu mənim tamam yadımdan çıxıb; kiminsə payına düşmək.

ent || fálten I *vt* **1.** açmaq, genişləndirmək; **II sich ~ 1.** açılmaq; **2.** inkişaf etmək, mükəmməlləşmək.

Ént || fáltung (10) açılma; inkişaf.

ent || färben I *vt* rəngini zəifləşdirmək; **II sich ~ 1.** rəngini itirmək, solmaq; **2.** solmaq, saralmaq (*yarpaq*).

Ent || färbung *f* (10) saralma, ağarma; rəngi qaçma (*üz*).

ent || férnen I *vt* uzaqlaşdırmaq; rədd etmək; **II sich ~** uzaqlaşmaq, çıxıb getmək; **sich von etw. ~** nədənsə boyun qaçırmaq.

ent || férnt *a* uzaqlaşdırılmış, uzaq; **eine ~e Ähnlichkeit** uzaq oxşarlıq, az oxşarlıq; **~e Verwandte** uzaq qohumlar; **~ sein**

aralı olmaq; **nicht im ~esten** heç də yox; **ich bin weit ~ davon, dies zu tun*** mən bunu etməyə heç də hazırlaşmıram, bunu heç də etmək fikrində deyiləm.

Ent || férnung *f* (10) **1.** məsafə; uzaq, uzaqlıq; **in der ~** uzaqda; **in einiger ~** bir qədər aralı (*məsafədə*); **die ~ abschätzen** məsafəni gözəyarı təyin etmək; **2.** xaric etmə, vəzifədən çıxarma; **3.** getmə, olmama; **wegen unerlaubter ~** özbaşına işdən getməsinə görə.

Entférnungs || ermitt(e)lung *f* məsafəni təyin etmə; **~messer** *m* məsafəölçən **~schätzen** *n* məsafəni gözəyarı təyin etmə.

ent || fésseln *vt* azad etmək (*qandaldan*), (*həmç. məc.*).

Ent || fésselung *f* (10) azad edilmə, açılma (*qandaldan, zəncirdən*).

Ent || féttung *f* (10) yağsızlaşdır(ıl)ma, yağını çəkmə.

ent || flámmbar *a* tez alovlana bilən, tez od tutan.

Ent || flámmbarkeit *f* (10) alışma qabiliyyəti.

ent || flámmen I *vt* alovlandırmaq, yandırmaq; ruhlandırmaq; **einen Krieg ~** müharibəni alovlandırmaq/qızışdırmaq/gücləndirmək, **Zorn ~** hiddətləndirmək; **von Heimatsliebe entflammt** vətən həsrətindən alışıb-yanaraq; **II** *vi* (s) *və* **sich ~ 1.** alovlanmaq; **2.** ruhlanmaq.

Ent || flámmung *f* (10) alışma, alovlanma.

ent || fliegen* *vi* (s) uçmaq, uçub getmək, uçub keçmək.

ent || fliehen* *vi* (s) qaçmaq; qaçıb qurtarmaq.

ent || frémden I *vt* **1.** zəbt etmək, müsadirə etmək; oğurlamaq, qaçırtmaq; **2.** yabançı etmək, uzaqlaşdırmaq; **II** *vi* (s) *və* **sich ~** uzaqlaşmaq, kimdənsə soyumaq.

ent || führen *vt* oğurlamaq, qaçırtmaq.

Ent || führung *f* (10) oğurlama, qaçırtma.

ent || gángen - "entgehen" *felinin part II-ı.*

ent || gásen *vt kim.* qazdan təmizləmək.

Ent || gásung *f* (10) *kim.* **1.** qazdan təmizləmə; **2.** quru distillə.

ent || gégen I *prp* (*D*) ... əleyhinə ... ziddinə; **II** *adv* ... əleyhinə, ... əksinə, ... qarşısına, ... ziddinə olaraq.

entgégen - *prəf* **1.** *qarşılıqlı hərəkəti, yaxınlaşmanı,* **2.** *müqaviməti bildirir (feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.)*

entgégen || arbeiten *vi* əks-təsir göstərmək, müqavimət göstərmək; **~bringen*** *vt* imkan vermək, öhdəsinə buraxmaq; *j-m* **Vertrauen ~bringen** kimisə etibar/inam göstərmək; **~eilen** *vi* (s) qarşılamağa tələsmək; **~geh(e)n*** *vi* (s) kömək etmək, qarşısına getmək; **dem Ende ~geh(e)n** sona çatmaq, sona yaxınlaşmaq.

entgégen || gezetzt I *a* müqabil, qabaqabağa; **II** *adv* əks, əks istiqamətdə (*külək*).

entgegen || gesetzten || falls *adv* əks halda (təqdirdə).

entgégen || halten* *vt* **1.** gətirmək, təqdim etmək; **2.** etiraz etmək; tutuşdurmaq, müqayisə etmək; qarşılaşdırmaq; **~handeln** *vi* əks-təsir göstərmək; **~kommen*** *vi* (s) güzəştə getmək.

Entgégen || kommen *n* -s, *oh. pl* hörmət, ehtiram; iltifat, xoşrəftarlıq; **freundliches ~** iltifat, lütfkarlıq.

entgégen || kommend *a* (*gegen A*) xoşxasiyyət, nəzakətli, iltifatlı (*kimsə*).

Entgégen || nahme *f oh. pl* alma, alınma, qəbul etmə.

entgégen || nehmen* *vt* almaq, qəbul etmək; dinləmək; **~seh(e)n*** *vi* (h) qabağa baxmaq; *məc.* gözləmək; **wir sehen der Zukunft mit Zuversicht entgegen** biz gələcəyə inamla baxırıq; **~setzen I** *vt* müqayisə etmək, qarşılaşdırmaq, tutuşdurmaq; **II sich ~setzen** müqavimət göstərmək, zidd getmək; **~stellen I** *vt* qarşı qoymaq; **II sich ~ stellen** müqavimət göstərmək, qarşı durmaq; **~strecken** *vt* uzatmaq, çəkmək (*qabağa*); **~treiben* I** *vt* qovmaq, sürmək (*qarşısına*); **II** *vi* (s) qarşısına yüyürmək; **~treten*** *vi* (s) əleyhinə getmək; müqavimət göstərmək; **~wirken** *vi* (D) müqavimət göstərmək (*kimsə*), əleyhinə işləmək.

ent || gégnen I *vi* etiraz etmək, əleyhinə çıxmaq.

Ent || gégnung *f* (10) etiraz, cavab, replika.

ent || géh(e)n* *vi* (s) (*D*) qaçıb qurtarmaq, yaxa qurtarmaq (*kimdənsə, nədənsə*); xilas

olmaq, qurtarmaq (*təhlükədən*); **sich** etw. (*D*) **~ lassen*** nəyisə əldən qaçırtmaq; **das entging mir** bu, gözümdən qaçıb; **es entgeht mir nicht** gözümdən qaçmaz (yayınmaz).

ent || géistert *adv:* **er sah ihn ~ an** ona dalğın baxdı.

Ent || gélt *n, m* -(e)s, *oh. pl* əvəz, haqq, ödəmə; **ohne ~** əvəzsiz, pulsuz; müftə; **als ~** əvəzinə, yerinə; **gegen ~** pulla.

ent || gélten* *vt* altını çəkmək, zərərini çəkmək; **er soll es mir ~** o, bunun altını çəkəcək; **j-n etw. ~ lassen*** kimisə, nəyə görəsə cəzalandırmaq.

ent || géltlich *a* pullu.

ent || giften *vt* zəhərli qazlardan təmizləmək; dezinfeksiya etmək, zərərsizləşdirmək.

Ent || giftung *f oh. pl* zərərli maddələrdən təmizləmə; dezinfeksiya etmə, zərərsizləşdirmə.

ent || gleisen *vi* (s) relsdən çıxmaq; *məc.* əyri yola düşmək.

Ent || gléisung *f* (10) **1.** *d.y.* fəlakət, qəza; **2.** *məc.* səhv, xəta.

ent || gléiten* *vi* (s) sürüşüb düşmək; **den Händen ~** sürüşüb əldən düşmək.

ent || glimmen* *vi* (s) yanmaq, alışmaq.

ent || glitschen *vi* (s) sürüşüb düşmək.

ent || glitten - "entgleiten" *felinin part II-i.*

ent || háaren *vt* kəsdirmək, vurdurmaq (*saçı*); tükünü təmizləmək.

ent || hálten* I *vt* **in sich ~** tərkibində olmaq; **II sich ~** (*G*) bitərəf qalmaq; özünü saxlamaq (*nədənsə*); **sich der Stimme ~** səsvermədə bitərəf qalmaq.

entháltsam *a* təmkinli.

Ent || háltsamkeit *f oh. pl* təmkinlilik, özünü saxlama.

Ent || háltung *f* imtina (*nədənsə*); özünü saxlama.

ent || háupten *vt* boynunu vurmaq, başını kəsmək.

ent || häuten *vt* dərisini soymaq, pulunu təmizləmək (*balıq* və s.).

ent || hében* *vt* (*G / von D*) azad etmək; qurtarmaq (*nədənsə*); *j-n* **seines Amtes ~** kimisə vəzifəsindən götürmək.

ent || hólzen *vt* meşəni qırmaq.

ent || hüllen *vt* **1.** örtüyü açmaq, üstünü açmaq; **ein Denkmal ~** heykəli açmaq; **2.** *məc.* ifşa etmək.

Ent || hüllung *f* (10) **1.** açılış, açma (*örtüyü*); **2.** aşkar etmə, üstü açılma; ifşa.

enthusiasmieren *vt* vəcdə gətirmək, ruhlandırmaq.

Enthusiásmus *m* -, *oh. pl* vəcd, şövq, həyəcan, ruh yüksəkliyi.

enthusiástisch *a* həyəcanlı, coşqun.

ent || jóchen *vt* zülmdən xilas etmək.

ent || júngfern *vt* bakirəliyini pozmaq.

ent || kéimen I *vi* (s) *biol.* cücərmək, göyərmək; **II** *vt bakt.* sterilizasiya etmək.

ent || kléiden I *vt* soyundurmaq; **seines Amtes ~** vəzifədən götürmək; **das Gebäude ist jedes Schmuckes entkleidet** binada heç bir bəzək yoxdur; **II sich ~** soyunmaq.

ent || knóspen I *vi* (s) və **sich ~** çiçək açmaq, çiçəkləmək; **II** *vt* tumurcuqlarını yığmaq.

ent || knóten *vt* düyünü açmaq.

ent || kommen* *vi* (s) (*D*) kiminsə əlindən qaçmaq (qurtulmaq); xilas olmaq, yaxa qurtarmaq; **einer Gefahr ~** təhlükədən qurtarmaq.

ent || kórken *vt* ağzını açmaq, tıxacını çıxartmaq (*şüşənin* və s.).

ent || körnen *vt* toxumdan təmizləmək; toxumunu ayırmaq.

Ent || körner *m* (6) *k.t.* toxumtəmizləyən; çin (*pambığı çiyiddən təmizləyən maşın*).

ent || kräften *vt*, **ent || kräftigen** *vt* **1.** gücdən salmaq, gücünü azaltmaq, zəiflətmək; yumşaltmaq, yüngülləşdirmək; **2.** *hüq.* etibarsız saymaq; **3.** təkzib etmək.

ent || kräftet *a* gücdən salınmış, zəiflədilmiş, gücsüz; etibarsız.

ent || láden* (*həmç. zəif təsriflə*); **I** *vt* **1.** boşaltmaq (*tüfəngi, elektrik batareyasını*); **2.** yükünü boşaltmaq; **II sich ~** boşalmaq; *məc.* qopmaq (*tufan*).

Ent || láder *m* (6) **1.** *elek.* elektrik boşaldıcısı; **2.** *d.y.* avtomatik boşalan vaqon.

Entláde || rampe *f. d.y.* yükboşalan platforma **~stock** *m* sümbə.

Ent || ládung *f* (10) **1.** boşaltma, boşaldılma; **2.** partlayış.

ent || láng *adv* və *prp* (*A, D, nadir halda G*) ...uzununa, ...boyunca; **den Bach ~, am Bache** ~ arx boyunca, kiçik çay boyunca; **~ des Weges, ~ dem Wege** yoluzunu (yol-boyunca).

ent || lárven *vt* ifşa etmək, iç üzünü açıb göstərmək.

ent || lássen* *vt* buraxmaq, azad etmək; **aus der Haft** ~ həbsdən buraxmaq; **aus dem Dienst** ~ işdən çıxartmaq.

ent || lásten *vt* **1.** yüngülləşdirmək, yükünü boşaltmaq; kiminsə təqsirini üstündən götürmək; **2.:** j-s **Konto** ~ kiminsə hesabından çıxartmaq.

ent || láuben I *vt* yarpaqdan məhrum etmək; **II sich** ~ yarpaqlarını tökmək.

ent || láufen* *vi* (s) qaçmaq, qaçıb qurtarmaq.

ent || láusen *vt* bitini təmizləmək, dezinfeksiya etmək.

ent || lédigen I *vt* (*G*) nəyisə kiminsə üstündən götürmək; kimisə nədənsə xilas etmək; **j-n seines Versprechens** ~ kimisə verdiyi vəddən xilas etmək; **II sich** ~ **1.** nəyisə üstündən atmaq, nədənsə yaxa qurtarmaq; üstündən atmaq (*məsuliyyət* və s.); **2.** öhdəsindən gəlmək; **sich eines Auftrages** ~ tapşırığı yerinə yetirmək; tapşırığın öhdəsindən gəlmək; **3.** əynindən çıxartmaq.

ent || lódern *vi* (s), **ent || lóhen** *vi* (s) alışmaq, alovlanmaq.

ent || lóhnen *vt* **1.** mükafatlandırmaq (*əməyə görə*); haqqını ödəmək, məvacib vermək; **2.** işdən çıxartmaq.

Ent || lóhnung *f* (10) **1.** mükafatlandırma, bəxşiş vermə; muzd, haqq; **2.** azad etmə.

Ent || mánnung *f* (10) axtalama, axtalanma.

ent || másten *vt* dorları çıxartmaq.

ent || menscht *a* vəhşiləşmiş; rəhmsiz.

ent || militarisieren *vt* hərbi iqtidardan salmaq; silahsızlaşdırmaq; **entmilitarisierte Zone** hərbi iqtidardan salınmış zona.

ent || mútigen *vt* çaşdırmaq, karıxdırmaq; etimadını qırmaq; **sich ~ lassen*** ruhdan düşmək.

Ent || náhme (11): **bei** ~ (*von D*) *tic.* nəyisə alarkən, bazarlıq edərkən.

ent || néhmen* *vt* **1.** götürmək, almaq; **2.** (*aus D*) nədənsə nəticə çıxarmaq.

ent || nérven *vt* zəiflətmək.

ent || nieten *vt* bəndlərini sökmək, pərçimini açmaq.

ent || persönlichen *vt* şəxsiyyətsizləşdirmək.

Ent || persönlichung *f oh. pl* **1.** simasızlaşdırma, şəxsiyyətsizləşdirmə; **2.** simasızlıq, məsuliyyətsizlik.

ent || púppen (sich) *zool.* yurtadan çıxmaq; **sich als... ~** *fig.*

Ent || richtung *f* ödəmə, ödəniş, vermə.

ent || riegeln *vt* açmaq, cəftəsini çıxartmaq.

ent || rinden *vt* qabığını soymaq (*ağacın*).

ent || rinnen* *vi* (s) axmaq, axıb getmək.

ent || róllen I *vt* açmaq (*sarılmış bir şeyi*); **II** *vi* (s) gillənmək; **III sich** ~ açılmaq.

ent || rücken I *vt* itələmək, çəkmək; **II** *vi:* **den Blicken** ~ gözdən itmək; **das ist meinem Gedächtnis entrückt** bu mənim yadımdan/fikrimdən çıxıb.

ent || rüsten I *vt* hirsləndirmək, qəzəbləndirmək; **entrüstet sein** (*über A*) hirslənmək (*kimsə, nəyəsə*); **II sich** ~ hirslənmək.

Ent || rüstung *f* (10) qəzəb, hirs.

ent || ságen *vi* (D) boyun qaçırmaq, imtina etmək (*kimdənsə, nədənsə*); danmaq, inkar etmək; **einer Gewohnheit** ~ vərdişdən əl çəkmək.

Ent || ságung *f* (10) **1.** (*D*) rədd etmə, boyun qaçırma; üz döndərmə (*kimdənsə, nədənsə*); **2.** fədakarlıq, candankeçmə.

ent || säuern *vt kim.* turşusuzlaşdırmaq, neytrallaşdırmaq.

ent || schädigen *vt* (*für A*) mükafatlandırmaq; əvəzini vermək, zərəri ödəmək.

Entschéid *m* (1) bax: **Entscheidung.**

ent || schéiden* I *vt* qərara gəlmək, qət etmək; **II sich** ~ qərara gəlmək, kəsdirmək.

ent || schléichen* *vi* (s) əldən çıxmaq, qaçmaq.

ent || schléiern *vt* **1.** götürmək (*pərdə, duvaq*); **2.** ifşa etmək, üstünü açmaq.

ent || schließen* (sich) (*zu D für A*) qət etmək, qərara gəlmək (*nə haqdasa*).

Ent || schließung *f* (10) qərar; hökm, əmr.

ent || schlóssen *a* cəsarətli, qəti; **ich bin zu allen** ~ mən hər şeyə hazıram; **kurz** ~ tez-qərarlı.

Ent || schlóssenheit *f oh. pl* qətiyyət, qətilik; cəsarət, cürət.

ent || schlümmern *vi* (s) mürgüləmək, huşa getmək.

ent || schlüpfen *vi* (s) sürüşüb aradan çıxmaq; sürüşüb əldən düşmək; qəfildən çıxmaq (*söz*).

Ent || schlúß *m* (1*) qərar; **einen ~ fassen** qərar çıxarmaq, qərar qəbul etmək.

Entschlúß || kraft *f* əzm, qətiyyət.

ent || schúldbar *a* üzürlü, bağışlana bilən.

ent || schúldigen I *vt* bağışlamaq, günahından keçmək; **es ist (nicht) zu** ~ bunu bağışlamaq olar (olmaz); ~ **Sie!** bağışlayın!, üzr istəyirəm!; **II sich** ~ (*bei D, wegen G*) üzr istəmək, özünü təmizə çıxartmaq.

Ent || schúldigung *f* (10) üzr, bağışlama, günahından keçmə; hərəət; **ich bitte um ~**

ent || sinken* *vi* (s) (*D*) düşmək.
ent || sinnen (sich) (*G*) yada salmaq, xatırlamaq; yadına salmaq, xatırlatmaq, **wenn ich mich recht entsinne** əgər xatirimdən çıxmayıbsa (səhv etmirəmsə); **soviel ich mich entsinne** bildiyimə görə.
ent || sittlichen *vt* əxlaqını pozmaq, pis yola çəkmək, pozğunlaşdırmaq.
ent || spánnen *vt* **1.** gərginliyi azaltmaq; boşaltmaq (*silahı*); *məc.* yüngülləşdirmək; **2.** atı qoşqudan açmaq.
Ent || spánnung *f* **1.** boşaltma, gərginliyin azalması; **2.** *məc.* sakitləşmə; **3.** *tib.* atoniya, zəifləmə.
ent || spinnen* I *vt* başlamaq (*söhbət, mübahisə* və s.); **II sich** ~ başlanmaq, qızışmaq.
ent || spréchen* *vi* müvafiq olmaq; uyğun gəlmək.
ent || spréchend *a* müvafiq, uyğun, uyğar.
ent || springen* *vi* (s) **1.** qaçmaq; **2.** axıb gəlmək (*bulaq*); **wo entspringt die Wolga?** Volqanın mənbəyi haradır? **3.** törəmək, baş vermək.
ent || sprúdeln *vi* (s) qaynamaq, coşmaq, fəvvarə vurmaq.
ent || stámmen *vi* (s) (*D*) çıxmaq, törəmək; **derselben Familie** ~ həmin ailədən çıxmaq.
ent || stánden – "enstéhen" *felinin part II-i.*
Ent || stáuber *m* (6), **Ent || stäuber** *m* (6) tozsoran.
ent || stéh(e)n* *vi* (s) əmələ gəlmək, törəmək; **was ist daraus entstanden?** bundan nə çıxdı (nə olsun)?
Ent || stéh(e)n *n* -s, *oh. pl,* **Ent || stéhung** *f oh. pl* törəmə, əmələ gəlmə, mənşə; **im Entstehen / in der Entstehung begriffen sein** baş vermə dövründə (ərəfəsində) olmaq.
ent || stéigen* *vi* (s) (*D*) çıxmaq (*haradansa*).
ent || stéllen *vt* eybəcər (tanınmaz) hala salmaq; kifirləşdirmək.
ent || stéllt *a* təhrif olunmuş, pozulmuş, korlanmış.
Ent || stéllung *f* (10) yanlış, təhrif.
ent || strömen *vi* (s) axmaq, axıb gəlmək.
Ent || súmpfung *f* (10) bataqlığın qurudulması.
ent || täuschen *vt* naümid etmək, məyus etmək.
Ent || täuschung *f* (10) ümidsizlik, məyusluq.
ent || thrónen *vt* taxtdan salmaq, devirmək.
ent || völkern *vt* **1.** viran etmək, xaraba qoymaq; **2.** əhalini qırıb tükətmək.
ent || völkert *a* əhalisiz, xaraba qoyulmuş, viran edilmiş.
ent || wáchsen* *vi* (*D*) böyümək, boy atmaq; **der Schule ~ sein** məktəb yaşından çıxmaq; **den Kinderschuhen ~** uşaqlıq yaşından çıxmaq.
ent || wáffnen *vi* tərk-silah etmək.
Ent || wáffnung *f* (10) tərk-silah, tərk-silah etmə.
ent || wálden *vt* meşəsizləşdirmək.
ent || wässern *vt* qurutmaq, drenaj üsulu ilə qurutmaq (*bataqlığı*).
Ent || wässerung *f* (10) susuzlaşdırma, suyunu qurutma.
ent || wéder *cj:* **~ ... oder ...** ya... ya...; **ich komme ~ heute abend oder morgen früh** mən ya bu gün axşam, ya da sabah səhər gələcəm; **~ oder!** ikisindən biri!
ent || wéhren I *vt* qorumaq, müdafiə etmək; **II sich** ~ özünü müdafiə etmək (qorunmaq).
ent || wéichen *vi* (s) gözdən itmək; yox olmaq; itmək.
ent || wéihen *vt* murdarlamaq, xarab etmək; rütbəsini azaltmaq.
ent || wénden* *vt* (D) oğurlamaq, çırpışdırmaq (*kimdənsə*).
ent || wérfen* *vt* qaralamasını çəkmək (*planın*), proyektini çəkmək.
ent || wérten I *vt* dəyərdən/qiymətdən salmaq; dəyərsizləşdirmək **II sich** ~ qiymətdən düşmək; dəyərsizləşmək.
Ent || wértung *f* (10) qiymətdən salma; dəyərsizləşmə; devalvasiya.
ent || wickeln I *vt* **1.** açmaq (*dürmələnmiş əşyanı*); **2.** inkişaf etdirmək, genişləndirmək; **3.** *kim.* ayırmaq, boşaltmaq; **4.** *fot.* aydınlaşdırmaq; **II sich** ~ inkişaf etmək, artmaq, böyümək.
Ent || wick(e)lung *f* (10) **1.** böyümə, inkişaf; **2.** *hərb.* döyüş vəziyyətinə keçmə; **3.** aydınlaşdırma (*foto*).
Ent || wickler *m* (6) *foto.* aydınlaşdırıcı dərman.

Entwicklungs || geschichte *f oh. pl* inkişaf tarixi; **~grad** *m* inkişaf dərəcəsi; **~hemmung** *f* inkişafda durğunluq; **~jahre** *pl* inkişaf illəri; **~lehre** *f oh. pl* təkamül nəzəriyyəsi; **~prozeß** *m* inkişaf prosesi **~roman** *m ədəb.* psixoloji roman.
ent || winden* *vt* (*D*) zorla almaq, qapmaq (*kimdənsə*).
ent || wirren *vt* düyünü açmaq; *məc.* aydınlaşdırmaq (*işi*).
ent || wischen *vi* (s) qaçmaq, qurtarmaq, *j-n* **~ lassen*** kimisə əldən qaçırtmaq.
ent || wöhnen I *vt* (*G / von D*) tərgitdirmək; **das Kind** ~ uşağı süddən (döşdən) kəsmək; **II sich** ~ tərgitmək, tərgimək.
Ent || wöhnung *f* (10) **1.** tərgimə; **2.** uşağı süddən kəsmə.
ent || wölken (sich) aydınlaşmaq (*səma*).
ent || wórfen *a* layihəsi çəkilmiş, planlaşdırılmış.
ent || würdigen *vt* təhqir etmək, alçaltmaq.
Ent || würf *m* (1*) **1.** eskiz, layihə; plan; **im ~** qaralama halında; **einen ~ machen** (*von D*) eskiz çəkmək; **2.** əsli (*sənədin*).
ent || würzeln *vt* kökündən çəkib çıxarmaq; *məc.* aradan qaldırmaq, kökünü kəsmək.
ent || zaubern *vt* kimisə cadudan qurtarmaq.
ent || ziehen* I *vt:* **j-m** etw. ~ kimdənsə nəyisə qoparmaq; kimisə nədənsə məhrum etmək; *j-m* **das Wort** ~ kimisə sözdən məhrum etmək; **II sich** ~ (*D*) boyun qaçırmaq (*nədənsə*); çəkinmək, qaçınmaq; **sich den Blicken** ~ gözdən itmək; **das entzieht sich unserer Kenntnis** bu bizə məlum deyil; **es entzieht sich der Berechnung** bu hesaba alına bilməz.
Ent || ziehung *f* (10) **1.** kənara çıxma, boyun qaçırma, imtina; **2.** məhrum etmə, əlindən alma; **3.** *tib.* pəhriz.
ent || ziffern *vt* şifrini açmaq, aydınlaşdırmaq.
ent || zücken *vt* heyran etmək, valeh etmək.
Ent || zücken *n* -s, *oh. pl* heyranlıq, valehlik; məftunluq; **in ~ geraten*** heyran qalmaq, valeh olmaq.
ent || zückend *a* valehedici, məftunedici.
ent || zückern *vt* qəndsizləşdirmək.
ent || zückt *a* heyran, valeh.
Ent || zückung *f* (10) sevinc, şadlıq; məftunluq, heyranlıq.
ent || zündbar *a* tezalışan, tezalovlanan.
Ent || zündbarkeit *f oh. pl* alışma qabiliyyəti.
ent || zünden I *vt* yandırmaq, alovlandırmaq; **II sich ~ 1.** yanmaq, alovlanmaq; **2.** *tib.* iltihab etmək, hov çəkmək.
ent || zündlich *a* **1.** tezalışan, tezyanan; *məc.* tez hirslənən, tez özündən çıxan; **2.** *tib.* iltihab.
Ent || zündung *f* (10) **1.** *tib.* iltihab, hov çəkmə; **2.** alovlanma.
ent || zwéi *adv* ikiyə, iki hissəyə, yarıbayarı; **ganz ~** xıncım-xıncım, tikə-tikə; **~ sein** sınmaq.
entzwéi= *präf iki hissəyə bölünməni, zədələnməni, məhvolmanı bildirir (feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir).*
entzwéi || beißen* *vt* dişləyib tən ortadan kəsmək; tən yarısını dişləmək; **~brechen* I** *vt* sındırmaq; **II** *vi* (s) sınmaq; **~drücken** *vt* basıb əzmək.
ent || zwéien I *vt* vuruşdurmaq, ara pozmaq, nifaq salmaq; **II sich** ~ küsmək, vuruşmaq, aranı pozmaq.
entzwéi || geh(e)n* *vi* (s) sınmaq.
ent || zwéigen *vt* qol-budağını kəsmək.
entzwéi || reißen I *vt* iki hissəyə bölmək; **II** *vi* (s) iki hissəyə bölünmək; **~schlagen*** *vt* darmadağın etmək; **~schneiden*** *vt* ortadan kəsmək; **~springen*** *vi* (s) partlamaq.
Ent || zwéiung *f* (10) ayrılma, kəsilmə (*əlaqə*), pozuluşma; ikitirəlik, ixtilaf.
Epaulett [>e·po·'let] *n* -(e)s, -s, **Epaulette** [>e·po·'letə] *f* (11) epolet (*bəzəkli poqon*).
epidémisch *a tib.* yoluxucu.
Epigóne *m* (9) **1.** epiqon təqlidçi; **2.** nəsil.
Epigrámm *n* (2) **1.** epiqram; **2.** həcv.
epigrammátisch *a* həcv.
Epigráph *n* (s) üst yazısı; epiqraf.
Épik *f oh. pl* epik şeir.
Epilepsie *f* (11) *tib.* epilepsiya, bayılma, özündəngetmə.
epileptisch *a tib.* epileptik.
Epilóg *m* (1) *ədəb.* epiloq, son.
episch *a ədəb.* epik.
Epistel *f* (11) **1.** yazı, məktub; **2.** nəsihət.
Epóche *f* (11) dövr, əsr.

epóche || machend *a* epoxal, çox əhəmiyyətli.
Epopöe *f* (11) epopeya, igidnamə, qəhrəmanlıq dastanı.
equipieren *vt* və **sich ~** *hərb.* təchiz etmək (edilmək), təmin etmək (*paltarla, ləvazimatla*).
er *pron pers* (*G seiner, köhn. sein, D ihm, A ihn*) o; **~ selbst** o özü; **~ allein** təkcə o.
er- *präf* 1) *nailiyyəti, müvəffəqiyyəti;* 2) *öl-*

érben *vt* (*von D*) miras almaq (*kimdənsə*); **hier ist nichts zu ~** *dan.* burada sənə düşən şey yoxdur.
érben || los *a* vərəsəsiz, yiyəsiz.
ér || béten *vt* yalvarıb almaq, xahiş edib almaq.
er || bétteln *vt* yalvarıb almaq, dilənçilik yolu ilə almaq.
er || béuten *vt* elə keçirtmək, qazanmaq, əldə etmək (*qazanc*).

er || bréchen* I *vt* yarıb sındırmaq (*qapını, qıfılı*); açmaq (*məktubu*); **II** *vi* və **sich ~: er erbricht (sich)** o qusur (sifraq edir).
Ér || bréchen *n* -s, *oh. pl* qusma, sifraq.
er || bringen* *vt* gətirmək (*dəlil, sübut*).
Érbschaft *f* (10) miras; vərəsəlik; **eine ~ antreten*** vərəsəlik hüququnu almaq.
Érbse *f* (11) noxud dənəsi; *pl* noxud.
érbsen || groß *a* noxud boyda.
Érbsen || schale *f*, **~schote** *f* noxud qabığı;

er || dénken* *vt* uydurmaq, özündən düzlətmək.
er || dénklich *a* ağlasığan, mümkün olan; **alle ~en Mittel** bütün mümkün olan (ağlagələn) vasitələr; **sich alle ~e Mühe geben*** mümkün olan bütün imkanlardan istifadə etmək.
Érden || lauf *m oh. pl şair.* həyat yolu, həyat; **~rund** *n oh. pl* Yer kürəsi, kainat.
Érd || erschütterung *f* zəlzələ

er || drücken *vt* basmaq; basıb öldürmək.
Érd || rücken *n oh. pl* hündür yer, təpəlik.
er || drückend *a* sıxıcı, boğucu; böyük, əksər.
Érd || rútsch *m* sürüşmə, yatma (*torpaq*); **~satellit** bax: **Erdrabant; ~schicht** *f geol.* lay, təbəqə (*yerdə*); **~schnecke** *f* çılpaq ilbiz; **~scholle** *f* kəsək, torpaq parçası; **~stoß** *m* yeraltı təkan; **~strich** *m* torpaq zolağı; zona; **~teil** *m coğr.* qütb, cəhət; **~trabánt** *m astr.* Yerin peyki.
er || dúlden *vt* dözmək, səbir etmək.
Érd || umfang *m oh. pl* Yer kürəsinin perimetri; **~umschiffung, ~umseg(e)lung** *f* dünyaboyu gəzinti; səyahət (*gəmi ilə*); **~wachs** *n oh. pl miner.* dağ mumu, ozekerit; **~wall** *m* torpaq bəndi.
èrd || wärts *adv* yerə doğru, aşağıya.
Érd || wurm *m* yağış qurdu; **~zunge** *f coğr.* burun.
er || èifern (sich) həyəcana gəlmək, qızışmaq; acıqlanmaq, hirslənmək.
er || èignen (sich) baş vermək, vaqe olmaq.
Er || èignis *n* (3*) hadisə, olay, vaqiə, qəziyyə.
er || èilen *vt* haqlamaq, yaxalamaq (*ölüm, bədbəxtlik* və s.).
Eremit *m* (8) **1.** tərki-dünya; **2.** *zool.* abdal, xərçəng.
er || èrben *vt* irsən almaq, varis çıxmaq.
er || fáhren* **I** *vt* xəbər tutmaq, bilmək, öyrənmək; **eine Besserung ~** yaxşılaşmaq; **eine Änderung ~** dəyişmək, dəyişikliyə uğramaq; **eine Ermäßigung ~** aşağı salınmaq, aşağı düşmək (*qiymət*);
erfahren II *a* (*in D*) təcrübəli, dünyagörmüş.
Er || fáhrung *f* (10) təcrübə; **in ~ bringen*** xəbər tutmaq, xəbərləşmək; **aus ~** təcrübədən; **~ macht den Meister** *ata. söz.* Usta oğlu şəyird olmaz.
Erfáhrungs || austausch *m oh. pl.* təcrübə mübadiləsi; **in einen ~ treten*** təcrübə mübadiləsi aparmaq.
erfáhrungs || gemäß, ~mäßig **I** *a* empirik, təcrübi; **II** *adv* təcrübəyə əsasən, empirik; **~reich** *a* təcrübəli.
Erfáhrungs || wesen *n* empirizm.
er || fáßbar *a* **1.** tutula bilən (*əl*); **2.** ağlabatan, anlaşılan.
er || fássen *vt* **1.** tutmaq; əhatə etmək; **2.** başa düşmək.
er || féchten* *vt* istila etmək; **einen Sieg ~** qələbə çalmaq.
er || finden* *vt* **1.** icad etmək; ◊ **er hat das Pulver nicht erfunden** o çox dərin adam deyil; **2.** uydurmaq (*yalan*).
Er || finder *m* (6), **~in** *f* (12) ixtiraçı (*kişi, qadın*).
er || finderisch *a* **1.** ixtira edilən, icad edilən; **2.** çıxış yolu tapan.
Er || findung *f* (10) **1.** icad, ixtira; **2.** uydurma.
Erfindungs || gabe *f oh. pl* ixtiraçılıq (ixtira) bacarığı; **~geist** *m oh. pl* yaradıcı ruh (*zehin*); **~kraft** *f oh. pl* yaradıcılıq qüvvəsi/gücü.
erfindugs || reich *a* fərasətli, diribaş, zirək.
er || fléhen *vt* yalvarıb almaq, yalvar-yaxarla almaq.
Er || fólg *m* (1) **1.** müvəffəqiyyət; **~ haben** (*mit D*) müvəffəqiyyət qazanmaq (*nədəsə*); **2.** nəticə.
er || fólgen *vi* (s) **1.** dalınca getmək, ardınca getmək; **2.** olmaq, baş vermək.
erfólg || los *a* uğursuz, səmərəsiz, nəticəsiz.
erfólg || reich *a* uğurlu.
er || fórderlich *a* lazımi, gərəkli; **~ sein** gərək olmaq, lazım olmaq.
er || fórdern *vt* tələb etmək.
Er || fórdernis *n* (3*) tələb, lüzum, ehtiyac.
er || fórschen *vt* araşdırmaq, tədqiq etmək.
Er || fórscher *m* (6), **~in** *f* (12) araşdırıcı, tədqiqatçı (*kişi, qadın*).
Er || fórschung *f* (10) **1.** araşdırma, tədqiqat; **2.** kəşfiyyat.
er || frágen *vt* sorğu-sual etmək, xəbərləşmək; **nicht zu ~** göndərən naməlumdur.
er || fréchen (sich) cəsarət etmək, həyasız hərəkətə cürət etmək.
er || fréuen **I** *vt* sevindirmək; **II sich ~** (*G*) sevinmək (*nəyəsə*); baxıb fərəhlənmək; istifadə etmək.
er || fréulich *a* sevindirici, könülaçan, fərəhli; **~e Verhältnisse** sevindirici (ürəkaçan) uyğar şərait; **es ist mir ~ zu erfahren*, daß...** mən öyrənməyimə şadam ki...
erfréulicher || weise *adv* xoşbəxtlikdən.
er || frieren* **I** *vi* (s) donmaq, buz bağlamaq; **II** *vt* dondurmaq.

er || frischen **I** *vt* **1.** təzələmək; **2.** möhkəmləndirmək; **II sich ~** sərinləşmək; yemək, özünü doydurmaq.
Er || frischung *f* (10) **1.** sərinləşdirmə, təzələmə, qüvvətləndirmə; **2.** sərinləşdirici (*içki*); **3.** yüngül yemək; **eine ~ zu sich nehmen*** yemək, qəlyanaltı etmək.
Erfrischungs || raum *m* bufet.
er || fróren donmuş, dondurulmuş.
er || füllbar *a* yerinə yetirilə bilən, mümkün olan, ola bilən.
er || füllen **I** *vt* **1.** doldurmaq; **2.** yerinə yetirmək; **mit Hoffnung ~** arxayın salmaq; ümid vermək; **eine Pflicht ~** borcu (vəzifəni) yerinə yetirmək; **II sich ~** yerinə yetirilmək.
Er || füllung *f* (10) yerinə yetmə, həyata keçmə, gerçəkləşmə; **in ~gehen*** həyata keçmək, yerinə yetmək, gerçəkləşmək.
er || gänzen *vt* əlavə etmək, genişləndirmək.
er || gänzend *a* əlavə, əlavə verilən.
Er || gänzung *f* (10) **1.** əlavə, əlavə etmə; **zur ~** əlavə olaraq, üstəlik olaraq; **2.** *qram.* tamamlıq; **3.** *riyaz.* əlavə (*90°-yə qədər*); kompliment.
Ergänzungs || blatt *n* əlavə (*jurnala, qəzetə*).
er || gében* **I** *vt* **1.** çatdırmaq; **2.** vermək (*yekunda*); **das Feld hat eine reiche Ernte ~** yer (tarla) bol məhsul verdi; **die Untersuchung hat ~ ...** yoxlama göstərdi ki...; **II sich ~** meydana çıxmaq, məlum olmaq; **es ergab sich, daß...** məlum oldu ki...; **hieraus ergibt sich...** buradan belə çıxır ki...; **2.** təslim olmaq; **3.** dalmaq, qapılmaq; **4.** özünü həsr etmək; **er hat sich dem Trunk ~** o, içkiyə qurşandı; **sich dem Studium ~** özünü təlimə (elmə) həsr etmək; **III** *a* sadiq, vəfalı; itaətkar.
Er || gébenheit *f oh. pl* sadiqlik, itaət.
Er || gébnis *n* (3*) nəticə, nailiyyət.
ergébnis || los *a* nəticəsiz.
er || géh(e)n* **I** *vi* (s) **1.** nəşr olunmaq; **ein Befehl ist an die Armee ergangen** ordu üzrə əmr verilib; **es ergeht ein Befehl** əmr çıxıb; **2.: ~ lassen*** nəşr etmək, elan etmək; *etw.* **über sich ~ lassen*** nəyəsə səbirlə dözmək; **Gnade für Recht ~ lassen*** əfv etmək; **II sich ~** gəzişmək; **er ergeht sich in Lob über deinen Fleiß** o sənin çalışqanlığını çox tərifləyir; **eine Einladung ~ lassen*** dəvətnamə göndərmək; **III** *vimp* olmaq, baş vermək; **wie ist es dir ergangen?** necə dolanırdın?, işlərin necə gedirdi?
er || giebig *a* məhsuldar (*torpaq*); bol, zəngin; gəlirli; **~e Ernte** bol məhsul.
er || gießen **I** *vt* tökmək; **sein Herz ~** *məc.* ürəyini boşaltmaq; **II sich ~** **1.** axıb tökülmək (*çay*); **2.** *məc.* bəyan etmək (*hissləri*); **3.** boşaltmaq (*ürəyini*); **4.** axışmaq (*camaat*); **sich in Tränen ~** göz yaşı axıtmaq/tökmək.
er || glänzen *vi* (s, h) parıldamaq, şəfəqlənmək.
er || glühen *vi* (s) qızarmaq, közərmək; *məc.* qızarmaq; pörtmək; **vor Scham ~** utandığından qızarmaq.
er || götzen **I** *vt* əyləndirmək, şad etmək; **II sich ~** (*an D*) əylənmək, baxıb zövq almaq (*nədənsə*).
er || götzend *a* valehedici; heyranedici; məzəli, qəribə, əyləndirici.
er || götzlich *a* əyləndirici, məzəli.
Er || götzung *f* (10) həzz, ləzzət, əyləncə, kef, zövq.
er || gráuen *vi* (s) **1.** bozarmaq; **2.** ağarmaq (*saç*); qocalmaq; **3.** qaranlıqlaşmaq.
er || gréifen* *vt* (s) **1.** tutmaq, yapışmaq; **das Wort ~** söz almaq; **2.** tutmaq, zəbt etmək; **Maßregeln / Maßnahmen~** ölçü götürmək; **eine Gelegenheit ~** fürsəti qaçırmamaq; **die Flucht ~** qaçmaq; **Besitz ~** (*von D*) ələ keçirtmək; nəyəsə yiyələnmək.
er || greifend *a* təsirli, mütəəssir edən; çox maraqlı, cəlbedici.
Er || griffenheit *f oh. pl* məhəmət, riqqət; həyəcan, iztirab.
er || grimmen **I** *vt* hirsləndirmək; **II** *vi* (s) hirslənmək.
er || grimmt *a* hirsli, hirslənmiş, qəzəbli.
er || gründen *vt* **1.** dibinə çatmaq (*çayın* və s.); dərinliyini ölçmək (*çayın* və s.); **2.** tədqiqat aparmaq, işin mahiyyətini tapmaq.
Er || güß *m* (1*) tökülmə, axma; **ein ~ von Worten** boş söz, söz yığını.
er || háben *a* **1.** yüksək, qabarıq, relyefli; **2.** *məc.* yüksək, nəcib, alicənab; görkəmli,

dahi, **über alles ~** hər şeydən üstün; ◊ **über allen Zweifel ~** şübhəsiz.

er || hállen *vi* (s) səslənmək.

Er || hall|e *f* (10), *oh. pl* alma, alınma; **nach ~ Ihres Briefes** məktubunuzu alandan sonra.

er || hálten* **I** *vt* **1.** saxlamaq; qorumaq, mühafizə etmək; **gut ~ sein** saz olmaq; **2.** almaq, götürmək; **II sich ~ 1.** dolanmaq, yaşamaq; **2.** yaxşı qalmaq; özünü saxlamaq.

Er || háltung *f* (10) **1.** saxlama, gözləmə; **2.** alma; **3.** yardım, kömək (*maddi*).

er || hándeln *vt* qiymətləşib ucuz almaq; bazarlıq yapmaq.

er || hängen (sich) özünü asmaq.

Er || hängung *f* (10) dara çəkmə.

er || hárten *vi* (s) bərkimək, qurumaq, boyatlaşmaq.

er || härten *vt* təsdiq etmək (*dəlillərlə*); bərkitmək.

er || háschen *vt* tutmaq, qapmaq.

er || hében* **I** *vt* **1.** qaldırmaq, yüksəltmək; **seine Stimme ~** 1) səsini qaldırmaq; 2) danışmağa başlamaq; **2.** ruhlandırmaq, ürəkləndirmək; **3.** tərifləmək, tərifini göylərə qaldırmaq; **4.** yığmaq (*vergi*); **5.** toplamaq (*məlumat*); **6.** irəli sürmək, qaldırmaq (*proses*); **eine Klage ~** (*gegen A*) şikayət qaldırmaq (*kimsə qarşı*); **einen Anspruch ~** (*auf A*) iddia irəli sürmək; **Protest ~** protest qaldırmaq; **Zweifel ~** şübhələnmək; **Schwierigkeiten ~** çətinliyə salmaq; **Geschrei ~** hay-küy qaldırmaq; **7.: Geld ~** pul götürmək (*bankdan* və s.); **II sich ~** durmaq, qalxmaq; qiyam etmək; **Stimmen erhoben sich** səslər eşidildi.

er || hébend *a* ruhlandıran, həvəsləndirən; təntənəli, təmtəraqlı.

er || héblich **I** *a* əhəmiyyətli; **II** *adv* mühüm, mənalı.

Er || hébung *f* (10) **1.** üsyan, qiyam; **2.** yüksəklik, yoxuş; **3.** alma (*haqq*); **4.** yoxlama, məlumat toplama.

er || héischen *vt* tələb etmək, istəmək.

er || héitern *vt* əyləndirmək, ürəyini açmaq.

er || hélzen *vt* qızdırmaq.

er || héllen *vt* işıqlandırmaq; *məc.* aydınlaşdırmaq (*sualı*).

er || héucheln *vt* **1.** almaq (*ikiüzlülüklə*); **2.** riyakarlıq göstərmək, özünü kimsə oxşatmaq.

er || héuchelt *"erheucheln" felinin Part II-i*; ikiüzlü; yalançı; saxta.

er || hítzen **I** *vt* qızdırmaq; **II sich ~** qızmaq, isinmək; *məc.* özündən çıxmaq.

er || hóffen *vt* gözləmək; bir şeyə ümid bəsləmək.

er || hóhen *vt* **1.** yüksəltmək; rütbəsini qaldırmaq; artırmaq (*gəliri*); **2.** *məc.* həddən artıq tərifləmək.

Er || höhung *f* (10) **1.** yüksəltmə, ucaltma, böyütmə; **2.** hündür yer.

er || hólen (sich) **1.** istirahət etmək; (*von D*) yaxşılaşmaq (*nədənsə*); **2.** özünə gəlmək.

Er || hólung *f* (10) istirahət; sağalma, yaxşılaşma; **zur ~** istirahət üçün.

erhólungs || bedürftig *a* istirahətə ehtiyacı olan.

Erhólungs || heim *n* istirahət evi; **~pause** *f* istirahət fasiləsi.

er || hórchen *vt* dinşəmək.

er || hören *vt* eşitmək, dinləmək; **eine Bitte ~** xahişi yerinə yetirmək.

Érika *f* **~, -ken** süpürgə kolu.

er || innerlich *a* yadda qalan, unudulmaz.

er || innern **I** *vt* (*j-n an D*) yadına salmaq, xatırlatmaq (*kimsəə nəyisə*); **II sich** (*G, an A*) xatırlamaq, yada salmaq.

Er || innerung *f* (10) yada salma, xatırlama; xatirə; **zur ~** xatirə olaraq (*G, an A*); *j-m etw.* **in ~ bringen*** nəyisə kiminsə yadına salmaq.

Erinnerungs || fähigkeit *f*; **~kraft** *f* hafizə, yaddaş.

er || jágen *vt* **1.** çatmaq, yetişmək; **2.** nail olmaq, əldə etmək.

er || kálten *vi* (s) soyumaq; **~ lassen*** soyutmaq.

er || kälten (sich) özünü soyuğa vermək.

er || kältet *a* soyuqlamış, soyuq dəymiş.

Er || kältung *f* (10) soyuq düşmə; soyutma.

Er || kältung *f* (10) soyuqdəymə; **sich eine ~ zuziehen*** özünü soyuğa vermək.

er || kämpfen *vt* dişiylə-dırnağıyla qazanmaq.

Er || kämpfung *f* (10) əldə etmə, alma, qazanış (*müharibədə, mübarizədə*). **die ~ eines Sieges** qələbə çalma; qələbə qazanma.

er || kaufen *vt* **1.** əldə etmək; almaq; **2.** ələ gətirmək, öz tərəfinə çəkmək.

er || käuflich *a məc.* satqın, pula satılan.

er || kénnbar *a* **1.** görünən, məlum; **leicht ~** asanlıqla tanınan; **2.** dərk edilə bilən.

Er || kénnbarkeit *f oh. pl* **1.** dərk edilmə, dərk edilə bilmə; **2.** gözə çarpma.

er || kénnen* **I** *vt* **1.** bir-birini tanımaq; tanımaq; **sich zu ~ geben*** adını demək; **2.** başa düşmək, anlamaq (*səhvini*); **3.** boynuna almaq, etiraf etmək; *etw.* **mit Dank ~** nəyə görəsə minnətdar olmaq; **II** *vi*: **auf eine Strafe ~** *hüq.* qərara almaq, **III sich ~: erkenne dich selbst!** özünü tanı!

er || kénntlich *a* **1.** minnətdar, razı; **sich ~ zeigen** öz minnətdarlığını bildirmək; **2.** tanınan.

Er || kénntlichkeit *f* (10) minnətdarlıq, təşəkkür.

Er || kénntnis **1.** *f oh. pl fəls.* idrak; şüur; **zur ~ bringen* [kommen*]** ağıllandırmaq, [ağıllanmaq]; **2.** *n* (3) *hüq.* qərar, hökm.

Erkénnungs || marke *f harb.* şəxsi tanıma nişanı (*əsgərlərdə*); **~wort** *n* (*pl* **-worte**) parol; **~ zeichen** *n* fərqləndirici əlamət.

Érker *m* (6) *tikin.* kiçik balkon; fənər.

er || kiesen* *vt köhn.* seçmək; qabaqcadan təyin etmək.

erklärbar *a* aydın, aşkar, anlaşılan.

er || klären **I** *vt* **1.** izah etmək, başa salmaq; **2.** elan etmək (*müharibə*); **den Krieg ~** müharibə elan etmək; *j-n* **für schuldig ~** kimisə təqsirkar bilmək; **II sich ~ 1.** aydınlaşmaq; **sich näher ~** özünü yaxın bilmək (qələmə vermək); **2.** öz fikrini bildirmək.

er || klärlich *a* bax: **erklärbar.**

Er || klärung *f* (10) **1.** elan etmə, bildirmə; **2.** izahat, şərh; **eine ~ abgeben*** bəyanat vermək.

er || klécklich *a* çoxlu, xeyli.

er || kléttern *vt*, **er || klímmen*** *vt* dırmaşmaq.

er || klingen* *vi* (s) səslənmək.

er || klügeln *vt* uydurmaq, düzəltmək.

er || kór *"erkiesen" felinin impf'i.*

er || kóren *"erkiesen" felinin part II-i.*

er || kránken *vi* (s) (*an D*) xəstələnmək.

er || kühlen **I** *vt* soyutmaq; **II** *vi* və **sich ~** soyumaq.

er || kühnen (sich) cəsarətlənmək, cürətlənmək.

er || kunden *vt* öyrənmək, soruşub bilmək.

Ér || kúnder *m* (6) *harb.* kəşfiyyatçı.

er || kúndigen (sich) (*über A, nach D*) soraqlaşmaq, xəbər tutmaq, məlumat almaq.

Ér || kúndigung *f* (10) xəbərləşmə, məlumat; xəbər vermə; **~en einziehen*** məlumat toplamaq (öyrənmək) bilmək.

er || künsteln *vt* yalandan özünü oxşatmaq; özünü elə göstərmək ki, guya...; riyakarlıq etmək.

er || künstelt *a* süni; yalançı.

Er || künst(e)lung *f* (10) riyakarlıq; sünilik; simulyasiya.

er || láhmen *vi* (s) **1.** axsamaq; tutulmaq (*əl, ayaq*); **2.** zəifləşmək, gücdən düşmək; **seine Krafte ~** o, gücdən düşür; **3.** *k.t.* gücdən düşmək (*torpaq*).

Er || láhmung *f* **1.** tutulma, quruma (*əl, ayaq*); **2.** zəiflənmə, gücdən düşmə; **3.** *k.t.* gücdən düşmə (*torpaq*); pisləşmə; **4.** *tex.* yorulma (*metal*).

er || lángbar *a* mümkün olan, əldə edilə bilən.

er || lángen *vt* **1.** götürmək (*əllə*); **2.** çatmaq; **3.** əldə etmək; **über *j-n* Vorteil ~** üstünlük qazanmaq; **den Sieg ~** qalib gəlmək.

Er || láß *m* (1, 1*) **1.** ömr, qanun; **2.** göstəriş; **3.** azad olma (*nədənsə*); azalma (*vergi*); götürülmə (*töhmət*).

er || lássen* *vt* **1.:** *j-m etw.* **~** azad etmək; bağışlamaq; **eine Strafe ~** cəzanı geri götürmək; **2.** çıxarmaq (*qanun* və s.); elan etmək, hamıya bildirmək; qərara almaq.

er || läßlich *a* üzürlü, bağışlanılan.

er || láuben *vt* icazə vermək.

Ér || láubnis *f* (3) icazə; **die ~ geben* / erteilen** icazə vermək; *j-n* **um ~ bitten*** kimdənsə icazə istəmək.

er || láuschen *vt* gizlicə qulaq asmaq.

er || läutern *vt* izah (şərh) etmək, aydınlaşdırmaq.

Er || läuterung *f* (10) **1.** başa salma, anlatma, izah, şərh; **2.** izahat.

Érle *f* (11) *bot.* qızılağac.

er || **lében** *vt* 1. başına gəlmək, çəkmək (*dərd, qəm*); 2. ...qədər yaşamaq, ...qədər sağ qalmaq.
Er || **lében** *n oh. pl* təəssürat.
Er || **lébnis** *n* (3˚) 1. hadisə, qəziyyə; 2. macəra; 3. fikir, dərd.
er || **lédigen** *vt* bitirmək, yerinə yetirmək; **die Frage ist erledigt!** məsələ bitdi!, qurtardı!; **das ist erledigt!** iş yoluna qoyuldu!; **j-n ~** *məc.* 1) kimisə öldürmək; 2) kimləsə haqq-hesabı çürütmək.
Ér || **lédigung** *f* (10) icra, yerinə yetirmə.
er || **légen** *vt* 1.: **eine Summe ~** *tic.* ödəmək, vermək; 2. öldürmək, vurmaq (*ovda*).
Er || **légung** *f* (10) 1. ödəmə, ödəniş, məbləğ; 2. *ovç.* öldürmə, vurma.
er || **léichtern** *vt* asanlaşdırmaq; yüngülləşdirmək.
Er || **léichterung** *f* (10) 1. yüngülləşmə; 2. *pl* əlverişli / münasib şərait.
er || **léiden˚** *vt* dözmək, davam gətirmək; **eine Niederlage ~** məğlubiyyətə uğramaq; **Veränderungen ~** dəyişilmək.
Érlen || **baum** *m* bax: **Érle.**
er || **lérnbar** *a* öyrənilə bilən.
er || **lérnen** *vt* öyrənmək.
er || **lésen˚ I** *vt* seçmək; **II** *a* seçilmiş; ən yaxşı.
er || **léuchten** *vt* 1. işıqlandırmaq; 2. *məc.* maarifləndirmək.
Er || **léuchtung** *f* (10) 1. işıqlandırma, ilyuminasiya; 2. *məc.* maarif.
er || **liegen˚** *vi* (s) taqətdən düşmək, yorulmaq, üzülmək; (*D*) nəyinsə qurbanı olmaq; düşmək (*ağırlıqdan*); **einer Krankheit ~** xəstəlikdən ölmək.
er || **listen** *vt* aldadıb almaq.
Éri || **könig** *m mif.* meşə sultanı.
er || **lógen** *a* yalan.
Ér || **lös** *m* (1) qazanc, gəlir.
er || **löschen˚** *vi* (s) 1. sönmək; 2. gücünü itirmək (*qərar*), kəsilmək (*nəsil*).
Er || **löschung** *f* (10) 1. sönmə, söndürmə; 2. məhv edilmə, ləğv etmə; keçmə, ötmə (*vaxt*), ölüb qurtarma.
er || **lösen** *vt* udmaq.
er || **lösen** *vt* xilas etmək, qurtarmaq; dadına çatmaq.
er || **lügen˚** *vt* 1. yalanla məqsədə nail olmaq; 2. uydurmaq, yalan demək.
er || **lúkrieren** *I vi* yanılandırmaq; **II sich ~** yanılmaq, güldürmək; **II sich ~** şənlənmək, əyləmək.
er || **mächtigen** *vt* (*zu D*) vəkil etmək (*kimisə, nəyəsə*), vəkalət vermək (*nəyəsə*).
Er || **mächtigung** *f* (10) vəkalət; ixtiyar, hüquq.
er || **máhnen** *vt* nəsihət/öyüd vermək.
Er || **máhnung** *f* (10) nəsihət, öyüd; məzəmmət, töhmət.
er || **mángeln** *vt* çatmamaq, bir şeyə malik olmamaq; **es nicht ~ lassen˚** (*an A*) yaddan çıxartmaq; **es an Sorgfalt nicht ~ lassen˚** bütün bacarığını sərf etmək.
Er || **máng(e)lung** *f oh. pl* çatmazlıq, olmama; **in ~ eines Besser(e)n** daha yaxşısı tapılmayanda.
er || **mánnen (sich)** özünü ələ almaq.
er || **mäßigen I** *vt* aşağı salmaq (*qiyməti*); **II sich ~:** **die Ausgaben ~ sich um 50%** xərc 50% aşağı düşür.
er || **mäßigt** *a* endirilmiş, orta, mülayim; **zu ~en Preisen** endirilmiş qiymətlə.
Er || **mäßigung** *f* (10) əskilmə, azalma, endirim, ixtisar; güzəşt.
er || **mátten I** *vt* yormaq, zəiflətmək; **II** *vi* (s) yorulmaq, zəifləşmək.
Er || **máttung** *f* (10) bərk yorulma, üzülmə; **ohne ~** yorulmadan.
er || **méssen˚** *vt* 1. ölçmək; 2. fikirləşmək, ölçüb-biçmək; **daraus ist leicht zu ~** bundan asanlıqla nəticə çıxartmaq olar; **soweit ich ~ kann** mənim başa düşdüyümə görə.
Er || **méssen** *n -s, oh. pl* mülahizə; rəy, fikir; **nach meinem ~** mənim rəyimə görə; **nach freiem ~** öz rəyinə görə.
er || **mitteln** *vt* axtarıb tapmaq; meydana çıxarmaq, təyin etmək; **Adressat ist nicht zu ~** adresat tapılmır.
Er || **mitt(e)lung** *f* (10) 1. tapma, tapılma, müəyyən edilmə; 2. *pl* məlumat; 3. *pl hüq.* istintaq.
Ermitt(e)lungs || verfahren *n hüq.* istintaq.
er || **möglichen** *vt* mümkünləşdirmək, imkan vermək.
er || **mórden** *vt* öldürmək.

er || **müden I** *vt* yormaq; **II** *vi* (s) və **sich ~** yorulmaq.
er || **müdend** *a* yorucu, üzücü.
Er || **müdung** *f oh. pl* yorğunluq, üzgünlük; **~ des Metalls** *tex.* metalın əldən düşməsi.
er || **múntern** *vt* 1. ruhlandırmaq, ürək vermək, ürkələndirmək; 2. oyatmaq (*hiss*).
er || **mútigen** *vt* ürəkləndirmək, ruhlandırmaq; həvəsləndirmək.
er || **nähren** *vt* yedirtmək; saxlamaq (*ailə*).
Er || **nährer** *m* (6), **-in** *f* (12) ailə başçısı, ailəni dolandıran (*kişi qadın*).
er || **nénnen˚** *vt* (*zu D*) təyin etmək (*vəzifəyə*); **zum Leiter ~** rəhbər təyin etmək.
er || **néue(r)n** *vt* təzələmək, bərpa etmək.
er || **néut I** *a* yenidən başlanmış, bərpa edilmiş, **II** *dav* yenidən, təzədən, təkrar.
er || **niedrigen I** *vt* alçaltmaq, hörmətdən salmaq, təhqir etmək; **II sich ~** alçalmaq.
Er || **niedrigung** *f* (10) 1. düşmə, enmə, alçalma; 2. hörmətdən salma, təhqir; 3. *riyaz.* əskilən miqdar.
ernst *a* ciddi, vacib, lələbkar; **seine Arbeit ~ nehmen˚** öz işinə ciddi yanaşmaq.
Ernst *m* **-es,** *oh. pl* ciddilik, lələbkarlıq; **im ~ / in vollem ~ / alles [allen] ~es** tamamilə ciddi; **~ machen** ciddi olmaq, zarafat etməmək; **mein voller ~** zarafatsız; **es wird ~** iş ciddi vəziyyət alır.
érnsthaft, érnstlich *a* ciddi; **eine ~e Bitte** ciddi xahiş.
Ernte *f* (11) 1. məhsul; 2. məhsul yığımı.
Ernte || aussucht *f* (*çox vaxt pl*) gözlənilən məhsul; **~einsatz** *m* məhsul toplanışına kömək; **~ergebnis** *n*, **~ertrag** *m* məhsul; **~feld** *n* kövşən, biçilmiş əkin yeri; **~fest** *n* məhsul bayramı; **~lied** *n* biçinçilər mahnısı; **~maschine** *f* taxılbiçən maşın.
érnten *vt* məhsul toplamaq; *məc.* əldə etmək, qazanmaq (*şan, şöhrət*); ◊ *ata. söz.* **Wer Wind sä(e)t, wird Strum ~** Külək əkən çovğun biçər; Özgəyə quyu qazan özü düşər.
ér || nüchtern I *vt* 1. ayıltmaq (*sərxoşluqdan*); 2. *məc.* ümidini boşa çıxarmaq, məyus etmək; **II** *vi* (s) **sich ~** ayılmaq.
Er || **nüchterung** *f* (10) 1. oyanma; 2. ümidsizlik, məyusluq.
Er || **óberer** *m* (6) işğalçı.
er || **óbern** *vt* 1. işğal etmək, zəbt etmək; 2. *məc.* özünə məftun etmək.
Er || **óberung** *f* (10) 1. işğal, zəbt; 2. *məc.* məftun etmə.
eróberungs || süchtig *a* işğalçılığa can atan, yırtıcı, vəhşi.
er || **öffnen** *vt* 1. açmaq; başlamaq; **ein Werk ~** zavodu işə salmaq; **eine Sitzung ~** iclası açmaq; 2. elan etmək, xəbər vermək.
Er || **öffnung** *f* (10) 1. açılış, başlanğıc; 2. məlumat, elan.
Eröffnungs || feier *f* təntənəli açılış.
er || **örtern** *vt* izah etmək, başa salmaq; müzakirə etmək.
Er || **örterung** *f* (10) *hüq.* təhqiqat; müzakirə, izahat; müzakirəyə qoy(ul)ma.
erótisch *a* 1. şəhvani; 2. aşiqanə.
Érpel *m* (6) yaşılbaş, erkək ördək.
er || **picht** *a* (*auf A*) aludə, həris, düşkün.
er || **préssen** *vt* 1. sıxmaq, sıxıb çıxartmaq; 2. *məc.* almaq, qopartmaq, şantaj etmək.
Er || **préssung** *f* (10) sıxma, sıxıb çıxartma; zorakılıq, şantaj, zorla alma.
er || **próben** *vt* yoxlamaq, sınamaq.
er || **próbt** *a* sınanmış, yoxlanmış.
er || **quicken I** *vt* 1. təzələmək; gücləndirmək, yorğunluğunu almaq; 2. ləzzət vermək; **II sich ~** şərinləşmək, yorğunluğunu almaq; həzz almaq.
er || **quickend** *a* 1. şərinləşdirici, canlandırıcı; 2. ləzzətli.
er || **raten˚** *vt* tapmaq, duymaq, sezmək.
er || **réchnen** *vt* hesablamaq, hesablayıb toplamaq.
er || **régbar** *a* tez təsirə düşən; tez əsəbiləşən; həssas.
Er || **régbarkeit** *f oh. pl* həyəcanlanma; tündməcazlıq, əsəbilik.
er || **régen** *vt* həyəcana gətirmək; oyatmaq, törətmək; **Aufstand ~** üsyan qaldırmaq; **Mitleid ~** rəhm oyatmaq; **Bewunderung ~** heyrətləndirmək.
Er || **réger** *m* (6) *tib.* törədici (*mikrob*).
Er || **régung** *f* (10) həyəcan, həvəs.
er || **réichbar** *a* əldə edilə bilən, mümkün olan.
er || **réichen** *vt* çatmaq, nail olmaq; qovub çatmaq, haqlamaq; **sein Ende ~** sona

ephonisch ~

Er || schéinung *f* (10) 1. hadisə, fakt; 2. gorunmə, peydə olma; **in ~ treten*** meydana çıxmaq, özünü göstərmək; 3. xəyal, qara-

zahl, xaric go-

adv görünür, bəlli-

, özündən düzəlt-

mümkün olan.

naq, güdmək, xəl-

tmək; 2.: **j-m** etw. ə azad etmək; **ich e ~** mən Sizi əziy- **e Mühe hätte er** nahaq yerə əziyyət

naət, ehtiyat; 2. *n* qənaət edib yığıl-

ldar, xeyirli, əlve- ; **eine ~e Arbeit**

zaman bildirdikdə); **t ~ 3 Uhr** indi saat lnız bu gün; **eben ~** vvəlcə, hər şeydən ında qaldı ki...

təmlənmək, bərki-

D) donmaq, donub bərkimək.

vermək, ödəmək; ək; **Bericht ~** mə- xəbər vermək.

ilk tamaşa.

übləndirmək; **II** *vt* nək, həyrətlənmək

eyrətləndirici, təəc-

~ birinci; der Erste ~ Mal / das erste- / zum erstenmal tlimme *mus.* prima; **ats)** (ayın) birində; üçün; 2. birinci, ən

er || séhen

Er || schéinung *f* (10) 1. hadisə, fakt; 2. gorunmə, peydə olma; **in ~ treten*** meydana çıxmaq, özünü göstərmək; 3. xəyal, qara-

Schaden ~ ziyanı ödəmək.

er || sichtlich I *a* görünən, aşkar, aydın; **Geld ~** ucuz almaq; **II** *vi* (s) törəmək, əmələ gəlmək; **es können daraus Unannehmlichkeiten ~** bundan əngəl törəyə bilər.

er || stéigen* *vt* çıxmaq, dırmaşmaq (*dağa, divara*); **einen Berg ~** dağa çıxmaq.

er || stéigern *vt* hərrac yolu ilə almaq.

erstens *adv* birincisi, əvvələn.

er || stérben* *vi* (s) *məc.* donub qalmaq, quruyub qalmaq; **das Wort erstarb ihm auf den Lippen** söz onun ağzında qaldı.

érstere *a* birinci, ikisindən birincisi.

érst || erwähnt *a* yuxarıda deyilən, adı çəkilən; **~geboren** *a* ilkin, birinci (*uşaq*), ilk (*uşaq*).

er || sticken I *vt* 1. boğmaq; 2. yatırtmaq; **II** *vi* (s) boğulmaq; boğazında qalmaq.

Er || sticken *n oh. pl* təngnəfəslik, nəfəs tutulması; **eine Luft zum ~** həddindən artıq bürkü/isti hava; **der Raum ist voll zum ~** otaq ağzınacan doludur.

er || stickend *a* boğucu.

Erstickungs || anfall *m* təngnəfəslik tutması; **~tod** *m* boğulmaqla ölüm.

érst || klassig *a* birinci dərəcəli, əla.

érstlich *adv* birincisi, əvvələn.

Érstling *m* (1) ilkin, ilk uşaq; ilk yaradılan şey.

érst || malig I *a* birinci; **II** *adv* ilk dəfə.

érst || mals *adv* ilk/birinci dəfə.

érst || ragig *a* birinci dərəcəli.

er || strében *vt* nəyəsə çatmaq / nail olmaq.

er || strécken (sich) (*auf A*) uzanmaq, yayılmaq.

er || stúmpfen I *vt* kütləşdirmək; **II** *vi* (s) kütləşmək.

er || stúnken: das ist ~ und erlogen ≡ bu, başdan-ayağa yalandır.

er || stürmen *vt hərb.* hücumla almaq.

er || súchen *vt* (*um A*) xahiş etmək (*nəyisə*); **təklif etmək.**

er || táppen *vt* (*bei / auf D*) kimisə suç üstündə tutmaq; **ertappt werden** (*bei, auf D*)

er || séhnen *vt* həsrətini çəkmək, səbirsizliklə gözləmək.

ersétzbar *a* əvəz oluna bilən.

(soyuq silahla).

er || stéhen* I *vt* almaq (*satın*); **für billiges**

yaxşı, daha yaxşı; **der ~ beste** ilk rast gələn; **fürs ~** 1) birinci olaraq; 2) başlanğıc üçün

er || stéchen* *vt* sancmaq, sancıb öldürmək

mək, yara

Er || richtu etmə; 2. i

er || ringen* einen Sie

er || röten utandığın

Er || röten qızara-qız

Er || rünger

Er || sátz *m* əvəzedici **bieten*** / vermək; 3 komplekt

4. *idm.* eh

Ersátz || de *tib.* protez **leute) 1.** olan; **3. ~mannsch tel** *n* surğ əlavə seç

er || sáufen*

er || säufen maq; 2. *te*

er || schäffe

er || schálle ersschallt nden Ruf

er || schäude mək, qorx

er || schäuer

er || schäue söksənmə

er || schéine çarpmaq; **sen* çap kimi gəlm mənə elə**

Er || schéine *kəməyə*); 2

suç üstündə tutulmaq (yaxalanmaq); **auf frischer Tat** ~ cinayət başında tutmaq; **sich ~ lassen*** ələ keçmək, yaxalanmaq.
er || téilen *vt* vermək; *j-m* **Antwort / Bescheid** ~ kiməsə cavab vermək; *j-m* **einen Verweis** ~ kimisə töhmətləndirmək; **einen Befehl** ~ əmr vermək; **Uniterricht** ~ dərs vermək; **Auskunft** ~ məlumat vermək.
Er || téilung *f* (10) vermə.
er || tönen *vi* (s) səslənmək.
Er || trág *m* (1˚) **1.** gəlir, qazanc; mədaxil; **2.** hasilat, alınan məhsul; **3.** *məd.* hasil etmə.
er || trágen* *vt* **1.** dözmək, səbir etmək; **2.** qazanc gətirmək, xeyir vermək.
er || träglich *a* **1.** dözülə bilən, babat; **2.** gəlirli.
ertrág || reich *a* böyük qazanc verən, gəlirli.
er || tränken *vt* suda boğmaq; **sich** ~ suda boğulmaq, özünü boğmaq (*suda*).
er || träumen *vt* xəyal etmək, xəyalına gətirmək.
er || trinken* *vi* (s) batmaq, boğulmaq.
er || trúnken "ertrinken" *felinin part II-i.*
Er || trúnkene *m, f* (9˚) suda batmış (boğulmuş) adam.
er || tüchtigen *vt* möhkəmlətmək, sağlamlaşdırmaq.
er || übrigen I *vt* yığmaq, qənaət etmək; **Zeit** ~ nəyisə vaxtından tez yerinə yetirmək; vaxt tapmaq; **II** *vi* qalmaq; **es erübrigt nur noch zu sagen** bir şey də demək lazımdır ki...; **III sich** ~ artıqlıq etmək.
Eruptión *f* (10) püskürmə, fışqırma.
Erve *f* (11) *bot.* mərci, mərcimək.
er || wáchen *vi* (s) oyanmaq, ayılmaq.
er || wáchsen I* *vi* (s) *məc.* törəmək, əmələ gəlmək; **II** *a* böyük, yaşa dolmuş.
Er || wáchsene *m, f* (9˚) yaşlı (*kişi, qadın*).
er || wägen* *vt* götür-qoy etmək, fikirləşmək.
Er || wägung *f* (10) mülahizə, anlama, tutuşdurma; **in ~ ziehen*** nəzərə almaq; **in ~** (*G*)... nəzərə alaraq.
er || wählen *vi* (*zu D*) seçmək.
er || wähnen *vi* (*A, G*) adını çəkmək (tutmaq).
erwähnens || wert *a* xatırlamağa layiq.
er || wähnt *a* adı çəkilən, göstərilən.
erwármen *vi* (s) qızınmaq.
er || wármen I *vt* qızdırmaq, isitmək; **II sich** ~ qızınmaq, isinmək.
er || wárten *vt* gözləmək.
Er || wártung *f* (10) gözləmə; **in ~** ... gözləyərək; **wieder / gegen alle ~** heç gözlənilmədən.
erwártungs || voll *a* ümidlə.
er || wécken *vt* **1.** oyatmaq, ayıltmaq; **2.** həvəsə gətirmək.
er || wéhren (sich) (*G*) özünü mühafizə etmək, qorumaq; özünü bir şeydən saxlamaq; **er konnte sich des Lachens nicht ~** o gülməyini saxlaya bilmədi.
er || wéichen I *vt* yumşaltmaq; islatmaq; **II sich** ~ yumşalmaq; **er ließ sich ~** *məc.* o yumşaldı.
Er || wéis *m* (1) sübut, dəlil.
er || wéisen I* *vt* **1.** sübut etmək; **es ist erwiesen** sübut olunmuşdur; **2.** xidmət göstərmək, yaxşılıq etmək; **einen Dienst ~** qulluq göstərmək; **II sich** ~ özünü büruzə vermək (göstərmək); **sich dankbar ~** təşəkkürünü bildirmək.
er || wéislich *a* sübut olunan.
Er || wéisung *f* (10) sübut, dəlil.
er || wéitern *vt* genişləndirmək, böyütmək; **einen Bruch ~** *riyaz.* kəsri çevirmək.
Er || wérb *m* (1) **1.** qazanc, muzd, əmək haqqı; **2.** əldə etmə, əldə edilən (alınan) şey.
er || wérben* *vt* əldə etmək, qazanmaq, almaq, tapmaq; **das Vertrauen der Massen ~** kütlələrin etibarını qazanmaq; **sich** (*D*) **Achtung ~** hörmət qazanmaq.
erwérbs || fähig *a* əmək qabiliyyətili, işlək.
erwérbs || los *a* işsiz.
Erwérbs || lose *m, f* (9˚) işsiz (*kişi, qadın*); **~losigkeit** *f oh. pl* işsizlik.
Erwérbs || mittel *n,* **~quelle** *f* gəlir mənbəyi.
erwérbs || tätig *a* müstəqil qazancı olan.
Erwérbs || zweig *m* fəaliyyət sahəsi.
Er || wérbung *f* (10) əldə etmə, alma.
er || widern *vt* cavab vermək; etiraz etmək; **einen Besuch ~** qonaqlığa qonaqlıqla cavab vermək; **einen Gruß ~** salam almaq; **Gleiches mit Gleichem ~** yaxşılığa yaxşılıqla, yamanlığa yamanlıqla cavab vermək.
Er || widerung *f* (10) cavab; etiraz.
er || wirken *vt* çalışıb almaq, xahiş və zəhmətlə əldə etmək.

er || wischen *vt* iş üstündə yaxalamaq (tutmaq).
er || wünscht *a* istənilən, arzu edilən, arzu edilmiş.
er || würgen *vt* boğmaq.
Erz *n* (2) **1.** filiz; **2.** mis, tunc; **wie aus ~ gegossen** elə bil tuncdan tökmədir.
Érz || ader *f məd.* filiz damarı.
er || zählen *vt* danışmaq, nəql etmək; **ich habe mir ~ lassen*** mənə danışdılar, mən eşitmişəm.
erzählens || wert *a:* **das ist eine ~e Geschichte** bunu danışmağa dəyər.
Er || zähler *m* (6), **~in** *f* (12) danışan, nəql edən, söyləmçi (*kişi, qadın*).
Er || zählung *f* (10) hekayə.
Érz || arbeiter *m* misgər.
Érz || betrüger *m* quldurbaşı.
Érz || bischof *m* baş yepiskop (*keşiş*).
érz || dumm *a* axmaqdan-axmaq.
er || zéigen *vt* göstərmək, etmək; bəsləmək; **Ehre ~** hörmət (ehtiram) göstərmək.
er || zéugen *vt* istehsal etmək; *biol.* dünyaya gətirmək; törətmək.
Ér || zéuger *m* **1.** *biol.* doğan; törədici; **2.** istehsalçı yaradan; **3.** *tex.* generator.
Er || zéugnis *n* (3˚) mal, məhsul.
Er || zéugung *f* (10) **1.** istehsalat; **2.** əldə etmə, çıxartma; hasil etmə.
érz || faul *a* tənbəlbaşı, çox tənbəl.
Érz || feind *m* yağı, düşmən.
Érz || gräber *m* mədən fəhləsi, qazmaçı.
érz || haltig *a məd.* filizli, filiz yatağı olan (*yer*).
er || ziehen* *vt* **1.** tərbiyə etmək; **2.** bəsləmək; yedizdirmək (*heyvan*); yetişdirmək, becərmək (*bitki*).
er || zieherisch *a* tərbiyəvi, pedaqoji.
Er || ziehung *f oh. pl* tərbiyə.
Erziehungs || anstalt *f* təlim-tərbiyə ocağı; **~heim** *n* islah evi (*uşaqlar üçün*); **~wesen** *n oh. pl* tərbiyə işi, tərbiyəçilik.
er || zielen *vt* əldə etmək, nail olmaq; **einen Erfolg ~** müvəffəqiyyət qazanmaq.
er || zittern *vi* (s) titrəmək, əsmək.
Érz || kunde *f oh. pl* metallurgiya; **~kundige** *m* mineroloq; **~lager** *n* filiz yatağı; **~lagerstätte** *f* filiz yataqları.
Érz || narr *m* çox axmaq, lap gic.
er || zürnen I *vt* hirsləndirmək, qəzəbləndirmək; **II** *vi* (s) və **sich ~** hirslənmək, qəzəblənmək.
er || zürnt *a* hirsləndirilmiş, acıqlandırılmış; **~ sein** (*über A*) acığı tutmaq.
er || zwingen* *vt* vadar etmək, məcbur etmək; güclə almaq.
er || zwúngen *a* məcbur edilmiş.
es *pron pers* **1.** o (*3-cü şəxs orta cins*); **2.** işarə əvəzliyi kimi; bu; **er ist ~** bu odur; **3.** *çox vaxt tərcümə olunmur;* **~ gibt, ~ ist, ~ sind** vardır; **~ ist kalt** soyuqdur; *şəxssiz fellərdə:* **~ regnet** yağış yağır; **~ donnert** göy guruldayır; *cümlədə məntiqi mübtəda kimi; işlənərək tərcümə olunmur;* **~ lebe unsere Heimat!** Yaşasın vətən!
Ésche *f* (11) *bot.* göyrüş, vən (*ağac*).
Ésel *m* (6) uzunqulaq, eşşək (*erkək*); ◊ **er paßt dazu wie der ~ zum Lautenschlagen** *məc.* ≡ o buna yaramır.
Ésels || bank *f* sinifdə axırıncı parta; **~ohr** *n məc.* kitab vərəqinin qatlanmış ucu.
Éskimo I *m* -s, -s eskimos (*xalq*).
Éskimo II *m* -s, -s parça.
Éskimo III *m* -s, -s şokoladlı dondurma.
Espe *f* (11) ağcaqovaq ağacı.
Éspen || holz *n oh. pl* **1.** ağcaqovaq taxtası; **2.** ağcaqovaq odunu; **~laub** *n* ağcaqovaq yarpağı; **wie ~ zittern** tir-tir əsmək; çinar yarpağı kimi əsmək.
éßbar *a* yeməli.
Éß || besteck *n* xörək dəsti.
Ésse *f* (11) dəmirçi kürəsi; buxarı; ◊ **das kannst du in die ~ schreiben*** yaz buza.
Éssen *n* (7) yemək, xörək; **beim ~** yemək vaxtı.
éssen* *vt* yemək; **sich satt ~** doyunca yemək; **zu Mittag ~** nahar etmək; **zu Abend ~** şam etmək.
Éssen || feger *m,* **~kehrer** *m* buxarıtəmizləyən.
Essénz *f* (10) **1.** mahiyyət, məğz; **2.** essensiya.
éß || gierig *a* acgöz.
Éssig *m* (1) sirkə; **in ~ eingemacht** turşuya qoyulmuş; ◊ **damit ist es ~** *dan.* işlər firiqdır.
Éssig || säure *f oh. pl* sirkə turşusu.

Éß || löffel *m* xörək qaşığı; **~tisch** *m* yemək masası; **~waren** *pl* ərzaq malları; **~zimmer** *n* yemək otağı.
Éste *m* (9) estoniyalı (*kişi*).
Ester *m* -s, *oh. pl kim* mürəkkəb efir.
Éstin *f* (12) estoniyalı (*qadın*).
Éstland *n* Estoniya.
éstnisch *a* eston.
Éstrich *m* (1) *tikin.* döşənək, daş döşənək.
etablieren I *vt* əsasını qoymaq, təsis etmək; təşkil etmək; **ein Geschäft ~** ticarət dükanı açmaq; **II sich ~** yoluna düşmək, işə düzəlmək.
Etáge [>e'ta:ʒə] *f* (11) mərtəbə; yarus.
Etáppe *f* (11) **1.** etap, inkişafın müəyyən pilləsi; **2.** *hərb.* arxa cəbhə.
Etat [>e'ta:] *m* -s, -s **1.** dövlət büdcəsi; **2.** ştat; **in den ~ aufnehmen*** büdcədən kənar etmək.
étepetéte *a lahcə.* ifrat dərəcədə ciddi.
éthisch *a* əxlaqi, etik; **in ~ er Hinsicht** əxlaqi cəhətdən.
éthnisch *a* etnik.
ethnográphisch *a* etnoqrafik.
Etikétt *n* (2) yarlıq.
étliche *pron indef* bəziləri, qeyriləri, bir neçə; **~e Male** bir neçə dəfə; **~ zwanzig** iyirmiyə yaxın (*adam*).
Etui [>e'tvi: və >ety'i:] *n* -s, -s futlyar, qab, qutu, qlaf, papirosqabı.
étwa *adv* **1.** ... yaxın, təqribən, təxminən; **~ 20 Stück** təxminən 20 dənə; **~ eine Woche** bir həftəyə yaxın; **2.** *suallarda:* məgər, yoxsa, görəsən, bəlkə; **ist er ~ krank?** bəlkə o, xəstədir; **kennen Sie ihn ~ nicht?** məgər siz onu tanımırsınız?; **3.** *felin lazım forması ilə:* hərgah, əgər; **wenn er ~ kommen sollte** işdir, əgər o gələrsə...
etwáig *a* mümkün olan, ola bilən.
étwas I *prop indef* bir şey, bir zad; nəsə; **ich will dir ~ erzählen** mən sənə bir şey danışmaq istəyirəm; **an ~ glauben** bir şeyə inanmaq; **das ist schon ~** bu az da olsa, yenə bir şeydir; *fella:* **~ essen*** azca yemək; *inkar cümlələrdə:* heç bir şey; **er ging, ohne ~ zu sagen** o, heç nə demədən çıxıb getdi; **II** *adv* bir az, bir qədər; **~ über zwanzig** iyirmidən bir az çox; **~ besser** bir qədər yaxşı; **~ mehr** bir az (qədər) çox.
Étwas *n inv* bir şey, nəsə; **ein gewisses ~** bir şey (nəsə); müəyyən ola bilməyən.
etwélche *pron* bəziləri.
etymológisch *a* etimoloji.
euch *pron pers* (*məktubda* Euch) **1.** *ihr'in A'i;* sizi; **ich sehe ~** mən sizi görürəm; **2.** *ihr'in D'i;* sizə; **ich gebe ~ das Buch** mən kitabı sizə verirəm.
éuer *pron pers* (*məktubda Euer*) **1.** *ihr'in G'i;* **2.** *pron poss 2-ci şəxs pl (der, die, das eu(e)re, pl die euern)* sizin; **einen Gruß an eure Kinder** sizin uşaqlara salam; **nehmt eure Bücher** kitablarınızı götürün; **die Euern, die Euren** sizinkilər (*qohum*).
Éule *f* (11) bayquş.
Eulenspiegel *m ~s* **1.** Oyləngpigel (*alman xalq nağıllarında məzhəkəçi qəhrəman*); **2.** zarafatçı, dəcəl.
éulenspiegeln *vt* nadinclik etmək, dəcəllik etmək.
Euphemismus [ɔØfe'mismus] *m* **-, -men** evfemizm (*qaba və ya namünasib söz və ya ifadə yerinə işladilən yumşaq söz və ya ifadə,* məs., *"yalan deyirsiniz" əvəzinə "doğru demirsiniz"* və s.).
euphemistisch [ɔØfe'mɪstɪʃ] *a* evfemistik (*kəskin bir ifadəni yumşaq formada verən*).
éurer || seits *adv* sizin tərəfdən, sizin tərəfinizdən.
éures || gléichen *adv* sizə oxşar, sizin kimi.
éuret || halben, euretwegen, um euretwillen *adv* sizə görə, sizdən ötrü, sizin xatirinizə.
éurig *pron poss:* **der, die, das ~e** sizin; **die Eurigen** sizin qohumlar, sizinkilər.
Európa *n* -s Avropa.
Europäer *m* (6), **~in** *f* (12) avropalı (*kişi, qadın*).
europäisch *a* Avropa.
Éuter *n* əmcək, yelin (*heyvanda*).
éutern *vi* sağılmaq, süd vermək.
evakuieren [>e'va'-] *vt* **1.** *hərb.* bir yeri boşaltdırmaq; evakuasiya etmək; **2.** *tex.* seyrəkləşdirmək (*havanı*).
evangélisch *a* yevangel.
Evangélium *n* (*pl* **-lien**) *dini* İncil.

eventuéll [>e'vɛn-] **I** *a* mümkün olan, ola bilən, təsadüfi; **II** *adv* təsadüfən, bəlkə, ola bilsin ki, vəziyyətə baxaraq.
evidént *a* aşkar, aydın.
Evidénz *f, oh. pl* **1.** aşkarlıq, aşkar olma; **2.** uçot; statistika.
evolutionieren *vi* intibah etmək.
éwig *a* daimi, əbədi; **auf ~** əbədi, həmişəlik; **es ist ~ schade** çox təəssüf!, əfsus!; **für ~e Zeiten** həmişəlik, əbədi.
Éwigkeit *f* (10) əbədiyyət; **man hat Sie seit einer ~ / seit Ewigkeiten nicht gesehen** çoxdandır görünmürsünüz; **in die ~ eingehen*** əbədiyyətə qovuşmaq, ölmək.
ewiglich I *a* həmişəlik, əbədi, daimi, ömürlük; **II** *adv* həmişə, daim; əbədi, ömürlük.
exákt *a* dəqiq; **die ~en Wissenschaften** dəqiq elmlər.
Exáktheit *f* (10) dəqiqlik.
Exámen *n* -s, **-mina** imtahan, yoxlama; **ein ~ machen [bestehen*, ablegen]** imtahan vermək; **durchs ~ fallen*, im ~ durchfallen*** imtahandan kəsilmək.
Examinánd *m* (8) imtahan edilən, yoxlanılan.
Examinátor *m* -s, **-toren** imtahan qəbul edən, imtahan götürən.
examinieren *vt* imtahan etmək, yoxlamaq.
exekutieren *vt* **1.** icra etmək, yerinə yetirmək; **2.** edam etmək,
exekutiv *a* icraçı, icraedici.
Exekutión *f* (10) **1.** yerinə yetirilmə (*hökm, qərar*); **2.** var-yoxu/əmlakı siyahıya alma.
Exekutive [-'ti:və] *f oh. pl,* **Exekutiv || gewalt** *f* icraedici hakimiyyət.
Exekutiv || komitee *n* İcraiyyə Komitəsi.
Exémpel *n* (6) **1.** misal, nümunə; **ein ~ an** *j-m* (*D*) **statuieren** başqasına dərs olmaq üçün birini cəzalandırmaq; **die Probe aufs ~ machen** irəli sürülmüş tezisi yoxlamaq; **zum ~** misal üçün; **2.** məsələ.
Exemplár *n* (2) nüsxə.
exemplárisch *a* nümunəvi; *j-n* **~ bestrafen** nümunə olaraq kimisə cəzalandırmaq.
exerzieren I *vt hərb.* öyrətmək, hərbi təlim vermək; **II** *vi* məşq etmək, öyrənmək; *hərb.* yürüş etmək.
Exerzier || haus *n hərb.* manej; **~platz** *m* təlim meydançası; **~reglement** *n hərb.* sıra təlim nizamnaməsi.
Exil *n* (2) **1.** sürgün; **2.** sürgün yeri.
exilieren *vt* sürgünə göndərmək, sürgün etmək.
Existénz *f* (10) yaşama, həyat sürmə; mövcud olma; **keine sichere ~ haben** daimi qazancı (gəliri) olmamaq, **eine verfehlte ~** bədbəxt həyat.
Existénz || bedingung *f* yaşama şərtləri; **~berechtigung** *f* yaşama hüququ.
exisiénz || fähig *a* həyat qabiliyyəti olan.
existieren *vi* yaşamaq, mövcud olmaq.
exklusiv *a* daxil olmayan; imtiyazlı.
Exkreménte *pl* ifrazat, nəcis.
Exkursión *f* (10) tənəzzöh; ekskursiya.
exmittieren *vt* köçürmək (*məhkəmə yolu ilə*).
exótisch *a* ekzotik, qəribə, yad, qeyri-adi.
Expansión *f* (10) ekspansiya, genişlənmə, yayılma, üz vermə.
expansiv *a* **1.** genişlənən, yayılan; **2.** ekspansiv, hisslərini gizlədə bilməyən.
expedieren *vt* göndərmək, yola salmaq (*malı*).
Expedítión *f* (10) **1.** ekspedisiya, elmi səyahət; **2.** göndərmə, yollama; göndərilmə, yollanma; **3.** ekspedisiya idarəsi.
Experimént *n* (2) təcrübə; **ein ~ anstellen** təcrübə qoymaq.
experimentál *a,* **experimentéll** *a* eksperimental, təcrübi.
experimentieren *vi* eksperiment qoymaq, təcrübə aparmaq.
Expért(e) *m* (8, 9) ekspert, işdən başı çıxan, baxəbər.
Explikatión *f* (10) yorma, izahat.
explodieren *vi* (s) partlamaq; **sie ist vor Wut fast explodiert** *məc.* o hirsindən az qala partlamışdı.
Exploitatión [>ɛksploa-] *f* (10) istismar.
Explosión *f* (10) partlayış.
Explosiv || stoff *m* partlayıcı maddə.
Exponat *n* (1) eksponat (*sərgidə göstərilən şey*).
exponieren I *vt* **1.** izah etmək, söyləmək; **2.** qoymaq, çəkmək; **3.** təhlükəyə düçar etmək; **II sich ~** təhlükəyə məruz qalmaq.
exponiert *a* açıq, müdafiəsiz; **eine ~e Stelle** təhlükəli yer.
exportieren *vt* ixrac etmək.

expréß *a* təcili; qəti; **der Brief geht ~** məktub təcili poçtla göndərilir.
Expréß *m* -sses, -sse ekspress qatarı.
exproprlieren *vt* ekspropriasiya etmək, mülkiyyətdən məhrum etmək; müsadirə etmək; zəbt etmək.
Exsudát *n* (2) *tib.* eksudat (*iltihab etmiş bədən boşluqlarına qan damarından süzülüb yığılan maye.*)
Extemporále *n* **-s, -lien** sinif işi.
extensiv *a* **1.** geniş, ətraflı; **2.** ekstensiv; **~e Landwirtschaft** ekstensiv əkinçilik.
extérn *a* zahiri, xarici; özgə; yad.
exterritoriál *a hüq.* eksterritorial, toxunulmaz.
Exterritorialität *f oh. pl* eksterritoriallıq, toxunulmazlıq hüququ.
Extirpátor *m* -s, -s, *k.t.* ekstirpator, sürətli şum.

éxtra *a* **1.** xüsusi; **2.** xüsusilə, xüsusən, ələlxüsus; **ich bin ~ deswegen gekommen** mən xüsusi olaraq buna görə gəlmişəm.
Éxtra || ausgabe *f*, **~blatt** *n* xüsusi (fövqəladə) qəzet nüsxəsi.
éxtra || fein *a* əla növ.
Extraktión *f* (10) **1.** çıxartma, çıxarış; **2.** *tib.* diş çəkmə; **3.** *kim.* cövhər çəkmə.
éxtra || ordinär *a* fövqəladə, qeyri-adi.
Éxtra || post *f* təcili poçt.
Éxtra || wurst *f məc.* müstəsna, qəribə, əntiqə bir şey; ◊ **du kriegst eine ~ gebraten!** *dan.* cibini gen aç!, əlin cibində olsun!
extrém *a* son, ifrat.
Extrém *n* (2) ifratçılıq.
Extremität *f* (10) **1.** ifrat; **2.** *pl. anat.* əl-ayaq.
Exzellénz *f* (10) zatı-ali, cənabı-ali.
Exzénter *n* (6), **Exzéntrik** *f* -, -s *tex.* eksentrikli şayba.

Ff

F, f *n inc* **1.** *alman əlifbasının altıncı hərfi*; **2.** *mus.* fa.
Fábel *f* (11) **1.** təmsil; nağıl; **Wie der Wolf in der ~** *ata. söz.* ≡ Adını çək, qulağını burl; **die Behauptung gehört ins Reich der ~** bu iddia tamamilə uydurmadır; **2.** fabula, süjet.
Fabelei *f* (10) sayaqlama, sərsəmləmə, uydurma, qondarma, yalan-palan.
fábelhaft *a* əfsanəvi; ağlasığmaz, qəribə; çox gözəl; **das ist ja ~!** bu ki qiyamətdir!; **~ billig** çox ucuz; **~e Erzählung** fantastik/əfsanəvi hekayə; **er hat ~es Glück** onun bəxti yaman gətirir; **er ist ein ~er Kerl** o, qiyamət oğlandır; başqa cür oğlandır.
fábeln *vt, vi* **1.** təmsil (nağıl) yazmaq; özündən uydurmaq, özündən toxumaq; **2.** çərənləmək.
Fabrik *f* (10) fabrik, zavod; **in die ~ gehen*** fəhləlik etmək; **~anlage** *f* fabrik binası.
Fabrik || arbeiter *m*, **~arbeiterin** *f* fabrik (zavod) fəhləsi (*kişi, qadın*).
Fabrikát *n* (2) fabrik məmulatı.
Fabrikatión *f* (10) fabrik üsulu ilə hazırlama.
fabrikatións || fähig *a* fabrik və ya zavod istehsalına yararlı.
Fabrik || besitzer *m* fabrik-zavod sahibi; **~inspektion** *f* fabrik inspeksiyası (müfəttişliyi); **~komitée** *n* fabrik-zavod komitəsi; **~marke** *f* fabrik nişanı.
fabrik || mäßig I *a* fabrik; fabrikdə hazırlanmış; **II** *adv* fabrik üsulu ilə.
Fabrik || sirene *f* fabrik fiti; **~stilllegung** *f* fabrikin bağlanması; **~wesen** *n oh. pl* fabrik-zavod işi, fabrik-zavod istehsalı.
fabrizieren *vt* fabrik üsulu ilə istehsal etmək (hazırlamaq).
fabulieren *vi* təmsil / nağıl yazmaq.
Face ['fa:s] *f* (11) üz, üz tərəf.
Fach *n* (5) **1.** rəf (*şkafda*); siyirmə, çəkməcə (*masada, kamodda*); hissə; *mətb.* göz (*hərf düzən qutuda*); **2.** sahə (*elmdə, incəsənətdə*), fənn, sənət, peşə, **das schlägt in sein ~** bu onun ixtisasına aiddir; **er ist vom ~** o mütəxəssisdir; ◊ etw. **unter Dach und ~ bringen*** 1) nəyisə bitirmək; 2) nəyisə gizlətmək.
Fách || arbeiter *m* ixtisaslı fəhlə; **~arzt** *m* peşəkar həkim; **~ausdruck** *m* termin; **~bildung** *f oh. pl* peşə təhsili; **~blatt** *n* ixtisas jurnalı.
fácheln I *vt* yelləmək (*yelpiklə*); **II sich ~** özünü yelləmək (*yelpiklə*).
Fächer *m* (6) papaqçı (*keçədən papaq və s. tikən usta*), həllac.
Fächer *m* (6) yelpik.
Fächer || antenne *f rad.* yelpikvari antena.
fächer || artig, ~formig *a* yelpikvari.
Fách || gelehrte *m, f* mütəxəssis-alim.
fách || gemäß I *a* sənətsəl, peşəsəl; **~e Behandlung einer Frage** məsələnin peşəsəl izahı; **II** *adv* bu və ya digər ixtisasın bütün qaydalarına uyğun olaraq.
fách || kundig *a* işbilən, işdən başı çıxan.
Fách || lehrer *m* fənn müəllimi; **~leute** "**Fachmann**" *sözünün pl'i.*
fáchlich *a* sənətsəl, peşəsəl; sənət (peşə) ilə bağlı.
Fách || literatúr *f oh. pl* ixtisas ədəbiyyatı.
Fách || mann *m* (*pl* **~männer** *və* **~leute**) mütəxəssis, peşəkar.
fach || männisch I *a* səriştəli, bilikli, professional; **ein ~es Urteil** mütəxəssis rəyi; **II** *adv* mütəxəssis kimi.
Fách || unterricht peşə təhsili; **~verband** *m* müəyyən elm sahələrini əhatə edən birlik; **~welt** *f* mütəxəssislər; mütəxəssislər aləmi; **~wissenschaft** *f* ixtisas elmi; **~wort** *n* termin, istilah; **~zeitschrift** *f* ixtisas jurnalı.
Fáckel *f* (11) məşəl.
fáckeln *vi* **1.** alovlanmaq, parıldamaq; işıq saçmaq; **2.** yubanmaq, ləngimək; **ich werde nicht erst lange ~** mən çox da nazı ilə oynamayacağam.
Fáckel || schein *m* məşəl işığı; **beim ~schein** məşəl işığında; **~träger** *m* məşəlçi, məşəlaparan; **~zug** *m* məşəlçilər dəstəsi.
fáde *a* **1.** dadsız, ləzzətsiz; **2.** *məc.* darıxdırıcı; **3.** şit; **~s Zeug reden** şit-şit sözlər danışmaq.
Fáden *m* (7, 7') **1.** sap, tel (*sap şəklində olan şey*); **keinen trockenen ~ am Leibe haben**

iliklərinə qədər islanmaq; **sich wie ein roter ~ hindurchziehen*** *məc.* aşkar görünmək, açıq-aydın görünmək (*fikir*); **das hängt an einem ~** *məc.* bu, tükdən asılıdır; **den ~ verlieren*** *məc.* kələfin ucunu itirmək; 2. *biol.* lif, tel; 3. *şəhn.* [illegible] **dem] Rad ~** qayıqla, velosipedlə getmək; **[mit dem] Schlitten ~** xizəklə sürüşmək; **[mit dem] Auto ~** avtomobildə getmək; **in den Schacht ~** *mad.* şaxtaya enmək; **in die Tasche ~** əli cibə aparmaq; **in die Höhe ~** atılmaq, sıçramaq; **in die Kleider ~** cəld geyinmək; **j-m übers Maul ~** kiminsə ağzından vurmaq, kimənsə kobud cavab vermək; **er ist gut dabei gefahren** onun bəxti gətirdi; **es fährt mir durch den Kopf** ağlımdan bir şey keçir; **~ lassen*** buraxmaq, boşlamaq; nədənsə imtina etmək, əldən buraxmaq (qaçırtmaq); **einen Vorteil ~ lassen*** xeyri əldən vermək; **einen Irrtum ~ lassen*** səhv fikri özündən rədd eləmək; **aus der Haut ~** hirslənmək, səbri tükənmək; **von hinnen ~** ölmək; **fahre wohl!** yaxşı yol!, uğurlar olsun!, əlvida!; **II** *vt* aparmaq, daşımaq; sürmək (*atları*); **Holz ~** odun daşımaq; **ein Auto ~** avtomobil sürmək.

fáhrend *a* səyyar; **~e Habe** *hüq.* daşınar əmlak.

Fáhrenheitthermometer *n* Farengeyt termometri.

Fáhrer *m* (6) vaqonsürən; sürücü.

Fáhr || gast *m* sərnişin; **~gebühr** *f,* **~geld** *n* yolpulu; fraxt.

Fáhr || geld *n* daşıma (*bərə ilə aparma*) xərci.

Fáhr || geleise *n* təkər izi; releli yol; **~gestell** *n* 1. *avt.* şassi; 2. *tex.* arabacıq.

fáhrig *a* aramsız, narahat, fikri dağınıq, huşsuz.

Fáhr || karte *f* yol bileti.

Fáhrkarten || ausgabe *f* dəmiryol bileti satışı; **~schalter** *m* bilet kassası.

Fáhr || kolonne *f hərb.* at nəqliyyatı.

fáhr || lässig *a* diqqətsiz; ehtiyatsız; **~e Tötung** *hüq.* ehtiyatsızlıqdan öldürmə.

Fáhr || lässigkeit *f* (10) (*cinayətkar*) etinasızlıq.

Fáhr || lohn *m* yolpulu, fraxt; **~mann** *m* (*pl* **~ leute**) bərəçi.

Fáhr || damm *m* döşəmə, döşənmiş yol, küçənin ortası.

Fährde *f* (11) *şair.* təhlükə.

Fähre *f* (11) bərə, sal; keçirmə, daşıma.

fáhren* **I** *vi* (s) getmək (*miniklə*); **zu Wasser ~** su ilə getmək; **[im] Boot ~ [mit dem] Fahrrad ~** velosipedlə getmək; **[mit dem] Schlitten ~** xizəklə sürüşmək; **[mit dem] Auto ~** avtomobildə getmək; **in den Schacht ~** *mad.* şaxtaya enmək; **in die Tasche ~** əli cibə aparmaq; **in die Höhe ~** atılmaq, sıçramaq; **in die Kleider ~** cəld geyinmək; **j-m übers Maul ~** kiminsə ağzından vurmaq, kimənsə kobud cavab vermək; **er ist gut dabei gefahren** onun bəxti gətirdi; **es fährt mir durch den Kopf** ağlımdan bir şey keçir; **~ lassen*** buraxmaq, boşlamaq; nədənsə imtina etmək, əldən buraxmaq (qaçırtmaq); **einen Vorteil ~ lassen*** xeyri əldən vermək; **einen Irrtum ~ lassen*** səhv fikri özündən rədd eləmək; **aus der Haut ~** hirslənmək, səbri tükənmək; **von hinnen ~** ölmək; **fahre wohl!** yaxşı yol!, uğurlar olsun!, əlvida!; **II** *vt* aparmaq, daşımaq; sürmək (*atları*); **Holz ~** odun daşımaq; **ein Auto ~** avtomobil sürmək.

Fähr || rad *n* velosiped.

Fähr || [illegible]schule *f* sürücülük kursu; **~seil** *n mad.* qaldırıcı mexanizmin kanatı; **~spur** *f* təkər izi; **~straße** *f* gediş-gəliş yolu; **~stuhl** *m* lift, qaldırıcı mexanizm; **~ tuhl || führer** *m* liftçi.

Fáhrt *f* (10) **1.** gediş; reys; **auf der ~ nach** ... gedərkən; **während der ~** gedə-gedə; **ein Wagen in voller ~** tam sürətlə gedən avtomobil; ◊ **das Signal steht auf freie ~** siqnal yolun açıq olduğunu göstərir: **freie ~** 1) pulsuz gediş; 2) azad keçid; **die ~ darf nicht unterbrochen werden!** gediş zamanı fasilə olunarsa, bilet öz qüvvəsini itirir; **2.** *mad.* mədənə enmə; **auf ~ sein** kimisə izləmək.

Fährte *f* (11) iz, ləpir; **j-n auf die richtige [falsche] ~ bringen*** kimisə doğru [əyri, yanlış] izə salmaq; **auf die richtige [falsche] ~ kommen*** doğru [yanlış] izə düşmək; **j-m auf der ~ sein** kimisə izləmək.

Fáhrt || leiter *m* qatar rəisi; **~messer** *n dəniz, av.* spidometr; **~treppe** *f* eskalator.

Fährt || richtung *f* hərəkət istiqaməti.

Fáhr || trupp *m hərb.* avarçı dəstəsi; **~truppen** *pl hərb.* at nəqliyyat dəstəsi; **~verkehr** *m* qatarların hərəkəti; dəmiryol hərəkəti; **~wasser** *n* farvater, gəmi keçə bilən yer; keçid; çay yatağı; **~weg** *m* hərəkət yolu; **~wind** *m dəniz.* arxadan əsən külək; **~zeit** *f* **1.** getmə müddəti; **2.** yola düşmə vaxtı (*qatarların*); **~zeug** *n* **1.** ekipaj; **2.** gəmi.

Fäkálien *pl* ifrazat, nəcis.

fáktisch *a* faktik, həqiqi.

Fáktor *m* **-s, Faktóren 1.** element, ünsür; amil, səbəb; **ein wichtiger ~ der Entwicklung** inkişafın əsas amili; **2.** *riyaz.* vuruq.

Fáktum *m* **-s, -ta** fakt.

Fakultät *f* (10) fakültə.

fakultativ *a* fakultativ, qeyri-məcburi, könüllü.

Fáhr || plan *m* hərəkət cədvəli (*qatarların və s.*); **bildlicher ~** hərəkət qrafiki.

fáhrplan || mäßig *a, adv* cədvəl üzrə (ilə).

Fáhr || preis *m* yolpulu.

Fáhr || rad *n* velosiped.

Fáhr || [illegible]schule *f* sürücülük kursu; **~seil** *n mad.* qaldırıcı mexanizmin kanatı; **~spur** *f* təkər izi; **~straße** *f* gediş-gəliş yolu; **~stuhl** *m* lift, qaldırıcı mexanizm; **~ tuhl || führer** *m* liftçi.

Fáhrt *f* (10) **1.** gediş; reys; **auf der ~ nach** ... gedərkən; **während der ~** gedə-gedə; **ein Wagen in voller ~** tam sürətlə gedən avtomobil; ◊ **das Signal steht auf freie ~** siqnal yolun açıq olduğunu göstərir: **freie ~** 1) pulsuz gediş; 2) azad keçid; **die ~ darf nicht unterbrochen werden!** gediş zamanı fasilə olunarsa, bilet öz qüvvəsini itirir; **2.** *mad.* mədənə enmə; **auf ~ sein** kimisə izləmək.

Fährte *f* (11) iz, ləpir; **j-n auf die richtige [falsche] ~ bringen*** kimisə doğru [əyri, yanlış] izə salmaq; **auf die richtige [falsche] ~ kommen*** doğru [yanlış] izə düşmək; **j-m auf der ~ sein** kimisə izləmək.

Fáhrt || leiter *m* qatar rəisi; **~messer** *n dəniz, av.* spidometr; **~treppe** *f* eskalator.

Fährt || richtung *f* hərəkət istiqaməti.

Fáhr || trupp *m hərb.* avarçı dəstəsi; **~truppen** *pl hərb.* at nəqliyyat dəstəsi; **~verkehr** *m* qatarların hərəkəti; dəmiryol hərəkəti; **~wasser** *n* farvater, gəmi keçə bilən yer; keçid; çay yatağı; **~weg** *m* hərəkət yolu; **~wind** *m dəniz.* arxadan əsən külək; **~zeit** *f* **1.** getmə müddəti; **2.** yola düşmə vaxtı (*qatarların*); **~zeug** *n* **1.** ekipaj; **2.** gəmi.

Fäkálien *pl* ifrazat, nəcis.

fáktisch *a* faktik, həqiqi.

Fáktor *m* **-s, Faktóren 1.** element, ünsür; amil, səbəb; **ein wichtiger ~ der Entwicklung** inkişafın əsas amili; **2.** *riyaz.* vuruq.

Fáktum *m* **-s, -ta** fakt.

Fakultät *f* (10) fakültə.

fakultativ *a* fakultativ, qeyri-məcburi, könüllü.

Fálk(e)n || blick *m məc.* iti baxış, kəskin baxış.

Fáll I *m* (1) **1.** yıxılma, düşmə; **zu ~(e) kommen*** düşmək; **zu ~(e) bringen*** 1) vurub yıxmaq; 2) yıxmaq; 3) *məc.* qızı tovlamaq (yoldan) çıxarmaq; **2.** iş (*məhkəmə*); hadisə, qəziyyə; **auf jedem ~** hər halda; **auf alle Fälle ~** hər ehtimala qarşı; **von ~ zu ~** təsadüfən-təsadüfə; **auf keinen ~** heç bir vəchlə; **besten ~(e)s** ən yaxşı halda; **im ~(e), daß ..., für den ~, daß ...** işdir, əgər ... olarsa; **gesetzt den ~, daß ...** tutaq ki...; **ist das der ~** əgər bu belədirsə; **das war aber nicht der ~** ancaq bu olmamışdır; **das ist der ~** bu belədir; **(das ist) ganz mein ~** bu mənim zövqümə uyğundur. **3.** *qram.* hal; **4.** eniş, yamac; **5.** *mad.* bol filiz yatağı; **6.** şəlalə; **7.** *oh. pl* azalma, düşmə, aşağı salma, aşağı salınma; **8.** heyvan tələfatı; ◊ **auf Knall und ~** birdən, gözlənilmədən.

Fall II *n* (13) *dəniz.* fal (*gəmilərdə yelkənlərin siqnal bayrağını qaldırmaq üçün ip*).

fállbar *a* qırmağa yararlı (*meşə*).

Fäll || baum *m* şlaqbaum; **~brücke** *f* qaldırılan (qalxan) körpü.

Fálle *f* (11) **1.** tələ, duzaq; *j-m* **eine ~ stellen / legen** kimisə tələ qurmaq; **in die ~ gehen* / geraten*** tələyə düşmək; **2.** qapı sürgüsü.

Fáll || eisen *n* tələ.

fállen* **I** *vi* (s) **1.** düşmək; dağılmaq; **2.** məhv olmaq, tələf olmaq; **3.** qırılmaq (*malqara*); **4.** alçalmaq, enmək (*qiymət və s.*); azalmaq; **in Ohnmacht ~** ürəyi getmək; **5.** həlak olmaq, ölmək (*döyüşdə*); **6.** guruldamaq; **ein Schuß fällt** atəş eşidilir; **7.** doğulmaq (*heyvanlarda*); ◊ **er ist nicht auf den Kopf gefallen** o, axmaq deyil; **aus allen Himmeln ~, aus den Wolken ~** peşman olmaq, həddindən artıq təəccüblənmək; **aus der Rolle ~** çaşmaq, karıxmaq; *j-m* **um den Hals ~** kiminsə boynuna sarılmaq; **ins Auge ~** gözə çarpmaq;

fálb *a* **1.** solğun, saralmış, rəngi qaçmış, ağımsov; **2.** səmənd (*at*).

Fálbe *m* (9) səmənd at.

Fálbel *f* (11) büzmə (*qadın paltarının qıraqlarında*).

Fálk(e) *m* (8, 9) şahin.

auf einen freien Tag ~ boş günə düşmək, istirahət gününə düşmək; **das Lernen fällt ihm leicht** oxumaq ona çətin gəlir; **j-m ins Wort ~** kiminsə sözünü kəsmək; ***j-m* zur Last ~** kimə yük olmaq; **mit der Tür ins Haus ~** qəfilətən/gözlənilmədən nə haqdasa danışmaq; **~ lassen*** əldən salmaq; **ein Thema ~ lassen*** mövzudan imtina etmək; **II sich ~: sich lahm ~** yıxılıb çolaq olmaq.

fällen *vt* **1.** kəsmək (*ağac*), qırmaq (*meşə*); **2.:** das Bajonett ~ *hərb.* tüfəngi ələ almaq; **3.: ein Urteil ~** (*über A*) hökm çıxartmaq; **4.** *riyaz.* endirmək (*perpendikulyar*); **5.** *məd.* daha dərinə aparmaq (*şaxtanı*); **6.** *kim.* çökdürmək.

fällend *a:* **~e Reihe** *riyaz.* azalan sıra.

Fáll || endung *f gram.* hal şəkilçisi, hal sonluğu.

Fáll || geschwindigkelt *f oh. pl fiz.* düşmə sürəti; **~gesetz** *n oh. pl fiz.* düşmə qanunu; **~grube** *f* tələ, tor; qurd yuvası; **~holz** *n oh. pl* yerə tökülmüş quru çır-çırpı.

fallieren *vi tic.* sınıq çıxmaq.

fällig *a tic.* vaxtı çatmış, ödənilməsi; **~ werden** qurtarmaq, bitmək (*vaxt*); **die Konferenz ist in diesem Jahre ~** konferensiya bu il çağırılmalıdır.

Fáll || obst *n* yerə tökülmüş meyvə; **~reep** *n dəniz.* trap.

falls *cj* əgər ... **~ er kommt, gib ihm das Buch** gəlsə, kitabı ona ver.

=falls (*mürəkkəb sözün ikinci hissəsi kimi*) halda; **gegebenen || falls** bu halda, hazırkı halda; **schlimmsten || falls** bəd ayaqda, bədəbəddə.

Fáll || schirm *m* paraşüt.

Fállschrim || absprung *m* paraşütlə tullanma; **~jäger** *m* paraşütçü (*əsgər*); **~springer** *m*, **~springerin** *f* paraşütçü (*kişi, qadın*).

Fáll || strick *m* duzaq, tor; ***j-m* ~stricke legen** kimsə tələ qurmaq; **~sucht** *f oh. pl tib.* epilepsiya.

fáll || süchtig *a tib.* epileptik.

Fáll || tür *f* lyuk.

Fállung *f* (10) **1.** meşə qırma; **2.: ~ eines Urteils** hökm çıxarma; **3.** çöküntü.

falsch I *a* saxta, yalan; **~e Schrift** *mətb.* fərqlənən şrift; **ein ~es Spiel mit** *j-m* **treiben*** *məc.* kimləsə ikiüzlü siyasət aparmaq; **bei *j-m* an die ~e Adresse geraten*** 1) kimdənsə kəskin cavab almaq; 2) səhv müraciət etmək; **II** *adv* yanlış olaraq, düzgün olmayan; **~ schreiben*** yazıda səhv etmək; **~ verstehen*** səhv başa düşmək.

Falsch *m:* **ohne ~** açıqcasına.

fälschen *vt* saxtalaşdırmaq, təhrif etmək.

Fälscher *m* (6) saxtakar, saxtakarlıqla məşğul olan adam.

Fálschheit *f* (10) **1.** yalan, uydurma; saxtakarlıq; **2.** riyakarlıq, ikiüzlülük.

fälschlich *a* səhv, yanlış.

fälschlicher || weise *adv* səhvən, səhv olaraq, saxta.

fálsch || münzen *vt* **1.** qəlp sikkə kəsmək; [*ancaq* **falsch münzen** pulu düzgün kəsməmək]; **2.** *məc.* başqa cür yozmaq; saxtalaşdırmaq.

Fálsch || münzer *m* (6) saxta (*qəlp*) pulkəsən; **~spieler** *m* kartbasan.

Fälschung *f* (10) saxtalaşdırılma; saxta, saxtakarlıq.

Falsétt *n* (2) *mus.* falset.

fáltbar *a* bükülən, qatlanan.

Fálte *f* (11) qırçın, büzmə, yığma; qırış (*dəridə*); **in ~ legen** qatlamaq, bükmək (*qırçın-qırçın*); **die Stirn in ~n ziehen*** alnı qırışdırmaq.

fálten *vt* yığmaq, büzmək; qırışdırmaq; **die Stirn ~** alnı qırışdırmaq; **die Hände ~** heç bir iş görməmək.

fálten || reich *a* çoxbüzməli.

Fálter *m* (6) kəpənək, pərvanə.

fáltig *a* büzməli, qırçınlı; qırışıq, qırış-qırış.

Falz *m* (1) **1.** *tex.* fals; **2.** *mətb.* çap vərəqinin bükümü.

Fálz || bein *n mətb.* sığac (*sığallayan alət*).

fálzen *vt* **1.** *mətb.* bükmək, qatlamaq (*çap olunmuş vərəqləri*); **2.** *tex. tikin.* nov açmaq (*taxtada, parketdə*).

familiär *a* **1.** çox yaxın, məhrəm; **2. mit *j-m* ~ tun*** kimləsə yaxınlıq etmək.

Familie *f* (11) **1.** ailə; **ohne ~** ailəsiz, külfətsiz; **es bleibt in der ~** bu öz aramızda qalsın; **eine ~ gründen** ailə qurmaq, evlənmək; **2.** nəsil.

Familien || angehörige *m, f* ailə üzvü; **~bad** *n* ailəyə mənsub hamam; **~geschichte** *f* ailəyə mənsub (dair) xronika; **~haupt** *n* ailə başçısı; **im ~kreis** öz ailəsində; **~leben** *n oh. pl* ailə həyatı; **~name** *m* soy adı; **~vater** *m* ata.

familien || weise *adv* ailəvi.

famós I *a dan.* çox gözəl, parlaq, xoşagələn; *kin.* bədnam, adı çıxmış (*pislikdə*); **II** *adv* çox gözəl, son dərəcə yaxşı.

Fámulus *m* **-**, **-se** *və* **-li** köməkçi.

Fanál *m* (1), *n* (2) mayaq, siqnal; *məc.* yol göstərən ulduz; emblem.

fanátisch *a* fanatikcəsinə, fanatik.

fand "finden" felinin *impf.*'i.

Fang *m* (1*) **1.** ov; balıq ovu; **2.** hasilat; **einen guten ~ tun*** yaxşı ov etmək; *məc.* bəxti gətirmək; **3.** *oh. pl* balıq ovlanan yer; **4.** diş (*qabanda, itdə*); **5.** caynaq (*yırtıcı quşlarda*); **6.** ağız (*qurdda, itdə*).

Fáng || arme *pl* **1.** buynuz (*böcəklərdə, qurdlarda*); **2.** *məc.* caynaq, pəncə.

fángen* 1. *vt* tutmaq; **Feuer ~** 1) alışıb-yanmaq, od tutmaq; 2) *məc.* sevmək; vurulmaq; **Grillen ~** *məc.* ürəyi sıxılmaq, darıxmaq, xiffət etmək; **2. sich ~:** ◊ **eine Maus hat sich in der Falle gefangen** siçan tələyə düşüb; **sich in seinen eigenen Worten ~** dolaşmaq (*öz dediyi sözlərdən*).

Fánger *m* (6) **1.** balıqçı, balıqtutan; **2.** *toxuc.* tutucu.

Fáng || garn *n* tələ, tor (*quşlar üçün*); **~leine** *f* **1.** *dəniz.* buraz; **2.** *ovç.* mərəz, ip, qayış; **~schlinge** *f*, **~seil** *n* kəmənd; **~spiel** *n* qaçdı-tutdu oyunu.

Fáng || zahn *m* köpək dişi.

Fárb || band *n* (*pl* **-bänder**) yazı maşını üçün lent.

Fárbe *f* (11) **1.** rəng; **~ bekommen*** qızarmaq; **zarte ~** zərif, incə rəng; **die ~ wechseln** 1) sifəti dəyişmək; 2) *məc.* öz məsləkini (etiqadını) dəyişmək; **mit starken ~n auftragen*** *məc.* şişirtmək, mübaliğə etmək; **2.** qumar kağızlarında dörd rəngdən biri; **~ bekennen*** *məc.* kimsə sirrini açmaq, nəyəsə olan münasibətini açıq etiraf etmək; **sich zu einer ~ bekennen*** *məc.* nəyəsə tərəfdar çıxdığını bildirmək; **~ halten*** *məc.* davamlı, sarsılmaz olmaq.

fárb || echt *a* solmayan, rəngini itirməyən.

Färbe || mittel *n* boyayıcı maddə.

färben I *vt* rəngləmək; **bunt ~** al-əlvan boyamaq; **II sich ~** rənglənmək, boyanmaq.

Fárben || abstufung *f* rəng çalarlığı.

Fárben || blindheit *f* daltonizm (*gözün bəzi rəngləri seçə bilməməsi*); **~druck** *m* (*pl*-**drücke**) *poliqr.* xromotipiya (*mətbəə maşınları ilə çox rəngdə çap etmə üsulu*); rəngli çap; **~gebung** *f* kolorit (*rəssamlıqda boyaların uzunluğu*); **~industrie** *f* boyaq sənayesi.

Fárb(en) || kasten *m* içində rənglər olan qutu, rəng qutusu.

fárben || reich *a* ala-bəzək, əlvan.

Fárben || reichhtum *n* rəng zənginliyi; koloritlik; **~sinn** *m* rəngi duyma; **~skala** *f* rəng şkalası; **~spektrum** *n fiz.* spektr; **~spiel** *n* bərq, rəngdən-rəngə düşmə; **~streindruch** *m* xromolitoqrafiya; **~verbrauch** *m* rəng sərf edilmə (etmə).

Färber *m* (6) boyaqçı.

Färberéi *f* (10) **1.** boyaqçılıq (*sənəti*); **2.** boyaqxana.

fárbig *a* rəngli, ala-bəzək; **~e Truppen** koloniya əhalisindən düzəldilmiş qoşun hissələri.

Fárbige *m, f* (9*) rəngli (*ağ irqdən olmayan kişi, qadın*).

fárb || los *a* rəngsiz, solğun.

Färbung *f* (10) **1.** rəngləmə, boyama; **2.** *məc.* rəng, bəzək.

Farm *f* (10) ferma, xutor.

Fármer *m* (6) fermaçı, ferma sahibi.

Farn *n* (1), **Fárn || kraut** *n bot.* ayıdöşəyi, qıjı.

Fárre *m* (9) cöngə.

Färse *f* (11) düyə.

Fasán *m* (8) *zool.* qırqovul.

Faschine *f* (11) faşına (*bir-birinə bağlanmış şax çubuq dəstəsi*).

Faschismus *m* **-**, *oh. pl* faşizm.

faschistisch *a* faşizm (*faşist*); **~e Greuel** faşist yırtıcılığı, vəhşiliyi.

Fáse I *f* (11) *tikin.* üz tərəf, faska.

Fáse II *f* (11) lif, tel.

Fásel *m* (6) **1.** doğub-törəmə (*heyvanlarda*); **2.** buğa, kəl.

Faseléi *f* (10) sayıqlama, cəfəngiyat, boş söz.

Fáseler *m* (6), **Fásel || hans** *m* (*pl* **-hanse(n) / hänse**) boşboğaz, çərənçi, naqqal.
fáselig *a* mənasız, cəfəng.
Fásel || liese *f* (11) boşboğaz, çərənçi (*qadın*).
fáseln I *vi* çoşqalamaq, balalamaq (*donuz*).
fáseln II *vi* boş-boş danışmaq.
fásen || nackt *a* çılpaq, lüt-üryan.
Faseóle *f* (11) maş, paxla.
Fáser *f* (11) lif, tel; **er hängt mit jeder ~ seines Herzens an seiner Arbeit** o öz işinə bütün telləri ilə bağlıdır.
fáserig *a* lifli, tel-tel.
fásern I *vt* dartıb çıxartmaq, didişdirmək (*sapı*); **II sich** ~ tel halına düşmək, tel-tel olmaq, didilmək.
Fáser || stoff *m oh. pl kim.* fibrin.
fásig *a* bax: **fáserig**
Faß *n* (5) **1.** çəllək (*saylardan sonra ölçü kimi*; **funf ~** beş çəllək); **2.** *dan.* tosqun kök; ◊ **das schlägt dem ~ den Boden aus** bu nahaqdır, bu daha həddini aşdı.
Fassáde *f* (11) **1.** *tikin.* fasad (*binanın ön tərəfi*); **2.** *məc.* zahiri ədəb; **3.** *kob.* sifət, sima.
fáßbar *a* sezilə bilən; dərk edilə bilən.
Faßbarkeit *f oh. pl* aydınlıq, anlaşılma.
Fáß || binder *m* çəlləkçi; **~daube** *f* çəllək taxtası.
fássen I *vt* **1.** (*bei D*) tutmaq, yapışmaq; **die [eine] Gelegenheit beim Schöpfe ~** *məc.* fürsəti əldən qaçırmamaq; *j-n* **beim Worte ~** *məc.* kimisə sözündən tutmaq; *j-n* **bei seiner schwachen Seite ~** *məc.* kiminsə boş damarını tutmaq; **2.** haşiyələ (çərçivələ) almaq; **3.: (in sich) ~** özündə tutmaq, yerləşdirmək; **das können keine Worte ~** bunu heç bir sözlə ifadə etmək mümkün deyil; **4.** başa düşmək; ◊ **ins Auge ~** baxmaq, gözdən keçirtmək; *j-n* **scharf ins Auge ~** 1) kimisə diqqətlə baxmaq; 2) kimisə diqqətlə izləmək; **einen Beschluß ~** qərar qəbul etmək; **in Worte ~** sözlə ifadə etmək; **Fuß ~** ayaq tutub yerimək; **Hoffnung ~** ümidlənmək; **Mut ~** cəsarətlənmək; **Wurzel ~** kök atmaq; **sich (D) ein Herz ~** cürətlənmək; cəsarətini toplamaq; **II sich ~** fikrini toplamaq; özünü ələ almaq; **sich kurz ~** müxtəsər danışmaq.
fässer || weise *adv* çəllək-çəllək; çəlləklərlə.
fäßlich *a* anlaşılan, başa düşülən.
Fasson [fɔ'sõ:] *f* -, -s **1.** fason; nümunə; **2.** ədəb.
Fáß || reifen *m* çənbər, qurşaq.
Fássung *f* (10) **1.** ifadə, şərh; redaksiya; **2.** *tex.* çərçivə; naxış trafareti; **3.** *oh. pl* özünü itirmə; **die ~ bewahren** təmkinini pozmamaq; özünü itirməmək; **die ~ verlieren, aus der ~ kommen*** özünü saxlaya bilməmək, təmkinini itirmək; **aus der ~ bringen** hövsələdən çıxartmaq.
Fássungs || gabe *f*, **~kraft** *f oh. pl* dərketmə qabiliyyəti; qavrama; başa düşmə.
fássungs || los *a* özünü itirmiş; özündən çıxmış.
Fássungs || raum *m* həcm, tutum, iç.
fast *a* təqribən, az qala; **ich kam ~ zu spät** az qala gecikmişdim.
fásten *vi* pəhriz saxlamaq; oruc tutmaq.
Fásten 1. *pl* pəhriz; oruc; **2.** *n* (7) pəhriz saxlama; oruc tutma.
Fást || nacht *f* pəhriz ərəfəsi; maslenitsa (*xristianlarda pəhriz bayramı*), karnaval.
faszinieren *vt* heyran etmək, məftun etmək, valeh etmək.
faszinierend *a* çox maraqlı; heyrancıl, cəlbedici.
fatál *a* **1.** nəhs, məşum; **2.** xoşagəlməz.
Fátum *n* -s, **-ta** tale, qismət.
fáuchen *vi* fışıldamaq, fınxırmaq (*pişik* və s.).
faul *a* **1.** çürük; xarab, lax; **2.** tənbəl; **3.** *məd.* boş süxur; **~er Witz** axmaq zarafat; **~er Zauber** cəfəngiyat; boş söz; **~er Zahler** səhlənkar ödəyici; **eine ~e Geschichte** pis hadisə; **auf der ~en Haut liegen*** tənbəllik etmək.
Fául || baum *m bot.* meşə gilası (*ağac*); **~beere** *f* meşə gilası (*meyvə*); **~bett** *n dan.* taxt.
fáulen *vi* çürümək, iylənmək, xarab olmaq.
fáulenzen *vi* tənbəllik etmək, veyl-veyl gəzmək.
Fáulenzer *m* (6) **1.** tənbəl; **2.** *dan.* taxt.
Fáulheit *f oh. pl* tənbəllik.
fáulig, fäulig *a* çürümüş, xarab olmuş.
Fäulnis *f oh. pl* çürümə, çürüntü; **in ~ übergehen*** çürüməyə başlamaq.
Fául || pelz *m* tənbəl; **~tier** *n* **1.** *zool.* ərincək (*meymun*); **2.** *məc.* tənbəl, avara.

Faust *f* (3) yumruq; **die ~ ballen** yumruq düyünləmək; **in die ~ lachen** *məc.* dodaqaltı gülmək; **eine ~ in der Tasche / im Sack machen** *məc.* daldada hədə-qorxu gəlmək; kiminsə arxasınca qılınclamaq; *j-m* **die ~ unter die Nase halten*** kimisə hədələmək; ◊ **Das paßt wie die ~ aufs Auge** *ata. söz.* ≡ Eşşəyə palan yaraşan kimi yaraşır; **auf eigene ~** özbaşına.
faust || dick *a* **I** yumruq boyda; **II** *adv:* **~ lügen** alçaqcasına, kobudcasına yalan danışmaq; **~ auftragen*** həddindən artıq şişirtmək; ◊ **er hat es ~ hinter den Ohren** onun ağlı başındadır, bərkdən-boşdan çıxmış adamdır.
Fáust || handschuh *m* əlcək, birbarmaq; **~kampf** *m* yumruq davası.
Fäustling *m* (1) bax: **Fáusthandschuh.**
Fáxe *f* (11) *əksər halda pl* axmaq hərəkət, şuluqluq; fokus; **~n machen** gic-gic zarafat etmək, şitlik etmək.
faxig *a* zarafatcıl, əyləncəli, şuluqçu.
Fázit *n* (2) yekun; **das ~ aus etw. ziehen*** nəyəsə yekun vurmaq.
febril *a tib.* qızdırmalı.
Février *m* (1) fevral.
Fécht || boden *m* qılıncoynatma meydançası; **~bruder** *m dan.* səfil, sərgərdan, dilənçi.
féchten* *vi* qılınc oynatmaq; vuruşmaq; mübarizə aparmaq; ◊ **~gehen*** *dan.* səfillik etmək, dilənçilik etmək.
Féder *f* (11) **1.** qələmucu; **2.** lələk; ◊ **sich mit fremden ~n schmücken** başqa cildə girmək; **Den Vogel erkennt man an seinen ~n** *ata söz.* ≡ Alıcı quş dimdiyindən tanınar; **in den ~n** *məc.* yorğan-döşəkdə; **zur ~ greifen*** yazmağa başlamaq; **ein Werk unter der ~ haben** ədəbi və ya elmi əsər üzərində işləmək; **eine scharfe ~ führen** *məc.* iti qələmi olmaq; **3.** yay; recor; ◊ **alle ~n spielen lassen*** *dan.* hər vasitəyə əl atmaq; **4.** *tex.* işgil, dilçək; **~ und Nut** işgil və yarıq.
Féder || ball *m idm.* volan, badminton (*oyun*); **~bett** *n* tük döşək; **~büchse** *f* penal, qələmdan; **~busch** *m* plümaj (*papağa vurulan quş lələyindən bəzək*); **kəkil** (*quşlarda*); **~fuchser** *m* (6) *dan.* cızma-qaraçı, qaralamaçı.
Féder || gewicht *n idm.* yarım yüngül çəki; **~halter** *m* qələm.
féderig *a* lələkli, lələkvari.
Féder || kraft *f oh. pl fiz.* elastiklik.
féder || leicht *a* tük kimi yüngül.
Féder || lesen *n* -s, *oh. pl:* **ohne (viel) ~** nazsız, ibarəsiz; **nicht viel ~s machen** naz etməmək.
Féder || messer *n* cib bıçağı.
fédern I *vi* **1.** tük tökmək (*quşlarda*); **2.** yay kimi əyilmək; yığılıb açılmaq; **II** *vt* çırpmaq (*yastığı*).
fédernd *a* elastik.
Féder || strich *m* qələmlə çəkilmiş cızıq.
Féder || vieh *n oh. pl* ev quşu; **~volk** *n oh. pl* quşlar, qanadlılar.
Fee *f* (11) pəri, sehrbaz, cadugər.
féenhaft *a* sehrbaz, əfsanəvi; füsunkar, qəribə.
Fége *f* (11) *tex.* iri xəlbir, şadara.
Fége || feuer *n din.* məhşər.
fégen I *vt* süpürmək, təmizləmək; **Jeder fege vor seiner Tür** *ata söz.* ≡ Ətlə dırnaq arasına girən iylənmiş çıxar; **II** *vi* bərk əsmək (*külək*).
Feh *n* -(e)s, *oh. pl* mışovul xəzi.
Féhde *f* (11) **1.** mübahisə; **2.** düşmənçilik, ədavət.
fehl *adv* əbəs yerə, nahaq, səhvən; yalan.
Fehl *m* (1) səhv; **niemand ist ohne ~** səhvsiz insan olmaz; **frei von Schuld und ~** suçdan və səhvdən xali, nöqsansız, qüsursuz.
Féhl || bericht *m* yalan məlumat; **~betrag** *m* defisit, əskik; **~bitte** *f* faydasız xahiş; **~blüte** *f bot.* barsız çiçək; **~druck** *m* (*pl* **~drücke**) *mətb.* yanlış çap olunmuş basma (*ottisk*).
féhlen *vi, vimp* **1.** (*an D*) çatmamaq, əskik olmaq; **es fehlt uns an Geld** pulumuz çatmır; **es fehlt uns Geld** pulumuz əskik gəlir; **es sich an nichts ~ lassen*** heç nədən imtina etməmək; heç nədə özünə korluq verməmək; **2.** olmamaq, qaib olmaq, iştirak etməmək; **wer fehlt?** kim yoxdur?, kim gəlməyib?; **oft ~** tez-tez dərs buraxmaq; **3.** səhv etmək, təqsirkar olmaq; **weit gefehlt!** həddindən artıq yanılmaq; **4.: was fehlt Ihnen?** Sizə nə olub?, haranızdan şikayətlənirsiniz?; **es**

fehlt ihm immer etwas o daima xəstədir; ◊ **an mir soll es nicht ~** mənə qalırsa, mən hazıram; **es fehlte nicht viel, so wäre ich gefallen** az qaldı yıxılam; **das fehlte gerade noch!** elə bu çatmırdı! bir bu qalmışdı!

féhlend *a* çatmayan, çatışmayan, əskik olan.

Féhler *m* (6) səhv, günah, qələt, nöqsan; ayıb, qüsur.

féhler || frei *a* səhvsiz, eyibsiz, nöqsansız, qüsursuz.

féhlerhaft *a* səhvli, yanlış, eyibli, qüsurlu.

féhler || los *a* səhvsiz, eyibsiz, nöqsansız, qüsursuz.

Féhl || ernte *f* məhsulsuzluq, qıtlıq.

féhl || fahren* *vi* (s) azmaq, yolu itirmək, yoldan çıxmaq (*həmç. məc.*).

Féhl || geburt *f* vaxtından qabaq doğum, uşaqsalma.

féhl || geh(e)n* *vi* (s) **1.** yolu itirmək; yoldan çıxmaq; **2.** *məc.* səhv düşmək.

Féhl || gewicht *n* əskik, əskik gəlmə (*çəkidə*).

féhl || greifen* *vi* səhv etmək, yanılmaq.

Féhl || griff *m* səhv, xəta.

féhl || schießen *vi* hədəfdən yayınmaq.

Féhl || schlag *m* **1.** hədəfdən yayınma; **2.** səhv.

féhl || schlagen* *vi* (h, s) **1.** hədəfdən yayınmaq; **2.** baş tutmamaq; həyata keçirməmək.

Féhl || schluß *m* səhv nəticə; **~schuß** *m* hədəfdən yayınma; **~stoß** *m* yan vurma, yana vurulan zərbə (*rapira* və s.).

féhl || treten* *vi* (s) **1.** büdrəmək, ayağı qaçmaq; **2.** *məc.* səhv etmək, yanılmaq.

Féhl || tritt *m* **1.** səhv addım; **2.** xəta; nalayiq hərəkət; **~zug** *m şahm.* yanlış gediş.

Féhn *m* (1), *n* (2), **Fehne** *f* (11) bataqlıq.

Féier *f* (11) bayram, təntənə.

Féier || abend *m* **1.** iş gününün axırı; **2.** istirahət (bayram) gününün axşamı; **~ machen** işi qurtarmaq.

féierlich *a* təntənəli, bayramsayağı.

Féierlichkeit *f* (10) **1.** təntənə; **2.** şadlıq, şənlik, bayram.

féiern *I vi* **1.** istirahət etmək, dincəlmək; **2.** bekar olmaq, işsiz olmaq; **II** *vt* **1.** bayram etmək; **2.** təntənə ilə təbrik etmək, şərəfinə bayram düzəltmək.

Féier || stunde *f* istirahət saatı; **~tag** *m* bayram; istirahət günü; **~zeit** *f* bayram günləri.

feig *I a* qorxaq, ağciyər; **~e Memme** *dan.* qorxaq, ağciyər (*adam*); **II** *adv* qorxaqorxa, qorxaqcasına; **sich ~ benehmen*** qorxaqlıq göstərmək; özünü qorxaq aparmaq.

Féige *f* (11) **1.** əncir; **gedörrte ~** quru ənciri; **2.** *j-m* **die ~ zeigen / weisen*** kimsə dirsək göstərmək.

Féigen || baum *m bot.* əncir ağacı; **~blatt** *n* ənciri yarpağı; (*həmç. məc.*); **~kaffee** *m* ənciri qəhvəsi.

Féigheit *f* (10) qorxaqlıq, üreksizlik, ağciyərlik.

féig || herzig *a* qorxaq, ağciyər.

Féigling *m* (1) qorxaq, ağciyər.

feil *a* **1.** satışa çıxarılan; satılığa qoyulan; **2.** satqın; **eine ~ Seele** satqın; qəlbini iblisə satan.

Féil || bank *f* (*pl* **-bänke**) *tex.* çilingər və ya xarrat dəzgahı.

féil || bieten *vt* satışa qoymaq (çıxarmaq).

Féile *f* (11) yeyə (*alət*); **die letzte ~ anlegen** *məc.* axırıncı bəzəyi vurmək, axırıncı sığalı çəkmək.

féilen *vt* yeyələmək, pardaqlamaq.

féil || haben* *vt* satışda olmaq; **~halten*** *vt* satışa vermək.

Féilheit *f oh. pl* satqınlıq.

Féil || kloben *m tex.* əl məngənəsi.

Féil || maschine *f tex.* cila maşını.

féilschen *vi* (*um A*) qiymət danışmaq, söydələşmək.

Féil || späne *pl* sıvantağzı, metal ovxarıtısı (ovuntusu).

féil || steh(e)n* *vi* (s) satılmaq, satışa buraxılmaq; **~tragen*** *vt* malı aparıb paylamaq.

Feim I *m* (1) ərp.

Feim II *m* (1), **Feime** *f* (11), **Feimen** *m* (7) taya (*taxıl, ot*).

fein *a* **1.** nazik; **2.** xırda; balaca; **3.** dürüst, dəqiq; **4.** incə, zərif; **5.** *məc.* nazikləşdirilmiş, incələşdirilmiş; ◊ **da sind wir ~ heraus!** yaxşı yaxa qurtardıq; **das ist aber ~!** bu ki qiyamətdir!, bu çox gözəldir!

Féin || bäcker *m* qənnadıçı, şirniyyatçı (*usta*); **~bäckerei** *f* qənnadı məmulatı; **~blech** *n* nazik təndkə.

feind *a* düşmən; *j-m* **~ sein** kimsə düşmən kəsilmək (olmaq); *j-m* **~ werden** kimisə görməyə gözü olmamaq, kimdənsə zəhləsi getmək.

Féind *m* (1), **~in** *f* (12) düşmən (*kişi, qadın*); **sich ~e machen** özünə düşmən qazanmaq.

feindlich *a* düşmən (*gegen A*); ədavətli, qərəzli; **ein ~er Einfall** düşmən basqısı.

Féindschaft *f* (10) düşmənçilik; **mit j-m in ~ leben** kimlə düşmənçiliyi olmaq.

feind || selig *a* (*gegen A*) düşmən, bədxah, qərəzli.

Féind || seligkeit *f* **1.** düşmənçilik, kin, ədavət; **2.** *pl* hərbi əməliyyat; **die ~en eröffnen [einstellen]** hərbi əməliyyata başlamaq [son qoymaq].

féin || fühlend, ~fühlig *a* diqqətli, nəzakətli, duyğulu.

féin || gekerbt *a* xırdadişli; **~gespitzt** *a* sivri, sivriuclu.

Féin || gewicht *n* xalis çəki; **~gold** *n* xalis qızıl, cılxa altun.

féin || haarig *a bot.* xovlu, tüklü.

Féinheit *f* (10) naziklik, incəlik, zəriflik.

féin || hörig *a* itişidən, qulağı darı dələn.

féin || körnig *a* xırda dənəli, dənəvər.

Féin || kost *f* ləzzətli qida, delikates.

féin || machen (sich) bəzənmək, bəzənibdüzənmək.

féin || mahlen* *vt* narın üyütmək.

Féin || mahlung *f* narın üyütmə/üyüdüş.

Féin || mechanik *f* dəqiq mexanika.

féin || porig *a* xırdagözlü, xırdaməsaməli.

Féin || raster *m* xırdaşəbəkəli tor; **~säge** *f tex.* narındişli mişar; faner mişarı (*dazgahı*); **~schmecker** *m* ağzının dadını/ləzzətini bilən adam; **~schnitt** *m* narın doğranmış tütün; **~sehrohr** *n* mikroskop; **~seife** *f* əl-üz sabunu; **~waage** *f* dəqiq tərəzi.

féin || wollig *a* zərifyunlu.

féist *a* yağlı, kök.

Félbel *m* (6), *f* (11) plüş (*uzun xovlu məxmər*).

Feld *n* (5) **1.** çöl; **2.** əkin yeri, tarla; **auf freiem ~e** çöldə, tarlada; **ein bestelles ~** işlənmiş (becərilmiş) tarla; **das ist noch weit im ~, das steht noch in weitem ~** *məc.* buna hələ çox qalıb; **3.** döyüş meydanı; **er war / stand im ~** o, müharibədə olub; **ins ~ ziehen* / rücken** cəbhəyə yola düşmək; **gegen** *j-n, etw.* **zu ~e ziehen*** var gücü ilə kiminsə, nəyinsə əleyhinə çıxmaq; **4.** sahə, meydan; **5.** *mətb.* qrafa, sütun; **6.** *şahm.* sahə; ◊ **das ~ beherrschen** hakim vəziyyətdə olmaq; duruma hakim kəsilmək; *j-n* **aus dem ~ schlagen*** kimsə üstün gəlmək; *j-m* **das ~ räumen** yerini başqasına vermək; **allerléi Grunde ins ~ führen** müxtəlif dəlillər gətirmək.

Féld || anzug *m* səhra geyimi/mundiri; **~apotheke** *f* səyyar aptek; **~arbeit** *f* çöl/zəmi/tarla işi; **~arbeiter** *m* kənd təsərrüfatı işçisi; muzdur; **~armee** *f* döyüşən ordu; **~artillerie** *f* səhra artilleriyası; **~ausrüstung** *f* səhra/yürüş ləvazimatı; **~bahn** *f* səhra dəmiryolu.

Féld || bau *m oh. pl* tarlaçılıq.

Féld || bereinigung *f oh. pl* adda-buddalığı ləğv etmək; torpağın yenidən bölüşdürülməsi; **~bestellung** *f oh. pl* çölün/tarlanın becərilməsi; **~bett** *n*, **~ bettstelle** *f* səyyar/yığma çarpayı; **~bluse** *f* gimnastyorka; **~bohne** *f bot.* rus lobyası; **~flasche** *f hərb.* su qabı; **~geschrei** *n hərb.* cavab (*parolun sualına məxsi cavab*); **~geschütz** *n* səhra topu.

Féld || gras || wirtschaft *f k.t.* çəmənçilik.

féld || grau *a* xaki rəng (*hərbi paltarda*).

Féld || graue *m* (9) cəbhə əsgəri; **~heer** *n* döyüşən ordu; **~herr** *m* sərkərdə; **~huhn** *n* kəklik; **~hüter** *m* səhra gözətçisi; **~hütte** *f* səhra barakı; **~jäger** *m hərb.* feldyeger (*hərbi kuryer*); **~küche** *f* səyyar mətbəx; **~lager** *n hərb.* qoşun düşərgəsi; lager; **~lazarett** *n* səyyar səhra xəstəxanası (*lazaret*); **~leuchte** *f bot.* yaddaş çiçəyi; **~linie** *f elek.* səhra xətti; **~mark** *f* mərz; **~maus** *f zool.* tarla siçanı; **~messer** *m* yerölçən (*mütəxəssis*); **~pappel** *f bot.* qaraqovaq (*ağac*ı); **~post** *f* səyyar poçt; **~rain** *m* mərz; **~rose** *f bot.* itburnu; **~ruf** *m hərb.* parol.

Féld || scher(er) *m* (6) feldşer.

Féld || schwamm *m bot.* şampinyon (*yeməli göbələk növü*); **~spat** *m miner.* çöl şpatı, labrador (*göyə və yaşıla çalar tünd boz rəngli mineral*).

Féld || stärke *f elek.* sahə gərginliyi; **~stecher** *m* hərbi durbin, binokl; **~stein** *m* çaydaşı; çaylaq daşı; **~stellung** *f hərb.* döyüş mövqeyi; **~stuhl** *m* bükülən stul; **~truppenteil** *m* döyüşən ordu hissəsi; **~übung** *f* manevr; **~wache** *f* qarovul, qarovulxana.

féld || wärts *adv* səhraya doğru, səhra istiqamətində.

Fénster *n* (6) pəncərə; ◊ **das schmeißt ihm keine ~ ein** bu ona zərrə qədər də ziyan deyil.

Fénster || brett *n* pəncərəaltı; **~brüstung ~laden** *m* pəncərə qapağı; **~rose** *f arxit.* girdə pəncərə; **~scheibe** *f* pəncərə şüşəsi; **~stock** [illegible]

férn || halten* **I** *vt* kənar etmək, rədd etmək; uzaqlaşdırmaq; **II sich ~** yana çəkilmək, kənara durmaq.

Férn || heizung *f* teplofikasiya.

férn || hin *adv* uzağa, uzaqlara.

Férn || hörer *m* telefon borusu.

Férsen || bein *n anat.* daban sümüyü; **~geld** *n:* **~ geben*** *dan.* qaçmaq, götürülmək, əkilmək.

fértig I *a* 1. hazır; **er ist ~** o hazırdır; o qurtardı; **~ werden** (*mit D*) nəyinsə öhdəsindən gəlmək; **das ist fix und ~** bu tam

fest I *a* **1.** bərk; **2.** möhkəm; **~es Land** torpaq, quru yer (*dənizin* əksi); **~er Körper** möhkəm bədən; **3.** möhkəm, davamlı; **~er Boden** quru yer; **~er Platz** *hərb.* möhkəmləndirilmiş (*istehkam şəklinə salınmış*) yer; **~e Burg** möhkəmləndirilmiş qala; **4.** qəti; **~en Schrittes einhergehen*** qəti addımlarla getmək; **~er Schlaf** bərk/dərin yuxu; **~er Entschluß** qəti qərar; **~en Fuß fassen** yerini bərkitmək/möhkəmləndirmək; **~ werden** bərkimək; **~ von Gesinnungen** öz əqidəsində möhkəm, möhkəməqidəli; **5.** daimi, həmişəlik; **~e Anstellung** ştatlı vəzifə; **~es Gehalt** dəyişməz/daimi maaş; **~e Wohnung** daimi mənzil; **~e Kundsch**

Féstigkeit *f oh. pl* **1.** möhkəmlik, bərklik, sıxlıq, davamlılıq; **2.** mətinlik, dəyanət, mətanət, sarsılmazlıq.

Féstigung *f* (10) möhkəmlətmə, möhkəmlənmə, bərkimə.

fést || klammern (sich) (*an A*) nədənsə bərk-bərk yapışmaq.

fést || klemmen *vt* sıxmaq.

Fést || land *n oh. pl coğr.* materik, quru.

fést || ländisch *a* kontinental.

fést || legen I *vt* **1.** təyin etmək; müəyyən etmək; **2.** pul qoymaq; **II sich ~:** **ich möchte mich darauf noch nicht ~** bu barədə qəti qərar vermək istəməzdim.

féstlich *a* bayramsayağı; təntənəli; **~ bege-**

fést || stehend *a* **1.** möhkəm, davamlı; **2.** stasionar, daimi.

fést || stellen *vt* **1.** müəyyən etmək; **2.** *tex.* saxlamaq, dayandırmaq.

Fést || tag *m* bayram (*günü*).

fést || täglich *a* bayramsayağı.

fést || treten* *vt* tapdalamaq, ayaqlamaq.

Féstung *f* (10) qala.

Féstung || werk *n* qala istehkamı.

Fést || wert *m oh. pl riyaz.* dəyişməz kəmiyyət.

Fést || zug *m* təntənəli nümayiş, mərasim.

fetieren *vt* təntənə ilə təbrik etmək, şərəfinə bayram düzəltmək.

fétzen *vt* didib tökmək, cırıq-cırıq/parça-parça/tikə-tikə etmək.

Fétzen *m* (7) parça; parça-tikə, əsgi; *pl* cındır paltar; cır-cındır; **in ~ reißen*** parça-parça/tikə-tikə etmək.

feucht *a* nəm, rütubətli; **~ werden** nəm çəkmək; **ihre Augen wurden ~** gözləri yaşardı; ◊ **er ist noch ~ hinter den Ohren** *məc.* onun ağzından hələ süd iyi gəlir.

féuchten I *vt* rütubətləndirmək, nəmləndirmək, yaş etmək; **II** *vi* (s) rütubətlənmək, nəmlənmək.

féucht || fröhlich *a dan.* kefli (*halda*).

Féucht || haltung *f* islatma.

Féuchtigkeit *f oh. pl* rütubət, nəmişlik

Féuer: *mürəkkəb isimlərin birinci tərəfi:* **~alarm** *m* yanğın həyəcanı; **~anzünder** *m* çaxmaq; **~becken** *n* kürə, manqal; **~bestattung** *f* kremasiya (*meyitlərin xüsusi peçlərdə yandırılması*); **~brand** *m* kösöv; **~büchse** *f* odluq (*qazanlarda*); **~ esse** *f* **1.** buxarı; **2.** kürə; **~hahn** *m* yanğın krantı; **~haken** *m* **1.** yanğın qarmağı; **2.** odçəkən, atəşkeş; **~herd** *m* **1.** ocaq, kürə; **2.** *məc.* yanğın mənbəyi; **~lärm** *m* **1.** yanğın həyəcanı; **2.** *hərb.* döyüş hay-küyü; **~lilie** *f* qırmızı zanbaq; **~linie** *f hərb.* atəş xətti; **~löscher** *m* yanğınsöndürən; **~(lösch) mannschaft** *f* yanğınsöndürən dəstə, yanğın komandası; **~melder** *m* yanğın siqnalı; **~nest** *n hərb.* atəş nöqtəsi; **~probe** *f tar.* atəşlə imtahan (yoxlama) (*orta əsrlərdə*); **die ~ bestehen*** 1) ən çətin imtahandan çıxmaq; 2) ilk sınaqdan keçmək (*döyüşdə*); **~raum** *m* odluq (*sobada*); **~rohr** *n* buxarı; **~schaden** *m* yanğından zərər; **~schein** *m oh. pl* alov şəfəqi; **~spritze** *f* yanğınsöndürən nasosu; **~stätte** *f* yanğın yeri; **~stein** *m* çaxmaqdaşı; **~taufe** *f* ilk iştirak, ilk sınaq (*döyüşdə və ya mühüm bir işdə*); **~tod** *m* ölüm (*tonqalda yandırmaqla*); **~tür** *f tex.* kürənin qapısı; **~versicheruug** *f* yanğından sığorta; **~wache** *f* yanğından mühafizə dəstəsi; **~wehr** *f* yanğınsöndürən dəstə (komanda); **~werk** *n* atəşfəşanlıq; fişəng; **~zange** *f* maşa; **~zeug** *n* çaxmaqdaşı; papirosyandıran; **~zug** *m* buxarı.

féuern I *vi* **1.** yandırmaq, qalamaq (*peçi*); **2.** *hərb.* atmaq (*top, tüfəng*); II *vt* yandırmaq.

Féuer(s)brunst *f* yanğın.

Féuers || gefahr *f oh. pl* alışqanlıq, tez alışma; **~glut** *f* alov bürküsü.

Féu(e)rung *f* (10) **1.** külxana; **2.** yanacaq.

Féuerwehr || mann *m* (*pl* **-leute**) yanğınsöndürən.

Féulleton [fØjətɔ̃:] *n*~s, felyeton.

féurig *a* **1.** odlu, alovlu; **2.** *məc.* coşqun, qızğın, atəşin, istiqanlı.

féurio! *int* yanğın!, yanır!

Fibel *f* (11) **1.** əlifba kitabı; **2.** toqqa.

Fiber *f* (11) fibra, lif, tel.

fibrös *a* **1.** lifli, tel-tel; **2.** *anat.* lifli.

Fichte *f* (11) küknar ağacı, şam ağacı.

fichten *a* küknar (*sif.*).

Fichten || baum *m* şam ağacı; ağ şam ağacı; **~hain** *m* şamlıq, şam meşəsi; **~holz** *n* şam ağacı (*taxta*).

Fichten || käfer *m zool.* qabıqyeyən qurd (*şam ağacında*); **~nadeln** *pl* şam ağacı yarpağı, **~pliz** *m* ağ göbələk; **~wald** *m* şam meşəsi, şamlıq.

fidél *a* şad, şən, canlı; **ein ~es Haus** şən, zarafatcıl oğlan.

Fieber *n* (6) qızdırma; **er hat ~** onun qızdırması var; **im ~ sprechen*** sayıqlamaq (*qızdırmadan*).

fieber || frei *a* qızdırmasız; **der Kranke ist ~** xəstənin qızdırması yoxdur.

fieberhaft *a* qızdırmalı, coşqun.

Fieber || hitze *f* istilik, hərarət.

fieb(e)rig, fieb(e)risch *a* bax: **fieberhaft.**

fiebern *vi* qızdırmaq, titrədib-qızdırmaq; er **fiebert** o, titrədib qızdırır; o, qızdırma içindədir.

Fieber || rinde *f* kinə, xinin; **~n || baum** *m bot.* kinə ağacı.

Fieber || schauer *m* vicə, titrətmə, üşütmə; **~schweiß** *m* qızdırma təri; **~wahn** *m* qızdırma sayıqlaması; **~weide** *f bot.* keçi söyüdü.

fiebrig *a* bax: **fieberig.**

Fiedel *f* (11) (*ucuz qiymətli*) skripka.

Fiedel || bogen *m mus.* kaman yayı.

fiedeln *vt, vi* danqıldatmaq (*pis çalmaq*).

Fieder *f* (11) kiçik lələk.

fiedern *vt* və **sich ~** tükü gəlmək, lələklənmək (*quşlarda*).

Fiedler *m* (6) (*pis*) skripkaçı.

Figúr *f* (10) **1.** fiqura, boy-buxun; surət, sima; zahiri görünüş; **eine gute ~ haben** qəşəng boy-buxunu olmaq; **2.** heykəl; **3.** çertyoj, cizgi; **4.** *riyaz. şahm.* fiqura; ◊ **~ machen** xoşa gəlmək rəğbət oyatmaq, **eine traurige ~ spielen** miskin rol oynamaq; **eine lustige ~** zarafatcıl adam, məzəli adam.

figurieren *vt* çıxmaq, olmaq, təmsil olunmaq.

figürlich *a* canlı, əyani; məcazi; **im ~en Sinne** məcazi mənada.

Fiktión *f* (10) fiksiya.

fiktiv *a* yalan, saxta, qondarma.

Filet [-'le:] *n* **-s, -s 1.** nazik tor; **2.** file (*ət*).

Filiále *f* filial, şöbə.

Filigrán || arbeit *f* zərif iş.

Film *m* (1) **1.** film; **2.** plyonka (*foto və kino lenti*); **einen ~ drehen** film çəkmək; **heute läuft ein neuer ~** bu gün yeni film gedir.

Film || aufnahme *f* kinoçəkmə; **~druck** *m* (*pl* **-drücke**) şəklin çap olunması (*fotoda*).

filmen *vt* film çəkmək; **sich ~ lassen*** kinoya çəkilmək.

Film || industrie *f* kino sənayesi; **~star** *m*, **~stern** *m* kino ulduzu; **~sterifen** *m* kino lenti; **~verleih** *m* filmlərin kirayə verilməsi; **~vorführung** *f* filmin nümayişi.

Filter *m, n* (6) filtr, süzgəc.

filtern *vt*, **filtrieren** *vt* süzmək, süzgəcdən keçirmək.

Filz *m* (1) **1.** keçə; **2.: alter ~** *dan.* simic, qoca xəsis, zıqqı (*qoca*).

filzen I *vt* basmaq (*keçə*); II *vi* simiclik/acgözlük etmək; **III sich ~** keçələşmək (*saç, yun*); **IV** *a* keçə *s.*

filzig *a* **1.** qarışıq, pırtlaşıq (*saç və s.*); **2.** basılmış (*keçə*); **3.** xəsis, simic.

Filzigkeit *f oh. pl dan.* xəsislik, simiclik.

Filz || laus *f* yastı bit; **~pantoffel** *m* keçə ayaqqabı; **~schuh** *m* keçə çəkmə; **~sohle** *f* keçə altlıq (*ayaqqabıda*); **~stifel** *m* bax: **Filzchuh**; **~zelt** *n* alaçıq, dəyə.

Finál || satz *m qram.* məqsəd budaq cümləsi.

Finánz *f* (10) **1.** maliyyə; **2.** *pl* pul vəsaiti, maliyyə; **3.: die hohe ~** bank aləmi.

finanziéll I *a* maliyyə; II *adv* pul barəsində.

Finanziér [-'tsié:] *m* **-s, -s** maliyyəçi, maliyyə mütəxəssisi; çox varlı (pullu) adam.

finanzieren *vt* maliyyələşdirmək, pul buraxmaq, pulla təmin etmək.

Finánz || kapital *n* maliyyə kapitalı (*pul, maya*); **~lage** *f* maliyyə vəziyyəti; **~wesen** *n* maliyyə sistemi, pul vəsaiti.

Findel || haus *n* tərbiyə evi; **~kind** *n* atılmış uşaq.

finden* I *vt* **1.** tapmaq, axtarıb tapmaq; **einen Platz ~** yer tapmaq; **Befall ~** müvəffəqiyyət qazanmaq; **Gehör ~** qəbul olunmaq, dinlənilmək; **Geschmack ~** *an etw.* xoşa gəlmək, ürəyə yatmaq; **Wiredspruch ~** etiraz yaratmaq, etiraza səbəb olmaq; *j-n* **nicht zu Hause ~** kimisə evdə tapmamaq; **es findet keinen Glauben** buna heç kim inanmır; **2.** razı olmaq, saymaq, zənn etmək; **ich finde** zənnimcə, fikrimcə; **das ist so gut, wie gefinden** bu, demək olar ki, müftədir; **das ist für ihn gefundenes Fressen** bu onun üçün göydəndüşmə yemdir; II **sich ~ 1.** tapılmaq; **das Buch hat sich gefunden** kitab tapıldı; **2.** (*in A*) öyrəşmək, uyğunlaşmaq; qatlaşmaq; **3.** (*zu D*) qoşulmaq; **sich zueinander ~** dostlaşmaq, curlaşmaq; **4.** olmaq; **er fand sich bereit** o hazır idi; **das wird sich ~** 1) gələcək göstərər; 2) düzələr, yoluna düşər; III *vimp:* **es fand sich, daß ...** məlum oldu ki ...

Finder *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** nəyisə tapan şəxs; **2.** ov iti; **3.** *geol.* kəşfiyyatçı, axtarışçı.

Finder || lohn *m* tapıntı üçün mükafat.

findig *a* zirək, özünü itirməyən; **ein ~er Kopf** hazırcavab/zirək mahir adam.

Findling *m* (1) **1.** tapılmış uşaq; atılmış uşaq; **2.** *geol.* buzlaq daşı, qaya parçası.

Finésse *f* (11) **1.** incəlik; **2.** fənd.

fing "fangen" felinin *Impf*'i.

Finger *m* (6) barmaq (*əldə*); **drei ~ breit** üç barmaq enində; **keinen ~ breit** zərrə qədər də yox; **der kleine ~** çeçələ barmaq; ◊ j-m **den kleinen ~ geben** *məc.* kimisə cüzi köməklik göstərmək; **mein kleiner ~ sagt mir das** bu, ürəyimə damıb; ◊ j-m **auf die ~ klopfen** *məc.* kiminsə əlinəəlinə döymək (*pis əməldən çəkindirmək*); **(eins) auf die ~ bekommen*** *məc.* qulaqburması almaq; **durch die ~ sehen*** *məc.* barmaqarası baxmaq; *j-m* **auf die ~ sehen*** kimisə gözdən qoymamaq; **nicht einen ~** *für etw.* **krümmen** əlini ağdan-qaraya vurmamaq; **lange ~ haben** *dan. əliuzunluq eləmək; etw.* **im kleinen ~ haben,** *etw.* **an den ~n hersagen** nəyisə mükəmməl bilmək.

finger || breit *a* barmaq endə; **~dick** *a* barmaq qalınlığında; **~fertig** *a* çevik, zirək, cəld; *məc.* əldən iti.

Finger || fertigkeit *f* cəldlik, diribaşlıq, zirəklik; *mus.* barmaqların cəldliyi; *məc.* əldən iti (*oğru haqqında*).

finger || förmig *a bot.* barmaqşəkilli, barmağabənzər.

Finger || hut *m* **1.** oymaq, üsküк; **2.** *bot.* üsküкotu.
finger || lang *adv:* **alle ~** hər dəqiqə, hər dəqiqədə.
Fingerling *m* (1) **1.** *tib.* barmağa taxılan rezin; **2.** taybarmaq əlcək.
finger || los *a* barmaqsız.
fingern I *vi* bir-bir seçib ayırmaq (*barmaqla*); **II** *vt* nəyəsə barmaqla toxunmaq; **wir werden die Sache schon ~** *dan.* biz artıq bu işi yoluna qoyarıq.
Finger || nagel *m* dırnaq (*əl barmağında*); **~ring** *m* üzük, qaşlı üzük; **~spitze** *f* barmaqucu.
Fingerspitzen || gefühl *n oh. pl* **1.** toxunma hissi, barmaqlarla hiss etmə; **2.** *məc.* duyğu; "altıncı hiss".
Finger || zeig *m* (1) göstərmə, işarə.
fingieren *vt* özündən uydurmaq, özünü yalandan göstərmək.
fingiert *a* qondarma, saxta, uydurma.
Finish [-niʃ] *n* -es, -es *idm.* finiş (*həmç. məc.*).
Fink(e) *m* (8, 9) *zool.* alacəhrə (*quş*).
Finne I *m* (9) fin (*xalq*).
Finne II *f* (11) **1.** sızanaq; **2.** finna, yastı qurdların sürfəsi; **3.** üzgəc (*balıqda*); **4. ~ des Hammers** *tex.* çəkic zərbəsi.
finnig *a* **1.** finnalı (*donuz haqqında*); **2.** sızanaqlı.
finnisch *a* fin.
Finn || land *n coğr.* Finlandiya.
Finn || länder *m* (6), **~in** *f* (12) finli (*kişi, qadın*), Finlandiya sakini.
finster *a* **1.** qaranlıq, zülmət, tutqun (*hava*); qalın, sıx, keçilməz (*meşə*); **2.** *məc.* sərt, **Firma** *f* **-, -men** firma, ticarət və ya sənaye müəssisəsi.
Firmaмént *n* (2) göy qübbəsi, səma.
firn *a* keçənilki, köhnə (çaxır), xarlamış (*dağ qarı*).
Firn 1. *m* (1) *geol.* firn, daimi qar; **2.** *m* (13) daima qarla örtülü olan dağ zirvəsi.
Firne || wein *m* keçənilki çaxır, birillik çaxır.
Firnis *m* (3) **1.** əlif yağı; lak; **fetter ~** yağlı lak; **mit ~ überziehen*** laklamaq; **2.** şıq, zahiri parlaqlıq.
firnissen *vt* laklamaq.
First *m* (1), **Firste** *f* (11) **1.** zirvə (*dağda*); **2.** damın beli; **3.** *məd.* yeraltı mədəndə dam.
Fisch *m* (1) balıq; **2. die ~e** *astr.* Hüt bürcü; ◊ **weder ~ noch Fleisch** *məc.* nə ətdir, nə balıq; nə ölüyə hay verir, nə diriyə pay; nə tüfəngə çaxmaqdır, nə dümbəyə toxmaq; **3.** *mətb.* özgə hərf; ◊ **das sind faule ~e** *dan.* bu, boş-boş bəhanədir.
Fisch || angel *f* tilov, qarmaq.
fisch || arm *a* balıq az olan, az balıqlı.
Fisch || bär *m zool.* ağ ayı.
Fisch || behälter *m* diri balıq saxlanılan hövzə; **~bein** *n oh. pl* balina; **~blut** *n* balıq qanı; **~blut haben** *məc.* ehtirassız (*soyuq, şövqsüz*) olmaq; **~brut** *f* bala balıqlar.
fischen *vt, vi* balıq tutmaq; **Perlen ~** mirvari axtarmaq; *etw.* **aus der Schüssel ~** *məc.* qazandan xörəyi qaşıqla götürmək; ◊ **im Trüben ~** *məc.* bulanlıq suda balıq tutmaq (*fürsətdən istifadə etmək*).
Fischer *m* (6) **1.** balıqçı; **2.** *zool.* qutan (*balıq-

~kasten *m* balıq hovuzu; **~kiemen** *pl* qəlsəmə; **~koder** *m* tələ yemi, yem (*balıq və s. ovlamaq üçün*); **~korb** *m* torba, tor (*balıq tutmaq üçün*); **~kost** *f* balıqdan hazırlanmış xörək.
Fisch || kümmel *m bot.* zirə.
Fisch || kutter *m* balıq tutmaq üçün gəmi; balıqçı kateri; **~laich** *m* balıq kürüsü (*təzə*); **~leim** *m* sindetikon (*yapışqan növü*); **~lurche** *pl zool.* amfibiya (*suda-quruda yaşayanlar*).
fisch || reich *a* balıqla zəngin.
Fisch || rogen *m* balıq kürüsü (*təzə*), **~suppe** *f* balıq şorbası; **~tran** *m* balıq yağı; dəniz heyvanlarının piyi (*əridilmiş*); **~zaun** *m* balıq tutmaq üçün gölməçə; **~zucht** *f* balıqçılıq, süni balıq yetişdirmə; **~zug** *m* balıq ovu mövsümü; balıqtutma.
Fiskus *m* -, və -, **Fisken** dövlət xəzinəsi, fisk.
fisplen *vi,* **fispern** *vi* pıçıltı ilə danışmaq.
Fistel *f* (11) **1.** *tib.* fistula, dəlik; **2.** *mus.* falset (*zil kişi səsi*).
fistulös *a tib.* fistul, dəlikşəkilli.
Fittich *m* (1) **1.** qanad, qanadcıq (*çox vaxt quşlarda*); **2.** *məc.* yurd, yer; *j-n* **unter seine ~e nehmen*** *məc.* kimisə öz qanadı altına almaq; **3.** *pl* ətək (*paltarda*).
Fitzel || band *n* zivə, şərid, paltarasılan ip.
fix I *a* **1.** möhkəm, bərk, müəyyən; dəyişməyən; **~es Kapital** *iqt.* əsas sərmayə; **~es Gehalt** dəyişməyən (sabit) maaş; **das ist eine ~e Idee von dir** sən bunun dəlisisən; **2.** zirək, çevik, diribaş; **ein ~er Kerl** qoçaq, dəliqanlı cavan; **er ist ~** o zirəkdir (çevikdir); **II** *adv* cəld, diribaş, diri, tez; **~ und fertig** tam hazır.
Fläche *f* (11) **1.** yastılıq, düzlük; üz, səth; düzəngah, səhra; **2.** düzənlik, ovalıq.
Flách || eisen *n* tənəkə.
flächen *vi,* **flächen** *vt* hamarlamaq, düzəltmək, yastılamaq.
Flächen || einheit *f riyaz.* kvadrat vahidi; səthin ölçü vahidi **~inhalt** *m riyaz.* sahə həcmi (tutumu); **~leistung** *f tex.* səth vahidliyinə düşən qüvvə; **~maß** *n* kvadrat ölçü; **~messung** *f* səthin ölçüsü; *oh. pl* planimetriya (*həndəsənin səth üzərindəki fiqurlardan bəhs edən hissəsi*).
Flách || fisch *m zool.* kambala, qalxan balığı.
Fláchheit *f* (10) kobudluq, şitlik.
=flächig (*mürəkkəb sözün ikinci hissəsi kimi*): =üzlü; **séchs || flächig** altıüzlü.
Flách || kopf *m məc.* kütbeyin; **~land** *n oh. pl* düzəngah, ovalıq.
Flachs *m* **-es,** *oh. pl bot.* kətan.
Fláchs || bau *m oh. pl* kətançılıq.
fláchs || blond *a* sarışın, açıq-qızılı.
Fláchs || breche *f k.t.* kətanəzən maşın; **~brechen** *n* kətandarama.
fláchse(r)n *a* kətan.
Fláchs || faden *m* **1.** kətan sap; **2.** kətan iplik; **~haar** *n* sarışın saç; **~hechel** *f tex.* kətandarayan; **~kopf** *m* sarışın adam; **~lilie** *f bot.* Yeni Zelandiya kətanı; **~röste** *f oh. pl* kətanı islatma, suyaqoyma; **~schäbe** *f* kətan çırbıtı, **~schwinge** *f* kətançırpan maşın; **~spinnerei** *f* kətanəyirən fabrik.
Fláchs || zange *f* yatsıdodaq (*kəlbətin*).
flácken *vt* **1.** çırpmaq, daramaq (*yun, kətan*); **2.** içalatını təmizləmək (*balığın*).
flácк(e)rig *a* sayrışan.
Fláck

Flággen || signal *n* bayraqla siqnal vermə; gəmi siqnalı; **~stange** *f*, **~stock** *m* bayraq ağacı.

Flágg || offizier *m dəniz.* flaqman; **~schiff** *n dəniz.* admiral (flaqman) gəmisi.

flagránt *a* aşkar; yolverilməz; **in ~i** *hüq.* cinayət başında (üstündə); **jn in flagranti ertappen** kimisə cinayət başında yaxalamaq (tutmaq).

Flák || abwehr *f* hava müdafiəçisi; **~soldat** *m* zenit topçusu; **~artillerie** *f* zenit artilleriyası.

Flakon [flaˈkɔ̃:] *n* -s,-s flakon, ətir şüşəsi.

Fláme *m* (9), **Flámin** *f* (12) fələmənq, hollandiyalı (*kişi, qadın*).

Flamingo *m* -s, -s *zool.* flaminqo (qızılqaz).

flámisch *a* fələmənq, fələməngi.

flámmbar *a* tezalışan, oda həssas.

Flámme *f* (11) alov, atəş (*çox vaxt pl*); **in ~n ausbrechen*** od tutmaq, od almaq, alışmaq; **in ~n stehen*** alovlanmaq, od tutub yanmaq; **in ~ aufgehen* 1.** yanıb qurtarmaq; **2.** *məc.* ehtiras; **3.** *dan.* böyük həvəs (maraq), qızğın məhəbbət.

flámmen *vi* alışmaq, şiddətlə yanmaq.

flámmend *a* alovlu; odlu, parlaq.

Flámmen || tod *m* odda yanma (ölmə); **~werfer** *m hərb.* odsaçan, odpüskürən (*silah*).

flámmig *a*: **~er Stoff** cod parça.

Flámm || ofen *m tex.* əritmə sobası; **~punkt** *m fiz.* alovlanma nöqtəsi; **~rohr** *n tex.* dəm bacası; **~ruß** *m* his, qurum.

Flanéll *m* (1) flanel (*parça*).

Flaneur [-ˈnØ:r] *m* (1) veyl, avara.

flanieren *vt* avara-avara gəzmək, boş-boş veyllənmək.

Flánke *f* (11) **1.** böyür (*heyvanlarda*); **2.** tərəf; **3.** *hərb.* cinah, qanad; **in die ~ fallen*** cinahlardan hücum etmək; **die ~ umgehen*** yandan gəlib arxasına keçmək.

Flan(t)sch *m* (1), **Flán(t)sche** *f* (11) *tex.* flans (*dəmir boruları bir-birinə bənd etmək üçün onların uclarında olan yastı dairə*).

Flásche *f* (11) **1.** butulka, şüşə; mehtərə (*çiyindən asılan su qabı*), **~ mit eingeschiffenem Stöpsel** kip tıxaclı şüşə; **Leidener ~** *elek.* Layden bankası; **2.** *hərb., kim.* balon; **3.** əmzik şüşəsi; **einem Kinde die ~ geben*** uşağı əmziklə yedizdirmək.

Fläschen || bier *n* şüşə pivəsi; **~hals** *m* şüşə boğazı; **~keller** *m* şərab anbarı; **~kork** *m* tıxac; **~kürbis** *m* balqabaq; **~wein** *m* şüşə şərabı; **~zug** *m tex.* blok; tal, polispast; qaldırıcı bloklar sistemi.

Flátter || geist *m* yüngül, yelbeyin adam.

flátterhaft *a* yüngülxasiyyət, yelbeyin.

Flátter || mine *f hərb.* fuqas (*partlayıcı mina*).

fláttern *vi* **1.** (h) yellənmək; **2.** (*h, s*) *məc.* hərdəmxəyallıq (dəmdəməkilik) etmək.

Flátter || rüster *f bot.* qarağac; **~tiere** *pl zool.* gecə quşları, yarasalar.

flau *a* zəif, süst; cansız, ölüvay; ◊ **mir ist ~** mən özümdə deyiləm; əhvalım xarabdır.

Fláue *f oh. pl,* **Fláuheit** *f oh. pl* **1.** zəiflik, süstlük; ölgünlük; **2.** durğunluq (*işdə*).

Flaum *m* -(e)s, *oh. pl* narın tük.

Fláu || macher *m* **1.** *siy.* məğlubiyyətçi; **2.** *iqt.* aksiyaların qiymətini aşağı salan şəxs.

Flaum || bart *m* **1.** zərif tük (*yeniyetmələrdə üzdən çıxan tük*); **2.** *dan.* uşaq, körpə (*təcrübəsiz mənasında*); **~bett** *n* pərqu yatağı; **~feder** *f* narın, pərqu (*tük*).

fláum || haarig, flaumig *a* narın tüklü, xovlu.

fláum || weich *a* **1.** pərqu kimi yumşaq; **2.** ilıq (*yumurta*).

Flaus *m* (1), **Flausch** *m* (1) **1.** çəngə (*saç*); **2.** pamazı (*yumşaq yun və ya ip parça*); kastor (*mahud növü*).

Fláuse *f* (11) *çox vaxt pl* səbəbsiz bəhanə, boyun qaçırma.

Fláusen || macher *m* **1.** zarafatçı, hənəkçi; **2.** bəhanə gətirməyi sevən, bəhanə gətirən, hiyləgər; kələkbaz.

Fléchse *f* (11) *anat.* vətər.

flechsig *a anat.* damarlı, damarları görünən.

Fléchte *f* (11) **1.** hörük (*saçdan, tükdən*); **2.** *bot.* şibyə; **3.** *tib.* dəmrov.

flechten* *vt* hörmək (*saç, aklıl*); **Bänder ins Haar ~** saça bağ hörmək.

Flécht || matte *f* həsir, qapçaq; **~weiden** *pl* söyüd çubuqları; **~werk** *n oh. pl* toxunma mal; **~zaun** *m* hörmə çəpər.

Fleck *m* (1) **1.** yer; **sich nicht vom ~e rühren** yerindən tərpənməmək; **auf dem**

alten ~e köhnə yerində; **nicht vom ~e kommen*** yerindən tərpənməmək; ◊ **das Herz auf dem rechten ~ haben** *məc.* cəsarətli olmaq, əsil insan olmaq, xeyirxah, düz, ədalətli olmaq; **den Mund / das Maul auf dem rechten ~ haben** dildən pərgar olmaq; **2.** ləkə; **blauer ~** göy, qançır; **ein weißer ~ im Auge** tiə, ağ (*göz qarasına düşən ağ ləkə*); **3.** bir parça torpaq; **ein ~ Erde** bir qarış torpaq (*yer*); **4.** yamaq, pinə; ◊ **den ~ neben das Loch setzen** başdansovdu işləmək.

flécken I *vt* ləkələmək, bulamaq, çirklən-dirmək; **II** *vi* çirklənmək, bulanmaq; **III** *vimp* yaxşı getmək (*iş*).

Flécken *m* (7) **1.** ləkə; *məc.* rüsvayçılıq; **2.** qəsəbə.

flécken || frei, ~los *a* **1.** ləkəsiz, təmiz; **2.** *məc.* eyibsiz, nöqsansız, ləkələnməmiş.

Fléck || fieber *n* səpmə yatalaq.

fléckig *a* çirkli, ləkəli; xal-xal.

Fléck || leder *n* gön (*yamaq, pinə üçün*); **~typhis** *m* səpmə yatalaq.

fléddern *vt* qarətlə məşğul olmaq, qarət etmək (*cəbhədə*).

Fléder || maus *f* yarasa; **~wisch** *m* qanad (*quş*); süpürgə (*lələkdən*); **sie ist ein rechter ~wisch** o, xalis yelbeyindir.

Flégel *m* (6) **1.** *k.t.* toxmaq, paya; **2.** *məc.* qaba adam, qanmaz, tərbiyəsiz.

flégeln I *vt* **1.** (*toxmaqla taxıl*) döymək; **2.** kimisə döymək; **II** *vi* və **sich ~** özünü kobud aparmaq, xuliqanlıq etmək.

fléhen *vi* (*um A*) yalvarmaq, yalvar-yaxar etmək (*nə üçünsə*).

fléhentlich I *a* yalvarıcı, yalvaran; **~e Bitte** yalvarma, yalvarış, ləlirti; **II** *adv* yalvararaq; yalvara-yalvara; **~ bitten*** yalvarmaq, yalvar-yaxar etmək.

Fléisch *n* -es, *oh. pl* **1.** ət; **gesalzenes ~** duzlanmış ət, qaxac ət; **2.** lət, meyvənin əti; **3.** *məc.* bədən, cisim; ◊ **das ist ihm in ~ und Blut übergegangen** *məc.* bu onun etinə-qanına işləyib; **sich ins eigene ~ schneiden*** öz-özünə zərər vurmaq; **~ vom ~** *məc.* qanı – qanından, canı – canından.

Fléisch || bank *f* **1.** qəssab piştaxtası; **2.** ət dükanı; **~beschau** *f* ətin sanitar müayinəsi (*baxılması*); **3. ~blume** *f* çəmən yoncası; **~brühe** *f* bulyon, ət suyu.

Flélscher *m* (6) qəssab; ◊ **da guckt der ~ (her)aus** *zar.* filankəs lüt üryandı.

Fléischer || laden *m* ət dükanı.

fléischern *a* ət, ətlik.

fléisch || farben, ~farbig *a* ətrəngi; ətrəngli; **~fressend** *a zool.* ətyeyən.

Fléisch || fresser *m* ətyeyən heyvan; **~gericht** *n* ət xörəyi; **~gift** *n* ət zəhəri; **~hauer** *m* qəssab.

fléischig *a* ətli, kök, lətli.

Fléisch || kost *f* ət xörəyi.

fléischlich *a* cismani; şəhvani.

Fléisch || seite *f* dərinin astar üzü; **~vergiftung** *f* ətdən zəhərlənmə; **~waren** *pl* ət məmulatı; **~wolf** *m* ətmaşını; ətçəkən maşın; **~wucherung** *f tib.* artıq ət, artıq ətcik.

Fleiß *m* -es, *oh. pl* səy, cəhd; işə can yandırma; **mit ~** 1) səylə; 2) qəsdlə, bilə-bilə; ◊ **ich habe es nicht mit ~ getan** mən bunu qəsdən etməmişəm; **~ auf etw. verwenden*** nəyəsə cəhd etmək (gücünü) sərf etmək.

fléißig I *a* çalışqan, işə can yandıran, səyli; **II** *adv* səylə, cəhdlə, çalışqanlıqla; **das Theater ~ besuchen** tez-tez teatra getmək.

flektieren *vt qram.* hallandırmaq; dəyişdirmək, təsrif etmək.

flénnen *vi* inildəmək, ağlayıb-sızlamaq.

Flénner *m* (6), **~in** *f* (12) ağlağan, daim ah-vay edən (*kişi, qadın*).

Flenneréi *f* (10) sızıldama, ah-vay etmə.

Flet *n* (2), **Flete** *f* (11) kanal, qanov.

flétschen *vt* **1.: die Zähne ~** dişləri qıcamaq; **2.: Metalle ~** metalı çəkiclə yastılamaq.

Flexión *f* (10) *qram.* sözün dəyişməsi; hallandırma, hallanma, təsrif.

Flick *m* (1) bax: **Flicken I.**

Flick || arbeit *f* yamama, gözəmə.

flicken *vt* yamamaq, gözəmək, yamaq salmaq; ◊ *j-m* etw. **am Zeuge ~** öcəşmək, kimisə sancmaq.

Flicken 1. *m* (7) yamaq, pinə; **2.** *n* -s, *oh. pl* təmir etmə.

Flick || lappen *m* pinə, yamaq; **~schneider** *m* yamaqçı; **~schuster** *m* pinəçi; **~werk** *n oh. pl* **1.** parça-tikədən hazırlanmış mal; **2.** *məc.* kompilyasiya (*müstəqil təd qiqat*

aparılmadan başqalarının əsərlərindən istifadə yolu ilə düzəldilən əsər); **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) əlavə edilmiş (yamaq) söz (*vəzn və ya qafiyənin düz gəlməsi üçün*).

Flieder *m* (6) *bot.* **1.** kəndalaş; **2.** yasəmən.

Fliege *f* (11) **1.** milçək; **spanische ~** qabar böcəyi; **kleine ~** mığmığa, hünü; ◊ **es ärgert ihn die ~ an der Wand** *məc.* ən xırda bir şey onu əsəbiləşdirir; **zu**

Fliese *f* (11) *tikin.* tava daşı, sal; metlax tavası.

Fließ *n* (2) kiçik çay.

Fließ || arbeit *f oh. pl* konveyer sistemli istehsal; **~band** *n* konveyer.

fließen* *vi* (s) **1.** axmaq, tökülmək; **ins Meer ~** dənizə axmaq/tökülmək; **2.** ərimək.

fließend I *a* axan, axar; *məc.* rəvan, səlis, sərbəst; **~es Band** bax: **Fließband**; **~es**

Flócke *f* (11) qar dənəciyi; bir çəngə (*yun*); *pl* topa; **in ~n** topa-topa.

flóckig *a* xovlu, yumşaq tüklü.

Flóck || seide *f:* ipək çöpüyü (*ipək darayarkən qalan tullantı*); **~wolle** *f* yun çöpüyü (*yun daranarkən qalan tullantı*).

flog "**fliegen**" *felinin impf'i.*

floh "**fliehen**" *felinin impf'i.*

mək; **ein ~er Verkäufer** diribaş satıcı; **II** *adv* igidcəsinə, qoçaqcasına.

Flótte *f* (11) donanma, flot.

Flótten || abkommen *n* dəniz müqaviləsi (*dövlətlər arasında*); **~bau** *m oh. pl* donanma quruculuğu; **~chef** *m* donanma komandanı; **~manöver** *n* dəniz manevrəsi; **~station** *f* hərbi-dəniz bazası.

Flügel *m* (6) **1.** qanad (*quş*); (*j-m* **die ~ stutzen** *məc.* kiminsə qol-qanadını sındırmaq; **die ~ hängen lassen*** ruhdan düşmək, məyus olmaq; **sich die ~ verbrennen*** *məc.* ağzı yanmaq (*uğursuzluğa uğramaq*); **2.** tay, lay, qanad (*qapıda*); **3.** *tex.* lifdidən; **4.** *hərb.* qanad, cinah; **5.** pər; **6.** royal; **7.** fligel (*binada*).

Flügel || abstand *m av.* qanadlar arasında olan məsafə; **~decke** *f zool.* üst qanadlar (*böcəkdə*).

flügel || lahm *a* qanadı sınıq; **~los** *a* qanadsız.

Flügel || mann [illegible]

Fluh *f* (3) dik qaya.

Flúidum *n* -s,-da mayelik, duruluq.

Fluktuatión *f* (10) **1.** dəyişkənlik, qeyri-sabitlik (*işçi qüvvəsi*); **2.** *fiz.* amplituda.

Flúnder *n* (6), *f* (11) *zool.* qalxan balığı, kambala.

Flunkeréi (10) yalan, uydurma, gopçuluq.

flúnkern *vi* **1.** parıldamaq, titrək parıltı vermək; **2.** *dan.* bir az üstünə qoymaq (*sözün*); gözdən pərdə asmaq.

Flunsch *m* (1) *ləhc.* məzəli sifət; **einen ~ machen** dodaqlarını sallamaq, qəzəb

flüstern *vt* pıçıldamaq, xışıldamaq; **ins Ohr ~** qulağa pıçıldamaq; **ich werde dir etw. ~!** *dan.* fikrimi sənə açıq deyəcəm.

flüsternd *a* pıçıltı ilə.

Flut *f* (10) **1.** qabarma (*dənizdə*); **mit der ~ fahren** qabarmada üzmək; **die ~ fällt [steigt]** su enir [qalxır]; **2.** *pl* dalğalar, ləpələr; **3.** *məc.* sel, axın; **eine ~ der Tränen** göz yaşı seli.

flúten I *vi* (h, s) **1.** axmaq; **2.** dalğalanmaq, ləpələnmək (*dəniz*); **3.** *məc.* axışıb (tökü-

nəticələnmək; **es folgt daraus, daß...** bundan belə nəticə çıxır ki ...; **wie folgt** aşağıdakı kimi.

fólgend *a* sonrakı, gələcək; **das ~e Jahr** gələn il; **auf ~e Weise** aşağıdakı kimi, bu cür, bu üsulla; bu minvalla.

fólgender || maßen, ~weise *adv* bu qayda ilə, bu üsulla.

Fólgen || reihe *f* ardıcıllıq, seriya, sıra.

fólgen || schwer *a* pis nəticələnə bilən, ağır nəticə doğura bilən; fəlakətli, bədbəxt.

Förde *f* (11) *coğr.* fyord.
Förder || arbeit *f* qaldırma işləri; *məd.* filizi yuxarıya daşıma işi; **~bahn** *f məd.* filiz daşımaq üçün yol; **~band** *n tex.* konveyer.
Förderer *m* (6) **1.** mesenat; hami, havadar; **2.** *tex.* transportyor (konveyer); **3.** *məd.* yeraltı mədənlərdə vaqonet və ya arabacıqla filiz daşıyan fəhlə.
Förder || gerüst *n məd.* qaldırıcı mexanizm üçün qurğu; **~göpel** *m məd.* mədənqaldırıcı maşın; **~gut** *n tex.* daşınan (qaldırılan) yük; **~hund** *m məd.* kömür daşıyan vaqonet; **~korb** *m məd.* qaldırıcı qurğu.
förderlich *a* xeyirli, yararlı.
fördern *vt* **1.** (*von D*) tələb etmək; **2.** çağırmaq (*duelə, yarışa*).
fördern *vt* **1.** kömək etmək, imkan yaratmaq (*kiməsə, nəyəsə*); sürətləndirmək, irəli aparmaq; **2.:** zu Tage ~ 1) *məd.* əldə etmək, çıxartmaq (*filiz, kömür*); 2) *mac.* açmaq.
Förder || rinne *f tex.* aparıcı nov, nov yolu; **~schacht** *m məd.* qaldırıcı şaxta; **~turm** *m məd.* filizqaldıran qüllə.
Förderung *f* (10) **1.** (*auf A, nach D*) tələb; ehtiyac (*nəyəsə*); **~en stellen** tələb qoymaq; **2.** çağırış; çağırma (*duelə, yarışa*).
Förderung *f* (10) **1.** imkan yaratma; sürətləndirmə; **2.** qaldırılma; gətirilmə; **3.** *məd.* filiz daşıma; filiz aparma.
Forélle *f* (11) ala balıq.
forénsisch *a* **1.** məhkəmələr; **2.** zahiri, xarici.
Förke *f* (11) yabə, şana.
Förle *f* (11) bax: **Főhre.**
Form *f* (10) **1.** forma; surət, obraz; görünüş; model, fason; **in ~ von ...** görkəmdə ... şəkildə ..., **er ist heute in ~** *idm.* o bu gün formadadır [formada deyil]; **nach der ~** formasına görə; **der ~ wegen** formadan ötrü; **aus der ~ bringen*** formanı, fasonu korlamaq; *mac.* pərt etmək, ovqatını təlx etmək; **aus der ~ kommen*** formasını itirmək; *mac.* kefi pozulmaq, dilxor olmaq; **2.** *çox vaxt pl* ədəb, nəzakət; **die ~en wahren** ədəb qaydalarını gözləmək; **3.** *gram.* növ; **tätige ~** felin məlum növü; **leidende ~** felin məchul növü.
formál *a* formal, şəkli.
Formálien *pl* rəsmiyyət.
Formalität *f* rəsmilik, formallıq.
Fórm || änderung *f tex.* deformasiya; formasını dəyişmə.
Formát *n* (2) ölçü, əndazə, format; **ein Mensch von ~** görkəmli/böyük adam.
Formatión *f* (10) **1.** formasiya; **2.** *hərb.* yeni düzəlmiş hərbi hissə; hərbi hissə.
Fórmel *f* (11) *riyaz., kim., fiz.* formula; **auf eine kurze ~ gebracht** bir sözlə, sözün qısası.
forméll *a* formal, zahiri, şəkli.
formen *vt* formalamaq, qəlibə salmaq, şəklə salmaq.
Förmen || lehre *f* morfologiya.
Förmer *m* (6) qəlibçi, ştampçı (*fəhlə, usta*).
Formeréi *f* (10) **1.** *tex.* qəlibə tökmə, ştamplama; **2.** qəlibləmə emalatxanası.
Fórm || guß *m tex.* fasonlu (şəkilli) tökmə.
formieren I *vt* formaya salmaq, müəyyən bir şəkil vermək; **II sich ~** düzəlmək.
Formierung *f* (10) formalaşma; müəyyən bir şəklə salma (düşmə).
=fórmig (*mürəkkəb sözün ikinci hissəsi kimi*) =şəkilli, =vari, =bənzər **ring || fórmig** halqavari.
fórmlich I *a* **1.** formal; **2.** şəkli, əsil, həqiqi; **II** *adv* **1.** rəsmi; **2.** qətiyyən, tamamilə; **man könnte ~ verzweifeln** həqiqətən ümidi kəsmək olardı.
form || los formasız, şəkilsiz, biçimsiz.
Fórm || losigkeit *f* (10) **1.** formasızlıq, şəkilsizlik; **2.** *mac.* ədəb qaydalarını gözləməmə, tərbiyəsizlik.
Fórm || sache *f:* **das ist nur ~** bu yalnız rəsmiyyətdir; **~sand** *m* qəlib qumu.
Formulár *n* (2) formulyar, blanki.
formulieren *vt* bildirmək.
form || vollendet *a* formaca mükəmməl.
fórm || widrig I *a* formaya əks; **II** *adv* formaya uyğun olmayaraq.
forsch *a* dəliqanlı, igid, qoçaq.
fórsch || begierig *a* hər şeylə maraqlanan, hər şeyi bilmək istəyən.
fórschen *vi* **1.** (*nach D*) tədqiq etmək, araşdırmaq; **2.** soruşub bilmək, öyrənmək (*kimsə, nəsə haqqında*).
fórschend *a* hər şeyi bilmək istəyən, çox diqqətli, zəndlə baxan; **er sah mich ~ an** o, zəndlə mənə baxdı.

Fórscher *m* (6) tədqiqatçı, alim.
Fórscher || geist *m oh. pl* hər şeyi bilmək istəyən alim; çox böyük tədqiqatçı.
Fórschung *f* (10) **1.** tədqiqat; araşdırma; **2.** axtarış, axtarma.
Fórschungs || reise *f* elmi ekspedisiya.
Forst *m* (1), (10) meşə, iynəyarpaqlılar meşəsi.
Forstéi *f* (10) **1.** meşəbəyilik; **2.** meşəbəyi evi.
Förster *m* (9) meşəbəyi.
Försteréi *f* (10) bax: **Forstéi.**
Fórst || frevel *m* meşənin qanunsuz olaraq qırılması; **~wirt** *m* meşəçi, meşəçilik mütəxəssisi.
fort *adv* **1.** kənara, uzağa; **~ (mit dir)!** rədd ol!, itil!; **2.** sonra, daha sonra; **und so ~** (*qıs. i.s.f.*) və beləliklə, sonra; **weiter ~** daha uzaqda; **nur immer ~!** davam etdirin! **3.** olmama, uzaq olma; **seine Uhr ist ~** o, saatını itirib; **sie sind ~** onlar getdilər; **4.** irəli, qabağa; **es will mit der Sache ~** işimiz irəliləmir, iş yerimir; **in einem ~** fasiləsiz, arası kəsilmədən; **~ und ~** həmişə, daim.
fort- *prəf.* l) irəliləmə; 2) hərəkətin davam etməsini; 3) uzaqlaşmanı bildirir (*fellərlə gəldikdə ön şəkilçi kimi işlənir*).
fort || ab, fort || an *adv* gələcəkdə, bundan sonra, bu gündən etibarən.
fórt || arbeiten *vt* işi davam etdirmək, işləməkdə davam etmək.
Fórt || bestand *m oh. pl,* **~bestehen** *n oh. pl* sonrakı (gələcək) yaşayış.
fórt || besteh(e)n* *vi* yaşamaqda davam etmək, mövcud olmaq.
fórt || bewegen *I vt* yerindən tərpətmək; **II sich ~** irəli hərəkət etmək.
Fórt || bewegung *f* (10) irəli hərəkət; yerdəyişmə, hərəkət etmə.
fórt || bilden (sich) təhsilini davam etdirmək; ixtisas dərəcəsini artırmaq.
Fórt || bildung *f* (10) təhsili davam etdirmə; ixtisas artırma; təkmilləşmə; sonrakı inkişaf.
Fórtbildungs || kurse *pl* təkmilləşmə kursları; **~schule** *f* təkmilləşmə məktəbi (*yaşlılar üçün*).
fórt || bleiben* *vi* (s) iştirak etməmək, gəlməmək; kənarda (qıraqda) qalmaq.
fórt || bringen* **I** *vt* **1.** aparmaq (*nəyisə*); uzaqlaşdırmaq (*kimisə*); rədd etmək; **2.** yetişdirmək, becərmək (*gül* və s.); **sich ~** soxulmaq, yarıb keçmək.
Fórt || dauer *f* (11) davam, müddət; sabitlik, dəyişməzlik; mətanət, möhkəmlik.
fórt || dauern *vi* davam etmək, sürmək.
fórt || dauernd *a* arasıkəsilməyən, sürəkli; daimi.
fórt || dürfen* *vi* getməyə icazə almaq; **sie dürfen nicht fort** onlar gedə bilməzlər, onlara getmək olmaz.
fórt || eilen *vi* (s) tələsik uzaqlaşmaq (çıxıb) getmək.
Fórt || entwick(e)lung *f oh. pl* gələcək (sonrakı) inkişaf.
fórt || fahren* **I** *vi* **1.** (s) getmək (*miniklə*); **2.** (h) (*mit D*) davam etdirmək, davam etmək (*nəyisə*); **sie fuhr fort zu weinen** o, ağlamağında davam edirdi; **II** *vt* aparmaq (*miniklə*).
fórt || fallen* *vi* (s) qopub düşmək; *mac.* aradan qalxmaq; **~fliegen*** *vi* (s) uçub getmək; **~führen** *vt* **1.** aparmaq; **2.** davam etdirmək.
Fórt || gang *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** getmə, çıxıb getmə; **2.** sonrakı vəziyyət (*iş, hadisənin*); **seinen ~ nehmen*** davam etmək, sürmək; **3.** müvəffəqiyyət.
fort || geh(e)n* *vi* (s) **1.** çıxıb getmək; **2.** davam etmək, sürmək.
fórt || geschritten *a* müvəffəq olan; mütəraqqi, qabaqcıl.
fórt || gesetzt *I a* fasiləsiz, daimi; **II** *adv* həmişə, daima.
fórt || helfen* *vi* **1.** kiməsə kömək etmək; **2.** kiminsə qaçmasına kömək etmək; **~huschen** *vi* (s) xəlvəti, tələsik getmək; sürüşüb aradan çıxmaq; ora-bura qaçmaq.
Fortifikatión *f* (10) *hərb.* istehkam elmi.
fortifizieren *vt hərb.* istehkam xətti düzəltmək.
fórt || jagen *I vi* (s) atla çapıb getmək; **II** *vt* qovmaq; **~kommen*** *vi* (s) **1.** getmək, çıxıb getmək; **mach, daß du fortkommst!** *dan.* itil!, rədd ol!; **2.** itmək, yox olmaq;

3. *məc.* irəliləmək, müvəffəq olmaq; özü üçün yol açmaq.

Fórt || kommen *n* -s, *oh. pl* **1.** getmə, çıxıb getmə; **2.** itmə; **3.** həyat (yaşayış) vasitələri; dolanacaq, ruzi; *j-s* **~ sichern** kimisə maddi cəhətdən təmin etmək; *j-m* **zu seinem ~ verhelfen*** kimisə ayağa qalxmağa (özünə gəlməyə) kömək etmək; **4.** müvəffəq olma; maddi cəhətdən təmin olunma.

fórt || können* *vi* **1.** getməyə iqtidarı olmaq; **2.** irəliləmə imkanı olmaq; **~lassen** buraxmaq, getməyə imkan vermək; **~laufen*** *vi* (s) **1.** qaçmaq, qaçıb getmək; **2.** davam etmək, uzanmaq.

fórt || legend *a* arasıkəsilmədən, fasiləsiz; cari, növbəti; **~e Nummern** sıra nömrəsi.

fórt || legen *vt* kənara qoymaq; **~machen I** *vi* davam etmək; **II sich ~** uzaqlaşmaq; **~müssen*** *vi* getməli olmaq; **der Brief muß noch heute fort** məktub gərək elə bu gün göndərilsin; **~nehmen*** *vt* əlindən almaq, məhrum etmək; götürmək, çəkib sürəkli, uzun sürən; **II** *adv* daimi, dəqiqəbaşı; həmişə.

fórt || wälzen I *vt* itələmək (*yana*); diyirlətmək; **II sich ~** diyirlənməkdə davam etmək; *məc.* davam etmək; **~wehen** *vt* qovub aparmaq, qabağına qatıb aparmaq (*külək*); **~werfen*** *vt* atmaq, tullamaq; **~wursteln** *vi dan.* cansıxıcı (darıxdırıcı) iş görmək; ağır və əziyyətli işlə məşğul olmaq; **~ziehen*** **I** *vt* çəkib aparmaq, sürüyüb aparmaq; **II** *vi* (s) çıxıb getmək (*mənzildən*); köçmək (*başqa yerə*).

fossil *a* yer altından çıxarılan; daşlaşmış, daşa dönmüş.

tötál *a biol.* rüşeym, embrion.

Fötus *m* (3*) *biol.* rüşeym, embrion.

fóxtrotten *vi* fokstrot oynamaq.

Foyer [foa'je:] *n* -s, -s foye (*teatrda*).

Fracht *f* (10) **1.** yük; **2.** fraxt, daşınma pulu.

Frácht || brief *m d.y.* faktura; *dəniz.* konosament; **~buch** *n* yük kitabçası (*gəmidə*).

frächten *vt* kirə etmək.

Frácht || geld *n* daşıma pulu; **~gut** *n* yük; **~kosten** *pl* daşıma xərcləri; **~schiff** *n* yük gəmisi; **~stück** *n* malın yeri, sayı; **~wagen** *m* **1.** yük arabası; **2.** *d.y.* yük vaqonu.

Frack *m* (1*) (*pl həmç.* -s) frak.

fórt || schreitend *a* irəliləyən, artan, mütərəqqi.

Fórt || schritt *m* müvəffəqiyyət, tərəqqi, irəliləmə; **~e machen** irəliləmək, tərəqqi etmək.

Fórt || schrittler *m* (6), **~in** *f* (12) *siy.* liberal (*kişi, qadın*).

fórt || schrittlich *a* proqressiv; mütərəqqi.

fórt || schweben *vi* (s) rahat uçub getmək; **~schwemmen** *vt* aparmaq (*su ilə*); **~setzen** *vt* **1.** davam etdirmək (*işi, söhbəti*); **2.** qoymaq (*kənara*), kənara çəkmək.

Fórt || setzung *f* (10) davam etdirmə; ardı, davamı; **~ folgt** ardı var.

fórt || stehlen* (sich) gizlin (xəlvəti) getmək; **~tragen*** *vt* aparmaq, götürüb aparmaq; **~treiben*** *vt* **1.** qovmaq, aparmaq; sürmək (*mal-qaranı*); **2.** *məc.* davam etdirmək nə ilə məşğul olmaq; **wenn er es weiter so forttreibt, ...** əgər o bu cür davam etdirsə...; **~währen** *vi* davam etmək, sürmək.

fórt || während I *a* aramsız, ara verməyən; sualdır, sual olunur, soruşulur; **III sich ~: man fragt sich, woher das kommt** sual olunur, bu hardan çıxır (gəlir).

Frágen *n* -s, *oh. pl* soruşma, sorğu-sual; **Mit ~ kommt man durch die ganze Welt** *ata. söz.* ≡ Soruşa-soruşa Məkkəyə gedib çıxmaq olar; ≡ Soruşmağa da pul istəmirlər ki; Soruşmaq ki pulla deyil.

frágend *a* sualedici.

Fráger *m* (6) sual edən, soruşan (*şəxs*).

Frageréi *f* (10) sorğu-sual.

Frége || satz *m qram.* sual cümləsi; **~steller** *m* (6), **~stellerin** *f* (12) sual edən, soruşan (*kişi, qadın*); **~stellung** *f oh. pl* **1.** sualın qoyuluşu; **2.** *qram.* sual cümləsində söz sırası; **~wort** *n qram.* sual sözü; **~zeichen** *n* sual işarəsi.

fragil [-'ʒi:l] *a* tezsınan, kövrək.

fráglich *a* **1.** şübhəli, mübahisəli; **2.** adı çəkilən, göstərilən; **die ~e Person** adı çəkilən şəxs.

Fráglichkeit *f* (10) şübhəlilik, mübahisəlilik, problematiklik.

frág || los *a* şübhəsiz, mübahisəsiz.

Fragmént *n* (2) fraqment, parça, hissə; qırıq.

frág || würdig *a* şübhəli, mübahisəli.

fraise [frɛ:z] *a* çiyələkrəngli.

Frége *f* (11) sual; **an** *j-n* **eine ~ stellen / richten** kimisə sual vermək; kimdənsə nəsə soruşmaq; **das ist noch eine ~** bu hələ naməlumdur (sualdır); **das ist außer ~** buna şübhə ola bilməz/yoxdur; **es ist keine ~** öz-özünə aydındır; **in ~ stellen** şübhə altına salmaq; **in ~ kommen*** nəzərə alınmaq; **das kommt nicht in ~** bu haqda heç söz ola bilməz; **die ~ aufrollen** məsələ qaldırmaq; **das gehört nicht zur ~** bunun işə dəxli yoxdur; **zur ~ stehen*** gündəlikdə durmaq (*iclasın*).

Frége || bogen *m* anket; **~fürwort** *n* (*pl* **-fürworter**) *qram.* sual əvəzliyi.

frágen I *vt, vi* (*über, az halda um A, nach D, wegen G*) soruşub bilmək, xəbər almaq (*kimisə, nəyisə*); **ohne (um Erlaubnis) zu ~** icazəsiz, icazə almadan; *j-n* **über** *etw.* **um Rat ~** kimləsə nə haqdasa məsləhətləşmək; **ich frage nicht danach** mən onu soruşmuram, o məni az maraqlandırır; **II** *vimp:* **es fragt sich (noch)** bu (hələ)

Fraktión *f* (10) **1.** hissə, qisim (*bir şeyin*); **2.** *siy.* fraksiya.

Fraktúr *f* (10) **1.** *tib.* sümüyün sınması; **2.** *mətb.* qotik yazı (şrift).

frank *a, adv:* **ich sage es ~ und frei** açıq-aydın (mərdi-mərdanə) bildirirəm.

Frank *m* (8,13) frank (*pul vahidi*).

Frankatúr *f* (10) poçt xərclərinin ödənilməsi (*qabaqcadan*).

frankieren *vt* franko etmək, qabaqcadan ödəmək (*məktub*); marka ilə ödəmək.

fränkisch *a* frank; *şair.* fransız.

fránko *adv* franko; pulsuz; **~ Grenze** sərhədə qədər pulu ödənilmiş (*franko edilmiş*).

Franktireur [frɑŋkti'rØ:r] *m* (1) *tar.* sərbəst atıcı, partizan (*fransız*).

Fránse *f* (11) saçaq.

Fránz || band *m* (*pl* **-bände**) dəri cild.

Franzóse *m* (9) fransız (*kişi*).

französieren *vi* fransızca danışmaq, özünü fransızlara oxşatmaq, fransızlaşdırmaq.

Französin *f* (12) fransız (*qadın*)

französisch *a* fransız; **(auf ~)** fransızca.

Französisch *n* -, *oh. pl* fransız dili; **gebrochen ~ sprechen*** fransız dilində pozuq (sınıq-salxaq) danışmaq.

Fránz || semmel *f* fransız kökəsi.

frappánt *a* qəribə, təəccüblü, heyrətləndirici.

frappieren *vt* heyrətləndirmək, heyrətə salmaq.

fräsen *vt tex.* frezləmək; oymaq.

Fräser *m* (6) **1.** *tex.* frezer; oyma dəzgahı; **2.** frezerçi; oymaçı.

Fräs || maschine *f tex.* frezer dəzgahı.

fraß "fressen" *felinin lmpf'i.*

Fraß *m* (1) **1.** yem (*heyvanlar üçün*); **2.** *dan.* pis yem (qida); **3.** *tib.* sümük çürüməsi (*xəstəlik*).

fraternisieren *vi* qardaşlaşmaq, dost olmaq.

Fraternität *f* (10) qardaşlıq.

Fratz *m* (8, 13) **1.** ədabaz, modabaz; oyunbaz; **2.** dəcəl uşaq.

Frátze *f* (11) sir-sifət, ağız-burun; **~n schneiden** ağız-burun əymək.

frátzenhaft *a* karikatura, gülünc.

Frau *f* (10) **1.** qadın; **alte ~** qadın, yaşlı qadın; **junge ~** 1) gənc qadın; 2) təzəgəlin; **2.** arvad; **sich eine ~ nehmen*** evlənmək,

arvad almaq; **3.** frau (xanım) (*müraciət*); **Frau Müller** frau (xanım) Müller.

Frauen || arbeit *f oh/ pl,* qadın əməyi; **~arzt** *m* ginekoloq; qadın həkimi; **~krankheit** *f,* **~leiden** *n* qadın xəstəliyi.

Fráuentag *m:* **Internationaler ~** Beynəlxalq Qadınlar Günü (8 *Mart*).

Fräulein *n* (7) **1.** qız; cavan qız; **2.** froylayn (müraciət); **Fräulein Lessing** froylayn Lessinq.

frech *a* ədəbsiz, kobud; həyasız, sırtıq.

Frech || dachs *m* sırtıq, utanmaz, həyasız.

Fréchheit *f* (10) həyasızlıq, sırtıqlıq, abırsızlıq.

Fregátte *f* (11) *dəniz.* freqat (*üçdorlu hərbi gəmi*).

Fregatten || kapitän *m dəniz.* 2-ci dərəcəli kapitan.

frei I 1. *a* **1.** azad, sərbəst; maneəsiz, əngəlsiz; **~er Zutritt** açıq yol; azad giriş; **Freie Stadt** azad şəhər; **auf ~en Fuß setzen** azad etmək (*həbsdən*); *f-m* **~e Hand lassen** kimisə sərbəst hərəkət imkanı vermək; **einer Sache ~en Lauf lassen** (öz gedişinə qoymamaq; səlahiyyət vermək **~en Lauf lassen** dayanıq vermək; **aus ~em Antrieb** könüllü; öz bilə sə ~ dəyərə edirəm; **2.** açıq-aşkar; **ein ~es Wort** açıq (*deyilmiş*) söz; **ein ~er Blick** açıq (*üz*) boyu; **3.** boş, tutulmamış; **~e Stelle** 1) vakansiya; 2) tala, cəmən (*meyvə*); **~e Stunde** boş vaxt, istirahət vaxtı; **der ~e Tag** istirahət günü; **4.** pulsuz; havayı; **~e Kabrt** pulsuz gediş (*gəlib*); **5.** boş (*yer*); **~e Aussicht** açıq görünüş; **~er Platz** boş (*tutulmamış*) yer; **unter ~em Himmel** açıq havada; **II** *adv* **1.** azad; **Eintritt ~** giriş azaddır; **wie haben es ~** biz boşuq, dərsimiz yoxdur; **2.** açıqcasına, açıqdan-açığa; **3.** pulsuz, havayı; **~ ins Haus** evə sərmaq (*yalan*); **(~ sprechen)** sərbəst danışmaq; improvizasiya etmək; üzündən demək; **~ heraus reden, ~ und offen sagen, ~ von der Leber weg reden** qeyrisə utanıb-çəkinmədən əqidəsini kimsə üzünə demək.

Fréi || bad *n* **1.** açıq havada çimmə; **2.** istirahət (ödənişsiz) çimərgə çimərlik; **~haften** *m* sürək sərəstəsi; **~heiter** *m* (6) xoşgüzəran, talançı; *dəniz.* pirat; dəniz quldurı; **~beuterei** *f oh. pl* soyğunçuluq, piratçılıq; **~denker** *m* azadfikirli adam.

Fréie 1. *m, f* (9) azad adam; **2.** *n* -n, *oh. pl* açıqlıq, geniş yer; **im ~n** açıq havada; açıqlıqda; **ins ~** açıqlığa, təmiz havaya.

fréien I *vi* (*um A*) elçi göndərmək, qız istəmək; **II** *vt ədəb.* **1.** evlənmək; **2.** ərə vermək.

Fréier *m* (6) nişanlı, adaxlı (*oğlan*).

Fréiers || füße *pl: auf ~n gehen* dan.* nişanlı olmaq; qız (gəlin) axtarmaq.

Fréi || exemplar *n* müəllifə məxsus olan nüsxə (*kitab*); **~fläche** *a tikin.* boş qalmış sahə; **~frau** *f* baronessa (*baron arvadı*).

Fréi || gabe *f oh. pl* azad olma (*müsadirədən*); geri qaytarma (*əmlakı, malı*).

fréi || geben* *vt* **1.** azad etmək; **2.** *hüq.* müsadirəni ləğv etmək; **3.** *d.y.* yolu təmizləmək (açmaq); **II** *vi* **hava açmaq**, dərdən azad etmək (*xəstəliklərdən*); **gegeben sein** fretə gəlmək dinən dərs olmadı.

fréi || gebig *a* səxavətli.

Fréi || gelassene *m* (9*) azadfikirli, sərbəst düşüncəli.

Fréi || gelassene *m* (9*) *hüq.* azad edilmiş qul və ya təhkimli kəndli.

fréi || halten *vt* ödəmək (*tələbat ayırmaq*), qonaq etmək (*kimisə*); (*anonj. fred halten*) dayanıb saxlamaq; boş saxlamaq).

Fréiheitlich *I a* azad, sərbəst, hürr; **~e Zeichnung** əlin çəkilmiş xətti; **II** *adv* **1.** azad; sərbəst; **2.** əlin çəkilmiş.

Fréiheit *f* (10) **1.** azadlıq; sərbəstlik; **2.** gerçəklik, açıqlıq; **3.** dinc, açıq əlinə; **sich die ~ nehmen*** dinc (*cəsarət*) etmək; **sich große ~en herausnehmen** (bəs elə sözdüzünə rəva bilmək.

fréiheitlich *a* azad, sərbəstliksevən, ipə-sapa yatmaz.

Fréiheits || kampf *m* azadlıqsevər, azadlıqsevən.

Fréiheits || strafe *f* azadlıqdan məhrum etmə, həbs.

Fréi || herr *m* baron; **~karte** *f* pulsuz bilet

fréi || lassen* *vt* **1.** azad etmək; **2.** buraxmaq (*qapıdan və s.*); **3.** *d.y.* **einen Schuss ~** qışqırıq azad etmə.

Fréi || lauf *m* boş gediş (*fırlanma*).

fréi || legen *vt* **1.** boşaltmaq, qazıb çıxartmaq; **2.** açmaq.

Fréi || leitung *f elek.* hava məftili.

Fréilicht || aufnahme *f* açıq havada film çəkilişi; **~bühne** *f* açıq səhnə.

Freiluft || aufführuug *f* açıq havada verilən tamaşa.

fréi || machen I *vt* azad etmək (*ancaq:* **einige Stühle frei machen** bir neçə stulu boşaltmaq); **II sich ~** azad olmaq; canını (yaxasını) qurtarmaq.

Fréi || machung *f* (10) **1.** azad etmə, boşaltma; **2.** ödəmə.

Fréi || marke *f* poçt markası; **~mut** *m* ürəyiaçıqlıq, səmimilik.

fréi || mütig *a* ürəyiaçıq, səmimi.

Fréi || mütigkeit *f* (10) ürəyiaçıqlıq, safdillik.

Fréi || sasse *m* (n) azadlıq pərəstişkarı; **~staat** *m* (n) respublika; **~stadt** *f* azad şəhər; **~stätte** *f* (n) sərbəst yaşayış məntəqəsi; **~stoß** *m* (ss) *idm.* sərbəst zərbə; **~tag** *m* istirahət günü; **~tod** *m* azadlıq uğrunda ölüm; **~tum** *n* (s) azadlıq; **~umschlag** *m* poçt zərfi; **~verkehr** *m* (s) *ticar.* sərbəst ticarət; **~wild** *n* (s) *ov.* sərbəst ov; **~willig** *a* könüllü; **~zeichen** *n* (7) *rad.* zəng siqnalı; **~zügig** *a* sərbəst hərəkət edən; **~zügigkeit** *f* (10) sərbəst hərəkət.

fréi || tragend *a* **1.** *tikin.* sərbəst qoyulmuş; aralığı dayaqsız olan; **2.** *av.* az maneəyə rast gələn.

Fréi || treppe *f* qapı, alaqapı; **~übungen** *pl idm.* sərbəst hərəkətlər.

fréi || werden* *vi* (s) azad olmaq, xilas olmaq.

Fréi || werden *n* azad olma, xilas olma.

fréi || willig I *a* könüllü; **II** *adv* könüllü olaraq.

Fréi || willige *m* (9*) **1.** könüllü; könüllü əsgər; **2.** *tar., hərb.* könüllü zabit; **~zügigkeit** *f oh. pl* sərbəst hərəkət hüququ, sərbəst yaşama hüququ.

fremd *a* **1.** özgə, yad; **~e Länder** uzaq ölkələr, qürbət; *j-m, einer Sache* **~ werden** kimləsə nə ilə əlaqəni kəsmək; **~ tun, sich ~ stellen** (*gegen A*) kimisə soyuq münasibət bəsləmək; kimisə tanımaq istəməmək; **2.** özgə, kənar; gəlmə; **ich bin hier ~** mən burali deyiləm.

frémd || **artig** *a* qəribə, adət edilməmiş.

Frémde *I. f* qər. vaxt *pl* qürbət; **2.** *m, f* (9*) yadelli, əcnəbi (*kişi, qadın*); yad, tanış olmayan (*kişi, qadın*).

Frémden || buch *n* müsafirlər qeyd olunan kitabça (*mehmanxanada*); **~führer** *m* **1.** bələdçi, gid; **2.** turistlər üçün soraq kitabçası; **~legion** *f oh. pl* xarici legion; **~verkehr** *m oh. pl* turizm (*xarici*); **~verkehrsbüro** turistlərə xidmət edən büro; **~zimmer** *n* qonaq otaq (*mehmanxanada*); qonaq otağı.

Frémdheit *f oh. pl* **1.** tanış olmama, xəbəri (məlumatı) olmama (*in D*); **2.** qəribəlik, qeyri-adilik.

Frémd || körper *m tib., tik.* yad, yabancı cisim (*badəndə*).

frémdländisch *a* yadelli, əcnəbi

Frémdling *m* (1) yadelli, yad (*şəxs*).

Frémd || sprache *f* xarici dil.

frémd || sprachig *a* əcnəbi (xarici) dilə aid; **~sprachlich** *a:* **~sprachlicher Unterricht** xarici dil tədrisi.

Frémd || wort *n* (*pl* **-wörter**) xarici (yabancı, əcnəbi) söz; **~wörterbuch** *n* əcnəbi (yabancı) sözlər lüğəti.

frenétisch *a:* **~er Beifall** sürəkli/gurultulu alqışlar.

frequentieren *vt* tez-tez yoluxmaq (baş çəkmək).
Frequénz *f* (10) **1.** gələnlərin miqdarı, gələnlərin sayı; **2.** *fiz.* tezlik (*titrəyiş* və s.); *tib.* tezlik (*nəbz*).
Frequénz || liste *f* iştirakçıların siyahısı; **~messer** *m elek.* tezlikölçən cihaz.
Fréske *f* (11), **Frésko** *n* -s, **-ken** freska (*divar naxışı*).
Frésse *f* (11) *kobud,* sir-sifət, üz.
fréssen* *vt* **1.** aşırmaq, tıxmaq; **2.** yemək, xarab etmək (*paslanma nəticəsində*); **dem Vieh zu ~ geben*** mal-qaraya yem vermək; **der Rost frißt das Eisen** pas dəmiri yeyir; **aus der Hand ~** *məc.* ələ öyrənmək; ◊ **einen Narren an** *j-m* **gefressen haben** kiminsə dəli-divanəsi olmaq; **er glaubt die Weisheit mit Löffeln gefressen zu haben** o özünü çox ağıllı hesab edir.
Frésser *m* (6) acgöz, qarınqulu.
Fréß || sack *m dan.* qarınqulu, acgöz.
Fréttchen *n* (7) ağ safsar, Afrika safsarı.
Fréude *f* (11) sevinc, şadlıq, fərəh; şənlik, əyləncə; **er ist außer sich vor ~** o, şadlığından şıllaq atır; **mit ~n** məmnuniyyətlə; həvəslə; *j-m* **~ machen** (*mit D*) kiməsə sevinc bəxş etmək; **seine ~ haben** (*an D*) sevinmək, şadlanmaq; **es ist eine wahre ~** ürək sevinir.
Fréuden || bezeigung *f* sevincini bildirmə; **~ botschaft** *f* şad xəbər; **~ fest** *n* şənlik bayramı; **~ feuer** *n* şənləndirici tonqal.
fréuden || leer, ~los *a* sevincsiz, fərəhsiz.
Fréuden || mädchen *n* fahişə.
fréude(n) || voll *a* şən, şad, fərəhli.
fréude || strahlend *a* üz-gözündən sevinc yağan; **~trunken** *a* sevincdən məst olmuş; sevincdən özündə olmayan.
fréudig *a* şən, fərəhli.
Fréudigkeit *f oh. pl* **1.** şənlik, fərəh, sevinc; **2.** cəsarət, şücaət.
fréud || los *a* sevincsiz, fərəhsiz; **~voll** *a* sevinclə dolu, fərəhli.

fréuen I *vt* sevindirmək, şadlandırmaq; **das freut mich** bu məni sevindirir; **II sich ~** (*über A, an D*) sevinmək, şadlanmaq (*nəyəsə*); baxıb həzz almaq; **ich freue mich sehr darüber** mən buna çox şadam; **sich ~** *auf etw.* (*A*) nəyəsə öncədən sevinmək.
Fréund *m* (1) **1.** dost; tanış; **2.** nəyisə sevən; **mit** *j-m* **gut ~ sein** kimləsə dost olmaq; **er ist kein ~ von vielen Worten** *məc.* o, artıq söz sevmir.
Fréundes || dienst *m* dostluq (yoldaşlıq) xidməti.
Fréundin *f* (12) **1.** rəfiqə; tanış qız; **2.** nəyinsə həvəskarı; **3.** sevgili, canan.
fréundlich *a* mehriban, gülərüzlü, dostcasına; (*gegen A*) kiməsə qarşı iltifatlı; **~ aussehend** mehriban, üzügülər, sevimli; **~ aufnehmen*** mehribancasına qarşılamaq; **~es Wetter** yaxşı (aydın) hava; **das ist sehr ~ von Ihnen** Siz necə də lütfkarsız; **seien Sie so ~!** zəhmət olmasa!; lütfən!
Fréundlichkeit *f* (10) mehribanlıq, üzügülərlik; **haben Sie die ~!** iltifat edin, zəhmət çəkin; **er ist die ~ selbst** *məc.* onun üzündən mərhəmət tökülür.
Fréundschaft *f* (10) dostluq; **aus ~** dostluqdan, mehribanlıqdan; **~ schließen*** dost olmaq; *j-m* **die ~ kündigen** bir kəslə dostluğu pozmaq; *j-m etw.* **in aller ~ sagen** kiməsə nəyisə açıq demək; **in Frieden und ~ leben** sülh və dostluq şəraitində yaşamaq; **~ hin, ~ her!** dostluq zamanı dost, iş zamanı iş!
fréundschaftlich I *a* dost, dostluq; **II** *adv* dostcasına.
Frével *m* (6) günah, təqsir; cinayət, pis əməl.
frévelhaft *a* cinayətkar; həyasız, sırtıq.
Frével || mut *m* cəsarət, cürət.
fréveln *vi* xəta etmək; zidd getmək, pozmaq; **gegen die Gesetze ~** cinayət törətmək; qanuna zidd getmək.
Frévler (6), **~in** (12) cinayətkar (*kişi, qadın*).
frévlerisch *a* cinayətkar.
Friede(n) *m* -(n)s, *oh. pl* **1.** sülh, asayiş; **2.** sakitlik; razılıq; **laß mich in ~** məni rahat burax; **~ stiften** barışdırmaq; **in ~** sülhlə, sakitcə; **(mitten) im ~, im tiefsten ~** sülh dövründə; **~ schließen*** sülh

bağlamaq; **den ~ unterzeichen** sülh müqaviləsinə imza atmaq (qol çəkmək).
Friédens || abkommen *n* sülh müqaviləsi; **~abschluß** *n* sülh bağlaşması; **~antrag** *m* sülh təklifi; **~anhänger** sülh tərəfdarı *m*; **~bedingung** *f çox vaxt pl* sülh şərtləri; **~brecher** *m* (6) sülhpozar; **~bruch** *m* sülhün pozulması; **~fahne** *f* ağ bayraq; elçi bayrağı; **~fuß** *m oh. pl:* **auf den ~fuß bringen*** sülh vəziyyətinə salmaq; **~konferenz** *f* sülh konfransı; **~pfeife** *f:* **die ~pfeife rauchen** barışmaq; **~politik** *f oh. pl* sülh siyasəti; **~richter** *m* sülh hakimi; **~schluß** *m* sülh bağlama; **~stand** *m oh. pl* **1.** sülh dövrü; **2.** sülh dövrünün ordusu; **~stärke** *f oh. pl* bax: **Friédensstand 2**; **~stifter** *m* barışdıran; **~störer** *m* sülhü pozan, sülh əleyhdarı; **~verhandlungen** *pl* sülh danışıqları; **~vertrag** *m* sülh müqaviləsi; **~zeit** *f* sülh vaxtı.
fried || fertig *a* sülhsevər, sülhpərəst.
Fried || hof *m* qəbiristan, qəbiristanlıq.
friedlich *a* sülh; dinc, asudə; **~er Vergleich** razılıq, barışıq; məhkəməsiz həlletmə.
freid || liebend *a* sülhsevər; **~los** *a* aramsız, narahat.
friedsam *a* sülhsevər.
frieren* **I** *vi* **1.** bərk üşümək, donmaq; **ich friere, mich friert (es)** üşüyürəm (donuram); **mir ~ die Hände [Füse]** əllərim [ayaqlarım] donur; **2.** (s) donmaq, buz bağlamaq, buzla örtülmək; **II** *vimp:* **es friert draußen** bayırda şaxtadır; ◊ **es friert Stein und Bein** bayırda bərk şaxtadır.
Fries *m* **1.** *tikin.* friz; **2.** bayka; kastor (*mahud növü*).
Friesel *m* (13), *n* (13); **Friesel || fieber** *n tib.* xırda səpki.
Friktión *f* (10) **1.** *tex.* sürtülmə; **2.** *tib.* sürtmə (*sürtmə dərmanı*); ovma, masaj.
frisch I *a* **1.** təzə, tər, sərin; **~ werden** sərinləşmək; gümrahlaşmaq; **2.** yaxın keçmişdəki, təzə; **~en Datums, von ~em Datum** bu yaxında, təzəlikcə; **ein ~es Hemd anziehen*** təmiz köynək geymək; **~gesalzen** təzə duza qoyulmuş, az duzlanmış; **~e Wäsche** təmiz alt paltarı; **~e Truppen** təzə gəlmiş qoşun (*döyüş görməmiş qoşun*); **3.** sağlam; **~e Gesichtsfarbe** sifətin sağlam rəngi; **4.** gümrah, qıvraq; **~en Mut fassen,** ruhlanmaq, ürəklənmək; ◊ **auf ~er Tat ertappen** cinayət başında (üstündə) tutmaq (yaxalamaq); **II** *adv* **1.** sərin; **es ist heute ziemlich ~** bu gün hava nisbətən sərindir; **2.** yenidən, təzədən; **~ anstreichen*** təzədən rəngləmək; **von ~em, aufs ~e** yenidən; ◊ **~ gewagt ist halb gewonnen** *ata. söz* ≡ Yaxşı başlanğıc işin yarısıdır.
frisch || auf! *int* cəsarətlə!, tez!, cəld!
Frische *f oh. pl* təzəlik; sərinlik.
Frisch || eisen *n tex.* döymə dəmir.
frischen *vt tex.* pudinqləmək, çuqunu dəmirə çevirmək.
frisch || gebacken *a* təzə bişmiş, təzəcə bişirilmiş.
Frischling *m* (1) çöl donuzu (*cavan, birillik*).
frisch || wég *adv* cəld, tez.
Friseur [-'zØr] *m* (1) bərbər, dəllək.
Friseuse [-'zØ:zə] *f* (11) dəllək (*qadın*).
frisieren I *vt* daramaq; burmaq (*saçı*); **II sich ~** saçını daramaq, saçını düzəltmək.
Frist *f* (10) vaxt, müddət; möhlət; **auf jeder ~, zu aller ~** hər vaxt; **auf eine ~ von ...** müddətə; **über die ~ hinaus** qoyulmuş müddətdən artıq; **in kurzer ~** az vaxtdan sonra.
fristen *vt* **1.** möhlət vermək, vaxtını uzatmaq; **2.** saxlamaq, davam etmək; **sein Leben kümmerlich ~** acınacaqlı həyat keçirmək.
frist || los *I a* müddətsiz; dərhal, o saat; **~e Entlassung** 1) xəbərsiz azad edilmə (*işdən*); 2) *hərb.* müddətsiz məzuniyyətə buraxma; **II** *adv* müddətsiz; təxirsiz, yubanmadan.
Frist || verlängerung *f* vaxtı uzadılma; möhlət.
Frisúr *f* (10) darama, daranma; saç qoyma forması.
froh *a* şən, sevincək, fərəhli; razı, məmnun (*über A*); **~ sein** (*über A*) sevinmək; **ich bin ~, daß...** sevinirəm ki...; **~en Mutes** yaxşı əhvali-ruhiyyədə; **einer Sache** (*G*) **~ werden** nəyəsə sevinmək.
fróh || gemut *a* şən, fərəhli; şənxasiyyətli.
fröhlich *a* şən; sevindirici, fərəhli; **~ sein** şən olmaq.

froh ‖ lócken (*ayrılmır*) *vi* şadlıq etmək, şənlik etmək; bayram etmək.
Fróh ‖ sinn *m oh. pl* xoşxasiyyət.
fromm *a* **1.** mömin; saleh; **2.** sakit, mülayim; **3.:** **ein ~er Wunsch, ~e Wünsche** xoş niyyət.
Frömmeléi *f* (11) riyakarlıq, ikiüzlülük.
frómmen *vi* xeyir gətirmək (vermək); **das wird nichts ~** bunun heç bir faydası yoxdur.
Frómmen *n:* **zu Nutz und ~** xeyir-bərəkət naminə; **zu niemandes ~** heç kəsin xeyrinə.
Fron *f* (10) **1.** *tar.* biyar; töycü; **2.** *məc.* icbari
frösteln *vimp* üşümək, titrəmək; **mich fröstelt** üşüyürəm.
Frösteln *n* -s, *oh. pl* vicvicə, titrəmə; əsməcə.
Frést ‖ grenze *f* donma həddi.
fróstig *a* şaxtalı; *məc.* buzlu, soyuq.
Fróstigkeit *f* (10) soyuqluq, soyuq.
frost ‖ krank *a* don vurmuş.
Frost ‖ schaden *m* şaxtanın vurduğu zərər; **~wetter** *n* şaxtalı hava.
frottieren *vt* sürtmək; *tib.* masaj etmək.
frótzeln *vt dan.* sataşmaq, acıqlandırmaq.
Frucht *f* (3) **1.** meyvə, bar; **2.** *məc.* nəticə.
Frúcht ‖ abtreibung *f tib.* abort, uşaqsalma

adv tezdən, erkən; qabaqcadan; **zu ~** çox tez; **es ist noch ~** hələ tezdir; **heute [morgen]** bu gün [səbah] tezdən.
Früh ‖ apfel *m* tezyetişən alma; **~aussaat** *f k.t.* faraş səpin; **~beet** *n k.t.* parnik.
Frühe *f oh. pl* erkən, sübh; **in der ~** səhər tezdən, sübh tezdən; **in aller ~** alaqaranlıqda.
früher I *a* daha tez; əvvəlki, keçmişdəki; **II** *adv* əvvəl, qabaq; **~ als...** ... əvvəl, ...qədər; **etwas ~** bir az əvvəl; **wie ~** əvvəlki kimi; **(um) einen Monat ~** bir ay əvvəl; **in ~en Zeiten** əvvəllərdə, keçmiş
fúchsig *a* **1.** kürən, sarı-qırmızı; **2.** *dan.* qəzəblənmiş, hirslənmiş.
Fuchsin *n* s, *oh. pl kim.* fuksin (*qırmızı anilin boyası*).
Füchsin *f* (12) dişi tülkü.
Fuchs ‖ pelz *m* tülkü dərisi; tülkü dərisindən palto.
fúchs ‖ rot *a* kürən, sarı-qırmızı.
Fúchs ‖ scheck(e) *m* (1) kürən at; **~schwanz** *m* **1.** tülkü quyruğu; **2.** *bot.* tülküquyruğu; **3.** *tex.* biçqı, mişar.
fúchs ‖ (teufels)wild *a* özündən çıxmış, cinlənmiş, quduzlaşmış; **~ werden** quduz-

fühlbar *a* hiss olunan, gözə çarpan.
fühlen I *vt* hiss etmək; duymaq; ◊ *j-m* **auf den Zahn** ~ kimdənsə nəyisə öyrənməyə çalışmaq; **II sich** ~ özünü hiss etmək, özünü hesab etmək; **ich fühle mich nicht recht wohl!** özümü yaxşı hiss etmirəm; **sich verpflichtet** ~ özünü borclu saymaq; **sich gekränkt / beleidigt** ~ özünü təhqir olunmuş saymaq; **sich getroffen** ~ özünü xətrinə dəyilmiş hiss etmək; **fühlen Sie sich in meine Lage!** özünüzü mənim yerimə qoyun!
Fühler *m* (6), **Fühl || horn** *n* (*pl* **-hörner**) *zool.* buynuz, bığcıq; ◊ **die Fühler ausstrecken** *məc.* ehtiyatla öyrənmək.
fühl || los *a* hissiz, duyğusuz, süst, ölgün.
Fühlung *f* (10) **1.** duyğu, hiss; **2.** əlaqə, rabitə; *məc.* kontakt, əlaqə; **mit** *j-m* **~ haben** kimləsə əlaqə saxlamaq; **~ nehmen*** əlaqəyə girmək; **~ mit dem Feinde** *hərb.* düşmənlə toqquşma.
Fühlung || nahme *f* rabitənin (əlaqənin) bərpası; əlaqə, ünsiyyət.
Fúhre *f* (11) araba, yüklü araba.
führen I *vt* **1.** (*in A*) aparmaq; (*bis zu D*) nəyisə nəyəsə çatdırmaq; *j-n* **am Gängelband** ~ kimisə yedəkdə gəzdirmək; **2.** rəhbərlik etmək, komandanlıq etmək; *məc.* yaxşı qələmi olmaq; **einen Bau** ~ tikintiyə başçılıq etmək; **das Ruder** ~ avar çəkmək; **den Haushaft** ~ ev işlərini görmək; **Krieg** ~ müharibə aparmaq; **das Wort** ~ 1) söhbət aparmaq; 2) əmr vermək, sərəncam vermək; **Bücher** ~ mühasibat kitablarını yazmaq (doldurmaq); **3.** gətirmək, daşımaq; **Holz** ~ odun gətirmək; **4.: einen Artikel** ~ *tic.* dükanda malı olmaq; **bei sich** ~ yanında (özündə) gəzdirmək; *j-n* **hinters Licht** ~ kimisə aldatmaq; *etw.* **im Schilde** ~ nəyinsə niyyətində (qəsdində) olmaq; **das große Wort** ~ həlledici rol oynamaq; *j-n* **auf die Spur** ~ kimisə izə salmaq; **in die Irre** ~ yanlış yola aparmaq; **sich** (*D*) *etw.* **zu Gemüte** ~ nəyisə nəzərə almaq; *j-n* **aufs Glatteis** ~ kimisə pis vəziyyətdə qoymaq; kimisə aldatmaq; *j-n* **am Narrenseil** ~ kimisə araya (lağa) qoymaq; **II** *vi* aparmaq, gətirmək; **wohin soll das** ~? bu nəyə gətirib çıxaracaq?; **III sich** ~ özünü aparmaq.
führend *a* aparıcı; başçılıq edən, aparan; **eine ~e Rolle spielen** əsas rol oynamaq; **eine ~e Stellung** əsas mövqe, rəhbər mövqe.
Führer *m* (6) **1.** rəhbər; başçı; **2.** yol göstərən, bələdçi; **3.** tramvaysürən; maşinist; sürücü; pilot; təyyarəçi; sükançı; *hərb.* komandir; rəis; **4.** soraq kitabçası.
führer || los *a* rəhbərsiz, başçısız.
Führerschaft *f oh. pl* rəhbərlik; komandanlıq.
Führer || schein *m avt.* sürücülük vəsiqəsi; **~sitz** *m avt., av.* sürücü (təyyarəçi yeri; **~stand** *m d.y.* maşinist budkası; **~zeugnis** *n avt., av.* bax: **Führerschein.**
Führ || gewerbe *n* arabaçılıq sənəti; **~ kosten** *pl* at-araba xərci; **~lohn** *m oh. pl* daşıma pulu; **~mann** *m* (*pl* **~ männer** və **~ leute**) arabaçı, faytonçu.
Führung *f* (10) **1.** rəhbərlik, idarə etmə; *hərb.* komandanlıq; **2.** əxlaq; hərəkət tərzi; **3.** aparma (*iş*).
Fúhr || werk *n* araba, minik; **~wesen** *n* arabaçılıq.
Fülle *f oh. pl* **1.** bolluq; **in Hülle und** ~ bol, çox-çox; **2.** köklük, tosqunluq.
füllen *vt* doldurmaq, tıxamaq; iç qoymaq, içini doldurmaq; doldurmaq (*boş yeri*).
Füllen *n* (7) day, qulan, dayça.
Füller *m* (6) **I** yükvuran fəhlə; liftçi (*şaxtada*); **II** avtomat qələm.
Füll || feder *f*, **~feder || halter** *m* avtomat qələm.
Füll || horn *n* varlılıq (zənginlik) mənbəyi; **~ort** *m məd.* mədən həyəti; **~schlauch** *m* doldurma şlanqı; *av.* yanacaq tökmək üçün şlanq.
Füllsel *n* (6) iç, qiymə.
Füll || trichter *m* qıf.
Füllung *f* (10) **1.** doldurma; tökmə; iç qoyma; **2.** *tex.* tıxama, basma; **3.** *tib.* plomb (*diş*).
fulminánt *a* **1.** parlaq; **2.** odlu, alovlu; **3.** gurultulu; **4.** dəhşətli.
Fund *m* (1) tapıntı, tapılan şey.
Fundamént *n* (2) özül, him; əsas.
fundamentál *a* möhkəm, fundamental, əsaslı.

Fundamentál || gleichung *f riyaz.* əsas tənlik; **~größe** *f fiz.* əsas kəmiyyət.
Fúnd || büro *n* tapıntı bürosu; **~grube** *f* **1.** mədən; **2.** *məc.* xəzinə; **~ des Wissens** elm dəryası.
fundieren *vt* **1.** əsasını qoymaq, əsaslandırmaq; **2.** *iqt.* pul qoymaq (*müəssisəyə, banka*).
Fúnd || ort *m*, **~stätte** *f* **1.** *məd.* yataq; **2.** tapıntı yeri.
fünf *num* (*dan.* **~e**) beş; **es ist** ~ indi saat beşdir; **komme nach** ~ saat beşdən sonra gəl; **es geht auf** ~ saat beşə işləyir; **halb** ~ beşin yarısı; **es waren unser** ~ biz beş nəfər idik; **zu ~(en)** beşlikdə; ◊ ~ **gerade sein lassen*** barmaqarası baxmaq.
Fünf *f* (10) beş, beşlik.
fünf || eckig *a* beşbucaqlı.
fünf || einhalb *num* beşyarım.
Fünfer *m* (6) **1.** beş, beşlik; **2.** beşqəpiklik (*pul*); **3.** *dan.* beşinci nömrə (*avtobus* və s.).
fünferléi *adv* beş cür, beş növlü.
fünf || fach, ~faltig *I a* beşqat; **II** *adv* beş dəfə, beş dəfə artıq; **~flächig** *a* beşüzlü.
fünf || füßig *a:* **~er Vers** beşbölgülü şeir.
fünf || húndert *num* beş yüz.
fünf || húndertste *num* beş yüzüncü.
fünf || jáhrig *a* beşillik, beş yaşlı; ~ **jährlich** *a* hər beşildənbir.
Fünf || kampf *m idm.* beşnövçülük.
fünf || mal *adv* beş dəfə; **~malig** *a* beşdəfəlik; **~monatig, ~monatlich** *a* beşaylıq; **~pfündig** *a* beşgirvənkəlik.
fünf || stöckig *a* beşmərtəbəli.
fünf || tägig *a* beşgünlük.
fünf || táusend *num* beş min; **~tausendste** *num* beş mininci.
fünfte *num* beşinci; **im ~n Stock** beşinci mərtəbədə; **das ~ Rad am Wagen sein** *məsəl.* ≡ ovçunun boş tulası olmaq.
fünfte || hálb *num* dördyarım.
Fünftel *n* (6) beşdəbir.
fünftens *adv* beşinci.
fünf || und || zwánzig *num* iyirmi beş.
fünf || wöchig *a* beşhəftəlik; **~zehn** *num* on beş; **~zehn || jahrig** *a* onbeşillik, onbeşyaşlı; **~zehnte** *num* on beşinci.
fünfzig *num* əlli.
fünfziger *a:* **die ~ Jahre** əllinci illər.
Fünfziger *m* (6) 50-dən 60-a qədər yaşı olan kişi.
fünfzig || jährig *a* əlliyaşlı, əlliillik.
fúngieren *vi* **1.** fəaliyyət göstərmək; **2.** vəzifəni yerinə yetirmək.
Fúnk || anlage *f* radio qurğusu; **~apparat** *m* radio aparatı; **~bericht** *m* radio məlumatı; **~betrieb** *m* radio şəbəkəsinin işi;
Fúnke *m* (9) qığılcım; **ein ~ fiel ins Pulverfaß** *məc.* barıt çəlləyinə qığılcım düşdü.
fúnkeln *vi* parıldamaq, qığılcım saçmaq.
fúnkel || nágel || néu *a* iynədən çıxmış, lap təzə.
fúnkelnd *a* parıldayan, qığılcım saçan.
Fúnk || empfang *m* radio ilə qəbul etmə (tutma); **~empfänger** *m* radioqəbuledici.
fúnken I *vt* radio ilə vermək; **II** *vi hərb.* vurmaq, atəş açmaq, atmaq (*top*).
Fúnken *m* (7) **1.** qığılcım; ~ **sprühen** qığılcım saçmaq; **2.** *məc.* nəyəsə işarə, nəyinsə izi; **keinen ~ von Gefühl** heç bir hissiyyatı olmama; hissiyyatdan əsər-əlamət yox.
Fúnken || bildung *f* qığılcım saçma; **~messer** *m fiz.* qığılcımölçən; **~telegraph** *m* radioteleqram; **~zahl** *f elek.* qığılcım tezliyi.
Fúnker *m* (6) **1.** *hərb.* radioçu; **2.** irtibat, rabitə əsgəri.
Fúnk || leitstelle *f* translyasiya şəbəkəsi, radio qovşağı; **~meister** *m hərb.* radiotexnik, alman radiotexnik qoşununda baş çavuş; **~netz** *n* radioşəbəkə; **~sendung** *f* radio verilişi; **~spruch** *m* radioteleqram; **~station** *f* radio stansiyası; **~strecke** *f elek.* elektrik boşaldıcı.
Funktión *f* (10) **1.** *riyaz.* funksiya; **2.** *tib.* funksiya; **3.** *siy.* iş (*partiya, ictimai*).
Funktionär *m* (1) **1.** xadim, aktivist, fəal (*partiya, həmkarlar*); **2.** qulluqçu, xidmət edən.
fúnktionieren *vt* işləmək, təsir göstərmək; daşımaq (*vəzifə*).
Funk || turm *m* radio gülləsi; **~verbindung** *f* radio əlaqəsi; **~verkehr** *m* radio əlaqəsi; **~wesen** *n* radio verilişi idarələri şəbəkəsi; **~zeichen** *pl* radio siqnalları.
Fúnzel *f* (11) **1.** çıraq; pis, ucuz şam; lampa; **2.** *dan.* yaşlı kifir qadın; eybəcər.

für I *prp* (*A*) **1.** üçün, ötrü; **Sorge ~ *j-n*** [*etw.*] kiməsə, nəyəsə qayğı; **Schritt ~ Schritt** addım-addım; **Mann ~ Mann** dalbadal, bir-birinin dalınca; **Stück ~ Stück** hissə-hissə, müstəsnasız olaraq hamı; **~ ein Jahr** bir ilə; **~ diesmal** bu dəfəlik; **ein ~ allemal** həmişəlik, birdəfəlik; **~ immer** həmişəlik; **~s erste** 1) əvvələn; 2) ilk vaxtlarda; **~s nächste** yaxın vaxtlarda; **Tag ~ Tag** günü-gündən, günbəgün; **2. was** *əvəzliyi ilə*; **was ~ ein(e) / was ~?** necə bir (necə)? ◊ **(an und) ~ sich** özü-özündə; **es hat etwas ~ sich** bunun öz üstünlüyü var; **das ist eine Sache ~ sich** bu xüsusi maddədir; **ich ~ meine Person** qətən.

Fürwitz *m* **-es,** *oh. pl* maraq, hər şeyi bilmək həvəsi, nəzakətsizlik.

fürs = für das.

Fürsorge *f oh. pl* **1.** himayə, qayğı; **2.** ictimai təminat.

fürsorgend, fürsorglich qayğıkeş, qayğıçəkən.

Fürsprache *f* (11) xahiş, təvəqqe; **für *j-n* ~ einlegen** kim üçünsə xahiş etmək.

Fürsprecher *m* havadar, müdafiəçi.

Fürst *m* (8) **1.** knyaz; fürst; **2.** hökmdar, padşah.

Fürstentum *n* (5) knyazlıq.

fürstlich *a* knyaz; *məc.* cah-calallı.

Furt *f* (10) çay keçidi, dayaz yer.

Furúnkel *m* (6) *tib.* çiban.

fürwáhr *adv* düzü, doğrusu, doğrudan, həqiqətən.

~ vor *j-m* tun kiminsə qarşısında səcdəyə enmək.

fúß || fällig *a* dizçökmüş, səcdə edən.

Fúß || gänger *m* (6) piyada; **~gelenk** *n anat.*

Fuß || angel *f* tələ; **~bad** *n* ayaq vannası; **~ball** *m idm.* futbol.

Fußball || mannschaft *f* futbol komandası.

Fúß || bank *f* (*pl* **-bänke**) ayaq qoymaq üçün balaca skamya; **~bekleidung** *f* ayaqqabı; **~boden** *m* döşəmə.

fúß || breit *a* fut ində, bir qarış.

Fúß || breit *m* **keinen ~ Erge** bir qarış torpaq da.

Fúß || eisen *n* ayaq qandalı.

fúßen I *vi* **1.** (*auf D*) ayağını dirəmək (*nəyəsə*); **2.** *məc.* əsaslanmaq, arxalanmaq; II *vt: etw.* **auf** etw. ~ bir şeyi bir şeyə əsaslandırmaq.

Fúß || fall *m* səcdə; ikiqat baş əymə; **einen ~ vor *j-m* machen** kiminsə qarşısında səcdəyə enmək.

fúß || frei *a* ayaqyalın.

Fúß || gänger *m* (6) piyada; **~gelenk** *n anat.* dəri; **~mangel** *m* yem azlığı, ot-alaf qıtlığı; **~mittel** *n* yem vəsaiti; *pl* yem, alaf.

fúttern *vt dan.* tıxmaq, aşırmaq.

fúttern *vt* **1.** yemləmək (*heyvanları*); **2.** yeri; **4.** pedal; **~volk** *n oh. pl hərb.* piyada qoşun; **~weg** *m* piyada yolu, səki.

futsch: ~ sein [gehen*] *dan.* məhv olmaq, boş çıxmaq; **das ist ~!** üstündən qələm çək!

Fútter *n* (6) **1.** yem (*mal-qara üçün*); alaf; **2.** *dan.* yemək, qida (*insanlar üçün*); **3.** astar (*paltarda*); **4.** *tex.* futerləmə; **5.** *tex.* çilingər patronu.

Futterál *n* (2) futlyar.

fútter || ärm *a* yemdən kasıb, yemi az.

Futter || basis *f* yem bazası; **~dämpfer** *m* yem pörtən qazan; **~getreide** *n* dənli bitkilərdən ibarət yem; **~kasten** *m* **1.** kəndi, daqqa; **2.** yem təknəsi; **~leder** *n* astarlıq

Gg

G, g *n inv* **1.** *alman əlifbasının yeddinci hərfi*; **2.** *mus.* sol.

g = *Gramm* qram.

gab "**geben**" *felinin impf'i.*

Gábe *f* (11) **1.** ərməğan, bəxşiş, peşkəş; **2.** bacarıq, qabiliyyət, ilahi vergi; **er hat die ~ der Rede** onun danışıq qabiliyyəti var; **3.** *tib.* bir içim, bir udum (*dərman*); doza.

Gábel *f* (11) çəngəl; yaba.

Gáb(e)ler *m* (6) qırmızı maral.

Galerie *f* (11) **1.** qalereya; **2.** *tea.* üst yarus.

Gálgen *m* (7) dar ağacı.

Gálgen || frist *f* edamın təxirə salınması; *məc.* qısavaxtlı möhlət; **~humor** *m oh. pl məc.* dərdli (kədərli) yumor; **~schelm** *m məc.* dar ağacından asılmış (*asılmağa layiq*) adam; **~strick** *m* **1.** ilgək (*dar ağacında*); **2.** dəcəl, nadinc; **~vogel** *m* **1.** quzğun; **2.** *məc.* başkəsən, quldur.

Gálle *f* (11) öd *məc.* ətiacılıq, qanıacılıq; ◊ **Gift und ~ speien** qəzəblənmək, özünü yırtmaq.

gálle(n) || bitter *a* öd kimi acı.

Gállen || blase *f anat.* öd kisəsi; **~stein** *n* öd daşı.

Gängel || band *n* (*pl* **-bander**) asma qayış; çiyinbağı; *j-n* **am ~e führen** kimisə yedəyində gəzdirmək; kiminsə boğazına kəmsik salıb sürümək; ◊ **laß dich nicht am ~ führen!** *məc.* yüyənini əldən vermə! boğazını kəmsiyə keçirmə!

gängeln *vt* idarə etmək, yedəyində gəzdirmək (*həmç. məc.*).

gängig *a* **1.** *tic.* tezsatılan, işə gedən (*mal*); **2.:** **~er Hund** yüyrək it.

Gans *f* (3) qaz; **dumme ~** *məc.* axmaq, səfeh, gic.

Gänse || blümchen *n*, **~blume** *f bot.* qəpikçiçəyi, qızçiçəyi; **~braten** *m* qızardılmış qaz; **~füßchen** [illegible]

~ zu / sehr həddindən artıq; **warum nicht ~!** niyə belə olmasın ki!

Garage [gaˈ·ra:ʒə] *f* (11) qaraj.

Garánt *m* (8) zamin, zamin duran şəxs.

Garantie *f* (11) zaminlik, zəmanət.

garantieren I *vt* zamin olmaq, zəmanət vermək; təmin etmək, himayə olmaq (*kiməsə nə üçünsə*).

Gáraus *m* **-, -** *oh. pl: j-m* **den ~ machen** kiminsə axırına çıxmaq, kimisə həlak etmək (öldürmək).

Gárbe *f* (11) dərz.

Gárde *f* (11) qvardiya.

Garderóbe *f* (11) **1.** qarderob, paltar;

gás || dicht *a* qaz buraxmayan, qaz keçirməyən, qaz keçməyən; **~förmig** *a* qaz halında olan, qazaoxşar.
Gás || hahn *m* qaz krantı.
gás || haltig *a* qaz saxlayan.
Gás || herd *m* qaz pilətəsi; **~krieg** *m* kimyəvi müharibə, qaz müharibəsi; **~leitung** *f* qaz kəməri, qaz borusu; **~maske** *f* əleyhqaz; **~schutz** *m oh. pl* qazdan qorunma; **~ schutz || stelle** *f* qazdan qorunma sığınacağı.
Gásse *f* (11) dar küçə, döngə; **eine ~ bilden** keçid düzəltmək; sıra ilə düzülmək; **hohle ~** dərə; **das hört man auf allen ~n** bu haqda hər yerdə danışırlar; **auf der ~ liegen** sığınacaqsız olmaq; **über die ~ verkaufen** küçə alveri etmək; ◊ **er ist Hans in allen ~n** harda aş, orda baş.
Gássen || hauer *m* köhnəlmiş, çeynənmiş mahnı.
Gast *m* (1) **1.** qonaq; **zu ~ sein** qonaqlıqda olmaq; **zu ~ laden** qonaq çağırmaq; **2.** yoluxmağa gələn, görüşə gələn; **3.** sərnişin.
Gást || freiheit *f* qonaqpərvərlik, qonaq sevmə.
gást || freundlich *a* qonaqpərvər, qonaqsevər.
Gást || freundschaft *f oh. pl* qonaqpərvərlik; **~geber** *m*, **~geberin** *f* ev sahibi (*qonaqları qəbul edən kişi, qadın*); **~haus** *n* mehmanxana, hotel; **~hof** *m* mehmanxana; karvansara.
gastieren *vi* qastrola getmək.
gástlich *a* qonaqpərvər, qonaqsevər; mehriban.
Gástlichkeit *f oh. pl* səmimilik, mehribanlıq, qonaqpərvərlik.
Gást || mahl *n* (*pl* **~mahle / ~mähler**) ziyafət; **~recht** *n* qonaqpərvərlik adəti; **das ~ genießen** qonaqpərvərlikdən istifadə etmək; **~rolle** *f.* **~spiel** *n tea.* qastrol; **~wirt** *m* mehmanxana/restoran/pivəxana/meyxana sahibi.
Gás || uhr *f tex.* qaz sayğacı; **~vergiftung** *f* qazdan zəhərlənmə; **~verlust** *m* **1.** qaz itkisi; **2.** *pl. hərb.* kimyəvi hücum nəticəsində olan tələfat; **~werfer** *m hərb.* qazatan (*silah*); **~zahler** *m* bax: **Gasuhr.**
Gátte *m* (9) ər.
gátten I *vt* cütləşdirmək; **II sich ~ 1.** cütləşmək; **2.** kəbini kəsilmək, evlənmək.
Gátter *m* (6) şəbəkə, məhəccər; hasar, çəpər.
gattieren *vt tex.* xəlitə düzəltmək.
Gáttin *f* (12) arvad.
Gáttung *f* (10) cins, növ, sort.
Gáttungs || begriff *m* cinsi anlayış; **~name** *m gram.* ümumi isim; **~zeichen** *n* say (cins) əlaməti.
Gau *m* (1) vilayət.
Gauch *m* (1,1*) **1.** qu quşu; **2.** axmaq, maymaq.
Gaukelei *f* (10) *dan.* təlxəklik, oyunbazlıq; *məc.* aldatma, yalan.
Gáukler *m* (6) hoqqabaz; akrobat; *məc.* təlxək.
Gaul *m* (1*) at, yabı; ◊ **Einem geschenkten ~ sieht / guckt man nicht ins Maul** *ata. söz.* ≡ Bəy verən atın dişinə baxmazlar.
Gáumen *m* (7) *anat.* damaq.
Gáumen || kitzel *m* şirniyyat; dadlı yemək; **~laut** *m dilç.* damaq səsi; **~segel** *n anat.* damaq pərdəsi.
Gáuner *m* (6) fırıldaqçı, kələkbaz, hiyləgər.
Gauneréi *f* (10) fırıldaqçılıq, hiyləgərlik.
gáunern *vi* fırıldaqçılıq etmək, kələk gəlmək.
Gaze ['ga:zə] *f* qaz (*parça*); cuna.
ge= *fellərdə Part II əmələ gətirmək üçün sözönü;* **gemacht "machen"** felinin *Part II'si.*
Ge= *orta cinsli isim düzələn sözönü:* 1) *davamlı, eyninövlü hərəkəti bildirən feldən əmələ gəlmiş isimlərdə:* **Gebéll** hürmə; 2) *toplam isimlərdə:* **Gebirge** dağlar, dağ silsiləsi.
Geächtete *m, f* (9) gözdən düşmüş (*adam*).
Geächz(e) *n* -zes, *oh. pl* ah çəkmə; ax-uf; ah-vay.
geädert *a* damarlı.
geártet *a* düzəldilmiş, qaydaya salınmış; **ein gut geartetes Kind** yaxşı uşaq; **so ~** bu növdən.
Gebäck *n* (2) bişi.
Gebälk *n* -(e)s, *oh. pl* çatı.
gebállt *a* yumulmuş, yumulu; düyülmüş; **~e Ladung** *hərb.* el bombalarının bağlaması; **~e Faust** düyülmüş yumruq.
Gebär || anstalt *f* doğum evi.

Gebärde *f* (11) jest; ağız-burun əymə.
gebárden (sich), gebáren (sich) özünü aparmaq; özünü tutmaq.
Gebáren *n* **-s,** *oh. pl* rəftar, hərəkət tərzi, davranış.
gebären *vt* doğmaq.
Gebärerin *f* (12) zahı.
Gebäude *n* (6) bina, tikinti.
gebáut *a* **1.** tikilmiş; **2.** qədd-qamətli, boy-buxunlu; **er ist gut ~** o, boy-buxunludur.
Gebéin *n* (2) **1.** sümük; skelet; **2.** *pl* nəş.
Gebéll(e) *n* **-les,** *oh. pl* hürmə, hürüş.
gében *vt* **1.** vermək; **2.** bağışlamaq; **3.** paylamaq (*kartı*); **Stunden ~** dərs vermək; **es gibt** var; **hier gibt es nichts zu lachen** burada gülməli bir şey yoxdur; **was gibt's Neues?** təzə nə var?; **was wird gegeben?** nə gedir (*teatr haqqında*)?; **er gibt viel darauf** o buna böyük əhəmiyyət verir; **den Ausschlag ~** qətiyyətli olmaq; **seiner Meinung Ausrduck ~** öz fikrini ifadə etmək; **sich Mühe ~** çalışmaq, səy etmək; **der Schmerz wird sich ~** ağrı keçəcək (dinəcək).
Géber *m* (6) təqdim edən, verən, gətirən (*ərizə, məktub* və s.)
Gebét *n* (2) dua; ◊ **ins ~ nehmen** *dan.* töhmət etmək, ciddi sorğu-sual etmək.
Gebiét *n* (2) vilayət; *məc.* sahə.
gebieten I *vt* əmr etmək; hökm vermək; *məc.* tələb etmək; **Ruhe / Schweigen ~** sakitliyə çağırmaq; **II** *vi* (*über A*) sərəncam vermək.
Gebieter *m* (6) hökmdar.
gebieterisch *a* amirane.
Gebiets || erweiterung *f* sahənin genişləndirilməsi; **~komitee** *n* vilayət komitəsi; **~verletzung** *f* ərazi toxunulmazlığının pozulması.
Gebilde *n* (6) **1.** obraz, təsvir; əsər, yaradıcılıq məhsulu; **2.** quruluş; formasiya.
gebildet *a* təhsilli, ziyalı.
Gebirge *n* (6) **1.** dağlar; **2.** *məd.* dağ süxuru.
gebirgig *a* dağlıq.
Gebirgs || grat *m coğr.* dağ silsiləsi, sıra dağlar.
Gebiß *n* (2) **1.** dişlər, çənə; **künstliches ~** taxma (süni) dişlər; **2.** dəhnə, müştük (*qantarğanın / yüyənin atın ağzına taxılan hissəsi*).
Gebläse *n* (6) *tex.* **1.** havaverən maşın; **2.** ventilyator; **3.** üfürmə, körükləmə; **4.** aeroqraf (*alət*).
Geblöcke *n* **-s,** *oh. pl* mələmə; movuldama, böyürmə.
geblümt *a* çiçəkli, güllü; **ein ~es Kleid** güllü paltar.
Geblüt *n* -(e)s, *oh. pl* qan; cins, mənşə.
gebóren *a* **1.** doğulmuş, anadan olmuş; **~ sein / werden** anadan olmaq; **ein ~er Deutscher** əsil alman, alman nəslindən; **2.** əsil.
Gebót *n* (2) **1.** əmr, tələb; qanun; **2.** *din.* ehkam, **mir stehen Mittel zu ~** əlimdə çoxlu imkan var.
Gebräme *n* (6) haşiyə, köbə.
gebránnt qovrulmuş; yandırılmış, yanmış; **~e Mandeln** qovrulmuş badam; ◊ **Gebranntes Kind scheut das Feuer** *ata. söz.* ≡ Süddən ağzı yanan suyu üfürə-üfürə içər; İlan vuran ala çatıdan qorxar.
Gebräu *n* (2) qatışıq, içki (*bulanıq və dadsız içki*).
Gebráuch *m* (1*) **1.** işlətmə, istifadə; etw. **im ~ haben / von** etw. **~ machen** nədənsə istifadə etmək; **in ~ kommen** istifadəyə verilmək; **außer / aus dem ~ kommen** köhnəlmək (*daha işlənməmək*); *etw.* **in ~ nehmen** nəyisə istifadəyə götürmək; **2.** adət.
gebráuchen *vt* işlətmək, istifadə etmək; **das ist zu nichts zu ~** bu heç nəyə yaramaz, bu gərəksizdir.
gebráuchlich *a* çox işlədilən, qəbul olunmuş, adət halını almış; **nicht mehr ~** istifadədən çıxmış, köhnəlmiş.
Gebráuchlichkeit *f oh. pl* işlənmə dərəcəsi.
Gebráuchs || anweisung *f* tətbiq üsulu; *tib.* siqnatura; **~artikel** *m* məişət əşyaları.
gebráuchs || fähig *a* istifadəyə yararlı.
Gebráuchs || gegenstand *m* məişətdə işlənən şey; **~wert** *m iqt.* istehlak dəyəri.
gebráucht *a* istifadə olunmuş; köhnəlmiş; geyilmiş; **~e Kleider** geyilmiş paltarlar.
gebréchen *vimp.* (*an D*) *köhn.* çatışmamaq; **es gebricht mir an Zeit** vaxtım çatmır.
Gebréchen *n* (7) (*fiziki*) nöqsan, qüsur, azar.

gebréchlich *a* **1.** zəif, gücsüz; **2.** kövrək, tezsınan, davamsız.
Gebréchlichkeit *f* (10) zəiflik, gücsüzlük.
Gebrésten *n* (7) bax: **Gebrechen.**
gebróchen *a* **1.** sındırılmış, qırılmış; **2.** *fiz.* sınmış, istiqamətini dəyişmiş; **~e Zahl** kəsir ədədi; **~es Deutsch** *məc.* pozuq alman nitqi; **er ist ganz ~** *məc.* o tamamilə ruhdan düşmüşdür.
Gebróchenheit *f oh. pl* əzginlik, yorğunluq; **~ der Stimme** yorğun səs.
Gebröckel *n* -, *oh. pl* doğrama, qırıntı, qırıq.
Gebródel *n oh. pl* poqquldama.
Gebrüder *pl* qardaşlar.
Gebrüll *n* -s, *oh. pl* bağırtı, nərə, hönkürtü, çığırtı.
Gebrümme *n* -s, *oh. pl* donquldanma, mırıldanma.
gebückt *a* əyilmiş, təknəli.
Gebühr *f* (10) **1.** *məc.* haqq; **2.** muzd; vergi; gömrük; **~en entrichten** vergini ödəmək; **nach ~** [redacted]

Geck *m* (8) modabaz, ədabaz.
géckenhaft *a* şıq geyinən, modalı, çox bəzəkli, bəzəkli-düzəkli.
gedácht I *a* örtülü; **II** *a* fikirdə tutulan, adı çəkilən.
Gedächtnis *n* (3°) yaddaş, hafizə; **im ~ behalten** yadda saxlamaq; **ich habe den Namen aus dem ~ verloren** adını yadımdan çıxartmışam; **sich einen Fall ins ~ rufen** bir hadisəni xatırlamaq, yada salmaq **aus dem ~** əzbərdən, sinədən.
Gedächtnis ‖ feier *f* kiminsə xatirəsinə düzələn şənlik; xatirini yad etmə; yubiley; **~tag** *m* xatirə günü.
gedämpft *a* **1.** buğda bişirilmiş; pörtülmüş (*ət* və s.); **2.** batmış; alçaq, tutqun (*səs*).
Gedánke *m* -ns, -n fikir, ideya; **in ~n** fikrən, xəyalən; **sich ~n machen** narahat olmaq; *j-n* (*A*) **auf den ~n bringen** kimisə müəyyən bir fikrə gətirmək/yönəltmək; **kein ~!** əsla (qətiyyən, heç)!

gediegen *a* **1.** saf; xalis; **aus ~em Gold** cılxa/xalis qızıldan; **2.** yaxşıkeyfiyyətli; **3.** müsbət.
Gediegenheit *f oh. pl* keyfiyyətlilik.
gedient *a:* **ein ~er Soldat** istefaya çıxmış əsgər.
Gedränge *n* (6) basabas, basırıq; darısqallıq; **ins ~ kommen** basırığa düşmək.
gedrängt *a* sıx, yığcam (*yazı*); sıxılmış; **~ voll** ağzınacan dolu; **in ~er Kürze darstellen** müxtəsər ifadə etmək, yığcam şərh etmək.
Gedrängtheit *f oh. pl* **1.** darısqallıq, tündlük; **2.** qısalıq, müxtəsərlik; **3.:** **die ~ der Ereignisse** hadisələrin qısa şəkildə birbirini əvəz etməsi.
gedrúckt *a* çap (nəşr) edilmiş.
gedrückt *a* sıxılmış, əzilmiş.
gedrúngen *a* **1.** dolu, enlikürək; pota, bəstəboy; **2.** qısa, yığcam, müxtəsər (*üslub, üsul, qayda*); **3.** məcbur olmuş; məcburi,

Gefährte *m* (9) yol yoldaşı; yoldaş.
Gefährtin *f* (12) yol yoldaşı; yoldaş (*qadın*).
gefáhr ‖ voll *a* təhlükəli.
gefállen I *vi* və *vimp* xoşa gəlmək, ürəyə yatmaq; **wie es Ihnen gefällt!** istədiyiniz kimi!; ixtiyar sahibisiz!; **II** *vt:* **sich** (*D*) *in etw.* (*D*) **~** nədəsə ləzzət görmək; **sich** (*D*) *etw.* (*A*) **~ lassen** dözmək; danışıqsız keçirmək; **sich eine Beleidigung ~ lassen** incikliyi söz-söhbətsiz keçirmək; haqsızlığa səbirlə dözmək; **II** *a* ölmüş, həlak olmuş.
Gefálle *n* (2, 6) **1.** yamac, enişi; **2.** gəlir; **3.** torpaq vergisi.
Gefállen I *m, n* (7) iltifat, minnət, kömək, xidmət; **j-m einen / ein ~ tun / erweisen** kimisə yaxşılıq etmək.
Gefállen II *n* -s, *oh. pl* ləzzət, zövq; **~ finden** (*an D*) xoşlanmaq, (*nədənsə*) ləzzət görmək.
gefállig *a* **1.** xidmət göstərən, iltifatlı, lütf-

gefáßt *a* sakit, rahat; cəsarətli; **sich** *auf etw.* ~ **machen** nəyəsə hazırlaşmaq; **auf alles** ~ **sein** hər şeyə hazır olmaq.

Gefécht *n* (2) hərb, döyüş, vuruşma; **ein** ~

Gefrór(e)ne *n* -n, *oh. pl* dondurma.

Gefüge *n* -s, *oh. pl* quruluş, tikinti; struktur.

gefüge || los *a* formasız, biçimsiz.

gefügig *a* **1.** elastik; **2.** sözəbaxan, güzəşt

Gégen || einánder *n* -s, *oh. pl* qarşılıqlı müqavimət; qarşılıqlı antaqonizm.

gegen(ein)ánder || halten *vt* tutuşdurmaq, müqay

gegenüber= *ayrılan önşəkilçi: əksi, əks tərəfi, qarşılaşdırılanı bildirir;* **gegenüber || stellen** qarşılaşdırmaq.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Gehége *n* (6) qoruq; çəpər, hasar; **komm mir nicht ins ~!** mənim işlərimə qarışma!; *j-m* **ins ~ kommen** kiminsə işinə əngəl törətmək.
gehéim I *a* gizli, sirli; **II** *adv:* **im ~en** gizlicə, xəlvəti, əl altından.
Gehéim || druckerei *f* gizli mətbəə.
gehéim || halten *vt* gizli saxlamaq.
Gehéimnis *n* (3˚) sirr; gizlənc; **ein ~ bewahren** sirr saxlamaq.
Gehéimnis || krämerei *f* gizli danışıq.
gehéimnis || voll *a* sirli, əsrarəngiz; gizli; **~ tun** sirr vermə mək, gizli saxlamaq.
Gehéim || polizist *m* çuğul, çuğulçu; **~vertrag** *m* gizli müqavilə.
Gehéiß *n* -es, *oh. pl* əmr, hökm, sərəncam; **auf (mein) ~** (*mənim*) əmrimlə.
géh(e)n *vi* (s) **1.** getmək, yerimək; **2.** sürüşmək, getmək (*miniklə*); **3.** işə girmək; **4.** keçmək (*vaxt*); **auf Urlaub ~** məzuniyyətə çıxmaq; **wie geht es Ihnen?** necəsiniz?; **so geht das nicht** belə yaramaz; **an die Arbeit ~** işə başlamaq; **zu Bette ~** yatmağa getmək; **in Stücke ~** sınmaq, qırılmaq; parça-parça olmaq; **es geht um Leben und Tod** bu, ölüm-dirim məsələsidir; **vor sich ~** baş vermək; **zu Grunde ~** məhv olmaq; **zu Ende ~** qurtarmaq; **in sich ~** peşman olmaq; fikrini toplamaq; **verloren~** məhv olmaq, özünü itirmək; **über eine Frage mit sich zu Rate ~** bir məsələ üzərində fikirləşmək; **sich ~ lassen** özbaşınalıq etmək, boşalmaq; zəifləmək; **~ Sie doch!** bəsdir!, kifayətdir!, yetər!; **lassen Sie mich ~!** məni dinc buraxın!
Géhen *n -s, oh. pl* yerimə, getmə, gəzmə; **im ~** ayaqüstü, yolüstü; gedə-gedə, hərəkət zamanı; **das ~ und Kommen** gəzib-dolaşma.
gehéuer *a* və *adv:* **nicht ~** əngəlli, nöqsanlı; **mir ist nicht ~ zu Mute** məni nəsə vahimə basır, mən özümdə deyiləm; **die Sache ist nicht ~** iş şübhəlidir, iş əngəldir.
Gehéul *n -s, oh. pl* ulama, vıyıltı.
Gehílfe *m* (9) köməkçi; assistent.
Gehílfin *f* (12) köməkçi; assistent (*qadın*).
Gehírn *n* (2) **1.** *anat.* beyin; **2.** *asp.* beyin (*xörək*); **3.** *məc.* ağıl, zəka, zehin.
gehóben *a* yüksək, təntənəli; **in ~er Stimmung** şad əhvali-ruhiyyədə, damağı çağ; şad-xürrəm.
Gehöft *n* (2) həyət, oba; mülk.
gehólfen: damit ist mir nicht ~ bu mənə ol vermir.
Gehölz *n* (2) ağaclıq, odunluq, xırda meşə.
Gehör *n* -s, *oh. pl* eşitmə; eşitmə qabiliyyəti; musiqini düzgün qavrama qabiliyyəti; **nach dem ~ singen, spielen** notsuz oxumaq, çalmaq; **die Bitte hat ~ gefunden** xahiş eşidilmiş, yerinə yetirilmişdir.
gehórchen *vi* (*D*) sözünə baxmaq (*kiminsə*), qulaq asmaq, itaət etmək (*kimisə*).
gehören *vi* aid olmaq, mənsub olmaq; **wem gehört dieses Buch?** bu kitab kimindir?; **das gehört nicht in mein Fach** bu mənim sahəm deyil; **das gehört nicht viel Verstand** bunun üçün çox da ağıl (bilik) lazım deyil; **das gehört sich nicht** bu olmaz, bu yaramaz.
gehórig I *a* **1.** mənsub olan, aid olan; **zum Hause ~** evə aid olan; **2.** xeyli, kifayət qədər; **eine ~e Summe** xeyli məbləğ, pul; **II** *adv* lazımi qədər; yaxşıca; **er hat ihm ~ die Wahrheit gesagt** o onu yaxşıca danladı; o ona bütün həqiqəti dedi.
gehör || los *a* kar, eşitməkdən məhrum.
Gehörn *n* (2) buynuz.
gehörnt *a* **1.** buynuzlu; **2.** dişbatmaz, məhkəm.
gehórsam *a* sözə qulaq asan, itaətkar, sözəbaxan, itaətli.
Gehórsam *m* -s, *oh. pl* qulaq asma, itaət etmə; itaət, sözə baxma; **den ~ kündigen / verweigern** tabe olmaqdan, itaət etməkdən boyun qaçırmaq.
Gehör || sinn *m oh. pl* eşitmə hissi; eşitmə qabiliyyəti.
Géh || rock *m* sürtük (*uzunətəkli kişi pencəyi*).
Gehúpe *n oh. pl* fit, fit səsi.
Géier *m* (6) *zool.* çalağan.
Géifer *m* -s, *oh. pl* **1.** ağız suyu, tüpürcək; **2.** *məc.* acıq, zəhər.
géifern *vi* **1.** ağız suyunu/tüpürcəyi sıçratmaq; **2.** *məc.* hirslə/ağzı köpüklənə-köpüklənə danışmaq.

Géige *f* (11) skripka, kaman; ◊ **der Himmel hängt ihm voller ~n** o, göyün yeddinci qatındadır; o, sevincindən özünü itirib.
Géigen || bogen *m mus.* yay (*kamançada, skripkada*).
Géiger *m* (6) skripkaçı, kamançaçı.
geil *a* **1.** şəhvətli; **2.** məhsuldar, bərəkətli (*torpaq*); **3.** qalın (*bitki*).
Géisel *m* (6), *f* (11) girov götürülmüş adam.
Geiß *f* (10) keçi.
Géißel *f* (11) uzun qamçı, qırmanc; **die ~ des Spottes schwingen** *məc.* acı-acı lağa qoymaq, ələ salmaq.
geißeln *vt* qamçılamaq, şallaqlamaq; *məc.* cəzalandırmaq.
Geist *m* (4) **1.** *oh. pl* ruh; **der ~ der Zeit** zamanın ruhu; **2.** ağıl, ariflik; **ein großer ~** çox ağıllı adam; **3.** xəyal, qarabasma; **er erlebte im ~e alles noch einmal** o, hamısını bir də xəyalından keçirdi.
Géistes || bildung *f oh. pl* əqli inkişaf; **~gegenwart** *f oh. pl* soyuqqanlılıq, özünü itirməmə, mətanət.
géistes || krank *a* ruhi xəstə.
géistes || schwach *a* ağıldan zəif, kəmağıl.
Géistes || verfassung *f oh. pl* ruhi vəziyyət; kef, hal.
géistig *a* **1.** ruhi; əqli; **~e Arbeit** zehni iş; **2.: ~e Getränke** spirtli içkilər.
géistlich *a* dini; ibadət(li).
Géistliche *m* (9) keşiş.
géistreich *a* dərrakəli, ağıllı, hazırcavab.
géist || voll *a* cürətli; ruhlandırılmış, ürəklənmiş; vəcdə gəlmiş.
Geiz *m -es, oh. pl* xəsislik, simiclik; tamahkarlıq.
géizen *vi* **1.** (*mit D*) xəsislik etmək (*nəyəsə*); **mit Worten ~** az danışmaq; **2.** (*nach D*) arzu etmək (*nəyisə*), nəyinsə arzusunda olmaq (həsrətində olmaq) (*şöhrət* və s.).
Géiz || hals *m dan.* simic, xəsis.
géizig *a* simic, xəsis, tamahkar, acgöz.
Gejámmer *n* -s, *oh. pl* inilti, ah-zar; fəryad.
Gefóhle *n* qışqırıq, nərilti.
Gejúbel *n* -s, *oh. pl* şadlıq, şənlik.
Gekéife *n* -s, *oh. pl* söyüş.
Gekicher *n* -s, *oh. pl* istehza ilə gülmə, bığaltı gülmə.
Geklimper *n* -s, *oh. pl* danqıldatma, dınqıldatma (*royalı* və s.)
Geklirr(e) *n* **-res.** *oh. pl* zəng, cingilti (*arasıkəsilmədən*).
Geklüft *n* -es, *oh. pl* dərə.
Geknátter *n* -s, *oh. pl* çatırtı; partıltı.
geknéchtet *a* kölə olmuş, qul olmuş; əsarət altına alınmış; məhkum.
Gekrách *n* -s, *oh. pl* gurultu.
Gekrächze *n* -s, *oh. pl* qarıldama.
Gekritzel *n* -s, *jh. pl* cızma-qara yazı, qaraqura yazı; aydın olmayan, anlaşılmayan xətt.
gekünstelt *a* süni, qeyri-təbii.
Gelächter *n* (6) gülüş, qəhqəhə; **ein ~ erheben** gülüş qoparmaq; **zum ~ werden** ələ salınmaq, gülünc olmaq.
geláden *a* doldurulmuş, dolu.
Gelág(e) *n* -es, *oh. pl* kiçik qonaqlıq, xudmani məclis.
gelágert *a* yerləş(diril)miş, qoyulmuş.
gelähmt *a* iflicləşmiş, iflic.
Gelände *n* (6) **1.** yer, sahə. **2.** torpaq; **hügeliges ~** dərə-təpəli yer.
Gelände || kunde *f* topoqrafiya; **~lauf** *m idm.* kros.
Geländer *n* (6) sürahi, məhəccər.
gelángen *vi* (s) dəymək; (*bis zu D*) çatmaq; yetişmək; (*zu D*) müvəffəq olmaq; nail olmaq; **ans Ziel ~** məqsədə nail olmaq; **zur Herrschaft ~** ixtiyar, səlahiyyət əldə etmək; **zu Ohren ~** qulağına çatmaq (*xəbər, məlumat*); **zum Verkauf ~** satışa gəlmək.
gelássen sakit, təmkinli.
Gelatine [ʒelaˈtiːnə] *f oh. pl* jelatin.
geläufig *a* sərbəst, adəti; **die deutsche Sprache ist ihm ~** o, alman dilində sərbəst danışır.
geláunt *a:* **gut ~** yaxşı əhvali-ruhiyyədə, kefikök.
Geläute *n* -s, *oh. pl* zəng səsləri.
gelb *a* sarı; **~ werden** saralmaq; **~e Rüben** kök; **~ farben** sarı rəngə boyamaq.
Gelb *n* -(e)s, *oh. pl* sarı rəng.
Gélbe *n* -n, *oh. pl* sarılıq; **das ~ von Ei** yumurta sarısı.
Gelb || guß *m* **1.** bürünc, latun (*metal*); **2.** bürünc tökmə.

Geléise *n* (6) təkər izi; dəmir yolu; **ein totes ~** ehtiyat yol, döngə; **aus dem ~ kommen** izi itirmək, yoldan çıxmaq; *məc.* çaşmaq (*danışıqda*), **ins ~ bringen** səliqəyə salmaq; yoluna qoymaq.

Geléit *n* **-es, -e 1.** ötürmə, yola salma; **ich gab ihm das ~** mən onu ötürdüm; **2.** *hərb.* mühafizəçi konvoy; **freies ~ gewähren** azad (təhlükəsiz keçməyə) getməyə zamin olmaq; **das letzte ~ geben** axırıncı borcu vermək (*ölənə*).

geléiten *vt* ötürmək, yola salmaq.

Geléit ‖ wort *n* (*pl* **-worte**) müqəddimə.

Gelénk *n* (2) **1.** *anat.* oynaq, bənd, büküş; dirsək; **2.** *tex.* həncama; diz.

gelénkig *a* **1.** elastik, əyilgən; zirək, çevik; **2.** *tex.* dirsəkli.

Geliebte *m, f* (9*) sevgili; sevimli, istəkli.

gelinde *a* zəif; yüngül; yumşaq; **das ist, ~ gesagt, eine Frechheit** bu, yumşaq deyilsə, ədəbsizlikdir.

gelingen *vi* (s) müvəssər olmaq, nail olmaq; yoluna qoymaq; **die Sache will nicht ~** iş düz gətirmir.

Gelingen *n* **-s,** *oh. pl* uğur, müvəffəqiyyət.

gellen *vi* kəskin fəryad etmək; kəskin səs vermək; **mit ~ der Ohren** qulaqlarını cingildəyir.

gellend *a* gurlu, qulaqbatırıcı; kəskin; iti.

gelóben *vt* əhd-peyman etmək, əhd eləmək, ümid etmək; əd eyləmək.

Gelöbnis *n* (3) əhd-peyman; təntənəli vəd.

gelöckt *a*: **~es Haar** qıvrım saç, burulu saç.

Gélse *f* (11) ağcaqanad, milçə.

géltend I *a* qüvvədə olan; **II** *adv:* **sich ~ machen** əhəmiyyətə malik olmaq; **seine Rechte ~ machen** öz hüquqlarını əldə etmək.

Géltung *f* (10) əhəmiyyət, məna, qiyməti olma; **zur ~ kommen** özünü göstərmək (*yaxşı tərəfdən*).

Gélt ‖ vieh *n k.t.* qısır mal.

Gelübde *n* (6) əhd-peyman, təntənəli vəd; **ein ~ tun** əhd-peyman etmək.

gelúngen *a* müvəffəqiyyətli; **eine ~e Arbeit** müvəffəqiyyətli iş; **ein ~er Kerl** bacarıqlı adam.

Gelüst(e) (2, 6) arzu, istək; şıltaqlıq, naz.

gelüsten *vt, vi* və *vimp:* **es gelüstet ihn (ihm) nach Ehre** o, şöhrət düşkünüdür.

gemách *adv* sakit, səssiz; **nur ~!** sakit!

Gemách *n* (5) otaq.

gemächlich I *a* sakit, dinc; **II** *adv* ləsməndən.

Gemächlichkeit *f oh. pl* **1.** sakitlik, dinclik; **2.** rahatlıq.

Gemächlichkeit *f oh. pl* qeyri-təbiilik, süniilik.

Gemálde *n* (1) şəkil.

gemáhnen *vt* (*j-n an A*) yadına salmaq, xatırlatmaq.

Gemárkung *n* **-s,** *oh. pl* yersiz iməd., özəşmə, qərəz.

Gemäße *n* (6) şəkil, tablo, rəsm.

gemäß *ədv* və *pre:* (*əksər hallarda 'istədən sonra gəlir*) uyğun olaraq; münasib olaraq, ...görə; **deinem Wunsch ~** sənin istəyinə görə.

diyyə rəisi; **~wirtschaft** *f* kommunal təsərrüfat.

Geméine *m* (9) *hərb.* sıravi əsgər.

geméin ‖ faßlich *a* hamının başa düşəcəyi şəkildə olan, aydın, anlaşılan.

geméin ‖ gefährlich *a* ictimai cəhətdən təhlükəli (*qorxulu*).

geméin ‖ gültig *a* adi, hamı tərəfindən qəbul edilmiş; yararlı; etibarlı (*hər yerdə*).

Gemein ‖ gut *n oh. pl* ictimai mülk, ictimai əmlak, ümumi mülk; **~ des Volkes** ümumxalq malı.

Geméinheit *f* (10) alçaqlıq; vulqarlıq; əclaflıq.

geméin ‖ hin / geméiniglich *adv* adətən, adəti üzrə, bir qayda olaraq.

geméin ‖ nützig, gemin ‖ nützlich *a* hamıya faydalı, hamı üçün faydası olan.

Geméin ‖ nützigkeit *f oh. pl* ictimai fayda.

Gemein ‖ platz *m* ümumi (ictimai) yer; *məc.* boş laqqırtı.

geméinsam *a* ümumi, kollektiv; **~e Sache machen** birlikdə hərəkət etmək.

Geméinsamkeit *f oh. pl* ümumilik, birlik.

Geméinschaft *f* (10) **1.** ümumilik, birlik; **2.** cəmiyyət; **3.** əlaqə, qarşılıqlı münasibət; **mit j-m ~ haben / machen** kiməsə əlaqədə olmaq, kiməsə əlaqə saxlamaq; **ehelíche ~** cinsi əlaqə, birgə yaşama; **in ~** *(mit D)* birlikdə, bir yerdə (*kimləsə*).

geméinschaftlich I *a* ümumi, birgə; **~e Erziehung** birgə tərbiyə (*hər iki cinsdən olan uşaqları*); **II** *adv* birlikdə, birgə, bir

gemischt *a* qarışıq, qatışıq.
Gémse *f* (11) dağ keçisi, köpgər.
Gémse ‖ **leder** *n* zamşa (*yumşaq maral dərisi*).
Gemüll *n* -(e)s, *oh. pl* zibil.
Gemünkel *n* -s, *oh. pl* qeybət, dedi-qodu.
Gemúrkel *n* -s, *oh. pl* **1.** mırıltı, yavaş danışma; **2.** şırıltı, şırıldama.
Gemüse *n* (6) tərəvəz, göyərti.
Gemüse ‖ **bau** *m oh. pl* bostançılıq, tərəvəzçilik; **~garten**

geném *a* **1.** xoş, xoşagələn; **2.** qəbul oluna bilən.
genémmigen *vt* bir şeylə razılaşmaq; yol vermək; təqdir etmək.
Genémmigung *f* icazə; razılıq; bəyənmə.
genéigt *a* **1.** meyilli, həvəsli; **ich bin ~ diese Arbeit anzunehmen** mənim bu işi götürməyə həvəsim var; **2.** xeyirxah, həvəsi olan; iltifatlı; **er ist mir ~** o mənə qarşı iltifatlıdır.

Gentleman ['dʒəntəlmən] *m* -s, *pl* **-men** centlmen.
genúg *adv* xeyli, kifayət qədər; **das ist gut ~** bu çox yaxşıdır; **ich habe Arbeit ~** mənim kifayət qədər işim var; **ich habe ~ davon** bəsdir, mən bundan çəkdim; **~ des Guten** yaxşı şeyin azı.
Genüge *f oh. pl* razılıq, məmnunluq; **ich kenne ihn zur ~** mən onu yaxşı tanıyıram; **er tat meiner Forderung ~** o mənim tələ-

Geplänkel *n* (6) **1.** atışma; **2.** *dan.* söyüşmə.
Geplápper *n* -s, *oh. pl* cəfəngiyat, boşboğazlıq, boş danışıq, boş söhbət.
Geplärr *n* -(e)s, *oh. pl* ağlaşma, ağlama səsi.
Geplätscher *n* -s, *oh. pl* şırıltı, şırıldama.
Gepläuder *n* -s, *oh. pl* boşboğazlıq; şit söhbət.
Gepólter *n* -s, *oh. pl* gurultu.
Gepräge *n* -s, *oh. pl* **1.** kəsilmə (*pul, medal*); pul üçün kəsilmiş kağız; şəkil (*pulun üs-*

yerinə düşməmək; **auf den Einfall ~** fikrə düşmək; **aus der Bahn ~** yo[illegible] çıxmaq, yolu itirmək, azmaq; **außer sich ~** *məc.* özündən çıxmaq, hirslənmək; **einander in die Haare ~** saçyoldusuna çıxmaq; **in Brand ~** yanmaq, od tutmaq; **in Harnisch ~** hirslənmək, acıqlanmaq; **in die Klemme ~** bəlaya (çətin) vəziyyətə düşmək; **in Vergessenheit ~** yaddan çıxmaq; **in Verwirrung ~** çaşmaq, özünü itirmək; **in Verzweiflung ~** ümidsizləşmək; **in Wut / Zorn ~** qəzəblənmək, hiddətlənmək; **2.** baş tutmaq; **die Arbeit ist gut ~** iş baş tutdu; **das Getreide ist gut ~** taxıl yaxşı yetişdi (*məhsul yaxşı gətirdi*).

geráten II *a* müvəffəqiyyətli, yaxşı; **ein gut ~es Kind** yaxşı uşaq.

Gerate || **wóhl** *n* -s, *oh. pl* **aufs ~** fikirləşmədən, kor-koranə, ağına-bozuna baxmadan, necə gəldi.

Gerätschaft *f* (10) aparatura, aparatlar.

geräuchert *a* hisə verilmiş, hisdə qurudulmuş.

Geráufe *n* -s, *oh. pl* vuruşma, dava-dalaş.

geráum *a* sürəkli, uzunsürən, uzunmüddətli; **seit ~er Zeit** çoxdan, uzaq keçmişdə.

geräumig *a* geniş, gen-bol; **ein ~es Zimmer** geniş otlaq.

Geräusch *n* (2) xışıltı, küy; *rad.* mane; **~ machen** səs-küy salmaq.

geräusch || **los** *a* səssiz, gurultusuz; **~voll** *a* gurultulu, səs-küylü.

Gerräusper *n* -s, *oh. pl* öskürək, içini artlama.

gérben *vt* aşılamaq (*dərini*), ◊ *j-m* **das Fell ~** *dan.* kimisə döymək, əzişdirmək, kiminsə dərisinə saman təpmək.

Gérber *m* (6) dabbağ, gön istehsalı ustası (*fəhləsi*).

Gérberéi *f* (10) **1.** dabbağxana, gön zavodu; **2.** aşıya qoyma, aşılama (*dərini*).

gerécht *a* insaflı, ədalətli; haqlı, doğru; **allen Forderungen ~ werden** bütün tələbləri yerinə yetirmək; ◊ **er ist in allen Sätteln ~** o, hər işi bacarır; onun əlindən hər iş gəlir.

gerécht || **fertigt** *a* haqlı, doğru, ədalətli.

Geréchtigkeit *f* (10) insaf; ədalət; haqq.

Geréde *n* -s, *oh. pl* **1.** danışıq; **2.** şayiə; **ins ~ kommen** ağız-dildə düşmək, qeybət hədəfi olmaq.

geréichen *vi* (*zu D*) səbəb olmaq (*nəyəsə*); **das wird ihm zum Nutzen ~** bu onun xeyrinə olar; **diese Tat gereicht ihm zur Ehre** bu iş ona şöhrət qazandırır.

geréizt *a* hirsləndirilmiş, acıqlandırılmış; acıqlı, hirsli; **~ werden** acıqlanmaq, hirslənmək.

Geréiztheit *f oh. pl* acıqlanma, hirslənmə, əsəbiləşmə.

geréuen *vimp:* **es gereut mich** mən təəssüf edirəm, heyifsilənirəm.

Gericht I *n* (2) yemək, nahar, xörək.

Gericht II *n* (2) məhkəmə; **die Sache kommt vor das ~** işə məhkəmədə baxılacaq; **über *j-n* ~ halten** kimisə mühakimə etmək.

gerichtet *a* məhkum edilmiş, məhkum.

gerichtlich I *a* məhkəmə yolu ilə; **II** *adv* məhkəmə qanunu ilə; **~ belangen / verfolgen** məhkəmə yolu ilə məsuliyyətə cəlb etmək; **gegen *j-n* ~ vorgehen** kimisə məhkəməyə vermək.

Gerichts || **barkeit** *f hüq.* məhkəməyə aid olma; **~behörde** *f* məhkəmə; **~hof** *m* məhkəmə, məhkəmə kollegiyası; tribunal; **~sitzung** *f* məhkəmə iclası; məhkəmə sessiyası; **~verfahren** *n hüq.* mühakimə icrası; **~verfassung** *f hüq.* məhkəmə təşkilatı sistemi; **~verhandlung** *f* məhkəmə prosesi, mühakimə; **~vollzieher** *m* məhkəmə icraçısı.

gerieben *a* hiyləgər, bic, sürtülmüş; **en ~er Bursche** *dan.* bərkdən-boşdan çıxmış adam.

gerieren (sich) özünü aparmaq, rəftar etmək, hərəkət etmək.

Geriesel *n* -s *oh. pl* səsi kəsilməyən şırıltı.

gering *a* əhəmiyyətsiz, cüzi, az, heç; **nicht im ~sten** biraz da olsa, zərrə qədər də olsa, qətiyyən.

geringfügig *a* az əhəmiyyətli, əhəmiyyətsiz.

Geringfügigkeit *f* (10) **1.** azlıq, əhəmiyyətsizlik; mənasızlıq; **2.** boş şey, əhəmiyyətsiz şey; dəyərsiz şey.

geringschätzig I *a* etinasız, laqeyd, saymazyana; **II** *adv* saymazlıqla, etinasızlıqla.

Geringschätzung *f* saymazlıq, saymama, etinasızlıq.

gerinnen *vi* (s) çürümək (*süd*); laxtalanmaq (*qan*); donmaq (*yağ, piy*).

Gerippe *n* (6) *anat.* skelet; gövdə; karkas.

gerissen 1. *a* cırıq; **2.** *məc.* bic, çoxgörmüş; **ein ~er Kerl** hiyləgər, bərkdən-boşdan çıxmış.

germánisch *a* german.

gérn(e) *adv* (*comp* **lieber**; *superl* **liebsten**) həvəslə, məmnuniyyətlə; **ich höre ~ Musik** mən musiqini sevirəm; **ich möchte ~** istərdim; **ich mag ihn ~** o mənim xoşuma gəlir.

Gérne || **groß** *m* -, -e lovğa, gopçu, bambılı.

Geröchel *n* -s, *oh. pl* xırıltı.

Geröhr *n* (2) **1.** qamışlıq; **2.** *oh. pl* maral bağırtısı.

Gerólle *n* -s, *oh. pl* uğultu, guyultu; gurultu (*göy*).

Geröll(e) *n* -s, *oh. pl* çınqıl, xırda çay daşı.

Gérste *f oh. pl* arpa.

Gérsten || **brot** *n* arpa çörəyi; **~korn** *n* **1.** arpa dənəsi; **2.** *tib.* itdirsəyi (*gözdə*); **~saft** *m* pivə.

Gérte *f* (11) çubuq, qamçı, qırmanc.

Gerúch *m* (1¨) **1.** iybilmə, iy duyğusu; **2.** iy, qoxu; **lieblicher ~** ətir, xoş iy; **übler ~** pis iy; **einen ~ haben / von sich geben** iy vermək; **3.** şöhrət, ad-san; ◊ **in schlechtem / üblem ~ stehen** adı pisliyə çıxmaq.

gerúchlos *a* iysiz.

Gerúch(s) || **sinn** *m oh. pl* iybilmə, iy duyğusu.

Gerücht *n* şayiə, xəbər, danışıq; **ein ~ verbreiten / unter die Leute bringen** şayiə yaymaq; **es geht / läuft das ~, daß ..., das ~ ist im Umlauf, daß ...** deyirlər ki ..., şayiə gəzir ki ...

gerúchen *vi* mərhəmət (lütf) etmək; **wirst du endlich ~, mir zu antworten?** axır ki lütfkarlıq göstərib mənə cavab verəcəksən?

gerúhig, gerúhlich, gerúhsam *a* sakit, dinc.

Gerümpel *n* -s, *oh. pl* köhnə şey-şüy; cırcındır, zir-zibil, dəyərsiz şeylər.

Gerüst *n* (2) taxta körpü; taxta meydança; çəfət, edam meydançası; *tikin.* taxtabənd, evin karkası.

Gerüttel *n* -s, *oh. pl* silkələmə, əsdirmə, yırğalama.

gesámmelt *a* **1.** yığılmış, toplanmış; **~e Werke** əsərlər külliyyatı; **2.** *məc.* yığcam, sakit.

gesámt *a* bütöv, hamısı birlikdə; **die ~e Belegschaft** bütün kollektiv.

Gesámt || **ausgabe** *f* **1.** seçilmiş külliyyat; **2.** *pl* ümumi xərc; **~bestand** *m* hazırkı tərkib.

Gesámte *n* -n, *oh. pl* ümumi məbləğ, ümumi yekun.

Gesámt || **eindruck** *m* ümumi təsir; **~einkommen** *n*, **~einnahmen** *pl iqt.* ümumi gəlir.

Gesámtheit *f oh. pl* yekun, cəm.

Gesámt || **stärke** *f oh. pl* hazırkı tərkib (*qoşun*); **~verzeichnis** *n* ümumi siyahı; **~zahl** *f* ümumi məbləğ.

Gesándte *m* (9) diplomatik nümayəndə, səlahiyyətli müvəkkil; elçi.

Gesándtschaft *f* (10) səlahiyyətli müvəkkillik; səfarətxana; missiya, səfirlik.

Gesáng *m* (1¨) nəğmə, mahnı.

Gesäß *n* (2) **1.** sarğı; **2.** oturulan yer (*stulda*).

Geschäft *n* (2) **1.** iş; **2.** əməliyyat (*ticarət*); saziş; **ein ~ abschließen** ticarət müqaviləsi bağlamaq; **3.** ticarət müəssisəsi, mağaza; firma.

Geschäfte || **macher** *m* möhtəkir, alverçi.

geschäftlich I *a* işgüzar; **II** *adv* işdən ötrü.

Geschäfts || **führung** *f dəft.* kargüzarlıq; **~gang** *m oh. pl* işin gedişi; **~gebaren** *n oh. pl* iş təcrübəsi; işin aparılma metodu; **~gegend** *f* şəhərin ticarət sahəsi; **~geheimnis** *n* ticarət sirri; **~haus** *n* ticarət müəssisəsi; **~jahr** *n* hesabat ili; **~mann** *m* (*pl* **-männer / -leute**) işbaz, tacir; **~ordnung** *f* **perlament** (*parlamentdə*); qayda, üsul, nizam; **~reisende** *m* səyyar ticarət agenti; **~verkehr** *m oh. pl* ticarət münasibəti, ticarət əlaqəsi.

geschätzt *a* hörməti, möhtərəm.

geschéhen *vi* (s) baş vermək, əmələ gəlmək; **das geschieht ihm recht** əcəb oldu, cəzasıdır, qoy çəksin; **er ließ es ruhig ~** o, manəçilik törətmədi; **es ist um ihn ~** o məhv olmuşdur.

Geschéhen *n* ~s, *oh. pl* hadisə.

Geschéhnis *n* (3˚) hadisə, vaqiə, əhvalat.
geschéit *a* ağıllı, dərrakəli, kamallı; **~ er Kopf** çox ağıllı adam; **du bist wohl nicht ganz ~!** sənin deyəsən ağlın başından çıxıb!
Geschénk *n* (2) hədiyyə, bəxşiş.
geschénkt *a* müftə; bağışlanmış.
Geschichte *f* (11) **1.** *oh. pl* tarix (*elm*); **2.** hadisə əhvalat; **3.** rəvayət; povest; hekayə; **das ist eine dumme ~!** bu ki bir axmaq əhvalatdır!; **mach keine ~n!** özündən tarix açma!, özünü gicliyə qoyma! (*hoqqa çıxartma*).
geschichtet I *a* qat-qat, lay-lay; **~ es Gestein** çöküntü dağ süxuru; **II** *adv* qatlarla.
geschichtlich *a* tarixi.
Geschichts || buch *n* tarix kitabı (*dərsliyi*); **~ forscher** *m* tarixçi (*tədqiqatçı*); **~ forschung** *f* istorioqrafiya (*elm*); **~ guelle** *f* tarixi mənbə (*sənəd* və s.); **~ schreiber** *m* tarixçi; **schreibung** *f oh. pl* istorioqrafiya; **~ wissenschaft** *f* tarix elmi.
Geschick *n* (2) **1.** tale, fələk; bəxt; **2.** cəldlik, zirəklik, bacarıq, məharət; **er hat weder ~ noch Gelenk** o, heç nəyə yaramır; onun əlindən heç bir iş gəlmir.
Geschicklichkeit *f* (10) bax: **Geschick II.**
geschickt I *a* cəld, diribaş; mahir; **in ~ er Weise** məharətlə, bacarıqla; *adv* cəld, bacarıqla.
geschieden *hüq.* boşanmış, boşamış.
Geschimpfe *n* ~s, *oh. pl* söyüş.
Geschirr *n* (2) **1.** qab-qacaq; **2.** qoşqu şeyləri (*yəhər, qayış*); **3.** qurğu, alət, cihaz; *dəniz.* gəmi ipləri; ◊ **sich ins ~ legen** səy göstərmək, işə girişmək.
Geschirr || macher *m* (6) sərrac.
Geschlámpe *n*-s, *oh. pl* **1.** pintilik, səli-

Geschléchts || orgán *n anat.* cinsiyyət üzvü; **~reife** *f oh. pl* cinsi yetkinlik, həddibüluğ; **~verkehr** *m* cinsi əlaqə; **~wahl** *f oh. pl biol.* irsi seçmə (*seçilmə*), **~wort** *n* (*pl* **-wörter**) *qram.* artikl; **~zeichen** *n biol.* cinsi əlamət.
Geschliffenheit *f oh. pl* **1.** itiləmə, itiləmə; **2.** cilalanma.
geschlóssen *a* **1.** qıfıllanmış, bağlanmış; örtülü, qapalı; **2.** sıx, yekdil; **eine ~e Versamlung** qapalı iclas; **~ vorgehen** birgə (yekdil) hərəkət etmək.
Geschlóssenheit *f oh. pl* **1.** örtülülük, qapalılıq; **2.** bütövlük, birlik.
Geschmáck *m* (1˚) zövq; həzz; **~ finden** (*an D*) vərdiş etmək; ◊ **Geschmäcke sind verschieden, über den ~ läßt sich nicht streiten** zövqlər müxtəlifdir, hər kəsin öz zövqü var.
geschmáck || los *a* dadsız, ləzzətsiz; zövqsüz.
Geschmácklosigkeit *f* **1.** *oh. pl* zövqsüzlük; **2.** *məc.* şitlik.
geschmáck || voll *a* ləzzətli, zövqlü.
Geschméide *n* (6) daş-qaş, cavahirat, boyunbağı.
geschméidig *a* **1.** elastiki, əyilgən; yumşaq (*dəri*); **2.** *məc.* üzüyola, tez yola gələn, tez ipə yatan.
Geschméiß *n* -es, *oh. pl* **1.** peyin; nəcis; **2.** həşərat; tüfeyli; **3.** *məc.* canilər dəstəsi, banda.
Geschmétter *n* -s, *oh. pl* şaqqıltı, gurultu; **~ der Nachtigall** bülbül cəh-cəhi.
Geschmiere *n* -s, *oh. pl* cızma-qara, ilan-qurbağa (*yazı*).
Geschnárche *n* -s, *oh. pl* xorultu, xoruldama.
Geschnátter *n* -s, *oh. pl* qarıldaşma (*qaz*);

geschúlt *a* təlim keçmiş; texniki cəhətdən hazırlanmış, ixtisaslı.
Geschütz *n* (2) *hərb.* top; **mit einem groben / schweren ~ auffahren** əsaslı dəlillər gətirmək.
Geschwáder *n* (6) *dəniz.* eskadra; *av.* eskadrilya.
geschwänzt *a* quyruqlu.
Geschwátz(e) *n* **-zes,** *oh. pl,* **Geschwätz(e)** *n* **-zes,** *oh. pl* boş danışıq.
geschwätzig *a* boşboğaz, naqqal, çərənçi.
Geschwätzigkeit *f oh. pl* söhbətcillik, dilini saxlamama.
geschwéige *adv* və *cj:* **~ denn** o handa da ola ...; o ki olsun ..., **er kann nicht englisch lesen, ~ denn schreiben** o ingiliscə oxuya bilmir, o ki olsun yazmağı.
geschwind *n* tez, sürətli, iti, cəld.
Geschwíndigkeit *f* (10) **1.** sürət, tezlik, yeyinlik, itilik; **2.** *idm.* temp; **in aller ~** təcili, tələsik; **in der größten ~** mümkün qədər tez.
Geschwírr *n* -(e)s, *oh. pl* uğultu; vızıltı (*güllə*).
Geschwíster *pl* bacı-qardaş; bacılar; qardaşlar.
Geschwíster || kind *n* **1.** əmioğlu; -qızı; **2.** qardaşoğlu, -qızı, bacıoğlu, -qızı.
geschwóllen *a* **1.** *tib.* şişmiş, köpmüş; **2.** *məc.* təmtəraqlı, ibarəli, təntənəli, qəliz.
geschwóren *a məc.* qəddar (*düşmən*).
Geschwór(e)ne *m, f* (9˚) *hüq.* andçı iclasçısı (*kişi, qadın*).
Geschwór(e)nen || gericht *n* andçılar məhkəməsi.
Geschwúlst *f* (3) *tib.* şiş.
Geschwür *n* (2) yara, irin, çiban.
Geséll *m* (8), **Geselle** *m* (9) **1.** yoldaş; gənc

(*ticarətdə*); **4.** aləm, kainat; aristokratlar; **5.** ittifaq; ◊ **wir haben ~** bizim qonağımız var; **er hat mir den ganzen Tag ~ geleistet** o bütün günü mənə yoldaşlıq etdi.
Geséllschafter *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** həmsöhbət, müsahib (*kişi, qadın*); **2.** şərik.
geséllschaftlich *a* **1.** yoldaşsal; **2.** ictimai, ümumi, **~e Arbeit** ictimai iş; **3.** dünyəvi, dini olmayan.
Geséllschafts || ordnung *f* ictimai quruluş.
geséllschafts || widrig *a* cəmiyyətə zidd.
Gesénk *n* (2) *tex.* ştamp, puanson (*qəlib*).
Gesénke *n* (2) *tex.* eniş, yamac, maillik.
Gesétz *n* (2) qanun, qayda; **das ~ tritt in Kraft** qanun qüvvəyə minir; **das ~ verletzen** qanunu pozmaq; **das ~ anrufen** qanuna əsaslanmaq.
Gesétz || buch *hüq.* məcəllə, qanunlar külliyyatı; **~entwurf** *m* qanun layihəsi; **~kraft** *f oh. pl hüq.* qanunun gücü.
gesétz || gebend *a* qanunverici.
Gesétz || geber *m* (6), **~in** *f* (12) qanun verən (*kişi, qadın*); **~gebung** *f* (10) qanunvericilik; **~kunde** *f oh. pl* qanunşünaslıq.
gesétzlich *a* qanuni, qanunauyğun; **~ geschützt** qanunla qorunan.
Gesétzlichkeit *f oh. pl* qanunçuluq, qanunilik.
gesétz || los *a* qanunsuz.
Gesétzlosigkeit *f oh. pl* qanunsuzluq; anarxiya.
gesétz || mäßig I *a* qanunauyğun; **II** *adv* qanunla.
gesétzt *a* **1.** yaşlı, ahıl; **in ~em Alter** yaşlı, yaşa dolmuş; **2.** fərz edilən, təxmin edilən; **~ den Fall** fərz edək ki, tutaq ki, belə zənn edək ki.
gesétz || widrig *a* qanunazidd.
gesichert *a* təmin olunmuş; zəmanət veril-

zu ~ paltar ona yaraşır; **er machte ein ~ wie sieben Tage Regenwetter** o, mısmırığını salladı.

Gesichts || ausdruck *m oh. pl* üz ifadəsi; **~feld** *n oh. pl* görüş dairəsi; **~kreis** *m, oh. pl* bilik dairəsi, bilik səviyyəsi; **seinen ~ erweitern** bilik səviyyəsini artırmaq; **~nerv** *m* **1.** üz siniri; **2.** *anat.* görmə siniri; **~punkt** *m* baxım, nöqteyi-nəzər, baxış; **von meinem ~ aus gesehen** mənim baxışımdan yanaşdıqda; **~ sinn** *m* görmə duyğusu, görmə qabiliyyəti; **~täuschung** *f* göz aldanışı; **~winkel** *m* baxışdan uzaq yer (*həmç. məc.*); **~züge** *pl* üz cizgiləri.

Gesims *n* (2) karniz, pərvaz, çıxıntı.

Gesinde *n* (6) ev qulluqçusu.

Gesindel *n* (6) tör-töküntü, zir-zibil (*cəmiyyətə zidd adamlar*).

gesinnt *a* (*gegen A*) hüsn-rəğbət göstərən; yaxşı münasibət bəsləyən (*kimsə*); **er ist freundschaftlich gegen mich ~** o mənə dostluq münasibəti bəsləyir; **feindlich ~** düşmənçəsinə; **wie ist er ~?** onun əhvalı necədir?, onun əqidəsi necədir?

Gesinnung *f* (10) əqidə, məslək, etiqad; **seine ~ an den Tag legen 1.** öz əqidəsini bildirmək; **2.** əsil simasını göstərmək.

Gesinnungs || genósse *m* fikirdaş, məsləkdaş.

gesinnungs || los *a* prinsipsiz.

gesittet *a* **1.** nəzakətli, ədəbli, mərifətli; **2.** tərbiyəli; **3.** mədəni; **ein ~es Volk** mədəni xalq.

gesóndert *a* xüsusi, ayrı; *qram.* xüsusiləşmiş.

gesónnen bax: **sinnen.**

Gespánn *n* (2) qoşqu, at arabası; at-araba.

gespánnt *a* gərgin (*həmç. məc.*); **eine ~e Lage** gərgin vəziyyət; **~e Werhältnisse** gərgin münasibətlər.

Gespánntheit *f* (10) gərginlik.

Gespénst *n* (5) qarabasma, xəyal; vahimə, kölgə.

Gespénst || heischrecke *f zool.* çəyirtkə.

gespérrt *a* və *adv* bağlanmış; **~!** yol bağlıdır!; *mətb.* seyrəltmək, aralı; **~ setzen** seyrəltmək, aralı yığmaq; **~es Holz** fanera.

Gespiele *m* (9) uşaqlıq yoldaşı.

Gespinst *n* (2) iplik; toxunmuş şey.

Gespött *n* -(e)s, *oh. pl* istehza, masqara; ələsalma, təhqir; **zum ~ werden** gülünc olmaq; **sein ~ mit** *j-m* **treiben** kimisə lağa qoymaq.

Gespöttel *n* -s, *oh. pl* istehza; lağ.

Gespräch *n* (2) söhbət, danışıq; **ein ~ anknüpfen** söhbətə başlamaq.

gesprächig *a* danışqan, söhbətcil.

Gesprächigkeit *f oh. pl* söhbətcillik.

gespreizt *a* aralanmış.

gespróchen *a*: **das ~e Wort** canlı nitq.

Gespúte *n* -s, *oh. pl* tələsmə, tələsiklik.

Gestáde *n* (6) sahil, kənar.

Gestált *f* (10) **1.** fiqura, boy-buxun, quruluş; **2.** forma, görünüş.

gestálten I *vt* rəng vermək; düzəltmək; lazımi şəklə salmaq; **II sich ~** görünüş almaq; *məc.* şəkil almaq.

Gestáltung *f* (10) **1.** bəzəmə, müəyyən şəklə salma; **2.** forma, təsvir; **die ~ der Dinge** şeylərin vəziyyəti.

Gestámmel *n* -s, *oh. pl* pəltəkləmə, kəkələmə.

Gestámpfe *n* -s, *oh. pl* tappıltı (*ayaq səsi*).

geständig *a*: **~ sein** etiraf etmək, boynuna almaq.

Geständnis *n* (3) etiraf; boynuna alma; **ein ~ ablegen** etiraf etmək (*öz təqsirini*).

Gestánk *m* -(e)s, *oh. pl* üfunət, pis qoxu.

Gestapo *f*, **Gehéime Stáatspolizei** Gestapo, gizli dövlət polisi (*faşist Almaniyasında*).

gestátten *vt* icazə vermək, yol vermək; **~ Sie!** müsaidənizlə!, izin verin!

Gestäude *n* (6) kol, kolluq.

Geste ['gestə] (11) *f* jest.

gestéh(e)n *vt* etiraf etmək; boynuna almaq; **sein Unrecht ~** təqsirini boynuna almaq.

Gestéhungs || kosten *pl iqt.* istehsal xərcləri.

gesteigert *a* yüksək, yüksəldilmiş.

Gestéin *n* (2) daş, daş-qaş; süxur.

Gestéll *n* (2) **1.** dayaq, altlıq, bünövrə; stellaj (*bir şeyi dik halda saxlamaq üçün qurğu*); **2.** özül (*maşın və dəzgahın özülü*); qoşa-təkərli ox (*arabada*); **3.** cığır.

Gestéllung *f* (10) **1.** tədarük, hazırlıq; **2.** *hərb.* çağırış, yığma (*əsgərliyə*).

gestérn *adv* dünən; **von ~, seit ~** dünəndən (bəri); **~ früh** dünən səhər; **wir sind nicht von ~** bizə ağıl öyrətməyin.

gestiefelt *a* (*uzunboğaz*) çəkməli; **~ und gespornt** yola hazırlanmış.

gestikulieren *vi* əl-qolla hərəkət etmək, əl-qolunu oynatmaq.

Gestírn *n* (2) *astr.* bürc (*ulduzlar topası*); göy cismi.

gestírnt *a* ulduzlu.

Gestöber *n* (6) boran, çovğun.

Gestöhn(e) *n*, **-nes,** *oh. pl* inilti, ah-vay.

Gestólper *n* -s, *oh. pl* **1.** büdrəmə, ilişmə; basabas; basırıq; **2.** *məc.* duruxma, tutulma (*danışarkən*).

Gestótter *n* -s, *oh. pl* kəkələmə, pəltəklik.

Gestráuch *n* (2) kolluq; kol.

gestréift *a* zolaqlı, zol-zol, zolaq-zolaq.

gestréng *a* ciddi, sərt.

gestrichelt *a* ştrixlənmiş, cızıqlanmış.

géstrig *a* dünənki.

gestürzt *a* devrilmiş, yıxılmış; çevrilmiş, aşırılmış.

Gestrüpp *n* (2) qalın kolluq; alçaq kolluq.

Gesúch *n* (2) ərizə (*um A*); **~ um Anstellung** işə girmək ərizəsi.

gesúnd *a* sağlam; möhkəm; **der ~e Menschenverstand** sağlam düşüncə; **ein ~er Geist in einem ~en Körper** sağlam bədəndə sağlam ruh.

Gesúnd || brunnen *n* mineral su mənbəyi.

gesúnden *vi* (*s*) sağalmaq, yaxşılaşmaq.

Gesúndheit *f oh. pl* səhhət, sağlamlıq, cansağlığı; **zur ~!** nuş olsun!

Gesúndheits= *mürək. isimlərdə* gigiyenik, sanitar; **Gesundheits || ausschuß** sanitar komissiyası.

Gesúndheits || amt *n* səhiyyə şöbəsi.

gesúndheits || halber *adv* sağlamlıq xatirinə, sağlamlıq üçün.

gesúndheits || schädlich *a* sağlamlığa zərərli; **~e Betriebe** (*sağlamlığa*) zərərli müəssisə.

Gesúndheits || wesen *n* səhiyyə, səhiyyə işləri; **Ministerium für ~** Səhiyyə Nazirliyi.

Gesúndung *f oh. pl* sağlamlaşdırma, sağlamlaşma, yaxşılaşma.

gesúnken *a* batmış, qərq olmuş; **das ~e Schiff** batmış gəmi.

getán: tun *felinin part* II'i.

getéert *a* qatranlanmış, qatran sürtülmüş.

getéilt *a* bölünmüş, ayrılmış, ayrı; **~e Ansichten** müxtəlif nəzərlər (baxışlar) fikirlər; **~e Empfindungen** fərqli duyğular (hisslər).

Getrier *n* -(e)s, *oh. pl* heyvanat.

Getös(e) *n* **-ses,** *oh. pl* uğultu, gurultu.

getrágen *a* **1.** geyilmiş, nimdaş; **2.** söykənən, dirənən.

Getrámpel *n* -s, *oh. pl* tappıltı (*ayaq səsi*).

Getränk *n* (2) içki.

Getráppel *n* -s, *oh. pl* tappıltı (*heyvan ayaqlarının*).

getráuen *vt* və **sich ~** cürət etmək, cəsarət etmək, ürək etmək; **ich getraue mich nicht zu kommen** gəlməyə ürək etmirəm.

Getréibe *n* -s, *oh. pl* canlanma.

Getréide *n* -s, *oh. pl* **1.** dənli bitkilər; **2.** taxıl.

Getréide || bau *m oh. pl* əkinçilik, rəncbərlik; **~beschaffung** *f* taxıl tədarükü; **~feld** *n* əkin yeri; **~pflanzen** *pl* dənli bitkilər; **~vorrat** *m* taxıl tədarükü.

getrénnt *a* ayrılmış; ayrı, aralanmış.

Getrénntheit *f* (10), **Getrénnt || sein** *n* ayrılıq; əlaqəsizlik, ayrılma.

getréu *a* sadiq, etibarlı; **~ der Wahrheit** həqiqətə uyğun; **ein ~es Abbild** həqiqi, düzgün portret.

getréulich *adv* sədaqətlə; mötəbər, düz.

Getriebe *n* (6) **1.** *məc.* vurnuxma, hərəkət; canlanma, dirçəlmə; **2.** *tex.* ötürücü mexanizm.

getrieben *a*: **~es Gold** kəsilmiş qızıl.

getróst *a* arxayın, xatircəm; dinc, rahat; **seien Sie ~!** narahat olmayın!; **er ist nicht recht / nicht ganz ~** onun ağlı başında deyil.

getrösten (sich) (*G*) arxayın olmaq, (*nəyəsə*) güvənmək, bel bağlamaq.

Getrümmer *n* -s, *oh. pl* xarabaxana, xarabazarlıq; qırıntı, tör-töküntü.

Getúe *n* -s, *oh. pl* **1.** vurnuxma; **2.** özünü üzmə.

Getümmel *n* -s, *oh. pl* qarışıqlıq, çaxnaşma, hərc-mərclik, basırıq, basabas.

Getúte *n* -s, *oh. pl* fit, fit səsi.

geübt *a* təcrübəli, mahir; təlim görmüş.

Geübtheit *f oh. pl* vərdiş; təcrübəlilik, təcrübə.

Gevátter *m* (6), **~in** *f* (12) kirvə; dost (*kişi, qadın*).

Gewächs *n* (2) **1.** bitki; **2.** *tib.* şiş; ◊ **verdächtiges ~** şübhəli adam.
Gewächs ‖ haus *n* oranjereya, istixana.
gewáchsen *a: j-m ~* **sein** kimsə tay olmaq (*gücdə*); **er ist dieser Ausgabe ~** o bu vəzifənin öhdəsindən gələ bilər.
gewählt *a* seçilmiş; gözəl (*danışıq*).
gewáhr *a: ~ werden* (*G, A*) görmək; aşkar etmək; **wir wurden unseres Irrtums / unseren Irrtum ~** öz səhvimizi anladıq (başa düşdük).
Gewähr *f oh. pl* zəmanət, zaminlik; **~ leisten** zəmanət vermək, zamin olmaq.
gewáhren *vt* (*A, G*) görmək, (*nəyisə*) tapmaq.
gewähren *vt* **1.** hüquq (ixtiyar) vermək; **2.** kreditlə təmin etmək; nisyə vermək; **3.** güzəşt etmək; **4.** yerinə yetirmək; **eine Bitte ~** xahişi yerinə yetirmək; *j-n ~* **lassen** kimsə külli-ixtiyar vermək.
gewährleisten *vt* zəmanət vermək, zamin olmaq, zaminlik etmək.
Gewährleistung *f* zaminlik, zəmanət.
Gewährsam *m* (1) **1.** qoruma, saxlama; mühafizə etmə; **eine Ware in ~ nehmen** malı saxlamağa götürmək; **2.** *n* (2) həbsxana; **in ~ bringen / nehmen / setzen** həbs etmək.
Gewährs ‖ mann *m* **1.** zamin olan; **2.** böyük nüfuza malik olan şəxs.
Gewährung *f* (10) **1.** yerinə yetirmə, razı salma; **2.** icazə vermə, imkan vermə.
Gewált *f* (10) **1.** hakimiyyət, ixtiyar; güc; **seine ~ bekommen** sahib olmaq (*nəyəsə, kimsəyə*); zəbt etmək, almaq; *j-n* **unter seiner ~ haben** kimisə öz əsarətində saxlamaq; kimsə hökmranlıq etmək; **unter seine ~ bringen** əlinə keçirmə, təsiri altına almaq; **2.** güc, qüvvət; **höhere ~** qarşısı alına bilməyən güc, fövqəladə vəziyyət; **3.** güc, zor, zorakılıq; **mit ~** güclə, zorla; **~ antun** (*D*) məcbur etmək, (*kimisə*) zorlamaq; **sich** (*D*) **~ antun** 1) özünü məcbur etmək; 2) özünə qəsd
Gewált ‖ brief *m* icra vərəqəsi; **~haber** *m* hökmdar; **~herrschaft** *f oh. pl* zülmkarlıq; istibdad üsuli-idarəsi; **~herrscher** *m* zalım hökmdar, zülmkar.
gewáltig *a* qüvvətli, qüdrətli; nəhəng, olduqca böyük.
Gewáltigkeit *f* (10) **1.** qüdrət, əzəməti, **2.** böyüklük, nəhənglik.
gewáltsam, gewált ‖ tätig *a* məcburi, zorakı, zor gücü ilə həyata keçirilən.
Gewált ‖ tat *f* zor, güc; zorakılıq.
Gewánd *n* (5) və (*pl* **-e**) paltar; geyim, libas.
gewándt *adv* cəld, zirək; bacarıqlı, diribaş; mahir, məharətli.
gewärtig *a: ~ sein* (*G*) gözləmək; (*kimisə, nəyisə*); **ich war dieser Sache ~** mən bunu (*bu işi*) gözləyirdim.
gewärtigen I *vt, vi* gözləmək; **II sich ~** (*G*) **/ gewärtig sei)** hazır olmaq (*nəyəsə*); **du hast dich dessen zu ~** bunu gözləyə bilərsən.
Gewässer *n* (6) **1.** sular; **2.** ləpələr; **3.** su axını; **4.** dəniz.
gewässert *a* su hopdurulmuş.
Gewébe *n* (6) **1.** parça; **2.** toxuma, hörmə; *məc.* hiylə, kələk; **3.** hörümçək toru.
gewéckt *a* zirək, cəld, qoçaq; **ein ~es Kind** bilikli uşaq.
Gewéhr *n* (2) tüfəng.
Gewéhr ‖ kolben *m* qundaq (*tüfəngdə*); **~lauf** *m* lülə (*silahda*).
Gewéih *n* (2) maral buynuzu; ◊ **j-m ein ~ aufsetzen** ərinə bir neçə dəfə xəyanət etmək; ərinə şaxəli buynuz qoymaq.
Gewéine *n* -s, *oh. pl* ağlama, inləmə.
gewéllt *a* dalğalı; büzməli.
Gewénde *n* (6) *k.t.* mərz, sınır.
Gewérbe *n* (6) sənət; peşə; məşğuliyyət; **ein ~ treiben** sənətlə (peşə ilə) məşğul olmaq; **Handel und ~** ticarət və sənaye.
Gewérb(e)= *mürəkkəb isimlərdə:* sənət, sənaye; **Gewérbe ‖ ausstellung** *f* sənət (sənaye) sərgisi.

gewérbs ‖ mäßig *a* sənət/peşə ilə əlaqədar olan; peşəkar.
Gewérkschaft *f* (10) həmkarlar təşkilatı.
gewérkschaftlich *a* həmkarlar (*sif.*); **ich bin ~ organisiert** mən həmkarlar ittifaqının üzvüyəm.
Gewérkschafts ‖ beitrag *m* həmkarlara üzvlük haqqı; **~bewegung** *f oh. pl* həmkarlar hərəkatı; **~buch** *n* həmkarlar ittifaqı bileti.
Gewícht *n* (2) **1.** çəki, ağırlıq; **2.** çəki daşı; **3.** *oh. pl məc.* çəki, nüfuz; əhəmiyyət; **er legte ~ auf diesen Umstand** o bu vəziyyətə böyük əhəmiyyət verirdi; **dieser Umstand fällt schwer ins ~** bu durumun böyük önəmi var; **ein Mann von ~** nüfuzlu adam, sözü keçən adam.
gewíchtig *a* **1.** ağır; dəyərli (*pul*); **2.** *məc.* qiymətli, tutarlı; mötəbər; nüfuzlu; **~er Grund** üzürlü səbəb.
Gewichts ‖ angabe *f* çəkinin göstərilməsi; **~tabélle** *f* çəki cədvəli; **~verlust** *m* çəkidən itirmə; **~zunahme** *f* çəkinin artması.
gewiegt *a məc.* təcrübəli; cəld.
Gewíeher *n* -s, *oh. pl* **1.** kişnərti; **2.** *dan.* bərk gülüş, qəhqəhə.
gewillt *a: ~ sein* niyyət etmək, fikrində olmaq, razı olmaq, meyil göstərmək.
Gewímmel *n* -s, *oh. pl* hərəkət edən dəstə; basabas, basırıq.
Gewímmer *n* -s, *oh. pl* hönkürtü, ağlaşma.
Gewínde *n* (6) **1.** əklil, çələng. **2.** *tex.* yiv, şeş.
Gewínn *m* (1) **1.** qazanc, gəlir; **2.** uduş; **3.** *tex.* istehsal, hasilat.
Gewínn ‖ anleihe *f* uduşlu istiqraz.
gewínn ‖ bringend *a* qazanclı, mənfəətli.
gewínnen I *vt* **1.** (*von D*) udmaq (*kimdənsə*); **2.** əldə etmək; **3.** almaq; **den Eindruck ~** *məc.* təsir oyatmaq; **4.** nail olmaq; əldə etmək; **Einluß ~** nüfuz qazanmaq; **5.** (*für A*) *məc.* təsir altına salmaq, təhrik etmək (*nəyəsə*); **für sich**
gewínnt an Klarheit məsələ aydınlaşır; **von** etw. **~** nədənsə qazanc götürmək.
gewínnend *a* cəzb edən, hüsn-rəğbət oyadan, cəlb edən; **er hat eine ~e Art** onun rəftarında nəsə bir cazibədarlıq var.
Gewínner *m* (6) **1.** udmuş, udan (*şəxs*), uduşçu; **2.** uduş nömrəsi.
Gewínn ‖ liste *f* uduş cədvəli.
Gewínn ‖ sucht *f oh. pl* tamahkarlıq, xəsislik, mənfəət güdmə.
Gewínnung *f* (10) alma; hasil etmə; tapma, çıxarma (*filiz*).
Gewínsel *n* -s, *oh. pl* zingilti, ciyilti.
gewiß I *a* **1.** düzgün, həqiqi, şübhəsiz; **2.** kim isə, birisi, müəyyən, tanınan; **ein gewißer Fleischer** Flayşer adlı birisi; **II** *adv* yəqin (*ki*), şübhəsiz; əlbəttə; **~ doch** əlbəttə; **ganz ~** mütləq, hökmən; **ich bin meiner Sache ~** mən öz işimin uğuruna əminəm.
Gewíssen *n* (7) vicdan, insaf; həya, abır; **man muß ihm ins ~ reden** onu utandırmaq (onun abrını vermək) lazımdır; **er macht sich kein ~** o utanmır/onun abır-həyası yoxdur.
gewíssenhaft *a* vicdanlı, məsuliyyətli.
gewíssen ‖ los *a* həyasız, utanmaz; vicdansız, insafsız.
Gewíssens ‖ bisse *pl* vicdan əzabı; **~freiheit** *f* vicdan azadlığı.
gewísser ‖ maßen *adv* qismən, bir dərəcəyə qədər.
Gewißheit *f* (10) (*G*) yəqinlik, əminlik, həqiqilik; inam; **die ~ des Sieges** qələbəyə inam.
Gewítter *n* (6) tufan.
gewíttern *vimp:* **es gewittert** tufan qopur.
gewítzigt, gewítzt *a* təcrübəli, ağıllı, bilici.
Gewóge *n* -s, *oh. pl* dalğalanma (*su*).
gewógen: wägen / wiegen fellərinin *part II*'si; *a* **1.** çəkilmiş (*tərəzidə*); **2.** meyilli, meyli olan; **er ist mir ~** o mənə rəğbət bəsləyir; onun mənə meyli var.

Gewóhnheits || recht *n hüq.* adət hüququ.
gewöhnlich I *a* adi; həmişəki; sadə; şit; **II** *adv:* **für ~** adətən, adət üzrə.
gewóhnt *a* adət olunmuş; öyrənçəli; **die ~e Lebensweise** adət edilmiş həyat tərzi.
gewöhnt *a* öyrədilmiş, alışdırılmış (*an A* nəyisə).
Gewölbe *n* (6) **1.** qübbə; **2.** zirzəmi; anbar; **3.** sərdabə.
Gewólke *n* -s, *oh. pl* bulud, duman.
Gewühl *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** qarışma, bellomo, **2.** basabas, basırıq; **im ~ der Schlacht** vuruşmanın qızğın çağında.
gewúnden *a* **1.** burulmuş; qıvrımlı; əyri-üyrü, əyri, bükük, **2.** toxunmuş; **eine ~e Erklärung** *məc.* dolaşıq izahat.
gewúrfelt *a* **1.** dama-dama; **2.** *bot.* ala-bəzək, ala-bula.
Gewúrm *n* (2) **1.** sürünənlər, **2.** qurd, səxalcan; **3.** *məc.* naxıs, bədəsil.
Gewürz *n* (2) tündlük, tündməzaclıq; ədviyyə, ədviyyat.
Gewürz || nelke *f* mixək.
gezáckt, gezáhnt *a* dişli, diş-diş.
Gezáppel *n* -s, *oh. pl* çapalama, çıpınma.
Gezéit *f* -, **-en** dənizdə hərəkət, *pl* qabarma və çəkilmə (*dəniz suları*).
Gezélt *n* (2) çadır, alaçıq.
Geziefer *n* (6) həşərat, cücü.
geziemen *vi, vimp* və **sich ~** yaraşmaq, layiq olmaq; **es geziemt sich (nicht)** ... yaraşmaz.
geziemend *a* yaraşan, layiq olan, münasib, layiqli.
geziert *a* zəbtəli; ədalı, nazlı, qəmzəli, qəlizlənmiş.
Gezíscht(e) *n* -sches, *oh. pl* üşkü, köpüklənmə.
Gezíschel *n* -s, *oh. pl* dedi-qodu, qeybət, pıçıltı.
Gezúcht *n* -(e)s, *oh. pl* tayfa, səy, nəsil.
gezückert *a* şirin.
Gezwéig *n* -(e)s, *oh. pl* budaq, şaxə.
gezwéigt *a* qollu-budaqlı, şaxəli.
Gezwítscher *n* -s, *oh. pl* civiltı, cəh-cəh, cik-cik.
gezwúngen I *a* məcbur edilmiş; qeyri-təbii, qeyri-adi, **II** *adv:* məcburi; təbii olmayan, süni, **~ lächeln** süni (zorla) gülümsəmək.

Gicht I *f oh. pl tib.* podaqra, duzlaşma.
Gicht II *f* (10) *tex.* domna sobasının ağzı.
Giebel *m* (6) *arxit.* fronton, binanın ön hissəsi (burnu).
Giebel || dach *n* qoşa çatalı dam; **~ tübchen** *n* evin yuxarı hissəsində kiçik otaq, mansard.
Gier *f oh. pl,* **Gierde** *f oh. pl* acgözlük, tamahkarlıq; xəsislik, simicilik.
gieren *vi* (*nach D*) **1.** həsətində olmaq (*nəyinsə*), susamaq, **2.** *dəniz.* *dv* axınla üzmək (*gəmi*), istiqamətdə pozmaq.
gierig *a* acgöz, tamahkar; xəsis, simic.
gießen I *vt* və *vi* **1.** tökmək, **2.** *tex.* boşaltmaq, tökmək (*çuqun və s.*); **II** *vimp:* **es gießt** yağış sel kimi yağır.
Gießer *m* (6) tökməçi (*metaltökən təbəə*).
Gießerei *f* (10) **1.** tökmə sexi, tökmə emalatxanası; **2.** tökmə işi, **3.** *məh.* hörtükəri emalatxana.
Gieß || flasche *f tex.* polad qəlib; **~form** *f* tökmə qəlibi; **~haus** *n*, **~hütte** *f* tökmə zavodu; **~kanne** *f* suçıləyən; parç, çaləş; **~ofen** *m tex.* ərütmə sobası, ərüdici soba.
Gift *n* (2) **1.** zəhər, ağı; **2.** *məc* qəzəb, **~ er speit ~ und Galle** o, əd-ələvi püskürür (*hirsindən*).
giften I *vi məc* zəhərlənmək, acılanmaq; **II sich ~** *məc* hirslənmək.
giftig *a* **1.** zəhərli, **2.** *tib* virulent (*zəhərli törəmə bilən*), **3.** *məc* acı, zəhərli.
Giftigkeit *f* **1.** zəhərlilik; acılıq, **2.** *tib* virulentlik (*mikrobun xəstəliktörətmə qabiliyyəti*), **3.** *məc* acıdillilik, otiaclıq.
Gift || kröte *f* zəhərli qurbağa; **~mischer** *m* zəhərləyən (*şəxs*); **~mischerei** *f* bəhtan; **~pfiz** *m* zəhərli göbələk; **~stoff** *m* zəhərləyici maddə.
Gigánt *m* (8) giqant, nəhəng.
gigántenhaft, gigántisch *a* nəhəng, çox böyük.
Gigerl *m* (6) modabaz.
gigerlhaft *a* bərbəzəkli, bəzək-düzəkli.
Gilde *f* (11) gildiya, təşkilat.
Gimpel *m* (6) **1.** *zool* qar quşu, **2.** *məc* axmaq, sarsaq.
Gipfel *m* (6) uc, zirvə, təpə, kəllə; **~ eines Berges** dağın zirvəsi, **~ eines**

Baumes ağacın təpəsi; **auf dem ~ des Ruhmes** şöhrətin zirvəsində.
Gipfel || leistung *f* yüksək məhsuldarlıq; rekord (*ən yüksək başarı*).
Gips *m* (1) gips.
Giráffe [gi-, *bəzən* ʒi] *f* (11) *zool.* zürafə.
Girlánde *f* (11) zəncirə, hörük, çiçək hörüyü.
girren *vi* qurüldamaq (*göyərçin*).
Gischt *m* (1) köpük, sıçrantı.
Gitárre *f* (11) gitara.
Gitter *n* (6) barmaqlıq, şəbəkə.
Gitter || fenster *n* barmaqlıqlı (şəbəkəli) pəncərə.
Glacé || handschuh *m* keçi dərisindən (şamşaq olcək, **mit ~ en anfassen** *məc* kimisə nəzakətlə (ehtiyatla) davranmaq.
Glanz *m* (1) parıltı, şəfəq; **falscher ~** saxta parıltı; **den ~ verlieren** tutqunlaşmaq, qatılmaq.
glänzen I *vi* parıldamaq, şəfəq saçmaq, işıldamaq, fərqlənmək, **II** *vt* parıldatmaq, işıldatmaq, sığal vurmaq.
glänzend *a* parlaq; şəfəqli; *məc* üstün, çox yaxşı; **ein ~er Redner** *məc* çox gözəl (məhir) natiq.
Glánz || kohle *f məd.* antrasit (*daş kömürün ən yaxşı növü*).
glánzlos *a* **1.** tutqun, donuq, **2.** *məc* gorkemsiz, çırkin.
Glánz || punkt *m oh. pl* üst, apogey (*ən yüksək zirvə*); **der ~ des Programms** proqramın məğzi (canı), **~stoff** *m oh. pl* sünı ipək.
glánz || voll *a* parlaq.
Glas *n* (5) **1.** şüşə; **2.** stəkan, piyalə; **drei ~ Tee** üç stəkan çay, **3.** gözlük, eynək; **ohne ~ kann ich nicht lesen** eynəksiz oxuya bilmirəm; **4.** binokl.
Glás || asche *f* soda; **~auge** *n* **1.** sünı göz, **2.** *məc* mənasız (boş) baxış, **~bläser** *m* şüşəçi, üfürməklə şüşə hazırlayan fəhlə.
Glaser *m* (6) şüşəsalan; **~ ist dein Vater ~? ~ dein Vater war doch kein ~!** işığın qabağını kəsmə (işığın qabağından çəkil).
Glaserei *f* (10) **1.** şüşəçilik, **2.** şüşə emalatxanası.
glásern *a* şüşə, şüşəli.
Glás || fabrik *f*, **~hütte** *f* şüşə zavodu; **~malerei** *f* şüşə üzərində şəkil; şüşədə nəqqaşlıq; **~röhre** *f* **1.** şüşə boru; **2.** sınaq borusu, sınaq şüşəsi; **~scheibe** *f* pəncərə şüşəsi; **~scherbe** *f* şüşə qəlpəsi, şüşə qırığı; **~schleifer** *m* şüşə cilalayıcısı (*fəhlə*); **~schrank** *m* **1.** şüşə dolab; **2.** şüşə qablar dolabı; **~türe)** *f* şüşə qapı.
Glasur *f* (10) **1.** şirə (*suvaqların üzünə çəkilmiş məhlul*), **2.** mərə (*diş*), **3.** şəffaf lak, **4.** şirə (*yağlar şirəsi*).
gläsig *a* **weise** *a* stəkan-stəkan.
glatt *a* **1.** daz, hamar, **2.** sürüşkən, **3.** xalis; **die Sache geht ~** iş yaxşı gedir, **4.** yaltaq, fırıldaq; **~e Worte** yaltaq sözlər; **es eine ~e Lüge** bu, ağ yalandır; **er hat ~ abgeschlagen** o, tam rədd etdi.
Glätte *f* (11) **1.** hamarlıq, sürüşkənlik, **2.** *məc* pardıdama, düzəltmə, sığallama.
Glätt || eis *n* sürüşkə, buz bağlama; **~ aufs ~ führen** *məc* kimisə aldatmaq.
glätten *vt* ütüləmək, hamarlamaq, pardıdatmaq.
glätt || machen *vt* ütüləmək, hamarlamaq, hamarlayıb düzəltmək.
glátt || weg *adv* düz, təmiz, tamamilə, **~ absagen** qəti surətdə imtina etmək.
glatt || zungig *a* yaltaq.
Glätze *f* (11) daz, dazlaşmış yer, çılpaq yer.
glätzig *a* daz.
Glátz || kopf *m* dazbaş.
glátz || köpfig *a* daz, dazbaş.
gläubbar *a* ağlabatan, həqiqətə uyğun.
gläuben I *vt* **1.** inanmaq; **2.** duyunmək, güman etmək; **ich glaube es nicht** mən buna inanmıram, **II** *vt* (*an A*) inanmaq (*nəyəsə, nəyəsə*), etiqad etmək; **er glaubt an nichts** onun heç nəyə etiqadı yoxdur; **? er muß [soll] daran ~** *dem.* **1.** o bununla razılaşmalıdır, **2.** onun işi bitdi.
Gläube(n) *m* -, *oh. pl* **1.** inam, etibar (*an A*), **2.** *din* inam, iman, etiqad.
Gläubens || bekenntnis *n* din, məzhəb, imana tapınış.
gläubhaft *a* inamlıcaq, ağıkəsən, həqiqətə uyğun.
gläubig *a din* mömin, dindar, saleh.
Gläubiger *m* (6), **-in** *f* (12) kreditor, kredit verən, borc verən (*öz. qadın.*).

gláublich, gláub || **würdig** *a* həqiqətə uyğun, mümkün ola bilən, ehtimal edilən, ağlabatan.

Gleichheits || **zeichen** *n riyaz.* tənlik işarəsi (=).

gléich || **kingend** *a* həmahəng, həmavaz

gléich || **gültig** *a* laqeyd, etinasız, fərqsiz (*gegen A, gegenüber D*).

Gléichheit *f* (10) bərabərlik; eynilik, həm-

gléich || **setzen** *vt* bərabər (tay) tutmaq.

gléich || **steh(e)n** *vi* (*j-m, einer Sache* (*D*) *an D*) bərabər olmaq, tay olmaq; tən gəl-mək (*kimsə, nəysə nədənsə*)

məc. bu onun əlindən gələr, bunu ondan gözləmək olar.

gléich || **seitig** *a riyaz.* bərabərtərəfli.

gléitend *a* sürüşərkən.

Gléiter *m* **1.** planer; **2.** *dəniz.* qlisser.

Gléit || **flieger**

gléiten *vi* (*s*) sürüşmək, sürüşüb çıxmaq (*düşmək*).

glór || reich *a* sevimli, xoşagələn, şöhrətli, məşhur.

Glósse *f* (11) **1.** istehzalı irad, taxınma; **2.** dəftər kənarında qoyulmuş boş yerdəki qeyd; haşiyə; **seine ~n über** etw. *(A)* **machen** nəyisə tənqid etmək, nəyəsə irad tutmaq.

glótz || äugig *a* dombağöz, qurbağagöz.

glótzen *vi* baxmaq, dənətləmək.

Glück *n* -(e)s, *oh. pl* bəxt; sur, xoşbəxtlik; səadət; salamatlıq; **zum ~** xoşbəxtlikdən; **auf gut ~** bəxtəbəxt, təvəkkül; **~ auf!** yaxşı yol!, uğurlar olsun! **ich wünsche dir ~ zu deinem Geburtstag** mən səni doğum günün münasibətilə təbrik edirəm, **er hat ~** onunku gətirir; onun bəxti gətirir.

Glücke *f* (11) qırt toyuq.

glücken *vi* (*s, h*) və *vimp* baş tutmaq, müyəssər olmaq, müvəffəq olmaq; **es hat (ist) mir geglückt** mənə müyəssər oldu; **die Sache ist mir geglückt** iş baş tutdu.

glücklich *a* xoşbəxt; sorlu; salamat; müvəffəqlə; **~e Reise!** Yaxşı yol!

Glückliche *m, f* (9*) xoşbəxt, bəxtəvər (*kişi, qadın*).

glücklicher || weise *adv* xoşbəxtlikdən.

glück || selig *a* xoşbəxt, bəxtiyar.

glücksen *vi* **1.** qaqqıldamaq; **2.** qur-qur etmək; poqquldamaq.

Glück || fall *m* təsadüf; yetirmə; şans; **~kind** *n*, **Glücks || pilz** *m* bəxtəvər, xoşbəxt, taleli adam; **~ritter** *m* maceraçı; **~spiel** *n* **1.** qızğın oyun; **2.** lotereya.

Glück || wunsch *m* təbrik; **seinen ~ abstatten** *(D)* kimisə təbrik etmək.

glück || wünschen *vl* təbrik etmək.

Glüh || birne *f elek.* közərtmə lampası, elektrik lampası.

glühen I *vt* közərtmək, qızartmaq (*metalı*); **II** *vi* yanmaq, alışmaq, *məc.* alışıb yanmaq.

glühend *a* közərdilmiş, qızardılmış; **~ machen** bərk qızartmaq (*metalı*); **~e Hitze** qovurucu isti.

Glüh || wurm *m*, **Glüh || würmchen** *n zool.* işıldaquş.

Glut *f* (10) **1.** isti, bərk isti, bürkü; alov; **2.** *tex.* közərtmə, közərmə.

glúten *vi* alovlanmaq; od tutub yanmaq; bişirmək, yandırmaq (*Günəş haqqında*); **die Sonne glutet** günəş adamı bişirir (yandırır).

Glykóse *f oh. pl* qlükoza (*üzüm şirəsi*).

Gnáde *f* (11) mərhəmət; rəhm, aman; **~ für Recht ergehen lassen** açığı mərhəmətlə əvəz etmək.

Gnáden || brot *n oh. pl* sədəqə; **~frist** *f* möhlət; **~gesuch** *n hüq.* əfv erizəsi.

gnädig *a* mərhəmətli, lütfkar; **~e Frau** xanım; **~er Herr** cənab, ağa; **mit** *j-m* **~ verfahren** kimləsə mülayim davranmaq.

Góckel *m* (6) xoruz.

Gold *n* -es, *oh. pl* qızıl; **in ~ zahlen** qızılla ödəmək; **gediegenes ~** saf qızıl; **das ist nicht mit ~ zu bezahlen** bunun misli yoxdur.

Góld || arbeiter *m* zərgər; **~barren** *m* qızıl külçəsi; **~bestand** *m iqt.* qızıl ehtiyatı.

gólden *a* qızıl.

góld || farben, ~farbig *a* qızılı, qızıl rəngi.

Góld || felder *pl* qızıl mədənləri; **~finger** *m* adsız barmaq; **~fisch** *m* qızılbalıq; **~fuchs** *m* **1.** kürən at; **2.** *dan.* qızıl (*pul*).

góld || führend *a miner.* tərkibində qızıl olan, qızıllı.

Góld || gehalt *m, oh. pl* **1.** qızılın əyarı; **2.** filizin tərkibində qızılın miqdarı; **~gräber** *m* qızılaxtaran, qızılçıxaran; **~grube** *f* qızıl mədəni; *məc.* gəlirli iş, mənfəətli yer, xəzinə.

góld || haltig *a* tərkibində qızıl olan.

góldig *a* **1.** qızıllı, qızılrəngli; sarı; **2.** *məc.* sevimli, əziz.

Góld || klumpen *m* təbii halda tapılmış saf qızıl külçəsi; **~macher** *m* (6) kimyagər, kimyaçı; **~regen** *m* **1.** *məc.* sərvət; **2.** *bot.* nəfəsotu; **~schatz** *m* **1.** qızıl dəfinəsi; **2.** *oh. pl* qızıl fondu (*emissiya banklarında*); nağd qızıl; **~schmied** *m* zərgər; **~stück** *n* qızıl pul; **~währung** *f* qızıl valyuta; **~wolf** *m zool.* çaqqal.

Golf I *m* (1) *coğr.* körfəz.

Golf II *n oh. pl* qolf (*top oyunu*).

Gólfstrom *m oh. pl* Qolfstrım (*Atlantik okeanda iliq cərəyan*).

Góndel *f* (11) qondola.

gönnen *vt* qıymaq, qızırğalanmamaq; **ich gönne dir deinen Erfolg** sənin uğuruna sevinirəm; **Zeit ~** vaxt vermək; **~ Sie sich die Zeit!** tələsməyin!

Gönner *m* (6) xeyirxah; havadar, arxa, kömək, himayəçi.

gönnerhaft *a* himayəcil, qıyımcıl.

górdisch *a*: **ein ~er Knoten** düyün, dolaşıq iş, müşkül məsələ.

Góte *m* (9) *tar.* qot (*qədim german tayfası*).

gótisch *a* qotik; **~e Schrift** qotik yazı.

Gott *m* (4) Allah, Tanrı; **großer ~!** Allahım!; **~ sei Dank!** Şükür Allaha!; **grüß ~!** Salam!; **~ befohlen** Allah üstünüzcə olsun!; **~ bewahre uns davor!** bizi bundan Allah qorusun!; **das walte ~** Allah eləsin!; **das Wort ~es** Allah kəlamı; **bei ~!** Allah haqqı; **in ~es Namen** Allahın adı ilə, Bismillah; **um ~es Willen!** Allah xatirinə!; **zu ~ beten** Allaha dua etmək.

Góttes || dienst *m* ibadət, namaz; **~leugnung** *f* ateizm, Allahı inkaretmə.

Göttin *f* (12) ilahə (*qadın allah*).

góttlos *a* allahsız.

Gótt || lose *m, f* (9*) allahsız, ateist (*kişi, qadın*).

Götze *m* (9), **Götzen || bild** *n* büt, *məc.* pərəstişgah.

Götzen || anbeter *m* bütpərəst, bütçü.

Gouvernement [gu'vɛrnə'mã:] *n* -s, -s quberniya, əyalət.

Grab *n* (5) qəbir, gor, məzar; **zu ~e tragen** basdırmaq, dəfn etmək; **zu ~e geleiten** axırıncı borcu vermək; **mit einem Fuße im ~e stehen** *məc.* bir ayağı gorda olmaq; **ein frühes ~ finden** vaxtsız vəfat etmək.

gráben I *vt* qazmaq; **II** *vi* belləmək; **sich ins Gedächtnis ~** dərin iz salmaq, dərin təsir buraxmaq.

Gráben *m* (7*) xəndək, ensiz arx; *hərb.* səngər; **der vorderste ~** *hərb.* bayır xəndək; **im ~ liegen** cəbhədə olmaq.

Grábes || stille *f* tam sükut, gor kirmişliyi.

Gráb || gewölbe *n* sərdabə; **~hügel** qəbir təpəciyi, kurqan (*qədim qəbirlər üzərində təpə*); **~inschrift** *f* başdaşı yazısı; **~mal** *n* (*pl* **~male / ~mäler**) qəbir daşı; başdaşı; **~rede** *f* qəbir üstə söylənən nitq; **~stätte** *f* basdırma yeri; qəbir; **~tuch** *n* kəfən.

Grád *m* (1) **1.** *riyaz., fiz., coğr.* dərəcə, qradus; **ein Winkel von dreißig ~** 30°-li bucaq; **drei ~ Wärme** 3 dərəcə isti; **unter dem 20° Grade nördlicher Breite** şimal en dairəsinin 20° altında; **2.** *oh. pl* dərəcə (*kəmiyyət, əhəmiyyət*); **im höchsten ~e** ən yüksək dərəcədə; son dərəcə; **in gewißem ~e** lazımi dərəcədə; **3.** rütbə; elmi dərəcə.

Grád || messer *m fiz.* şkala; miqyas, ölçü; termometr.

graduéll *a* tədrici, tədricən, yavaş-yavaş.

Gráfschaft *f* (10) *tar.* qrafлıq.

gram *a*: *j-m* **~ sein [werden]** kimisə xoşlamamaq, sevməmək; **einem Menschen ~ sein** bir adama hirslənmək.

Gram *m* -(e)s, *oh. pl* dərd; qəm; qüssə; **vor ~ sterben** dərddən ölmək.

grämen I *vt* qəmləndirmək; kədərləndirmək; **II sich ~** (*über, um A*) qəm (dərd) çəkmək.

Grämler *m* (6) *zool.* yarasa, gecəquşu.

grämlich *a* üzügülməz, qaşqabaqlı, tutqun.

Gramm *n* (2) qram; **zwei ~** iki qram.

Grammátik *f* (10) qrammatika.

Grammophón *n* (2) qrammofon, patefon.

grám || voll *a* qəmli, qüssəli.

Granát *m* (1) *miner.* qranat, süleyman daşı (*qiymətli daş*).

Granát || apfel *m bot.* nar.

Granáte *f* (11) *hərb.* qumbara, bomba.

Granát || werfer *m* minaatan.

Grand *m* -(e)s, *oh. pl* çınqıl.

grandiós *a* qüdrətli, böyük, əzəmətli.

Granit *m* (1) *geol.* qranit.

Gránne *f* (11) **1.** *bot.* qılçıq; **2.** qıl.

gránnig *a bot.* qılçıqlı, qıllı.

grántig *a* deyingən, mızı.

Gráphiker *m* (6) cizgiçi.

Gras *n* (5) **1.** ot; **2.** dənli bitkilər; taxıl. ◊ **darüber ist ~ wachsen** bu çoxdan unudulub; **das ~ wachsen hören** kəskin ağıla malik olmaq.

Grás || arten *pl* dənli bitkilər.

grásen *vi* **1.** otlamaq; **2.** ot çalmaq; taxıl biçmək.

grás || fressend *a zool.* otyeyən.

Grás || frosch *m zool.* ot qurbağası; **~futter** *n* yaşıl ot, ayaqaltı yem; **~halm** *m* ot saplağı,

ot gövdəsi; **~huhn** *n zool.* çəkçəki (*quş*); **~hüpfer** *m* cırcırama.

grásig *a* ot basmış, otlu.

Grás || land *n oh. pl* çəmən; biçənək, otlaq.

grassieren *vi* coşmaq (*epidemiya*).

gräßlich *a* dəhşətli, iyrənc, çirkin.

Grat *m* (1) **1.** sərhəd, hüdud; iti künc; **2.** *riyaz.* til; **3.** təpəlik.

Gräte *f* balıq sümüyü.

grätig *a* tıxlı (*balıq*).

grátis *adv* havayı, pulsuz, müftə.

Grätling *m* (1) xırda tıxlı balıq.

grätschen *vi idm.* ayaqları aralı qoymaq.

Gratulánt *m* (8) təbrik edən.

Gratulatión *f* (10) təbrik.

gratulieren *vi* (*j-m zu D*) təbrik etmək (*kiməsə, nə münasibətləsə*).

grau *a* boz, ağarmış; **~es Haar** çal saç;

Gravitatión *f* (10) *fiz.* cazibə, cazibə qüvvəsi.

Gravitatións || feld *n* cazibə sahəsi.

gravitätisch *a* iddialı.

graziös *a* incə, zərif, qəşəng.

gréifbar *a* **1.** əlçatar; gözə çarpan, **2.** *məc.* açıq-aşkar, aydın; **~e Vorteile** aydın (aşkar) üstünlük.

gréifen I *vt* tutmaq, götürmək; yapışmaq; **beim Kragen ~** yaxasından yapışmaq; **II** *vt* (*nach D*) nəyəsə əlini uzatmaq; nəyisə götürmək; **er griff nach dem Buch** o, kitabı götürdü; (*zu D*) yapışmaq, (*nədənsə*), əl atmaq; (*nəyəsə*); **in die Tasche ~** əlini cibinə salmaq (soxmaq); **zu den Waffen ~** silahdan yapışmaq; **er greift zum letzten Mittel** o, axırıncı vasitəyə əl atır; **um sich ~** *məc.* genişlənmək, yayıl-

Gréuel *m* (6) alçaqlıq, iyrənc hərəkət; nifrət; dəhşət.

Gréuel || tat *f* vəhşilik, alçaq cinayət.

gréulich *a* dəhşətli; iyrənc, çirkin.

Griebe *f* (11) **1.** cızdaq; **2.** sızanaq.

Grieche *m* (9) yunan.

Griechenland *n* (-s) *coğr.* Yunanıstan.

Griechin *f* (12) yunan (*qadın*).

Gries || gram *m* **1.** üzgülməzlik; deyingənlik, davakarlıq; **2.** deyingən (qaraqabaq) adam.

gries || grämig, ~grämlich *a* deyingən, qaşqabaqlı, üzgülməz, sərt.

Grieß *m -es, oh. pl* **1.** qum, çınqıl; **2.** manna yarması.

Griff *m* (1) **1.** qamarlama; tutma; **2.** əllərin cəld hərəkəti; **mit einem ~** dərhal, əlüstü, birdəfəyə; **3.** *tex.* dəstək, qol, tut-

Gróbheit *f* (10) kobudluq, qabalıq.

Gróblan *m* (1) kobud adam.

grob || körnig *a* iridənəli.

gröblich *a* kobudtəhər.

Groll *m* -e(s), *oh. pl* acıq, kin; düşmənçilik.

grollen *vi* **1.** guruldamaq (*göy*); **2.** (*D*) kin bəsləmək (*kiməsə*); acıqlanmaq; **er grollt mir** o mənə hirslənir; onun mənə acığı tutur

Grönland *n* (-s) *coğr.* Qrenlandiya.

Groom [gru:m] *m* -s, -s xidmətçi, nökər.

Gros [gro:] *n* **1.** əsas hissə; **2.** *hərb.* qoşunun əsas qüvvələri.

Gróschen *m* (7) yarımqəpik, quruş.

groß *a* (*comp* **größer**; *superl* **größte**) **1.** böyük, uca (*boyda*); böyümüş; **~er Buchstabe ~** baş hərf; **sie ist 1,56 m ~** onun

Gróß || macht *f* böyük dövlət; **~mut** *f oh. pl* mərdlik, alicənablıq; **~ üben** özünü alicənab göstərmək.
gróß || mütig *a* alicənab, mərd.
Gróß || mütigkeit *f* (10) mərdlik, alicənablıq, comərdlik.
Gróß || mutter *f* nənə; **~papá** *m* baba.
Gróß || sender *m rad.* güclü radiostansiya.
Gróß || sprecher *m* gopçu, lovğa, özünü öyən (*adam*); **~stadt** *f* böyük şəhər; **~städter** *m* böyük şəhər sakini; **~tat** *f* qoçaqlıq, igidlik, böyük iş.
größten || teils *adv* çox vaxt, əksərən, başlıca olaraq.
gróßt || möglich *a* mümkün qədər böyük.
gróß || tuerisch *a* özünü öyən, özünü tərifləyən, lovğa.
gróß || tun *vi* (*mit D*) özünü tərifləmək, öyünmək, lovğalanmaq (*nə ilə*).
Gróß || vater *m* baba.
Gróß || vieh *n* qaramal.
gróß || ziehen *vt* böyütmək, bəsləmək; tərbiyələndirmək.
gróß || zügig *a* **1.** ətraflı, düşünülmüş, geniş; **2.** bol, zəngin; **~e Natur** zəngintəbiətli, əliaçıq (*adam*).
grotésk *a* qəribə, əcaib.
Grótte *f* (11) mağara.
Grübchen *n* (7) batıq, zənəxdan.
Grúbe *f* (11) **1.** çala, çuxur, oyuq; **2.** yuva; ◊ *j-n* **in die ~ bringen** *məc.* kimisə məzara gömültmək; **in die ~ fahren** məzara yollanmaq, ölmək; **Wer andern eine ~ gräbt, fällt selbst hinein** *ata. söz.* ≡ Özgəyə quyu qazan özü düşər; **3.** *məd.* mədən; **4.** *anat.* boşluq.
grübeln *vi* (*über A*) fikirləşmək (*nə haqdasa*); əllamələk etmək; *məc.* baş sındırmaq.
Grúben || arbeiter *m* mədən fəhləsi, qazmaçı; **~bau** *m məd.* mədənçilik; filiz çıxarılan yer; **~betrieb** *m* mədənin istismarı; **~gas** *n kim.* mədən qazı.
Grübler *m* çox fikirləşən adam; xəyalpərəst.
Gruft *f* (3) sərdabə, qəbir, məzar.
grün *a* **1.** yaşıl; **2.** cavan; **3.** yetişməmiş, tər; **~er Junge** *dan.* südəmər, körpə (*təcrübəsiz mənasında*); **sich ~ und gelb ärgern** hirsdən (acıqdan) göyərmək.
Grün *n* **-s,** *oh. pl* **1.** yaşıl rəng, yaşıl boya; **2.** bitki; **3.** *coğr.* pik; **das erste ~ der Wiesen** çəmənlərin ilkin yaşıllaşması; ◊ **bei Mutter ~ schlafen** *dan.* geceni açıq havada keçirmək.
Grün || anlage *f* yaşıllıq, əkilmiş yer; bitki.
Grund *m* (1˚) **1.** dib; **2.** yer, torpaq; **3.** dərə, vadi; **4.** fon, mühit; **5.** özül, zəmin, əsas; *məc.* səbəb; etw. **zu ~e / zurgunde legen** nəyinsə əsasını qoymaq; **zu ~e liegen** nəyinsə əsasını təşkil etmək; **ohne ~** nahaq, əbəs; ◊ **~ und Boden** torpaq, torpaq mülkü; **auf dem ~e des Meeres** dənizin dibində; **aus diesem ~e** bu səbəbdən; **auf den ~ einer Sache gehen** nəyisə əsaslı araşdırmaq (tədqiq etmək); işin əsasını axtarmaq; **aus welchem ~e?** nəyə əsasən, nə səbəbə görə?, hansı səbəbdən?; **im ~e genommen** əslində; **von ~ aus** əsaslı surətdə; **zu ~e gehen** məhv olmaq.
Grúnd || begriff *m* əsas anlayış; **~besitz** *m* mülkədarlıq, torpaq sahibliyi; **~besitzer** *m* mülkədar, torpaq sahibi.
gründen I *vt* **1.** əsasını qoymaq; **2.** əsaslandırmaq; **eine Stadt ~** şəhər salmaq; **II sich ~** (*auf A*) əsaslanmaq.
Gründer *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** bani, əsasını qoyan; **2.** qrunder, spekulyant.
grúnd || fálsch *a* kökündən yanlış, tamamilə səhv.
Grúnd || feste *f* əsas, özül; **~gesetz** *n* əsas qanun; konstitusiya; **~herr** *m* torpaq sahibi; mülkədar.
grundieren *vt* astar çəkmək (*rəngləmək üçün*).
Grúnd || kapital *n iqt.* əsas kapital.
Grúnd || lage *f* əsas.
grund || legend *a* əsas, başlıca.
Grúnd || leger *m* (6) bani, əsasını qoyan.
grúndlich *a* əsaslı, köklü, möhkəm, dərin, lazımlı.
grúndlos *a* **1.** dibsiz; **2.** əsassız, səbəbsiz; **3.** keçilməz (*meşə, yol*).
Grúnd || recht *n* əsas hüquq.
Grúnd || riß *m* **1.** təsvir, çertyoj, plan; **2.** *məc.* oçerk; **~satz** *m* əsas qayda, prinsip; aksiom.

grúnd || sätzlich I *a* prinsipial; əsaslı, ən mühüm; **II** *adv* prinsip etibarı ilə, əsasən, ümumiyyətlə.
grúndsatz || los *a* prinsipsiz.
Grúnd || schule *f* ibtidai məktəb.
Grúndstein || legung *f* təməlqoyma, özülqoyma.
Grúnd || steuer *f iqt.* torpaq vergisi.
Grúnd || stoff *m* **1.** *kim.* element; **2.** *fəls.* materiya.
Grúnd || stück *n* torpaq sahəsi.
Gründung *f* (10) əsas, özül, başlanğıc.
grúnd || verschieden *a* kökündən fərqli, müxtəlif.
Grund || wasser *a* yeraltı su; **~wissen** *n* əsaslı bilik; **politisches ~wissen** siyasi savad; **~zahl** *f qram.* miqdar sayı.
Grüne *n* **-n,** *oh. pl* bitki; **Ausflug ins ~** şəhərkənarı tənəzzöh.
grünen *vi* göyərmək, yaşıllaşmaq.
Grün || gürtel *m* yaşıl zolaq/zona (*əkin yerində*); **~horn** *m* təcrübəsiz, naşı (*adam*).
Grünling *m,* **Grün || schnabel** *m məc.* uşaq, körpə (*təcrübəsiz mənasında*).
grunzen *vi* **1.** xortuldamaq (*donuz*); **2.** *dan.* deyinmək, donquldanmaq.
Grúppe *f* (11) **1.** qrup, dəstə; **2.** *hərb.* manqa; **3.** gənclər təşkilatı.
Grúppen || aufnahme *f,* **~bild** *n* kütləvi şəkil.
gruppen || weise *adv* qruplarla, dəstələrlə; qrup-qrup, dəstə-dəstə.
gruppieren I *vt* qruplaşdırmaq; **II sich ~** qruplaşmaq.
grúselig *a* dəhşətli, qorxunc.
grúseln *vimp:* **mir [mich] gruselt's** məni vahimə basır.
Gruß *m* (1) **1.** təzim, salam; **2.** *hərb.* rəsmi təzim; salyut, salam atəşi; **einen ~ entbieten / übermitteln** salam göndərmək.
grüßen *vt* salamlamaq, baş əymək; **~ lassen** salam göndərmək.
Grütze *f* (11) **1.** yarma; **2.** sıyıq, xəşil; ◊ **er hat ~ im Kopf** o, fərasətlidir, onun başında bir şey var; **nicht viel ~ im Kopf haben** o qədər də ağıllı olmamaq.
gúcken *vi* baxmaq.
Guck || fenster *n* dam pəncərəsi, baca.
Gúlasch *n* (2) qulyaş.
Gúlden *m* (7) qulden (*sikkə pul*).
gültig *a* etibarlı; qanuni; işlənən (*pul*); **~ sein** qüvvədə olmaq, işlənmək; **ist diese Karte ~?** bu bilet etibarlıdır?
Gültigkeit *f oh. pl* gerçəklik, varlıq; təsir (*qanun, müqavilə*).
Gúmmi *n, m* **-s, -s 1.** kauçuk; **2.** pozan, rezin.
Gúmmi || band *n* (*pl* **~bänder**) rezin tesma, rezin lent; **~knüppel** *m* rezin dəyənək; **~mantel** *m* rezin plaş, yağışlıq; **~reifen** rezin şin; **~ schuh** *m* qaloş.
Gunst *f oh. pl* xeyirxahlıq, iltifat; ◊ **zu ihren ~en** sizin xeyrinizə.
günstig *a* əlverişli, xoş; xeyirxah; **das Wetter ist ~** hava xoşdur; **eine ~e Gelegenheit** fürsət, girəvə.
Günstling *m* (1) sevimli; istəkli, əziz.
Gúrgel *f* (11) boğaz; udlaq; hülqum; etw. **in die unrechte ~ bekommen** çeçəmək.
gurgeln I *vi* və **sich ~** boğazı yaxalamaq; **II** *vi* poqqultu ilə qaynamaq.
Gúrgel || ton *m* boğaz səsi.
Gúrke *f* (11) xiyar; **saure ~** duzlu xiyar.
gúrren *vi* quruldamaq (*göyərçin*).
Gurt *m* (1), **Gúrte** *f* (11) **1.** belbağı, qurşaq, qayış, kəmər; **2.** tapqır, qarınaltı.
Gürtel *m* (6) **1.** kəmər, qayış; **2.** *astr., coğr.* qurşaq, zona.
Gürtel || bahn *f* dairəvi dəmiryolu.
gürten *vt* qurşamaq, bağlamaq (*qayış*).
Guß *m* (1˚) **1.** *tex.* tökmə; **2.** çuqun; **3.** leysan.
Gúß || eisen *n* çuqun.
gúß || eisern *a* çuqun.
Gúß || regen *m* leysan; **~rinne** *f* çuqun novalça (nov); **~ stück** *n tex.* tökmə, tökülmə (*qəlib vasitəsi ilə*).
gut *a* (*comp* **besser**; *superl* **besst**) yaxşı, keyfiyyətli; yararlı; **~!** yaxşı!; oldu!; **sehr ~!** çox yaxşı!; **seien Sie so ~** zəhmət olmasa, zəhmət çəkin; **schon ~!** yaxşı-yaxşı!, yetər!, bəsdir! **kurz und ~** bir sözlə, müxtəsər; **so ~ wie ...** demək olar ki, az qala **für ~ finden / halten** yararlı saymaq, bəyənmək.
Gut *n* (5) **1.** nemət; fayda; **2.** malikanə, mülk; **3.** *iqt.* əmtəə; **4.** yük; material; **Hab und ~** bütün əmlak, var-yox.
Gút || achten *n* (7) rəy, fikir (*mütəxəssisin*).

Gút || achter *m* (6) ekspert, rəyçi.

gút || artig *a* **1.** xoşxasiyyət, sadəqəlb; **2.** qorxusuz, zərərsiz, salamat (*həmç. tibdə*).

Gütchen *n* -s, *oh. pl* (**Gut** *söz. kiç.*): **sich ein ~ tun** (*an D*) kef çəkmək, zövq almaq.

Gút || dünken *n* -s, *oh. pl* rəy, mülahizə, fikir; **nach eigenem ~ handeln** öz bildiyi kimi hərəkət etmək.

Güte *n* -n, *oh. pl* nemət; yaxşılıq, xeyirxahlıq; **das ~ an [bei] der Sache ist...** işin müsbət cəhəti əndan ibarətdir ki ...; **des ~n zuviel tun** canfəşanlıq etmək, həddindən artıq can yandırmaq.

Güte *f oh. pl* **1.** xoşxasiyyətlilik, yaxşılıq, xeyirxahlıq; **2.** keyfiyyətlilik, keyfiyyətcə yaxşı (*material*); **eine Ware erster ~** yüksək keyfiyyətli mal.

Güter= *mürək. isimlərdə*; mal, yük; **Güter || wagen** *m* yük vaqonu.

Güter || austausch *m oh. pl* əmtəə mübadiləsi, maldəyişmə; **~bahnhof** *m d.y.* yükboşaltma stansiyası; **~verkehr** *m* yükdaşıma; **~wagen** *m* yük vaqonu; **~zug** *m* yük qatarı.

gút || gelaunt *a* şad, keyfikök; **~gemeint** *a* xeyirxah; **~gesinnt** *a* **1.** (*D*) kimsəyə yaxşı münasibət göstərən; **2.** sədaqətli, xoşniyyət, ağıllı.

Gút || heißen *n*, **~heißung** *f* razılıq, bəyənmə.

gút || herzig *a* **1.** ürəyiyumşaq, safqəlbli, rəhmli; **2.** səmimi, mehriban.

Gút || herzigkeit *f* **1.** insaf, rəhmlilik, safqəlblilik; **2.** səmimilik, mehribanlıq.

gütig *a* yaxşı, mehriban, mərhəmətli; rəhmli; **wollen Sie so ~ sein!** lütf edin!, buyurun!

gütigst I *a* ən yaxşı, ən rəhmli; **II** *adv* zəhmət olmasa; **erlauben Sie ~** zəhmət olmasa, icazə verin.

gütlich *a* xoşluqla olan, razılaşdırılmış; **auf dem Wege ~er Verständigung** iki tərəfin razılığı ilə; ◊ **er tat sich an den reichen Speisen** o, bol yeməkdən ləzzət alırdı.

gút || machen *vt* düzəltmək (*səhvi*).

gút || mütig *a* mərhəmətli, sadədil, xoşqəlb.

Gút || mütigkeit *f oh. pl* xoşqəlblilik, rəhmdillik, sadəlik.

Gút || besitzer *m* mülkədar.

Gút || schein *m* talon, order (*bir şey almaq üçün*).

Güts || herr *m* mülkədar.

gút || tun *vi* **1. j-m ~** kimsəyə yaxşılıq etmək, kimsəyə xeyir vermək; **2.** sözə əməl etmək.

gutturál *a* qırtlaq.

gút || willig *a* **1.** könüllü; **2.** xeyirxah.

Gút || willigkeit *f oh. pl* **1.** hazır olma; **2.** razı olma; könül.

Hh

H, h *n inv* **1.** *alman əlifbasının səkkizinci hərfi*; **2.** *mus.* si.

ha! *int* **1.** a!, aha!; **2.** qəh-qəh.

ha ~ Hektar hektar.

Haag *m coğr.* Haaqa (*şəhər*); **in ~** Haaqada.

Haar *n* (2) saç; tük; **sich** (*D*) **die ~e (aus)raufen** saçlarını yolmaq; **an den ~en herbeiziehen*** *məc.* güc-bəla ilə qaydaya salmaq; **die ~e stiegen* [standen] ihm zu Berge** *məc.* onun tükləri biz-biz oldu; **aufs ~, bis aufs ~** nöqtəbənöqtə, ləp, tamamilə, eyni ilə; **um ein ~** azacıq, az qala; ◊ **~e auf den Zähnen haben** dilli olmaq; dilotu yemək; **sich keine grauen ~e wachsen lassen*** nəyisə ürəyinə salmamaq; **mit Haut und ~** olduğu kimi; **sich** (*D*) **[einander] in den ~en liegen* / sich** (*D*) **in die ~e geraten* / sich** (*D*) **bei den ~en haben /einanfer in die ~e fahren** saçyoldusuna çıxmaq, dalaşmaq, savaşmaq; **~e lassen*** zərər çəkmək; **ich habe gutes ~ an j-n lassen*** kimdəsə sağ yer qoymamaq; **~e spalten / klauben** xırdaçılıq (çürükçülük) etmək; **ein ~ in der Suppe finden*** *dan.* hər xırda şeydən ötrü dəyinmək.

háarig *a* tüklü; **eine ~e Geschichte** *dan.* çox qəribə əhvalat, şübhəli hadisə; **~ viel Geld** həddindən artıq çox pul var.

háar || klein *adv* ətraflı, bütün təfsilatı ilə.

háar || los *a* saçsız, tüksüz, daz.

Háar || nadel *f* sancaq (*saç üçün*); **~pflege** *f oh. pl* saça qulluq; **~putz** *m* saç düzümü.

háar || schar I *a f* **1.** çox iti; **2.** çox dəqiq; çox ciddi; **II** *adv* düpbədüz.

Háar || schneide || maschine *f* saçqırxan maşın; **~schneiden** *n oh. pl* saçkəsmə; **~schnitt** *m* **1.** qırxma, saç kəsimi; **2.** saç fasonu; **~schopf** *m* kəkil, cıqqa, çətir.

háar || sträubend *a məc.* biabırçı, iyrənc, dəhşətli.

Hab *n inv:* **~ und Gut** var-yox; **um sein ganzes ~ und Gut kommen*** var-yoxdan çıxmaq.

Häbe *f oh. pl* mülk; əmlak, var; **fahrende ~** daşınar əmlak; **liegende ~** daşınmaz əmlak.

Häbe || dank *m* -(e)s, *oh, pl dan.* təşəkkür, minnətdarlıq.

Häbe || gern *m* (1) tamahkar; mənfəətpərəst.

háben* **I** *köməkçi fel* (*tərcümə olunmur*); **II** *vt* **1.** malik olmaq; **ich habe** varımdır; **ich habe nicht** yoxumdur; **ich habe nichts davon** bundan mənə heç bir xeyir yoxdur; **was hast du?** sənə nə olub?; **die Sache hat Eile** işi gecikdirmək olmaz; **jetzt habe ich**

es eilig ~ tələsmək; **ich habe es weit** yolum uzaqdır; **jetzt habe ich's!** indi bildim, indi tapdım!; **es hat nichts auf sich** bunun mənası (əhəmiyyəti) yoxdur; **er hat es von ihm** 1) bunu ondan öyrəndi (*bildi*); 2) bunu ondan aldı; **ich will es so ~** mən belə istəyirəm; **5.: da ~ wir die Bescherung / den Braten / den Salat!** gördün başımıza nə gəldi!; **da hast du's, da ~ wir's!** əcəb işdir!; **hab dich nicht so!** çox lovğalanma!, burnunu çox dik tutma!; **habe Dank!** təşəkkür edirəm!

Háben *n* **-s** *oh. pl* **1.** kredit; məxaric; **2.** borcun miqdarı; **Soll und ~** mədaxil və məxaric.

Hábe || nichts *m* -, **-(e)** *dan.* lüt, çox kasıb, dilənçi.

Háb || gier *f oh, pl* tamahkarlıq, acgözlük, xəsislik.

hábhaft *a:* **einer Sache ~ werden** (*G*) nəyisə əlinə keçirmək; tapıb tutmaq; **man wurde seiner ~** onu həbs etdilər.

Hábicht *m* (1) *zool.* qırğı.

Habilität *f* (10) cəldlik, diribaşlıq, çeviklik.

Habilitatión *f* (10) dərsvermə hüququ alma, dosentliyə keçmə.

habilitieren (sich) dosentlik almaq, dərs demək hüququ almaq.

Hábschaft *f* (10), **Hab || seligkeit** *f* (10) *əksər hallarda pl* mülk, əmlak, avadanlıq, ev əşyələri.

Háb || sucht *f oh. pl* tamahkarlıq, acgözlük; xəsislik.

háb || süchtig *a* acgöz, tamahkar; xəsis.

Háck || brett *n* **1.** ət taxtası; kötük; **2.** *mus.* simbal (*qədim musiqi aləti*).

Hácke I *f* (11) külüng, toxa, kərki.

Hácke II *f* (11) bax: **Hácken**.

Háck || eisen *n* çapacaq.

hácken *vt* **1.** yarmaq, doğramaq; **2.** külüngləmək; təpmək; **3.** deşmək, dəlmək, dimdikləmək; **auf j-n ~** *dan.* kiminsə üstünə hücum çəkmək.

Hácken *m* (7) daban (*ayaqqabıda*); **j-m auf den ~ sein / sitzen*** *dan.* kimisə dabanı-

Hácker *m* (6) **1.** yerqazan fəhlə, qazmaçı; **2.** *toxuc.* darama maşınının çıxarılıb-taxılan darağı.

Hácker || bank *f k.t.* samandoğrayan maşın.

Háck || fleisch *n* döyülmüş ət, qiymə; **~frucht** *f k.t.* cərgəarası şumlanan bitki; meyvəköklülər (*çuğundur* və s.); **~maschine** *f k.t.* cərgəarası becərmə maşını; **~messer** *n* qiymə bıçağı, çapacaq.

Hácksel *m, n* **-s,** *oh. pl* **1.** yarma; **2.** otla samanın doğranmış qarışığı.

Háck || späne *pl* talaşa, yonqar.

Háder I *m* **-s, -n** əsgi, cındır; *pl* əsgi-üsgü, cır-cındır.

Háder II *m* **-s,** *oh. pl* dalaşma, çəkişmə, ədavət, intriqa.

Háderer *m* (6) mübahisəçi, davakar, dalaşqan.

Háder || lump *m* cındırından cin hürkən, açıqbaldır; səfil; **~lumpen** *m* (7) cır-cındır (*parça, əsgi*); *pl* əsgi-üsgü.

hádern *vi* mübahisə etmək, küsmək, düşmənçilik etmək.

Háfen I *m* (7*) **1.** port, liman; sığınacaq yeri; **2.** *av.* anqar; **kurz vor dem ~ scheitern** məqsədə çatmağa az qalmış fəlakətə düçar olmaq; **3.** *məc.* sakit yurd; **in den ~ einlaufen*** *məc.* etibarlı bir sığınacağa gəlmək; məqsədə nail olmaq; səyahəti bitirmək; **in den letzten ~ einlaufen*** ölmək.

Háfen II *m* (7*) **1.** *ləhc.* saxsı güvəc; **2.** *tex.* puta (*içində metal əritmək üçün odadavamlı qab.*).

Háfen || damm *m dəniz.* dalğaqıran bənd; **~meister** *m* liman rəisi; **~verkehr** *m* liman yük dövriyyəsi.

Háfer *m* **~s.** *oh. pl* vələmir, yulaf; ◊ **ihn sticht der ~** o, qudurğanlıq (harınlıq) edir, şadlığına şitlik edir.

Háfer || brei *m oh. pl* vələmir sıyığı; **~flocken** *pl* vələmir yarması; **~grütze** *f* vələmir yarması; vələmir xəşili; **~mehl** *n* vələmir unu; **~sack** *m* vələmir kisəsi; **~schleim** *m oh. pl* vələmir həlimi; **~suppe** *f* vələmir şorbası.

Háft I *m* (1, 13) **1.** bəndləmə, sıraqla bər-

azad etmək (buraxmaq); **2.** *hüq.* məsuliyyət, təminat.

-haft *sifət və zərf düzəldən şəkilçi:* **lèb || haft** canlı; **nàhr || haft** yeməli.

háftbar *a* məsul, cavabdeh (*für A*); **j-n für etw.** (*A*) **~ machen** kimisə nə üçünsə cavabdeh etmək.

Háftbarkeit *f* (10) məsuliyyət, əmr; cavabdehlik.

Háft || befehl *m* həbs əmri; **~dauer** *f* həbs müddəti.

háften *vi* (*an D*) **1.** yapışmaq, suvaşmaq (*nəyisə*); **~bleiben*** (s) hafizədə qalmaq, yaddan çıxmamaq; **2.** (*für A*) cavabdeh olmaq.

Häftling *m* (1) dustaq.

Háft || pflicht *f oh. pl hüq.* məsuliyyət.

háft || pflichtig *a* məsul, cavabdeh.

Háftung *f* (10) *hüq.* məsuliyyət, cavabdehlik; zaminlik.

Háft || vollzug *m oh, pl* həbsə salma, həbsə alma.

Hag *m* **1.** hasar, çəpər; təbii çəpər; **2.** kolluq.

Hage || buche *f bot.* vələs, ulas (*ağac*).

Hage || butte *f bot.* itburnu (*meyvəsi*) **~dorn** *m* (*pl* **-dorne**) *bot.* yelşan.

Hágel *m* **-s,** *oh. pl* dolu; **es fällt schwerer ~** dolu yağır.

hágel || dicht *adv* dolu kimi; çoxlu.

Hágel || korn *n* dolu dənəsi.

hágeln *vimp:* **es hagelt** dolu yağır; **es hagelte Prügel auf ihn** zərbələr onun üstünə dolu kimi yağırdı.

Hágel || schaden *m* dolunun verdiyi ziyan; **~schlag** *m* dolu vurma; **~wetter** *n* boran, tufan (*dolu yağarkən*).

háger *a* arıq, cılız, çəlimsiz, qayışbaldır.

Hage || stolz (1, 8) qoca subay kişi.

Häher *m* (6) *zool.* zığ-zığ (*quş*).

Hahn *m* (1*) **1.** xoruz; **2.** erkək quş; ◊ **den roten ~ aufs Dach setzen** *məc.* yanğın törətmək (*evi yandırmaq*); **es kräht kein ~ danach / darum** *məc.* bununla heç kim maraqlanmır; **der ~ im Korbe** 1) *məc.* xoruz toyuq hinində; 2) davakar, dalaşqan; 3. *ler.* kran; **den ~ zudrehen** kranı bağ-

Háhnen || fuß *m bot.* qaymaqçiçəyi; **~schrei** *m* xoruz banı; **~tritt** *m* rüşeym (*yumurtada*).

Hái (fisch) *m* (1) köpək balığı; *məc.* istismarçı, iri kapitalist.

Hain *m* (1) balaca meşə, ağaclıq; meşə zolağı.

Häkchen *n* (7) **1.** qarmaqcıq; **2.** *məc.* manea; əngəl; **3.** *qram.* apostrof; dırnaq (" ").

Häkelei *f* (10) millə toxu(n)ma.

häkelig *a* **1.** qarmaqşəkilli, qarmağa oxşayan; **2.** *məc.* çətin, zəhmətli, əngəlli.

häkeln *vt* millə toxumaq.

Häkel || nadel *f* **1.** toxuma mili; **2.** tambur iynəsi.

háken I *vt* qarmaq keçirmək (ilişdirmək); **II** *vi* ilişmək, ilişib qalmaq, yapışmaq.

Háken *m* (7) **1.** qarmaq, tilov; ilgək; ◊ **die Sache hat einen ~** *məc.* bu işdə bir əngəl (ilişəcək) var; **2.** xış, cüt; **3.** *mətb.* apostrof.

Háken || gimpel *m zool.* arıqapan (*quş*); **~kreuz** *n* svastika, qarmaqxaç (*alman faşistlərinin nişanı*); **~pflug** *m k.t.* xış, cüt.

halb I *a* yarı; *məc.* yarımçıq, natamam; **ein ~es Jahr** yarım il; **auf ~em Wege** yarı yolda; **eine ~e Note** *mus.* yarım nota; **ein ~es Glas** yarım stəkan; **mit ~em Ohre zuhören** *məc.* qulağına dəymək; **mit ~em Herzen bei der Sache sein** bir işlə könülsüz məşğul olmaq; **II** *adv* yarısı, yarıyadək; **~ im Ernst** yarıciddi; **es ist ~ eins** (*saat*) birin yarısıdır; **~ und ~** yarısı, ... qədər; **nicht ~ so gut** heç də deyilən qədər yaxşı deyil; **Frisch gewagt, ist ~ gewonnen** *ata. söz.* ≡ Cürətli şəhər alar, cürətsiz küncdə qalar; Yaxşı başlanğıc işin yarısıdır.

halb= *mürəkkəb sözlərin* "yarım, yarı" *mənasını ifadə edən birinci hissəsi.*

hálb || amtlich *a* yarıresmi.

Hálb || ärmel *m* qısaqol.

hálb || blütig *a* yarımcins.

Hálb || bruder *m* ögey qardaş; **~dunkel** *n* alaqaranlıq, toran.

Hálbe *n* **-n, -n** yarım, yarı (*nəzərdə tutulan söz buraxılaraq və onun cinsini qəbul edərək*); **geben Sie mir einen ~n (einen halben Schoppen) / eine**

=hálben *prp* (*G*) nəyinsə, kiminsə xatirinə, nədənsə, kimdənsə ötrü, kim üçün (nə üçün); **meinet || halben** mənim xatirimə, mənə görə.

hálber *prp* (*G*) ... üçün, ... xatirinə, ... məqsədilə, ... görə, ... səbəbdən; **dringender Angelegenheiten ~** təcili işə görə; **des Schein(e)s ~** üzdən göstərmək xatirinə, gözdən pərdə asmaq üçün.

hálb || erfroren *a* yarıdonmuş; **~ergraut** *a* çal, çallaşmış; **~fabrikat** *n* yarımfabrikat.

hálb || fertig *a* yarımçıq, natamam; **~gar** *a* alaçiy; **~gebacken** *a* alaçiy (*xəmir*); **~gebraten** *a* yaxşı qızardılmamış.

Hálb || hemd (chen) *n* döşlük.

halbieren *vt* yarı bölmək.

Halbierende *f* (11) *riyaz.* bissektrisa (*bucağı tən yarı bölən xətt*).

Hálb || insel *f* yarımada; **~jahr** *n* yarım il; semestr, yarımillik.

hálb || jährig *a* yarımillik, altıaylıq; **~jährilch** *a* altıaylıq, yarımildənbir.

Hálb || kreis *m riyaz.* yarımçevrə; **~kugel** *f* yarımkürə, Yer kürəsinin yarısı.

hálb || lang *a* yarımuzun; **~laut** *a, adv* yavaşca, yavaş səslə, pəsdən; **~lebendig** *a* yarımcan; **~leer** *a* yarıboş; **~leinen** yarı kətan qarışıq.

Hálb || leiter *m elek.* yarımkeçirici.

Hálb || messer *m* radius; **~mittelgewicht** *n* I orta çəki (*boks*).

hálb || monatig *a* yarımaylıq, ikiheftəlik; **~monatlich** *a* ikihəftədənbir.

Hálb || mond *m* aypara, hilal.

hálb || nackt *a* yarıçılpaq; **~offen** *a* yarıaçıq, aralı; **~rund** *a* yarımdairəvi.

Hálb || schatten *m* zəif kölgə, zəif kölgəlik; **~schlaf** *m* alayuxu, yarıyuxu; mürgü; **~schuhe** *pl* tufli; **~schwergewicht** *n* yarımağır çəki (*boks*).

Hálb || schwester *f* ögey bacı.

hálb || seiden *a* yarıpək; **~starr** *a av.* yarısərt.

Hálb || stiefel *pl* qısaboğaz çəkmə.

hálb || stündig *a* yarımsaatlıq; **~stündlich** *a* yarımsaatdanbir.

hálb || tot I *a* yarıcan; **II** *adv* yarıölümcül hala qədər; **sich ~ tot lachen** *dan.* gülməkdən ölmək.

Hálb || vokal [-vo-] *m dilç.* yarımsait (*səs*).

Hálb || waise *f* yetim (*atadan və ya anadan*).

hálb || wegs *adv* **1.** yarı yolda; **2.** birtəhər.

Hálb || welt *f oh. pl* yarımdünya.

Hálb || welt || dame *f* özünü aristokratlara oxşadan əxlaqsız qadın; **~weltergewicht** *n* yarımorta çəki (*boks*); **~wisser** *m* (6) yarımçıq oxumuş adam.

Hálb || wüchsige *m, f* (9*) yeniyetmə; *isteh.* yelbeyin gənc; **~zeit** *f idm.* oyunun yarısı (*futbolda* və s.); **~zeug** *n* yarımfabrikat; **~zirkel** *m* yarımçevrə; qövs.

Hálde *f* (11) **1.** maillik, təpə yamacı; **2.** yığın, filizin işə yaramayan layı.

half "helfen" *felinin impf'i.*

Hälfte *f* (11) yarısı, yarı; **zur ~** yarısına qədər; ortadan; *zaraf.* **meine bessere ~** canımın yarısı (arvadım).

Hálfter *f* (11) [*həmç.., m, n,* (8)] **1.** noxta, ovsar; **2.** xamıt, boyunduruq.

hálftern *vt* cilovlamaq, yüyənləmək.

Hall *m* (1, 1*) səs, əks-səda; **Wie der ~, so der Schall** *ata. söz.* Hərcayi sualın da gərcayi cavabı olar.

Hálle *f* (11) **1.** zal (*böyük*); salon; **2.** pasaj; üstüörtülü vağzal; üstüörtülü bazar; **3.** *av.* ellinq; anqar; *avt.* qaraj.

hállen *vi* səslənmək, eşidilmək.

hállend *a* səslənən, cingiltili, küylü.

halló! *int* allo!; hey!

Halló *n* -s, - səs-küy, qalmaqal, qışqırıq, qarışıqlıq, hərc-mərclik; **großes ~** *um etw.* **machen** bir məsələ haqqında böyük səs-küy qaldırmaq.

hallóen *vi* haraylamaq, səsləmək.

Halm *m* (1) *bot.* gövdə, saplaq; saman çöpü, çöp; **das Getreide auf dem ~e** biçilməmiş taxıl.

Hálm || früchte *pl,* **~gewächse** *pl bot.* sümbüllülər, dənli bitkilər.

Hals *m* (1*) **1.** boyun; **2.** boğaz; **j-m um den ~ fallen** kiminsə boynuna sarılmaq; **mit bloßem ~ gehen*** boğazıaçıq gəzmək; **sich etw. auf den ~ laden*** *məc.* (*öz*) işini çətinləşdirmək, özünü işə salmaq; **es kann ihm den ~ kosten** *məc.* bu ona həyatı bahasına başa gələ bilər; ◊ **einen langen ~ machen** maraq göstərmək; **bis an den ~** *məc.* boğaza qədər; **sich** (*D*) etw. **vom ~e schaffen** *məc.* nədənsə canını qurtarmaq, nəyisə başdan rədd eləmək; **bleib mir damit vom ~!** *məc.* zəhləmi tökmə! **~ über Kopf** çox cəld, çaparaq; **aus vollem ~e lachen** bərkdən gülmək, ürəkdən gülmək; **zum ~e herauswachsen*** nifrət oyatmaq, zəhlə tökmək; **3.** *tex.* boyuncuq, boyun; **4.** qol (*tarda, kamançada*).

Háls || band *n* (*pl* **~bänder**) **1.** boyunbağı, həmail; **2.** xalta, boyunluq; **~binde** *f* qalstuk; **~bräune** *f tib.* boğma (*boğazağrısı*); angina, inaq: **brandige ~** difterit.

háls || brecherisch *a* başsındıran, son dərəcə təhlükəli.

Háls || entzündung *f* laringit, xirtdək iltihabı; **~kragen** *m* yaxalıq, yaxa; **~krause** *f* jabo (*köynək yaxalığında büzməli haşiyə*); **~schmerzen** *pl* boğazağrısı; **~schmuck** *m* boyunbağı, həmail.

háls || starrig *a* tərs, inadcıl; qanmaz, dikbaş.

Háls || tuch *n* (*pl* **~tücher**) qalstuk; boyun yaylığı.

halt I *int:* **~!** dur!, tərpənmə!, dayan!, saxla!; **~! wer da?** dayan! kimsən?

halt II *adv dan.* doğrusu; guya, sanki; şey, zad (*çox vaxt tərcümə olunmur*); **es ist ~ nicht anders** doğrusu buna çarə yoxdur.

Halt *m* (1) **1.** dayaq, dirək, söykənəcək; möhkəmlik, davamlılıq; **den ~ verlieren*** müvazinətini itirmək; ruhdan düşmək; **2.** dayanma, düşərgə salma; dayanacaq, duracaq; **j-m ~ gebieten*** kimisə durdurmaq, dayandırmaq.

háltbar *a* möhkəm, davamlı.

hálten* **I** *vt* **1.** saxlamaq; dayandırmaq; **2.** əməl etmək; **eine Festung ~** qalanı müdafiə etmək; **Frieden ~** sülhü qorumaq; **Maß ~** həddini bilmək; **Ruhe ~** sakitliyi qorumaq; **Schritt ~** *mit j-m* kimləsə ayaqlaşmaq; **Ordnung ~** səliqəli saxlamaq; **Wort ~** *məc.* sözünün üstündə durmaq; **3. eine Rede ~** nitq söyləmək; **eine Vorlesung ~** mühazirə oxumaq; **j-n beim Worte ~** kimisə sözündən tutmaq; **eine Zeitung ~** qəzetə abunəçi olmaq; **den Mund ~** dilini (ağzını) saxlamaq; **4.** (*für A*) hesab etmək, saymaq; zənn etmək, güman etmək; **j-n kurz ~** kimisə sərbəstlik verməmək; **II** *vi* dayanmaq, saxlamaq; **ein Auto hält vor dem Tor** avtomobil darvazanın qarşısında dayanır; **die Züge ~ hier 5 Minuten** qatarlar burada 5 dəqiqə dayanır; **auf** etw. (*A*) **~** nəyəsə diqqət (əhəmiyyət) vermək; **viel [große Stücke]** *auf j-n / von j-m ~* kimisə çox dəyərləndirmək; **III sich ~ 1.** özünü saxlamaq (*həmç. məc.*); **2.: sich** *an j-n, etw.* **~** kimdənsə, nədənsə yapışmaq; **sich rechts [links] ~** sağ [sol] tərəflə (tərəfdən) getmək; **sich gut ~** 1) özünü yaxşı aparmaq; 2) yaxşı qalmaq (*meyvə, çaxır* və s.).

Hálten *n* (7) dayanacaq; saxlama, saxlanma; **zum ~ bringen*** dayandırmaq.

Hálte || platz *m* dayanacaq yeri; stansiya; *dəniz.* körpü; **~punkt** *m* **1.** dayanacaq yeri; **2.** *hərbi.* nişanalma nöqtəsi; **3.** *d.y.* yarımstansiya; **~signal** *n* dayanma siqnalı; **~stelle** *f* dayanacaq; stansiya.

hált || los *a* **1.** qabağıalınmaz, saxlanılmaz; **2.** möhkəm olmayan; *məc.* əsassız.

hált || machen *vi* (*vor D*) durmaq (*nəyinsə qarşısında*), dayanmaq, saxlanılmaq.

Háltung *f* (10) **1.** görünüş, duruş; **2.** oturuş, duruş (*at belində*); vəziyyət; davranış, hərəkət tərzi; **3.** riayət etmə, əməl etmə; saxlama, qoruma; **4.** istiqamət (*siyasi*); **5.** səbir, özünü saxlama; **6.** möhkəmlik; **eine feste ~ annehmen*** dəyişməz (sabit) mövqe tutmaq.

Halúnke *m* (9) alçaq, əclaf.

hämisch *a* hirsli, acıqlı, hiyləgər, kələkbaz; xain; acı, zəhərli.

Hämling *m* (1) axta, xədim (*adam*).

Hámmel *m* (6) buruq erkək.

Hámmel || braten *m* qızardılmış qoyun əti; **~brust** *f* qoyunun döş əti; **~fleisch** *n* qoyun əti; **~keule** *f* qoyun ayağı; **~talg** *m* qoyun piyi.

Hámmer *m* (6) çəkic; **unter den ~ bringen*** *məc.* hərraca qoymaq (çıxarmaq); **unter den ~ kommen*** *məc.* hərraca qoyulmaq (çıxarılmaq); ◊ **zwischen ~ und Amboß** *məc.* çəkiclə zindan arasında; odla su arasında.

hämmern I *vi* **1.** çəkicləmək, çəkiclə işləmək; **2.** döymək, taqqıldatmaq; **II** *vt* döymək (*dəmiri*).

Hámmer || schlag *m* **1.** çəkic zərbəsi; **2.** *tex.* qəlpə; **~werk** *n* dəmirçixana, dəmirçi sexi.

Hámpel || mann *m* (*pl* **~männer**) **1.** marionetka; oynayan bəbə (*kukla*); **2.** *məc.* hoqqabaz, oyunbaz.

hámpeln *f* hərəkətləri etmək; əl eləmək; ayaqlarını oynatmaq.

Hámster *m* (6) **1.** *zool.* dəgişcanı; **2.** *məc.* xəsis, simic.

hərəkət etmək, sərbəst olmaq; **seine ~ von j-m abziehen / zurückziehen** əlini kiminsə üstündən götürmək; **j-m an die ~ gehen*** kiməsə kömək etmək; **es liegt auf der (flachen, platten) ~** bu aydındır; **j-m auf die Hände sehen*** kiməsə göz yetirmək; **das läßt sich mit Händen greifen*** tam aydındır; **auf eigene ~** özbaşına, öz məsuliyyəti altında; **die Arbeit geht leicht von der ~** iş yaxşı gedir; **die ~ ausstrecken** əl uzatmaq; **die ~ aufhalten** pul istəmək; **die ~ drücken** əl sıxmaq; **die ~ küssen** əl öpmək; **die ~ reichen** əl uzatmaq; **die ~ vor den Mund halten** ağzını əllə tutmaq; **die ~ zurückziehen** əlini çəkmək; **die ~ zum Gruß heben** əl qaldırıb salam vermək; **die ~ zum Schwur erheben** and içmək; **die ~ zur Versöhnung reichen** barışmaq üçün əl uzatmaq; **die Hände in den Schoß legen** əl-qolunu bağlamaq; **die Hände in Unschuld waschen*** günahsız olduğunu bildirmək; **die Hände über dem Kopf zusammenschlagen** əllərini başına çırpmaq; **die Hände voll zu tun haben** çox işi olmaq; **die Hände vors Gesicht schlagen** üzünü əllərinə almaq; **die Hände zum Gebet falten** dua üçün əllərini qatlamaq; **eine ~ wäscht die andere** bir əl o birini yuyur; **eine ~ voll** bir ovuc; **eine ~ voll Leute** bir dəstə adam; **eine ~ voll Reis** bir ovuc düyü; **eine ~ voll Sand** bir ovuc qum; **eine ~ voll Wasser** bir ovuc su; **er hat eine ~ voll Geld** onun bir ovuc pulu var; **er hat eine ~ voll Leute** onun bir dəstə adamı var; **er hat eine ~ voll Reis** onun bir ovuc düyüsü var; **er hat eine ~ voll Sand** onun bir ovuc qumu var; **er hat eine ~ voll Wasser** onun bir ovuc suyu var; **er hat eine ~ voll Zeit** onun çox vaxtı var; **er hat eine ~ voll Zeit** onun bir ovuc

Händwerker || innung *f.* **~zunft** *f tar.* orta əsrlərdə sənətkarlar ittifaqı.

Händwerks || bursche *m,* **~geselle** *m* usta kömokçisi (şəyirdi); **~wörterbuch** *n* daim ol altında olan lüğət, həmişə lazım olan lüğət.

hänebüchen *a dan.* ağıla sığışmayan.

Hanf *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** *bot.* çətənə; **2.** çətənə lifi; ◊ **im ~ sitzen** qazanc yeri tutmaq.

Hang *m* (1•) **1.** yamac, dağ döşü; **2.** *oh. pl məc.* həvəs, meyil.

Hangár *m* -s, -s *av.* anqar (*təyyarə saxlanan yer*).

Hänge || hahn *f d. v.* asma yol; **~bauch**

hantieren *vi* (*an, mit D*) məşğul olmaq (*nə ilə*), hazırlamaq (*nəyi*); **an der Maschine ~** maşınla olləşmək (qurdalanmaq).

hápern *vimp:* **1.** çatmamaq; **2. es hapert** iş getmir; **woran hapert es?** çətinlik nədədir?

háppen *vi* qapmaq, qamarlamaq.

háppig *a dan.* simic, xəsis; **das ist ~** *məc.* bu lap çoxdur.

Háppigkeit *f oh. pl dan.* acgözlük, tamahkarlıq.

Hárder *m* (6) *zool.* kefal balığı.

hären *vi* və **sich ~** bax: **haaren II.**

Hárfe *f* (11) arfa (*musiqi aləti*).

~er Stuhlgang *tib.* qəbizlik; **~es Geld** sikkə, metal pul; **2.** bork, sort, cod; koskin (*səs*); **~es Wasser** cod su; **3.** *məc.* qəddar, amansız; acıqlı (*gegen A*), ciddi; **~er Winter** sərt qış; **j-n ~ behandeln, j-m ~ begegnen** bir kəslə çox sərt rəftar etmək; **~er Schlag** ağır zərbə; **~er Kampf** amansız mübarizə; **4.** çətin, ağır; **~e Arbeit** ağır iş; **das ist eine ~e Nuß** *məc.* çox çətin işdir; **mit ~er Mühe** çox çətinliklə; **ein ~es Muß** ağır ehtiyac; **einen ~en Stand haben** ağır vəziyyətdə olmaq; **5.** tərs, inadcıl; **er hat einen ~en Kopf / Nacken**

Háse *m* (9) **1.** dovşan; **weißer ~** ağ dovşan; **grauer ~** boz dovşan; **junger ~** dovşan balası; ◊ **da liegt der ~ im Pfeffer** *məsəl.* işin kökü burada imiş; **wir werden sehen•, wie der ~ läuft** sağlıq olsun, görərik; **Viele Hunde sind des ~n Tod** *ata söz.* Tazı çox olan yerdə dovşan sağ qalmaz; **2.** *məc.* ağciyər, qorxaq; **er ist ein wahrer ~** o, dovşan kimi qorxaqdır; **mein Name ist ~, ich weiß von nichts ~** soruşsalar dövə gördün, heç izini də görmədim; **3.: falscher ~** dolmaya oxşar ot xörəyi.

Hásel || busch *m* fındıqlıq, qozluq; **~huhn** *n*

Hast *f oh. pl* tələsmə, tələsiklik; tələskənlik; itilik, cəldlik, sürətlilik; **in der (größten) ~, mit ~** tələsik, çox tələsik.

hästen I *vt* tələsdirmək, sürətləndirmək; **II** *vi* tələsmək.

hästig *a* **1.** tələsik, təcili; sürətli, çox cəld; **2.** hirsli, tündxasiyyət.

Hätschelèi *f* (10) əzizləmə, ərköyünlük.

hätscheln *vt* nazlamaq, əzizləmək, oxşamaq.

Häubchen *n* (7) ləçək.

Haube *f* (11) **1.** ləçək; **2.** kəkil (*quşda*); **3.** *tex.* örtük (*qapaq*); çəxol; qapaq; ◊ **unter die ~ bringen* [kommen*]** *məc.* ərə vermək [ərə getmək].

Häuben || lerche *f* kəkilli torağay.

Häubitz *f* (11) *hərb.* haubis (*top*), ◊ **voll wie eine ~** *dan.* lül-qənbər.

Hauch *m* (1) **1.** əsmə; **duftiger ~** ətir, xoş iy; **2.** nəfəs; **der letzte ~** son nəfəs; **3.** *dilç.* nəfəslənmə; **4.** nazik təbəqə; iz, əlamət.

háuch || dünn *a* nərmə-nazik, ipincə.

háuchen I *vi* **1.** sakit nəfəs almaq; **2.** əsmək; **II** *vt* **1.** üfürmək; nəfəs vermək; **2.** nəfəs almaq; **3.** pıçıldamaq; **4.** *dilç.* nəfəsli tələffüz etmək.

Háu || degen *m* **1.** *idm.* espadron, qəmə, gorda; **2.** *məc.* yaxşı qılınc vuran, qoçaq.

Häue *f* (11) **1.** *k.t.* toxa, kərki; **2.** *oh. pl dan.* vurma, döymə, kötək.

háuen* *vt* **1.** çapmaq, yarmaq, zərbə endirmək; **2.** vurmaq; kötəkləmək; **3.** yonmaq; **4.** biçmək (*ot*); ◊ **das ist weder gehauen noch gestochen** nə tüfəngə çaxmaqdır, nə sümbəyə toxmaq; **über die Schnur ~** cızığından çıxmaq; **zu Boden ~** vurub yıxmaq; **j-n übers Ohr ~** *dan.* kiminsə qulağını kəsmək (aldatmaq); **j-m / j-m eins hinter die Ohren ~** kiminsə qulağının dibinə ilişdirmək; **j-n in Stücke ~** *məc.* kimləsə haqq-hesabı çürütmək.

Häuer *m* (6) **1.** diş (*heyvanlarda*); **2.** qaban; **3.** odunçu, ağacqıran; **4.** mədən fəhləsi; qazmaçı.

Häuer *m* (6) bax: **Hauer 4.**

häufeln *vt* **1.** qalaqlamaq; **2.** *k.t.* dibini doldurmaq.

häufen I *vt* üst-üstə qalamaq; yığmaq, toplamaq; **II sich ~** çoxalmaq, üst-üstə yığılmaq.

Háufe(n) *m* (9, 7) **1.** qalaq, dəstə, topa; qucaq; **auf einen Haufen werfen*** 1) üst-üstə tökmək, qalamaq; 2) qarışdırmaq, necə gəldi bir-birinə qarışdırmaq; **2.** yığın, topa; **3.** dəstə, camaat; **im ~** dəstə-dəstə, yığın-yığın; sürü-sürü; **~ über den Haufen rennen* / werfen* / stoßen*** yerə yıxmaq.

háufen || weise *adv* dəstə-dəstə, axın-axın (*adam*); sürü-sürü (*heyvan*); çoxlu.

häufig I *a* tez-tez; **II** *adv* tez-tez, addımbaşı; **am ~sten** lap tez, daha tez.

Häufigkeit *f* (10) **1.** tezlik; **2.** çoxluq, külli miqdarda.

Häufung *f* (10) toplama, yığılma; çoxaltma; mürəkkəbləşdirmə, çətinləşdirmə.

Háu || klotz *m* kötük.

Haupt *n* (5) **1.** baş, kəllə; **2.** başçı, rəis; **3.** təpə; ◊ **den Feind aufs ~ schlagen*** düşmənin başını əzmək, düşməni darmadağın etmək; **zu Häupten** baş tərəfdə.

Häupt= *mürəkkəb sözlərin birinci tərəfi kimi çıxış edir:* **~ader** *f:* **~ader des Verkehrs** baş nəqliyyat yolu; **~anklagepunkt** *m hüq.* ittihamın əsas nöqtəsi; **~augenmerk** *n oh. pl* əsas (xüsusi) diqqət; **~bahnhof** *m* mərkəzi vağzal; **~beruf** *m,* **~beschäftigung** *f* əsas sənət, əsas məşğuliyyət; **~buch** *n müh.* baş dəftər **~eingang** *m* əsas giriş; **~eisenbahnlinie** *f* magistral (əsas) dəmiryol xətti; **~erwerbsquelle** *f* əsas gəlir mənbəyi; **~fach** *n* əsas fənn; başlıca sənət; **~figur** *f* əsas fiqur, əsas rolda iştirak edən şəxs; **~haar** *n* saç, baş tükü; **~kraft** *f* əsas qüvvə.

Häuptling *m* (1) başçı.

häuptlings *adv* **1.** çox cəld, ildırım kimi; **2.** baş tərəfdə, başda.

Häupt || macher *m* (6) *dan.* başçı; **~mann** *m* (*pl* **~leute**) **1.** ataman, qabaqda gedən, başçı; **2.** *hərbi.* kapitan; **~nenner** *m riyaz.* ümumi məxrəc; **~post** *f,* **~postamt** *n* (*pl* **~postämter**) mərkəzi poçt idarəsi; **~quartier** *n hərb.* baş qərargah; **~sache** *f oh. pl* əsas məsələ; mahiyyət, əsil, əsas; **die ~ ist, daß ...** əsas məsələ bundadır ki...; **in der ~** əsasən, əsas etibarı ilə; əslində, əslinə baxanda.

häupt || sächlich I *a* əsas, ən mühüm, ən vacib, zəruri; **II** *adv* başlıca olaraq, əsasən, xüsusilə.

Häupt || satz *m* **1.** *qram.* baş cümlə; **2.** *riyaz.* tənlik; qanun; **~schlacht** *f hərb.* qəti (həlledici) vuruşma; **~stadt** *f* paytaxt; **~straße** *f* mərkəzi küçə; **~treffer** *m* baş uduş (*lotereyada*); **~treppe** *f* baş pilləkən; **~verwaltung** *f* baş idarə; **~wache** *f hərb.* hauptvaxta; baş qarovul; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* isim; **~zeile** *f* sərlövhə, başlıq; **~ziel** *n* əsas məqsəd.

Haus *n* (5) **1.** ev, bina; tikinti; **aus dem ~e** evdən; **nach ~e [ins ~]** evə; **von ~ zu ~** evdən-evə; **zu ~e** evdə; **das ~ hüten** *məc.* evdə otırmaq; evdən bayıra çıxmamaq; **2.** palata, parlament; **das ~ der Gemeinen** icma palatası (*aşağı palata*); **das ~ des Lords** lordlar palatası; **3.** *məc.* ailə; nəsil; ev təsərrüfatı; **er ist von ~ aus ein Proletarier** o, anadangəlmə proletardır; **wo ist er zu ~e?** onun əsil-nəsli kimdir?, o hardandır? **4.: altes ~** *dan. məc.* dost, qoca (*müraciət*); **fideles ~** *məc.* zarafatçı, xoştəbiət adam; **gelehrtes ~** *məc.* çox oxumuş adam; **5.** *mea.*; **das ~ ist ausverkauft** *tea.* bütün biletlər satılmışdır; **von ~ aus** lap əvvəldən, uşaqlıqdan, lap kiçik yaşından; **in etw. zu ~e sein** yaxşı bələd olmaq (bilmək); ◊ **man kann Häuser auf ihn bauen** *dan.* ona etibar etmək olar, ona bel bağlamaq olar; **mit der Tür ins ~ fallen*** *dan.* açıqcasına danışmaq, eyhamsız danışmaq; **damit bleib mir zu ~e** *dan.* məni bundan xilas elə; **Sie sind mit ihren Gedanken nicht zu ~e** fikriniz dağınıqdır.

Háus || angehörige *pl* ev adamları; **~angestellte** *m, f* ev qulluqçusu (*kişi, qadın*); **~arbeit** *f* **1.** ev işi, evdarlıq işi; tapşırıq (*evə verilən*); **2.** evə aparılan iş (*kustarlarda*).

háus || backen *a* **1.: ~es Brot** ev çörəyi; **2.** *məc.* əldə böyüdülmüş, evdə saxlanmış; cansıxıcı.

Háus || bedarf *m:* **für den ~** ailənin dərdisəri üçün; **~besitzer** *m,* **~besitzerin** *f* ev sahibi (*kişi, qadın*); **~bewohner** *m,* **~bewohnerin** *f* sakin (*kişi, qadın*).

Häus || chen *n* (7) evcik; gözətçi kosası; qarovulxana; ◊ **ganz aus dem ~ sein / geraten*** özündən çıxmaq; həyəcan içində olmaq; başını itirmək.

háusen *vi* **1.** yaşamaq, sakin olmaq; yurd salmaq; yerləşmək; **2.** sahiblik etmək, idarə etmək; **schlimm / arg ~** azğınlıq (vəhşilik) etmək.

Háusen *m* (7) ağ balıq.

Häusen || blase *f* balıq yapışqanı.

Häuser || block *m* kvartal, məhəllə; korpuslar qrupu.

Háus || flur *m* dəhliz; **~frau** *f* sahibə, evdar qadın; **~gemeinschaft** *f* **1.** ailə üzvləri; **2.** evlər komitəsi; bir evdə yaşayanların hamısı; **~genosse** *m* **1.** ev adamı, ailə üzvü; **2.** mənzildaş, bir mənzildə yaşayan; **~gerät** *n* ev avadanlığı; **~gesinde** *n* ev qulluqçusu; *tar.* nökərlər; **~halt** *m* (1) **1.** ev təsərrüfatı, evdarlıq; **2.** büdcə.

háus || halten* *vt* **1.** sahiblik/evdarlıq etmək; **2. mit** etw. (*D*) qənaətcil olmaq, nəyisə qənaətlə işlətmək; **Mit vielem hält man Haus, mit wenigem kommt man aus** *ata. söz.* Yorğanına bax, ayağını uzat.

Háus || hälter *m* (6), **~in** *f* (12) ev təsərrüfatına baxan şəxs (*pulla*).

Háus || haltung *f* **1.** evdarlıq, ev işləri; **2.** qənaətcillik, yığıcılıq; **~haltungs || kosten** *pl* təsərrüfat xərcləri; **~herr** *m* ev sahibi; ailə başçısı.

háus || höch *a* ev hündürlükdə.

Háus || hund *m* həyət iti.

hausieren *vi* (*mit D*) evlərarası alver etmək (*nə ilə*); **mit** etw. (*D*) **~ gehen*** reklam vasitəsi ilə elan etmək.

Hausierer *m* (6), **~in** *f* (12) səyyar satıcı; xırdavatçı çərçi.

Háus || industrie *f oh. pl* **1.** kustar sənayesi; **2.** evdə istehsaletmə; **~knecht** *m* dalandar; dəhliz xidmətçisi (*mehmanxanada*); muzdur.

Häusler *m* (6) torpaqsız kəndli.

häuslich I *a* evli, ailəli, ailəvi; evdar, evinin qayğısını çəkən; **II** *adv* ev qaydası ilə; evdarcasına; **sich ~ niederlassen*** yerləşmək, köçüb oturmaq (*bir yerdə*).

Häuslichkeit *f* (10) **1.** ailə həyatı, ev mühiti; ev, təsərrüfat; **2.** evdarlıq.

Háus || mädchen *n* ev qulluqçusu; **~manns || kost** *f oh. pl* ev xörəyi; **~mutter** *f*

1. ailənin anası; **2.** ev sahibəsi; **~ordnung** *f* daxili nizam qaydaları; **~recht** *n oh. pl hüq.* **1.** mənzil toxunulmazlığı hüququ; **2.** ailə hüququ; ailə başçısı hüququ; **sein ~ gegen j-n brauchen** kimisə evdən çıxarmaq; **~rock** *m* ev paltarı, xalat; **~schuh** *m* ev başmağı.

Hausse ['ho:sə] *f* (11) *tic.* qiymətin qalxması (*qiymətli kağızlarda*).

Háus || stand *m* ev, təsərrüfat, ailə; *məc.* ailə, dudman.

háus || suchen *vi* axtarış aparmaq.

Háus || suchung *f* axtarış (*evdə*); **~tür** *f* bayır qapısı, giriş qapısı; **~vater** *m* ailə başçısı; **~verwalter** *m* ev(lər) müdiri; **~verwaltung** *f* evlər idarəsi; **~wart** *m* qapıçı; **~wäsch[illegible]**

Hébamme *f* əbəçi, mama, mamaça.

Hébe || baum *m tex.* manivela; **~bock** *m tex.* domkrat.

Hébel *m* (6) *tex.* manivela; rıçaq; ◊ **alle ~ in Bewegung setzen** *məc.* bütün vasitələri işə salmaq.

hébeln *vt* manivela ilə hərəkətə gətirmək; manivela işlətmək, manivela tətbiq etmək.

hében* I *vt* **1.** qaldırmaq; **2.** artırmaq; dik **Nase ~** *məc.* burnunu yuxarı tutmaq (*lovğalanmaq*); **2.** düşürtmək; çıxartmaq; **aus dem Wagen ~** arabadan (*faytondan* və s.) düşməyə kömək etmək; ◊ **aus dem Sattel ~** *məc.* üstünlük qazanmaq, üstünlük əldə etmək; **aus den Angeln ~** rəzədən çıxartmaq (*qapı*); **3.** aydınlaşdırmaq, aradan qal-

dəyər yaratmaq; **Böses ~** pis niyyətdə olmaq, cinayət fikrində olmaq.

Hécken || kirsche *f bot.* doqquzdon (*kol*); **~rose** *f bot.* itburnu.

Heer *n* (2) **1.** ordu, qoşun; **2.** çoxlu, külli, dəstə, yığın, camaat.

Héer || führer *m* hərbi rəis, sərkərdə; qoşunbaşı; **~schau** *f* hərbi yoxlama, gözdən keçirmə; **~straße** *f* hərbi yol, böyük yol; **~wesen** *n oh. pl* hərbi iş; **~zug** *m hərb.* hərbi səfər, yürüş.

Héeres || abteilung *f* qoşun dəstəsi; qoşun rəhbərliyinin əməliyyat şöbəsi; **~angehörige** *m, f* hərbi qulluqçu (*kişi, qadın*); **~ausstattung** *f hərb.* silahlandırma; qoşunun maddi təminatı; əmlak, mal; **~bergfü-**

Hége || holz *n oh. pl* qoruq meşə.

Hegeliáner *m* (6) *fəls.* hegelçi.

Hegemonie *f* (11) hegemonluq.

hégen *vt* **1.** mühafizə etmək, qorumaq; **2.** qulluq etmək, qayğısına qalmaq (*kiminsə*); **3. Freundschaft gegen j-n ~** kimisə dostluq münasibəti bəsləmək; **Besorgnis über** etw. (*A*) **~** nədənsə ehtiyat etmək (çəkinmək); **Zweifel an** etw. (*D*) **~** nəyəsə şübhə etmək; **Verdacht gegen j-n ~** kimdənsə şübhələnmək; **Argwohn / Mißtrauen gegen** (*A*) **~** kimisə inanmamaq, etibar etməmək; **einen Wunsch ~** arzu etmək; **j-n ~ und pflegen** kiminsə qayğısına qalmaq, kimisə qulluq

heil *a* toxunulmamış; sağlam; **mit ~er Haut davonkommen*** yaxasını sağ-salamat qurtarmaq.
Heil *n* -(e)s, *oh. pl* xoşbəxtlik, salamatlıq, xilas, nicat; **sein ~ versuchen** bəxtini sınamaq; **das war mein ~** bu məni xilas etdi.
Héil || anstalt *f tib.* müalicə ocağı; müalicəxana; **~bäder** *bl* müalicə suları.
héilbar *a* müalicə oluna bilən, sağala bilən.
héil || bringend *a* sağaldan, şəfaverici.
Héil || brunnen *m* minerallı bulaq.
héilen I *vt* sağaltmaq, şəfa vermək; **II** *vi* (h, s) sağalmaq, yaxşılaşmaq.
Héil || gehilfe *m* feldşer; **~gymnastik** *f* tibbi gimnastika.
héilig *a* müqəddəs, pak.
Héilig || abend *m din.* milad axşamı.
Héilige 1. *m, f* (9*) müqəddəs şəxs; **2.** *n* -n, *oh. pl* müqəddəs olan şey.
héiligen *vt din.* müqəddəsləşdirmək, müqəddəs saymaq; övliyalar sırasına keçirmək.
héilig || sprechen* *vt* övliyalar sırasına keçirtmək.
Héiligtum *n* (5) müqəddəs şey, müqəddəs

héimatlich *a* yurdsal.
héimat || los *a* vətənsiz, yurdsuz.
Héimat || recht *n* vətəndaşlıq hüququ; **~dorf** *n* doğma kənd; **~schein** *m* vətəndaşlıq vəsiqəsi.
Héimchen *n* (7) *zool.* sisək.
Héim || fahrt *f oh. pl* evə qayıtma; **auf der ~** evə qayıdanda, qayıdanbaş; **~gegangene** *m, f* (9*) ölmüş, mərhum (*kişi, qadın*).
héim / geh(e)n* *vi* (s) **1.** evə qayıtmaq; **2.** ölmək.
Héim / industrie *f* **1.** kustar sənayesi; **2.** evdə hasil etmə.
héimisch 1 *a* **1.** ev; doğma; **2.** vətən; yerli; daxili; **an einem Orte ~ sein** ◊ hardasa məskun olmaq (yaşamaq); **in einer Wissenschaft ~ sein** hər hansı bir elmi yaxşı bilmək; **~ werden** öyrəşmək, alışmaq (*yeni yerə, yeni mənzilə*); **II** *adv* evdəki kimi; **sich ~ fühlen** özünü (öz) evindəki kimi hiss etmək.
Héim || kehr *f oh. pl* qayıdış, dönüş (*evə, vətənə*).
héim || kehren *vi* (s) evə qayıtmaq, vətənə qayıtmaq.

Héim || tücke *f* (11) xəyanət, hiylə, gizli kin; xainlik.
héim || tückisch *a* xəyanətkar; hiyləgər; **~wärts** *adv* evə, vətənə [doğru].
Héim || weg *m oh. pl* evə gedən yol; **sich auf den ~ machen / begeben, den ~ antreten* / nehmen** evə yola düzəlmək (düşmək); **~weh** *n oh. pl* yurd həsrəti.
héim || zahlen *vt* əvəzini vermək, əvəzini çıxmaq (*həmç. məc.*).
héim || ziehen* *vi* (s) evə (vətənə) yola düşmək.
Héirat *f* (10) evlənmə, ərə getmə.
héiraten *vt* evlənmək; ərə getmək.
Héirats || antrag *m* evlənmə təklifi.
héirats || lustig *a* evlənmək istəyən, evlənmək arzusunda olan.
Héirats || register *n hüq.* nikah haqqında qeyd; **~schein** *m* evlənmə haqqında şəhadətnamə; kəbin kağızı; **~vermittler** *m* elçi.
héischen *vt* təkidlə (inadla) tələb etmək, xahiş edib almaq.
héiser *a* xırıltılı; boğuq; səsi batmış; **sich ~ schreien*** səsi batana qədər qışqırmaq.

deutsch? bu almanca necədir?; **das heißt** (*d.h.*) yəni; **was soll das ~?** bu nə deməkdir?; **das heißt also, daß ...** bu o deməkdir ki...; **das will schon (etwas) ~!** bunun da əhəmiyyəti az deyil; **III** *vimp:* **es heißt...** deyirlər ki...; **hier heißt es aufgepaßt** burada ehtiyatlı (sayıq) olmaq lazımdır. **hier heißt es entweder – oder** burada ikisindən birini seçmək lazımdır; ya... (o), ya... (bu).
Héiß || hunger *m* **1.** bərk aclıq; **2.** *məc.* tamahkarlıq, acgözlük; coşqun arzu.
Héister *m* (6) sağsağan.
héiter *a* **1.** şən, fərəhli, sevindirici; **2.** aydın, açıq; **das Wetter wurde ~** hava açıldı; **das ist ja ~!** *kin.* əcəb əhvalatdır!, əcəb işdir!
Héiterkeit *f* (10) **1.** aydınlıq; **2.** şadlıq, şad əhvali-ruhiyyə.
héizbar *a* qızdırılan, isidilən.
héizen I *vt* yandırmaq; qızdırmaq, isitmək; **II** *vi* yanmaq, istilik vermək; **III sich ~** qızdırılmaq, isidilmək.
Héizer *m* (6) ocaqçı.
Héiz || kissen *n* qızdırıcı balınc; **~körper** *m*

Hélfer *m* (6), **~in** *f* (12) köməkçi, yardımçı (*kişi, qadın*).

Hélfers || helfer *n* cinayət yoldaşı, əlbir (*cinayətdə*).

Hélium *n* -s, *oh. pl kim.* helium.

hell *a* **1.** işıqlı, aydın; parlaq; **~ werden** işıqlaşmaq; **bis in den ~en Tag hinein schlafen*** günortaya qədər yatmaq; **2.** *məc.* gur, uca, şaqraq; **eine ~e Stimme** gur (zil, şaqraq) səs; **3. ein ~er Kopf** *məc.* kəlləli

Hémm || schuh *m* **1.** *tex.* əylec başmağı (ayaqlığı); **2.** *məc. oh. pl* maneə, əngəl; **den ~ anlegen** *məc.* əngəl törətmək; **den ~ bilden** *məc.* mane olmaq.

Hémmung *f* (10) **1.** əngəl, maneə; **2.** tormozlanma, ləngimə; **3.** *tex.* kiçik dayaq.

hémmungs || los *adv* maneəsiz; dayanmadan, ara vermədən.

Héngst *m* (1) aygır.

Héngst || füllen *n* dayça; **~station** *f* cütləş-

sındırmaq (*qiyməti*); **~fallen*** *vi* (s) düşmək, tökülmək, azalmaq; **~ fliegen*** *vi* (s) yıxılmaq; yuxarıdan düşmək; **~geh(e)n*** *vi* (s) **1.** enmək, düşmək; **2.: im Preise ~ gehen*** *tic.* qiymətdə aşağı düşmək.

heráb || gekommen *a* düşkünləşmiş, ruhdan düşmüş; **ein ~er Mensch** üst-başı tökülmüş adam.

heráb || gesetzt *a:* **~er Preis** *tic.* aşağı salın-

herán || arbeiten (sich) irəliləmək; gizlicə keçmək; **~bilden I** *vt* yaratmaq, əmələ gətirmək; hazırlamaq; **II sich ~** əmələ gəlmək, təşkil edilmək; öyrənmək, hazırlaşmaq.

Herán || bildung *f* **1.** böyümə, inkişaf etmə, inkişaf; **2.** hazırlıq, təhsil, təlim.

herán || drängen (sich) bir şeyin ətrafına toplaşmaq; **~fliegen*** *vi* (s) uçub gəlmək; uçuşub gəlmək; **~führen** *vt* gətirmək.

hərəkət etmək; **~setzen** *vi* qaldırmaq (*qiymətі*); **~steigen*** *vi* (s) yuxarı qalxmaq; **~ziehen*** **I** *vt* yuxarı dartmaq (çəkmək); **II** *vi* (s) **1.** yaxınlaşmaq (*hava, soyuq, çovğun* və s.); **2.** yuxarı mərtəbəyə köçmək.

heráus *adv* çölə, bayıra; xaricə, zahirə, üzə; **von innen ~** içəridən, daxildən; **von vorn [hinten] ~** ön (dal) qapıdan; **~ oder herein** ya ora, ya bura; ya get, ya gəl; **gerade ~** düzünə; **frei / offen ~** cəsarətlə, açıq-açığına; **~ damit!** açıq danışın!; **ich wohne nach vorn ~** evimin pəncərələri küçəyə baxır; **schön ~ sein** bütün çətinliklərdən çıxış yolu tapmaq.

heráus= *präf: içəridən bayıra* (*danışana*) *doğru istiqaməti bildirir* (*feldə ayrılan ön şəkilçisi kimi işlənir*).

heráus || angeln *vt* tilovla tutmaq; **~arbeiten** **I** *vt* işləyib hasil etmək; **II sich ~arbeiten** *məc.* güclə qurtarmaq; **~beißen*** **I** *vt* dişləyib qoparmaq; **II sich ~beißen** *dan.* yaxa qurtarmaq (*çətinlikdən*); **~bekommen*** *vt* **1.** güclə dartıb çıxartmaq; **2.** *məc.* öyrənib bilmək; duymaq, başa düşmək; **3.** pulun qalığını almaq; **4.** çətinliklə həll etmək; **~brechen*** *vt* sındırıb çıxarmaq; **~bringen*** *vt* **1.** çıxarmaq; **2.** söz almaq; **3.: keinen Laut ~ bringen können*** bir kəlmə də danışa bilməmək; **4.** ləkələri təmizləmək; **~drängen** **I** *vt* sıxışdırıb (itələyib) çıxartmaq; **II sich ~ drängen** soxulmaq, yolu ilə almaq; **~schlagen*** *vt* çırpmaq; pul çıxartmaq; **~schmeißen*** *vt dan.* tullamaq, çıxarıb atmaq; **~schneiden*** *vt* kəsib çıxartmaq; **~sehen*** *vi* başını çıxarıb baxmaq; **~setzen** *vt* qovmaq, çıxartmaq (*evdən*); **~sprengen** **I** *vt* partlamaq; **II** (s) çaparaq getmək; **~springen*** *vi* (s) sıçramaq, yerindən çıxmaq; **~sprudeln** *vi* (s, h) qaynamaq, fışqırmaq; **~stecken** *vt* çıxartmaq; **eine Fahne ~ stecken** bayraq qaldırmaq; **~stellen** **I** *vt* çıxardıb qoymaq; **II sich ~stellen: sich als** etw. ~ özünü göstərmək; **III** *vimp* aşkar olmaq, məlum olmaq; **~streichen*** **I** *vt* **1.** pozub çıxarmaq, pozmaq; **2.** çox tərifləmək; **II sich ~streichen** özünü tərifləmək, öyünmək; **~strömen** *vi* (s) axıb çıxmaq, sel kimi axmaq; **~suchen** *vt* axtarmaq; seçmək; **~treten** *vi* (s) qabağa çıxmaq.

Heráus || treten *n* **-s,** *oh. pl* **1.** çıxıntı, çıxıq; **2.** qabağa vermə. **heráus || wachsen*** *vi* (s) böyümək, boy atmaq; ◊ **das wächst mir zum Halse heraus** bu məni təngə gətirib (canımı) boğazıma yığıb; **~wagen (sich)** çıxmağa cəsarət etmək; **~wälzen** *vt* diyirlədib çıxartmaq; **~werfen*** *vt* tullamaq, atmaq; **~ winken** *vt* ələ bayıra çağırmaq; **~wollen** *vi* çıxmaq istəmək; **er will mit der Sprache nicht heraus** o danışmaq (boynuna) almaq istəmir; **~ziehen*** **I** *vt* dartıb çıxartmaq, çəkib çıxartmaq; **II** *vi* (s)

Heráus || geber *m* (6) nəşr edən.

heráus || graben* *vt* qazıyıb çıxarmaq; **~greifen*** *vt* tutub almaq, tutub çıxartmaq; **~haben*** *vt* **1.** çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; **2.** duymaq, anlamaq; **3.:** etw. **~ haben** bir işdən başı çıxmaq, bir işi bacarmaq; **~heben*** *vt* çıxarmaq; *məc.* irəli aparmaq, ayırmaq; **~helfen*** *vi* çıxmağa kömək etmək; çıxartmaq (*çətinlikdən*); **~kehren** *vt* **1.** tərs üzünə çevirmək; **2.** süpürmək; **3.** *məc.* göstərmək; **~kommen*** *vi* (s) **1.** çıxmaq; görünmək; son nəticədə alınmaq; **2.** çapdan çıxmaq; **3.** aşkar olmaq, üzə çıxmaq; **mit der Sprache ~kommen** açıq danışmaq; **~können*** *vi* çıxmağa imkanı olmaq; **~kriechen*** *vi* (s) sürünə-sürünə çıxmaq; **~kriegen** *vt* **1.** *dan.* əldə etmək; **2.** anlamaq, tapmaq, çöz çəkmək, soruşub bilmək; **~lassen** *vt* buraxmaq; **~laufen*** *vi* (s) **1.** bayıra yüyürmək, qaçıb çıxmaq; **2.** axıb tökülmək; **~lesen*** *vi* **1.** seçmək; **2.** oxuyub bilmək, oxuyub götürmək; **~locken** *vt* aldadıb almaq; **~machen** **I** *vt* təmizləmək (*ləkəni*); **II sich ~ machen 1.** yaxşılaşmaq, gözəlləşmək; **2.** bəzənmək.

heráus || nehmen* *vt* nəyinsə içindən nəsə götürmək; **sich** (*D*) **viel ~ nehmen** yersiz hərəkət etmək; **~nötigen** *vt* çıxmağa məcbur etmək; **~platzen** *vi* (s) (*mit D*) *məc.* yersiz demək (*nəyisə*); **~pressen** *vt* sıxıb

hér || bekommen* *vt* əldə etmək.

hér || bemühen (sich) zəhmət çəkib gəlmək.

hér || beordern *vt* gəlməyi əmr etmək.

Hérberge *f* (11) karvansara; gecələmə yeri; sığınacaq.

hér || bestellen *vt:* **j-n ~** kimisə gəlməyi buyurmaq; kimisə dəvət etmək, çağırtdırmaq; kimləsə görüş təyin etmək.

hér || bitten* *vt* gəlməyi xahiş etmək.

hér || bringen* *vt* gətirmək.

Herbst *m* (1) payız; **im ~** payızda; **im ~ des Lebens** *məc.* ömrün payızında.

hérbstlich *a* payız.

Herd *m* (1) **1.** ocaq, pilətə; **2.** yurd; **seinen eigenen ~ haben** *məc.* öz bucağı olmaq; ailə sahibi olmaq; **der ~ der Krankheit** xəstəlik ocağı (mənbəyi); **weder Haus noch ~ haben*** yurdsuz-yuvasız olmaq; **3.** *tex.* domna peçinin aşağı hissəsi.

Hérde *f* (11) sürü, ilxı.

hérden || weise *adv* sürülərlə.

Hérd || platte *f* ocaq təvası

2. *məc.* aldatmaq, pis vəziyyətdə qoymaq; **~locken** *vt* aldadıb gətirmək; **~nehmen*** *vt* gətirmək (*evə, otağa*); **~platzen** (*vi*) (s) qəfildən girmək; **~schnelen I** *vimp:* **es schneit herein** qar gəlir (*qapıdan, pəncərədən*); **II** *vi* (s) *məc.* başına ələnmək (*fəlakət* və s.); **~tragen*** *vt* gətirmək, daşımaq (*içəri*).

hér || fallen* *vi* (s) (*über A*) kiminsə, nəyinsə üstünə atılmaq; kiminsə, nəyinsə başından yağmaq.

Hér || gang *m* (1*) **1.** yol (*danışana doğru*); **2.** hadisələrin gedişi; **das ist der ganze ~!** bax, bütün əhvalat budur!

her || geben* I *vt* vermək; **II sich ~** (*zu D*) razılıq vermək (*nəyəsə*).

hér || gebracht *a* adi; qədimdən qalma; ənənəvi.

hérgebrachter || maßen *adv* ənənəyə görə, adəti üzrə.

hér || gehen* I *vi* (s): **hinter** *j-m* **~** kiminsə arxasınca getmək; **neben** *j-m* **~** kimləsə yanaşı getmək; **II** *vimp*: **in der Schlacht ging es scharf her** döyüş çox şiddətli keçdi; **es geht hoch her** məclisin qızğın vaxtıdır.

hér || gehören *vi* kiməsə, nəyəsə dəxli olmaq (aid olmaq).

hér || geschneit *adv* qəfildən, birdən.

hér || haben* *vt:* **wo hast du das her?** bunu hardan almısan?

Héring *m* (1) siyənək balığı.

hér || kommen* *vi* (s) **1.** gəlmək; **2.** (*von D*) əmələ gəlmək, törəmək (*nədənsə*).

Hér || kommen* *n* (7) **1.** gəlmə; **2.** adət, ənənə; **3.** mənşə, əmələ gəlmə.

hér || kömmlich I *a* adi, ənənəvi; **II** *adv* adətən.

Hér || kunft *f oh. pl* **1.** gəlmə, daxil olma; **2.** mənşə, nəsil.

hér || laufen* *vi* (s) yüyürüb gəlmək; **hinter** *j-m* **~** kiminsə dalınca qaçmaq.

hér || leiten* *vt* **1.** çəkmək (*qaz, su*); **2.** nəticələndirmək.

hér || machen (sich) 1. (*über A*) başlamaq, girişmək (*nəyəsə*); **2.: sich über** *j-n* **~** kiməsə hücum etmək (çəkmək).

Hermelin 1. *n* (2) *zool.* sincab; **2.** *m* (1) sincab xəzi.

hermétisch *a* germetik, kip.

her || nách *adv* sonra, bundan sonra.

hér || nehmen* *vt* götürmək, almaq (*hardansa*); *j-n* **arg ~** kimisə yaxşıca danlamaq.

her || nieder *adv* aşağı, aşağıya.

heróisch *a* qəhrəman, igidsəl.

Heroísmus *m inv oh. pl* igidlik, qəhrəmanlıq.

Herr *m* (8) **1.** Rəbb; **2.** ağa, cənab; **3.** sahibkar, sahib; hökmdar, hakim; **4.** kişi; **mein ~** ağam, **meine ~en** ağalar, cənablar; **den großen ~n spielen** özünü ağa kimi göstərmək; **~ sein** (*über A*) yiyəlik etmək, sahib olmaq (*nəyəsə*); **~ werden** (*über A*) yiyələnmək, əlinə keçirtmək (*nəyisə*); ◊ **in aller ~en Ländern** hər yerdə; **Wie die ~, so der Knecht** *ata. söz.* ≡ Mal yiyəsinə oxşayar.

Hérren || artikel *pl* qalantereya malları və hazır kişi paltarları.

Hérren || haus *n* **1.** malikanə; ağalıq mülkü; **2.** *oh. pl tar.* Yuxarı palata (*Prussiya parlamentində*).

hérren || los *a* sahibsiz, tərk edilmiş.

hér || richten *vt* düzəltmək, hazırlamaq, yoluna qoymaq.

Hérrin *f* (12) sahibə; xanım.

hérrisch *a* amiranə, əmr edən.

hérrlich *a* çox gözəl, əla.

Hérrlichkeit *f* (10) təmtəraq, əzəmət, calal; firavanlıq; **das ist keine große ~!** nə böyük iş imiş!; **die ~ wird nicht lange dauern** bu kef çox sürməz.

Hérrschaft *f* (10) **1.** ağalıq, hökmranlıq; hakimiyyət; **zur ~ gelangen** hakimiyyətə yetişmək; **die ~ an sich reißen*** hakimiyyəti ələ almaq; **unter** *j-s* **~ stehen*** kiminsə hakimiyyəti altında olmaq; *j-n* **unter seine ~ bringen*** kimisə öz hakimiyyəti altına almaq; **~ über sich** (*A*) **haben** özünü ələ almaq; **2.** ağalar; **meine ~en!** ağalar!, cənablar!

hérrschen *vi* **1.** (*über A*) ağalıq etmək, hökmranlıq etmək, hökm sürmək (*kiminsə, nəyinsə üstündə*); **2.** *məc.* üstün olmaq; **3.** hökmlə əmr etmək.

hérrschend *a* **1.** hakim, hökmran, ağalıq edən; **2.** yayılmış.

Hérrscher *m* (6), **~in** *f* (12) hökmdar, padşah (*kişi, qadın*).

Hérrsch || sucht *f* hökmranlıq (hakimiyyət) həvəsliyi.

hérrsch || süchtig *a* hakimiyyətə can atan, hakimiyyət həvəsli.

hér || rücken I *vt* yaxınlaşdırmaq, çəkmək (*yaxına*); **II** *vi* (s) yaxınlaşmaq; yanına getmək; **~rufen*** *vt* çağırmaq (*yanına*); **~rühren** *vi* əmələ gəlmək, törəmək; **~sagen** *vt* söyləmək (*əvvəldən axıra kimi bir-birinin ardınca*); tələffüz etmək; etw. **am Schnürchen ~** nəyisə səlis danışmaq; **~schaffen** *vt* almaq, əldə etmək; gətirmək; çatdırmaq; **~senden*** *vt* göndərmək; **~stammen** *vt* törəmək; **~stellen** *vt* **1.** yaratmaq, qurmaq; hazırlamaq, təşkil etmək; **2.** bərpa etmək; **3.** *tib.* sağaltmaq.

Her || stellung *f* (10) **1.** istehsal, hazırlama; **2.** bərpa; **3.** *tib.* sağalma.

her || über *adv* ...üstündən; üzərindən; buraya, bu tərəfə.

herüber= *präf:* danışana doğru (*bir şeyin üstündən*) yaxınlaşmanı bildirir (*feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*).

herüber || bringen* *vt* (*buraya*) daşımaq, gətirmək; **~führen** *vt* aparmaq; çatdırmaq, gətirmək (*bir yerə*); **~kommen*** *vi* (s) keçmək (*danışanın yanına*); **~nehmen*** *vt* götürmək, almaq; **~ziehen*** *vt* özünə tərəf çəkmək (*həmç. məc.*).

herúm *adv* ətrafında; yanında; **um die Ecke ~** tinden o yana; **hier ~** hardasa buralarda; **um** *j-n* **~ sein** *məc.* kiməsə pərəstiş etmək; kiminsə ətrafında dolaşmaq; **die Zeit ist ~** vaxt keçdi.

herúm= *präf: 1) dairəvi hərəkəti* (**um** *sözönüsü ilə*); *2) müəyyən istiqaməti olmayan qarışıq hərəkəti bildirir (feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir).*

herúm || balgen (sich) dalaşmaq; vurnuxmaq; **~bekommen*** *vt* yola gətirmək, inandırmaq; **~blättern** *vt* vərəqləmək; **~bringen*** *vt* **1.** aparıb paylamaq; **2.** hərləmək, fırlamaq; *j-n* **~bringen*** kimisə dilə tutmaq; **~drehen 1.** *vt* çevirmək, döndərmək; **er dreht mir die Worte im Munde herum** o, sözlərimə başqa məna verir; **II sich ~drehen** çevrilmək, dövrəlmək; **sich im Kreis ~drehen** hərlənmək, dolanmaq (*həmç. məc.*); **~drücken (sich)** *məc.* boş-boş gəzmək; **er drückt sich überall herum** o hər yerdə veyllənir; **~fahren*** *vt* **I** (*um A*) aparmaq, gəzdirmək (*nəyinsə ətrafında*); *vi* (s) **II** ətrafından keçmək, yanından ötmək (*miniklə*); **~fliegen*** *vi* (s) (*um A*) uçmaq (*nəyinsə ətrafında*); **~führen** *vt* (*um A*) dolandırmaq, gəzdirmək (*nəyinsə ətrafında*); **~geben*** *vt* **1.** bir-birinə vermək (ötürmək); **2.** paylamaq; **~gehen*** *vi* (s) (*um A*) nəyinsə ətrafında gəzmək (gəzişmək); **tausend Gedanken gehen mir im Kopfe herum** başımda min cür fikir dolaşır; **der Kopf geht mir herum** *məc.* başım doludur, başım işləmir; **das Gerücht geht herum** şayiə yayılır; **~kommen*** *vi* (s) (*um A*) gəzmək, nəyinsə ətrafında dolanmaq; yayılmaq (*xəbər*); **~kriechen*** *vi* (s) dövrəsində sürünmək; **~kriegen** *vt məc.* dilə tutmaq, razı salmaq; **~laufen*** *vi* (s) qaçıb dolanmaq; **~liegen*** *vi vi* (s) **1.** dövriyyəyə almaq; **2.** dörd tərəfə tökülüb (sərilib) qalmaq.

herúm || liegend *a* ətraf, ətrafdakı.

Herúm || lungerer *m* avara, müftəxor.

herúm || reichen *vt* gəzdirib paylamaq; **~reisen** *vi* (s) səyahət etmək; gəzib-dolaşmaq (*miniklə*); **~schlagen* I** *vt* bükmək, sarımaq; **II sich ~ schlagen*** (*mit D*) dalaşmaq (*kimləsə*); **~schleudern** *vi* (s) veyllənmək, avara gəzmək; **~schnüffeln** *vi* hər tərəfi iyləmək, qurdalanmaq; **~schwänzeln** *vi* kiminsə ətrafında fırlanmaq; naz eləmək; **~sein*** *vi* (s) (*um A*) ətrafında fırlanmaq (*kiminsə*); naz eləmək; **~sprechen*** *vi* və *vimp:* **es hat sich herumgesprochen, daß...** belə şayiə yayıldı ki...; **~streichen*** *vi* (s) veyllənmək, avara gəzmək; **~streifen** *vi* (s) veyllənmək, boş-boş gəzmək; **~tragen*** *vt* paylamaq; **~treiben* (sich)** avara gəzmək.

herúm || wälzen (sich) çevrilmək, vurnuxlanmaq; ağnamaq; **~wirtschaften** *vi* təsərrüfatla məşğul olmaq; **~wühlen** *vi* eşələnmək, qurdalanmaq.

herúnter *adv* aşağı, aşağıya; **~ damit!** rədd olsun! **er ist ganz ~** *məc.* o, lap gücdən düşmüşdür.

herúnter= *präf: yuxarıdan aşağıya danışana doğru hərəkətin istiqamətini bildirir (feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir).*

herúnter || bringen* *vt* 1. aşağı gətirmək; çıxartmaq;, götürmək; **~keimen** *vi* (s) cücərmək, göyərmək; **~kommen*** *vi* (s) görünmək, meydana çıxmaq; **~leuchten¹** *vi* 1. şəfəq saçmaq; 2. *məc.* aydın olma-

hér || zählen *vt* adbaad saymaq; **~zaubern** *vt* sehrləmək, ovsunlamaq.

Herz || beklemmung *f* (10) *tib.* təngnəfəslik, nəfəs tutulması; **~b[redacted]**

hétzen *vt* salışdırmaq, qısqırtmaq; gəmişdirmək; ◊ **er ist mit allen Hunden gehetzt** 1) o, oddan-alovdan/bərkdən-bərkdən

Héu || wender *m* (6) *k.t.* otçevirən maşın.
Héxe *f* (11) cadugər, sehrbaz.
héxen **1.** *vi* cadugərlik etmək; **2.** *vt* cadulamaq, ovsunlamaq; **das Ding geht wie gehext** iş yağ kimi gedir.
Héxen || meister *m* sehrkar, cadugər, sehrbaz; **~schuß** *m* ox, nişanə, hədəf ağrısı.
hílf || los *a* köməksiz, tərk edilmiş; **~reich** *a* köməyə hazır; *j-m* **eine ~reiche Hand bieten*** kiməsə kömək əli uzatmaq.
hílfs || berdürftig *a* köməyə ehtiyacı olan; **~bereit** *a* köməyə hazır.
Hílfs || mittel *n* köməkçi vəsait; **~quelle** *f* yardımçı vəsitə; **~tru**

hináb= *präf: danışandan aşağıya yönələn istiqaməti bildirir (feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir).*
hináb || fahren *vi* (s) üzüaşağı getmək, aşağı enmək (*miniklə*); **~fließen** *vi* (s) aşağı axmaq; axıb-getmək; **~führen** *vt* aşağı
1. bayıra çıxmaq, çıxıb-getmək; **2.** (*über A*) çox olmaq, artıq olmaq (*nədənsə*); **3. worauf geht das hinaus?** bunun axırı nə olacaq? **~kommen*** *vi* (s) çıxmaq, çıxıb-getmək; **~laufen*** *vi* (s) **1.** bayıra qaçmaq (yüyürmək), yüyürüb çıxmaq; **2.** (*auf A*)

hín || dúrch *adv* (*aid olduğu isimdən sonra gəlir*) ...ortasından, ...içindən; bütün, aramsız, başdan-başa; **bis auf die Haut ~ naß werden** təpədən dırnağa islanmaq; **die ganze Zeit ~** bütün vaxt ərzində.

hindúrch= *präf*: *nəyinsə arasından* (*içindən*) *keçən hərəkəti bildirir* (*feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*).

hindúrch || arbeiten (sich) zorla yarıb keçmək (*camaatı və s.*); **~arbeiten** *vi* nəyinsə arasından baxmaq (boylanmaq); **der Mond blickt durch die Wolken hindurch** günəş buludların arasından boylanır; **~fühlen** *vt* əllə yoxlamaq; duymaq, hiss etmək; **~geh(e)n** *vi* (s) yarıb (keçib) getmsək;

hinéin *adv* içinə, içərisinə; -an/cən, -dək, ... kimi, ... qədər; **ins Haus ~** evə, evin içinə; **bis ins Herz / in die Seele ~** ürəyin (qəlbin) dərinliyinə qədər; **bis in die Gegenwart ~** indiyə **den Tag ~ leben** *məc.* qayğısız yaşamaq; **ins Blaue ~** qeyri-müəyyənliyə.

hinéin= *präf*: *nəyinsə içinə yönələn hərəkəti bildirir* (*feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*).

hinéin || arbeiten (sich) işə alışmaq, öyrəşmək; **~bekommen*** *vt* basmaq, tıxamaq; **~blicken** *vi* ötəri baxmaq, göz gəzdirmək; **~bringen*** *vt* içəri gətirmək; yerləşdirmək; **~denken* (sich)** dərindən düşünmək, ətraflı düşünmək; **~drängen I** *vt* soxmaq, tıxamaq; **II sich ~drängen 1.** soxulmaq, girmək; **2.** qılığa girmək; **~fahren*** *vi* (s) girmək (*miniklə*); **~fallen*** *vi* (s) **1.** nəyinsə içinə düşmək; **2.** *məc.* çətin vəziyyətə düşmək; **~finden* (sich)** (*in A*) öyrəşmək, alışmaq; **~fließen*** *vi* (s) axıb içinə tökülmək; **~führen** *vt* içəri salmaq, içəri gətirmək; **~geh(e)n** *vi* (s) girmək, daxil olmaq; yerləşmək, sığmaq; **~geraten*** *vi* (s) bir şeyin içinə düşmək; **~gießen** *vt* tökmək; **~jagen** *vt* içəri qovmaq (salmaq); **~kommen** *vi* (s) girmək, daxil olmaq; **~kriechen*** *vi* (s) sürünüb içəri girmək; **~lassen*** *vt* içəri buraxmaq; **~laufen*** *vi* (s) yüyürüb girmək, içəri qaçmaq; **~legen** *vt* **1.** qoymaq, yerləşdirmək (*bir şeyin içinə*); **2.** *məc.* aldatmaq; **~lesen* (sich)** diqqətlə oxumaq; **~mengen (sich),** **~ mischen (sich)** qarışmaq, qatışmaq; **~passen** *vi* **1.** yaraşmaq; **2.** girmək; **~reiten*** **I** *vi* (s) at üstündə içəri girmək; **II** *vt* *j-n* **in eine Geschichte ~reiten** kimisə işə salmaq; **III sich ~reiten** *məc.* işə düşmək; **~ rennen*** *vi* (s) yüyürüb içəri girmək; **~ schlittern** *vi* *məc.* əngələ düşmək; **~ schmuggeln** *vt* **1.** qaçaq mal gətirmək; **2.** *məc.* soxmaq, dürtmək; **~schütten** *vt* tökmək, boşaltmaq; **~sehen*** *vi* içəri baxmaq; **~springen*** *vi* (s) içəri tullanmaq; **~stecken** *vt* soxmaq, batırmaq; **~steigen** *vi* (s) içəri girmək; **~stellen** *vt* qoymaq; **~stoßen** *vt* soxmaq, içəri itələmək; **~tragen*** *vt* gətirmək; **~treiben*** *vt* qovmaq, salmaq; **~tun** *vt* içinə qoymaq, daxil etmək; **~wachsen*** *vi* (s) kök salmaq, bitmək.

hinéin || wagen: sich ~wagen cürət edib girmək; **~werfen*** *vt* içəri tullamaq; **~ziehen*** **I** *vt* içəri dartmaq; *məc.* çəkmək, cəlb etmək; **II** *vi* girmək, daxil olmaq; köçmək; **~zwängen** *vt* zorla soxmaq (tıxamaq).

hín || fallen* *vi* (s) yıxılmaq.

hín || fällig *a* **1.** köhnəlmiş, əldən düşmüş (*qocalıqdan*); **2.** *məc.* əsassız (*dəlil*); **~werden** gücdən düşmək; köhnəlmək; *məc.* qüvvədən düşmək, gücünü itirmək (*sübut, sənəd*).

hin || fórt *adv* bundan sonra, bundan belə, gələcəkdə.

hín || führen I *vt* aparmaq, gətirmək; **II** *vi* aparmaq, getmək (*yol*).

Hín || gabe *f oh. pl* **1.** həvəs, şövq; **2.** *məc.* sədaqət, fədakarlıq, canından-malından keçmə; **~gang** *m* ölüm.

hín || geben* I *vt* vermək, qurban etmək; **II sich ~** *məc.* özünü həsr etmək.

Hín || gebung *f oh. pl* sədaqət; fədakarlıq, canından-malından keçmə; **mit ~** sədaqətlə.

hin || gégen *adv* əksinə, ziddinə; amma, lakin.

hín || geh(e)n* *vi* (s) **1.** getmək (*oraya*); **2.** keçmək (*vaxt*); **3.** toxunmaq (*məsələyə*); **4.** ölmək; etw. **~ lassen*** əfv etmək, keçmək (*günahından*).

hín || gehören *vi* dəxli olmaq, aid olmaq.

hin || gelangen *vi* (s), **hín || geraten*** *vi* (s) bir yerə gəlib çatmaq.

Hín || gerichtete *m, f* (9*) edam edilmiş (*kişi, qadın*).

Hín || geschiedne *m, f* (9*) mərhum (*kişi, qadın*).

hín || gleiten* *vi* (s) (*über A*) sürüşmək (*nəyinsə üstündə*).

hín || halten* *vt* **1.** vermək, uzatmaq; **2.** ləngitmək, saxlamaq; **3.** aldatmaq.

hínken *vi* axsamaq; **es hinkt damit** *dan.* iş axsayır; **der Vergleich hinkt** müqayisə uğursuzdur.

hínkend *a* axsaq, topal; **ein ~er Vergleich** *məc.* yersiz müqayisə.

hín || kommen* *vi* (s) **1.** gəlmək, düşmək (*harasa*); **rechtzeitig ~** vaxtında çatmaq; **2.** yox olmaq, gözdən itmək.

hín || länglich *a* lazımi qədər.

hín || legen I *vt* qoymaq; **II sich ~** uzanmaq; *hərb.* **~!** (*yerə*) yat!

hín || müssen* *vi* (h) getməyə məcbur olmaq, göndərilmək.

hín || nehmen* *vt* **1.** götürmək (*özünə*); qəbul etmək; **2.** *məc.* dözmək.

hín || neigen I *vt* əymək; **II sich ~** əyilmək (*həmç. məc.*).

hínnen *adv:* **von ~** buradan.

hín || passen *vi* münasib olmaq.

hín || pflanzen I *vt* əkmək; **II sich ~** *dan.* oturuşmaq.

hín || raffen *vt* yaxalamaq; götürüb getmək; qaçırtmaq; **vom Tode plötzlich hingerafft werden** *məc.* qəflətən vəfat etmək.

hín || reichen I *vt* təqdim etmək; **II** *vi* kifayət etmək.

hín || reichend *a* lazımi qədər, kifayət qədər.

hín || reisen *vi* (s) miniklə getmək (*ora*).

hín || reißen* *vt* cəlb etmək, valeh etmək; **~lassen*** (*durch A*) maraqlanmaq, bənd olmaq, sevmək.

hín || reißend *a* valehedici, heyranedici.

hín || richten *vt* **1.** istiqamət vermək; **2.** edam etmək.

Hín || richtung *f* edam.

hín || scheiden* *vi* (s) ölmək, vəfat etmək.

hín || schleichen* *vi* (s) yavaş-yavaş (gizlincə) yaxınlaşmaq; **II sich ~** gizlincə girmək.

hín || senden* *vt* göndərmək (*ora*).

hín || setzen I *vt* oturtmaq; **II sich ~** oturmaq, əyləşmək.

Hin || sicht *f* (10) münasibət; **in dieser ~** bu cəhətdən; bu haqda; **in ~ auf** (*A*) nəyinsə barəsində (haqqında).

hin || sichtlich *pvp* (*G*) nəyinsə barəsində (haqqında), nə münasibətləsə.

hín || siechen *vi* (s) arıqlamaq, zəifləmək.

hín || strecken I *vt* **1.** dartıb çəkmək; **2.** əldən salmaq, yıxmaq; **II sich ~** uzanmaq.

hin || stürzen *vi* (s) yıxılmaq, atılmaq, tullanmaq (*bir yerə*).

hintán *adv* dal tərəfdən, arxadan.

hintán || halten *vt* saxlamaq, ləngitmək; **~setzen** *vt* etina etmək, saymamaq.

Hintán || setzung *f* (10) etinasızlıq, saymamazlıq; **unter ~ meiner Gesundheit** canımı (sağlamlığımı) əsirgəmədən; **unter ~ meiner Gefühle** hisslərimə zidd olaraq.

hínten *adv* dalda, arxada; **nach ~** dala, geriyə; **von ~** daldan, arxadan.

hinter I *prp* (*"harada?" sualına D, "haraya?" sualına cavab verdikdə A tələb edir*) nəyinsə dalında (arxasında); dala, arxaya; **II** *a* dal, daldakı, arxadakı.

hínter= *präf*: (*fellə birlikdə işlənən zaman vurğu daşıyarsa, ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir; qalan hallarda ayrılmır*).

Hinter || achse *f avt.* arxa ox; arxa körpü; **~ansicht** *f* arxadan görünüş; **~backe** *f anat.* sarğı, yan; **~bein** *n* dal ayaq; **sich auf die ~e stellen** şahə qalxmaq; *məc.* tərslik etmək, tərsliyi tutmaq.

Hinter || bliebene *m, f* (9*) mərhumun yaxın qohumu (*kişi, qadın*).

hinter || bringen* *vt* gizli xəbər vermək, şeytanlamaq.

hinter || dréin *adv* onun ardınca, ondan sonra.

híntere *a* dal, daldakı; sonrakı, ardınca gələn; axırıncı.

Híntere *m* (9) *qaba.* dal, arxa, oturacaq; **j-n auf den Hintern setzen** kimisə dalıüstə oturtmaq.

hinter || einánder *adv* bir-birinin ardınca; ardıcıl.

Hínter || fuß *m* dal ayaq.

Hinter || gebäude *n* həyət içindəki tikili; **~gedanke** *m* (7) gizli fikir, gizli məqsəd.

hinter || géh(e)n* *vr* aldatmaq, xəyanət etmək.

Hinter || grund *m* arxa plan; **keinen ~ haben** heç bir məqsəd, səbəb olmamaq; **~ halt** *vp* 1. pusqu; **auf ~ halt** *mac.* ilrikdən, sezilmiyyədən; 2. *hərb.* ehtiyat qüvvələri.

Hinter || hältig *a* sirvermən; ikiüzlü.

Hinter || lage *f* (15) ehtiyat.

hinter || lassen* *vt* (i) dalında/arxada qoymaq.

Hinter || lauf *m* pəyənc; boyun ardı, oturşu; **~land** *n* (*pl* **~lande** / **~länder**) arxa ölkə.

hinter || lisen* *vt.* özündən sonra miras qoymaq.

Hinter || lassenschaft *f* (10) *hüq.* varəsəlik.

Hinter || list *f* **ok**, *pl* **~ken** hiyləgərlik.

hinter || listig *a* hiyləgər, məkrli.

Hinter || mann *m* arxada (*dalda*) duran (*adam*); *mac.* intriqaçı, fitnəyi; **~pförtchen** *n* kiçik arxa qapı; **sich ((D)) ein ~pförtchen offen lassen*** *mac.* özünə çıxış yolu saxlamaq.

hinter || rücks *adv* dalınca, dal tərəfdən; gizlicə; *mac.* xəbərsiz, hiyləgərcəsinə.

Hinter || seite *f* dal tərəf; arxa tərəf; **~teil** *n* dal hissə; *dantz.* qəmizin dal tərəfi; **~treffen** *n* **-s, -** *ok*, *pl* **~treffen**, *dantz.* arxada olan (*ikinci*) eşelon; **ins ~treffen kommen*** // **geraten*** *mac.* pis vəziyyətə düşmək.

hinter || treiben* *vt* pozu olmaq, əngəl törətmək.

Hinter || treppe *f* dal pilləkən; dal qapı; **~tür** *f* dal qapı.

hinter || wärts *adv* dala, geriyə.

hin || tragen* *vt* aparmaq.

hin || träumen I *vt:* **sein Leben ~** bütün ömrünü xəyallarla keçirmək; II *vi:* **vor sich ~** fikirli olmaq.

hinüber *adv* tərəfə, o tərəfə, o tayа.

hinüber= *prif:* *dənyan yazdan, bir şeydən və ya bir şey üzərindən vasitəsinin lildirir* (*fəlin bitkidə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*).

hinüber || führen* I *vt* otaya (o üzə) keçirtmək (aparmaq); II *vi* (s) otaya (o üzə) keçmək, aşmaq (*sinirlə*); **~fliegen*** *vi* (s) otaya (o üzə) uçmaq; **~führen** *vt* otaya keçirtmək; **~gehen*** *vi* (s) keçə bilmək; **~gleiten*** *vi* (s) keçə-keçə getmək; **~greifen*** *vi* üz. ~ greifen keçə əlləşə girişmək; **~reden*** *vi* onu danışmaq; **~schauen*** I *vt* çəkili aparmaq; vəlib götürmək (*bir kəsdən bəhs edərkən*)); II *vi* (s) (*über A*) o biri tərəfinə baxmaq.

hin und her *adv* ora-bura, dala-qabağa.

hindern *vt* (e) əngəl, mane olmaq.

Hinderer *m* **-s, -** əngəl, mane olan.

hinderlich *a* əngəl, mane olan.

Hinderung *f* (10) əngəl, maneçilik; **~sgrund** *m* əngəl törədən səbəb.

hindeuten *vi* (i) (*auf A*) işarə etmək, göstərmək.

hindurch *adv* keçərək, arasından keçərək; **~gehen*** *vi* (s) keçə bilmək; **~kommen*** *vi* (s) keçə bilmək; **~lassen*** *vt* keçirtmək; **~schauen** *vi* (*durch A*) deşikdən baxmaq; **~sehen*** *vi* (*durch A*) deşikdən baxmaq; **~ziehen*** *vt* keçirtmək.

hinein *adv* içəri, içəriyə; **~bauen** *vt* (*in A*) içəri tikmək; **~bringen*** *vt* içəri gətirmək; **~drängen** *vt* (*in A*) içəri sıxışdırmaq; **~fallen*** *vi* (s) içəri düşmək; **~gehen*** *vi* (s) içəri girmək; **~gehören** *vi* (*in A*) içəri aid olmaq; **~gießen*** *vt* içəri tökmək; **~kommen*** *vi* (s) içəri girmək; **~lassen*** *vt* içəri buraxmaq; **~legen** *vt* içəri qoymaq; **~mischen** *vt* qarışdırmaq; **~passen** *vi* (*in A*) içəri yaraşmaq; **~reden** *vi* (*in A*) içəri danışmaq; **~reichen** *vt* içəri uzatmaq; **~schauen** *vi* içəri baxmaq; **~schlagen*** *vt* içəri vurmaq; **~stecken** *vt* içəri soxmaq; **~stürzen** *vi* (s) içəri atılmaq; **~tragen*** *vt* içəri gətirmək; **~treiben*** *vt* içəri sürmək; **~versetzen** *vt* içəri qoymaq; **~ziehen*** *vt* içəri çəkmək.

hin und wieder *adv* bəzən, ara-sıra.

hinweg *adv* kənara, o yana.

hinweg= *prif:* 1) *hərəkətin (dan) itməsini, (dən) uzaqlaşmasını bildirir* (*fəlin bitkidə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir*).

hinweg || gehen* *vi* (s) (*über A*) ötüşmək (*vaxt haqda*); **~gleiten** *vi* (s) (*über A*) dümsükləmək; **~helfen*** *vi* (i) (*über A*) dəf etməyə kömək etmək; **~setzen** *vt* (*über A*) (*bir şeyi*) aradan götürmək (*məs. fikri*); **~sehen*** *vi* (*über A*) (*bir şeyə*) göz yummaq; **~täuschen** *vt* (*über A*) (*bir şeyi*) unutdurmaq; **~ziehen*** *vt* (*über A*) (*bir şeyi*) aradan götürmək (*məs. fikri*).

hinweis *m* **-es, -e** yol göstərən.

hinweisen *vt* (ie) göstərmək, işarə etmək.

hin || welken *vi* (s) solğunlaşmaq, saralmaq.

hin || werfen* *vt* tullamaq, atmaq (*kənara*); **~wieder** *adv* 1. yenə, bir daha; 2. lakin, digər tərəfdən.

hin || ziehen* I *vt* 1. dartmaq; çəkmək; (*araya*); 2. *mac.* cəzb etmək; II *vi* (s) yola düşmək (*məsafə*); III *sich ~* davam etmək, uzadılmaq.

hinzu *adv* ...dağıtı, ... dair.

hinzu= *prif:* 1) *bir şeyin dəyişdirdiyini, bir şeyin məqsədə dəyişdirildiyini*; 2) *artırılan, əlavə edilməni bildirir* (*fəlin ön şəkilçi kimi işlənir*).

hinzu || denken* *vt* fikrən əlavə etmək, xəyalən artırmaq; **~dichten** *vt* (*dən*) şeir yazmaq; **~fügen** *vt* əlavə etmək; **~gießen*** *vt* üstünə tökmək; **~kommen*** *vi* (s) 1. yenə gəlmək; 2. *mac.* qoşulmaq; birləşmək; **~setzen** *vt* (i) yeyib-içib gəlmək; yenə qoymaq; **~tun*** *vt* əlavə etmək; **~treten*** *vi* (i) (*zu D*) əlavə olmaq, artmaq; **~ziehen** *vt* (*zu D*) celb etmək.

Hirn || **beschwulst, Hirn || geschwulst** *mac.* bad xəbər.

Hirsch *f* (11) oraq, məyus kəsən bıçaq.

Hippodrom *m* **-s, -e** ödlu meydan, hippodrom.

Hirn *n* (9) beyin.

Hirn || gespinst *n* xəyal, zülya, fantaziya; **~schlag** *m* **-(e)s, ¨-e** beyin qanaxması.

Hirse || **korn** *n* darı dənəsi.

Hirse *f* (15) darı; **~brei** *m* darı boğurtması.

Hirsch || **fänger** *m* cır boyalı; **~käfer** *m* dişi mərcimək.

Hirschkuh *m* (1) *bot.* sarıgilələk.

Hirse *f* **-n, -n** *bot.* dan.

Hirtin (D) çoban, sərkərə.

Hirte || **stab** *f* əlbək; meyl; **~knabe** *m* **-n, -n** çoban uşağı; **~nlied** *n* çoban nəğməsi.

hissen *vt:* **die Fahne ~** bayraq qaldırmaq.

hist || **sterie** *f* (15) histerik; **~terisch** *a* histerik.

Hitze *f* **-n, -n** 1. istilik; çox isti hava; isti; **~ frei** *a* istilən; 2. *mac.* qızğın çağ (*yer*); qızğınlıq, istilik; **in der ~ des Gefechts** döyüşün qızğın çağında; **in der ~ reden** səyləmək; **in ~ kommen*** // **geraten*** *mac.* qızışmaq, özündən çıxmaq.

hitzen *vt* tez qızdırmaq, közərtmək.

hitzig *a* tündü, ödlu, şiddətli; qızğın.

Hitzkopf *f* (10) 1. odlı alov; 2. *mac.* qızğınqan, coşqunluq.

Hitz || **kopf** *m mac.* tez hirslənən adam.

hitz || **köpfig** *a* tez hirslənən, tündməşrəb; **Hitz** || **schlag** *m* ok *pl* günvurması.

Hivel *m* (0) reddə.

Hóbel || blank *f* (*pl* **~bänke**) *tex.* rəndə dəzgahı; **~maschine** *f tex.* yonma dəzgahı.

hóbeln *vt/vi tex.* rəndələmək.

Hóbel || span *m* yonğa.

hóch (*comp.* **höher**, *sup.* **höchst**) *a* 1. hündür, uca; 2. böyük, çox; 3. *mac.* adi-sənli, məsələn; **Adolf Meier ~** beş metr hündürlüyündə; **vier ~** dörd (4) *ətraf.* dördlü hüdu; **vier Mann ~** *gün.* dördlükdə; (*bəzi əlavələr ilə hərfbirləşmədə*) **a** *sualından gələcəyi gələnə* **b** *sualına kəşfi*): **böses Alter** yaşın sinli çağı; **der hohe Sommer** yayın ən isti çağı; **in hohem Ansehen stehen*** bürmət, izzət sahibi olmaq; **hohe See** açıq dəniz; **hoher Stein** alicənablıq; nəcibilik; **es ist hohe Zeit** vaxt yetişib; **es ist hoher Tag** artıq gün günorta yerinə gəlib; **es ist ~ am Tage** gün gündüzdür; **es ist noch ~ am Tage** hələ tamlaşdır; **~ hinaus•wollen*** burnunu çox yuxarı tutmaq; **~ anrechnen** yüksək qiymətləndirmək; **die Ware kommt uns zu ~** mal bizə çox bahə başa gəlir; **~ zu stehen kommen*** bahə başa gəlmək; **wenn es ~ kommt** qəyəzlə (əlacsız) qaldıqda; **darauf•gehen, ~ und heilig versprechen*** tantanalı surətdə vəd etmək; **~ und teuer versichern** and içərək qane etmək.

Hoch Ln -s, -se urra; **hurra** (*təbrik nidaları*); salğı toxr.

Hoch II *n* **-s, -s** (*pl hanc.* **-s**) barometrin ən yüksək nöqtəsi; yüksək hava təzyiqi.

höch || achten *vt* dərin hörmət bəsləmək; qiymətləndirmək.

Höch || achtung *f* dərin hörmət.

höchstbemgenwoll *tzv* dərin hörmətlə.

Höch || antenne *f rad.* hava anteması; **~bahn** *f/d. y.* yeraltı dəmiryolu; **~bau** *m* (*pl* **~bauten**) hündür bina.

höch || begabt *a* çox qabiliyyətli, çox bacarıqlı.

höch || betagt *a* yaşı keçmiş, sinləşmiş.

Höch || betrieb *m* 1. böyük canlanma; 2. gərgin iş (*müəssisələrdə, idarələrdə*), en qızğın vaxt.

höch || bringen* *vt* 1. yüksəltmək, artırmaq; böyüdülü adam etmək; 2. hirslənmək, özündən çıxarmaq.

Höch || burg *f* dayaq.
höch || deutsch *a* ədəbi alman (*dil*).
Höch || deutsche *n oh. pl* ədəbi alman dili; **im ~n** ədəbi alman dilində.
Höch || druck *m oh. pl* **1.** *tex.* yüksək təzyiq; **mit ~ arbeiten** çox iti işləmək; etw. **mit ~ betreiben*** bir işlə səylə/ruh yüksəkliyi ilə məşğul olmaq; **2.** *mətb.* qabarıq möhür.
Höch || ebene *f coğr.* yayla.
höch || erfreut *a* son dərəcə şad; **~fahrend** *a* lovğa, dikbaş.
höch || fein *a* əlanövlü; çox zərif; incə, nəfis.
Höch || finanz *f* maliyyə aristokratiyası, bank sahibləri.
höch || fliegend *a* yüksəkdən uçan (*həmç. məc.*).
Höch || flut *f oh. pl* **1.** yüksək qabarma; daşqın, sel; **2.** *məc.* yüksəliş.
höch || geachtet *a* çox hörmətli; **~gebildet** *a* çox oxumuş.
Höch || gebirge *n coğr.* uca dağlar silsiləsi; uca dağlar.
höch || geehrt *a* çox hörmətli, möhtərəm.
Höch || gefühl *n oh. pl* ruh yüksəkliyi, şövq, vəcd.
höch || geh(e)n* *vi* **(s) 1.** dalğalanmaq, coşmaq (*dəniz*); **2.** *məc.* üstü açılmaq, ifşa olunmaq; **3.** əbədiyyətə qoşulmaq; **4.** *hərb.* partladılmaq, partlamaq.
höch || gelegen *a* uca, yuxarıda yerləşmiş; **~gelehrt** *a* çox oxumuş; elmli; **~ gemut** *a* diribaş; cürətli, qoçaq, cəsur.
Höch || genuß *m* çox böyük həzz; **~gericht** *n tar.* **1.** cinayət məhkəməsi; **2.** edam yeri, edam kürsüsü; **~gesang** *m* himn, mədhiyyə.
höch || geschossen *a* uzundraz; **~geschürzt** *a* ətəyi belinə sancılmış; balağı çırmalanmış; **~gesinnt** *a* nəcibfikirli; **~gespannt** *a:* **~ gespannte Erwartugen** böyük ümidlər; **~gewachsen** *a* ucaboylu; **~gradig** *a* yüksək dərəcəli, fövqəl
höch || klappen *vt* qapağını qaldırmaq.
höch || krempeln *vt* çırmalamaq (*şalvarı, qolu*).
Höch || land *h pl* **-lande / -länder** *coğr.* yayla; yüksəklik.
höch || ländisch *a* dağlıq, yaylalı.
höch || leben *vi: j-n ~ lassen** kiminsə şərəfinə tost demək; **es lebe hoch!** yaşasın!; var olsun!
Höch || mut *m oh. pl* lovğalıq, təkəbbür, qürur.
höch || mütig, ~näsig *a* lovğa, təkəbbürlü, dikbaş.
höch || nehmen* *vt* **1.** qaldırmaq; **2.** kimisə sıxışdırmaq, tənbeh etmək; **3.** ələ salmaq; **4.** aldatmaq.
Höch || ofen *m tex.* domna, domna peçi; **~partérre** *n* ikinci mərtəbə.
höch || preisen* *vt* tərifləmək, mədh etmək.
höch || ragend *a* çox yüksək; ucalan; göylərə baş qaldıran.
höch || rot *a* al qırmızı.
höch || schätzen *vt* yüksək qiymətləndirmək, çox hörmət etmək; **~schrauben** *vt* artırmaq (*qiyməti, tələbi*).
Höch || schule *f* ali məktəb; **~schüler** *m* ali məktəb tələbəsi; **~see** *f* açıq dəniz; **~see || flotte** *f* dəniz /okean donanması.
Höch || sommer *m* yayın qızğın çağı.
Höch || spannung *f elek.* yüksək gərginlik.
höchst I *a* **1.** ən yüksək, ən uca, ən hündür; **in ~er Höhe** ən uca zirvədə; **in der ~en Not** ağır ehtiyac içində; **von der ~en Wichtigkeit** çox böyük əhəmiyyəti olan; **2.** ali, baş; **~er Gerichtshof** Ali Məhkəmə; **3.** ən son, ən axırıncı; **(es ist) ~e Zeit** artıq çoxdan vaxtdır, vaxt çatmışdır; **es ist ~e Eisenbahn** *dan.* artıq vaxtdır; **II** *adv* yüksək dərəcə, son dərəcə, olduqca, fövqəladə; **am ~en** hər şeydən uca (artıq); **aufs / auf das ~e** son dərəcədə, olduqca,

höch || stehend *a* **1.** yuxarıdakı, üstdəki; **2.** *məc.* yüksəkvəzifəli, yüksək mövqe tutan.
höchst || eigen *a:* **in ~er Person** şəxsən özü.
höchstens *adv* ... -dən/-dən artıq olmayaraq, ən çoxu, çərəsiz qaldıqda, əlacsız qaldıqda.
Höchst || fall *m inv:* **im ~** maksimal, ən çox; çarə olmadıqda, əlacsız qaldıqda; **~leistung** *f* **1.** ən böyük nailiyyət; **2.** ən yüksək məhsuldarlıq.
höchst || möglich *a* ən yüksək, mümkün olan qədər.
Höchst || preis *m* ən yüksək qiymət; **~satz** *m* ən yüksək məvacib (maaş); **~stand** *m oh. pl* ən yüksək səviyyə; **~wert** *m oh. pl* ən yüksək qiymət, maksimum.
Höch || tal *n* dağ vadisi.
Höch || tour *f* dağa ekskursiya; **~tourist** *m* alpinist/dağ turisti.
höch || trabend *a məc.* təmtəraqlı, dəbdəbəli; lovğa, təkəbbürlü; **~tragend** *a* doğmağına az qalmış; qarnı burnunda; **~verdient** *a* əməkdar; **~verehrt** *a* çox hörmətli.
Höch || verrat *m oh. pl* dövlət xəyanəti; **~verräter** *m* dövlət xaini.
Höch || wasser *n* daşqın, sel.
höch || wertig *a* yüksək keyfiyyətli.
Höch || wild *n ovç.* iri ov.
Höchzeit *f* (10) toy, düyün, toy şənliyi; nikah, kəbinkəsmə.
Höcke *f* (11) **1.** *idm.* sallağı oturma, çömbəlmə; **2.** *k.t.* dərz qalağı.
höcken I *vt* dərz bağlamaq; **II** *vi* çömbəlmək, sallağı oturmaq; **zu Hause ~** *dan.* evdən çölə çıxmamaq, vaxtını evdə keçirmək; **III sich ~: sich in einen Winkel ~** künc sıxılmaq.
Höcker *m* (6) **1.** kətil; **2.** *məc.* xanənişin, evdə oturmağı sevən adam, oturaq həyat keçirən adam.
Höcker *m* (6) **1.** [illegible]

◊ **j-m den ~ machen** kiməsə pərəstiş etmək.
Höf || adel *m oh. pl* saray əyanı, saray aristokratiyası; **~arbeiter** *m* muzdur; **~bauer** *m tar.* təhkimli kəndli; **~burg** *f* saray.
Höf || fähigkeit *f* saraya girmə hüququ.
Höffart *f oh. pl* lovğalıq, təşəxxüs, iddia.
höffärtig *a* lovğa, təşəxxüslü, iddialı, təkəbbürlü.
höffen *vi* (*auf A*) arxayın olmaq, ümid etmək (*nəyəsə*).
höffentlich *adv* ümid etmək olar ki, ola bilsin ki, güman ki.
Höffnung *f* (10) ümid (*auf A*) **in der ~ ...** ümidlə; ◊ **guter ~ sein** hamilə olmaq.
höffnungs || los *a* ümidsiz.
höffnungs || reich *a* ümiddolu.
höffnungs || voll *a* **1.** ümidverici; **2.** ümiddolu.
hofieren *vt* qadınlara pərəstiş etmək.
höfisch *a* **1.** saray; **2.** *məc.* yaltaq, quyruqbulayan.
Höf || leute *pl* **1.** saray əhli; **2.** təhkimli kəndlilər.
höflich *a* ədəbli, nəzakətli, tərbiyəli.
Höflichkeit *f* nəzakət, ədəb.
Höfling *m* (1) **1.** saray xadimi, əyan; **2.** *məc.* yaltaq.
Höf || narr *m* saray təlxəyi; **~rat** *m* saray müşaviri; **~schranz(e)** *m* saray yaltağı.
Höhe *f* (11) **1.** ucalıq, hündürlük, yüksəklik, səviyyə; yüksəklik dərəcəsi; **auf der ~ ...** səviyyədə; **in ~ von** ... miqdarda, ... məbləğində; **in die ~ fahren*** sıçramaq, qalxmaq; **in die ~ bringen*** qaldırmaq, artırmaq; **in die ~ gehen* / steigen*** qalxmaq; **in die ~ kommen*** özünə yol açmaq; **in die ~ schießen*** tez böyümək; **den Kopf in die ~ werfen** başını yuxarı tutmaq, təkəbbürlənmək; **auf der ~ sein** öz mövqeyinə layiq olmaq; yüksək ruhda olmaq;

(*cihaz*); *av.* altimetr; **~sonne** *f oh. pl* dağ günəşi; **~zug** *m coğr.* dağ silsiləsi.

Höhe || punkt *m* ən yüksək nöqtə, ən yüksək dərəcə; *astr.* apogey (*Ay orbitinin Yerdən ən uzaq nöqtəsi*) (*həmç. məc.*).

höher (hoch *comp*) **I** *a* daha yüksək, daha hündür, daha uca; **~e Schule** orta məktəb; **~e Mathematik** ali riyaziyyat; **~e Gewalt** *məc.* qarşısıalınmaz qüvvə; *hüq.* qarşısıalınmaz vəziyyət, forsmajor hal; **~(e)n Orts** yüksək dairələrdə; **II** *adv* yuxarı, yuxarıya; **~ machen** qaldırmaq; **~ werden** böyümək, inkişaf etmək; **~ geht's nicht mehr / nimmer!** daha bundan artıq ola bilməz!

hohl *a* **1.** içiboş, oyuq; **2.** çuxura düşmüş, çökək; **~e Hand** ovuc; **3. ~e See** dəniz ləpəsi, dəniz dalğası; **~e Stimme** boğuq səs; **~er Kopf** boş baş.

Höhle *f* (11) mağara, yuva, dərə, çala, çuxur, çökək; *anat.* boşluq.

höhlen *vt* oymaq, dəlmək; deşmək; **Steter Tropfen höhlt den Stein** *ata. söz.* Damcı-damcı daş deşilər.

Höhlung *f* (10) **1.** dəlmə, deşmə, oyma; **2.** çuxur, çökək; boşluq; **3.** oyuq.

Höhl || weg *m* dərə, dayaz dərə.

Hohn *m* -(e)s, *oh. pl* istehza, rişxənd, ələ salma, masqara, təhqir; *j-m* **zum ~e** kiminsə acığına.

höhnen *vt* istehza etmək, ələ salmaq, masqaraya qoymaq.

Höhn || gelächter *n* istehzalı gülüş.

höhnisch *a* istehzalı, acı, kinayəli; nifrətli.

höhn || lächeln *vi* acı-acı gülümsəmək.

höhn || lachen *vi* acı-acı gülmək, ələ salmaq, masqaraya qoymaq.

höhn || sprechen* *vi* ələ salmaq, masqaraya qoymaq; **das spricht aller Vernunft hohn** bu, sağlam fikrə ziddir.

Höker *m* (6), **~in** *f* (11) xırdavatçı (*kişi, qadın*).

hökern *vi* xırda alverlə məşğul olmaq.

Hókuspókus *m inv* oyunbazlıq.

hold *a* **1.** sevimli, qəşəng, çox gözəl; **2.** (*D*) iltifatlı, meyil göstərən (*nəyəsə*); **das Glück ist mir ~** bəxtim üzümə gülür.

hóld || selig *a* heyranedici, çox gözəl, füsunkar.

hólen *vt* gətirmək, özü ilə gətirmək (*miniklə*); kiminsə, nəyinsə dalınca gedib gətirmək; **~ lassen*** göndərmək (*kiminsə, nəyinsə dalınca*); **hol dich der Teufel!** rədd ol cəhənnəmə! **Atem ~** nəfəs almaq, nəfəsini dərmək; **er hat sich einen Schnupfen geholt** o, zökəm olub; *j-n* **Kastanien aus dem Feuer ~ lassen*** *məsəl.* özgə əli ilə iş gördürmək; ilanı Seyid Əhməd əliylə tutmaq.

hólla! *int* ey!, bura bax!

Hólland *m coğr.* Hollandiya.

Hólländer *m* (6) **1.** hollandiyalı (*kişi*); **2.** *tex.* hollander (*kağızı sıyıq formasında xırdalayan maşın*).

hólländisch *a* holland.

Hölle *f oh. pl* cəhənnəm; ◊ *j-m* **die ~ heiß machen** *dan.* kiməsə toy tutmaq; kiminsə atasını yandırmaq.

Höllen || angst *f* dəhşətli qorxu; **~brut** *f* şeytan nəsli; **~lärm** *oh. pl* bərk səs-küy; **~maschine** *f* cəhənnəmin qaynar qazanı; **~spektakel** *m* bax: **Hollenlärm; ~ stein** *m kim.* lyaps.

höllisch *a* cəhənnəm kimi; dəhşətli; çətin, ağır.

Holm *m* **1.** uzununa atılan tir; *av.* lönjeron; **2.** balta sapı; **3.** təpəcik; **4.** adacıq (*çayda*).

hólp(e)rig *a* çala-çuxur, əyri-üyrü; **~ lesen*** hıqqana-hıqqana oxumaq.

hólpern *vi* duruxa-duruxa danışmaq; büdrəyə-büdrəyə yerimək; yırğalanmaq, ləngərlənmək (*avtomobil*).

Holúnder *m* (6) *bot.* gəndalaş.

Holz *n* (5) **1.** meşə materialı, taxta; **2.** odun-caq; **3.** odun; **~ fällen / hauen*** ağac doğramaq (qırmaq); ◊ **er läßt ~ auf sich hacken** o səbirlidir (üzüyoladır); sözqanandır (güzəştə gedəndir); **er ist aus demselben ~ geschnitten / geschnitzt** ikisi də bir bezin qırağıdır.

Hólz || apfel *m* cır alma; **~arbeit** *f* taxta məmulatı; **~bearbeitungs || maschine** *f* ağac emal edən dəzgah; **~belag** *m* taxta döşəmə; **~block** *m* ağac kötüyü, kötük.

hólzen *vt* meşə qırmaq; odun tədarük etmək.

Holzerei *f* (10) *dan.* savaşma; vurhavur.

hölzern *a* **1.** ağac, taxta, ağacdan (taxtadan) qayrılmış; **2.** *məc.* yavaş tərpənən, ağır-tərpənən.

Hólz || fäller *m* ağacqıran, meşəqıran (*fəhlə*).

Hólz || faser *f* ağac lifi; oduncaq; **~hacker** *m* ağacqıran (*fəhlə*).

hólzig *a* oduncağabənzər, oduncaq kimi.

Hólz || industrie *f* meşə sənayesi; **~platz** *m* taxta anbarı; **~scheit** *n* odun parçası; **~schlag** *m* meşəkəsmə (ağackəsmə, ağac doğrama); **~stoß** *m* **1.** odun qalağı (yığını); çin-çin yığılmış taxta; **2.** tonqal; **~weg** *m* taxta-şalban daşınan yol; ◊ **auf dem ~ weg sein** yanılmaq.

homogén *a* eyni, yekcins.

honétt *a* təmiz, düz, namuslu.

Hónig *m* -s, *oh. pl* bal; ◊ **~ reden / im Munde führen** qılıqlı danışmaq; **mit Lust ~ schlucken** qılıqlı nitqə qulaq asmaq; *j-m* **~ um den Mund / um den Bart / ums Maul schmieren** *məc.* kiminsə qılığına girmək; **Außen ~, innen Galle / Galle im Herzen, ~ im Mund** *ata söz.* Ürəyi zəhər tuluğu, dili bal pətəyi; **Wer ~ lecken will, darf die Bienen nicht scheuen** *ata söz.* Bal tutmaq istəyən arıdan qorxmaz; **Wer sich zu / zum ~ macht, den benaschen die Fliegen** *ata söz.* Milçək şirniyə qonar.

Hónig || biene *f* bal arısı; **~blume** *f bot.* bal verən çiçək; **~kuchen** *m* ballı qoğal; **~monat, ~mond** *m* ballı ay (*evlənmənin birinci ayı*); **~scheibe** *f* arı şanı; **~seim** *m* qatı bal.

hónig || süß *a* bal kimi şirin.

Hónig || wabe *f* arı şanı.

Honorár *n* (2) honorar, haqq, maaş.

Hópfen *m* (7) *bot.* mayaotu; ◊ **an ihm ist ~ und Malz verloren** onu islah etmək olmaz; **da ist ~ und Malz verloren** bu, nahaq (havayı) zəhmətdir.

hóppeln *vi* (s) hoppanmaq, tullanmaq.

Hops *m* (1) hoppanma, sıçrayış.

hópsen *vi* (s) hoppanmaq.

hörbar *a* eşidilə bilən, aydın.

Hörbarkeit *f* (10) eşidilmə dərəcəsi, eşitmə imkanı.

horch! *int* bax!, sus, sss!..

hórchen *vi* qulaq vermək; dinşəmək.

Hórcher *m* (6) gizlicə qulaq asan adam; qapı pusan.

Hórde *f* (11) **1.** orda, köçəri tayfa; **2.** camaat; quldur dəstəsi.

hórden || weise *adv* dəstə-dəstə, yığın-yığın.

hören I *vt* dinləmək, eşitmək; **ich habe sie singen ~** onun mahnı oxuduğunu eşitdim; **ich habe sagen ~, daß:** eşitmişəm deyirlər ki...; **man hört** eşidilir, eşitmək olur; **er ließ nichts von sich ~** ondan səs-soraq yoxdur; **~ auf: für sicher ~** nəyinsə düzünü (doğrusunu) bilmək; *j-m* **zu ~ geben*** kiməsə eşitdirmək; **laß ~** danış görək; **hört!** eşidin!; **II** *vi* (*auf A*) kiminsə sözünə qulaq asmaq; diqqətlə qulaq asmaq (*nəyəsə*); **III sich ~:** **das hört sich gut (an)** bu, yaxşı səslənir; bunu eşitmək xoşdur; **das läßt sich ~** 1) yaxşı deyilib; 2) bu haqda danışmaq olar; 3) bu qəbul oluna bilər.

Hören *n* -s, *oh. pl* **1.** eşitmə, eşitmə qabiliyyəti; **es verging ihm ~ und Sehen** o çaşıb qalıb/özünü itirib; **2.** dinləmə, qulaq asma.

Hören || ságen *n* -s, *oh. pl:* **vom ~** eşidilənə görə.

Hörer *m* (6) **1.** dinləyici; **2.** telefon dəstəyi; **3.** *rad.* qulaqlıq; **4.** müdavim, tələbə.

Hörerschaft *f oh. pl* dinləyicilər, auditoriya.

Hörige *m, f* (9*) *tar.* təhkimçi (*kişi, qadın*).

Horizónt *m* (1) üfüq.

horizontál *a* üfiqi.

Hör || múschel *f* telefon qulaqcığı.

Horn *n* (5) **1.** buynuz; **2.** *oh. pl* buynuz (*xammal*); **3.** buynuz (*qab*); **4.** (*pl* **~e**) *coğr.* dağın zirvəsi, dağın şiş təpəsi; **5.** (*pl* **~ e**) *mus.* şeypur, sümsü; **ins ~ stoßen*** *mus.* şeypur çalmaq; ◊ **mit** *j-m* **in dasselbe / ins gleiche ~ blasen*** kimləsə curlaşmaq; **sich** (*D*) **die Hörner ablaufen* / abrennen / abstoßen** ağıllanmaq; **sich mit Hörnern und Klauen zur Wehr setzen** dişiylə-dırnağıyla özünü müdafiəyə qalxmaq; *j-m* **die Hörner bieten / zeigen** kiməsə buynuz göstərmək; *j-m* **die Hörner stutzen** kiminsə buynuzunu sındırmaq; *j-m* **Hörner aufsetzen** kiməsə buynuz qoymaq; əri oğraş etmək, ərə xəyanət etmək; **Hörner tragen*** buynuz gəzdirmək,

oğraş olmaq; **den Stier bei den Hörnern**

Hospíz *n* (2) sığıncaq, yurd.

mit den Hühnern zu Bett(e) gehen /

humán *a* insanpərvər; insansevən, human.

Húnde || peitsche *f* qamçı (*ov itləri üçün*).
húndert *num* yüz; **an die ~ Menschen** yüzə qədər adam; **ein paar ~ Menschen** bir neçə yüz adam.
Húndert *n* (2) yüz, yüz dənə; **fünf vom ~** beş faiz; **ein halbes ~** əlli; **zu ~en** yüzlərlə, yüz-yüz.
Húnderter *m* (6) 1. yüzlük; 2. *dan.* yüzlük (*pul*).
ölmə; **~tuch** *n oh. pl:* **am ~e nagen** yarımac dolanmaq, maddi vəziyyəti ağır olmaq.
húngrig bax: **hung(e)rig.**
Húpe *f* (11) avtomobil fiti.
húpen *vi* fit vermək, fit çalmaq (*avtomobil, parovoz, gəmi*).
húpfen *vi* (s): ◊ **das ist gehupft wie gesprungen** *dan.* bunun fərqi yoxdur, hamısı bir-dir; elə bil dəyərə dəyirsən

Hütten || industrie *f* metallurgiya sənayesi; **~kunde** *f oh. pl* metallurgiya; **~leute** *pl* 1. metallurgiya zavodunun fəhlələri; 2. metallurqlar (*metallurgiya mütəxəssisləri*).
Hütten || produktion *f* metallurgiya istehsalı; **~werk** *n* metallurgiya zavodu; **~wesen** *n oh. pl* metallurgiya.
Hydránt *m* (8) hidrant (*su kəməri krantı*); yanğın krantı.
Hydrogén *n* -s, *oh. pl kim.* hidrogen.
Hydro || oxygén *n* -s, *oh. pl kim.* partlayıcı qaz, hidrooksid.
Hygiéne *f oh. pl* gigiyena.
hygiénisch *a* gigiyena tələblərinə uyğun.
Hymne *f*

Ii

I, i *n inv alman alifbasının doqquzuncu hərfi*; **das Tüpfel (chen) / den Punkt, / das Pünktchen auf das i setzen** *məc.* 1) aydın olan şeyi bir daha aydınlaşdırmaq; 2) hamısını aydınlaşdırıb qurtarmaq; **i bewahre!** qətiyyən elə deyil, belə şey yoxdur; **i wo!** *dan.* ola bilməz!, heç nə çıxmaz!

iáhen anqırmaq (*eşşək*).

I-Ausweis = Identitätsausweis şəxsiyyət vəsiqəsi (*Avstriyada*).

ich *pron pers* (*G* **meiner,** *köhn.* **mein,** *D* **mir,** *A* **mich**) mən; **~ für meine Person** mən, şəxsən özüm; mənə gəlincə...; **Wie du mir, so ~ dir** *ata. söz.* Sev məni, sevim səni.

Ich *n* -(s), -(s) öz mənim; **mein ganzes ~** bütün varlığım; **das bessere ~** mənim yaxşı tərəfim.

Ich || bewußtsein *n* şəxsiyyətin dərki.

Ich-Erzählung *f* birinci şəxsdən nəql.

Ich || form *f* (11) "mən" şəklində; **eine Erzählung in der ~** birinci şəxs adından söylənilən hekayə.

Ichheit *f* (11) 1. eqoizm; 2. *fəls.* "Mən".

Ich || sucht *f* (11) eqoizm, özünəvurğunluq.

ich || süchtig eqoistik; özünəvurğun.

Ichtyolog(e) *m* (9) ixtioloq, balıqçılıq alimi.

Ichtyologie *f* (11) ixtiologiya, balıqçılıq elmi.

ideal *a* 1. ideal, nümunəvi; **~es Gas** ideal qaz; 2. *fəls.* ideal, ideya aləminə xas; gerçəklikdən uzaq.

Ideál *n* (-s, -e) 1. ideal; *yüksək arzu və ya gözəl nümunə*); kamillik; **er ist das ~ eines Gatten** o, nümunəvi ərdir; **ein ~ an Schönheit** qənirsiz gözəllik; 2. fikir, arzu **sein ~ war, Arzt zu werden** onun arzusu həkim olmaq idi; 3. yerinə yetməyən arzu, xülya, illuziya; **er hat keine ~e mehr** onun heç bir xülyası qalmamışdır.

idealisíeren *vt* idealizə etmək.

Idealist *m* (8) 1. *fəls.* idealist; 2. xəyalpərvər.

Idée *f* (11) 1. ideya; fikir; əqidə; **eine fixe ~** beyinə girmiş axmaq bir fikir; 2. təsəvvür, düşüncə; **ich habe keine ~ davon** bu haqda heç təsəvvürüm belə yoxdur; 3. *dan.* azacıq, bir az; **eine ~ Zucker** bir az qənd.

ideéll *a* 1. ideal, qeyri-maddi; 2. ideyalı, əqidəli; fikirdə tutulan; 3. mücərrəd.

idéenarm *a* 1. dardüşüncəli; kasad fikirli; 2. ideyası olmayan.

Idéenarmut *f* 1. dardüşüncəlilik; 2. ideyasızlıq.

idéenlos *a* ideyasız, əqidəsiz.

identifizieren *vt* 1. eyniləşdirmək, oxşatmaq; 2. *hüq.* şəxsiyyəti müəyyən etmək.

idéntisch *a* eyni, oxşar.

Identität *f oh. pl* eyniyyət.

ideológisch *a* ideoloji.

Idióm *n* (2) 1. *dilç.* idiom, ifadə; 2. *dilç.* şivə, ləhcə.

Idýll *n* -s, -e, **Idýlle** *f* idilliya.

Igel *m* (6) 1. *zool.* kirpi; 2. *xüs.* dişli mıx.

ignoriéren *vt* saymamaq, məhəl qoymamaq, tanımamaq, nəzərə almamaq.

ihm "er" *və* "es" *in D'i:* ona.

ihn "er" in *A'i:* onu.

ihnen "sie" *nin D'i:* onlara.

Ihnen "Sie" *nin D'i:* Sizə.

ihr I *pron pers* 1. (*G* **euer,** *D* **euch,** *A* **euch**) siz; 2. "sie" *nin D'i;* ona; **II** *pron poss m* (*f* **ihre,** *n* ihr, *pl* **ihre;** *isimsiz m* **ihrer** *f* **ihre,** *n* **ihres,** *pl* **ihre**) 1. onun; özünün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə məxsus olan*); 2. onların özünün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə məxsus olan*).

Ihr *pron poss m* (*f* **Ihre,** *n* **Ihr,** *pl* **ihre;** *isimsiz m* **Ihrer,** *f* **Ihre,** *n* **Ihres,** *pl* **Ihre**) Sizin (*nəzakət forması*); özünün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə məxsus olan*).

ihr "sie" *nin G'i.*

Ihre I bax: **Ihr.**

Ihre II *sub:* **der ~ [die ~ , das ~ die ~n]** onun; onların; Sizin (*nəzakət forması*); özünün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə məxsus olan*); **das ~** onun; onların; sizin; onun [onların] mülkü, sizin mülk(ünüz); özünün (öz mülkü); **die ~n** onun; onların; sizin; qohumlarınız; özünün (özlərinin) yaxın qohumları.

ihrer "sie" *nin G'i.*

Ihrer "Sie" *nin G'i.*

ihrer || seits *adv* onun (onların) tərəfindən.

Ihrer || seits *adv* Sizin tərəfinizdən (*nəzakət forması*).

ihres || gleichen *a inv* ona oxşar, onun kimi.

Ihres || gleichen *a inv* Sizə oxşar, Sizin kimi.

ihret || halben, ihret || wegen / um ihretwegen *adv* ona görə, onun xatirinə, onlara görə, onların xatirinə.

Ihret || wegen / um Ihretwegen *adv* Sizə görə, Sizin ucbatınızdan.

Ihrige *pron poss:* **der ~ /die ~ / das ~, die ~n]** onun, onların; özünün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə məxsus olan*).

Ihrige I *pron poss:* **der ~ / die ~ / das ~, die ~n]** Sizin (*nəzakət forması*); **II** *sub* bax: **Ihre II.**

illegal *a hüq.* gizli, qanunsuz.

Illegalität *f* (10) 1. *hüq.* qeyri-leqallıq, qanunsuzluq; 2. gizli fəaliyyət, gizli iş şəraiti.

illegitim *a* qanunsuz.

Illuminatión *f* (10) çıraqbanlıq, çıraqban.

Illusión *f* (10) xəyal, xülya.

Illustratión *f* (10) 1. nümunə gətirmə, misallarla aydınlaşdırma; 2. şəkil, rəsm (*kitab və jurnallarda*); 3. misal.

illustríeren *vt* 1. şəkil vermək, misallar göstərmək; 2. *məc.* misallarla izah etmək.

Iltis *m* (3*) *zool.* safsar.

im = **in dem.**

imaginär *a* xəyali; saxta.

Imbiß *m* **-sses, -sse** qəlyanaltı; **einen ~ nehmen** qəlyanaltı etmək.

Imitatión *f* (10) oxşatma, bənzətmə, saxtakarlıq.

imitíeren *vt* yamsılamaq.

Imker *m* (o) arıçı, arıçılıqla məşğul olan adam.

immateriéll *a* qeyri-maddi.

Imme *f* (11) arı, bal arısı.

imméns *a* ucsuz-bucaqsız, hədsiz.

immer *adv* 1. həmişə, daim(a); **~ bereit!** həmişə hazır!; **auf ~, für ~** həmişəlik; 2. (*çox vaxt comp'lə*) getdikcə, get-gedə; **~ besser** getdikcə yaxşı; 3. yenə də; bununla belə; hər halda; **~ noch** indiyədək, hələ də; **~ wieder** təkrarən; 4.: **was auch ~** nə olur olsun..; **wer er auch ~** sei hər kim olur olsun.

immer || dár *adv* həmişə; **~fórt** *adv* daima, fasiləsiz.

immer || grün *a bot.* həmişəyaşıl.

immer || hín *adv* 1. yenə də, bununla belə; 2. yaxşı, olsun; **~während I** *a* həmişəki, daimi; **II** *adv* həmişə, ara vermədən; **~zú** *adv* həmişə, arasıkəsilmədən.

Immigránt *m* (8) mühacir.

immigríeren *vi* (s) köçüb gəlmək.

immobíl *a* 1. hərəkətsiz, tərpənməyən; 2. *hüq.* daşınmaz (*əmlak*).

Immobílien *pl hüq.* daşınmaz əmlak.

Immoralität *f oh. pl* əxlaqsızlıq, pozğunluq.

Imparität *f* (10) bərabərsizlik.

Imperativ *m* (1) 1. *qram.* əmr forması; 2.: **kategorischer ~** *fəls.* qəti tələb, şərtsiz tələb.

Imperfekt *n* (2), -s, *qram.* imperfekt (*indiki zaman üçün aktual keçmiş*).

impfen *vt* 1. *k.t.* calaq etmək (*həmç. məc*; 2. *tib.* peyvənd vurmaq.

Impf || schein *m* peyvənd vurulma haqqında vəsiqə.

Impfung *f* (10) 1. calaq etmə; 2. peyvənd, calaq.

imponíeren *vt* təsir buraxmaq, xoşa gəlmək; təsir etmək.

Impórt *m* (1) *iqt.* idxal, import.

importíeren *vt iqt.* idxal etmək, xaricdən mal gətirmək.

imposánt *a* görkəmli, əzəmətli, çox böyük.

imprägnieren *vt tex.* canına çəkdirmək, hopdurmaq.

Impressión *f* (10) təsir, təəssürat.

improvisíeren *vt* improvizə etmək, sinəyə[illegible] demək.

Impúls *m* (1) impuls; təkan, səbəb, istək, arzu.

imstánde *adv:* **~ sein** imkanı olmaq, nəyinsə iqtidarında olmaq.

Imstíchelassen *n oh. pl* dar ayaqda qoyma.

in *prp* ("haraya" *sualına A, "harada" sualına D*) içinə, içində; -da/-də; **~ die Krim fahren** Krıma getmək (*miniklə*); **~ der Stunde** dərsdə; **~ einer Stunde** 1) bir saat ərzində; 2) bir saatdan sonra; **~ einem fort** arası kəsilmədən, daim, aramsız.

Inángriffnahme *f oh. pl* (*G*) başlanğıc (*iş*).

Inánspruchnahme *f oh. pl* **1.** tələb irəli sürmə; istifadə etmə; **2.** *tex.* gərginlik.
inartikulíert *a* anlaşılmaz, aydın olmayan, qarışıq.
Inbegriff *m* -(e)s, *oh. pl* cəm, yekun; mahiyyət, əsas.
inbegriffen *adv* ... daxil etməklə.
Inbetrieb || nahme *f oh. pl* **~setzung** *f oh. pl* işə salma, istifadəyə vermə.
Inbrunst *f oh. pl* qeyrət, səy, cəhd.
ínbrünstig *a* çalışqan, qeyrətli, cəhd göstərən.
indém *adv.* bu arada; bu dəmdə.
Inder *m* (6), **~in** *f* (12) hindli (*kişi, qadın*).
indés, indéssen I *adv* bu müddətdə; bu arada, bu dəmdə; **II** *cj* lakin, ancaq, yenə də.
Index *m* -es, -e /**-dizes 1.** göstərici; mündəricat; **2.** siyahı.
Indiáner *m* (6), **~in** *f* (12) hindu (*kişi, qadın*).
indiánisch *a* hindu.
Indien *n* -s Hindistan.
Indíenststellung *f* işə salma.
Indier *m* (6), **~in** *f* (12) bax: **Inder.**
indifférent *a* laqeyd, etinasız.
indigén *a* yerli.
Indignatión *f* (10) hiddət, qəzəb.
Indikatív *m* (1) *gram.* xəbər forması.
Indikátor *m* -s, -tóren *tex., kim., fiz.* indikator, göstərici.
índirekt I *a* dolayısı; bilvasitə, vasitəli; **die ~e Rede** *qram.* vasitəli nitq; **II** *adv* bilavasitə, dolayısı.
índisch *a* hind.
índiskret *a* təvazökar olmayan, yüngül, ədəbsiz; çox danışan.
Indiskretión *f* (10) yüngüllük, ədəbsizlik; boşboğazlıq.
Individualísmus [-vi-] *m inv* fərdiyyətçilik.
Individualität [-vi-] *f* (10) fərdiyyət, şəxsiyyət.
individuéll [-vi-] *a* şəxsi, fərdi.
Indivíduum [-vi-] *n* -s, -duen **1.** individum (*müstəqil yaşayan canlı orqanizm və ya bitki*); **2.** *biol.* fərd (*müstəqil surətdə yaşayan orqanizm*).
induktív *a* **1.** *fəls.* induktiv (*induksiya ilə əmələ gələn*); **2.** *fiz.* induksiyalanmış.
industrialisíeren *vt* sənayeləşdirmək.
Industríe *f* (11) sənaye.
industriéll I *a* sənaye; **II** *adv:* **~ erzeugte Waren** sənaye malları.
Industriélle *m* (9˚) sənaye sahibi, müəssisə sahibi.
Industríe || zweig *m* sənaye sahəsi.
in/ein || ánder *adv* bir-birinə.
ineinánder || fügen *vt* bir-birinin içinə keçirmək.
inért *a* süst, fəaliyyətsiz, hərəkətsiz.
infám I *a* namussuz, alçaq, əclaf, rəzil; **II** *adv* alçaqcasına, əclafcasına.
Infanterie *f* (11) *hərb.* piyada qoşun.
Infanterist *m* (8) *hərb.* piyada əsgər.
Infektión *f* (10) infeksiya; yoluxma.
Infinitiv *m* (1) *qram.* məsdər.
infizíeren *vt* yoluxdurmaq.
infólge *prp* (*G*) ... nəticəsində, ... görə, ... səbəbdən.
infólge || déssen *adv* bunun nəticəsində, buna görə, bu səbəbdən.
Informatión *f* (10) xəbər, məlumat; **eine ~ erteilen** məlumat vermək; **eine ~ einziehen** məlumat yığmaq.
informíeren I *vt* **1.** məlumat vermək; xəbərdar etmək; **2.** öyrətmək, təlim vermək; **II sich ~** xəbər tutmaq, məlumat almaq.
Ingenieur [inʒe'nio:r] *m* (1) mühəndis.
ingeniös *a* zirək, bacarıqlı.
In || grimm *m* -(e)s, *oh. pl* gizli hirs, qəzəb, acıq.
íngrimmig *a* qəzəbli, hirsli.
Ingwer *m* -s, *bot.* zəncəfil.
Inhaber *m* (6), **~in** *f* (12) sahibkar, sahib (*kişi, qadın*).
Inhalt *m* (1) **1.** məzmun; **2.** tutum, həcm.
ínhaltlich *adv* məzmunca.
ínhalt(s) || leer, ~los *a* məzmunsuz; **~reich, ~schwer** *a* məzmunlu, dolğun.
Inhálts || verzeichnis *n* mündəricat.
Initiative [-tsia'ti:və] *f* (11) təşəbbüs; **aus eigener ~** öz təşəbbüsü ilə; **die ~ ergreifen** təşəbbüsü ələ almaq.
Injúrie *f* (11) *hüq.* təhqir.
inkompetént *a* məlumatsız, biliksiz, təcrübəsiz.
inkonsequént *a* qeyri-ardıcıl.
Inkonsequénz *f* (10) ardıcıl olmama.
Inkráft/setzung *f oh. pl hüq.* qüvvəyə minmə.

Inkráft || treten *n oh. pl hüq.* qüvvəyə mindirmə.
Inland *n* -(e)s, *oh. pl:* **im ~** ölkə daxilində.
Inländer *m* (6), **~in** *f* (12) hazırkı dövlətin vətəndaşı.
ínländisch *a* daxili, yerli.
Inlaut *m* (1) *dilç.* söz ortasındakı səs.
ínliegend I *a* içərisinə qoyulmuş; **II** *adv* bununla bərabər, buna əlavə, bunun yanında.
inmítten *prp* (*G*) ortasında, arasında.
ínne || behalten *vt* tutub saxlamaq, saxlamaq; **~haben** *vt* (*yeri*) olmaq, tutmaq; **~halten I** *vt* nizam-intizama riayət etmək; **II** *vi* dayandırılmaq; dayanmaq; (*mit, in D*) dayandırmaq, kəsmək.
ínnen *adv* içəridə, daxildə; **nach ~** içəriyə; **von ~** içəridən.
Innen || handel *m* daxili ticarət; **~minister** *m* daxili işlər naziri; **~raum** *m* iç otaq; **~welt** *f oh.pl* daxili aləm.
ínnere *a* daxili.
Innere *n* -n, *oh. pl* nəyinsə içi (iç hissəsi); **ins ~** içinə, içərisinə; **ins ~ des Landes** ölkənin içərilərinə.
ínner || halb I *adv* içində, daxilində; **II** *prp* (*G*) müddətində, içində; **~ einer Woche** bir həftə ərzində.
ínnerlich I *a* daxili; **~ anzuwenden** *tib.* daxilə işlədilən; **II** *adv* daxilən, içəridən.
ínner || parteilich *a* partiyaiçi; **~politisch** *a* daxili-siyasi.
Innerste *n* -n, *oh. pl* iç, ən içəri hissə; ortalıq; mərkəz, orta; **im ~n** *məc.* ürəkdə, qəlbdə.
ínne || werden *vi, vt* (s) (*G, A*) görmək, anlamaq, bilmək, inanmaq; **er wurde seines Fehlers / seinen Fehler inne** o öz səhvini anladı; **~wohnen** *vi* (*D*) məxsus olmaq, xas olmaq (*nəyəsə*).
ínne || wohnend *a* məxsus, xas.
ínnig *a* səmimi, mehriban, incəqəlbli; **~ster Wunsch** içdən gələn dilək (arzu).
Innigkeit *f* (10) səmimilik, mehribanlıq.
ínniglich *a* səmimi, mehriban.
Innovation [-v-] *f* (10) *tar.* innovasiya, yenilik.
Innung *f* (10) *tar.* korporasiya (*bir peşəyə, silkə və s. mənsub adamların ittifaqı, birliyi, cəmiyyəti*).
inobligat *a* qeyri-məcburi, fakultativ.
inoffensiv *a* aqressiv olmayan, barışsevər.
inoffiziell *a* qeyri-rəsmi.
ins = in das.
Insásse *m* (9) **1.** yerli sakin; **2.** sərnişin.
insbesónders *adv* xüsusilə, xüsusən.
Inschrift *f* (10) yazı (*üst yazısız*).
Insékt *n* (13) həşərat, cücü.
Insel *f* (11) ada.
Insel || bewohner *m,* **~bewohnerin** *f* ada sakini (*kişi, qadın*); **~reich** *n oh. pl* ada dövləti; **~welt** *f coğr.* arxipelaq (*bir-birinə yaxın adalar qrupu*).
Inserát *n* (2) elan, bildiriş (*qəzetdə, jurnalda*); **ein ~ in die Zeitung setzen / einrücken, ein ~ in der Zeitung machen** qəzetdə elan vermək.
inseríeren *vt* elan vermək (*qəzetdə*).
insgeheím *adv* gizli, xəlvəti.
insgeméin *adv* ümumiyyətlə, adətən.
insgesámt *adv* cəmi, yekunu.
insó || férn I *adv;* **~ hast du recht** bu barədə sən haqlısan; **II** *cj* nə qədər ki, çünki.
insolént *a* ədəbsiz, utanmaz.
insolvént [-vɛnt] *a tic.* sınıq çıxmış.
insóweit *adv* nə qədər ki, nə dərəcədə ki, indi ki.
inspiríeren *vt* **1.** ilham vermək, ruhlandırmaq; **2.** öyrətmək, beyninə yeritmək; **3.** *fiziol.* nəfəs almaq.
inspizíeren *vt* yoxlamaq; nəzarət yetirmək.
instánd *adv:* **~ halten** saz (*halda*) saxlamaq; **~ setzen** təmir etmək, qayırmaq.
inständig I *a* inadlı, təkidli; **II** *adv* təkidlə, artıq dərəcədə; inandırıcı.
Instánd || setzung *f* (10) düzəltmə, təmir.
Instánz *f* (10) instansiya, dərəcə, pillə, mərhələ.
Instínkt *m* (1) instinkt, duyğu.
instinktív, instínkt || mäßig *a* instinktiv, qeyri-iradi.
Institút *n* (2) institut.
Institutión *f* (10) təsisat, sistem, qurum.
instruíeren *vt* təlimat vermək.
Instruktión *f* (10) **1.** təlimat, göstəriş; **2.** *hərb.* təlim.
instruktív *a* göstərici, təlimatverici.
Instrumént *n* (2) alət.

Insuláner *m* (6), **~in** *f* (12) adada yaşayan (*kişi, qadın*).
insultíeren *vt* təhqir etmək.
inszeníeren *vt* səhnələşdirmək.
Intellékt *m* (1) dərrakə, idrak, zehin.
intellektuéll *a* əqli, zehni.
Intellektuélle *m, f* (9*) zehni əməklə məşğul olan şəxs, ziyalı.
intelligént *a* dərrakəli; bilikli, məlumatlı, təhsilli.
Intelligénz *f oh. pl* **1.** ağıl; ziyalılıq, mədənilik; **2.** ziyalılar.
Intendantúr *f* **1.** müdiriyyət (*teatr*); **2.** hərbi təsərrüfat idarəsi.
[illegible] *f* (10) [illegible]

invalid(e) [-va-] *a* əlil, saqqat, iş qabiliyyətini itirmiş.
Invalíde [-va] *m* (8, 9) əlil, şikəst.
Invalidität [-va] *f oh. pl* əlillik, şikəstlik.
Invasión *f* zorla girmə.
Inventár [-vɛn] *n* (2), **Inventárium** [vɛn] *n* -s, **-rien** **1.** inventar, avadanlıq; avadanlıq siyahısı; **lebendes ~** canlı inventar (*mal-qara, ev quşları*); **totes ~** cansız inventar (*maşın, alətlər* və s.); **das ~ aufnehmen** inventarı siyahıya almaq; **2.** *dilç.* tərkib (*fonem, səs tərkibi*).
Inventúr *f* siyahıyaalma.
Inversion [-vɛr-] *f* (10) inversiya, yerdəyiş-

irgend ‖ wíe *afv* birtəhər; **~ wó** *adv* haradasa; **~wó anders** başqa bir yerdə; **~wó sonst, sonst wó** bir də, haradasa; **~wohér** *adv* hardansa; **~wohín** *adv* harayasa.
Irin *f* (12) irlandiyalı qadın.
Irland *n* (-s) *coğr.* İrlandiya.
Irländer *m* (6), **~in** *f* (12) irlandiyalı (*kişi, qadın*).
Ironíe *f* (11) istehza, kinayə.
ironísch *a* istehzalı, kinayəli.
ironisíeren *vi* istehza etmək.
irrationál *a riyaz.* irrasional (*nə tam, nə də kəsr ədədlərlə ifadə oluna bilməyən, vahidlə ölçülə bilməyən*), səmərəsiz.

Irren ‖ anstalt *f* dəlixana; **~arzt** *m* psixiatr, ruhi xəstəliklər həkimi; **~haus** *n* dəlixana.
írre ‖ reden *vi* sayıqlamaq, sərsəmləmək.
Irr ‖ fahrt *f* sərgərdan gəzmə, sərsərilik etmə; səyahət etmə; **~gang** *m,* **~garten** *m* labirint, dolanbac; dolaşıqlıq.
írrig *a* səhv, yanlış.
Irr ‖ lehre *f* səhv nəzəriyyə; **~sinn** *m oh. pl* dəlilik.
irr ‖ sinnig *a* dəli.
Irrtum *m* (4) səhv, yanılma; **einen ~begehen** səhv etmək; **sich in einem ~befinden** yanlış yolda olmaq; yanılmaq; **es ist ein ~**

Jj

J, j [jot] *n inv alman əlifbasının onuncu hərfi.*
ja *adv* bəli; belə, axı, ki, məgər; yeri gəlmişkən; hətta; **~ sogar** hətta; **vergessen Sie es ~ nicht** ancaq bunu unutmayın; **~ freilich** əlbəttə ki; **~ sagen** (*zu D*) nəyəsə bəli-bəli demək, razı olmaq.
Ja *n inv* bəli; razılıq; **mit ~ für etw.** (*A*) **stimmen** bir şeyin lehinə səs vermək.
Jacht *f* (10) yaxta (*motorlu, yaxud yelkənli yüngül gəmi*), qayıq.
Jácke *f* (11) **1.** pencək, kofta; ◊ *j-m* **eins auf die ~ geben** kimisə döymək, əzişdirmək; **2.** *dəniz.* buşlat (*matros pencəyi*); **3.** örtük (*topda*).
Jackétt [ʒa- və ʃa-] *n* (2) jaket; pencək.
Jagd *f* (10) **1.** ov gəmişdirmə; **2.** *məc.* təqib etmə; **~ machen** *auf (A)* nəyinsə dalınca qaçmaq, təqib etmək.
Jagd || büchse *f* ov tüfəngi; **~flugzeug** *n hərb.* qırıcı təyyarə; **~garn** *n* tor (*vəhşi heyvan tutmaq üçün*); **~hund** *m* ov iti, ov tulası, **~tasche** *f* ovçu çantası; **~waffe** *f* qırıcı aviasiya.
jágen I *vt* **1.** ovlamaq, ova çıxmaq; **2.** *məc.* qovmaq, qısnamaq; *j-n* **von Haus und Hof ~** kimisə ev-eşiyindən didərgin salmaq; ◊ **sein Celd durch die Gurgel ~** pulunu içkiyə xərcləmək; **sich** (*D*) **eine Kugel durch den Kopf ~** özünü güllələmək; *j-m* **das Messer in den Leib ~** kimisə bıçaqlamaq; **in die Flucht ~** qaçmağa məcbur etmək; **in den Tod ~** kimisə öldürmək; **II** *vi* (s) **1.** çaparaq getmək; **2.** (*nach j-m*) kiminsə dalınca qaçmaq; **3.** tələsmək; **Jahr** *n* (2) **1.** il; **2.** yaş; **ein ganzes ~** il uzunu; **von ~ zu ~** ildən-ilə; **im laufenden ~** bu ildə; **zum neuen ~e Glück wünschen** yeni il münasibəti ilə təbrik etmək; **bei ~en** yaşlı, ahıl; **in die ~e kommen** qocalmaq; **in den besten ~en** ömrün çağlayan (çiçəklənən) dövrü; **über / nach ~ und Tag** bir çox illər keçəndən sonra; **seit ~ und Tag** çoxdan, uzun illər ərzində; **vor seinen ~en sterben** vaxtsız ölmək; **seine ~e (voll) haben** həddi-büluğa çatmaq.
jahr || áus *adv:* **~ jahr || ein** ildən-ilə.
Jáhr || buch *n* illik; salnamə.
jáhre || lang I *a* çoxillik; **II** *adv* bir neçə il ərzində; illərlə.
jähren (sich): es jährt sich der Tag, daß ... bu gün bir ildir ki ...; bir il yaxınlaşır ki ...
Jáhres || bericht *m* illik hesabat; **~feier** *f* ildönümünü bayramı; **~frist** *f* birillik möhlət; **~ kosten** *pl* illik xərclər; **~plan** *m* illik plan; **~tag** *m* ildönümü; **~wechsel** *m*, **~ wende** *f* yeni ilin yaxınlaşması; yeni ilin başlanması; **~zeit** *f* ilin fəsli.
Jahr || fünft *n* (2) beşillik.
Jáhr || gang *m* **1.** çap edilmə ili; **2.** bir ildə çıxmış qəzet və jurnallar; **3.** *hərb.* çağırış ili; **der ~ 1988** 1988-ci ildə doğulanların əsgərliyə çağırılması; **4.** şagird (*məktəbli*) buraxılışı.
Jahr || húndert *n* əsr, yüzillik.
jährlich *a* illik, hər ilki; **zweimal ~** ildə iki dəfə.
Jáhr || markt *m* yarmarka.
Jáhr || táusend *n* minillik (*müddət*); **~zehnt** *n* (2) onillik (*müddət*).
Jäh || zorn *m* qəfil hirslilik (qəzəblilik); **im ~ zorn** qəfil qızışaraq (hirslənərək).

ona yazığım gəlir; **III** *vimp:* **es jammert mich seiner** mənim ona yazığım gəlir.
jámmer || schäde *adv* çox təəssüf, çox heyif (*um A*); **~voll** *a* acınacaqlı; zavallı, yazıq.
Jánuar *m* (1) yanvar, yanvar ayı.
Jápan *n* Yaponiya.
Japáner *m* (6), **~in** *f* (12) yapon, yaponiyalı (*kişi, qadın*).
japánisch *a* yapon.
Japánisch *n inv:* **das ~e** yapon dili.
Jargon [ʒarˈgɔ̃] *m* -s, -s *dilç.* jarqon.
jäten *vt k.t.* alaq etmək.
Jáuche *f* (11) **1.** peyin şirəsi, duru peyin gübrəsi; **2.** irin (*qanlı*); **3.** *dan.* dadsız pivə.
jáuchzen *vi* şadlıq etmək; **vor Freude ~** şadlıqdan qışqırmaq.
jáusen *vi* yemək, nahar etmək.
ja || wóhl *adv* bəli, əlbəttə; tamamilə doğrudur.
Já || wort *n* (*pl* **–worte**) razılıq.
Jazz [jats və ʤæz] *m* -, -e *mus.* caz.
je I *adv.* **1.** bir zaman, bir vaxt; haçansa; **hast du das ~ gehört?** ömründə belə bir şey eşitmisən?; **2.** (*sayların qarşısında gəlir*) hər, **je zwei** hər ikiyə, hər ikisinə; **für ~ zehn...** hər on adama (kitaba) və s.; **II** *cj:* **je desto ..., je ..., je ...** nə qədər (ki) ..., o qədər ..., **~ eher, desto besser** nə qədər tez olsa, o qədər yaxşıdır; **~ nachdem** şəraitdən asılı olaraq, şəraitə uyğun olaraq.
jéden || falls *adv* hər halda; hökmən.
jéder *pron indef m* (*həmç. m* **ein jeder,** *f* (**eine**) **jede,** *n* (**ein**) **jedes**) hər kəs, hər kim, hər biri; **jeden Tag** hər gün; **~ einzelne** hər biri ayrılıqda; **~ beliebige** hər yetən; **auf jede Art und Weise** hər vasitə ilə, cürbəcür yollarla; **zu ~ Zeit / Stunde** hər vaxt; **auf jeden** [illegible]
jéglicher *pron indef m* (*həmç. m* **ein jeglicher,** *f* (**eine**) **jegliche,** *n* (**ein**) **jegliches**) hər kəs, hər kim.
jéher *adv:* **von ~** çoxdan bəri, qədimdən, qədim zamanlardan bəri.
jémals *adv* bir vaxt, bir zaman.
jémand *pron indef* kim isə.
jéner *pron dem m* (*f* **jene,** *n* **jenes** *pl* **jene**) o; **zu ~ Zeit** o zaman, o vaxt.
jén || seitig *a* o biri tərəfdə olan; əks, qarşı.
jénseits *prp* (*G*) və *adv* o biri tərəfdə; ...dalında; **~ des Flusses** çayın o tayında; çayın o tərəfində.
jétzig *a* indiki, hazırkı.
jetzt *adv* indi, bu saat, hal-hazırda; **bis ~** indiyə qədər, bu vaxta qədər; **von ~ ab, von ~ an** bundan sonra, bundan belə; **~ eben** təzəcə, indicə, bu saat.
jéwéilig *a* müvafiq olan (*zamana və ya şəraitə*), uyğun gələn.
jéwéils *adv* şəraitdən asılı olaraq.
Joch *n* (2) **1.** zülm, əsarət; **2.** boyunduruq; **ein schweres ~ tragen** *məc.* ağır yük daşımaq; **3.** *kölın.* iox (*torpaq ölçüsü*); **4.** aşırım, körpü dayağı; qapayıcı haşiyə; **5.** dağ çökəyi; dağ keçidi; **6. ein ~ Ochsen** bir cüt kol.
jód || haltig *a kim.* yodlu.
Johánnis || beere *f bot.* qarağat (*kolu və meyvəsi*); **~käfer** *m* **~würmchen** *n zool.* işıldaquş.
jóhlen *vi* bağırmaq, qışqırmaq.
Jólle *f* (11) avarlı kiçik qayıq.
Jóppe *f* (11) pencək.
Jóta *n* ß(s), -s yota (*yunan hərfi*); **um kein ~ weichen** zərrə qədər belə güzəşt etmə-

jubilíeren *vt* **1.** şadlanmaq; **2.** yubiley keçirmək.
juchhéi!, juchhéi!, juchhéisa! *int* ura!
júcken *vi* qaşınmaq, gicişmək.
Júde *m* (9) yəhudi.
Jüdin *f* (12) yəhudi qadın.
jüdisch *a* yəhudi.
Jugend *f* **1.** gənclik, cavanlıq; **von ~ auf** cavanlıqdan; **2.** gənclər, cavanlar, böyüyən nəsil.
Júgend || bewegung *f* gənclər hərəkatı; **~freund** *m* gənclik dostu; **~fürsorge** *f* uşaqlara qayğı; **~gericht** *n* həddi-büluğa çatmamışların işinə baxan məhkəmə;
júng || fräulich *a* **1.** bakir, bakirə; **2.** toxunulmamış, əl dəyməmiş; **~e Erde** xam torpaq.
Júng || geselle *m* subay kişi.
Jüngling *m* (1) gənc, cavan oğlan.
jüngst I *a* (*jung* 'un *superl* 'i) **1.** ən kiçik; **2.** yaxın keçmişdəki, bu günlərdəki; **~e Zeit** son zamanlar; **~e Ereignisse** son hadisələr; **II** *adv* bir az bundan qabaq.
jüngstens, jüngsthin *adv* bir az bundan qabaq, bu günlərdə.
Júni *m* -(s), -s iyun, iyun ayı.
júnior *a inv* kiçik, balaca (*yaşca*).
Júnker *m* (9) **1.** [illegible]

Kk

K, k *n inv alman əlifbasının on birinci hərfi.*
Kabále *f* (11) **1.** məkr; intriqa, fitnə-fəsad; **2.** [illegible]
kábbeln (sich) *dan.* dalaşmaq, savaşmaq.
Kábel *n* (2) **1.** kabel; **2.** tros, lövbər burazı.
Kábel || anschlúß *m* kabellə birləşdirmə; **~bericht** *m* kabel vasitəsi ilə məlumat (*telegraf*); **~gatt** *n* (13) (*pl həmç.* **~gatts**) *dəniz.* buraz qoymaq üçün yer (*gəmidə*).
Káffee || brenner *m* qəhvəqovuran qab; **~ersatz** *m* qəhvə surroqatı; **~haus** *n* qəhvəxana; **~kanne** *f* qəhvədan; **~klatsch** *m* xəbərçilik, dedi-qodu.
Káffer *m* (9) zənci.
Käfig *m* (1) qəfəs.
kahl *a* **1.** çılpaq, lut (*ağac*); **2.** daz; **3.** yunsuz (*heyvan*); **4.** *məc.* kasıb, dilənçi; ◊ **eine ~e Ausrede** əsassız bəhanə; **er ist kapp und ~** o tamamilə lütdür (*yoxsuldur*); **j-n kapp und ~ berauben** kimisə tamamkamal soymaq.
Káhl || kopf *m* **1.** dazbaş; **2.** keçəl.

Kàlb || fleisch *n* dana əti; **~leder** *n* dana gönü, dana dərisi.

Kálbs || braten *m* qızardılmış dana əti; **~brust** *f* dana döşü; **~keule** *f* dananın dal ayağı; **~kopf** *m* dana başı; *məc.* danabaş.

Kaldáune *f* (11) *çox vaxt pl* içalat, iç.

Kalénder *m* (6) kalendar, təqvim.

Kalésche *f* (11) fayton.

Kalfáktor *m* (6), **Kalfáktor** *m* **-s, -tóren** 1. xidmətçi, süpürgəçi (*qazamatda*); 2. *məc.* xəbərçi, çuğulçu.

Káli || aláun *m* kalium zəyi.

Kalíber *n* (6) *tex. hərb.* kalibr, ölçü.

kalibríeren *vt* kalibrini yoxlamaq.

Káli || düngung *f k.t.* kaliumlu gübrə.

Kalíf *m* (8) xəlifə.

Káliko *m* **-s, -s** *tekst.* nazik çit; kolenkor (*pambıq parça növü*).

Kalk *m* (1) əhəng; **mit ~ bewerfen** malalamaq, suvaq çəkmək; **gelöschter ~** söndürülmüş əhəng.

Kálk || bewurf *m* mala, suvaq; **~brennerèi** *f* əhəng yandıran zavod.

kálken *vt* 1. əhənglə ağartmaq; 2. *k.t.* əhənglə gübrələmək.

Kálk || grùbe *f* kirəc quyusu, əhəng söndürülən çuxur (*yer*).

kálk || haltig, kálkig *a* tərkibində əhəng olan, əhəngli.

Kálk ||mörtel *m tik.* əhəng çamırı (palçığı); **~stein** *m* əhəng daşı.

Kalkúhn *n* (1) *zool.* loş, hindxoruzu.

kalkulíeren *vt, vi* haqq-hesab etmək, hesablamaq (*malın maya və satış qiymətini*).

Kalligraphíe *f* (11) kalliqrafiya, xəttatlıq.

Kalmäuser *m* (6) *istehz.* 1. xülyaçı, xəyalpərvər; 2. mizantrop, adamdan qaçan; 3. xəsis, simic.

Kalmück (e) *m* (8) kalmık.

Kaloríe *f* (11) *fiz.* kaloriya.

Kalótte *f* (11) 1. araqçın, təsək; 2. *riyaz.* yarımkürə.

kalt *a* 1. soyuq; **~ machen, ~ werden lassen** soyutmaq; **~ stellen** soyutmaq (*xörəyi və s.*); **~er Aufschnitt, ~e Küche** soyuq yemək; **es überläuft mich ~** mənə soyuqdur; 2. *məc.* soyuqqanlı, laqeyd, etinasız, maraqsız; **das läßt mich ~** bu məni maraqlandırmır; **~ bleiben** bir şeyə qarşı soyuqqanlı olmaq; **weder ~ noch warm sein** etinasız (laqeyd) olmaq; ◊ **~ und warm aus einem Munde blasen** ikiüzlülük etmək.

kált || blútig *a* soyuqqanlı, laqeyd, etinasız; sakit.

Kälte *f oh. pl* 1. soyuq; şaxta; 2. *məc.* soyuqluq, sərtlik, etinasızlıq; **anhaltende ~** soyuqlar.

Kälte || anlage *f tex.* soyuducu qurğu.

kálten *vi* (*s*) soyumaq.

kälten *vt* soyutmaq.

kált || herzig *a məc.* daşürəkli, sərt, mərhəmətsiz, soyuq.

kált || machen *vt məc.* öldürmək.

kált || schnäuzig *a dan.* soyuq, laqeyd, rəhmsiz, daşürəkli.

kált || stellen *vt məc.* nüfuzunu azaltmaq; kənar etmək (*işdən*).

Káltwasser || heilanstalt *f tib.* su müalicəxanası; **~kur** *f* su müalicəsi, su ilə müalicə, hidroterapiya.

Káltwerden *n* soyuma, soyudulma.

kalzinieren *vt tex.* bişirmək, közərtmək, sulamaq.

kam "kommen" *felinin impf*'i.

Kambüse *f* (11) *dəniz.* kambuz (*gəmi mətbəxi*).

Kamée *f* (11) kameya (*daş və ya balıqqulağından hazırlanan bəzək*).

Kamél *n* (2) 1. *zool.* dəvə; 2. *məc.* axmaq; **einhöckeriges ~** 1) birgüvənli (birhürgüclü) dəvə; 2) axmaq, qanmaz (*söyüş*).

Kamél || führer dəvəçi; peşəkçi, sarb; **~haar** *n oh. pl* dəvə yunu.

Kamerád *m* (8) yoldaş, dost.

Kamerádschaft *f* 1. *oh. pl* dostluq, yoldaşlıq; 2. dostlar.

kamerádschaftlich I *a* yoldaşlıq, dostluq; **II** *adv* dostcasına, yoldaşcasına.

Kámera || mann *m* (*pl* **-männer** və **-leute**) kinooperator.

Kamílle *f* (11) *bot.* çobanyastığı, mollabaşı (*çiçək*).

Kamìn *m* (1) 1. kamin; 2. buxarı; 3. şaquli dar dərə; ◊ **in den ~ schreiben*** üstündən qələm çəkmək; ≡ əlini üz; yaz buza.

Kamìn || feger *m* buxarı təmizləyən; **~schirm** *m*, **~vorsetzer** *m* buxarı sipəri/ekranı.

Kamisól *n* (2) *köhn.* kamzol (*qolsuz qısa kişi paltarı*).

Kamm *m* (1*) 1. daraq; **ihm schwillt der ~** *dan.* 1) o özünü öyür; 2) o qəzəblənir; ◊ **alles über einen ~ scheren*** *məc.* hamıya bir cür yanaşmaq; 2. dağ silsiləsi; 3. pipik (*xoruzda*); 4. *tex.* diş (*çarxda, mişarda*); 5. boyun hissəsi (*ət*).

kämmen 1. *vt* daramaq; 2. **sich ~** daranmaq.

Kámmer *f* (11) 1. balaca otaq; hücrə; 2. palata; 3. *tex.* qutu, kater, kipkəc; 4. *hərb.* təchizat anbarı, cəbhəxana; 5. palata (*parlamentdə*); 6. mədəcik (*ürək*).

Kámm || garn *n* kamvol (*daraqşəkilli*) ipliyi; triko (*parça*); **~rad** *n tex.* dişli çarx; **~wolle** *f* daranmış yun.

Kampágne [-'panjə] *f* (11) 1. kampaniya; 2. *hərb.* yürüş, səfər.

Kampf *m* (1*) 1. mübarizə; vuruş, döyüş (*um A*); **der ~ ums Dasein** yaşamaq uğrunda mübarizə; **~ auf Leben und Tod** ölüm-dirim mübarizəsi; 2. *idm.* yarış, döyüş.

Kámpf || ansage *f* çağırış (*döyüşə*); **~bahn** *f idm.* yürüş yolu.

kámpf || bereit *a* döyüşə hazır.

kämpfen *vi* (*um, für A mit D gegen A*) mübarizə aparmaq, vuruşmaq, döyüşmək; **j-n zu Boden ~** kimisə yerə yıxmaq; **mit dem Lachen ~** gülməyini güclə saxlamaq.

Kámpfer *m* **-s,** *oh. pl* kamfora.

Kämpfer *m* (6) döyüşçü, mübariz; əsgər; vuruşan; *məc.* müdafiəçi, tərəfdar.

kämpferisch *a* mübariz, döyüşkən.

kámpf || erprobt *a* döyüşdə sınaqdan çıxarılmış.

kámpf || fähig *a* döyüş bacarığı olan, döyüşə yarayan, döyüşə qabil.

Kámpf || flieger *m* 1. təyyarəçi (*döyüş təyyarəsində*); 2. hərbi təyyarə; **~flug || zeug** *n* hərbi təyyarə; **~gas** *n* zəhərləyici maddə; **~genosse** *m* döyüş (mübarizə) yoldaşı; silahdaş; **~hahn** *m məc. dan.* davakar, dalaşqan; **~lust** *f oh. pl* davakarlıq; mübarizə coşqunluğu.

kámpf || lustig *a* davakar; *məc.* mübariz, cəngavər.

Kámpf || mittel *n* döyüş aləti; **~platz** *m* bax: **Kampfstätte; ~richter** *m* arbitr; hakim; **~ruf** *m* hərbi çağırış; **~spiel** *n* yarış; hərbi oyun; **~stätte** *f* 1. səhnə, meydan; 2. döyüş meydanı.

kámpf || unfähig *a* döyüş bacarığı olmayan, döyüşə qadir olmayan.

Kámpf || wagen *m* 1. tank; 2. zirehli qatarın polad döşəməsi.

Kanál *m* (6*) 1. kanal; 2. *tib.* axacaq.

Kanalisátion *f* (10) kanalizasiya, çirkarx.

Kánapee *n* **-s, -s** taxt, yastıqlı divan.

Kanárien || vogel *m zool.* sarı bülbül.

Kandáre *f* (11) dəhnə (*yüyənin atın ağzına taxılan hissəsi*); ◊ **j-n in / an die ~ nehmen*** kiminsə ipini yığışdırmaq.

Kándel || zucker *m* nabat.

Kandidát *m* (8) namizəd.

kandíeren *vt* şəkərləşdirmək, xarlandırmaq.

Kándis *m inv,* **Kándis || zucker** *m* nabat şəkəri, nabat.

Kanéel *m* (1) *bot.* darçın.

Kánevas [kanəvas] *m* **-ses, -se** kanva.

Känguruh *n* (2) (*həmç.* **-s, -s**) *zool.* kenquru.

Kanìn *n* (2) dovşan xəzi, ev dovşanı xəzi.

Kanìnchen *n* (7) *zool.* adadovşanı.

Kanìster *m* (6) bidon, kanistr; böyük şüşə (*səbətdə*).

kann "können" *felinin 3-cü şəxs tək präs-i*; **man ~** mümkündür, olar; **man ~ nicht** olmaz.

Kánne *f* (11) qab (*lüləkli*), parç, səhəng; ◊ **zu tief in die ~ gucken** *məc.* keflənənə qədər içmək; **es gießt (wie) mit ~n** yağış elə bil vedrədən tökülür.

Kánne || gießer *m dan.* siyasətbaz, boş-boş danışan.

kannelíert *a tex.* novşəkilli.

Kánnen || blume *f bot.* ağ suzanbağı.

Kannibále *m* (9) insan əti yeyən, adamyeyən.

Kanonáde *f* (11) arası kəsilməyən top atəşi, güclü top atəşi.

Kanóne *f* (11) 1. *hərb.* top; 2. *məc.* sözü keçən, nüfuzlu adam; **das ist unter aller ~** bu tənqidə layiq deyil; ◊ **nach / auf Spatzen mit ~n schießen** topla sərçə ovuna çıxmaq.

Kanónen || boot *n dəniz.* kanonerka (*orta kalibrli topları olan itigedən sahil keşikçi gəmisi*); **~donner** *m oh. pl hərb.* top

gurultusu; **~futter** *n oh. pl məc.* qırğına gönderilən əsgərlər; **~kugel** *f hərb.* top güllәsi; **~ofen** *m tex.* silindrşəkilli dəmir soba.

Kanonïer *m* (1) *hərb.* topçu (*sıravi əsgər*).

Kánte *f* (11) **1.** kənar, qabırğa, çıxıntı; **2.** haşiyə, köbə, kənar; ◊ **Geld auf die hohe ~ legen** dar günə pul yığmaq; **an allen Ecken und ~n** hər yanda, hər tərəfdə; **3.** çörəyin qırağı.

Kántel *m* (6), *n* (6) dördüzlü xətkeş.

kánten *vt* **1.** haşiyələmək, haşiyə çəkmək; **2.** *tex.* aşırtmaq, yanakı qoymaq.

Kánt || haken *m dəniz.* qarmaqlı çəngəl; ◊ *j-n* **am / beim ~ kriegen / nehmen** *dan.* kimisə danlamaq.

Kantíne *f* (11) yeməkxana, bufet (*fabrikdə, idarədə*).

Kantón *m* (1) kanton (*bəzi ölkələrdə inzibati ərazi bölgüsü*); dairə (*ərazi bölgüsü vahidi*).

kantonïeren I *vt hərb.* mənzillərdə yerləşdirmək (*qoşunu*); **II** *vi* mənzillərdə yerləşmək.

Kantoníst *m* (8) *tar.* hərbi vəzifəli; ◊ **ein unsicherer ~** *dan.* etibarsız adam.

Kanüle *f* (11) *tib.* inyeksiya iynəsi.

Kanzléi *f* (10) dəftərxana.

Kap *n* (2) (*pl həmç.* -s) **1.** *coğr.* burun; **2.** dağ ətəyi.

kapábel *a* qabiliyyətli, bacarıqlı.

Kapáun *m* (1) axta xoruz.

Kapazität *f* (10) **1.** qabiliyyət, bacarıq, istedad; **2.** *məc.* görkəmli (*istedadlı*) mütəxəssis; ağıllı adam; **er ist eine ~** o, görkəmli mütəxəssisdir; **3.** *tex.* istehsal qüdrəti; **4.** həcm, tutum.

Kapélle I *f* **1.** *din.* kiçik kilsə; **2.** xor, orkestr.

Kapélle II *f* (11) *tex., kim.* buta (*içində qızılgümüş əridilən qab*).

Kapéll || meister *m teat.* kapelmeyster, dirijor.

Káper I *f* (11) *bot.* yerqulağı, kapers; **II 1.** pirat, dəniz qulduru; **2.** pirat gəmisi.

kápern I *vt* **1.** gəmini ələ keçirmək; **2.** *dan.* kimisə tapmaq; **II** *vi* dəniz quldurluğu etmək.

kapïeren *vt dan.* qanmaq.

kapillár *vt inv.* kapillyar, tük.

kapitál *a* **1.** baş, əsas, başlıca; **2.** üstün, artıq, çox yaxşı.

Kapitál *n* (2) (*pl həmç.* -i || en) kapital, fond; **konstantes ~** sabit kapital; **variables ~** dəyişən kapital; **zirkulierendes ~** dövriyyə kapitalı; **fixes ~** əsas kapital; **totes ~** ölü kapital; **aus** *etw.* **~schlagen*** *məc.* bir şeydən gəlir əldə etmək, bir şeydən xeyir görmək.

Kapitál || anlage *f iqt.* kapital qoyuluşu.

Kapitále *f* (11) paytaxt.

kapitalsíeren *vt iqt.* kapitala çevirmək.

Kapitalísmus *m* -, *oh. pl* kapitalizm.

kapitalístisch *a* kapitalizm, kapitalist.

Kapitál || junge *m,* **~kerl** *m dan.* afərin, qoçaq, çox yaxşı oğlan.

Kapitän *m* (1) *hərb. dəniz.* kapitan; **~ zur See** birinci dərəcəli kapitan.

Kapitel *n* (6) fəsil (*kitabda*); **das ist ein ~ für sich** bu ayrı məsələdir; **das ist ein trauriges ~!** bu, kədərli bir hadisədir!

Kapitulatión *f* (10) **1.** təslim olma; **2.** *hərb.* müddətindən artıq hərbi qulluğa daxil olma.

kapitulíeren *vi* təslim olmaq.

Káppe *f* (11) **1.** burut, papaq; kartuz (*qabağı günlüklü şapka*); araqçın, təsək; başlıq; **2.** *tex.* qapaq, örtü, üz; **3.** çəkmənin burnu; ◊ *etw.* **auf seine (eigene) ~ nehmen** bir şeyin məsuliyyətini öz üzərinə götürmək; *j-m* **eins auf die ~ geben** kiməsə qulaqburması vermək; **Gleiche Brüder, gleiche ~n** *ata. söz.* ≡ Kor atın da kor nalbəndi olar; **Einem jeden Narren gefällt seine ~** *ata. söz.* ≡ Heç kim öz ayranına turş deməz.

káppen *vt* **1.** ağacların (kolların) başını kəsmək; **2.** heyvanları axtalamaq (*burmaq*); **3. Stiefel ~** çəkməyə burun salmaq; **4.** *ovç.* şahinin başına şişcik taxmaq; **5.** *məc.* qulaqburması vermək.

Kápp || hahn *m* axta xoruz; **~naht** *f* qoşa tikiş.

Kapríce [ka'pri:sə] *f* (11) şıltaqlıq, naz; tərslik.

kapriziös *a* şıltaq, inad, öz bildiyini edən; tərs.

Kápsel *f* (11) futlyar; qutu; saatın gövdəsi; *tex.* qəlib, örtük qapaq (*mexanizmlərdə*).

kapútt *a* **1.** sınıq, qırıq, xarab olmuş; məhv olmuş; **2.** üzgün, gücdən düşmüş; **~ gehen** 1) məhv olmaq, həlak olmaq, puç olmaq; 2) gəbərmək, ölmək (*heyvan*); **~ machen** sındırmaq, xarab etmək; *j-n* **~ machen** kimisə var-yoxdan çıxarmaq; **~schlagen** sındırmaq.

Kapúze *f* (11) başlıq; kłobuk (*ucu şiş rahib papağı*); kapor (*çənənin altında lentlə bağlanan uşaq və ya qadın papağı*).

Karáffe *f* (11) qrafin, şüşə su qabı.

Karambolage [karambo'la:ʒə] *f* (11) **1.** *bil.* karambol (*bilyarda aid*); **2.** *məc.* toqquşma.

Karáusche *f* (11) *zool.* dabanbalığı.

Karból *n* -s, **Karból || säure** *f oh. pl kim.* karbol turşusu.

karbonísieren *vt* kömürə döndərmək, yandırıb xarab etmək.

Kardamóm *m* (1), *n* (2) *bot.* hil (*ədviyyə*).

Kárde *f* (11) **1.** *bot.* çobandarağı; **2.** *tex.* karda.

kardiál *a anat., tib.* ürək.

kardinál *a* başlıca, əsas.

Kardinál || frage *f* baş (əsas) məsələ; **~punkt** *m* əsas maddə; **~zahl** *f qram.* miqdar sayı.

karélisch *a* karel.

Karénz *f* (10), **Karénz || zeit** *f* gözləmə vaxtı (*müddəti*).

karessíeren *vt* oxşamaq, əzizləmək.

Karfiól *m* (1) *lahc.* gül kələm.

Karfúnkel *m* (6) *miner.* karbunkul (*qiymətli daş*).

karfúnkeln *vi* parıldamaq.

karg *a* **1.** simic, xəsis, acgöz; **mit** *etw.* **~sein** nəyəsə simiclik etmək; **~e Antwort** qısa və aydın cavab; **2.** miskin, yoxsul, kasıb.

kärglich *a* kasıb, yoxsul, cüzi.

karíert *a* dama-dama.

Káries *f oh. pl tib.* sümük çürüməsi xəstəliyi; karioz (*dişin çürüyüb dağılması*).

karikíeren *vt* karikatura şəklində təsvir etmək.

karmesìn || rot *a,* **karmìn || farben,** al-qırmızı (*rəng*).

Kárneval *m* (1) karnaval.

Karnìckel *n* (6) **1.** adadovşanı; **2.** *məc.* təqsirkar; **3.** tərs (*adam*).

Káro *n* -s, -s romb.

Karósse *f* (11) fayton.

Karosserïe *f* (11) gövdə, ban (*avtomobildə*).

Karótte *f* (11) yerkökü (kök).

Kárpfen *m* (7) çəki balığı; **~könig** *m* aynalı çəki balığı.

Kárre *f* (11), **Kárren** *m* (7) əl arabası; ◊ **die ~ aus dem Dreck ziehen*** *dan.* hər hansı bir işi yoluna qoymaq; **die ~ in den Dreck fahren* / schieben*** işi düyünə salmaq; **die ~ läuft schief** *dan.* iş fırıqdır.

kárren I *vt* aparmaq (*əl arabası ilə*); **II** *vi məc.* sürünmək, yavaş-yavaş getmək.

Karriére *f* (11) **1.** karyera, mənsəb; **2.** çapma, səyirtmə (*atlarda*).

Karrierïst *m* (8) karyerist, vəzifəpərəst.

Kárrner *m* (6) arabaçı.

Karst *m* (1) kərki, külüng.

Kartátsche *f* (11) karteç (*içi qırma ilə doldurulmuş top güllәsi, qırma*).

Kárte *f* (11) **1.** xəritə; **2.** poçt kartoçkası; **3.** bilet (*teatr, dəmiryol*); **4.** kart (*oyun üçün*); **ein Spiel ~n** bir dəst oyun kartı; **5.** menyu.

Kartéi *f* (10) kartoteka.

Kárten || haus *n,* **~häuschen** *n* **1.** oyuncaq ev, əmanətəbənd (*həmç. məc.*); **2.** *məc.* xəyala qapılma.

Kárten || kunde *f oh. pl* kartoqrafiya; **~spiel** *n* kart oyunu; **~tasche** *f hərb.* səhra çantası.

kartíeren *vt* xəritə çəkmək.

Kartóffel *f* (11) kartof, kartof dənəsi; ◊ **~n im Strumpf haben** corabı cırıq olmaq.

Kartón [-tɔ̃:] *m* (1) və -s, -s **1.** karton (*qalın kağız*); **2.** karton qutu; **3.** qovluq; karton cild (*kitab üçün*).

kartonïeren *vt* karton cild çəkmək.

Kartúsche *f* (11) **1.** *hərb.* barıt kisəsi (*güllədə*); **2.** *hərb.* patron çantası.

Karussél *n* (2) karusel.

kasáchisch *a* qazax; **Kasachische Republik** Qazaxıstan Respublikası.

Käse *m* -s, *oh. pl* **1.** pendir; **2.** kəsmik; ◊ **das ist doch alles ~** *dan.* bunları boş sözdür (uydurmadır); **er ist drei ~ hoch** *dan.* onun boyu lap balacadır.

käse || artig *a* pendirəoxşar; **~bleich** *a* kətan rəngində, ölü rəngində.

Käse || kuchen *m* kəsmikli qoğal.

käsen *vi* dələmə tutmaq; südü mayalamaq,

Kásten *m* (7, 7*) **1.** qutu, yeşik; sandıq; şkaf; **2.** *mətb.* yığım qutusu; **3.** *hərb.* sandıq

gözü meşədədir; Pişiyin peşəsi siçan tutmaqdır; **Vögel, die zu früh singen, holt**

Káukasus *m coğr.* Qafqaz; Qafqaz dağları.

qorxudan boğazım quruyub; **sich** (*D*) **die ~ ausschreien*** qışqırmaqdan boğazı tutulmaq; **sich** (*D*) **die ~ putzen / schmieren** boğazını yaşlamaq; *etw.* **in der ~ haben** səsi tutulmaq; xırıldamaq; **das Messer an der ~ haben** ağır vəziyyətdə olmaq; *j-n* **das Messer an die ~ setzen** bıçağı kiminsə boğazına dirəmək; **aus voller ~ lachen** ucadan gülmək; **aus aller ~ schreien*** var gücü ilə qışqırmaq; **sein Vermögen / Geld durch die ~ jagen** var-yoxunu içkiyə xərcləmək; **er hat Gold in der ~** onun boğazı qızıldır (*gözəl səsi var*) **2.** oyuq, nov, navalça.

kéhlen *vt* **1.** *tikin.* fiqurlu rəndə ilə rəndələmək; **2.** içalatını təmizləmək (*balığın*).

Kéhl || **kopf** *m anat.* qırtlaq.

Kéhr || **besen** *m* süpürgə.

Kéhre *f* (11) dönmə, döndərilmə (*yol haqqında*).

kéhren I *vt* **1.** çevirmək, döndərmək; **2.** astarını üzünə çevirmək; **3.** silib süpürmək, təmizləmək; süpürmək (*süpürgə ilə*); **II sich ~** (*an A*) diqqət yetirmək (*kiməsə, nəyəsə*); **sich an nichts ~** *məc.* heç nə ilə hesablaşmamaq; **in sich gekehrt** fikrə dalmış, fikirli, dalğın.

Kéhricht *m, n* -(e)s, *oh. pl* **1.** zibil; **2.** *məc.* zir-zibil, cır-cındır; murdar (*adam*).

Kéim || **reim** *m* nəqərat; **~seite** *f* astar üzü.

kehrt! *hərb.* geriyə dön! (*əmr*); **~ marsch!** *hərb.* geriyə addımla marş!

kéhrt || **machen** *vi* **1.** *hərb.* geriyə dönmək; **2.** geri qayıtmaq.

Kéhrt || **wendung** *f hərb.* geriyə dönmə.

Kéhr || **um** *m* -s, *oh. pl* ◊ **im ~** bir anda, göz qırpımında, tez.

Kehr || **wieder** *m, n* -s, *oh. pl* dalan.

Kéil || **kissen** *n* mütəkkə; **~schrift** *f* mixi xətt, mixi yazı; **~verschluß** *m hərb.* pazlı sürgü (*topda*).

Keim *m* (1) *biol.* rüşeym, embrion, zoğ, cücərti; *məc.* başlanğıc, toxum, rüşeym; **~e treiben*** zoğ atmaq (*həmç. məc.*); **das Übel im ~ ersticken** *məc.* yamanlığı beşiyində boğmaq.

Kéim || **drüse** *f anat.* cinsiyyət vəzi.

kéimen *vi* (*h, s*) *biol.* cücərmək, göyərmək; *bot.* zoğ atmaq; inkişaf etmək (*həmç. məc.*).

Kéim || **fähigkeit** *f oh. pl* cücərmə qabiliyyəti, bitmə qabiliyyəti.

kéim || **frei** *a biol.* sonsuz, dölsüz, döl verməyən.

Kéimung *f* (10) **1.** doğuluş, yaranış; **2.** embrionun/rüşeymin inkişafı.

kein *pron indef* (*isimsiz m* **~er,** *f* **~e,** *n* **~es**) heç bir, heç kəs; **~er von ihnen** onlardan heç biri; **auf ~en Fall** heç bir vəchlə, heç cürə; **~ Wort!** artıq söz lazım deyil!

kéinen || **falls** *adv* bax: **keinesfalls.**

kéinerlei *adv* heç bir; **auf ~ Weise** heç bir vəchlə, heç cür.

kéiner || **seits** *adv* heç bir tərəfdən.

kéines || **falls** *adv* heç bir yolla, heç cürə, heç bir vəchlə; **~wegs** *adv* əsla, qətiyyən.

kéin || **mal** *adv* heç vaxt, heç bir dəfə də; **Einmal ist ~** *ata. söz.* Bir kərədən bir şey çıxmaz.

Kéitel *m* (1) balıq tutan tor.

Kelch *m* (1) **1.** kasa, qədəh, piyalə; **2.** *bot.* kasacıq, piyalə.

Kélch || **blatt** *n bot.* kasayarpaqlı; **~glas** *n* şüşə qədəh (badə).

Kélle *f* (11) **1.** çömçə; **2.** *tex.* kəmçə.

Kéller *m* (6) zirzəmi.

Kéllerassel *f zool.* məryəmqurdu.

Kellerei *f* (10) **1.** çaxır anbarı; **2.** piyoxana.

kénntlich *a* görkəmli, nəzərə çarpan; **sich ~ machen** görünmək, bəlli olmaq; seçilmək; tanınmaq.

Kénntnis *f* (3) **1.** *oh. pl* məlumat; **zur ~ nehmen*, ~ nehmen von** (*D*) nəzərə almaq; qeyd etmək; **das entzieht sich meiner ~** bu barədə mənim heç bir məlumatım yoxdur; **2.** (*in D*) bilik, bilgi; **er hat gründliche ~se in der Mathematik** o, riyaziyyatdan köklü bilgiyə malikdir; **in ~ setzen** xəbərdar etmək.

Kénntnisnahme *f oh. pl* xəbərdar olma; **zur ~** məlumat üçün, məlumata görə.

Kénn || **wort** *n* (*pl* **-wörter**) parol; **~zeichen** *n* əlamət, nişanə; *tib.* simptom.

kénn || **zeichnen** *vt* **1.** qeyd etmək, işarə qoymaq; ifadə etmək, göstərmək; **2.** xarakterizə etmək.

kénn || **zeichnend** *a* xarakterik, səciyyəvi.

Kénn || **zeichnung** *f* işarə, əlamət; **~ziffer** *f riyaz.* **1.** loqarifmin tam hissəsi; **2.** göstərici, indeks.

kéntern I *vt dəniz.* gilə batırıb çevirmək; **II** *vi* (*s*) gilə batırıb yanı üstə çevrilmək (*gəmi*).

Kerámik *f* (10) **1.** *oh. pl* saxsı, dulusçuluq; **2.** saxsı şeylər.

Kérbe *f* (11) kərtik, dişək; ◊ **mit** *j-m* **dieselbe ~ hauen*** *dan.* birlikdə iş görmək, eyni məqsədi güdmək.

kérben *vt* kərtik açmaq; diş-diş etmək, diş açmaq.

Kérb || **holz** *n* xaz, birka (*üzərində nömrə və yazı olub mal taylarına və s. bağlanan taxta parası*); ◊ *etw.* **auf dem ~ haben** 1) nədəsə günahkar olmaq; 2) borcu olmaq; **~tier** *n zool.* cücü (həşərat).

Kérker *m* (6) həbsxana.

Kérker || **haft** *f* həbs cəzası; **~meister** *m*

~ der Frage məsələnin kökü (mahiyyəti); ◊ **des Pudels ~** işin əsli, mahiyyəti.

Kérn || **frage** *f* əsas məsələ; **~frucht** *f bot.* dənli bitkilər; **~gehäuse** *n bot.* iç (*meyvədə*).

kérn || **gesúnd** *a* çox sağlam, tamamilə sağlam; zırpı.

Kérn || **holz** *n* **1.** *bot.* ağacın özəyi; **2.** möhkəm ağac (*taxta*); ən yaxşı meşə materialı.

kérnig *a* **1.** dənəvər, dən-dən; **2.** təravətli; sağlam; **eine ~ e Rede** təsirli nitq; **~e Gesundheit** möhkəm cansağlığı.

Kérn || **obst** *n bot.* toxumlu meyvələr (*armud, alma* və s.); **~punkt** *m* əsas məsələ, mahiyyət; **~schuß** *m hərb.* düzünə atəş; **~seife** *f* əla sabun; **~truppen** *pl* özək dəstələr; seçmə ordu hissələri; **~waffe** *f* atom silahı.

Kérze *f* (11) şam.

kérzen || **geráde I** *a* dümdüz; **II** *adv* dübbədüz.

Késcher *m* (6) əl toru (*balıq tutmaq üçün*).

keß *a dan.* **1.** qəşəng, əla; **2.** həyasız, abırsız.

Késsel *m* (6) **1.** qazan, çuqun qazan; **2.** *coğr.* həvzə, böyük çuxur, vulkan ağzı; **3.** *hərb.* mühasirə, mühasirəyə düşmə.

késsel || **braun** *a* mis rəngli, mis-qəhvəyi rəngli.

Késsel || **flicker** *m* qalayçı, lehimçi, lehimləyici; **~macher** *m* qazançı, tiyançı (*usta*).

késseln *vt* **1.** *ovç.* yuva qazmaq; **2.** təmir etmək; lehimləmək.

Késsel || **pauke** *f* nağara; **~raum** *m* qazanxana; **~schmied** *m* qazançı, tiyançı (*usta*); **~stein** *m oh. pl* ərp (*qazanda*); **~treiben** *n* **1.** dövrəyə alaraq ovlama (*qabanı*); **2.** *məc.* təqib etmə, cana gətirmə.

Kéßler *m* (6) qazançı, tiyançı (*usta*).

Kétte *f* (11) **1.** zəncir; **2.** boyunbağı; **3.** *pl* buxov, zəncir qandal; **4.** qatar, çərçə, sıra;

talcyi ilə bağlamaq; **II sich ~ 1.** birləşmək, qapanmaq; **2.:** (*an D*) bağlanmaq, kiməsə bənd olmaq.

Kétten || brücke *f* asma körpü; **~egge** *f k.t.* zəncirli mala; **~geklirr** *n* zəncir cingiltisi; **~glied** *n* zəncir halqası; **~hund** *m* zəncirlənmiş it; quduz it.

Kétzer *m* (6) **1.** *din.* asi, kafir; **2.** azadfikirli, başqa cür düşünən.

kétzerisch *a* **1.** *din.* küfr; **2.** azadfikirli.

kéuchen *vi* təngnəfəs olmaq, ləhləmək, tövşümək; tıncıxmaq.

kéuchend *a* ləhləyə-ləhləyə, tövşüyə-tövşüyə.

Kéuch || husten *m tib.* göyöskürək.

Kéule *f* (11) **1.** dəyənək; toppuz; **2.** dal ayaq, bud (*camdəkdə*); ◊ **es friert ~n** elə soyuqdur ki, adamın ilikləri donur.

kéusch *a* bakir, əxlaqlı, ismətli.

Kéusch || kraut *n bot.* küsdüm ağacı, mimoza.

Khaki ['ka:ki:] *m* -, *oh. pl* xaki (*tutqun torpaq*) rəngli parça.

Khan [ka:n] *m* (1) *tar.* xan.

Khanát [ka'na:t] *n* (2) *tar.* xanlıq.

kìchern *vi* istehza ilə gülmək, bığaltı gülmək.

kìcksen *vi* kiks etmək (*bilyard oyununda şarı kiylə yanlış vurmaq*).

Kid *n* -s, -s layka (*yumşaq dəri növü*).

Kiebitz *m* (1) **1.** *zool.* çökükburun; **2.** azarkeş (*futbolda, şahmatda* və s.).

Kiefer I *m* (6) çənə.

Kiefer II *f* (11) *bot.* şam ağacı.

Kiefer || höhle *f anat.* haymor boşluğu (*burunun əlavə boşluqlarından biri*); **~knochen** *m anat.* çənə sümüyü.

kiefern *a* şam.

Kiekindiewelt *m* -s, -s *dan.* uşaq, körpə (*təcrübəsiz mənasında*).

Kiel I *n coğr.* Kil (*şəhər adı*).

Kiel II *m* (1) lələyin gövdəsi; *bot.* gövdə, saplaq (*bitkidə*).

Kiel III *m* (1) *dəniz.* gil (*gəmidə*).

Kíel || flosse *f av.* şaquli stabilizator; **~flügel** *m mus.* simbal (*musiqi aləti*).

kíel || holen *vt* **1.** *dəniz.* gəmini təmir üçün əymək; **2.** çox sərt cəzalandırmaq.

Kíel || raum *m dəniz.* tryum (*gəmi anbarı*); **~schwein** *n dəniz.* kilson; **~wasser** *n oh. pl dəniz.* kilvater (*gəmi izi*).

Kíeme *f* (11) qəlsəmə.

Kien *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** qatranlı ağac; **2.** şam ağacının tilişkəsi.

Kíen || apfel *m* iynəyarpaqlı ağacların qozası, şam ağacı qozası.

kíenig *a* qatranlı.

Kíen || öl *n oh. pl* skipidar yağı; **~ruß** *m* şam ağacı qurumu; **~span** *m* tilişkə.

Kiepe *f* (11) **1.** zənbil, səbət (*kürəkdə aparmaq üçün*); **2.** *dan.* böyük həsir papaq.

Kies *m* (1) **1.** çınqıl; **2.** *miner.* kolçedan; **3.** *dan.* pul.

Kíesel *m* (6) **1.** çınqıl, xırda çay daşı; **2.** *miner.* çaxmaq daşı.

Kíesel || erde *f kim.* silisium oksidi; **~gur** *f oh. pl miner.* infuzorlu torpaq, kizelqur.

kíesel || haltig *a* daşlı, daş-kəsəkli.

Kíesel || stein *m* **1.** çay daşı, qənbər; **2.** *miner.* çaxmaqdaşı.

kíesig *a* kolçedanlı; çınqıllı.

kikeriki *int* quqquluqu! (*xoruz banı*).

Kilo *n* kilo.

Kilo || grámm *n* kiloqram; **~méter** *n, m* kilometr; **~wátt || stunde** *f* kilovat-saat.

Kímme *f* (11) **1.** çərtmə, kərtik; **2.** yan; **3.** kərtik (*çəllək taxtasında*); **4.** *hərb.* nişangah kəsiyi.

kímmen *vt* kərtik açmaq.

Kind *n* (5) uşaq; **das ~ meldet sich** 1) uşaq tərpənir (*ana batnində*); 2) uşaq səs çıxarır (*doğuşda*); **ein frühgeborenes / unreifes ~** yarımçıq doğulmuş uşaq; **ein unehliches / natürliches ~** bic doğulmuş uşaq; **ein ~ abtreiben** uşaq salmaq; **ein ~ bekommen / kriegen** uşaq doğmaq; **ein ~ erwarten / mit einem ~ gehen / ein ~ unter dem Herzen tragen** boylu olmaq; **von ~ auf** uşaqlıqdan; **an ~es Statt annehmen*** övladlığa götürmək; ◊ **das ~ beim rechten Namen nennen** şeyləri öz adı ilə adlandırmaq; **sich bei *j-m* lieb ~ machen** kiminsə qılığına girmək; **mit ~ und Kegel** bütün ailəsi ilə (duz torbası ilə) birlikdə; **das ~ mit dem Bade ausschütten** qaşını düzəldən yerdə vurub gözünü çıxartmaq; **~er und Narren sagen die Wahrheit** *ata. söz.* Sözün düzünü uşaqla dəlidən soruşarlar; **Gebranntes ~ scheut das Feuer** *ata. söz.* Sıyıqdan ağzı yanan çiy süddən qorxar.

Kíndbett *n* uşağa yatma; zahılıq dövrü; **im ~ sterben** uşaq üstündə ölmək.

Kinderél *f* (10) uşaqlıq, uşaq hərəkətləri; yüngüllük; **~en treiben*** özünü uşaq kimi aparmaq, şuluqluq etmək; mənasız (boş şeylə) məşğul olmaq.

Kínder || frau *f* dayə; **~fräulein** *n* tərbiyəçi qadın, mürəbbi; **~garten** *m* uşaq bağçası; **~gärtnerin** *f* **1.** uşaq bağçasında tərbiyəçi qadın; **2.** məktəb yaşına çatmamış uşaq; **~heim** *n* uşaq evi; **~klapper** *f* şaxşax (*oyuncaq*); **~krankheit** *f* uşaq xəstəliyi; **~krippe** *f* uşaq yaslisi, körpələr evi.

kínder || léicht *a* çox asan; sadə; **~lieb** *a* körpəsevər; **~los** *a* sonsuz, övladı olmayan.

Kínder || mädchen *n* dayə; **~schuh** *m* uşaq ayaqqabısı; ◊ **er hat die ~ abgelegt / ausgetreten / ausgetragen / vertreten** o, uşaqlıq yaşından çıxıb; o artıq uşaq deyil; **(noch) in ~en stecken** hələ uşaqlıq dövründə olmaq; **~spiel** *n* **1.** uşaq oyunu; **2.** *məc.* boş (əhəmiyyətsiz) şey; **~stube** *f* uşaq otağı; ◊ **eine gute ~ haben** yaxşı tərbiyə görmək; **~wagen** *m* uşaq arabası; **~wärterin** *f* bax: **Kindermädchen.**

Kíndes || beine *pl:* **von ~n an** lap körpəlikdən; **~kind** *n* nəvə; **~nöte** *pl tib.* doğuş ağrıları.

kínd || haft *a* uşaq, sadədil, sadəlövh.

Kindheit *f oh. pl* uşaqlıq; **von ~ an** uşaqlıqdan.

kíndisch *a* uşaqcasına, uşaq kimi; **sich ~ betragen*** özünü uşaq kimi aparmaq.

kíndlich *a* **1.** uşaq üçün olan; **2.** mehriban, nəvazişli; **3.** sadə, sadədil; sadəqəlb, təmizürəkli; tez inanan.

Kínds || kopf *m:* **er ist [noch] ein rechter / großer ~** o [hələ] kamala çatmamış adamdır.

Kinn *n* (2) çənə.

Kinn || backe *f,* **~backen** *m* çənə; **~bart** *m* çənəsaqqal; **~haken** *m idm.* çənəyə vurulan zərbə; **einen ~ haken landen** çənəyə vurmaq (*boksda*); **~lade** *f* (11) çənə.

Kíno *n* -s, -s kino.

Kíno || vorstellung *f* kinoseans.

Kippe *f* (11) **1.** yelləncək; **2.** *tex.* çevirən (*alət, mexanizm*); **auf der ~ stehen** *məc.* laxlamaq; təhlükə qarşısında olmaq.

kípp(e)lich *a* laxlayan, tərpənən.

kíppen I *vt* **1.** devirmək, çevirmək, yıxmaq; **2.:** **Münzen ~** *tar.* pul kəsmək; **~ und wippen** *tar.* saxta pul kəsməklə məşğul olmaq; **II** *vi* (*h, s*) müvazinəti itirmək, çevrilmək.

Kípper *m* (6) **1.** *tex.* özü çevrilə bilən gövdəli vaqon; **2.** qəlp pul kəsən.

Kípp || hebel *tex. av.* qapaqlı çiyinlik, hərəki ling; **~karren** *m tex.* çevrilə bilən vaqonetka (*balaca vaqon*); **~lore** *f d.y.* çevrilə bilən vaqon.

kípp || sicher *a av.* sabit, dayanıqlı.

Kírch || dorf *n* kənd.

Kirche *f* (11) **1.** kilsə; **2.** *dan.* ibadət.

Kírch || hof *m* qəbiristanlıq; **~tag** *m* **1.** *din.* bayram; **2.** *məc.* yarmarka; **~turm** *m* zəng qülləsi (*kilsədə*); **~ turm || politik** *f oh. pl məc.* məhdud, birtərəfli siyasət.

Kirgíse *m* (9) qırğız.

kirgísisch *a* qırğız; **die Kirgisische Republik** Qırğızıstan Respublikası.

Kírmes *f* -, -sen, **Kírmesse** *f* (11) **1.** yarmarka; **2.** dini bayram.

kírr(e) *a* **1.** ələ öyrədilmiş; **2.** *məc.* sakit, dinc (*heyvan*); *j-n* **~ machen / kriegen 1.** ələ öyrətmək; **2.** *məc.* kimisə sakitləşdirmək.

kírren *vt* **1.** ələ öyrətmək; **2.** sakitləşdirmək, yatırtmaq.

Kírsch || baum *m* albalı ağacı; **~blüte** *f bot.* albalı ləçəyi; **~branntwein** *m* albalı arağı.

Kírsche *f* (11) *bot.* albalı; ◊ **mit ihm ist nicht gut ~n essen** onun ipi ilə quyuya düşmək olmaz.

kírsch || rót *a* albalı rəngli; tünd-qırmızı.

Kírsch || wasser *n* albalı şirəsindən hazırlanmış likör.

Kíssen *n* (7) yastıq, balış.

Kíssen || bezug *m,* **~überzug** *m* yastıq (balış) üzü.

Kíste *f* (11) yeşik, qutu.

kísten || weise *a, adv* yeşiklərlə, yeşiklərdə.

Kítsch *m* -es, *oh. pl* xaltura, başdansovma iş.

Kitt *m* (1) zamaska; mastika; sement; ◊ **was kostet der ganze ~?** *dan.* hamısı bir yerdə neçəyədir?

Kíttchen *n* (7) *dan.* həbs, qazamat; **ins ~ stecken** həbsə almaq.
Kíttel *m* (6) kitel; iş xələti; bluz (*üst köynəyi*); *j-n* **beim ~ kriegen** *dan.* kiminsə yaxasından yapışmaq.
kítten *vt* yayxamaq, yapışdırmaq.
Kítze *f* (11) **1.** pişikciyəz; **2.** çopiş.
Kítzel *m* -s, *oh. pl* **1.** qıdıq; **2.** gicişmə, qaşınma; **3.** *məc.* həvəs, meyil.
kitz(e)lig *a* **1.** qıdığı gələn; **2.** *məc.* nazik, incə.
Kítz(e)lichkeit *f* (10) *məc* xırdaçılıq, vasvasılıq; son dərəcə prinsipiallıq.
kítzeln *vt, vimp* **1.** qıdıqlamaq; **2.** *məc.* zövq vermək, zövqünü oxşamaq.
Kítzler *m* (6) *anat.* klitor.
Kládde *f* (11) qaralama (*dəftər*).
Kladderadátsch *m* (1) **1.** hay-küy; gurultu, şaqqıltı; **2.** *məc.* qırğın, dava-dalaş.
kláffen *vi* görünmək, açılmaq; **zwischen Wort und Tat klafft bei ihm ein Widerspruch** onun sözü ilə əməli arasında ziddiyyət var.
Kláffen *n* -s görünüş.
kläffen *vi* **1.** hürmək, zingildəmək; **2.** *məc.* deyinmək, donquldanmaq.
Kläffer *m* (6) **1.** hürən it; **2.** *məc.* deyingən, çox danışan.
Klafter (11) sajın (*ölçü*).
kláfter || téef *a* bir sajın dərinlikdə, çox dərin.
Kláge *f* (11) **1.** fəryad, nalə, şivən; şikayət; **2.** *hüq.* iddia, tələb; ərizə; **schriftliche ~** iddia ərizəsi; **eine ~ einreichen** məhkəməyə ərizə vermək; **über** *j-n* **~ führen / erheben** kimdənsə şikayət etmək.
Kláge || geschrei *n oh. pl* fəryad, nalə.
klágen I *vt* kimdənsə şikayət etmək; *j-m* **sein Leid ~** dərdini kimsəsə söyləmək; dərdindən kimsəsə gileylənmək; **einem die Ohren voll ~** öz şikayəti ilə kiminsə qulağını doldurmaq; **II** *vi* **1.** (*über A*) şikayətlənmək (*nədənsə, kimdənsə*); **2.** (*um A*) ağlamaq, göz yaşı tökmək (*kimsəsə*).
Kläger *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** şikayətçi; **2.** *hüq.* iddiaçı.
klägerisch *a hüq.* iddiaya aid.
Kláge || ruf *m* bax: **Klágegeschrei.**
kläglich I *a* **1.** iniltili, həzin, qəmgin; **2.** yazıq, bədbəxt; **II** *adv* qəmgin-qəmgin, kədərli.
Kläglichkeit *f* (10) zavallı görkəm; miskin vəziyyət.
klamm *a* **1.** ensiz, dar; sıxılmış; **2.** mat qalmış; donmuş; **3.** rütubətli, nəm.
Klamm *f* (10) *ləhc.* dərə, dar keçid.
Klámmer *f* (11) **1.** *tex.* dəmir bənd, pərçim; sıxac, qasqac; **2.** *pl qram.* mötərizə.
klámmern I *vt tex.* dəmir bəndlə bərkitmək; **II sich ~** (*an A*) *məc.* ilişmək (*kiməsə, nəyəsə*).
Klamótte *f* **1.** qırma kərpic, kərpic qırıntısı; **2.** *dan.* cır-cındır, əsgi-üsgü.
klang "klingen" *felinin impf-'i.*
Klang *m* (1*) **1.** zəng səsi; **2.** səs, ton; **3.** *məc.* danışıq, söhbət; ad, şöhrət; **ein Name von ~** ad-san; **das gibt einen guten ~** bu, yaxşı səslənir; *məc.* bu, həmahəng səslənir; **mit Sang und ~** təntənə ilə, təmtəraqlı; musiqi və nəğmə ilə; **ohne Sang und ~** səssiz-səmirsiz.
Kláng || art *f* **~farbe** *f* tembr.
kláng || los *a* səssiz, ahəngsiz.
Kláng || nachahmung *f dilç.* səs təqlidi; **~wirkung** *f* səs təsiri.
kláng || reich *a* ahəngdar, gur səsli; **~tief** *a* dərin səsli; **~voll** *a* bax: **klángreich.**
klapp! *int* şarp!
kläppbar *a* bükülən, qatlanan.
Kläpp || bett *n* bükülüb-açılan çarpayı.
Kläppe *f* (11) **1.** qapaq; **2.** milçəkqovan; **3.** *tex.* qapaq (*borularda*); **4.** *tex.* çarpayı; **in die ~ gehen / kriechen, sich in die ~ werfen / hauen** *dan.* kölgəni qunnamaq, yatağa getmək (girmək); **5.** ağız; **eine große ~ haben** *dan.* 1) dili uzun olmaq; 2) özünü öymək; **halt die ~** *dan.* dilini dinc saxla! **mach die ~ zu!** *dan.* yum ağzını! ◊ **zwei Fliegen mit einer ~ schlagen*** bir gülləyə iki dovşan vurmaq.
kläppen I *vt:* **in die Höhe ~** yuxarı açmaq; **II** *vi* **1.** vurmaq; **2.** *məc.* düzəlmək, baş tutmaq; **die Sache klappt** *məc.* iş yağ kimi gedir.
Kläppen *n* -s, *oh. pl* çarpma, şappıldatma; **wenn es zum ~ kommt** *məc.* iş sona gəldi.
Klápper *f* (11) şaxşax.

klápper || dürr *a* çöp kimi quru; sümükləri çıxmış.
klápperig *a* **1.** şaqqıldayan, taqqıldayan; **2.** *məc.* gücsüz, taqətsiz
Klápper || bein *n* **1.** skelet kimi adam; **2.: (Freund) ~** *evf.* ölüm.
Klápper || kasten *m dan.* **1.** kökdən düşmüş piano; **2.** sınıq-salxaq avtomobil.
kläppern *vi* **1.** taqqıldatmaq, hay-küy qaldırmaq; **vor Kälte mit den Zähnen ~** soyuqdan dişləri bir-birinə dəymək; **2.** cingildəmək, səs salmaq.
Klápper || schlange *f zool.* zınqırovlu ilan; **~storch** *m zool.* leylək, hacıleylək.
Kläpp || fenster *n* nəfəslik; **~hut** *m köhn.* şapoklyak (*yığılan şlyapa, sillindr*); **~kragen** *m* qatlama yaxa.
Klaps *m* **(1, 1*)** şillə, şapalaq; **der hat wohl'nen ~** *məc.* o dəyəsən dəli olub.
klápsen *vt* şappıldatmaq; vurmaq.
klar *a* **1.** işıqlı, şəffaf; **2.** *məc.* anlayışlı, aydın; **3.** *av. dəniz.* yola düşməyə hazır; **~ Schiff!** gəmi yola hazırdır!; **~ zum Gefecht** döyüşə hazır; **~!** hazır!; **sich** (*D*) **über** *etw.* (*A*) **~ sein, über** *etw.* (*A*) **im ~en sein** nəyisə başa düşmək; nəyisə özü üçün aydınlaşdırmaq; **klipp und ~** birbaşa, maneəsiz; ◊ *j-m* **~en Wein einschenken** *dan.* kiminsə gözünü açmaq; **ins Klare bringen*** aydınlaşdırmaq; **ins Klare kommen** aydınlaşmaq, bəlli olmaq.
Klär || anlage *f* **1.** su süzgəci; **2.** durulducu hovuz.
klár || blickend *a məc* gözüaçıq, gələcəyi görən.
klären I *vt* **1.** aydınlaşdırmaq; **2.** *məc.* müəyyənləşdirmək; **3.** *kim.* təmizləmək, saflaşdırmaq; *tex.* durultmaq; **4.** *k.t.* alaq etmək; **II sich ~** aydınlaşmaq, açılmaq (*hava*); durulmaq (*çaxır*).
Klárheit *f* (10) **1.** aydınlıq, duruluq; **2.** *məc.* səlislik; **über** *etw.* (*A*) **~ gewinnen*** nəyisə özünə aydınlaşdırmaq.
klarieren *vt* **1.** gömrük rüsumu vermək; **2.** aydınlaşdırmaq.
Klarinette *f* (11) *mus.* klarnet.
klár || legen *vt* aydınlaşdırmaq, müəyyən etmək; **~ machen** *vt* **1.** izah etmək, başa salmaq; **2.** *dəniz.* gəmini hazırlamaq (*üzməyə, döyüşə*).
Klárung *f* (10) **1.** açılma (*hava*); **2.** aydınlaşdırma (*məsələ*); **3.** təmizləmə, durulma.
Klár || legung *f oh. pl* aydınlaşdırma, müəyyənləşdirmə.
klár || stellen *vt* aydınlaşdırmaq, müəyyənləşdirmək.
Klásse *f* (11) **1.** sinif (*cəmiyyətdə*); **2.** sinif otağı; **3.** dərəcə; **4.** kateqoriya; **5.** şöbə, fəsil.
Klássen || bewußtsein *n oh. pl* sinfi şüur; **~buch** *n* sinif jurnalı; **~einteilung** *f oh. pl* təsnifat, təsnif etmə; **~feind** *m* sinfi düşmən; **~gegensatz** *m* sinfi ziddiyyət; **~gesellschaft** *f* sinfi cəmiyyət; **~haß** *m oh. pl* sinfi nifrət; **~herrschaft** *f* sinfi ağalıq (üstünlük); **~interesse** *pl* sinfi maraq; **~justiz** *f oh. pl* sinfi ədalət məhkəməsi; **~kampf** *m* sinfi mübarizə; **~leiter** *m* sinif rəhbəri (*məktəbdə*).
klássen || los *a* sinifsiz.
Klássen || schichtung *f* sinfi təbəqə; **~teilung** *f oh. pl* siniflərə bölünmə, sinfi təbəqə; **~unterschied** *m* sinfi fərq; **~vorrecht** *n* sinfi imtiyaz (*üstünlük*); **~wachsamkeit** *f oh. pl* sinfi ayıqlıq; **~zugehörigkeit** *f oh. pl* sinfi mənsubiyyət.
Klassifikátion *f* (10) təsnifat, qruplara bölmə.
Klássifizíerung *f* (10) bax: **Klassifikátion.**
Klássiker *m* (6) klassik.
klássisch *a* klassik; nümunəvi.
klástisch *a geol.* qırıntılardan/qalıqlardan əmələ gəlmiş.
klatsch! *int* şarap-şurup!, taraq-turuq!
Klatsch *m* (1) **1.** şappıltı ilə vurulan zərbə; **2.** qeybət.
Klátsch || base *f* sözgəzdirən, qeybətçil (*qadın*); **~bruder** *m* sözgəzdirən, qeybətçil (*kişi*).
klátschen *vi* **1.** şappıldatmaq; **2. Beifall ~** əl çalmaq; **II** *vi* **1.** əl çalmaq; **2.** *məc.* xəbərçilik etmək, qeybət qırmaq; **3.** taqqıldatmaq.
Klatscherei *f* (10) qeybət, xəbərçilik.
Klátsch || rose *f bot.* çöl laləsi.
kláuben *vt* ayırmaq, seçib götürmək, qabığını soymaq; **an jedem Worte** *etw.* **zu ~ finden** *məc.* hər sözü söz etmək, hər sözə

bəhanə tapmaq; ucundan tutub ucuzluğa getmək.

Kláuber *m* (6) **1.** çeşidləyici, malları növlərə ayıran; **2.** *məc.* pedant, xırdaçı, vəsvəsi.

Kláue *f* (11) **1.** caynaq; *j-m* **unter die ~(n) geraten***, *j-m* **in die ~n fallen** *məc.* kiminsə caynağına keçmək; *j-n* **in seinen ~n haben** *məc.* kimisə əldən/caynağından buraxmamaq; *j-n* **den ~n des Todes entreißen** kimisə ölümün pəncəsindən qurtarmaq; **eine fürchterliche / schlechte ~ haben / schreiben*** *dan.* pis xətti olmaq; **2.** *tex.* yumruq; diş (*mişarda* və s.); **3.** dırnaq (*heyvan*).

kláuen *vt* oğurlamaq, çırpışdırmaq.

Kláuse *f* (11) **1.** *dini.* hücrə; **2.** dağ dərəsi, dağ keçidi.

Kláusel *f* (11) hüq. məhdud şərait; bənd, maddə (*müqavilə üçün*).

Kláusner *m* (6), **~in** *f* (12) tərki-dünya, guşənişin (*kişi, qadın*).

Klausúr *f* (10) **1.** qapalı bina; **unter ~** qıfıllı, bağlı, qıfıl altında; **2.** kitab bağlaması; **3.** *dini.* guşənişinlik, tərki-dünyalıq.

Klausúr || arbeit *f* yoxlama (*sinif*) yazı işi.

Klavíer [-'vi:r] *n* (2) fortepiano, royal.

Klavíer || auszug *m* royal üçün partituranın köçürülməsi; **~begleitung** *f* fortepianoda müşayiət; **~spieler** *m*, **~spielerin** *f* pianoçu (*kişi, qadın*); **~stimmer** *m* fortepiano kökləyicisi; **~taste** *f* dil (*pianoda*).

klében I *vt* yapışdırmaq; **II** *vi* (*an D*) yapışmaq (*kiməsə*).

klében || bleiben *vi* (**s**) **1.** (*an D*) yapışıb-qalmaq, suvaşıb-qalmaq; **2.** *dan.* ilişmək, batıb qalmaq.

Kléber *m* (6) **1.** güngörməz (tövlədən çıxmayan) at; **2.** *məc.* üzlü qonaq; **3.** tutqalçı, yapışqançı; **4.** *kim.* tutqal/yapışqan maddəsi; ◊ **~ und Streber** karyeristlər.

klébrig *a* yapışqanlı, yapışan.

Kléb || stoff *m oh. pl* yapışdırıcı maddə.

klécken *vt, vi* **1.** çirklətmək, qaralamaq; **2.** çatmaq, yetmək, kifayət etmək; **das kleckt noch nicht** bu hələ kifayət deyil.

Klecks *m* (1) ləkə, mürəkkəb ləkəsi.

klécksen *vi* ləkə salmaq, ləkələmək, bulamaq, batırmaq.

Kléckser *m* (6) pinti; cızmaqaraçı.

Klee *m* (1) *bot.* yonca; ◊ **über den grünen ~ loben** həddindən artıq tərifləmək.

Klée || bau *m oh. pl k.t.* yonca bitkisi; **~blatt** *n bot.* **1.** yonca yarpağı; **2.** üç şəxsdən ibarət birlik; ayrılmaz üçlük; **~heu** *n* yonca otu.

Kleid *n* (5) **1.** paltar, geyim; **2.** *məc.* zahir, xarici görünüş.

klèiden I *vt* **1.** geyindirmək, bəzəmək; **in Worte ~** *məc.* sözlə ifadə etmək; **2.** yaraşmaq; **das kleidet Sie gut** bu paltar Sizə çox yaraşır; **II sich ~** geyinmək, bəzənmək.

Kléider || ablage *f* qarderob; **~bügel** *m* paltarasan; **~haken** *m* paltar asmaq üçün qırmaq; **~puppe** *f* müqəvva; **~rechen, ~riegel** *m* paltarasan; **~schnitt** *m* **1.** ülgü; **2.** paltar fasonu.

kléidsam *a* yaraşan (*paltar haqqında*).

Kléidung *f* (10) geyim, paltar; *hərb.* rəsmi paltar.

Kléidungs || stück *n* paltar, geyim; paltarın (geyimin) bir hissəsi.

Kléie *f oh. pl* kəpək.

kléin *a* balaca; **~ von Wuchs** boydan balaca; **~ machen** doğramaq, xırdalamaq; **~ werden** xırdalaşmaq, balacalaşmaq; **im ~en** xırda şeylərdə; **~er Buchstabe** kiçik hərf; **ein ~ wenig** bir az; **bis ins ~ste** xırdalığına qədər; **der ~e Finger** çeçələ barmaq; **~es Kind** körpə, balaca uşaq; **von ~ auf** uşaqlıqdan; ◊ **er wurde ganz ~ (und häßlich)** ondan səs-səmir çıxmadı; **~ beigeben*** güzəşt etmək; **kurz und ~ schlagen*** darmadağın etmək.

Kléinasien *n* Kiçik Asiya.

Kléin || bahn *f d.y.* dar dəmiryolu; magistrala çıxan yol; **~bauer** *m* **1.** kiçik kəndli; **2.** yoxsul kəndli; **~betrieb** *m* xırda istehsal; kiçik müəssisə **~bürger** *m* xırda burjua; meşşan.

kléin || bürgerlich I *a* xırda burjua; meşşan; **II** *adv* meşşancasına.

Kléin || bürgertum *n* xırda burjuaziya.

Kleine *m, f* (9) **1.** körpə, uşaq; **2.** *n* bala; **das ~ des Hasen** dovşan balası; **3.** *n* -n, -n boş (əhəmiyyətsiz) şey; **im ~n genau** xırdalıqlarına qədər dəqiq.

Kléin || eigentum *n* (5) xırda mülkiyyət; **~film** *m* kiçik formatlı fotolay; **~format** *n* kiçik ölçülü nəşr; **~geld** *n oh. pl* xırda pul;

mir fehlt das nötige ~ *dan.* buna pulum yoxdur.

kléin || gläubig *a* **1.** inamsız, hər şeydən şübhələnən; **2.** qorxaq, ağciyər.

Kléin || bandel *m* xırda alver, çərçilik; **~händler** *m* çərçi.

Kléinigkeit *f* (10) xırda şey, boş şey; **sich mit ~en abgeben*** boş şeylə məşğul olmaq; **das ist keine ~!** bu zarafat deyil!

Kléin || kaliberbüchse *f hərb.* kiçik kalibrli tüfəng; **~klima** *n* yerli iqlim.

kléin || kriegen *vt* kiməsə üstün gəlmək, kiminsə müqavimətini qırmaq.

kléin || laut *a* cəsarətsiz, özünü itirmiş; **~ machen** utandırmaq; **~ werden** sakitləşmək, susmaq.

kléinlich *a* **1.** xırda, xırdaçı; **2.** dəyərsiz, heç bir dəyəri olmayan.

Kléinlichkeit *f* (10) **1.** xırdaçılıq, yersiz irad tutma xasiyyəti; **2.** məhdudluq, əhəmiyyətsizlik, heçlik.

Kléin || maler *m* miniatürçü, miniatür rəssamı; **~malerei** *f* müfəssəl təsvir.

Kléin || mut *m* qorxaqlıq, ürəksizlik.

kléin || mütig *a* qorxaq, ürəksiz.

Kléinod *n* (2) (*pl həmç.* **Kleinódien**) **1.** qiymətli şey, xəzinə; **2.** *məc.* inci, ən əziz.

Kléin || stadt *f* əyalət şəhəri; **~städter** *m*, **~städterin** *f* əyalət adamı.

kléin || städtisch *a* əyalət; mərkəzdən uzaq.

Kléin || verkauf *n* xırda alver; **~vieh** *n* xırda dırnaq; **~wirtschaft** *f* kiçik təsərrüfat.

Kléister *m* (6) çiriş, yapışqan.

kléisterig *a* **1.** yapışqanla örtülmüş; yapışqana bulaşmış; **2.** yapışqanabənzər.

kléistern *vt* yapışdırmaq.

Klémme *f* (11) *tex.* sıxac, klema; **in der ~ sein / sitzen* / stecken / sich befinden*** çətin vəziyyətdə olmaq; *j-n* **aus der ~ ziehen** kimisə çətinlikdən çıxarmaq.

klémmen I *vt* **1.** sıxmaq; **2.** *dan.* oğurlamaq, aparmaq; **II sich ~** sıxılmaq.

Klémmer *m* (6) **1.** pensne (*gözlük*); **2.** sıxma; qısqac, klema.

Klémmung *f* (10) *tex* sıxac, qısqac.

Klémpner *m* (6) tənəkçi.

Klempnerèi *f* tənəkə emalatxanası.

klémpnern *vi* tənəkçiliklə məşğul olmaq.

Klépper *m* (6) yabı.

kléppern *vi* yorta-yorta qaçmaq; tez irəliləmək.

Klérus *m inv din* ruhanilər.

Klétte *f* (11) *bot.* ayıpəncəsi (*bitki*), qızılyarpaq; **sich wie eine ~ an** *j-n* **hängen** *məc.* kimədən qır-saqqız olub yapışmaq; **er ist wie eine ~** ondan yaxa qurtarmaq çətindir.

kléttern *vi* dırmaşmaq.

Klétter || pflanze *f bot.* sürünən bitkilər; **~stange** *f idm.* dırmaşıq dirəyi.

Kliént *m* (8) müştəri; sifarişçi.

Klientúr *f* (10) müştərilər; sifarişçilər.

Klíma *n* -s, -s və **-ta** iqlim.

klimátisch *a* iqlim.

Klimbím *m* -s, *oh. pl* şən hay-küy, keyf; ◊ **mir ist (schon) der ganze ~ überdrüssig!** bu hay-küy canımı boğazıma yığıb; **da ist großer ~** orada vurhavurdur.

klímmen *vi* (**h, s**) dırmaşmaq.

Klimperéi *f* (10) cingildətmə, dınqıldatma.

Klímper || kasten *m dan.* kökdən düşmüş royal.

klímpern *vi* cingildəmək; dınqıldatmaq, pis çalmaq (*royalda*).

Klínge *f* (11) tiyə, ağız (*bıçaqda, xəncərdə, qılıncda, ülgücdə*); **die ~n kreuzen** qılınçları toqquşdurmaq, təkbətək vuruşmaq; *j-n* **vor die ~ fordern** kimisə duelə çağırmaq; *j-n* **über die ~ springen lassen*** kimisə öldürmək; **er schlägt eine gute ~** 1) o yaxşı qılınc oynadır; 2) *dan.* onun iştahası yaxşıdır.

Klíngel *f* (11) zəng, zınqırov.

klíngeln *vi* zəng çalmaq; **es klingelt** zəngdir, zəng çalınır.

klíngen* *vi* səslənmək; səs vermək, eşidilmək (*səs*); **das klingt wie ein Märchen** bu lap nağıla oxşayır; **mit den Gläsern ~** qədəh qədəhə vurmaq.

klíngend *a* gur, zil, uca (*səs*), cingiltili; **mit ~em Spiel** musiqi və təbil nidaları altında.

Klíng || klang *m oh. pl* zəng səsi.

Klínik *f* (10) klinika.

Klínke *f* (11) dəstək (*qapıda*); *tex.* qapı sürgüsü.

klínken *vi:* **(an der Tür)** qapının dəstəyini basmaq.

Klínker *m* (6) *tex.* klinker (*odadavamlı kərpic*).

Klínse *f* (11) qat, çatlaq yer, yarıq.
klipp *adv:* **~ und klar** açıq-açığına, birbaşa.
Klíppe *f* (11) **1.** sıldırım qaya, sualtı qaya; **2.** *məc.* çətinlik, təhlükə, qorxu.
Klípp || fisch *m* **1.** *zool.* qıldışlı; **2.** quru treska balığı.
klíppig *a* qayalıq, qayalı.
klírren *vi* cingildəmək, dınqıldamaq.
Klischée *n* -s, -s *matb.* klişe.
Klístier *n* (2) *tib.* imalə.
klítschig *a* yapışan.
Kloáke *f* (11) çirkab borusu, çirkab quyusu.
Klóben *m* (7) **1.** odun parçası, girdin; **2.** *tex.* qarmaq, bolt; dəmir bəndlik.
klóbig *a* **1.** formasız; **2.** kobud.
klomm "klimmen" *felinin impf-i.*
Klópf || alphabét *n* morze əlifbası.
Klöpfel *m* (6) **1.** toxmaq, ağac çəkic; **2.** dil (*zəng, zınqırov*).
klöpfeln *vi* döyəcləmək.
klopfen I *vt* **1.** döymək, əzmək; **Fleisch ~** ət döymək; **2.** çırpmaq; **Teppiche ~** xalçanı çırpmaq; **den Staub aus den Kleidern ~** palтarın tozunu çırpmaq; **3.** çalmaq, vurmaq; **einen Nagel in die Wand ~** divara mıx çalmaq; **4.** döymək, vurmaq, döyəcləmək; **dem Kind auf den Popo ~** uşağın yanına döyəcləmək; **II 1.** *vi* (*an A / D*) döymək; taqqıldatmaq, vurmaq, çalmaq; **an die / der Tür ~** qapını döymək; **auf den Busch ~** tanış olmayan yeri yoxlamaq; *j-m* **auf die Schulter ~** kiminsə kürəyinə döymək (vurmaq); *j-m* **auf die Finger ~** kiminsə əlinin üstündən vurmaq; **es klopft ~** qapı döyülür; **2.** *tib.* döyəcləyib (taqqıldadıb) müayinə etmək; **3.** döyünmək (*ürək*).
Klópfen *n* -s, *oh pl* **1.** taqqıltı; **2.** döyünmə (*ürək*); **3.** *tib.* tıqqıldadaraq xəstəni müayinə etmə.
Klópfer *m* (6) yun (palaz) çubuğu; şaxşax.
Klópf || fechter *m* **1.** davakar, dalaşqan; **2.** *məc.* satqın yazıçı.
Klöppeln *m* (6) **1.** dil (*zəng, zınqırov*); **2.** girdin, odun parçası; **3.** krujeva mili; **4.** *mus.* çəkiccik.
klöppeln *vt* **1.** krujeva toxumaq (*millə*); **2.** döyəcləmək.
klöppen *vt ləhc.* **1.** vurmaq, çırpmaq; **2.** nəsə qazanmaq üçün odu-közə vurmaq; **Karten ~** *dan.* arası kəsilmədən kart oynamaq.
Klops *m* (1) küftə.
Klosétt *n* (2) (*pl həmç.* -s) uyaqyolu.
Kloß *m* (1*) **1.** topa, yığın; **2.** kəsək; **3.** xəmir külçəsi.
Klóster *n* (6) **1.** monastır; **2.** *dan.* ayaqyolu.
Klóster || bruder *m* rahib.
Klotz *m* (1*) **1.** kötük; **2.** *məc.* yonulmamış, kobud adam; ◊ **Auf einen groben ~ gehört ein grober Keil** ≡ *ata. söz.* İlan ulduz görməsə ölməz.
klótzig I *a məc.* yonulmamış, qaba, kobud; **II** *adv dan.* çox, həddindən artıq; **~es Geld** zəhmətsiz qazanılmış çoxlu pul.
Klub *m* -s, -s klub.
Kluft *f* (3) **1.** yarğan, dar dərə; dərin uçurum (*həmç. məc.*) **2.** *ləhc.* köhnə paltar, geyim.
klug *a* ağıllı, kamallı; tədbirli; bəsirətli, gözüaçıq, fərasətli, dərrakəli; **ein ~es Haus** ağıl dəryası; **nicht ~ aus** *j-m, etw.* **werden** *məc.* kimdənsə, nədənsə ağlı bir şey kəsməmək; **du bist wohl nicht ~?** deyəsən ağlın başında deyil!?; **daraus mag der Teufel ~ werden** *dan.* ≡ bundan heç şeytanın da başı çıxmaz; ◊ **Durch Schaden wird man ~** *ata. söz.* ≡ Hər dərədə bir at öldürməsən, baytar olmazsan; **Das Ei will klüger sein als die Henne** ≡ *ata. söz.* Bulki sərçə bildirkinə civ-civ öyrədir; **Der ~e Mann baut vor** ≡ *ata. söz.* Ağıllının anası ağlamaz.
Klügelei *f* (11) özünü ağıllı göstərmə; əllaməlik.
klügeln *vi* əllaməlik etmək.
Klúgheit *f* (10) ağıl, kamal, fərasət, dərrakə.
klüglich *a* ağıllı, kamallı, fərasətli, düşüncəli.
klúmpen (sich) yumaq kimi yığılmaq, yumaqlanmaq.
Klúmpen *m* (7) **1.** qaya, kəsək; külçə, laxta; **2.** *tex.* qızardılaraq döyülən dəmir parçası; **alles auf einen ~ werfen*** *məc.* hamısını bir yerə toplamaq.
klúmpig *a* əzik-üzük.
Klüngel *m* (6) **1.** yumaq, kələf; **2.** *məc.* dəstə, güruh.

Klúppe *f* (11) **1.** *tex.* kəlbətin; qısqac; yivaçan; **2.** topa, dəstə; **3.** sıxac (*zivədən paltar asmaq üçün*); ◊ *j-n* **in die ~ nehmen** *dan.* kiminsə əl-ayağını yığmaq/yığışdırmaq.
klúppen *vt tex.* sıxmaq.
Klüse *f* (11) *dəniz.* klüz (*gəminin burnunda lövbər zəncirinin keçdiyi dəşik*).
klütern *vi* boş şeylə məşğul olmaq, avaralanmaq.
knábbern *vi, vt* gəmirmək; ◊ **daran hat er zu ~** burada gərək o, baş sındırsın.
Knábe *m* (9) oğlan; yeniyetmə; **ein alter ~** *dan.* evlənməmiş yaşlı kişi.
Knáben || alter *n* yeniyetməlik dövrü.
knábenhaft *a* uşaq kimi.
Knáben || jahre *pl* yeniyetməlik dövrü (illəri); **~streich** *m* uşaq hərəkəti.
knácken I *vi* çatırdamaq, şıqqıldamaq; **II** *vt* sındırmaq (*fındıq, qoz*); ◊ **harte Nüsse ~** *məc.* çətin məsələ həll etmək; **eine harte Nuß zu ~ geben*** *məc.* çətin məsələ vermək.
Knáck || laut *m dilç.* saitlərin sərt başlanğıcı.
Knácker *m* (6) **1.** qozsındıran; **2.** *məc.* evyaran.
Knáck || mandel *f* qabaqlı badam.
Knacks *m* (1) **1.** çatırtı, şaqqıltı; **2.** çat, çatdaq; **seine Gesundheit hat einen ~ wegbekommen*** onun sağlamlığı pozulmuşdur.
Knáck || wurst *f* sardelka.
Knall *m* (1, 1*) çıtırtı; gurultu; şaqqıltı; partıltı; ◊ **~ und Fall** birdən, qəflətən; **er hat einen ~** *dan.* onun ağlı çatmır.
knállen I *vi* guruldamaq; partlamaq; çatırdamaq; **II** *vt* partlatmaq; **in die Luft ~** havaya sovurmaq.
knállend *a* gurlayıcı, partlayıcı.
Knáll || gas *n oh. pl kim.* partlayıcı qaz.
knállig *a dan.* kəskin, şit (*rəng*).
Knáll || quecksilber *n kim.* partlayıcı civə.
knáll || rót *a* qıpqırmızı, al-qırmızı.
Knáll || signal *n* fişəng.
knapp I *a* **1.** dar, ensiz; **2.** zəif, cüzi; **3.** sıx, möhkəm, qısa, yığcam; **mit ~er Not** güclə ilə; **mit ~en Worten** bir neçə sözlə, qısa; **II** *adv* zəif; darısqal; *j-n* **~ halten*** kimisə gözümçıxdıya salmaq; **ganz ~ am Rande** lap kənarda; **er war ~ fort** o indicə çıxıb getdi.
Knáppe *m* (9) **1.** *tar.* yaraqçı; **2.** *məd.* şaxtaçı; **3.** köməkçi, əlaltı fəhlə.
knáppern *vi, vt* gəmirmək.
Knáppschaft *f* (10) *məd.* şaxtaçı fəhlələr.
knápsen *vi* xəsislik etmək.
Knárre *f* (11) **1.** şaxşax; **2.** *hərb. dan.* tüfəng.
knárren *vi* çatırdamaq; şaqqıldamaq, cırıldamaq.
Knast *m* (1) budaqcıq (*ağacda*); ◊ **alter ~** *dan.* qoca kaftar (*söyüş*).
Knáster *m* **~s**, *oh. pl* knaster (*tünd tütün*); ◊ **alter ~** *dan.* qoca kaftar (*söyüş*).
knástern *vi* **1.** pis tütün iyi gəlmək (vermək); **2.** çırtıldamaq, xırçıldamaq; **3.** mırtıldamaq.
knáttern *vi* bax: **knarren.**
Knäuel *m* (6), *n* (6) **1.** yumaq, kələf; **2.** *məc.* yığın, dəstə (*adam*).
Knauf *m* (1*) **1.** əl ağacının başı; **2.** *arxit.* kapitel (*sütun başlığı*); **3.** dəstək (*qılıncda*).
Knaul *n* (2), (1, 1*) yumaq, kələf.
knáusern *vi* simiclik (xəsislik) etmək.
knáutschen I *vt ləhc.* əzmək, büzüşdürmək; **II** *vi* **1.** inildəmək, həzin-həzin ağlamaq; **2.** həvəssiz yemək.
Knébel *m* (6) **1.** dəyənək, kötək; **2.** tıxac.
Knébel || bart *m* keçisaqqal.
knébeln *vt* **1.** bağlamaq, sarımaq (*həmç. məc.*); çəkmək, dartmaq; **2.** ağzını qapamaq (*bir şeylə*); **3.** *məc.* qul etmək, əsarət altına almaq.
Knébelung *f* (10) **1.** əl-qolunu bağlama (*həmç. məc.*); **2.** ağzını qapama (*tıxacla*).
Knecht *m* (1) **1.** nökər; **2.** muzdur; **3.** qul, kölə; ◊ **~ Ruprecht** şaxta baba.
knéchten *vt* qul etmək, məhkum etmək, əsarət altına almaq.
Knéchtschaft *f* (10) köləlik.
Kneif *m* (1) çəkmənçi bıçağı; çapacaq.
knéifen* I *vt* çimdikləmək, çimdik götürmək; **II** *vi dan.* qaçmaq, yaxasını qurtarmaq.
Knéifer *m* (6) pensne (*gözlük*).
Knéif || zange *f tex.* itiağızlı kəlbətin.
Knéipe *f* (11) pivəxana, aşxana.
knéipen *vi* kef etmək.
Knéip || zange *f* bax: **Kneifzange.**

knéißen *vt tex.* ləlini təmizləmək (*dəri*), qaşımaq, sıyırmaq.
Knéte *f* (10) plastilin.
knéten *vt* **1.** yoğurmaq, tapdalamaq (*xəmir, palçıq* və s.); **2.** *tib.* masaj etmək.
Knick *m* (1) çatlama, sınma, çatdaq; əymə, qatlama.
knícken I *vi* (*h, s*) **1.** çatlamaq; **2.** əyilib çatlamaq; əyilmək, qatlanmaq; **II** *vt* **1.** əyib çatlatmaq, sındırmaq; **eine Blume ~** saplağını əymək; **2.** əzmək, basıb əzmək; **3.: er ist geknickt** *məc.* o, ruhdan düşmüşdür.
Knícker *m* (6) **1.** *dan.* xəsis, simic; **2.** qatlama bıçaq.
knickerig *a* xəsis.
knícken *vi dan.* simiclik etmək.
Knick || holz *n* kol.
Knicks *m* (1) reverans; təzim.
knícksen *vi* reverans (təzim) etmək.
Knie *n* -s, **Knie 1.** diz; **2.** büküş, əyilmə, bucaq; **3.** *tex.* dirsək, günyə; **ein ~ bilden** bucaq təşkil etmək; ◊ *etw.* **übers ~ brechen*** *dan.* nəyisə tələsik (atüstü) etmək.
Kníe || beuge *f idm.* çömbəlmə.
Kníe || beugung *f*; **~fall** *m* diz çökmə, səcdə; təzim; **~gelenk** *n anat.* diz oynağı; **~hebel** *m tex.* dirsəkli ling.
knié || fällig *a* diz çökmüş; **~hoch** *adv* dizə qədər.
Kníe || hosen *pl* qısa şalvar, dizşalvar.
knien *vi* **1.** diz üstə durmaq; **2.** (*s*) diz üstə yıxılmaq.
Kníe || riemen *m* ayaq qayışı (*çəkməçilərdə*); **~scheibe** *f* **1.** *anat.* diz çanağı; **2.** *hərb.* yarımhədəf; **~wärmer** *m* dizbağı, dizlik.
Kniff *m* (1) **1.** çimdikləmə, çimdik götürmə; **2.** göy, qançır (*çimdikdən*); **3.** *məc.* hiylə, kələk, biclik, fırıldaq; **4.** büküş.
kníffelig *a* mürəkkəb, başa düşülməyən; hiyləgər.
knípsen I *vt* **1.** şaqqıldatmaq; **Fahrkarten ~** bileti dəyərdən salmaq; **2.** foto ilə şəklini çəkmək; **II** *vi* **1.** marçıldatmaq; **2.** *dan.* yandırmaq (*elektrik işığını*).
Knirps *m* (1) totuq, körpə bala.
knírschen *vi* xışıldamaq, cırıldamaq; qıcırdatmaq.
Kníster || gold *n* zərvaraq qızıl.
kníttern *vt* əzmək, əzib-büzmək.
Knóbel || becher *m hərb. dan.* uzunboğaz çəkmə.
knóbeln *vi* **1.** zər atmaq (*oyun*); **2.** *dan.* püşk atmaq.
Knóblauch *m* -(e)s, *oh. pl* sarımsaq.
Knöchel *m* (6) **1.** *anat.* topuq; üzükvari oynaq, barmaq oynağı; **2.** aşıq, maça.
knöcheln *vi* aşıq-aşıq oynamaq.
Knöchel || spiel *m* aşıq oyunu.
Knóchen *m* (7) sümük; **er ist nur Haut und ~** o, bir dəri, bir sümükdür; ◊ **alter ~** *zar.* ağsaqqal; məzun əsgər (dənizçi); **elender ~** əclaf, murdar; **die ~ zusammenreißen / zusammennehmen** var gücünü toplamaq; **die ~ im Sack / Sacktuch / Schnupftuch nach Hause tragen** evə sür-sümüyü sınıq dönmək (*dava-dalaşdan sonra*); **das geht auf die ~** bu, adamı lap əldən salır; **ihm steckt etwas in den ~** o nədənsə xəstədir; **der Schreck ist ihm in die ~ gefahren** onun qorxudan ürəyi düşdü.
Knóchen || brand *m oh. pl tib.* sümük qangrəni; **~bruch** *m tib.* sümük sınığı.
knóchen || dürr *a* çox arıq.
Knóchen || fraß *m oh. pl* sümük çürüməsi xəstəliyi; **~gerüst** *n* skelet; **~haut** *f anat.* sümük üstlüyü; **~kohle** *f* sümük kömürü.
knóchen || los *a* sümüksüz.
Knóchen || mann *m* **1.** skelet; **2.** *məc.* ölüm; **~mark** *n* ilik.
knöch(e)rig *a* çox arıq, sümükləri çıxmış.
knóchern *a* sümük, sümükdən hazırlanmış.
knóchrig *a* sümükləri çıxmış.
Knockout [nɔkˈɬot] *m inv oh. pl idm.* boks oyununda qəti zərbə.
Knödel *m* (6) *lahc.* bax: **Kloß.**
Knólle *f* (11), **Knóllen** *m* (7) **1.** topa, yığın; **2.** *bot.* kök yumrusu; **3.** qabarcıq, şiş; fır, törəmə.
Knopf *m* (1*) **1.** düymə; **2.** zaponka, basmadüymə; **3.** dəstək, əl ağacının başı; **4.** düymə (*zəngdə*); **5.** *dan.* koppuş, totuq.
knöpfen *vt* düymələmək.
Knópf || loch *n* ilgək (*paltarda*).
knórke *a dan.* əla; çox yaxşı; **ein ~r Kerl** qiyamət oğlan.

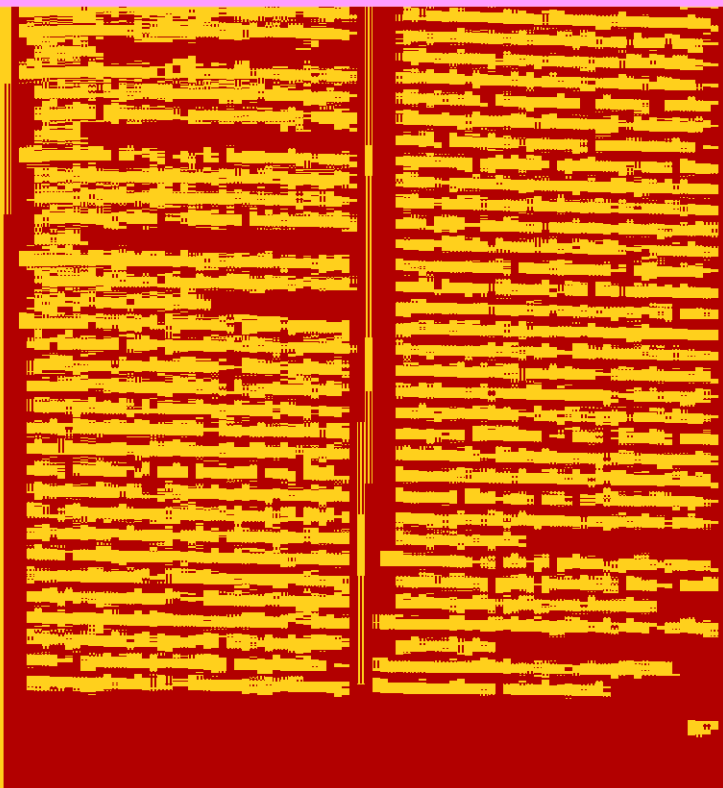
Knórpel *m* (6) *anat.* qığırdaq, xəmirçək.
knórrig *a* **1.** düyünlü, düyün-düyün; **2. ein ~er Kerl** *məc.* tərs (höcət) adam.
Knospe *f* (11) **1.** *bot.* tumurcuq, düymə; **2.** qönçə.
knóspen *vi* **1.** tumurcuqlamaq; **2.** *məc.* inkişaf etmək.
Knóte *m* (9) *tələb. dil.* kobud, qaba (*adam*).
knóten *vt* düyün salmaq; düyünləmək.
Knóten *m* (7) **1.** düyün; **~ am Halm** *bot.* saplaq (gövdə) buğumu; **einen ~ schürzen** düyünləmək; **2.** *məc.* çətinlik; **den ~ durchhauen** *məc.* düyünü açmaq, maneəni aradan qaldırmaq; **3.** *anat.* qanqli (*əsəb düyünü*); **4.** *tib.* şiş; vərəm (*ciyərlərdə*); **5.** *dəniz.* dəniz mili (=1, 852 *m*); **6.** başlanğıc; giriş, düyün (*dram əsərində, faciədə*).
Knóten || punkt *m* **1.** *d.y.* qovşaq stansiya, dəmiryol qovşağı; **2.** *fəls.* əsas nöqtə; **~stock** *m* dəyənək.
Knótigkeit *f oh. pl* **1.** düyünlənmə; **2.** *məc.* kobudluq, cahillik.
Knótte *f* (11) kətan bitkisinin başı.
Knuff *m* (1*) zərbə, itələmə (*yumruqla*); *dan.* yumruq.
knúffen *vt dan.* yumruqlamaq.
knüllen *vt* əzmək, bürüşdürmək.
knüpfen I *vt* **1.** (*an A*) bağlamaq (*həmç. məc.*), bənd etmək (*nəyəsə*); *etw.* **an eine Bedingung ~** nəyisə müəyyən şəraitdən asılı vəziyyətdə qoymaq; **2.** toxumaq (*tor*); **II sich ~** bağlı olmaq; əlaqədar olmaq; **darin ~ sich viele Erinnerungen** bununla çox xatirələr bağlıdır.
Knüppel *m* (6) **1.** dəyənək; yoğun ağac; **2.** *av.* idarəedici manivela; **3.** *məc.* yonulmamış, qaba, kobud; ◊ **der ~ liegt beim Hunde 1.** əli qısadır; **2.** bu çox pis nəticə verə bilər.
knüppelhaft *a* **1.** dəyənəyəoxşar; **2.** *məc.* kobud, yonulmamış.
knúrren *vi* mırıldamaq (*it*); quruldamaq (*qarın*).
knúsperig *a* xırçıldayan, bürüştə, yaxşı qızardılmış.
knúspern *vi, vt* gəmirmək; xırçıldatmaq.
Knust *m* (1, 1*) *lahc.* çörəyin qırağı.
Knüttel *m* (6) **1.** dəyənək, kötük; **2.** *av.* manivela.
Knüttel || reime *pl*, **~verse** *pl* sərbəst qafiyəli şeir.
koalisíeren (sich) birləşmək, ittifaq bağlamaq.
Koalitión *f* (10) *siy.* koalisiya, ittifaq.
Kóbel *m* (6) daxma, koma; kiçik anbar.
Kóben *m* (7) **1.** pəyə (*donuz üçün*); **2.** *məc.* daxma, koma.
Kóber *m* (6) çiyin səbəti.
Kóbold *m* (1) **1.** *mif.* cin; **2.: kleiner ~** *məc.* bir yerdə oturmayan adam.
Kobólz *m inv:* **~schießen*** mayallaq vurmaq.
Kóbra *f* -, -s *zool.* eynəkli ilan.
Koch *m* (1*) aşpaz; *dəniz.* gəmidə aşpaz; ◊ **Viele Köche verderben / versalzen den Brei die Suppe** *ata. söz.* Çoxarvadlının evi süpürülməmiş qalar; **Hunger ist der beste ~** *ata. söz.* ≡ Ac çörəyi sonulamaz.
kóchen I *vt* bişirmək, hazırlamaq; qaynatmaq; **II** *vt* qaynamaq; bişmək, bişirilmək; **er kocht vor Wut** *məc.* o, hirsindən çatlayır; ◊ **Es wird überall mit Wasser gekocht** *ata. söz.* ≡ Hamısı bir bezin qırağıdır; **III** *vimp:* **es kocht in ihm, das Blut kocht ihm in den Adern** o coşub (özündən) çıxıb.
Kóchen *n* -s, *oh. pl* **1.** qaynama; **2.** bişirdüşür, bişirmə.
kóchend *a* qaynayan; qaynar.
Kócher *m* (6) **1.** su qaynadan (*cihaz*); xörək qazanı; **2.** pilətə; primus; spirt lampası.
Köcher *m* (6) ox qabı, oxluq.
Kóch || geschirr *n* **1.** mətbəx qab-qacağı; **2.** *hərb.* qazança; **~herd** *m* pilətə.
Köchin *f* (12) aşpaz qadın.
Kóch || kessel *m* qazan, tiyan; **~kiste** *f* termos qutusu; **~salz** *n oh. pl* xörək duzu; **~topf** *m* qazança, çuqun qazan.
kóddrig *a dan.* **1.** ədəbsiz, qaba, kobud; **2.** pis, yaramaz.
Köder *m* (6) tələ yemi; **an den ~ beißen*** tələyə düşmək (*həmç. məc*), qarmağa düşmək.
ködern *vt* **1.** qarmağa tələ yemi taxmaq; **2.** *məc.* aldadıb gətirmək, aldadıb tora salmaq; tilovla tutmaq.
Kódex *m* (1) *və* **~**, **Kodizes 1.** kodeks; qanun külliyyatı; **2.** qədim əlyazması.
Kóffer *m* (6) çamadan; sandıq.

Kófel *m* (6) dağın zirvesi.
kobürleşen *vi* 6z. birleşmek

Kólben *m* (7) **1.** deyonek; **2.** *tex.* piston; **3.** *kim.* kolba; **4.** *harb.* dipçik, gunal

Kombinatión *f* (10) kombinasiya;

kommerziál, kommerziéll *a* ticari.
Kommilitóne *m* (9) ali məktəb yoldaşı.
Kommíß *m dan.* hərbi qulluq.
Kommíß || brót *n* kalac, kömbə (*çörək*).
Kommóde *f* (11) komod.
kommunál *a* bələdiyyə; kommunal.
kommún *a* ümumi.
Kommunikatión *f* (10) *hərb.* kommunikasiya, rabitə, əlaqə.
Kommunique [komyni'ke:] *n* -s, -s kommunike, birgə rəsmi məlumat.
Komödiánt *m* (8), **~in** *f* (12) komediant, hoqqabaz, komik (*kişi, qadın*).
Komödie *f* (11) komediya; **eine ~ spielen** *məc.* hoqqabazlıq etmək.
komödienhaft *a* komediya, komediyaya oxşar.
Kompanie [-a'ni:] *f* (11) **1.** *tic.* şirkət; **2.** *hərb.* rota, bölük.
kompákt *a* sıx.
Komparatión *f* (10) müqayisə.
Kómparativ *m* (1) *qram.* müqayisə dərəcəsi.
Kompárse *m* (9) *tea.* statist.
Kompatriót *m* (8) həmyerli.
kompensíeren *vt* **1.** kompensasiya etmək, ödəmək; yerini doldurmaq; **2.** *fiz.* bərabərləşdirmək, tənləşdirmək.
Kompeténz *f* (10) səlahiyyət, aidiyyət.
kompilíeren *vt* kompilasiya etmək.
komplementär *a* əlavə.
komplétt *a* komplekt, bir dəst.
komplettíeren *vt* komplektləşdirmək, komplekt düzəltmək.
Komplex *m* (1) kompleks; cəm, məcmu.
Komplice [-'pli:sə] *m* (9) şərik.
Komplikatión *f* (10) *tib.* ağırlaşma, çətinlik.
Kompliment *n* (2) kompliment (*xoş söz, iltifat*); **ein – machen** 1) kompliment demək; 2) nəzakətlə baş əymək.
komplizíeren *vt* çətinləşdirmək, mürəkkəbləşdirmək.
kompliziert *a* çətin, mürəkkəb.
Komplótt *n* (2) sui-qəsd; **ein – aufdecken** sui-qəsdin üstünü açmaq.
komplottíeren *vi* sui-qəsd düzəltmək.
Komponénte *f* (11) **1.** tərkib hissə; **2.** *fiz.* toplanan.
komponíeren *vt* **1.** tərtib etmək; **2.** bəstələmək.
Komponíst *m* (8) bəstəkar, bəstəçi.
Kompósitum *n* -s, **-ten** və **-ta** *qram.* mürəkkəb söz.
kompostíeren *vt k. t.* süni gübrə ilə gübrələmək.
Kompótt *n* (2) kompot.
kompréß *a* sıxılmış.
Komprésse *f* (11) *tib.* kompres.
Kompressibilität *f* (10) *fiz.* sıxılma qabiliyyəti.
Kompressión *f* (10) *tex.* sıxılma.
komprimíert *a tex.* sıxılmış.
Kompulsión *f* (10) məcbur etmə.
Kondensatión *f* (10) *kim.* qəlizləşdirmə, sıxlaşma, sıxlaşdırma.
kondensíeren *vt* 1) kondensiya etmək, sıxlaşdırmaq; 2) qəlizləşdirmək; 3) suya çevirmək (*buxarı*).
kondensíert *a* qatılaşdırılmış, qəlizləşdirilmiş.
Konditión *f* (10) **1.** şərait, şərtnamə; **2.** hal-vəziyyət.
konditionál *a* şərti.
Konditionális *m* -, **-les** *qram.* şərt forması.
konditionéll *a* şərti.
Kondítor *m* -s, **-tóren** qənnadçı, şirniyyatçı.
Konditoréi *f* (10) qənnadı mağazası, şirniyyat mağazası.
Kondolénz *f* (10) başsağlığı.
kondolíeren *vi* başsağlığı vermək.
Konduíte *f oh. pl* əxlaq, hərəkət.
Konfékt *n* (2) konfet, şirniyyat.
Konfektión *f* (10) **1.** paltar tikmə, hazır paltar sənayesi; **2.** hazır paltar, tikili paltar.
Konfektións || geschäft *n* hazır paltar dükanı (mağazası); **~industrie** *f* paltar tikmə sənayesi.
Konferénz *f* (10) konferensiya; iclas; pedaqoji şura.
konferíeren *vt* müşavirə etmək; bir yerdə müzakirə etmək; danışıq aparmaq.
Konfessión *f* (10) dini konfessiya.
konfessionéll *a* dini.
konfesssións || los *a* dinsiz.
Konfidént *m* (8) **1.** vəkil edilmiş şəxs; **2.** dost.
konfidentiéll *a* gizli, məxfi.
Konfiguratión *f* (10) konfiqurasiya, düzülüş, tərtib.
Konfiskatión *f* (10) müsadirə.

konfiszíeren *vt* müsadirə etmək.
Konfitüre *f* (11) mürəbbə, cem (*riçal*).
Konflikt *m* (1) toqquşma, ixtilaf, münaqişə.
Konföderatión *f* (10) konfederasiya, ittifaq.
Konformität *f* (10) uyğunluq, müvafiqlik, bərabərlik.
Konfrontatión *f* (10) *hüq.* üzləşmə, üzləşdirmə; konfrontasiya, qarşıdurma.
konfrontíeren *vt hüq.* kimisə üzləşdirmək; ziddiyyət yaratmaq.
konfús *a* **1.** pərt, pərtləşmiş, utandırılmış; fikri dağınıq; **2.** dolaşıq, karıxdırıcı.
Konfusión *f* (10) qarışıqlıq, dolaşıqlıq; karıxma, pərtlik.
kongeniál *a* uyğun, yaxın (*ağılca, ruhca, məna etibarı ilə*).
kongenitál *a tib.* anadangəlmə.
Kongréß *m* (1) konqres, qurultay.
kongruént *a* **1.** *riyaz.* bir-birinin üstünə düşən; bərabər, eyni; **2.** *qram.* uzlaşdırılmış, uzlaşan.
Kongruénz *f* (10) **1.** *riyaz.* uyğun gəlmə; **2.** *qram.* uzlaşma.
kongruíeren *vi* uyğun gəlmək, uzlaşmaq.
König *m* (1) kral, padşah, xaqan.
Königin *f* (12) **1.** kraliça, kral arvadı; xatın; **2.** *şahm.* ferz, vəzir; **3.** ana (*arıda*).
Königlichkeit *f oh. pl* təmtəraq, əzəmət; şahanəlik.
König || reich *n* krallıq.
Königs || schlange *f* boa (*isti ölkələrdə yaşayan iri zəhərsiz ilan*); **~tieger** *m* hind pələngi.
Königtum *n* (5) **1.** krallıq; **2.** kral hakimiyyəti.
kónisch *a* konus; **~es Getriebe** *tex.* konik ötürmə.
Konjugatión *f* (10) *qram.* dəyişmə, təsrif.
konjugíeren *vt qram.* dəyişdirmək, təsrif etmək.
konjungíeren *vt* birləşdirmək, bitişdirmək, bağlamaq.
Konjunktión *f* (10) **1.** *qram.* bağlayıcı; **2.** *astr.* tuşlama.
Kónjunktiv *m* (1) *qram.* konyunktiv (*felin qeyri-real forması*).
Konjunktúr *f* (10) *iqt.* konyunktur, vəziyyət, şərait.
konjunktúr || bedingt *a* konyunkturdan asılı olaraq.
konkáv *a fiz.* çökük, batıq.
Konklusión *f* (10) nəticə, qərar.
konklusív *a* son, qəti, inandırıcı.
konkrét *a* konkret, dəqiq.
konkretisíeren *vt* dəqiqləşdirmək, konkretləşdirmək.
Konkrétum *n* -s, **-ta** **1.** *qram.* konkret isim; **2.** konkret bir şey.
Konkurrént *m* (8) rəqib.
Konkurrénz *f* (10) rəqabət; yarış, müsabiqə.
konkurrénz || fähig *a* rəqabətə qabil.
konkurrénz || los *a* rəqabətsiz.
konkurríeren *vi* rəqabət aparmaq; yarışmaq.
Konkúrs *m* (1) **I** müsabiqə, konkurs; **II** sınıq çıxma.
können* *mod fel:* bacarmaq; bilmək; iqtidarında olmaq, imkanı olmaq; **man kann** mümkündür; **man kann nicht** mümkün deyil; **ich habe es tun ~** bunu mən edə bilərdim; **~ sie Englisch** siz ingilis dilini bilirsinizmi?; **er kann mehrere Sprachen** o, bir neçə dil bilir.
Können *n* -s, *oh. pl* bacarıq, bilik.
konnte "können" *felinin impf'i.*
konsekutív *a* nəticə bildirən.
Konsekutív || satz *m qram.* nəticə budaq cümləsi.
konsequént *a* **1.** ardıcıl, məntiqi; **2.** inadlı, təkidli.
Konsequénz *f* (10) **1.** ardıcıllıq, məntiqlik; **2.** *pl* nəticə; **die ~en tragen** nəticəsinə məsuliyyət daşımaq (*işin; hadisənin*); **die ~en ziehen*** nəticə çıxarmaq.
konservatív *a* mühafizəkar.
Konservative [-vàti:və] *m* (9*) mühafizəkar partiyanın üzvü.
Konservatórium [-va] *n* -s, **-rien** konservatoriya.
Konsérve [-və] *f* (10) konserv.
konservíeren [-vi:rən] *vt* konservləşdirmək.
Konsílium *n tib. hüq.* konsilium, məsləhətləşmə.
konsistént *a kim.* bərk, sıx, qəliz.
Konsóle *f* (11) kronşteyn, dirsək.
Konsonánt *m* (8) *dilç.* samit (*səs*).
konsonántisch *a* samit (*sif.*).
Konsonánz *f* (10) ahəng, səs uyğunluğu.

Konsórte *m* (9) cinayət yoldaşı, şərik, ortaq; **er und ~n** o və tay-tuşları.
Konspiratión *f* (10) **1.** sui-qəsd; **2.** konspirasiya.
konspiratív *a* gizli.
konspiríeren *vi* **1.** konspirasiya düzəltmək (*təşkil etmək*); **2.** sui-qəsd düzəltmək; **3.** gizli iş aparmaq.
Konstábler *m* (6) polis.
konstánt *a riyaz.* daimi, dəyişməyən, sabit.
Konstánte *f* (11) *riyaz.* sabit kəmiyyət.
Konstánz *f oh. pl* sabitlik, dəyişməzlik.
konstatíeren *vt* təsdiq etmək; müəyyən etmək, etiraf etmək; sübut etmək.
konsterníert *a* çaşdırılmış, karıxdırılmış.
konstituíeren *vt* təsis etmək, əsasını/bünövrəsini qoymaq.
Konstitutión *f* (10) **1.** konstitusiya; **2.** *tib.* bədən quruluşu, qədd-qamət; **3.** *kim.* (*kimyəvi*) quruluş.
konstitutionéll *a* **1.** konstitusiya; **2.** cismani, üzvi.
konstringíerend *a:* **~e Mittel** *kim.* büzücü maddələr.
konstruieren *vt* qurmaq, düzəltmək; bina etmək, tikmək.
Konstrukteur [kənstruk'tØ:r] *m* (1) konstruktor, yaradıcı, qurucu; ixtiraçı.
Konstruktión *f* (10) *tex.* konstruksiya; tikmə, qurma; *riyaz.* düzülüş.
konsulárisch *a* konsul.
Konsulát *n* (2) konsulluq.
Konsulént *m* (8) yuriskonsult, hüquq məsləhətçisi.
Konsultatión *f* (10) konsultasiya, məsləhət.
konsultíeren *vt* kimləsə məsləhətləşmək; **einen Spezialisten ~** mütəxəssislə məsləhətləşmək.
Konsúm *m* (1) **1.** *iqt.* istehlak; **2.** *dan.* istehlak cəmiyyəti (*kooperativ*).
Konsúm || artikel *m* istehlak malı.
Konsumént *m* (8), **~in** *f* (12) istehlakçı (*kişi, qadın*).
Konsúm || genossenschaft *f iqt.* istehlak cəmiyyəti.
konsumíeren *vt iqt.* işlətmək, sərf etmək.
Konsumtión *f* (10) **1.** *iqt.* istehlak; **2.** *tib.* arıqlama, üzülmə.
kontagiös *a tib.* yoluxucu, yoluxan.
Kontákt *m* (1) **1.** toxunma, toqquşma; rabitə, əlaqə; **2.** *elek.* kontakt.
kontemplatív *a* xəyalpərəst, xəyalçı.
Kónterfei *n* (2) surət, şəkil.
konterféien *vt* surətini yaratmaq; şəklini çəkmək.
Kónter || gewicht *n tex.* əks-ağırlıq; **~mutter** *f tex.* əks-qayka; **~tanz** *m* kadril (*rəqs adı*).
Kontéxt *m* (1) kontekst.
Kontinént *m* (1) qitə, kontinent.
kontinentál *a coğr.* kontinental.
Kontingént *n* (2) **1.** tərkib; **2.** kontingent; **3.** pay, hissə.
kontingentíeren *vt iqt.* müəyyən miqdar təyin etmək.
kontinuíerlich *a* **1.** arasıkəsilməz, fasiləsiz; **2.** *fiz.* sönməz.
Kontinuität *f oh. pl.*, **Kontinuum** *n* **-s, -nua** arasıkəsilməzlik, fasiləsizlik.
Kónto *n* **-s,** (*pl.* **-s, -ten** və**-ti**) *tic.* hesab; **ein ~ eröffnen** hesab açmaq, **a ~** haqq-hesaba; **auf ~** hesab üzrə; **laufendes ~** cari hesab.
Kontokorrént *n* (2) *tic.* kontokorrent (*müştərilərlə haqq-hesab üçün açılan xüsusi cari hesab*).
Kontór *n* (2) kontor.
Kontorist *m* (8), **~in** *f* (12) kontorçu (*kişi, qadın*).
Kóntra *n inv:* **das Pro und ~** lehinə və əleyhinə.
kontrahíeren I *vi* müqavilə bağlamaq; istiqraz imzalamaq; **II** *vt* birləşdirmək, bitişdirmək.
Kontrákt *m* (1) kontrakt, müqavilə.
kontráktlich, kontrákt || mäßig I *a* müqavilə, müqaviləyə uyğun; **II** *adv* müqaviləyə görə; **~ sicherstellen** müqaviləyə əsasən qorumaq.
konträr *a* zidd, əks.
Kontrást *m* (1) təzad, ziddiyyət.
kontrastíeren *vi* ziddiyyət təşkil etmək (*kimləsə nə ilə*).
Kontributión *f* (10) kontribusiya, təzminat; *j-m* **eine ~ auferlegen** kimənə təzminat qoymaq.
Kontróll || arbeit *f* yoxlama yazı işi.

Kontrólle *f* (11) nəzarət, yoxlama; **~ ausüben** nəzarət etmək, yoxlamaq.
kontrollíeren *vt* yoxlamaq, nəzarət etmək.
kontrovérs [-'vers] *a* mübahisəli.
Kontrovérse [-'vɛrzə] *f* (11) mübahisə; mübahisəli məsələ.
Kontumáz *f* (10) **1.** *hüq.* məhkəməyə gəlməmə (*çağırılan vaxt*); **2.** karantin.
Kontumaziál || urteil *n*, **Kontumáz || urteil** *n hüq.* məhkəmənin verdiyi qiyabi hökm.
Kontúr *f* (10), *m* (1) kontur, çevrə.
Konvaleszénz [-va-] *f oh. pl* sağalma.
konvenábel [kɔnve'na:bəl] *a* münasib, yaraşan, lazım gələn; əlverişli, layiqli.
konvenïeren [-ve-] *vi* yaraşmaq, münasib olmaq, layiq olmaq.
Konvéntión *f* (10) **1.** saziş, müqavilə, konvensiya; **2.** şərtlilik.
konventionéll *a* **1.** müqavilə; **2.** adi, hamı tərəfindən qəbul edilmiş.
Konvergénz [-vɛr-] *f* (10) *riyaz.* kəsişmə (*sonsuz xətlərin*).
Konversatión [-vɛr-] *f* (10) söhbət, danışıq.
Konversatións || lexikon *n* ensiklopedik lüğət.
konversíeren [-vɛr-] *vi* söhbət etmək, danışmaq.
konvex ['vɛks] *a fiz.* qabarıq.
konzedíeren *vt* güzəşt etmək, razılaşmaq (*bir şeydə*).
Konzentrát *n* (2) konsentrat; qatılaşdırılmış xammal.
Konzentratión *f* (10) bir yerə toplanma, bir yerə yığılma; yığma, toplanma.
Konzentratións || lager *n* həbs düşərgəsi.
konzentríeren *vt* **1.** bir yerə toplamaq, bir yerə yığmaq; **2.** *kim.* qatılaşdırmaq, qəlizləşdirmək.
konzéntrisch *a* konsentrik, ortaq mərkəzli.
Konzépt *n* (2) qaralama layihə, konspekt; **aus dem ~ kommen** *məc.* çaşmaq; karıxmaq; *j-m* **das ~ verderben*** *dan.* kiminsə planını pozmaq.
Konzeptión *f* (10) **1.** konsepsiya; fikir, yaradıcılıq planı; **2.** mayalanma, döllənmə.
Konzért *n* (2) konsert.
Konzért || flügel *m* konsert royalı.
konzertíeren *vi* konsert vermək.
Konzessión *f* (10) **1.** *iqt.* konsessiya; **2.** icazə, güzəşt.
konzessionieren *vt iqt.* konsessiya vermək.
Konzessións || urkunde *f iqt.* patent.
Konzessív || satz *m qram.* güzəşt budaq cümləsi.
konzipíeren *vt* qarasını cızmaq.
Kooperatión *f* (10) *iqt.* əməkdaşlıq, bir yerdə işləmək; kooperasiya.
kooperíeren *vi* birlikdə təsir göstərmək.
kooptíeren *vt* kooptasiya etmək (*öz heyətinə seçkisiz yeni üzv daxil etmək*).
koordinïeren *vt* uyğunlaşdırmaq, uzlaşdırmaq, əlaqələndirmək.
Kopéke *f* (11) qəpik.
Köper || tuch *n* (*pl* **-tuche**) drap.
Kopf *m* (1*) **1.** baş; **den ~ oben behalten*** 1) başını dik tutmaq; 2) *məc.* ruhdan düşməmək; **den ~ hängen lassen*** *məc.* ruhdan düşmək; **er weiß nicht, wo ihm der ~ steht** o, başını itirib; ◊ **das will ihm nicht in den ~** *məc.* bu onun başına girmir; **er ist nicht auf den ~ gefallen** *məc.* o, axmaq deyil; **der ~ steht ihm nicht recht** *məc.* o özündə deyil; *j-m* **den ~ warm machen** *məc.* kimisə qızışdırmaq; *j-m* **den ~ waschen*** kimisə danlaqdan keçirmək; *j-m* etw. **auf den ~ zusagen** *məc.* kimisə təqsirləndirmək; *j-m* **über den ~ wachsen*** *məc.* kimisə ötüb keçmək (*birlikdə*); *j-m* **den ~ zurechtrücken** *məc.* kiminsə başına ağıl qoymaq; **die Köpfe zusammenstecken** *məc.* pıçıldaşmaq; **alles auf den ~ stellen** hər şeyi alt-üst etmək; **sich (*D*) die Augen aus dem ~e sehen** *məc.* gözlərini xarab etmək (*çox işləməkdən*); **mit bloßem ~e** açıq başla, başıaçıq; **Hals über ~** çox iti, çox cəld; **die Hände über dem ~e zusammenschlagen*** əllərini başı üstündə çarpazlamaq; **2.** ağıl, zehin, dərrakə, idrak; **ein klarer ~** ağıllı baş, aydın fikirləşən; **im ~(e)** fikrində, ağlında; **die führenden / leitenden Köpfe einer Idee** hansısa ideyanın baniləri; **er hat einen offenen ~** o, aydın fikirləşən adamdır; **den ~ verlieren*** *məc.* başını itirmək; çaşmaq; **aus dem ~e** əzbər, əzbərdən; *etw.* **im ~e behalten*** nəyisə yadda saxlamaq; **er ist nicht richtig im ~e** onun

ağılı özündə deyil; *etw.* **geht mir durch den ~** ağlıma bir şey gəldi, yadıma bir şey düşdü; **3.** baş, həyat; **seinen ~ aufs Spiel setzen** həyatı ilə risk etmək; **~ und Kragen kosten** *məc.* baha başa gəlmək, baha oturmaq; **es gilt den ~, es geht an ~ und Kragen** burada başınla (həyatınla) risk edirsən; **den ~ hergeben müssen*** cəfasını çəkmək; başını qurban vermək; **4.** *bot.* papaq (*göbələkdə*); baş (*kələm*); **5.: ~ einer Zeituug** *məc.* başlıq (*qəzetdə*); ◊ *j-m* **eine Beleidigung [Beschuldigung] an den ~ ~stein** *m* çaylaq daşı; **~steuer** *f* baş vergisi; **~sturz** *m idm.* şığıma.

köpf || über *adv* başaşağı; üzüstə.

Köpf || weh *n oh. pl* başağrısı; **~zahl** *f* adamların sayı (*baş hesabı ilə*); **~zerbrechen** *n oh. pl* başsındırma; tapmaca.

Kopíe *f* (11) surət, üz, kopiya.

kopíeren *vt* üzünü (surətini) çıxarmaq.

Kopíst *m* (8), **~in** *f* (12) surət çıxaran, kopiya çıxaran.

Köppe *f* (11) zirvə (*dağda*); kəllə, təpə.

Köppel *f* (11) **1.** *ovç.* mərəz, xalta; **2.** ictimai

olmaq; **von altem / echtem Schrot und ~** köhnə əqidəli adam, etibarlı və möhkəm adam.

Korn II *m* -(e)s, - araq.

Kórn || blume *f bot.* peyğəmbərçiçəyi; **~boden** *m* taxıl anbarı; **~brand** *m k.t. bot.* çovdar mahmızı; **~brennerei** *f* **1.** araq zavodu; **2.** araqçəkmə; **~darre** *f* taxıl (*dən*) qurudulan yer.

Kornél || kirschbaum *m* zoğal ağacı.

körnen I *vt tex.* xırdalamaq, dən-dən etmək; **II** *vi* sünbül bağlamaq, sünbüllənmək.

korrékt *a* **1.** düzgün; **2.** ədəbli, tərbiyəli.

Korrektión *f* (10) **1.** düzəltmə, düzəliş; **2.** cəza, tənbeh.

Korrektúr *f* (10) **1.** düzəltmə, düzəldilmə; **2.** *matb.* korrektura, düzəliş.

Korrelatión *f* (10) qarşılıqlı münasibət, nisbət, korrelyasiya.

Korrespondént *m* (8) müxbir.

Korrespondénz *f* (10) korrespondensiya, yazışma, məktublaşma.

Korrespondénz || büro *n* məlumat bürosu (*qəzet üçün*).

istifadə üçün torpaq (meşə) və s., 3. çəpərlənmiş otlaq; 4. *n* (6) *harb.* çıyın qayışı

ppeln *vt* bağlamaq, **ein Pferd ~** ata cidar ləmək.

ópp(e)lung *f* (10) əlaqə, rabitə; *elek.* birləşdirmə.

ópula *f* -, -s *qram.* bağlayıcı.

opulatív *a* birləşdirən, bağlayan

opulíeren *vt* **1.** *köhn.* nikahlamaq; birləşdirmək; **2.** *zool.* cütləşdirmək; **3.** *bot.* calaq (peyvənd) etmək.

orálle *f* (11) mərcan.

orb *m* (1*) səbət, gövdə; ◊ *j-m* **einen ~ eben** *dan.* kiminsə xoruzunu qonuğuna ermə.

rb || flasche *f* toxunma səbətin içində lan şüşə; **~macher** *m* səbət toxuyan; **sessel** *m* hörmə kreslo; **~weide** *f* səbətlik öyüd.

diál *a* səmimi, mehriban.

rden ['dɔ:l] *m* (1) və -s, -s **1.** qayıtan, baş

Korn || ernte *f* taxıl biçini, biçin; **~feld** *n* tarla, zəmi; **~handel** *m* taxıl alveri; **~kammer** *f* taxıl anbarı; **~kasten** *m* kəndi, daqqa.

kórn || reich *a* **1.** verimli, məhsuldar (*torpaq*); **2.** dənli (*sünbül*).

Kórn || schneidemaschine *f* taxılbiçən maşın; **~schwinge** *f* sovurucu maşın, dənsovuran maşın; **~wicke** *f bot.* çölnoxudu; **~wucher** *m* taxıl alveri (*spekulyasiya*); **~zins** *m tqt.* taxıl vergisi; **~zoll** *m* taxıla qoyulan gömrük.

Körper *m* (6) bədən, gövdə; korpus, çanaq;

~flüssiger ~ *fiz.* maye.

Körper || bau *m* (*pl* **-baue**) bədən quruluşu, boy-buxun, qamət; **~bewegung** *f* bədən hərəkəti; **~ersatzstück** *n* protez; **~kultur** *f oh. pl* idman, bədən tərbiyəsi.

körperlich *a* cismi, cismani.

körper || los *m* cisimsiz, qeyri-maddi.

Körper || maß *n* həcm, həcm ölçüsü, kubik

korrespondíeren *vt* (*mit D*) **1.** yazışmaq, məktublaşmaq (*kimləsə*); **2. mit** *etw.* ~ nəyəsə uyğun gəlmək (olmaq).

Kórridor *m* (1) dəhliz

korrigíeren *vt* düzəltmək, yoxlamaq

korrumpíeren *vt* **1.** əxlaqını pozmaq, pis yola aparmaq; **2.** ələ almaq, ələ gətirmək; **3.** korrupsiyaya uğratmaq

Korruptión *f oh. pl* **1.** əxlaqsızlıq, əxlaq pozğunluğu; **2.** satqınlıq, pula satılma; rüşvət; **3.** ələ alma, öz tərəfinə çəkmə (*rüşvətlə, pulla*).

Kórypnde *m* (9) gorkəmli xadim.

köscher *a* **1.** pak; **2.** *məc.* təmiz.

kósen *vt* **I 1.** oxşamaq, əzizləmək; **II** *vi* **1.** nazlanmaq, naz etmək; **2.** dostcasına söhbət etmək.

kósmisch *a* kosmik, dünyəvi; **~e Strahlung** kosmik şüalar; **~e Physik** astrofizika.

Kósmos *m inv oh. pl* dünya, aləm, kainat.

keine ~ scheuen xərcdən çəkinməmək; **auf seine ~ kommen*** öz xərcini ödəmək; *məc.* ləzzət almaq, həzz almaq.

Kósten || anschlag *m* xərclərin smetası.

kósten || frei, ~los *a* pulsuz, havayı, müftə; **j-n ~ frei halten*** kiminsə xərclərini ödəmək; **~pflichtig** *a* xərclərin ödənməsi zaminliyi ilə.

Kósten || preis *m iqt.* maya dəyəri; **~punkt** *m oh. pl* məxaric mənbəyi; **~überschlag** *m* ilk smeta, təxmini smeta; **~gänger** *m* (6), **~gängerin** *f* (12) pansionda qalan; xörək yeyən; **~geld** *n* yemək pulu.

köstlich *a* **1.** çox gözəl, çox yaxşı, əla qiymətli; **2.** gözəl, zərif, incə; dadlı, ləzzətli; **3.** əyləncəli, gülməli.

kóst || spielig *a* bahalı, qiymətli; zərər gətirən.

Kostüm *n* (2) kostyum.

kostümíeren I *vt* bəzəmək, geyindirib-kecindirmək; **II sich ~** bəzənmək, geyinib-kecinmək.

Kóst || verächter *m* şıltaq, yeməyi sonalayan; **er ist kein ~** 1) o, dadlı tikəni əldən buraxmaz; 2) ona nə versəm yeyər.

Kot *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** çirk, zibil; **2.** nəcis, peyin; ◊ **j-n durch / in den ~ ziehen** *məc.* şər atmaq; hörmətdən salmaq, rüsvay etmək.

Kóte *f* (11) **1.** koma, daxma, dəyə; **2.** *geod.* yüksəkliyi qeyd etmə.

Kótel *m* (6) peyin (*təzə və i.*).

Kotélett *n* (2), **Kotelétte** *f* (11) kotlet.

Kóter *m* (6) həyət iti.

Kó || fügel *m zool.* zibil bəndi; **~grube** *f* zibil quyusu.

kótig *a* **1.** çirkli; **2.** nəcisli, peyinli.

kotíeren *vt iqt.* qiymət qoymaq (*birjada*).

Kotíerung *f* (10) qiymətqoyma, qiymətli kağızların hazırkı dəyəri.

Kótner *m* (6) torpaqsız kəndli.

Kótze *f* (11) **1.** *coll.* yun ədyal; **2.** qusuntu.

kótzen *vt dan.* qusmaq; **er ist zum Kotzen!** bundan adamın üreyi bulanır!

Krábbe *f* (11) **1.** *zool.* krab, qısaquyruq; **2.** koppuş, totuq.

krábbeln *vi* (*h, s*) sürünmək, çapalamaq.

Krach *m* (1) **1.** çatılıb, şaqqıltı; səs-küy; **2.** *dan.* dava, qalmaqal; **~ machen** qalmaqal salmaq; **mit Ach und ~** güc-bəla ilə; **3.** sınıq çıxma, iflas.

krächen *vi* **1.** çartıldatmaq; **2.** qatlamaq; **3.** sınıq çıxmaq.

krächzen *vi* **1.** qırıldamaq, qır-qır etmək; **2.** xırıldamaq.

Krad *n* (*qısal.*) motosikl.

kraft *prp* (*G*) gücünə, sayəsində; **~ dessen** bir şeyin gücünə.

Kraft *f* (3) **1.** güc, qüdrət; **2.** *fiz.* güc, təsir; **aus eigener ~** öz gücü ilə; **aus voller ~, mit aller ~** var gücü ilə; **das geht über seine Kräfte** bu onun gücündən artıqdır; **nach Kräften** nə qədər mümkündürsə; **in ~ sein** qüvvədə olmaq; **in ~ treten*** qüvvəyə minmək; **in ~ setzen** tətbiq etmək; işə salmaq; **außer ~ setzen** ləğv etmək; **von Kräften kommen*** zəifləmək (*xəstəlikdən sonra*); **weder Saft noch ~ haben** nə dadı, nə də ləzzəti var; **3.** mütəxəssis.

Kráft || anlage *f tex.* elektrik stansiyası; **~aufwand** *m tex.* energi sərfi; **~äußerung** *f* güc göstərmə; **~brühe** *f* bulyon, ət suyu.

Kräfte || verhältnis *n oh. pl* qüvvələr nisbəti.

Kráft || fahrer *m* sürücü.

Kráft || feld *n fiz.* güc sahəsi; **~futter** *n k.t.* qüvvətli yem.

kräftig *a* **1.** qüvvətli, güclü; möhkəm; **2.** qidalı, doydurucu.

kräftigen *I vt* gücləndirmək; gücləndirmək; **II sich ~** möhkəmlənmək, bərkimək; güclənmək.

Kräftigung *f* (10) möhkəmlətmə, möhkəmlədilmə.

Kráft || leistung *f* **1.** qabiliyyət; **2.** *tex.* buxarın qüvvə; **3.** qocalmış, itgilik; **4.** kölək.

kráft || los *a* **1.** gücsüz, qüvvəsiz; **2.** *hüq.* qüvvədən düşmüş, öz əhəmiyyətini itirmiş.

Kráft || maschine *f tex.* motor; **~mensch** *m* pəhləvan, atlet; **~meter** *m tex.* güc ölçən (*cihaz*); **~öl** *n* dizel yanacağı (*motor üçün*); **~probe** *f* güclü yoxlama; **~rad** *n* motosikl; **~wagen** *m* avtomobil; yük maşını; **~werk** *n* elektrik stansiyası.

Krágen *m* (7) **1.** yaxalıq, yaxa; **2.** *j-n an ~ packen* kiminsə yaxasından tutmaq (yapış-

maq; ◊ **es geht ihm an den ~** bu onun üçün ölüm-dirim məsələsidir; **es kann ihm an den ~ kosten** bu ona başı bahasına başa gələ bilər.

Krágen || spiegel *m* rəsmi paltarların yaxasına vurulmuş nişan.

Krähe *f* (11) qarğa.

krähen *vi* qarıldamaq, banlamaq (*xoruz*); ◊ **kein Hahn kräht danach** bununla heç kim maraqlanmaz.

Krähen || füße *pl dan.* **1.** cızma-qara; **2.** qırış (*göz ətrafında*).

Kräh || winkel *m dan.* mədəni mərkəzdən uzaq yer, dalda-bucaqda.

Kráke *m* (9) *zool.* mürəkkəb ilbizi, sepiya.

Krakéel *m* (1) höcətləşmə, dalaşma, küsüşmə, çığır-bağır.

krakéelen *vi* qalmaqal salmaq, mübahisə etmək; söyüşmək, savaşmaq; qışqırmaq, hay-küy qaldırmaq.

Králle *f* (11) **1.** caynaq; dırnaq; **die ~n einziehen*** *məc.* caynaqlarını gizlətmək; **die ~ zeigen** caynaq göstərmək; **2.** *tex.* ağız, götürüm.

krállen I *vt* cırmaqlamaq; caynağını batırmaq; **II sich ~** dalaşmaq, söyüşmək; yapışmaq (*bir şeydən*).

Kram *m* (1*) **1.** xırdavat; **2.** *məc.* zir-zibil, cır-cındır; **3.** *dan.* işlər; ◊ **das paßt mir nicht in den ~** bu mənə yaramır; bu

krämen *vi* (*in D*) sökib qurudulmaq; axtarmaq; eşələmək (*nəyisə*).

Krämer *m* (6) **1.** xırdavatçı, çərçi; **2.** *məc.* zındaçı.

Krämerei *f* (10) axtarma, eşələmə.

Krämerin *f* (10) bəqqal/çərçi dükanı.

Krám || laden *m* xırdavat dükanı.

Krámpe *f* (11) toxmaq; çəngəl (*qapını döymək üçün*); sıyrıma, reja.

Krámpf *m* (1*) *tib.* qıc, qəng olma, konvulsiya; **~ader** *f* varikoz damarı; **~haft** *a* titrək; əsəbi; gərgin; hədiz, həddindən artıq; **sich ~ bemühen** çox çalışmaq, dəfədən-qabığdan çıxmaq.

Kran *m* (1; 6) (*pl tamç.* Kräne) kran.

Krángang *f* (10) *dəniz.* əyilmə.

Kránich *m* (1) *zool.* durna.

krank *a* xəstə; **sich ~ lachen** *dan.* ürəyi gedənə qədər gülmək.

Kránke *m, f* (9*) xəstə (*kişi, qadın*).

kränkeln *vi* xəstələnmək; naxoşlamaq (*arabir*).

kránken *vi* (*an D*) **1.** xəstələnmək (*daim*); **2.** *məc.* dərdlənmək, naxoşlamaq (*nədənsə*).

kränken *vt* kədərləndirmək, məyus etmək, xətrinə dəymək, təhqir etmək; alçaltmaq, hörmətdən salmaq; **sich gekränkt fühlen** özünü təhqir edilmiş hiss etmək; **j-s Rechte ~, j-n an seinen Rechten ~** kiminsə hüququna toxunmaq.

Kránken || bahre *f* xərək (*xəstələr üçün*); **~bericht** *m tib.* xəstəlik tarixi; **~besuch** *m* xəstəni yoluxma.

kránkend *a* incidən, xətrinə dəyən.

Kránken || haus *n* xəstəxana; **~kasse** *f* xəstəlik sığortası; **~kost** *f* pəhriz; **~pflege** *f oh. pl* xəstəyə qulluq; **~pfleger** *m* sanitar (*xəstəyə qulluq edən kişi*); **~pflegerin** *f* sanitar (*xəstəyə qulluq edən qadın*); **~schein** *m* bülleten, xəstəlik vərəqəsi; **~versicherung** *f* xəstəlik sığortası; **~wagen** *m* ambulans; **~zimmer** *n* xəstə palatası.

kránkhaft *a* xəstə, naxoş; birtərəfli, obyektiv olmayan.

Kránkheit *f* (10) xəstəlik; azar.

kránkheits || halber *adv* xəstəliyə görə, xəstəlik üzündən.

Kránkheits || keim *m* simulyant, özünü xəstəliyə vuran adam; **~kunde** *f*, **~lehre** *f* patologiya; **~verhütung** *f* profilaktika (*xəstəliyin qabağını alma tədbirləri*).

Kránk || heit *n*: **es ist zum ~** bu çox gülməlidir.

kränklich *a* azarlı; zəif; **~ sein** azarlamaq.

krank || schreiben *vt* xəstəlik haqqında bülleten vermək; *hərb.* xəstə saymaq.

Kränkung *f* (10) xətrinə dəymə; inciklik, küsmə.

Kránz *m* (1*) **1.** çələng, əkil; **2.** bir dəstə (*adam*).

Kränzchen *n* (7) **1.** çələngcik; **2.** axşam qonaqlığı, əyləncə gecəsi; **3.** bir dəstə (*adam*).

kränzen *vt* tac qoymaq, çələng qoymaq.
kraß *a* gözəçarpan, parlaq, kəskin, aşkar.
Kráßheit *f* (10) sərtlik.
Kráter *m* (6) krater (*vulkan ağzı*).
Krátz || bürste *f* **1.** *tex.* qaşov; **2.** *məc.* deyingən, davakar (*adam*).
Krátze *f* (10) *tex.* yun darağı.
Krätze *f* (11) **1.** *tib.* qoturluq, gicişmə; **2.** *tex.* kəsinti (*metal*).
Krátz || eisen *n tex.* ərsin.
krátzen I *vt* qaşımaq; qazımaq; sürütmək; cızmaq; **II** *vi:* **die Feder kratzt** qələmucu cızır; **es kratzt mir im Halse** boğazım gicişir; **II sich ~** qaşınmaq; ◊ **er fühlt sich gekratzt** *dan.* o özünü məmnun hiss edir.
Krátzer *m* (6) **1.** ərsin, kürəkcik; **2.** cırmaq yeri; sıyrıntı.
Krätzer *m* (6) turş çaxır.
Krátz || fuß *m* ayaqlarını bir-birinə vuraraq təzim etmə.
krátzig *a məc.* deyingən, daim donquldanan.
krätzig *a* qotur.
kráuchen *vi* sürünmək, iməkləmək.
kráueln *vt*, **krauen** *vt* qaşımaq (*arabir*), yavaşca qıdıqlamaq; tumarlamaq.
kraus *a* **1.** qıvrım, buruq-buruq; **2.** qırışmış, qırışıq; əzilmiş, əzik-üzük.
Kráuse *f* (11) **1.** köynək yaxasında kisəyi və ya krujevadan büzməli haşiyə, krujevalı ləçək; **2.** saçburma.
kräuseln I *vt* **1.** burmaq, burdurmaq (*saçı*); **2.** asta-asta dalğalandırmaq; **der Wind kräuselt das Wasser** ≡ külək suyu tərpədir; **II sich ~** burulmaq, qıvrılmaq.
kráusen *vt* burmaq, burdurmaq.
kráus || haarig *a* qıvrımsaçlı.
Kráus || kopf *m* qıvrımsaç.
Kraut *n* (5) **1.** ot; bitki; **2.** göyərti, tərəvəz; **3.** kələm; **4.** meyvəkök bitkilərin gövdə və yarpaqları; ◊ **wie ~ und Rüben** necə gəldi; **ins ~ schießen*** çox tez artmaq, qol-budaq atmaq (*mənfi şeylər*).
Kräuter || käse *m* yaşıl pendir (*pendir növü*).
Kráut || markt *m* göyərti (tərəvəz) bazarı.
Krawáll *m* (1) **1.** səs; **2.** küçə hay-küyü; **3.** şuluqluq, çaxnaşma.
krawállen *vi* hay-küylə toplaşmaq, çaxnaşmaq, qiyam etmək.
Krawátte *f* (11) qalstuk.
kráxeln *vi* (*s, h*) çətinliklə dağa qalxmaq.
Kreatúr *f* xəlq olunmuş, varlıq; *nifr.* alçaq.
Krebs *m* (1) **1.** xərçəng; **2.** *astr.* xərçəng ulduzlar; **3.** *tib.* xərçəng xəstəliyi.
krébs || artig *a* xərçəngvari, xərçəngəbənzər.
krébseln *vi* (**s**) çıxmaq, dırmaşmaq.
krébsen *vi* **1.** xərçəng tutmaq; **2.** *dan.* daldalı getmək.
Krébs || gang *m oh. pl:* **den ~ gehen** daldalı getmək, dala getmək (*həmç. məc.*); **~schaden** *m* **1.** *tib.* xərçəng xəstəliyi; **2.** *məc.* yamanlıq; **~schere** *f* qısqac (*xərçəng ayağının ucu*).
kredénzen *vt* qonağın qabağına qoymaq (*yemək, çaxır*).
Kredénz || teller *m* məcməyi.
Kredít *m* (1) inam; **auf ~** borc olaraq, kreditlə; **j-n um seinen ~ bringen** kimisə etibardan salmaq; **j-m ~ geben** kiməsə inanmaq.
Krédit *n* -s, -s *bux.* kredit, aktiv.
Kredít || anstalt *f* kredit müəssisəsi; **~brief** *m* akkreditiv.
kredít || fähig *a tic.* krediti (borcu) ödəyə bilən.
kreditíeren *vt tic.* kredit vermək, pul buraxmaq.
Kreditív *n* (2) etimadnamə.
Kréditor *m* -s, **-tóren** kredit verən, borc verən.
Krédo *n* -s, -s inam rəmzi; əqidə, dünyagörüşü.
Kréide *f* (11) tabaşir; ◊ **bei j-m in der ~ stehen*** kimədə borclu olmaq; **mit doppelter ~ ausschreiben*** hesabda aldatmaq, əskik vermək; ikiüzlü siyasət aparmaq.
kréiden *vt* **1.** tabaşirləmək, tabaşir sürtmək; **2.** tabaşirlə yazmaq.
kreíeren *vt* yaratmaq.
Kreis *m* (1) **1.** dairə, ətraf; **sich im ~ drehen** dolanmaq, dövrə vurmaq; **einen ~ um etw. schließen*** nəyisə dövrəyə almaq; **2.** dairə, mahal, rayon; **3.** *elek.* dövrə; **4.** *məc.* dairə, sahə, mühit; **im ~e der Familie, im häuslichen ~e** ailə daxilində.
Kréis || abschnitt *m riyaz.* seqment (*xətlərlə qövs arasında qalan dairə parçası*); **~ausschnitt** *m riyaz.* sektor; **~bahn** *f astr.* orbit (*göy cisimlərinin hərəkət yolu*).

~bewegung *f* dövri hərəkət; dövretmə; **~bogen** *m riyaz.* qövs.
kréischen *vi* zingildəmək; bərkdən çağırmaq, bağırmaq.
Kréisel *m* (6) **1.** fırfıra, fırlanğıc; **2.** *fiz.* giroskop.
Kréisel || pumpe *f tex.* mərkəzdənqaçan nasos; **~rad** *n tex.* turbin.
kréisen *vt, vi* fırlanmaq, dairə boyunca hərəkət etmək, hərlənmək; dövr etmək (*qan*).
Kréis || fläche *f riyaz.* çevrənin səthi.
kréis || förmig *a* çevrəsəl, dairəvi.
Kréis || lauf *m oh. pl* dövr, dövrə; dövretmə; **~leitung** *f* mahal komitəsi; **~linie** *f riyaz.* çevrə; **~schreiben** *n* sirkulyar.
kréißen *vi* doğarkən əziyyət çəkmək.
Kréißerin *f* (12) zahı.
Kréis || stadt *f* qəza şəhəri; rayon mərkəzi.
Krematión *f* (10) kremasiya (*ölülərin yandırılması*).
Kreml *m* -s Kreml, iç şəhər.
Krémpe *f* (11) **1.** papağın qırağı, günlük; **2.** *tex.* haşiyə, kənar.
Krémpel *f* (11) **1.** *tex.* darayıcı maşın; **2.** *dan.* zir-zibil.
krémpeln *vt* **1.** daramaq (*yun və s.*); **2.** qatlamaq.
krémpen *vt* qatlamaq; əymək (*şlyapanın qırağını*).
Krémser *m* (6) lineyka (*uzunsov və üstüaçıq minik arabası*), dilican.
Kréngel *m* (6) krendel (*bulka növü*).
krepíeren *vi* (**s**) **1.** *kob.* gəbərmək, murdar olmaq; **2.** *hərb.* partlamaq (*mərmi haqqında*).
Krésse *f* (11) *bot.* kres (*çoxillik ot bitkisi*).
Kretin [-'tē:] *m* -s, -s, **Kretíne** *m* (9) ağıldankəm, ağlı zəif.
kretínenhaft *a* səfeh, gic.
Kréta *n* Krit adası.
Kreuz *n* (2) **1.** xaç; xaç ordeni; **übers ~ legen** çarpaz qoymaq; **Eisernes Kreuz** (*qısal.* **EK**) dəmir xaç (*Almaniyada hərbi orden*); ◊ **ein ~ über** *etw.* (*D*) **machen** nəyinsə üstündən qələm çəkmək; **zu ~ kriechen*** tabe olmaq, itaət etmək; **in die ~ und (in die) Quer(e), kreuz und quer** eninə-uzununa, hər tərəfdən; **2.** dərd, əzab; **sein ~ tragen*** öz dərdini (əziyyətini) özü çəkmək; **3.: das ~ schlagen*** *din.* xaç çevirmək; **4.** *anat.* omba sümüyü; **5.** *mus.* diyez; **6.** *riyaz.* toplama, cəm (+) işarəsi.
Kréuz || band *n* **1.** banderol; **2.** çarpaz; **~bein** *n anat.* omba sümüyü.
kréuz || bráv *a* olduqca düz, vicdanı təmiz; **~dumm** *a dan.* gicdən-gic; **~dumm sein** *dan.* ağıldan kəm olmaq.
kréuzen I *vt* **1.** üstündən çalın-çarpaz xətt çəkmək; **2.** *biol.* cütləşdirmək (*həmç. məc.*); **3.** kəsmək, iki bölmək; ◊ **j-s Pfad ~** kiminsə yolunu kəsmək; **j-s Pläne ~** kiminsə planlarına mane olmaq; **II** *vi dəniz.* üzmək, işləmək (*məntəqələr arasında*); **III sich ~** çarpaz düşmək; yolda sovuşmaq, ayrılmaq (*məktub, xəbər və s.*)
Kréuzer I *m* (6) kreyser (*çox sürətli böyük hərbi gəmi*).
Kréuzer II *m* (6) kroyser (*sikkə pul vahidi*); **das ist keinen ~ wert** bu bir qəpiyə də dəyməz.
Kréuz || fahrer *m tar.* əhli-səlib, səlibçi, xaç yürüşçüsü; **~fahrt** *f* **1.** *tar.* səlib müharibəsi; **2.** *dəniz.* qarovul çəkmə; **~feuer** *n hərb.* çarpaz atəş (*həmç. məc.*).
kréuz || fidél *a dan.* çox şən.
Kréuz || gang *m* üstüörtülü yol (*qalereya*).
kréuzigen *vi* çarmıxa çəkmək (*cəza üsulu*).
kréuz || lahm *a dan.* hər iki qıçından şikəst.
Kréuz || otter *f zool.* qara ilan, gürzə; **~peilung** *f rad.* qəbuledici stansiya vasitəsi ilə təyyarənin yerini müəyyənləşdirmə; **~punkt** *m riyaz.* kəsişmə nöqtəsi; **~ritter** *m tar.* səlib cəngavəri; **~spinne** *f* bağça hörümçəyi; **~stich** *m* çarpazı tikiş.
Kréuzundquérzüge *pl* azma, çaşma.
Kréuzung *f* (10) **1.** *biol.* cütləşdirmə; **2.** dördyol ayrıcı; çarpaz yol.
Kréuz || verhör *n hüq.* çarpaz dindirmə; **~weg** *m* dördyol ayrıcı, çarpaz yol.
kréuz || weise *adv* çarpazvari.
Kréuz || worträtsel *n* çarpaz krossvord; **~zug** *m tar.* səlib yürüşü.
kríbb(e)lig *a* əsəbi, həyəcanlı.
kríbbeln I *vi* qaynaşmaq, vızıldaşmaq; **II** *vimp* gicişmək, qaşınmaq; **mir kribbelt es in den Fingern** *məc.* əllərim gıcışır.
kríckeln *vi dan.* cızma-qara yazmaq.

kríechen *vi* **1.** (*s*) sürünmək; yavaş-yavaş getmək; yavaş-yavaş (*gizlincə*) yaxınlaşmaq; gizlincə girmək; **in** etw. (*A*) ~ nəyinsə içinə girmək; **unter** etw. (*A*) ~ sürünüb nəyinsə altına girmək; **durch** etw. (*A*) ~ görünmədən keçib getmək; **aus dem Ei** ~ yumurtadan çıxmaq; **2.** (*s, h*) *məc.* yaltaqlıq etmək, quyruq bulamaq.

Kríecher *m* (6) yaltaq.

Kriecheréi *f* (10) yaltaqlıq, alçalma, nökərçilik.

kríecherisch *a* yaltaq, yaltaqcasına.

Kríech || pflanze *f bot.* sürünən bitki; **~tier** *n* sürünən heyvan.

Kríeg *m* (1) müharibə; **den ~ erklären** müharibə elan etmək; **zum ~e rüsten** müharibəyə hazırlaşmaq.

kríegen I *vt dan.* almaq; **ein Kind ~** uşaq doğmaq; ◊ **es mit der Angst (zu tun) ~** qorxmaq; **j-n klein ~** kimləsə hesablaşmaq, kimisə divan tutmaq; kimisə dilə tutmaq; **II** *vi* müharibə etmək.

Kríeger *m* (6) hərbi döyüşçü.

kríegerisch *a* hərbi, əsgəri, mübariz.

kríeg || führend *a* müharibə edən.

Kríegs || artikel *m* hərbi nizamnamə; **~bedarf** *m* hərbi ehtiyat, ləvazimat.

kríegs || bereit *a* döyüşə hazır, müharibəyə hazır.

Kríegs || bereitschaft *f oh. pl hərb.* döyüş hazırlığı; **~bericht** *m* müharibənin gedişi haqqında məlumat; **~berichter, ~bericht || erstatter** *m* hərbi müxbir; **~beschädigte** *m* müharibə əlili; **~bestand** *m hərb.* hərbi kontingent; **~betrieb** *m* hərbi ehtiyac üçün (*dəmir yolundan, zavodlardan* və s.) istifadə; **~brandstifter** *m* müharibə qızışdıran; **~dienst** *m oh. pl* hərbi qulluq; **~entschädigung** *f* hərbi xərclərin ödənilməsi; *pl* təzminat.

kríeges || erfahren *a* müharibə təcrübəsi olan.

Kríeges || erklärung *f* (*gegen A*) müharibə elan etmə; **~fall** *m oh. pl* müharibəyə səbəb; **im ~fall** müharibə olarsa; **für den ~fall** müharibə üçün; **~führung** *f* müharibə aparmaq üsulu; **~fuß** *m oh. pl:* **auf den ~ fuß setzen** hərbi vəziyyətə keçirmək; **mit j-m auf dem ~fuß stehen*** kimləsə müharibə vəziyyətində olmaq; düşmənçilik etmək; **~gefahr** *f* müharibə qorxusu; **~gefangene** *m* hərbi əsir; **~gefangenschaft** *f* əsirlik; **~gerät** *n* hərbi ləvazimat; **~herd** *m* müharibə ocağı; **~hetzer** *m* müharibə qızışdıran.

kríegs || lustig *a* cəngavər, mübariz, döyüşkən.

Kríegs || macht *f* **1.** *oh. pl* hərbi qüdrət; **2.** döyüşən ölkə; **~offizier** *m* hərbi dövrün zabiti; **~pfad** *m məc.* müharibə cığın (*yolu*); **sich auf den ~pfad begeben*** *məc.* düşmənçiliyə başlamaq; **~rüstung** *f* silahlanma, müharibəyə hazırlıq; **~schäden** *pl* müharibədən dəyən zərər; **~schätzung** *f* təzminat; təzminat alma; **~schauplatz** *m* döyüş meydanı; **~schuld** *f oh. pl* müharibə məsuliyyəti; **~schulden** *pl* hərbi borclar; **~schule** *f* hərbi məktəb; **~teilnehmer** *m* müharibə iştirakçısı; cəbhəçi; **~treiber** *m* müharibə qızışdıran, təcavüzkar; **~verbrecher** *m* müharibə canisi; **~wesen** *n oh. pl* hərbi iş; **~zustand** *m* hərbi vəziyyət.

Kriekente *f* (11) *zool.* cürə (*ördəyə oxşar kiçik suquşu*).

Krim *f coğr.* Krım.

kriminál *a hüq.* cinayət, cinayətkar.

Kriminál || dienst *m* cinayət axtaran idarə; **~fall** *m* cinayət işi.

kriminéll *a* kriminal, cinayət.

Krímmer *m* (6) **1.** qaragül; **2.** süni dəri.

Krímmi *m* -s, -s *dan.* casus.

Kríms || krams *m* - və -es, *oh. pl* cır-cındır.

Kríngel *m* (6) krendel (*bulka*).

kríngeln (sich) burulmaq, qıvrılmaq.

Kríppe *f* (11) körpələr evi (*həmç. uşaq evi*).

Krips: j-n beim ~ nehmen* *dan.* kiminsə yaxasından tutmaq.

Kríse *f* (11), **Krisis** *f,* **-, Krisen** böhran.

Kristáll [-st-] **1.** *m* (1) kristal; **2.** *n* -s, *oh. pl* büllur; büllur qab.

kristáll || ähnlich *a* büllurabənzər; kristalşəkilli.

kristállen *a* kristal; büllur.

Kristall || glas *n* **1.** büllur; **2.** badə (*büllurdan*).

kristallisíeren *vt, vi* (*s*) *və* **sich ~** kristallaşmaq, büllurlaşmaq.

Kritérium *n* **-s, -rien** meyar.

Kritík *f* (10) **1.** tənqid; **~ üben an** etw. (*D*), etw. **der ~ unterziehen*** nəyisə tənqid etmək; **2.** tənqidi məqalə; rəy; **unter aller ~** hər şeydən pis, tənqidə gəlməyən.

Kritikáster *m* (6) tənqidbaz.

Kritiker *m* (6) tənqidçi.

kritík || los *a* qeyri-tənqidi.

kritísch *a* **1.** tənqidi; **2.** böhranlı.

kritisíeren *vt* tənqid etmək; tənqidi yanaşmaq.

kritteln *vi* hər şeydə bir qüsur axtararaq tənqid etmək.

Kritzeléi *f* (10) cızma-qara yazı.

kritzeln *vt, vi* cızma-qara yazmaq, cızmaq (*qələmucu ilə*).

kroch "kriechen" *felinin impf*'i.

Krokodíl *n* (2) *zool.* timsah.

Krokodíls || tränen *pl məc.* saxta göz yaşları.

króllen (sich) hörülmək.

Króne *f* (11) **1.** tac; çələng; **2.** *tib.* koronka (*dişə taxılan metal qapaq*); **3.** çətir (*ağaclarda*); **4.** çilçıraq; **5.** *köhn.* xəzinə, dövlət; **6.** kron (*bəzi ölkələrdə pul vahidi*); ◊ **was ist ihm in die ~ gefahren*?** *dan.* onu hansı ilan sancmışdır?; **das setzt allem die ~ auf** bu lap nahaqdır.

krönen *vt* tac qoymaq.

Krónleuchter *m* çilçıraq.

Krönung *f* (10) **1.** tac qoyma; **2.** *məc.* mükafatlandırı(ıl)ma.

Krón || zeuge *m hüq.* əsas şahid.

Kropf *m* (1*) çinadan, dəncik.

króp fig, kröpfig *a* iri çinadanlı.

Króp fung *f* (10) *tex.* dirsək, əyri.

Krópp || zeug *n oh. pl dan.* oğul-uşaq, uşaqlar.

Kröte *f* (11) **1.** *zool.* quru qurbağası; **2.** *məc. dan.* ifritə (*acıqlı arvad haqqında*); 3. körpə bala, quzum; ◊ **die paar ~n** xırda pul, az pul.

Krücke *f* (11) **1.** qoltuq ağacı, əsa; **2.** od çəkən, atəşkeş.

Krug *m* (1*) **1.** səhəng; bardaq; qulplu; **2.** meyxana.

Krügel *n* qulpluca.

Krúke *f* (11) böyük saxsı qab, səhəng, dəsti.

Krümchen *n* (7) çörək qırıntısı; **ein ~** bir az.

Krúme *f* (11) **1.** çörəyin içi; **2.** *pl* çörək qırıntıları; **3.** yumşaq şumlaq torpaq.

Krümel *n* (6), *m* (6) **1.** qırıntı (*çörək*); *məc.* **2.** koppuş.

krümeln I *vt* xırda-xırda doğramaq, ovub tökmək; **II** *vi* ovulub tökülmək.

krumm *a* **1.** əyri, qatlanmış; **~ biegen*, ~ machen** əymək; **~ werden** beli bükülmək; **2.** *məc.* dolayı, əyri, sədaqətsiz; **j-n ~ ansehen*** *məc.* kiməsə çəp-çəp baxmaq; ◊ **~e Finger haben** *məc.* əliəyri olmaq; **einen ~en Rücken / Buckel machen** *məc.* yaltaqlıq etmək, riyakarlıq etmək; **j-n ~ und lahm schlagen*** *məc.* 1) kimisə şil-küt etmək; 2) darmadağın etmək **~e Wege gehen, ~e Pfade wandeln** *məc.* əyri yola düşmək; **das Gerade ~ und das Krumme grad machen** ≡ qatığa qara demək; etw. **~ nehmen*** nədənsə incimək; **es geht ~ mit ihm** onun işləri şuluqdur.

krümmen I *vt* əymək; ◊ **ihm wurde kein Haar gekrümmt** onun bir tükünə də toxunulmadı; **deswegen krümme ich keinen Finger** buna görə heç tüküm də tərpənmir; **II sich ~ 1.** əyilmək, qovrulmaq, qıc olmaq (*ağrıdan*); **2.** *məc.* yaltaqlanmaq, quyruq bulamaq.

Krúmm || holz *n* (*pl* **-hölzer**) **1.** əymə (*qoşqu ləvazimatı*); **2.** bumeranq (*Avstraliyada ağac silah*).

krúmm || linig *a riyaz.* əyricizıqlı, əyrixətli.

Krümmung *f* (10) **1.** əyrilik, bükük yer, döngə; **2.** *riyaz.* əyrilik.

Krupp *m* -s, *oh. pl tib.* kurp (*boğaz ağrısı*).

Krúppe *f* (11) sağrı (*atda*).

Krüppel *m* (6) çolaq, şikəst.

krüppelhaft *a* şikəst, əlil.

Krúste *f* (11) qabıq (*çörəkdə*); *tib.* qaysaq, qabıq, köz (*yarada*).

Krústen || tier *n* xərçəngvari heyvan.

krústig *a* qabıqla örtülmüş.

Kruzifíx *n* (2) *din.* xaç (*İsanın çarmıxa çəkilmiş şəkli olan*).

Kúba *n coğr.* Kuba.

Kübel *m* (6) **1.** çən, çəllək; **2.** *tex.* təknə.

kubíeren *vt riyaz.* kuba yüksəltmək.

Kübler *m* (6) çəlləkçi.

Kúbus *m* -, - və **-ben** *riyaz.* kub.

Küche *f* (11) **1.** mətbəx; **2.** *məc.* yemək, qida; **kalte ~** 1) soyuq yemək; 2) soyuq yeməklər hazırlanan mətbəx; **warme ~** 1) xörək; 2) isti xörəklər hazırlanan mətbəx; **lateinische ~** *zar.* latın mətbəxi (*aptek*); **es raucht in der ~** evdən dava-dalaş iyi gəlir.

Küchen *m* (7) bişi; tort; şirin çörək; keks; yağlı kökə; ◊ **ja ~!** *dan.* bu baş tutan iş deyil!

Küchen || bäcker *m* qənnadçı, şirniyyatçı.

Küchen || chef *a* baş aşpaz; **~geschirr** *n* mətbəx qab-qacağı; **~junge** *m* aşpaz şəyirdi; **~schabe** *f* tarakan, mətbəx böcəyi; **~zettel** *m* menyu (*yemək siyahısı*).

Küchlein *n* (7) cücə.

kúcken *vi dan.* baxmaq, tamaşa etmək.

Kücken *n* (7) **1.** cücə; **2.** *məc.* körpə uşaq; **3.** *tex.* kranın tıxacı.

Kúckuck *m* (1) **1.** *zool.* qu quşu; **2.** *hərb. dan.* səyyar mətbəx; ◊ **weiß der ~!** nə bilim!

Kúddel || muddel *m, n* -s, *oh. pl din.* hərc-mərclik.

Kúfe *f* (11) **1.** çəllək, çən; **2.** *pl* xizəyin tayı.

Yüz yaşa, yüz öyrən; **Soviel von** etw. **verstehen*, wie die ~ vom Sonntag** ≡ Eşşək nə bilir, zəfəran nədir.

Kúh || fuß *m hərb. dan.* tüfəng; **~glocke** *f* zınqırov, qumrov (*inəyin boynunda*); **~handel** *m məc.* gizli danışıqlar; gizli iş; **~haut** *f oh. pl* gön ◊ **das geht auf keine ~** buna inanmaq olmaz; bu qüvvə xaricində olan şeydir.

kühl *a* **1.** sərin; **2.** *məc.* soyuq.

Kühl || apparat *m*, **~bottich** *m* soyuducu cihaz.

Kühle *f oh. pl* **1.** sərinlik, sərin hava; **im ~n** soyuq yerdə, kölgədə; **2.** *məc.* soyuqluq, təmkinlilik.

kühlen *vt* sərinləşdirmək; soyutmaq; **sein Mütchen an** etw. / **j-m ~** nəyəsə, kiməsə hirsini tökmək.

Kühler *m* (6) *tex.* soyuducu; radiator (*avtomobil*); kondensator.

Kühl || haus *n* buzxana; **~schrank** *m* soyuducu.

Kühlung *f* (10) soyutma, soyudulma.

Kühl || vorrichtung *f tex.* refrijerator; [illegible] soyuducu vaqon; vaqon-

Kultúr || erbe *n oh. pl* mədəni irs; **~front** *f oh. pl* mədəni cəbhə; **~geschichte** *f oh. pl* mədəniyyət tarixi; **~gut** *n* mədəni irs; **~gruppe** *f* özfəaliyyət dərnəyi; **~schätze** *pl* mədəniyyət xəzinəsi.

Kúltus *m* -, **~te** pərəstiş.

Kumm *m* (1), **Kúmme** *f* (11) kasa.

Kümmel *m* (6) **1.** *bot.* zirə; **2.** zirə arağı.

Kúmmer *m* -s, *oh. pl* dərd, kədər, ələm.

kümmerlich I *a* yazıq, zavallı, aciz, miskin; **II** *adv.* güclə, güc-bəla ilə.

Kümmerlichkeit *f* (10) kasıblıq, yoxsulluq.

kümmern I *vt* dərd çəkmək, qəm çəkmək, kədərlənmək; **was kümmert ihn das!** onun bu işlə nə əlaqəsi var!, bu iş onun nəyinə lazımdır; **II sich ~** (*um A*) qayğısına qalmaq, qayğısını çəkmək.

Kümmernis *f* (3) qəm, qüssə, kədər; fikir, dərd.

Kúm(me)t *n* (2) xamut, boyunduruq.

Kumpán *m* (1) **1.** yoldaş; **2.** içki yoldaşı.

Kúmpel *m* (6) **1.** mədən fəhləsi; **2.** iş yoldaşı.

kündbar *a* rədd oluna bilən; dəyişdirilə bilən.

Künde I *f* (11) məlumat, xəbər.

Kúndschafter *m* (6) *hərb.* gizli müvəkkil, casus.

kúnd || tun *vt* elan etmək, xəbər vermək.

künftig I *a* qarşıdakı, gələcək; **II** *adv* **~, ~ hin** (*hamç.* **künftighin**) qarşıda, gələcəkdə.

Kúnkel *f* (11) cəhrə.

Kunst *f* (3) **1.** incəsənət; **die schönen Künste** incə sənət; **2.** bacarıq, qabiliyyət, cəldlik; **hier ist meine ~ zu Ende** buna artıq mənim gücüm çatmaz.

kúnst || beflissen *a* incəsənəti öyrənən, incəsənətlə maraqlanan.

Kúnst || butter *f* marqarin yağı.

Kunsteléi *f* (10) sünilik, qəribəlik; əllamalık.

künsteln I *vt* naz etmək, özünü naza qoymaq; **Freude ~** özünü sevincək göstərmək; **II** *vi* (*an D*) əllamalık etmək.

kúnst || fertig *a* bacarıqlı, məharətli.

Kúnst || griff *m* **1.** məharət, bacarıq; **2.** hiylə, kələk, biclik; **~kenner** *m* incəsənəti yaxşı bilən, sərraf.

Künstler *m* (6), **~in** *f* (12) sənətkar, sənətçi (*kişi, qadın*).

Künst[illegible]

kúpferig *a* misəoxşar, mis.
kúpfern *a* mis.
Kúpfer || schmied *m* misgər; **~stecher** *m* mis oymaçısı; **~stich** *m* qravür, mis üzərində oyma ilə çəkilmiş şəkil; **~vitriól** *n kim.* mis kuporosu; **~zeit** *f geol.* mis dövrü.
kupfert *a:* **~es Gelände** *hərb.* dərə-təpəlik.
Kupón [ku'pɔ̃:] *m* -s, -s **1.** kəsik; parça; **2.** kupon (*qiymətli kağızların faiz talonu*).
Kúppel *f* (11) **1.** günbəz, qübbə; **2.** örtük (*lampa üçün*).
Kuppeléi *f* (10) vasitəçilik, aradüzəltmə.
kúppeln *vt* **I** örtmək; **II 1.** birləşdirmək; **2.** elçi göndərmək; vasitəçilik etmək.
Kúppler *m* (6) quda, vasitəçi, aradüzəldən.
Kur *f* (10) **1.** müalicə; **eine ~ gabrauchen** müalicə kursu keçmək; **zur ~** müalicə üçün; **j-n in die ~ nehmen*** kimisə müalicə etmək; **2.** *oh. pl tər.* seçmə, seçilmə; **3. j-m die ~ machen** kiməsə pərəstiş etmək.
kuránt *a* **1.** işlənilən pul; **2.** tezsatılan.
Kuratél *f* (10) *hüq.* qəyyumluq.
Kurátor *m* -s, **-tóren** qəyyum, hami.
Kúrbel *f* (11) dəstək, sap, tutğac, çarxqolu.
Kúrbel || lager *n tex.* əsas yataq (*padşipnik*).
kúrbeln *vt* **1.** *tex.* fırlandırmaq, hərləndirmək; **2.** film çəkmək.
Kúrbel || stange *f tex.* sürgüqolu; **~welle** *f tex.* dirsəkli vərdənə.
Kúrbis *m* -ses, -se *bot.* balqabaq, kudu.
Kúr || gast *m* kurortçu; **~haus** *n* kurzal (*kurortlarda ictimai bina*).
Kurier *m* (1) kuryer.
kuríeren *vt* müalicə etmək, sağaltmaq.
kuriós, kuriös *a* **1.** gülünc, gülməli, əyləncəli; **2.** qəribə.
Kuriosität *f* (10) **1.** kuryoz, gülünc hadisə, qəribəlik; **2.** nadir hadisə.
kúr || pfuschen *vi* el təbabəti ilə müalicə etmək.
Kúr || pfuscher *m* ara həkimi.
kurrént *a* cari.
Kurrént || schrift *f oh. pl* əlyazma şrifti.
Kurs *m* (1) **1.** *tic.* məzənnə; **2.** *dəniz. av.* səmt, istiqamət; **3.** aparılan siyasət; **4.** kurs (*müalicə*); **5.** kurs (*müəyyən müddətə təşkil olunmuş təlim növü*).
Kúrs || buch *n* dəmiryol məlumat kitabçası; qatarların hərəkət cədvəli; **~schmied** *m dan.* baytar.
Kürschner *m* (6) xəzçi, kürkçü.
kursíeren *vi* **1.** işlənmək (*pul*); **2.** yayılmaq (*xəbər, şayia*).
Kúrsus *m* -, **Kurse 1.** kurs (*bir fənnin şərhi*); **2.** *pl* kurs (*məktəb*).
Kúrs || wert *m tic.* bugünkü məzənnə; **~zettel** *m* birja bülleteni.
Kúr || taxe *f* kurort rüsumu.
Kúrve *f* (11) **1.** *riyaz.* əyri; **2.** *avt.* yolu dönmə; *d.y. döngə*; *av.* viraj.
kurz I *a* qısa, uzun sürməyən; **~ / ~e Zeit darauf** bundan azca sonra; **~ / ~e Zeit vorher** bundan bir az qabaq; ◊ **den kürzeren ziehen** zərərə düşmək; **einen ~en Entschluß fassen** çox fikirləşmədən həll etmək; **einen ~en Prozeß machen** tez hesablaşmaq; **in ~en Worten** qısa; **II** *adv* qısaca, müxtəsərcə; tez; **~ nach ...** (*D*) ondan az sonra; **~ vor ...** (*D*) bundan bir az əvvəl; **binnen ~em, in ~em** yaxın zamanda; **seit ~em** yaxın keçmişdən bəri; **über ~ oder lang** gec-tez; **~ und bündig** qısa və qəti; **j-n ~ halten*** gözümçıxdıya salmaq; **zu ~ kommen*** 1) aldanmaq; 2) (*bei D*) zərər çəkmək (*nədənsə*); 3) (*mit D*) çatışmayan şeyə dözmək (*bir işdə*); etw. **~ und klein kriegen / schlagen*** nəyisə darmadağın etmək; **zu schießen* ~** səhv atmaq, hədəfi vura bilməmək (*həmç. məc.*); (*gegen j-n*) **~ angebunden sein** kimsə soyuq cavab vermək; **j-n ~ abfertigen** bax: **abfertigen; sich ~ fassen** müxtəsər ifadə etmək.
Kúrz || arbeit *f oh. pl* qısa iş günü; qısa iş həftəsi; **~arbeiter** *m* bütün həftəni (*bütün iş günü*) işləməyən fəhlə.
kúrz || atmig *a* təngnəfəs.
kúrz || befristet *a* qısamüddətli; **~ dauernd** *a* sürəksiz, uzun sürməyən.
Kürze *f oh. pl* qısalıq, müxtəsərlik; **in (aller) ~** müxtəsər; tezliklə.
kürzen *vt* qisaltmaq; **sich (D) die Zeit ~** əylənmək.
kurzer || hánd *adv* o saat, çox fikirləşmədən.
kúrz || faserig *a* qısalifli.
Kúrz || film *m* qısametrajlı film.

kúrz || fristig *a* qısamüddətli; **~gefaßt** *a* **1.** yığcam, qısa; **2.** tez, cəsarətli, qəti.
Kúrz || geschichte *f ədəb.* qısa həkayə, novella.
kúrz || lebend, ~lebig *a* azömürlü, kəmömür.
kürzlich *adv* bir az bundan qabaq.
Kúrz || schluß *m elek.* qısaqapanma; **~schrift** *f* stenoqrafiya; **~schuß** *m hərb.* atılan güllənin hədəfə dəyməsi.
kúrz || sichtig *a* uzağı görməyən, qarov (*həmç. məc.*).
kúrz || silbig *a* **1.** qısahecalı; **2.** *məc.* birhecalı; **3.** qaradinməz, azdanışan.
Kúrzstrecken || läufer *m idm.* sprinter (*qısa məsafəyə qaçış idmançısı*).
kúrz || úm *adv* bir sözlə, müxtəsəri.
Kürzung *f* (10) ixtisar, ixtisar etmə.
Kúrz || waren *pl* qalantereya malları.
kúrz || wég *adv* birbaşa.
Kúrz || weil *f* vaxt keçirmə, məşğuliyyət; əyləncə, kef.
kúrz || weilig *a* məzəli.
Kúrzwellen || empfänger *m rad.* qısadalğalı radio aparatı; **~sender** *m dan.* qısadalğalı radio stansiyası.
Kúrz || woche *f* natamam iş həftəsi.
kusch! *int ovç.* yat!, dayan!; toxunma! (*ovda ita edilən əmr*).
kúscheln sich *dan.* **1.** rahat uzanmaq; **2. sich an j-n ~** kimsə qısılmaq.
kúschen *vi və* **sich ~ 1.** yatmaq (*it haqqında*); **2.** *dan.* cınqırını çıxarmamaq (*adam haqqında*).
Kusíne *f* (11) əmi-, dayı-, xala-, bibiqızı.
Kuß *m* (1*) öpüş.
küssen I *vt* öpmək; **j-n auf** etw. **~** kimisə bir yerindən öpmək; **II sich ~** öpüşmək.
Küssen *n* -s, *oh. pl* öpmə.
Küß || hand *f* hava öpüşü; **mit ~** sevinclə, həvəslə; **eine ~ zuwerfen*** hava öpüşü göndərmək.
Küste *f* (11) dəniz kənarı, sahil.
Küsten || fahrer *m dəniz.* kabotaj gəmisi, sahil gəmisi; **~fahrt** *f dəniz.* kabotaj (*sahil gəmiçiliyi*).
Küster *m* (6) kilsə xadimi.
Kústos *m* -, **-tóden** mühafiz (*muzeydə, kitabxanada*).
Kútsch || bock *m* kozla; şahnişin.
Kútsche *f* (11) karet, minik arabası.
Kútschen || schlag *m* karetin qapıları.
Kútscher *m* faytonçu, arabaçı.
kutschíeren *vi* atları sürmək.
Kútte *f* (11) keşiş cübbəsi, əba.
Kútter *m* (6) *dəniz.* kater.
Kuvért [-vɛrt] *n* (2) **1.** konvert, paket; **2.** xörək dəsti.

Ll

L, l *n inv alman əlifbasının on ikinci hərfi.*
Lab *n* (2) **1.** qursaq mayası; **2.** *anat.* qursaq, şirdan.
Labbe *f* (11) **1.** sallaq dodaq; **die~ hängen lassen** dodağını sallamaq; **2.** sahil qağayısı (*şimalda*).
lábberig *a* **1.** horra kimi; **2.** şit, dadsız.
Lábe *f oh. pl* fərəh, sevinc.
láben I 1. *vt* mayalamaq; çürütmək (*südü*); **2.** *vi* və **sich ~** çürümək (*süd*).
láben II *vt* **1.** təzələmək, möhkəmlətmək; **2.** əyləndirmək, könlünü almaq; **3. sich ~** möhkəmlənmək, havası dəyişmək; ləzzət almaq.
lábend *a* xoş, canlandırıcı.
Lábe || trunk *m* sərinləşdirici içki.
labiál *a dilç.* dodaq (*səs*).
labíl *a* möhkəm olmayan, dəyişkən.
Labilität *f* (11) dəyişkənlik, laxlıq.
labiodentál *f* dil-diş (*samiti*).
Labór *n* -s, -s/-e bax: **Laboratórium**.
Laborantánt *m* (8) **-in** (12) laborant (*kişi, qadın*).
Laboratórium *n* -s, **-rien** laboratoriya.
laborieren *vi* **1.** (*an D*) işləmək, çalışmaq (*nəyinsə üzərində*); **2. an einem Experiment ~** təcrübə qoymaq.
Lábsal *n* (2), **Lábung** *f* (10) **1.** fərəh, sevinc; **2.** möhkəmlənmə, təzələmə.
Láche I *f* (11) gülüş; **eine ~ anschlagen** qəşş etmək.
Láche II *f* (11) gölməçə, nohur.
Láche III *f* (11) mərz nişanı; xaz.
lächeln *vi* gülümsəmək, gülümsünmək.
Lächeln *n* -s, *oh. pl* təbəssüm, gülümsəmə, gülümsünmə.
lachen *vi* gülmək; **aus vollem Halse ~** ürək dolusu gülmək; **wer zuletzt lacht, lacht am besten** qələbə son gülənindir; **j-n ~ machen** kimisə güldürmək; **sich (D) ins Fäustchen ~** buğaltı gülmək, istehza ilə gülmək; *über etw., j-n ~* kiminsə, nəyinsə üstünə gülmək; **II sich ~: sich krank ~** *məc.* nəfəsi kəsilənə qədər gülmək.
Láchen *n* -s, *oh. pl* gülüş; qəhqəhə; **vor ~** gülməkdən; **es ist zum ~!** gülməlidir; ◊ **j-n zum ~ bringen** kimisə güldürmək; **in ~ ausbrechen** qəhqəhə çəkmək.
láchend *a* gülən, güləyən.
lächerlich *a* gülməli, gülünc; ◊ etw. **~ machen,** etw. **ins lächerliche ziehen** lağa qoymaq, gülünc etmək.
lách || listig *a* güləyən.
Lachs *m* (1) *zool.* qızıl balıq.
Lách || salve *f* (11) şaqqanaq.
Lack 1. *m* (1) lak; **2.** *m* (1) və (2) surğuc; ◊ **fertig ist der ~!** *dan.* iş düzəldi!, hər şey yerindədir!
lackíeren *vt* lak çəkmək; lak sürtmək; ◊ **der Lackierte sein** aldadılmaq.
Láde *f* (11) iri yeşik; siyirtmə yeşik.
láden I *vt* **1.** (*auf A*) yükləmək; **2.** *tex.* doldurmaq; **den Hochofen ~** domna sobasını doldurmaq; **3.** *hərb.* doldurmaq (*silahı*); **scharf [blind] ~** dolu [boş] güllələrlə doldurmaq; **4. eine Verantwortung auf sich** (*A*) **~** məsuliyyəti öz üzərinə götürmək; **eine Schuld auf j-n ~** təqsiri kiminsə üstünə atmaq (yıxmaq); ◊ **er ist** (*auf mich*) **geladen** onun (*mənə*) acığı tutub; **er hat schwer / schief geladen** o çox içib.
láden II *vt* **1.** çağırmaq, dəvət etmək; **2.** *məc.* cəlb etmək; **3.** çağırmaq; **vor Gericht ~** məhkəməyə çağırmaq.
Láden I *n* -s, *oh. pl* yük; yükləmə, yüklənmə.
Láden II *m* (7, 7*) **1.** mağaza; **2.** pəncərə taxtası; **3.** qalın lövhə; ◊ **den ~ schmeißen** *dan.* işə düzəltmək.
Láden || fenster *n* vitrin, görük (*mağaza sərgisi*); **~tisch** *m* piştaxta.
Láde || platz *m* yükləmə yeri.
Láder *m* (6) mal yükləyən, yükvuran fəhlə.
Láde || raum *m* **1.** anbar (*gəmidə*); **2.** sandıq (*silahda*); **~stock** *m hərb.* sümbə; **~streifen** *m hərb.* patrondaş.
ládíeren *vt* korlamaq, xarab etmək, zədələmək.
Ládung *f* (10) **1.** yükləmə; **2.** yük, tay; **eine ~ nehmen** yük vurmaq; **3.** *hərb.* güllə; barıt; **4.** dəvətnamə; **5.** çağırma.
Láffe *m* (9) ədəbsiz, qanmaz, gic (*adam*).
lag "liegen" *felinin imp'f'i.*

Lage *f* (11) **1.** vəziyyət; yerləşmə; tutduğu yer; sahə; quruluş, qurğu; **die ~ der Dinge** hadisələrin/işlərin vəziyyəti; **2.** hal, vəziyyət; **in der ~ sein** imkanı olmaq, iqtidarı olmaq; **3.** *geol.* qat, lay, təbəqə; **4.** kağız topu; **5.** *hərb.* növbə; yaylım atəşi; **6.** *mus.* ton.
Láger *n* (6) **1.** yuva; yataq; yatacaq; **2.** mağaza, anbar; **3.** düşərgə; **ein ~ aufschlagen** düşərgə salmaq; **ein ~ abbrechen** *hərb.* düşərgəni yığmaq, yola düşmək; **4.** *tex.* yastıq; **5.** *geol.* məden yatağı.
Láger || gebühr *f*, **~geld** *n* yükün saxlanma haqqı; **~haus** *n* anbar; **~holz** *n* tir, şpal.
lágern I *vi* (*h, s*) **1.** yerləşmək, qalmaq; **2.** düşərgə salmaq; **II** *vt* **1.** yığmaq, qoymaq; **2.** anbarda saxlamaq; **3.** *tex.* qurğunu yastığın üstünə qoymaq; **III sich ~** yerləşmək; **sich in Schichten ~** qat-qat yerləşmək.
Láger || ort *m*, **Láger || platz** *m* **1.** *tic.* anbar yeri; **2.** düşərgə yeri/meydançası; **~raum** *m* anbar; **~schuppen** *m xüs.* anbar; **~stätte** *f geol.* yataq.
Lágerung *f* **1.** yerləşmə, yerləşdirmə; **2.** anbarda saxlama; **3.** *tex.* qurğu; **4.** *geol.* laylaşma, təbəqələşmə.
lahm *a* iflic; şil, topal, axsaq; ◊ **eine ~e Ausrede** boş bəhanə.
lähmen *vi* axsamaq.
lähmen *vt* zəiflətmək; iflic etmək (*həmç. məc.*).
Lähmheit *f* **1.** axsaqlıq, şillik, topallıq; **2.** *məc.* gücsüzlük, zəiflik.
lähm || legen *vt* **1.** zərərsizləşdirmək; **2.** susdurmaq; **3.** *məc.* iflic etmək.
Lähm || legung *f* **1.** zərərsizləşdir(il)mə; **2.** yatırtma, susdurma; **3.** *məc.* fəaliyyətsizlik.
Lähmung *f* (10) **1.** zəiflətmə; iflic; **2.** *məc.* durğunluq, hərəkətsizlik.
Laib *m* (1) kömbə, kalac (*çörək*); girdə (*pendir*).
Laich *m* -(e)s, *oh. pl* kürü.
láichen *vi* kürü tökmək.
Láie *m* (9) **1.** biliksiz/səriştəsiz adam; dilettant; **ein blutiger ~** tam biliksiz; zırrama; **2.** *din.* dünyəvi şəxs, dini bilgisi/səviyyəsi olmayan adam.
láienhaft *a* təcrübəsiz, biliksiz, naşı.
Lakái *m* (8) ev qulluqçusu.
Láke *f* (11) şor su, duzlu su; şoraba.
Láken *n* (7) döşəkağı; kətan parça.
lakónisch *a* yığcam, qısa; lakonik.
lállen *vi* dili topuq çalmaq.
lamentábel *a* acınacaqlı, ağlamalı.
Lamentatión *f* (10) ah-nalə, fəryad.
lamentíeren *vi* şikayətlənmək.
Lamm *n* (5) **1.** quzu; **2.** *məc.* quzu/fağır, körpə; ◊ **das ~ beim Wolf verpfänden** quzunu qurda tapşırmaq; ◊ **Ein ~ flieht, wenn's den Geier sieht** *ata. söz.* Quzu quzğundan qaçar; **Wer sich zum ~ macht, den fressen die Wölfe** *ata. söz.* Özünü quzu sayanı qurd yeyər.
lámmen *vi* quzulamaq, balalamaq.
Lámm(e)s || geduld *f oh. pl* dözüm, səbir, hövsələ.
Lámpe *f* (11) çıraq, lampa.
Lámpen || schirm *m* çıraq örtüyü, abajur.
Land *n* (5) **1.** (*ədəb.* **Lande**) ölkə, məmləkət; dövlət; **hier zu ~e / hierzulande** bu vilayətdə; **außer ~e(s) sein** yad/qərib ölkədə olmaq; **2.** *oh. pl* torpaq, yer; düzənlik (*yer*); **flaches / ebenes / plattes ~** düzənlik, düzən yer; **3.** *oh. pl* quru; **ans ~ gehen / steigen** sahilə çıxmaq; **ans ~ setzen** sahilə çıxarmaq; **zu Wasser und zu ~** suda və quruda; **4.** *oh. pl* kənd; **auf dem ~e** kənddə; şəhər kənarında; **aufs ~ gehen** şəhər kənarına (*kəndə*) getmək; **vom ~e** kəndli; ◊ **seitdem sind viele Jahre ins ~ gegangen** o vaxtdan çox illər keçib.
Land || arbeit *f* tarla işi; **~arbeiter** *m* muzdur.
land || arm *a iqt.* aztorpaqlı.
Land || armee *f hərb.* quru qoşun; **~armen** *pl* kənd yoxsulları; **~arzt** *m* kənd həkimi; **~bau** *m oh. pl* əkinçilik; **~bauer** *m* əkinçi; **~besitz** *m* **1.** mülkədarlıq, torpaq sahibliyi; **2.** mülk; malikanə; **~besitzer** *m*, **~besitzerin** *f* mülkədar, torpaq sahibi (*kişi, qadın*); **~bevölkerung** *f* kənd əhalisi; **~bewohner** *m* kənd sakini; **~brücke** *f coğr.* boyun.
Lände *f* (11) körpü (*gəmilərin yan almaşı üçün*).
landeinwärts *adv* ölkənin içi ilə.

etməmək; **das Leben ~** ölmək; **laß das Weinen!** ağlamağı kəs!; **j-n nicht aus den Augen ~** kimisə gözdən qoymamaq, kimisə gözlərini zilləyib baxmaq; *məc.* kimisə nəzərdən qaçırmamaq; **~ Sie diese Scherze!** zarafat bir yana qalsın!; **das muß man ihm ~** bunu onun əlindən almaq olmaz (*həmç. məc.*); **sich** (*D*) **Zeit ~** tələsməmək; **wo hast du das Buch gelassen?** kitabı harda qoymusan? ◊ **das läßt sich hören** bu haqda danışmaq olar; **das lasse ich mir nicht bieten** mən buna dözə bilmərəm; **sich** *etw.* (*A*) **gefallen ~** bir şeyə dözmək, səbir etmək; **sich sehen ~** görünmək, görsənmək; **im Stich ~** darda qoymaq; **II** *vi*: **von** etw. (*D*) **~** nədənsə boyun qaçırmaq.

Láßheit *f oh. pl* yorğunluq; zəiflik, yumşaqlıq, süstlük, cansızlıq; tənbəllik.

lässig *a* **1.** səliqəsiz; **2.** astagəl, ağır; süst.

läßlich *a* yol verilən, bağışlana bilən.

Lásso *m* -s, -s kəmənd.

Last *f* (10) yük; ağırlıq; *məc.* ağır yük; **zu ~en des Käufers** *tic.* alıcının hesabına; **j-m zur ~ fallen** kimisə yük olmaq; **j-m** etw. **zur ~ legen** kimisə suçlandırmaq, təqsirləndirmək.

Last || auto *n* yük arabası (*avtomobili*).

lästen *vi* (*auf D*) basmaq; ağırlıq etmək (*kimisə, nəyisə*); **die Verantwortung lastet auf ihm** məsuliyyətin ağırlığı onun üzərinə düşür.

Láster *n* (6) **1.** qüsur, nöqsan; əxlaqsızlıq; **2.** *dan.* yük arabası; **einem ~ frönen** əxlaqsızlıqla məşğul olmaq; **Müßiggang ist aller ~ Anfang** *ata. söz.* Veyllik cinayətin anasıdır.

lästerhaft *a* əxlaqsız; eyibli.

lästerlich *a* iftiralı; alçaq, rəzil, murdar; iyrənc; **sich ~ langweilen** *məc. dan.* bərk darıxmaq; **~ fluchen** hərcayi söyüşmək.

Lästermaul *n* acıdil; böhtançı, iftiraçı.

lästern *vt və vi* **1.** (*auf, über, gegen A*) dalca danışmaq, başqasını pisləmək; pisləmək, ləkələmək; **2.** *din.* küfr danışmaq, asilik etmək.

lästernd *a* **1.** böhtanlı, iftiralı; **2.** küfrlü, asi.

Lästerung *f* **1.** dalca danışma, qeybət; böhtan, iftira; söyüş; **2.** küfr, asilik.

Last || fuhre *f* yük arabası.

lästig *a* təngəgətirən, zəhlətökən; ağır, əziyyətli, məşəqqətli; zəhmətli, yorucu; **~ sein / fallen** təngə gətirmək, zəhlə tökmək.

Lästigkeit *f* (10) **1.** təngə gətirmə, zəhlə tökmə; **2.** çətinlik; narahatlıq.

Last || kahn *m* barj; **~kraftwagen** *m* yük arabası (*avtomobili*), **~pferd** *n* yük atı; **~tier** *n* yük heyvanı; **~träger** *m* mal yükləyən fəhlə; yükdaşıyan, hambal; **~wagen** *m* **1.** yük vaqonu; **2.** yük arabası (*avtomobili*); **~zug** *m* yük qatarı.

Lasúr *f* (10) şir, mina.

lasúrblau, ~farben *a* mavi, göy (*rəng*).

Latéin *n* -s, *oh. pl* latın dili; ◊ **er ist mit seinem ~ zu / am Ende** o çıxış yolu tapa bilmir (onun biliyi çatmır); **hier geht sein ~ aus** biliyi bura qədərdir.

Latéinisch, Lateinische *sub* latın dili.

latéinisch I *a* latın; **II** *adv* latınca.

Latéiner latınşünas.

latént *a* gizli, gizlin; **~es Bild** *foto.* aşkarlanmamış şəkil; **eine ~e Feindschaft** gizli düşmənçilik; **eine ~e Kranrheit** xəstəliyin gizli keçən forması; **~e Krise** *iqt.* böhranın gizli forması.

Latérne *f* (11) fənər.

Latríne *f* (11) ayaqyolu; zibil çalası;

Latsch *m* (1) pinti, səliqəsiz adam.

Látsche I *f* (11) **1.** *dan.* əyilmiş çəkmə; **2.** sürütləmə; şəpid; çəkələk; şapşap; **3.** *məc. dan.* pinti; iradəsiz adam.

Látsche II *f* (11) *bot.* dağ şam ağacı.

látschen *vi* ayaqqabını sürtləmək/şappıldatmaq; ayaqları sürümək.

látschig *a* **1.** ağır, ağırtərpənən, ləng; **2.** pinti, səliqəsiz; **3.** tənbəl.

Látte *f* (11) planka (*ensiz hamar lövhə*); **lange ~** *məc.* uzundraz adam.

Latten || zaun *m* taxta hasar.

Latz *m* (1, 1*) **1.** yaxa (*pencəkdə, paltoda*); **2.** döşlük, önlük.

lau *a* **1.** ılıq; **2.** *məc.* laqeyd, etinasız.

Laub *n* (2) yarpaq; bitki.

Láub || baum *m* enliyarpaq ağac.

Laúbe *f* (11) çardaq, talvar; döşək.

Láuben || gang *m* talvarlı xiyaban; **~kolonie** *f* şəhər kənarında yüngül tikintili qəsəbə.

Láub || fall *m oh. pl* xəzan, xəzan vaxtı; **~frosch** *m* ağac qurbağası; **~holz** *n oh. pl* enliyarpaq meşə.

láubig *a* yarpaqlı; *bot.* yarpaqvari.

láublos *a* yarpaqsız, yarpağı tökülmüş.

Láub || säge *a tex.* lobzik (*naxış kəsmək üçün nazik mişar*); **~wald** *m* enliyarpaq meşə; **~werk** *n* yarpaq; ağac yarpaqları.

Lauch *m* (1) *bot.* soğan.

Láuer *f oh. pl* pusqu; güdmə, pusma; **auf der ~ sein / liegen** *məc.* güdmək, pusmaq; **sich auf die ~ legen** pusquda durmaq.

láuern *vi* (*auf A*) güdmək, pusmaq (*kimisə*); **er lauerte auf das Wild** o, ovu güdürdü; **ich lauere auf einen Brief** mən səbirsizliklə məktub gözləyirəm.

Lauf *m* (1) **1.** qaçış, yüyürüş; **im vollen ~e** çaparaq, yüyürə-yüyürə, qaça-qaça; var gücü ilə; **2.** *astr.* hərəkət (*planet*); **3.** axış, gediş (*su, vaxt*); **im ~e einer Woche** bir həftə ərzində; **den Dingen ihren [freien] ~ lassen** işləri özbaşına buraxmaq; **die Ereignisse nahmen ihren ~** hadisələr öz axarını tapdı; **4.** lülə (*silahda*); **5.** *ovç.* ayaq, pəncə (*quşlarda*); **6.** *mus.* passaj, rulada; ◊ **seinen ~ beschließen / beenden** ömrünü başa vurmaq; **auf den ~ gehen** məhv olmaq, heç olmaq.

Láuf || bahn *f* **1.** qaçış meydanı; **2.** meydan, sahə (*elm* və s.); **~band** *n tex.* konveyer; **~bursche** *m* kuryer, kağız paylayan oğlan.

láufen I *vi* **(s, h) 1.** qaçmaq; **über Hals und Kopf ~** bərk qaçmaq, götürülmək; **um die Wette ~** ötüşmək, yarışmaq (*qaçışda*); **2.** hərlənmək, fırlanmaq (*çarx*); **die Maschine läuft** maşın işləyir; **leer ~** boş-boşuna işləmək; **3.** axmaq (*maye*); **das Blut läuft durch die Adern** qan damarlardan keçir; **das Faß läuft** çəllək axıdır; **4.** qabağa qaçmaq (*saat*); **5.** *dəniz.* getmək, çıxmaq; **das Schiff läuft aus dem Hafen** gəmi limandan çıxır; **6.** ötmək, keçmək (*vaxt*); **die Zeit läuft** vaxt ötür (keçir); **7.** *məc.* qüvvədə olmaq; **der Wechsel läuft drei Monate** veksel üç ay qüvvədədir; **8.** getmək, keçmək; **der Weg läuft des Waldes** yol meşədən keçir; **9.** hərlənmək, dövr etmək (*planet*); **10.: eine Runde ~** qaçaraq dövrə vurmaq; **ein Rennen ~** qaçışda iştirak etmək; ◊ **Spießruten ~** *tar.* cərgə arasından keçmək; **Sturm ~** *wider etw.* (*A*) hücuma keçmək; **Wege ~ für j-n** kiminsə tapşırığını yerinə yetirmək; **auf dem Eis ~, Schlittschuh ~** xizək sürmək; **11. der Film [das Stück] läuft** kino (tamaşa) gedir; **~ lassen** buraxmaq, azad etmək; **12. Gefahr ~** təhlükəyə uğramaq; **ins Geld ~** qəpik-quruşla keçinmək; **alles läuft durcheinender** hamısı/hər şey dolaşdırılıb; **auf den Grund ~** batmaq (*suyun dibinə*); **II sich ~:** sich außer Atem ~ qaçmaqdan nəfəsi kəsilmək; **sich müde ~** yüyürməkdən yorulmaq; **sich warm ~** 1) qaçmaqdan qızışmaq; 2) *tex.* sürtünmədən qızmaq; **sich** (*D*) **die Füße wund ~** ayaqdan düşənə qədər qaçmaq; **II** *vimp:* **es läuft sich hier schlecht** burada qaçmaq çətindir; **es läuft mir kalt über den Rücken** *dan.* canıma vicvicə düşür (*qorxudan*).

Láufen *n* -s, *oh. pl* qaçış, qaçışma; **während des ~s** qaçış zamanı.

láufend *a* **1.** yüyürən; **am ~ en Band** *tex.* konveyer ilə; **2.** bu, indiki, hazırkı; **(des) ~ en Jahres** bu ilin; **~ e Nummer** sıra nömrəsi ilə; **3. der ~ e Meter** uzununa ölçülən metr; ◊ **auf dem ~ en sein** işdən xəbərdar olmaq, işin içində olmaq.

Läufer *m* **(6) 1.** *idm.* qaçışçı; **2.** löhrəm at; **3.** *şahm.* fil; **4.** *tex.* rotor; val; **5.** ayaqaltı (*xalı* və s.).

Lauferéi *f* (10) qaçışma, yüyürşmə.

Láuf || feuer *n hərb.* komandasız açılan sıx atəş; **sich wie ein ~ verbreiten** *məc.* ildırım sürəti ilə yayılmaq (*yenilik* və s.) **~fläche** *f tex.* iş səthi; **~graben** *m* uzun xəndək, qanov (*su kəməri* və s. *üçün*); **~junge** *m* kuryer, **~karren** *m tex.* əl arabası; **~kran** *m tex.* körpülü kran; **~kranz** *m d.y.* dövrəvi rels; **~kugel** *f* yastıq (*yataq*) kürəciyi; **~paß** *m oh. pl:* **j-m den ~ geben** kimisə işdən çıxarmaq; *kin.* kimisə istefaya buraxmaq; **~rad** *n tex.* işlək çarx; **~riemen** *m tex.* intiqal qayışı; **~schreiben** *n* təlimnamə, əmr (*yazı*); **~werk** *n tex.* işlək mexanizm.

Láuge *f* (11) *kim.* tortа; qələvi; **die ~ des Spottes** *məc.* acı istehza.

láugen *vt* qələvidə yumaq.
Láuheit *f*, **Láuigkeit** *f* (10) **1.** xəfə, xəfəlik; **2.** laqeydlik.
Láune *f* (11) **1.** əhval, kef; **(bei, in) guter ~** kefi kök, yaxşı əhvali-ruhiyyədə; **übler ~ sein** əhvalı pis olmaq; **2.** *əksər hallarda pl* şıltaqlıq.
láunenhaft *a* şıltaq, tərs, inadcıl.
láunig *a* zarafatcıl, şən, şad.
láunisch *a* şıltaq.
Laus *f* (3) bit.
Láus || bube *m dan.* uşaq, dəcəl, nadinc.
láuschen *vi* **1.** dinşəmək; **2.** (*D*) qulaq asmaq,
láutlos *a* səssiz, sakit.
Láut || malerei *f dilç.* səs təqlidi; **~schrift** *f* fonetik yazı, transkripsiya; **~sprecher** *m* (6) *rad.* reproduktor; səsucaldan (*cihaz*); **~verstärker** *m* mikrofon.
láu || warm *a* ilıqsayaq, ilıq.
Lawíne *f* (11) qar uçqunu.
lax *a* **1.** zəif, süst; **2.:** **~e Sitten** bayağı adətlər; **~e Moral** pozğun əxlaq.
Lazarétt *n* (2) hərbi xəstəxana.
lébelang: (all) mein ~ *dan.* bütün ömrüm boyu, bütün ömrümü.
Lébemann *m* kefcil adam.
lében **I** *vi* yaşamaq; dolanmaq; **von**

nach dem ~ gemalt naturadan/orijinaldan çəkilmiş; **~ und Treiben 1.** həyat, yaşayış; **2.** canlanma, canlılıq; **~ in die Bude bringen** canlandırmaq (*işi* və s.).
lébend **I** *a* canlı, diri; **~e Sprachen** canlı dillər; **II** *adv* diri-diri, diri halda.
lebéndig **I** *a* diri, canlı; **mehr tot als ~** yarımcan, ölümcül; **wieder ~ werden** *məc.* dirilmək; canlanmaq; **II** *adv* tez, cəld; **sich** (*D*) etw. **~ vorstellen** nəyisə təsəvvüründə canlandırmaq.
Lebéndigkeit *f oh. pl* canlılıq; mənalılıq; ifadəlilik; *məc.* həyat.
Lébens || lauf *m* **1.** həyat, yaşayış; **2.** tərcümeyi-hal; **~licht** *n şair.* həyat; **~lust** *f oh. pl* şadlıq, şənlik.
Lébens || lustig *a* həyatsevər, yaşamsevər.
Lébens || mittel *pl* ərzaq, azuqə; **~mut** *m* həyat sevinci, güc, gümrahlıq; **~überdruß** *m* həyatdan doyma; **~unterhalt** *m* yemək, qida, ruzi; **seinen ~ durch Stunden bestreiten** dərs deməklə özünə ruzi qazanmaq.
lébens || untüchtig *a* həyata/yaşamağa qabil olmayan.
Lébens || versicherung *f* həyatını sığorta

lécker *a* **1.** dadlı, iştaha açan; **2.** həris, aludə; **ein ~er Mensch** şirniyyat sevən, dadlı yemək sevən.
Lécker || bissen *m* dadlı tikə, dadlı yemək.
léckerhaft *a*, **léckerig** *a* dadlı, ləzzətli.
Leckeréi *f* şirniyyat.
Lécker || maul *n*, **Lécker || zunge** *f* şirniyyat, dadlı yemək sevən.
Léder *n* (6) **1.** dəri (*aşılanmış*); **sämisches ~** zamşa (*yumşaq maral dərisi*); **2.** futbol topu.
Léder || arbeiter *m* dabbağ; **~band** *m* (*pl* **~bänder**) dəri cild.
lédern I *a* **1.** dəri (*sif.*); **2.** *dan.* darıxdırıcı, üreksıxan.
lédern II *vi* **1.** aşılamaq (*dərini*); **2.** döymək, kötəkləmək; **j-n tüchtig ~** kimisə əməllicə-başlıca əzişdirmək; **3.** dəri üz çəkmək; dəri ilə haşiyələmək.
Léder || zurichter *m* dabbağ.
lédig *a* **1.** boş; tutulmamış; **2.** subay; **3.** azad; **aller Sorgen ~** bütün qayğılardan azad; ◊ **los und ~ sprechen** bəraət qazandırmaq, təmizə çıxartmaq.
lédiglich *adv* ancaq, yalnız.
leer *a* boş; **~e Worte** boş söz; **vor ~en Bänken predigen** quru yerə moizə oxumaq; ◊ **~es Stroh dreschen** xəlbirlə su daşımaq.
Léere *f oh. pl* boşluq, boş yer.
léeren *vt* boşaltmaq.
Léer || gewicht *n d.y.* boş vaqonların çəkisi; tara; **~lauf** *m tex.* boş gediş; **~schuß** *m* boş patron.
legál *a* qanuni.
legalisíeren *vt* leqallaşdırmaq, qanuniləşdirmək.
Legalisíerung *f* (10) qanunləşdirmə, leqallaşdırma.
Legalität *f oh. pl* leqallıq, qanunilik.
Legatión *f* (10) səfirlik.
Légehenne *f*, **~huhn** *n* yumurtlayan toyuq.
légen I *vt* **1.** qoymaq, uzandırmaq; **2. Eier ~** yumurtlamaq; **nichts [kein Hindernis] in den Weg ~** *məc.* əngəl törətməmək; **den Grund ~** (*zu D*) əsasını qoymaq; **Bresche ~** (*in D*) zərbə endirmək (*nəyəsə*); yarmaq; **Wert auf etw. ~** nəyəsə dəyər vermək; **j-m etw. zur Last ~** kimisə nədəsə suçlandırmaq; **(ein Haus) in Asche ~** yandırmaq; külə döndərmək; **in Trümmer ~** dağıtmaq, xaraba qoymaq; **II sich ~ 1.** uzanmaq; **2.** sakitləşmək, yatmaq (*külək, boran* və s.); **3. sich auf** etw. (*A*) **~** nə iləsə bərk məşğul olmaq; **sich für j-n ins Zeug ~** kim üçünsə canla-başla əlləşmək; **sich ins Mittel ~** araya girmək, vasitəçi olmaq.
legendär *a* əfsanəvi.
Legénde *f* (11) **1.** əfsanə, rəvayət; **2.** izahat (*xəritədə* və s.); **3.** yazı (*pulda*).
legénden || haft *a* əfsanəvi.
legíeren *vt* **1.** aşkarlamaq; **2.** vəsiyyət etmək.
Legión *f* (10) **1.** legion (*qoşun*); **2.** çoxlu, külli miqdar.
Legislatíve *f* (11) qanunverici orqan.
legitím *a* qanuni.
Legitimatión *f* (10), **Legitimatiónsschein** *m* şəxsi vəsiqə.
legitimíeren I *vt* **1.** qanuniləşdirmək; **2.** kiminsə şəxsiyyətini təsdiq etmək; **II sich ~** öz şəxsiyyətini təsdiq etmək.
Legitimität *f oh. pl* qanunilik.
Lehm *m* (1) gil; *pl* gil növü.
Léhm || boden *m* **1.** giltorpaq, gilli torpaq; **2.** gil döşəmə; **~formen** *n tex.* qəliblənmə (*gil*).
léhmig *a* gilli.
Léhne *f* (11) söykənəcək (*kətildə*).
léhnen I *vt* (*an, gegen A*) söykəmək, dayamaq; **II sich ~** (*an, gegen A*) söykənmək, dirənmək.
Léhn || sessel *m*, **Léhn || stuhl** *m* kreslo, qoltuqlu kətil; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) alınma söz.
Lehr *n* (2) *tex.* nümunə, model; kalibr, əndazə, ülgü.
Léhr || amt *n* müəllimlik vəzifəsi; professura; **~anstalt** *f* təhsil ocağı; **~art** *f* təlim üsulu; **~buch** *n* dərslik.
Léhre *f* (11) **1.** elm; nəzəriyyə; **2.** dərs, təlim, təhsil; **3.** öyüd, nəsihət; **eine ~ aus etw. ziehen, es sich eine ~ sein lassen** nədənsə nəticə çıxarmaq, ibrət götürmək; **4.** *tex.* nümunə, model; kalibr, əndazə, ülgü.
léhren *vt* (*j-m etw.*) öyrətmək, dərs vermək; dərs demək.

Léhrer *m* (6) müəllim.
Léhrerin *f* (12) müəllimə.
Léhrerschaft *f* (10) müəllim heyəti, müəllimlər.
Léhr || fach *n* tədris fənni; **~gang** *m* **1.** *oh. pl* pedaqoji proses; **2.** tədris kursu; **~geld** *n* təhsilhaqqı, təhsilpulu.
léhrhaft *a* ibrətli, ibrətamiz.
Léhr || jahr *n* dərs ili; **~körper** *m* təlim müəssisələrinin müəllim heyəti; **~kraft** *f* pedaqoq.
Léhrling *m* şəyird, usta köməkçisi.
Léhr || mittel *n* dərs vəsaiti.
léhr || reich *a* ibrətli, ibrətverici.
Léhr || saal *m* auditoriya; **~satz** *m* **1.** elmi fikir; tezis; **2.** *riyaz.* teorem; **~stuhl** *m* kafedra; **~stunde** *f* dərs; **~tätigkeit** *f oh. pl* müəllimlik fəaliyyəti; **~zeit** *f* tədris müddəti.
Leib *m* (4) **1.** bədən, gövdə (*insan, heyvan*); **j-n vor den ~ stoßen** kimisə sinəsindən itələmək; **2.** qarın; **mir geht's im ~e herum** qarnım quruldayır; **3.** bel; **j-n um den ~ fassen** kimisə belindən qucaqlamaq; ◊ **bleib(t) mir vom ~e!** əl çək(in)!; **mit ~ und Seele** canla-başla; **sich** (*D*) **j-n vom ~ halten** kimisə yaxına buraxmamaq; **bei lebéndigem ~e** diri-diri, diri halda; **~ an ~** üz-üzə (*vuruşda*); **ein ~ und eine Seele sein** can deyib, can eşitmək.
Léibchen *n* (7) lifçik, korsaj.
leib || éigen *a tar.* təhkimçi.
Leib || éigene *m, f* (9*) *tar.* təhkimçi kəndli.
Leib || éigenschaft *f oh. pl tar.* təhkimçilik.
Léibes || erbe *m* həqiqi varis; **~frucht** *f biol.* döl; **~kraft** *f* fiziki güc; **aus ~kräften** var gücü ilə; **er schrie aus ~kräften** o, var gücü ilə qışqırdı; **~übung** *f* idman məşğələsi; **~visitation** *f* şəxsi axtarış (*müayinə*).
Léib || gericht *n* əziz xörək.
léibhaft(ig) *a* təmsil edilmiş, canlandırılmış; *məc.* tamamilə oxşar, çox oxşar.
léiblich *a* **1.** cismani; **2.** doğma; **mit ~en Augen sehen** öz gözü ilə görmək.
Léib || rente *f* ömürlük kəsmət/renta, təqaüd; **~schmerz** *m* qarınağrısı, qarın sancısı; **~wache** *f* şəxsi mühafizə; **~wächter** *m* qorçu, cangüdən; **~wäsche** *f* alt paltarı.
Léich || dorn *m* (*pl* **-e** və **-dörner**) qabar, döyənək (*ayaqda*).
Léiche *f* (11) meyit.
léichen || artig *a* cansız, ölü kimi.
Léichen || begräbnis *n* dəfn, dəfn mərasimi; **~bittermiene** *f* kədərli üz, matəmli üz.
léichen || blaß *a* ölü rəngində.
Léichen || feier *f* dəfn, dəfn mərasimi; **~halle** *f* ölüxana, meyitxana; **~kammer** *f* bax: **Léichen || halle; ~tuch** *n* kəfən; **~verbrennung** *f* kremasiya (*meyitlərin xüsusi sobalarda yandırılması*); **~wagen** *m* ölü arabası; **~zug** *m* dəfn mərasimi.
Léichnam *m* (1) meyit.
léicht I *a* yüngül; incə, zərif; **~er Schlaf** ala-yuxu; ◊ **~es Spiel mit j-m haben** kiminsə öhdəsindən asanlıqla gəlmək; **II** *adv* ötəri, yüngülcə, asan; **mir wird ~er ums Herz** *məc.* ürəyim sakitləşdi; ◊ etw. **~ / von der ~en Seite nehmen** nəyəsə ciddi yanaşmamaq; əhəmiyyətsiz münasibət göstərmək; **das kommt nicht so ~ wieder:** bu tezliklə bir də təkrar olunmaz.
léicht || blütig *a* yüngülxasiyyət; laqeyd, başısoyuq.
léicht || fallen *vi* (**s**) asan gəlmək (*iş, məsələ* və s.).
léicht || faßlich *a* asan başa düşülən, asan anlaşılan; **~fertig** *a* yüngülxasiyyət, boşbeyin; pozğun.
Léicht || fertigkeit *f* yüngülxasiyyətlilik, yüngüllük.
léicht || flüssig *a* **1.** durutəhər, sıyıqtəhər; **2.** tezəriyən.
Léicht || fuß *m* yüngülxasiyyət, düşüncəsiz adam; hərdəmxəyal; **Junker ~** avara, veyl.
léicht || füßig *a* incə, zərif.
léicht || gläubig *a* sadəlövh, tez inanan.
leichthín *adv* üzdən, səthi, ötəri.
Léichtigkeit *f* yüngüllük.
Léicht || industrie *f* yüngül sənaye.
léicht || lebig *a* qayğısız (*adam*).
Léicht || metall *n* yüngül metal; alüminium ərintisi; **~sinn** *m oh. pl* yüngülxasəlik, yüngüllük, yelbeyinlik.
léicht || sinnig *a* yüngülxasiyyət, yelbeyin.
léicht || verderblich *a* tezkorlanan, tez xarab olan, tezçürüyən (*mal, meyvə*).

leid *adv* heyif, yazıq; **es fut mir ~** təəssüflənirəm, yazığım gəlir; **er tut mir ~** ona yazığım gəlir.

Leid *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** dərd, qəm, qüssə, kədər; **2.** haqsızlıq, pislik; **3.** ağrı; **es soll ihm kein ~ geschehen** ona heç kəs toxunmaz, onu heç kəs təhqir etməz; **j-m (ein) ~ zufügen / antun** kimisə incitmək; **sich (*D*) ein ~(s) antun** özünü öldürmək; **~ tragen** dərd çəkmək.

Léide || form *f oh. pl qram.* məchul növ.

léiden *vi* **1.** (*unter D, an D, für A*) xəstəlik keçirmək (*nədənsə*); **II** *vt* **1.** əzab/iztirab çəkmək; **2.** dözmək, qatlaşmaq.

Léiden *n* (7) **1.** iztirab; **2.** azar.

léidend *a* **1.** iztirab çəkən; **2.** ...xəstəliyi olan; **3.** *qram.* **die ~e Form** məchul/növ.

Léidenschaft *f* (10) (*für A*) meyil, həvəs (*nəyəsə*); **ohne ~** ehtirassız, həvəssiz; **in ~ geraten** hirslənmək, qəzəblənmək.

léidenschaftlich I *a* ehtiraslı, coşqun, qızğın; **II** *adv* ehtirasla, hərarətlə.

Léidenschaftlichkeit *f oh. pl* ehtiraslılıq, qızğınlıq.

léidenschafts || los *a* həvəssiz, soyuq, duyğusuz.

Léidens || gefährte *m*, **~genosse** *m* həmdərd.

léider *adv* əfsus(ki), təəssüf(ki).

léidig *a* **1.** pis, iyrənc; biabırçı; **2.** təəssüflü, təəssüf ediləcək; **ein ~er Zufall** bədbəxt hadisə.

léidlich *a* **I** dözülə bilən, dözümlü; **II** *adv* birtəhər, güc-bəla; babat, elə-belə; **~ gut** babat.

léid || los *a* qəmsiz, dərdsiz.

léidtragend *a* kədərlənən; hüznlü; **die Leidtragenden** mərhumun ailəsi, mərhumun qohumları.

Léid || wesen *n oh. pl* qəm, qüssə, dərd, təəssüf; **zu meinem ~** çox təəssüf ki.

Léier *f* (11) *mus.* lira (*musiqi aləti*); şarmanka; ◊ **das ist immer die alte ~** köhnə hamam, köhnə tas.

Léier || kasten *m* şarmanka (*musiqi aləti*).

léiern *vi* **1.** şarmankada çalmaq; **2.** *məc.* 1) eyni şeyi daim təkrar etmək; 2) yeknəsəq oxumaq (*danışmaq*).

Léih || amt *n*, **~anstalt** *f* lombard; **~bibliothék** *f*, **~bücherei** *f* pullu kitabxana.

Léihe *f* (11) **1.** borc; **2.** kirayə; **3.** *dan.* lombard.

léihen *vt* **1.:** **j-m etw. ~** kiməsə borc vermək; **2.:** etw. **von j-m ~** kimdənsə borc almaq; **3. j-m [seinen] Beistand ~** kiminsə köməyinə gəlmək; **j-m sein Ohr ~** kiməsə axıra qədər qulaq asmaq.

Léih || frist *f* abunə vaxtı; borc müddəti; **~gebühr** *f* abunə haqqı (*kitabxanada*); kirəpulu; **~haus** *n* lombard; **~kapital** *n iqt.* sələm kapitalı.

léih || weise *adv* borc olaraq; kirə ilə, birovuz.

Leim *m* (1) yapışqan, tutqal; ◊ **auf den ~ gehen** aldanmaq.

léimen *vt* **1.** yapışdırmaq, tutqallamaq; yapışqanlamaq; **2.** *dan.* aldatmaq, kələk gəlmək.

léimig *a* yapışqanlı, yapışqan.

Lein *m* (1) *bot.* kətan.

Léin || bau *m oh. pl k.t.* kətançılıq.

Léine *f* (11) kəndir, ip, ciyə, viş; kanat; boyun qayışı; cilov; **dén Hund an der ~ haben** *məc.* iti bağlı saxlamaq, yedəkdə gəzdirmək; ◊ **zieh ~!** *dan.* qaç!, əkil!

léinen *a* kətan, giş.

Léinen *n* (7) **1.** kətan, giş; **2.** dəyişək (*yataq, masa* və s.).

Léin(e)weber *m* toxucu.

Léin || saat *f* kətan toxumu; **~samen** *m* bax: **Leinsaat; ~tuch** *n* (5) **1.** kətan, parça; **2.** döşəkağı, mələfə; **~wand** *f oh. pl* **1.** kətan; **2.** ekran (*kino*).

léise I *a* **1.** yavaş, asta; güclə eşidilən; **2.** zəif, yüngül; **~r Schlaf** sərvaxt yatış; **~ Ahnung** anlaşılmaz təsəvvür; **~r Verdacht** cüzi şübhə; **II** *adv* yavaşca, astaasta; **nicht im ~sten** bilmərrə, heç, əsla.

Léiste *f* (11) **1.** tamasa, ensiz taxta; **2.** haşiyə, kənar; **3.** *mətb.* başlıq şəkil; **4.** *anat.* qasıq.

léisten *vt* **1.** etmək, yerinə yetirmək; **2.:** **einen Dienst ~** xidmət göstərmək; **Hilfe ~** yardım göstərmək; **einen Eid ~** and içmək; **Folge ~** tabe olmaq, əməl etmək; **Gewähr ~** zamin durmaq; **Verzicht ~** *auf* (*A*) nədənsə imtina etmək; **Widerstand ~** müqavimət göstərmək; **eine Zahlung ~** məbləği ödəmək; **3.: sich** (*D*) etw. **~** *məc.* nəyisə özünə rəva görmək.

Léisten *m* (7) çəkmə qəlibi; ◊ **alles über einen ~ schlagen** hamıya bir cür yanaşmaq, hamını bir arşınla ölçmək.

Léistung *f* (10) **1.** icra etmə, yerinə yetirmə; **2.** əmək, zəhmət; **3.** *tex.* güc (*maşında*); **4.:** **~ eines Eides** andın icrası; **~ einer Bürgschaft** zaminliyin icrası; **5.** mükəlləfiyyət; **6.** *çox hallarda pl* nailiyyətlər, müvəffəqiyyətlər.

léistungs || fähig *a* **1.** çalışa bilən; **2.** *tex.* məhsuldar, səmərəli.

Léistungs || fähigkeit *f oh. pl* **1.** işləmək qabiliyyəti; **2.** *tex.* məhsuldarlıq; güc, qüvvə.

Léistungs || faktor *m tex.* güc əmsalı; **~grenze** *f* güc həddi; **~kapazität** *f tex.* effektiv güc; həqiqi tutum (*həcm*).

Léit || artikel *m* baş məqalə.

léiten *vt* **1.** aparmaq; başçılıq etmək, idarə etmək; **2. das Feuer ~** *hərb.* atəşi idarə etmək; **in die Wege ~** hazırlamaq, təşkil etmək; **3.** *fiz.* cərəyanı ötürmək.

léitend *a* **1.** rəhbərlik edən; yol göstərən; **2.** *fiz.* elektrik ötürücüsü.

Léiter *m* **I** (6) **1.** rəhbər; müdir; **2.** *fiz.* naqil, ötürücü; **3.** *dəniz.* yedək zənciri.

Léiter II *f* (11) söykəmə nərdivan, əl nərdivanı.

Léiter || sprosse *f* pillə (*nərdivanda*); **~wagen** *m* araba.

Léit || faden *m* **1.** ana xətt; **2.** dərslik.

Léit || motiv *n* **1.** *mus.* leytmotiv; **2.** *məc.* əsas fikir; **~spindel** *f tex.* işləк vint; **~stern** *m* **1.** *astr.* qütb ulduzu; **2.** yolgöstərən ulduz.

Léitung 1. idarəetmə; aparma, rəhbərlik; **2.** rəhbər orqan; **3.** *elek.* məftil, xətt; ◊ **eine lange ~ haben** kütbeyin olmaq.

Léitungs || draht *m elek.* məftil; **~netz** *n elek.* məftil şəbəkə.

Lektión *f* (10) **1.** dərs; **2.** mühazirə; **3.** öyrətmə, öyüd; **j-m eine ~ erteilen** *məc.* kimisə məzəmmət etmək.

Lektüre *f* (11) oxu.

Lénde *f* (11) *anat.* bud, omba.

Lénk || achse *f tex.* tərpənən ox; **~ballon** *m av.* dirijabl (*hava gəmisi*).

lénkbar *a* **1.** idarə olunan, əyilgən; **2.** *məc.* itaətli.

lénken *vt* **1.** idarə etmək; **2.** istiqamət vermək; yönəltmək; **3.** rəhbərlik etmək; **die Aufmerksamkeit auf** etw. **~** nəyəsə diqqət vermək.

Lénker *m* (6) **1.** sükançı; sürücü; vaqonsürən; təyyarəçi; **2.** rəhbər, başçı; **3.** *tex.* çiyinlik.

lénksam *a* sözəbaxan, əyilgən; güzəştə gedən, üzüyola.

Lénk || stange *f* sükan; *tex.* sürgüqolu.

Lénkung *f* (10) idarə; idarəetmə; yönəliş; sürmə (*təyyarə, dirijabl*).

Lenz *m* (1) *şair.* yaz, bahar.

lénzen I *vimp:* **es lenzt** bahar/yaz gəlir.

lénzen II *vi* **1.** *dəniz.* fırtına istiqaməti ilə getmək; **2.** nasosla su çəkmək.

Leopárd *m* (8) *zool.* bəbir.

Lépra *f tib.* cüzam (xora) xəstəliyi.

Lérche *f* (11) *zool.* torağay.

Lérn || begier(de) *f oh. pl* bilik həvəsi.

lérn || begierig *a* bilgi acı.

Lérn || eifer *m oh. pl* səy, cəhd; elmə (*oxumağa*) səy.

lérnen *vt* öyrənmək, oxumaq; əzbərləmək; **diese Verse ~ sich leicht** bu şeirlər asan əzbərlənir.

Lérnen *n oh. pl* oxuma, təhsil; dərs.

Lés || art *f* **1.** oxu, oxuma; **2.** mətni izah etmə, mətnin izahı; **3.** variant.

lésbar *a* aydın/asan oxunan.

Lése *f* (11) yığım, toplama (*məhsul*).

Lése || buch *n* oxu kitabı, müntəxəbat; **~fibel** *f* əlifba kitabı; **~halle** *f* qiraətxana; **~holz** *n oh. pl* çör-çöp, çırpı.

lésen *vt* **1.** oxumaq, qiraət etmək; mühazirə oxumaq; **2.** toplamaq, yığmaq (*meyvə* və s.); yığmaq (*sünbül*); **3.** təmizləmək, arıtmaq (*paxla, noxud*); ◊ **j-m den Text [ein Kapitel, die Leviten, die Epistel] ~** *dan.* kimisə məzəmmət etmək, danlamaq.

Lésen *n* -s, *oh. pl* **1.** oxu, oxuma; **2.** toplama, yığma (*meyvə* və s.).

Lése || probe *f teatr.* məşq, rolları oxuma; **~pult** *n* kürsü.

lésens || wert *a* oxunmalı (*kitab*).

Léser *m* (6) oxucu.

léserlich *a* asan oxunan (*yazı*).

Lése || saal *m* qiraət zalı; **~unterricht** *m oh. pl* oxu təlimi; **~zeichen** *n* **1.** əlfəcin,

kitabın arasına qoyulan nişan; **2.** *mətb.* korrektura işarəsi; **~zimmer** *n* qiraətxana; **~zirkel** *m* ədəbiyyat dərnəyi.

Lésung *f* (10) oxunuş (*parlamentdə qanun layihəsini* və s.).

Létte *m* (9) latış, latviyalı (*xalq*).

Létten *m* (7) gil, giltorpaq.

Létter *f* (11) **1.** *mətb.* liter (*tökmə hərf*); **2.** *pl* şrift.

Léttin *f* latış (*qadın*).

léttisch *a:* **~e Sprache** latış dili.

Léttland *n* (**~a**) *coğr.* Latviya.

lettländisch *a* latviyalı.

letzt *a* axırıncı, sonuncu; **fürs ~e** ən axırda, nəticədə; **zum ~en Mal** axırıncı dəfə; **~en Freitag** keçən cümə (*günü*); ◊ **~en Endes** nəhayət; **das ~e Wort behalten** sözünün üstündə durmaq; **in den ~ Zügen liegen** can üstündə olmaq; **der ~e Wille** vəsiyyət.

Letzt *f oh. pl:* ◊ **zu guter ~** axırda, nəticədə; nəhayət.

létztens *adv* bir az bundan əvvəl; nəhayət.

létztere(r) *a* axırıncısı (*ikisindən*).

létzt || erwähnt *a*, **~genannt** *a* yuxarıda deyilən, axırıncısı.

létzt || hín *adv* bir az bundan əvvəl; bu günlərdə.

Leu *m* (8) *şair.* şir, aslan.

Léuchte *f* (11) fənər, işıq; *məc.* məşəl, böyük xadim, böyük sənətkar; **eine ~ der Wissenschaft** elmin nuru.

léuchten *vi* **1.** işıq saçmaq, işıqlanmaq; parıldamaq; **vor Freude ~** sevincdən nəsə saçmaq; **2. sein Licht ~ lassen** öz məharətini göstərmək.

léuchtend *a* parlayan, işıqverən; parlaq.

Léuchter *m* (6) şamdan.

Léucht || feuer *n* mayak, dəniz fənəri; siqnal işığı; **~gas** *n oh. pl kim.* işıq qazı; **~geschoß** *n* işıqlandırıcı mərmi; **~käfer** *m zool.* işıldaquş; **~kraft** *f fiz.* işıqlandırma gücü; **~kugel** *f hərb.* siqnal fişəngi; **~pistole** *f* fişəngatan tapança; **~schiff** *n dəniz.* üzən mayak; **~turm** *m* mayak.

léugnen *vt* təkzib etmək, danmaq.

Léugner *m* (6), **~in** *f* (12) təkzibçi (*kişi, qadın*).

Léumund *m* -(e)s, *oh. pl* etibar, şöhrət; **guter ~** yaxşı (təmiz) ad; ◊ **in bösen ~ bringen** ləkələmək, böhtan atmaq.

Léute *pl* **1.** camaat, kütlə, cəmiyyət, xalq; **unter die ~ bringen** aləmə yaymaq; **er kennt seine ~** o, adamlarını yaxşı tanıyır; **2.** sıravi əsgərlər.

Léutnant *m* (1) (*pl həmç.* -s) leytenant.

léutselig *a* mərhəmətli; mehriban.

Levánte *f* Yaxın Şərq.

lexikálisch *a* sözəl, leksik.

Léxikon *n* -s, **-ka** və **-ken** lüğət, söz ehtiyatı.

Libanon *m coğr.* Livan.

Libélle *f* (11) **1.** *zool.* cırcırama; **2.** *tex.* vaterpas, taraz.

Libyen *n coğr.* Liviya.

licht *a* **1.** işıqlı; aydın; **es wird ~** hava işıqlanır (işıqlaşır); **bei ~em Tage** günün günorta çağı; **2.** seyrək (*meşə* və s.); **3.:** **~e Weite** *tex.* daxili diametr; **~er Abstand** *tex.* aşırım, işıq məsafəsi.

Licht *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** işıq; atəş; işıqlandırma; **2.** etw. **ans ~ bringen** *məc.* ifşa etmək, üstünü açmaq; faş etmək; **ans ~ kommen** *məc.* aşkara çıxmaq; üzə çıxmaq; faş olmaq; etw. **ins rechte ~ stellen / setzen** *məc.* nəyisə düzgün izah etmək; **~ in eine Angelegenheit bringen** *məc.* nəyəsə aydınlıq gətirmək; **auf** etw. (*A*) **~ werfen** *məc.* nəyəsə işıq salmaq, nəyisə izah etmək; **3.** (2) şam; **4.** (5) *astr.* göy cismi (*həmç. məc.*) **5.** (*pl.* **-er**) gözlər (*heyvan*); **6.** (5) işıltı, işıq; **die ~ er der Stadt** şəhərin işıqları; ◊ **mir geht ein ~ auf** birdən gözlərim açıldı; **j-n hinters ~ führen** *məc.* kimisə aldatmaq; **das ~ der Welt erblicken** doğulmaq, dünyaya gəlmək; **sein ~ unter den Scheffel stellen** həddindən artıq təvazökar olmaq; **j-m ein ~ über** etw. **aufstecken** kiminsə gözünü açmaq, kimisə ayıltmaq; **in günstigem ~ darstellen** özünə əl verən şəkildə təsvir etmək.

Licht || anlage *f:* **elektrische ~** elektrik/işıq qurğusu; **~bild** *n* foto, şəkil.

lícht || blau *a* açıq-mavi, açıq-göy (*rəng*).

Licht || bogen *m elek.* elektrik qövsü.

licht || dicht *a fiz.* işıq buraxmayan; **~echt** *a* rəngini itirməyən.

lichten I *vt* **1.** seyrəkləşdirmək; saflaşdırmaq; **2.** açılmaq, aydınlaşmaq (*zülmət, qaranlıq*); **II sich ~ 1.** seyrəlmək, azalmaq (*meşə, saç*); **2.** açılmaq, aydınlaşmaq (*hava*).

lichten II *vt* **1.** yükünü boşaltmaq; **2.: die Anker ~** *dəniz.* lövbəri qaldırmaq, yola düşmək.

lichterloh *adv:* **~ brennen** şölələnib yanmaq.

Licht || héilmethode *f,* **~heilverfahren** *n tib.* işıq müalicəsi; işıqla müalicə; **~messer** *m fiz.* fotometr (*cihaz*); **~schalter** *m tex.* elektrik açarı.

licht || scheu *a* **1.** işıqdan qorxan; **2.** *məc.* cinayətkar; şərəfsiz.

Licht || scheu *f tib.* işıqdan qorxma (*xəstəlik*).

Licht || schimmer *a* işıltı, parıltı; **~schirm** *m* abajur, ekran, günlük; **~seite** *f* işıqlı tərəf; *məc.* əlverişli cəhət; **~spiele** *pl,* **~spieltheater** *n* kinoteatr; kino; **~strahl** *m* işıq şüası.

Lichtung I *f* (10) cığır (*meşədə yol*); seyrəklik (*meşədə*).

Lichtung II *f* (10) *dəniz.* lövbər qaldırma.

licht || voll *a* parlaq.

Lid *n* (5) göz qapağı.

lieb *a* əziz, sevimli; **das ist mir sehr ~** (bu) mənə çox xoşdur; ◊ **sich ~ Kind machen** kimisə xoş gəlməyə çalışmaq; **den ~ en langen Tag** bütün günü, gün uzunu; **seine ~e Not haben** *mit j-m* kimləsə əlləşmək, kiminsə qayğısını çəkmək.

lieb || äugeln *vi* dilxoşluq etmək, oynaqlaşmaq; **~behalten** *vt* məhəbbəti soyumamaq, əvvəlki kimi sevmək.

Liebchen *n* (7) istəkli, sevgili, canan.

Liebe *f* (11) sevgi, məhəbbət, eşq; **mit Lust und ~** canla-başla; **tun Sie mir die ~!** lütf edin!, buyurun!; **Eine ~ ist der andern wert** *ata. söz.* məhəbbət ikibaşlı olar.

Liebe || diener *m* yaltaq; **~dienerei** *f* yaltaqlıq.

Liebelei *f* (10) eşqbazlıq.

liebeln *vi* dilxoşluq etmək.

lieben *vt* sevmək.

liebens || würdig *a* gülərüzlü, iltifatlı, mehriban.

Liebens || würdigkeit *f* gülərüzlülük, iltifat, lütfkarlıq.

lieber I *a* (**lieb**'in *comp*'i) daha sevimli, daha əziz; **II** *adv* **1.** (**gern**'in *comp*'i) daha yaxşı, daha həvəslə; **2.** (**-eher**) tez, cəld.

Liebes || dienst *m* dostluq xidməti, iltifat; **~gabe** *f* hədiyyə, bəxşiş; **~paar** *n* sevgililər; **~verhältnis** *n* məhəbbət əlaqəsi.

liebe || voll *a* nəvazişli, aşıb-daşan məhəbbət(li).

lieb || gewinnen *vt* sevmək, məhəbbət bağlamaq; **~haben** *vt* sevmək.

Lieb || haber *m* (6) **1.** aşiq, vurğun; **2.** həvəskar.

Lieb || haberéi *f* (10) (*für A*) həvəs; meyil, düşkünlük.

liebkosen *vt* oxşamaq, əzizləmək.

Liebkosung *f* (10) nazlama, nəvaziş.

lieblich *a* xoşsifət, sevimli.

Liebling *m* (1) sevimli, istəkli.

lieb || los *a* rəhmsiz, insafsız.

lieb || reich *a* məhəbbətlə dolu.

Lieb || reiz *m* gözəllik, məlahət, cazibə.

lieb || reizend *a* qəşəng, çox gözəl, məlahətli, cazibəli.

liebst *a* və *adv* **lieb** və **gern** sözlərinin *superl*'i; ən sevimli, ən əziz; **am ~en** ən sevimli.

Lied *n* (5) mahnı, nəğmə; ◊ **davon kann er ein ~ singen** *məc.* o bu haqda çox danışa bilər; bu iş onun başına gəlib; **das ist das Ende, vom ~** *məc.* bununla iş qurtarır.

Líeder || buch *n* mahnı məcmuəsi.

líederlich *a* **1.** səliqəsiz, səhlənkar; **2.** pozğun, əxlaqsız.

Líeder || tafel *f* xor dərnəyi həvəskarları.

lief "laufen" *felinin impf*'i.

Lieferánt *m* (8), **~in** *f* (12) tədarükçü, təchiz edən (*kişi, qadın*).

líefern *vt* **1.** tədarük etmək, təchiz etmək; çatdırmaq, vermək; (*an A*) *tic.* kimisə mal buraxmaq; **2. den Beweis ~** dəlil gətirmək; **eine Schlacht ~** döyüşə başlamaq; ◊ **er ist geliefert / er ist ein gelieferter Mann** o, batmış adamdır.

Líefer || schein *m tic.* faktura.

Líeferung *f* (10) **1.** təhvil vermə, çatdırma; **2.** tədarük edilən mal; **3.** buraxılış (*kitab*); **in ~en** ayrı-ayrı buraxılışlarla.

líegen *vi* uzanmaq; yerləşmək; olmaq; **vor Anker ~** lövbər salmaq; **auf der Hand ~** göz qabağında olmaq; **in der Luft ~** havada uçuşmaq; **auf der Zunge ~** dilin ucunda olmaq (*söz*); **j-m in den Ohren ~** *məc.* kimisə dəng etmək; **j-n links ~ lassen** *məc.* kimdənsə üz çevirmək (döndərmək); **in j-s Absicht ~** kiminsə niyyətində olmaq; **klar vor Augen ~** göz qabağında olmaq; **wie die Dinge ~** işlərin belə vəziyyətində, belə vəziyyətdə; **die Sache liegt so ...** məsələ burasındadır/belədir ki, ... **woran liegt es?** nə olub?, səbəb nədir?; **es liegt mir daran** bu mənim üçün əhəmiyyətlidir; **was liegt dir daran?** bunun sənə nə dəxli? **das liegt mir nicht** bu mənə əl vermir (yaramır); **das liegt nicht an mir** bu məndən asılı deyil, burada mən təqsirkar deyil.

líegen || bleiben *vi* qalmaq (*bir vəziyyətdə*).

líegend I *a* uzanmış, yerləşdirilmiş; **II** *adv* uzanaraq, uzanıqlı.

líegen || lassen *vi* toxunmamaq, dəyməmək, əl vurmamaq.

Líegenschaft *f* (10) mülk.

Lift *m* (1), *n* (2) (*pl həmç.* -s) lift.

Líga *f* -, **-gen 1.** cəmiyyət; liqa; **2.** *idm.* dərəcə.

líla *a* bənövşəyi.

Líla *n* -, *oh. pl* bənövşəyi rəng.

líla || farbig *a* bənövşəyi.

Lilie *f* (11) *bot.* zanbaq.

Límit *n* (2), **Limite** *f* (11) həddi, hüdud, limit, norma.

limitíeren *vt* limit təyin etmək, həddi qoymaq.

línd *a* yumşaq, mülayim, incə.

Linde *f* (11) *bot.* cökə ağacı.

líndern *vt* yüngülləşdirmək, sakitləşdirmək, azaltmaq (*ağrını*).

líndernd *a* yüngülləşdirici, sakitləşdirici; toxtadıcı (*ağrını*).

Línderung *f* (10) yüngülləşmə, sakitləşmə, zəiflətmə.

Linderungs || mittel *n* ağrıkəsən dərman.

Lind || wurm *m mif.* əjdaha.

Lineál *n* (2) xətkeş.

lineár *a riyaz.* xətli, cızıqlı.

Linguístik *f* dilşünaslıq, dilçilik, linqvistika.

Línie *f* (11) **1.** xətt; cızıq, cizgi, sətir; **in erster ~** *məc.* ilk öncə, başlıca olaraq; **mit j-m auf gleicher ~ stehen** *məc.* kiminsə tayı-bərabəri olmaq; **sich auf die gleiche ~ stellen** *məc.* özünü kimləsə tay/bərabər tutmaq; özünü kimləsə bir tutmaq; **auf der ganzen ~** *məc.* bütün sahələrdə; **2.** *hərb.* sıraya düzülmə; **3.** *mətb.* lineyka.

Línien || schiff *n hərbi.* xətt gəmisi; **~ truppen** *pl hərb.* nizami qoşunlar.

lin(i)ieren *vt* xətt çəkmək, cızıq çəkmək.

link *a* sol; **die ~e Seite** *məc.* astar, tərs üz; **~er Hand** sol tərəfə; sol tərəfdə.

Línke *f* (11) **1.** sol əl; **2.** sol tərəf; **zur ~n** sol əllə; **3.** *pl.* sollar (*parlamentdə*).

Link || hand *f* solaxay.

línkisch *a* ağır, ləng.

links *adv* solda; sol tərəfdə; **nach ~** sola; ◊ **j-n ~ liegen lassen** kimisə etinasız yanaşmaq.

link || seitig *a* soltərəfli.

Links || händer *m* (6) solaxay.

links || úm *adv:* **~!** *hərb.* sola dön!

Línnen *n* (7) kətan.

Línse *f* (11) **1.** *bot.* mərci, mərcimək; **2.** *fiz.* optik şüşə.

Línsen || glas *n* lupa, zərrəbin.

Líppe *f* (11) dodaq; ◊ **an ~** dodaq-dodağa; **die ~n hängenlassen** *dan.* dodaqlarını sallamaq; **j-m die ~n lösen** *məc.* kiminsə dilini açmaq; **sich** (*D/A*) **auf die ~n beißen** *məc.* 1) dodağını gəmirmək (*hirsdən*); 2) dodağını dişləmək (*gülüşü boğmaq üçün*); **er brachte kein Wort über die ~n** o, ağzını açıb bir söz də demədi; **die Frage drängt sich auf die ~** sual tələb olunur; **das Wort schwebt mir auf den ~n** söz dilim ucundadır; **das Wort erstarb ihm auf den ~n** onun sözü ağzında qaldı, onun sözü ağzında qurudu; ◊ **j-m an den ~n hängen / an j-s ~n hängen** *məc.* kiminsə ağzından çıxan hər kəlməni tutmaq; **das Herz auf den ~n haben** *məc.* ürəyində olanı dilinə gətirmək.

Líppen || laut *m dilç.* dodaq səsi; **~stift** *m* dodaq pomadası.

Liquidátion *f* (10) ləğv.

liquidíeren *vt* ləğv etmək.

Liquidíerung *f* (10) ləğv etmə.

líspeln *vi* fısıltı ilə danışmaq; pıç-pıç danışmaq.

Líspeln *n* **1.** pıçıltı; **2.** xışıltı.

List *f* (10) hiylə, kələk, biclik; **zu einer ~ greifen** kələyə əl atmaq.

Líste *f* (11) siyahı; cədvəl; **eine ~ anlegen** siyahı düzəltmək.

lístig *a* hiyləgər, kələkbaz.

Lístigkeit *f* (10) hiyləgərlik, biclik, məkr, xəyanət.

Litanéi *f* (10) şikayətlənmə.

Litauen *n* (-s) *coğr.* Litva.

Litauer *m* (6), **-in** *f* (12) litviyalı (*kişi, qadın*).

litauisch *a* Litva.

Líter *n* (6), *m* (6) litr.

literárisch I *a* ədəbi; **II** *adv* ədəbi surətdə, ədəbi dildə.

Literát *m* (8) ədəbiyyatçı, yazıçı, ədib.

Literatúr *f* (10) ədəbiyyat; **die schöne ~** bədii ədəbiyyat.

Litfaßsäule *f* elanlar sütunu.

Lítze *f* (11) **1.** hörmə qaytan; bafta: zərli qaytan; ilgək; **2.** *tex.* remiza; **3.** əyilgən elektrik məftili.

Lizénz *f* (10) icazə; lisenziya.

Lob *n* (2) tərif; **~ spenden** tərifləmək.

lóben *vt* (*j-n um / für A, wegen G*) tərifləmək (*kimisə, nəyə görə*); ◊ **Man soll den Tag nicht vor dem Abend ~** *ata. söz.* ≡ Arxı addamamış hopp deməzlər; Cüceni payızda sayarlar.

lóbens || wert *a* tərifli, tərifəlayiq.

Lóbes || erhebung *f* öyüş, öymə; **sich in ~en ergehen** tərif yağdırmaq, tərifə basmaq.

Lób || gesang *m* mədhiyyə, mədhnamə; **~hudelei** *f* yaltaqlıq.

löblich *a* çox hörmətli, çox möhtərəm; tərifli, tərifəlayiq.

Lób || lied *n* mədhiyyə, mədhnamə.

lób || preisen *vt* tərifləmək; həmd etmək.

Lób || rede *f* mədhiyyə, tərifləmə.

Loch *n* (5) **1.** dəlik, deşik, yırtıq; luza (*bilyard masasında*); **2.** *məc.* dəxma, koma; pis, darısqal ev; **3.** yuva; **4.** *məd.* şpur; **5.** həbsxana, qazamat; *dan:* qoduqluq; **ins ~ stecken** həbs etmək; ◊ **aus dem letzten ~ pfeifen** bir ayağı gorda olmaq; **aus einem anderen ~ pfeifen** sözünü dəyişdirmək; **j-m zeigen, wo der Zimmermann das ~ gelassen hat** *dan.* kimisə qapını göstərmək, kimisə evdən qovmaq.

löchen *vt* deşik açmaq, deşmək; burğu ilə deşmək.

löch(e)rig *a* deşik, deşik-deşik.

Lócke *f* (11) buruq, qıvrım (*saçda*); *pl* qıvrımsaç, buruqsaç.

lócken I *vt:* **das Haar ~** saçı burmaq, saçı burdurmaq; **II sich ~** burulmaq, eşilmək.

lócken II *vt* tovlamaq, aldatmaq; **j-n ins Netz / Garn ~** *dan.* kimisə tora salmaq; **damit rannst du keinen Hund vom Ofen ~** bununla heç kimi tovlaya bilməzsən.

Lócken || kopf *m* qıvrımsaç.

lócker I *a* **1.** boş, tərpənən, laxlayan; **der Zahn ist ~** diş laxlayır; **2.** *məc.* pozğun, azğın; yelbeyin, arsız; **~er Bruder / Vogel / Zeisig** avara, veyil; **ein ~es Leben führen** avaralıq (veyllik) etmək; **II** *adv.* boş, dartılmamış; **~ stricken / häkeln** boş hörmək (toxumaq); ◊ **eine ~e Hand haben** əlini işə salmaq, yumruq davasına çıxmaq; **bei ihm ist eine Schraube ~** vintinin biri çatmır, ağıldan kəmdir.

Lócker *m* (6) **1.** tovlaçı; **2.** *ovç.* çağırış.

Lóckerheit *f* (10) **1.** boşluq, laxlıq, tərpənmə; **2.** *məc.* əxlaqsızlıq, pozğunluq; yüngüllük, arsızlıq.

lócker || lassen *vi* zəiflətmək, boşaltmaq, yumşaltmaq; **nicht ~** əl çəkmək.

lóckern *vt* **1.** yumşaltmaq (*torpağı*); **2.** zəiflətmək, gücdən salmaq; **sich ~** zəifləşmək, gücdən düşmək.

lóckig *a* qıvrım, qıvrımsaç.

Lóck || mittel *n* aldadıcı/tovlayıcı vasitə; **~speise** *f* tələ yemi; **~spitzel** *m* provokator, təhrikçi, araqarışdıran.

lódern *vi* alışmaq, alovlanmaq, yanmaq.

Löffel *m* (6) **1.** qaşıq; **2.** *tex.* çömçə, çalov (*ekskavator*); **3.** *ovç.* qulaq (*dovşan*); ◊ **j-n über den ~ barbieren** *dan.* kimisə aldatmaq.

Löffel || bagger *m tex.* çalovabənzər yerqazan maşın.
löffeln *vt* qaşıqlamaq, qaşıqla götürmək.
Lóge ['lo:ʒə] *f* (11) loja (*teatrda*).
Lógen || bruder ['lo:ʒən-] *m*, (6*) mason lojasının üzvü; **~diener** *m* **~schließer** *m* kapeldiner (*teatrlarda bilet yoxlayan işçi*).
logíeren [lo.'ʒi:-] *vi* müvəqqəti yaşamaq (*mənzildə, mehmanxanada*); mənzil kirayə etmək.
Lokál *n* (2) **1.** bina; idarə, müəssisə; **2.** restoran, meyxana.
lokalisíeren *vt* yayılmağa qoymamaq, məhdudlaşdırmaq.
Lokalisíerung *f* (10) lokallaşdırma, məhdudlaşdırma.
Lokalität *f* (10) **1.** yer, rayon; **2.** bina, otaq, ev.
Lokál || verkehr *m* **1.** *d.y.* yerli nəqliyyat; **2.** yerli mal dövriyyəsi.

lösbar *a* **1.** həll edilə bilən; **2.** *kim.* əridilə bilən; **3.** *tex.* sökülə bilən.
lós || binden *vt* açmaq, boşalmaq; **~brechen I** *vt* sındırmaq, qopartmaq, tikə-tikə etmək; **II** *vi* (*s*) qopmaq, başlamaq (*tufan, yağış* və s.).
Lösch || apparat *m* odsöndürən/yanğınsöndürən balon; **~arbeit** *f* yanğınsöndürmə; **~bank** *f* kirənc çalası; **~blatt** *n* suçəkən
lósgelöst *a* ayrılmış.
lós || kaufen *vt* girovu geri almaq, girovdan çıxartmaq; **~ kommen** *vi* (*s*) xilas olmaq; canını qurtarmaq; **~lassen** *vt* açıb buraxmaq; buraxmaq (*həbsdən*); qısqırtmaq (*iti*); **~lösen I** *vt* ayırmaq, açmaq; azad etmək; **II sich ~lösen** ayrılmaq; **~machen I** *vt* açmaq, boşaltmaq; **II sich ~machen** azad olmaq, buraxılmaq; **~reißen I** *vt*

lóttern

Lug

Lüge

Lyzéum

Mm

M, m *n inv* alman əlifbasının on üçüncü hərfi.
Maar *n* (2) sönmüş vulkan ağzı.
Maat *m* (1) *dəniz.* 1. dənizçi yoldaş; 2. gəmidə kiçik zabit.
Maat *n* (2) *dial.* yem, azuqə.
Mâche *f oh. pl* 1. iş, işləmə, əməl; *j-n in der ~ haben dan.* kiməsə toy tutmaq; 2. *məc.* hiylə, kələk, aldatma; **unsaubere ~** natəmiz iş.
mâchen I *vt* 1. etmək; icra etmək; hazırlamaq; 2. ... ibarət olmaq; **das macht im ganzen ...** bu ... ibarətdir; 3. səbəb olmaq, bais olmaq; **~, daß ...** elə etmək ki ...; *j-m* **Durst ~** kiməsə coşqun həvəs oyatmaq; *j-m* **Angst ~** kimisə qorxutmaq; **den Anfang ~** başlamaq, bir işin bünövrəsini qoymaq; **Anstalten ~** nəyəsə hazırlaşmaq; **das Bett ~** yatağı (*yorğan-döşəyi*) yığışdırmaq; **böses Blut ~** həyəcanlandırmaq; narazılığa səbəb olmaq; **den Dummen ~** aldadılmaq; axmaq yerinə qalmaq; **Einwände / Einwürfe ~** etiraz etmək; **Feierabend ~** işi qurtarmaq, dayandırmaq; **Feuer ~** ocaq qalamaq; **Gebrauch ~** *von etw.* nədənsə istifadə etmək; **Geschichte ~** tarix açmaq; **Geschichten ~** əngəl törətmək; **sich** (*D*) **Illusionen ~** xəyalpərvərlik etmək; **Licht ~** işığı yandırmaq; *j-m* **Mut ~** kimisə ruhlandırmaq; **eine Partie ~** bir əl oynamaq (*şahmat və s.*); **sie machte eine gute Partie** o, yaxşı ər tapdı; **einen Punkt ~** nöqtə qoymaq, son qoymaq; **Schluß ~** bitirmək, qurtarmaq; **es ist** [...]
Machenschaft *pl* (10) *pl* fırıldaq, hiylə, kələk; fitnə-fəsad, intriqa.
Mâcher *m* (6), **~in** *f* (12) 1. bir şeyi hazırlayan; 2. quldurbaşı; kombinasiyaçı; işbaz.
Machination *f* (10) hiylə, fənd, fırıldaq.
Macht *f* (3) 1. *oh. pl* qüvvə, güc; 2. *oh. pl* hakimiyyət; **bewaffnete ~** silahlı qüvvələr; **mit aller ~** var gücü ilə; 3. dövlət.
Mâcht || **befugnis** *f* səlahiyyət, tam ixtiyar; **~bereich** *m* səlahiyyət sahəsi; **~ergreifung** *f* hakimiyyəti ələ alma; **~haber** *m* (6) hökmdar, hakim.
mächtig I *a* 1. qüvvətli, qüdrətli, güclü; 2. böyük, nəhəng; 3. *məd.* qəlin (*ağ*); **einer Sprache ~ sein** hər hansı bir dili bilmək; **seiner (selbst) nicht ~ sein** özünü idarə edə bilməmək; II *adv* həddindən artıq.
mächt || los *a* gücsüz, qüvvəsiz.
Mächt || ergöne *pl* hakimiyyət orqanları; **~spruch** *m* əmr, hökm; qəti qərar; **~verhältnis** qüvvələr nisbəti.
mächt || voll *a* qüvvətli, güclü; **~vollkommen** *a* qadir, qüdrətli.
Mächt || vollkommenheit *f oh. pl* tam hakimiyyət, suverenlik; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**): **ein ~ sprechen** *məc.* zorakılıqla həll etmək; nüfuzla təsir göstərmək.
Mächt || werk *n oh. pl* pis iş, bədxassovdu iş.
Mädchen *n* (7) 1. qız; **kleines ~** balaca qız; **junges ~** ərgən qız; **spätes ~** qarımış qız; **sie ist noch ein ~** o hələ ərə getməyib; 2. qulluqçu, (*evdə*) qız; **~ für alles** hər işi [...]
Magazin *n* (2) 1. anbar, mağaza, böyük dükan; 2. *məh.* hərf qutusu; 3. şəkilli jurnal; 4. *hərb.* sandıq (*silahda*).
Magd *f* (3) 1. muzdur qadın; qulluqçu; 2. *köhn.* qız.
Mägen *m* (7) mədə; qarın; **der ~ knurrt** qarın qurultayır (*acından*), **den ~ auspumpen** *tib.* mədəni yumaq; **sich** (*D*) **den ~ überfüllen / überladen** qarının doldurmaq; **sich** (*D*) **den ~ vollschlagen** gödənini (ortasını) doldurmaq; **das liegt schwer im ~** bu, çətin həzm olunandır (*kəmiş, məc.*); ◊ **der ~ hängt mir schief** soxdan ölürəm; **sich** (*D*) **den ~ warm halten** özünü qorumaq/isti-soyuğa verməmək; **seinem ~ keine Stiefmutter sein** qarnına korluq verməmək; *j-n* **in ~ haben** *məc.* kiməsə zəhləsi getmək; **der liegt mir** (**schwer**) **im ~** ondan zəhləm gedir; **Die Augen sind größer als der ~** *ata. söz.* qarnın doyur, göz doymur; **Die Liebe geht durch den ~** *ata. söz.* Məhəbbətin yolu mədədən keçir; **Man sieht uns wohl auf den Kragen, aber nicht in den ~** *ata. söz.* Adamın ayninə baxırlar, qarnına yox; **Erst der ~, dann der Kragen** *ata. söz.* Əvvəl gödənliyyət, sonra mədəniyyət; **Einem leeren ~ ist schwer predigen** *ata. söz.* Ac qarına oxuan dua ovlarata keçməz.
Mägen || bitter *m* araq; **~drücken** *n oh. pl* qarnağrısı; **~geschwür** *tib.* mədə yarası; **~krampf** *m tib.* sancı.
mägen || krank, ~leidend *a* mədə xəstəliyi olan.
Magnét || eisenerz *n miner.* maqnitli dəmir filizi; **~feld** *n elek.* maqnit sahəsi.
magnétisch *a* maqnit (*sif.*).
magnetisieren *vt* maqnitləşdirmək.
Magyar [ma'dja:r] *m* (8) bax: **Madjár.**
Mahagóni *n* -s, *oh. pl* qırmızı ağac.
mähbar *a* biçinə yararlı.
Mahd *f* (10) *k.t.* 1. ot biçini vaxtı, biçin vaxtı; 2. biçilmiş ot, taxıl.
Mäh || drescher *m* taxıldöyən; kombayn.
mähen *vt k. t.* çalmaq, biçmək.
Mäher *m* (6) biçinçi.
Mahl *n* (2, 5) xörək, nahar; təntənəli böyük qonaqlıq.
mählen *vt* üyütmək.
Mähl || gang *m oh. pl* 1. qoşa dəyirman daşı; 2. üyütmə; **~gebühr** *f*, **~geld** *n*, **~metze** şahd **~stein** *m* dəyirman daşı; **~zahn** *m anat.* azı dişi.
Mähl || zeit *f* yemək, xörək, şam; yemək vaxtı; **~! nuş olsun!**; *dan.* salam, əlvida; ◊ **prost ~!** heç dəxli var!
Mähn || maschine *f kit.* otçalan maşın.
Mähn || brief *m* yazılı xəbərdarlıq.
Mähne *f* (11) yalman; *məc.* saç.
mähnen *vt* 1. (*an / um A wegen G*) xatırlatmaq (*kimsə nəyisə*); 2. öyüd vermək; xəbərdar etmək, qarşısını almaq; 3. (*zu D*) çağırmaq (*həyasə*).
Mähner *m* (6), **~in** *f* (12) yada salan; xəbərdarlıq edən, təlqin edən (*kişi, qadın*).
Mähn || ruf *m* 1. yadasalma; 2. xəbərdarlıq.
Mähnung *f* (10) yadasalma, xatırlatma (*an A*); 2. xəbərdarlıq, xəbərdar etmə; 3. çağırış (*zu D*).
Mähr *m* (1) qarabasma, vahimə; təngnə-

Malz *n* **-es**, *oh. pl* səməni, maya; ◊ **an ihm ist Hopfen und ~ verloren** ondan adam olmaz, onu düzəltmək çətin məsələdir.
Málz || **bier** *n* şirin pivə.
Mál || **zeichen** *n riyaz.* vurğu işarəsi.
málzen *vt*, **mälzen** *vt* qıcqırtmaq, səməni hazırlamaq.
Mámmut *n* (2) (*pl həmç.* -s) *zool.* mamont.
Mamséll *f* (10) *dan.* qız, cavan qız.
man I *pron indef* (*yalnız sing*'da *mübtəda kimi işlənir; G eines? D einem, A einen; ayrıca söz kimi tərcümə olunmur, fellə birlikdə tərcümə olunur*: **1.** *felin 3-cü şəxs cəmi kimi tərcümə olunur*: **~ sagt** deyirlər; **2.** *bəzən 2-ci şəxs tək kimi tərcümə olunur*: **wenn ~ ihn sieht, sollte ~ glauben daß** ... ona baxarkən düşünürsən ki; **3.** *bəzən imp*: **~ denke sich, ~ stelle sich vor** fərz edin ki; **4.: wie ~ will** necə istəyirsiniz; **~ könnte** mümkün olardı; **II** *adv* yalnız.
manch *a* və *pron indef* (*m* **~er**, *f* **~e**, *n* **~es**, *pl* **~e**) başqa, özgə, bəzən; **~e Leute** bəziləri; çoxları; **~es** çox şey; **~es Mal** hərdənbir, bəzən; **so ~es Jahr** bir çox illər ərzində.
mánchenlei *a inv* cürbəcür, müxtəlif.
mánchmal *adv* hərdənbir.
Mandaríne *f* (11) naringi.
Mándel *f* (11) **1.** badam; **2.** *anat.* badamcıq vəzi.
Mándel || **kern** *m* badam içi; **~kleie** *f* badam köpəyi.
Mángan *n* -s, *oh. pl kim.* marqanes.
Mángel I *f* (11) paltar hamarlamaq üçün girdə ağac parçası.
Mángel II *m* (6˚) **1.** nöqsan, eyib; **2.** əskiklik (*an D*); **aus ~ an** *etw.* bir şeyin olmaması üzündən; **3.** ehtiyac, yoxsulluq; **~ leiden˚** yoxsulluq çəkmək.
Mángel || **brett** bax: **Mangel I.**
mángelhaft *a* eyibsiz, nöqsansız, ləkəsiz, təmiz.
mángel || **haft** *a* az, qeyri-kafi, nöqsanlı.
Mángelhaftigkeit *f* (10) çatmazlıq, natamamlıq, yarımazlıq.
mángeln I *vt* hamarlamaq (*paltarı*).
mángeln II *vi* və *vimp* çatmamaq, əskik gəlmək; **es mangelt mir an nichts** mənim

heç nəyə ehtiyacım yoxdur; **es mangelt mir an Zeit** vaxtım çatmır.
mángels *prp* (*G*) ... çatışmazlığı üzündən, ...olmadığına görə.
mángen *vt* bax: **mange(l)n.**
Máng || **futter** *n k.t.* navala (*yem*); **~korn** *n oh. pl* qarışıq dən.
Mángold *m* (1) *bot.* manqold (*çuğundur növü*).
Manía *f* (11) *tib.* maniya.
Manía *f* (10) xasiyyət, adət; **jeder auf seine ~** hər kəs öz bildiyi kimi.
manierfert *a* ədalı; şivəli; süni.
manierlich *a* ədəbli, hörmətli, əxlaqlı.
Manierlichkeit *f* (10) ədəb, nəzakət, mərifət.
Manifestatión *f* (10) **1.** nümayiş; **2.** aşkar edilmə; **3.** elan etmə.
manikűren *vt* manikür etmək.
Manipulatión *f* (10) manipulyasiya (*əl işində müəkkəb üsullar*); *məc.* kələk, hiylə.
mankíeren *vt* **1.** olmamaq; işə çıxmamaq; üzrsüz iş buraxmaq; **2.** sınıq çıxmaq.
Mánko *n* -s -s **1.** əskik, çatmama, kəsir; **2.** zədə, nöqsan, eyib.
Mann *m* (4) **1.** kişi, adam; nəfər; **1000 ~** 1000 nəfər (*adam*); **drei ~ hoch** *dan.* üçlükdə; **alter ~** qoca; **der schwarze ~** *məc.* çin, qulyabanı; uyuq; **alle ~ an Bord!** *dəniz.* hamı göyərtəyə! (*əmr*); **2.** ər; **j-n an den ~ bringen˚** kimisə ərə vermək; **an den ~ kommen˚** ərə getmək; **j-n zum ~(e) nehmen˚** kimisə özünə ər seçmək; **3.** *hərb.* əsgər; **er ist ein ~ des Todes** o, ölümə məhkumdur; **seinen ~ stehen˚ / stellen** özünü müdafiə edə bilmək; **seinen ~ finden˚** layiqli rəqiblə qarşılaşmaq; kəskin cavab almaq; ◊ **mit ~ und Maus** hamı bir nəfər kimi; **wenn Not am ~ ist** son mərhələdə (dəqiqədə); **~s genug sein, um ...** bir işi görmək üçün yetərincə gücə malik olmaq; **~ für ~** hamı, bir-birinin dalınca; **~ an ~** çiyin-çiyinə; **wie ein ~** bir nəfər kimi; **Ein ~ ein Wort** *ata. söz.* ≡ Kişinin sözü bir olar; **Ein ~ kein Mann** *ata. söz.* ≡ Tək əldən səs çıxmaz; **selbst ist der ~** 1) hər kəs özü üçün bir adamdır; 2) hər kəs öz başının ağasıdır.
mánnbar *a* yaşadolmuş, həddi-büluğa çatmış (*gənclər*).

Männchen *n* (7) **1.** *cöz. kiç.* adamcıq; **2.** ərkək (*heyvan*); ◊ **~ machen** dal ayaqları üstə durmaq (*it*).
Mánnes || **alter** *n oh. pl* sinn, yaş.
mánnhaft *a* cəsarətli.
mánnig || **fach, ~faltig** *a* cürbəcür, müxtəlif, çeşidli.
männlich *a* **1.** kişi; **2.** yaşa dolmuş, yetkinləşmiş; **das ~e Geschlecht** 1) *qram.* kişi cinsi; 2) kişi cinsi (*cinsiyyət*).
Männlichkeit *f* (10) *oh. pl* kişilik; mərdlik, igidlik.
Manns || **bild** *n dan.* kişi.
Mánnschaft *f* (10) **1.** *hərb.* sıravi tərkib; **2.** *dəniz.* gəmi komandası; topa xidmət edən qrup; **3.** iş növbəsi (*zavodda*); **4.** *idm.* komanda.
mánns || **hoch** *a* adam boyda.
Mánns || **person** *f dan.* kişi; **~zucht** *f oh. pl* intizam; **~zucht halten˚** dəmir intizamı gözləmək.
Mánn || **weib** *n* kişisifət (erkək) qadın.
Manöver [-vər] *n* (6) **1.** manevr; **2.** *məc.* tədbir, üsul; **allerei ~ machen** *məc.* hiylə işlətmək.
manövríeren *vi* **1.** manevr etmək; **2.** *məc.* dolayı yolla təsir etmək; hiylə işlətmək.
Mansárde *f* (11) çardaq, mansard.
Manschette *f* (11) manjet; ◊ **(alle) ~n haben** *vor j-m dan.* kimdənsə qorxmaq.
Mántel *m* (6˚) **1.** palto; plaş; şinel; manto (*qadın paltosu*); **2.** *məc.* daldalanacaq, dalda yer; örtük, üz; **3.** *tex.* örtük, qapaq, futlyar (*mexanizmlərdə*); ◊ **den ~ nach dem Winde hängen / drehen** zəmanəyə uyuşmaq.
Mántel || **fläche** *f riyaz.* yan səth; **~kragen** *m* palto yaxalığı; **~rolle** *f* (11) *hərb.* sarınmış şinel; **~sack** *m* çamadan.
Mánuál *n* (2) *mus.* klaviatura, klavişlər; dillər (*orqanda*).
mánuél *a* əl; əldə hazırlanmış.
Manuskript *n* (2) əlyazma; *mətb.* orijinal; **als ~ gedruckt** əlyazma hüququnda olan çap.
Máppe *f* (11) qovluq, portfel; məktəb çantası.
Mär *f* (10) nağıl, əfsanə.
Märchen *n* (7) nağıl, əfsanə.

marchenhaft *n* əfsanəvi.
Márder *m* (6) *zool.* dələ.
Märe *f* (11) **1.** nağıl, əfsanə; **2.** *məc.* xəbər, məlumat.
Maríne *f* (11) **1.** hərbi dəniz donanması; hərbi dəniz qüvvələri; **2.** dənizçilik idarəsi; **~soldat** *m* dəniz piyadası; hərbi dənizçi; **~wesen** *n* hərbi dənizçilik.
Mark I *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** ilik; ◊ **er hat ~ in den Knochen** o qüvvətlidir/güclüdür, igiddir; **durch ~ und Bein** iliyinə qədər; **bis aufs ~ guälen** həddindən artıq incitmək (*işgəncə vermək*); **ins ~ treffen*** məhvedici zərbə vurmaq; *j-m* **das ~ aus den Knochen saugen** *məc.* sıxıb suyunu çıxartma; **2.** *bot.* özək; *məc.* ən əsas, ən qiymətli.
Mark II *f* (10) **1.** *tar.* marka (*qədim Almaniyada: kənd icması*); **2.** sərhəd; sərhəd vilayəti.
Mark III *f* -, *pl* **Mark** || **stücke** mark (*keçmiş Almaniya pul vahidi*); *saydan sonra inv:* **vier ~** dörd mark.
markánt *a* görkəmli, səciyyəvi.
Márke *f* (11) **1.** poçt markası; **2.** malın üzərində ticarət markası; **3.** *məc.* tip, növ.
márken *vt* qeyd etmək, işarələmək.
Márken|artikel *m* ticarət markası olan mal; **~schutz** *m* ticarət markasının qorunması.
Márker *m* (6) *sport* qol vuran.
Márkerschütterung *f* (10) *fiz.* markerlərin titrəməsi.
Márkgraf *m* (14) *tar.* marqqraf.
Márkgrafschaft *f* (10) *tar.* marqqrafın mülkü.
márkieren *vt* qeyd etmək, işarələmək; *vi* qiymət danışmaq.
márkt || **gängig** *a* yaxşı satılan.
Márkt || **halle** *f* üstüörtülü bazar (*pasaj*); **~ordnung** *f* bazar qayda-qanunu; **~platz** *m* bazar meydanı; **~preis** *m* bazar qiyməti; **~schreier** *m* şarlatan, fırıldaqçı; **~tag** *m* bazar günü; **~tasche** *f* bazar çantası; **~weib** *n* bazar arvadı.
Márkung *f* (10) hədd, xətt, hüdud, sərhəd.
Marmelade *f* (11) marmelad; povidlo.
Mármor *m* mərmər.
mármor || **artig I** *a* mərmərdən; **II** *adv* mərmər kimi; **~glatt** *a* mərmər kimi hamar.
marmoríeren *vt* mərmər kimi hamarlamaq; mərmər şəkli vermək.
mármorn *a* mərmər.
Mármor || **säule** *f* mərmər sütun.
maróde *a* yorğun, əzgin.
Marodeur [-'dØ:r] *m* (1) çapovulçu, soyğunçu, talançı (*cəbhədə*).
marodieren *vi* çapolçuluq etmək, soyğunçuluq etmək (*cəbhədə*).
Maróne *f* (11) şabalıd (*meyvə*).
Marótte *f* (11) şıltaqlıq, qəribəlik.
marsch! *int* irəli!; addımla marş!; **~! ~!** addımla marş!
Marsch *f* (10) bataqlıq, bataqlıqlı yer.
Marsch *m* (1¹) *hərb.* yürüş; **~ordnung** *f* yürüş qaydası; **~route** *f* yürüş marşrutu.
Marschálk *m* (1²) *tar.* marşal.
Marschálkstab *m* (2⁵) *tar.* marşal əsası.
Marschállstab *m* (2⁵) *hərb.* marşal əsası.
marschíeren *vi* yürüş etmək, addımlamaq.
Marschíerer *m* (6) *hərb.* yürüşçü.
Marschíerkolonne *f* (11) *hərb.* yürüş kolonu.
Marschíerschritt *m* (2) *hərb.* yürüş addımı.
Marsch|land *n* bataqlıq, bataqlıqlı yer; **~musik** *f* (10) *hərb.* yürüş musiqisi.
Marsch|ráum *m* (2) *hərb.* yürüş zolağı; **~verpflegung** *f* (10) *hərb.* yürüş ərzağı.
Marsch|zúg *m* (2) *hərb.* yürüş; **~zwieback** *m* (2) *hərb.* yürüş peçenyesi.
Marsílie [-ljə] *f* (11) *bot.* marsiliya.
Marsílien [-ljən] *n* Marsel.
Marsílier [-'lje:] *m* (6) marsellilər.
Marsílier [-'lje:] *f* (11) marsellilərin qadını.
Marsílier [-'lje:] *n* -s, *pl* - marsellilərin dili.
Marsílier [-'lje:] *a* marsellilərin.
Marsílier|in [-'lje:-] *f* (10) marsellilərin qadını; **~isch** [-'lje:-] *a* marsellilərin

massív *a* **1.** ağır, iri, tökmə; **2.** kobud.
Massív *n* (1) *geol.* massiv.
Máß || krug *m* parç, birəlli; **~lieb(chen)** *n bot.* qəpikçiçəyi, qızçiçəyi.
máß || los I *a* ölçüyəgəlməz, hədsiz; **II** *adv* həddindən artıq, çox.

şah və mat!; **~ setzen** 1) *şahm.* mat etmək; 2) *məc.* zərərsizləşdirmək.
Mátte I *f* (11) dağ çəmənliyi, otlaq.
Mátte II (11) həsir; *idm.* döşəmə (*yumşaq*).
Máttheit *f oh. pl* **1.** yorğunluq; əzginlik; zəiflik; **2.** tutqunluq, qə[illegible]

Mául || affe *m məc.* ağzıaçıq, maymaq; **~n feilhalten** diqqətsiz olmaq, maymaqlıq etmək; **~aufreißer** *m dan.* lovğa, özünüöyən; **~beer || baum** *m* (1) *bot.* tut ağacı; **~beere** *f* tut; **~drescher** *m* cəranci, uzuncu

Máutner *m* (6) gömrükpulu yığan.
máuzen *vi* miyoldamaq.
Maxime *f* (11) əsas prinsip, əsas qayda/vəziyyət.
Maximum *n* [illegible]

méhl || haltig, mehlig *a* unlu, nişastalı.
Méhl || kloß *m* kömbəcik (*duru xörəyə tökülən xəmir parçaları*).
mehr *adv* (**viel** *söz. comp*'i) artıq; **etwas ~, noch ~** bir az çox, bir az da çox; **~ oder weniger** çox və ya az; **und dergleichen ~** və ilaxır; **nicht ~** (bir) daha yox, artıq yox; **er ist nicht ~** o, artıq yoxdur, o ölmüşdür; **um so ~** xüsusən.
Mehr *n* (2) **1.** çoxluq, əksəriyyət; **2.** artıq, qalıq.
Méhr || arbeit *f* **1.** *oh. pl iqt.* izafi əmək; **2.** əlavə iş, iş vaxtından artıq iş; **~ausfuhr** *f oh. pl iqt.* eksportun importdan üstün olması; **~ausgabe** *f* israf, artıq xərc.
méhr || bändig *a* çoxcildli.
Méhr || bedarf *m oh. pl* artan tələbat.
méhr || deutig *a* çoxmənalı; **~drähtig** *a* çoxsimli.
méhren I *vt* çoxaltmaq, artırmaq; **II sich ~** artmaq, çoxalmaq.
Méhrer *m* (6) *riyaz.* vuran (*ədəd*).
méhrere *pron indef* bəziləri; çoxları.
méhr || fach I *a* təkrar, bir neçə dəfə; **II** *adv* dəfələrlə, dönə-dönə, təkrarən.
Méhrfach || antenne *f rad.* çoxşüalı antena; **~verstärker** *m rad.* çoxpilləli gücləndirici.
méhr || farbig *a* ala-bəzək, əlvan; rəngarəng.
Méhr || gewicht *n* əlavə çəki.
Méhrheit *f* (10) əksəriyyət, çoxluq.
Méhr || kosten *pl* əlavə xərclər, artıq xərc; **~lader** *m hərb.* sandıqlı silah; **~leistung** *f* **1.** yüksək başarı; **2.** yüksək məhsuldarlıq.
méhr || malig *a* bir neçə dəfə, təkrar, dönə-dönə.
méhr || mal(s) *adv* bir neçə dəfə, dəfələrlə.
Méhr || porto *n* əlavə marka xərci; **~produkt** *n iqt.* izafi məhsul; **~produktion** *f* yüksək hasilat.
méhr || reihig *a* çoxcərgəli; **~silbig** *a* çoxhecalı.
Méhr || sitzer *m* (9) çoxyerli avtomobil [təyyarə].
méhr || stellig *a:* **~stellige Zahl** *riyaz.* çoxrəqəmli ədəd; **~stimmig** *a* çoxsəsli; **~stufig** *a tex.* çoxpilləli; **~teilig** *a* çoxpaylı.
Méhr || wert *m oh. pl iqt.* izafi dəyər.
Méhrwerst || rate *f imt.* izafi dəyər norması.
Méhr || zahl *f oh. pl* **1.** əksəriyyət, çoxluq; **2.** *qram.* cəm.
méhr || zellig *a biol.* çoxhüceyrəli.
méiden* *vt* boyun qaçırtmaq; imtina etmək; çəkinmək.
Méier *m* (6) fermer, fermaçı (*ferma sahibi və ya icarədarı*).
Meierél *f* (10), **Méier || hof** *m* xutor, ferma; süd ferması.
Méile *f* (11) mil (*məsafə ölçüsü*).
méilen || weit *a, adv* bir neçə mil uzaqlıqda.
Méiler *m* (6) kömür yandırmaq üçün tonqal, odun qalağı.
Méiler || kohle *f* ağac kömürü.
mein *m* (*f* **-e**, *n* **-**, *pl* **-e**) **1.** *pron poss* mənim; **2.** *pron pers şair.* "**ich**" sözünün *G*; **gedenke ~** məni yadında saxla; **vergiß ~ nicht** məni unutma.
Méine: das ~ mənimki (*əmlakım*); **die ~n** mənimkilər (*qohumlarım*).
Méin || eid *m* yalan and, andı pozma; **einen ~ leisten** yalandan and içmək.
méin || eidig *a* vəfasız, andaxilaf; **~ werden** vəfasız çıxmaq, andı pozmaq.
méinen *vt, vi* **1.** güman etmək, zənn etmək, fikirləşmək, düşünmək; fikrini söyləmək, rəyini bildirmək; **was ~ Sie dazu?** Buna fikriniz nədir?; **das will ich ~** əlbəttə; söz yox; tam inanıram; **meinst du?** belə düşünürsən?; **2.** nəzərdə tutmaq, nəyinsə niyyətində olmaq; **was [wen] ~ Sie damit?** nəyi [kimi] nəzərdə tutursunuz?; **so meine ich das nicht** mən başqa şey demək istəyirdim; **3.** istəmək, nəyinsə niyyətində olmaq; **er meint es gut mit Ihnen** o Sizin xeyrinizi istəyir; **es redlich ~** saf niyyətdə olmaq.
méiner 1. *pron poss* (*G sing f və G pl bütün cinslər üçün*) mənim; **2.** *pron pers* ("ich" sözünün *G*'i) mənim; **3.** mənim (*isimsiz*).
méiner || seits *adv* mənim tərəfimdən; mənə qalsa.
méines || gleichen *a inv* mənə tay.
méinet || halben, ~wegen; um méinet || willen *adv* mənə görə, mənim xətrimə; **méinethalben! [méinetwegen!]** necə istəyirsiniz!

méinige *pron poss:* **der ~ [die ~, das ~, die ~n]** mənim; özümün (*mübtəda ilə ifadə olunmuş şəxsə aid olduqda*).
Méinung *f* (10) fikir, rəy, mülahizə; **meiner ~ nach** zənnimcə, fikrimcə; **ich bin der ~, daß...** mən o fikirdəyəm ki...; *j-m* **tüchtig die [seine] ~ sagen** nəyisə kiminsə gözünün içinə demək; **auf seiner ~ bestehen* / beharren** fikrində israr etmək; **es ist in guter ~ geschehen** bu yaxşı niyyətlə edilib.
Méinungs || äußerung *f* fikrin izharı; **~austausch** *m* fikir mübadiləsi; **~verschiedenheit** *f* ixtilaf, fikrayrılığı.
Méise *f* (11) *zool.* arıquşu.
Méißel *m* (6) **1.** iskənə; **2.** *tex.* qələm, balta (*daş yonmaq üçün*).
méißeln *vt* yonmaq (*daşı*), deşmək, dəlmək, həkk etmək.
meist (**viel** *sözünün superl*'i) **1.** *a* ən çox, ən böyük; əksər; **die ~en Menschen** əksər insanlar; **die ~e Zeit** vaxtın çox hissəsi; **II** *adv* çox vaxt, çox halda; **am ~en** çox zaman, hamıdan artıq.
méist || begünstigt *a iqt.* ən əlverişli.
méistens, méisten || teils *adv* çox zaman, əksər halda.
Méister *m* (6) **1.** usta (*həmç. məc.*); **2.** maestro; rəssam; **3.** alim; **4.** *idm.* çempion, usta; **Übung macht den ~** *ata. söz.* ≡ Təkrar biliyin anasıdır; **5.** cənab; müəllim; **er hat seinen ~ gefunden** ona da əlac tapıldı; **~ Petz** ayı (*nağıllarda*); **~ Pfriem** *dan.* çəkməçi.
méisterhaft I *a* mahir, bacarıqlı, usta, qabil; **II** *adv* mahiranə, bacarıqla.
méistern *vt* **1.** hazırlamaq (*əllə*); **2.** kimisə ötüb-keçmək, kimisə üstün gəlmək; etw. ~ nəyəsə sahib olmaq, nəyisə mənimsəmək; **seine Zunge ~** dilini saxlamaq.
Méisterschaft *f* (10) **1.** *oh. pl tar.* usta adı; **2.** *idm.* birincilik.
Méister || schuß *m* sərrast atəş; **~singer** *m* (6) *tar.* meysturzinger; **~stück** *n*, **~werk** *n tar.* usta adını almaq üçün görülən iş; *məc.* şah əsər.
melancholisch *a* melanxolik, qəm gətirən.
Melange [–'lã:ʒə] *f* (11) **1.** qarışıqlıq, qatışıqlıq; **2.** çalınmış qaymaqlı qəhvə.
Melásse *f* (11) mət (*çuğundur şəkərinin tullantısı*).
Mélde *f* (11) *bot.* sirkan.
Mélde || abwurf *m av.* məlumatın təyyarə vasitəsi ilə yerə tullanması; **~amt** *n* **1.** qeydiyyat idarəsi; **2.** *hərb.* çağırış məntəqəsi; **~anzug** *m hərb.* parad geyimi; **~buch** *n* qeydiyyat dəftəri; **~dienst** *m oh. pl hərb.* rabitə xidməti; **~hund** *m oh. pl hərb.* rabitə iti.
mélden I *vt* xəbər (məlumat) vermək; məlum etmək; **er hat nichts zu ~** onun deməyə sözü yoxdur; **II sich ~** gəlmək, təqdim olunmaq, könüllü olaraq öhdəsinə almaq; **sich zum Wort ~** söz almaq; **sich krank ~** özünü xəstəliyə vurmaq.
Mélde || pflicht *f* **1.** ev dəftərinə yazılma borcu; **2.** *hərb.* məcburi gəliş; **~schiff** *n* xidmət gəmisi; **~station** *f* siqnal məntəqəsi; məlumat toplama məntəqəsi; **~stelle** *f* **1.** qeydiyyat məntəqəsi; **2.** *hərb.* çağırış məntəqəsi; siqnal məntəqəsi; **~zettel** *m* qeydiyyat vərəqi.
Méldung *f* (10) xəbər, bildiriş, məlumat; elan; **eingelaufene ~en** alınmış məlumatlar.
melíeren *vt* qatmaq, qarışdırmaq.
melíert *a* qarışıq, qatışıq, ala-bəzək; **grau ~es Haar** çal saç.
Melioration *f* (10) *k. t.* meliorasiya; yaxşılaşdırma.
meliorieren *vt* yaxşılaşdırmaq; *k.t.* meliorasiya işləri aparmaq.
Melisse *f* (11) *bot.* bədrənc.
melk, melkbar *a* sağmal, südverən.
Mélk || eimer *m* sərnic, badya.
mélken* *vt və həmç. zəif təsrifla* sağmaq.
Mélkerin *f* (12) sağıncı (*qadın*).
Mélk || kuh *f* sağmal inək; **~vieh** *n* sağmal mal.
Melodéi *f* (10) *şair.*, **Melodie** *f* (11) melodiya, ahəng; **nach der ~** (*G*) melodiyaya uyğun.
Melodie || pfeife *f mus.* sümsü, tütək.
Melódik *f* tonun dəyişməsi (*nitqdə*).
melodiös, melódisch *a* ahəngdar, melodik; musiqili.
Melóne *f* (11) **1.** *bot.* qovun, yemiş; **2.** *dan.* katelok (*təpəsi yumru şlyapa*).

Mémme *f* (11) qorxaq, qorxaq adam; *məc.* zəif iradəli adam, başqasının ağzına baxan.
mémmenhaft *a* qorxaq, üroksiz.
Memoire [-mo'a:r] *n* **1.** -s, -s xatirə, yaddaş yazısı; **2.** *pl* -n xatirat, xatirələr, memuarlar.
memorieren *vt* əzbər öyrənmək; yadda saxlamaq.
Menage [-'na:ʒə] *f* (11) **1.** ev təsərrüfatı, ev işi; *hərb.* əsgər yeməyi; **Verpflegung aus der ~** qazarmada yeməklə təmin olunma; **2.** *pl* sudok (*xörək aparmaq üçün iç-içə geydirilmiş qablar*); **3.** sirkə, istiot və s. şeylər üçün altlıq.
Menagerie [-ʒə'ri:] *f* (11) heyvanxana.
Ménge *f* (11) **1.** çoxluq, külli miqdar, qalaq, topa, bir yığın; **eine schöne ~** çoxlu, xeyli miqdarda; **das kostet eine ~ Geld** bu çox bahadır; **2.** dəstə, izdiham; dəstə (*quşlara aid*); yığın; **eine ~ Menschen** izdiham.
méngeln *vt* az miqdarda qatışdırmaq.
méngen I *vt* **1.** qarışdırmaq, qatmaq; **2.** *məc.* dolaşıq salmaq, ilişik salmaq, qarışdırmaq; **eins ins andere ~** hər şeyi səhv danışmaq; dolaşıq salmaq; **II sich ~: sich in** etw. ~ nəyəsə qarışmaq.
méngen || mäßig *a* miqdarca.
Ménnig *m* -(e)s, *oh. pl,* **Mennige** *oh. pl kim.* qurğuşun suriki.
Ménsa *f* -, **-sen** 1. ucuz ümumi yemək; **2.** ali məktəb yeməkxanası.
Mensch *m* (8) adam, insan; *pl* insanlar, insan nəsli; **jeder ~** hər kəs; hamı; **kein ~** heç kəs; **da ist kein ~ zu sehen*** orada heç kəs yoxdur; **~!** *dan.* əzizim!; **unter ~en kommen*** camiyyət arasına çıxmaq; ◊ **den alten ~ en ablegen / ausziehen*** köküdən dəyişmək.
Ménschen || affe *m* insanabənzər meymun.
ménschen || ähnlich *a* insanabənzər.
Ménschen || alter *n oh. pl* **1.** insan sinni (*yaşı*); **2.** nəsil; *məc.* əsr; **~feind** *m* mizantrop; adamayovuşmaz, adamsevməz (*isim*).
ménschen || feindlich *a* adamayovuşmaz (*sif.*).
Ménschen || flug *m* insanın kosmosa uçuşu; **~fresser** *m,* **~in** *f* adamyeyən (*kişi, qadın*).
ménschen || freundlich *a* insansevər, insanpərvər.
Ménschen || gedenken *n*: **seit ~** çox qədim zamanlardan; qədim zamandan bəri; **~haß** *m* bax: **Ménschenfeindkichkeit**; **~kenntnis** *f oh. pl* adamı tanıma; **~kunde** *f oh. pl* antropologiya; **~leben** *n* insan həyatı.
ménschen || leer *a* əhalisiz, adamsız; xəlvət.
Ménschen || liebe *f oh. pl* insanpərvərlik, altruizm; **~menge** *f* izdiham, dəstə, camaat.
ménschen || möglich *a*: **das Menschenmögliche tun*** insanın qadir olduğu bütün işləri görmək.
ménschen || scheu *a* adamsevməz, qaraqabaq, təklik sevən.
Ménschen || schlag *m oh. pl* insan nəsli; **ein gesunder ~** sağlam insan nəsli; **~seele** *f*: **es war keine ~seele da** *məc.* orada heç kəs yox idi.
Ménschen(s) || kind! *n*: *dan.* dost!, əşi!; ay adam balası!
Ménschentum *n* -s, *oh. pl* bəşəriyyət, insan nəsli.
ménschen || unwürdig *a* insana layiq olmayan.
Ménschen || verstand *m oh. pl* insan ağlı/zəkası, düşüncəsi; **der gesunde ~** sağlam düşüncə; **~wohl** *n* insani səadət; **~würde** *f oh. pl* insani ləyaqət.
ménschen || würdig *a* insana layiq.
Ménschheit *f oh. pl* bəşəriyyət, insaniyyət.
ménschlich I *a* **1.** insani, insansal insanpərvər, insana layiq; ◊ **wenn mir** etw. **Menschliches begegnet / passiert** əgər ölsəm, ölərəmsə; **2.** *məc.* babat, layiqli; **II** *adv* insancasına.
Ménschlichkeit *f* (10) insaniyyət, humanizm.
Mensúr *f* (10) **1.** ölçü; **2.** *tələb.* duel.
Mentalität *f* (10) xasiyyət; düşüncə/ağıl tərzi, zehniyyət; mentalitet.
Menü *n* -s, -s menyu, yemək siyahısı.
Mephísto *m* -, -s, **Mephistópheles** *m* -, **1.** Mefistofel; **2.** şeytan, iblis.
Meridián *m* (1) *coğr.* meridian.
Meríno *m* -s, -s, **Merino || schaf** *n zool.* merinos qoyun, zərifyunlu qoyun.
merkantíl *a* merkantil; mənfəətpərəst, pulgir, qəpikgüdən.
mérkbar *a* görkəmli, görünən, gözəçarpan.

Mérk || blatt *n* yaddaş vərəqi; yadigar, xatirə; **~buch** *n* qeyd dəftərçəsi, bloknot.
mérken I *vt* **1.** nəzərdə tutmaq; qeyd etmək; **ich werde es mir ~** bunu yadımda saxlayaram; **2.** duymaq, hiss etmək; **davon ist nichts zu ~** bu hiss olunur; **~ lassen*** hiss etdirmək, bildirmək; **sich** etw. **nicht ~ lassen*** özünü görməməzliyə qoymaq; **II** *vi:* **auf** etw. (*A*) **~** bir şeyi nəzərə almaq.
mérklich *a* görkəmli, görünən, gözəçarpan; əhəmiyyətli.
Mérk || mal *n* (*pl* **-male**) nişanə, əlamət.
mérk || würdig *a* **1.** *köhn.* çox gözəl, diqqətəlayiq; **2.** qəribə; təəccüblü.
mérkwürdiger || weise *adv* qəribə halla, qəribə üsulla.
Mérk || würdigkeit *f* **1.** diqqətəlayiqlik; **2.** qəribəlik; **~zeichen** *n* qeyd; nişanə, əlamət; damğa, marka.
Mérle *f* (11) *zool.* qaratoyuq.
Méß || band *n* (*pl* **-bänder**) *tex.* ölçü şəridi (*ruletka*).
meßbar *a* ölçülən, ölçüyəgələn.
Méßbarkeit *f* (10) ölçüyəgəlmə, ölçülənlən, ölçülmə.
Méß || bild *n* fotoqram.
Mésse *f* (11) **1.** *din.* messe (*dini ayin*); **2.** yarmarka, sərgi; **3.** *dəniz.* kayut-kompaniya (*gəmidə salon*).
méssen* **I** *vt* ölçmək; *məc.* (*an D*) müqayisə etmək (*kimləsə, nə iləsə*); **II sich mit** *j-m* **~** kiminləsə gücünü yoxlamaq; **sich mit den Augen ~** başdan ayağa süzmək.
Mésser I *n* (6) bıçaq; ◊ *j-m* **das ~ an die Kehle setzen** *məc.* bıçağı kiminsə xirtdəyinə dirəmək, kiminsə boğazından yapışmaq; **bis aufs ~ j-m feind sein** *məc.* kiminləsə qanlı-bıçaq olmaq; **Kampf bis aufs ~** *məc.* məhvetmə uğrunda mübarizə; *j-n* **ans ~ liefern** *məc.* kimisə bıçağın ağzına vermək (pis vəziyyətdə qoymaq); **auf des ~s Schneide sein** *məc.* qorxulu vəziyyətdə olmaq.
Mésser II *m* (6) **1.** ölçü cihazı; **2.** yerölçən (*mütəxəssis*).
Mésser || bänkchen *n,* **~ böckchen** *n* bıçaq saxlanan yer (*taxça*); **~griff** *m* bıçaq dəstəyi; bıçağın sapı; **~klinge** *f* bıçaq tiyəsi, **~schmied** *m tex.* bıçaqçı; **~spitze** *f* bıçağın ucu **~stich** *m* **1.** bıçaq zərbəsi; **2.** bıçaq yarası.
Méß || fehler *m* ölçü səhvi [xəta]; **~gerät** *n tex.* ölçü cihazı.
Méssing *n* -s, *oh. pl* **1.** mis (*sarı*); **2.** latun, bürünc.
Méssing || bleich *n* latun tənəkə.
Meß || instrument *n tex.* ölçü cihazı; **~kanne** *f* parç, ştof (*ölçü qabı*); **~kette** *f tex.* yerölçən zəncir; **~kunde** *f oh. pl;* **~kunst** *f oh. pl* geodeziya; **~tisch** *m tex.* ölçü masası, menzula; **~trupp** *m hərb.* topoqrafik komanda.
Méssung *f* (10) **1.** mərzləmə, mərzlə ayırma; **2.** ölçmə.
Meß || werk || zeug *n* bax: **Meßinstrument; ~widerstand** *m elek.* ölçü reostatı; **~winkel** *m tex.* bucaqölçən.
Mestize *m* (9) metis, mələz, hibrid.
Met *m* (1) bal şərabı.
Metáll *n* (2) metal; **gediegenes ~** külçə; təbii halda tapılan saf mədən.
Metáll || arbeiter *m* metalçı (*metal sənayesi fəhləsi*); **~barren** *m* metal külçəsi/tiri.
metállen *a* metal.
Metáll || flugzeug *n av.* metal uçaq; **~gießer** *m* tökməçi (*metal tökən fəhlə*); **~guß** *m tex.* metaltökmə; **~industrie** *f* metal sənayesi.
metállisch *a* metal.
Metáll || kunde *f oh. pl* metalşünaslıq.
Metallurgie *f* (11) metallurgiya.
metallúrgisch *a* metallurji.
Metáll || verarbeitung *f* metal emalı.
Metápher *f* (11) *ədəb.* metafora, məcaz.
metaphótisch *a* metaforik; məcazi.
Metaphysik *f oh. pl fəls.* metafizika.
Meteór *n* (2) *astr.* meteor.
Meteór || stein *m* aerolit (*göydən düşən daş*), meteorit (*fəzadan yerə düşən metal və ya daş kütləsi*).
Méter *n* (6), *m* (6) metr (*ölçü*).
méter || lang *a* bir metr uzunluğunda.
Methóde *f* (11) metod, üsul.
Methódik *f oh. pl* metodika.
methódisch *a* metodik, metodiki.
Métrik *f* (10) *ədəb.* metrik, vəzn; vəzn nəzəriyyəsi.

Métt || wurst *f* italyan kolbasası.
Métze I *f* (11) *köhn.* qarnıc (*inqilabdan əvvəl Rusiyada 3,28 litrə bərabər ölçü vahidi*).
Métze II *f* (11) fahişə.
Metzeléi *f* (10) qırğın.
métzeln *vt* qırmaq, qırıb-çatmaq; öldürmək, kəsib-doğramaq.
Métzger *m* (6) qəssab.
Métzgeréi *f* (10) **1.** sallaqxana; **2.** ət dükanı.
Méuchel || mörder *m* xəlvəti öldürən (*qatil*), killer.
méuchlerisch *a* cani, xain.
méuchlings *adv* satqıncasına, xaincəsinə.
Méute *f* (11) it sürüsü.
Meuteréi *f* (10) qiyam, qəsd.
Méuterer *m* (6) üsyançı; sui-qəsdçi.
méutern *vi* qiyam etmək, iğtişaş salmaq.
Mexiko *n coğr.* Meksika.
Mexikáner *m* meksikalı.
miáuen *vi* miyoldamaq.
mich: ich *sözünün A'i.*
mied: meiden *felinin impf'i.*
Míeder *n* (6) korsaj, korset (*bədəni düz saxlamaq üçün enli kəmər*), lif.
Míene *f* (11) görünüş; üzün ifadəsi; ◊ **gute ~ zum bösen Spiel machen** öz sevincini [kədərini] gizlətmək; hisslərini büruzə verməmək; **keine ~ verziehen'** *məc.* özünü o yola qoymamaq; **~ machen** etw. **zu tun'** nəsə etməyə hazırlaşmaq.
Míene || spiel *n oh. pl* mimika.
mies *a* kifir, çirkin, eybəcər; **das sieht ~ aus!** *dan.* bu əbəs işdir!
Míes || macher *m* (6) deyingən; daim sızlayan, ah-vay edən.
míetbar *a* kirayə verilən, kirayə olunan, kirayə oluna bilən.
Míete I *f* (11) **1.** icarə, kirayə; birovuz; **2.** mənzil kirayəsi; kirəpulu.
Míete II (11) *k.t.* **1.** taya; **2.** tərəvəz anbarı (*çöldə*).
míeten I *vt* kirayə etmək; birovuzluğa almaq, müvəqqəti istifadəyə götürmək/almaq; *dəniz.* kirə etmək (*gəmi*).
míeten II *vt* taya vurmaq (*taxıl* və s.); çalaya yığmaq, qoymaq (*çöldə meyvəni*).
Míeter *m* (6), **~in** *f* (12) kirəçi (*kişi, qadın*).
Míetling *m* (1) **1.** günəmuzdçu, günəmuzd işləyən (*kişi, qadın*); **2.** muzdur, muzdla tutulan əsgər; əlaltı.
Míet(s) || haus *n* kirayə verilən gəlirli ev; **~kaserne** *f* kazarma tipli ev; **~kontrakt** *m* icarə müqaviləsi, kirayə müqaviləsi; **~leute** *pl* kiroçilər; **~vertrag** *m* icarə müqaviləsi, kirayə müqaviləsi.
míet || weise *adv* icarəyə, kirayəyə, birovuzluğa.
Míet || wohnung *f* kirayəyə verilən mənzil; **~zins** *m* kirayəhaqqı, evpulu.
Migräne *f oh. pl tib.* miqren (*baş ağrısı*).
Mikrophón *n* (2) mikrofon.
Mikroskóp *n* (2) mikroskop (*optik cihaz*).
mikroskópisch *a* mikroskopik.
Mílbe *f* (11) *zool.* gənə.
mílbig *a* gənəli, gənə ilə dolu.
Milch I *f oh. pl* süd; **dicke / sauere ~** qatıq; **abgerahmte ~** üzülalınmış süd; **magere ~** üzsüz süd.
Milch II *f oh. pl* balıqların toxum vəzisi.
Mílch || bart *m* **1.** süd bığı/bığ yeri tərləmiş; **2.** *məc.* uşaq, südəmər, bığ yeri təzəcə tərləmiş (*təcrübəsiz mənasında*); **~brot** *n* südlü çörək; **~drüse** *f anat.* süd vəzisi; **~eimer** *m* sərnic, badya.
milchen *vi* süd vermək.
mílchend *a* sağmal.
Mílch || ertrag *m* sağım; sağma, sağılma.
mílch || farben, ~farbig *a* südrəngli.
Mílch || frau *f* südçü, südsatan qadın; **~gesicht** *n* **1.** ağbəniz (*süd kimi*); **2.** solğun bənizli, saralmış, rəngi qaçmış (*adam*); **~glas** *n* **1.** süd stəkanı; **2.** *oh. pl* tutqun şüşə, qeyri-şəffaf şüşə; **~kaffee** *m* südlü qəhvə; **~kanne** *f* südqabı; **~kuh** *f* sağmal inək; **~kur** *f* süd müalicəsi; **~mädchen** *n* südsatan, südçü, sağınçı; **~rahm** *m* qaymaq; **~säure** *f kim.* süd turşusu; **~ seihe** *f,* **~seiher** *m* süzgəc (*süd üçün*); **~straße** *f astr.* Ağ yol, Süd yolu, kəhkəşan; **~wasser** *n* zərdab, serum; **~wirtschaft** *f* südçülük; süd təsərrüfatı; **~zahn** *m* süd dişi.
míld(e) *a* **1.** yumşaq; **2.** ılıq, isti; **3.** *məc.* sakit; mülayim; sevimli, məlahətli; mərhəmətli, iltifatlı; **mildes Klima** mülayim iqlim.
Mílde *f oh. pl* **1.** mülayimlik, yumşaqlıq; **2.** istilik, hərarət; **3.** zəriflik, incəlik, mərhəmətlilik, iltifatlılıq; **~ walten lassen'** mərhəmətli olmaq.

míldern *vt* yumşaltmaq; azaltmaq, zəiflətmək; kəsmək, dayandırmaq (*ağrını*).
mílderndd *a* yumşaldıcı; yüngülləşdirici; **~e Umstände** *hüq.* təqsiri yüngülləşdirici hallar.
Mílderung *f* (10) yumşalma; zəifləmə; yüngülləşmə; azalma (*ağrı*).
Mílderungs || grund *m* təqsiri yüngülləşdirən səbəb/hal.
mílde || tätig *a* xeyriyyə.
Milieu [-'liØ:] *n* -s, -s mühit, şərait.
Militär 1. m -s, -s hərbi qulluqçu; **2.** *n* -s, *oh. pl* qoşun, ordu; hərbi qulluqçular.
militär || frei *a* hərbi xidmətdən azad.
militärisch I *a* hərbi, əsgəri; **II** *adv* hərbi yolla.
militär || pflichtig *a* hərbi mükəlləfiyyətli.
Milíz *f* (10) milis idarəsi; milis.
Milizionär *m* (1) **1.** milis əsgəri; **2.** milisioner.
Milliárde *f* (11) milyard.
Milligramm *n* (2) milliqram.
Milliméter *n* (6), *m* (6) millimetr.
Millión *f* (10) milyon.
Millionär *m* (1) milyonçu.
Million(s)tel *n* (6) milyondabir.
Milz *f* (10) *anat.* dalaq.
Mílz || brand *m oh. pl tib.* qarayara; **~sucht** *f oh. pl* malxulya, qəmginlik, kədər.
Míme *m* (9) aktyor, mimikaçı.
mímen *vt* **1.** aktyor olmaq; oynamaq; **2.** hiylə işlətmək, yalandan özünü göstərmək.
Mímik *f* (10) mimika.
mímisch *a* mimiki.
Mimósa *f* -, **-sen, Mimóse** *f* (11) **1.** *bot.* mimoza, küsdüm ağacı; **2.** *məc.* tezinciyən, dəymədüşər.
mimósenhaft *a* mimoza kimi utancaq, çox utancaq.
mínder (**wenig** *sözünün comp'i*) **I** *a* kiçik, daha əhəmiyyətsiz; **II** *adv* daha az.
minder || begabt *a* qabiliyyətsiz, bacarıqsız; **~bemittelt** *a* pis təmin olunmuş.
Mínderheit *f* (10) azlıq.
mínder || jährig *a* həddi-büluğa çatmamış.
míndern *vt* azaltmaq, kiçiltmək, əskiltmək; zəiflətmək.
Mínderung *f* (10) azalma, əskilmə; zəiflətmə.
mínder || wertig *a* keyfiyyətsiz, pis keyfiyyətli, dəyərsiz.
Mínder || wertigkeit *f* (10) keyfiyyətsizlik; **~zahl** *f* azlıq.
míndest (**wenig** və **gering** *sözlərinin superl'i*) **I** *a* ən az, ən kiçik, minimal, **II** *adv;* **~ens** ən azı, heç olmazsa; lap az miqdarda; **nicht im ~en** qətiyyən, heç, əsla.
Míndest || beitrag *m* cüzi üzvlük haqqı; **~forderung** *f* minimal tələbat; **~lohn** *m* minimal əmək haqqı, cüzi əmək haqqı.
Míne *f* (11) **1.** *məd.* mədən, mədən ocağı; **2.** *hərb.* mina; fuqas; kürə (*domna peçində*); minalanmış yer (*lağım*); **eine ~ sprengen** minalanmış yeri partlatmaq; ◊ **alle ~n sprengen lassen'** *məc.* bütün vasitələri işə salmaq, bütün tədbirləri görmək.
Mínen || feld *n hərb.* minalanmış sahə; **~granate** *f* partlayıcı qumbara; **~leger** *m* (6) *hərb., dəniz.* dənizdə minadüzən gəmi; **~suchboot** *n,* **~sucher** *m hərb., dəniz.* minaaxtaran gəmi, tral gəmisi; **~werfer** *m hərb.* minaatan silah.
Minerál *n* (2) (*pl həmç.* **~ien**) **1.** mineral; **2.** *pl* qazıntı halında çıxarılan minerallar.
minerálisch *a* mineral mədən.
Minerál || quelle *f* minerallı bulaq; **~reich** *n* mədən zənginliyi, həddindən artıq minerallıq; **~wasser** *n* mineral su.
miníeren *vt hərb., məd.* minalamaq.
minimál *a* minimal, ən az.
Mínimum *n* -s, **-ima** minimum, ən az [ən kiçik] miqdar.
Minister *m* (6) nazir.
ministeriéll *a* nazir, nazirlik.
Ministérium *m* -s, **-rien** nazirlik.
Mínister || präsident *m* baş nazir; **~rat** *m* nazirlər şurası.
Mink *m* (1) *zool.* su samuru.
minnig(lich) *a şair* sevimli.
miniorénn *a* həddi-büluğa çatmamış.
Minorität *f* (10) azlıq.
Minuénd *m* (8) *riyaz.* azalan (*ədəd*).
minus *adv riyaz.* minus.
Mínus *n inv* **1.** *riyaz.* minus; **2.** *tic.* çatmazlıq (*pulda*).
Mínuskel *f* (11) sətri (*adi*) hərf.

Minute *f* (11) dəqiqə; **auf die ~** dəqiqəsinə qədər.
minúten || lang *a* bir neçə dəqiqə ərzində.
Minúten || zeiger *m* dəqiqə əqrəbi.
minuziös *a* **1.** xırdaçı; boş, mənasız; **2.** pedant.
Mínze *f* (11) *bot.* nanə.
mir: ich'' *sözünün. D'i*; **von ~ 1) məndən; 2) mənim haqqımda; **vor ~** qarşımda; **~ nichts, dir nichts** birdən-birə; **von ~ aus!** etiraz etmirəm!, necə istəyirsiniz!; ◊ **er kann ~ von mich nicht interscheiden*** o, iki eşşəyin arpasını bölə bilmir; **Wie du ~ so ich dir** *ata. söz.* ≡ Döymə taxta qapımı, döyərəm dəmir qapını.
Mirabélle *f* (11) *bot.* sarı gavalı.
Mirákel *n* (6) möcüzə, xariqə.
Mírza [-za: və -tsa:] *m* mirzə.
Misch || dünger *m k. t.* süni gübrə; kompost.
mischen I *vt* qarışdırmaq, qatmaq; daraqlamaq (*qumar kağızlarını*); **II sich ~** qarışmaq, qatışmaq.
Míscher *m* (6) qarışdıran, qarışdırıcı (*mexanizm*).
Míschling *m* (1) qatışıq, metis, hibrid, məlez.
Mísch || masch *m* (1) *dan.* qatmaqarışıq; *məc.* hərc-mərclik, qarışıqlıq.
Míschung *f* (10) **1.** qarışıq, birləşmə; **2.** qarışdırma.
miserábel *a* yazıq, bədbəxt, məzlum; **mir ist ~ (zumute)** mən özümü çox pis hiss edirəm, əhvalım xarabdır.
Misére *f* (11) dərd, kədər; kasıblıq, ehtiyac.
Míspel *f* (11) *bot.* əzgil.
Miß *f -*, **Missis** miss (*İngiltərə və Amerikada: gənc qızlara xanım mənasında müraciət*).
miß- *präf: nəyinsə çatmazlığını, baş tutmamasını, pisliyini bildirir.*
miß || ächten *vt* hörmət etməmək, nifrət etmək.
Miß || ächtung *f* (10) hörmətsizlik, ehtiramsızlıq; nifrət, etinasızlıq.
miß || árten *vt* (s) əslini itirmək, cinsini itirmək; cırlaşmaq.
miß || behagen *vt* xoşa gəlməmək.
Miß || behagen *n -s, oh. pl* narazılıq, dilxorluq.
Miß || bildung *f* (10) eybəcərlik.
miß || billigen *vt* bəyənməmək, pisləmək, danlamaq.
Miß || brauch *m* (1˚) sui-istifadə; xəyanət.
miß || bráuchen *vt* sui-istifadə etmək, xəyanət etmək.
miß || déuten *vt* səhv başa salmaq, düzgün izah etməmək, başqa cür aydınlaşdırmaq.
Miß || deutung *f* (10) yanlış izahat; *pl* dedi-qodu.
míssen *vt* nədənsə məhrum olmaq, bir şeysiz keçinmək.
Miß || erfolg *m* (1) müvəffəqiyyətsizlik, uğursuzluq.
Miß || ernte *f* (11) qıtlıq, məhsulsuzluq.
Mísse || tat *f* (10) cinayət, canilik; **~täter** *m* (6) cani, cinayətkar.
miß || fállen* *vi* xoşa gəlməmək.
Miß || fallen *n -s, oh. pl* narazılıq.
miß || fällig *a* nifrət oyadan, iyrənc, xoşagəlməz.
Miß || geburt *f* (10) eybəcər, bədheybət.
Miß || geschick *n* (2) bədbəxtlik; uğursuzluq; müvəffəqiyyətsizlik, gətirməmə.
Miß || gestalt *f* (10) **1.** eybəcərlik, bədheybətlik, kifirlik; **2.** çirkin (*iyrənc*) varlıq (*canlı orqanizm*).
miß || gestalt(et) *a* eybəcər, kifir, biçimsiz, bədheybət.
miß || glücken *vi* (s) baş tutmamaq, qismət olmamaq.
miß || gönnen *vt* (*j-m etw.*) paxıllıq etmək, qibtə etmək (*kiməsə nədəsə*); bədxah münasibət bəsləmək.
Miß || griff *m* (1) səhv, yanılma.
Miß || gunst *f oh. pl* bədxahlıq, pislik; paxıllıq, həsəd, qibtə.
miß || günstig *a* qərəzkar; bədxah; paxıl.
miß || händeln *vt* kobud (*amansız*) rəftar etmək.
Miß || händlung *f* (10) (*G*) amansız rəftar.
Miß || heirat *f* uğursuz izdivac; bərabər olmayan izdivac, mezalyans.
míß || hellig *a* razılaşmayan.
Miß || helligkeiten *pl* dolaşıqlıq, anlaşılmazlıq, fikirayrılığı, çəkişmə; **~ beilegen** anlaşılmazlığı aradan qaldırmaq.
Missión *f* (10) **1.** missiya, tapşırıq; **2.** missiya (*nümayəndəlik*); **3.** missionerlik (*din təbliğata aid*).

Miß || jahr *n* məhsulsuz il.
Miß || klang *m* (1˚) *mus.* pozğunluq, ahəngsizlik, səslərdə uyğunsuzluq; *məc.* ixtilaf.
Miß || kredit *m* -(e)s, *oh. pl məc.* inamsızlıq, etibarsızlıq, etibardan düşmə; **in ~ bringen*** etibardan salmaq; nüfuzdan salmaq; **in ~ kommen* / geraten*** etibarı/inamı itirmək.
miß || láng: mißlingen *felinin impf'i.*
mißlich *a* şübhəli; mürəkkəb, qarışıq; çətin.
miß || liebig *a* sevilməyən, sevilməz.
miß || lingen* *vi* (s) baş tutmamaq, qismət olmamaq.
miß || lúngen: mißlingen *felinin part II'si.*
Miß || mut *m* -(e)s, *oh. pl* pərtlik, dilxorluq, narazılıq; qaraqabaqlıq, üzügülməzlik; pis əhvali-ruhiyyə.
miß || mutig *a* narazı; qaşqabaqlı, üzügülməz.
miß || ráten* **I** *vi* (*s*) baş tutmamaq, qismət olmamaq; **II** *a* uğursuz, baş tutmayan.
Miß || stand *m* (1˚) qüsur, pozğunluq, nöqsan; çatmazlıq.
miß || stimmen *vt* kefini pəzmaq, xarab etmək, şətəl qatmaq; **mißgestimmt sein** əvqatı təlx olmaq.
Miß || stimmung *f* (10) pis əhvali-ruhiyyə, bikeflik; pərtlik, dilxorluq.
Miß || ton *m* (1˚) yanlış not; *məc.* ixtilaf, dassonans.
miß || traúen *n* -s, *oh. pl* inamsızlıq, etibarsızlıq.
Mißtrauens || votum *n* etimadsızlıq rəyi.
miß || trauisch *a* inamsız, heç kimə etibar etməyən; **gegen *j-n* ~ sein** kiməsə etibar etməmək.
Miß || vergnügen *n* -s, *oh. pl* narazılıq, pərtlik, dilxorluq.
miß || vergnügt *a* narazı, dilxor, pərt, məyus.
Miß || verhältnis *n* (3˚) **1.** uyğunsuzluq, qeyri-mütənasiblik; **2.** *məc.* pis əlaqə, pis münasibət (*adamlar arasında*).
miß || verständlich *a* anlaşılmaz, ixtilaf yaradan.
Miß || verständnis *n* (3˚) anlaşılmazlıq, dolaşıqlıq, yanlışlıq, səhvlik.
miß || verstéh(e)n* *vt* yanlış başa düşmək.
Miß || wirtschaft *f oh. pl* təsərrüfatsızlıq.
Mist I *m* (1) **1.** peyin; **mit ~ düngen** peyinlə gübrələmək; yerə peyin vermək; ◊ **das ist nicht auf seinem ~ gewachsen** *dan.* bu onun əlindən gələn iş deyil; **2.** cəfəngiyat, boşboğazlıq; zibil; **das ist ja der reinste ~!** bu ki xalis cəfəngiyatdır!; **so ein ~!** işlər xarabdır, bu işin zibili çıxdı; **~ reden / verzapfen** boş-boş danışmaq; **er wird nicht lange ~ machen** onun tezliklə bazarı bağlanacaq, onunku çox çəkməz (*ölüm ayağındadır*).
Mist II *m* -es, *oh. pl dəniz.* qatı (*qalın*) duman.
Míst || beet *n* istixana.
Místel *f* (11) *bot.* bağambürc.
místen I 1. *vt* peyinləmək, gübrələmək; **2.** *vi* nəcis ifraz etmək (*heyvan*).
místen II *vimp:* **es mistet** seyrək duman qalxır (yayılır) (*dənizdə*).
místig I *a* peyinli; çirkli.
místig II *a dəniz.* dumanlı, tutqun.
mit I *prp* (*D*) bir yerdə, birlikdə, ilə, la/lə; **~ der Feder** qələmlə; **~der Zeit** tədricən; **~ einem Male** birdən; **~ einem Wort** bir sözlə; **~ 20 Jahren heiraten** 20 yaşında evlənmək; **II** *adv* həmçinin; **~ dabesein** həmçinin bir şeydə iştirak etmək.
mit- *präf ümumiliyi, eyni zamanda olan hərəkəti bildirir, feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.*
Mít || angeklagte *m, f* (9˚) *hüq.* eyni iş üçün təqsirləndirilən (*kişi, qadın*).
Mít || arbeit *f* əməkdaşlıq.
mít || arbeiten *vi* (*an D*) bir yerdə işləmək (*kiminləsə*).
Mít || arbeiter *m* (6), **~in** *f* (12) iş yoldaşı, əməkdaş, işdaş (*kişi, qadın*).
mít || bekommen* *vt* özü ilə aparmaq (*yola, cəhiz*).
Mit || benutzung *f* (10) *hüq.* birgə istifadə.
mít || beteiligt *a* başqaları ilə birlikdə iştirak edən.
Mít || bewerber *m* (6), **~in** *f* (12) yarış iştirakçısı; rəqib (*kişi, qadın*); dərəcə [mükafat] almaq üçün əsərini təqdim edən adam.
Mít || bewerbung *f* müsabiqə; yarış.
mít || bringen* *vt* özü ilə gətirmək.
Mít || bürger *m* (6), **~in** *f* (12) həmvətən, vətəndaş (*kişi, qadın*); **~eigentum** *n* ictimai mülkiyyət.

Mit || eigentümer *m* (6), **~in** *f* (12) şərik, ortaq (*kişi, qadın*).
mit || einánder *adv* birlikdə; bir-birilə.
mit || einbegriffen, mít || eingeschlossen I *a* daxil edilmiş, əlavə edilmiş; **II** *adv* daxil edərək, daxil olmaqla.
mít || emfinden* *vt* rəğbət bəsləmək, rəhmi gəlmək, şəfqət göstərmək.
mít || erleben *vt* dözmək, həyəcan keçirmək, acısını çəkmək (*kiminləsə birgə*).
Mít || esser *m* (6) **1.** süfrədaş, yemək yoldaşı; **2.** *tib.* civzə.
mít || fahren* *vi* (s) birlikdə (bir yerdə) getmək (*kiminləsə*).
Mít || fahrer *m* (6) yol yoldaşı.
mít || fühlen *vt* rəğbət bəsləmək, həmdərd olmaq, rəhmi gəlmək, ürəyi yanmaq; **~führen** *vt* özü ilə aparmaq; yanında saxlamaq.
Mít || gabe *f* (11) cehiz.
mít || geben* *vt* nə iləsə birlikdə vermək.
Mít || gefühl *n* -s, *oh. pl* canıyanma, rəğbət, mehribanlıq, rəhm, dərdə şəriklik.
mít || geh(e)n* *vi* (s) (*mit D*) birgə getmək, kiminsə yanınca getmək; **~lassen*** *dan.* oğurlamaq; **Mítgegangen, mítgefangen,**

Mít || inhaber *m* (6), **~in** *f* (12) şərik, ortaq (*kişi, qadın*).
mít || kämpfen *vi* birlikdə mübarizə etmək.
Mít || kämpfer *m* (6), **~in** *f* (12) silahdaş (*kişi, qadın*).
Mít || kläger *m hüq.* ikinci şikayətçi.
mít || klingen* *vi* birlikdə səslənmək, bir ağızdan səslənmək; *məc.* ahəngdar olmaq; **~kommen*** *vi* (s) **1.** birlikdə/bir yerdə gəlmək; **komm(en Sie) mit!** gəl(in)!; **2.** çatdırmaq, dala qalmamaq (*dərsdə*).
Mít || läufer *m* (6) **1.** yol yoldaşı; **2.** cığırdaş; **~laut** *m* (1), **Mit || lauter** *m* (6) *dilç.* samit.
Mit || leid *n* -(e)s, *oh. pl* rəhm, yazıqlanma, acıma, ürəyiyanma; **ein warmes ~** ürəkdən acıma; **j-s ~ anrufen** kimdəsə rəhm oyatmaq; **~ mit j-m haben** kiməsə yazığı/rəhmi gəlmək; **aus ~** ürəyi yandığından.
Mit || leidenschaft *f oh. pl:* **j-n in ~ ziehen*** kimisə özü ilə birlikdə bəlaya sürükləmək; kiməsə zərər (xətər) yetirmək; **in ~ gezogen werden** zərər çəkmək; cəlb olunmaq (*pis işə* və s.).
mít || leidig *a* rəhmdil, dərdəqalan, ürəyiyanan, canıyanan; **~ tun*** canyananlıq eləmək.
mítleid(s)los *a* rəhmsiz, insafsız, daşürəkli;

Mít || reisende *m, f* (9*) yol yoldaşı; cığırdaş (*kişi, qadın*).
mít || reißen* *vt* **1.** aparmaq, çəkib/qoparıb, söküb aparmaq; **der Strom hat die Brücke mitgerissen** daşqın körpünü qoparıb apardı; **2.** *məc.* cəzb etmək, cəlb etmək; **das Auditorium durch seine Worte ~** çıxışı ilə auditoriyanı ələ almaq; **~reiten*** *vi* (*s*) kiminləsə birlikdə atda getmək; kimisə atla müşayiət etmək (*ötürmək*).
mít || sámt *prp* (D) kimləsə, nə iləsə birlikdə, ... daxil olmaqla
mít || schleppen *vt* dalınca sürümək; **~schreiben*** *vt* kiminləsə birlikdə yazmaq; kiminsə sözlərini yazmaq (*stenoqram*).
Mít || schuld *f oh. pl* suç ortaqlığı.
mít || schuldig *a* ortaqsuçlu.
Mít || schüler *m* (6) məktəb yoldaşı.
mit || singen* *vi* birlikdə oxumaq; **~spielen** *vi* **1.** iştirak etmək (*oyunda*); **2.** əhəmiyyəti olmaq; **3.** *j-m* **übel / schlimm / hart ~** kiminləsə pis zarafat etmək, kiməsə zərər yetirmək; **~stimmen** *vi* seçkidə iştirak etmək, səsvermədə iştirak etmək.
Mít || streiter *m* (6) silahdaş, mübarizə yol-

mít || teilen I *vt* xəbər vermək, bildirmək, məlum etmək; **II sich ~ 1.** (*D*) inanmaq, kimdənsə arxayın olmaq; kiminləsə arası açıq olmaq; **2.** verilmək.
mít || teilsam *a* adamayovuşan, mehriban.
Mít || teilung *f* (10) xəbər, məlumat; veriliş.
míttel *a* orta.
Míttel *n* (6) **1.** vasitə; üsul; **alle ~ und Wege** bütün vasitə və yollar; **2.** *pl* maddi vəsait; **3.** dava, dərman; **4.** *riy.* Orta ədəd; **das arithmetische [geometrische] ~** orta arifmetik [geometrik]; **5.** *fiz.* mühit; ◊ **sich ins ~ legen** vasitəçi olmaq; kiminsə tərəfini saxlamaq, qarışmaq.
Míttel || alter *n oh. pl* orta əsrlər.
míttel || alterlich *a* ortaəsr.
míttelbar *a* **1.** orta; dolayı; **2.** asılı.
Míttel || bauer *m* ortabab kəndli; **~deck** *a dəniz.* göyərtənin orta hissəsi; *av.* sentroplan (*təyyarə qanadlarının orta hissəsi*); **~ding** *n oh. pl* babat, miyanə; **~europa** *n coğr.* Orta Avropa.
míttel || europäisch *a* Orta Avropa; **~e Zeit** (*qıs.* MEZ) Orta Avropa vaxtı.
Míttel || finger *m* orta barmaq (*əldə*).
míttel || groß *a* ortaboylu.

~ **am Tage** günün günorta çağı(nda); **~entzwei** yarıdan, tən yarı; ~ **in der Arbeit** işin qızğın çağında.

mítten || drin *adv* tən ortasında, lap içində; **~drúnter** *adv* ortasında, arasında; ~ **dúrch** *adv* ortasından, arasından, içindən.

Mítter || nacht *f oh. pl* **1.** gecə yarısı; **um ~** gecə yarısında; **nach ~** gecə yarıdan keçmiş; **gegen ~** gecəyarıya yaxın; **2.** şimal; **gen ~** *şair.* şimala, şimala tərəf.

mítter || nachts *adv* gecəyarı.

míttler: míttel *sözünün comp*'i; orta; **von ~er Größe** ortaboylu.

Míttler *m* (6), **~in** *f* (12) vasitəçi, aradüzəldən (*kişi, qadın*).

míttler || weile *adv* həmin vaxtda, bu arada, bu dəmdə.

mít || tönen *vi* rezonans yaratmaq, həmahəng səslənmək (*nə iləsə*); **~tun*** *vi* nəyisə bir yerdə/birlikdə etmək; nədəsə iştirak etmək.

Míttwoch *m* (1) çərşənbə; **am ~** çərşənbə günü(ndə).

mít || únter *adv* bəzən, hərdənbir, arabir.

mítunter || làufen* *vi* gözdən qaçmaq (*səhv*); **~schréiben*** *vt*, **~zeichnen** *vt* birlikdə qol çəkmək.

mít || verantwortlich *a* ortaq məsuliyyətli; ~ **sein** ortaq məsuliyyət daşımaq.

Mít || verfasser *m* (6) həmmüəllif, yazardaş; **~wähler** *m* (6) seçkidə iştirak edən; **~welt** *f oh. pl* həməsr; çağdaş nəsil.

mít || wirken *vi* iştirak etmək; birlikdə işləmək.

Mít || wirkung *f* (10) iştirak; **unter ~ ...** iştirakı ilə; **~wissenschaft** *f* (10) *oh. pl* xəbərdar olma, məlumatı olma; **~wisser** *m* (6), **~in** *f* (12) iştirak edən, əlbir olan (*kişi, qadın*); *hüq.* gizlədən, ört-basdır edən (*cinayəti*).

mít || zählen *vt* əlavə etmək, daxil etmək; **das zählt nicht mit** bu sayılmır; **~ziehen*** **I** *vt* sürüyüb özü ilə aparmaq; **II** *vi* (*s*) kimləsə birlikdə getmək.

Mixtúr *f* (10) *farm.* qaşıq dərmanı, mikstura.

Mob *m* -s, *oh. pl* qara camaat.

Möbel *n* (6) mebel.

mobíl *a* **1.** hərəkətə gətirilən; **2.** daşınan; **3.** *hərb.* səfərbərliyə alınmış; ~ **machen** səfərbərliyə almaq.

Mobiliár *n* (2), **Mobílien** *pl* daşınar əmlak; mebel, ev avadanlığı.

mobilisíeren *vt* səfərbərliyə almaq.

Mobíl || machung *f* (10) *hərb.* səfərbərlik.

möblieren *vt* mebellə təchiz etmək; **möbliert wohnen** avadanlıqlı otaq kirayə etmək.

mochte: mögen *felinin imp*'i.

modál *a qram.* modal.

Modalität *f* 10 *qram.* modallıq.

Modal || satz *m qram.* modal cümlə.

Móde *f* (11) dəb, adət; moda; **nach der ~** dəbdə.

móde || farben *a* dəbdə olan rəng.

Módel *m* (6) *memar., tex.* modul.

Módell *n* (2) **1.** model, nümunə; **2.** *hərb.* nümunə (*silah*); **3.** *rəs.* model, nümunə; **~ stehen*** poza almaq; **4.** *litoq.* basmanın əsli.

modellíeren *vt* **1.** *tex.* qəlibləmək, qəlibə tökmək; **2.** *incəs.* yapmaq, düzəltmək.

módeln *vt* qəlibləmək.

Móder *m* -, *oh. pl* çürüntü; çürümüş peyin; kif, cəng.

móderig *a* kifli, cəngli; qoxumuş, iylənmiş; ~ **werden** kif atmaq; ~ **riechen*** kif iyi vermək.

módern *vi* çürümək, kiflənmək, kif atmaq.

modérn *a* **1.** dəbli, dəbdə olan; **2.** müasir, çağdaş.

modernísieren *vt* müasirləşdirmək, çağdaşlaşdırmaq.

Móde || ware *f* qalantereya malları, xırdavat.

Modifikatión *f* (10) bax: **Modifizíerung.**

Modifizíerung *f* (10) dəyişmə, dəyişdirilmə, modifikasiya, şəklini dəyişmə.

módisch *a* dəbli, dəbə uyğun.

Modístin *f* (12) **1.** modistka (*şlyapaçı qadın*); **2.** qalantereya mallarının satıcısı; **3.** moda salonunun sahibəsi, dərzi.

modulíeren *vt* **1.** *mus.* modullaşdırmaq (*bir tondan başqasına keçirmək*); **2.** *fiz.* modulyasiya etmək (*elektrik cərəyanında*).

Módus *m* -, **-di 1.** üsul, metod, qayda; **2.** *qram.* fel forması.

mögeln *vi dan.* kələk gəlmək, hiylə işlətmək, hiyləgərlik etmək (*xüsusilə oyunda*).

mögen I *vi* **1.** istəmək, nəyisə etməyə həvəs göstərmək; **ich möchte (mögen** *felinin conj impf*'i) **erfahren*** bilmək istərdim; **ich möchte rauchen** siqaret çəkək istəyirəm; **ich möchte ihn nicht sehen*** onu görmək istəməzdim; **ich mag ihn nicht sehen*** onu görmək istəmirəm; **2.** *imkanı, mümkünlüyü, ehtimalı, arzunu bildirir*; **er mag krank gewesen sein** ola bilsin, xəstədir; **mag er kommen*** qoy gəlsin, **wo er auch sein mag** o harada olursa olsun; **was mag das bedeuten?** bu nə deməkdir?; **ich schrieb ihm, das er kommen* möge** ona yazdım ki, gəlsin; **II** *vt* xoşlamaq (*çox vaxt inkarla*); **ich mag diese Speise nicht** mən bu xörəyi xoşlamıram.

möglich *a* mümkün, mümkün olan; **wäre [ist] es ~?** bu mümkündürmü?; **alles ~e tun*** mümkün olan hər şeyi etmək; **so gut als [wie] ~** mümkün qədər yaxşı; **so bald als [wie] ~** mümkün qədər tez.

möglichen || falls *adv* mümkün olarsa/olan halda.

möglicher || weise *adv* imkan daxilində.

Möglichkeit *f* (10) mümkünlük, mümkünət; imkan; **nach ~** imkan daxilində; **ist es die ~!** ola bilməz!, guya mümkün deyil!

möglichst *adv* mümkün qədər; ~ **viel** mümkün qədər çox; **er tut sein ~es** o, bacardığını edir.

Mohammedáner *m* (6), **~in** *f* (12) müsəlman (*kişi, qadın*).

Mohn *m* -(e)s, **-e** *bot.* xaşxaş, lalə.

Móhn || blume *f* lalə (*gül*).

Mohr *m* (8) mavr; zənci; **das heißt einen ~en bleichen / weißwaschen wollen** *məc.* bu, havayı zəhmətdir.

Möhre *f* (11) bax: **Móhrrübe.**

Móhr || rübe *f bot.* kök.

mokánt *a* istehzalı.

mokíeren (sich) (*über A*) gülmək, ələ salmaq (*kimisə, nəyisə*).

Mókka *m* -s, -s mokko (*qəhvə növü*).

Móldau *f coğr.* Moldaviya.

Molch *m* (l) **1.** *zool.* salamandra, səməndər; **2.** *məc.* koppuş.

móldauisch *a* moldav.

Móle *f* (11) dalğaqıran, bənd.

Molékel *f* (11), **Molekül** *n* (2) molekul.

Mólke *f* (11), zərdab, serum.

Molkeréi *f* (10) **1.** südçülük; **2.** südçü dükanı.

Moll *n inv mus.* minor.

Mólle *f* (11) **1.** çanaq, tabaq; **2.** pivə parçı.

móllig *a* yumşaq (*allə yoxlayarkən*), incə, zərif; rahat.

Móllúske *f* (11) *zool.* ilbiz (*yumşaqbədənli*).

MoménT 1. *m* (1) an, ləhzə, bir göz qırpımı; *tex.* moment; **2.** *n* (2) amil, səbəb, şərait.

momentán I *a* ani, fövri; **II** *adv* bu saat; müvəqqəti olaraq, hələlik.

Monárch *m* (8) padşah, hökmdar, monarx.

Monarchíe *f* (11) monarxiya, padşahlıq.

Mónat *m* (1) ay; **dieses ~s** bu ay; **im ~ Januar** yanvar ayında; **5 ~e lang** 5 ay müddətində; ~ **für ~** aybaay.

mónate || lang *adv* aylarla, bir neçə ay ərzində.

mónatig *a* bir ay davam edən.

mónatlich I *a* aylıq, hər ay; **II** *adv* hər ay, hər ayda.

Mónats || frist *f oh. pl* bir aylıq vaxt; bir ay ərzində; **~gehalt** *n* aylıq maaş; **~schrift** *f* aylıq nəşr, ayda bir dəfə çıxan (*qəzet, jurnal* və s.).

mónatsweise *adv* hər ay, aybaay.

Mönch *m* (1) rahib.

Mond *m* (1) *astr.* ay; *şair.* ay (*zaman*); **der zunehmende ~** təzə ay; **der abnehmende ~** kiçilən ay; **deine Uhr geht nach dem ~e** sənin saatın düz işləmir.

mondän *a* aristokrat.

Mónd || bahn *f oh. pl astr.* Ayın orbiti; ~ **finsternis** *f astr.* Ayın tutulması; **~boden** *m* Ayın səthi.

mónd || förmig *a* ayabənzər, ayşəkilli; **~hell** *a:* **eine ~ Nacht** aydınlıq gecə.

Mónd || phase *f astr.* Ayın fazası; **~schein** *m oh. pl* Ay işığı; ~ **sichel** *f* hilal, aypara; **~sucht** *f tibb.* somnambulizm (*qeyri-şüuri olaraq yuxuda gəzmə*); ~ **süchtige** *m, f* (9*) lunatik, somnambul (*yuxuda durub gəzən kişi, qadın*); **~trasse** *f* Ayın yolu, Ayın orbiti; **~wechsel** *m* bax: **Mondphase.**

Mongóle *m* (9) monqol (*kişi*).

mongólisch *a* monqol.

moníeren *vi* **1.** yadına salmaq (*kiminsə*); narazılığını bildirmək; **2.** tərifləmək.

Monókel *n* (6) monokl; tay gözlük.

Monolíth *m* (1) monolit, yekparə.

Monológ *m* (1) monoloq.
Monopól *n* (2) monopoliya, inhisar.
monopolisíeren *vt iqt.* monopollaşdırmaq, inhisarlaşdırmaq.
monotón *a* monoton, birtonlu, yeknəsəq.
Mónster || prozeß *m* kütləvi proses.
momströs *a* nəhəng, əzəmətli; eybəcər.
Mónstrum *n* -s, **-stren** div, əcaib.
Móntag *m* (1) bazar ertəsi; **~s** bazar ertəsi(ndə); **am ~** bazar ertəsi günü(ndə); ◊ **blauen ~ machen** bayramdan sonra keflilikdən işə çıxmamaq.
Montage [mɔn'ta:ʒə] *f* (11) *tex.* montaj; quraşdırma, qurma, yığma.
Montáge || werkstatt *f tex.* quraşdırma emalatxanası.
móntags *adv* bazar ertələri.
Móntags || blatt *n*, **~zeitung** *f* bazar ertəsi çıxan qəzet.
montán *a tex.* mədən; metallurji.
Montán || industrie *f* metallurgiya sənayesi.
Monteur ['-tØ:r] *m* (1) montyor.
montíeren *vt tex.* qurmaq, düzəltmək, yığmaq (*maşını*).
Monumént *n* (2) abidə, yadigar.
monumentál *a* monumental, əzəmətli, möhtəşəm, böyük.
Moor *n* (2) torflu bataqlıq.
Móor || bad *n tib.* palçıq vannası, palçıq müalicəsi; **~boden** *m* torfluq, bataqlıq yer; **~gegend** *f* bataqlıq ərazi.
móorig *a* bataqlıqlı.
Moos I *n* (2) mamır.
Moos II *n* -, *oh. pl dan.* pul; **~ haben** *dan.* varlı olmaq.
Móos || beere *f bot.* mərcanı, quşüzümü.
móosig *a* mamırlı, mamırla örtülmüş.
Móos || schwamm *m bot.* keçigöbələyi; ağ göbələk.
Mops *m* (1•) mops (*it cinsi*).
mopsen (sich) *dan.* **1.** darıxmaq; **2.** hirslənmək; **das wird ihn mächtig ~** bu ona həddindən artıq ağır gələcək; **2.** *etw.* **~** nəsə oğurlamaq, çırpışdırmaq.
Morál *f* (10) əxlaq, ədəb qaydaları.
moralisieren *vi* öyüd/nəsihət etmək.
Morál || pauke *f dan.*, **~predigt** *f* vəlvəzir.
Morást *m* (1, 1•) bataqlıq.
morastig *a* bataqlıqlı.
Morchel *f* (11) *bot.* quzugöbələyi.
Mord *m* (1) öldürmə, qətl.
Mórd || anschlag *m* sui-qəsd; **~brenner** *m* yandırma vasitəsi ilə adamı öldürən.
mórden *vt* öldürmək.
Mörder *m* (6) qatil, cani.
Mörder || grube *f:* **aus seinem Herzen keine ~ machen** fikrini açıq söyləmək/gizlətməmək.
mörderisch *a* öldürücü.
mörderlich *a* **1.** dəhşətli, qorxulu; **2.** sərt, amansız, rəhmsiz; **3.** *məc.* həddindən artıq.
mórd || gierig *a* qaniçən.
mórdio! *int* haray!, ay dad!, köməyə!; öldürdülər!; ay haray! **~ schreien•** haray-həşir qaldırmaq, köməyə çağırmaq.
Mórds || geschichte *f dan.* qətl hadisəsi (*olayı*); **~geschrei** *n dan.* fəryad, şivən; **~hunger** *m dan.* acından ölmə; bərk aclıq; **~kerl** *m dan.* qoçaq, dəliqanlı; **~lärm** *m* haray-həşir.
mórds || mäßig *a* bax: **mörderlich.**
Mórd || spektakel *m, n dan.* haray-həşir; **~tat** *f* qətl; **~versuch** *m* bax: **Mórd || anschlag; ~waffe** *f* öldürücü silah.
Móres *pl* əxlaq; *j-n* **~ lehren** 1) kimə nəsə moizə oxumaq; 2) yaxşı əxlaq qaydaları öyrətmək (*kimə*).
mórgen *adv* sabah; **~ früh** sabah tezdən.
Mórgen *m* (7) **1.** səhər, sabah; **des ~s** səhər-səhər; **eines ~s** bir səhər; **2.** şərq; **3.** morqen (*yer ölçü vahidi, Almaniyada = 0,25 ha*).
Mórgen *n* (7) sabahkı gün.
Mórgen || dämmerung *f* sübh, səhər alatoranı, dan yeri; **~grauen** *n* sübh alaqaranlığı, toran, **~land** *n oh. pl* Şərq, Batıstan; **~länder** *m* (6), **~in** *f* (12) şərqli, batıstanlı (*kişi, qadın*).
Mórgen || rock *m* xələt, penuar (*yüngül qadın paltarı*); **~rot** *n*, **~röte** *f dan.* şəfəq, dan yeri sökülən vaxt.
mórgens *adv* səhər, səhər çağı.
Mórgen || stern *m* **1.** *oh. pl astr.* Dan ulduzu, Zöhrə ulduzu; **2.** *tar.* nacaq, təbərzin; **~stunde** *f* səhər, sübh vaxtı; **in den ~n** hər səhər tezdən; ◊ **~stunde hat Gold im Munde** Axşamın xeyrindən sabahın şəri yaxşıdır.

mórgig *a* sabahkı.
morós *a* tutqun, ovqattəlik; deyingən, davakar.
Morphologíe *f* (10) morfologiya.
morphólogisch *a* morfoloji.
morsch *a* çürük, iyimiş; kövrək.
Mórse || alphabet *n* Morze əlifbası.
Mörser *m* (6) **1.** həvəngdəstə; **2.** *hərb.* mortira (*qısalüləli top*).
Mörser || keule *f* dəstəcik (*həvəngdə*).
Mortalität *f oh. pl* ölüm faizi.
Mörtel *m* (6) *tikin.* palçıq, çamır (*tikinti materialı*).
Moschée *f* (11) məscid.
Móschus *m* -, -se müşk (*ətirli maddə*).
Móskau *n coğr.* Moskva.
Móskauer *m* (6) moskvalı.
móskauer *a inv* Moskva (*sif.*).
Moskíto *m* -s, -s *zool.* mığmığa.
Móslem *m* -s, -s/-lin müsəlman (*kişi*).
Moslíme *f* (11) müsəlman (*qadın*).
Most *m* (1) **1.** üzüm şirəsi; **2.** təzə çaxır; **3.** sidr; ◊ **er weiß, wo Barthel den ~ holt** *dan.* o bütün yolları bilir, o, cikini də bilir, bökünü də.
Móstrich [-st-] *m* (1) xardal.
Motión *f* (10) **1.** hərəkət; **2.** iclasa təklif etmə; **3.** *qram.* cinslərdən asılı olaraq sonluğun dəyişməsi.
Motiv *n* (2) səbəb, fikir.
motivieren *vt* əsaslandırmaq, səbəb/sübut, dəlil gətirmək.
Mótor *m* -s, **-tóren, Motór** *m* (1) *tex.* motor; hərəkət verən qüvvə.
Mótor || bedienung *f* motora qulluq; **~boot** *n* motorlu qayıq.
Motóren || bau *m tex.* motorqayırma.
motórisch *a* motorlu.
motorisieren *vt* motorlaşdırmaq.
mótor || los *a* motorsuz.
Mótor || pflug *m k.t.* mexaniki kotan; **~rad** *n* motosiklet; **~schiff** *n dəniz.* motorlu gəmi, teploxod; **~schlitten** *m* aeroxizək; **~stärke** *f* motorun gücü; **~wagen** *m* **1.** avtomobil; **2.** motorlu vaqon; **~winde** *f tex.* motorlu bucurqad; **~zugmaschine** *f* traktor.
Mótte *f* (11) *zool.* güvə; ◊ **die ~n kriegen** *dan.* hirslənmək, acığı tutmaq.
Mótten || pulver *n* güvə dərmanı.
Mótto *n* -s, -s epiqraf, şüar, çağırış.
moullieren [muji:rən] *vt dilç.* yumşaltmaq (*səsi*).
Möwe *f* (11) *zool.* qağayı.
Muck *m* (1) zəif səs; **keinen ~ von sich geben•** cınqırını çıxarmamaq.
Mücke *f* (11) şıltaqlıq, naz; tərslik, inad; **~n haben** özünəməxsus tərsliyi olmaq; *j-m* **die ~n austreiben•** kimənsə şıltaqlığını tərgitmək; **die Sache hat ihre ~n** iş sadə deyil.
Mücke *f* (11) ağcaqanad, mığmığa, hünü; ◊ **aus der ~ einen Elefanten machen** milçəkdən fil düzəltmək.
mücken I *vt* **1.** cüyüldəmək; cınqırını çıxartmaq; **2.** deyinmək; **II sich ~; sich nicht ~** cınqırını çəkməmək (çıxarmamaq).
Mücken || fänger *m bot.* sinəkqapan; **~stich** *m* ağcaqanad sancması.
Mücker *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** riyakar, ikiüzlü; **2.** deyingən, daim donquldanan (*kişi, qadın*).
múckisch *a* şıltaq, inadcıl, tərs, deyingən.
Mucks *m* (1) bax: **Muck.**
múcksen *vi* bax: **mucken 1.**
müde *a* yorğun (*G, von D*); **~ werden** yorulmaq; **~ machen** yormaq, əldən salmaq; **sich ~ laufen•** yorulana qədər qaçmaq; **ich bin es ~** mən nədənsə usanmışam.
Müdigkeit *f* (10) yorğunluq.
Muff I *m* (1) kif; üfunət, kif iyi.
Muff II *m* (1) mufta.
Múffe *f* (11) **1.** mufta (*qadınların ələ geydikləri xəz*); **2.** *tex.* mufta.
Müffel I *m* (6) **1.** üz, sir-sifət (*heyvan*); **2.** *məc.* deyingən adam.
Müffel II *f* (11) *kim., tex.* mufelli ocaq [soba].
müffeln *vi dan.* **1.** mızıldamaq, nəm-nüm etmək; **2.** deyinmək, donquldanmaq; qaşqabağını tökmək.
müffen *vi* **1.** kif iyi vermək; **2.** deyinmək, donquldanmaq.
müffig *a* **1.** qoxumuş; **2.** deyingən.
Mühe *f* (11) səy, cəhd; çalışma, əlləşmə, çətinlik; **sich ~ geben•** səy etmək, çalışmaq; *j-m* **~ machen** kimisə əziyyətə salmaq; kimənsə başağrısı vermək; **mit (knapper) ~ (und Not)** güclə, böyük zəhmətlə; **es**

ist nicht der ~ wert, es lohnt die ~ nicht, es ist verlorene ~ zəhmətə dəyməz; **sparen Sie sich die ~!** nahaq yerə zəhmət çəkirsiniz!

mühe || los *a* asan, zəhmətsiz başagələn.

Mühe || losigkeit *f* (10) yüngüllük, asanlıq.

muhen *vi* mələmək (*inək*).

multiplizíeren *vt riyaz.* vurmaq.

Múmie *f* (11) mumiya.

mumifizíeren *vt* mumiyalamaq.

Múmme I *f oh. pl* qara şirin pivə.

Múmme II *f* (11) maska.

Mümmel || greis *m dan.* əldən düşmüş qoca.

münd || tot *a:* **j-n ~ machen** *məc.* kimisə susmağa məcbur etmək, kiminsə ağzını yummaq.

Mündung *f* (10) **1.** mənsəb, çay ağzı, axıb tökülmə; **2.** *hərb.* ağız (*topda*), top ağzı, namlu.

Munitión *f* (10) *hərb.* sursat, güllə-barıt.

munizipál *a* bələdiyyə.

ilbiz qabığı; **~tier** *n* balıqqulağı, mərcanqulu.

Múse *f* (11) *mif.* muza (*qədim Yunan mifologiyasında elm və sənət ilahələrindən biri*).

muselmánisch *a* müsəlman.

Muséum *n* **-s, -seen** muzey.

Musík *f oh. pl* musiqi.

Musikálien || handlung *f* musiqi mağazası

Müster *n* (6) **1.** çeşni; naxış; maket; **2.** misal, nümunə.
müster || gültig *a* bax: **musterhaft.**
Müster || gültigkeit *f* (10) nümunəvilik.
müsterhaft *a* nümunəvi.
müstern *vt* göz gəzdirmək, baxmaq, yoxlamaq; **er musterte mich von Kopf bis zu Fuß** o məni başdan-ayağa kimi süzdü; *hərb.* yoxlamaq (*tibbi yoxlama*).
Müsterung *f* (10) **1.** *hərb.* ilkin müayinə (yoxlama); gözdən keçirmə; **2.** yoxlama.
Müsterungs || ausweis *m hərb.* hərbi qulluğa yaramama haqqında arayış (*vəsiqə*).
Müster || wirtschaft *f* nümunəvi təsərrüfat.
Mut *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** cəsarət, mərdlik, igidlik, qoçaqlıq, hünər; **~ fassen** cürətlənmək, qevrətə gəlmək; **den ~ (nicht)**

Mútter || freude *f*: **-n entgegensehen'** azad olmağına (*doğmağına*) az qalmaq; **~korn** *n* (*pl* – **korne**) *bot.* çovdar mahmızı; **~kuchen** *m anat.* cift, ətənə, son; **~leib** *m* ana bətni.
mütterlich *a* ana, analıq.
mütterlicher || seits *adv* ana tərəfdən.
Mútter || liebe *f* ana məhəbbəti.
mútter || los *a* anasız.
Mútter || mal *n* (*pl* **~male**) xal; **~milch** *f* ana südü; ◊ etw. **mit der ~ milch einsaugen'** *məc.* ana südü ilə əmmək.
Mútterschaft *f oh. pl* analıq.
Mútter || schiff *n dəniz., hərb.* təyyarə gəmisi.
mútter || seelen || allein *adv* kimsəsiz, tənha,

Nn

N, n *a inv alman əlifbasının on dördüncü hərfi.*
na! *int* di!; **~ und ob!** əlbəttə!, şübhəsiz!, başqa cür ola da bilməz!
Nábe *f* (11) *tex.* çar dəndəsi.
Nábel *m* (6 6•) *anat.* göbək.
Nábob *m* -s, -s dövlətli, varlı, zəngin (*adam*).
nach I *prp* (*D*) **1.** ... sonra, ... keçəndən sonra; **~ der Arbeit** işdən sonra; **~ Tisch** nahardan sonra; **~ einiger Zeit** bir müddət keçəndən sonra; **zehn Minuten ~ sechs**

náchbarlich *a* **1.** qonşu, qonşudakı; **2.** qonşunun, qonşu.
Náchbarschaft *f* (10) **1.** qonşuluq; **2.** qonşular.
Náchbars || leute *pl* qonşular.
nách || bekommen *vt* əlavə almaq; **~bessern** *vt* əlavə düzəltmək; **~bestellen** *vt* əlavə sifariş etmək; **~bezahlen** *vt* qalanını vermək / ödəmək, əlavə pul vermək.
Nách || bild *n* **1.** surət, kopya; **2.** saxtasını düzəltmə (*şəkil*).
nách || bilden *vt* **1.** yamsılamaq, təqlid etmək; **2.** saxtalaşdırmaq; **~blättern** *vi* vərəqləmək (*kitabı*); **~bleiben** *vi* (*s*) **1.** geri qalmaq; **2.** qalmaq; **einige Manat sind**

(*kimdənsə, nədənsə*); **~eilen** *vi* (*s*) (*D*) dalınca qaçmaq.
nach || einánder *adv* bir-birinin ardınca.
nách || empfinden *vt* **1.** duymaq, hiss etmək; **2.** (*j-m*) kiməsə ürəyi yanmaq, kiminsə dərdinə qalmaq.
Náchen *m* (7) qayıq.
Nách || ernte *f* başaqyığma.
nách || ernten *vi* ikinci dəfə biçmək; başaq yığmaq; **~erzählen** *vt* nəql etmək.
Nách || erzählung *f* nəql, danışma, ifadə; **~examen** *n* təkrar imtahan.
nách || fahren I *vt* (*D*) dalınca aparmaq; **II** *vi* (*s*) (*D*) dalınca getmək (*miniklə*); **~feuern** *vi* **1.** *hərb.* ardınca güllə atmaq / atəş açmaq; **2.** sobaya odun qoymaq; **~fliegen** *vi* (*s*) (*D*) dalınca uçmaq (*kiminsə, nəyinsə*).
Nách || folge *f oh. pl* **1.** irsən alma; **2.** varislik.
nách || folgen *vi* (*s*) (*D*) izi ilə getmək, dalınca getmək (*kiminsə, nəyinsə*).
náchfolgend *a* ardınca gələn, sonrakı.
Náchfolger *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** varis; **2.** davamçı, ... işini davam etdirən (*kişi, qadın*).
nách || forschen *vi* **1.** kəşf etmək, aramaq, tədqiq etmək, araşdırmaq; (*über A*) öyrənmək, soruşub bilmək; **2.** kimisə axtarıb tapmaq.
Nách || forschung *f* axtarış, araşdırma, tədqiq etmə.
Nách || frage *f* **1.** *iqt.* tələb, tələbat (*nach D*); **~ und Angebot** tələb və təchiz; **2.** sorğu, məlumat (*über A*).
nách || fragen *vi* (*über A*) məlumat almaq, soruşub bilmək.
Nách || frist *f oh. pl* əlavə vaxt, artıq vaxt; vaxtuzatma.
nách || fühlen *vt* **1.** rəhmi gəlmək, ürəyi acımaq; **2.** yoxlamaq; **~füllen** *vt* üstünü doldurmaq; **2.** *vi* artıq vermək; əlavə etmək; **II** *vi* **1.** gözəştə getmək; **2.** davam gətirmək; **In dieser Sache kann ich nicht ~** bu məsələdə mən gözəştə gedə bilmərəm; **3.** zəifləmək; **~gehen** *vi* (*s*) **1.** (*D*) dalınca/düşmək; izləmək (*kiminsə*); **einer Spur ~** kiminsə izi ilə getmək; **2.** *einer Sache ~* hər hansı bir məsələni aydınlaşdırmaq; **3.** *geri.* qalmaq (*saat*); **4.:** **seiner Arbeit ~** öz işinə qapılmaq, öz işi ilə məşğul olmaq.
nách || geráde *adv* əvvəl-axır, nəhayət; **◊ du müßtest das ~ wissen** sən bunu bilməliydin axı.
náchgiebig *a* **1.** güzəştcil, tez razılaşan; **2.** elastiki.
Nách || geschmack *m oh. pl* təm.
nách || gießen *vt* üstünə tökmək; **~glühen** *vi* yanıb qurtarmaq; yavaş-yavaş yanmaq, közərmək; **~grübeln** *vi* (*über A*) fikirləşmək, götür-qoy etmək; baş sındırmaq.
Nách || hall *m* -(e)s, *oh. pl* əks-səda, hay vermə, səsə səs vermə.
nách || hallen *vi* əks-səda olmaq, hay vermək.
nách || haltig *a* **1.** uzunmüddətli davamlı; **2.** *məc.* möhkəm, sarsılmaz.
Nách || haltigkeit *f* (10) *oh. pl* möhkəmlilik, davamlılıq, səbat, mətanət, yenilməzlik.
nách || hängen (*köhn.* **~hangen**) *vi:* **einem Ding ~hängen** dalmaq, qapılmaq (*bir şeyə*); **seinen Gedanken ~hängen** fikrə dalmaq, xəyala qapılmaq; **~helfen** *vi* **1.** (*j-m in D*) kömək etmək (*kiməsə nədəsə*); **2.** düzəltmək (*şəkili*).
nachhér *adv* sonra, ondan sonra; **fünf Jahre ~** beş ildən sonra.
Nách || hilfe *f* kömək, yardım.
Náchhilfe || stunde *f* əlavə dərs; **~n geben** zəif oxuyan şagirdə kömək etmək.
nách || holen *vt* çatmaq, yetişmək.
Nách || hut *f oh. pl hərb.* aryerqard (*qoşunun arxa dəstəsi*).
nách || jagen I *vi* (*s*) (*D*) arxasınca qaçmaq, təqib etmək, izləmək (*kimisə, nəyisə*); **II** *vt* əlüstü arxasınca göndərmək.
Nách || klang *m* (1) əks-səda; uzaqdan gələn səs, rezonans.
nách || klingen *vi* səsləmək, əks-səda vermək.
Nách || kommen *m* (9) nəsil.
nách || kommen *vi* (*s*) **1.** gec gəlmək; **2.** yetişmək, özünü çatdırmaq; **3.:** **seiner Pflicht ~** öz vəzifəsini yerinə yetirmək.
Nách || kommenschaft *f* (10) nəsil; *məc.* nəvə-nəticə.
Nách || kömmling *m* (1) nəsil.
Nách || kur *f* əlavə müalicə kursu.

Náchlaß *m* (1, 1*) **1.** zəifləmə, azalma (*gərginlik*); **2.** *tic.* aşağı salma (*qiymətl*); **3.** irs, miras (*ədəbi*).
Náchlaß || ausgabe *f* müəllifin ölümündən sonra irsini nəşr etmə.
nách || lassen I *vt* **1.** zəiflətmək, azaltmaq; **2.** aşağı salmaq (*qiyməti*); **3.** vəsiyyət etmək; **II** *vi* zəifləşmək, zəifləmək, azalmaq.
nách || lässig *a* səliqəsiz.
nách || laufen *vi* (*D*) ardınca qaçmaq; **~legen** *vi* artırmaq, əlavə etmək; **~lernen** *vi* öyrənmək (*əlavə*); əvəzini çıxmaq, buraxılmış yerini doldurmaq.
Nách || lese *f* **1.** başaq yığımı; **2.** *məc.* boş yeri doldurma, əlavə.
Nách || lieferung *f* əlavə gətirmə.
nách || machen *vt* **1.** yamsılamaq, təqlid etmək; **2.** saxtalaşdırmaq; **eine Stimme ~** kiminsə səsini oxşatmaq (*yamsılamaq*).
Nách || macher *m* təqlidçi, saxtakar.
Nách || machung *f* (10) **1.** təqlid, yamsılama; **2.** saxtakarlıq.
nách || malen *vt* surətini çıxarmaq (*şəkil*).
Nách || mittag *m* nahardan sonra; günortadan sonrakı vaxt, ilkindi.
náchmittags *adv* ilkindiüstü; **um fünf Uhr ~** ilkindiüstü saat 5-də.
Nách || nahme *f* (11) ödəmə tələbi; etw. **per / unter ~ senden** ödəmə tələbi ilə göndərmək.
nách || prüfen *vt* əlavə yoxlamaq.
Nách || prüfung *f* (10) **1.** əlavə yoxlama; **2.** təkrar imtahan.
nách || rechnen *vt* yenidən hesablamaq, haqq-hesabı yoxlamaq.
Nách || rede *f* **1.** *ədəb.* epiloq; **2.** xəbərçilik, qeybət; **j-n in die üble ~ bringen** kiminsə qeybətini qırmaq, kimdənsə xəbərçilik etmək; kiməsə böhtan atmaq.
nách || reden *vi* və *vt* **1.** özgənin sözünü təkrarlamaq; **2.** *j-m D* kiminsə dalınca danışmaq; qeybətini etmək; **~reifen** *vi* (*s*) yetişmək, dəymək (*meyvə*).
Náchricht *f* (10) xəbər, məlumat; **~en einziehen** məlumat toplamaq.
Náchrichten || dienst *m* **1.** rabitə xidməti; **2.** *hərb.* kəşfiyyat və əks-kəşfiyyat işi; **3.** məlumat idarəsi; **4.** teleqraf agentliyi.
Náchrichter *m* cəllad.
nách || rücken *vi* (*s*) (*D*) dalınca getmək.
Nách || ruf *m* **1.** çağırma; **2.** nekroloq.
nách || rufen *vt* dalınca qışqırmaq / çağırmaq; **~sagen** *vt* **1.** özgənin sözünü təkrarlamaq; **2.** kiminsə dalınca danışmaq, pisliyini danışmaq.
Nách || satz *m gram.* baş cümlədən sonra gələn budaq cümlə.
nách || schauen I *vi* (*D*) dalınca baxmaq (*kiminsə*); **II** *vt* baxmaq, yoxlamaq; **~schicken** *vt* (*D*) ardınca göndərmək.
Náchschlage || buch *n* soraq kitabçası, arayış kitabçası.
nách || schlagen I *vt* kitabı vərəqləmək; **II** *vi* (*s*) (*D*) oxşamaq, bənzəmək (*kiməsə*).
Náchschlage || werk *n* bax: **Náchschlage || buch.**
nách || schleichen *vi* (**s**) (**j-m**) gizlincə dalınca getmək, gizlincə yaxınlaşmaq (*kimsə*).
Nách || schlüssel *m* kilidaçan; **~schrift** *f* **1.** yazma (*əzbərdən*); **2.** əlavə yazma; epiloq; **~schub** *m hərb.* təchizetmə.
nách || sehen I *vt* **1.** baxmaq, yoxlamaq; **2.** günahından keçmək; **II** *vi* dalınca baxmaq.
Nách || sehen *n* -s, *oh. pl:* **das ~ haben** aldanmaq, əli hər şeydən çıxmaq.
nách || setzen I *vt* **1.** üstünə qoymaq; **2.** *məc.* arxa plana çəkmək; **II** *vi* (*s*) (*D*) dalınca qaçmaq, təqib etmək.
Nách || sicht *f oh. pl* mərhəmət, iltifat; **~ haben / üben** (*mit D*) mərhəmətli olmaq, güzəştə getmək (*kimsə*).
nách || sichtig *a* mərhəmətli, güzəştə gedən, iltifatlı.
Nách || sichtigkeit *f* yumşaqlıq.
náchsichts || los *a* insafsız, rəhmsiz, ciddi, sərt; **~voll** *a* mərhəmətli, iltifatlı.
Nách || silbe *f qram.* son şəkilçi, suffiks.
nách || sinnen *vi* (*über A*) fikrə dalmaq, dərin düşüncələrə getmək.
Nách || sommer *m* quyruqdoğan ay.
Nách || spaise *f* desert, çoroz; **~spiel** *n* **1.** epiloq; **2.** axır, son; notice; **3.** açma, açılma; **diese Sache kann ein unangenehmes ~spiel haben** bu iş pis nəticə verə bilər.
nách || sprechen *vt* (*D*) kiminsə dalınca təkrar etmək; başqasının dediyini təkrarlamaq; **~spüren I** *vi* (*D*) güdmək, izləmək,

güdüb bilmək; **II** *vt* nəticəni duymaq / hiss etmək.

nächst (nah' *sözünün superl*'i) **I** *a* **1.** ən yaxın, yaxındakı; **2.** sonrakı, o biri; **das ~e Mal** gələn dəfə; **II** *adv:* **fürs ~e** yaxın gələcəkdə; **III** *prp.* (*D*) yanında, yaxınlıqda, sonra, ardı.

nächst || béste *a* kimdənsə sonra ən yaxşı; **nach Müller ist Peters der ~ Turner** Müllerdən sonra ən yaxşı gimnast Petresdir; **~dém** *adv* sonra, dalınca.

Nächste *m, f* (9*) qohum, yaxın adam.

nách || stehen *vi* (*h, s*) (*j-m in D*) geri qalmaq, keyfiyyətcə aşağıda durmaq / aşağı olmaq.

nách || stehend I *a* aşağıdakı, aşağıda göstərilən; **II** *adv* aşağı, aşağıda.

nách || stellen I *vt tex.* nizama / qaydaya salmaq (geri çəkərək); **eine Uhr ~** saatı geri çəkmək; **II** *vi* (*D*) güdmək, pusmaq.

nächstens *adv* gələcəkdə, bundan sonra, ən yaxın zamanda.

nách || streben *vi* (*D*) **1.** cəhd etmək, can atmaq (*nəyəsə*); **2.** nümunə götürmək (*kimdənsə*); **~stürzen** *vi* (*s*) (*D*) **1.** dalınca tullanmaq / atılmaq (*kiminsə, nəyinsə*); **2.** dalınca yıxılmaq; **~suchen** *vi* **1.** axtarmaq; **2.** (*um*) etw. ~ nəyisə xahiş etmək, ərizə verib xahiş etmək.

Nacht *f* (3) gecə; **bei ~, des ~s, in der ~** gecə vaxtı(nda), gecə; ◊ **bei ~ und Nebel** gecə qaranlığında, gizlicə; **die ~ bricht herein / es wird ~** gecə düşür, qaranlıqlaşır; **es wurde ihr ~vor den Augen** onun gözlərinə qaranlıq çökdü; **finster / schwarz wie die ~** gecənin özü kimi qaranlıq; **gute ~!** gecəniz xeyrə qalsın!; **sie ist häßlich wie die ~** o, gecənin özü kimi çirkindir; **eine gute ~ haben** yaxşı yatmaq (*daha çox xəstə barədə*); **durch ~ und Graus** dəhşətlərdən keçib gedərək; kirpiyi ilə od götürə-götürə; **in der ~ des Wahnsinns versinken*** ağlını itirmək; **über ~** 1) bu gündən sabaha; 2) birdən, qəflətən; **über ~ bleiben** gecələmək; **zur**

söz. Hər zülmət gecənin bir aydın gündüzü var.

Nácht || asyl *n* yataq evi, yataqxana (*yurdsuzlar üçün*).

Nach || teil *m* **1.** zərər, ziyan, itki; **das wird ihm zum ~ gereichen** bu ona xeyir gətirməz; **2.** *məc.* nöqsan, qüsur.

nách || teilig I *a* zərərli, ziyanlı; **II** *adv* zərərlə, ziyanla.

nächte || lang *adv* gecələr, hər gecə.

náchten *vimp:* **es nachtet** qaranlıqlaşır, gecə düşür.

Náchtigall *f* (10) bülbül.

nächtigen *vi* gecələmək.

Nách || tisch *m* -es, *oh. pl* çərəz; xörəkdən sonra verilən meyvə / şirniyyat.

Nácht || kleid *n* gecə paltarı; **~lager** *n* **1.** yataq; **2.** yatacaq, yorğan-döşək.

nächtlich *a* gecə, gecəsəl.

nächtlicher || weile *adv* gecə vaxtı.

Nácht || licht *n* gecə işığı / çırağı; **~mahr** *m* qarabasma; **~mütze** *f* **1.** gecə papağı; **2.** *məc.* yuxucul / yatağan adam; **~quartier** *n* gecələmə yeri.

Nách || trab *m hərb.* aryerqard (*qoşunun arxa dəstəsi*).

Nách || trag *m* (1*) əlavə etmə, tamamlama, əlavə.

nách || tragen *vi* **1.** (*j-m*) aparmaq, daşımaq (*nəyisə kiminsə dalınca*); **2.** əlavə etmək; **3.** (*j-m etw.*) bağışlamamaq, kin saxlamaq.

nách || tragend, nách || trägerisch *a* kinli, kinsaxlayan; **~träglich I** *a* **1.** əlavə; **2.** əlverişli olmayan; **3.** kinli; **II** *adv* sonra, keçmiş tarixlə.

Nácht || rube *f* gecə sakitliyi; **~runde** *f* gecə gözətçisi.

Nách || trupp *m* (1*) *hərb.* aryerqard (*qoşunun arxa dəstəsi*).

nachts *adv* gecə, gecələr.

Nácht || schicht *f* gecə növbəsi.

nácht || schlafend *a:* **bei / zu ~er Zeit** gecə yarıdan keçmiş.

m (6), **~in** *f* (12) *tib.* gecəgəzər, lunatik, somnambul (*yuxuda durub gəzən adam*).

Nácht || zeit *f oh. pl* gecə vaxtı; **zur ~** gecə vaxtında; **für die ~** gecə üçün, gecəyə.

nách || üben *vt* əlavə təkrar etmək (*tapşırığı*).

Nách || wahl *f* (10) əlavə seçkilər.

nách || weinen *vi* ağlamaq (*j-m* **einer Sache**); ağı / dil deyib ağlamaq (*kimisə, nəyisə*).

Náchweis *m* (1) **1.** sübut, dəlil; **einen ~ liefern** sübut etmək, dəlil gətirmək; **2.** təsdiq.

náchweisbar I *a* sübut oluna bilən; **II** *adv* doğru məlumatlara əsasən (görə).

Náchweise || amt *n* məlumat bürosu; adres idarəsi.

nách || weisen *vt* sübut etmək, isbat etmək.

nách || weislich I *a* sübut oluna bilən; **II** *adv* sübut edildiyi kimi.

Nách || welt *foh. pl* gələcək nəsil, nəsil.

nách || werfen *vt* **1.** (*D*) ardınca atmaq; **2.** atmaq (*sobaya odun, kömür*); **~wiegen** *vt* yenidən çəkmək (*tərəzidə*); **~wirken** *vi* sonradan təsir etmək, sonradan nəticə vermək (*həmç. tib*).

Nách || wirkeng *f* sonradan təsir (*dərman, müalicə*) **~wort** *n* (*pl* **- worte**) son söz; sözardı; **~wuchs** *m* -es, *oh. pl* **1.** *bot.* cavan meşə; **2.** yetişən nəsil, gənc nəsil.

nách || zahlen *vt* kəsirini vermək, qalanını ödəmək; **~zählen** *vt* saymaq, sanamaq, yenidən hesablamaq.

Nách || zahlung *f* əlavə ödəniş, kəsiri / qalığı vermə / ödəmə.

nách || zeichnen *vt* üzündən çəkmək (*şəkli*), üzünü köçürmək.

Nách || zeit *f* gələcək.

nách || ziehen I *vt* **1.** öz ardınca sürümək; sürümək (*ayağı*); **2.** *məc.* öz dalınca aparmaq; **II** *vi* (*s*) (*D*) ardınca hərəkət etmək, izləmək (*kimisə*).

Náchzügler *m* (6) **1.** geridə qalmış; **2.** gecikmiş qonaq.

Nácken *m* (7) peysər, süysün boyun; **den Stieren das Joch auf sen ~ legen** boyunduruğu öküzlərin boynuna qoymaq; **sie**

j-m den ~ steifen kimisə ruhlandırmaq; **j-m den ~ beugen** kiminsə müqavimətini qırmaq; **den Schalk / Schelm im ~ haben** canında biclik olmaq.

náckend *a* lüt, çılpaq, yalın.

nackt *a* lüt, çılpaq, yalın; **ein ~es Schwert** sıyrılmış qılınc; **auf der ~er Erde / auf ~em Boden schlafen** quru yerdə yatmaq; **mit ~en Füßen** ayaqyalın; **mit ~en Händen** əliyalın / yaraqsız; **mit ~em Auge** çılpaq / yaraqsız gözlə; **nackter Satz** *qram.* sadə cümlə.

Nácktheit *f* (10) çılpaqlıq.

Nádel *f* (11) **1.** iynə, sancaq; **die ~ einfäden** iynə saplamaq; **wie auf den ~n sitzen** sanki iynə üstdə oturmaq; **2.** əqrəb (*saat*); **3.** *bot.* iynəyarpaq.

Nádel || brief *m* iynə dəsti; **~baum** *m* iynəyarpaqlı ağac; **~öhr** *n* iynənin ulduzu; **~stich** *m* iynəvurma; *məc.* sancma, söz atma; ◊ **er sucht mir Nadelstiche zu versetzen** o məni sancır / mənə söz atır; **~wald** *m* iynəyarpaqlı meşə.

Nágel I *m* (6*) **1.** mıx, mismar; ◊ etw. **an den ~ hängen** *məc.* 1) nəyinsə tərkini qılmaq; 2) nədənsə əl çəkmək; **den ~ auf den Kopf treffen** *məc.* durnanı gözündən vurmaq; **einen ~ im Kopfe haben** 1) beyninin qurdu qımıldamaq; 2) özünü sındırmamaq, məğrurluq etmək; **du bist ein ~ zu meinem Sarge** sən məni qəbrə qoyacan / öldürəcən.

Nágel II *m* (6*) dırnaq; **die Nägel kurz halten** dırnaq tutmaq; **die Nägel pflegen** dırnağa qulluq etmək; manikür etmək; ◊ **j-m die Nägel stutzen** kiminsə əlini oğurluqdan kəsmək; **die Nägel / an den Nägeln kauen / beißen** 1) barmağını sümürmək (ağından ölmək); 2) dərıxmaq; **die Arbeit brannte mir auf den Nägeln** əlimdəki işi təcili bitirməliyəm; **sich (D)** etw. **unter den ~ reißen** nəyisə mənimsəmək; çırpışdırmaq.

nágen *vi* (*an D*) gətirmək; ◊ **am Hungertuche ~** aclıq çəkmək, yoxsulluq çəkmək.
Náger *m* (6), **Nágе** || **tier** *n zool.* gəmirici, kəsəyən.
Näh || **arbeit** *f* tikiş, tikmə.
náh(e) *comp* **näher;** *superl* **nächst; I** *a* yaxın (*D*); **II** *adv:* **nahe an, nahe bei** (*D*) ... yaxınlığında, ... yanında, ... ətrafında; **j-m zu ~ treten** kimisə təhqir etmək.
náhe- *präf: feldə ayrılan ön şəkilçi:* yaxınlıq bildirir; **nahetreten** yaxın gəlmək.
Nähe *f oh. pl* yaxınlıq: **in der ~** yaxınlıqda, qonşuluqda.
náhe || **béi** *adv* yaxında, yaxınlıqda.
náhe || **bringen** *vt* aydınlaşdırmaq; **~geh(e)n** *vi* (*s*) (*D*) ürəyinə salmaq.
náhe(ge)legen *a* yaxın.
náhe || **kommen** *vi* (*s*) (*D*) təxminən eyni gücdə olmaq, çox oxşamaq; **~legen** *vt* başa salmaq; anlatmaq; tövsiyə etmək, məsləhət görmək; **~liegen** *vi* ağla gəlmək, yada düşmək; **die Vermutung liegt nahe** zənn etmək olar.
náheliegend *a* yaxındakı.
náhen *vi* və **sich ~** yaxınlaşmaq; **(sich) dem Hause ~** evə yaxınlaşmaq.
nähen *vt* **1.** tikmək; **2.** *tib.* yaranı tikmək.
Nähen *n* -s, *oh. pl* tikiş, tikmə; **zum ~ (dienend)** tikişə aid / lazım olan.
näher I *a* **(nah(e)** *sözünün komp'i)* **1.** daha yaxın; **2.** daha müfəssəl; **des näher(e)n auseinandersetzen** daha müfəssəl aydınlaşdırmaq; **II** *adv* yaxın; **~bringen** yaxınlaşdırmaq.
Nähere *n* -n, *oh. pl* təfsilat.
Näheréi *f* tikiş atelyesi.
Näherin *f* (12) dərzi (*qadın*).
näher || **kommen** *vi* (*s*) (*D*) yanaşmaq, yaxınlaşmaq; *məc.* sıx əlaqəyə girmək.
nähern (sich) 1. (*D*) yaxınlaşmaq; **2.** *məc.* dostlaşmaq.
Näherung *f* (10) **1.** yaxınlaşma; **2.** dostlaşma.
náhe || **stehend** *a* yaxın (*bir kəsə*).
náhe || **zú** *adv* təxminən, təqribən.
nahm nehmen *felinin impf'i.*
Näh || **maschine** *f* tikiş maşını.
Nähr || **boden** *m biol.* bəsləyici mühit.
nähren I *vt* yedirtmək, qidalandırmaq; **II sich** qidalanmaq, yemək.
nährend, náhr || **haft** *a* qidalı, doydurucu.
Náhrhaftigkeit *f oh. pl* qidalılıq.
Náhrung *f* (10) qida, yemək, xörək.
Náhrungs || **mittel** *n* ərzaq / yeyinti məhsulu.
Nähr || **wert** *m oh. pl* qidalılıq.
Naht *f* (3) tikiş; calaq, qovuşuq; ◊ **j-m auf die ~ / Nähte rücken** *dan.* kimisə divara dirəmək / qısnamaq.
Nähterin *f* (12) bax: **Näherin.**
Näh || **zeug** *n oh. pl* tikiş ləvazimatı.
na || **ív** *a* sadə, sadəlövh.
Na || **ivität [-vi-]** *f* (10) sadəlik, sadəlövhlük.
Náme(n) *m* (7) **1.** familiya; soyadı; ad; ləqəb; **im Namen (von)** ... adından; **dem Namen nach kennen** adından tanımaq; **2.** *məc.* şöhrət, ad-san.
námen || **los** *a* **1.** adsız; **2.** *məc.* təsviredilməz; **ein ~ er Schmerz** dözülməz ağrı.
Námen || **register** *n* adlar göstəricisi, adlar siyahısı.
námens *adv* **1.** adı ilə, familiyası ilə; **2.** adına.
Námens || **aufruf** *m hərb* (*adlarını çağıraraq*) yoxlama; **~bruder** *m* bax: **Namensvetter; ~fest** *n*, **~tag** *m* ad günü; **~unterschrift** *f* qolçəkmə, imza; **~vetter** *m* adaş, bir familiyalı.
námentlich I *a* adbaad tərtiblənmiş; **eine ~ e Abstimmung** adbaad səsəqoyma; **II** *adv* **1.** adbaad; **2.** ələlxüsus, başlıca olaraq, əsasən.
námhaft *a* **1.** məşhur, adlı-sanlı; **den Täter ~ machen** təqsirkarı aşkara çıxartmaq; **2.** əhəmiyyətli, böyük.
nämlich I *a* həmin özü, deyilən; **II** *adv* yəni, daha doğrusu.
nánnte: nennen *felinin impf'i.*
nanú! *int* sizə/sənə nə olub!; elə bu qalmışdı!
Napf *m* (1*) kasa; dayaz qab, boşqab.
Napf || **kuchen** *m* yağlı kökə.
Náphtha *n* -s, -s və *f* -, -s neft.
Naphthalín *n* (2) *oh. pl* naftalin.
Náphtha || **quelle** *f* neft mənbəyi.
Nárbe *f* (11) **1.** çapıq, yara yeri, kəsik yeri; **2.** *bot.* dilimcik ağzı.
nárben (sich) bitişmək, sağalmaq (*yara*).
nárben || **voll, nárbig** *a* çapıq-çapıq.
Narkóse *f* (11) *tib.* narkoz, bihuşdarı.

Narr *m* (8) **1.** axmaq, səfeh, ağılsız; **2.** təlxək, oyunbaz; **3.** qəribə / əcaib adam; ◊ **j-n zum ~en haben / machen / halten** kimisə ələ salmaq, lağa qoymaq; ◊ **einen ~ en an j-m, an** etw. (*D*) **gefressen haben** kimisə vurulmaq, nəyinsə dəlisi olmaq; **der "Narr in Christo"** qələndər; dəli.
nárren I *vt* ələ salmaq, lağa qoymaq, masqaraya qoymaq; **II** *vi* gic-gic zarafat etmək.
Nárren || **haus** *n* dəlixana; **~kappe** *f* təlxək papağı; **~seil** *n:* **j-n am ~seil führen** kimisə ələ salmaq; kiminsə başına çatı / ip salıb oynatmaq.
Nárren(s) || **posse** *f* dəcəllik, nadinclik; ◊ **~possen treiben** nadinclik etmək.
Narretéi *f* (10), **Narrheit** *f* (10) **1.** səfehlik, sarsaqlıq, axmaqlıq; oyunbazlıq; **2.** dəlisov hərəkət.
Närrin *f* (12) **1.** səfeh, gic, axmaq, sarsaq (*qadın*); **2.** qəribə, əcaib (*qadın*).
närrisch *a* **1.** səfeh, sarsaq, axmaq; **2.** ağılsız, bildiyini edən; **~ werden** dəli olmaq.
nasál *a dilç.* burun (*səs*).
nasalíeren *vt* burunda danışmaq, burunlaşdırmaq.
náschen *vt* yeyib ləzzət almaq.
Náscher *m* (6), **~in** *f* (12), **Näscher** *m* (6), **~in** *f* (12) şirniyyat sevən, şirni sevən.
Nascheréi *f* (10), **Näscherei** *f* (10) dadlı yemək; *pl* şirniyyat.
náschhaft *a* **1.** dadlı, ləzzətli; **2.** şirnisevən.
Náschhaftigkeit *f* (10) *oh. pl* şirni həvəsi, şirni seçmə.
Násch || **katze** *f*, **~maul** *n* şirniyyat sevən; **~werk** *n oh. pl* şirni, şirniyyat.
Náse *f* (11) **1.** burun; **durch die ~ reden** burunda danışmaq; **vor der ~ weg** *məc.* lap gözünün qabağında; **die ~ hoch tragen** *məc.* burnunu yuxarı tutmaq; qudurmaq; **2.** iybilmə qabiliyyəti (*ov itlərində*); **eine gute / feine ~ haben** *məc.* yaxşı duyğu qabiliyyətinə / həssas duyğuya malik olmaq; **3.** duyma qabiliyyəti; **4.** *tex.* çıxıntı; **5.** *dəniz.* burun; ◊ **j-m eine ~ drehen** kimisə aldatmaq, tovlamaq; **j-m** etw. **unter die ~ reiben** *məc.* həqiqəti gözünün içinə demək; **immer der ~ nachgehen** düz getmək.
náse || **lang** *adv:* **alle ~** hər dəqiqə, daim, həmişə.
näseln *vi* burunda danışmaq, tıntınlamaq.
näselnd *a* burunda danışan, tıntın.
Násen || **bluten** *n oh. pl* burundan qan açılma; **~flügel** *m* burun pəri; **~loch** *n* burun deşiyi; **~wurzel** *f anat.* burnun üst hissəsi.
náse || **weis** *a* zəhlətökən, təngətgətirən, usandıran; **~ sein** hər şeyə burun soxmaq.
násführen *vt dan.* oynatmaq, başını tovlamaq.
Nás || **horn** *n zool.* kərgədan.
naß *a* yaş, nəm, rütubətli; **~ machen** islatmaq; **~ werden** islanmaq.
Nässe *f oh. pl* rütubət, rütubətlilik, nəmişlik.
nässen I *vt* islatmaq; **II** *vi* **1.** sulanmaq, su vermək (*yara*); **2.** islanmaq.
náß || **kalt** *a* nəm və soyuq; rütubət (*hava*).
Natión *f* (10) millət.
nationalisíeren *vt* milliləşdirmək.
Nationalisíerung *f* (10) *oh. pl* milliləşdirmə, milliləşdirilmə.
nationalístisch *a* millətçi.
Nationalität *f* (10) milliyyət: milli xüsusiyyət.
Nationalitäten || **frage** *f* milli məsələ.
Nationál || **ökonomie** *f oh. pl* siyasi iqtisad; **~tracht** *f* milli paltar; **~vermögen** *n* milli sərvət.
Nátter *f* (11) **1.** *zool.* suilanı; **2.** *məc.* zəhər tuluğu, acıdil (*adam*).
Natúr *f* (10) **1.** təbiət; **2.** xasiyyət **nach der ~ zeichnen** naturadan / orijinaldan çəkmək; **sanfter ~ sein** xoşxasiyyət olmaq; **die freie ~** açıq hava.
naturalisíeren *vt* vətəndaşlığa götürmək, vətəndaşlıq hüququ vermək; **sich ~ lassen** başqa dövlətin vətəndaşlığını qəbul etmək.
naturalístisch *a* naturalizm (*sif.*).
Naturál || **wirtschaft** *f oh. pl iqt.* natural təsərrüfat.
Natúr || **anlage** *f* **1.** anadangəlmə qabiliyyət; **2.** istedad, qabiliyyət; **~bedingung** *f* təbii şərait; **~beschreibung** *f* təbiət təsviri.
Naturéll *n* (2) təbii xassə.
Natúr || **ereignis** *n*, **~erscheinung** *f* təbii təzahür, təbiət hadisəsi; **~forscher** *m* təbiətşünas.
natúr || **gemäß I** *a* təbii; **II** *adv* təbii olaraq, təbii halda.
Natúr || **geschichte** *f* bax: **Natúrkunde; ~gesetz** *n* təbiət qanunu; **~kunde** *f oh. pl* təbiətşünaslıq, təbiət elmləri.

natürlich I *a* təbii; sadə, adi; II *adv* şübhəsiz, təbii, söz yox, əlbəttə.
Natürlichkeit *f oh. pl* təbiilik, sadəlik.
Natúr || mensch *m* sadə insan.
Natúrschutz || park *m* qoruq, qoyruq yeri.
Natúr || trieb *m* instinkt; **~volk** *n* ibtidai xalq/insanlar.
natúr || widrig *a* qeyri-təbii.
Natúr || wissenschaft *f* təbiətşünaslıq, təbiət elmləri; **~wissenschaftler** *m* təbiyyatçı, təbiətşünas.
natúr || wissenschaftlich *a* təbii-elmi; **~wüchsig** *a* təbii, orijinal.
Názi *m* -s, -s, **Nationalsozialist** *sözündən;* nasist.
Nébel *m* (6) **1.** duman; **dichter ~** sıx duman; **künstlicher ~** *hərb.* tüstü pərdəsi; **2.** *məc.* anlaşılmazlıq, tutqunluq; **3.** *məc.* yüngülvari keflənmə.
nébel || haft *a məc.* dumanlı; tutqun; **das ist mir ~** bu mənə aydın deyil.
Nébel || horn *n* (*pl* **-hörner**) *dəniz.* yüksək səsli fit, sirena.
nébelig *a* dumanlı; *məc.* anlaşılmaz, tutqun.
nébeln *vimp:* **es nebelt** duman qalxır.
nében *prp* (**wo** *sualına D;* **wohin** *sualına A tələb edir*); **1.** yanında, yaxınlıqda; **2.** ...yanaşı olaraq, ... bərabər, ... başqa, ... savayı; **~ seinem Gehalt** öz maaşından başqa.
Nében || absicht *f* gizli fikir, gizli məqsəd; **~amt** *n* eyni zamanda bir neçə yerdə işləmə.
neben || án *adv* yanaşı, yan-yana, yanında.
Nében || arbeit *f* əlavə iş, eyni zamanda bir neçə yerdə işləmə; **~bahn** *f d.y.* baş yola çıxan yol, yan yol; **~bedeutung** *f* törəmə məna.
neben || béi *adv* **1.** yanaşı, yaxınlıqda; **2.** bundan başqa, yeri gəlmişkən; etw. **~ betreiben** *məc.* iş arası başqa işlə məşğul olmaq.
Nében || beruf *m* əlavə sənət.
nében || beruflich *a* əlavə sənət kimi.
Nében || beschäftigung *f* əlavə məşğələ; **~buhler** *m*, **~in** *f* rəqib (*kişi, qadın*).
neben || einánder *adv* bir-birinin yanında.
nebeneinánder || steh(e)n *vi* bir-birinin yanında durmaq; **~stellen** *vt* **1.** bir-birinin yanına qoymaq; **2.** tutuşdurmaq, müqayisə etmək.
Nében || einkünfte *pl*, **~einnahmen** *pl*, **~erwerb** *m* əlavə gəlir, kənar gəlir; **~fach** *n* **1.** əsas olmayan fənn; **2.** əlavə ixtisas; **~fluß** *m coğr.* qol (*çayda*); **~gang** *m* yan giriş; **~gasse** *f* dalan; **~gebäude** *n* yan bina (*tikinti*); **~gedanke** *m* gizli fikir, gizli məqsəd; **~geschmack** *m* dad, təm.
neben || hér *adv* **1.** yaxınlıqda, yanaşı; **2.** yeri gəlmişkən, sözarası; təsadüfi; **~hín** *adv* **1.** yeri gəlmişkən; **2.** bundan başqa.
Nében || mann *m pl* **-männer 1.** qonşu; **2.** yoldaş (*yanında işləyən*); **~person** *f* ikinci dərəcəli rol; **~produkt** *n* əlavə məhsul, əlavə ərzaq; **~rolle** *f tea.* ikinci dərəcəli rol; **~sache** *f* ikinci dərəcəli şey; **das ist ~sache** *məc.* bu heç bir şey deyil, bu boş / əhəmiyyətsiz şeydir.
nében || sächlich *a* ikinci dərəcəli, əhəmiyyətsiz.
Nében || satz *m qram.* budaq cümlə.
nében || stehend I *a* yanında duran; II *adv* yan-yana, yanaşı.
Nében || stelle *f* şöbə, filial; **~straße** *f* dalan, dönqə; **~verdienst** *m* əlavə qazanc; **~winkel** *m riyaz.* qonşu bucaq; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) *qram.* zərf; **~zimmer** *n* qonşu / yan otaq.
néblig *adv* bax: **nebelig.**
nébst *prp* (*D*) ... birlikdə, bundan başqa; er **kam ~ (seiner) Familie** o, ailəsi ilə birlikdə gəldi.
nécken *vt* sataşmaq, cinləndirmək, acıqlandırmaq.
Neckerei *f* (10) sataşma, acıqlandırma.
néckisch *a* istehzalı; gülməli; zarafatcıl.
Néffe *m* (9) qardaş-, bacıoğlu.
Negatión *f* (10) **1.** danma, inkar; **2.** *qram.* inkar.
negatív *a* **1.** pis; mənfi; **2.** *fot.* neqativ.
Néger *m* (6), **~in** *f* (12) zənci (*kişi, qadın*).
negíeren *vt* danmaq, inkar etmək.
negierend *a* mənfi, pis.
néhmen *vt* **1.** götürmək, almaq, qəbul etmək; **j-n bei der Hand [beim Arme]** ~ kiminsə əlindən [qolundan] tutmaq; **j-n beim Kragen ~** kiminsə yaxasından yapışmaq; **j-n auf den Arm ~** 1) kimisə qucağına

almaq / götürmək; *məc.* 2) kimisə araya qoymaq / ələ salmaq; **j-n in Haft ~** kimisə həbs etmək; **Platz ~** oturmaq, əyləşmək; **an sich (A) ~** 1) özünə götürmək, mənimsəmək; 2) nəyisə gizlətmək; **zu sich ~** 1) yemək (*xörək* və s.); 2) qəbul etmək; almaq (*D kimdənsə*); **Arznéi ~** dərman qəbul etmək, dərman içmək; **für Ernst ~** ciddi qəbul etmək; **im ganzen genommen** ümumiyyətlə; xülasə; **ein Ende ~** qurtarmaq; etw. **in Angriff ~** nəyəsə başlamaq, nəyəsə girişmək; **sich (A) in acht ~** özünü qorumaq; özünü gözləmək; **kein Blatt vor den Mund ~** həqiqəti açıq (utanmadan) söyləmək; **sich die (*D*) Freiheit ~** cürət etmək, ürək eləmək; özünə əyib bilməmək; **sich (*D*) die Mühe ~** özünə əziyyət vermək; **sich (*D*) Zeit ~** tələsməmək, bir işi arxayın görmək; **~ wir den Fall...** fərz edək, tutaq (ki)...; **~ Sie es, wie Sie wollen** necə istəyirsiniz düşünün; **das nimmt mich Wunder** bu məni təəccübləndirir.
Neid *m* -(e)s, *oh. pl* paxıllıq; **das ist der blasse ~** bu aşkar paxıllıqdır.
néiden *vt* paxıllıq etmək, gözü götürməmək.
Néider *m* (6), **~in** *f* (12) paxıl adam (*kişi, qadın*).
néidisch *a* paxıl; **~ sein** (*auf A*) paxıllıq etmək; **ich bin ~ auf ihn** mən ona qibtə edirəm.
Néidling *m* (1) paxıl adam.
Néige *f oh. pl* **1.** enişlik, maillik, eniş; **es geht auf die [zur] ~** *məc.* iş qurtarmaq üzrədir, iş sona çatır; **2.** qalıq, xılt.
néigen I *vt* əymək, aşağı salmaq; II *vi* meyli olmaq, həvəsi olmaq; III **sich ~** əyilmək, meyil göstərmək; **sich vor j-m ~** *məc.* baş əndirmək.
Néigung *f* (10) **1.** mail / yatıq durum, əyinti, təmayül; **2.** rəğbət, meyil; həvəs; **3.** *dəniz.* yana yatma / əyilmə.
Néigungs || winkel *m riyaz.* əymə bucağı.
nein *adv* yox; **~ sagen, mit Nein antworten** rədd etmək, rədd cavabı vermək, qəbul etməmək.
Nélke *f* (11) **1.** *bot.* qərənfil; **2.** mixək.
nénnbar *a* **1.** ifadə oluna bilən; **2.** adlanan.
nénnen I *vt* adlandırmaq, ad qoymaq / vermək, adını çəkmək / demək; II **sich ~** adlanmaq; öz adını demək.
nénnens || wert, ~würdig *a* adı çəkilməyə / tutulmağa layiq.
Nénner *m* (6) *riyaz.* məxrəc; **auf einen ~ bringen** ümumi məxrəc tapmaq, ümumi məxrəcə gətirmək (*həmç. məc.*).
Nénn || form *f qram.* məsdər; **~leistung** *f tex.* nominal güc; **~wort** *n* (*pl* **-wörter**) *qram.* isim.
Neológ(e) *m* (8) novator; yenilikçi.
Neologísmus *m*, **-men** *dilç.* neologizm.
Nerv *m* əsəb; **die ~ en verlieren** əsəbləri pozulmaq; **(die) ~ en behalten** sakitliyini qorumaq; **~en haben** əsəbi olmaq; **gute ~en haben** möhkəm əsəbə malik olmaq; **das geht / fällt mir auf die ~en** bu mənim əsəblərimə toxunur, bu məni əsəbiləşdirir.
Nérven || arzt [-vən-] *m tib.* nevropatoloq; sinir / əsəb həkimi; **~schmerz** *m tib.* nevralgiya.
nérven || schwach *n* əsəbi, əsəbləri zəif; **~stärkend** *a* əsəbləri möhkəmləndirən.
Nérven || zusammenbruch *m tib.* əsəb sisteminin pozulması.
nérvig [-vi-] *a* güclü, qüvvəli, davamlı.
nervös [vs] *a* əsəbi.
Nervosität [-vo-] *f* (10) əsəbilik.
Nerz *m zool.* su samuru.
Néssel *f* (11) *bot.* gicitkən.
Néssel || fieber *n oh. pl tib.* örə (*xəstəlik*).
Nest *n* (5) **1.** yuva; **2.** *məc.* daxma, koma; **3.** ucqar, mərkəzdən uzaq yer.
Néstel *f* (11) qaytan, bağ.
nésteln *vt* **1.** qaytanlamaq; **2.** dartmaq, dartışdırmaq.
Nést || häkchen *n* sonbeşik; istəkli uşaq.
Nést || hocker *m* xanənişin, evdə oturmağı sevən adam.
nett *a* xoş, sevimli, əziz, xoşsifət.
Nettigkeit *f* (10) sevimlilik, qanışirinlik, gözəşirinlik.
nétto *adv tic.* netto, xalis çəki.
Netz *n* (2) **1.** tor; şəbəkə; **ins ~ gehen** *məc.* tələyə düşmək; **sich im eigenen ~**

verstricken *məc.* öz qazdığı quyuya özü düşmək; **2.** *anat.* piylik.
Nétz || anschluß *m tex.* birləşdirmə (*elektrik şəbəkəsinə, xəttinə*).
nétzen *vt* islatmaq, su vurmaq.
nétz || förmig *a* şəbəkəli, toraoxşar, torşəkilli.
Nétz || haut *f oh. pl anat.* tor qişa (*gözdə*); **~hemd** *n* tor köynək.
neu I *a* **1.** təzə, yeni; **ganz ~** lap təzə; **was gibt's Neues?** təzə nə xəbər var? **~e Kartoffeln** təzə kartof; **2.** *məc.* təcrübəsiz; **II** *adv* yenidən, təzədən; **aufs ~e, von ~em** yenə də, təzədən.
néuartig *a* yeni, təzə.
Néu || aufbau *m oh. pl* bərpa; **~auflage** *f* yeni nəşr, ikinci nəşr; **~bau** *m* (*pl* - **bauten**) yeni tikinti; yenidən tikmə; **~bildung** *f* tərtörəmə; yeni törənmiş şey; *dilç.* neologizm; **~bruch** *m oh. pl k.t.* xam torpaq; **~druck** *m* yenidən çap etmə; **~einstellung** *f* yenidən (*işə*) təyin etmə, yenidən işə qəbul etmə.
néuerdings *adv* **1.** bir az bundan qabaq, bu günlərdə; indicə, bu saat; **2.** ikinci dəfə, ikinci kərə.
Néuerer *m* (6) novator; yenilikçi.
Néuerung *f* (10) yenilik, yeni adət, yeni qayda.
néuestens *adv* son zamanlar.
néu || gebacken 1. təzə bişmiş; **2.** *məc.* təzəcə təyin edilmiş; kürədən yeni çıxmış; **ein ~er Student** təzə qəbul olmuş tələbə.
néu || geboren *a* anadan təzə olmuş, təzə doğulmuş; **~geschaffen** *a* təzə qurulmuş.
Néu || gier(de) *f oh. pl* maraq, hər şeyi bilmək həvəsi; yenilik hərisliyi.
néugierig *a* hər şeylə maraqlanan; hər şeyi bilməyə çalışan; yenilik acı **bin ~ zu erfahren** mən bilmək istərdim.
Néu || gliederung *f:* **~des Landes** ölkənin yeni inzibati bölgüsü.
Néuheit *f* (10) yenilik, yeni şey; təzə xəbər.
Néuigkeit *f* (10) yenilik; günün yenilikləri.
Néu || jahr *n* yeni il; **glückliches ~!** yeni iliniz mübarək/olsun!
Néujahrs || nacht *f* yeni il gecəsi.
Néu || land *n oh. pl* xam torpaq.
néulich I *a* bu günlərdəki, bu yaxınlardakı; **II** *adv* bir az bundan qabaq, bu günlərdə.
Néuling *m* (1) təzə işçi, təzə şagird.
néu || modisch I *a* təzədəbli; **II** *adv* təzə / son dəblə; son dəbdə.
Néu || mond *m oh. pl astr.* təzə ay, hilal.
neun *num* doqquz.
Néun *f* (10) doqquzluq; doqquz.
Néun || auge *n zool.* ilanbalığı.
néun || einhálb *num* doqquz yarım.
néun || fach, ~fältig *a* doqquz dəfə, doqquzkərəlik; **~húndert** *num* doqquz yüz; **~húndertste** *num* doqquzuncu; **~mal** *adv* doqquz dəfə; **~tägig** *a* doqquzgünlük.
néunte *num* doqquzuncu.
Néuntel *n* (6) doqquzdabir.
néuntens *adv* doqquzuncusu.
néun || zehn *num* on doqquz.
néunzig *num* doxsan.
néunziger *a inv:* **die ~ Jahre** doxsanıncı illər.
Néunziger *m* (6), **~in** *f* (12) doxsandan yüzə qədər yaşlı qoca (*kişi, qadın*).
néunzigst(e) *num* doxsanıncı.
Néu || ordnung *f* **1.** yeni qayda, yeni nizam; **2.** dəyişdirmə, dəyişdirilmə.
Neuróse *f* (11) *tib.* nevroz.
Néu || siedlung *f* yeni məskunluq, təzə köçmə.
neutrál *a* **1.** bitərəf; **2.** *kim.* neytral; ◊ **~ bleiben, sich ~ verhalten** neytral qalmaq; bitərəf olmaq.
neutralisíeren *vt* neytrallaşdırmaq, bitərəfləşdirmək.
neutralisíeren (sich) *vt* neytrallaşmaq, bitərəfləşmək.
Neutralität *f* (10) neytralitet, bitərəflilik.
Néutrum *n* -s, **-tra -tren** *qram.* orta cinsli söz.
Néu || wahl *f* yeni seçki; yenidən seçmə, ikinci dəfə seç(il)mə; **~zeit** *f oh. pl* yeni vaxt, yeni zaman; müasirlik; **die Geschichte der ~** yeni tarix.
néu || zeitlich *a* yeni; müasir.
nicht *adv* **1.** yox; **~ ich** mən yox; **~ groß kiçik, balaca; ~ doch!** yox də!; etmə!, eləmə!; **vielleicht aber auch ~** bəlkə də yox; **~ mehr als...** bundan çox olmayıb... **ich mache das mehr ~** daha bunu etmərəm; **~ wahr?** belə deyil? **es war schön, ~?** yaxşı idi, elədirmi?; **ist das ~ ungerecht?** bu ədalətlidir?, bu insafdır?
Nicht || ángriffs || pakt *m,* **Nichtángriffs || vertrag** *m* hücum etməmək haqqında pakt / müqavilə; **~ anwendung** *f* tətbiq edilməmə.
Níchte *f* (11) qardaşqızı, bacıqızı.
Nícht || einmischung *f* qarışmama; **~erfüllung** *f* yerinə yetirməmə, yerinə yetirilməmə; **~erscheinen** *n* çıxmama (*kitab*); **~erscheinen (vor Gericht)** gəlməmə (*məhkəməyə*).
nichtig *a* **1.** cüzi, əhəmiyyətsiz, mənasız; **2.** etibarsız; ləğv edilmiş; ◊ **für ~ erklären** etibarsız saymaq; **der Vertrag ist null und ~** müqavilə qüvvəsini itirmişdir.
Nichtigkeit *f* (11) **1.** cüzilik, əhəmiyyətsizlik; **2.** təsiri olmama, etibarsızlıq.
nícht || öffentlich I *a* açıq olmayan, gizli, ümumi olmayan; **II** *adv hüq.* qapalı, bağlı qapı dalında.
Nícht || leiter *m fiz.* qeyri-keçirici.
Nícht || raucher *m* siqaret çəkməyən.
nícht || rostend *a* paslanmayan.
níchts *pron indef* heç, heç bir şey, heç nə; **er tut ~ o** heç nə etmir; ◊ **mir ~, dir ~** *dan.* birdən, səbəbsiz, duran yerdə; **für ~ und wieder ~** heç şeydən (ötrü); **~ mehr davon!** daha bu barədə bir kəlmə də!; **~ zu machen!** çarə yoxdur; **es wird ~ daraus** bundan bir şey çıxmaz; **das tut ~!** eybi yoxdur!; **~ von alledem** heç də belə deyil, belə şey yoxdur; **~ für ungut!** məndən inciməyin!
Níchts *n inv* **1.** heç, heç bir/şey, heç nə; **2.** cüzilik, azlıq; heç bir əhəmiyyəti olmayan adam.
níchts || da *int:* **~!** yalandır!, elə şey yoxdur!
nichtsdestowéniger *adv* bununla belə, buna baxmayaraq.
Níchts || nutz *m* (1) yaramaz, avara.
níchts || nutzig *a* yaramaz, yararsız, faydasız; **~sagend** *a* cüzi, əhəmiyyətsiz.
Níchts || tuer *m* (6), **~in** *f* (12) bikar, avara (*kişi, qadın*).
níchts || würdig *a* iyrənc, çirkin; nifrətli, murdar, alçaq.
Níchts || würdigkeit *f* (10) ləyaqətsizlik; alçaqlıq; əclaflıq.
Nícht || wissen *n* bilməməzlik, xəbərsizlik.
Nícht || zulassung *f* burax(ıl)mama, yol ver(il)məmə.
Nickel 1. *n* -s, *oh. pl* nikel; **2.** nikel pul.
nícken *vi* yırğalamaq (*başını*).

nie *adv* heç vaxt, heç zaman; **~ und nimmer** heç vaxt, heç zaman; **das tue ich ~ wieder** bunu bir də etmərəm.
níeder I *a* **1.** alçaq, aşağı; **2.** *məc.* alçaq, rəzil; **II** *adv* **1.** aşağı; **auf und ~** yuxarı-aşağı; irəliyə-geriyə; **2.** rədd olsun!; məhv olsun! **~ mit den Kriegshetzern!** məhv olsun müharibə qızışdıranlar!
nieder-: *präf: aşağıya doğru istiqamət bildirir:* **nieder || blicken** aşağı baxmaq.
níeder || beugen *vt* əymək; **~brennen I** *vt* yandırmaq/tamamilə; **II** *vi* (*s*)/büsbütün yanmaq.
Níeder || druck *m* (*pl* **-drücke**) aşağı təzyiq.
nieder || drücken *vt* **1.** basmaq, sıxmaq, əzmək; təzyiq etmək; **2.** *tic.* aşağı salmaq; **3.** *məc.* əzmək, incitmək, əziyyət vermək; **~fallen** *vi* (**s**) yıxılmaq, düşmək.
Níeder || gang *m* **1.** batma; düşmə, enmə; çöküş; **2.** *məc.* düşkünlük, məyusluq, durğunluq, çöküş.
níeder || gedrückt *a* qəmgin, kədərli.
níeder || gehen *vi* (*s*) **1.** enmək, düşmək; *av.* yerə enmək, yerə oturmaq (*təyyarə*); **2.** məhv olmaq, həlak olmaq; **3.** batmaq.
níeder || gehend *a* durğunluğa doğru gedən; tənəzzül edən; **~geschlagen** *a* məyus, kədərli.
Niedergeschlagenheit *f* (10) məyusluq.
níeder || hauen *vt* **1.** *hərb.* doğramaq; vurub yıxmaq, öldürmək; **2.** kəsmək, qırmaq, doğramaq; **~hocken** *vi* (*s*) çömələb-oturmaq, sallağı oturmaq; **~kommen** *vi* (*s*) doğmaq; **mit einem Sohn ~** oğlan doğmaq.
Nieder || kunft *f* (10, 3) doğum, doğma, doğuş.
Níeder || lage *f* **1.** *hərb.* məğlubiyyət, basılma, yenilmə, yenilgi (*həmç. məc.*); **dem Feinde eine ~ beibringen** düşməni məğlub etmək / yenmək; **eine ~ erleiden** məğlub olmaq, yenilgi almaq; **2.** anbar; depo; **Waren aus der ~ holen** malları anbardan gətirmək.
Níederlande *pl coğr.* Niderlandiya, Hollandiya.
Níederländer *m* niderlandiyalı, hollandiyalı.
nieder || lassen I *vt* salmaq, endirmək; **die Flagge ~** bayrağı endirmək; **II sich ~ 1.** enmək, düşmək; **2.** yerləşmək, köçüb

2. təbii ehtiyac; **seine ~durft ausrichten** təbii ehtiyacını ödəmək / su başına çıxmaq.

nót || dürftig *I a* yoxsul, kasıb; **II** *adv* bir təhər, bir sayaq.

Nóte *f* **1.** qiymət (*məktəbdə*); **2.** *mus.* not; **3.** *dipl.* nota; **4.** *tic.* əskinas.

Nóten || austausch *m oh. pl dipl.* nota mübadiləsi; **~bank** *f* (*pl* **-banken**) *iqt.* emissiya bankı; **~deckung** *f oh. pl iqt.* kağız pulun qızılla ödənilməsi; **~mappe** *f* not üçün qovluq; **~papier** *n* not kağızı.

Nót || fall *m* nadir hal, çıxılmaz vəziyyət; **im ~** çarəsiz / əlacsız qaldıqda.

nót || gedrungen *a* məcburən, istər-istəməz, əlacsız.

notíeren *vt* **1.** qeyd etmək; **2.** *tic.* qiymət təyin etmək.

notifizíeren *vt* xəbərdarlıq etmək, xəbər vermək.

nötig *a* lazımlı, gərəkli; etw. **für ~ halten / erachten** *nəyisə* lazım bilmək; **wenn ~** lazım olanda / olduqda, lazım bilinərsə; **II** *adv* gərək, lazım, vacib; etw. **~ haben** nəyəsə ehtiyacı olmaq.

nötigen *vt* **1.** məcbur / vadar etmək; **2.** (*zu D*) inadla təklif etmək, yalvarmaq; **er nötigte ihn zum Essen** onu yeməyə dəvət etdi.

nötigen || falls *adv* lazım olan zaman, gərək olanda, ehtiyac olduqda.

Nötigste *n* ən vacib, lap lazım olan şey.

Nötigung *f* (10) **1.** məcbur / vadar etmə; məcburiyyət; **2.** dəvət etmə (*təkidlə*) xahiş, yalvarma.

Notíz *f* (10) qeyd, məlumat; **keine ~ von j-m (*D*) nehmen** heç kəsi nəzərə almamaq (saymamaq).

Notíz || block *m* bloknot; **~buch** *n* qeyd dəftərçəsi.

Nót || jahr *n* məhsulsuz il; **~lage** *f* çətin / ağır vəziyyət; **~landung** *f av.* məcburi yerə enmə.

nót || leidend *a* ehtiyacı olan, ehtiyaclı, möhtac.

Nót || leine *f d.y.* siqnal kəndiri.

notórisch *a* məşhur, məlum, tanınmış, açıq.

Nót || pfennig *m* dar gün üçün yığılan pul; **~ruf** *m*, **~schrei** *m* fəryad / qışqırıq səsi; **~signal** *n* həyəcan / bədbəxtlik siqnalı; **~unterkunft** *f* müvəqqəti sığınacaq; **~verband** *m tib.* müvəqqəti sarğı; **~verordnung** *f siy.* fövqəladə qanun (qayda); **~wehr** *f oh. pl* özünü qoruma, özünü müdafiə.

nót || wending *a* gərəkli, lazım, lazımi; etw. **für ~ ansehen** bir şeyi zəruri hesab etmək.

nótwendigen || falls *adv* lazım olduqda, vacib olduqda.

Nótwendigkeit *f* (10) lüzum, ehtiyac, zəruriliq.

Novélle [-v-] *f* (11) **1.** *ədəb.* novella (*kiçik hekayə*); **2.** qanuna əlavə, qanunun dəyişdirilməsi.

Novémber [-v-] *m* (6) noyabr, noyabr ayı.

Nr. = Nummer

n. St. = neuen Stils

nu *adv* = **nun** tez, cəld, bir anda.

Nu *n inv:* **im ~** bir anda, göz qırpınca.

Nuance *f* (11) nüans, çalar; incə fərq, incə xasiyyət.

nuancíeren *vt* nüanslara (*incə fərqlərə*) düzgün əməl etmək; incəlikləri qorumaq.

nüchtern I *a* **1.** ayıq; içki içməyən; **2.** *məc.* ağıllı, düşüncəli; **II** *adv* **1.** acqarına; **ich bin noch ~** hələ heç nə yeməmişəm; **auf-en Magen / mit ~em Magen** acqarına; **das war ein Schreck auf ~en Magen!** daha sözüm yoxdur!; **2.** *məc.* ayıq (*surətdə*), düşüncə ilə.

Nüchternheit *f* (10) **1.** boş qarın (*mədə*); **2.** ayıqlıq; **3.** *məc.* düşüncəlilik, ağıllılıq.

Núdel *f* (11) əriştə, vermişel.

null *adv:* **~ und nichtig** tamamilə etibarsız.

Null *f* (10) **1.** sıfır; **seine Stimmung sank unter ~** *məc.* onun kefi pozuldu; **2.** *məc.* heç bir əhəmiyyəti olmayan (*adam*); **er ist eine ~** o, əhəmiyyətsiz adamdır.

Núll || punkt *m oh. pl* **1.** *fiz.* donma nöqtəsi; **auf den ~ sinken** sıfıra qədər düşmə; *məc.* kefin (işin) xarab olması (*pozulması*); **2.** *riyaz.* sıfır nöqtəsi, koordinatın başlanğıcı.

Numerále *n* **-s, -lia** və **-li || en** *qram.* say.

numerieren *vt* nömrələmək.

Numerierung *f* (10) nömrələmə.

Númmer *f* (11) nömrə, say; **laufende ~** növbəti nömrə.

nun I *adv* hal-hazırda, indi; **~ ist es Zeit** artıq vaxtdır; **von ~ an** bu vaxtdan; bundan

sonra, bundan belə; **II** *int* **~ gut!** di!; di yaxşı!; **~ endlich!** nəhayət!; **~ denn!** bələləklə!

nun || méhr *adv* bu gündən etibarən, bundan sonra, bundan belə.

nun || méhrig *a* indiki.

nur *adv* ancaq, yalnız; **sieh ~!** sən bir bax! **was soll ich ~ sagen?** nə deməliyəm axı?

Nuß *f* (3) qoz; **eine faule ~** çürük qoz; ◊ **das ist eine harte ~** bu çətin məsələdir.

Núß || knacker *m* (6) **1.** qozsındıran, qozqıran; **2.** şıq-şıq (*uşaq oyunu*); **~schale** *f* **1.** qoz qabığı; **2.** *məc.* balaca gəmi.

Nüster *f* (11) burun dəşiyi.

Nút(e) *f* (10, 11) *tex.* navalça, paz, şırım.

nútz(e), nütz(e) *a* yararlı, lazımlı; **das ist zu nichts ~** bu heç nəyə yaramaz.

Nútz || anwendung *f* təcrübədə tətbiq.

nútzbar *a* yararlı, gərəkli, lazımlı; **~ machen** (*zu D*) istifadə etmək, fayda götürmək; işə yaratmaq; **alle Reserven ~ machen** bütün ehtiyat qüvvələrini səfərbərliyə almaq.

Nútzbarkeit *f oh. pl* yararlılıq, gərəklilik.

Nútzbar || machung *f* (10) istifadə etmə, işlətmə, istifadə.

nútz || bringend I *a* yararlı, xeyirli; **II** *adv* mənfəətlə, xeyirlə.

Nútz || effekt *m* **1.** *tex.* faydalı təsir; **2.** *elek.* faydalı iş əmsalı.

nútzen, nützen I *vi* yararlı olmaq; **II** *vt* istifadə etmək; işlətmək; faydalanmaq; **eine Gelegenheit ~** fürsətdən istifadə etmək.

Nútzen *m* (7) **1.** fayda, xeyir; **2.** mənfəət, qazanc; **~ bringen** fayda vermək; **aus einer Sache ~ ziehen** nədənsə mənfəət götürmək; **seinen ~ suchen** öz xeyrini güdmək; **von ~ sein** faydalı olmaq.

nützlich *a* faydalı, xeyirli, mənfəətli.

Nützlichkeit *f* (10) fayda, xeyir.

nútzlos *a* faydasız, xeyirsiz.

Nútzlosigkeit *f* (10) faydasızlıq, xeyirsizlik.

Nútznießer *m* istifadə edən, xeyir götürən (*adam*).

Nútznießung *f* (10) istifadə, istifadə hüququ (haqqı).

Nútzung *f* (10) istifadə etmə, faydalanma.

Nýmphe *f mif.* su pərisi.

Oo

O, o *n inv alman əlifbasının on beşinci hərfi.*
o! *int* ~ **weh!** heyif!, əfsus!, yazıq!
Oáse *f* (11) vahə (*səhrada yaşıllıq və su olan yer*).
ob I *cj* ki; ...mı, ...mi, ...mu, ...mü (*feldən sonra sual bildirir*); **er fragte, ~ er kommen soll** o soruşdu ki, gəlsinmi; **~ ich ihn nochmals sehen würde?** görən onu mən bir daha görəcəmmi? **als ~** elə bil, sanki, guya ki; ◊ **und ~!** əlbəttə!, təbii!, şübhəsiz!; **~ ... ~ ...** ya ... ya ...; baxmayaraq ki, hərçənd ki; **~ ich sie liebe, ~ ich sie hasse, dir muss es gleichgültig sein** onu ya sevirəm, ya da ona nifrət edirəm, bunun sənə dəxli nə?!; **II** *prp* **1.** (*D*) üstündə, üzərində; **Rothenburg ~ der Tauber** Tauber üzərində Rotenburq; **2.** (*G / D*) görə, üçün, xatirinə; səbəbi ilə, üzündən; .
Óbacht *f oh. pl* baxma, tamaşa etmə, müşahidə etmə; **~!** ayıq ol!, özünü qoru!, xəbərdar!; **~ geben** (*auf A*) diqqət etmək, fikir vermək; özünü gözləmək; etw. **in ~ nehmen** nəyisə nəzərə almaq; **sich vor** etw. **in ~ nehmen** nədənsə qorunmaq,
óben || án *adv* birinci yerdə, başda; **~áuf** *adv* **1.** yuxarıda, üstdə; **2.** *məc.* üzdən, səthi, ötəri; **~dráuf, ~dréin** *adv* ondan əlavə; əlavə.
óben || erwähnt, ~genannt *a* yuxarıda deyilən (göstərilən).
óben || hín *adv* səthi, ötəri, üzdən; **~hináus** *adv*: **~hináus wollen** *məc.* şöhrətpərəst olmaq.
óben || stehend *a* yuxarıda göstərilən.
óber *a* **1.** yuxarıdakı, üst, üstdəki; **2.** baş, ali.
Óber *m* (6) *dan.* süfrəçi.
Óber || arm *m anat.* çiyin; **~arzt** *m* baş həkim; **~bau** *m* **1.** (*pl* **-bauten**) binanın yerin üstündəki hissəsi; **2.** avtomobil gövdəsi; **3.** *d.y.* yerin üstündəki tikinti; **~befehl** *m oh. pl hərb.* baş komandanlıq; **den ~ führen / haben** (*über A*) 1) kimənsə başçılıq / rəhbərlik etmək; 2) orduya komandanlıq etmək.
Óber || befehlshaber *m* (6) ali baş komandan.
óberdeutsch *a* cənubi-alman (*ləhcə*).
Óbere *m* (9*) baş; başçı, böyük, rəis, müdir.
Óber || fläche *f* səth, üz.
óber || flächlich *a* üzdən, səthi.
Óber || flächlichkeit *f* (10) səthilik; ciddiyyətsizlik, yüngüllük, **~förster** *m* baş meşəbəyi; **~gewalt** *f oh. pl* ali hakimiyyət; **grund** *m*

~schenkel *m anat.* bud, omba; **~schicht** *f* yuxarı təbəqə (*həmç. məc.*).
óberst *a* **1.** ali; **2.** baş.
Óberst *m* (8) polkovnik.
Óber || staatsanwalt *m hüq.* baş prokuror.
Óberst || leutnant *m* polkovnik-leytnant.
Óber || stübchen *n* mansard (*çatı altında çap tavanlı otaq*); ◊ **es ist bei ihm im ~ nicht richtig** *dan.* onun ağlı çatmır.
óber || wärts *adv* yuxarıya doğru, üzüyuxarı.
obgléich *cj* hərçənd; baxmayaraq ki, ...
Óbhut *f oh. pl* göz yetirmə, qayğı, himayə; **j-n in seine ~ nehmen** kimisə himayəsinə götürmək.
óbig *a* yuxarıda göstərilən / qeyd olunan.
Objékt *n* (2) **1.** obyekt, əşya, cisim; **2.** *qram.* tamamlıq.
objektív *a* **1.** obyektiv; **2.** qərəzsiz, tərəf saxlamayan.
Objektív *n* (2), **Objektív || glas** *n fiz.* obyektiv (*optik cihazın qabarıq şüşəsi*).
Objektivität *f oh. pl* obyektivlik; qərəzsizlik, bitərəflik.
Obláte *f* (11) həb.
óbliegen *vi* (*h, s*) **1.** səylə məşğul olmaq (*bir işlə*); özünü həsr etmək; **2.** (*D*) vəzifəsi olmaq; **das liegt mir ob** bu mənim vəzifəmdir / borcumdur.
obskúr *a* **1.** qaranlıq; tünd, qara, tutqun; **2.** *məc.* şübhəli.
Obskuránt *m* (8) cəhalətpərəst, tərəqqi düşməni, maarif düşməni.
Óbsorge *f* (11) himayə, nəzarət, qayğı.
Obst *n* -es, *oh. pl* meyvə.
obszön *a* ədəbsiz, həyasız, nalayiq.
ób || walten *vi* **1.** olmaq, baş vermək; **2.** hökmranlıq etmək.
ób || waltend *a* **1.** mövcud olan; **2.** hökmran.
ob || wóhl, ob || zwár *cj* hərçənd, baxmayaraq; baxmayaraq ki...
Óchs(e) *m* (8, 9) **1.** buğa, öküz; **2.** *məc.* ağılsız.
óchsen *vt dan.* əzbərləmək.
Óchsen || auge *n* **1.** nimru (*qayğanaq*); **2.** öküz gözü; **3.** girdə pəncərə.
óchsenhaft, óchsig *a* **1.** buğa, öküz; **2.** *məc.* sarsaq, axmaq.
Ocker *m* (6) oxra (*sarı və ya qırmızı rəngli mineral boyaq*).
ócker || gelb *a* sarı, oxra rəngli.
öd(e) *a* **1.** boş, kimsəsiz, kimsə yaşamayan; sakit (*yer*); **2.** darıxdırıcı, cansıxıcı; boş, mənasız; **ein ~es Alter** tənha qocalıq; **ein ~es Buch** darıxdırıcı kitab; **ein ~es Geschwätz** boş laqqırtı; **ein ~r Müßiggang** avaralıq, veyllik.
Óde *f* (11) *adəb.* mədhiyyə, qəsidə

óffen *a* **1.** açıq, açılmış; **auf ~ er Straße** açıq küçədə, camaat qarşısında; **bei ~en Fenstern schlafen** pəncərəni açıq qoyub yatmaq; **2.** açıq, qorunmayan, hüdudsuz; **~er Ausblick** hüdudsuz baxış; **3.** ürəyiaçıq, səmimi; **j-n mit ~en Armen empfangen / begrüßen / aufnehmen** kimisə açıq ürəklə qarşılamaq; **~es Haus führen** qapısı hər kəsin üzünə açıq olmaq; **~ gesagt** açıq desək; **3.** boş, açıq, tutulmamış (*vəzifə, yer*).

óffenbar I *a* şübhəsiz, aydın, aşkar, açıq, yəqin; **II** *adv* görünür(ki), yəqin(ki), ehtimal(ki).

offenbáren *vt* və **sich ~** açmaq/açılmaq, ifşa etmək/ifşa olunmaq; tapmaq/tapılmaq, aydınlaşdırmaq, meydana çıxartmaq/meydana çıxmaq).

Offenbárung *f* (10) kəşf, aşkar etmə; meydana çıxma, üstü açılma.

óffen || bleiben *vi* (*s*) açıq qalmaq (*məsələ*); **~ halten** *vt* açıq saxlamaq / qoymaq.

Óffenheit *f* (10) səmimilik, ürəyiaçıqlıq; açıq etiraf.

óffen || herzig *a* açıqqəlbli; səmimi, ürəyiaçıq; **~kundig** *a* aydın, aşkar, göz qabağında olan.

óffen || lassen *vt* açıq qoymaq, açıq saxlamaq.

óffen || sichtlich *a* bax: **óffenkundig.**

offensív *a* hücum xarakterli, həmlələr.

Offensíve [-və] *f* (11) *hərb.* hücum; **die ~ ergreifen** hücuma keçmək.

Offensív || krieg *m* təcavüzkarlıq müharibəsi.

óffen || steh(e)n* *vi* **1.** açıq olmaq; **2.** həll olunmaq, bitmək; imkan verilmək.

öffentlich *a* açıq, ümumi; ictimai; **~e Sitzung** ümumi (*açıq*) iclas; **die ~e Meinung** ümumi / ictimai rəy.

Öffentlichkeit *f oh. pl* **1.** aşkarlıq, açıqlıq; **2.** ictimaiyyət; **an die ~ kommen [gelangen]** hamıya məlum olmaq; **in aller ~** tamamilə aşkar (açıq); **vor die ~ treten** açıq çıxış etmək; **eine Sache in die ~ ziehen** yaxud **der ~ preisgeben** məsələni açıq/aydın elan etmək; **3.** ictimaiyyətçilik; ictimai təşkilatlar.

Offérte *f* (11) *tic.* təklif, təklif etmə.

offiziéll *a* rəsmi; **in ~en Kreisen** rəsmi çevrələrdə / dairələrdə.

Offizier *m* (1) *hərb.* zabit; **~ außer Dienst** istefaya çıxmış zabit; **~ des Beurlaubtenstandes** ehtiyat zabiti; **wachthabender ~** qarovul rəisi.

offiziös *a* yarımrəsmi.

öffnen I *vt* açmaq, üstünü açmaq; **II sich ~** açılmaq, üstü açılmaq.

Öffnung *f* (10) **1.** açılış, açma, açılma; **2.** dəlik, deşik; aşırım.

oft *adv* tez-tez, çox vaxt; **so ~** hər dəfəki...; **wie ~?** neçə dəfə?

öfter I *a* daha tez-tez; **II** *adv* (*həmç.* **öfters** və **des öfter(e)n**) tez-tez.

óft || malig *a* tez-tez; **~mals** *adv* tez-tez, çox vaxt, dəfələrlə.

oh! *int* o!, ah!, eh!

Óheim *m* (1), **Ohm** *m* (1) əmi, dayı.

óhne I *prp* (*A*) -sız/-siz/-suz/-süz; başqa; **~ wieteres** birbaşa, sözsüz; **das ist nicht (so) ~** *dan.* bu səbəbsiz deyil; **II** *cj:* **~ auch nur** (*zu sprechen u.s.w.*) hətta (... *deməyərək və ilaxır*); **~ daß** onsuz da; **~ zu sprechen** bir söz demədən.

ohne || dies *adv* bunsuz, onsuz, ondan başqa; **~gléichen** *a inv* misilsiz, misli olmayan; **~hín** *adv* onsuz da.

Óhnmacht *f* (10) **1.** zəiflik; gücsüzlük; **2.** *tib.* bayılma; özündəngetmə.

óhnmächtig *a* **1.** gücsüz, zəif, qüvvəsiz; **~ werden** özündən getmək; **2.** *tib.* bayılmış, özündən getmiş, ürəyi keçmiş.

Óhnmachts || anfall *m* ürəkkeçmə.

oh6! *int* oho!, aha!

Ohr *n* (13) **1.** qulaq; **2.** *məc.* eşitmə, eşitmə qabiliyyəti; **er ist ganz ~** *məc.* o, diqqətlə qulaq asır; **bis über die ~en** *məc.* qulaqlarının dibinə kimi; **sich (*A*) aufs ~legen** *dan.* yatmağa getmək, uzanmaq; ◊ **die ~en spitzen, lange ~en machen, die ~ en steifhalten** *məc.* qulaqlarını səkləmək, diqqətlə qulaq asmaq; **ein taubes ~finden** *məc.* hüsn-rəğbət tapmamaq; **j-m sein ~ leihen** *məc.* kimisə dinləmək; **tauben ~en predigen** boş yerə danışmaq; **er sitzt auf den~en** o tamamilə kardır, o heç nə eşitmir; **sein ~ j-m verschließen** kiminsə sözünə / məsləhətinə qulaq asmamaq; **die ~ en auftun / aufsperren / aufmachen** *məc.* böyük maraqla dinləmək; **ein feines ~ haben** yaxşı/incə eşitmə qabiliyyəti olmaq; **auf einem ~ schlecht hören** bir qulaqdan pis eşitmək; **ein schlechtes ~ für** etw. **haben** bir şey haqqında pis rəydə olmaq; **die ~ en hängen lassen** *məc.* ağzını açıb qulaq asmaq, qulaqlarını sallamaq; **eins hinter die ~en geben [bekommen]** şillə vurmaq (yemək); **sich hinter den ~en kratzen / krauen** (*pərt edilmiş*) qulağının dalını qaşımaq; **Er ist noch nicht trocken hinter den ~en** *ata. söz.* ≡ Onun ağzından hələ süd iyi gəlir; **es (dick) hinter den ~en haben** *dan.* üzü üzlər görmək; **sich (*D*)** etw. **(*A*) hinter die ~en schreiben** ≡ bir şeyi qulağında sırğa etmək; **schreibe dir das (*A*) hinter die ~en!** bunu qulağında sırğa et!; **j-n übers ~hauen** *dan.* kimisə aldatmaq; **j-m in den ~en liegen (mit *D*)** kimisə dəng etmək, təngə gətirmək; **j-m einen Floh ins ~ setzen** sözlə kimdəsə maraq oyatmaq; **mit halbem ~ hören** diqqətsiz qulaq asmaq; **er hat kein ~ für meine Bitte** o mənim xahişimə qulaq asmır; **mit beiden ~en hören** diqqətlə qulaq asmaq; **j-m das Fell / die Haut über die ~en ziehen** *məc.* kimisə aldatmaq, dərisini soymaq; **zu ~en kommen** qulağına çatmaq; **zu ~en bringen** çatdırmaq, xəbər vermək.

Öhr *n* (2) **1.** iynənin ulduzu; **2.** *tex.* həncamə, rəzə.

Óhren || klappe *f* qulaqlıq (*papaqda*).

óhren || zerreißend *a* qulaq batırıcı.

Óhr || feige *f* (11) şillə.

óhr || feigen *vt* şilələmək.

Óhr || gehänge *n* sırğa (*sallanan*); **~kissen** *n* qulaq balışı; **~läppchen** *n* məcrək, sırğalıq (*qulaqda*); **~muschel** *f anat.* qulaq seyvanı; **~ring** *m* sırğa.

Okkupatión *f* (10) işğal.

okkupíeren *vt* işğal etmək; ələ keçirmək.

Ökonóm *m* (8) **1.** iqtisadçı; **2.** *k.t.* sahib; **3.** təsərrüfat müdiri; idarə edən.

Ökonomíe *f* (11) **1.** qənaət; **2.** iqtisad; **3.: politische ~** siyasi-iqtisad.

ökonómisch *a* **1.** iqtisadi; **2.** qənaətcil.

Oktaéder *n* (6) *riyaz.* səkkizüzlü.

Október *m* -(s) oktyabr.

okulíeren *vt bot.* calaq / peyvənd etmək.

Okulíst *m* (8) *tib.* göz həkimi.

Okzidént *m* -(e)s, *oh. pl coğr.* **1.** qərb, günbatan; **2.** qərb ölkələri.

Öl *n* (2) **1.** yağ (*bitki*); **in ~ malen** yağlı boya ilə çəkmək; **2.** neft; ◊ **~ ins Feuer gießen / schütten** köz üstünə yağ tökmək, qızışdırmaq.

Öl || baum *m bot.* zeytun ağacı; zeytun; **~druck** *m* (*pl* **-drucke**) *məth.* xromolitoqrafiya, oleoqrafiya.

ölen *vt* yağlamaq.

Öl || ersatz *m* yağ suroqatı; **~fabrik** *f* yağ zavodu; **~firnis** *m* əlif yağı; **~fontäne** *f* neft fanatı; **~gemälde** *n* yağlı boya ilə çəkilmiş şəkil; **~götze** *m dan.* axmaq, gic.

ölig *a* yağlı, yağ.

Öl || industrie *f oh. pl* neft sənayesi.

Olíve [-və] *f* (11) **1.** zeytun; **2.** pəncərə dəstəsi.

Olíven || baum *m bot.* zeytun ağacı; **~öl** *n* zeytun yağı.

Öl || kanne *f tex.* yağdan, yağqabı; **~kuchen** *m* cecə (*bitkilərin yağı çıxarıldıqdan sonra qalan qalıqları*).

Ólle *m, f* (9*) *ləhc.* qoca, ata/ana (*kişi, qadın*).

Öl || leitung *f* (10) neft kəməri; **~mótor** *m* neftlə işləyən motor; **~mühle** *f* yağ zavodu.

Olýmp *m* -s, *oh. pl* **1.** *mif. coğr.* olimp; **2.** *dan.* yuxarı yarus (*teatrda*).

Olympíade *f* (11) olimpiada.

olýmpisch *a* olimp; **~e Spiele** olimpiya oyunları.

Óma *f* -, -s (*nəvazişlə*) nənə.

Omelétt *n* (2), **Omelétte** *f* (11) qayğanaq, omlet (*un və südlə yumurtanın qayğanağı*).

Ómen *n* -s, **Ómina** əlamət, nişanə; bəd əlamət.

ominös *a* nəhs, qorxunc, bədbəxt.

Ómnibus *m* (3*) *inv* omnibus (*çoxyerli karet*), avtobus.

ondulíeren *vt* saç burmaq.

Ónkel *m* (6) əmi, dayı.

Ópa *m* -s, -s (*nəvazişlə*) baba.

Óper *f* (11) *mus.* opera.

Operateur ['tØ:r] *m* (1) **1.** *tib.* cərrah; **2.** kinooperator; **3.** kinomexanik.

Operatión *f* (10) *tib.* operasiya, yarğı; *hərb.* əməliyyat.

Operétte *f* (11) *mus.* operetta, musiqili komediya.
operíeren *vt* **1.** *tib.* operasiya etmək; yarmaq; əməliyyat aparmaq; **2.** hərəkət etmək.
Ópern ‖ glas *n*, **~gucker** *m* binokl; **~haus** *n* opera teatrı.
Ópfer *n* (6) qurban, tələfat.
ópfern I *vt* qurban vermək; **II sich ~** özünü qurban vermək, özünü qurban etmək.
ópfer ‖ willig *a* qurbana hazır, özünü fəda etməyə hazır; fədakar.
Ópium *n* -s, *oh. pl* tiryək.

ordinär *a* **1.** adi, ordinar; **2.** vulqar, qaba, nəzakətsiz.
órdnen I *vt* sistemə salmaq, səliqəyə (*qaydaya*) salmaq; **nach dem Alphabet / dem Alphabet nach ~** əlifba sırası ilə düzmək; **II sich ~** sıraya / cərgəyə düzülmək; **sich zu einem Zug ~** sıraya düzülmək.
Órdner *m* (6) **1.** sərəncamçı, başçılıq edən, idarə edən; **2.** növbətçi.
Órdnung *f* (10) **1.** qayda; nizam; intizam; **2.** ictimai quruluş; **3.** nizamnamə, qayda; **er ist nicht ganz in ~** onun ağlı özündə deyil; **geht in ~** [redacted]

ori ‖ entíert *a*: **~ sein** işdən xəbərdar olmaq; olduğu yerin cəhətini təyin etmək, bələd olmaq.
Originál *n* (1) **1.** orijinal; bir şeyin əsli/əlyazması; **2.** qərib adam.
originéll *a* orijinal, xüsusi, başqalarından fərqli olan.
Orkán *m* (1) şiddətli külək, tufan.
Ornamént *n* (2) *arxit.* ornament, naxış.
Ornát *m* (1) *kim.* cübbə.
Ort *m* (1, 4) **1.** yer, məntəqə; **2.** kənd, rayon; [redacted]

Órtung *f* (10) səmtləşmə; durduğu yerin cəhətini təyin etmə (*gəmi, təyyarə*).
Öse *f* (11) ilgək, ilmə; əl yeri.
Ost *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** şərq; **2.** şərq küləyi.
Osten *m* -s, *oh. pl* şərq.
ostensíbel *a* **1.** nümunəvi; zahiri; **2.** açıq, aşkar.
ostentatív *a* əyani; açıq.
Óstern *n inv* pasxa (*dini milli bayram*).
Öster ‖ reich *n coğr.* Avstriya; **~reicher** *m* (6), **~in** *f* (12) avstriyalı (*kişi, qadın*).

Pp

P, p *n inv alman əlifbasının on altıncı hərfi.*
paar I cüt; **~ oder unpaar** cüt, yaxud tək.
paar II *num indef:* **ein ~** bir neçə; **nur ein ~ Worte!** yalnız bir-iki kəlmə; **vor ein ~ Tagen** bir neçə gün bundan qabaq.
Paar *n* (2) **1.** cüt, bir cüt; qoşa; **ein ~ Schuhe** bir cüt ayaqqabı; **2.** ər-arvad; nişanlılar; ◊ **den Feind zu ~en treiben*** düşməni qaçırtmaq.
páaren I *vt* **1.** cüt-cüt birləşdirmək; **2.** cütləşdirmək (*heyvanları*); **II sich ~** cütləşmək (*heyvan*); birləşmək.
páarig *a* qoşa, cüt.
páar || mal *adv:* **ein ~** bir neçə dəfə.
Páarung *f* (10) **1.** uyuşma, birləşdirmə; **2.** cütləşdirmə; **3.** *sahm.* püskətmə; etmək; **das Buch hat mich gepackt** kitab məni çox maraqlandırırdı / tutdu; **II sich ~** (*dan.*) rədd olmaq; rədd olub getmək; **pack dich!** rədd ol, cəhənnəm ol!
Pácken *m* (7) böyük bağlama, tay.
páckend *a* çox maraqlı, cəlbedici.
Pácker *m* (6) **1.** qablaşdırıcı, mal qablaşdıran; **2.** ov iti.
Páck || esel *m* **1.** yük eşşəyi; **2.** *dan.* yük heyvanı; **~haus** *n*, **~hof** *m* anbar; **~leinen** *n* qablaşdırma gişi; **~papier** *n* qablaşdırma/sarğı kağızı; **~raum** *m* mal qablaşdırılan yer; **~tasche** *f hərb.* aşırma çanta; **~träger** *m* hambal.
Páckung *f* (10) **1.** qablaşdırma; tay bağlama; **2.** *tex.* aratəbəqə, doldurma, tıxama; **3.** *tib.* bürümə, sarıma.
Pack || wagen *m* **1.** furqon, yük arabası; **2.** *d.y.* yük vaqonu; **~werk** *n oh. pl* **1.** qab-

pánik || artig, pánisch *a* dəhşətli, tez vahiməyə düşən.
Pánne *f* (11) *av., avt.* maşının yolda xarab olması; **eine ~ haben** yolda batıb qalmaq.
pánschen I *vt* qarışdırmaq (*su ilə*); **II** *vi* şappıldatmaq (*suda*).
Pánsen *m* (7) **1.** *zool.* işgənbə; **2.** *dan.* qarın.
Pánther *m* (6) *zool.* bəbir.
Pantóffel *m* (6) ev başmağı, çəkələk, sürüdəmə; ◊ **er ist unter den ~ gekommen*, er steht unter dem ~** *dan.* o, arvaddan çox qorxur.
Pantóffel || held *m* arvaddan qorxan kişi; arvadağız; **~tierchen** *n zool.* tərlik.
pántschen bax: **panschen.**
Pánzer *m* (6) **1.** zireh; dəmir geyim; **2.** *hərb.* tank.
Pánzer || auto *n* zirehli avtomobil; **~deck** *n dəniz.* zirehli döşəmə; **~hemd** *n tar.* dəmir
Páppel *f* (11) *bot.* qovaq (*ağac*).
Pápp(en) || deckel *m* karton cild, qovluq.
Páppen || heimer *m* (6)**: ich kenne meine ~** mən öz adamlarımı tanıyıram, bilirəm hansı yuvanın quşudur; **~stiel** *m* boş şey, əhəmiyyətsiz şey; **etwas für einen ~ kaufen** nəyisə müftə almaq; **das ist doch kein ~!** *dan.* bu boş şey deyil; bu əhəmiyyətsiz şey deyil; **keinen ~ wert sein** qara qəpiyə də dəyməmək.
Pápp || karton *m* karton qutu; **~schachtel** *f* karton qutu.
pápig *a* yapışqanlı, yapışqan.
paprizíeren *vt* istiot vurmaq, istiot tökmək.
Pápst *m* (1*) papa (*katolik kilsəsinin başçısı*).
Pápsttum *n* -s, *oh. pl* papalıq, papa hakimiyyəti.
Papírus *m* -, **-ri** papirus (*bu bitkidən hazır-*

Parfüm [-fœ˜:] *n* (2), **Parfüm** *n* (2) **1.** xoş iy; **2.** ətir.
Parfümerie || **artikel** *pl* ətriyyat, ətriyyat malları.
parfümieren I *vt* ətirləmək, ətir vurmaq; **II sich ~** ətirlənmək, özünə ətir vurmaq.
parieren I *vi* sözə baxmaq, tabe olmaq; **II** *vt* **1.** dəf etmək, qaytarmaq (*zərbəni*); **2.** atı birdən saxlamaq.
Paris *n coğr.* Paris.
Pariser *m* (6), **~in** *f* (12) parisli (*kişi, qadın*).
Parität *f oh. pl* bərabərlik.
paritätisch *a* bərabər, bərabərhüquqlu.
Park *m* (1) (*həmç. pl* -s) park; *hərb.* səyyar anbar.
Párk || **anlage** *f* park, şəhər bağı.
párken *vi* dayanmaq (*avtomobil*); **nicht ~ !, ~ verboten!** dayanış yasaqdır.
Parkétt *n* (2) **1.** parket; parket döşəmə; **2.** *teat.* parter; ◊ **auf dem ~ zu Hause sein** cəmiyyət içində özünü aparmağı bacarmaq.
Parlamént *n* (2) parlament.
Parlamentär *m* (1) parlamentar, elçi.
Parlamentári || **er** *m* (6) parlament üzvü.
parodíeren *vt* parodiya yazmaq; gülməli şəkildə yamsılamaq.
Paróle *f* (11) **1.** *hərb.* şərtlə qəbul edilmiş gizli söz, parol; **2.** *siy.* şüar.
Partéi *f* (10) **1.** *siy.* partiya; **2.** tərəf (*məhkəmə, müqavilə, yarış* və s.-də); **die streitenden ~en** çəkişən tərəflər; **die ~en zu einem Vergleich bringen** tərəfləri razılığa gətirmək; **~ bekennen*** kiminsə tərəfinə keçmək; **für j-n ~ nehmen* , j-s ~ nehmen / ergreifen*** kiminsə tərəfində durmaq; **in einer Sache ~ sein*** müəyyən bir işdə tərəfgirlik etmək; **3.** sakin, kiraçı; **in diesem Haus(e) wohnen fünf ~ en** bu evdə beş ailə yaşayır.
partéi || **isch** *a* tərəfgir.
Partéilichkeit *f* (10) **1.** tərəfgirlik, üzgörənlik; **2.** partiyalılıq.
partéi || **los** *a* bitərəf, partiyasız.
Partérre ['tɛr] *n* -s, -s, **1.** birinci mərtəbə (*ev*); **2.** *tea.* parter; **3.** çiçək ləki.
Partíe *f* (11) **1.** bir partiya (*mal*); **2.** bir əl, bir oyun, bir partiya; **eine ~ Schach** bir əl şahmat; **3.** *mus.* partiya; **4.** nəyinsə bir hissəsi / parçası; **5.** ekskursiya; **eine ~ ins Grüne** şəhərkənarı gəzinti / seyr; **eine ~ machen** səyahət etmək; ekskursiyaya getmək; **6.** tay, yar (*nikahda*); **eine gute [schlechte] ~ machen** uğurlu [uğursuz] seçim etmək.
partiéll *a* **1.** ayrı, xüsusi; **2.** qismən.
Partíkel *f* (11) *qram.* hissəcik.
Partikulár || **frieden** *m* birtərəfli sülh.
Partizíp *n* -s, **-pe/-pien, Partizípium** *n* -s, **-pien/-pia** *qram.* feli sifət.
partizípieren *vi* iştirak etmək.
Pártner *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** partnyor, tərəfdaş (*kişi, qadın*); **2.** *tic.* ortaq, şərik.
Parzélle *f* (11) xırda torpaq sahəsi.
parzellíeren *vt* xırda-xırda hissələrə bölmək.
Páspel *m* (6), *f* (11) haşiyə, kant.
Pasquíll *n* (2) həcv, həcviyyə.
Paß *m* (1*) **1.** dağ keçidi; **2.** pasport; **der ~ läuft ab** pasportun vaxtı qurtarır; **3.** yorğa, yorğa yeriş; **4.** *idm.* ötürmə.
passábel *a* dözülə bilən; babat.
Passáge [-ʒə] *f* (11) **1.** keçid; **2.** üstüörtülü qalereya, pasaj.
Passagíer [-'ʒi:r] *m* (1) sərnişin; **als blinder ~ fahren*** *dan.* biletsiz getmək (*minikdə*).
Passánt *m* (8) yoldan keçən; yoldan ötən.
pássen I *vi* **1.** yaraşmaq, münasib olmaq; **2.** bədəninə görə olmaq, əyninə olmaq; **das paßt nicht hierher** bu buraya yaramır; **3.** oyundan çəkilmək (*kart oyunundan*); **4.** *idm.* ötürmək (*topu*); **II** *vimp*: **das paßt sich nicht** bu ədəbsizlikdir; bu xoşagəlməz bir haldır; **III** *vt* ölçmək, əyninə geyib ölçmək.
pássend I *a* yaraşan, uyğun gələn, münasib, layiqli; **II** *adv* lazımi kimi/necə lazımdır.
passíeren I *vi* (*s*) (*D*) başına gəlmək (*kiminsə*), üz vermək kimsə (*olay*); **II** *vt az hallarda vi* (*h, s*) **1.** keçmək, getmək, bir yerin içindən keçmək; **einen Fluß ~** çayı keçmək; **den Äquator ~** ekvatoru kəsib keçmək; **2.** *tex.* sürtmək, keçirtmək (*sürtgəcdən, tordan*).
Passíer || **schein** *m* buraxılış vərəqəsi.
Passión *f* (10) ehtiras.
passioníert *a* ehtiraslı, qızğın, həris.
passív *a* **1.** *qram.* məchul/növ; **2.** hərəkət etməyən, passiv.
Pássiv *n* (2) *qram.* felin məchul növü.

Passivität [-vi-] *f oh. pl* hərəkətsizlik, fəaliyyətsizlik.
paßlich *a* yerli, münasib, yerində, uyğun.
Páste *f* (11) pasta.
Pastéte *f* (11) paştet, ət qutabı.
Pastílle *f* (11) yastı həb.
Páte *m* (9), *f* (11) **1.** xaç atası; xaç anası; **2.** xaç oğulluğu; **3.** şef, hami.
Pátenschaft *f oh. pl* hamilik, şeflik.
patént *a dan.* çox gözəl, çox qoçaq; **ein ~ er Kerl** qoçaq.
patentíeren *vt* patent vermək; patentləmək; **~ lassen*** patent almaq.
pathétisch *a* təsirli, qızğın, həyəcanlı, ehtiraslı.
pathológisch *a* patoloji; qeyri-normal.
Páthos *n* -, *oh. pl* pafos, coşqunluq, ruh yüksəkliyi, vəcd.
Patiént *m* (8), **~in** *f* (12) həkimə gələn xəstə (*kişi, qadın*).
Patriót *m* (8), **~in** *f* (12) vətənpərvər, patriot (*kişi, qadın*).
Patriotísmus *m* -, *oh. pl* vətənpərvərlik.
Patrón *f* (1) himayəçi, **lustiger ~** *məc.* kefcil adam.
Patróne *f* (11) **1.** *hərb.* patron, güllə; **eine scharfe ~** dolu güllə; **2.** *tex.* patron, qəlib.
Patrónen || **gurt** *m hərb.* pulemyot şəridi; **~hülse** *f hərb.* patron gilizi; **~lager** *n hərb.* xəzinə, sandıq (*tüfəngdə*); **~rahmen** *m hərb.* paçkalı patron darağı; **~streifen** *m hərb.* patron darağı; **~tasche** *f* **1.** *ovç.* patrondaş (*patron qabı*); **2.** *hərb.* patron çantası; **~trommel** *f* **1.** *hərb.* silindrvari patron yatağı (*tapançada*); **2.** girdə patron qutusu.
Patsch *m* (1) sillə, şillə, şapalaq.
Pátsche *f* (11) **1.** *dan.* əl; **2.** gölməçə, nohur; **in die ~ geraten*** *məc.* işi baş tutmamaq; gülünc vəziyyətə düşmək.
pátsch || **náß** *a* iliyinə qədər islanmış.
Pátte *f* (11) qatlama, yaxa.
pátzen I *vi dan.* pis işləmək, korlamaq; **II** *vt* əzib büzüşdürmək, büküşdürmək.
Pátzen *m* (7) *dan.* ləkə.
pátzig *a* lovğa, dikbaş; təkəbbürlü, iddialı; ədəbsiz, kobud; **komm mir nicht so ~!** *dan.* özünü yığışdır!
Páuke *f* (11) **1.** *mus.* nağara; **2.** *dan.* nəsihət; **j-m eine ~ halten*** kimsə nəsihət vermək.
páuken I *vi* **1.** nağara çalmaq; **2.** *məc.* danıldatmaq; **3.** əzbərləmək; **II sich ~** *dan.* qılıncbazlıq etmək.
Páuker *m* (6) **1.** *mus.* nağaraçı, nağaraçalan; **2.** *etinas.* müəllim.
Páuper *m* (6) dilənçi, yoxsul.
Pauperísmus *m* -, *oh. pl iqt.* kütlələrin yoxsullaşması.
Páus || **back** *m* (1) koppuş uşaq; dolusifət / doluyanaq adam; **~backe** *f* doluyanaq.
páus || **backig, ~bäckig** *a* doluyanaqlı.
Pauschál || **summe** *f* ümumi məbləğ.
Päuschel *m* (6), *n* (6) *tex.* gürz, maşınçəkic.
Páuse I *f* (11) fasilə, tənəffüs; antrakt.
Páuse II *f* (11) *tex.* kalka, kalka üzərində çıxarılmış surət.
páusen I *vi* tənəffüs etmək, nəfəsini dərmək.
páusen II *vt tex.* kalka vasitəsilə surət çıxartmaq.
Páus || **leinen** *n*, **~papier** *n tex.* kalka kağızı.
Pavillon [-vi'ljɔ˜:] *m* -s, -s pavilyon.
Pazífik *m* sakit okean.
Pazifísmus *m* -, *oh. pl* pasifizm.
pazifízieren *vt* sakitləşdirmək; yatırtmaq (*üsyanı*).
Pech *n* (2) **1.** qatran; bişmiş qatran; **2.** *oh. pl məc.* uğursuzluq; **er hat ~** onunku gətirmir; ◊ **~ an den Fingern haben** əlküt olmaq; **~ an den Hosen haben** oturduğu yerə yapışıb qalmaq; **sie hängen / halten zusammen wie ~ und Schwefel** onlar həmişə bir yerdədir, onlar ayrılmazdır; **Wer ~ angreift, besudelt sich** *ata. söz.* Qatrandan yapışan qapqara olar.
Péch || **draht** *m tex.* mumlu sap, çəkmə ipi; **~hütte** *f* qatran karxanası.
péchig *a* qatranlı.
Péch || **kohle** *f* qatranlı kömür.
péch || **schwártz** *a* qapqara, kömür kimi qara, zil qara.
Péch || **siederéi** *f* bax: **Pechhütte; ~vogel** *m dan.* uğursuz adam, bəxtsiz adam, bəxti gətirməyən adam; bəxtiqara.
Pedál *n* (2) **1.** *tex.* pedal; **2.** *dan.* ayaq.
Pedánt *m* (8), **~in** *f* (12) pedant, xırdaçı, vasvası (*kişi, qadın*).
Padéll *m* -s və **-en, -e 1.** məktəb gözətçisi, məktəb qapıçısı; **2.** kiçik qulluqçu (*ali məktəbdə*).

der Hase im ~ işin əsil kökü burdadır; **wo der ~ wächst** gedər-gələməzə yollamaq.

Pféffer || büchse *f.* **~dose** *f* istiotqabı, bibərqabı; **~gurke** *f* kornişon; **~kuchen** *m* qoğal, pryanik; **~minze** *f bot.* nanə.

pféffern *vt* istiot vurmaq; istiot tökmək; istiot səpmək; **gepfefferte Preise** *məc.* baha qiymət, şişirdilmiş qiymət; **gepfefferte Worte** *məc.* tutarlı sözlər.

Pféife *f* (11) **1.** fit; fışqırıq; tütək; **2.** çubuq, qəlyan; **sich eine ~ stopfen** qəlyan doldurmaq; **3.** *tex.* şüşə borucuq; **4.** *tex.* makara, qocu (*tikiş və toxuma maşınlarında*); ◊ **nach j-s ~ tanzen** *məc.* kiminsə havasına oynamaq; **die ~ im Sack halten** dilini qarnına qoymaq; **die ~ in den Sack stecken** dilini saxlamaq; **~ schneiden, solange man im Rohr(e) sitzt** *ata. söz.* Düşən fürsət qaçırılmaz; **aus fremdem Rohr ist gut ~ schneiden** Özgə malına qızırğalanmazlar.

pféifen* *vi, vt* fit çalmaq; fitlə hava / mahnı çalmaq; ◊ **einen ~** birini gillələtmək; **ich pfeife darauf** tüpürüm ona; **die Spatzen ~ es schon von den Dächern** ~ bu haqda artıq bütün aləm danışır; **auf dem letzten Loch ~** 1) son nəfəsdə olmaq, can vermək; 2) çox ağır vəziyyətdə olmaq.

Pféifen || rohr *n* qəlyan çubuğu, çubuq.

Pféifer *m* (6) fitçalan, fit çalmağı sevən.

Pfeil *m* (1) ox.

Pféiler *m* (6) **1.** sütun; dayaq, dirək; körpü özülü; **2.** *məc.* dirək, dayaq, bünövrə.

Pfeiler || spiegel *m* **1.** aralıq ayna; **2.** bədənüma (*güzgü*).

pféil || schnell *a* ox kimi iti, çox sürətli.

Pfénnig *m* (1) pfenniq (*markın yüzdə birinə bərabər keçmiş alman pulu*); ◊ **bei / auf Heller und ~ bezahlen** qəpiyinə kimi ödəmək.

Pferch *m* (1) **1.** *k.t.* ağıl (*mal-qara üçün gecələmə yeri*); **2.** peyin.

pférchen *vt* **1.** heyvanı ağıla salmaq; **2.** *məc.* sıxmaq, qoymaq; **3.** peyinləmək.

Pferd *n* (2) **1.** at; **hartes ~** dözümlü at; **zu ~e** at belində, atlı; **2.** *idm.* tullanma eşşəyi; ◊ **sich aufs hohe ~ setzen** *məc.* burnunu yuxarı tutmaq (*lovğalanmaq*).

Pférde || bahn *f* konka (*keçmişdə vaqonları atla sürülən şəhər dəmiryolu və onun vaqonu*); **~decke** *f* çul; **~dieb** *m* at oğrusu; **~doktor** *m dan.* şarlatan; **~fleisch** *n* at əti; **~fliege** *f zool.* göyün, böyələk (*cücü*); **~geschirr** *n* qoşqu ləvazimatı, yəhərqayış; **~haar** *n* at tükü; **~händler** *m* at dəllalı; **~herde** *f* ilxı; **~hirt** *m* ilxıçı; **~knecht** *m* mehtər; **~stall** *m* tövlə; **~stärke** *f* (*PS*) *tex* at gücü; **~zucht** *f* atçılıq.

Pfiff *m* (1) **1.** fit, fışqırıq; **2.** *məc.* hiylə, kələk.

Pfífferling *m* (1) *bot.* sarı göbələk; ◊ **keinen ~ wert sein** bir qara qəpik də qiyməti olmamaq; **er kummert sich nicht einen ~ darum** bu onu heç narahat etmir.

pfíffig *a* hiyləgər, bic, kələkbaz.

Pfíffikus *m* -, **-se** hiyləgər, tülkü, fırıldaqçı.

Pfíngsten *n* -s, *oh. pl* və *pl* pfinqsten bayramı (*xristian dini bayramı*).

Pfíngst || rose *f bot.* pion.

Pfírsich *m* (1) şaftalı; hulu.

Pflánze *f* (11) bitki; ◊ **eine nette ~!** əcəb kələkbazdır.

pflánzen *vt* əkmək (*bitki*).

Pflánzen || kost *f* göyərti yeməyi; **~kunde** *f oh. pl* botanika; **~ eich** *n oh. pl*; **~welt** *f oh. pl* bitki aləmi.

Pflánzer *m* (6) plantasiyaçı, zəmindar.

Pflánz || stätte *f* şitillik.

Pflánzung *f* (10) **1.** əkmə, əkilmə (*bitki, şitil*); **2.** plantasiya.

Pfläster *n* (6) **1.** plastır, məlhəm; **2.** küçənin döşənmiş hissəsi; ◊ **aufs ~ werfen*** *məc.* küçəyə atmaq; işdən çıxartmaq; **~ treten*** veyllənmək, avara gəzmək; **3.** *dan.* yamaq.

Pflästerer *m* (6) döşəməçi (*küçə*).

pflástern *vt* **1.** nəyinsə üstünə plastır / məlhəm qoymaq; **2.** döşəmək (*küçəni*).

Pfláume *f* (11) gavalı; gavalı ağacı.

Pflége *f* (11) (*G*) qulluq etmə; baxma (*itməsə*); qeydi; **die ~ des Haares** saça qulluq; **ein Kind in ~ haben** uşağı tərbiyələndirmək.

Pflége || befohlene *m, f* (9*) qəyyumluqda olan, yetişdirmə, şagird (*kişi, qadın*); **~eltern** *pl* götürmə valideyn; **~kind** *n* götürmə uşaq, övladlıq, oğulluq, qızlıq; **~mutter** *f* analıq.

pflégen I *vt* **1.** qulluq etmək; baxmaq, qayğısına qalmaq; **2.:** **der Ruhe ~** istirahət etmək, dincini almaq; **Rat(es) ~** məsləhətləşmək; **die Wissenschaften und Künste ~** özünü elmə və incəsənətə həsr etmək; **II** *vi* (*inf + zu*); etw. **zu tun ~** bir iş görməyə adət etmək; **der Herbst pflegt regnerisch zu sein** payızda havalar adətən yağmurlu olur.

Pfléger *m* (6) **1.** tərbiyəçi; **2.** sanitar; **3.** qəyyum.

Pflégling *m* (1) yetişdirmə, şagird.

Pflicht *f* (10) vəzifə, borc; **~ und Schuldigkeit** müqəddəs vəzifə; **sich** (*D*) etw. **zur ~ machen** özünə borc bilmək.

Pflícht || arbeit *f* məcburi iş; **~beitrag** *m* zəruri haqq; **~eifer** *m* cidd-cəhd, vicdan, düzlük; **~erfüllung** *f* vəzifənin yerinə yetirilməsi; **~gefühl** *n ph. pl* vəzifə / borc hissi.

pflícht || gemäß I *a* lazımi; **II** *adv* vəzifəyə görə, vəzifə cəhətdən; **~getreu** *a* vəzifəyə sadiq.

pflícht || schuldig *adv* vəzifəyə görə; **~treu** *a* vəzifəyə sadiq; **~vergessen** *a* xain, əhdi pozan, vəzifəsini unutmuş.

Pflock *m* (1*) pay, paycıq; **er steht wie ein ~** o quruyub / donub qalıb.

pflücken *vt* **1.** dərmək, yığmaq (*meyvə, gül*); **2.** tüklərini yolmaq (*toyuğun*).

Pflug *m* (1*) kotan; xış, cüt; ◊ **die Hand an den ~ legen** işə girişmək, işdən yapışmaq.

pflügen *vt* şumlamaq; sürmək (*yeri*); ◊ **mit fremdem Kalbe ~** özgə əməyindən istifadə etmək.

Pfórte *f* (11) darvaza, alaqapı.

Pförtner *m* (6), **-in** *f* (12) qapıçı, dalandar; şveytsar (*kişi, qadın*).

Pfósten *m* (7) **1.** sütun, dirək; **2.** yan taxta (*qapı və ya pəncərə çərçivəsində*).

Pfóte *f* (11) **1.** pəncə, ayaq (*heyvanlarda*); **j-n auf die ~ klopfen** *dan. məc.* kiminsə ağzından vurmaq; **2.** *dan.* çox pis xətt.

Pfriem *m* (1), **Pfriemen** *m* (7) biz.

Pfropf *m* (1, 1*) **1.** *bot.* peyvəndlik; **2.** *tib.* tampon, pilə (*yaraya qoymaq üçün*).

pfrópfen *vt* **1.** bağlamaq, kip bağlamaq; **2.** sıxmaq; tıxamaq; **3.** *bot.* calaq / peyvənd etmək.

Pfrópfen *m* (7) **1.** tıxac, oymaq; ◊ **auf dem ~ sitzen*** *dan.* əli hər şeydən çıxmaq / üzülmək; **2.** *bot.* peyvəndlik.

Pfrópfen || zieher *m* burğu, tıxacaçan.

Pfrúnde *f* (11): **fette ~** *məc.* gəlirli yer.

Pfuhl *m* (1) gölməçə, nohur; bataqlıq.

Pfühl *m* (1), *n* (2) pərçu / tük döşək.

pfui! *int* tfu!, fu!

Pfund *n* (2) **1.** girvənkə (saydan sonra *inv*): **vier ~ Brot** dörd girvənkə çörək; **sein ~ vergraben*** *məc.* öz istedadını boğmaq; **2.** funt (*pul vahidi*).

pfúschen *vi* başdansovdu işləmək; xaltura etmək; **j-m ins Handwerk ~** başqasının işinə qarışmaq.

Pfúscher *m* (6) xalturaçı.

Pfuscherél *f* (10) xaltura (*başdansovdu iş*).

Pfütze *f* (11) gölməçə, nohur.

Phänomén *n* (1) fenomen (*hadisə, görünmə, qəribə hadisə*).

Phantasíe *f* (11) xəyal, təsəvvür.

phantasíeren *vi* **1.** özündən uydurmaq; **2.** sayıqlamaq, sərsəmləmək.

phantástisch *a* əfsanəvi, xəyali; əcaib.

Phantóm *n* (2) xəyal, kölgə, qarabasma.

Pharmazéut *m* (8) əczaçı.

Phárus *m*, -, - və **-se** mayak.

Pháse *f* (11) dövr, mərhələ.

Philharmoníe *f oh. pl* filarmoniya.

Philíster *m* (6) filister (*məhdud / meşşan xasiyyətli / ictimai görüşü olmayan adam*).

Philológ *m* (8) filoloq, dilçi, dilşünas.

Philologíe *f oh. pl* filologiya; dilçilik, dilşünaslıq.

philológisch *m* (8) filoloji.

Philosóph *m* (8) filosof.

Philosophíe *f* (11) fəlsəfə.

philosophíeren *vi* filosofluq etmək.

philosóphisch *a* fəlsəfi.

Phíole *f* (11) *kim.* kolba.

Phlégma *n* -s, *oh. pl* süstlik, keylik.

Phlegmátiker *m* (6) laqeyd, süst, key (*adam*).

phlegmátisch *a* fleqmatik, soyuqqanlı, laqeyd.

Phoném *n dilç.* fonem.

Phonétik *f* (10) *dilç.* fonetika.

phonétisch *a dilç.* fonetik.

Phóto *n* -s, -s fotoşəkil.

pléite: ~ gehen* [sein, werden] iflasa uğramaq, müflis olmaq; var-yoxdan çıxmaq, sınıq çıxmaq.
Pléite *f* (12) *tic.* müflislik, var-yoxdan çıxma, sınıq çıxma; **~ machen** müflisləşmək, var-yoxdan çıxmaq; **das ist eine schöne ~!** *məc.* uğursuzluğa bax!
Plenár || sitzung *f* geniş iclas, plenum iclası.
Pléuel || stange *f tex.* sürgü qolu.
Pleurítis *f oh. pl tib.* plevrit (*ağ ciyər pərdəsinin iltihabı*).
Plómbe *f* (11) plomb.
plombíeren *vt* **1.** plomblamaq, plomb vurmaq (*mala*); **2.** plomb qoymaq, doldurmaq (*dişi*).
Plötz *m*, **Plötze** *f* (11) *zool.* çömçə balığı.
plötzlich I *a* gözlənilməyən; qəfil; **II** *adv* qəflətən, gözlənmədən.
Plúder || hose *f* gen şalvar, çaxçur.
plump *a* pəndəm, ağır; ləng; kobud.
Plúmpsack *m dan.* yöndəmsiz adam; pəndəm adam.
plúmpsen *vi* (**s**) *dan.* şappıltı ilə düşmək (*suya*).
Plúnder *m* -s, *oh. pl* cır-cındır, cındır paltar.
Plünd(e)rer *m* (6) soyğunçu, qarətçi, talançı.
plúnderig *a* cırıq, yırtıq, soyulmuş.
plündern *vt* soymaq, qarət etmək, çalıb-çapmaq, çapıb-talamaq.
Plünderung *f* (10) soyğunçuluq, qarət, talan, çapqın.
Plúral *m*, **Pluralís** *m* -, **-le** *gram.* cəm.
Pluralität *f* (10) çoxluq.
plus *adv* üstəgəl, plyus.
Plus *n adv* **1.** *ryaz.* plyus; cəm (+) işarəsi; müsbət kəmiyyət; **2.** *məc.* mənfəət; xeyir; **bei j-m ein ~ haben** kiminsə yanında adsan çıxarmaq; **an etw. ein ~ haben** bir şeydə üstün olmaq; **3.** *tic.* artıq (*şey. pul*).
Plúsquamperfekt *n* (2), **Plusquamperfektum** *n* -s, **-ta** *gram.* pluskvamperfekt (*uzaq keçmiş zaman*).
Pneumátik 1. *f, oh. pl* pnevmatika; 2. *m* -s, -s avtomobil şini.
pneumatisch *a* pnevmatik.
Pöbel *m* -s, *oh. pl* qara camaat, avam camaat, söbelhaft *a* kobud, ədəbsiz.
pochen I *vi* **1.** döymək; **an die Tür ~** qapını döymək; **2.** döyünmək (*ürək*); **3.** (*auf A*) *məc.* lovğalanmaq, öyünmək (*nə iləsə*); **II** *vt* **Erz ~** *mad.* filizi əzmək/xırdalamaq.
Pócke *f* (11) *tib.* çiçək xəstəliyi.
Pócken || impfung *f tib.* çiçək peyvəndi; **~narbe** *f* çopurluq, çiçək yeri.
pócken || narbig, póckig *a* çopur.
Pódium *n* -s, **-di:en** taxta pillə, taxta körpü (*evin qabağında*); yüksək yer.
Pointe [poˈɛ̃:tə] *f* (11) **1.** uc; **2.** əsas məna, *məc.* duz.
Pokál *m* (1) qədəh, badə; kubok.
Pökel || fleisch *n* duzlanmış ət; **~hering** *m* quru siyənək (*balıq*).
pökeln *vt* duzlamaq, duza qoymaq.
Pol *m* (1) *coğr.* qütb; **positiver ~** *elek.* anod (*müsbət elektrod*); **negativer ~** *elek.* katod (*mənfi elektrod*).
polár *a* **1.** qütb; **2.** tamamilə zidd.
Polarität *f oh. pl fiz.* bir-birinə tam zidd olma.
Polár || kreis *m coğr.* qütb dairəsi; **~licht** *m* (*pl* **-lichter**) şimal şəfəqi; **~stern** *m astr.* qütb ulduzu.
Póle *m* (9) polyak.
Polémik *f* (10) mübahisə, qələm münaqişəsi, polemika.
Polémiker *m* (6) mübahisəçi.
Pólen *n coğr.* Polşa.
políeren *vt* pardaqlamaq, cilalamaq, hamarlamaq.
Políerer *m* (6) pardaqçı, cilalayıcı.
Politík *f oh. pl* siyasət.
Politiker *m* (6) siyasətçi, siyasi xadim.
politisch *a* siyasi.
politisieren *vt* siyasiləşdirmək.
Politúr *f* (10) **1.** politura; spirtli lak; **2.** cilalama, hamarlama; parıltı.
Polizéi *f* (10) polis, polis idarəsi.
Polizéi || amt *n*, **~behörde** *f* polis idarəsi; **~büro** *n* polis şöbəsi; **~flitzer** *m dan.* polis avtomobili.
Polizéi || präsident *m* polis rəisi/prefekti; **~spitzel** *m* çuğulçu, xəfiyyə; **~stunde** *f* ictimai müəssisələrin (*teatr, restoran* və s.) bağlanma vaxtı.
Polizíst *m* (8) polis nəfəri.
pólnisch *a* polyak.
Pólster *n* (6) yastıq, balış; mütəkkə (*divanda*).
Pólsterer *m* (6) üzçəkən (*mebelə üzçəkən usta*).

pólstern *vt* **1.** mebeli doldurmaq (*tüklə, yunla*); **2.** üz çəkmək.
Pólster || möbel *n* yumşaq mebel; **~sessel** *m*, **~stuhl** *m* kreslo, qoltuqlu kürsü.
Pólsterung *f* (10) üzçəkmə.
Pólter *m* -s, *oh. pl* hay-küy, qarışıqlıq.
Pólter || abend *m* qız məclisi; oğlan qonaqlığı; toyqabağı verilən qonaqlıq.
póltern *vi* (*h, s*), *az hallarda vt* **1.** səs-küylə diyirlənmək; taqqıldamaq, guruldamaq; **2.** gurultu qoparmaq, hay-küy salmaq; **3.** yüksək tonla danışmaq, coşmaq; **4.** səs-küylə hərəkət etmək; **5.** *tex.* döyəcləmək, müəyyən forma vermək.
Polyéder *n* (6) *riyaz.* çoxüzlü.
polygám *a* çoxarvadlı.
Polygamíe *f* (11) çoxarvadlılıq, çoxərlilik (*ibtidai cəmiyyətdə*).
Polygón *n* (2) **1.** *riyaz.* çoxbucaqlı (*fiqur*); **2.** *hərb.* poliqon (*ataş meydançası*).
polygonál *a riyaz.* çoxbucaqlı.
Polytechnikum *n* -s, **-ka** politexnik institut.
Pomáde *f* (11) pomada.
pomádig *a* **1.** *dan.* süst, key; **2.** pomada şəklində.
pomadisíeren *vt* pomadalamaq, pomada sürtmək.
Pomeránze *f* (11) narınc.
Pomp *m* -(e)s, *oh. pl* dəbdəbə, təntənə, təmtəraq, cah-calal.
pómphaft, pompös *n* dəbdəbəli, təmtəraqlı, cah-calallı.
Pön *f* (10), **Pönale** *n* -s, **-lien** *avstr.* cərimə, peña.
Pópanz *m* (1) uyuq, qorxuluq.
Pópe *m* (9) keşiş.
Pópel *m* (6) **1.** fırtıq, selik; **2.** *dan.* koppuş, pampul.
Popeline *f* poplin (*parça növü*).
populär *a* **1.** hamı üçün anlaşılan; **2.** geniş yayılmış, məşhur.
Popó *m* -s, -s *dan.* dal (*oturan yer*).
populárisieren *vt* **1.** hamının başa düşəcəyi şəkildə ifadə etmək; **2.** xalqa tanıtmaq, geniş yaymaq.
Popularität *f oh. pl* şöhrət, hami tərəfindən tanınma; **große ~ genießen*, sich einer großen ~ erfreuen** məşhurolmaq, böyük şöhrətə malik olmaq.
Póre *f* (11) məsamə, aralıq, boşluq.
pórig, porös *a* məsaməli, deşik-deşik, gözgöz.
Porosität *f oh. pl* məsamələlik.
Porrée *m* -s, -s *bot.* soğan.
Portál *n* (2) giriş yolu, alaqapı.
portatív *a* yığcam, yanda gəzdirilə bilən; daşına bilən.
Portier [pɔrˈtie:] *m* -s, -s qapıçı, şveytsar.
Portier || loge [pɔrˈtie:lo:ʒə] *f* qapıçı otağı.
Portión *f* (10) porsiya, pay, hissə.
Pórto *n* -s, -s və **-ti** poçt xərcləri.
pórto || frei *a* poçt xərcindən azad olan.
Porträt *n* (2) portret, şəkil.
Pórtugal *n coğr.* Portuqaliya.
Portugiése *m* (9) portuqaliyalı.
portugiésisch *a* portuqal.
Porzellán *n* (2) farfor, çini.
Porzellán || erde *f* kaolin.
Posamént *n* (2) bafta.
Posáune *f* (11) *mus.* **1.** arqan borusu; **2.** trombon.
posáunen *vi, vt mus.* trombonda çalmaq.
Positión *f* (10) vəziyyət, mövqe.
pósitiv *a* müsbət.
Pósitiv 1. *m* (1) *qram.* adi dərəcə; **2.** *n* (2) *fot.* pozitiv.
Posse *f* (11) **1.** fars (*yüngül komediya*), məzhəkə; **2.** acı zarafat; **~n treiben* / reißen*** gic-gic zarafat etmək.
Póssen *m* (7) pis zarafat; **j-m einen ~ spielen** kiməsə pis zarafat etmək.
póssenhaft *a* məzəli, gülməli, zarafatcıl.
Póssen || reißer *m* (6) məzhəkəçi; təlxək, oyunbaz; **~spiel** *n* komediya, məzhəkə.
póssesiv *a qram.* yiyəlik.
Póssesiv (Possesív) *n* -s, -e bax: **Póssessivpronomen.**
Póssesiv || pronómen *n*, *pl* -s və **-mina, Possesívum** *n* **-s/-va** *qram.* yiyəlik əvəzliyi.
possíerlich *a* eyləndirici, məzəli, gülməli.
Post *f* (10) **1.** poçt; poçt şöbəsi; **per ~, mit der ~** poçtla; **Briefe zur / auf die ~ tragen*** məktubları poçta aparmaq; **mit umgehender / wendender ~** qayıdan poçtla; **2.** *ich bringe gute ~* məndə yaxşı xəbər var.
Postamént *n* (2) postament, özül, əsas; heykəlin oturacağı.

Póst || amt poçtamt, poçt idarəsi, poçt şöbəsi; **~anweisung** *f* poçt ilə barat etmə (*pul göndərmə*); **~bote** *m* poçtalyon.

Pósten *m* (7) **1.** yer, mövqe, vəzifə; **immer auf seinem ~ sein** *məc.* həmişə öz yerində olmaq; **wieder auf dem ~ sein** *məc.* ayağa qalxmaq, özünə gəlmək (*xəstəlikdən sonra*); **2.** *hərb.* post, qarovul; **~ stehen*** qarovulda durmaq; **~ ausstellen** qarovul qoymaq; **3.** maddə (*mühasibatda*); **4.** *tic.* bir partiya mal; **5.** *məc.* külli miqdar.

Póst || fach *n* poçt qutusu; **~gebühr** *f* poçt rüsumu; **~geheimnis** *n oh. pl* poçt sirri.

postíeren *vt hərb.* qarovula qoymaq; yerləşdirmək (*qarovul*).

Póst || karte *f* açıqca, açaq.

póst || lagernd *adv* tələbli (*məktub, teleqram* və s.).

Póst || nachnahme *f* ödəmə tələbi; **per ~ senden*** ödəmə tələbi ilə göndərmək.

post || numerándo *adv* vaxtı qurtarandan sonra.

Póst || paket *n*, **~sendung** *f* bağlama (*poçtla göndərilən şey*).

póst || wendend *a* qayıdan poçtla.

Prag *n coğr.* Praqa.

prägen *vt* **1.** zərb etmək; kəsmək (*pul*); **Gold zu Münzen ~** qızıl pul kəsmək; **ein Wort ~** tutarlı söz demək; **sich (D)** etw. **ins Gedächtnis ~** nəyisə beyninə həkk etmək; yadda saxlamaq; **2.** aydın söyləmək (*tələffüz etmək*); **3.** ştamplamaq; **4.** *tex.* pərçimləmək.

Präger *m* (6) pulkəsən, sikkəkəsən.

prägnánt *a* dəqiq, sərrast, ifadəli.

Prägnánz *f oh. pl* dəqiqlik, sərrastlıq, ifadəlilik, tutarlılıq.

Prägung *f* (10) **1.** kəsmə; naxış basma; **2.** dongeyindirmə; görünüş, çap; **eine scharfe ~ der Begriffe** anlayışlara dəqiq dongeyindirmə; **die Demokratie schweizerischer ~** İsveçrə çaplı demokratiya.

prähistórisch *a* tarixdən qabaqkı, tarixdən əvvəlki.

práhlen *vi* (*mit D*) öyünmək, özünü tərifləmək, lovğalanmaq (*nə ilə*).

Prahleréi *f* (10) lovğalıq, gopçuluq, öyünc.

práhlerisch *a* özünü öyən, öyünən, lovğa, gopcul, öyüncək.

Práhl || hans *m* **-hansen** və **hanses, -hänse**

Pránger *m* (6): **an den ~ stellen** *məc.* rüsvay etmək; biabır etmək.

Pránke *f* (11) caynaq, pəncə.

präparíeren *vt* **1.** hazırlamaq; **2.** *anat.* preparat halına salmaq.

Präposítión *f* (10) *qram.* sözönü, önlük.

Prärie *f* (11) preriya (*Şimali Amerikada geniş çöl, düz*).

Prärogatív *n* (2), **Prärogative** [-və] *f* (11) müstəsna hüquq.

Präsens *n* **-s, -sénita** *qram.* indiki zaman.

Präsént *n* (2) bəxşiş.

präsentíeren I *vt* **1.** təklif etmək; **2.** vekseli təqdim etmək (*ödəmək üçün*); **3.: das Gewehr ~** *hərb.* əlində silahla salamlamaq; **II sich ~** özünü təqdim etmək; təqdim olunmaq.

Präsénz *f oh. pl* **1.** olma, iştirak etmə, mövcudluq; **2.** *hərb.* hərbi qulluqda olma.

präsidíeren *vi* sədrlik etmək.

Präsídium *n* **-s, -dien 1.** rəyasət heyəti; **2.** sədarət.

prásseln *vi* **1.** çartıldamaq, şaqqıldamaq; **2.** səslə yerə düşmək; guruldamaq.

prédigen *vt* **1.** vaizlik etmək, moizə oxumaq; **2.** *məc.* nəsihət vermək; ◊ **Moral ~** vəlvəzir oxumaq; **tauben Ohren ~, den Steinen ~** havayı yerə danışıb ağzını yormaq; **Einem leeren Magen ist schwer ~** Nəsihətlə qarın doymaz.

Prédiger *m* (6) vaiz, moizəçi.

Prédigt *f* (10) **1.** moizə; **2.** *məc.* nəsihət; **er hat mir eine ~ gehalten** o, mənə öyüd-nəsihət verdi.

Preis *m* (1) **1.** qiymət; **zum ~ e** (*von D*) ... qiymətə; **im ~ e** (*von D*) ... qiymətlə; **um jeden ~** *məc.* nəyin bahasına olursa olsun; **um keinen ~!** *məc.* qətiyyən!, dünyasında olmaz; **2.** mükafat; **j-m Lob und ~ singen*** kimisə çox tərifləmək.

Préis || abbau *m oh. pl* qiymətlərin aşağı düşməsi; **~angabe** *f* qiyməti göstərmə; **~ausschreiben** *n* müsabiqə; yarış; **~bestimmung** *f* qiymətlərin müəyyən / təyin edilməsi; **~bewerber** *m* müsabiqə iştirakçısı.

Préisel || beere *f bot.* mərsin; mərsinlik.

préisen* *vt* tərifləmək, mədh etmək.

Présse *f* (11) **1.** *oh. pl* mətbuat; **2.** *tex.* məngənə, qısqac; pres.
Présse || meldung *f* qəzet məlumatı.
préssen *vt* **1.** sıxmaq (*pres altında*); əzib sıxmaq; **2.** (*zu D*) nəyəsə vadar etmək; **Tränen aus den Augen ~** göz yaşları tökmək.
Préß || freiheit *f oh. pl* mətbuat azadlığı; **~gas** *n tex.* sıxılmış qaz; **~gesetz** *n* mətbuat haqqında qanun; **~kohle** *f tex.* briket (*preslənmiş kömür*); **~luft** *f tex.* sıxılmış hava.
Prestíge [-ʒe] *n* **~**, *oh. pl.* nüfuz, etibar, hörmət.
Préußе *m* (9) prussiyalı.
Préußen *n* Prussiya.
préußisch *a* pruss, prussiyalı.
príckeln *vimp.* çimdikləmək, çimdik götürmək, qıdıqlamaq.
príckelnd *a* **1.** qıdığı gələn; **2.** maraqlı.
Priem *m* (1) çeynəm tütünü.
príemen *vt* tütün çeynəmək.
Príester *m* (6) keşiş.
príma *a inv* yüksəkkeyfiyyətli, əlanövlü; **das ist ja ~!** *dan.* bu çox gözəldir.
Príma *f* **-**, **-men** orta məktəbin iki son sinifləri (*Almaniyada*); **Ober~** buraxılış sinfi; axırıncı sinif; **Unter~** axırıncıdan qabaqkı sinif.
Primáner *m* (6) orta məktəbin yuxarı sinif şagirdi (*Almaniyada*).
primär *a* əsas, başlıca.
Prímel *f* (11) *bot.* novruzgülü.
primitív *a* primitiv, ibtidai, ən sadə.
Primitívum [-vum] *n* **-s, -va** *gram.* sözün kökü; kök.
Prímus *m* **-**, **-mi** birinci/əlaçı şagird.
Prím || zahl *f riyaz.* sadə ədəd.
Prinz *m* (8) prins, şahzadə.
Prinzéß *f* **-, -zessen, Prinzéssin** *f* (10) prinses, şahzadə xanım.
Prinzip *n* (2) *həmç. pl* **i||en** prinsip.
prinzipiél *a* prinsipial, əsaslı, ən mühüm, prinsipli.
Priorität *f* (10) birincilik (*kəşf, ixtira sahəsində*); üstünlük.
Príse *f* (11) **1.** *dəniz.* priz; qənimət; **2.** bir çimdik.
Prísma *n* **-s, -men** prizma.
Prísmen || glas *n* prizmalı durbin/binokl.
Prítsche *f* (11) **1.** taxt (*kazarmada, qazamatda*); **2.** toxmaq, dəyənək.
privát *a* **1.** xüsusi; **2.** şəxsi, özəl.
Privát || angelegenheit [-ˈvaːt-] *f* şəxsi iş; **~besitz** *m*, **~eigentum** *n oh. pl* xüsusi mülkiyyət; **~mann** *m* (*pl* **~männer** və **~ leute**); **~person** *f* qeyri-rəsmi şəxs; **~wirtschaft** *f* xüsusi təsərrüfat.
Privilég [-vi-] *n* **-s, ~ ien** imtiyaz, üstünlük.
privilegiert [-vi-] *a* imtiyazlı, üstün.
pro *prp* üçün, **-da/-də, -a/-ə** (*şəkilçi kimi tərcümə olunur*); **~ Tag** bir gündə / günə; **~ Mann** adama, adambaşına; **~ memoria** yaddaş üçün.
probát *a* yoxlanılmış, sınaqdan keçmiş.
Próbe *f* (11) **1.** sınama, təcrübə etmə; **2.** nümunə; **3.** təcrübə; **4.** yoxlama; sınama, təcrübədən çıxartma; **5.** geyib baxma, əyninə ölçmə; **eine ~ bestehen*** sınaqdan çıxmaq; **auf die ~ stellen** yoxlamaq, sınaqdan keçirmək; **6.** *tea. mus.* məşq, məşq etmə; **~ halten*** məşq etmək.
próben *vt teat., mus.* məşq etmək.
próbe || weise *adv* nümunə üçün, sınaq üçün edilən.
probíeren *vt* **1.** sınamaq; yoxlamaq; təcrübə etmək, sınaqdan keçirmək; **2.** dadmaq, dadına baxmaq.
Probíer || stein *m* **1.** *tex.* probvurma daşı; **2.** *məc.* məhək daşı.
Prodekán *m* (1) dekan müavini.
Produkt *n* (2) **1.** məhsul, ərzaq; **2.** *riyaz.* vurma hasili.
Produktións || beratung *f* istehsalat müşavirəsi; **~kosten** *pl* istehsal xərcləri; **~mittel** *n* istehsal vasitəsi; **~plan** *m* istehsalat planı; **~prozeß** *n* istehsal prosesi; **~verhältnisse** *pl* istehsal münasibətləri; **~versammlung** *f* istehsalat müşavirəsi; **~zweig** *m* istehsal sahəsi.
Produktív || genossenschaft *f* istehsal cəmiyyəti.
Produktivität [-vi-] *f oh. pl* səmərəlilik, məhsuldarlıq.
Produktív || kräfte *pl* məhsuldar qüvvələr.
Produzént *m* (8) istehsalçı, istehsal edən, prodüser.
produzíeren *vt* istehsal etmək.

profaníeren *vt* korlamaq, təhrif etmək.
Profaníerung *f* (10) korlama, təhrif etmə.
Professión *f* (10) sənət, peşə.
Professioníst *m* (8) sənətkar, peşəkar.
Proféssor *m* **-s, -ssóren** professor.
Professúr *f* (10) professura (**1.** *professorluq;* **2.** *professorlar*).
Profíl *n* (2) profil, yandan görünüş.
Profít *m* (1) gəlir; qazanc, mənfəət.
Profít || gier *f oh. pl* tamahkarlıq, acgözlük.
profitíeren *vi* (*von D*) mənfəət / qazanc götürmək (*nədənsə*).
Profít || macher *m* spekulyant; **~rate** *f iqt.* gəlir norması.
Prográmm *n* (2) proqram.
programmátisch *a* proqram; proqramı şərh edən; proqram şəklində.
Progréß *m* (1) tərəqqi, irəliləmə.
Progressión *f* (10) *riyaz.* silsilə.
progressív *a* proqressiv, mütərəqqi, qabaqcıl.
Prohibition *f* qadağa, yasaq, yasaqlama.
prohibitív *a* qadağanedici, yasaqlayıcı.
Projékt *n* (2) layihə, proyekt.
Projektións || wand *f* ekran (*kino pərdəsi*).
Proklamatión *f* (10) elanetmə, bildirmə, bildiriş, elan, bəyan; təntənə ilə elan etmə.
proklamíeren *vt* (*zu D*) təntənə ilə bildirmək / elan etmək.
Prokúra *f oh. pl tic.* etibarnamə, vəkalətnamə, vəkalət.
Prokurist *m* (8) müvəkkil.
Prolét *m* (8) **Proletarier** *söz. qıs.* proletar.
Proletariát *n* **-s,** *oh. pl* proletariat.
Proletári || er *m* (6), **~in** *f* (12) proletar (*kişi, qadın*).
Proletarisíerung *f oh. pl* proletarlaşma, proletar halına düşmə.
Prolongatión *f* (10) uzatma (*vaxtı*); möhlət; *tic.* prolonqasiya (*vekselin vaxtını uzatma*).
prolongíeren *vt* başqa vaxta keçirmək; *tic.* vaxtını uzatmaq (*vekselin*); möhlət vermək.
Promenáde *f* (11) **1.** gəzinti; **2.** gəzinti yeri, bulvar.
promeníeren *vi* (*s*) gəzmək, gəzişmək.
prominént *a* görkəmli, məşhur, mühüm.
Promotión *f* (10) dissertasıya müdafiəsi; elmi dərəcənin verilməsi.
promovíeren [-viː-] **I** *vt:* **j-n ~** kimisə elmi dərəcə almağa layiq bilmək; **II** *vi* elmi dərəcə almaq.
promt I *a* hazır; dəqiq; dürüst, tez, çəld; **II** *adv* vaxtında.
Pronómen *n* (7) (*həmç. pl* **-mina**) *gram.* əvəzlik.
Propagánda *f* **-**, *oh. pl* təbliğat; **für** etw. (*A*) **~ machen / treiben*** nəyisə təbliğ etmək.
Propagandíst *m* (8) təbliğatçı.
propagíeren *vt* təbliğ etmək, təbliğat aparmaq.
Prophét *m* (8), **~ in** *f* (12) peyğəmbər, rəsul (*kişi, qadın*).
prophezéien *vt* gələcəyi xəbər vermək; peyğəmbərlik etmək.
Proportión *f* (10) uyğunluq, münasibət, əlaqə.
proportioníert *a* uyğun, müvazi, mütənasib.
Propositión *f* (10) təklif.
Prósa *f oh. pl ədəb.* nəsr.
Prosáiker *m* (6) *ədəb.* nasir.
prosáisch *a* **1.** nəsrlə yazılmış; **2.** *məc.* bayağı, cansıxıcı.
prósit!, prost! *int* nuş olsun!; **~ Neujahr!** yeni iliniz mübarək!
Prospékt [-sp-] *m* (1) **1.** mənzərə, görünüş; **2.** elan.
prosperíeren *vi* xoşbəxt yaşamaq, şən həyat keçirmək; inkişaf etmək.
Prosperität *f oh. pl* çiçəklənmə, inkişaf, tərəqqi; firavan yaşam.
Protektión *f* (11) himayə, himayəçilik.
Protést *m* (1) protest, qəti etiraz; **~ erheben* / einlegen** protest elan etmək, qəti etiraz etmək.
protestántisch *a* protestant.
prottestíeren *vi* qəti etiraz etmək.
Protokóll *n* (2) protokol; **ein ~ aufnehmen*** protokol tətbiq etmək; **zu ~ geben*** protokola salmaq.
protokollíeren *vt* protokol yazmaq, protokola qeyd etmək.
Protz *m* (8) lovğa adam.
Prótze *f* (11) *hərb.* top arabası.
prótzen *vi* (*mit D*) öyünmək, özünü tərifləmək; lovğalanmaq.
prótzig *a* lovğa, iddialı, məğrur.
Proviánt *m* (1) ərzaq, azuqə.
proviantíeren *vt* ərzaqla təmin etmək.
Provínz *f* (10) əyalət, vilayət.
provinziéll *a* əyalət (*sif.*).

Provínzler *m* (6) provinsial (*rayon adamı; avam*).
Provisión [-vi-] *f* (10) *tic.* komission pulu.
Provisor *m* **-s, -soren** əczaçı, provizor, aptek müdiri.
provisórisch I *a* müvəqqəti; **II** *adv* müəyyən vaxta qədər, hələlik.
Provokatión *f* (10) provokasiya, təhrik, fitnəkarlıq.
provokatórisch *a* fitnəkar, provokasiya məqsədilə edilən.
provozíeren *vt* provokasiya məqsədi ilə təhrik etmək (*söyq etmək, törətmək, düzəltmək*).
Prozént *n* (2) faiz.
Prozént || satz *m* faiz dərəcəsi.
Prozéß *m* (1) **1.** proses; **2.** *hüq.* çəkişmə, proses; **gegen j-n einen ~ anstrengen** kimisə məhkəməyə vermək; ◊ **mit j-m kurzen ~ machen** kimləsə tez hesablaşmaq, kiminsə cəzasını vermək.
prozessíeren *vi* (*mit D*) *hüq.* məhkəmədə çəkişmək (*kiminləsə*).
Prozessión *f* (10) təntənəli nümayiş.
prüde *a* **1.** nazlı, əzilib-büzülən; **2.** xırdaçı, vasvası.
Prüderíe *f* (11) **1.** naz-qəmzə, şivə, işvə; **2.** xırdaçılıq, vasvasılıq.
prüfen *vt* **1.** yoxlamaq, təcrübədən çıxarmaq; **2.** imtahan etmək.
Prüfer *m* (6) **1.** sınaqçı, kontrolyor (*yoxlayıcı*); **2.** imtahan edən.
Prüfling *m* (1) sınanan, yoxlanan; imtahan verən.
Prüfung *f* (10) **1.** yoxlama, sınanma; **eine ~ vornehmen*** yoxlama aparmaq; **2.** imtahan; **eine ~ ablegen** imtahan vermək; **eine ~ bestehen*, durch eine ~ kommen*** imtahandan uğurla çıxmaq.
Prüfungs || ausschuß *m* imtahan komissiyası; **~befund** *m* imtahanın (*yoxlamanın*) nəticəsi.
Prügel *m* (6) **1.** dəyənək, ağac; **2.** salban
Prünélle *f* (11) gavalı qurusu.
Prunk *m* **-(e)s,** *oh. pl* cah-calal, zinət, dəbdəbə; parlaqlıq, gözəllik.
prúnken *vi* **1.** parıldamaq; şən olmaq, dəbdəbəli olmaq; **2.** (*mit D*) fors eləmək, lovğalanmaq (*na ilə*).
prúnkend *a* çox qoşəng, cah-calallı, zinətli.
Prúnk || gemach *n* baş otaq, qabaq otaq, qonaq otağı.
prústen *vi* finxırmaq, fışqırmaq.
Pseudoným *n* (2) təxəllüs.
psýchisch *a* ruhi.
Psychológ(e) *m* (8) psixoloq.
Psychologíe *f oh. pl* psixologiya.
Pubertät *f oh. pl* cinsi yetkinlik.
Publikatión *f* (10) çap, çapetmə.
Públikum *n* **-s,** *oh. pl* camaat, xalq, tamaşaçılar.
publizíeren *vt* elan etmək (*mətbuatda*), dərc etmək.
Púdel *m* (6) pudel (*qıvrım tüklü it cinsi*); **wie ein begossener ~** islanmış cücə kimi; ◊ **das ist des ~s Kern** əsil mətləb budur, iş məhz belədir; **einen ~ machen / schießen*]** səhv etmək, səhv buraxmaq.
Púdel || mütze *f* tüklü papaq.
púdel || naß *a* iliyinə kimi islanmış.
Púder *m* (6) pudra, kirşan.
Púder || büchse *f*, **~dose** *f* kirşanqabı.
púdern I *vt* pudralamaq, pudra çəkmək, kirşanlamaq; **II sich ~** pudralanmaq, kirşanlanmaq.
Puff *m* (1, 1*) **1.** təkan; **2.** büzmə (*paltarda*); ◊ **er hat seine Puffe weg** *dan.* o, cavabını verməlidir; o, cavabdeh olmalıdır; etw. **auf ~ nehmen*** nəyisə borc almaq.
Púffer I *m* (6) *tex.* **1.** bufer; **2.** amortizator.
Púffer II *m* (6) oladya (*buğda unundan bişirilmiş kömbə*).
Puls *m* (1) nəbz; **j-m den ~ fühlen** 1) kiminsə nəbzini yoxlamaq; 2) *məc.* bir kəsdən sirr olmaq.
Puls || ader *f anat.* arteriya
pulsíeren *vi* vurmaq (*nəbz, ürək döyüntüsü haqda*); *məc.* qaynamaq, fışqırmaq
Puls || schlag *m* nəbzin vurması; **~wärmer** *m* bilək sarğısı.
Pult *n* (3) pult, papıtr, büro (*yazı masası*)
Pulver *n* (6) **1.** barıt; ◊ **sein ~ trocken halten*** *məc.* həmişə hazır olmaq, səh

~ verschossen haben *məc.* bütün vasitələri sərf edib qurtarmaq; **das ~ hat er nicht erfunden** *məc.* o, ağıldan kəmdir; **er kann kein ~ riechen*** o, qorxaqdır; **keinen Schuß~ wert sein** bir qəpiyə belə dəyməmək; **2.** toz (*dərman, qənd* və s.).
Púlver || fabrik *f* barıt fabriki; **~horn** *n harb.* barıtqabı.
pulverisíeren *vt* **1.** külə çevirmək; toza çevirmək; **2.** səpələmək.
Púlver || magazin *n* barıt anbarı; **~mühle** *f* barıt zavodu.
púlvern I *vt* döymək, əzmək, xırdalamaq (*həvəngdə*); **II** *vi* atmaq (*tapança*).
Púmpe *f* (11) nasos.
púmpen *vt* **1.** nasosla çəkmək, nasosla doldurmaq; **2.** *dan.* borc pul almaq.
Púmp || station *f* suçəkən stansiya; **~werk** *n* suçəkən mexanizm; su nasosu; suçəkən stansiya, nasoslar yerləşən stansiya.
Punkt *m* (1) **1.** nöqtə; **2.** bənd, maddə; **von ~ zu ~, ~ für ~** maddə-maddə; müfəssəl; ◊ **den ~ aufs i setzen** *məc.* bütün örtülü məsələləri aydınlaşdırmaq; **2.** *idm.* xal, say (*oyunda*); ◊ **der wunde ~** *məc.* zəif cəhət; **~ drei (Uhr)** düz (saat) üçdə; ◊ **der springende ~** işin mahiyyəti, əsas mətləb; **auf dem ~ sein / stehen*,** etw. **zu tun*** nəyisə etmək fikrində olmaq.
punktíeren *vt* qırıq-qırıq xətlə (*punktirlə*) qeyd etmək.
punktiert *a* **1.** qeyd edilmiş, nişan qoyulmuş (*punktirlə*); **2.** xal vurulmuş.
pünktlich *a* dəqiq, səliqəli.
Pünktlichkeit *f* (10) dəqiqlik, səliqəlilik, diqqətlilik.
Púnktum *n* **-s, -ta** nöqtə; **~ das ist genug!, und damit ~!** yetər!, bəsdir!, kifayətdir!
púnkt || weise *adv* maddə-maddə, *idm.* xallarla.
Pupílle *f* (11) *anat.* bəbək.
Púppe *f* (11) **1.** bəbə, kukla, gəlincik (*oyuncaq*); **2.** *zool.* pup; ◊ **bis in die ~n** həddindən artıq, aramsız; sonsuz (*olaraq*).
pur *a* təmiz, xalis, saf.
purgíeren *vt tib.* ayağı işlətmək.
purgíerend *a* işlətmə.
Púrpur *m* **-s,** *oh. pl* purpur, firfir (*tünd-qırmızı, al-qırmızı rəng*).
púrpur || rot *a* al-qırmızı, tünd-qırmızı.
Púrzel || baum *m*: **einen ~ schlagen* / schießen* / machen** mayallaq vurmaq, dombalaq aşmaq.
púrzeln *vi* (*s*) mayallaq vurmaq, dombalaq aşmaq.
Púste *f oh. pl dan.* nəfəs; **mir geht die ~ aus, mir vergeht die ~** boğuluram, nəfəsim tutulur, nəfəsim kəsilir.
pústen *vi* tövşümək, ləhləmək, fısıldamaq.
Púte *f* (11) hind toyuğu, hinduşka.
Púter *m* (6), **Púter || hahn** *m* loş, hind xoruzu.
púter || rot *a* qıpqırmızı, tünd-qırmızı.
Putsch *m* (1) üsyan, qiyam.
Putz *m* **-es,** *oh. pl* **1.** geyim, üst-baş; **2.** suvaq, mala.
pútzen *vt* **1.** təmizləmək, silmək, yığışdırmaq; **sich** (*D*) **die Nase ~** burnunu silmək; **2.** bəzəmək, geyindirmək; **3.** malalamaq, suvamaq.
Pútzer *m* (6) **1.** təmizləyən, təmizləyici, çəkməsilən; **2.** malakeş.
Pútz || frau *f* süpürgəçi (*qadın*).
pútzig *a* əyləndirici, məzəli, çox gülməli.
Pútz || macherin *f* dərzi qadın; **~waren** *pl* qalantereya, müasir şeylər, modalı şeylər.
Pyjama [pi'dʒa:ma] *n, m* **-s, -s** pijama.
pyramidál *a* piramida şəkilli, çalovvari.
Pyramíde *f* (12) *riyaz.* piramida.
pythagoréisch *a*: **der ~ e Lehrsatz** *riyaz.* Pifaqor teoremi.

Qq

Q, q *n inv alman əlifbasının on yeddinci hərfi.*
quább[e]lig *a* **1.** yumşaq, həlməşik; **2.** koppuş, yumru (*əl, yanaq*); **3.** dadsız, şit (*xörək*).
quábbeln *vi dan.* yırğalanmaq, yellənmək.
Quackeléi *f* (10) *dan.* **1.** cəfəngiyat, boşboğazlıq; **2.** deyinmə; **3.** lovğalıq, gopçuluq.
quáck[e]lig *a məc.* **1.** deyingən; **2.** qərarsız, qətiyyətsiz, tərəddüd edən (*adam*).
quáckeln *vi* **1.** *dan.* boşboğazlıq etmək, çərənləmək; **2.** qərarsızlıq göstərmək, tərəddüd etmək.
quadrátisch *a* kvadratvari.
quantitatív I *a* kəmiyyət, miqdar; **II** *adv* kəmiyyətcə, miqdarca.
Quántum *n* **-s, ~ ten** və **-ta** miqdar.
Quark *m* (1) **1.** kosmək, süzmə; **2.** palçıq; **3.** *dan.* boş söz, mənasız söz; **du verstehst den ~ davon!** sənin bundan başın çıxmaz.
quárkig *a* kəsmik.
quárren *vi* **1.** zingildəmək; **2.** mızıldamaq.
Quart I *n* (2) vərəqin dörddəbiri.
Quart II *f* (10) **1.** *mus.* kvadrat (*diatonik qammada dördüncü pillə və pilləyə uyğun fasilə*); **2.** *idm.* kvadrat (*qılıncla dəf etmə və hücum üsulu*).
Quárta *f,* **-ten** dördüncü sinif (*Almaniyada*).
quartáliter, quartáls || weise *adv* üç aydanbir, kvartaldan kvartala.
Quartáner *m* (6) gimnaziyanın dördüncü sinif şagirdi (*Almaniyada*).

Quélle *f* (11) **1.** bulaq, çeşmə; kiçik çay; **2.** *məc.* mənbə (*ədəbi, tarixi*); ◊ **wir haben das an der ~ gekauft** biz bunu ilk mənbədən almışıq.
quéllen I *vi* **(s) 1.** qaynamaq, fışqırmaq; axmaq, axıb getmək; **Tränen quollen ihr aus den Augen** o göz yaşları axıtdı; **2.** şimşək; qalxmaq (*çay* və s.); **II** *vt* islatmaq, şişirtmək (*toxum*).
quéllen || mäßig *a* (*ilk*) mənbəyinə görə; əslinəuyğun, əsil.
Quéllen || schrift *f* (*ilk*) mənbə; **~studium** *n* (*ilk*) mənbəyi öyrənmə, (*ilk*) mənbəyi tədqiq etmə.
Quendel *m* (6) *bot.* dağ nanəsi.
Quengeléi *f* (11) **1.** inilti, ah-vay, oxşama; **2.** yersiz irad tutma, bəhanə tapma.
av. yandan idarəetmə; **~straße** *f* köndələn küçə; **~strich** *m* köndələn xətt; *məc.* əngəl, maneə; **~treiber** *m* intriqaçı, fitnəçi; **~treiberèi** *f* intriqa; fitnə.
quér || über *adv* çəp, çəpinə, çəpəki.
Quétsche *f* (11) **1.** məngənə, sıxac; **2.** basqı; **3.** daşdoğrayan maşın.
quétschen *vt* **1.** əzmək, basmaq; **breit ~** yastılatmaq; **sich** (*D*) **einen Finger ~** barmağını əzmək; **2.** kontuziyalamaq, kontuziya etmək.
Quétsch || kartoffeln *pl* kartof püresi; əzmə kartof.
Quétschung *f* (11) *tib.* kontuziya; zədələmə, əzilmə.
Queue [kØ:] *n* kiy (*bilyard ağacı*).
quick *m* cəld, iti, çevik.

Rr

R, r *n inv alman əlifbasının on səkkizinci hərfi.*
Rabátt *m* (1) *tic.* güzəşt (*qiymətlərdə*).
Rabátte *f* (11) çiçək ləki.
Rábe *m* (9) *zool.* quzğun, qarğa; **gefräßig wie ein ~** qarğa kimi acgöz; **schwarz wie ein ~** qarğa kimi qara; **er stiehlt wie ein ~** o, əlinə keçəni çırpışdırır; **dich werden die ~n fressen** sən qarğayemi olacaqsan (*dar ağacından asılacaqsan*); ◊ **alt wie ein ~** çox qoca; **weißer ~** ala qarğa (*başqalarından seçilən / fərqlənən insan*).
Ráben || aas *n söyüş* cəmdək, leş, əclaf; **~mutter** *f* qəddar ana.
rábenschwárz *a* zil qara.
rabiát *a* hirsli, qəzəbli, hirslənmiş.
Ráche *f oh. pl* intiqam, qisas; **aus ~** intiqam arzusundan; **aus ~** (*für A*) qisas almaq üçün, əvəzini çıxmaq üçün; **~ üben / nehmen** (*an D*) (*kimdənsə*) intiqam almaq; **~ brüten** intiqam hissi ilə alışıb-yanmaq; seine ~ kühlen / stillen qisas alıb soyumaq; ◊ **~ ist neues Unrecht** *ata. söz.* Qisas yeni haqsızlıqdır, **~ ist süß** *ata. söz.* Qisasda şirinlik var.
rächen *vt və* **sich ~** (*an j-m*) intiqam almaq (*kimdənsə*), **ich werde mich an ihm ~** mən ondan qisas alacam.
Rächen *m* (7) **1.** ağız, cəhəng (*heyvanlarda*.) **2.** *anat.* əsnək, udlaq; **er kann den ~ nicht voll genug kriegen** *dan.* o acgözdür, doymaq bilmir; ◊ **j-m den ~ stopfen** kiminsə ağzını bulaşdırmaq; **j-m etw. aus dem ~ reißen** nəyisə kiminsə ağzından çıxarmaq; **j-m etw. in den ~ schmeißen / werfen** kiminsə ağzına bir şey atmaq (*rüşvət*), **j-n aus dem ~ des Todes reißen** kimisə ölümdən xilas etmək.
Rächer *m* (6), **~in** *f* (12) qisasçı, intiqamçı.
rächgierig, rächsüchtig *a* qisasçıl, kinli.
Rad *n* (5) **1.** təkər; **ein ~ schlagen** 1) mayallaq vurmaq, dombalaq aşmaq; 2) quyruğunu açmaq (*tovuz quşu*); **2.** velosiped, qaçayaq; **3.** *tar.* təkər (*cəza alətı: keçmişdə canini təkərə bağlayıb öldürərdilər*); **aufs ~ flechten** təkərə bağlayıb öldürmək; ◊ **bei ihm fehlt ein ~** o, ağıldan kəmdir, onun ağlı çatışmır; **das fünfte ~ am Wagen sein** bir işdə heç bir rolu olmamaq, lazımsız olmaq, ovçunun boş tulası olmaq.
Radár *m, n* -s, -s **1.** radiolokasiya; **2.** *rad.* radar.
Radáu *m,* -s, *oh. pl* qalmaqal, dava; **~ machen** səs-küy / dava-dalaş / qalmaqal salmaq.
Radáu || bruder *m* **~macher** *m* davakar, qalmaqalçı.
Ráde *f* **-, -n,** *bot.* qaramuq otu.
rádebrechen *vt* yanlış (*pozğun*) dildə danışmaq.
Ráde || hacke, ~haue *f* kərki, toxa.
rádeln *vi* (h, s) velosiped sürmək.
Rádels || führer *m* başçı; təşəbbüsçü, qızışdıran.
Räder || getriebe *n tex.* dişli çarx ötürücü, **~werk** *n* təkər ötürücü mexanizmi.
rádfahren *vi* (s) velosipeddə getmək.
Rád || fahrer *m* (6), **~in** *f* (12) velosiped sürən (*kişi, qadın*).
radiál *a* radial (*radius istiqamətində olan*).
radíeren *vt* **1.** pozmaq (*yazını*); **2.** oymaq, həkk etmək, naxış açmaq.
Radier || gummi *m* pozan.
Radíschen *n* (7) qırmızı turp.
radikál *a* radikal, əsil, əsaslı.
Rádio || anlage *f* radio qurğusu; **~ bastler** *m* radio həvəskarı.
Rád || kranz *m* təkərin çənbəri.
Rádler *m* (6), **~in** *f* (12) velosipedçi.

Raffinerie *f* (11) **1.** qənd zavodu; **2.** neft-ayırma zavodu; **3.** təmizləmə, saflaşdırma.
raffinieren *vt* təmizləmək, saflaşdırmaq.
raffiniert *a* **1.** təmizlənmiş, saflaşdırılmış; **2.** *məc.* incə, zərif; **3.** hiyləgər.
Ráff || zahn *m* köpək dişi.
rágen *vi* **1.** ucalmaq; **2.** dik durmaq.
Ráhm *m* **-(e)s,** *oh. pl* qaymaq; **den ~ von der Milch abschöpfen** südün qaymağını yığmaq; *məc.* bir şeyin ən yaxşısını [gülünü] götürmək.
Ráhmen *m* (7) **1.** çərçivə, haşiyə; **2.** *tex.* dəzgah çatısı; rama; **3.** *hərb.* nişangahın çərçivəsi (*silahda*); **4.** hədd; **im ~ der Republik** respublika daxilində.
Rain *m* (1) **1.** mərz, sərhəd; **2.** meşə kənarı; **3.** otlaq.
Rakéte *f* (11) fişəng; raket; **eine ~ abschießen** raket buraxmaq.
Rakéten || flug *m* raketin uçuşu; **~geschoß** *n* raket mərmi; **~rohr** *n* reaktiv tankvuran silah; **~stock** *m* raket pəri; **~ triebwerk** *n* raket motoru.
Rakét || träger *m* raketdaşıyıcı.
Rám || maschine *f* (11) *tex.* (*dəri təmizləyən maşın*).
Rámmer *f* (11) *tex.* **1.** karyer, **2.** toxac, döyəc.
rámmen *vt* **1.** *tex.* döyüb bərkitmək, toxaclamaq; **2.** vurub əzmək, tarana getmək.
Rámpe *f* (11) **1.** meydança; taxta körpü; **2.** *d y.* platforma; **3.** səhnə; **ran an die ~!** haydı, iş başına!
Rand *m* (4) **1.** kənar, qıraq; **2.** rant; **3.** haşiyə; ◊ **die Kinder sind außer ~ und Band** uşaqlar ərköyündür / istədiklərini edirlər.
Ránd || bemerkung *f* dəftər kənarında qeyd; **~staaten** *pl* qonşu dövlətlər; ətraf dövlətlər.
Rang *m* (1˚) **1.** rütbə; dərəcə; **ersten ~es** son dərəcə əhəmiyyətli; **einen ~ bekleiden** [bütün fəaliyyəti boyu] bir dərəcəli vəzifə tutmaq; **j-m den ~ ablaufen** [abrunen] kimisə vəzifə pillələrində qabaqlamaq; **j-m den ~ streitig machen** kimisə vəzifə pillələrində qabaqlamaq; **~ordnung** *f* [rütbə] iyerarxiya; **~stufe** *f* rütbə pilləsi.
Ränke *pl* intriqa, fitnə-fəsad; **~ schmieden** fitnə-fəsad törətmək.
ránken I *vi* (*h, s*) sarmaşmaq (*bitki*); ilişib qalmaq; **II sich ~** sarılmaq, burulmaq, sarmaşmaq.
Ranúnkel *f* (11) *bot.* qaymaqçiçəyi.
Ránzen *m* (7) çanta, arxa çantası.
ránzig *a* qaxsımış.
rapid *a* cəld.
Ráppe *m* (9) **1.** quzğun (*quş*); **2.** qara at; ◊ **auf Schusters ~n** piyada, ayaqla.
Ráppel *m* -s, *oh. pl* dəlilik, ağılsızlıq; **er hat einen ~** onun ağlı başında deyil.
rar *a* aztapılan, nadir; **sich sehr ~ machen** harayasa hərdənbir gəlmək.
Rarität *f* (10) nadir hadisə; az tapılan şey.
rasch *a* **1.** tez, cəld, sürətli; **2.** hirsli, tündxasiyyət, tez hirslənən.
ráscheln *vi* xışıldamaq.
rásen *vi* **1.** (h) qəzəblənmək; özündən çıxmaq, coşmaq; **2.** (*h, s*) çox tez getmək; **von dannen ~** sürətlə getmək (*miniklə*), sürətlə qaçmaq.
Rásen I *m* (7) **1.** çim, çəmən (*təmizlənmiş ərazini örtülmüş üst hissəsi*); **2.** qazon (*parklarda, bağlarda qısa qayçılanmış yaşıl ot*).
Rásen II *n* -s, *oh. pl* qəzəb, hiddət; azğınlıq.
rásend *a* hirsli, qəzəbli, sərt.
Rásen || plátz *m* çəmənlik.
rasíeren I *vt* üzü qırxmaq; **II sich ~** qırxınmaq, üzünü qırxmaq.
Rasíer || messer *n* ülgüc.
rásig *a* otla örtülmüş, çimli, çəmbüzlü.
räsonieren *vi* **1.** düşünmək, fikirləşmək, mühakimə yürütmək, **2.** ucadan (*aciqlt-acıqlı*) danışmaq, söyüş söymək; söyüşmək.
Ráspel *f* (11) *tex.* **1.** kələfçan (*alət*); **2.** torpü.
Rásse *f* (11) **1.** irq, **2.** cins, nəsil.
rásseln *vi* xırıldamaq, taqqıldamaq, taqqıltı çıxarmaq (*qapılar*).
rassig *a* [qadın] cazibədar, cəlbedici.
Rásse || hund *m* cins it.
Rást *f* (10) [iş günündə] fasilə, istirahət; **~ machen** istirahət etmək.
rásten *vi* istirahət etmək.

rástlos I *a* yorulmaz, yorulmaq bilməyən; **II** *adv* istirahətsiz.

Rat I *m* (1˚) şura.

Rat II *m* -s, **-schläge 1.** məsləhət, göstəriş; *j-n* **zu ~e ziehen** kimləsə məsləhətləşmək; *j-m* **mit ~ und Tat zur Seite stehen / an die Hand gehen** kiməsə məsləhət və əməllə kömək etmək; **Guter ~ kommt über Nacht** *ata. söz.* ≡ Axşamın xeyrindən sabahın şəri yaxşıdır; **Kommt Zeit, kommt ~** Yaşayarıq, görərik; **2.** *m* -s, *oh. pl* müşavirə; məsləhətləşmə, müzakirə; **Rat halten** məşvərət etmək; məsləhətləşmək; **3.** *m* (1˚) məsləhətçi, məşvərətçi, müşavir; **4.** sovet; **~ der Stadt** şəhər soveti.

Ráte *f* (11) **1.** *iqt.* norma; **~ des Mehrwerts** izafi dəyər norması; **2.** *tic.* hissə, pay; hissə-hissə ödəmə; **in ~n zahlen** hissə-hissə ödəmək.

ráten *vi* və *vt* **1.** məsləhət görmək; **sich** (*D*) **nicht zu ~ wissen** əlacsız qalmaq; **er weiß sich nicht ~** o bilmir, necə etsin; **2.** duymaq, təxmin etmək; tapmaq (*tapmacanı*).

Ráten || zahlung *f* hissə-hissə ödəmə, möhlətlə ödəmə.

Rárgeber *m* (6) məsləhətçi, məşvərətçi.

Rát || haus *n* bələdiyyə; bələdiyyə binası.

Ratión *f* (10) **1.** pay, ərzaq payı; **2.** *hərb.* rasion, pay (*müayyən müddət üçün verilən yemək*).

rationéll *a* səmərəli; məqsədəuyğun, əlverişli.

rátlos *a* çarəsiz.

rátsam *a* ağıllı, tədbirli; məqsədəuyğun, əlverişli, istənilən.

Rátschlag *m* məsləhət.

Rátsel *n* (6) tapmaca; **~ lösen** tapmacanı açmaq; **vor ~n stehen** çətinliklə üzləşmək, çıxılmaz vəziyyətə düşmək.

rätselhaft *a* anlaşılmaz, müəmmalı.

Ratte *f* (11) *zool.* siçovul.

rätseln *vi* **1.** gurultamaq; **2.** *dilçil.* dilbəyan qoymamaq.

Raub *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** soyğunçuluq; qarət, oğurluq; **2.** tapma, əldə etmə; qənimət; **Tiere auf ~ ausgehen** yırtıcı heyvanlar ov axtarmaq; **3.** *fig.* qurban; **~ der Flammen** ev yanğınının qurbanı olma.

Ráub || bau *m oh. pl* vəhşicəsinə / plansız istehsal.

ráuben I *vt* soymaq; qarət etmək; oğurlamaq; *j-m* **das Leben ~** kimisə öldürmək; *j-m* **seine letzte Hoffnung ~** kiminsə son ümidini kəsmək /əlindən almaq; **II** *vi* quldurluq / soyğunçuluq etmək; *j-m* (*D*) **die Freiheit ~** *məc.* kimisə azadlıqdan məhrum etmək.

Räuber *m* (6) quldur, qaçaq, soyğunçu.

räuberisch *a* quldurcasına, soyğunçu, vəhşicəsinə.

Ráub || gier *f* acgözlük, tamahkarlıq, hərislik.

ráub || gierig *a* yırtıcı, vəhşi; *məc.* tamahkar, acgöz.

Ráub || krieg *m* işğalçılıq müharibəsi; **~mord** *m* qarət məqsədi ilə öldürmə (*öldürülmə*); **~tier** *n* yırtıcı heyvan; **~vogel** *m* alıcı / yırtıcı quş; **~zug** *m* quldur basqını.

Rauch *m* -(e)s, *oh. pl* tüstü; **in ~ und Flammen aufgehen** yanmaq; yandırılmaq; **nach ~ schmecken** tüstü iyi vermək; **in den ~ hängen** hisə vermək (*balığı* və s.).

Ráuch || abzug *m* buxarı; **~bildung** *f* tüstünün əmələ gəlməsi.

räuchen I *vt* çəkmək (*papiros*); **eine [aus einer Pfeife] ~** qəlyan çəkmək; **II** *vi* tüstüləmək, his eləmək.

Räucher *m* (6) papiros çəkən; **für ~** papiros çəkənlər üçün (*yazı*).

Räucher || fisch *m* hisdə qurudulmuş balıq.

räuchern *vt* **1.** his eləmək; tüstü vermək; **2.** hisdə qurutmaq.

Räucherung *f* (10) tüstüləmə; hisə vermə.

Räucher || ware *f* hisdə qurudulmuş məmulat.

Ráuch || fa[illegible]

Ráude *f* (11) *tib.* keçəllik; qoturluq, qotur dəmrov.

Ráuf || bold *m* (1) dayaxar, dalaşqan.

Ráufe *f* (11) yem qutusu, axur.

ráufen I *vt* **1.** dartmaq, yolmaq; **2.: Flachs ~** kətan didmək; **II sich** dalaşmaq, qarpışmaq; vuruşmaq; saçyoldusuna çıxmaq.

Ráuferéi *f* (10) vuruş, savaş.

rauh *a* **1.** kələ-kötür, nahamar; **2.** xırıltılı, tutqun (*səs*); **3.** *məc.* kobud, qaba, sərt, cod; **4.** *tex.* xam, işlənməmiş.

Ráuhéit *f* (10) **1.** kələ-kötürlük, nahamarlıq; 2. tutqunluq, batıqlıq (*səsdə*); **3.** *məc.* kobudluq, sərtlik, kəskinlik.

Ráuhreif *m* qırov.

Raum *m* (1) **1.** məkan, fəza, boşluq; sahə; **luftleerer ~** *fiz.* havasız fəza; **der leere ~** boş fəza; **2.** otaq; yer; ev; **einer Hoffnung ~ geben** ümid bəsləmək.

räumen *vt* **1.** təmizləmək; **2.** boşaltmaq (*otağı*); **aus dem Wege ~** aradan qaldırmaq, kənar etmək; **das Feld ~** çıxıb getmək, tərk etmək.

Ráum || flieger *m* kosmonavt.

Ráum || flug *m* kosmik uçuş.

Ráumflug || apparat *m* kosmik gəmi.

räumig *a* geniş, bol, gen.

Ráum || inhalt *m riyaz.* həcm; tutum.

räumlich I *a* məkani, həcmi; **II** *adv* məkanca.

Rämlichkeit *f* (10) **1.** bina, mənzil; **2.** həcm; tutum.

Ráum || mangel *m oh. pl* yer azlığı, yer çatışmazlığı; **~navigztion** *f* kosmik gəmilərin seyri, kosmik naviqasiya; **~schiff** *n* kosmik gəmi.

Räumung *f* (10) təmizlə(n)mə; qaydaya salma; yığışdır(ıl)ma; *hərb.* köçürülmə.

räunen *vt* **1.** pıçıldamaq, pıç-pıç danışmaq; 2. guruldamaq, uğuldamaq.

Ráupe *f* (11) **1.** tırtıl; kəpənək qurdu; **2.** *tex.*

räuspern (sich) boğazını / içini arıtmaq.

Räute *f* (11) **1.** *riyaz.* romb; **2.** qırmızı kərpic nişanları (*qumar kağızında*), kərpicnişanlı qumar kağızları; **3.** *tex.* açar dəstəsi.

Rayon [rɛ'jɔ̃:] *m* -s, -s rayon.

Rázzia *f* -s və **-zien** dövrələmə, tuthatut; basqın.

reagíeren *vi* reaksiya vermək; cavab vermək (*təsirə*), təsirlənmək.

Reaktión *f* (10) **1.** *kim.* və *həmç. məc.* reaksiya; **2.** irtica.

reaktionär *a* mürtəce, irticaçı.

reál *a* **1.** həqiqi, real; **2.** qərəzsiz, işə aid.

reálisieren *vt* reallaşdırmaq; həyata keçirmək, yerinə yetirmək.

Reálien *pl* reallıqlar, faktlar, gerçək məlumatlar.

realístisch *a* realistik, gerçəksəl.

Realität *f,* (10) reallıq; həqiqət.

Rebe *f* (11) üzüm tənəyi.

Rebéll *m* (8) qiyamçı.

rebellieren *vi* qiyam qaldırmaq, ixtişaş salmaq, coşmaq.

Rebellión *f* (10) qiyam.

Réb || huhn *n zool.* kəklik; **~stock** *m* meynə çubuğu.

réchen *vt* cəngələmək, dırmıqlamaq.

Réchen *m* **1.** *k.t.* dırmıq, cəng; **2.** *tex.* şadara, tor.

Réchen || aufgabe *f* hesab tapşırığı (*məsələ*); **~kunst** *f* hesab, arifmetika; **~maschine** *f* arifmometr.

Réchenschaft *f oh. pl* hesabat; məsuliyyət, cavabdehlik; **zur ~ ziehen** kimisə məsuliyyətə cəlb etmək; **~ablegen** (*über A*) hesabat vermək (*nə haqdasa*).

Réchen || schieber *m* (10) *riyaz.* hesab xətkeşi; **~stunde** *f* hesab dərsi.

réchnen I *vt* **1.** həll etmək; **2.** saymaq, hesablamaq; **II** *vi* (*auf A*) **1.** ümid olmaq; [illegible] (*Rəqəmə yazıla*); **hili rechnen** [illegible] **2.** (*mit D*) hesablaşmaq (*nə ilə*); **mit sinnen ~** [illegible] **~ontifikr ilə hesablaşmaq.**

Réchnen *n* -s, *oh. pl* həsib; hesablama, hesab-kitab.

Réchner *m* (6) **1.** kalkulyator; kalkulyasiya müəssisəsinin; **2.** riyaziyyatçı.

réchnerisch *a* və *adv* riyazi; hesabatla.

Réchnung *f* (10) (*über A*) hesablama, sayma; haqq-hesab çəkmə; hesab; **auf ~ von ...** *tic.* nəyinsə hesabına; **einer Sache ~ tragen** vəziyyəti / şəraiti nəzərə almaq;

j-s **Wünschen ~ tragen** kiminsə arzusunu yerinə yetirmək; etw. **außer ~ lassen** nəyəsə ümid etməmək, hesabdan kənar qoymaq; *j-m* **einen Strich durch die ~ machen** kiminsə planını pozmaq; **auf seine ~ kommen** məqsədinə nail olmaq; **die ~ ohne den Wirt machen** sahibindən xəbərsiz haqq-hesab çəkmək, əsl şəraiti nəzərə almayaraq hərəkət etmək.

Réchnungs || abschluß *m* yekun haqq-hesab; **~art** *f* hesablama üsulu; **~ausgleich** *m* saldo; **~beleg** *m* qəbz, təsdiqləyici sənəd; **~führer** *m* hesabdar; **~wesen** *n oh. pl* hesabdarlıq.

recht I *a* **1.** sağ (*tərəf*); **~er Hand** sağ əllə; **2.** həqiqi, düzgün; **der ~e Weg** düz yol; **3.** *riyaz.* düz; **ein ~er Winkel** düz bucaq; **II** *adv* **1.** lap çox, olduqca; **2.** düzgün, doğru; **er hat ~** o haqlıdır; **~ behalten** düz görünmək; **erst ~** çoxdan, bayaqdan; **gerade ~, zur ~en Zeit** vaxtında; **~ so!** yaxşı!, düzdür!; **mir ist es ~** mən razıyam; mənə haqq olur; **dir kann man es nicht ~ machen** səni salmaq olmur; **ich muß dir ~ geben** sənlə razılaşmalıyam.

Recht *n* (2) hüquq; **die ~e studieren** hüquq elmlərini öyrənmək; **mit ~** insafla, ədalətlə; **von ~s wegen** qanuna görə; **zu ~ bestehen** qanuni olmaq; **das ist ~ens** buna yol verilə bilər (qanun yol verir).

Réchte 1. *f* (11) sağ əl; **zur ~en** sağ tərəfə, sağa; **2.** *m, f* (9*) yararlı, lazımi (*adam, şey*); **das ~ treffen** hədəfə dəymək; **nach dem ~n sehen** qayda-qanuna nəzarət etmək.

Réchteck *n riyaz.* düzbucaqlı, dördbucaq.

réchtfertigen I *vt* təmizə çıxartmaq, doğrultmaq, haqq qazandırmaq; **II sich ~** təmizə çıxmaq, bəraət qazanmaq.

Réchtfertigung *f* (10) bəraət / haqq qazandırma, haqlı çıxartma, bəraət.

récht || gläubig *a din.* mömin, dindar; **~haberisch** *a* güzəştə getməyən, inadlı.

réchtlich *a* qanuni, hüquqi.

réchtliebend *a* düzdanışan, haqsevər.

réchtlos *a* hüquqsuz, ixtiyarsız.

réchtmäßig *a* qanuni.

rechts *adv* sağ tərəf; sağ tərəfə; **von ~** sağdan, sağ tərəfdən, sağ yandan; **nach ~** sağa, sağ tərəfə.

Réchts || anwalt *m,* **~beistand** *m* vəkil.

réchtschaffen I *a* namuslu, düz; **II** *adv* lazımınca, möhkəm.

Récht || schreibung *f* yazı qaydaları, orfoqrafiya.

réchts || gültig réchts || kräftig *a* qanuni, qanuni qüvvəyə malik.

Réchts || gültigkeit *f* qanunilik; **~kunde** *f oh. pl* hüquqşünaslıq; hüquq elmləri.

réchts || kundig *a* qanunu bilən, qanundan başı çıxan.

Réchts || pflege *f oh. pl* **1.** ədalət, ədalət məhkəməsi; **2.** mühakimə üsulu.

réchts || seitig *a* sağdakı.

Réchts || spruch *m* məhkəmə hökmü, hökm, qərar.

Réchts || streit *m* çəkişmə, mübahisə (*məhkəmədə*).

Réchst || verfahren *n* mühakimə üsulu.

réchtswidrig *a* qanunazidd, qeyri-qanuni.

Rechts || wissenschaft *f* hüquq elmləri, hüquqşünaslıq.

réchtwink(e)lig *a riyaz.* düzbucaqlı.

récht || zeltig *a* vaxtında, vaxtında olan.

Reck *n* (2) *idm.* turnik.

Recke *m* (9) pəhləvan; nəhəng adam.

récken I *vt* dartmaq, çəkib uzatmaq; **II sich ~** gərnəşmək; uzanmaq, genəlmək, uzadılmaq; ◊ **sich ~ und strecken** gərnəşmək.

réckenhaft *a* güclü, qüvvətli, qüdrətli.

Redaktión *f* (10) **1.** redaksiya; **2.** redaktə etmə.

Réde *f* (11) nitq; danışıq; cavab, hesabat; ◊ *j-n* (*A*) **zur ~ stellen** kimdənsə hesabat istəmək; **~ und Antwort stehen** cavabdeh olmaq; **das ist nicht der ~ wert** bu haqda heç danışmağa dəyməz; **der langen ~ kurzer Sinn** qısa desək, bir sözlə.

réde || gewandt *a* natiq, gözəl danışan.

Réde || gewandtheit *f* natiqlik istedadı; danışmaq qabiliyyəti; **~kunst** *f oh. pl* natiqlik məharəti, gözəl danışma qabiliyyəti.

réden *vt, vi* (*über A, von D*) danışmaq, (*kim / nə haqdasa*) söyləmək; **wir haben über dich / von dir geredet** biz səndən danışırdıq; ◊ **er läßt mit sich ~** o sözqanandır, üzüyoladır, o, yola gələndir.

Rédens || art *f* **1.** ifadə; **2.** *pl* boş, mənasız söz; **eine sprichwörtliche ~** atalar sözü; zərbi-məsəl.

Réde || teil *m qram.* nitq hissəsi; **~weise** *f oh. pl* danışıq tərzi; **~wendung** *f* ifadə.

redigíeren *vt* redaktə etmək.

rédlich *a* vicdanlı, namuslu.

Rédner *m* (6) natiq.

Rédner || bühne *f* tribuna, kürsü; **~gabe** *f* natiqlik istedadı, gözəl danışma qabiliyyəti.

rédnerisch *a* natiqsayağı.

rédselig *a* danışqan, söhbətcil.

Reduktíon *f* (10) **1.** aşağı salma, endirmə; **2.** *riyaz.* ixtisar; **3.** *tib.* yerinə salma (*çıxıq və s.*); **4.** *kim.* reduksiya.

reduzíeren *vt* **1.** kiçiltmək, azaltmaq; ixtisar etmək (*həmç. riyaziyyatda*); məhdudlaşdırmaq; **2.** *kim.* reduksiya etmək.

Réede *f* (11) reyd (*sahil yaxınlığında gəmilərin dayanması üçün külək tutmayan yer*).

Réeder *m* (6) gəmi sahibi.

Reederéi *f* (10) gəmiçilik şirkəti.

reéll *a* **1.** real, həqiqi, əsil; **2.** düz, etibarlı, mötəbər.

Referénz *f* (10) rəy, tövsiyə.

referieren *vt* məruzə etmək.

Reff *n* (2) rif (*gəmi yelkənində ip keçirilən halqa, ilmək*).

reflektíeren I *vt fiz.* əks etdirmək; **II** *vi* **1.** (*auf A*) tələb etmək, ümid etmək; (*nəyəsə*); **2.** (*über A*) fikirləşmək.

Reflex || bewegung *f* əksetmə; qeyri-şüuri hərəkət; **bedingter ~** şərti refleks.

reflexív *a qram.* qayıdış.

Reflexívpronomen *n qram.* qayıdış əvəzliyi.

Refórm *f* (10) islahat.

reformíern *vt* islah etmək, (*islahat yolu ilə*) dəyişdirmək.

Reformer *m* (6) islahatçı.

Refrain [rəf'rɛ:] *m* **-s, -s** nəqərat.

Regál *n* (2) **1.** rəf, tərək, tərəcə; **2.** *mətb.* real; **3.** *mus.* kiçik arqan.

Regátta *f,* **-tten** *idm.* qaçış yarışı, qaçışma.

rége *a* canlı; fəal; **~s Treiben** canlı gediş-gəliş, hərəkət (*küçədə və evdə*); **~s Leben** canlanma.

Régel *f* (11) qayda; **in der ~** adətən, adəti üzrə, bir qayda olaraq.

régel || los *a* qaydasız, səliqəsiz.

régel || mäßig *a* nizamlı, düzgün; müntəzəm.

régeln *vt* qaydaya / nizama salmaq.

régel || recht *a* düzgün, doğru; *məc.* həqiqi, əsil.

Rég(e)lung *f* (10) qaydaya / nizama salma; tənzimləmə.

régen I *vt* hərəkətə gətirmək, hərəkət etdirmək; tərpətmək; **II sich ~** tərpənmək, hərəkət etmək; **er regt sich tüchtig** o çox çalışqandır.

Régen *m* (7) yağış; **strömender ~** leysan; ◊ **vom [aus dem] ~ in die Traufe geraten** yağışdan çıxıb yağmura düşmək.

Régen || bogen *m* göy qurşağı; **~dach** *n* talvar, çardaq; **~guß** *m* leysan.

régen || dicht *a* sukeçirməz, suburaxmaz.

regen || los *a* yağışsız.

Régen || mantel *m* su keçirməyən plaş; **~messer** *m fiz.* yağışölçən (*cihaz*); **~schauer** *m* leysan; **~schirm** çətir, zontik.

Regentschaft *f* (10) hökumət naibliyi.

Régen || wetter *n* yağışlı hava; **~wurm** *m* soğulcan; **~zeit** *f* **1.** ilin yağışlı vaxtı; **2.** yağışlı hava.

Regíe [-'ʒi:] *f* (11) **1.** rejissorluq; rejissor tərtibatı; **2.** dövlət inhisarı.

regíeren I *vt* ağalıq etmək; idarə etmək; rəhbərlik etmək, yönəltmək; **II** *vi* **1.** padşahlıq etmək; **2.** *qram.* tələb etmək (*hali*); *von* **regiert den Dativ** *von* önlüyü Dativ halını tələb edir.

Regíerung *f* (10) **1.** hökumət; **2.** hökmranlıq, ağalıq.

regíerungs || los *a* hakimiyyətsiz; anarxiyalı.

Regime [-'ʒi:m] *n* **-s, -s** *və* **-**[-'ʒi:mə] **1.** rejim (*dövlət quruluşu*); **2.** həyat tərzi.

RegiménT 1. *n* (2) idarə, idarəetmə; **2.** *n* (5) *hərb.* alay, polk; ◊ **das ~ haben / führen** idarə etmək, rəhbərlik etmək; əmr vermək.

Regiménts || führer *m həpb.* polk komandiri.

Región *f* (10) **1.** sahə; **2.** rayon, vilayət; **3.** *geol.* yarus.

Regisseur [reʒi'sØ:r] *m* (1) rejissor.

Regíster *n* (6) **1.** siyahı; reyestr; *j-n* **ins schwarze ~ bringen** kimisə ləkələmək, qara siyahıya salmaq; **2.** mündəricat; **3.** *mus.* registr; **4.** *mətb.* tuşlaşdırma; **5.** *tex.* qapaq (*sobada*).

registrieren *vt* qeyd etmək, qeydə qalmaq, qeydiyyata götürmək.

rég || los *adv* hərəkətsiz.

régnen *vimp:* **es regnet (stark)** (bərk) yağış yağır.
régnerisch *a* yağışlı.
regressiv *a* geri; geridəqalmış **~e Methode** analitik üsul.
régsam *a* fəal, bacarıqlı; hərəkətli.
regulär *a* müntəzəm; *hərb.* nizami.
regulieren *vt* qaydaya salmaq, nizama salmaq; tənzimləmək; yoxlamaq, yoxlayıb düzəltmək (*saatı*).
Régung *f* (10) ruh yüksəkliyi, coşqunluq; **einer ~ des Herzens folgend** ürəyin sözünə qulaq asaraq.
régungslos *a* hərəkətsiz.
Reh *n* (2) *zool.* dağ keçisi; cüyür.
Réh || bock *m zool.* erkək cüyür, təkə; **~kalb** *n* cavan cüyür; **~keule** *f* qurudulmuş cüyür budu.
Réibe *f* (11), **Réib || eisen** *n* sürtgəc.
réiben I *vt* **1.** sürtmək; ovuşdurmaq; **2.** *tib.* sürtüb yedirtmək; *j-m etw.* **unter die Nase** ~ kimənsə nəyisə açıq-aydın bildirmək; **II sich** ~ silmək (əl-üzünü, bədənini); ◊ **sich an** *j-n* ~ *məc.* **1)** birisinə sataşmaq, təhqir etmək; **2)** birisinin yanında vurnuxmaq, fırlanmaq.
Réibung *f* (10) *tex.* sürtünmə.
réibungs || los *a* **1.** *tex.* sürtülməmiş; **2.** maneəsiz, əngəlsiz, sərbəst.
reich *a* (*an D*) dövlətli, varlı, zəngin; bol (*nə ilə*); **in ~ em Maße** çoxlu, böyük miqdarda.
Reich *n* (2) dövlət; imperiya, səltənət.
Réiche *m, f* (9*) dövlətli, varlı, zəngin (*kişi, qadın*).
réichen I *vt* vermək, uzatmaq; **die Hand ~** əl vermək; **er kann ihm nicht das Wasser ~** o onun ayağının tozu da olmaz; **II** *vi* kifayət etmək, çatmaq; **dieses Geld wird ~** bu pul çatar; **er reicht mir bis an die Schulter** o mənim çiynimdəndir; **soweit der Blick / das Auge reicht** göz işlədikcə.
réich || haltig *a* məzmunlu; zəngin, bol.
réichlich I *a* bol, çoxlu; lazımi qədər; **II** *adv* həddindən artıq, çox, artıqlaması ilə.
Réichtum *m* (4) sərvət, zənginlik; bolluq.
Réichweite *f oh. pl* **1.** əlçatar, əldə edilən məsafə; **2.** *hərb.* uzaqvurma qabiliyyəti; **3.** *rad.* veriliş məsafəsi.
reif *a* yetişmiş, dəymiş.
Reif I *m* (1) **1.** çənbər, qurşaq; **2.** halqa.
Reif II *m* -(e)s, *oh.* qırov.
Réife *f oh. pl* yetişmə, dəymə; **zur ~ kommen / gelangen** yetişmək; dəymək; aydınlaşmaq; **zur ~ bringen** yetişdirmək.
Réife || grad *f oh. pl* yetişmə dərəcəsi.
réifen I *vi* (h, s) yetişmək, dəymək.
réifen II *vt* çənbər taxmaq (*çəlləyə* və s.).
réifen III *vimp:* **es hat gereift** qırov düşüb.
Réifen I *m* (7) **1.** çənbər, qurşaq; **2.** *tex.* bandaj; şin (*təkər qurşağı*).
Reifen II *n* -s, *oh. pl* yetişmə, dəymə (*meyvə*).
Réife || prüfung *f* buraxılış imtahanı; **~zeugnis** *n* kamal attestatı.
réiflich *a* yetişmiş, dəymiş; *məc.* əsaslı; **nach ~er Überlegung / Erwägung** çox fikirləşdikdən / ölçüb-biçdikdən, götür-qoydan sonra.
Réifling *m* (1) **1.** *bot.* zoğ; **2.** abituriyent.
Réigen *m* (7) xor dəstəsi; yallı.
Réigen || tanz *m* xorla oynama, yallı.
Réihe *f* (11) **1.** sıra, cərgə, növbə; **außer der ~** növbəsiz; **der ~ nach** növbə ilə; **die ~ ist an dir / du bist an der ~** növbə sənindir; **die ~en geschlossen halten** sıraları sıxlaşdırmaq; ◊ **in Reih und Glied** çiyin-çiyinə; əlbir; **eine ~ eröffnen** birinci olmaq (*növbədə*); **eine ~ schließen** axırıncı olmaq (*növbədə*); **aus der ~ tanzen** 1) qaydanı pozmaq; 2) təklikdə hərəkət etmək; **mit** *j-m* **noch nicht in der ~** sein hələ də kimləsə razılığa gəlməmək; **2.** *riyaz.* silsilə.
réihen I *vt* düzmək; sıraya düzmək; **II sich ~ 1.** sıraya düzülmək; **2.: sich an** etw. (*A*) ~ bir-birinin ardınca izləmək.
Réihen || folge *f* ardıcıllıq; məntiqlik; **~saat** *f k.t.* cərgəli əkin; **~schaltung** *f elek.* ardıcıl birləşdirmə.
réihen || weise *adv.* cərgə-cərgə.
Réiher *m* (6) *zool.* vağ (*quş*).
Reim *m* (1) qafiyə.
réimen I *vt* qafiyələndirmək, qafiyəyə salmaq; **II sich ~ 1.** qafiyələşmək; **2.** *məc.* uyğun gəlmək; ◊ **wie reimt sich das (zusammen)?** necə razılaşmaq olar?; necə başa salmaq lazımdır ki, bu, düz deyil?
rein I *a* təmiz, saf; günahsız; **ins ~ e schreiben** üzünü köçürmək; yazını ağartmaq; **~ halten** təmiz saxlamaq; **~ machen** təmizləmək; ◊ *j-m* **~en Wein einschenken** doğru / düz danışmaq; kiməsə fikrini açıq söyləmək; kiminsə gözünü açmaq; **mit sich** (*D*) **selbst nicht im ~en sein** tərəddüd içində qalmaq, tərəddüd etmək; etw. **ins ~e bringen** nəyisə aydınlaşdırmaq, müəyyənləşdirmək; **mit j-m ins ~e kommen** 1) kimləsə razılığa gəlmək; 2) kimisə yaxşı tanımaq, sınayıb bələd olmaq; **~e Arbeit machen** 1) vicdanla işləmək; 2) bir işi qurtarmaq; **II** *adv* büsbütün, heç, tamamilə; **~ gar nichts** qətiyyən heç nə; **er ist ~ toll** o lap dəli olub.
rein *adv* **herein** içəri, bura, buraya.
Réineke *m:* **~ Fuchs** erkək tülkü, tülkü lələ (*nağıllarda*).
Réine || machen *n oh. pl* təmizləmə, yığışdırma.
Réin || ertrag *m* xalis gəlir.
Réinfall *m* yanılma, səhv; uğursuzluq.
réinfallen *vi* (s) *dan.* yanılmaq; qəflətən düşmək, batmaq (*palçığa*).
Réinheit *f oh. pl* təmizlik; *məc.* düzlük.
réinigen *vt* təmizləmək.
réinigend *a* təmizləyən, təmizləyici.
réinlich *a* səliqəli, təmiz, təmizkar.
Réinlichkeit *f* (10) səliqə, səliqəlilik, təmizlik.
Reis I *m* -es, *oh. pl* düyü; çəltik.
Reis II *n* (5) **1.** *bot.* zoğ, cavan budaq; **Viel Reiser machen einen Besen** *ata. söz.* ≡ Dama-dama göl olar, axa-axa sel; **2.** çör-çöp, çırpı.
Réise *f* (11) səyahət; səfər; **auf der ~** yolda; **glückliche ~!** yaxşı yol!
Réise || anzug *m* yol paltarı; **~bericht** *m* səyahət haqqında məlumat; **~beschreibung** *f* yol qeydləri; **~besteck** *n* içərisində xırda tualet şeyləri olan qutu; **~bibliothek** *f* səyyar kitabxana; **~bilder** *pl* yol şəkilləri; **~büro** *n* səyahət bürosu; **~deske** *f* şal (*böyük yun şal*); **~erlebnis** *n* yol xatirələri, yol olayları.
réise || fertig *a* səfərə hazır; **sich ~ machen** yola hazırlanmaq.
Réise || führer *m* soraq kitabçası; **~gefährte** *m* yol yoldaşı.
réise || lustig *a* gəzisevər.
Réise || mantel *m* yol plaşı.
réisen *vi* (*s, h*) (*nach D*) səyahət etmək (*harayasa*); **ins Bad ~** kurorta getmək.
Réisende *m, f* (9) **1.** səyahətçi; sərnişin; **2.** *tic.* kommivoyajör (*xarici ölkələrdə; ticarət agenti*).
Réis || holz *n oh. pl,* **Reisig** *n* -s *oh. pl* çırpı, çör-çöp.
Réis || korn *n* düyü toxumu.
Reißáus *m inv:* **~ nehmen** qaçmaq, əkilmək, daban almaq; dabanına tüpürmək.
Réißbrett *n* cizgi taxtası.
réißen I *vt* **1.** dartmaq, qopartmaq, cırmaq; **2.** cızmaq, cizgi çəkmək; ◊ **Witze ~** məzəli danışmaq, zarafatyana sözlər demək (*satəşmaq*); **II** *vi* (*s*) cırılmaq, yırtılmaq; tikə-tikə olmaq; partlamaq; **mir reißt die Geduld** səbrim tükənir; **III sich ~: sich um** etw. ~ nəyisə dava-dalaş almaq, çətinliklə əldə etmək.
Réißen *n* -s, *oh. pl* **1.** dartma; çəkmə, çıxarma; **2.** *tib.* ağrı, sancı (*sümükdə*); **3.** cizgi çəkmə, rəsmxət; **4.** çatlama (*taxta*).
réißend I *a* **1.** cəld, tez; coşqun; **die Ware fand ~en Absatz** mal o dəqiqə alınıb qurtarırdı; **2.** vəhşi, yırtıcı; **ein ~es Tier** vəhşi heyvan; **II** *adv* bir-birinin ardınca qaparaq, ələstü, dərhal.
Réiß || nagel *m* knopka (*rəsmxət üçün*); **~schiene** *f xüs.* reyssına (*bir ucunda düzbucaq şəkilli başlığı olan uzun xətkeş*).
Réiß || verschluß *m* bənd, düymələmə zənciri.
Réiß || zeug *n* qotovalnya (*çertyoj alətləri komplekti*).
Réit || bahn *f* manej (*at sürüşü və qoşun təlimi üçün bina və ya ətrafı hasarlı meydan*).
réiten *vi* (h, s) at çapmaq; ◊ **ich will ihn schon ~!** mən onu minib-çaparam (*ipini yığışdıraram*); *j-n* **in die Tinte ~** *məc.* kimisə aldatmaq, pis vəziyyətdə qoymaq; **auf diesem Messer kann man ~** bu çox küt bıçaqdır; **ein Pferd müde / zuschánden ~** atı yormaq / əldən salmaq.
réitend I *a* atlı; **II** *adv* at üstündə.
Réiter *m* (6) atlı; çapar, süvari ◊ **spanischer ~** *hərb.* sipor.
Réiter || armée *f* süvari ordu.
Réiterei *f* (10) süvari qoşun.

Réit || gerte *f* qırmanc, matraq; **~hose** *f* darbalaq (*dar şalvar*); **~pferd** *n* minik atı.

Reiz *m* (1) **1.** acıq, hirs; qıcıq; **2.** gözəllik, cazibədarlıq; **das hat allen ~ für mich verloren** bu mənim üçün bütün gözəlliyini itirib.

réiz || bar *a* cingənə, tezhirslənən; küsəyən, dəymə-düşər.

Réizbarkeit *f oh. pl* **1.** cingənəlik, tezhirslənmə; **2.** təsirlənmə, qıcıqlanma; **3.** küsəyənlik.

réizen *vt* **1.** acıqlandırmaq, hirsləndirmək, cinləndirmək; **2.** heyran etmək, cəzb etmək; **das reizt mich nicht** bu məni maraqlandırmır.

remontíeren *vt* təmir etmək, düzəltmək.

Rendezvous [rade'vu:] *n inv* görüş.

Renegát *m* (8), **~in** *f* (12) xain, dönük, mürtəd (*kişi, qadın*).

rénken *vt* çəkmək, dartmaq, uzatmaq.

Rénn || bahn *f* **1.** [illegible] meydanı; **2.** velodrom.

rénnen I *vi* (s) **1.** qaçmaq (*cəld*); **2.** çaparaq getmək (*at yarışında*); **3.** atılmaq, cumaq (*irəli*); **er rannte gegen die Mauer** o, hasarın üstünə atıldı; ◊ **mit dem Kopfe gegen die Wand ~** inad göstərmək; **II** *vt* *j-n* **über den Haufen ~** kimisə yerə yıxmaq.

Rénnen *n* [illegible]

republikánisch *a* respublika.

Réquiem *n* -s, -s *mus.* rekviem (*matəm musiqisi*).

requiríeren *vt* müsadirə etmək.

Reséda *f* -s, -s, **Reséde** *f* (11) əsnərək, məhəbbət gülü.

Resérve [və] *f* (11) **1.** ehtiyat; *hərb.* ehtiyat bölüm; etw. **in ~ haben** ehtiyat üçün nəyisə olmaq; **die letzten ~n einsetzen** son ehtiyatı işə salmaq; **2.** təmkinlilik, səbirlilik; ◊ **sich (*D*) keine ~ auferlegen** özünü yığışdırmaq, səbir etmək, özünü saxlamaq.

reservíeren [-vi:-] *vt* **1.** ayırıb kənara qoymaq, ehtiyat şoklinə salmaq; **einen Platz** [illegible] **2.** ehtiyat üçün saxlamaq.

Restaurant [-sto'ra:] *n* -s, -s restoran.

Restauratión *f* (10) bərpa.

restauríeren *vt* bərpa etmək, əvvəlki şəklinə salmaq.

réstlich *a* qalıq; **der ~e Betrag** qalıq məbləğ.

rést || los I *a* qəti olaraq; **II** *adv* tamam, lap.

Resultánte *f oh. pl fiz., riyaz.* əvəzləyici qüvvə.

Resultát *n* (2) nəticə.

resultát || los *a* nəticəsiz, faydasız.

Resümée *n* -s, -s xülasə, nəticə, yekun.

resümíeren *vt* nəticə çıxarmaq; yekun vurmaq.

rétten I *vt* xilas etmək; **II sich ~** xilas ol-

religiös *a* dini.

Reminiszénz *f* (10) **1.** xatirə; **2.** qalıq.

Remíse *f* (11) **1.** kareta damı; **2.** *d.y.* park (*tramvay, vaqon* və s.).

Réptil *n* (2) (*pl həmç.* **~ien**) sürünənlər.

Republik *f* (10) respublika.

Republikáner *m* (6), **~in** (12) respublikaçı (*kişi, qadın*).

2. ixtisas sahəsi.

Rest *m* qalıq; **das hat ihm den ~ gegeben** bu onun axırına çıxdı; bu onu əldən saldı; **die irdischen ~e** cənazə; nəş;

revolutionär *a* inqilabi.

Revolutionär *m* (1), **~in** *f* (12) inqilabçı (*kişi, qadın*).

Revolver *m* (6) tapança.

Revue [rə'vy:] *f* (11) **1.** müşahidə, gözdən keçirmə (*jurnal*); **2.** *hərb.* qoşunun gözdən keçirilməsi; parad; **3.** *tea.* tamaşa.
Rezensíon *f* resenziya.
Rezépt *n* (2) resept.
reziprók *a* qarşılıqlı.
Rhabárber *m* (6) *bot.* ravənd.
Rhein *m coğr.* Reyn (*çay*).
Rhéinfall *m coğr.* Reyn şəlaləsi.
Rhéinland *n coğr.* Reyn vilayəti.
Rhéuma *n* -s, *oh. pl* revmatizm.
Rheumatísmus *m* -, -men *tib.* revmatizm, yel.
Rhinózeros *n* -ses, -se, *zool.* kərgədan.
rhýthmisch *a* ritmik; ritmli; vəznli, ahəngli.
Rhýthmus *m* -, **-men** vəzn, ahəng (*şeirdə*).
Ríchte *f oh. pl* **1.** düz istiqamət; **2.** düz xətt; *etw.* **in die ~ bringen** nəyisə qaydaya salmaq.
ríchten I *vt* **1.** düzəltmək; **2.** istiqamətləndirmək; **3.** ünvana göndərmək; **4.** yönəltmək; tuşlamaq; **den Blick auf** etw. **~** nəyəsə nəzər yetirmək; **5.** *tex.* sazlamaq (*dəzgahı* və s.); **6.** tənbeh etmək; **zugrunde ~** məhv etmək; korlamaq; **II sich ~** (*nach D*) **1.** (*nəyisə*) əldə rəhbər tutmaq; **2.** (*an A*) müraciət etmək (*kimsəyə*); **3.** *hərb.* dülənmək; **4. sich selbst ~** özünü öldürmək.
Ríchter *m* (6) hakim.
ríchterlich *a* məhkəmə, hakim.
Richter || spruch *m* məhkəmə qərarı, hökm.
ríchtig *a* düz, həqiqi; **~!** düzdür!, doğrudur!; **ganz ~!,** tamamilə düzdür!; **das geht nicht mit ~en Dingen zu** burda nəsə əngəl var; işlər yaxşı getmir; **er ist nicht ganz ~ (im Kopfe)** *dan.* onunku çatmır, ağlı yerində deyil; **du bist mir gerade der Richige (dazu)** mənə məhz sən lazımsan.
Ríchtigkeit *f* (10) düzgünlük; həqiqilik, əsillik; **das hat seine ~** bu düzgündür / düzdür.
ríchtig || machen *vt:* **eine Rechnung ~** hesabla vermək; **~stellen** *vt* düzəltmək; (*aber:* **richtig stellen** düzgün qoymaq).
Ríchtig || stellung *f* düzəltmə, təmir etmə, dəqiqləşdirmə.
Rícht || linie *f* rəhbər xətt, direktiv; **~punkt** *m* nişanalma xətti; **~scheit** *n tex.* günyə (*bənna aləti*); **~schnur** *f* **1.** *tex.* şaqul; **2.** *məc.* istiqamətverici nöqtə; təlimat; **als ~schnur dienen** istiqamətverici / rəhbər rolunu oynamaq.
Ríchtung *f* (10) **1.** istiqamət; **2.** cərəyan (*incəsənətdə, ədəbiyyatda* və s.); **3.** düzəltmə, tənləşdirmə; **4.** *hərb.* tuşlama, nişanalma; ağzını çevirmə (*topun*).
ríchtung || gebend *a* yönəldici istiqamətverici.
Ríchtungs || anzeiger *m* yolgöstərən işarə / nişan; **~finder** *m* radiopelenqator; **~schild** *n* bax: **Ríchtungs || anzeiger.**
Rícht || waage *f tex.* vaterpas, taraz, tərəzi (*usta tərəzisi*).
ríechen I *vt* yiyləmək, qoxulamaq; ◊ **kein Pulver ~ können** qorxmaq, qorxaqlıq göstərmək; **Lunte ~** təhlükənin iyini almaq; **den Braten ~** *dan.* kiminsə fikrini / niyyətini duymaq; **das konnte ich doch wirklich nicht ~** bunu öncədən duya bilmədim; *j-n* **nicht ~ können** kiməsə dözə bilməmək; **ich kann ihn nicht ~** ona dözə bilmirəm; **II** *vi* **1.** (*an D*) iyləmək (*nəyisə*), qoxulamaq; **2.** (*nach D*) qoxumaq, iyi gəlmək (*nəyinsə*).
Ríech || essig *m* ətirli sirkə; **~fläschen** *n* ətir şüşəciyi; **~nerv** *m anat.* iybilmə siniri; **~salz** *n* iyləmə tozu; **~stoff** *m* ətirli maddə.
Ried *n* (2) **1.** qamış; **2.** bataqlıq.
Ríegel *m* (6) **1.** siyirmə, çəftə; **hinter Schloß und ~** bağlı, qıfıllı; **einer Sache einen ~ vorschieben** 1) nəyəsə mane olmaq / əngəl törətmək; 2) nəyəsə son qoymaq; **2.** bir parça (*sabun, şokolad*).
ríegel || fest *a* bərk örtülmüş.
Ríemen I *m* (7) qayış, kəmər.
Ríemen II *m* (7) avar, kürək; **sich in die ~ legen** 1) var qüvvəsi ilə avar çəkmək; 2) *məc.* səylə işə girişmək.
Ríemen || antrieb *m tex.* qayış intiqalı; **~peitsche** *f* qamçı, qırmanc, şallaq; **~pferd** *n* yandan qoşulan at; **~scheibe** *f tex.* qayış növü; **~zeug** *n* qoşqu ləvazimatı, yəhərqayış.
Ríese I *m* (9) yekə adam, zırpı, heyvərə, nəhəng; div.
Ríese II *f* (11) çayla ağac axıtma, ağac axıtma işləri.
Ríesel || feld *n* suvarma tarlası.

rieseln *vi* (h, s) şırıldamaq; şırıltı ilə axma; **ein Schauder rieselt [es rieselt] mir kalt über den Rücken** canıma vicvicə düşür.
riesengroß, riesenhaft, riesig *a* nəhəng, çox böyük, son dərəcə böyük.
Ríesen || schritt *m:* **mit ~en** iri addımlarla.
Riff *n* (2) rif (*sualtı qaya*).
Rille *f* (11) **1.** nov navalça; qanov; **2.** şırım (*kotanın* və s. *torpaqda açdığı iz*).
Rind *n* (5) **1.** buğa, cöngə, öküz, inək, düyə; **2.** *pl* qaramal.
Rínde *f* (11) **1.** qabıq; **2.** köz, qartmaq.
Rind || fleisch *n oh. pl* mal əti; **~vieh** *n* **1.** -(e)s, **-viecher** *dan.* qanmaz, əclaf (*söyüş*).
Ring *m* (1) **1.** üzük, halqa; **mit** *j-m* **die ~e / den Ring wechseln** 1) nişanlanmaq; 2) dostlaşmaq; **2.** qurşaq; dairə; **3.** *pl* gimnastika halqaları; **4.** *idm.* boks meydançası, rinq; **5.** *iqt.* kartel; **6.** *elek.* qapalı kontur.
Ríng || bahn *f* dairəvi dəmir yolu.
ríngeln I *vt* halqa qayırmaq; burdurmaq, burmaq (*saçı*); **II sich ~** burulmaq, qıvrılmaq.
ringen I *vi* **1.** (*mit D, um A*) *idm.* güləşmək; mübarizə etmək, vuruşmaq (*kimləsə nə üçünsə*), **2.** (*nach D, mit D*) səy etmək, can yandırmaq; ◊ **nach Worten ~** (*əziyyətlə*) söz axtarmaq, çətinliklə danışmaq; **3.** döyüşmək; **II** *vt* burmaq, sıxmaq (*paltarı*); **die Hände ~** çox pərişan olmaq, çox məyus olmaq; **III sich ~: Seufzer ~ sich aus seiner Brust** o, dərindən ah çəkir.
Ringer *m* (6) *idm.* pəhləvan.
Ring || finger *m* adsız barmaq.
ring || förmig *a* halqavari.
Ringkampf *m idm.* güləş, qurşaq tutma.
rings *adv* ətrafda, hər tərəfdə.
ríngs(her)úm *adv* ətrafda, hər tərəfdə.
Rínne *f* (11) nov, navalça; kiçik qanov, balaca arx.
rínnen *vi* **1.** (s) axmaq, sızmaq; **2.** (*h*) su buraxmaq, sızmaq.
Rippe *f* (11) **1.** qabırğa; j-n **in die ~n stoßen** kiminsə qabırğasından vurmaq; **2.** *bot.* damarcıq (*yarpaqda* və s.); **3.** təyyarə qanadının dirəyi; **4.** qızdırıcı cihazın (*batareyanın*) bölməsi.
Rippen || fell || entzündung *f tib.* plevrit.
Rips *m* (1) rips (*parça*).
Rísiko *n* -s, **-s/-ken** risk, cürət, cəsarət; **ein ~ eingehen / übernehmen** risk etmək, qorxulu işə girişmək.
riskíeren *vt* risk / cürət etmək; ürək eləmək.
Riß *m* (1) **1.** kəsilmə, kəsik, partlama, yarıq; yırtıq; çatlamış yer; **Risse bekommen** çatlamaq; **voller Risse** tam çatlamış, tam yarıq; ◊ **einen großen ~ in die Kasse machen** kassada bir şey qoymamaq (*çox pul götürmək*); **2.** *məc.* ixtilaf, ikitirəlik; uyğunsuzluq; **3.** çertyoj, plan, eskiz.
ríssig *a* çatlamış, yarılmış, çat, yarıq.
Rist *m* (1) **1.** ayağın üst tərəfi; **2.** bilək; **3.** yalman (*at*).
Ritt *m* (1) atla gəzinti (*səyahət*).
Rítter *m* (6) **1.** *tar.* rıtsar, cəngavər; **2.** kavaler (*ordenlə təltif edilmiş adam*); **fahrender ~** səyyar rıtsar / cəngavər; ◊ **arme ~** süddə qızardılmış çörək tikələri.
rítterlich *a* rıtsar, cəngavər; *məc.* mərd-mərdanə.
Rítterlichkeit *f oh. pl* rıtsarlıq, cəngavərlik; rıtsar / cəngavər qoçaqlığı, cəngavərlik.
rítterlings *adv* atla, atlı.
rituél *a* ayin, mərasim.
Ritz *m* (1), **Rítze** *f* (11) **1.** yarıq, çatdaq; **2.** cırmaq yeri, cırmaq; sıyrıntı.
rítzen *vt* **1.** oymaq (*ağacı, dəmiri*); **2.** cırmaqlamaq; **3.** kəsmək, çərtmək (*üzdən*); **4.** *tex.* dişəmək (*mişarı*), diş açmaq; **sich ~** cırmaqlaşmaq; .
Ritz || wunde *f* cırmaq yeri, cırmaq yarası.
Rivál *m* -s/**-en,** *pl* **-en, Rivále** *m* (9) rəqib.
Rivalität *f oh. pl* rəqabət.
Rízinus || öl *n* gənəgərçək yağı.
Róbbe *f* (11) *zool.* suiti.
Róbe *f* (11) **1.** şleyfli qadın paltarı; **2.** mantiya (*geyim*).
robúst *a* möhkəm, sağlam.
roch *a* **riechen** *felinin impf*'i.
röcheln *vi* xırdalamaq.
Rock *m* (1˚) **1.** pencək; sürtuk (*uzunətəkli kişi pencəyi*); *hərb.* mundir; **2.** yubka, don, tuman; **den bunten ~ anziehen** hərbi paltar geymək, əsgər getmək.
Rock || futter *n* pencəyin astarı; **~schoß** *m* ətək; **~tasche** *f* pencəyin cibi; **~zipfel** *m* tumanın ətəyi; **an Mutters ~zipfel hängen**

müstəqil / sərbəst olmamaq; ana səvisi olmaq.
Ródel *f* (11) idman kirşəsi; idman xizəyi.
Ródeland *n* xam torpaq.
ródeln *vi* (s, h) kirşədə / xizəkdə sürüşmək.
róden *vt* qazıb çıxartmaq; kökündən təmizləmək.
Rógen *m* (7) balıq kürüsü.
Róggen *m* -s, *oh. pl* çovdar.
roh *a* **1.** çiy, bişməmiş; j-n **wie ein ~es Ei behandeln** kimləsə ehmallı / ustuflu davranmaq; **2.** *tex.* xam; **3.** *iqt.* ümumi (*xərci çıxılmamış, gəlirin hamısı*); **4.** sərt, cod.
Róheit *f* (10) sərtlik, qabalıq.
Róh || material *n* bax: **Rohstoff; ~öl** *n* təmizlənməmiş neft; **~produkt** *n* bax: **Rohstoff.**
Rohr 1. tex. boru; **2.** *hərb.* lülə (*silahda*); **3.** *bot.* qamış, qarğı; **4.** əl ağacı (*qamışdan*).
Röhre *f* (11) **1.** boru, borucuq, çubuq; **2.** *fiz.* katod lampası.
Röhricht *n* (2) qamışlıq, qamış kolluğu.
Róhr || leger *m* (6) boruçəkən, boruqoyan; **~leitung** *f* boru kəməri; **~post** *f* pnevmatik poçt; **~stock** *m* əl ağacı, çəlik, əsa (qamışdan); **~stuhl** *m* hörmə kətil; **~zucker** *m* qamış şəkəri.
Róh || seide *f* xamna.
Róh || stoff *m* xammal, xam maddə; **~stoffquelle** *f iqt* xammal mənbəyi.
Rólle *f* (10) **1.** dürmək, dürmə; vərdənə; çarx; düyünçə; **2.** paltar hamarlamaq üçün girdə ağac parçası; **3.** *av.* qanaddan dönmə, qanaddan aşma; **4.** *tea.* rol. **aus der ~fallen** roldan çıxmaq; **das spielt keine ~** bunun mənası / əhəmiyyəti yoxdur; **er hat seine ~ ausgespielt** onun vaxtı keçdi.
róllen I *vt* fırlatmaq, gillətmək; **die Augen ~, mit den Augen ~** gözlərini oynatmaq; **den Mantel** *hərb.* şineli dürmələmək, sarıyıb yığmaq; **II** *vi* (*s*) **1.** diyirlənmək, gillənmək; **2.** guruldamaq, partıldamaq; **3.** dəmir yolu ilə daşınmaq.
Róllen *n oh. pl* gəzmə; uğultu; diyirlətmə; ◊ **die Sache kommt ins ~** iş yoluna düşür.
róllend *a* **1.** guruldayan, uğuldayan; **~e See** *dən.* dalğalanan dəniz; **2.** diyirlənən; **~es Material** *d.y.* dəmiryol nəqliyyatı vasitələrinin hamısı.
Roll || schrank *m* diyircəkli dolab; **~schuh** *m idm.* rolik, ayaq diyircəyi; **~stuhl** *m* təkərli kürsü (*xəstələr üçün*); **~treppe** *f* eskalator (*hərəkət edən pilləkən*); **~wagen** *m* araba.
Rom *n coğr.* Roma.
romántisch *a* romantik.
Románze *f* (11) *mus.* romans (*lirik məzmunlu kiçik vokal əsəri*).
Römer *m* (6) **1.** romalı; **2.** qədəh, badə (*yaşıl şüşədən*).
römisch *a* Roma (*sif.*).
Röntgen || aufnahme *f* rentgen şəkili; **~strahlen** *pl* rentgen şüaları.
rósa *inv*, **rósa || farben, rósa || farbig** *a* çəhrayı.
Róse *f* (11) **1.** qızılgül; **wilde ~** *bot.* itburnu (*gül*); ◊ **nicht auf ~n gebettet sein** əziyyətli həyat sürmək, çətinliklə yaşamaq; **2.** *tib.* qızıl yel; **3.** *dəniz. av.* kartuşka (*kompasın*).
Rósen || hain *m* qızılgül bağı; **~hecke** *f* gül kollarından çəpər; **~kohl** *m bot.* Brüssel kələmi; **~kranz** *m* **1.** qızılgül çələngi / əklili; **2.** *din.* təsbeh; **den ~ kranz beten** təsbeh çevirmək.
rósen || rot *a* çəhrayı, qızılgül rəngində; ◊ **er sieht alles in ~em Lichte** o hər şeyi ideallaşdırır, hər şeyi müsbət görür; nöqsanları görmür.
Rósen || stock *m*, **~strauch** *m* qızılgül kolu; **~strauß** *m* qızılgül dəstəsi.
rósig *a* **1.** çəhrayı; **2.** qırmızı; al; **3.** *məc.* fərəhləndirici.
Rosíne *f* (11) mövüc, kişmiş (*dənəsi*); ◊ **große ~n im Kopf / Sack haben** böyük planlara qapılmaq (*xəyalında*); **sich** (*D*) **die ~n aus dem Kuchen klauben** *məc.* özünə ən yaxşı tikəni götürmək; közü öz qabağına çəkmək.
Roß *n* (2) at; ◊ **sich aufs hohe ~ setzen** lovğalanmaq; **so ein ~!** gör nə axmaqdır!; əcəb axmaq adamdır!
Rössel *n* (6) *şahm.* at.
Róß || kastanie *f bot.* cır şabalıd.
Róß || kur *f* çox təsirli dərmanlarla müalicə.
Rost I *m* -es, *oh. pl* pas; *bot.* pas xəstəliyi; boz ləkə.

Rost II *m* (1) **1.** şəbəkə, barmaqlıq; **2.** *tex.* dekorasiya asılan tirlər (*teatrda*).
Róst || braten *m* rostbif (*mal ətindən qızartma*).
rósten *vi* (*h. s*) paslanmaq, pas atmaq, pas kəsmək; ◊ **Rast ich, so rost ich** *ata. söz.* ≡ İşlənməyən kotan pas atar.
rösten *vt* **1.** qızartmaq; **sich von der Sonne ~ lassen** özünü günə vermək; **2.** qurutmaq (*suxarı*); **3.** *tex.* yandırmaq, bişirmək (*metal*); **4.** islatmaq, şehləndirmək (*kətanı*).
róst || farben, ~farbig *a* pas rəngli.
Róst || fleck *m* (1), **Róst || flecken** *m* pas; pas ləkəsi.
róstig *a* paslı, paslanmış; qırmızı-qonur (*rəng*).
Röst || pfanne *f* tava.
róst || sicher *a* pasatmayan.
rot *a* **1.** qırmızı, al, al-qırmızı; **2.** kürən, sarı.
Rot *n* -(s)s, *oh. pl* **1.** qırmızı rəng; **2.** qızartı, qırmızılıq.
Rotatión *f* (10) **1.** *tex.* hərlənmə, fırlanma, hərlətmə; **2.** *mətb.* rotasiya.
Rót || auge *n zool.* çömçə balığı.
rót || baskig, rót || bäckig *a* qırmızıyanaq, alyanaqlı; **~bärtig** *a* qırmızısaqqal; **~blond** *a* sarı-qırmızı, kürən; **~braun** *a* qonur-qırmızı; kəhər.
Röte *f oh. pl* **1.** qırmızılıq, qızartı, qırmızı ləkə; **2.** şəfəq.
Röteln *pl tib.* məxmərək.
röten I *vt* qızartmaq, allaşdırmaq; **II sich ~** qızarmaq, utanmaq.
rót || fleckig *a* al ləkəli.
rótglühend *a* qıpqırmızı közərdilmiş.
Rótguß *m oh. pl* qırmızı bürünc.
róthaarig *a* sarışın, kürən saçlı.
rotíeren *vi tex.* fırlanmaq, hərlənmək.
Rót || käppchen *n* "Qırmızıpapaq" (*nağılda*); **~kehlchen** *n zool.* birəbitdən quşu; **~kopf** *m* kürən, sarı-qırmızı (*adam*).
rötlich *a* qırmızımtıl, sarı-qırmızı.
Rótstift *m* qırmızı karandaş.
Rótte *f* (11) **1.** cərgə; **2.** yığın, dəstə, izdiham; **3.** quldur dəstəsi.
rótten (sich) toplaşmaq, yığışmaq.
rótten || weise *adv hərb.* cüt-cüt, qoşa-qoşa, iki-iki.
Rótung *f* (10) qızartı.
rót || wangig *a* qırmızıyanaq, alyanaqlı.
Rótwelsch *n* jarqon; danışıq pozğunluğu.
Rotz *m* (1) **1.** selik, fırtıq; **2.** *bayt.* manqo, saqqo (*xəstəlik*).
rótzig *a* **1.** fırtlıqlı / fırtıqlı; **2.** manqo /saqqo xəstəliyinə tutulmuş.
Route ['ru:tə] *f* (11) səfər; yol; marşrut.
routiníert [ru-] *a* təcrübəli, bacarıqlı.
Rübe *f* (11) **1.** şalğam; **gelbe ~** kök; **rote ~** çuğundur; **weiße ~** *bot.* şalğam; ◊ **wie Kraut und ~n durcheinander** alt-üst; **2.** *dan.* burun; baş; koppuş; **er hat eins auf die ~ gekriegt** *dan.* ona qulaqburması verdilər.
Rüben || bau *m oh. pl* çuğundurçuluq; **~kraut** *n bot.* kökümeyvəli bitkilərin gövdə və yarpaqları; **~marmelade** *f* çuğundur pavidlası; **~zucker** *m* çuğundur şəkəri.
Rübezahl *m mif.* Rübetsal.
Rubín *m* (1) yaqut (*qiymətli daş*).
rubín || farbig, ~rot *a* yaqut rəngli, tündqırmızı.
rúchbar *a* aşkar, bəlli; **~ machen** aşkar etmək, hamıya yaymaq; **~ werden** aşkar olmaq.
rúchlos *a* vicdansız, utanmaz, həyasız; **~e Tat** canilik, cinayət; alçaq hərəkət.
Rúchlosigkeit *f* (10) alçaq hərəkət, əclaflıq.
Ruck *m* (1) təkan; **mit einem ~, auf einen ~** birdəfəyə, birdən-birə; **wir müssen der Sache einen ~ geben** işi sürətləndirməliyik.
rúckartig zərbə-zərbə.
Rück || berufung *f* geri çağır(ıl)ma; **~bewegung** *f* geriyə (*çəkilmə*) hərəkət.
rückbezüglich *a tib.* qayıdan, qayıtma; *qram.* qayıdış; **~es Zeitwort** *qram.* qayıdış feli.
Rückblick *m* keçmişə baxış; [gözdən keçirmə]; **einen ~ auf** etw. **werfen** *məc.* keçmişə nəzər salmaq.
rücken I *vt* hərəkətə gətirmək, yerindən tərpətmək; çəkmək (*yaxına*); etw. **in ein anderes Licht ~** nəyisə başqa şəkildə təsvir etmək; **II** *vi* hərəkət etmək, tərpənmək; yaxına çəkilmək; **ins Feld ~** *hərb.* yürüşə başlamaq; *j-m* **auf den Leib ~** kiminsə üstünə düşmək, kimdənsə əl çəkməmək; **III sich ~** hərəkət etmək, tərpənmək; **sich näher ~** yaxın oturmaq; **das**

rückt und rührt sich nicht bunu yerindən tərpətmək olmaz.

Rücken *m* (7) **1.** kürək, dal; **2.** arxa; arxa cəbhə; **im ~** arxada; arxa cəbhədə; **hinter dem ~** gizlicə, xəlvəti; *məc.* dalınca (*danışmaq*); **den ~ kehren [zuwenden]** kiməsə arxasını çevirmək; **den ~ decken** *hərb.* arxa cəbhəni möhkəmlətmək; **sich** (*D*) **den ~ decken** geri çəkilmək üçün özünə şərait yaratmaq; **auf den ~ fallen** *məc.* heyrətdən donub qalmaq; **auf dem ~ liegen** *məc.* tənbəllik etmək; *j-m* **in den ~ fallen** *hərb.* kimsə arxadan hücum etmək; *məc.* arxadan zərbə endirmək; **es läuft mir kalt über den ~** *dan.* canıma vic-vicə düşüb; **einen krummen ~ machen** yaltaqlıq etmək, quyruq bulamaq; **3.** dağ silsiləsi; **4.** kötük (*kitabın*); **5.** küp (*baltada*).

Rücken || **lehne** *f* söykənəcək (*stulda*); **~mark** *n oh. pl anat.* onurğa beyni; **~markdarre** *f tib.* tabes (*bel sütununun çürüməsi*); **~ schwimmen** *n* arxası üstə üzmə; **~wirbel** *m anat.* bel fəqərəsi.

Rück || **erstattung** *f* əvəz qaytarma; **~fahrkarte** *f d.y.* ikibaşlı bilet; **~fahrt** *f* geriyə dönüş (*səfər*); **auf der ~fahrt** qayıdanbaş; **~fall** *m* qayıtma (*xəstəlik*).

rückfällig *a* təkrar, dübarə (*sif.*).

Rückgang *m* **1.** qayıtma; daldalı yeriş; **2.** tənəzzül, aşağı düşmə.

rückgängig 1. geri; **2.** azalan; etw. **~ machen** nəyisə ləğv etmək; **~ werden** baş tutmamaq.

Rückgrat *n* (2) *anat.* bel sümüyü, onurğa; **er hat kein ~** o iradəsizdir.

Rückhalt *m* ehtiyat; dayaq, istinad; **ohne ~** dayanmadan, durmadan, ara vermədən.

rückhalt || **los** *a* qabağı alınmaz; sözsüz, danışıqsız.

Rück || **kauf** *m* girovu geri alma, girovdan çıxartma.

Rück || **kehr** *f* **Rück** || **kunft** *f oh. pl* qayıdış.

rücklings *adv* **1.** dalı üstə, arxası üstə; dala, geriyə; **2.** daldan, arxadan.

Rück || **marsch** *m* geriyə qayıtma, geri çəkilmə; **~nahme** *f* geri götürmə; **~prall** *m* **1.** geri atılma; **2.** *məc.* dəf etmə, qaytarma; **~reise** *f* geri(yə) qayıtma (*qayıdan səfər*).

Rücksack *m* arxa çantası.

Rück || **schau** *f:* **~ halten** keçmişə nəzər salmaq; **~schlag 1.** əks-zərbə; əks-həmlə reaksiya; **2.** topun geri vurulması (*oyunda*); **3.** təpmə (*silahda*); **4.** *məc.* zərər, bəxtin dönüklüyü; **~schritt** *m oh. pl* tənəzzül, geriləmə, dala getmə.

Rückschritts || **politik** *f* mürtəcə siyasət.

Rück || **seite** *f* astar, arxa tərəf.

rücksen *vi* quruldamaq (*göyərçin haqqında*).

Rücksicht *f* (10) (*auf A*) diqqət, hörmət (*nəyəsə*); **mit ~ auf** etw. nəyisə nəzərə alaraq; bir şeylə hesablaşaraq; **keinerlei ~(en) üben / nehmen / kennen** heç bir şeylə hesablaşmamaq; **~ nehmen auf** *j-n* (*A*) kiməsə hörmət etmək.

rücksichts || **los** *a* hörmət gözləməyən, ədəbsiz, təklifsiz.

rücksichts || **voll** *a* ədəbli, nəzakətli, iltifatlı, mehriban.

Rücksprache *f* (11) danışıq.

Rückstand *m* **1.** qalıq, vergi qalığı; **2.** *kim.* çöküntü, xılt; **3.** yanıq, köz; **im ~ sein** geridə qalmaq; nəyəsə müəyyən edilmiş vaxtda əməl etməmək.

rückständig *a* **1.** qalıqlı; **2.** geridə / dalda qalmış.

Rückständigkeit *f oh. pl* gerilik.

Rück || **stoß** *m* **1.** *hərb.* təpmə, təpiş; **2.** əks-zərbə; **~tritt** *m* getmə, çıxma; gediş; istefa; imtina (*nədənsə*).

rückübersetzen *vt* geriyə tərcümə etmək (*orijinala*).

Rück || **vergütung** *f* əvəzi verilmə, əvəzini vermə; **~versicherung** *f* (11) **1.** təkrar sığorta; **2.** məsuliyyətdən boyun qaçırma; **~wand** *f* arxa divar.

rückwärts *adv* geriyə; dal-dalı, dal tərəfi; dalda, dalınca; **~geh(e)n** həsləmək, dal-dalı getmək.

rückweise *a* sarsıdaraq.

Rückwirkung *f* əks-təsir, müqavimət; **~zahlung** *f* pulu (geri) qaytarma; **~zug** *m hərb.* geri çəkilmə; **zum ~ blasen** *hərb.* bitmə siqnalı vermək; *məc.* fikrindən qaçmaq.

rüde *a* kobud.

Rüde *m* (9) böyük it.

Rúdel *n* (6) **1.** *ovç.* dəstə, qatar (quşlarda); **2.** *məc.* kütlə, yığın.

Rúder *n* (6) **1.** avar, kürək; sükan; 2. *məc.* başçı (*hakimiyyətin*); **am ~ sein** hakimiyyət başında olmaq; **ans ~ kommen / gelangen** hakimiyyət başına gəlmək; **~ ein!** *dan* bəsdir!, yetər!, qurtardı!

Rúder || **bank** *f* (*pl* **~bänke**) *dəniz.* oturacaq (*qayıqda avar çəkənlərin oturduğu yer*); **~blatt** *n* avar pəri; **~boot** *n* avarlı qayıq; **~dolle** *f* avar yeri (*qayıqda*).

Rúd(e)rer *m* (6) avarçı, avarçəkən.

rúdern *vt* və *vi* (*h, s*) avar çəkmək.

rudimentär *a* inkişaf etməmiş.

Ruf *m* (1) çığırtı, qışqırıq; **2.** çağırış, müraciət; **auf den ersten ~** ilk çağırışda; 3. şərəf, şan, şöhrət; **in gutem ~e stehen** şöhrətli olmaq.

rúfen *vi* və *vt* **1.** qışqırmaq; **2.** çağırmaq; **Sie kommen wie gerufen** siz lap məqamında gəldiniz; **das kommt wie gerufen!** bu lap yerində oldu!; **um Hilfe ~** köməyə çağırmaq; **den Arzt ~** həkim çağırmaq; **wieder ins Leben ~** yenidən canlandırmaq; **sich** (*D*) etw. (*A*) **ins Gedächtnis ~** nəyisə xatırlamaq; *j-m* etw. (*A*) **ins Gedächtnis ~** nəyisə kiminsə yadına salmaq.

Rúf || **fall** *m qram.* çağırış hal.

Rüffel *m* (6) töhmət.

Rúf || **name** *m* **-ns, -n** ad; ləqəb; **~nummer** *f* nömrə (*telefon*); **~strom** *m* çağırış cərəyanı; **~weite** *f oh. pl* eşidilmə məsafəsi; **~zeichen** *rad., dəniz., av.* çağırış siqnalı.

Rüge *f* (11) töhmət, məzəmmət; *j-m* **eine ~ erteilen** kiməsə töhmət vermək.

rügen *vt* danlamaq, məzəmmət etmək.

Rúhe *f oh. pl* **1.** rahatlıq, sakitlik; **lassen Sie mich in ~** məni rahat buraxın, mənə dəyib-dolaşmayın; **sich** (*D*) **keine ~ gönnen** özünə rahatlıq verməmək; **ohne Rast und Ruh'** yorulmadan, dayanmadan, aramsız; **sich** (*A*) **zur ~ begeben** uzanıb yatmaq; **Kinder zur ~ bringen** uşaqları yatırtmaq.

Rúhe || **bank** *f,* **Rúhe** || **bett** *n* taxt; divan; **~gehalt** *n,* **~geld** *n* pensiya, kəsmət.

rúhe || **los** həyəcanlı, iztirablı.

Rúhelosigkeit *f oh. pl* həyəcan, təşviş.

rúhen *vi* istirahət etmək; dincəlmək; **ich ruhe nicht, bis ...** mən o vaxta qədər sakit olmayacağam ki; **die Blicke ~ auf** (*D*) nəyəsə baxmaq, diqqət yetirmək.

Rúhe || **pause** *f* tənəffüs, yorğunluğunu alma; **~platz** *m* istirahət yeri; **~stand** *m oh. pl* istefa; istirahət, dinclik; **in den ~ treten** istefaya çıxmaq; **~stunde** *f* istirahət saatı; istirahət vaxtı; **~tag** *m* istirahət günü.

rúhe || **voll** *a* sakit, dinc.

Rúhe || **winkel** *m* sakit guşə; **~zustand** *m* sakit vəziyyət.

rúhig I *a* sakit, dinc; **II** *adv* sakitcə, yavaş; **~!,** sakit!, sakit olun!, səs salmayan!; **nur ~ Blut!** hirslənməyin!, özünüzdən çıxmayın!

Ruhm *m*-(e)s, *oh. pl* şərəf, şan; **zu ~ und Ehre gelangen** şan-şöhrət qazanmaq.

rúhm || **bedeckt** *a* şərəfdolu.

Rúhm || **begier(de)** *f oh. pl* şöhrətpərəstlik.

rúhm || **begierig** *a* şöhrətpərəst.

rühmen I *vt* tərifləmək, tərif etmək; **II sich ~** (*G / mit D*) özünü tərifləmək, lovğalanmaq.

rühmenswert *a* şöhrətəlayiq.

rühmlich *a* tərifəlayiq, tərifli.

rúhm || **los** *a* şərəfsiz, biabırçı; naməlum, məlum olmayan.

rúhm || **redig** *a* özünüöyən, lovğa.

rúhm || **reich** *a* şanlı, şöhrətli.

Rúhm || **sucht** *f oh. pl* şöhrətpərəstlik.

rúhm || **voll** *a* şanlı, şöhrətli.

Ruhr I *f oh. pl tib.* dizenteriya, qanlı ishal.

Ruhr II *f* Rur (*çay*).

Rühr || **ei** *n* qayğanaq.

rühren I *vt* **1.** tərpətmək; qarışdırmaq; **er hat dabei keinen Finger gerührt** *məc.* o əlini ağdan qaraya vurmayıb; **2.** çox təsir etmək, toxunmaq; **rührt dich das nicht?** bu sənə təsir etmir?; **3. die Trommel ~** təbil çalmaq; **er stand wie vom Donner gerührt** o donub qalmışdı, o quruyub qalmışdı; **II** *vi* (*an D*) toxunmaq, dəymək, əl vurmaq (*nəyəsə*); **III sich ~** tərpənmək; hərəkətə gəlmək *hərb.* (*azad*) durmaq; **rührt euch!** *hərb.* azad!

rührend *a* təsirli, həyəcanlandırıcı, təsir oyadıcı.

Rúhr || **gebiet** *n* coğr. Rur vilayəti.

rührig *a* hərəkətli, oynaq; diri, təsirli.

Rührigkeit *f oh. pl* cəldlik, hərəkətlilik, oynaqlıq.

rührsam *a* təsirli, həssas, həyəcanlandırıcı.

rührselig *a* ürəyi kövrək, asanlıqla rəhmə gələn, ağlağan, nazikürəkli, sentimental.

Rührung *f* (11) tərəhhüm, riqqət, mərhəmət.
Ruín *m* -s, *oh. pl* dağılma, dağıtma; viran-etmə.
Ruíne *f* (11) xarabalıq, xarabazar yer; viranə.
ruinieren I *vt* dağıtmaq, xaraba qaymaq, viran etmək; **seine Gesundheit ~** səhhətini korlamaq; **II sich ~** dağılmaq, xaraba qalmaq; var-yoxdan çıxmaq.
ruinfert *a* **1.** korlanmış; **2.** viran, xarabazar.
Rülps *m* -es, -e **1.** gəyirmə, gəyirti; **2.** kobud (*adam*).
rülpsen *vi* gəyirmək.
rum *dan.* **herum** ətrafında, yanında.
Rum *m* (1) -s, -s/-e rom (*içki*).
~ machen dövrə vurmaq (*gəzmək*); **eine ~ Bier** masa arxasında oturanların hərəsinə bir parç pivə.
rúnden *vt*, **ründen** *vt* girdələşdirmək, dəyirmiləmək, girdələmək.
Rúnd || fahrt *f* gəzinti; **~flug** *m av.* dairəvi uçuş; **~frage** *f* sorğu-sual, anket (*sual vərəqəsi*).
Rúnd || funk *m* radio, radioverilişi; radioverilişi idarələri şəbəkəsi; **~funk || empfänger** *m* radioqəbuledici.
rúndfunken *vt* radio ilə (*veriliş*) vermək.
Rúndfunk || rede *f* radio ilə çıxış; **~sender** *m*, **~station** *f* radiostansiya; **~teilnehmer**

Rüssel || käfer *m zool.* taxıl bitki; **~maus** *zool.* susiçanı.
rüßen *vi* his eləmək, hisləmək; hisdə qurutmaq.
rüßig *a* hisli, hislənmiş, his bağlamış.
Rússin *f* (12) rus (*qadın*).
rússisch I *a* rus; **II** *adv* rusca.
Rúßland *n tar.* Rusiya.
Rüste *f oh. pl* sükut, sakitlik; **die Sonne geht zur ~** günəş batır.
rüsten I *vt* hazırlamaq; silahlandırmaq; **II** *vi* və **sich ~** silahlanmaq, silahlandırılmaq.
Rüster I *f* (11) *bot.* qarağac.
Rüster II *m* (6) *məd.* saxtalara
3. *ovç.* quyruq; ◊ **sich** (D) **eine ~ aifbinden** *məc.* boynuna yük götürmək, öz işini ağırlaşdırmaq.
Rúten || bündel *n* çubuq dəsti / qomu / şələsi; **~streich** *m* çubuqlama, çubuq zərbəsi.
Rútsch *m* (1) çökmə, çöküntü; yerindən tərpətmə, yerindən oynatma; **einen ~ machen** *dan.* səyahət etmək; **gluücklichen ~!** *dan.* yaxşı yol!
Rútsch || bahn *f*, **~berg** *m* sürüşmə təpəciyi.
Rútsche *f* (11) çayla ağac axıtma, ağac axıtma işləri.
rútschen *vi* (s) sürüşmək; çəkmək; yatmaq

Ss

S, s *n inv alman əlifbasının on doqquzuncu hərfi.*
Saal *m* -(e)s, **Säle** zal.
Saar *f coğr.* Saar (*çay*).
Saat *f* (10) **1.** toxum; **2.** əkin; **3.** cücərti; **die junge ~ steht gut** təzə göyərmiş taxıl yaxşıdır; ◊ **Wie die ~, so die Ernte** *ata. söz.* Nə əkərsən, onu biçərsən.
Sáat || gut *n oh. pl* toxum.
Säbel *m* (6) qılınc; **mit dem ~ rasseln** qılınc oynatmaq.
Säbel || beine *pl* əyriqıç.
säbeln *vt* qılınclamaq, qılıncla doğramaq; *dan.* tikə-tikə doğramaq.
sabotíeren *vt* sabotaj etmək.
sách || dienlich *a* yararlı, əlverişli, məqsədəuyğun.
Sache f (11) **1.** şey, avadanlıq; *pl* ev şeyləri; **2.** iş; **zur ~!** işə!, mətləbə gəl!; **das ist eine ~!** *dan.* bax, bu işdir!; **mit j-m gemeinsame ~ machen** kimləsə əlbir olmaq; **das tut nichts zur ~** bunun işə dəxli yoxdur; **bei der ~ bleiben*** özünü kənara çəkmək (*söhbətdən*); **seine sieben ~n packen** var-yoxunu/şeylərini qablaşdırmaq/yığışdırmaq.
Sách || kenner *m* bilikli adam, işi bilən adam; sərraf **~kenntnis** *f* işi bilmə, sərraflıq, bacarıq(lılıq), səriştə(lilik).
sách || kundig *a* bilikli, bacarıqlı, səriştəli, sərraf.
Sách || lage *f oh. pl* işin vəziyyəti.
sáchlich I *a* işgüzar, bacarıqlı; obyektiv; **II** *adv* obyektiv olaraq, obyektiv surətdə.
sächlich *a qram.* ortacinsli.
Sáchlichkeit *f* (10) işgüzarlıq; maddilik; obyektivlik.
Sách || register *n* mövzular cədvəli (*kitablarda*).
Sáchsen *n* s *coğr.* Saksoniya.
sächsisch *a* sakson.
sácht(e) I *a* yavaş, asta; ağır; **II** *adv* yavaş; **immer [nur man] sachte!** yavaş!, sakit!
sách || verständig I *a* işbilən, məlumatlı, xəbərdar, bacarıqlı; **II** *adv* işi bilərək.
Sách || verständige *m, f* (9*) ekspert, mütəxəssis.
Sack *m* (1*) **1.** kisə; cib; qabçaq (*keçmişdə doqquz puda yaxın un, taxıl ölçmək üçün qab*); ◊ **ein ~ voll Neuigkeiten** bir aləm təzə xəbər; **j-n im ~ haben** *məc.* kimisə əlində saxlamaq; **die Katze im ~ kaufen** *məc.* gözüyumulu bazarlıq etmək (*bir şeyi yoxlamadan almaq*); **die Katze aus dem ~ lassen*** 1) ağzından söz qaçırmaq; 2) nəyisə əldən buraxmaq; **mit ~ und Pack** bütün içalatı ilə birlikdə; **der ~ ist noch nicht zugebunden** *məc.* iş hələ bitməyib; **2.** *dan.* kök, toşqun adam.
sáck || artig *a* kisəvari, kisəsəl, torbavari, torbasal.
Säckel *m* (6) **1.** pul kisəsi; **2.** *məc.* xəzinə, dövlət.
sácken I *vt* kisəyə tökmək / doldurmaq; **II** *vi* **1.** çökmək, enmək; **2.** *av.* istiqaməti itirmək; sürəti itirmək; **III sich ~** *məc.* torba kimi durmaq (*paltar*).
sáck || förmig *a* kisəyəoxşar.
Sáck || gasse *f* dalan; **in eine ~ geraten*** *məc.* çıxılmaz vəziyyətə düşmək.
Sáck || leinwand *f oh. pl* qalın kətan; **~ papier** *n* sarğı kağızı.
säen *vt* səpmək, əkmək.
Safe [se:f] *m*-s, -s seyf.
Sáfran *m* (1) *bot.* zəfəran.
Saft *m* (1*) şirə; meyvə şirəsi; **~ einkochen** mürəbbə bişirmək.
sáftig *a* şirəli.
Ságe *f* (11) **1.** əfsanə; **2.** şayiə, xəbər.
Säge *f* (11) mişar.
Säge || mehl *n* mişarağzı, taxta kəpəyi; **~ mühle** *f tex.* taxta-şalban mişarlayan maşın.
ságen *vt* **1.** demək; **man sagt ...** deyirlər ...; **wie gesagt** deyildiyi kimi; necə deyərlər; **gelinde gesagt** yumşaq deyilsə; **es ist nicht zuviel gesagt** şişirtmədən demək olar ki ...; **es ist nicht zu ~ wie ...** ifadə etmək çətindir ki ...; **wenn ich [man] so ~ darf** əgər belə demək mümkünsə; **so zu ~** belə ki, deməli necə deyərlər; **offen gesagt** açığını desək; **gesagt - getan!** [illegible]

~ lassen* eşitmişəm, mənə deyiblər; **lassen Sie das gesagt sein!** bunu yadınızda saxlayın, bunu unutmayın! (*hədə*); **lassen Sie sich** etw. ~ mənə qulaq asın; **was Sie ~!** nə danışırsınız?! **im Vertrauen [unter uns] gesagt** öz aramızda qalsın; **mit Verlaub zu ~** demək ayıb olmasın; ◊ **sage und schreibe** hərfiyyən, sözbəsöz; **2.** göstərmək, bildirmək, ifadə etmək; **das hat nichts zu ~** bunun heç bir mənası yoxdur; **das will nicht viel ~** bu əhəmiyyətsiz şeydir; **er hat hier viel zu ~** onun burada böyük hörməti var.
sägen *vt* **1.** mişarlamaq; **2.** *dan.* xoruldamaq.
ságenhaft *a* əfsanəvi.
Ságen || reich *n*, **~welt** *f* əfsanəvi dünya, mif dünyası.
Säge || späne *pl* mişarağzı, taxta kəpəyi; **~werk** *n* taxta-şalban mişarlayan zavod.
Sáhne *f oh. pl* südüzü, üz; qaymaq; **sauere ~** xama; **die ~ abschöpfen** *məc.* qaymağını götürmək, yaxşısını özünə götürmək.
sáhnen I *vt* üzünü / qaymağını yığmaq; **II** *vi* qaymaq / üz bağlamaq (*süd*).
sáhnig *a* yağlı, qaymaqlı (*süd*).
Saison [sezˈõ:] *f* -, -s fəsil, mövsüm.
Sáite *f* (11) sim; ◊ **~n aufziehen*** tonu dəyişmək.
Sákko *m* -s, -s pencək.
Salát *m* (1) kahı; salat; ◊ **da hast du den ~!** *dan.* heç dəxli var?!; al gəldi; **mach nur keinen ~!** *dan.* zibili zibilə qarışdırma!; səsini başına salma!; **der ganze ~!** *dan.* bütün bu zir-zibil!
Sálbe *f* (11) sürtmə dərmanı; piy; **er ist mit allen ~n geschmiert** o, gözü ilə odlar ayaqlayıb; **das ist wie die weiße ~** bunun heç bir isti-soyuğu yoxdur.
sálben *vt* **1.** yağlamaq, yağla silmək; **2.** *din.* sürtmək, çəkmək (*yağ*).
sálbungs || voll *a* riyakar mehriban.
Saline *f* (11) duz karxanası.
Sálm *m zool.* Süleyman balığı; ◊ **langer ~** uzun bir nitq.
Sálmiak || geist *m oh. pl* naşatır spirti.
Salon *m* -s, -s salon (*zal, qonaq otağı*).
salópp *a* pinti, səliqəsiz.
[illegible] Salpeter || säure *f oh. pl kim.* azot turşusu
Salút *m* (1) salyut; yaylım atəşi.
salutíeren *vi* salyut atmaq, yaylım atəşi ilə salamlamaq.
Sálve *f* (21) *hərb.* yaylım, yaylım atəşi.
Salz *n* (2) duz; **eine Prise ~** bir çimdik duz; **englisches ~** ingilis duzu; ◊ **er liegt tüchtig im ~** *məc.* o pis vəziyyətə düşüb; **er hat noch einen Schinken bei mir im ~** mənim onunla haqq-hesabım çoxdur; **wir werden keinen Scheffel ~ zusammen essen** bizimki onunla tutmaz; **da das ist für ihn ~ auf die Wunde** elə bil yarasına duz basdın; **Man kann niemandem vertrauen, bevor man einen Scheffel ~ mit ihm nicht gegessen hat** *ata. söz.* Bir pud duz yemədiyin adama bel bağlamazlar.
Sálz || arbeiter *m* duzçu, duz istehsalı işçisi; **~bergwerk** *n* duz mədəni; **~büchse** *f* duzqabı, nəməkdan.
sálzen *vt* duzlamaq, duza qoymaq; ◊ **die Preise sind gesalzen** qiymətlər çox bahadır; **j-m den Buckel ~** kimisə kötəkləmək.
Sálz || faß *n* duzqabı, nəməkdan; **~fleisch** *n* duzlanmış ət; **~gurke** *f* duza qoyulmuş xiyar, duzlu xiyar.
sálz || haltig *a* tərkibində duz olan, duzlu.
sálzig *a* duzlu.
Sálz || lake *f* şor su; **~säure** *f oh. pl kim.* xlorid turşusu.
Sä || maschine *f k.t.* toxumsəpən maşın.
Sáme(n) *m* (7) toxum; rüşeym.
Sámen || kapsel *f bot.* qoza; **~korn** *n* taxıl toxumu; **~zucht** *f k.t.* toxumçuluq.
Sámmel || band *m* (*pl* **~bänder**) məcmuə; **~linse** *f fiz.* toplayıcı linza.
sámmeln I *vt* toplamaq, yığmaq; **II sich ~ 1.** yığılmaq, toplaşmaq; **2.** *məc.* fikrini toplamaq, fikrini cəmləşdirmək.
Sámmel || name(n) *m qram.* toplu isim; **~ort** *m*, **~platz** *m*, **~punkt** *m* toplanış məntəqəsi; **~werk** *n* məcmuə.
Sámmet *m* (1) bax: **Samt.**
Sámmler *m* (6) **1.** toplayıcı, kolleksiyaçı; **2.** akkumulyator.
Sámmlung *f* (10) **1.** kolleksiya, məcmuə; **2.** yığıncaq, toplanış; **3.** *oh. pl* fikir cəm[illegible]
Sach[illegible] Verhalt[illegible] [illegible] gesagt - getan! [illegible] Samstag *m* (1) sonba[illegible]

samt I *adv:* **~ und sonders** hamı birlikdə və tək-likdə; hamı bir nəfər kimi; **II** *prp* (*D*) ... birlikdə.

Samt *m* (1) məxmər.

sámt || artig *a* məxməri, məxmər kimi.

sämtlich I *a* hamı/müstəsnasız olaraq; **II** *adv* hamısı birlikdə, müstəsnasız.

Sand *m* (1) qum; **im ~e verlaufen*** 1) qumda batmaq, itmək (*çay*); 2) *məc.* izsiz getmək; ◊ **j-m ~ in die Augen streuen** kiminsə gözünə kül üfürmək; **seine Pläne sind auf ~ gebaut** onun planları əsassızdır.

Sandále *f* (11) səndəl (*ayaqqabı*).

Sánd || bank *f* (*pl* **~bänke**) say, dayaz yer; **~boden** *m oh. pl* qumlu yer.

Sánder *m* (6) suf balığı.

sándig *a* qumlu.

Sánd || korn *n* qum dənəsi.

Sánd || papier *n* sumbata kağızı; **~sack** *m* qum kisəsi; *av.* pərsəng; **~stein** *m oh. pl* qum daşı; **~uhr** *f* qum saatı.

sanft *a* **1.** incə; yumşaq; həlim; mülayim; **~er Schlaf** şirin yuxu; **2.** mailli, maili.

Sánft || mut *f oh. pl* həlimlik, mülayimlik, yumşaqlıq.

sánft || mütig *s* həlim, mülayim.

Sang *m* (1*) mahnı; oxuma; **~ und Klang** təntənə-kiyafət; hər şeydən əvvəl.

Sänger *m* (6) xanəndə, müğənni.

Sängerin *f* (10) xanəndə, müğənni (*qadın*).

sang- und klanglos *adv* xəbərsiz, heç bir iz buraxmadan.

Sanierung *f* (10) *iqt.* sağlamlaşdırma.

Sanität *f oh. pl* **1.** *zəif.* səhiyyə; **2.** sanitariya.

Sanitäter *m* (6) sanitar.

Sanitäts || wache *f* (ictimai yerdə tənəffüslü) **~wagen** *m* (tez) yardım maşını.

sank: sinken* *(gəlmə)ing*[1].

Sardine *f* (11) *zool.* sardina (*balığı*).

Sarg *m* (1*) tabut; ◊ **das ist der letzte Nagel zu meinem ~** bu dərd mənə qəbrə aparacaq.

Sarkásmus *m* -, *təkzib ifadəsi, kinaye, acı gülüş.*

sarkástisch *a* istehzalı.

satt: sitzen* *gəlinin üstündə.*

Sátan *m* (1) şeytan; iblis.

Satellit *m* (8) *sty.* satellit; *məc.* peyk.

Satíre *f* (11) *ədəb.* satira.

Satíriker *m* (6) *ədəb.* satirik, satira yazan, satiraçı.

satírisch *a* satirik.

satt *a* **1.** tox, doymuş; **sich ~ essen*** doyunca yemək; **ich habe es ~** bu mənim zəhləmi aparıb / canımı boğazıma yığıb; **2. ~es Grün** tünd-yaşıl rəng.

Satte *f* (11) kasa.

Sáttel *m* (6*) yəhər; **sich** (*A*) **in den ~ schwingen*** sıçrayıb ata minmək; **j-n aus dem ~ heben*** kimisə atdan vurub salmaq (*həmç. məc.*); ◊ **er ist in allen Sätteln gerecht** onun əlindən hər iş gəlir; **2.** *geol.* dağaşırımı.

Sáttel || bogen *m* yəhərqaşı; **~decke** *f* yəhəraltı, tərlik.

sáttel || fest *a* **1.** yəhərdə möhkəm oturan; **2.** *məc.* yaxşı bilən (*in D*); yaxşı hazırlıqlı.

Sáttel || gurt *m* tapqır, qarınaltı.

sátteln *vt* yəhərləmək.

Sáttel || zeug *n* qoşqu ləvazimatı, yəhərqayış.

sättigen I *vt* **1.** doydurmaq; **2.** hopdurmaq, doyuzdurmaq; **II sich ~** doymaq; **sich an etw.** (*D*) **~** *məc.* doymaq, doya-doya seyr etmək; **sich mit Fingern ~** barmaq yeməmək.

Sättigung *f* (10) doyma.

Sáttler *m* (6) sərrac.

sättsam *bax* **bezáhlen**, **kíffen**; **II** *adv* bezmədən.

Satz *m* **1.** *qram.* cümlə; **2.** *mus.* hissə (*simfoniyanın*); **3.** *idm.* tullama, tullanma, tullanış; **4.** *idm.* (*basketbol, futbol*) **5.** *məc.* (*ərəb.*) yığım; **6.** *zool.* bir qarından doğulan balalar (*heyvanlar*); **7.** *kompl.* **9.** *tex.* (*konteyner*) (*qəyrət tərkibi*); **10.** qurtum.

Sátz || bau *m oh. pl*, **~lehre** *f* cümlə quruluşu; **~gefüge** *n* tabeli mürəkkəb cümlə; **~glied** *n* cümlə üzvü; **~lehre** *f bax* **~bau**; **~teil** *m* cümlə üzvü.

Satzung *f* (10) nizamnamə.

Sáu || bohne *f* *bax* **Bóhne**.

Sau *f* (3) **1.** donuz (*dişi*); **2.** *dan.* qıpıt; **3.** *kob.* **~ sein** cəsur/qəti olmaq.

Sáu || erkel *m* *bax* **Éber**.

sáuber *atalmış, səliqəli*; ◊ **alle ~e Bande** *istək.* əcaib yaxşı oğlandır; **da ist es nur wenig ~** burada az qala ən müxtəlif cinayətlərin hamısı qədər nəcis əməllər edilir.

säuberlich *a* təmiz, səliqəli.

säubern *vt* təmizləmək.

Säuberung *f* (10) təmizlənmə, təmizlənmə.

Sauce ['zo:sə] *f* (11) sous.

sáuer *a* **1.** turş; **2.** *məc.* qaşqabaqlı, qaradinməz; tutqun; **3.** çətin, ağır, yorucu; xoşagəlməz; **j-m das Leben ~ machen** kiminsə həyatını zəhərləmək.

Sáuer || ampfer *m bot.* turşəng, quzuqulağı; **~braten** *n* turşuqovurma; **~brunnen** *n* karbonat suları mənbəyi; **~kraut** *n* duzlu kələm.

säuerlich *a* turşməzə; büzüşdürücü, ağızqamaşdıran.

Sáuer || milch *f* qatıq.

säuern *vi* (*h, s*) turşumaq, acımaq, qıcqırmaq.

säuern *vt* turşutmaq, qıcqırtmaq.

Sáuer || stoff *m oh. pl kim.* oksigen.

sáuer || süß *a* turşəşirin.

Sáuer || topf *m* üzügülməz / sərt adam.

sáufen* *vt, vi* **1.** *vt* içmək, soğmaq (*heyvan*); **2.** *vi* sərxoşluq etmək.

Säufer *m* (6) sərxoş, içki düşkünü.

Saus *m* **-es**, *oh. pl:* **in ~ und Braus leben** həyatını kefdə keçirmək.

säuseln I *vi* xışıldamaq (*yarpaq*); vıyıldamaq (*külək*); **II** *vt* **1.** pıçıldamaq; **2.** sakitləşdirmək, lay-lay çalmaq.

sáusen *vi* **1.** sos-küy salmaq, gurultu qopartmaq, vıyıldamaq; **2.** çox sürətlə qaçmaq.

Sáuser *m* (6) üzüm şirəsi.

Sáuse || wind *m* **1.** bərk külək; **2.** *məc.* yelqovan.

Schábe I *f* (11) tarakan, mətbəx böcəyi.

Schabe II *f* (11) **1.** ərsin; **2.** kürəcik.

Schäbe *f* (11) *tib.* qoturluq, gicişmə.

scháben *vt* **1.** qaşımaq; **2.** lətini təmizləmək (*dərinin*) **3.** süzgəcdən keçirmək; **4.** *tex.* ərsinlə işləmək.

Scháber *m* (6) ərsin; şaber.

Schäber || nack *m* (1) pis zarafat; **j-m einen ~ spielen** kimisə oynatmaq.

schäbig *a* **1.** sürtülmüş, bir qədər geyilmiş; **2.** yazıq, bədbəxt, acınacaqlı; **3.** simic.

Schach 1. *m* (1) şah (*ad, rütbə*); **2.** *n* -(e)s, *oh. pl* şahmat, şahmat oyunu.

Schách || brett *n* şahmat taxtası.

schächmatt *s* şahmat taxtası kimi; şahmat ilanında.

Schächt *m* **-s**, *oh. pl* **1.** *xüs.* spekulyasiya; **2.** xeyri əleyn; **~ treiben*** (*mit D*) spekulyasiya etmək (*na illətə*).

schächern *vi* spekulyasiya ilə məşğul olmaq; cinlərlə məşğul olmaq.

schächt *s* şaxtalı, şaxtalı-şaxtalı; *məc.* (*ərəb.*) bədəndən artıq yağın olmaq; (2) qızılbaz yazıçılıqla olmaq.

Schächtel *m* (1*) yaxta.

Schächtel *f* (11) qutu; ◊ **alte ~** *dan.* köpgirən qarı.

schächteln *vt* qutulara bölüşdürmək.

Schächt || wettkampf *m* şahmat yarışı; **~zug** *m* şahmat gedişi; *məc.* fəndgir hərəkət.

schädel *mütəsəlli ex* **let ~** *vən* (*bu*) heyif ondan.

Schädel *m* (6) kəllə; ◊ **er will mit dem ~ durch die Wand** *məc.* o, mümkün olmayan şey arzu edir; o, tükəndən pendir umur.

schädigen *vt* ziyan vermək.

Scháden *m* (7*) **1.** ziyan, zərər; **j-m ~ zufügen** kimisə xəsarət yetirmək; **~ (er)leiden*** zərər çəkmək; **2.** sındırma, xarab

etmə, korlama; **innerer ~** *tib.* daxili üzvlərin zədələnməsi; **sich** (*D*) **~ tun*** özünü yaralamaq, özünə zərər yetirmək; **~ nehmen*, zu ~ kommen*** zərər çəkmək, ziyan görmək.

götürmək; **j-m viel zu ~ machen** kiməsə artıq başağrısı vermək.

Schäffen *n* -s, *oh. pl* **1.** qurma, yaratma; yaradıcılıq; **2.** iş.

schäffend *a* çalışan, işləyən.

schälten I *vt elek.* qoşmaq, birləşdirmək (*cərəyan*); **II** *vi* idarə etmək, sərəncam vermək; **~ und walten** istədiyini etmək, hərkilik etmək.

Schälter *m* (6) **1.** siyirtmə pəncərə; kassa;

Schar *f* (10) **1.** kütlə, dəstə; ◊ **in hellen ~en herbeiströmen** dəstə ilə axışmaq; **2.** *hərb.* dəstə, bölük; **3.** gavahın (*kotanda*).

schären (sich) toplanmaq, yığışmaq.

schären ‖ weise *adv* dəstə-dəstə, qrup-qrup.

schátten *vi* qaranlıqlaşdırmaq, kölgə salmaq.
Schátten *m* (7) **1.** kölgə; **2.** xəyal, kabus; ◊ **j-n in den ~ stellen** kimisə kölgədə buraxmaq (*ağıl, gözəllik* və s. ilə).
Schátten || bild *n* bax: **Schattenriß.**
schátten || los *a* kölgəsiz; **~reich** *a* kölgəli.
Schátten || riß *m* siluet (*kölgə şəklində rəsm*); **~seite** *f* kölgəli tərəf (*həmç. məc.*); **~spiel** *n* **1.** *tea.* kölgə oyunu; **2.** fantasmaqoriya (*qarabasma*).
schattíeren *vt* tuşlamaq, incə fərqləri göstərmək.
Schattíerung *f* (10) çalar, çalarlıq; variant (*fonemdə*).
scháttig *a* kölgəli.
Schatúlle *f* (11) qutu, sandıqça, mücrü.
Schatz *m* (1*) xəzinə, dəfinə; var-dövlət; **mein ~!** əzizim!, mənim nazım!; **sein ~** onun aşiq olduğu.
Schátz || amt *n* xəzinə.
schätzen *vt* **1.** (*auf A*) qiymət vermək, qiymətləndirmək (*nəyisə*); **2.** güman etmək, zənn etmək; ◊ **Man weiß das am besten zu ~, was man nicht mehr haben kann** *ata. söz.* Köhnə / Köçən yurdun qədrini
Schäuer I *m* (6) tamaşaçı.
Schauer II *m* (6) **1.** əsmə, titrəmə; **2.** dəhşət; **3.** güclü yağış, leysan.
scháuerlich *a* dəhşətli.
Scháuer || mann *m* (*pl* **-leute**) liman fəhləsi, yükvuran fəhlə.
scháuern *vi, vimp* əsmək, titrəmək; üşürgələnmək; **es schauert mich [mir]** məni əsmə tutur; üşürgələnirəm; **es schauert** yağışla dolu tökür (*yağır*).
Scháufel *f* (11) **1.** bel, kürək; **2.** *dəniz.* lövbərin ucu; **3.** *tex.* qanad, pər; ◊ **nimm die ~ in die Hand!** işə başla!
scháufeln *vi, vt* bellə işləmək; qazmaq, küləklə çevirmək (*taxılı*); qarışdırmaq.
Scháu || fenster *n* vitrin, görük, mağaza sərgisi.
Schaukel *f* (11) yelləncək.
scháukeln I *vt* yelləmək; ◊ **wir werden das Kind schon ~** ≡ biz bu işi düzəldərik; **II** *vi* **sich** yellənmək.
Scháukeln *n* **1.** yelləmə; titrəmə, tərəddüd; **2.** *dəniz.* yırğalanma.
scháu || lustig *a* hər şeylə maraqlanan.

scheel *a* **1.** çəp (*göz*); **2.** paxıl, səmimi olmayan; **j-n mit ~en Augen ansehen* / betrachten** kimisə çəp-çəp / pis niyyətlə baxmaq.
Schéffel *m* (6) çanaq (*taxılın qədim ölçü vahidi*); ◊ **sein Licht unter den ~ stellen** təvazökarlıq etmək, öz bacarığını gizlətmək.
Schéibe *f* (11) **1.** disk, dairəcik; **die ~ des Mondes** ayın haləsi; **2.** hədəf, nişan; **nach der ~ schießen*** hədəfə atmaq; **3.** *tex.* şayba, qasnaq; **4.** pəncərə şüşəsi; **5.** fal, dilim (*çörək*); **eine ~ Brot** bir dilim çörək; **6.** arı şanı, pətək.
Schéiben || honig *m* pətək balı.
Schéide *f* (11) **1.** qın; **2.** sərhəd; **3.** *anat.* uşaqlıq yolu.
Schéide || brief *m hüq.* talaq; **~linie** *f* ayırıcı xətt; **~münze** *f* xırda pul.
schéiden* I *vt* **1.** ayırmaq; **2.** boşamaq; **sich ~ lassen*** boşanmaq; **II** *vi* (*s*) getmək, ayrılmaq; **das ~de Jahr** bitən / qurtaran il; ◊ **wir sind geschiedene Leute** bizimlə sizinki qurtardı.
Schéide || wand *f* arakəsmə; **~wasser** *n kim.*
Scheit *n* (5) odun parçası, girdın.
Schéitel *m* (6) **1.** *riyaz.* təpə (*bucaqda*); **2.** təpə (*başda*); **vom ~ bis zur Sohle** başdan-ayağa; **3.** tağ, saç ayrımı; **einen ~ ziehen*** saçı ayırmaq, tağ ayırmaq.
Schéitel || linie *f riyaz.* şaquli xətt; **~punkt** *m* zirvə, zenit; *məc.* ən yüksək nöqtə.
schéitel || recht *a* şaquli.
schéiten *vt* odun yarmaq.
Schéiter || haufen *n* tonqal.
schéitern *vi* (*h, s*) (*an D*) **1.** sınmaq, qırılmaq (*nəyəsə dəyərək*); **2.** müvəffəqiyyətsizliyə uğramaq (*həmç. məc.*); qismət olmamaq, baş tutmamaq.
Schéit || holz *n oh. pl* odun.
Schélfe *f* (11) qabıq.
Schélle *f* (11) **1.** zınqırov; zəng; **2.** *dan.* bərk sillə; **3.** *pl* qanadlar; **4.** *pl* kərpic (*qumar kağızlarında*); ◊ **jeder hat seine ~** hər kəsin bir çatışmayan cəhəti var.
schéllen *vi* zəng çalmaq.
Schéllen || geläut(e) *n* zəng səsi.
Schéll || fisch *m zool.* treska (*balıq*)

çilik-çilik olmaq; ◊ **da wird's wohl ~ geben*** orda davasız keçinməyəcək.

Schére *f* (11) **1.** qayçı; **2.** qısqac (*xərçəngin ayağının ucu*); ◊ **j-n in die ~ nehmen*** kimisə işə qoşmaq.

schéren* **I** *vt həmç. zəif təsriflə* qırxmaq, kəsmək; ◊ **sein Schäfchen ~** varlanmaq; **II sich ~** (*um A*) **1.** qeydinə qalmaq, fikir vermək (*kimisə*); **das schert / schiert mich nicht im geringsten** bunun mənə heç bir aidiyyəti yoxdur, bu məni bir qıınnaq da narahat etmir; **2.** *dan.* rədd olmaq, rədd olub getmək; **scher dich weg!** rədd ol!, itil!

Schéren || schleifer *m* bıçaqitiləyən.

Schereréi *f* (10) əlləşmə, narahatlıq.

Schérflein *n* (7) pay (*hər kəsin qüvvəsinə görə verdiyi iana*); **sein ~ beitragen* / spenden / beisteuern** öz töhfəsini vermək.

Scherg *m* (1) uzunburun balıq.

Schérge *m* (9) **1.** xəfiyyə; **2.** cəllad.

scherwénzeln *vi* bax: **scharwénzeln.**

Scherz *m* (1) zarafat, əyləncə; **er treibt ~** o zarafat edir; **im ~** zarafatyana; **~ beiseite!** zarafat bir yana!

Schér || zeit *f* qoyun qırxını (y[illegible]

Schéusal *n* (2) **1.** nəhəng, div; **2.** zalım, qəddar.

schéußlich *a* iyrənc; alçaq, əclaf; dəhşətli.

Schi *m* (4) ayaq xizəyi; **~ laufen*** ayaq xizəyi ilə sürüşmək.

Schicht *f* (10) **1.** qat, lay; **2.** növbə, əvəz (*iş zamanı*); **3.** *tex.* şixtə; **~ machen** iş qurtarmaq.

schichten *vt* qat-qat yığmaq.

Schíchtung *f* (11) **1.** qat; qat-qat yığma; **2.** laylara ayrılma, təbəqələşmə.

schícht || weise *adv* **1.** lay-lay; **2.** növbə ilə.

schick *a* qəşəng, gözəl.

Schick *m* -(e)s, *oh. pl:* **~ haben** zövqü olmaq, zövqlə geyinmək.

schícken I *vt* göndərmək; **II sich ~ 1.** nəzakətli olmaq; ləyaqətli olmaq; **2.** yaraşmaq; **3.** (*in A*) itaət etmək, tabe olmaq (*nəyəsə*).

schícklich *a* xoşagələn, qəbul edilmiş.

Schícksal *n* (2) qismət, tale.

schíeben* *vt* **1.** tərpətmək, hərəkətə gətirmək; itələmək; **beiseite ~** kənara çəkmək; **Kegel ~** gəql oynamaq; **2.** *məc.* spekulyasiya etmək; ◊ **j-m** etw. **in die Schuhe ~**

işi saxtalaşdırmaq / saxta şəkildə təqdim etmək / göstərmək; **~ werden** əyilmək; **~ und krumm** əyri-üyrü, nizamsız; **die Sache wird ~ gehen*** işin axırı pis olacaq; **sich ~ lachen** gülməkdən keçinmək; **da bist du ~ gewickelt** səhvin var, çaşmısan; **er hat ~ geladen** *dan.* o sərxoşdur; **ein ~es Gesicht machen** üz-gözünü əyişdirmək / turşutmaq; **in einer ~en Lage sein** yanlış durumda olmaq; etw. **~ nehmen*** incimək.

Schíefer *m* (6) *miner.* şifer; şist (*mineral*); şist (*süxur*).

schíefern (sich) lay-lay olmaq.

schíef || wink(e)lig *a riyaz.* çəpbucaqlı.

schíel || äugig *a* çəpgöz, əyrigöz.

schíelen *vi* qıymaq (*gözlərini*), çəp baxmaq; **auf dem einen Auge ~** 1) bir gözü çəp olmaq; 2) (*nach D*) *məc.* göz dikmək, tamah salmaq (*nəyəsə*).

schíelend *a* çəpgöz, çaş, qıyıqgöz.

schien: scheinen *felinin impf* i.

Schíen || bein *n anat.* baldır sümüyü.

Schíene *f* (11) **1.** *tex.* şin, rels; **2.** *tib.* sarğı

Schíeß || gewehr *n* odlu silah, tüfəng; **~platz** *m hərb.* atəş meydançası; **~pulver** *n oh. pl* barıt; **~scharte** *f hərb.* mazğal; **~scheibe** *f* hədəf, nişan; **~stand** *m* tir, nişanatma yeri; **~übung** *f* atış məşqi.

Schiff *n* (2) **1.** gəmi; **an Bord des ~es gehen*** gəmiyə minmək; **2.** *mətb.* ayırıcı xətkeş; **3.** *tex.* toxucu məkik.

Schíff || fahrt *f* gəmiçilik; gəmi gəzisi.

schíffbar *a* gəmilərin üzməsi üçün yararlı.

Schíff || bau *m oh. pl* gəmiqayırma; **~bruch** *m* gəmi qəzası; **~bruch (er)leiden*** gəmi qəzasına uğramaq / düçar olmaq.

schíff || brüchig *a* gəmi qəzasına uğramış.

Schíff || brücke *f* ponton körpüsü; trap.

Schíffchen *n* (7) **1.** balaca gəmi; **2.** toxucu məkik (*tikiş və toxucu maşınında*).

schíffen I *vi* (*h. s*) gəmidə üzmək; **II** *vt* su ilə, dənizlə daşımaq.

Schíffer *m* (6) şkiper; gəmiçi, qayıqçı.

Schíffs || funkstelle *f* gəmi radio stansiyası; **~hinterteil** *n* gəminin dal tərəfi; **~junge** *m* gəmi şagirdi; **~mannschaft** *f* gəmi komandası; **~raum** *m* tryum (*gəmi anbarı*);

pl tısbağa çanağı; **~wache** *f* qarovul; **~wache stehen*** qarovulda durmaq.
Schilf *n* (2) qamış; qarğı.
Schilfe *f* (11) qabıq.
Schilf || rohr *n* **1.** bax: **Schilf; 2.** qarğı çubuğu.
schillern *vi* (*in A*) müxtəlif rəngə çalmaq.
Schilling *m* (1) şillinq (*İngiltərə pulu*).
Schimäre *f* (11) boş xəyal, fantaziya.
Schimmel I *m* -s, *oh. pl* kif.
Schimmel II *m* (6) ağ at.
schímm(e)lig *a* kifli.
schímmeln *vi* kiflənmək, kif atmaq.
Schímmer *m* (6) işıltı, parıltı; **er hat keinen ~** (*von etw.*) onun nədənsə azacıq da olsa təsəvvürü yoxdur.
schímmern *vi* parlamaq, parıldamaq; sayrışmaq.
Schimpf *m* (1) **1.** təhqir, söyüş; **2.** rüsvayçılıq, biabırçılıq; **mit ~ und Schande** biabırçılıqla.
schímpfen *vt* və *vi* söymək; **er schimpft sich Doktor / er läßt sich Doktor ~** *isteh.* o özünü həkim adlandırır, o da özünə həkim deyir.
Schimpferéi *f* (10) söyüş.
schímpflich *a* eyibli, rüsvayçı, biabırçı, murdar.
schínden* I *vt* **1.** dərisini soymaq (*heyvanın*); **2.** əzab vermək, incitmək; ◊ **das Fahrgeld ~** biletsiz getmək; **II sich ~** özünü yorub üzmək.
Schínder *m* (6) dərisoyan; yumurtadan yun qırxan.
Schinderéi *f* (10) **1.** dərisoyulan yer; **2.** rəhmsizlik, zalımlıq; **3.** *məc.* əzab, əziyyət, incitmə.
Schínd || luder *n* cəmdək, leş; ◊ **mit j-m ~ treiben* / spielen** kimisə incitmək, ələ salmaq, masqaraya qoymaq; **~mähre** *f* yabı.
Schínken *m* (7) qaxac edilmiş bud (*donuz budu*); vetçina.
Schíppe *f* (11) bel, dəmir bel.
schíppen *vt* kürümək, kürüyüb yığmaq.
Schírm *m* (1) **1.** çətir, günlük; **2.** günlük (*şapka qabaqlığı*); **3.** ekran, pərdə; **4.** *məc.* müdafiə.
schírmen *vt* qorumaq; pərdələmək; *rad.* ekranlaşdırmaq.
schírren *vt* qoşmaq.
Schí || stock *m* ayaq xizəyi üçün ağac; **~tour** *f* xizək gəzintisi.
schlább(e)rig *a* **1.** sulu; **2.** süst, ölüvay.
schlábbern *vi dan.* **1.** içmək (*it, pişik haqqında*); **2.** marçıldatmaq; **3.** naqallıq etmək, boş-boş danışmaq.
Schlacht *f* (10) döyüş; **eine ~ liefern** döyüşə başlamaq; **in die ~ ziehen*** döyüşə getmək.
Schlácht || bank *f* (*pl* **-bänke**) sallaqxana; **~beil** *n* qəssab baltası.
schlächten *vt* **1.** öldürmək, kəsib-öldürmək; kəsmək (*quşu*); **2.** öldürmək, qırıb-kəsmək.
Schlächter *m* (6), **Schlächter** *m* (6) **1.** qəssab; **2.** cəllad.
Schlächteréi *f* (10) **1.** sallaqxana; **2.** qırğın, qırhaqır.
Schlächter || laden *m* ət dükanı; **~ meister** *m* qəssab.
Schlácht || feld *n* döyüş meydanı; **das ~ behaupten** qalib çıxmaq; **das ~ räumen** məğlub olmaq; **~getümmel** *n*, **~gewühl** *n* əlbəyaxa döyüş; döyüşdə çaxnaşma; **~haus** *n*; **~hof** *m* sallaqxana; **~kreuzer** *m* xətti kreyser (*çox sürətli böyük hərbi gəmi*); **~ruf** *m* döyüşə çağırış; **~schiff** *n* xətt gəmisi.
Schlächtung *f* (10) kəsmə; heyvan kəsmə.
Schlácht || vieh *n oh. pl* ətlik heyvan.
Schlack *m* -(e)s, *oh. pl* ləhc. qarlı yağış; palçıq.
Schlácke *f* (11) *tex.* posa, kəf, qəlpə.
Schlaf *m* -e(s), *oh. pl* yuxu; **einen leisen ~ haben** ayıq yatmaq; **in den ~ singen*** lay-lay çalıb yatırtmaq (*uşağı*).
Schláf || abteil *n* yataq kupesi.
Schläfchen *n* (7) qısa yuxu, çimir; **ein ~ machen** mürgüləmək.
Schläfe *f* (12) gicgah.
schläfen* *vi* yatmaq; **~ gehen*** yatmağa getmək; **ein Kind ~legen** uşağı yatırtmaq.
Schläfen *n* -s, *oh. pl* yuxu.
Schläfen || gehen *n*: **vor dem ~** yatmazdan qabaq.
Schläfer *m* (6) **1.** yatan, yuxulayan (*adam*); **2.** *dan.* yuxucul adam.
schläf(e)rig *a* **1.** yuxulu, mürgülü, əzgin, tənbəl; cansıxıcı, darıxdırıcı; **ich bin ~**

məni yuxu basır; **~ machen** yuxu gətirmək; **2.** monoton, yeknəsəq.
schlaff *a* zəif, süst, ölüvay.
Schlaffítchen *n* ~ *oh. pl*: **j-n beim ~ packen / fassen / nehmen* / kriegen** *məc.* kiminsə yaxasından yapışmaq.
Schláf || krankheit *f oh. pl* bax: **Schlafsucht.**
schláf || los *a* yuxusuz.
Schláf || mittel *n* yuxu dərmanı; **~mütze** *f* **1.** gecə papağı; **2.** *dan.* yuxu sevən; ölgün, süst (*adam*).
schläfrig *a* yuxulu.
Schláf || rock *m* yataq xələti; **~saal** *m* ümumi yataq otağı; **~sack** *m* yataq torbası; **~stelle** *f* **1.** çarpayı, taxt; **2.** gecələmə yeri; **~stube** *f* yataq otağı; **~sucht** *f oh. pl tib.* yuxu xəstəliyi; letargiya; **~trunk** *m* **1.** yuxu dərmanı; **2.** bir qurtum içki (*yuxudan qabaq*).
schláftrunken *a* yuxulu.
Schláf || wagen *m* yataqlı vaqon; **~wandler** *m* (6) lunatik (*yuxuda durub gəzən adam*); **~zeug** *n* yataq şeyləri; **~zimmer** *n* yataq otağı.
Schlag *m* (1*) **1.** zərbə; *pl* kötək; **2.** vurma, çalma (*saatda*); vurma, döyünmə (*ürək*); **3.** oxuma (*quş*); **4.** qapıcıq (*avtomobildə və s.*); **5.** qırılacaq meşə sahəsi; **6.** *tib.* iflic; **7.** növ, cins; **auf einen ~** birdən; **~ fünf** saat beş tamamda; **ein ~ ins Wasser** nəticəsiz addım (görülən iş); **mit einem ~ änderte sich alles** o dəqiqə hər şey dəyişdi.
Schlág || ader *f* arteriya; **~anfall** *m* iflic.
schlág || artig *a* ildırım sürətli, ani.
Schlág || ball *m oh. pl idm.* top.
schlágbar *a* kəsilməyə/qırılmağa yararlı (*meşə*).
Schlág || baum *m* şlaqbaum.
schlág || bereit *a* döyüşəhazır.
Schlág || bolzen *m* iynə (*tüfəngdə*).
Schlägel *m* (6) **1.** toxmaq; **2.** *tex.* toxac, döyəc.
schlágen* I *vt* vurmaq; məğlub etmək (*rəqibi*); **in die Flucht ~** qaçmağa üz qoymaq; **j-n zu Boden ~** kimisə yerə sərmək; **eine Brücke ~** körpü salmaq; **eine Schlacht ~** döyüşə başlamaq; **Lärm ~** hay-küy qaldırmaq / salmaq, təhlükə siqnalı vermək; **Münzen ~** pul kəsmək; **Sahne ~** qaymağını yığmaq (*südün*); **Wurzel(n) ~** kök salmaq; **II** *vi* (*h, s*) **1.** (*gegen A*) dəymək, toqquşmaq (*nə ilə*); **2.** vurmaq, döyünmək (*ürək*); **3.** vurmaq, zəng çalmaq (*saat*); ◊ **dem Glücklichen schlägt keine Stunde** *məc.* xoşbəxtlər saatın nə olduğunu bilmir; **4.** oxumaq (*quş*); **5.** aid olmaq; **das schlägt nicht in mein Fach** bu mənim sənətimə uyğun deyil; **sein Gewissen schlug heftig** o çox böyük vicdan əzabı çəkirdi; **über den Strang ~** həddini aşmaq; **III sich ~** dalaşmaq, vuruşmaq, döyüşmək; **sich an die Brust ~** döşünə döymək; ◊ **sich (recht und schlecht) durchs Leben ~** güc-bəla / ölüm-zülümlə dolanmaq.
schlágend *a* sərrast, mahir; inandırıcı.
Schläger *m* (6) *mus.* dəbə düşmüş film, mahnı və s.
Schläger *m* (6) **1.** dalaşqan adam; **2.** *tex.* lifdidən maşın; **3.** espadron (*təlim qılıncı*); **4.** *idm.* raket (*tennisdə*); **5.** oxuyan quş.
Schlägeréi *f* (10) dava, dalaşma.
schlagfertig *a* **1.** döyüşə hazır; **2.** özünü itirməyən; hazırcavab.
Schlág || festigkeit *f tex.* zərbəyə davamlılıq; **~fluß** *m* bax: **Schlag** 6.; **~ holz** *n* kəsilməli / doğranmalı meşə; **~ lei-sten-dresch-ma-schi-ne** *f* taxıldöyən maşın; **~licht** *n* (*pl* **~lichter**) parlaqlanma, işıqlanma (*şəkildə*); **ein ~licht werfen** (*auf A*) nəyisə yaxşı işıqlandırmaq (*həmç. məc.*); **~obers** *n* bax: **Schlagsahne; ~ring** *m* beşbarmaq; **~sahne** *f* qaymaq; **~seite** *f dəniz.* yanayatma, əyilmə; **~weite** *f elek.* deşmə (*qığılcım*) aralığı; **~wolf** *f* yunatan firfira; **~wort** *n* (*pl* **~wörter**) **1.** tutarlı söz; **2.** ana / aparıcı söz (*lüğətdə*); **~zeile** *f* şüar kimi yazılmış başlıq.
Schlaks *m* (1) uzundraz adam.
Schlamássel *m* (6) *dan.* xoşagəlməz vəziyyət.
Schlamm *m* -(e)s, *oh. pl* lil, lehmə; palçıq, zığ; ◊ **er hat viel ~** *dan.* onun çoxlu pulu var.
schlämmen *vi* **1.** *tex.* yumaq (*filizi, külçəni*); **2.** *kim.* ayırmaq, çalxalayıb çökdürmək.
schlämmig *a* lilli; palçıqlı.
Schlámpe *f* (11) pinti, çirkli adam.
schlang: schlingen *felinin impf*'i.
Schlánge *f* (11) **1.** ilan; **2.** *tex.* xortum, şlanq (*yanğın üçün*); **3.** uzun sıra (*növbədə*); **~ stehen*** növbədə durmaq.

schlängeln (sich) burulmaq, qıvrılmaq.
Schlängen || linie *f* əyri-üyrü xətt.
schlank *a* **1.** qamətli; arıq; çevik; qıvraq; **2. ~er Hand** asanlıqla, çevikliklə; **rank und ~** boylu-buxunlu, qamətli.
Schlánkheit *f oh. pl* qədd-qamət; çeviklik; arıqlıq.
schlánk || wég *adv* eyhamsız, düz-düzünə.
schlapp *a* zəif; qüvvəsiz; taqətsiz; **~ machen** *dan.* təslim olmaq.
Schláppe *f* (11) zərbə; uğursuzluq, məğlubiyyət.
schláppen *vi* **1.** yemək (*duru xörək*); hortultu ilə içmək; **2.** dabanlarını bir-birinə vurub salam vermək (*hərb*).
schláppig *a* bax: **schlapp.**
Schlápp || schwanz *m* maymaq / ölüvay adam.
Schlaráffenland *n* utopiya, xəyali ölkə.
schlau *a* hiyləgər, bic; çevik, cəld; kələkbaz, fırıldaqçı; **~ vorgeh(e)n*** hiylə işlətmək.
Schláube *f* (11) nazik qabıq, qabıqcıq.
Schláuberger *m* (6) *zaraf.* kələkbaz.
Schláuch *m* (1*) **1.** xortum, şlanq; **2.** *avt.* kamera; **3.** *dan.* əyyaş, içki düşkünü.
schláuer || weise *adv* hiyləgərcəsinə.
Schláufe *f* (11) bax: **Schléife.**
Schláuheit *f* (10) biclik, hiyləgərlik; cəldlik, zirəklik.
schlecht I *a* pis, yaramaz; korlanmış; **II** *adv* pis, yaman, murdar; **mir ist ~** halım xarabdır / pisdir; **es steht ~ um ihn** onun işləri fırıqdır; **j-n ~ machen** kimisə söymək, danlamaq; **~ und recht** bəd ayaqda, bədəbəddə; birtəhər.
schléchter || díngs *adv* sözsüz, yəqin.
schlécht || hin *adv* sadəcə olaraq; qısa və aydın.
Schléchtigkeit *f* (10) alçaqlıq, pislik.
schlécken *vt* yalamaq, içmək; gizlicə yemək (*şirin, dadlı şeyi*).
Schleckeréi *f* (6) şirniyyat sevmə; dadlı şey sevmə.
schléckern *vi* yeyib ləzzət almaq.
Schlégel *m* (6) **1.** şaxşax; **2.** bud (*qoyun* və s.).
Schléh || busch *m*, **~dorn** *m* (*pl* **~dorne**) *bot.* göyəm.
Schlei *m* (1) *zool.* tinqa balığı.
Schléische *f* (11) *zool.* koramal.
schléichen* I *vi* **(s)** sürünmək, yavaş-yavaş yaxınlaşmaq; **wie eine Schnecke ~** ağır addımlarla irəliləmək; **II sich ~** gizlicə girmək; **sich in j-s Vertrauen ~** kiminsə qılığına girmək.
schléichend *a* sürünən, imələyən; **~er Fieber** üzücü titrətmə / qızdırma; **~er Gang** oğrun yeriş; **~es Gift** tədricən təsir edən zəhər.
Schléicher *m* (6*) özünü hər yerə soxan adam, sümsük.
Schléich || handel *m* kontrabanda, qaçaqmalçılıq; əlaltı / əlaltdan alver; **~händler** *m* kontrabandaçı, qaçaqmalçı; **~weg** *m* dolayı yol (*həmç. məc.*).
Schléier *m* (6) örtük, pərdə; çadra; **unter dem ~ der Nacht** gecənin qaranlığında.
schléierhaft *a* dumanlı; gizli; **das ist mir ~** *dan.* bu mənim üçün tapmacadır.
Schléife *f* (11) **1.** bant (*qəşəng bağlanmış lent*), ilgək; **2.** kirşə, xizək; **3.** katok (*konkidə sürüşmək üçün buz meydançası*); **4.** cələ, tələ (*quş üçün*); **5.** bülöv, bülövləmə.
schléifen* *vt* **1.** *tex.* yonmaq, itiləmək, cilalandırmaq; **2.** *zəif təsrifə* çəkmək, sürümək; **3.** *zəif təsrifə, hərb.* qalanı sökmək, dağıtmaq; **4.** *zəif təsrifə, dan.* əzab vermək, incitmək.
Schléifen || flug *m av.* fiqurlu uçuş; **~kurve** *f av.* ölü ilgək (*təyyarənin şaquli istiqamətdə dairə vurması*).
Schleifer *m* (6) bülöv.
Schléif || maschine *f* cila(lama) maşını; **~stein** *m* bülöv, bülöv daşı.
Schleim *m* (1) selik, bəlğəm.
schléimen *vi* bəlğəm ifraz etmək.
Schléim || haut *f* selikli qişa.
schléimig *a* selikli.
Schleiße *f* (11) **1.** tilişkə, talaşa; **2.** qanadın yanı (*quşda*).
schleißen* *və zəif təsrifə;* **I** *vt* doğramaq, yarmaq; doğrayıb qopartmaq; tüklərini yolmaq; **II** *vi* **(s)** köhnəlmək, dağılmaq.
Schlémihl *m* (1) *dan.* qarabəxt, bəxtigətirməyən; bəxtiqara.
Schlémmer *m* (6) kefcil, əyyaş.
schléndern *vi* **(s)** veyllənmək, avara gəzmək.

Schléndrian *m* (1) səhlənkarlıq, başısoyuqluq; süründürmə, köhnəlik; **den alten ~ gehen*** köhnə üsulla işləmək.
schlénkern *vt, vi* **1.** (*kənara*) atmaq, tullamaq; **2.** əl-qol atmaq.
Schlépp || dampfer *m* yedək gəmisi.
Schleppe *f* (11) şleyf.
schléppen I *vt* **1.** sürümək, sürüyüb çəkmək; **2.** yedəyə götürmək; **II sich ~** sürünmək.
schléppend *a* **1.** sürünən; **2.** yeknəsəq, asta; **3.** uzanan.
Schlépper *m* (6) **1.** traktor, yedəkçi; **2.** yedək gəmisi.
Schlépp || kahn *m* barj; **~kette** *f* yedək zənciri; **~netz** *n* balıq toru; **~seil** *n*, **~tau** *n* yedək ulğanı / kanatı / burazı; *av.* qaydrop (*aerostat endiyi zaman yerə atılan kəndir*); **j-n ins ~tau nehmen*** *məc.* kimisə yedəyə götürmək, kimisə kömək etmək; **~zug** *m* **1.** yedək karvanı; **2.** traktorla çəkilən araba qatarı; **3.** *av.* hava qatarı; təyyarə qoşulmuş planer; **4.** traktor vasitəsi ilə çəkmə.
schlésisch *a* sileziyalı, sileziya (*sif.*).
Schléuder *f* (11) **1.** sapand; katapult mancanaq (*qədimdə ox və ya daş atan alət*); **2.** *tex.* sentrifuqa.
Schléuder || honig *m* şansız bal, süzülmüş bal; **~kraft** *f oh. pl fiz.* mərkəzdənqaçan qüvvə.
schléudern I *vt* atmaq, qımcırlamaq, tolazlamaq, tullamaq; **II** *vi:* **mit einer Ware ~** malı dəyər-dəyməzinə satmaq.
Schléuder || preis *m* dəyərindən aşağı qiymət; **~pumpe** *f tex.* mərkəzdənqaçan nasos; **~ware** *f* aşağı qiymətlə satılan mal.
schléunig *a* tez; təxirəsalınmaz, tələsik; gözlənilməz.
Schléunigkeit *f* **1.** tezlik, yeyinlik; cəldlik; **2.** gözlənilməzlik, anilik.
schléunigst *adv* mümkün qədər tez, təxirə salınmadan.
Schléuse *f* (11) şlüz.
Schléusen || wehr *n* şlüzlü bənd.
schlich: schleichen *felinin impf'i.*
Schlich *m* (1) **1.** *məd.* şlik; **2.** baca, deşik; **3.** hiylə, kələk; *pl* intriqa, fitnə; **hinter j-s ~e kommen*** kiminsə niyyətinin üstünü açmaq.
schlicht *a* sadə, təvazökar.
schlíchten *vt* **1.** *tex.* hamarlamaq, hamarlayıb düzəltmək; **2.** işi yoluna qoymaq; mübahisəli məsələni həll etmək; razılaşdırmaq.
Schlíchtheit *f oh. pl* sadəlik, təvazökarlıq.
Schlícht || hobel *m* uzun rəndə.
Schlíchtung *f* (10) yoluna qoyma, həll etmə (*mübahisə, münaqişə*).
Schlích || watt *n* lilli dayaz yer.
schlief: schlafen *felinin impf'i.*
schlíeßen* I *vt* **1.** bağlamaq; örtmək; çırpmaq (*qapını*); qapamaq; **2.** bitirmək, tamamlamaq, başa çatdırmaq; **3.** nəticə çıxarmaq; **was ~ Sie daraus?** siz bundan nə nəticə çıxarırsınız? **II** *vi* **1.** tamamlanmaq, başa çatdırılmaq / gəlmək; **2.** bağlanmaq; **3.** nəticə çıxarmaq, qənaətə gəlmək; **daraus kann man ~, daß** ...bundan o nəticəyə gəlmək olar ki ...; **III sich ~** bağlanmaq.
sichlíeßlich I *a* qəti, son; **II** *adv* axır ki, nəhayət.
Schlíeß || muskel *m, f anat.* sfinkter (*deşiyi bağlayan və ya daraldan halqavari əzələ*).
Schlíeßung *f* (10) **1.** son, qapanış (*iclas* və s.); **2.** bağlama, bağlanma (*müqavilə*).
schlíff: schleifen *felinin impf'i.*
Schlíff *m* **1.** uc, tiyə, ağız; **2.** cila, pardaq, pardaqlıq; **3.** xəmir, çiy yer (*çörəkdə*); ◊ **hiermit hast du ~ gebacken** *dan.* bundan bir şey çıxmaz.
schlimm I *a* **1.** pis, xarab; **2.** xəstə (*bədən üzvü*); **ich habe einen ~en Finger** barmağım ağrıyır; **II** *adv* pas, xarab.
schlímmsten || falls *adv* bəd ayaqda, bədəbəddə.
Schlíng || beschwerde *f tib.* boğazda ağrı; çətin udqunma; **~bewegung** *f* udqunma.
Schlínge *f* (11) **1.** ilgək, ilmə, kəmənd; **2.** tələ, duzaq, tor; **den Arm in der ~ tragen*** qolu boyundan asmaq.
Schlíngel *m* (6) nadinc, dəcəl.
schlíngelhaft *a* dəcəl, nadinc.
schlíngen* *vt* **1.** sarımaq, dolamaq; toxumaq, hörmək; **2.** dolanmaq, sarılmaq (*boynuna*) **3.** acgözlüklə udmaq.
Schlíng || gewachs *n*, **~pflanze** *f* lina (*sarmaşan bitki*); **~rabe** *m zool.* qarabatdaq.
Schlípper || milch *f oh. pl* qatıq.
schlíppern *vi* **(s)** turşumaq, çürümək (*süd*).

Schlips *m* (1) qalstuk; **j-n am ~ kriegen** *dan.* kiminsə yaxasından yapışmaq; **j-n tüchtig auf den ~ treten*** *dan.* kimisə əməllicə təhqir etmək; **das haut einen auf den ~!** *dan.* belə şey eşidilməyib!

Schlítten *m* (7) xizək; kirşə, narta (*şimalda it və ya maral qoşulan kirşə*); **~ fahren*** xizəkdə sürüşmək; ◊ **unter den ~ kommen*** çətin vəziyyətə düşmək.

Schlúder || arbeit *f* başdansovdu iş.

schlúd(e)rig *a* səliqəsiz, diqqətsiz.

schlúdern *vi* pis / səliqəsiz işləmək.

Schlúmmer *m* -s, *oh. pl* mürgü.

Schlúmmer || lied *n* lay-lay.

schlúmmer || los *a* yuxusuz.

shlúmmern *vi* mürgüləmək, yatmaq.

Schlund *m* (1*) **1.** udlaq, hülqum; ağız, cəhənnəm (*heyvanlarda*); **2.** *məc.* dərin uçu-

schmächtig *a* cansız; cılız; zəif; çox zəif, çox kövrək.

schmách || voll *a* biabırçı, rüsvayçı, bədnam.

schmáckhaft *a* dadlı, ləzzətli; **j-m etw. ~ machen** *məc.* nəyisə kim üçünsə münasib şəklə salmaq.

schmáddern *vt dan.* kirləndirmək, çirkləndirmək, bulamaq.

schmécken I *vt* dadına baxmaq; **II** *vi* (*mach D*) dadı olmaq; xoşa gəlmək; **das schmeckt gut** bu dadlıdır.

Schmécker *m* (6) **1.** şirniyyat sevən, dadlı şey sevən; **2.** dequstator.

Schmeichelei *f* (10) yaltaqlıq.

schméichelhaft *a* **1.** tərifli, yaxşı; **2.** yaltaq.

Schméichel || katze *f* mehriban; yaltaq; *məc.*

schmírgeln *vt* sumbata ilə təmizləmək, cilalandırmaq.
schmíß: schmeißen *felinin impf*'i.
Schmíß *m* (1) **1.** çapıq, yara yeri; **2.** *dan.* vüsət, geniş miqyas.
schmíssig *a dan.* parlaq; vüsətlə.
Schmítz *m* (1) yüngül zərbə.
Schmítze *f* (11) **1.** qamçının ucu; **2.** zolaq, şırım.
schmítzen *vt* qamçılamaq.
Schmöker *n* (6) **1.** çox papiros çəkən adam; **2.** bulvar romanı.
schmökern *vi* **1.** papiros çəkmək; **2.** kitab həvəskarı olmaq.
schmóllen *vi* (*mit D*) qaşqabağını sallamaq (*kimə*sə); *dan.* dodağını sallamaq.
schmolz: schmelzen *felinin impf*'i.
Schmór || braten *m* pörtülmüş (*buğda bişmiş*) mal əti.
schmóren I *vt* pörtlətmək, buğda bişirmək (*əti*); **II** *vi* pörtləmək, buğda bişmək.
Schmu *m* -s, *oh. pl:* **~ machen 1.** *dan.* işi örtbasdır etmək; **2.** aldatmaq.
schmuck *a* gözəl geyinmiş, yaraşıqlı, qəşəng.
Schmuck *m* (1) **1.** bəzək; geyim, paltar; **2.** daş-qaş, qızıl-gümüş; zinət.
schmücken I *vt* bəzəmək; geyindirmək, geyindirib-kecindirmək; **II sich ~** bəzənmək, geyinib-kecinmək; ◊ **sich mit fremden Federn ~** *məc.* başqa dona girmək.
schmúck || los *a* bəzəksiz.
Schmúck || sachen *pl* daş-qaş; bəzək şeyləri.
Schmúddel *m* -s, *oh. pl dan.* **1.** palçıq, zığ; **2.** pinti adam.
schmúddeln *vt* çirkləndirmək.
Schmúggel *m* -s, *oh. pl,* **Schmuggelei** *f* (10) qaçaqmalçılıq.
schmúggeln I *vt* bir şeyi sərhəddən xəlvəti keçirmək; **II** *vi* qaçaqmalçılıqla məşğul olmaq.
Schmúggler *m* (6), **~in** *f* (12) qaçaqmalçı (*kişi, qadın*).
schmúnzeln *vt* qımışmaq, gülümsəmək.
Schmus *m* -es, *oh. pl dan.* **1.** cəfəngiyat, uydurma; **2.** yaltaqlıq.
schmúsen *vi dan.* **1.** cəfəngiyat danışmaq, boş-boş danışmaq; **2.** yaltaqlanmaq.
Schmutz *m* -es, *oh. pl* **1.** çirk, kir; zibil; **2.** nəmişlik, rütubətli hava.
schmútzen *vi* çirklənmək.
Schmútz || fink(e) *m* pinti.
schmútzig *a* **1.** çirkli, kirli; **~ werden, sich ~ machen** çirklənmək, kirlənmək; **2.** pis, nalayiq, yaramaz, murdar.
Schnábel *m* (6*) dimdik; burun; *dan.* ağız; ◊ **den ~ halten*** *dan.* dilini saxlamaq; **rede doch, wie dir der ~ gewachsen ist!** *dan.* bacardığın kimi danış.
schnäbeln (sich) *dan.* öpüşmək.
Schnábel || tier *n zool.* ördəkburun.
schnácken *vi* boş-boş danışmaq; zarafat etmək.
Schnáke *f* (11) **1.** mız-mızı; hünü; **2.** zarafat.
Schnálle *f* (11) toqqa.
schnállen *vt* toqqanı bağlamaq.
schnálzen *vi* çırtma vurmaq, şıqqıldatmaq (*dillə, barmaqlarla*).
schnapp! I *int* çırt!, şaqq!; **II** *adv* birdən.
schnáppen I *vi* **1.** (*s*) bağlanmaq, vurulmaq (*cəftə*); **2.** (*nach D*) tutmaq, yapışmaq (*nədənsə*); ◊ **(nach) Luft ~** çətinliklə nəfəs almaq; **jetzt hat's (aber) geschnappt!** *dan.* daha bəsdir!, daha yetər!; **II** *vt* qapmaq, qamarlamaq.
Schnápp || sack *m* yol çantası.
Schnaps *m* (1*) araq.
schnárchen *vi* xoruldamaq.
Schnarcherei *f* (10) xorultu.
Schnárre *f* (11) şaxşax, şıxşıx.
schnárren *vi* **1.** çatırdamaq, şıqqıldamaq, cırıldamaq; **2.** r və l səslərini düzgün tələffüz eləməmək.
Schnatterei *f* (10) **1.** qığıldama, qağıldama; **2.** *dan.* cəfəngiyat, boş söz.
schnáttern *vi* **1.** qığıldamaq, qağıldamaq; **2.** *məc.* boş-boş danışmaq, qeybət etmək.
schnáuben* 1. *vi* fısıldamaq; fınxırmaq; xoruldamaq; **2.** *vt* **(sich)** (*D*) **die Nase ~** burnunu silmək; **3.** *vi* **(vor) Rache ~** *məc.* intiqam həsrəti ilə yaşamaq.
schnáufen *vi* ağır nəfəs almaq; fınxırmaq (*heyvan*).
Schnáufer *m* (6): **er hat keinen ~ gemacht** *dan.* o, yorğunluğunu almadı; **bis zum letzten ~** *dan.* son nəfəsinə kimi.
Schnáuz || bart *m* **1.** bığ; **2.** bığlı/lopabığ adam.
schnáuz || bärtig *a* **1.** bığlı, lopabığ; **2.** *məc.* kobud, sərt.
Schnáuz || bärtigkeit *f* (10) *məc.* kobudluq, sərtlik.
Schnáuze *f* (11) **1.** üz, sifət, burun (*heyvanlarda*); **2.** damarın ucu; **3.** *tex.* nov, genağız boru; ◊ **wir haben die ~ voll** *dan.* canımız boğazımıza yığılıb, zara gəlmişik; **halt die ~** *kob.* yum ağzını!, mumla!; **eine große ~ haben** öyünmək; dili uzun olmaq.
schnáuzen *vi dan.* kiminsə üstünə qışqırmaq.
Schnáuzer *m* -s, - **1.** bax: **Schnauzbart; 2.** şnauser (*it cinsi*).
schnáuzig *a* kobud, sərt.
Schnécke *f* (11) **1.** ilbiz; **2.** *tik.* buruq; **3.** *tex.* sonsuz vint.
Schnécken || antrieb *m tex.* sonsuz vint ötürücüsü; **~haus** *n* ilbiz çanağı; **mit der ~post** *f* tısbağa yerişi ilə; **~rad** *n tex.* sonsuz vintli çarx.
Schnee *m* -s, *oh. pl* qar; ◊ **und wenn der ganze ~ verbrennt, die Asche bleibt uns doch** yer-göy dağılsa da, bizə bir şey qalacaq; **Eier zu ~ schlagen*** yumurta çalmaq.
Schnée || ball *m* qartopu; **~decke** *f* qarla örtülmə; qar yorğanı; **~fall** *m* bərk qar yağma; **~flocke** *f* qar dənəsi; **~gestöber** *n* boran, çovğun; **~glöckchen** *n* xəccəgülü, novruzgülü; **~grenze** *f oh. pl coğr.* qar xətti, qar sərhəd; **~haufen** *m* qar yığını, qar kosası; **~huhn** *n* ağ kəklik.
schneéig *a* **1.** qarlı, qarla örtülmüş; **2.** ağappaq.
Schnée || könig *m:* **er freut sich wie ein ~** o, şadlığından şıllaq atır.
schnée || los *a* qarsız.
Schnée || mann (*pl* **-männer**) qar adam; **~pflug** *m* qartəmizləyən; **~schuh** *m* **1.** çəkmə (*ayaqqabı*); **2.** ayaq xizəyi; **~sturm** *m* boran; **~treiben** *n* boran, çovğun.
schnée || weiß *a* dümağ, qar kimi ağ.
Schnée || wittchen *n* (7) qar gəlini.
Schneid *m* -(e)s, *oh. pl* duruş; qıvraqlıq; zahiri bəzək.
Schnéide *f* (11) tiyə, ağız, dil; *tex. av.* kəsik, kəsik yer; ◊ **es steht auf des Messers ~** bu, tükdən asılıdır.
Schnéide || bohnen *pl* qılaflı paxla; **~messer** *n* kəsər, kəski; **~mühle** *f* taxta-şalban zavodu.
schnéiden* I *vt* **1.** kəsmək, doğramaq; **2.** qırxmaq (*saç*); **3.** tutmaq (*dırnağı*);

4. *riyaz.* ikiyə bölmək; ◊ **Gesichter ~** ağızburunu əymək, üz-gözünü büzüşdürmək; **Faxen ~** özünü əzmək, əzilib-büzülmək; **j-m die Kur ~** kiməsə qulluq göstərmək; **II sich ~ 1.** kəsib yaralamaq (*özünün bir yerini*); ◊ **er hat sich ins eigene Fleisch geschnitten** o öz-özünü cəzalandırıb; **2.** səhv etmək; **3.** *riyaz.* kəsişmək; **III** *vimp:* **es schneidet mir im Leibe** qarnımda sancı var; **das schneidet mir ins Herz** *məc.* bu mənə çox təsir edir.

schnéidend *a* **1.** iti; **2.** kəskin; şiddətli.

Schnéider *m* (6) dərzi; ◊ **frieren* wie ein ~** bərk üşümək.

Schneideréi *f* (10) dərzilik.

Schnéiderin *f* (12) dərzi qadın.

schnéidern *vi* dərzilik etmək, tikmək.

Schnéide || zahn *m* **1.** *anat.* kəsici diş; **2.** *tex.* mişarın dişi.

schnéidig *a* qoçaq, igid.

schnéien I *vimp:* **es schneit** qar yağır; **II** *vi* (*s*): **er ist mit ins Haus geschneit** *məc.* o gözlənilmədən gəlib çıxdı.

Schnéise *f* (11) **1.** cığır; **2.** tələ.

schnell I *a* tez, cəld, tələsik, sürətli; **II** *adv* tez, cəld, tələsərək.

Schnéll || läufer *m* iti yeriyən; *köhn.* çapar, qasid.

Schnélle *f* (11) **1.** *oh. pl* yeyinlik, sürət; **2.** qıjov, çayın iti axan yeri.

schnéllen I *vt* **1.** atmaq, tullamaq, tolazlamaq; **2.** (*um A*) aldatmaq (*nədəsə*); **II** *vi* (*s*) **1.** yerindən sıçramaq, dik atılmaq; **in die Höhe ~** yuxarı atılmaq; **2.** yaylanmaq; **3.: mit den Fingern ~** barmaqlarını şaqqıldatmaq.

Schnéll || feuer *n harb.* sıx / sürətli atəş.

Schnéllfeuer || geschütz *n harb.* tez atan top.

schnéll || füßig *a* itiayaq, qaçağan, ayaqdan zirək.

Schnélligkeit *f* (10) tezlik, sürət.

Schnéll || post *f* təcili poçt; **~presse** *f mətb.* silindrik təzyiqlə çap edən maşın; **~schreibekunst** *f* stenoqrafiya; **~sieder** *m* suqaynadan (*cihaz*); **~waage** *f* yaylı əl tərəzisi; **~zug** *m* sürət qatarı.

schnéll || züngig *a dan.* itidilli, dildən pərgar.

Schnépfe *f* (11) *zool.* cüllüt.

schnéuzen (sich) burnunu silmək.

Schnick || schnack *m* **-s,** *oh. pl* boş şey, cəfəngiyat.

schniegeln *vt* bəzəmək, geyindirib-kecindirmək.

Schníppchen *n* (7) *dan.* şıqqılti, çırtma; **j-m ein ~ schlagen*** kimisə dolamaq.

schníppeln *vt* doğramaq, tikə-tikə etmək.

schníppisch *a* coşqun, həvəs; həyasız.

Schnitt *m* (1) **1.** kəsik, çapıq, yarıq; **2.** kənar, qıraq (*kitabda*); **3.** ülgü, əndazə, biçim; **4.** dilim, fal; **5.** *riyaz.* kəsik.

Schnítte *f* (11) dilim, fal, parça.

Schnítter *m* (6) biçinçi.

Schnítt || holz *n* mişarlanmış taxta-şalban.

schnítttig *a* axarlı, sürüşkən (*maşının* və s. forması).

schnítt || reif *a* biçin üçün yetişmiş.

Schnítt || kante *f* kənar, qıraq (*kitabda*); **~muster** *n* ülgü, əndazə; **~waren** *pl* manufaktura malları; **~wunde** *f* kəsik yarası.

Schnítz || arbeit *f* oyma (kəsmə) işi.

Schnítzel *n* (6), *m* (6) **1.** kəsik, tikə; yonqar; **2.** *n* şnitsel (*qızardılmış dana əti*).

schnítzeln *vt* xırda-xırda kəsmək, doğramaq.

schnítzen *vt* kəsmək, naxış açmaq (*ağacda*); ◊ **er ist aus hartem Holz geschnitzt** o çox iradəli adamdır.

Schnítzer *m* (6) **1.** naxışaçan (*ağac üzərində*); **2.** səhv.

Schnitzeréi *f* (10) oyma, naxış (*ağac üzərində*), naxışlama.

schnob: schnauben *felinin impf*'i.

schnódd(e)rig *a* sırtıq; dəcəl, şuluq.

schnöd(e) *a* **1.** etinasız, saymazyana; təhqiredici; **2.** mənfur, nifrətəlayiq; **schnöder Undank** yaxşılığa yamanlıq.

Schnödigkeit *f* (10), **Schnödheit** *f* (10) **1.** etinasızlıq; **2.** alçaqlıq, əclaflıq.

Schnörkel *m* (6) **1.** quyruq (*imzada, hərfdə*); **2.** buruq, qıvrım (*saçda*); **3.** bəzək-düzək.

schnörkeln *vi* quyruq qoymaq (*hərfdə, imzada*).

schnórren *vi* dilənçilik etmək.

Schnúckelchen *n* (7*) quzu.

schnüffeln *vi* **1.** qoxulamaq, iyləmək, imsiləmək; **2.** *məc.* casusluq etmək, izləyib xəbər

tutmaq, güdmək; **überall herum ~** burnunu hər yerə soxmaq.

schnúllen *vi* sormaq.

Schnúller *m* (6) əmzik.

schnúpfen *vi* iyləmək, qoxulamaq (*tütün* və s.).

Schnúpfen *m* **-s,** *oh. pl* zökəm, tumov.

Schnúpfen || fieber *n* qrip.

Schnúpf || tabak burunotu; **~tuch** *n* (*pl* **-tücher**) əl yaylığı.

schnúppe *adv:* **das ist mir ~!** *dan.* mənim üçün bunun heç bir fərqi yoxdur!

Schnúppe *f* (11) **1.** yanıq (*şamda*); **2.** axan ulduz.

schnúppern *vi* bax: **schnüffeln.**

Schnur I *f* (10, 3) **1.** kəndir, qaytan, bağ, ip; **2. eine ~ Perlen** bir sap mirvari; ◊ **über die ~ hauen*** həddini aşmaq; **3.** filiz damarı; **II** *f* gəlin (*ərin atasına münasibətdə*).

Schnürchen *n* (7): ◊ **es gaht alles wie am ~** *məc.* hər şey yağ kimi gedir; **j-n am ~ haben** kimisə əlində saxlamaq; etw. **[seine Aufgabe] am ~ hersagen** (öz dərsini) əzbərdən bilmək.

schnüren I *vt* qaytanlamaq, qaytanla bağlamaq, düyünləmək; **sein Bündel ~** *məc.* düyünçəsini bağlamaq, yola hazırlaşmaq; **II sich ~** qaytanlanmaq, bağlanmaq, belinə qayış bağlamaq; **das schnürt einem das Herz zusammen** bu adamın ürəyini yandırır.

schnúr || geráde *a* dümdüz.

Schnür || leibchen *n* korset (*bədəni düz saxlamaq üçün enli kəmər*).

Schnúrr || bart *m* bığ.

Schnúrre *f* (11) **1.** gülməli hekayə; sayıqlama; **2.** şaxşax, şıxşıx.

schnúrren *vi* vızıldamaq; miyoldamaq (*pişik*).

Schnür || riemen *m* qaytan, ensiz qayış.

schnúrrig *a* gülməli, məzəli, əyləndirici.

Schnúrr || pfeiferei *f* bəzək-düzək, oyun-oyuncaq.

Schnür || schuh *m* qaytanlı çəkmə; **~senkel** *m* çəkmə qaytanı; **~stiefel** *m* qaytanlı uzunboğaz çəkmə.

schnúr || strácks *adv* **1.** birbaşa; **2.** o dəqiqə, təxirə salınmadan.

schob: schieben *felinin impf*'i.

Schóber *m* (6) taya (*ot*); qalaq (*taxıl*).

schóbern *vt* taya vurmaq, taya yığmaq.

Schock I *m* (1) əsəbilik; ürəkkeçmə; şok.

Schock II *n* (2) 60 ədəd.

schócken *vt* itiləmək.

Schöffe *m* (9) *hüq.* məhkəmə iclasçısı.

Schöffen || gericht *n hüq.* şəfrenlər məhkəməsi.

Schokoláde *f* (10) şokolad.

Schólle *f* (11) **1.** qaya (*iri daş və ya buz parçası*); bir parça torpaq (*yer*); **an der ~ kleben** *məc.* torpağa bağlı olmaq; **2.** buz parçası, buz kütləsi; **3.** *zool.* kambala, qalxan balığı.

schon *adv* artıq; **~ gut!** yaxşı!; **das ~, aber...** bu doğrudur ancaq ...; **wenn ~, denn ~!** 1) ... etmək; lazımdır; 2) əgər belədirsə, belə də olsun; **er wird ~ kommen*** o yəqin ki, gələr; **~ um ihn zu überzeugen** ən azı onu inandırmaq üçün; **das ist ~ wahr, aber ...** doğrudur, ancaq ...

schön I *a* gözəl, qəşəng, zərif; **~e Literatur** bədii ədəbiyyat; **die ~ en Künste** incəsənət; **ein ~ es Stück Geld** baha; bir xeyli pul; **~e Augen machen** naz etmək; **manch ~es Mal** dəfələrlə; **II** *adv* çox yaxşı, çox gözəl; **~!** yaxşı!, razıyam!; **das wäre noch ~ er!** elə bu qalmışdı!; **danke ~!** çox sağ olun, minnətdaram!; **bitte ~!** buyurun!; **Sie haben ~ lachen** nə vecinizə.

Schöne I *n* **-n** *oh. pl* gözəllik.

Schöne II *f* (11) gözəl qız (*qadın*); dilbər.

schónen I *vt* qorumaq, gözləmək, muğayat olmaq; **II sich ~** qorunmaq, özünü gözləmək.

Schóner I *m* (6) *dəniz.* şxuna (*iki və ya üç dorlu yelkənli gəmi*).

Schóner II *m* (6) üzlük, örtü.

Schönheit *f* (10) **1.** gözəllik; **2.** gözəl qız (*qadın*).

Schönheits || fehler *m* cismani qüsur, cismani eyib; **~mittel** *n* kosmetik maddə.

schön || reden *vi* yaltaqlanmaq.

Schón || revier *n* qoruq, qoruq yeri.

Schönschreib || kunst *f oh. pl* **~schrift** *f oh. pl* kalliqrafiya, xəttatlıq.

schön || tun* *vi* yaltaqlanmaq; **mit j-m ~** kiməsə yaltaqlanmaq.

Schónung *f* (10) **1.** aman, rəhm; ehtiyat, ehtiyatlılıq; **mit ~** ehtiyatla; **2.** qoruq (*meşə*).

schónungs || los *a* rəhmsiz, amansız.

Schón || zeit *f oh. pl* ov etmək üçün qadağan olunmuş vaxt.

Schopf *m* (1*) **1.** kəkil, cıqqa; **2.** təpə (*başda*); ◊ **die Gelegenheit beim ~e fassen** fürsəti fövtə verməmək, fürsətdən istifadə etmək.

Schöpf || brunnen *m* quyu; **~eimer** *m* badya, çəlləк, vedrə.

schöpfen *vt* çıxartmaq (*su*); ◊ **Atem ~** nəfəsini dərmək; **Mut ~** ürəklənmək, ruhlanmaq; **Verdacht ~** şübhələnmək, şübhə altına almaq.

Schöpfer I *m* (6), **~in** *f* (12) yaradıcı; müəllif (*kişi, qadın*).

Schöpfer II *m* (6) çömçə, çalov.

schöpferisch *a* yaradıcı.

Schöpf || kelle *f*, **~löffel** *m* çömçə, çalov.

Schöpfung *f* (10) **1.** əsər; yaradıcılıq məhsulu; **2.** xəlq olunmuş.

Schöpf || werk *n oh. pl tex.* yerqazan maşın; ekskavator.

Schóppen *m* (7) parç.

Schöpsen || braten *m*, **~fleisch** *n* qoyun əti (*qızardılmış*).

schor: scheren *felinin impf*'i.

Schorf *m* (1) köz, qabıq (*yarada*).

schórfig *a* qasnaq bağlamış; qotur.

Schorle || mórle *n* -s, -s qazlı su ilə qarışdırılmış çaxır.

Schórn || stein *m* buxarı; **das kannst du in den ~ schreiben*!** üstündən qələm çək! yaz buza!

Schórnstein || feger *m* buxarıtəmizləyən, qurumçu.

schoß: schießen *felinin impf*'i.

Schoß I *m* (1, 1*) *pl* (*həmç.* **Schossen/Schösser**) zoğ, cavan budaq (*ağacda*).

Schoß II *m* (1*) **1.** ətək, kənar (*paltarda*); **2.: auf dem ~e sitzen*** qucaqda oturmaq; **die Hä**

Schott *n* (2), **Schótte I** *f* (11) *dəniz.* su keçirməyən arakəsmə (*divar*); **Schotten dicht!** arakəsmələri bağlayın!

Schótte II *m* (9) şotlandiyalı.

Schótter *m* -s, *oh. pl* **1.** çınqıl, qırma daş, xırda çay daşı; **2.** *d.y.* ballast (*şpalları bərkitmək üçün onların arasına tökülən çınqıl və qum*).

schóttern *vt* çınqıl tökmək; ballastlamaq.

schóttisch *a* şotland (*sif.*).

schraffieren *vt* ştrixləmək, cizgiləmək.

schräg I *a* qıyqac, çəp; maili, yatıq; **II** *adv* çəpinə, qıyqacı; maili; **den Hut ~ aufsetzen** papağını yan qoymaq.

Schräge *f* (11) əyri xətt, çəp xətt, diaqonal.

schräg || über *adv* çəpinə.

Schräm || maschine *f məd.* qazma maşını.

Schrámme *f* (11) çapıq, kəsik.

schrámmig *a* cırmaqlanmış, zolaq-zolaq kəsilmiş.

Schrank *m* (1*) şkaf, dolab.

Schránke *f* (11) **1.** çəpər, alçaq divar; **2.** şlaqbaum; **~ n errichten** çəpər çəkmək (*həmç. məc.*); **3.** sərhəd, həddi, hüdud; **das übersteigt alle ~n** *məc.* bu lap həddini aşır; **sich in ~n halten*** bitərəf qalmaq; **sich in den [innerhalb der] ~n des Gesetzes halten*** qanundan kənara çıxmamaq; ◊ **für j-n [etw]. in die ~n treten*** kiminsə, nəyinsə tərəfini saxlamaq.

schränken *vt* **1.** çarpazlamaq (*qolları*); **2.** diş açmaq (*mişarda*).

schránken || los *I a* **1.** ölçüsüz; ucsuz-bucaqsız; nəhayətsiz; **2.** saxlanmaz, qabağı alınmaz; **II** *adv* şiddətli.

Schránze *m* (9), *f* (11) yaltaq (*kişi, qadın*).

schránzen *vi* yaltaqlıq etmək.

Schrápe *f* (11) ərsin, kürəkcik.

Schrápsel *n* (6) tör-töküntü, sıyrıntı.

schräuben* *vt* **1.** vintləmək, burub bərkitmək; **2.** artırmaq, qaldırmaq (*vergini, qiyməti*).

Schráuben || dampfer *m* vintli paroxod; **~flieger** *m av.* helikopter, avtojir (*düz xətlə qalxıb-enən təyyarə*); **~flügel** *m dəniz, av.* vintin qanadı; **~flugzeug** *n* vertolyot; **~gang** *m tex.* yiv yolu; **~mutter** *f* (*pl* **~muttern**) qayka; **~schlüssel** *m tex.* qayka açarı; **~zieher** *m* vintaçan, vintburan.

Schráub || stock *m tex.* məngənə.

Schréber || garten *m* balaca bostan.

Schreck *m* -(e)s, *oh. pl* qorxu; **einen ~ bekommen*** qorxmaq; **j-m einen ~ einjagen** kimisə qorxutmaq.

Schrécke *f* (11) *zool.* şala, cırcırama; çəyirtkə.

Schrécken *m* -s, *oh. pl* dəhşət, qorxu.

schrécken *vt* **1.** qorxutmaq; **2.** *tex.* tez soyutmaq; **Eier ~** bişmiş yumurtanın üstünə soyuq su tökmək.

schréckens || bleich *a* qorxudan rəngi qaçmış.

Schréckens || botschaft *f* dəhşətli xəbər; **~herrschaft** *f oh. pl* terrorçuluq; **~nachricht** *f* pis xəbər; **~tat** *f* dəhşətli cinayət.

Schréck || gespenst *n* xəyal, qarabasma.

schrécklich *a* dəhşətli, qorxunc.

Schréck || mittel *n* hədə-qorxu; uyuq, qorxuluq.

Schrécknis *n* (3*) dəhşət.

Schréck || pistole *f* puçaq (*probka atan uşaq tapançası*); **~schuß** *m* **1.** xəbərdarlıq atəşi (*havaya atma*); **2.** yalançı həyəcan.

Schrei *m* (1) qışqırmaq; fəryad, nalə; **der letzte ~ der Mode** ən yeni dəbli paltar.

Shréib || art *f* **1.** üslub; **2.** orfoqrafiya.

schréiben* **I** *vt* yazmaq; etw. **ins reine ~** nəyinsə üzünü köçürmək; etw. **ins**

Schréiber *m* (6) yazan; *köhn.* mirzə, köçürdən.

schréib || faul *a:* **~ sein** məktub yazmağa tənbəllik etmək.

Schréib || fehler *m* səhv (*yazıda*); **~lehrer** *m* hüsnxət müəllimi; **~maschine** *f* yazı maşınası; **~papier** *n* yazı kağızı; **~schrift** *f* kursiv şrift; **~tisch** *m* yazı masası; **~waren** *pl*, **~zeug** *n* yazı ləvazimatı.

schréien* *vi* qışqırmaq; **sich heiser ~** səsi batana qədər qışqırmaq; ◊ **der Schnee schreit** qar xışıldayır.

schréiend *a* **1.** *məc.* qanqaraldıcı; biabırçı; **2.** diqqəti cəlb edən, gözəçarpan (*rəng, paltar*).

Schréier *m* (6) qışqırıqçı.

Schréi || hals *m dan.* qışqırıqçı.

Schrein *m* (1) **1.** şkaf, dolab; **2.** yeşik, sandıq.

Schréiner *m* (6) xarrat.

schreinern *vi* xarratlıq etmək.

schréiten* *vi* (*s*) **1.** addımlamaq; **vorwärts ~** irəli addımlamaq; **über** etw. (*A*) **~** nəyinsə üstündən adlayıb keçmək; **2.** (*zu D*) başlamaq, girişmək (*nəyəsə*).

schrie: schreien *felinin impf*'i.

schrieb: schreiben *felinin impf*'i.

Schrift *f* (10) **1.** xətt; **2.** şrift; hərflər; **3.** rəsmi kağız, ərizə; **4.** əsər; **5.** üst yazısı.

Schrift || art *f mətb.* şrift növü; **~denkmal** *n* yazılı abidə; **~deuter** *m* (6) qrafoloq (*qrafologiya müəllimi*); **~deutsch** *a* alman ədəbi dili; **~führer** *m*, **~in** *f* katib, kargüzar (*kişi, qadın*); **~leiter** *m* redaktor; **~leitung** *f* redaksiya.

schriftlich *a* yazılı; **das kann ich ~ geben*** mən buna qol çəkməyə hazıram.

Schrift || probe *f* xətt nümunəsi; **~sachverständige** *m* (9) qrafoloq (*xətt mütəxəssisi*); **~satz** *m mətb.* yığım; **~setzer** *m mətb.* mü-

müit auf ihn // liegt bei ihm bu onun günahıdır.

Schúld || **bekenntnis** *n* suç etirafı.

schúldig || **bekennen** *a* təqsirkar, günahkar, suçlu; ~bewußt *a* (öz) suçunu/ günahını/ təqsirini başa düşən.

Schúld || **brief** *m* bax: Schuldschein.

schúlden *vi* borclu olmaq.

schúlden || **frei** *a* borcsuz.

Schúlden || **last** *f* borcun ağırlığı; ~tilgung *f* borcu ödəmə.

schúldig *a* 1. borclu; ~ sein borclu olmaq (*pul*); was sind wir ~? biz nə qədər verməliyik? ~ sein etw. zu tun* nəyisə etməyə borclu olmaq; darauf blieb er mir die Antwort ~ bu haqda o mənə heç bir cavab vermədi; keine Antwort ~ bleiben* söz üçün məsəl qalmamaq; sie bleiben* einander nichts ~ onlar bir-birindən geridə qalmır; 2. lazımi; die ~e Achtung zollen lazımi hörmət göstərmək; 3. suçlu; sich ~ bekennen* özünü suçlu saymaq.

Schúldige *m, f* (9*) təqsirkar, günahkar (*kişi, qadın*).

Schúldigkeit *f oh. pl* borc, vəzifə; er hat seine ~ getan o öz borcunu yerinə yetirdi.

schúldlos *a* təqsirsiz, günahsız, suçsuz.

Schúldner *m* (6), **-in** *f* (12) borclu (*kişi, qadın*).

Schúld || **schein** *m* iltizamnamə (*alınan pulun müqabilində*).

Schúle *f* (11) 1. məktəb; höhere ~ orta məktəb; heute ist keine ~ bu gün dərs yoxdur; 0 aus der ~ schwatzen hər bansı bir sirri açmaq, aləmə yaymaq; 2. *məc.* cərəyan (*elmdə*).

schúlen I *vt* 1. öyrətmək; təlim vermək, tərbiyə etmək; 2. məşq keçmək; ein Pferd ~ ati boğmaq, atın xamlığını almaq; II sich ~ ixtisas dərəcəsi təyin edilmək.

schúl || **entlassen** *a* məktəbi bitirmiş; ~entwachsen *a* məktəb yaşından çıxmış.

Schüler *m* (6), **-in** *f* (12) şagird, məktəbli (*oğlan, qız*).

schülerhaft I *a məc.* şagird; II *adv* şagirdyana.

Schúl || **ferien** *f* məktəb bayramı; ~ferien *pl* məktəb tətili; ~flug *m* təlim uçuşu; ~flugzeug *n* təlim uçağı.

schúl || **frei** *a* dərsdən azad.

Schúl || **freund** *m* məktəb yoldaşı; ~geld *n* təhsil pulu; ~jahr *n* tədris ili; ~junge *m* məktəbli, şagird; ~kamerad *m* məktəb yoldaşı; ~meister *m* 1. sinif rəhbəri; 2. *məc.* pedant, xırdaçı.

schúlmeistern *vt* nəsihət vermək; təlim vermək.

Schúl || **ordnung** *f oh. pl* 1. məktəb nizam-intizamı; 2. məktəb nizamnaməsi; ~pflicht *f oh. pl* icbari təhsil.

schúl || **pflichtig** *a* məktəbyaşlı; ~es Kind məktəbyaşlı uşaq.

Schúl || **plan** tədris planı; ~sachen *pl* tədris levazimatı; ~schiff *n* təlim gəmisi.

Schúh|er *f* (11) çiyin; ~ an ~ çiyin-çiyinə (*həmç. məc.*); 0 j-m die kalte ~ zeigen kimisə qovmaq, ayağını kəsmək (*bir yerdən*); kimsəsə soyuq üz / sifət göstərmək; etw. auf die leichte ~ nehmen* nəyəsə ciddi yanaşmamaq.

Schúlter || **blatt** *n anat.* kürək.

schúltern *vi hərb.* tüfəngi çiynə almaq.

Schúlung *f* (10) 1. təlim; tədris; 2. dərs; kurs; 3. tərbiyə; 4. öyrənmə.

Schúl || **unterricht** *m* məktəb təlimi; ~vorstand *m* məktəb müdiriyyəti; ~wesen *n oh. pl* məktəb işi.

Schúl || **zeit** *f oh. pl* 1. tədris vaxtı, məktəb vaxtı; 2. tədris illəri; ~zwang *m* icbari təhsil.

schúmmeln *vi* 1. aldatmaq; 2. köçürtmək (*dərsdə bir-birindən*).

Schúmmer *m* (6) toran, qaş qaralan vaxt.

schúmmern *vimp* qaranlıqlaşmaq; es schummert qaş qaralır.

Schund *m* -(e)s, *oh. pl* 1. zir-zibil;, cırcındır, tullantı; 2. xaltura.

Schúnd || **literatur** *f* vulqar / bayağı ədəbiyyat; ~roman *m* vulqar roman.

Schúppe *f* (11) 1. pulcuq (axca); göz (*yarada*); es fiel mir wie ~n von den Augen *məc.* elə bil gözlərimi açdılar; 2. *pl* kepək (*başda*).

schúppen I *vt* balıq təmizləmək; II sich ~ qabıq qoymaq, qabığı soyulmaq.

Schúppen *m* (7) 1. talvar, çardaq; 2. qaraj; anqar.

schúppig *a* pulcuqlu, axçalı.

Schur *f* (10) **1.** qoyun qırxımı; **2.** qırxım zamanı alınan yun.
Schür || eisen *n* odçəkən, atəşkeş, maşa.
schüren *vt* **1.** kömürü qarışdırmaq; **das Feuer ~** alışdırmaq; **2.** *məc.* qızışdırmaq.
schürfen I *vi geol.* kəşfiyyat aparmaq, mədən yataqlarını öyrənmək; **II** *vt* sıyırmaq (*dərini*).
schürigeln *vt:* **j-n ~** *dan.* kimisə təngə gətirmək, kimləsə öcəşmək.
Schürke *m* (9) yaramaz, fırıldaqçı, dələduz.
Schüster || draht *m oh. pl* mumlu sap, çəkmə ipi.
Schusteréi *f oh. pl* çəkməçilik sənəti.
Schüster || junge *m* çəkməçi şəyirdi.
schústern *vi* **1.** çəkməçilik etmək; **2.** pis işləmək.
Schúte *f* (11) şalanda (*dibi yastı barja*).
Schutt *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** zibil; **2.** qırma daş.
Schütt || boden *m* taxıl anbarı; **~damm** *m* qum təpəsi.
Schútte *f* (11) dərz.

schútz || los *a* müdafiəsiz, arxasız, köməksiz.
Schútz || mann *m* (*pl* **-männer / -leute**) polis; **~marke** *f* fabrik nişanı; **~umschlag** *m* **1.** sarğı, üz, qabıq; **2.** *mətb.* üzlük, cild üzlüyü; **~vorrichtung** *f tex.* qoruyucu mexanizm (*tərtibat*); **~wehr** *f* **1.** bənd, sədd; **2.** *oh. pl məc.* sipər, dalda; dayaq, istinadgah; **~zoll** *m iqt.* himayəedici gömrük.
Schwábe I *m* (9) şvab (*xalq*).
Schwábe II *f* (11) mətbəx böcəyi.
Schwäb[illegible]

ruğu; **2.** uzunquyruq kəpənək; **3.** quş quyruğu; **4.** bənd (*taxtaları, tirləri bir-birinə bənd etmək üçün*); **5.** *zaraf.* frak (*geyim*).
Schwall *m* (1) sel, axın; **ein ~ von Worten** söz axını.
schwamm: schwimmen *felinin impf'i.*
Schwamm *m* (1*) süngər; ◊ **~ d(a)rüber!** *dan.* bunu ataq!, bunu yaddan çıxaraq!
schwámmig *a* məsaməli, deşik-deşik, gözgöz.

schwer I *a* **1.** ağır; **2.** çətin; əziyyətli, əzablı; **3.** yoğun; kök; tünd (*tütün, çaxır*); ◊ **das hat ~es Geld gekostet** bu, baha başa gəldi; **~er Kampf** ağır döyüş; **~e See** coşqun dəniz; **eine ~e Menge** həddən artıq çox; **II** *adv* ağır, çətin; çətinliklə; **~ werden** ağırlaşmaq; **~ beleidigen** bərk toxunmaq, xətrinə dəymək, pərt etmək; **sie liegt ~ darnieder** onun xəstəliyi təhlükəlidir; **j-m das Herz ~ machen** kiməsə dərd vermək.

schwér || atmig *a* çətinliklə nəfəs alan; **~beladen** *a* **1.** ağır yüklü; **2.** *məc.* məzlum, məhkum, əzilmiş; **~bewaffnet** *a* ağır silahlanmış; **~blütig** *a* melanxolik, qəm gətirən.

Schwére *f* (11) ağırlıq; çəki; **Gesetz der ~** *fiz.* cazibə qanunu.

Schwerenót *f inv. dan.* lənətə gəlmiş.

schwér || fallen* *vi* (*s*): **es fällt mir schwer** mənə ağır / çətin gəlir, bu mənim üçün çətindir.

Schwér || fälligkeit *f oh. pl* yöndəmsizlik; astagəllik.

schwér || flüssig *a tex.* qatı, qəliz.

Schwér || gewicht *n* **1.: das ~ auf** etw. **legen** əsas diqqəti nəyəsə yönəltmək; **sein ganzes persönliches ~ in die Waagschale** [illegible]

gend *a* **1.** ağır çəkili; **2.** *məc.* tutarlı, əsaslı, inandırıcı, sanballı.

Schwéster *f* (11) **1.** bacı; **2.** şəfqət bacısı; xəstə baxıcısı (*qadın*).

Schwéster || kind *n* bacı uşağı; **~mann** *m* (*pl* **-männer**) yeznə; **~schiff** *n* eynitipli gəmi; **~sohn** *m* bacıoğlu; **~tochter** *f* bacıqızı.

schwieg: schweigen *felinin impf*'i.

Schwíeger 1. *m* (6) qayınata; **2.** *f* (11) qayınana.

Schwíeger || eltern *pl* kişinin/arvadın ata-anası; **~ mutter** *f* qayınana; **~sohn** *m* kürəkən; **~tochter** *f* gəlin; **~vater** *m* qayınata.

Schwíele *f* (11) qabar.

schwíelig *a* qabarlı.

schwíemeln *vi* (*h, s*) **1.** baş gicəllənmək; **2.** *dan.* avara-avara gəzmək, veyllənmək.

schwíerig I *a* çətin, ağır; çətin həll olunan (*məsələ*); **ein ~er Mensch** *məc.* ağırxasiyyət adam; **~ machen** çətinləşdirmək; **~ finden*** çətinlik çəkmək; **II** *adv* çətin, ağır.

Schwíerigkeit *f* (10) çətinlik; manea, əngəl.

Schwímm || anstalt *f* üzmə yeri, üzərgə (*dənizdə, çayda*); üzgüçülük məktəbi; **~anzug** *m* çimmə paltarı, geyçim; **~bad** *n* bax: **Schwimmanstalt; ~blase** *f* üzgü qurşağı; **~dock** *n dəniz.* üzən dok (*gəmi təmir olunan yer*).

Schwindeléi *f* (10) yalan, hiylə, aldatma, fırıldaq.

schwíndel || erregend *a* başgicəldici, başgicəlləndirən.

schwíndelhaft *a* **1.** başgicəldici, başgicəlləndirən; **2.** fırıldaqçı, hiyləgər, dələduz.

schwíndeln I *vimp:* **mir schwindelt** başım gicəlir; **II** *vi* fırıldaqçılıq etmək, adam aldatmaq.

schwínden* *vi* (*s*) **1.** azalmaq; yox olmaq; yığılmaq, girmək (*parça* və s.); **2.** qurumaq, quruyub kiçilmək; ◊ **die Sinne ~ mir** huşumu itirirəm.

Schwíndler *m* (6), **~in** *f* (12) dələduz, fırıldaqçı, yalançı, hiyləgər (*kişi, qadın*).

Schwínd || sucht *f oh. pl* vərəm xəstəliyi; **galoppierende ~** çox tez inkişaf edən vərəm.

Schwínge *f* (11) **1.** iri lələk (*quşlarda*); *pl* qanadlar; ◊ **die ~n über j-n breiten** kimisə öz qanadı / qanadları altına almaq; **die ~n entfalten** qanad açmaq; **2.** *tex.* lifdidən maşın; *k.t.* sovurucu maşın.

Schwíngel *m* (6) *idm.* idman atı, əşşək (*üstündən tullanmaq üçün*).

schwíngen* I *vt* **1.** oynatmaq, tərpətmək; ◊ **eine Rede ~** *məc.* nitq söyləmək; **das Tanzbein ~** rəqs etmək, başı oynamağa

schwoll: schwellen *felinin impf*'i.

schwor bax: **schwur.**

schwören* *vi* (*bei D*) and içmək (*nəyəsə*).

schwúchten *vi* kef çəkmək, vaxtını əyyaşlıqda / kefdə keçirmək.

schwül *a* boğanaq, bürkülü; dilxor.

Schwüle *f oh. pl* **1.** bürkü; **2.** *məc.* ruhdan düşmə, dilxorluq, pərtlik.

Schwulität *f* (10): **in ~en kommen* / geraten*** çətin vəziyyətə düşmək.

Schwulst 1. *f* (3) şiş; **2.** *m* (1*) təmtəraq, dəbdəbə, ibarəlilik.

schwúlstig, schwülstig *a* təmtəraqlı, dəbdəbəli, ibarəli.

Schwund *m* -(e)s, *f oh. pl* **1.** itki, yoxolma; **2.** *tib.* atrofiya (*həyat qabiliyyətini itirmə*); **3.** *tex.* quruma nəticəsində azalma; **4.** *rad.* səsin azalması.

Schwúnd || erscheinung *f rad.* fediŋ; **~stufe** *f dilç.* eliziya, səsdüşmə.

Schwung *m* (1*) **1.** çalma (*qanad*), yuxarıya qalxma; genişlik; ◊ **j-n in ~ bringen*** kimisə hərəkətə gətirmək; **die Sache kommt in ~** iş yoluna düşür; **2.** *məc.* ruh yüksəkliyi; **~brett** *n* tramplin; **~feder** *f* iri qanad (*quşlarda*); **~kraft** *f oh. pl* **1.** *fiz.* mərkəzdənqaçma qüvvəsi; **2.** ruh yüksəkliyi; **~rad** *n tex.* nazimcarx.

sechs || húndert *num* altı yüz.
séchs || mal *adv* altıqat, altı dəfə; **~malig** *a* altı dəfə təkrar edilən, altı dəfə artıq.
Sechs || táge || woche *f* altıgünlük həftə.
sechstausend *num* altı min.
Séchstel *n* (6) altıdabir.

Sée || leute *pl* dənizçilər.
séelisch *a* psixi; ruhi.
Sée || löwe *m* dəniz şiri.
Sée || luftstreitkräfte *pl* hərbi-dəniz və hava qüvvələri; **~macht** *f* dəniz dövləti; **~mann** *m* (*pl* **-männer/-leute**) dənizçi; **~möve** *f*

gəldiyini gördüm; **~ lassen** göstərmək; **sich** (*A*) **~ lassen*** görünmək; **sich** (*A*) **nach j-m fast blind ~, sich** (*D*) **die Augen aus dem Kopfe ~** gözləməkdən gözünün kökü saralmaq; **sich** (*A*) **satt ~ an** (*D*) nəyəsə doyunca baxmaq; **er läßt sich** (*D*)

séiden *a* ipək, ipəkdən.
séiden || artig *a* ipəyəoxşar, ipək kimi.
Séiden || bau *m oh. pl* ipəkçilik; **~papier** *n* papiros kağızı; **~raupe** *f*, **~spinner** *n* barama qurdu; **~spinnerèi** *f* ipəkəyirmə fabriki, ipəkəyirmə; **~stoff** *m* ipək parça.

seine) onun; özünün (*mübtədanı ifadə edən şəxsə məxsus*); II *pron pers* er, es'in *G*'i.
Sein *n* -s, *oh pl* varlıq, mövcudluq.
Séine *m, f, n* (9*): die ~n onunkular, onun ailəsi / yaxın adamları; ich bin ganz der ~ mən ona tam sadiqəm.
séiner bax: **sein II.**
séiner || seits *adv* onun tərəfindən; **~zeit** *adv* öz dövründə, öz vaxtında, vaxtilə.
séinet || halben, ~wegen, ~willen *adv* ona görə, onun xatirinə.
séinige *pron. poss:* **der ~ [die ~, das ~, die ~n]** onunku; özününkü; **die Seinigen** onunkular, onun qohumları; **das Seinige** onun əmlakı / var-dövləti; **das Seinige tun*** mümkün olan hər bir şeyi etmək.
seit I *prp* (*D*) ... dan/dən; **~ gestern** dünəndən; **~ wann?** nə vaxtdan?; **~ zwei Jahren** iki ildən bəri; **~ kurzem** bu yaxınlarda; II *cj* o vaxtdan bəri.
seit || dém I *adv* o vaxtdan; II *cj* o vaxtdan bəri.
Séite *f* (11) 1. tərəf; böyür, yan; **von der ~ (her)** yandan, yan tərəfdən; **~ an ~** yan-yana; **an jemandes ~ gehen* / j-m zur ~ gehen*** 1) kiməsə yanaşı getmək / yerimək; 2) kiməsə dəstəkləmək; **ihm kann nichts an die ~ gestellt werden** ona bərabər ola bilməz; **sich auf die ~ legen** böyrü üstə uzanmaq, yanını yerə vermək; **sich auf die ~ machen** aradan çıxmaq, əkilmək; **die Hände in die ~n stemmen** əllərini belinə qoymaq; **j-m zur ~ stehen*** kiməsə kömək etmək; **sich vor Lachen die ~n halten*** gülməkdən ölmək, gülməkdən axıb getmək; 2. səhifə; 3. tərəf (*çəkişmədə, vuruşmada və s.*); **auf j-s ~ sein** kiminsə tərəfində olmaq; **auf j-s ~ treten*** kiminsə tərəfinə keçmək; ◊ **j-n auf die ~ schaffen*** kiməsə aradan götürmək.
séiten *adv* (*G*): **von ~** yandan, kənardan; **auf ~** ... yandan, kənarda.
Séiten || abweichung *f* yana meyillənmə; *av.* derivasiya; **~ansicht** *f* profil, nəyinsə, kiminsə yandan görünüşü; **~ blick** *m* 1. yana baxma; 2. işarə, eyham; **~gasse** *f* dönqə; **~gewehr** *n* süngü; **das ~ aufpflanzen** süngünü taxmaq; **~hieb** *m* 1. yandan zərbə; 2. işarə, eyham.
séitens *prp* (*G*) yandan.
Séiten || schiff *n tikin.* yanaxı / köndələn tağ; **~sprung** *m* 1. yana sıçrama; 2. kənara çıxma; ◊ **~sprünge machen** eşqbazlıq etmək; **~stiche** *pl tib.* sancı (*bədənin yan tərəflərində*); **~überschrift** *f mətb.* kolon-titul (*səhifə başlığı*); **~weg** *m* yan tərəfə gedən yol; dolama yol; **~wege gehen*** nəyisə gizlində etmək.
seit || hér *adv* o vaxtdan bəri.
séitlich I *a* yan, yandan, köndələn; II *adv* yandan, yan tərəfdən.
séit || wärts *adv* kənara; yana; yandan, böyürdən.
Sekrétär *m* (1) 1. katib; 2. yazı masası.
Sekretariát *n* (1) 1. katiblik; 2. katibliyin işçiləri.
Sekt *m* (1) şampan şərabı.
Sékte *f* (11) sekta, təriqət, məzhəb; kütlədən ayrılmış bir qrup adam.
Sektíerer *m* (6) sektant (1. *təriqətçi*; 2. *məc. sektantlığa mail olan*).
Sektión *f* (10) 1. seksiya, bölmə; 2. meyiti yarma.
Séktor *m* -s, **-tóren** sektor, bölmə.
Sekúnda *f* ~, **-den** Almaniyada bəzi orta məktəblərin altıncı və yeddinci sinifləri.
Sekundáner *m* (6) altıncı və yeddinci sinif şagirdi.
sekundär *a* ikinci; törəmə; ikinci dərəcəli.
Sekúnde *f* (11) saniyə, an; **in einer ~ bin ich wieder da** bu dəqiqə qayıdıram.
sekundíeren *vi* 1. *mus.* müşayiət etmək, birlikdə çalmaq; 2. sekundant olmaq (*duelda*).
selb *pron* 1. bax: **selbst; zur ~ en Stunde** həmin saatda; 2.: **~e** bax: **derselb(ig)e.**
selb || ánder *adv* ikilikdə.
sélber *pron* özü; **ich ~** mən özüm.
sélbig *a* həminki, həmin o, eyni; **in ~ er Stunde** həmin saatda.
selbst I *pron* özü; **von ~** öz-özlüyündə, öz-özündən; II *adv* hətta; **~ seine Freunde** hətta onun öz yoldaşları.
Selbst *n inf* özü, ferd.
Sélbst || achtung *f oh. pl* özünə hörmət.
sélb || ständig *a* müstəqil; ayrı, tək.
Sélb || ständigkeit *f oh. pl* müstəqillik, muxtariyyət.

Sélbst || anschluß (fernsprech) ámt *n* avtomat telefon stansiyası.
Sélbst || aufopferung *f* fədakarlıq, özünü qurban vermə; **~auslösung** *f tex.* avtomatik parçalanma; **~behauptung** *f* özünütəsdiq; **~beherrschung** *f oh. pl* özünə sahib olma; özünü ələ alma; **~bestäubung** *f bot.* özözünə tozlanma; **~bestimmung** *f* öz müqəddəratını təyinetmə; **~bestimmungs || recht** *n oh. pl* öz müqəddəratını təyinetmə hüququ; **~betrug** *m* özünü aldatma.
sélbst || bewußt *a* özünə güvənən; lovğa, təkəbbürlü.
Sélbst || bewußtsein *n oh. pl* özünə qürrələnmə, özünə güvənmə; **~biographie** *f* avtobioqrafiya; **~entzündung** *f tex.* öz-özünə alovlanma.
sélbst || gefällig *a* özünü bəyənən, özündən razı.
sélbst || gemacht *a* əldə hazırlanmış.
Sélbst || gespräch *n* monoloq; **~herrschaft** *f* mütləqiyyət; **~herrscher** *m* hökmdar, padşah; **~hilfe** *f oh. pl* qarşılıqlı yardım, özünə yardım; **~kosten || preis** *m* maya dəyəri; **~kritik** *f* özünütənqid.
Selbst || laut *m dilç.* sait; **~liebe** *f oh. pl* xudbinlik, özünüsevmə; **~lob** *n* özünüöymə, lovğalanma, öyünmə.
sélbst || los *a* tamahsız; qərəzsiz; fədakar.
Sélbst || mord *m* özünüöldürmə, intihar; **~mord begehen*** özünü öldürmək; **~mörder** *m*, **~in** *f* özünü öldürən, intihar edən (*kişi, qadın*).
sélbst || redend I *a* aydın, aşkar; II *adv* əlbəttə, söz yox, şübhəsiz.
Sélbst || sicherheit *f* özünə güvənmə.
Sélbst || sucht *f oh. pl* xudpəsəndlik, xudbinlik; özünüsevmə.
sélbst || süchtig *a* xudbin, öz mənafeyini güdən.
sélbst || tätig *a* 1. özfəaliyyət; 2. *tex.* avtomatik işləyən.
Sélbst || täuschung *f oh. pl* özünüaldatma; **~überhebung** *f* lovğalıq, təkəbbür; **~unterricht** *m* təkbaşına təlim; **Leitfaden für den ~** öz-özünə təhsil almaq üçün dərs kitabı.
sélbst || verblendet *a* özünə vurulmuş, özünə vurğun.
sélbst || vergessen *a* özünü unudan, fədakar.
Sélbst || verleugnung *f oh. pl* fədakarlıq, candankeçmə.
sélbst || verständlich I *a* aydın, aşkar; II *adv* öz-özlüyündə, əlbəttə.
Sélbst || verteidigung *f* özünümüdafiə; **~vertrauen** *n oh. pl* özünəinam; **~verwaltung** *f* muxtariyyət; özünüidarə üsulu; **~zucht** *f oh. pl* özünütərbiyə.
sélbst || zufrieden *a* özündən razı.
Sélbst || zweck *m oh. pl* məqsəd.
Selcherei *f* (10) kolbasa dükanı.
Selén *n oh. pl kim.* selen.
sélig *a* 1. xoşbəxt, şən; 2. rəhmətlik, mərhum.
Séligkeit *f oh. pl* xoşbəxtlik, səadət.
Sellerie *m* -s, -s, *f* (11) *bot.* kərəviz.
sélten I *a* nadir, seyrək, tək-tük; II *adv* nadir halda, az tapılan; **nicht ~** çox vaxt, tez-tez; **~ gut** çox yaxşı; **Sie machen sich sehr ~** siz çox az görünürsünüz.
Séltenheit *f* (10) nadirlik, az tapılan şey.
Sélter(s)wasser *n* mineral su, mədən suyu.
séltsam *a* qəribə, əcaib; qeyri-adi.
séltsamer || weise *adv* qəribə tərzdə, qəribə də olsa.
Séltsamkeit *f* (10) qəribəlik, qəribə hal.
Semántik *f oh. pl dilç.* semantika.
Semaphór *n* (2), *m* (1) semafor.
Seméster *n* (6) semestr, yarım il (*tədrisdə*).
Semikólon *n* -s, -s və **-kola** *qram.* nöqtəli vergül.
Seminár *n* (2) 1. seminariya (*məktəb*); 2. seminar (*ali məktəbdə məşğələ*).
Sémmel *f* (11) bulka, kökə; ◊ **wie warme ~n abgehen*** dərhal satılmaq.
Senát *m* (1) senat.
Sénd || bote *m* elçi; nümayəndə; çapar, qasid.
Sénde || apparat *m* radioverici cihaz, radiotötürücü.
sénden* *həmç. zəif təsrifli; vt* 1. göndərmək, yollamaq; 2. radio ilə (*xəbər*) vermək.
Sénder *m* (6) 1. göndərən, yollayan; 2. radiotötürücü; radio stansiyası.
Sénde || raum *m* radio studiyası; **~spiel** *n* radiopyes; **~station** *f* radio verilişləri stansiyası.
Séndung *f* (10) 1. göndərilmə; 2. radioveriliş; 3. tapşırıq.

Sequéster *n* (1) sekvestr (*qadağan etmə*).
sequestíeren *vt hüq.* sekvestr qoymaq.
Seráll *n* -s, -s hərəmxana.
sérbisch *a* serb, serbcə.
Serenáde *f* (11) serenada (*mahnı*).
Sergeant ['-ʒant] *m* (8) serjant.
Série *f* (11) seriya.
seriös *a* ciddi.
serös *a tib.* seroz, zərdablı.
Serpentíne *f* (11) **1.** əyri xətt; əyri yol (*dağ yolu*); **2.** dövr; addım (*vintdə*).
Sérum *n* -s, **Séren / Séra** *tib.* zərdab, serum.
servíeren *vt* süfrə açmaq.
Serviette *f* (11) salfet.
servíl *a* yaltaq.
Sérvus! [-vus] *int avstr.* salam! salamat qal!, xudahafiz!
Séssel *m* yumşaq kətil, kreslo.
séßhaft *a* oturaq.
Séßhaftigkeit *f* (10) oturaqlıq, daimi yaşayış yeri.
Sétz || **ei** *n* nümru (*qayğanaq*).
sétzen I *vt* **1.** (*an A*) qoymaq (*harayasa*); oturtmaq; **2.** *tex.* soba tikmək / quraşdırmaq; **3.** *mətb.* yığmaq (*şrifti*); **4.:** **ein Gedícht in Músik ~** şerə musiqi bəstələmək; **j-n auf die Straße ~** *məc.* kimisə küçəyə atmaq; **j-n an die Luft ~, j-m den Stuhl vor die Tür ~** kimisə evdən qovmaq; **ans Land ~** quruya çıxarmaq, düşürmək (*gəmidən*); **sich** (*D*) **etw. in den Kopf ~** nəyisə beyninə yeritmək; **sich** (*D*) **ein Ziel ~** qarşısına məqsəd qoymaq; **j-m den roten Hahn aufs Dach ~** *məc.* kiminsə evinə od vurmaq; **j-n auf freien Fuß ~** kimisə azadlığı buraxmaq; **große Hoffnungen auf etw. ~** nəyəsə böyük ümidlər bəsləmək; **etw. aufs Spiel ~** risk etmək, təhlükə altına qoymaq; **in Bewegung ~** hərəkətə gətirmək, işə salmaq; **in Umlauf ~** istifadəyə vermək; **die Flagge ~** bayrağı qaldırmaq; **~ wir den Fall, daß ...** fərz edək ki...; **II** *vi* (*s*); **das Pferd setzt über den Graben** at xəndəyin üstündən hoppanır; **III sich ~ 1.** oturmaq; **2.** çəkmək; **sich aufs hohe Roß ~** özünü öymək, lovğalanmaq; **sich auf die Hinterfüße ~** tərslik etmək; şahə qalxmaq; **in Freiheit ~** azadlığa buraxmaq; **sich mit j-m in Verbíndung ~** kimləsə əlaqəyə girmək; **IV** *vimp:* **es setzt Hiebe** *dan.* cəza olacaq, yaxşı kötək olacaq.
Sétzer *m* (6), **~in** *f* (12) *mətb.* mürəttib, yığıcı (*kişi, qadın*).
Sétz || kasten *m mətb.* yığıcı kassa.
Sétzling *m* (1) qələm, şitil.
Sétz || waage *f* taras, vaterpas.
Séuche *f* (11) yoluxucu xəstəlik, epidemiya.
séufzen *vi* (*über A*) ah çəkmək; **schwer ~** ağır nəfəs almaq; inildəmək, ah-uf etmək.
Séufzer *m* (6) ah-vay; köksünü ötürmə.
Séxta *f* birinci sinif (*bəzi alman məktəblərində*).
sexuéll *a* cinsi, cinsəl, şəhvani.
sezíeren *vt anat.* yarmaq; **eine Leiche ~** meyit yarmaq.
Shawl ['ʃa:l] *m* (1) (*pl həmç.* **-s**) şal, şərf.
Sibírien *n* (-s) *coğr.* Sibir.
sibírisch *a* Sibir (*sif.*).
Sibírier *m* (6); **~in** *f* (12) sibirli (*kişi, qadın*).
sich *pron refl A* özünü; *D* özünə; *fellərdə çox vaxt felin qayıdış fel olmasını göstərir:* **~ beziehen*** *auf A* münasibət göstərmək; **~ waschen** yuyunmaq; **er ist nicht bei ~** o özündə deyil; **das Ding an ~** *fəls.* şey özündə; **das Ding für ~** *fəls.* şey özü üçün; **an und für ~** öz-özündən; **es hat nichts auf ~** bunun heç bir əhəmiyyəti yoxdur; **es macht ~** pis deyil, dözmək olar.
Síchel *f* (11) oraq.
síchel || förmig *a* oraqvari.
sícheln *vt* oraqla biçmək.
sícher I *a* (*vor D*) təhlükəsiz; möhkəm; inamlı, etibarlı; **einer Person [Sache] ~ sein** kimsə, nəyəsə əmin olmaq; **wir sind des Sieges ~** biz qələbəyə əminik; **II** *adv* yəqin, hökmən; möhkəm, doğru; **ganz ~** mütləq, lap yəqin; **ich bin meines Lebens nicht ~** həyatım təhlükəlidir; **wir wollen ganz ~ geh(e)n*** məqsədimizə əmin olmaq istəyirik; **j-n ~ machen** kimisə əmin etmək, kimdəsə inam oyatmaq.
Sícherheit *f* (10) **1.** təhlükəsizlik; **2.** etibarlılıq; **3.** inam, etimad; **4.** zəmanət; **mit ~** yəqin, mütləq; **sich** (*A*) **in ~ bringen*** xilas olmaq, canını qurtarmaq.
sícherheits || halber *adv* **1.** düzlük xatirinə; **2.** təhlükəsizlik xatirinə.
Sícherheits || maßregel *f* ehtiyat tədbir; **~nadel** *f* sancaq (*ingilis*); **~rat** *m* təhlükəsizlik şurası (BMT); **~schloß** *n* avtomatik qıfıl; **~ventil** *n tex.* qoruyucu klapan; **~vorrichtung** *f* qoruyucu qurğu.
sícherlich *adv* yəqin, yəqin ki, əlbəttə, şübhəsiz.
síchern I *vt* təmin etmək (*gegen A, vor D*); müdafiə etmək, qorumaq, mühafizə etmək (*kimdənsə, nədənsə*); **laden* und ~** doldurmaq və qoruyucu ayağa çəkmək (*silahı*); **II sich ~** kiminsə razılığını almaq.
sícher || stellen *vt* təmin etmək.
Sícherung *f* (10) **1.** zəmanət; mühafizə; qoruma; **2.** *hərb.* qoruyucu tətiyi çəkmə.
Sicht *f oh. pl* **1.** görünüş; mənzərə; **auf ~** təqdim olunarkən; **in ~** göz qabağında; **außer ~** görünməyən; **2.: kurze [lange] ~** *tic.* qısa (uzun) müddət.
síchtbar *a* görünən, aşkar; göz qabağında olan; **~ sein** görünmək; **~ werden** göstərilmək, aşkara çıxmaq.
Síchtbarkeit *f* görünmə, zühur, aşkar olma.
Síchtbar || werden *n* -s, *oh. pl* görünmə, zahir olma.
síchten *vt* **1.** eləmək, xəlbirləmək; **2.** yoxlamaq, seçib ayırmaq; **3.** qəfildən (birdən) görmək; **4.** gözdən keçirmək.
síchtlich I *a* görünən, aşkar, aydın, zahiri; açıq; **II** *adv* görünür, görünür ki, ehtimal ki ...; **er war ~ erfreut** o açıqdan-açığa sevinirdi (*über A*).
Sícht || vermerk *m* viza; **~weite** *f* görüş dairəsi.
síckern *vi* (*s, h*) damcılamaq, sızmaq, sızıb keçmək.
sie *pron pers* **1.** (*G* **ihrer**, *D* **ihr**, *A* **sie**) o (*təkdə qadın cinsində*); **2.** (*G* **ihrer**, *D* **ihnen**, *A* **sie**) onlar.
Sie *pron pers* (*G* **ihrer**, *D* **ihnen**, *A* **sie**) onlar.
Sie *pron pres* (*G* **Iher**, *D* **Ihnen**, *A* **Sie**) Siz (*nəzakət formasında*); **das steife ~** rəsmən Siz; **j-n Sie nennen*** kimləsə Sizlə danışmaq.
Sie *f* (11) dişi quş.
Sieb *n* (2) ələk; xəlbir, *tex.* kəm, iri xəlbir, şadara; ◊ **Wasser mit einem ~ schöpfen** xəlbirlə su daşımaq.

síeb || artig *a* xəlbirə oxşar.
síeben I *vt* **1.** ələmək, xəlbirləmək; **2.** süzmək, süzgəcdən keçirmək. **síeben II** *num* yeddi: **es waren unser ~ biz** yeddi nəfər idik; **halb ~** (*zaar*) yeddinin yarısı; **nach ~ sekkizə işləyirəm**; **es geht auf ~ sekkizə işləyir**; **0 ein Buch mit ~ Siegeln** *məc.* əlçatmaz şey.
Sieben *f* (10) yeddi; yeddilik; **0 die Bösen ~** *dan.* kinli qadın; **die ~ gerade sein lassen*** nəyəsə barmaqarası baxmaq.
Síeben || eck *n* yeddibucaqlı əşya.
sieben || eckig *a* yeddibucaqlı.
siebenerléi *a inv* yeddi cür, yeddi növ.
sieben || fach, ~fältig *a* yeddi dəfə artıq, yeddiqat.
sieben || húndert *num* yeddi yüz.
sieben || jährig *a* yeddiyaşlı, yeddiillik.
sieben || mal *adv* yeddi dəfə.
Síeben || sachen *pl* bütün varidat (*ev şeyləri*); **seine ~ packen** *məc.* şələ-küləsini yığışdırmaq.
sieben || táusend *num* yeddi min.
Síebentel *n* (6) yeddidəbir.
síebente *num* yeddinci.
síeben (und)einhalb *num* yeddi yarım.
síebzehn *num* on yeddi.
siebzig *num* yetmiş; **die ~er Jahre** yetmişinci illər.
Siebziger *m* (6) yetmiş-səksən yaşlarında kişi.
síebzig || jährig *a* yetmiş yaşlı.
siebzigste *num* yetmişinci.
siech *a* arıq; sısqa, tez-tez xəstələnən; **~ werden** azarlamaq, arıqlamaq.
síechen *vi* azarlamaq, xəstələnmək.
Síede || grad *m* qaynama dərəcəsi.
síede || héiß *a* qaynar.
Síede || hitze *f* qaynama dərəcəsi.
Siedelél *f* (10) sakin olma, köçmə.
síeden* **I** *vt* bişirmək, qaynatmaq; **II** *vi* bişmək, qaynamaq.
síedend *a* qaynayan, qaynar; **~es Wasser** qaynar su.
Síedler *m* (6), **~in** *f* (12) ilk mühacir (*kişi, qadın*).
Síede || punkt *m oh. pl fiz.* qaynama nöqtəsi.
Siedlung *f* (10), **Siedlungs || anlage** *f* qəsəbə; koloniya.

Síeg *m* (1) qələbə, zəfər; **einen ~ davontragen*** qələbə çalmaq.
Síegel *n* (6) möhür.
Síegel || lack *m* surğuc.
siegeln *vt* möhürləmək; bağlamaq (*konvert*); möhür basmaq.
siegen *vi* (*über A*) qələbə çalmaq, qalib gəlmək (*üzərə*); **über den Feind ~** düşmən qalib gəlmək.
Sieger *m* (6), **~in** *f* (12) qalib, müzəffər (*kişi, qadın*).
síeges || bewußt *a* qələbəyə əmin / arxayın, qələbəinamlı.
Síeges || bogen *m* zəfər tağı, alaqapı; **~lauf** *m oh. pl* tentənəli yürüş; **~zeichen** *n* trofey, qənimət; **~zug** *m* qələbə yürüşü.
síeg || gewohnt *a* qələbəyə adət etmiş.
sieghaft, siegreich *a* müzəffər, qalibiyyətli.
Siel *m* (1), *n* (2) kiçik şlüz; kanal, nov.
Síele *f* (11) boyun qayışı; şley (*qoşqu qayışı*).
Siésta *f* **-, -sten/-s** günorta istirahəti; nahardan sonra yatma; **~ halten*** istirahət etmək.
siezen *vt* və **sich ~** kimləsə "Siz"lə danışmaq, Sizləşmək.
Sígel *n* (6) ixtisar edilmə işarəsi (*stenoqrafiyada*).
Signál *n* (2) siqnal, işarə.
Signál || anlage *f* siqnalizasiyalı qurğu.
Signalement [-'mã:] *n* **-s, -s** əlamət, nişanə.
Signál || flagge *f* siqnal bayrağı; **~geschoß** *n hərb.* siqnal mərmisi; **~horn** *n* siqnal şeypuru; *dəniz.* sirena.
signalisíeren *vt* **1.** siqnal vermək; **2.** xəbər vermək; xəbərdarlıq etmək.
signíeren *vt* **1.** qol çəkmək, imzalamaq; **2.** göstərmək, nişanlamaq.
Sílbe *f* (11) heca; **keine ~** heç bir səs-soraq.
Síl|ben || messung *f ədəb.* prosodiya/hecaların tələffüz üsulu; **~trennung** *f* heca bölgüsü, hecalara ayırma.
Silber *n* **-s,** *oh. pl* gümüş.
sílber || artig *a* gümüş; **~farben, ~farbig** *a* gümüşü, gümüşrəngli.
Sílber || fuchs *n oh. pl* qonur tülkü; **~geld** *n oh. pl* gümüş pul; **~gerät** *n*, **~geschirr** *n* gümüş qab-qacaq.
sílberig *a* gümüşü, gümüş kimi parlaq.

Sílber || münze *f* gümüş pul.
sílbern *a* gümüş, gümüşdən.
Sílber || pappel *f* ağcaqovaq; **~währung** *f* gümüş valyuta.
silbern *a* gümüş, gümüş kimi parlaq; ağ; **~e Hochzeit** gümüş toy.
Silber || zeug *n oh. pl* gümüş şeyi.
Silhouétte [zilu'ɛtə] *f* (11) silüet.
Silí|kat *n* **-s, -e** *k.t.* silikat.
Silo || futter *n k.t.* silos, silos yem.
Silvéster *n* **-s** Silvester (*yeni il bayramı axşamı*).
símpel *a* sadə, adi.
Símpel *m* (6) *dan.* sadədil, safdil (*adil*).
Sims *m* (1), *n* (2) karniz; pərvaz.
Simmulánt *a* (8), **~in** *f* (12) simulyant, riyakar (*kişi, qadın*).
simulíeren *vt* yalandan özünü oxşatmaq.
simultán *a* **1.** eyni zamanda olan, bir vaxtda olan; **2.** ümumi; **3.** sinxron.
Simultán || übersetzung *f* sinxron tərcümə.
Sinfoníe *f* (11) simfoniya.
síngen* *vt* oxumaq (*nəğmə*); **davon kann er ein Lied ~** bunun nə demək olduğunu o bilir; **ein Kind in den Schlaf ~** uşağa laylay çalmaq; **~ und sagen** nəql etmək.
síngend **I** *a* oxuyan; **II** *adv* oxuyaraq.
Síng || sang *m oh. pl* monoton oxuma; **~spiel** *n* musiqili komediya; **~stunde** *f* nəğmə dərsi.
Singular *m* (1) *qram.* tək hal.
singulär *a* tək-tək, az təsadüf edilən.
sínken* *vi* (*s*) düşmək; enmək, alçalmaq; batmaq, girmək (*suya* və s.); **den Mut ~ lassen*** ruhdan düşmək; **die Sonne sinkt** gün batır.
Sínken *n* **-s,** *oh. pl* düşmə, batma, sallanma.
Sinn *m* (1) **1.** duyğu, hiss; **die fünf ~e** beş duyğu; **Aus den Augen, aus dem ~** *ata. söz.* ≡ Gözdən uzaq, könüldən uzaq; **2.** məna, əhəmiyyət; **dem ~e nach** mənasına görə; **das hat keinen ~** bunun mənası yoxdur; **3.** şüur; başa düşmə; meyil, həvəs (*für A*) **er hat ~ für Musik** o, musiqiyə qabildir; **eines ~es sein** həmfikir olmaq; **im ~e haben ...** nəyinsə niyyətində / fikrində olmaq; **ist er bei ~en?** onun ağlı başındadır? **in den ~ kommen*** fikrə/ağla gəlmək; **ohne ~ und Verstand** mənasız; **seine sieben ~e nicht beisammen haben** ağlı başında olmamaq; **das liegt nicht in seinem ~** bu onun xoşuna gələn deyil.
Sínn || bild *n* rəmz, simvol; alleqoriya.
sínnen* *vi* (*h, s*) **1.** fikirləşmək, düşünmək; **2.** (*auf A*) düşünüb tapmaq; qərarlaşdırmaq (*nəyisə*); **er sann auf Böses** o, bədxah (*pis*) düşünür; **~täuschung** *f* aldatma hissi.
Sínn || gehalt *m* ideya tərkibi.
sínn || gemäß *a, adv* mənasına görə.
sínnig *a* ağıllı, dərin düşünən; fikirli.
sínnlich *a* duyulan, hiss edilən.
Sínnlichkeit *f oh. pl* hissiyyat, duyğu.
sínn || los *a* əhəmiyyətsiz, mənasız; **~reich** *a* mənalı.
Sínn || spruch *m* kəlam, hakimanə söz.
sínn || verwandt *a* mənaca qohum; **~verwandtes Wort** *dilç.* sinonim; **~verwirrend** *a* ağılçaşdıran, sarsıdıcı; **~widrig** *a* mənasız.
Síntflut *f oh. pl* **1.** tufan (*dini əfsanələrdə*); **2.** daşqın, sel; beşəri daşqın (*Nuh peyğəmbərin zamanında dünyanın su altında qalması*).
Sínus *m* **-, -/-se** *riyaz.* sinus.
Síppe *f* (11), **Sippschaft** *f* (10) **1.** cins, qohum; dəstə (*mənfi mənada*); quldur dəstəsi; **2.** dəstə, güruh.
Siréne *f* (11) **1.** sirena (*qədim yunan əsatirində dəniz pərisi; afət*); **2.** *məc.* gözəl, dilbər, canalan; **3.** *tex.* fit, siqnal.
sistíeren *vt* **1.** kəsmək, dayandırmaq; **2.** tutmaq, həbs etmək; **3.** məhkəməyə çağırmaq.
Sítte *f* (11) adət, ənənə, gələnək; **~n und Bräuche** adət-ənənələr; **so ist es bei uns ~** bizdə adət belədir; **ein Mensch von guten ~n** yaxşı tərbiyə almış adam, gələnəkli insan.

Sítten || geschichte *f* adətlər / gələnəklər tarixi; **~lehre** *f oh. pl* etika.
sítten || los *a* axlaqsız, ədəbsiz.
Síttich *m* (1) *zool.* tutuquşu.
síttig *a* nəzakətli, tərbiyəli.
síttlich *a* **1.** axlaqi; **2.** adətəuyğun, gələnəksəl.
Síttlichkeit *f oh. pl* axlaq, ədəb qaydaları.
síttsam *a* yaxşı axlaqlı, təmkinli.
Situatión *f* (10) vəziyyət, şərait; **die ~ erfassen** vəziyyəti anlamaq; **der ~ gewachsen sein** qoyulmuş tələblərin öhdəsindən gəlmək.
Sitz *m* (1) **1.** yer; oturma; stul; **sich (*A*) von den ~en erheben*** yerindən qalxmaq, durmaq; **2.** yaşayış yeri; **3.** iqamətgah qərargah.
sítzen* *vi* (*h, bəzən s*) **1.** oturmaq, yerləşmək; **über einer Arbeit ~** bir iş üzərində işləmək; **fest im Sattel ~** yəhərdə möhkəm oturmaq (*həmç. məc.*); **zu [bei] Tisch ~** nahar üçün masaya əyləşmək, süfrəyə əyləşmək; **(wie) auf glühenden Kohlen ~** *məc.* iynə üstündə oturmaq; **in der Patsche ~** *məc.* işi baş tutmamaq, əngələ düşmək; **2.** iclas etmək; **das Kollegium sitzt heute nicht** bu gün kollegiyanın iclası yoxdur; **3.** həbsdə oturmaq; **er sitzt schon lange** o çoxdan tutulub; **4.** olmaq; **5.** yaraşmaq, bədəninə uyğun gəlmək (*D*); **der Hieb sitzt** zərbə yerinə düşdü!; **das hat gesessen!** *dan.* lap yerinə düşdü!; **auf dem Trockenen ~** qəpik-quruşsuz qalmaq; çətin vəziyyətdə olmaq.
sítzen || bleiben* *vi* (*s*) **1.** ikinci ilə qalmaq (*sinifdə, kursda*); **2.** evdə qalmaq, özünə
skandieren *vt* aydın və intonasiya ilə oxumaq, təqti etmək (*şeri*).
Skelétt *n* (2) skelet.
Sképsis *f oh. pl* şəkkaklıq; şübhə.
Ski *m* (4) *idm.* ayaq xizəyi.
Skízze *f* (11) eskiz; **flüchtige ~** ötəri eskiz.
skizzíeren *vt* eskizini çəkmək.
Skláve [-və-] *m* (9) qul.
Skláven || arbeit *f oh. pl* qul əməyi; **~aufstand** *m tar.* qullar üsyanı; **~besitzer** *m* quldar; **~gesellschaft** *f* quldarlıq quruluşu; **~halter** *m* (6) bax: **Sklavenbesitzer**; **~handel** *m* qul alveri; **~sinn** *m oh. pl* dizçökmə, alçalma, yaltaqlıq.
Skláventum *n* -s, *oh. pl* qulluq, köləlik.
Sklaveréi *f* (10) köləlik.
Sklávin *f* (12) qul, kölə (*qız*).
sklávisch *a* **1.** qul, kölə; **2.** yaltaq, alçaqcasına.
Skorbút *m tib.* sinqa, skorbut (*vitaminsizlik nəticəsində diş ətində əmələ gələn xəstəlik*).
Skorpión *m* (1) əqrəb.
skrofulös *a tib.* xənazirli, sıracalı.
Skrúpel *m* (6) şübhə.
skrúpel || los I *a* insafsız, rəhmsiz; II *adv* utanmadan.
skrupulös *a* səliqəli, diqqətli, hər şeylə maraqlanan; son dərəcə dəqiq / düz.
Skulptúr *f* (10) **1.** heykəltəraşlıq; **2.** heykəl.
Sláwe *m* (9) slavyan (*kişi*).
Sláwin *f* (12) slavyan (*qadın*).
sláwisch *a* slavyan (*sif.*).
Slowáke *m* (9) slovak.
slowákisch *a* slovak (*sif.*).
Smarágd *m* (1) zümrüd.
so I *adv* belə, beləliklə; **~!, ja ~!, ach ~!**

auf den ~n sein *dan.* kimisə daban-dabana izləmək.
Sóckel *m* (6) **1.** *arxit.* kürsü; köşə; **2.** *tex.* sokol (*elektrik lampasının patrona taxılan metal hissəsi*).
Sócken || halter *m* (6) corabbağı (*kişilərdə*).
Sóda *f* -, -s soda.
so || dánn *cj* və *adv* sonra; o zaman, ondan sonra.
Sód || brennen *n tib.* mədə qıcqırması, qıcqırma.
so || ében *adv* indicə, bu saat; **~erschienen** yeni çıxmış (*kitab haqqında*).
Sófa *n* -s, -s divan, yumşaq taxt.
soférn *cj* nə /o qədər ki...; **~ er fleißig gearbeitet hat ...** nə / o qədər ki, o yaxşı işləyib ...
soff: saufen *felinin impf*'i.
sofórt *adv* o saat, o dəqiqə, həmin dəqiqə.
sog: saugen *felinin impf*'i.
sogár *adv* hətta.
sógenannt *a* üzdəniraq, qondarma.
sogéich *adv* bax: **sofórt.**
Sóhle *f* (11) **1.** pəncə, ayağın altı; pəncə (*ayaqqabıda*); ◊ **es brennt ihm unter den Sohlen** *məc.* onun vəziyyəti pisdir, onun işləri yaxşı deyil; **sich auf die ~n machen** yola düşmək; daban almaq, götürülmək; **2.** *tex.* özül, dib; **3.** *məd.* şaxtada quyunun mərtəbəsi.
söhlen *vt* daban vurmaq, altlıq salmaq.
Sohn *m* (1) oğul; **der verlorene ~** naxələf oğul.
soláng(e) *cj* nə qədər ki ...
Sól || bad *n* duzlu suda çimmə.
Söldling *m* (1), **Söldner** *m* (6) muzdlu əsgər.
solidárisch *a* həmrəy, həmfikir.
Solidarität *f* (10) həmrəylik.
solid(e) mötəbər, abırlı, hörmətli; möhkəm, əsaslı.
Solist *m* (8), **~in** *f* (12) *mus.* solist (*kişi, qadın*).
Soll *n* -(s), -(s) **1.** *tic.* debet, mədaxil; **(das) ~ und (das) Haben** mədaxil və məxaric; **2.** plan tapşırığı.
sóllen* *vi* **1.** *modal feldir, mütləq olmayan məcburluq bildirir;* **ich soll** gərək edəm; **du hättest es sagen ~** gərək bunu deyəydin; **2.** (*sualda*) **was soll ich Ihnen sagen?** daha Sizə nə deyim?; **3.** *güman, mümkünlük bildirir;* **sollte das wahr sein?** yəni bu doğrudur?; **wenn es regnen sollte** yağış yağmalı olsaydı; **man sollte meinen** düşünmək olardı ki ...; **was soll das?** bu nə deməkdir?; **er soll in Berlin sein** gərək ki, o, Berlində olsun.
Söller *n* (1) balkon, vışka.
Sólo || sänger *m*, **Solo || spieler** *m* solo oxuyan / çalan.
solvent [-'vɛnt] *a iqt.* ödəmə / alıcılıq qabiliyyəti olan.
somit *cj* belə, beləliklə.
Sómmer *m* (6) yay; **des ~s, im ~** yayda; **das ist wie ~ und Winter** bunlar bir-birinin əksinə olan şeylərdir.
Sómmer || aufenthalt *m*, **~frische** *f* (11) yaylaq; yay istirahəti; **~frischler** *m* (6) yaylağa gələn, yaylaqçı.
Sómmer || gast *m* yaylağa gələn, yaylaqçı; **~saat** *f* yazlıq səpin; **~wohnung** *f* yaylaq.
Somnambúle *m* (9), *f* (10) lunatik, somnam-

Sónder || korrespondént *m* xüsusi müxbir.
sónderlich I *a* bax: **sónderbar; II** *adv:* **nicht ~** o qədər də yox.
Sónderling *m* (1) **1.** qəribə adam, qəraibəcaib adam; **2.** adamayovuşmaz.
sóndern I *cj* lakin, ancaq, amma, həm də; **nicht ich, ~ du** mən yox, sən; **das ist nicht nur schön, ~ auch nützlich** bu nəinki yaxşıdır, həm də lazımlıdır / yararlıdır.
sóndern II *vt* ayırmaq, seçmək; çeşidləmək, növlərə ayırmaq.
Sónder || nummer *f* xüsusi nömrə, buraxılış (*qəzetdə*).
sónders *adv:* ◊ **samt und ~** hamısı bir yerdə, müstəsnasız.
Sónder || stellung *f* xüsusi vəziyyət.
Sónderung *f* (10) **1.** ayırma; **2.** əlaqəsizlik

ata. söz. ≡ Yol həmişə bostan kənarından düşməz.
sónntags *adv* bazar günləri; **~ und feiertags** bayram günləri.
sónn || verbrannt *a* günəşdən yanmış / qaralmış.
sonór *a* səsli, cingiltili; sonorlu.
sonst *adv* **1.** yoxsa, özgə cürə, başqa cürə; **wer ~ als er** ondan başqa kim; **2.** əvvəl, qabaq; **3.** ondan başqa, yenə, daha; **~ noch etw.?** bir də, bir şey də?; **~ nichts** daha heç bir şey; **4.** lakin, amma, bununla belə; **5.** adətən; **mehr als ~** həmişəkindən artıq; **wie ~** həmişəki kimi; **er denkt, er ist ~ wer** o özünü çox böyük adam sayır, o elə bilir ki, yer üzünün allahıdır.

sosó *int* və *adv* birtəhər, güc-bəla ilə; **es steht damit ~** iş yaxşı deyil, işin vəziyyəti pisdir.
Sóße *f* (11) sous.
sott: sieden *felinin impf'i.*
Sóundso *m* -s, -s filan-filankəs.
sóundsovíel *adv* bu qədər, o qədər; **der ~te Paragraph** filan paraqraf; **am Soundsovielten des Monats** bu ayın filanında.
soupíeren [-zu-] *vi* şam etmək.
Souveränität *f* [zuvə-] (10) *siy.* suverenlik, müstəqillik.
sovíel I *adv* o qədər, bu qədər; **~mal** bu qədər; **~ für heute** bu günə kifayətdir; **Ihr Schweigen bedeutet ~ wie eine Zusage** susmağınız razılıq əlamətidir; **doppelt ~**

Spalt *m* (1) yarıq, çatdaq; yarğan.
Spálte *f* (11) **1.** bax: **Spalt; 2.** *mətb.* sütun (*yazıda, qəzetdə*).
spált || bar *a* parçalanan; hissələrə ayrılan (*atom* və s.).
spálten I *vt* doğramaq, yarmaq (*odun*) (*həmç. məc.*); ◊ **Haare ~** xırdaçı olmaq; **II sich 1.** ayrılmaq, çatlamaq, parçalanmaq; **2.** *məc.* ayrılmaq, parçalanmaq.
Spáltung *f* (10) *siy.* təfriqə, nifaq, ikitirəlik.
Span *m* (1*) **1.** talaşa, yonqar; **2.** düşmənçilik; ◊ **nicht ein ~** heç bir şey; **Wo man Holz haut, fallen Späne!** *ata söz.* ≡ Ağac olan yerdə budaq sınar, Od yanan yerdən tüstü çıxar; **mach keine Späne!** *dan.* uzatma, özünü naza qoyma!; **das geht über**

qalsın; **weder Mühe noch Geld ~** zəhmətinə, puluna heyfi gəlmək.
Spárer *m* (6) **1.** əmanətçi; **2.** qənaətkar adam.
Spárgel *m* (6) quşqonmaz, mərəçüyüd, qulançar (*bitki*).
Spár || gelder *pl* qənaət, qənaət edilib yığılmış pul; **~groschen** *pl* qənaət, dar gün üçün yığılmış pul; **~kasse** *f* əmanət kassası.
spärlich *a* yoxsul, kasıb; az, nadir.
spársam *a* qənaətcil, qənaətkar.
Spársamkeit *f oh. pl* qənaətcillik.
Spártakus *m* **1.** *tar.* Spartak; **2.** bax: **Spartakusbund.**
Spártakus || bund *m siy.* "Spartak cəmiyyəti" (*1916-1918-ci illərdə Almaniyada*).
Spárte *f* (11) **1.** elm sahəsi; müəssisə şöbəsi və i.a. **2.** *idm.* idman növü; idman seksiyası.
Spaß *m* (1*) zarafat, əyləncə, əyləndirmə; **zum ~** zarafatla; **ohne ~, ~ beiseite** zarafatsız, zarafat bir yana; **sich mit j-m einen ~ erlauben** kimləsə pis zarafat etmək; **das macht mir ~** bu mənə ləzzət verir; **seinen ~ haben** *mit / an etw.* bir şeydən həzz almaq; **viel ~!** damağınız çağ olsun!
spáßen *vi* zarafat etmək; **ohne zu ~** ciddi, doğrudan-doğruya, gerçəkdən; **du spaßest wohl?** deyəsən zarafat edirsən?; **mit ihm ist nicht zu ~** onunla zarafat etmək / hənəkləşmək olmaz.
Spaßerél *f* (10) zarafat, hənək.
spáßhaft, spáßig *a* zarafatcıl, əyləncəli, gülməli.
Spáß || macher *m*, **~vogel** *m* zarafatcıl / lağlağı adam.
spät I *a* gec, gecikmiş; **zu ~er Stunde** gec vaxtda; **in ~er Nacht** gecə yarıdan keçmiş; **II** *adv* **zu ~ kommen*** gec gəlmək; gecikmək; **wie ~ ist es?** saat neçədir?; **früh und ~** bütün günü.
Spátel *m* (6) *tib.* qaşıq, ərsin.
Spáten *m* (7) bel, kürək.
später I *a* gec, daha gec; **II** *adv* gec, sonra; **früher oder ~** gec-tez bir vaxt.
späterhín *adv* gələcəkdə, sonralar, nəticədə.
spätestens *adv* ... gec olmayaraq, ən geci.
Spät || herbst *m* payızın sonu; **~nachmittag** *m* axşamüstü; **~sommer** *m* yayın sonu.
Spatz *m* (8) sərçə; ◊ **die ~en pfeifen es von allen Dächern** bunu hamı bilir, bu haqda aləm danışır; **er hat ~en im Kopf** o çox lovğalanır.
spazíeren *vi* (*s*) (*çox vaxt:* **~gehen***) gəzmək, gəzməyə getmək.
Spazíer || fahrt *f* gəzmə, gəzinti (*miniklə*); **~gang** *m* gəzinti, ayaq səyri; **~gänger** *m* (6) gəzən, seyrə çıxan adam; **~ritt** *m* atda gəzmə; **~stock** *m* əsa, çəlik.
Specht *m* (1) ağacdələn (*quş*).
Speck *m* (1) donuz piyi; ◊ **wie die Made im ~ sitzen*** ≡ yağ-bal içində üzmək; **den ~ spicken** ≡ şitini çıxarmaq, həddini aşmaq, ağ eləmək.
Spéck || hals *m* boynuyoğun.
spéckig *a* yağlı, piyli; **dreckig und ~** çox çirkli.
spedíeren *vt* göndərmək (*mal*).
Spediteur [tØ:r] *m* (1) ekspeditor.
Speditión *f* (10) **1.** ekspedisiya; **2.** ekspedisiya idarəsi.
Speer *m* (1) mizraq, cida.
Spéiche *f* (11) **1.** mil (*çarxda*); ◊ **j-m in die ~n fallen** ≡ kiməsə mane olmaq; **greife mit in die ~n!** kömək et!; **2.** *anat.* mil sümüyü.
Spéichel *m* -s, *oh. pl* tüpürcək, ağız suyu.
Spéichel || lecker *m* (6) yaltaq.
Spéicher *m* (6) anbar.
spéichern *vt* anbara yığmaq; *elek.* yığmaq, toplamaq.
spéien* *vt* tüpürmək; püskürmək; **Blut ~** qan qusmaq; ◊ **Gift und Galle ~** qəzəblənmək (*über A*).
Spéise *f* (11) **1.** yemək, xörək; **2.** *tikin.* söndürülmüş əhəng.
Spéise || anstalt *f*, **~halle** *f* yeməkxana; **~kammer** *f* anbar; **~karte** *f* menyu (*yemək siyahısı*).
spéisen I *vi* **1.** yemək; **2.** xörək yemək, nahar etmək; **zu Mittag ~** nahar etmək; **zu Abend ~** şam etmək, axşam yeməyi yemək; **II** *vt* **1.** yedizdirmək, qidalandırmaq; **2.** *tex.* təchiz etmək; ◊ **wünsche wohl zu ~!** nuş olsun.
Spéise || röhre *f anat.* qida borusu.
Spéise || saal *m* yeməkxana; **~wagen** *m* vaqon-restoran; **~zimmer** *n* yemək otağı.
Speísung *f* (10) **1.** yeməmə; **2.** *tex.* təchiz.
Spektakel *m* (6) **1.** qalmaqal, qışqırıq, dava; **großen ~ machen** hay-küy salmaq; **2.** *m* tamaşa; **3.** *n* teatr tamaşası.

spektrál *a fiz.* spektral.
Spelt *m* (1) *bot.* pərinc (*buğda növü*).
Spend *f* (11) vermə, bağışlama, ianə (*für A*).
spénden *vt* **1.** ianə etmək; **2. j-m Lob ~** kimisə tərifləmək.
Spénder *m* (6), **~in** *f* (12) kömək edən, ianə verən (*kişi, qadın*).
spendíeren *vt* **1.** qonaq etmək; **2.** bağışlamaq.
Spandíer || hosen *pl:* **die ~ anhaben*** *dan.* sağa-sola xərcləmək.
Spéngler *m* (6) dənəkçi.
Spérber *m* (6) kərkincək (*quş*).
Spérling *m* (1) sərçə; ◊ **Ein ~ in der Hand ist besser als eine Taube auf dem Dach** *ata. söz.* ≡ Soğan olsun, nəğd olsun; Sabahkı quyruqdan bugünkü bağır-öfgə yaxşıdır.
spérrangelwéit *adv* taybatay (*açıq*).
Spérr || baum *m* şlaqbaum; çəpər.
Spérre *f* (11) **1.** hasar, çəpər; **2.** *hərb.* mühasirə, dövrəyə alma; **3.** blokada; **~ über die Einfuhr und Ausfuhr** *iqt.* idxalat və ixracat qadağandır (*über A*); **4.** lokaut.
spérren I *vt* **1.** hasar / çəpər çəkmək; *hərb.* barrikada qurmaq; mühasirəyə almaq; **2.** bağlamaq; **ins Gefängnis ~** həbsə salmaq; **3.** *mətb.* seyrək yığmaq; **4.** qadağan etmək; kəsmək; **das Gas ~** qazı kəsmək; **den Strom ~** *elek.* işığı kəsmək; **II sich ~** (*gegen A*) əleyhinə çıxmaq (*nəyinsə*); tərslik etmək, inad etmək.
Spérr || gut *n d.y.* ağır yük; **~holz** *n* **1.** *tex.* söykəkə; **2.** faner.
Spérrung *f* (10) **1.** hasar, çəpər; **2.** *iqt.* qadağa; **3.** *hərb.* qoruyucu çaxmaq.
Spérr || zoll *m iqt.* yasaqlayıcı gömrük (*vergi*); **~zone** *f* yasaq zona.
Spésen *pl tic.* xərc, məsarif.
spésen || frei *a tic.* pulsuz, havayı; xərcsiz; franko.
speziál *a* xüsusi.
Speziál || fach *n* ixtisas.
spezialisíeren (sich) (*für A*) ixtisaslaşmaq.
Spezialität *f* (10) ixtisas.
speziéll *a* xüsusi, məxsusi.
Spézies *f inv* **1.** *biol.* növ; **2. die vier ~** *riyaz.* dörd əməliyyat.
spezífisch *a* spesifik, özümlü, xüsusi; **~es Gewicht** *fiz.* xüsusi çəki.
spezifizíeren *vt* özümlü xassələrini göstərmək; müfəssəl göstərmək.
Sphäre *f* (11) **1.** *astr.* fəza (*göy boşluğu*); **2.** *riyaz.* kürə, şar; **3.** *məc.* fəaliyyət dairəsi; mühit.
sphärisch *a astr., riyaz.* kürəvi, sferik, kürəşəkilli.
Sphínx *f* (10) sfinks.
spícken *vt* **1.** içini / arasını piylə doldurmaq; **2.** *məc.* cibini doldurmaq (*varlanmaq*); **3.** *dan.* şparqalkadan istifadə etmək (*məktəbdə*).
spie: speien *felinin impf*'i.
Spíegel *m* (6) **1.** güzgü; reflektor; **j-m den ~ vorhalten*** kiməsə öz eybini göstərmək; **das wird er sich nicht hinter den ~ stecken** o bununla öyünməz; **2.** mayelərin səthi; **3.** *hərb.* hədəf almacığı; **4.** periskop; **5.** rəsmi paltarların yaxasına vurulmuş nişan.
Spíegel || bild *n* əks.
spíegel || blank *a* tərtəmiz, güzgü kimi parlaq.
Spíegel || eier *pl* nümru (*qayğanaq*); **~fechter** *m* gözdən pərdə asan.
spíegel || glatt *a* güzgü kimi hamar.
spíegeln I *vi* **1.** parıldamaq, işıldamaq; **2.** işığı əks etdirmək; **II** *vt* əks etdirmək, göstərmək; **III sich ~** əks olunmaq, şəkli düşmək.
Spíeg(e)lung *f* (10) əksetdirmə.
Spiel *n* (2) **1.** oyun; ◊ **ein leichtes ~ mit j-m haben** kiminsə asanlıqla öhdəsindən gəlmək; **die Hand im ~e haben** (*bei D*) nəzdə əli olmaq; **das ~ verloren geben*** təslim olmaq; **lassen Sie mich bei dieser Sache aus dem ~** məni bu işə cəlb etməyin; **2.** zarafat; **3.:** ein **~ Karten** bir dəstə oyun kartı; **4.** *tex.* ara, aralıq, deşik.
Spíel || ball *m* **1.** top, şar; **2.** *məc.* oyuncaq.
Spíel || dose *f* musiqiçalan qutu; **~film** *m* bədii film.
spíelen *vt, vi* **1.** oynamaq; **2.** *tea.* rolu ifa etmək; **eine Rolle ~** *məc.* 1) rol oynamaq; 2) hiylə işlətmək, yalandan özünü göstərmək; ◊ **j-m einen Streich ~** kimisə ələ salmaq; **die Handlung spielt in Hamburg** hadisə Hamburqda vaqe olur; **j-m** etw. **aus der Tasche ~** kiminsə cibindən nə isə çıxartmaq; etw. **~ lassen*** işə salmaq.

spíelend *adv* çalaraq; *məc.* asan.
Spíeler *m* (6) oyunçu, oynayan.
Spielerei *f* (10) oyun, əylənco.
Spíel || feld *n tdm.* oyun meydançası; **~fläche** *f tea.* səhnə; **~folge** *f tea.* tamaşa proqramı;

spirál || förmig *a* spiralvari.
Spirituosen *pl* spirtli içkilər.
Spíritus *m* -, -/-se spirt.
Spital *n* (5), **Spíttel** *n* (6), *m* (6) xəstəxana, hospital (*hərbi xəstəxana*).

Spontaneität *f* (10) qeyri-iradilik, qeyri-şüurluluq; herkilik.
Spóren *pl* mahmız.
Sporn *m*, -(e)s, **Spóren** 1. mahmız; 2. *oh. pl* stimul, təkan.

sprách || fertig *a* bax: **sprachgewandt.**
Sprách || fertigkeit *f* (10) natiqlik istedadı, gözəl və aydın danışma qabiliyyəti; **~forscher** *m* dilçi, dilşünas; **~forschung** *f* dilçilik, dilşünaslıq; **~führer** *m* danışıq kitabı

qəti hökm çıxartmaq; kiməsə iş kəsmək; **2.** *hərb.* qərargah.

stabil *a* sabit, möhkəm, davamlı; **ein ~er Bursche** *dan.* möhkəm / mətanətli oğlan.

Stabilisierung *f* (10) möhkəmlənmə, daimiləşmə, sabitləşmə.

Stabilität *f oh. pl* möhkəmlik, sabitlik.

stach: stechen *felinin impf'i.*

Stachel *m* (13) **1.** iynə, neştər; dil (*ilanda*); **2.** tikan; milçə, mil; **3.** stimul; ◊ **wider den ~ lecken** nəyəsə zidd getmək.

Stáchel || beere *f* moruq; **~ draht** *m* tikanlı məftil.

stáchel || förmig *a* tikanvari.

stách(e)lig *a* **1.** tikanlı; **2.** *məc.* acı, kəskin, zəhərli.

stácheln *vt* **1.** sancmaq, vurmaq, çalmaq; **2.** vadar etmək, həvəs oyatmaq; **3.** acıqlandırmaq, sancmaq, acılamaq.

Stáchel || schwein *n* **1.** tirəndaz (*oxlu kirpi*); **2.** *məc., dan.* üzü tüklü adam.

Stádion *n* stadion.

Stádium *n* -s, **-ien** mərhələ, pillə, dərəcə; dövr.

Stadt *f* (3) şəhər; **außerhalb der ~** şəhər kənarında.

Stádt || amt *n* **1.** vəzifə (*bələdiyyə idarəsində*); **2.** bələdiyyə idarəsi; **~auswahl** *f idm.* bir şəhərin yığma komandası; **~bahn** *f* şəhər dəmiryolu.

stádt || bekannt *a* şəhərdə məşhur; məşhur, hamıya məlum/olan.

Stádt || bewohner *m* şəhər sakini; **~bezirk** *m* şəhər rayonu.

Städtchen *n* (7) kiçik şəhər.

Städter *m* (6), **-in** *f* (12) şəhərli (*kişi, qadın*).

Stádt || gebiet *n* şəhər ərazisi.

städtisch *a* şəhərli, məhəllə, bələdiyyə (*sif.*).

stádt || kundig *a* şəhərlə tanış, şəhərə bələd.

Stádt || rat *m* **1.** bələdiyyə idarəsi; **2.** bələdiyyə müşaviri; **~teil** *m* şəhərin bir hissəsi; məhəllə.

Stafétte *f* (11) estafet (*qaçış yarışı*).

Stáffel *f* (11) **1.** pillə, pilləli yer, çıxıntı; **2.** *hərb.* eşelon; *av.* eskadrilya.

stáffeln *vt* **1.** pillə-pillə yerləşdirmək; şahmat üsulu ilə yerləşdirmək; **2.** *hərb.* eşelonlaşdırmaq.

stahl: stehlen *felinin impf'i.*

Stahl *m* (1, 1*) **1.** polad; **2.** kəski, tiyə.

Stáhl || blech *n* polad təbəqə; **~eisen** *n* döymə çuqun.

stählen **I** *vt* möhkəmlətmək, bərkitmək (*həmç. məc.*); **II sich ~** *məc.* bərkimək, möhkəmlənmək.

stählern *a* polad, poladdan hazırlanmış.

Stáhl || feder *f* **1.** polad pero; **2.** polad yay; **~gießer** *m* (6) poladəridən; **~gießerei** *f* poladtökmə emalatxanası.

stáhl || hart *a* polad kimi möhkəm.

Stáhl || helm *m* polad dəbilqə, polad papaq; **~hütte** *f* poladtökən/poladəridən zavod; **~kammer** *f* seyf.

Stählung *f* (10) bərkimə, möhkəmlik.

Stáhl || werk *n* bax: **Stáhlhütte.**

stak: stecken *felinin impf'i.*

Stakét *n* (2) taxta hasar.

Stakét(en) || zaun *m* bax: **Stakét.**

Stall *m* (1*) pəyə, tövlə; **einen ~ ausmisten** tövləni təmizləmək; *məc.* dolaşıq işi yoluna qoymaq.

Stáll || hase *m dan.* adadovşanı; **~bursche** *m*, **~knecht** *m* mehtər, atabaxan; **~mist** *m* peyin.

Stállung *f* (10) tövlə; budaq (*tövlədə bir heyvan üçün yer*).

Stamm *m* (1*) **1.** gövdə, kök (*bitkidə*); **2.** tayfa, qəbilə; **3.** *hərb.* kadr; **4.** *qram.* söz kökü.

Stámm || baum *m* nəsil şəcərəsi, nəsil tarixi; **~buch** *n* **1.** xatirə kitabı (*evin dostlarının və qonaqlarının öz xatirələrini yazması üçün ev kitabı*); ◊ **das ihm ins ~!** Qoy unutmasın!; **2.** şəcərə kitabı.

stámmeln *vi* **I** kəkələmək, pəltəkləmək; dili dolaşmaq; **II** *vt* burnunun altında danışmaq; **er stammelte ein Paar Worte** o hıqqanahıqqana bir-iki kəlmə danışdı.

stámmen *vi* törəmək; əmələ gəlmək, filan əsilli olmaq.

Stámm || gast *m* daimi müştəri; **~halter** *m* nəsli davam etdirən.

stämmig *a* möhkəm, möhkəm köklü (*ağac*); güclü, yekəpər.

Stámm || kapital *n iqt.* güclü sərmayə.

Stámmler *m* (6), **~in** *f* (12) kəkə, pəltək (*kişi, qadın*).

Stámm || sitz *m* **1.** daimi yaşama yeri; **2.** *tea.* daimi yer (*abunə ilə*); **~vater** *m* ulubaba, əcdad.

stámm || verwandt *a* **1.** həmqəbilə; **2.** *qram.* bir kökdən.

Stámm || wort *n* (*pl* **-wörter**) *qram.* söz kökü; **~vokal** *m dilç.* kökdə duran sait.

Stampf || beton *m tex.* döyəclənmiş beton.

stámpfen **I** *vt* döymək, əzmək; döyüb bərkitmək; **mit den Füßen ~** ağır-ağır addımlamaq; **II** *vi dəniz.* baş vurmaq (*gəmi*), uzununa yırğalanmaq.

Stand *m* (1*) **1.** hal, vəziyyət; **einen schweren ~ haben** çətin vəziyyətdə olmaq; **gut im / in gutem ~e sein** yaxşı vəziyyətdə olmaq; **2.** büdkə, köşk; **3.** səviyyə; məzənnə (*aksiyada*); **4.** *tar.* silk, təbəqə; **5.** burdaq.

Standárte *f* (11) bayraq.

Stánd || bild *n* heykəl.

Ständchen *n* (7) serenada (*sevgi mahnısı*).

Ständer *m* (6) **1.** dayaq, dirək; **2.** piştaxta.

Standes || amt *n* kəbin evi; **~beamte** *m* kəbin evinin işçisi (*kişi*).

ständes || gemäß *a* adına / silkinə layiq, vəzifəsinə / rütbəsinə münasib.

Stánd || gericht *n* hərbi-səhra məhkəməsi.

ständhaft *a* möhkəm, davamlı; sarsılmaz, mətin.

Standhaftigkeit *f* (10) möhkəmlik, davamlılıq; sarsılmazlıq, mətinlik; inad, tərslik.

stand || halten* *vi* (*D*) möhkəm dayanmaq, müqavimət göstərmək (*nəyəsə*).

ständig *a* daimi.

Stánd || nummer *f* şifr (*kitabxanalarda qeyd işarəsi*); **~ort** *m* dayanacaq yeri, duracaq; yerləşmə yeri; **~platz** *m* bax: **Stándort; ~punkt** *m* **1.** mövqe, yerləşmə; **2.** nöqteyi-nəzər, baxım; **einen ~ vertreten*** hərhansı bir fikirdə olmaq; **j-m gründlich den ~ klarmachen** kiməsə hərəkətinin yanlış olmasını aydınlaşdırmaq.

Stánge *f* (11) **1.** paya; **2. j-m die ~ halten*** 1) kiminsə tərəfini saxlamaq; 2) kiməsə (*nədəsə*) güzəştə getməmək; **bei der ~ bleiben*** axıra qədər möhkəm durmaq; ◊ **eine ~ angeben*** *dan.* öyünmək; **eine ~ Geld kosten** *dan.* baha başa gəlmək; **3.** *məc.* uzundraz, nataraz (*adam*); **4.** *dəniz.* ştok (*lövbər qolu*).

Stángen || eisen *n tex.* zol dəmir; **~pferd** *n* ortadakı at (*üçatlı qoşquda*).

stank: stinken *felinin impf'i.*

Stänker *m* (6) **1.** *zool.* porsuq; **2.** *dan.* intriqaçı, aravuruşduran.

Stänkerei *f* (10) *dan.* dalaşma, höcətləşmə, intriqa.

stänk(e)rig *a* **1.** üfunətli, qoxumuş; **2.** *dan.* deyingən, davakar; intriqaçı, aravuruşduran.

stänkern *vi* **1.** iylənmək; **2.** *dan.* çəkişmək, intriqa yaratmaq.

Stánze I *f* (11) *ədəb.* stans (*tam qitə və ya beytlərdən ibarət şeir*).

Stánze II *f* (11) *tex.* ştamp (*maşın hissələri və s. qayırmaq üçün metal qəlib və ya alət*).

stánzen *vt tex.* sikkələmək, kəsmək (*pul*); ştamplamaq.

Stápel *m* (6) **1.** *dəniz.* stapel (*tərsanələrdə üzərində gəmi qayırılıb suya salınmış yer, mail körpü*); **vom ~ laufen lassen*** suya salmaq (*gəmini*); ◊ **eine Rede vom [von] ~ lassen*** ehtirasla nitq söyləmək; **2.** anbar, yığım yeri; **3.** qalaq, yığın; **ein ~ Bücher** bir qalaq kitab, bir qucaq kitab.

stápeln *vt* qalaqlamaq, qalaq vurmaq.

Stápel || platz *m* anbar; **~ware** *f* kütləvi istehlak malı.

Stápfe *f* (11) ayaq izi.

stápfen *vi* (*s*) ağır-ağır addımlamaq.

Star I *m* (1, 8) sığırçın.

Star II *m* (1) *tib.* katarakt, **grauer ~** ağ (*göz qarasına düşən ağ ləkə*); **j-m den ~ stechen*** 1) *tib.* kataraktı kəsmək; 2) *məc.* kiminsə gözünü açmaq.

Star III [st-] *m* -s, -s məşhur artist, ulduz.

starb: sterben *felinin impf'i.*

stár || blind *a* katarakt xəstəliyinə tutulmuş.

stark **I** *a* qüvvətli, güclü; möhkəm; qüdrətli; dolğun, şişman, tosqun; ◊ **das ist ein ~es Stück** bu həyasızlıqdır; **II** *adv* güclü, şiddətli, daha, olduqca, çox; **~ beschäftigt sein** çox məşğul olmaq, çox işi olmaq; **es regnet ~** bərk yağış yağır; **20 Mann ~** 20 adamdan ibarət; ◊ **es geht ~ auf zehn (Uhr)** saat ona az qalır; **wie ~ ist die Auflage dieses Buches?** bu kitabın tirajı nə qədərdir?

Stärke *f oh. pl* **1.** qüvvə; möhkəmlik, davamlılıq; qalınlıq, yoğunluq; **Mathematik ist seine ~** o, riyaziyyatdan qüvvətlidir; **2.** miqdar, say; **3.** nişasta (*kraxmal*).

Stärke || blau *n* lilə; **~mehl** *n oh. pl* nişasta, kraxmal.

stärken I *vt* **1.** möhkəmləndirmək, şiddətləndirmək; **2.** nişastalamaq, kraxmallamaq; **II sich ~** qarnını doydurmaq; *dan.* artıq içmək.

Stärke || sirup *m* patka.

stark || knochig *a* irisümüklü (*adam*).

Stark || strom *m elek.* yüksək gərginlik, cərəyan.

Stärkung *f* (10) **1.** möhkəmlətmə; bərkitmə; qüvvətləndirmə; **2.** *tib.* qüvvətləndirici vasitə (*dərman*).

starr *a* **1.** hərəkətsiz; dikilmiş, zillənmiş (*baxış*); **2.** donmuş, keyimiş (*soyuqdan*); *məc.* donmuş, mat qalmış (*təəccübdən, qorxudan*); **3.** bərk; **4.** tərs, inadcıl; **er hat einen ~en Nacken** o, tərs adamdır.

stárren *vi* **1.** diqqətlə baxmaq; **2.** donub qalmaq; **3.** (*von D*) örtülmək; bulanmaq (*nəyəsə*); **seine Kleider ~ vor Schmutz** onun paltarı tamam batmışdı / bulanmışdı.

Stárrheit *f* (10) **1.** diqqətlilik, diqqət (*baxış*); **2.** donma, donub qalma, hərəkətsizlilik; **3.** dərin təəccüb; **4.** qəddarlıq, amansızlıq; **5.** möhkəmlik, sarsılmazlıq, tərslik.

Stárr || kopf *m* tərs adam.

stárr || köpfig *a* tərs, inad.

Stárr || köpfigkeit *f* (10) tərslik, inadcıllıq.

Stárr || krampf *m oh. pl tib.* tetanus (*yoluxucu xəstəlik*).

stárr || sinnig *a* bax

Statións || chef *m* **1.** stansiya rəisi; **2.** *hərb.* dəniz dairə komandanı; **~vorsteher** *m* stansiya rəisi.

statisch *a* kəhkir.

statístisch *a* statistik.

Statív *n* (2) ştativ, altlıq.

statt *prp* (*G*) ... yerinə, ... əvəzinə; **~ meiner** mənim əvəzimə / yerimə; **~ seines Bruders** öz qardaşının əvəzinə; **II** *cj* (*inf* + **zu** *ilə*) ... etmək əvəzinə; **~ zu arbeiten, unterhält er sich** işləmək əvəzinə danışır, o işi qoyub söhbət edir.

Statt: *j-n* **an Kindes ~ annehmen*** övladlığa götürmək; **an meiner ~** mənim yerimə.

Stätte *f* (11) **1.** yer; sığınacaq; **2.** əsas, mərkəz.

státt || finden* *vi* olmaq; baş tutmaq.

státthaft *a* yolverilən, mümkün ola bilən; münasib.

Státt || halter *m* (6) canişin, sərdar, vali.

státtlich *a* qamətli, boylu-buxunlu; böyük, əhəmiyyətli.

Státue *f* (11) heykəl.

Statúr *f* (10) bədən, qamət, boy.

Statút *n* (13) nizamnamə, əsasnamə.

statutárisch, statúten || mäßig *a* nizamnaməyə uyğun.

Stau *m* (1) **1.** su səthinin qalxması (*bənd naticəsində*); **im ~ sein** qalxmaq (*su*); **2.** tıxac (*küçə hərəkətində*).

Stáu || anlage *f* bənd; sututar.

Staub *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** toz; **2.** heç, fani şey; ◊ **~ aufwirbeln** hay-küy qaldırmaq; **sich aus dem ~e machen** əkilmək, sürüşquluya dəm vermək.

stáub || dicht *a* tozkeçirməz.

stáuben I *vi* tozlanmaq; **II** *vimp:* **es staubt**

3. *dan.* oğurlamaq; **4.** *məc.* kimisə məzəmmət etmək.

Stáu || damm *m* bənd.

Stáude *f* (11) **1.** kolcuq; **2.** baş (*kələm*).

stáuen I *vt* bənd çəkmək, qabağını kəsmək (*suyun*); **II sich ~ 1.** hərəkətsiz qalmaq; **2.** yığılmaq, toplanmaq.

stáunen *vi* (*über A*) heyrətlənmək, təəccüblənmək (*nəyəsə*).

stáunens || wert *a* təəccüblü, heyrətləndirici.

Stáupe *f* (11) yoluxucu xəstəlik.

Stáu || see *m* iri su anbarı.

Stáuung *f* (10) **1.** *dəniz.* gəminin yük vasitəsi ilə tarazlaşdırılması; **2.** su səthinin qalxması; **3.** durğunluq, süstlük.

Stáu || wasser *n* bəndə alınmış su; **~wehr** *n* dayaqlı bənd.

Stéch || apfel *m bot.* dəli bənk.

stéchen* **I** *vt* **1.** sancmaq; vurmaq, çalmaq; ◊ **ihn sticht der Hafer** onun arpası artıq düşüb, şadlığına şitlik edir, şadlığına şıllaq atır; **2.** kəsmək; **Schweine ~** donuz kəsmək; **3.** *tex.* oymaq, naxışlamaq; **4.: eine Kontrólluhr ~** yoxlayıcı saatda vaxtı qeyd etmək; **II** *vi* **1.** (*h*): **die Sonne sticht** günəş yandırır; **2.** (*s*): **in See ~** *məc.* açıq dənizə çıxmaq; **in die Augen ~** gözə çarpmaq; ◊ **das ist nicht gehauen und nicht gestochen** bu heç nəyə yaramaz; **in ein Wespennest ~** gizli işin üstünü açmaq.

Stéch || fliege *f zool.* payız milçəyi; **~heber** *m* (6) pipet, damcıtökən; sifon; **~uhr** *f* yoxlayıcı saat.

Stéck || brief *m* həbs haqqında əmr.

stéck || brieflich *a:* **j-n ~ verfolgen** kiminsə həbsi barədə sərəncam vermək.

stécken || bleiben* *vi* (*s*) **1.** ilişib qalmaq; **2.** *məc.* dili dolaşmaq, duruxa-duruxa danışmaq.

Stécken || pferd *n* **1.** taxta at; **2.** *məc.* kiminsə sevdiyi və ya bildiyi sahə, kiminsə at oynatdığı sahə.

Stécker *m* (6) *elek.* işıq çəngəli.

Stéckling *m* (1) *bot.* ting; gövdəcik, saplaq.

Stéck || nadel *f* sancaq; ◊ **j-n [etw.] wie eine ~ suchen** ≡ kimisə, nəyisə bərk axtarmaq; **~rübe** *f bot.* şalğam.

Steg *m* (1) **1.** cığır (*yol*); **2.** dar körpü.

Stég || reif *m* -(e)s, *oh. pl:* **aus dem ~** hazırlıqsız, sinədən.

Stéh || bierhalle *f* bar (*ayaqüstü restoran*), pivəxana.

stéh(e)n* *vi* (*s*) durmaq; olmaq; **auf eigenen Füßen ~** *məc.* müstəqil olmaq; **mir standen die Haare zu Berge** *məc.* tüklərim biz-biz oldu; **ich weiß nicht, wo mir der Kopf steht** başımı itirmişəm; **der Hafer steht gut** yulaf yaxşı cücərib / boy atıb; **j-m zur Verfügung ~** kiminsə ixtiyarında / sərəncamında olmaq; **j-m nahe ~** kiməsə yaxın olmaq / yaxınlıq etmək; **für etw. ~** nəyəsə cavabdeh olmaq; **j-m im Wege ~** kiməsə əngəl törətmək, mane olmaq; **in Arbeit ~** işləmək; **wie geht's, wie steht's** işlər necədir?, **wie steht es?** (*mit D, um A*) işlər nə haldadır / vəziyyətdədir; **seinen Mann ~** *məc.* adını batırmamaq; **j-m Rede und Antwort ~** kiməsə cavab vermək; **im Begriffe ~** niyyət etmək, nəyinsə niyyətində olmaq; **das Kleid steht dir gut** paltar sənə yaxşı yaraşır; **sich gut ~** yaxşı mədaxili ol-

stéhen || lassen* *vt* tərpətmək; atıb getmək; ◊ **alles stehen- und liegenlassen** altını altında, üstünü üstündə qoyub getmək.

Stéh || kragen *m* dik yaxalıq; **~lampe** *f* **1.** masa çırağı; **2.** torşer.

stéhlen* **I** *vt* oğurlamaq; **das kann mir gestohlen bleiben*** 1) mənim buna ehtiyacım yoxdur; 2) bu məni maraqlandırmır; **II sich ~ : sich aus dem Hause ~** evdən xəlvətcə çıxıb getmək / əkilmək.

Stéhler *m* (6) bax: **Dieb.**

stehn *vi* (*s*) bax: **stéhen.**

Stéh || platz *m* ayaqüstü yer (*teatrda* və s.).

steif *a* **1.** bərk; tarım, gərgin, sərt; **~ werden** taxtaya dönmək, keyimək, donub qalmaq; **2.** qurumuş, donmuş, keyləşmiş; **3.** *məc.* inadkar, inadcıl; **4.** kobud; **5.** ifrat dərəcədə ciddi, rəsmiyyətcil; ◊ etw. **~ und fest behaupten** dediyinin üstündə durmaq, dediyindən dönməmək; **halten Sie die Ohren ~!** ayıq olun!, sayıq olun! **~er Hals** *tib.* qatmış boyun.

stéifen *vt* tarımlamaq, nişastaya salmaq, kraxmallamaq.

Stéif || leinen *n*, **~leinwand** *f* müşəmbə.

Steig *m* (1) cığır.

Stéig || bügel *m* üzəngi.

Stéige *f* (11) çıxma, doğma.

stéigen* *vi* **(s) 1.** qalxmaq, çıxmaq; yüksəlmək, ucalmaq; enmək; **die Schamröte stieg ihm ins Gesicht** utandığından onun üzü qızardı; ◊ **j-m aufs Dach ~** kimisə danlamaq, cəzalandırmaq; **2.** minmək (*ata, qatara*); **3.** şahə qalxmaq (*at*); **4.** artmaq, çoxalmaq (*su*).

stéigern *vt* **1.** qaldırmaq, artırmaq (*qiyməti*); **2.** qüvvətləndirmək, gücləndirmək; **3.** *qram.* dərəcəyə yüksəltmək, dərəcələndirmək; işlətmək.

Stéigerung *f* (10) **1.** qalxma, yüksəlmə; şiddətlənmə; gücləndirmə; **2.** *qram.* dərəcələnmə.

Stéigerungs || stufe *f qram.* dərəcə.

Stéigung *f* (10) yoxuş.

steil *a* dik, sıldırım; yalçın.

Stéile *f* (11) diklik.

Stein *m* (1) **1.** daş; ◊ **der ~ kommt ins Rollen** iş artıq yoluna düşüb, iş irəliləyir; **wie ein Tropfen auf einen heißen ~** ≡ dənizdə bir damla kimi; **keinen ~ auf dem andern lassen*** daşı-daş üstündə qoymamaq; **der ~ der Weisen** iksir; **über Stock und ~** çaparaq, cəld; **bei j-m einen ~ im Brett haben** *dan.* kiminsə yanında hörməti olmaq; **~ und Bein schwören*** and içərək inandırmaq; **j--m ~e in den Weg legen** kimisə əngəl törətmək; **2.** çəyirdək (*meyvədə*); **3.** dama daşı (*oyunda*).

Stéin || adler *m* berkut (*qartal cinsindən yırtıcı quş*).

stéin || ält *a* çox qoca, pirani; çox qədim.

Stéin || arbeiter *m* bənna; **~bock** *m* **1.** *tikin.* hündür skamya (*daşdan*); **2.** *astr.* oğlaq; **~boden** *m* **1.** daşlıq yer; **2.** daş döşəmə; **~bruch** *m* daş karxanası; **~druck** *m* (*pl* **drucke**) *mətb.* litoqrafiya (*daş basması*); **~drucker** *m* litoqraf.

stéinern *a* daşdan, daş (*sif.*); saxsı.

Stéin || frucht *f* çəyirdəkli meyvə; **~gut** *n oh. pl* fayans, saxsı.

stéin || hart *a* daş kimi, bərk.

Stéin || hauer *m* (6) daşyonan.

stéinig *a* daşlıq (*sif.*), daşlı.

stéinigen *vt* daşlamaq, daş-qalaq etmək.

Stéin || kohle *f* daş kömür.

Stéinkohlen || lager *n* daş kömür yatağı.

Stéin || metz *m* bax: **Steinhauer.**

Stéin || öl *n* neft; **~pflaster** *n* daş döşəmə (*küçədə*); **~pilz** *m* ağ göbələk; **~platte** *f* lay, tava daşı, sal daş.

stéin || reich *a* daşlı.

stein || réich *a* həddindən artıq varlı, zəngin.

Stéin || salz *n* daş duz; **~schlag** *m* çınqıl; **~schleifer** *m* təraş ustası, təraşçı; **~schneider** *m* daş üzərinə yazan, həkkak; **~schrift** *f* daş üzərində yazı; **~setzer** *m* bənna; **~zeit** *f oh. pl* daş dövrü.

Steiß *m* (1) dal, arxa, geri; büzdüm (*quşda*).

Stéiß || bein *n anat.* büzdüm.

stéllbar *a* tərpənən, hərəkət edən.

Stéll || dich || ein *n* (-s), **- dan.** görüş.

Stélle *f* (11) **1.** yer; **2.** *məc.* vəzifə, iş; **an ~** təcili yerindəcə; **an Ort und ~ sein** təyin olunmuş yerdə olmaq; **nicht von der ~ kommen*** yerində qalmaq, yerindən tərpənməmək; **3.** büro; məntəqə; **4.** *mus.* pasaj; **5.** *məc.* sitat.

stéllen **I** *vt* (*an A*) qoymaq; yanına qoymaq; **eine Frage ~** sual vermək; **eine Frage zur Debatte ~** hansısa məsələni müzakirəyə qoymaq; **einen Antrag ~** təklif irəli sürmək; **j-n auf die Probe ~** kimisə sınamaq; **j-n in den Schatten ~** kimisə ötmək, keçmək; ◊ etw. **in Abrede ~** nəyisə inkar etmək; **j-n zur Rede ~** kimdənsə cavab istəmək; **II sich ~ 1.** (*D*) durmaq, olmaq (*kiminsə qarşısında*); **sich j-m in den Weg ~** kimisə əngəl olmaq; **sich auf eigene Füße ~** müstəqil yaşamağa başlamaq; **sich auf die Hinterbeine ~** müqavimət göstərmək; **2.** yalandan özünü göstərmək, özünü ... vurmaq; **sich krank ~** özünü xəstəliyə vurmaq.

stéllen || los *a* işsiz.

stéllen || weise *adv* qismən, bəzi yerlərdə.

Stéll || macher *m* (6) araba ustası.

Stéllung *f* (10) **1.** vəziyyət; duruş; mövqe; **2.** vəzifə, qulluq; **in ~ gehen*** işə girmək; **3.** *məc.* nöqteyi-nəzər, baxım; **~ nehmen*** (*zu D*) öz mövqeyini müəyyən etmək; **für** etw. (*A*) **~ nehmen*** hər hansı bir baxışı müdafiə etmək; **gegen** etw. (*A*) **~ nehmen*** nəyinsə əleyhinə çıxmaq; **4.** *hərb.* mövqe; **rückwärtige ~** arxa mövqe; **die ~ beziehen*** *hərb.* mövqe tutmaq.

Stéllung || nahme *f oh. pl* (*bir şeyə*) münasibət; nöqteyi-nəzər.

Stéllungs || bezirk *m hərb.* çağırış dairəsi.

stéllungs || los *a* işsiz.

stéll || vertretend *a* əvəz edən; vəzifəni müvəqqəti ifa edən.

Stéll || vertreter *m* müavin.

Stéll || vorrichtung *f tex.* yerləşdirmə mexanizmi.

Stélz || bein *n* bax: **Stélzfuß.**

Stélze *f* (11) ağacayaq, tayaq.

Stélz || fuß *m* ağacayaq.

Stémm || eisen *n tex.* iskənə.

stémmen **I** *vt* **1.** *tex.* oymaq, dəlmək (*iskənə ilə*); **2.** dayaq vurmaq; **die Arme in die Seiten ~** əllərini belinə vurmaq; **II sich ~** (*gegen A*) dirənmək; söykənmək, dirsəklənmək.

Stémpel *m* (6) **1.** ştempel, möhür; damğa; **2.** *tex.* ştamp; dəstəcik (*həvəngdə*); piston; **3.** *bot.* dişicik, genisey (*bitkidə*).

Stémpel || marke *f* gerbli marka.

stémpeln **I** *vt* möhürləmək; damğa vurmaq; **j-n zum Lüngner ~** kimisə yalançı damğası vurmaq; **II** *vi* (*s*): **~gehen*** əmək birjasında qeyd olunmaq; işsiz qalmaq.

Stémpel || stelle *f* əmək birjası.

Sténgel *m* (6) gövdə; saplaq; ◊ **fall nicht vom ~!** *zaraf.* yıxılma ha!, heyrətlənmə ha!

stenographiéren *vt* stenoqrafiya etmək.

Stenotypístin *f* (12) stenoqrafist (*qadın*).

Stépp || decke *f* yorğan (*sırıqlı*).

Stéppe *f* (11) səhra.

stéppen *vt* sırımaq, sırıqlamaq.

Stépp || naht *f* tikiş yeri; **~stich** *m* tikiş arası.

Stérbe || bett *n* ölüm yatağı; **~gewand** *n*, **~kleid** *n* kəfən.

stérben* *vi* (*s*) (*an D, durch A, für A*) ölmək (*nədənsə, nəyin uğrundasa*); **eines natürlichen Todes ~** öz əcəli ilə ölmək; ◊ **er stirbt nicht an Herzdrücken** *dan.* o öz fikrini gizlətmir.

Stérben *n* -s, *oh. pl* ölüm; tələfat, qırğın (*mal-qara*); **das große ~** taun xəstəliyi; **im ~ liegen*** ölüm ayağında olmaq; **es geht um Leben und ~** ölüm-dirim məsələsi həll olunur; **es war zum ~ langweilig** həddindən artıq cansıxıcı idi.

stérbens || krank *a* ölüm halında olan; **~langweilig** *a* həddindən artıq darıxdırıcı / cansıxıcı.

Stérbens || wort *n*, **~wörtchen** *n*: **kein ~ wort / ~wörtchen** heç bir söz, bir kəlmə də.

stérblich *a* ölümcül.

Stérblichkeit *f oh. pl* ölmə, ölənlərin sayı.

steríl *a* **1.** sonsuz, uşağı olmayan; **2.** *tib.* steril.

Stern **I** *m* (1) ulduz; **der achtzackige ~** səkkizguşəli ulduz.

Stern II *m* (1) *dəniz.* gəminin dal tərəfi.

Stérn || bild *n astr.* bürc (*ulduzlar topası*); **~blume** *f bot.* astra (*çiçək*).

stérn || förmig *a* ulduzvari.

stérn || klar *a*: **eine ~e Nacht** ulduzlu gecə, aydınlıq gecə.

Stérn || kunde *f oh. pl* astronomiya.

stérn || los *a* ulduzsuz.

Stérn || schnuppe *f* axan ulduz; **~warte** *f* rəsədxana.

Sterz *m* (1), **Stérze** *f* (11) **1.** büzdüm (*quşda*); **2.** kotanın dəstəyi, tutacaq.

Stick || arbalet/box: Stickerib.

Stick·er (1), s. dasta, sap/ô. etw. (Akk) mit Stempelwerk ~ sapromaq; sec. dikdörtlük bir

stil || kalem/ vt 1. dayanmaq, (*mixaib*); 2. dözüb nikil eşşmaq.

Stimm·ung f (10) 1. *mus.* köklema, ezlama, qume; 2) *sec.* ahval-ruhiyye; guter ~

maq; **hier entliche ~**

si; **~zettel**

əkan ver-

ylənmək,

ínkfaul.

bəl.

chlagen*

ir şey dü-
~ bieten*

anat. alın
f tib. alın

stóck || finster *a* zülmət, qaranlıq.
Stóck || fisch *m* **1.** treska (*balıq*); **2.** *dan. məc.* axmaq, gic.
stóckig *a* kiflənmiş; üfunətli, iylənmiş; **~e Zähne** çürük dişlər.
Stóck || schnupfen *m tib.* xroniki zökəm / tumov.
stóck || stéif *a* dümdüz; **~táub** *a* tamamilə kar.
Stóckung *f* (10) dayanma, tutulma; tıxanma, ilişik.
Stóck || werk *n* mərtəbə; yarus.
Stóck || zahn *m* azı diş.
Stoff *m* (1) **1.** *fəls.* materiya; maddə; cisim; substansiya; **2.** material; parça; **3.** *məc.* şey, əşya, mövzu; **den ~ beherrschen** işini bilmək; **4.: der edle ~** *zaraf.* çaxır.
stóffhaltig *a* maddi, cismi.
stófflich *a* bax: **stóffhaltig.**
Stóff || name *m qram.* maddə adları bildirən isim; **~wechsel** *m oh. pl fiz.* maddələr mübadiləsi; **~wort** *n* bax: **Stóffname.**
stöhnen *vi* inildəmək; zarımaq.

Stópfen II *n* **-s,** *oh. pl* **1.** gözəmə, yamama; **2.** tıxama, basma; **3.** *dan.* yedirtmə, içirtmə və *s.*
Stópf || garn *n* yamaq sapı; **~mittel** *n tib.* qanınbağlayan dərman; **~nadel** *f* gözək iynəsi.
stopp! *int* **1.** dur!, dayan!, saxla!, tərpənmə!; **2.** nöqtə (*teleqramda*).
Stóppel *f* (11) **1.** biçilmiş əkin yeri, kövşən; **2.** *dan.* cod tük (*qırxılmamış üzdə*).
stóppeln *vt* başaq etmək.
Stóppel || werk *n* kompilyasiya (*müstəqil tədqiqat aparılmadan başqalarının əsərlərindən istifadə yolu ilə düzəldilən əsər*).
stóppen I *vt* **1.** dayandırmaq, saxlamaq; **II** *vi* vaxtı qeyd etmək (*saniyəölçən vasitəsilə*); dayanmaq, dayandırılmaq, saxlanmaq.
Stópp || uhr *f* saniyəölçən.
Stöpsel *m* (6) **1.** tıxac; **2.** *məc. zaraf.* koppuş, pompuş.
stöpseln *vt* bağlamaq (*tıxacla*).
Stör I *m* (1) nərə balığı.
Stör II *f oh. pl* sifarişçinin evində işləmə; **in / auf die ~ gehen*, auf die ~ kommen***

Stóß || dämpfer *m tex.* amortizator, bufer.
Stoßel *m* (6) dəstə; toxac, döyəc.
stóßen* **I** *vt* **1.** itələmək; təkan vurmaq; **2.** zərbə endirmək; **3.** buynuzlamaq, kəllə vurmaq; **von sich** (*D*) **~** itələmək, özündən uzaqlaşdırmaq; **von** (*D*) **~** *məc.* yıxmaq; **j-n mit der Nase auf** etw. (*A*) **~** *məc.* nəyisə kiminsə gözünə soxmaq; ◊ **j-n vor den Kopf ~** karıxdırmaq, çaşdırmaq; heyrətləndirmək; kimisə təhqir etmək; **j-n über den Haufen ~** kimisə vurub yıxmaq; **4.** döymək, əzmək (*həvəngdə*); **II** *vi* (*h, s*) **1.** buynuz vurmaq; silkələmək, yırğalamaq; **2.** (*an A*) yanaşdırmaq, yapışdırmaq (*nəyisə*); dirənmək, söykənmək; (*zu D*) qoşulmaq (*nəyəsə*); **3.** (*auf A*) toqquşmaq, rast gəlmək (*nəyəsə*); **4.: vom Lande ~** *dəniz.* sahildən ayrılmaq, yola düşmək (*gəmi*); **ans Land ~** *dəniz.* sahilə yan almaq (*gəmi*); **ins Horn ~** şeypur çalmaq; **III sich ~ 1.** itələmək; **2.** (*an D*) əzilmək, zədələnmək (*nədənsə*); **3.** *məc.*

etw. (*A*) **bei ~ verbieten***, etw. (*A*) **unter ~ stellen** cəza qorxusundan nəyisə qadağan etmək.

stráfen *vt* (*mit D*) cəzalandırmaq; cərimə etmək (*nə ilə*); ◊ **j-n Lügen ~** kiminsə yalanını tutmaq.

Stráf || erlaß *m hüq.* əfv.

straff *a* **1.** tarım, gərgin; çox dartılmış; **die Zügel ~ anziehen*** cilovu yığmaq (*həmç. məc.*); **2.** *məc.* ciddi, tələbkar.

stráf || fällig *a* cəzalanmalı, cəzalanan; **~frei** *a* cəzasız, tənbehsiz.

Stráf || freiheit *f* cəzasızlıq; **~gefangene** *m, f* məhbus, dustaq (*kişi, qadın*); **~geld** *n* cərimə; **~gericht** *n* **1.** cinayət məhkəməsi; **2.** *məc.* divantutma, qisasalma; **~gesetzbuch** *n* cinayət məcəlləsi; **~kolonie** *f* islah koloniyası.

sträflich *a* cəzalanmalı, cəzaya layiq.

Sträfling *m* (1) dustaq, məhbus.

stráf || los *a* bax: **stráffrei.**

Stráf || prozeß *m hüq.* məhkəmə prosesi; **~recht** *n oh. pl hüq.* cinayət hüququ.

stráf || rechtlich *a* cinayət (*sif.*).

Stráf || tat *f* cinayət; **~verfahren** *n* məhkəmə prosesi; **ein ~ verfahren gegen j-n einleiten** kimsə cinayət işi qaldırmaq; **~vollstreckung** *f*, **~vollziehung** *f* cəzanın icrası / tətbiqi.

stráf || weise *adv* cəza olaraq.

Strahl *m* (13) **1.** şüa; **2.** cərəyan, axın.

stráhlen *vi* parıldamaq, şüalanmaq, şüa saçmaq (*həmç. məc.*).

Stráhlen || brechung *f fiz.* sınma, istiqamətini dəyişdirmə (*şüa*); **~bündel** *n fiz.* şüa dəstəsi.

stráhlend *a* parlaq, şəfəqli, şüalanan.

stráhlig *a* işıqsaçan, şüalı, şəfəqli.

Strahlung *f* (10) **1.** şüa, şəfəq, parıltı; **2.** şölə, nur, nur saçma.

Strähne *f* (11) **1.** çəngə (*saç*); **2.** kələf, yumaq.

stramm I *a* **1.** tarım; **2.** gümrah, qıvraq; **II** *adv* **1.** tarım; **2.** gümrah, qıvraq; dümdüz; **~ stehen*** farağat durmaq.

strámmen I *vt* **çəkmək, çəkib bağlamaq; II** *vi* **tarımlaşdırmaq.**

strámpeln *vi* **oynatmaq, yelləmək** (*əllə, ayaqla*).

Strand *m* (1) dəniz sahili, çimərgə, çimərlik.

stránden *vi* (*s*) *dəniz.* saya oturmaq; sahilə atılmaq; tullanmaq; qəzaya uğramaq (*həmç. məc.*).

Stránd || gut *n oh. pl* gəmi qəzasından sonra qalan gəmi qırıntıları.

Strang *m* (1*) ip, kəndir, kanat, buraz; **zum Tode durch den ~ verurteilen** dar ağacına məhkum etmək; ◊ **wenn alle Stränge reißen*** bəd ayaqda; **über die Stränge schlagen* / hauen*** həddini aşmaq; **am gleichen / an demselben ~ ziehen*** ümumi iş görmək, ümumi məqsədə can atmaq.

strangulíeren *vt* boğmaq.

Strapáze *f* **1.** gərgin iş; **2.** əzab.

strapazíeren I *vt* yormaq, əldən salmaq; **einen Anzug ~** kostyuma heyfi gəlməmək (*həmişə geymək*); **II sich ~** yorulmaq, əldən düşmək.

straß || áb *adv:* küçəaşağı **~áuf** küçəyuxarı; **~áb und ~auf** küçəaşağı-küçəyuxarı.

Stráße *f* (11) **1.** küçə; yol, döşənmiş yol, küçənin orta hissəsi; **j-n auf die ~ setzen / werfen*** *məc.* kimisə küçəyə atmaq; işdən qovmaq; **auf offener ~** hamının gözü qabağında; **seine ~ ziehen*** getmək, çıxıb getmək; **2.** *coğr.* boğaz.

Stráßen || bahn *f* tramvay; **~bahner** *m* (6) tramvayçı.

Stráßen || bau *m* (*pl* **~bauten**) yol tikintisi; **~beleuchtung** *f* küçə işıqları, küçəni işıqlandırma; **~damm** *m* **1.** şose; **2.** küçənin döşənmiş hissəsi; **~kampf** *m* küçə döyüşü; **~kreuzung** *f* yol ayrıcı; **~pflaster** *n oh. pl* küçənin döşənmiş hissəsi; **~verkehr** *m* küçə hərəkəti, küçə gediş-gəlişi.

Stratége *m* (9) strateq (*mahir sərkərdə, komandan*), qoşun başçısı.

Strategíe *f* (11) strategiya.

stratégisch *a* strateji.

Stratosphären || ballon *m av.* stratostat.

sträuben I *vt* qabartmaq, porsutmaq, pırtlaşıq salmaq; **II sich ~ 1.** qabarmaq, dik qalxmaq, biz-biz d[illegible] **die Haare ~ sich (vor Entsetzen)** *məc.* tükləri biz-biz durmaq (*dəhşətdən*); **2.** müqavimət göstərmək, etiraz etmək.

Strauch *m* (4) (*pl* **~er** *nadir ud* **Sträucher**) kol; **~dieb** *m* xuliqan; dələduz; quldur, yolkəsən; **~werk** *n oh. pl* kol, kolluq.

Strauß I *m* (1*) buket, gül dəstəsi.

Strauß II *m* (1, 1*) vuruş, dava; təkbətək döyüş.

Strauß III *m* (1, 8) dəvəquşu.

Strázze *f* (11) **1.** qaralama dəftəri; **2.** *müh.* memorial (*əməliyyat dəftəri*).

strében *vi* (*nach D*) cəhd etmək, can atmaq (*nəyəsə*).

Stréber *m* (6), **~in** *f* (12) mənsəbpərəst, vəzifəpərəst; şöhrətpərəst (*kişi, qadın*).

Strébertum *n* **-s,** *oh. pl* vəzifəpərəstlik, mənsəbpərəstlik.

strébsam *a* çalışqan, səyli, can yandıran.

Strébsamkeit *f oh. pl* səy, qeyrət, cəhd, cidd-cəhd.

stréckbar *a* elastiki.

Stréck || bett *n tib.* ortopedik çarpayı.

Strécke *f* (11) **1.** məsafə, ara; hissə, qisim; *riyaz.* kəsik; **2.** dəmiryol parçası; xətt; **3.** *məd.* yeraltı yol; **4.** *tex.* yayma dəzgahı; ◊ **zur ~ bringen*** 1) *ovç.* öldürmək (*heyvanı*); 2) silahı yerə qoydurmaq / təslim etmək.

strécken I *vt* **1.** dartmaq, uzatmaq, gərmək; **die Glieder / den Körper** gərnəşmək; ◊ **alle viere von sich ~** gəbərmək, ölmək (*heyvanlar*); **zu Boden ~** yerə yıxmaq; **die Waffen ~** *hərb.* silahı yerə qoymaq; **in gestrecktem Galópp** dördnala; **2.** *tex.* yaymaq (*metalı*); **3.** uzatmaq; **Lebensmittel ~** ərzağa qənaət etmək; **II sich ~** uzanmaq, dartılıb uzadılmaq; ◊ **sich nach der Decke ~** ≡ ayağını yorğanına görə uzatmaq.

strécken || weise *adv* addım-addım, qismən, bəzi yerdə.

Stréck || muskel *m anat.* açan / açıcı əzələ.

Stréckung *f* (10) uzatma, uzadılma, dartma.

Stréich *m* (1) **1.** zərbə; **2.:** **dummer ~** axmaq hərəkət; **lustiger ~** zarafat; **schlechter ~** fırıldaq; **toller ~** hoqqa, şuluqluq; **j-m einen ~ spielen** *məc.* kimləsə zarafatlaşmaq; ◊ **auf einen ~** birdən, bir dəfəyə.

streicheln *vt* **sığallamaq, tumarlamaq; əzizləmək.**

strélchen* I *vi* (*h, s*) **1.** gəzmək, dolanmaq, veyllənmək; **2.** uçmaq; **sürətlə getmək,**

2. çəkmək, rəngləmək; **3.** toxunmaq, dəymək; **4.** pozmaq, qaralamaq; **5.** itiləmək (*ülgücü*); **6.** *dəniz.* endirmək, salmaq (*bayraq, yelkən*); **die Segel vor j-m ~** kimsə təslim olmaq, özünü məğlub saymaq; **die Flagge ~** təslim olmaq; **7.** çalmaq (*yaylı musiqi alətində*); **8.: das Maß ist gestrichen voll!** kifayətdir!, yetər!

Stréich || holz *n,* **~hölzchen** *n* kibrit.

Stréich || instrument *n mus.* simli çalğı aləti; **~musik** *f* simli musiqi.

Stréich || riemen *m* ülgüc qayışı.

Stréif || abteilung *f hərb.* **1.** partizan dəstəsi; **2.** kəşfiyyatçı dəstəsi; **~band** *n* (*pl* **-bänder**) banderol.

Stréife *f* (11) *hərb.* **1.** patrul; gözətçi dəstəsi, süvari kəşfiyyat dəstəsi; **2.** basqın, qəfil hücum.

stréifen I *vt* **1.** bir şey üzərində zolaq açmaq; **2.** *həmç. vi* toxunmaq, dəymək, üzərindən sürüşmək; **die Haut ~** dərini siyirmək; **die technische Seite der Sache kann nur kurz gestreift werden** məsələnin texniki tərəfinə səthi yanaşmaq olar; **3.: die Ärmel in die Höhe ~** qolları çırmalamaq; **sich** (*D*) **den Ring vom Finger ~** üzüyü barmaqdan çıxarmaq; ◊ **das Fell über die Ohren ~** *məc.* kiminsə dərisini / gönünü soymaq; **ein Tier ~ II** *vi* (*h, s*) gəzmək, dolaşmaq; vurnuxmaq.

Stréifen *m* (7) **1.** zolaq; **2.** film; **3.** papağın qırağı; **4.** lampas (*şalvarın yanlarına tikilən rəngli parça zolağı*); **5.** patron darağı; ◊ **er paßt in den ~!** o bizimlə əlbirdir!

stréifig *a* zolaqlı.

Stréif || jagd *a* qovub ovlama; **~schuß** *m hərb.* **1.** düzxətli atəş; **2.** yüngül yaralanma; **~wache** *f hərb.* patrul, gözətçi dəstəsi; **~wunde** *f* yüngül yara; **~zug** *m* basqın, qəfil hücum.

Streik *m* (*pl həmç.* **-s**) tətil; **in ~ treten*** tətil etmək.

Stréik || bewegung *f* tətil hərəkatı; **~brecher** *m* streykbrexer, tətilpozan.

stréiken *vi* **1. tətil etmək; 2.** *dan.* **nədəsə iştirak etməkdən boyun qaçırtmaq.**

Stréiker *m* (6) tətilçi.

Stréik || fonds *m* **tətil fondu; ~kasse** *f* tətil kassası; **~komitee** *n* tətil komitəsi; **~leitung**

f tətilə rəhbərlik; **~posten** *m* kiçik tətilçi dəstə; **~welle** *f* tətil dalğası.

Streit *m* (1) **1.** mübahisə; deyişmə, sözləşmə; ixtilaf, nifaq; söyüşmə; **2.** *hüq.* iş, proses, məhkəmə işinin gedişi; **ohne ~, das ist richtig!** şübhəsiz, bu düzdür!; **3.** (*pl* **Streitigkeiten**) dalaşma; **4.** *oh. pl* döyüş, dava, vuruş; **einen ~ vom Zaune brechen*** mübahisəyə başlamaq.

stréitbar *a* **1.** mübahisəli; **2.** mübariz, cəngavər, barışmaz.

stréiten* *vi* **1.** mübahisə aparmaq; dalaşmaq, savaşmaq; **darüber läßt sich ~!** bu haqda mübahisə etmək olar; ◊ **sich um das Fell des Bären ~** ayını öldürmədən dərisini satmaq; **2.** mübarizə etmək; vuruşmaq.

Stréiter *m* (6) **1.** mübahisəçi, höcət adam; **2.** *hərb.* döyüşçü.

Stréit || frage *f* mübahisəli məsələ; **~hammel** *m* davakar, dalaşqan, höcət adam.

stréitig *a* mübahisəli; **j-m** etw. (*A*) **~ machen** kimdənsə nəyinsə iddiasında olmaq.

Stréitigkeit *f* (10) deyişmə, sözləşmə, höcətləşmə.

Stréit || kräfte *pl hərb.* silahlı qüvvələr; **~lust** *f oh. pl* mübariz ruh; **~roß** *n* döyüş atı; **~sucht** *f oh. pl* mübahisə həvəsi; deyingənlik.

stréit || süchtig *a* mübahisə etməyi sevən, deyingən.

streng *a* ciddi; sərt; **aufs ~ste** son dərəcə ciddi; **j-n ~ halten*** kimləsə sərt davranmaq; **~er Frost, ~e Kälte** bərk soyuq.

Strénge *f oh. pl* ciddilik, sərtlik.

stréng || genommen *adv* əslinə baxanda.

stréngstens *adv* çox ciddi, qəti surətdə.

Streu *f* (10) küləş.

Stréu || büchse *f* istiotqabı.

stréuen *vt* səpmək, səpələmək; dağıtmaq; ◊ **Sand in die Augen ~** *məc.* gözə kül üfürmək; etw. **in den Wind ~** nəyisə göyə sovurmaq.

Stréuen *n* -s, *oh. pl* səpələmə; səpmə.

Stréu || feld *n elek.* yayılma sahəsi; **~feuer** *n hərb.* səpələnən atəş.

Stréuung *f* (10) **1.** səpmə, səpələnmə; **2.** *elek.* itki, sızqı.

Stréu || zucker *m* şəkər tozu.

strich: streichen *felinin impf*'i.

Strich *m* (1) **1.** cizgi; zolaq, xətt; *hərb.* nişangah bölgüsü; ◊ **einen ~ drunter machen** işi bitmiş saymaq; **das macht mir einen ~ durch die Rechnung** bu mənim planlarımı pozur; **nach ~ und Faden** *məc.* əsaslı surətdə; **j-n auf dem ~ haben** *dan.* kimsə pis münasibət bəsləmək; kiminsə əlindən zəncir çeynəmək; **das geht mir gegen den ~** bu mənə mane olur, planlarımı pozur; **2.** zolaq, sahə; **ein ~ Wald** meşə zolağı; **3.** *qram.* tire; **4.** uçub getmə (*quş*).

strícheln *vt* cızıq çəkmək.

Strích || punkt *m qram.* nöqtəli vergül.

strích || weise *adv* zolaq-zolaq, şırımlarla.

Strick *m* (1) **1.** ip; viş; nazik ip; ◊ **j-m einen ~ drehen** kiminsə uğursuzluğuna / məhvinə çalışmaq; **wenn alle ~e reißen*** bəd ayaqda, bədəbəddə; **j-m ~e legen** kimsə tələ qurmaq; **2.: kleiner ~** *dan.* dəcəl, nadinc, şuluqçu.

Strícke *f* (11) **1.** toxuma, toxunma; **~beutel** *m* **1.** toxuma alətlərini qoymaq üçün çanta; **2.** toxunmuş çanta.

strícken *vt* toxumaq, hörmək (*millə*).

Strícker *m* (6) toxucu (*millə*).

Strickeréi *f* (10) bax: **Stríckarbeit.**

Stríckerin *f* (12) toxucu qadın (*millə toxuyan*).

Strick || garn *n* toxuma ipi; **~leiter** *f* kəndir nərdivan; **~masche** *f* toxunma ilgək; **~nadel** *m* mil (*toxumaq üçün*) **~strumpf** *m* corab; **~ware** *f*, **~zeug** *n* trikotaj / toxunma mal.

Strícgel *m* (6) qaşov.

strícgeln *vt* **1.** qaşovlamaq; **2.** *məc.* həddən artıq sığallamaq, hamarlamaq; bəzəmək; təmizləmək; **gestriegelt und gebügelt** naz-nemət içində bəslənmiş; qət-təzə paltar geymiş.

Strícme *f* (11), **Strícmen** *m* (7) **1.** zolaq; **2.** qançır; çapıq (*zərbədən*).

strikt I *a* son dərəcə dəqiq, dürüst, doğru; **II** *adv* son dərəcə düz, nöqtəsi-nöqtəsinə, dəqiq.

Stríppe *f* (11) **1.** üzəngi (*şalvarda*); **2.** ilgək, ilmə; **3.** ciyə, zivə, viş; **j-n an der ~ haben** *məc.* kimisə yedəyində gəzdirmək / arxasınca aparmaq; ◊ **es regnet ~n** bərk yağış yağır.

stritt: streiten *felinin impf*'i.

strittig *a* mübahisəli, davalı, əngəlli.

Stroh *n* -(e)s, *oh. pl* küləş; ◊ **leeres ~ dreschen** boş-boş danışmaq, çərənçilik etmək.

strohblond *a* saman rəngində, samanrəngli (*saç*).

Stroh || dach *n* saman dam.

stróhern *a* **1.** samandan, küləşdən; **2.** *məc.* şit, dadsız; cüzi, əhəmiyyətsiz.

stróh || farben, farbig *a* saman rəngində, saman rəngli.

Stróh || futter *n* yemlik saman; **~halm** *m* küləş çöpü, saman çöpü; ◊ **sich an einen ~halm klammern** *məc.* saman çöpündən yapışmaq; **~hut** *m* həsir papaq; **~hütte** *f* küləş daxma / koma.

strohig *a* küləş, küləşdən hazırlanmış, küləş doldurulmuş.

Stroh || kopf *m* gic, axmaq; **~ mann** *m* (*pl* **~ männer**) **1.** uyuq; **2.** *məc.* qondarma şəxs; **~sack** *m* küləş döşək; ◊ **gerechter / heiliger ~!** aman rəbbim!; **~schneide || maschine** *f* küləşdoğrayan maşın; **~schüttler** *m* (6) küləşayıran (*taxıldöyən maşında*); **~wisch** *m* küləş dərzi.

Strolch *m* (1) səfil, yurdsuz adam.

strólchen *vi* (*h, s*) səfil-sərgərdan gəzmək, sərsəri həyat sürmək.

Strom *m* (1*) **1.** nəhr; **2.** sel, axın; **es goß in Strömen** yağış sel kimi yağırdı; **mit dem ~** axınla; **gegen / wider den ~ schwimmen*** axına qarşı üzmək (*həmç. məc.*); **3.** *elek.* cərəyan.

strom || ab bax: **stromabwärts.**

Ström || abnahme *f oh. pl* **1.** *elek.* cərəyan qüvvəsinin azalması; **2.** cərəyan istehlakı; **~abnehmer** *m* **1.** *elek.* cərəyan istehlakçısı; **2.** cərəyanqəbuledici; tramvayın qövsü.

ström || abwärts *adv* çayaşağı; **~áuf(wärts)** *adv* çayyuxarı.

Ström || bahn *f* **Ström || bett** *n* çay yatağı, çaylaq.

strömen *vi* (*h, s*) **1.** axmaq, şırıltı ilə axmaq; tökülmək; **2.** *məc.* axışmaq, üz qoymaq, yönəlmək, getmək.

Ström || erzeuger *m elek.* generator; **~gebiet** *n* çay hövzəsi; **~kreis** *m elek.* cərəyan dövrəsi; **~leiter** *m elek.* naqil, keçirici.

Strömling *m* (1) şprot (*yağda konservlənmiş xırda balıqlar*).

Strómlinien || form *f avt. av.* axarlı forma.

ström || los *a, adv elek.* cərəyansız.

Ström || messer *m elek.* ampermetr; **~messung** *f elek.* cərəyanın ölçülməsi; **~spannung** *f elek.* cərəyan gərginliyi; **~sperre** *f elek.* cərəyan kəsilməsi; **~stärke** *f elek.* cərəyan şiddəti.

Strömung *f* (10) axın, cərəyan (*həmç. məc.*).

ström || weise *adv* arasıkəsilmədən, bir-birinin ardınca.

Ström || wender *m* (6) *elek.* komutator; **~zähler** *m* elektrik sayğacı.

Stróphe *f* (11) beyt, bənd.

strótzen *vi* (*von D*) bol olmaq (*nədənsə*); çox olmaq; **von Hochmut ~** lovğalanmaq, özünü öymək.

strúbb(e)lig *a* pırtlaşıq, dağılmış (*saç*).

Strúbbel || kopf *m dan.* səliqəsiz, pinti.

Strúdel *m* (6) **1.** girdab, burulğan, qasırğa; **2.** qat-qat (*lay-lay*) piroq.

Strúdel || kopf *m* hirsli, tez hirslənən, dəlisov adam.

strúdeln *vi* fəvvarələnmək; qaynamaq, daşmaq; köpüklənmək; poqqultu ilə qaynamaq.

Struktúr [st-] *f* (10) struktur, quruluş.

Strúmpf *m* (1*) corab; ◊ **sich auf die Strümpfe machen** əkilmək, yox olmaq.

Strúmpf || band *n* (*pl* **-bänder**) corabbağı.

Strunk *m* (1*) gövdə, saplaq (*bitkidə*).

strúppig *a* qarışdırılmış, pırtlaşıq, pırtlaşdırılmış.

Strúppigkeit *f* (10) dağınıqlıq.

Stúbbe *f* (11), **Stúbben** *m* (7) kötük.

Stúbe *f* (11) otaq; **in der ~ hocken** evdən bayıra çıxmamaq; ◊ **immer 'rein in die gute ~!** *dan.* utanmayın, buyurun, gəlin!

Stúben || arrest *m* ev dustaqlığı; **~dienst** *m hərb.* növbəçəkmə; **~gelehrte(r)** *m* kabinet alimi (*praktiki həyatdan xəbəri olmayan alim*); **~hocker** *m* (6) xanənişin, evdən bayıra çıxmayan adam; **~mädchen** *n* ev qulluqçusu.

Stüber *m* (6) **1.** çırtma; **2.** qədim alman sikkəsi.

Stúbs || **nase** *f* dik burun.

Stúck *m* -(e)s, *oh. pl* mala, suvaq; **mit ~ bewerfen*** malalamaq, mala çəkmək.

Stück *n* (2) **1.** parça, hissə; **abgebrochenes ~** qırıq, parça; **abgehauenes ~** kötük, ağac parçası; **aus einem ~** bir parçadan, tam; **2.** ədəd, dənə; baş (*mal-qaranın sayı göstərilərkən*); **3.** *hərb.* top; **4.** pyes; **ein hübsches ~ Geld** çoxlu pul, xeyli miqdar pul; ◊ **aus freien ~en** könüllü; **in allen ~en** hər cəhətdən; **in ~e gehen*** dağılmaq, sınmaq, parça-parça / tikə-tikə olmaq; **große ~e auf j-n halten*** kiminsə haqqında yüksək fikirdə olmaq; **ein schweres ~ liefern** kobud hərəkət etmək; **~ für ~** bir-birinin ardınca.

Stück || **arbeit** *f* suvaq, mala işi.

stúfen || **weise** *adv* tədricən.

Stúhl *m* (1*) **1.** stul, kürsü; ◊ **j-m den ~ vor die Tür setzen** kimisə qovmaq; **2.** *tex.* özül; dəzgah; **3.** *d.y.* rels yastığı; **4.** *tikin.* dam örtüyü.

Stúhl || **gang** *m oh. pl tib.* qarnın işləməsi; **keinen ~ haben** *tib.* qəbz olmaq.

Stülle *f* (11) bir parça çörək; buterbrod; ◊ **j-m etw. auf die ~ schmieren** kimisə nəyə görəsə məzəmmət etmək.

Stülpe *f* (11) qatlanacaq (*paltarın qolunda*); qatlama.

stülpen *vt* qatlamaq; **einen Topf ~** qazanı qapaqla örtmək; **den Hut auf den Kopf ~** papağı gözünün üstünə basmaq.

Stülp || **nase** *f* bax: **Stúpsnase.**

stumm *a* lal, sakit; **~ werden** lal olmaq, dili tutulmaq; **~ bleiben*** susmaq, dinməmək; ◊ **j-n ~ machen** öldürmək.

düz bir saat gözləmək; **von ~ zu ~** saatbasaat, get-gedə; ◊ **schwere ~** doğum; **in elfter ~** axırıncı dəqiqədə; **zur ~** indi, hal-hazırda; **zur guten ~** yeri gəlmişkən, vaxtı ikən; **zu allen ~n, zu jeder ~ bereit sein** hər bir vaxt hazır olmaq; **2.** dərs.

stúnden *vt* təxirə salmaq, başqa vaxta keçirmək; vaxtını uzatmaq, möhlət vermək (*ödənişə*).

Stúnden || **glas** *n* qum saatı.

stúnden || **lang** *adv* saatlarla, düz bir saat.

Stúnden || **plan** *m* dərs cədvəli; **~schlag** *m* saatın vurması.

stúnden || **weise** *adv* saathesabı.

stündlich I *a* hər saat olan; **II** *adv* hər dəqiqə / hər an gözlənilən.

Stúndung *f* (10) vaxtı uzadılma, möhlət.

stupid *a* axmaq, küt, korazehin.

stürzen *vt* ləğv etmək.

Stúrz || **acker** *m* xam torpaq.

Stúrz || **bach** *m* şəlalə; **~bad** *n* duş.

Stürze *f* (11) qapaq.

stürzen I *vt* **1.** *məc.* devirmək, çevirmək, yıxmaq; **2.** *toxuc.* ərişin ipini tərsinə toxumaq; **3.** *k.t.* herikə qoymaq; **II** *vi* (*s*) atılmaq, hücum etmək; qəfil yıxılmaq; *məc.* yerə yıxılmaq; **in ein Zimmer ~** otağa girmək / soxulmaq; **die Preise ~** qiymətlər sürətlə aşağı düşür; **III sich ~** (*auf A*) yönəlmək, üz qoymaq; cummaq, hücum etmək, üstünə atılmaq (*kiminsə, nəyinsə*); **sich in Ausschweifungen ~** azğınlıq / qudurğanlıq etmək.

Stúrz || **flug** *m av.* şığıma; **~flut** *f* coşqun axın (*həmç. məc.*); **~regen** *m* güclü yağış; **~see** *f*, **~welle** *f dəniz.* gələn ləpə, gələn dalğa.

Stuß *m* **-sses,** *oh. pl:* **rede keinen ~!** gic-gic danışma.

Subjékt *n* (2) **1.** şəxs; **2.** *qram.* mübtəda.
subjektív *a* subyektiv, şəxsi.
súblimíeren *vi kim.* sublimə etmək (*bərk maddəni mayeyə çevirmək*).
Subordinatíon *f* (10) sıbordinasiya, tabe olma.
subordiníert *a* tabe, asılı.
Subsisténz || **mittel** *n* qida, yemək şeyləri.
subskribíeren *vt* (*auf A*) yazılmaq (*nəyəsə*).
Subskriptión *f* (10) yazılma, abunə.
substantiéll *a* əhəmiyyətsiz, zəruri, mühüm.
Súbstantiv *n* (2) *qram.* isim.
substantivíeren *vt qram.* isimləşdirmək.
Substantivíerung *f* (10) isimləşmə.
substantívisch *a qram.* isimləşmiş, isim kimi işlədilən.
Substanz *f* (10) **1.** *fəls.* substansiya; maddə; **2.** mahiyyət, məğz, əsas.
subtíl *a* zərif, incə, nazik; ehtiyatlı.
Subtrahénd *m* (8) *riyaz.* çıxılan ədəd.
subtrahíeren *vt* (*von D*) *riyaz.* çıxmaq.
Subtraktión *f* (10) *riyaz.* çıxma.
subtrópisch *a* subtropik.
Súche *f oh. pl* axtarma, axtarış; **auf der ~ nach** etw. (*D*) nəyinsə axtarışında; **auf die ~ gehen*** axtarışa çıxmaq.
súchen I *vt* axtarmaq, axtarıb tapmaq; **was hast du hier zu ~?** burda nə axtarırsan?, sənin burda nə itin azıb?; **Rat bei j-m ~** kimləsə məsləhətləşmək; **das Weite ~** əkilmək, daban almaq; ◊ **den gestrigen Tag ~** ötən günü axtarmaq; naçar qalmaq; **II** *vi* səy etmək, can atmaq, əlləşmək.
Súcher *m* (6) **1.** axtaran, axtarıcı; **2.** *məd.* qızılçıxaran, qızılaxtaran; **3.** *fot.* vizir, nişanlayıcı; **4.** *hərb.* axtarıcı.
Sucht *f* (3) **1.** ehtiras, həvəs; mübtəlalıq; **2.** xəstəlik, azar; **fallende ~** *tib.* epilepsiya.
Sud *m* (1) qaynama; bişirmə.
Süd *m* (1) **1.** *oh. pl* cənub; **2.** cənub küləyi.
Südamerika *n coğr.* Cənubi Amerika.
süd || deutsch *a* cənubi alman.
Sudeléi *f* (10) cızma-qara.
súdeln *vt, vi* çirkləndirmək, bulamaq.
Süden *m* -s, *oh. pl* cənub; **gegen** (*G*) **~** cənuba doğru.
Süd || frucht *f* cənub meyvəsi; **~länder** *m* (6), **~länderin** *f* (12) cənublu (*kişi, qadın*).
Súdler *m* (6), **~in** *f* (12) cızma-qaraçı (*kişi-qadın*).
südlich I *a* cənub; **II** *adv* cənuba doğru / tərəf.
Süd || ost *m* Cənub-Şərq.
süd || östlich *a* cənub-şərqi.
Süd || pol *m coğr.* cənub qütbü.
süd || wärts *adv* cənuba tərəf / doğru.
Süd || west *m* Cənub-Qərb.
süd || wéstlich *a* cənub-qərbi.
Süd || wind *m* cənub küləyi.
Suff *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** *dan.* sərxoşluq, əyyaşlıq; **2.** içki.
Súffix *n* (2) son şəkilçi, suffiks.
suggeríeren *vt* təsir etmək, inandırmaq, gipnoz etmək.
Suggestión *f* (10) təsiretmə, beyninə yeritmə.
suggestív *a* təsiredən, bələdçi, köməkçi.
Súggestiv || frage *f* köməkçi sual.
Súhle *f* (11) bataqlıq; gölməçə, nohur.
súhlen *vi* və **sich ~** palçıqda ağnamaq.
Sühne *f* (11) bağışlanma; təqsirini boynuna alma, peşmançılıq.
sühnen *vt* günahını təmizləmək, günahını yumaq.
Sujet [sy:'ʒe:] *n* -s, -s süjet.
sukzessív *a* ardıcıl; aramlı.
Súltan *m* (1) sultan.
Súlze *f* (11), **Sülze** *f* (11) studen (1. *ət və ya balıqdan hazırlanmış həlməşik yemək*; 2. *baş-ayaq, xaş*).
Súmach *m* -s, -s sumax.
Súmma *f oh. pl:* **in ~** yekunu, cəmi.
Summánd *m* (8) *riyaz.* toplanan, cəmlənən.
summárisch I *a* ümumiləşdirilmiş, yekun; **II** *adv* nəticədə, yekunda.
Súmme *f* (11) məbləğ; nəticə, yekun.
súmmen I *vi* vızıldamaq; uğuldamaq; **es summt mir in den Ohren** qulaqlarım cingildəyir; **II** *vt* oxumaq (*pəsdən*); **ein Lied ~** pəsdən mahnı oxumaq.
summíeren I *vt* cəmləmək, toplamaq; **II sich ~** toplanmaq, yığılmaq.
Sumpf *m* (1*) **1.** bataqlıq; çəyillik; **2.** *tex.* durulducu hovuz; **3.** *məd.* zumpf (*şaxtaların dibinə su yığılmaq üçün qazılan quyu*); gil karxanası.
súmpfig *a* bataqlı, çəyilli.
Sums *m* -es, *oh. pl həc.* səs, səs-küy; **einen großen ~ machen** (*um A*) *məc.* səs-küy qaldırmaq (*nəyə görəsə*).
súmsen *vi* vızıldamaq.
Sünde *f* günah, təqsir.

Sünden || bock *m* qapazaltı, toplələ; **den ~ abgeben*** qapazaltı olmaq; **~geld** *n* zəhmətsiz qazanılmış pul; **~lohn** *m* səhv işin cəzası.
Sünder *m* (6), **~in** *f* (12) günahkar, təqsirkar (*kişi, qadın*).
Sünd || flut *f oh. pl əfs., din.* dünyasal tufan / sel, bəşəri daşqın.
sündhaft *a* günahkar, suçlu, təqsirli; cinayətkar; **~ teuer** çox baha, ikiqat qiymətinə.
sündig *a* bax: **sündhaft.**
sündigen *vi* günah işlətmək, günaha batmaq; səhv etmək.
súper || fein *a* çox incə; ən qəşəng, ən yaxşı; **~klug** *a zaraf.* çox ağıllı, həddindən artıq ağıllı.
Súperlativ *m* (1) *qram.* sifətin üstünlük dərəcəsi; ◊ **in ~ en sprechen*** həddindən çox şişirtmək.
Súper || oxyd *n* (2) *kim.* peroksid.
Súppe *b* (11) duru xörək, şorba; ◊ **die ~ auslöffeln** altını çəkmək; **j-m die ~ versalzen** kiminsə isti aşına soyuq su tökmək; **ein Haar in der ~ finden*** vasvası olmaq.
Súppen || teller *m* dərin boşqab.
Supplemént *n* (2) əlavə; artım.
súrren *vi* vızıldamaq, uğuldamaq.
suspendíeren *vt* **1.** (*müvəqqəti*) kənar etmək (*işdən, vəzifədən*); **2.** dayandırmaq; **3.** götür-qoy etmək.
süß 1. şirin; **2.** xoşagələn, dadlı, ləzzətli.
Süße *f oh. pl* şirinlik.
süßen *vt* şirinləşdirmək.
Süß || holz *n bot.* biyan kökü; ◊ **~holz raspeln** *məc.* gülər üz göstərmək, dilxoşluq etmək məzələnmək.
Süßigkeit *f* (10) şirinlik; şirniyyat.
süßlich *a* **1.** şirintəhər; **2.** *məc.* həddindən artıq şirin, şit.
süß || sauer *a* turşaşirin, meyxoş.
Süß || wasser *n* şirin su.
Sweater ['svɛtər] *m* (6) sviter (*toxunma yun köynək*).
Symból *n* (2) simvol, rəmz.
symbólisch *a* simvolik.
Symmetríe *f* (11) simmetriya.
Sympathíe *f* (11) simpatiya (*rəğbət, meyil*).
sympáthisch *a* suyuşirin, sevimli, məlahətli.
sympathisíeren *vi* (*mit D*) hüsn-rəğbət göstərmək, məhəbbət yetirmək, xoşu gəlmək.
Symptóm *n* (2) əlamət, nişanə, simptom.
Synoným *n* (2) *dilç.* sinonim.
syntáktisch *a* sintaktik.
Syntax *f* (10) *qram.* sintaksis.
Synthése *f* (11) *fəls., kim.* sintez.
synthétisch *a fəls., kim.* sintetik.
Systém *n* (2) sistem.
systemátisch *a* sistematik, sistemli.
systém || los *a* sistemsiz, qaydasız, səliqəsiz.
Systemlosigkeit *f* (10) sistemsizlik, səliqəsizlik, qaydasızlıq.
Széne *f* (11) *tea.* səhnə; **in ~ setzen** səhnələşdirmək, pyes şəklinə salmaq; **j-m eine ~ machen** *məc.* kimləsə savaşmaq.

Tt

T, t *n inv alman əlifbasının iyirminci hərfi.*

Tábak *m oh. pl* tütün; tənbəki; **~ bauen** tütün becərmək / yetişdirmək; **er raucht immer geschnurrten ~** o həmişə özgəsinin tütününü çəkir; ◊ **das ist starker ~!** bu lap ağ oldu!

Tábak || bau *m* tütünçülük; **~beutel** *m* tütün kisəsi; **~dose** *f* tütün qabı; **~pfeife** *f* çubuq, qəlyan; **~raúcher** *m* tütün çəkən adam.

Tabélle *f* (11) cədvəl.

Tablétt *n* (2) məcməyi, sini.

Tablétte *f* (11) **1.** lövhəcik, kiçik taxta parçası; lay daş, tava daşı; **2.** yastı həb.

Tádel *m* (6) **1.** məzəmmət; töhmət; **j-m einen ~ geben / erteilen** məzəmmət etmək; töhmətləndirmək; **sich (D) einen ~ zuziehen** tənbeh / töhmət qazanmaq; **2.** danlaq, qınama; **3.** nöqsan; **ohne ~** eyibsiz, nöqsansız.

tádel || haft *a* danlaqlı, eyibli, nöqsanlı.

tádel || los *a* eyibsiz, danlaqsız, nöqsansız, ləkəsiz.

tádeln *vt* (*wegen G, für A*) məzəmmət etmək, töhmətləndirmək, danlamaq.

tádelns || wert, tádelns || würdig *a* töhmətə / məzəmmətə layiq, qəbahətli; **eine tadelnswerte Handlung** qəbahətli hərəkət.

tádelsüchtig *a* bəhanəçi, bəhanə axtaran, hər şeyə irad tutan.

Tadshíke *m* (8) tacik.

tadshíkisch *a* tacik.

Táfel *f* (11) **1.** masa, miz; süfrə, yemək; **2.** cədvəl; **3.** əlan lövhəsi; **4.** lövhə (*sinif*); **5.** lay daş, tava daşı; **eine ~ Schokolade** bir plitə şokolad; **die ~ aufheben** masanın dalında durmaq.

Táfel || butter *f* şit yağ, kərə yağı.

täfeln *vt* **1.** üz çəkmək; **2.** döşəmək.

Táfel || tuch *n* süfrə; **~runde** *f* məclis.

Tag *m* (1) **1.** gün; gecə-gündüz; **alle Tage** hər gün; **am ~e** gündüz; **guten ~!** salam!, günortan xeyir! **~ für ~** gündən-günə; **eines (schönen) ~es** gözəl günlərin birində; **dieser ~e** bu günlərdə; **in den ~ hinein leben** qayğısız yaşamaq, sabahı düşünməmək, **seit Jahr und ~** özəldən, qədimdən bəri; **den ~ vorher** bundan bir gün qabaq; **den ~ nachher, den ~ darauf** sabahı / ertəsi günü; **heute in 8 ~en** düz bir həftədən sonra; **heute vor 8 ~en** bir həftə bundan əvvəl; **auf seine alten ~e** qoca vaxtında; **am hellichsten ~** işıqlı / aydın bir gündə; ◊ **etw. an den ~ bringen** aşkara çıxartmaq; .

tagáus *adv:* **~, tagéin** gündən-günə.

Täge || bau *m* (pl – **bauten**) *məd.* yatağı açıq üsulla işləmə; **~blatt** *n* gündəlik qəzet; **~buch** *n* gündəlik, xatirə dəftəri; **aktuelles ~buch** son xəbərlər; icmal, xülasə (*radio üçün*); **~dieb** *m* tənbəl, avara; **~gelder** *pl* gündəlik xərc.

tágelang *adv* gün boyu / uzunu, bütün günü.

Täge || lohn *m* günəmuzd haqq, gündəlik qazanc; **~löhner** *m* (6) günəmuzd fəhlə; **~marsch** *m hərb.* gündüz marşı; gündüz gedilən yol, keçid, gündəlik marş.

tágen I *vi* iclas etmək; **II** *vimp, vt* işıqlanmaq; **es tagt** işıqlanır, dan yeri söküldü / açılır; ◊ **es fängt in seinem Kopf an zu ~** *kin.* o, başa düşməyə başlayır.

Täge || reise *f* **1.** birgünlük səyahət; **2.** birgünlük yol; **eine ~ weit, eine ~ von uns entfernt** birgünlük məsafədə; bizdən birgünlük məsafədə.

Täges || anbruch *m* günün başlanması; günün ilk çağı, sübh; **~arbeit** *f* **1.** gündüz işi; **2.** gündəlik qazanc, bir günün iş qazancı; **~bericht** *m* gündəlik məlumat, gündəlik rəsmi məlumat, bülleten; **~grauen** *n oh. pl* sübh, alaqaranlıq, ala-toran; **bei ~** alaqaranlıqda, dan yeri söküləndə, sübhdən; **~kasse** *f* gündüz kassası (*teatrlarda*); **~licht** *n oh. pl* gündüz işığı; **~neuigkeit** *f* günün yenilikləri; **~ordnung** *f* gündəlik məsələ; (*iclas və yığıncaqlarda*); **~zeit** *f* **1.** gündüz; **2.** gün; **bei früher ~zeit** tezdən; lap tez; ◊ **das ~licht erblicken** dünyaya gəlmək, anadan olmaq; **ans ~licht kommen** üzə çıxmaq; faş / aşkar olmaq; tapılmaq.

Täges || zeitung *f* gündəlik qəzet.

Täge || werk *n oh. pl* **1.** gündüz işi, gündüz tapşırığı; **2.** gündəlik hasilat, bir gündə görülən iş.

täg || hell *a* gün kimi aydın; **es ist ~** gündüz kimi işıqdır.

täglich I *a* hərgünlük, gündəlik, hərgünkü; **das ist eine ~e Erscheinung** bu adi bir hadisədir; **II** *adv* **1.** hər gün; **2.** gündən-günə; **3.** gündə; **zweimal ~** gündə iki dəfə.

tagsüber *adv* bir gündə, bir gün ərzində.

tagtäglich *a* hər gün, gündən-günə.

Tagundnáchtgleiche *f oh. pl* gecə-gündüz bərabərliyi.

Tágung *f* (10) **1.** qurultay; **2.** iclas; **3.** sessiya (*hökumət orqanları*).

Taille ['taljə] *f* (11) **1.** bel, **j-n um die ~ fassen** kimisə belindən qucaqlamaq; **ein Kleid auf ~ arbeiten** paltarı bədənə uyğun tikmək; **2.** qumar oyunu.

Takt *m* (1) **1.** takt, vəzn; **im ~** vəznli, ahəngli; **im ~ gehen** 1) ayaq-ayağa getmək, ayağını bir atmaq; 2) *məc.* əməldə əlbir olmaq; ◊ **j-n us dem ~ bringen** kimisə taktdan çaşdırmaq; çaşdırmaq; **2.** ədəb, mərifət; ◊ **~ haben** mərifətli olmaq; **den ~ verletzen** özünü mərifətsiz aparmaq.

tákt || fest *a* **1.** taktı saxlayan; taktı gözləyən; **2.** ayaqlaşan; **3.** *məc.* öz işini yaxşı bilən; ◊ **er ist in seinem Fach durchaus ~** o öz işini yaxşı bilir; **er ist nicht mehr ~** o, ayaq üstə dura bilmir (*sərxoş*).

Tákt || gefühl *n oh. pl* **1.** vəzn / ahəng duyğusu; **2.** ədəblilik, nəzakətlilik.

täktisch *a* taktik.

Tákt || stock *m* dirijor çubuğu.

tákt || voll *a* ədəbli, nəzakətli.

Tal *n* (5) dərə, vadi.

talábwärts *adv* dərəaşağı.

Talár *m* (1) **1.** mantiya; **2.** cübbə.

talaúfwärts *adv* dərəyuxarı.

Talént *n* (2) istedad, talant; bacarıq, qabiliyyət, zəka.

talentiert *a* istedadlı, zəkalı, talantlı; bacarıqlı, qabiliyyətli.

talent || los *a* istedadsız, bacarıqsız; fərsiz; **~voll** *a* istedadlı, bacarıqlı, qabiliyyətli.

Táler *m* (6) taler (*qədim pul vahidi*).

Tál || fahrt *f* dağətəyi gediş (*miniklə*); axına qarşı hərəkət (*buxar gəmisi ilə*).

Talg *m* -(e)s, *oh. pl* piy (*ərinmiş*).

Tálg || licht *n* (*pl*-**lichte**/-**lichter**) piy şamı.

Tál || kessel *m* iri hövzə, çala, böyük çuxur, çökək; **~sperre** *f tex.* bənd, dəhnə.

Tand *m* -(e)s, *oh. pl* bəzək; xırda şey; ◊ **eitler ~** boş şey.

Tändelei *f* (11) **1.** avaraçılıq; **2.** nazlanma, özünü bəzülmə, eşqbazlıq.

Tändel || markt *m* şeytanbazar, ayaqüstü alver meydanı.

tändeln *vi* **1.** boş işlərlə məşğul olmaq; **2.** eşqbazlıq etmək.

Tangénte *f* (11) **1.** toxunan xətt; **2.** *riyaz.* tangens.

Tank *m* (1) (*pl həmç.* **-s**) **1.** *hərb.* tank; **2.** böyük qab, çən (*su, benzin və s. üçün*).

tánken *vi* duru yanacaq doldurmaq.

Tánk || schiff *n* tanker, maye daşıyan gəmi; **~stelle** *f* yanacaq doldurma məntəqəsi.

Tánne *f* (11) küknar.

Tánnen || baum *m* küknar ağacı.

Tánte *f* (11) xala; bibi; ◊ **er ist bei ~ Meier** o, ayaqyolundadır.

Tanz *m* (1) **1.** rəqs, oyun; **ein gesellschaftlicher ~** bal rəqsi; **2.** *dan.* höcətlik, bəhs; **der ~ geht los** qalmaqal başlanır; **der ~ ist noch nicht aus** iş hələ qurtarmayıb; ◊ **ich habe noch einen ~ mit ihm vor** mənim onunla əngəlim çox olacaq; mən onunla hələ əlləşəcəm.

Tánzboden *m* rəqs meydançası, rəqs salonu.

tänzeln *vi* ayaqlarını oynatmaq, oynamaq.

tánzen *vt / vi* rəqs etmək, oynamaq.

Tänzer *m* (6), **~in** *f* (12) rəqqas; oyunçu (*kişi, qadın*).

Tapét *n* (2) *kőhn.* arxasında iclas keçirilən masa örtüyü; ◊ *etw.* **aufs ~ bringen** nə haqdasa məsələ qaldırmaq; nə barədəsə söhbət açmaq; **aufs ~ kommen** müzakirə mövzusu olmaq; etw. **auf dem ~ haben** nəyisə müzakirə etmək.

Tapéte *f* (11) divar kağızı; ◊ **die ~n wechseln** 1) quruluşu dəyişdirmək (*restoran, klub və s.*); 2) köçmək (*bir evdən digərinə*).

Tapéten || tür *f* gizli qapı; (*üstü kağızla örtülmüş*).

tapezieren *vt* **1.** divar kağızı yapışdırmaq; **2.** mebelin üstünə parça çəkmək.

Tapezierer *m* (6) divar kağızı çəkən; üzəçən (*mebələ*).

tápfer I *a* qoçaq, igid, cəsarətli; **II** *adv* qoçaqcasına, mərdanə; **sich ~ halten** möhkəm durmaq; **er arbeitet ~** o çox ciddi çalışır.

Tápferkeit *f oh. pl* qoçaqlıq, igidlik, cəsurluq, mərdlik.

täppen *vi* (h, s) sallana-sallana getmək; ağır-ağır getmək, sürünmək; **nach** etw. *(D)* **~** dəvdənə-dəvdənə getmək.

täppisch *a* kobud; yekəpər, yonulmamış.

tárnen *vt harb.* gizlətmək; pərdələmək, maskalanmaq.

Tárn || kappe *f mif.* sehrli papaq *(nağıllarda)*.

Tárnung *f* (10) maskalanma.

Täsche *f* (11) **1.** cib; **sich** *(D)* **die ~n füllen** ciblərini doldurmaq, *məc.* varlanmaq; **aus seiner ~ bezahlen** öz cibindən vermək; **2.** çanta; ◊ **sie haben zugeknöpfte ~, sie halten die Hände auf der ~** onlar pul xərcləyən deyil; *j-m (D)* **auf der ~ liegen** başqasının hesabına yaşamaq; **tief(er) in die ~ greifen müssen** səxavətli olmaq; *j-n (A)* **in die ~ stecken** başqasına üstün gəlmək, başqasını ötüb keçmək, kimisə cibinə qoymaq; **er kennt die Stadt wie seine ~** o bu şəhəri beş barmağı kimi tanıyır; *j-n* **in der ~ haben** kimisə əlində saxlamaq; **du hast es noch nicht in der ~** sən bunu özünə hələ yəqin etməmisən.

Täschen || buch *n* qeyd dəftərçəsi; **~geld** *n* cibxərci; **~ messer** *n* cib bıçağı; **~spiel** *n* fokus, hoqqa; **~spieler** *m* fokusçu, hoqqabaz *(sirk artisti)*; **~tuch** *n* cib dəsmalı, əl yaylığı.

Tásse *f* (11) fincan; kasa.

Táste *f* (11) **1.** klaviş, dil, toxmaqcıq *(pianoda, qarmonda, yazı makinasında* və s.); **2.** açar *(teleqrafda)*.

tásten *vi* **1.** əlləmək, əllə axtarmaq, əllə duymaq; **~ nach** etw. görmədən əlini bir şeyə uzatmaq; **2.** *məc.* qabaqcadan öyrənmək, bələdləmək.

Tást || sinn *m oh. pl* toxunma duyğusu, toxunmaqla hiss etmə; lamisə.

Tat *f* (10) iş; hərəkət; məsələ, hadisə; **in der ~** həqiqətən; **er ist ein Mann der ~** o, iş görən adamdır; *j-n* **auf frischer ~ ertappen** kimisə cinayət başında yaxalamaq; *j-m* **mit Rat und ~ beistehen / zur Seite stehen** kimisə sözdə və işdə kömək etmək.

Tatár *m* (8), **~in** *f* (12) tatar *(kişi, qadın)*.

tatárisch *a* tatar.

Tát || bestand *m* işin məzmunu; **den ~ aufnehmen** protokol tərtib etmək.

Táten || drang *m*, **~durst** *m* fəaliyyət arzusu / həsrəti.

táten || los *a* fəaliyyətsiz, avara, veyl, boş; **~reich, ~voll** *a* fəaliyyətli, olaylarla zəngin.

Täter *m* (6), **-in** *f* (12) müqəssir, təqsirkar; cinayətkar, cani; **nach dem ~ fahnden / suchen** cinayətkara axtarış elan etmək.

tätig *a* fəal, çalışqan, işlək, fəaliyyətli, bacarıqlı; **einen ~en Anteil an** etw. *(D)* **nehmen** bir işdə fəal iştirak etmək; **er ist als Arzt ~** o, həkim işləyir.

Tätigkeit *f* (10) fəaliyyət; **der Betrieb ist in voller ~** müəssisə tam gücü ilə işləyir; **eine eifrige ~ entfalten** coşqun fəaliyyət göstərmək.

Tätigkeits || drang *m* çalışqanlıq təşnəsi / həvəsi, fəaliyyətə coşqun həvəs.

Tát || kraft *f oh. pl* enerji, qüvvə; həyat fəaliyyəti.

tát || kräftig *a* enerjili, səylı, çalışqan, zirək, fəal.

tätlich *adv* zorakı, məcburi, zor gücü ilə həyata keçirilən; **~e Beleidigung** döymə, söyləmə.

Tát || ort *m* cinayət yeri, hadisə baş verən yer.

tätowieren *vt* tatuirovka etmək, bədəninə şəkillər döydürmək.

Tátsache *f* fakt *(həqiqi hadisə, həqiqətən olan şey)*; *j-n* **vor vollendete ~ stellen** kimisə fakt qarşısında qoymaq; **das ist ~!** həqiqətdir!; **eine nackte ~** quru fakt; **die ~ bleibt bestehen** fakt faktlığında qalır, **sich auf den Boden der ~n stellen** faktlara əsaslanmaq; **falsche ~n vorspielen** saxta dəlillər əsasında aldatmaq.

tátsächlich I *a* faktıkı, həqiqi, gerçək, düzgün, faktlara uyğun; **II** *adv* həqiqətən.

tätscheln *vt* nazlanmaq; əzilmək, əzilib-büzülmək.

Tátze *f* (11) **1.** pəncə, ayaq *(heyvanlarda)*, **2.** *dan.* əl; *məc.* çəng *(əl mənasında)*.

Tau I *m* (1) şeh, şəbnəm; **vor ~ und Tag** dan yeri sökülməmiş, sübh açılar-açılmaz, alaqaranlıqdan.

Tau II *n* (2) kanat, buraz, ulğan *(yoğun ip)*.

taub *a* **1.** kar; **er ist ~ auf einem Ohr** o, bir qulaqdan kardır; **2.** boş *(süxur)*; **~e Blüte** bar verməz çiçək; **~e Nuß** içiboş qoz; **~es Gestein** *mad.* boş süxur; **3.** keyləşmiş; **die Hand ist mir ~ geworgen** əlim keyləşib; **mach mir den Kopf nicht ~!** başımı deşmə!

Táube I *m, f* (9) kar *(kişi, qadın)*.

Táube II *f* (11) göyərçin.

Täuben || falke *m zool.* şahin-göyərçin; **~farbe** *f* boz-mavi rəng.

täuben || farbig, ~ gráu *a* tünd-göy, göm-göy; boz-mavi rəng.

Täuben || haus *n*, **~schlag** *m* göyərçin damı; göyərçin yuvası, quşxana.

täub || geboren *a* anadangəlmə kar.

Täubheit *f oh. pl* **1.** karlıq; **bist du mit ~ geschlagen?** karsan, nədir?; **2.** keyləşmə *(üzvlərin)*.

Täubling *m* (1) *bot.* göbələk *(növ)*.

täub || stumm *a* lal-kar.

Täubstumme *m, f* (9*) lal-kar adam *(kişi, qadın)*.

Tauch || boot *n* sualtı qayıq.

täuchen I *vt* salmaq, batırmaq, soxmaq *(suya)*; **II** *vi* (h, s) baş vurmaq; sualtı üzmək.

Täucher *m* (6) dalğıc.

täuen I *vi* (h, s) və *vimp* ərimək; **es taut** qar əriyir.

täuen II *vimp:* **es taut** şeh, şəbnəm düşür.

täuch III *vt* yeləyə almaq / götürmək *(gəmi)*.

täufen *vt* xaçlamaq, xaç suyuna salmaq.

täugen *vi (zu D)* yaramaq, lazım / gərək olmaq; **er taugt zum Kriegsdienst** o, hərbi qulluğa yararlıdır; **das taugt nichts** bu heç nəyə yaramaz; **diese Speise taugt dem Kranken nicht** bu yemək xəstəyə zərərdir.

Táugenichts *m* (1) avara, yaramaz.

täuglich *a* yararlı, lazımlı, gərəklı; **er ist ~** o, hərbi qulluğa yararlıdır.

täuig *a* şehli.

Täumel *m* -s, *oh. pl* **1.** laxlanma; yırğalanma; baş gicəllənmə; **ich bin (noch) wie im ~** elə bil yuxudayam; **ein ~ befiel ihn** onun başı gicəlləndi; **2.** *məc* keflənmə, sərxoş olma, məstlik; sərməstlik; **im ~ der Begeisterung** şövqün sərməstliyində.

täumeln *vi* (h, s) laxlamaq, yırğalanmaq.

Tausch *m* (1) dəyişdirmə, dəyişmə, əvəz etmə; mübadilə; **einen ~ abschließen** mübadilə haqqında razılaşmaq.

täuschen *vt* dəyişdirmək, dəyişmək, əvəz etmək; **miteinander ~** dəyiş-düyüş etmək; **ich möchte nicht mit ihm ~** mən onun yerində olmaq istəməzdim.

täuschen I *vi, vt* aldatmaq, yalan satmaq; **er laßt sich leicht ~** onu asan aldatmaq olar; **II sich ~** aldanmaq, yanılmaq, səhv etmək.

täuschend *a* aldadıcı, yalançı, saxta; **~ ähnlich** son dərəcə oxşar.

Täusch || handel *m* mübadilə ticarəti; **~mittel** *n iqt.* mübadilə vasitəsi; **~ ert** *m iqt.* mübadilə dəyəri; **~wirtschaft** *f oh. pl iqt.* mübadilə iqtisadiyyatı.

täusend *num* min; **~ und aber ~** bir neçə min, **~ Dank** çox sağ ol, böyük təşəkkür.

Täusend I *n* (2) min; ◊ **aus dem Hunderisten ins Tausendste** damdan vurub bacadan çıxmaq; **fünf von ~** mindən beşi; **vom ~** ədədin mində biri.

Täusend II *m inv.* **ei der ~!** şeytana lənət!, min lənət!

täusenderléi *adv* minlərlə, müxtəlif üsullarla, min cür.

täusend || fach, ~fältig *a* min dəfə, min qat.

Täusend || fuß *m*, **~füßler** *m* (6) *zool.* çoxayaqlı.

täusendjährig minillik.

Täusend || künstler *m* əlindən hər iş gələn *(usta)*; hər işi bacaran, mahir; **~sasa** *m* -s, -(s) *dan.* qoçaq oğlan, ləvənd.

Täusendstel *n* (6) mindəbir.

täusend || stimmig *a* min səslə.

Táu || tropfen *m* şeh damlası.

Táu || werk *n oh. pl* kanat, ulğun, yoğun ip; *dəniz.* avadanlıq, ləvazimat, gəmi təchizatı *(yelkən gəmisinin yelkənləri, ipləri* və s.); takelaj *(gəminin bütün ipləri)*.

Táu || wetter *n* mülayim hava.

Taxaméter *m* (6) **1.** sayğac *(avtomobildə, taksidə)*; **2.** taksi.

Táxe *f* (11) **1.** nirx, məzənnə; **laut ~ zahlen** məzənnəyə görə pulunu vermək; **2.** taksi.

Táxi *n inv* taksi.

taxieren *vt* qiymət qoymaq, qiymətləndirmək.

Táxus *m* (6) *bot.* qaraçöhrə.
Team *n* idman komandası.
Téchnik *f* (10) **1.** texnika; **2.** tətbiq olunan üsulların toplusu.
Téchniker *m* (6) texnik (*şəxs*).
Téchnikum *n* **-s, -ken** texnikum, orta ixtisas məktəbi.
téchnisch *a* texniki.
Téckel *m* (6) taksa (*ayrıqız kiçik it cinsi*).
Tee *m* -s, -s çay; **starker ~** tünd çay; **einen ~ geben** çay düzəltmək; **den ~ ziehen lassen** çayı dəmə qoymaq; ◊ **Abwarten und ~ trinken** *ata. söz.* Gözləsən halva olar ey qora səndən.
Tée || **bau** *m oh. pl* çayçılıq, çay yetişdirmə; **~baum** *m* çay kolu; **~brett** *n* məcməyi, sini; **~brötchen** *n* **1.** buterbrod, sandviç; **2.** çay bişisi; **~büchse** *f* çay qutusu; **~geschirr** *n* çay servizi; **~kanne** *f* çaydan; **~kessel** *m* su qaynadan (*çay cihazı*); **~maschine** *f* samovar.
Teer *m* (1) qatran, zift.
téeren *vt* qatranlamaq, qatran çəkmək (*hopdurmaq*).
Tée || **sieb** *n* çay süzgəci; **~strauch** *m* çay kolu; **~tasse** *f* fincan, kasa; **~tisch** *m* çay masası; **~trinken** *n* çay süfrəsi; **~wasser** *n* dağ su.
Teich *m* (1) gölməçə, süni göl, nohur; **einen ~ bespannen** gölməçəni su ilə doldurmaq; ◊ **der große ~** Atlantik okeanı; **er ging über den großen ~** o, okeanın o tayına / Amerikaya köçdü.
Teig *m* (1) xəmir; **den ~ kneten** xəmir yoğurmaq; **den ~ aufsetzen / aufstellen** xəmiri qıcqırmağa qoymaq; **der ~ geht auf** xəmir gəlir / qıcqırır.
téigig *a* **1.** xəmir (*sif.*), xəmir kimi, xəmirə oxşar; suvaşqan; **2.** çürümüş, yumşaq (*meyvə*); **eine ~e Birne** yumşaq armud.
Teig || **rolle** *f* oxlov, vərdənə.
Teil *m* (1) **1.** hissə; pay; **zum ~** qismən, bir qədər; **zum großen guten ~** əhəmiyyətli dərəcədə, əsas etibarilə; **ich für meinen ~** mənə gəlincə / qalsa; **2.** *n* (2) tale, qismət, bəxt; **3.** *m* (1) *hüq.* tərəf; **man muß beide ~e hören** hər iki tərəfi dinləmək lazımdır; **4.** rayon, hissə (*şəhərin*).
téilbar *a* bölünən, ayrılan; bölünə bilən; **durch 3 ~** üçə bölünən.
Téilbarkeit *f oh. pl* bölünə bilmə, bölünmə.
téilen I *vt* **1.** bölmək, ayırmaq; **durch 5 ~** 5-ə bölmək; **in fünf Teile ~** beş hissəyə bölmək; **2.** şərik olmaq (*fikrə*); **Freud und Leid mit** j-m (*D*) **~** kiminsə dərdinə şərik olmaq / dərdini bölüşmək; **II sich ~** dərdləşmək; **ich werde mich mit ihm in die Arbeit ~** mən onunla iş barəsində məsləhətləşəcəm.
Téiler *m* (6) *riyaz.* bölən.
Téil || **erfolg** *m* cüzi uğur; **~forderung** *f* xırda tələbat.
téilhaben *vi* (*an D*) **1.** iştirak etmək (*nədəsə*); şərik olmaq; ortaq olmaq; **2. ich habe an deiner Freude teil** sənin sevincinə şərikəm.
Téil || **haber** *m* (6) iştirakçı, payçı; **~nahme** *f oh. pl* (*an D*) **1.** iştirak; şəriklik; **~ an der Sitzung** iclasda iştirak; **2.** rəğbət, mehribanlıq; **3.** rəhm, acıma; **4.** başsağlığı; *j-m* **seine ~ aussprechen** kimisə başsağlığı vermək.
téilnahms || **los** *a* etinasız, hissiz, duyğusuz, maraqsız, laqeyd.
Téilnahmslosigkeit *f oh. pl* laqeydlik; etinasızlıq; soyuqluq.
téilnahms || **voll** *adv* canyananlıqla, mərhəmətlə; şəfqətlə.
téil || **nehmen** *vi* (*an D*) iştirak etmək.
téilnehmend *a* iştirak edən; canyandırıcı; qayğıkeşliklə.
Téilnehmer *m* (6), **~in** *f* (12) iştirakçı (*kişi, qadın*).
teils *adv* qismən, bir qədər, natamam.
Teilung *f* (10) **1.** bölmə, bölünmə, bölgü; **2.** dərəcə bölgüsü, şkala.
Téilungs || **zahl** *f riyaz.* bölünən ədəd.
téilweise *a* və *adv* hissə-hissə, qismən; **~ hast du recht** qismən haqlısan; **eine Kalte von ~ zehn Grad minus** bəzi yerlərdə şaxta 10 dərəcəyə çatır.
Teil || **zahlung** *f* hissə-hissə ödəmə; möhlətli ödəniş.
Teint [tɛ̃:] *m* -s, -s sifətin / üzün rəngi.
Telefón *n* (2) bax: **Telephón.**
telefónisch, telephonisch *a* və *adv* telefon (*sif.*), telefonla.

Telegráf *m* (8) bax: **Telegráph.**
telegráphisch *a* teleqraf.
Telegramm *n* (2) teleqram, tel.
telegraphíeren *vt* tel vurmaq, teleqrafla xəbər / məlumat vermək.
Telephón *n* (2) telefon.
Telephonát *n* -(e)s, -e **1.** telefonla danışıq; **2.** telefonoqram.
telephónisch I *a* telefon (*sif.*); **II** *adv* telefonla.
Téller *m* (6) nimçə, boşqab; **ein flacher ~** dayaz boşqab; **ein tiefer ~** dərin boşqab.
Teller || **brett** *n* boşqab rəfi / tərəyi / tərəcəsi, ləmə; **~lecker** *m mac.* qab dibi yalayan; yaltaq; **~leckerei** *f* (10) yaltaqlıq; **~mütze** *f* yastı papaq.
Témpel *m* (6) ibadətxana, məbəd; ◊ *j-n* **zum ~ hinauswerfen** kimisə bayıra tullamaq (*qovmaq*).
Temperamént *n* (2) temperament; təbiət; coşqunluq, ehtiras, həvəs **ein lebhafres ~** coşqun təbiətli şəxs; **seinem ~ Zügel schießen lassen** ehtirasının / coşqunluğunun başını buraxmaq.
temperaméntvoll *a* həris, coşqun, temperamentli, ehtiraslı.
Temperatúr *f* (10) **1.** temperatur; **2.** qızdırma, istilik; hərarət; **tiefe ~** aşağı temperatur; **die ~ ist gesunken [gestiegen]** qızdırma (*yaxud havanın hərarəti*) düşüb [qalxıb / yüksəlib].
Témpo *n* -s və **-pi** sürət; temp; **ein ~ gewinnen [verlieren]** *idm.* udmaq [uduzmaq]; **nun aber ~** daha cəld, sürətlə; **im ~ zulegen [nachlassen]** tempi artırmaq [azaltmaq].
temporál *a* zaman (*sif.*).
temporär I *a* müvəqqəti; keçici, ötücü; **II** *adv* müvəqqəti olaraq, hələlik.
Tendénz *f* (11) meyil; təmayül; fikir; qayə, ideya.
Tender *m* (6) *d.y.* tender (*parovozun su və ya kömür vaqonu*).
Ténne *f* (11) xırman.
Ténnis *n oh. pl idm.* tennis; **~ spielen** tennis oynamaq.
Ténnis || **schläger** *m idm.* raket (*tennis*).
Ténor *m* -s, *oh. pl. hüq.* məzmun (*sənəd, məktub*).
Tenór *m* (1, 1¨) *mus.* tenor (*səs və xanəndə*).
Téppich *m* (1) xalça, xalı, gəbə, **einen ~ absaugen** xalçanı tozsoranla təmizləmək.
Termín *m* (1) **1.** müddət, vaxt; **2.** (*hüq.*) məhkəmə iclası; **den ~ versäumen** məhkəməyə gəlməmək.
Termin || **arbeit** *f* təcili iş.
termín || **weise** *adv* vaxtla, vaxta görə; müəyyən vaxta.
Terpentín *n*, **Terpentín** || **öl** *n* skipidar (*terpentin yağı*).
Terrain [tɛ̃rɛ̃:] **1.** yer, sahə; -s, -s; **2.** rayon, mahal, torpaq; **~ gewinnen** *hərb.* düşmənin yerini / sahəsini tutmaq; *mac.* mövqeyini / yerini möhkəmlətmək.
Terrásse *f* (11) **1.** terras, səki, meydança; **2.** eyvan, balkon, veranda.
terrássen || **förmig** *a, adv* pillələrlə, pilləpillə.
Terríne *f* (11) xörək kasası.
territoriál *a* territorial, məhəlli, ərazi; **~e Integrität** ərazi bütövlüyü.
Territórium *n* -s, **-rien** ərazi, torpaq; sahə, yer.
terrorisíeren *vt* qorxutmaq, dəhşətə salmaq; terror etmək.
Terrorísmus *m oh. pl* terrorçuluq.
Tertia *f* -, **-tien** dördüncü və beşinci siniflər (*bəzi alman məktəblərində*).
Test *m* -(e)s, -e/-s **1.** *tex.* puta (*metal əritmək üçün qab*); probvuran tiqel; **2.** *psixol.* sınama yoxlama; **3.** sınaq, test.
Testamént *n* (2) **1.** vəsiyyət; vəsiyyətnamə; **sein ~ machen** vəsiyyət etmək; **2.** nəsihət, öyüd; **das Alte [Neue] ~** əhdi-ətiq, Ulu Öyüd [əhdi-cədid, Yeni Öyüd].
testamentárisch *a* vəsiyyətlə, vəsiyyətnaməyə görə.
téuer I *a* baha, bahalı; **wie ~ ist es?** bu neçəyədir?; **~ werden** bahalaşmaq; ◊ **da ist guter Rat ~** yaxşı məsləhət vermək çətindir; **II** *adv* **das wird ihm ~ zu stehen kommen** bu ona baha oturar.
Téuerung *f* (10) bahalıq.
Text *m* (1) mətn, tekst; libretto (*opera*); ◊ **er hat ihm den ~ gelesen** o ona nəsihət oxudu; o ona öyüd-nəsihət verdi; **aus dem ~ bringen** çaşdırmaq; **aus dem ~ kommen**

/ **fallen** çaşmaq, karıxmaq; **weiter im ~** davam edin.

Téxt || buch *n* libretto (*musiqi əsərinin qısa məzmunu*).

Textílindustríe *f* toxuculuq sənayesi.

Theáter *n* (6) **1.** teatr; **heute ist kein ~** bu gün tamaşa yoxdur; ◊ **ans / zum ~ gehen** artist olmaq; *j-m* **ein ~ machen** kimləsə savaşmaq, hoqqa çıxarmaq; **mach kein ~!** 1) hoqqa çıxarma!; 2) özünü bilməməzliyə qoyma!; **war das heute ein ~ bei uns!** bizdə bu gün bir vurhavur vardı ki!; **2.** hadisələrin baş verdiyi yer.

Theáter || dichter *m* dramaturq; **~freund** *m* teatr düşkünü, teatr həvəskarı; **~kapelle** *f* orkestr; **~maler** *m* dekorasiya rəssamı; **~stück** *n* pyes; **~zettel** *m* afişa, bildiriş.

theatrálisch *a* **1.** teatral; **2.** qeyri-təbii, süni.

Théke *f* (11) piştaxta (*mağazada, meyxanada*).

Théma *n* -s, **-men/-ta** mövzu, tema.

Thérmometer *n* (6) termometr, istilikölçən.

Thése *f* (11), **Thésis** *f* -, **Thesen** tezis; **eine ~ aufstellen / [verfechten]** fikir irəli sürmək [müdafiə etmək].

Thron *m* (1) taxt, taxt-tac; səltənət, padşahlıq; **den ~ besteigen** taxta çıxmaq.

Thrón || besteigung *f* taxtaçıxma; **~bewerber** *m* taxt-tac iddiaçısı; **~entsagung** *f* taxtdan imtina; taxtdan enmə.

ticken *vi* tıqqıldamaq, çıqqıldamaq (*saat*).

Tícktáck *n* -(e)s, -s tıqqıldama, çıqqıldama (*saat*).

tief I *a* **1.** dərin; **4 Meter ~** 4 metr dərinliyində; **der Grund liegt ~er** bunun səbəbi daha dərindir; **in der ~sten Tiefe** ən içəri hissədə; **~stes Mitgefühl** hüsn-rəğbət; **aus ~ster Seele** ürəkdən; **etwas in ~stem Vertrauen sagen** çox xəlvəti demək; **2.** tünd (*rəng*); **3.** gec; **in ~er Nacht** gecə yarıdan keçmiş; **4.** alçaq, aşağı; dərin; **eine ~e Verbeugung** dərin təzim; **ein ~er Ton** alçaq ton [səs]; **wie ~ er gesunken ist!** o nə qədər alçaqlaşıb!; **5.** sakit, dərin, dinc; **~e Stille** dərin sükut; **6.** uzaqda, nəyinsə dərinliyində; **im ~en Walde** meşənin dərinliyində; **7.** bərbad; **ein ~er Weg** bərbad yol; **II** *adv:* **das läßt ~ blicken** bu müəyyən fikir oyadır; **~ in Schulden stecken** boğazacan borcu olmaq; **den Hut ~ in die Augen drücken** papağı gözünün üstünə basmaq; **bis in die ~e Nacht** gecəyarıyacan; **er war aufs ~ste erschüttert** o son dərəcə təsirlənmişdi.

Tief || bau *m* (*pl*-**bauten**) yeraltı tikinti, yarıltı inşaat.

tief || blau *a* sürməyi/tünd; **~ blickend** *a* bəsirətli, fərasətli, gələcəyi görən; dərindüşüncəli.

Tief || druck *m fiz.* aşağı təzyiq.

Tiefe *f* (11) **1.** dərinlik, dib; **2.** dərin hiss; **3.** uçurum; **4.** dənizin dibi.

tief || empfunden *a* duyğulu, təsirli, həyəcanlı.

tief || ernst *a* təmkinli, məğrur, sarsılmaz.

Tief || gang *m oh. pl dəniz.* çökmə, oturma (*gəminin suya oturma dərəcəsi*).

tief || gebeugt *a* kədərli, qəmli, dərdli; qəmqüssəli; **~gefühlt** *a* dərin duyğulu; **~gehend** *a dəniz.* dərin oturan; dərin gedən; **~gehende Untersuchung** *məc.* dərindən tədqiqat / təhqiqat; **~greifend** *a* dərin, dərin gedən; **~gründig** *a* əsaslı; dərindən düşünülmüş.

Tíefland *n coğr.* ovalıq.

tíefliegend *a* aran, alçaq, çuxura düşmüş.

Tíefsee || forschung *f* okean / dəniz dərinliklərinin tədqiqatı.

Tíef || sinn *m oh. pl* **1.** dərinfikirlilik; **2.** çoxfikirlilik; dalğınlıq; melanxoliya.

tíef || sinnig *a* **1.** dərindüşüncəli, dərinfikirli; **2.** fikirli, dalğın.

Tíef || stand *m oh. pl* aşağı səviyyə, aşağı səth; **der ~ des Wassers** suyun aşağı səthi; **der ~ der Kultur** aşağı səviyyəli mədəniyyət.

Tíegel *m* (6) **1.** güvəc, küpə, dibçək; **2.** *tex.* puta; metal əritmək üçün qab; *mətb.* tiqel (*çap maşınında kağızı qəlibə basan metal lövhə*).

Tíer *n* (2) heyvan; vəhşi heyvan.

Tíer || arzt *m* mal həkimi, baytar.

tíerärztlich *a* baytar (*sif.*).

Tíer || bändiger *m* heyvan təlimçisi.

Tíergarten *m* heyvanat parkı, heyvanxana.

tíerisch *a* **1.** heyvani; **2.** heyvancasına, vəhşicəsinə;

Tíer || kreis *m oh. pl astr.* zodiak (*planetlərin göydə hərəkət dövrəsi*); **~kunde** *f oh. pl* zoologiya, heyvanşünaslıq; **~reich** *n oh. pl* heyvanlar aləmi; **~schutz** *m oh. pl* heyvanları qoruma; **~welt** *f* fauna; **~zucht** *f* heyvandarlıq.

Tíger *m* (6), **~in** *f* (12) pələng, (*erkək, dişi*).

tílgen *vt* **1.** ödəmək (*borcu, istiqrazı* və s.); **2.** *məc.* yüngülləşdirmək (*səhvi, günahı*); günahını yumaq; **3.** təmizləmək (*ləkəni*).

Tílgung *f* (10) ödəmə, ödənilmə (*borc, istiqraz* və s.).

Tílgungs || ziehung *f* (10) ödəmə tirajı.

Tínte *f* (11) mürəkkəb; ◊ **in der ~ sitzen, in die ~ geraten** işi baş tutmamaq / dolaşığa düşmək.

Tínten || faß *n* -sses, **~fässer** mürəkkəbqabı; **~stift** *m* bənövşəyi karandaş.

típpen I *vt* yazı makinasında çap etmək; **II** *vi* (*an D*) **1.** nəyəsə toxunmaq / dəymək (*barmaqla*), əl vurmaq; ◊ **daran ist nicht zu ~** buna çarə yoxdur; **2.** (*auf A*) ehtimal etmək; arxayın olmaq (*nəyəsə*).

Típp || fräulein *n* katibə-makinaçı.

tipptópp *adv dan.* **1.** nöqsansız; əla; **das ist ~** hər şey yerindədir; **2.** qəşəng, yaraşıqlı.

Tisch *m* (1) **1.** masa, miz; **sich an den ~ setzen** masaya əyləşmək; **bei ~** masa arxasında; ◊ **nach ~** nahardan / yeməkdən sonra; **zu ~ gehen** nahara getmək; **2.** körək, yemək; ◊ **reinen ~ machen mit etwas** nə iləsə haqq-hesabı qurtarmaq; etw. **unter den ~ fallen lassen** nəyisə nəzərə almamaq; **die Beine unter fremden ~ stecken** başqasının hesabına yaşamaq; **etwas vom grünen ~ aus entscheiden** məsələni bürokratcasına həll etmək.

Tísch || decke *f* süfrə.

Tíschler *m* (6) xarrat.

Tischleréi *f* (10) **1.** xarratxana; **2.** xarratlıq.

tíschlern *vi* xarratlıq etmək.

Tischtuch *n*, *pl* **-tücher** süfrə; ◊ **das ~ ist zwischen ihnen entzwei-ge-schnitten / zerschnitten** *dan.* onların arası birdəfəlik dəyib.

Títel *m* (6) **1.** fəxri ad; **2.** sərlövhə, başlıq; **den ~ führen** rütbəsi olmaq; **sich** (D) **den ersten ~ erkämpfen** *idm.* çempion adını qazanmaq.

Títel || blatt *n* titul vərəqi; **~rolle** *f tea.* baş rol.

titulíeren *vt* rütbə adı ilə çağırmaq.

tóben *vt* **1.** gurultu qoparmaq (*adam*); **2.** guruldamaq, coşmaq (*tufan*).

Tóbsucht *f oh. pl* quduzluq; hirs, hiddət; özündən çıxma, azğınlıq.

Töchter *f* -, *pl* **Töchter** qız (*övlad*); **die ~ des Hauses** ev sahibinin qızı.

Töchter || land *n* müstəmləkə.

Töchter || schule *f* qadınlar məktəbi; **höhere ~** qadınlar gimnaziyası.

Tod *m* ßes, *oh. pl* ölüm, vəfat; əcəl; *j-m* **den ~ bringen** kiminsə ölümünə bais olmaq; **bis in den / bis zum ~** ölümə qədər; **bis in den ~ verhaßt** son dərəcə nifrət oyandıran; **zu ~e erschrocken** bərk qorxmuş; **zu ~e betrübt** dərin kədərli; ◊ **du bist (ein Kind) des ~es, wenn ...** əgər ..., axırın pis olar; **Für den ~ ist kein Kraut gewachsen** *ata. söz.* ≡ Ölümə çarə yoxdur; **der ~ kommt ungeladen** ölüm xəbərsiz gəlir; **auf ~ und Leben kämpfen** ölüm-dirim savaşı aparmaq; **für** *etw.* (*A*) **in den ~ gehen** canını nəyəsə qurban vermək; **der schwarze ~** *tib.* taun; **der weiße ~** donma nəticəsində ölüm.

tód || bang(e) *a* çox qorxmuş; **~blaß, ~bleich** *a* ölü rəngində; sapsarı; **~bringend** *a* öldürücü; **~ernst** *a* son dərəcə ciddi.

Tódes || angst *f* dəhşətli qorxu, vahimə; **~anzeige** *f* ölüm elanı; **~fall** *m* ölüm hadisəsi; **~kampf** *m* canvermə; **~krampf** *m* qıcolma, tutulma (*ölümdən qabaq*); **~stoß** *m* ölüm(cül) zərbə(si); **~strafe** *f* ölüm cəzası; **~urteil** *n* ölüm hökmü.

tód || krank *a* ölümcül xəstə.

tód || müde *a* həddən artıq yorğun.

Toilétte [to·a·'letə] *f* (11) **1.** bəzək, geyim, pal-paltar; **in großer ~ erscheinen** rəsmi paltarda gəlmək; **~ machen** geyinmək; **2.** ayaqyolu; **auf die ~ gehen** ayaqyoluna getmək; **3.** trelyaj.

toleránt *a* dözümlü, tolerant.

toll *a* **1.** qudurmuş, quduz; **~ werden** quduzlaşmaq; **2.** dəli; ağılsız; axmaq; **~ werden** dəli olmaq; **er gebärdet sich wie ~** o özünü dəli kimi aparır; **ein ~er Einfall** axmaq fikir; **~es Zeug** cəfəngiyat; **das ist**

Tran *m* -(e)s, *oh. pl* dəniz heyvanlarının (*balina, suiti* və s.) əridilmiş piyi; balıq yağı; ◊ **im ~ sein** 1) kefli olmaq; 2) mürgüləmək.

Träne *f* (11) göz yaşı; *məc.* damcı; **in ~n aufgelöst sein** göz yaşları axıtmaq / tökmək; **unter ~n lachen** ağlaya-ağlaya gülmək (*sevinmək*); ◊ **mit einer ~ im Knopfloch** *zar.* mütəəssir; həssas.

tränen || **schwer, ~voll** *a* gözüyaşlı; ağlayaraq.

Trank *m* (1•) **1.** içki, içmə; **2.** *tib.* mikstura (*qaşıq dərmanı*).

Tränke *f* (11) nəxır bulağı, suvat.

tränken *vt* **1.** içirtmək; sulamaq (*heyvan*); **2.** hopdurmaq, canına çəkdirmək.

Transít *m* (1) tranzit, birbaşa daşınma.

tránsitiv *a gram.* təsirli.

transitórisch *a* keçici, müvəqqəti.

Transkaukásien *n* (~s) *coğr.* Zaqafqaziya.

transkaukásisch *a* Zaqafqaziya (*sif.*).

Transpórt *m* (1) yükdaşıma, maldaşıma; nəqliyyat vasitələri.

transportíeren *vt* nəql etmək, daşımaq, aparmaq.

Trapéz *n* (2) trapesiya (1) *riyaz.* iki tərəfi paralel, digər iki tərəfi isə paralel olmayan dördbucaq; *2) idm.* paralel ipdən asılmış ağac.

trappeln *vi* xırda addımlarla tez-tez yerimək.

Tráube *f* (11) **1.** *pl* üzüm; **2.** salxım; ◊ **die ~n hängen ihm zu hoch** bu onun üçün qeyri-mümkündür.

Tráuben || **kirsche** *f bot.* meşə gilası.

tráuen I *vi* inanmaq, etibar etmək; ◊ **j-m nicht über den Weg ~** kimisə qəti inanmamaq; **trau, schau, wem!** hər yetənə inanma!; **II** *vt* kəbin kəsmək; **III sich ~** ürəklənmək, cürətlənmək.

Tráuer *f* (11) qəm, qüssə, kədər, yas, hüzn; **~tragen, in ~ gehen** yas saxlamaq.

Tráuer || **anzeige** *f* ölüm elanı; **~birke** *f bot.* salxım tozağacı; **~botschaft** *f* matəm xəbəri; **~flor** *m* matəm sarğısı; **~marsch** *m* matəm marşı.

tráuern *vi* (*um, über A*) **1.** qüssələnmək, kədərlənmək (*kimdən, nədən ötrüsə*); **2.** yas saxlamaq.

Tráuer || **rede** *f* matəm nitqi; **~spiel** *n* tragediya, faciə əsəri; faciə; **~weide** *f* **1.** *bot.* salxım ağlayan söyüd; **2.** *məc.* ağlağan (*uşaq*); **~zug** *m* dəfn mərasimi.

Tráufe *f* (11) nov; ◊ **aus dem Regen in die ~ kommen** yağışdan çıxıb yağmura düşmək.

träufeln *vt* və *vi* (*h, s*) damcılamaq; dammaq, damcılatmaq.

träulich *a* **1.** rahat; **2.** çox yaxın, səmimi (*söhbət*).

Traum *m* (1) **1.** yuxu; **2.** xəyal, xülya; arzu; **das fällt nicht im ~ ein** yatsam yuxuma da girməz.

Träum || **bild** *n* yuxugörmə, yuxu, röya.

träumen I *vi* **1.** (*von D*) yuxuda görmək; **träume süß!** şirin yat!; **2.** arzu etmək; xəyala qapılmaq; **II** *vt:* **einen Traum ~** yuxu görmək.

Träumer *m* (6) xülyaçı, xəyalpərəst (*adam*).

Träumerei *f* (10) xülya, xəyal.

träumerisch *a* xəyalpərəst (*sif.*).

träum || **verloren** *a* xülyaçı, arzulu.

Traúm || **welt** *f oh. pl* xəyallar aləmi.

träurig *a* qəmli, qəmgin, qüssəli, kədərli; **eine ~e Rolle spielen** *məc.* alçaq rol oynamaq, **ein ~er Kerl** yaramaz adam.

Tráurigkeit *f* (10) qəm, qüssə, kədər, dərd.

Tráu || **ring** *m* nişan üzüyü; **~schein** *m* evlənmə haqqında şəhadətnamə.

tráut *a* **1.** gülərüzlü, mehriban; xoş; **2.** əziz, sevimli.

Tráuung *f* (10) nikah, nikah mərasimi.

Trécker *m* (6) yedək, dartıcı (*traktor, avtomobil* və s.).

Treff *m* (1) **1.** zərbə; **2.** görüş.

tréffen I *vt* və *vi* **1.** nail olmaq; **2.** hədəfə dəymək; *məc.* toxunmaq; hədəfə dəymək; **nicht ~** boşa keçmək (*ox, güllə*); səhv etmək; **ins Schwarze ~** lap ortasından vurmaq (*hədəfin*); **wen trifft die Schuld?** günahkar kimdir?; **sich getroffen fühlen** özünü təhqir olunmuş hiss etmək; **3.** kimisə rast gəlmək; **4.** duymaq; oxşarlıq tapmaq; **gut [schlecht] ~** *fot.* yaxşı [pis] çıxmaq; ◊ **den Nagel auf den Kopf ~** durnanı gözündən vurmaq; **eine Entscheidung ~** qərar qəbul etmək; **Maßregeln ~** ölçü götürmək; **II sich ~** görüşmək; **III** *vimp* baş vermək; **es traf sich, daß...** elə oldu ki...; **es trifft sich gut** lap yerində; lap vaxtında.

Tréffen *n* -s, *oh. pl* **1.** hədəfə dəymə, hədəfi vurma; **2.** rast gəlmə, görüş, görüşmə; **3.** *hərb.* toqquşma; döyüş qaydasının xətti; ◊ **wenn's zum ~ kommt** əlac kəsilərsə, bədəbəddə; **4.** *hərb.* eşalon.

tréffend *a* sərrast, düzvuran, mahir; **ein ~es Wort** kəsərli söz.

Tréffer *m* (6) **1.** *hərb.* hədəfi vuran; **2.** uduş; **3.** *məc.* müvəffəqiyyət, uğur; **4.** *idm.* qol.

tréfflich *a* çox gözəl, əla.

Tréff || **punkt** *m* **1.** görüş yeri; toplanma / toplanış məntəqəsi; **2.** *hərb.* hədəf nöqtəsi (*atış zamanı*); **~schuß** *m* sərrastlıq (*atışda*).

Tréib || **eis** *n* axınla hərəkət edən buz.

tréiben I *vt* **1.** qovmaq, vurmaq; **einen Nagel in die Wand ~** divara mıx çalmaq / vurmaq; ◊ **j-n in die Enge ~** *məc.* kimisə divara qısnamaq; **2.** (*zu D*) bais olmaq, səbəb olmaq; **3.** məşğul olmaq, öyrənmək; **was ~ Sie?** nə ilə məşğulsuz?; **Sport ~** idmanla məşğul olmaq; ◊ **Wie man's treibt, so geht's** *ata. söz.* ≡ Dünyanı necə tutarsan / tutsan, elə də gedər; **4.** hərəkətə gətirmək; ◊ **er treibt weit** o həddini aşır; etw. **auf die Spitze ~** nəyisə həddinə çatdırmaq; **II** *vi* (*h, s*) **1.** sürətlə keçmək; *dəniz.* dreyf etmək; **2.** bitmək.

tréiben *n* -s, *oh. pl* **1.** məcbur etmə [edilmə], vadar etmə [edilmə]; **2.** çalışqanlıq, fəaliyyət; ◊ **das Leben und ~** güzəran, dolanacaq, həyat tərzi; **sein Tun und ~** onun rəftarı, onun davranışı; **3.** hərəkət (*irəliyə doğru*).

tréibend *a* hərəkətverici.

Tréiber *m* (6) sürücü, çodar.

Tréib || **haus** *n* örtülü şitillik, istixana; **~holz** *n* çayla axıdılan taxta-şalban; **~stoff** *m* duru yanacaq.

tréideln *vt* iplə dartmaq; yedək çəkmək.

trennbar *a* ayrılan; ayrıla bilən.

trénnen I *vt* **1.** ayırmaq; aralamaq; **2.** sökmək (tikişi); **II sich ~** (*von D*) ayırmaq; boşanmaq.

Trénnung *f* (10) ayrılma, ayırma, ayrılıq.

Trénnungs || **linie** *f* sərhəd; *hərb.* demarkasiya / ayırma xətti; **~strich** *m* **~zeichen** *n* defis işarəsi.

trepp || **ab** *adv* pilləkənəşağı; **~auf** *adv* pilləkənyuxarı.

Tréppe *f* (11) pilləkən; **drei ~n (hoch)** üçüncü mərtəbədə; ◊ **die ~n hinäuffallen 1.** son dərəcə xoşbəxt olmaq; **2.** *isteh.* işdən çıxarmaq (*başqa işə keçirmə adı ilə*).

Tréppen || **geländer** *n* məhəccər, sürahi; **~haus** *n* pilləkən xanası; **~satz** *m stil.* asindetik mürəkkəb tabesiz cümlə.

tréten I *vi* (*s*) içəri girmək, addımlamaq; **auf der Stelle ~** *hərb.* yerində addımlamaq; **an *j-s* Stelle ~** kiminsə yerini tutmaq / yerinə köçmək; **einer Sache näher ~** işin mətləbinə yaxınlaşmaq; ◊ ***j-m* unter die Augen ~** kiminsə gözünə görünmək; ***j-m* auf die Hühneraugen ~** kiminsə yağırnı basmaq; **in *j-s* Fuß(s)tapfen ~** kimisə özünə nümunə bilmək / saymaq; **in Erscheinung / zutáge ~** aşkara çıxmaq; **in den Streik ~** tətil etmək; **über die Ufer / aus den Ufern ~** daşmaq (*çay*); **II** *vt* tapdalamaq; ◊ ***etw.* mit Füßen ~** *məc.* nəyisə ayaqlar altına atmaq; **die Kelter ~** üzüm sıxmaq; **entzwei / in Stücke ~** sındırmaq, parçalamaq, **den Blásebalg ~** körük çəkmək.

treu *a* sadiq, vəfalı; dəqiq; **ein ~es Gedächtnis haben** yaxşı yaddaşı / hafizəsi olmaq.

Tréubruch *m* xainlik, vəfasızlıq.

Tréue *f oh. pl* doğruluq; sədaqət, vəfa; **auf ~ und Glauben nehmen** yoxlamadan inanmaq; **meine ~!** vicdan haqqı!

Tréu || **eid** *m* sədaqət andı.

tréuherzig *a* sadəürəkli, safqəlbli.

Tréulosigkeit *f oh. pl* xəyanət; vəfasızlıq.

tréulos *a* vəfasız, xain.

Tribüne *f* (11) tribuna; kürsü.

Tribút *m* (1) xərac, vergi; *məc.* haqq.

tribút || **pflichtig** *a* vergi verən, bac verən.

Trichter *m* (6) **1.** qıf; **2.** krater (*vulkanın ağzı*); ◊ ***j-n* auf den ~ bringen** *məc.* kimisə düzgün yol göstərmək.

tríchter || **förmig** *a* qıfaoxşar, qıfabənzər.

Trick *m* (1) ustalıq, məharət, *məc.* hiylə, kələk.

Trieb *m* (1) **1.** arzu, həvəs, maraq; **2.** *bot.* zoğ, bitmə qüvvəsi; **natürlicher ~** *biol.* instinkt.

Tríeb || **feder** *f* **1.** yay; **2.** *məc.* hərəkətverici qüvvə; **~kraft** *f tex.* hərəkətverici qüvvə; **~rad** *n tex.* nazimçarx (*hərəkəti nizama salan çarx*); **~wagen** *m tex.* motorlu vaqon;

~werk *n tex.* ötürücü mexanizm; dişliçarx konstruksiyası.
tríefen *vi* (*h, s*) damcılamaq, dammaq; islanmaq.
trífend *a* **1.** iliyinə qədər islanmış; **2.** sulanan, irinli.
Trift *f* (10) **1.** otlaq, çəmənlik; **2.** *dəniz.* dreyf (*gəminin yolundan çıxması*); **3.** dağınıq halda ağac axıtma (*çayla*).
tríftig *a* əsaslı; inandırıcı.
Trikot [tri'ko:] *m, n* -s, **1.** triko; **2.** mayka (*qolsuz köynək*).
Trikotage [-'ta:ʒe] *f* (11) trikotaj.
trillern *vt* və *vi* cəh-cəh vurmaq.
trínkbar *a* içməli, içilən.
Trínk || becher *m* qədəh, badə; **~bude** *f* aşxana; meyxana.
trínken *vt* **1.** içmək; **2.** sərxoşluq etmək; ◊ **abwarten und Tee ~** *dan.* 1) bir az səbir et!; 2) görək başımıza nə gələcək!
Trínker *m* (6) içən, içki düşkünü.
Trínk || geld *n* çay pulu (*baxşiş*); **~glas** *n* stəkan; **~lied** *n* süfrə başında oxunan mahnı; **~spruch** *m* tost, sağlıq; **~wasser** *n* içməli su.
tríppeln *vi* (h, s) xırda addımlarla yerimək.
Tritt *m* (1) **1.** addım; yeriş; ləpir, iz; **~ halten** *hərb.* ayaq tutmaq; **2.** təpik, dümsük; **3.** ayaq yeri, pillə.
Trítt || brett *n* ayaq yeri; pillə.
Triúmph || bogen *m* zəfər tağı.
triumphíeren *m* şənlik etmək, zəfər çalmaq.
triviál *a* şit, bayağı.
trócken *a* quru; **~es Land** quru, sahil; ◊ **auf dem trocknen sitzen** çətin vəziyyətdə olmaq, quru yerdə qalmaq; pulsuz qalmaq.
Tróckenheit *f* (10) quruluq, susuzluq.
Trócken || kammer *f* meyvə və s. qurudulan oda; quruducu cihaz.
tróckenlegen *vt* qurutmaq; ◊ **ein Kind ~** təzədən bələmək (*uşağı*).
trócknen I *vt* qurutmaq; **II** *vi* (*s*) qurumaq; **III sich ~** üst-başını qurutmaq.
Tróddel *f* (11) **1.** kist, tük qələm; **2.** qotazlı qaytan.
Trödel *m* -s, *oh. pl* cır-cındır; əski-üskü.
Trödel || kram *m*, **~markt** *m* şeytanbazar, cındır bazarı, geyilmiş mallar bazarı.
trödeln *vi* **1.** cır-cındır (*köhnə şey*) satmaq; **2.** *dan.* ləngitmək, yubatmaq.
Trödler *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** cındır paltar alverçisi (*kişi, qadın*); **2.** *dan.* ağırtərpənən, ləng adam.
Trog *m* (1˚) təknə, çanaq, tabaq.
Troll *m* (1) *mif.* cin, cırtdan.
tróllen I *vi* (s) xırda addımlarla yerimək; **II sich ~** rədd olmaq, itilmək; **trollt euch!** rədd olun!, cəhənnəm olun!
Trólleybus [-li-] *m* -ses, -se trolleybus.
Trómmel *f* (11) 1) *mus.* **1.** təbil; **2.** *tex.* maşınlarda olan kiçik boş silindr; **die ~ rühren / schlagen** təbil çalmaq.
Trómmel || fell *n* **1.** *anat.* təbil zarı (*orta qulağın içindəki pərdə*); **2.** dumbul dərisi; **~feuer** *n hərb.* şiddətli atəş; **~höhle** *f* təbil boşluğu.
trómmeln *vt* və *vi* təbil çalmaq.
Trómmel || schlag *m* təbilçalma; **~schläger** *m* təbilçi; **~schlegel** *m* təbil çubuğu; **~wirbel** *m* titrək səs (*təbildə*).
Trómmler *m* (6) təbilçi, təbilçalan.
Trompéte *f* (11) *mus.* kərənay (*nəfəsdə çalınan musiqi aləti*); **die ~ blasen** boru çalmaq; **mit Pauken und ~n** *məc.* böyük gurultu ilə.
trompéten *vi* boru çalmaq.
Trompéter *m* (6) boruçu, kərənayçı.
Trópen *pl coğr.* tropiklər (*isti iqlimli ölkələr*).
Tropf (1˚) sadədil, sadə (*adam*).
tröpfeln I *vi* (*h, s*) damcı-damcı tökmək; **es fängt an zu ~** yağış damcılamağa başlayır; **II** *vt* damcıldatmaq.
trópfen *vt* çiləmək; çiskinləmək; damcılamaq (*yağış*).
Trópfen *m* (7) damcı; **Steter ~ höhlt den Stein** *ata. söz.* ≡ Damcı-damcı daş deşilər; ◊ **das ist ein ~ Wasser auf einen heißen Stein** bu, dənizdə bir damcıdır.
trópfenweise *adv* damcı-damcı.
Trophäe [tro'fɛ:ə] *f* (11) qənimət.
trópisch *a* tropik.
Troß I *m* (1) **1.** *hərb.* hərbi hissə nəqliyyatı; **2.** *tar.* məiyyət.
Troß II *f* (10), **Trósse** *f* (11) *tex.* dəmir buraz, tros.
Trost *m* -s, *oh. pl* təsəlli; **~schöpfen** təsəlli tapmaq; *j-m* (*D*) **~ zusprechen / spenden**

kimisə təsəlli vermək; ◊ **er ist nicht recht bei ~e** onun ağlı yerində deyil.
tróst || bringend *a* təsəlliverici.
trösten I *vt* təsəlli vermək; **II sich ~** təsəlli tapmaq.
Tröster *m* (6), **~in** *f* (12) təsəlli verən (*kişi, qadın*).
tröstlich *a* təsəlliverici.
tróst || los *a* təsəlli tapmayan, ümidsiz.
Trott *m* (1) löhrəm yeriş, yortma yeriş.
Tróttel *m* (6) səfeh, sarsaq, axmaq.
trótteln *vi* (*h, s*) kiçik addımlarla tez-tez getmək; yortmaq.
trótten *vi* (*h, s*) yortma qaçmaq.
Trottoir [-to'a:r] *n* (2) *həmç. pl* -s səki, küçə səkisi.
trotz *prp* (*G, D*) baxmayaraq.
Trotz *m* -es, *oh. pl* inadcıllıq, tərslik; ◊ **dir zum ~** sənin acığına; **~ bieten** dəf etmək; zərbəyə qarşı zərbə vurmaq.
trotzdém *adv* buna baxmayaraq, yenə də.
trótzen *vi* inad etmək, tərslik etmək; mətanət göstərmək; **der Gefahr ~** təhlükədən qorxmamaq.
trótzig *a* tərs, inadcıl.
Trótzkopf *m* tərs, inadkar (*adam*).
trüb(e) *a* **1.** bulanıq; dumanlı; **2.** *məc.* qəmgin, tutqun; ◊ **im trüben fischen** *məc.* bulanıq suda balıq tutmaq.
Trübe *f oh. pl* bulanıqlıq, tutqunluq; xılt.
Trúbel *m* (6) çaxnaşma, qarışıqlıq, hərc-mərclik.
trüben *vt* **1.** bulandırmaq; tutqunlaşdırmaq; **2.** kədərləndirmək.
Trübsal *f* (3) qəm, dərd, qüssə; **~ blasen** ürəyi sıxılmaq, qüssələnmək.
trübselig *a* qəmli, qəmgin, dərdli.
Trübseligkeit *f* (10) qəm, qüssə, kədər, dərd.
Trübsinn *m oh. pl* ümidsizlik, qəmginlik.
Trübung *f* (10) tutqunlaşma, qaralma, sönüklük; *məc.* soyuqluq.
Trug *m* -(e)s, *oh. pl* aldatma; aldanma; yalan; **das ist Lug und ~** başdan-ayağa böhtan və yalandır.
Trúgbild *n* **1.** vahimə, kabus; **2.** xəyal, röya.
trügen *vt* aldatmaq; **Der Schein trügt** *ata. söz.* ≡ Görünüş aldadıcı olar.
trügerisch *a* aldadıcı.
Trúhe *f* (11) sandıq; böyük qutu.
Trümmer *pl* qırıntı; xaraba(lıq), viranə(lik).
Trumpf *m* (1˚) əsas, dəlil, vasitə; saqqa, kozır; ◊ **alle Trümpfe ausspielen** *məc.* bütün imkanlardan istifadə etmək; ◊ **das ist nur Treff-** bu, təsadüfi haldır.
trúmpfen *vt* **1.** lovğalanmaq; **2.** kozırla / saqqa ilə vurmaq.
Trunk *m* (1˚) **1.** içki; **2.** qurtum; **3.** *oh. pl* sərxoşluq.
trúnken *a* **1.** sərxoş; **2.** *məc.* nəşələnmiş, məst.
Trúnkenbold *m* (1) içki düşkünü.
Trúnkenheit *f oh. pl* **1.** keflənmə, sərxoşluq; **2.** *məc.* həzz, nəşə, zövq, ləzzət.
Trúnksucht *f oh. pl* sərxoşluq, içki mübtəlalığı.
Trupp *m* -s, -s **1.** camaat, dəstə; **2.** *hərb.* qoşun hissəsi.
Trúppe *f* (11) **1.** *tea.* truppa (*artist kollektivi*); **2.** *hərb.* hissə, dəstə; **3.** qoşun.
Trúppen || teil *m* hərbi hissə, qoşun hissəsi.
Trút || hahn *m* hindxoruzu, loş; **~henne** *f*, **~huhn** *n* hindtoyuğu.
Tschéche *m* (9) çex.
Tscherkésse *m* çərkəz (*xalq*).
Tschuwásche *m* çuvaş (*xalq*).
Túbe *f* (11) tubik, yumşaq borucuq.
Tuberkulóse *f oh. pl tib.* vərəm.
Tuch 1. *n* (2) mahud; **grobes ~** drap parça; **2.** *n* (5) dəsmal, yaylıq.
tüchtig I *a* **1.** qüvvətli, möhkəm, əsaslı; **2.** işbilən, bacarıqlı; **3.** bir qədər, xeyli; **II** *adv* yaxşıca, lazımınca.
Tüchtikeit *f oh. pl* bacarıqlılıq, qabiliyyət.
Tücke *f* (11) hiyləgərlik, məkr, hiylə; **List und ~** fitnə-fəsad.
tückisch *a* hiyləgər, xain, məkrli; **auf *j-n* ~ sein** *dan.* kimisə gizli ədavət bəsləmək.
Túgend *f* (10) yaxşılıq, xoş əməl, səxavət.
túgendhaft *a* yaxşı, səxavətli; comərd.
Tüll *m* **-s,** *oh. pl* tül; *pl* **-e** tül növü.
Tülle *f* (11) **1.** çaydanın lüləyi; dolçanın ağzı; **2.** şamdanın altı; **3.** *tex.* vtulka, oymaq; tıxac; ucluq.
Túlpe *f* (11) **1.** *bot.* lalə, qızıl zanbaq; tülpan (*çiçəkləri laləyə oxşar ağac*); **2.** lalə şəkilli badə; **3.** *dan. hərb.* kaska.
túmmeln I *vt* qovmaq; **II sich ~ 1.** oynaşmaq, oynamaq; **2.** tələsmək.

Túmmel || platz *m* oyun meydançası.
Tümpel *m* (6) bataqlıq; gölməçə.
Tumúlt *m* (1) səs-küy; *məc.* həyəcan, təşviş.
tun I *vt* etmək, ifa etmək, yerinə yetirmək; **was ist zu ~** nə etməli?: **recht ~** düzgün hərəkət etmək; **das tut nichts** bu heç bir şey deyil: ◊ **er wird es mit mir zu ~ haben** mən onunla danışaram (*hədə mənasında*); **das tut nichts zur Sache** bunun işə dəxli yoxdur: **weh ~** ağrımaq; **j-m (*D*) weh ~** kiməsə zərər vurmaq: **das tut mir leid** bu məni kədərləndirir; **damit habe ich nichts zu ~** bu mənim işim deyil, bunun mənə dəxli yoxdur; **II sich ~**: **sich dick(e) ~** lovğalanmaq.
Tun *n oh. pl* hərəkət tərzi; ◊ **das ~ und Treiben, das ~ und Lassen** iş və hərəkət, əxlaq.
Tünche *f* (11) **1.** suvaq, mala; yapışqanlı boya; **2.** *məc.* parıltı, dəbdəbə, xarici parıltı, bəzək.
tünchen *vt* mala çəkmək; ağartmaq; rəngləmək.
Túnichtgut *m* (1) *inv. dan.* yaramaz, avara.
Túnke *f* (11) sous, şorba.
túnken *vt* batırmaq, (*suya*) salmaq.
túnlich *a* mümkün; münasib; kamallı.
túnlichst *adv* mümkün qədər.
tüpfen *vt* **1.** əl vurmaq, yavaşca toxunmaq; **2.** xal toplamaq.
Tür *f* (10) qapı: **von ~ zu ~** qapı-qapı; ***j-n* vor die ~ setzen** *məc.* kimisə qapıdan qovmaq; **mach die ~ von (der) außen zu!** *dan.* itil!; **ihm stehen alle ~n offen** *məc.* ona bütün qapılar açıqdır; **Tor und ~ öffnen** çəkinməmək; bildiyini etmək; **der Winter ist vor der ~** qış qapını alıb / kəsdirib; ***j-m* die ~ weisen** kimi isə qovmaq, bayıra / çölə çıxarmaq: ◊ **offene ~en einrennen** *məc.* açıq qapıya açar salmaq; **mit der ~ ins Haus fallen** acıqlı danışmaq; **zwischen ~ und Angel** son dəqiqədə.
Tür || angel *f* qapı həncaması, qapı rəzəsi.
Tür || flügel *m* qapının tayı; **~hüter** *m* qapıçı, dalandar.
Türke *m* (9) türk.
Türkéi *f coğr.* Türkiyə.
Türkin *f* (12) türk (*qadın*).
türkisch *a* türk, türkcə.
Tür || klinke *f* qapı dəstəyi; **er hatte schon die ~in Hand** o artıq getməyə hazırlaşmışdı.
Turkméne *m* (9) türkmən.
turkménisch *a* türkmən (*sif.*).
Turm *m* (1¨) **1.** qala, bürc; **2.** həbsxana, zindan; **3.** *şahm.* top.
türmen I *vt* qalamaq, bir-birinin üstünə yığmaq; **II** *vi* (*s*) *dan.* əkilmək, daban almaq; **III sich ~** qalanmaq.
túrmhóch *a* qala hündürlüyündə, lap hündür.
túrnen *vi* idmanla məşğul olmaq.
Túrnen *n* -s, *oh. pl* gimnastika.
Túrner *m* (6) gimnast.
Túrn || gerät *n* gimnastika aləti; **~halle** *f* idman zalı.
Turnier *n* (2) yarış.
Tür || pfosten *m* qapı yanovu.
Túsche *f* (11) tuş (*rəng*).
túscheln *vi* pıçıldaşmaq, pıç-pıç danışmaq.
túschen *vt* tuşlamaq, tuş çəkmək, şəkilə kölgə vermək.
Túsch || farbe *f* tuş; **~kasten** *m* tuş qutusu.
Tüte *f* (11) kağız torba; ◊ **nicht in die ~!** *dan.* nəbadə!
túten *vt* və *vi* tütək çalmaq; fit vermək (*avtomobil*).
Tút || horn *n* kərənay, şeypur.
Tüttel *m* (6), **Tüttelchen** *n* (7) nöqtəcik, damcı.
Twist *m* maşın sapı [ipliyi].
Typ *m* bax: **Typus**
Týphus *m* -, *oh. pl tib.* tif, yatalaq.
týpisch *a* tipik; səciyyəvi.
typisíeren *vt* tipləşdirmək, tiplərə ayırmaq, müəyyən tiplərə salmaq.
Týpus *m* -, **-pen** tip; nümunə.
Tyránn *m* (8) zalım hökmdar; qaniçən, tiran.
Tyrannéi *f* (10) qəddarlıq.
tyrannisíeren *vt* zülm etmək.

Uu

U, u *n inv alman əlifbasının iyirmi birinci hərfi.*
Ú-Bahn *f* bax: **Úntergrundbahn.**
übel *a* pis, yaramaz; **er ist ~ dran** o, ağır vəziyyətdədir; **mir ist ~** ürəyim bulanır; **wohl oder ~** istər-istəməz; **es steht ihm ~ an** bu ona yaraşmır; ◊ **ich konnte ~ fahren** mənim üçün pis qurtara bilərdi.
Übel *n* (6) **1.** yamanlıq, pislik; **2.** bədbəxtlik, fəlakət, müsibət; **3.** xəstəlik, azar; ◊ **Von zwei ~n muß man das kleinere wählen** *ata. söz.* İki yamandan azını seçərlər, Ona baxanda bunun atasına rəhmət.
übel || gelaunt *a* əhvalsız; **~gesinnt** *a* pisfikirli, pisniyyətli.
Übelkeit *f* (10) ürək bulantısı; **~ erregen ursachen** ürək bulandırmaq; **~ erregend** ürək bulandıran, ürək bulandırıcı.
übel || nehmen *vt* incimək.
Übel || stand *m* çatışmazlıq, əskiklik, xoşagəlməz durum; **dem ~ abhelfen** çatışmazlığı aradan qaldırmaq; **~tat** *f* cinayət; canilik; **~täter** *m* cinayətkar.
üben *vt* **1.** məşq etmək; **2.** məşğul olmaq, tətbiq etmək; **Rache ~** intiqam almaq; **Gewalt ~** gücə əl atmaq.
über I *prp* **1.** *vəziyyət felləri ilə D, iş felləri ilə A tələb edir*); **die Lampe hängt ~ dem Tisch** çıraq masanın başı üstündən asılıb; **hänge die Lampe ~ den Tisch!** çırağı masanın başı üstündən as!; **2.** *...dan/...dən;* **~ den Fluß gehen** çaydan keçmək; **3.** daha, artıq, yüksək (*A*); **Sieg ~ Sieg** qələbə qələbə ardınca; **er ist ~ fünfzig** onun yaşı əllini keçib; **~ alle Maßen** hər cür ölçüdən kənar, həddən artıq; **4.** müddətində, ərzində; **~ ein Jahr** bir ildən sonra; **~ Nacht** bir gecəyə; **den Tag ~** bir gün ərzində; **II** *adv:* **~ und ~** tamamilə; **~ und ~ rot werden** qıpqırmızı qızarmaq; qulaqlarına qədər qızarmaq; **es ist mir ~, ich habe es ~** bu məni təngə gətirib.
überáll *adv* hər yerdə; ◊ **man findet ihn ~ nirgends** o, bir yerdə oturan / qərar tutan deyil; **er ist ~ znd nirgends zu Hause** onun evi-eşiyi yoxdur.
überánstrengen I *vt* yormaq; gərginləşdirmək; **II sich ~** həddindən artıq yorulmaq.
überáus *adv* olduqca böyük, son dərəcə, fövqəladə.
Über || bau *m* (*pl* **-baue/-bauten**); **1.** üstündən tikmə; **2.** üst qurum; **3.** üstqurum.
überbíeten *vt* **1.** artıq qiymət vermək; **2.** *məc.* ötmək, ötüb-keçmək.
Überbleibsel *n* (6) **1.** qalıq, qırıntı; *pl.* xörək artığı; **2.** *məc.* qalıq; **3.** gerilik, pis vərdiş.
Überblick *m* (1) **1.** gözdən keçirmə; **2.** görünüş (*yuxarıdan*); **kurzer ~** xülasə, icmal.
überlícken *vt* **1.** gözdən keçirmək; **2.** ətrafı nəzərdən keçirmək.
überbringen *vt* **1.** çatdırmaq, göndərmək (*salam, təşəkkür, xəbər*); **2.** şeytançılıq etmək.
Überbínger *m* (6), **~in** *f* (12) təqdim edən, verən, gətirən (*ərizə, məktub, xəbər* və s.) (*kişi, qadın*).
überbürden *vt* çox / həddən artıq yükləmək.
überdénken *vt* fikirləşmək, düşünmək.
überdíes *adv* bundan əlavə.
Überdruß *m* -sses, *oh. pl* ürək sıxıntısı, darıxma; bıqma.
überdrüssig *a:* **~ werden** təngə gəlmək, zara gəlmək; **ich bin dessen ~** bu məni təngə gətirib.
Übereifer *m*, -s, *oh. pl* artıq / izafi səy.
überéilen (sich) 1. həddən artıq tələsmək; **2.** başısoyuqluq etmək.
überéilt *a* ehtiyatsız, düşüncəsiz.
überéinánder *adv* bir-birinin üstünə / üstündə.
überéin || kommen *vi* (*s*) (*mit D, über A*) razılaşmaq, şərtləşmək.
Überéinkommen *n* (7), **Überéinkuft** *f* (3) saziş; **ein ~ treffen** saziş bağlamaq.
Überéinstimmung *f* (10) uyğunluq, razılıq; **in ~ bringen** razılaşdırmaq, uyğunlaşdırmaq.
überessen *vt* həddindən artıq yemək.
überéssen (sich) (*an, mit D*) mədəsini pozmaq.
überfáhren I *vi* (*s*) keçmək, aşmaq (*başqa sahilə*); **II** *vt* **1.** keçirmək, aşırmaq; **2.** basmaq (*miniklə*)
Überfahrt *f* **1.** keçmə (*miniklə*). **2.** keçid (*çayın, yolun üzərindən*).

Überfall *m* **1.** basqın, hücum; **2.** *tex.* suyun buraxılması (*sututardan*); şələlə.
überfallen *vi* (*s*) o tərəfə (*taya*) düşmək.
überfállen *vt* basqın etmək, hücum etmək; **der Schlaf hat ihn ~** onu yuxu aparıb.
überfliegen *vi* (*s*) nəyinsə üzərindən uçub-getmək.
überflíegen *vt* **1.** uçurmaq; silib-keçmək; etw. **mit den Augen ~** nəyəsə göz-ucu baxmaq; **2.** çökmək, qonmaq; **ihre Wangen überflog ein zärtliches Rot** onun yanağına zərif bir qızartı çökdü / qondu.
überfließen *vi* **1.** daşmaq (*çay*); axıb / süzülüb tökülmək, daşdanmaq; **ihre Augen flossen (von Tränen) über** onun gözlərindən yaş axırdı / süzülürdü / daşdanırdı; **2.** qarışmaq; **die beiden Farben fließen ineinander über** hər iki boya bir-birinə qarışır.
überflíeßen *vt* daşıb-basmaq (*məs., su çəmənliyi*).
Überfluß *m* -flusses, *oh. pl* (*in, an D*) bolluq, çoxluq; **zum ~** ondan artıq.
überflüssig *a* artıq, lazımsız.
überflúten *vt* daşıb basmaq (*su*).
überführen I *vt* gətirmək; vermək.
überführen II *vt* **1.** təntənəli şəkildə gətirmək (*kimisə harasa*); **2.** (*G*) kiminsə təqsirini boynuna qoymaq.
Überführung *f* daşıma, gətirmə; ötürmə.
Überführung *f* təqsiri sübuta yetirmə.
überfüllen *vt* artıqlaması ilə doldurmaq.
überfüttern *vt* həddən artıq yemləmək.
Übergabe *f* vermə, ötürmə; təqdim etmə.
Übergang *m* **1.** keçmə; keçid; **2.** keçid dövrü.
übergében 1. *vt* vermək, artıq vermək; **2. eine Festung ~** *hərb.* qalanı təslim etmək; **II sich ~: er übergibt sich** onun ürəyi bulanır.
über || geh(e)n *vi* (*s*) **1.** (*in A, zu D*) keçmək; **zu einem anderen Thema ~** mövzunu dəyişmək; **2.** tökülmək; daşıb tökülmək; **3. die Augen gingen ihm über** onun gözləri yaşla doldu.
übergéh(e)n *vt* **1.** yanından keçmək, fikir verməmək; **2.** pozmaq (*qanunu* və s.).
Übergewicht *n oh. pl* **1.** artıq çəki; **2.** üstünlük.
übergießen *vt* tökmək, axıtmaq.
übergíeßen *vt* su ilə islatmaq, üstünə su tökmək.
überglücklich *a* həddən artıq xoşbəxt.
übergreifen *vi* yayılmaq, genişlənmək; aşmaq, *məc.* başqasının işinə qarışmaq.
Übergriff *m* (1) **1.** pozma (*qaydanı*); **2.** sui-istifadə; *məc.* əyinti.
überháupt *adv* ümumiyyətlə.
überhében I *vt* (*G*) xilas etmək; **der Sorge ~** əzabdan qurtarmaq; **II sich ~ 1.** xilas edilmək, qurtarılmaq; **2.** təqətdən düşmək (*ağır işdən*); özünü zərbə altına salmaq; **3.** lovğalanmaq.
Überhéblichkeit *f* lovğalıq, özünü öymə.
Überhébung *f* (10) **1.** xilas olma, qurtarma; **2.** lovğalıq, iddia; özü haqqında böyük fikirdə olma.
überhéizen *vt* çox qızdırmaq.
überhólen *vt* **1.** ötmək, ötüb-keçmək; **einholen und ~** çatmaq və ötüb-keçmək; **2.: den Motor ~** mühərriki / motoru söküb yoxlamaq.
überhören *vt* **1.** eşitməmək, qulaqardına vurmaq; **2.** dinləmək, yoxlamaq (*dərsi*).
überírdisch *a* **1.** yerüstü, yer üzərində; **2.** *məc.* föqəltəbii, xəyali.
überkíppen I *vt* əndərmək; **II** *vi* (*s*) əndərilmək.
Überkleid *n* üst paltarı.
überklug *istehz.* həddən artıq ağıllı.
überladen *vt* **1.** bir gəmidən başqa gəmiyə yükləmək; sərnişinləri başqa yerə, yaxud başqa nəqliyyat vasitəsinə köçürtmək; **2.** *elek.* yenidən doldurmaq (*akkumulyator*).
Überlánd || flug *m av.* uzaq uçuş; **~verkehr** *m oh. pl* uzaq (*yük və sərnişin*) rabitə, ölkələrarası rabitə.
überlássen *vt* həvalə etmək, öhdəsinə buraxmaq.
überlásten *vt* çox yükləmək.
Überlástung *f* artıq yük (*həmç. məc.*).
überlaufen *vi* (*s*) **1.** daşıb tökülmək; qaynayıb daşmaq; ◊ **die Galle läuft ihm über** *məc.* o özündən çıxır; **2.** düşmən tərəfinə keçmək.
überláufen *vt* **1.** təngə / zara gətirmək; **2.** tez oxumaq, gözdən keçirmək; **3.** yayılmaq; **4. es überläuft mich kalt** üşüyürəm.
Überläufer *m* düşmən tərəfinə keçən (*adam*).
überlaut *a* **1.** çox uca; **2.** *məc.* zəhlətöken, qır-saqqız.

überlében I *vt* **1.** başına gəlmək, çəkmək (*dərd, qəm* və s.); **2.** çox yaşamaq; **II sich ~ das hat sich überlébt** bu öz dövrünü sürüb qurtarıb.
Überlébende *m, f* (9) sağ qalan adam (*kişi, qadın*).
überlegen *vt* (*über A*) üstünə örtmək.
überlégen I *vt* və **sich** (*D*) fikirləşmək, düşünmək.
überlégen II *a* (*an D*) üstün; ◊ **eine ~e Miene** üzdən iddialı.
Überlégenheit *f* (*an D*) üstünlük.
Überlégung *f* düşüncə; **mit ~** qəsdlə, bilə-bilə.
überliefern *vt* **1.** keçirmək, vermək (*nəsildən-nəslə*); **2.** təslim etmək.
überliefert *a* ənənəvi, ata-babadan qalma.
Überlíeferung *f* **1.** ənənə, ata-babadan qalma adət; **2.** təslim etmə.
überlísten *vt* hiyləgərlikdə üstün gəlmək; hədsiz hiyləgərlik etmək.
Übermacht *f oh. pl* qüvvə üstünlüyü; üstünlük.
übermächtig I *a* güclü, üstün; **II** *adv* həddindən artıq.
übermánnen *vt* üstün gəlmək.
Übermaß *n oh. pl* (*von/an D*) artıqlıq; **ein ~ an Kraft** güc artıqlığı.
übermäßig I *a* hədsiz-hesabsız; **II** *adv* həddindən artıq.
übermenschlich *a* insan qüvvəsindən xaric, qeyri-təbii.
übermítteln *vt* xəbər vermək, göndərmək.
übermorgen *adv* birigün, sabah yox o birisi gün.
Übermüdung *f* (10) çox yorulma, üzülmə.
Übermut *m oh. pl* **1.** ehtiras; zirəklik, diribaşlıq, dəcəllik; şuluqluq; **2.** lovğalıq, təkəbbür.
übermütig *a* **1.** qızğın, həris, dəcəl; **2.** lovğa, təşəxxüslü, özünə arxayın.
übernächten *vt* gecələmək, geceni keçirmək.
Übernahme *f* (11) **1.** öz üzərinə götürmə; **2.** qəbul etmə (*gətirilən şeyi*).
übernatürlich *a* qeyri-təbii.
übernéhmen I *vt* **1.** mənimsəmək, götürmək; **2.** öz üzərinə götürmək (*işi* və s.); **II sich ~** hədsiz gərginləşmək.
Überproduktion *f oh. pl iqt.* artıq istehsal.
überprüfen *vt* yoxlamaq, sınamaq (*əlavə*).
überquellen *vi* (*s*) qaynayıb daşmaq, coşqun axmaq (*həmç. məc.*).
überquéren *vi* kəsib keçmək (*küçəni*).
überrágen *vt* **1.** ucalmaq; **2.** üstün olmaq; *məc.* kimdənsə yüksək olmaq; *j-n* **an** (*D*) **Geist ~** kimdənsə ağıllı olmaq.
überráschen *vt* qəflətən tutmaq; heyrətləndirmək.
überráschend *a* heyrətləndirici, təəccüblü; gözlənilmədən.
Überráschung *f* (10) gözlənilməzlik; gözlənilməyən şey; gözlənilməyən bəxşiş, sürpriz.
überréden *vt* yola gətirmək.
über || reich *a* çox zəngin; bol.
überréichen *vt* vermək, ötürmək.
überreif *a* yetişib ötmüş, çox yetişmiş.
überrénnen *vt* **1.** yıxmaq; **2.** qaçıb ötmək.
Überrest *m* **1.** qalıq; yerdə qalan; **die sterblichen ~e** cənazə; **2.** *pl məc.* qalğı.
Überrock *m* (1˚) **1.** uzun pencək; **2.** palto.
überrúmpeln *vt* gözlənilmədən tutmaq, yaxalamaq; **sich nicht ~ lassen** özünü itirməmək.
übersättigen *vt* həddən artıq doyurmaq.
überschätzen *vt* həddən artıq qiymətləndirmək; qiymətini itirmək.
überschäuen *vt* gözdən keçirtmək.
Überschlag *m* (1) **1.** gəlir-çıxar cədvəli; təxmini hesablama; **2.** *elek.* qığılcım boşalması.
überschréiben *vt* **1.** üstünü yazmaq; sərlövhə vermək; **2.** başqasının adına keçirmək.
überschréien *vt* daha bərk bağırmaq, bağırıb kiminsə səsini batırmaq, daha bərk çağırmaq.
überschréiten *vt* addamaq, addımlayıb keçmək; **die Grenze ~** sərhədi keçmək (*həmç. məc.*); **2.** *məc.* pozmaq, **das Gesetz ~** qanunu pozmaq.
Überschréitung *f* (10) **1.** keçmə; keçid (*sərhəddən* və s.); **2.** (*məc.*) kənara çıxma (*qanundan*); **3.** pozma (*qanunu*).
Überschrift *f* (10) yazı, sərlövhə; epiqraf.
Überschuß *m* (1˚) (*an D*) **1.** artıqlıq; bolluq (*mal* və s.); **~ an Kraft** qüvvə çoxluğu; **2.** həddini aşma, kənara çıxma.
überschüssig *a* artıq.

überschütten *vt* tökmək, səpmək *j-n* **mit Vorwürfen** ~ kimisə danlamaq, məzəmmət etmək.

überschwémmen *vt* **1.** daşmaq, daşıb basmaq (*su*); **2.** hər tərəfi doldurmaq (*həmç. məc.*).

Überschwémmung *f* (10) daşqın, suyun hər tərəfə axması.

überschwénglich *a* **1.** həddsiz-hesabsız; **2.** həyəcanlanmış, həyəcanlı.

prìngen *vt* buraxmaq, üstündən addamaq (*oxu zamanı*).

überstéh(e)n *vt* keçirmək (*xəstəlik*); dözmək; öhdəsindən gəlmək.

überstéigen *vt* **1.** keçmək; **2.** üstün gəlmək.

überströmen *vi* (*s*) basmaq, daşıb basmaq (*su*), axıb daşmaq.

Überstunde *f* iş vaxtından artıq saat; *pl* iş vaxtından kənar görülən iş.

überstürzen I *vt* çox tələsmək; **nur nicht**

überwältigen *vt* üstün gəlmək, öhdəsindən gəlmək; aradan qaldırmaq.

überwältigend *a* artıq olan, üstün olan.

überwélsen *vt* **1.** köçürtmək; **2.** yollamaq (*pul*).

überwérfen *vt* **1.** çiyinə salmaq (*palto, şal*); **2.** bir-bir tullamaq.

überwérfen (sich) (*mit D*) küsmək (*kimdənsə*).

überwégend *a* üstün

Übung *f* (10) çalışma; təlim; təcrübə; *hərb.* məşğələ; **einige ~ haben** bir az bacarmaq; **aus der ~ kommen** yadından çıxartmaq; ◊ **Übung macht den Meister** *ata. söz.* ≡ Təkrar biliyin anasıdır.

Übungs || stück *n* çalışma; *mus.* məşq.

Úfer *n* (6) sahil; **am ~ gelegen** sahilyanı.

úfer || los *a* **1.** geniş; **2.** hədsiz.

Uhr *f* (10) **1.** saat; vaxt; **die ~ aufziehen** saatı qurmaq; **w**

umármen *vt* qucaqlamaq.
Úm || bau *m* (1) (*pl* **-baue** və **-bauten**) yenidən tikilmə / tikmə, yenidən düzəltmə / qurma.
úm || bauen *vt* yenidən tikmək, başqa cürə tikmək.
úm || biegen *vt* əymək, qatlamaq.
úm || bilden *vi* kökündən dəyişdirmək.
Úm || bildung *f* (10) dəyişdirilmə; islahat.
úm || binden *vt* sarıyıb bağlamaq; sarımaq.
úm || blättern *vt* vərəqləmək.
úm || blicken (sich) baxınmaq, ətrafına baxmaq.
úm || bringen *vt* məhv etmək, həlak etmək, öldürmək.
Úm || bruch *m* (1˚) **1.** dönüş, dəyişiklik; **2.** *mətb.* səhifələmə.
úm || drehen I *vt* çevirmək; ◊ **einem das Wort im Munde ~** başqalarının sözlərini təhrif etmək; **II sich ~** dəyişmək, başqa istiqamət almaq.
Úm || drehung *f* (10) dövr; çevirmə, fırlatma.
úm || fallen *vi* (*s*) ağzı üstə çevrilmək; yıxılmaq.
Úmfang *m* (1˚) həcm, tutum; **im vollem ~** tam həcmdə.
úmfänglich, úmfang || reich *a* geniş, həcmli, tutumlu.
úm || fássen *vt* əhatə etmək.
umfássend *a* **1.** geniş; ətraflı; **2.** *hərb.* dövrələnən (*əməliyyat*).
Umfássung *f* (10) **1.** çəpər, hasar; **2.** *hərb.* dövrələmə, əhatə.
umflórt *a məc.* dumanlı; üstüörtülü; **mit ~er Stimme** ağlar səslə.
Úm || formung *f* (10) dəyişdirmə, şəklini dəyişdirmə.
Úm || frage *f* (11) sorğu, anket.
Úm || gang *m oh. pl* rəftar; müraciət; **er hat keinen ~** onun tanışları yoxdur.
Úmgangs || sprache *f* danışıq dili; **~stil** *m* danışıq üslubu.
umgében *vt* (*von, mit D*) əhatə etmək, dövrəyə almaq.
Umgébung *f* (10) **1.** ətraf; **2.** mühit, şərait; **3.** ailə üzvləri, yaxın adamlar.
Úm || gegend *f oh. pl* ətraf, ətraf yerlər.
úm || geh(e)n *vi* (*s*) **1.** hərlənmək, fırlanmaq; **2.** tanışlıq yaratmaq; əlaqə saxlamaq; **3.** keçmək (*vaxt*); **4.** avara-avara gəzmək, dolaşmaq; **5.** fikirləşmək, düşünmək.
úmgeh(e)n *vt* **1.** ötüb-keçmək; **den Feind ~** *hərb.* düşmənin arxasına keçmək; **2.** çəkinmək, boyun qaçırtmaq; **3.** qanunu pozmaq.
úm || gehend I *a* təcili (*cavab*); **II** *adv* qayıdan poçtla.
Umgéhung *f* (10) *hərb.* arxaya keçmə.
úm || gekehrt I *a* tərsinə çevrilmiş, tərsinə; **II** *adv* əksinə.
úm || gestalten *vt* görünüşünü dəyişmək; şəklini dəyişdirmək.
Úm || gestaltung *f* (10) dəyişdirmə, şəklini dəyişmə.
úm || gießen *vt* tökmək, boşaltmaq (*bir qabdan başqasına*).
umgrénzen *vt* məhdudlaşdırmaq; hədd qoymaq; dövrəyə almaq.
Umgrénzung *f* (10) **1.** məhdudiyyət; məhdudlaşdırma; **2.** çevrə.
úm || gürten *vt* yenidən qurşaqlamaq; bağlamaq (*qayış*).
úm || hängen *vt* başqa yerdən asmaq; **sich etw. ~** çiyninə bir şey salmaq.
umhér *adv* ətrafda.
umhér || schweifen *vi* (*s*) tullanmaq, gülüb oynamaq; **~streifen** *vi* (*s*) avara-avara gəzmək, dolaşmaq.
umhín || können: ◊ **ich kann nicht ~, zu bemerken** deməsəm, olmaz.
umhüllen *vt* bürümək; pərdə çəkmək.
Umhüllung *f* (10) **1.** qılaf; **2.** bağlama, qablama; **3.** *tex.* üz çəkmə, örtük.
Úmkehr *f oh. pl* qayıtma, geri dönmə; çevirmə, çevrilmə.
úm || kehren I *vi* (*s*) tərsinə çevirmək; **II** *vt* çevirmək.
úm || kippen I *vt* çevirmək, arxası üstə yıxmaq; **II** *vi* (*s*) arxası üstə düşmək.
úmklámmern *vt* **1.** bürümək; **2.** *hərb.* mühasirə etmək.
úm || kommen *vi* (*s*) tələf olmaq, məhv olmaq, həlak olmaq; **vor Hitze ~** *məc.* istidən üzülmək; **nichts ~lassen** istehsal tullantılarından istifadə etmək.
Úmkreis *m oh. pl* çevrə, dairə çevrəsi.
umkréisen *vt* **1.** əhatə etmək; **2.** ətrafında hərləmək, fırlatmaq.
Umkréisung *f* (10) **1.** əhatə; **2.** mühit.

Úm || ladung *f* (10) təzədən yükləmə, bir yerdən başqa yerə yükləmə (*əmtəəni*).
Úmlauf *m* (1) **1.** hərlətmə, fırlatma; **2.** dövr; **3.** *tib.* qan dövranı; **4.** *astr.* planetlərin dövrü; **Gerüchte sind im ~** şayiələr dolaşır.
úmlaufen *vi* **1.** keçmək (*vaxt*); **2.** dövr etmək (*pul*); dövran etmək.
Úm || laut *m* (1) *qram.* umlaut, oxşar səsləşmə, sait incələşməsi (a-ä, o-ö, u-ü).
Úmlege || kragen *m* qatlama yaxa.
úm || legen *vt* **1.** başqa yerə qoymaq; **2.** almaq, salmaq (*çiyninə*); **3.** başqa yerə köçürmək; **4.** *dan.* həbs etmək.
úm || leiten *vt* istiqamətini dəyişdirmək.
úm || lenken *vt* və *vi* döndərmək.
úm || lernen I *vt* yenidən öyrətmək; **II** *vi* yenidən öyrənmək.
úm || liegend *a* ətrafdakı, yanındakı.
um || lódern *vt* alova bürümək.
úm || machen *vt* təzədən qayırmaq.
umnáchtet *a* əhvalı pozulmuş, qanı qaralmış; **-er Geist** *məc.* ağlını itirmiş.
Umnáchtung *f* (10): **geistige ~** dəlilik, ağıl pozğunluğu.
umnébeln *vt* dumanlaşdırmaq.
umnébelt *a* dumanla örtülmüş, **mit ~en Sinnen** *məc.* düşüncəsini itirmiş.
úmnehmen *n vt* geymək (*əyninə*).
úmpflanzen *vt* bir yerdən çıxarıb başqa yerə əkmək (*bitki*).
umpflánzen *vt* ətrafını əkmək.
umráhmen *vt* çərçivələmək; haşiyələmək.
umránken *vt* sarımaq, bürümək.
úmréchnen *vt* **1.** yenidən hesablamaq; **2.** yenidən həll etmək (*tapşırıq*).
úmréißen *vt* çəkmək, cızmaq (*dairə*).
umringen *vt* dövrəyə almaq, əhatə etmək.
Úmriß *m* (1) çevrə, dairə, kontur; **in großen ~en schildern** *məc.* ümumi şəkildə (*təfsilatsız*) nəql etmək.
úmrühren *vt* qarışdırmaq, qurdalamaq (*çay*); çalxalamaq.
úmsatteln I *vt* yenidən yəhərləmək; **II** *vi* **1.** sənətini dəyişdirmək; **2.** (*siyasi*) əqidəni dəyişdirmək.
Úmsatz *m iqt.* dövr, dövriyyə (*mal, pul*).
Úmsatz || steuer *f iqt.* tədavül vergisi.
úmschalfen *vt tex.* dəyişdirmək, dövriyyəsini dəyişdirmək (*elektrik*).
Úmschalter *m* (6) *tex.* dəyişdirici açar, çevirgəc (*elektrikdə, mexanizmdə* və s.).
umschátten *vt* kölgələmək, kölgə salmaq.
Úmschau *f oh. pl* göz gəzdirmə, ətrafa baxış; **~ halten** ətrafa göz gəzdirmək.
úmschauen (sich) ətrafa göz gəzdirmək; **sich nach Arbeit ~** iş axtarmaq.
úmschichten *vt* yenidən qruplaşdırmaq.
úmschichtig *adv* növbə ilə; bir-birini əvəz edərək.
Úmschichtung *f* (10) yenidən qruplaşdırma; yenidən bölmə.
umschíffen *vt* hər tərəfi gəzmək (*gəmidə*).
Úmschlag *m* (1˚) **1.** cild; zərf; **2.** konvert; **3.** *tib.* kompres; **4.** palтarın bayıra qatlanan tərəfi; **5.** gözlənilməyən dəyişmə (*hava, əhval*); **6.** *iqt.* dövriyyə.
úmschlagen I *vt* **1.** çevirmək (*səhifəni*); **2.** qatlamaq, çırmalamaq; **II** *vi* (*s*) **1.** yıxılmaq, dağılmaq; **2.** çevrilmək; dönmək; dəyişmək (*hava, əhval*).
Úmschlagen *n -s, oh. pl:* **~ von Quantität in Qualität** kəmiyyətin keyfiyyətə keçməsi.
umschlíeßen *vt* **1.** əhatə etmək, dövrəyə almaq; **2.** daxil etmək; yerləşdirmək.
umschlíngen *vt* **1.** qucaqlamaq; **2.** bürünüb sarınmaq.
úm || schreíben *vt* yazını köçürmək.
umschréiben *vt* **1.** *riyaz.* dövrənin xaricini çəkmək; **2.** ifadəni dəyişdirmək, başqa sözlə ifadə etmək; **3.** transkripsiya etmək.
umschréibend *a* təsviri.
Úmschrift *f* **1.** üzünü köçürmə; **2.** dövrəli üst yazısı; **3.** transkripsiya; transliterasiya.
Úmschulung *f* (10) **1.** yeni ixtisas vermə (*alma*); yeni sənət öyrənmə (*öyrətmə*); **2.** başqa məktəbə keçirilmə.
úmschütten *vt* yenidən səpmək.
Úmschweife *pl:* **ohne ~** işarəsiz, eyhamsız, açıq-açığına.
úmschwenken *vi* (*h, s*) **1.** çevrilmək, dönmək; **2.** *məc.* fikrini / rəyini dəyişdirmək.
Úmschwung *m* (1˚) **1.** dəyişiklik (*əhvalda*); sınıq; **2.** devriliş, çevriliş, dönüş.
umségeln *vt* bir şeyin ətrafını gəmi ilə dolanmaq (*getmək*).
úmsehen (sich) 1. baxınmaq, göz gəzdirmək; **2.** dönüb dala baxmaq; **du wirst dich**

noch ~ sən buna çox peşman olacaqsan; **3. sich nach Arbeit ~** iş axtarmaq.
Úmsehen *n* (7): **im ~** bir anda.
úmsetzen *vt* **1.** başqa yerdə oturtmaq; **2.** *tic.* dövr etmək; **3.** çevirmək, döndərmək (*həmç. kimya*); **4. in die Wirklichkeit ~** həyata keçirmək.
Umsichgréifen *n* -s, *oh. pl* genişlənmə, yayılma.
Úmsicht *f oh. pl* olduqca ehtiyatlı olma, ehtiyatlılıq.
úmsichtig *a* ehtiyatlı, diqqətli.
úmsiedeln I *vt* köçürtmək; **II** *vi* (*s*) köçmək.
umsónst *adv* **1.** havayı, pulsuz, əvəzsiz; **2.** hədər, bica, nahaq / boş / əbəs yerə.
úmspannen *vt* **1.** yenidən qoşmaq; 2. *elek.* transformasiya etmək.
umspánnen *vt* bürümək, əhatə etmək.
Úmstand *m* (1) **1.** vəziyyət, şərait; **2.** çətinlik, əngəl; **Umstände machen** əzilib-büzülmək; **ohne Umstände** sadə, sıxılmadan; **unter Umständen** müəyyən şəraitdə; **unter allen Umständen** hər halda, necə olur-olsun; **unter keinen Umständen** əsla, qətiyyən.
úmständlich *a* **1.** müfəssəl, mükəmməl, ətraflı; **2.** çətin, mürəkkəb.
Úmstands || wort *n pl* **-wörter** *qram.* zərf.
umstéh(e)n *vt* əhatə etmək, dövrəyə almaq.
úmstehend *adv* ətrafındakı; **die Úmstehenden** ətrafdakılar, hal-hazırda (*olanlar*); arxa tərəfində, o biri üzündə.
úmsteigen *vi* (*s*) bir minikdən düşüb başqasına minmək.
úmstellen *vt* **I** başqa yerə qoymaq; **II sich ~** *məc.* başqa cürə qurulmaq.
umstéllen *vt* əhatə etmək, halqaya almaq.
Úmstellung *f* (10) yerini dəyişdirmə.
Umstéllung *f* (10) dövrələmə, dövrəyə alma; mühasirəyə alma.
úmsteuern *vt* **1.** istiqaməti dəyişdirmək (*gəmi*); **2.** *tex.* maşının hərəkətini dəyişdirmək.
úmstimmen *vt* **1.** inandırmaq, qane etmək, inandırıb fikrini dəyişdirmək, fikrindən daşındırmaq; **2.** *mus.* başqa tona salmaq.
úmstoßen *vt* **1.** ağzı üstə yıxmaq; çevirmək; **2.** *məc.* ləğv etmək, geri götürmək.
umstrícken *vt* **1.** sarımaq, dolamaq; dövrəsini toxumaq; **2.** *məc.* məftun etmək, cəzb etmək, heyran etmək.
umstrítten *a* mübahisəli.
Umsturz *m* (1˚) **1.** dağılma, uçulma, viran olma; **2.** *siy.* çevriliş.
úmstürzen I *vt* **1.** çevirmək, devirmək; **2.** *siy.* yıxmaq; **II** *vi* (*s*) yıxılmaq, süqut etmək.
Úmstürzler *m* (6) **1.** çevriliş iştirakçısı; **2.** *pl* ziyankar ünsür.
úmtaufen *vt* **1.** adını dəyişdirmək; **2.** *dini.* döndərib xaçpərəst etmək.
Úmtausch *m* (1) mübadilə.
úmtauschen *vt* mübadilə etmək, dəyişdirmək.
Úmtreibe *pl* intriqa, fitnə.
Úmwälzung *f* (10) çevriliş.
úmwandeln *vt* çevirmək, döndərmək.
umwándeln *vt* ətrafında dolanmaq (*gəzmək*).
úmwechseln *vt* dəyişmək, dəyişdirmək (*pul*).
Úmweg *m* (1) dolama yol; **auf ~en** dolayı yollarla; *məc.* gizli yollarla.
Úmwelt *f oh. pl* ətraf aləm; ətraf mühit.
úmwenden I *vt* **1.** çevirmək; 2. tərsinə çevirmək; vərəqləmək; **II sich ~** (*nach D*) üzünü çevirmək; baxmaq;
úmwerfen *vt* **1.** vurub yıxmaq; çevirmək; **2.** çiyninə salmaq (*geyim*).
úmwerten *vt* yenidən qiymətləndirmək.
Úmwertung *f* (10) yenidən qiymətləndirmə; görüşünü dəyişdirmə.
umwölken *vt* və **sich ~ 1.** buludla örtülmək; **2.** qaşqabaqlı olmaq.
umzäunen *vt* çəpərləmək, hasarlamaq.
Umzäunung *f* (10) hasar, çəpər.
úmziehen I *vi* (*s*) köçmək (*başqa mənzilə*); **II** *vt* paltarını dəyişmək; **III sich ~** paltarını dəyişdirmək.
umzíngeln *vt* əhatə etmək, mühasirəyə almaq.
Úmzug *m* **1.** köçmə (*başqa mənzilə*); **2.** kütləvi yürüş; **3.** nümayiş.
un= *sifətlərdə inkarı bildirir;* **ún || glücklich** bədbəxt; **ún || ehrlich** vicdansız, namussuz.
Un= *isimlərdə* 1) *inkarı*; **die Ún || genauigkeit** dəqiqsizlik; 2) *hər bir ölçüdən yüksəkliyi bildirir*; **die Ún || menge** çox böyük

ún || abänderlich *a* dəyişməz, dəyişməyən.
ún || abhängig *a* müstəqil, tabe olmayan.
Ún || abhängigkeit *f oh. pl* müstəqillik, istiqlaliyyət; sərbəstlik.
ún || ablässig *a* **1.** arası kəsilməz, arası kəsilməyən, fasiləsiz; **2.** sayıq (*nəzarət*); 3. daimi.
unabséhbar *a* ucu-bucağı görünməyən, hədsiz; **in ~er Ferne** *məc.* gələcəkdə, bilinmir nə vaxt; **die Sache kann ~e Folgen haben** bu iş gözlənilməyən nəticələr verə bilər.
unabsétzbar *a* **1.** əvəzedilməz, əvəzedilməyən; **2.** satılmayan (*mal*).
unabwéislich, unabwendbar *a* qabağı alınmaz, labüd, qaçılmaz.
únachtsam *a* diqqətsiz.
Únachtsamkeit *f* (10) **1.** diqqətsizlik; **2.** laqeydlik.
únähnlich *a* (*D*) oxşamayan, bənzəməyən.
unanféchtbar *a* **1.** şəksiz, şübhəsiz; mübahisəsiz; **2.** toxunulmaz.
ún || angenehm *a* xoşa gəlməyən, xoşagəlməz.
unannéhmbar *a* qəbul edilə bilməyən, yolverilməz.
Únannehmlichkeit *f* (10) xoşa gəlməməzlik, pis hadisə, acı xəbər.
únansehnlich *a* görkəmsiz, yaraşıqsız.
ún || anständig *a* yaramaz, ədəbsiz.
unantástbar *a* toxunulmaz.
Ún || art I *f* (10) **1.** pis adət; ədəbsizlik, kobudluq; **2.** dəcəllik, nadinclik.
Ún || art II *m* (1), *f* (10) dəcəl (*oğlan, qız*).
únartig *a* ədəbsiz, tərbiyəsiz, nadinc,ərköyün (*uşaq*).
únartikuliert *a* qeyri-aydın, anlaşılmaz (*səs*).
ún || auffällig I *a* hiss edilməyən, nəzərə çarpmayan; **II** *adv* gizlicə.
únaufgefordert I *a* çağırılmamış; **II** *adv* dəvət edilmədən; özbaşına.
únaufgeklärt *a* **1.** aydınlaşdırılmamış; **2.** düşüncəsiz, başa düşməyən; avam.
unaufháltsam *a* qarşısı alınmayan, qarşısıalınmaz.
unaufhörlich I *a* arasıkəsilmədən: **II** *adv* daimi, yorulmadan.
unaufléslich, unauflöslich *a* **1.** *kim.* əriməyən; **2.** *məc.* qırılmaz.
únaufmerksam *a* diqqətsiz.
Únaufmerksamkeit *f oh. pl* diqqətsizlik.
unausbléiblich *a* zəruri, labüd.
unausführbar *a* həyata keçirilməz.
únausgesetzt *a* arası kəsilməyən, fasiləsiz.
unauslöschbar *a* unudulmaz; pozulmaz.
unausspréchlich *a* sözlə deyilə bilməyən, ifadə edilə bilməyən; ◊ **die Unausspréchlichen** *pl zar.* şalvar, tuman.
unausstéhlich *a* dözülməz, təngə gətirən, zəhlə aparan.
únbändig I *a* **1.** tabe olmayan, yola gəlməyən; sakitləşməyən; **2.** həddən artıq; **II** *adv* fövqəladə.
únbarmherzig *a* rəhmsiz, qəddar.
únbeáabsichtigt *a* qəsdsiz, qəsdlə edilməyən.
únbeachtet *a* görünməyən, hiss edilməyən, nəzərsiz.
únbeántwortet *a* cavabsız qalmış.
únbedeitend *a* əhəmiyyətsiz, cüzi.
únbedingt I *a* **1.** sözsüz, danışıqsız, şərtsiz; **2.** tam; **~er Gehorsam** tam itaət; **II** *adv* qəti, mütləq.
únbefangen *a* **1.** qərəzsiz, üzgörənlik / tərəfgirlik etməyən; **2.** bilavasitə, təbii, sadə.
únbefriedigend *a* qeyri-kafi.
únbefugt I *a* səriştəsiz, təcrübəsiz; nəyəsə hüququ olmayan; **II** *adv* icazəsiz.
Ún || befugte *m, f* (9˚) hüququ olmayan; kənar adam (*kişi, qadın*).
únbegréiflich *a* başa düşülməyən, aydın olmayan.
únbegrenzt *a* hədsiz, hədsiz-hesabsız.
ún || begründet *a* əsassız, dəlilsiz.
Ún || behagen *n oh. pl* **1.** xoşa gəlməyən hissiyyat; **2.** əzginlik, süstlük.
ún || behaglich I *a* xoşa gəlməyən; **II** *adv* narahat.
únbehauen *a* yonulmamış.
únbehelligt *a* maneəsiz.
únbeholfen *a* bacarıqsız, aciz.
únbeírrbar *a* sarsılmaz; möhkəm.
ún || beirrt *adv* sarsılmaz, əmin.
ún || bekannt *a* tanış olmayan, naməlum, yad; **eine ~e Größe** *riyaz.* məchul kəmiyyət; **ich bin hier ~** mən burda yadam.
Únbekannte *m, f* (9˚) yad (*kişi, qadın*).
únbekümmert

únbelastet *a* yüngül, çətinləşdirilməmiş; **politisch ~** siyasi cəhətdən etibarlı.
ún || belebt *a* **1.** cansız; **2.** canlandırılmamış; xəlvət, əhalisi az olan.
ún || beliebt *a* sevilməyən, sevilməz.
Ún || beliebtheit *f* (10) şöhrətə layiq olmama.
ún || bemittelt *a* kasıb, vəsaiti olmayan.
ún || benutzt *a* istifadə olunmamış; **~ lassen** istifadə etməmək.
ún || bequem *a* narahat; xoşagəlməz; **ein ~er Mensch** *məc.* xoşagəlməz adam.
Ún || bequemlichkeit *f* (10) narahatlıq.
unberéchenbar *a* hesaba gəlməz; **er ist ~** ondan nə istəsən gözləmək olar.
ún || berechtigt *a* **1.** ixtiyarı / səlahiyyəti olmayan; **2.** ədalətsiz; qanunsuz.
únberitten *a* **1.** *hərb.* piyada; **2.** xam (*at*).
únberücksichtigt *a* diqqətsiz qalmış; nəzərə alınmayan.
únberührt *a* əl dəyilməmiş, toxunulmamış; xam.
únbeschädigt *a* zərər dəyməmiş, salamat qalmış.
únbescheiden *a* təvazösüz; nəzakətsiz; **~e Forderungen** həddindən artıq tələblər.
únbescholten *a* eyibsiz, nöqsansız.
únbeschränkt *a* hədsiz, qeyri-məhdud.
únbeschréiblich I *a* təsvirəgəlməz; **II** *adv* artıq, son dərəcə.
únbeschrieben *a* **1.** yazılmamış, təmiz; **2.** təriflənməz, təsvirəgəlməz; ◊ **er ist ein ~es Blatt** o təcrübəsizdir; o sadədil adamdır.
únbesetzt *a* **1.** boş; **2.** bəzəksiz.
ún || besíegbar *a* məğlubedilməz.
ún || besoldet *a* maaş almayan.
únbesonnen *a* diqqətsiz, ehtiyatsız, düşüncəsiz.
únbesorgt *a* qayğısız, qeydsiz; **seien Sie ~!** narahat olmayın!, əmin olun!
ún || beständig *a* dəyişkən; mütərəddid.
ún || bestéchlich *a* rüşvətə aldanmayan.
únbestellt *a* **1.** çatdırılmamış (*məktub* və s.); **2.** xam (*yer*), işlənməmiş.
únbestimmt *a* **1.** qeyri-müəyyən, müəyyən olmayan; **2.** mütərəddid.
ún || bestreítbar, unbestrítten *a* mübahisəsiz, danışıqsız.
únbetont *a* vurğusuz.
ún || beträchtlich *a* az, cüzi.
únbeugsam *a* möhkəm, dəyanətli, mətanətli.
únbewandert *a* az təcrübəli, biliksiz.
únbeweglich *a* **1.** tərpənməyən; hərəkətsiz; **2.: ~es Vermögen** mülk, əmlak, daşınmaz əmlak.
ún || bewegt *a* **1.** etinasız, maraqsız; **2.** hərəkət etməyən.
únbeweibt *a* subay, evlənməmiş.
únbewohnt *a* əhalisi olmayan, yaşanmamış.
únbewußt *a* düşüncəsiz, qeyri-ixtiyari.
unbezáhlbar *a* çox qiymətli, misli-bərabəri olmayan (*xidmət*).
unbezwíngbar *a* güc çatmayan, məğlubedilməz; dəfedilməz.
Únbill *f* -, **Únbilden** *pl* **1.** ədalətsizlik; inciklik; **2.:** müsibət, iztirab, **die ~en der Witterung** pis hava.
únbillig *a* ədalətsiz.
únblutig *a* qansız.
únbotmäßig *a* sözə baxmayan.
únbrauchbar *a* yaramayan, yaramaz; **~ machen** yararsız hala salmaq.
und *cj* və, bəs; **~ auch** elə də, **~ anderes mehr** və ilaxır; **~ so weiter** və sairə; və ilaxır; **na ~?** nə olsun?; **~ ob!** məhz elə də olmalıdır; **~ doch!** yenə də, buna baxmayaraq.
Úndank *m,* -(e)s, *oh. pl* naşükürlük, nankorluq.
ún || dankbar *a* naşükür, nankor; **eine ~e Aufgabe** zəhmətə dəyməyən iş.
undénkbar *a* fikrə gətirilməyən, təsəvvür edilməyən.
undénklich *a:* **seit ~ en Zeiten** çox qədim zamanlardan.
úndeutlich *a* aydın olmayan, qeyri-adi.
Úndeutlichkeit *f* (10) anlaşılmazlıq.
Únding *n* (2) uydurma, cəfəngiyat, boş söz.
únduldsam *a* dözülməz.
undurchdrínglich *a* keçilməz.
úndurchläßig *a* hopmayan, keçirməyən (*su, işıq*).
ún || eben *a* kələ-kötür.
únecht *a* qəlp, saxta; **~er Bruch** düzgün olmayan kəsr.
únehrenhaft, únehrlich *a* namussuz, şərəfsiz, vicdansız.

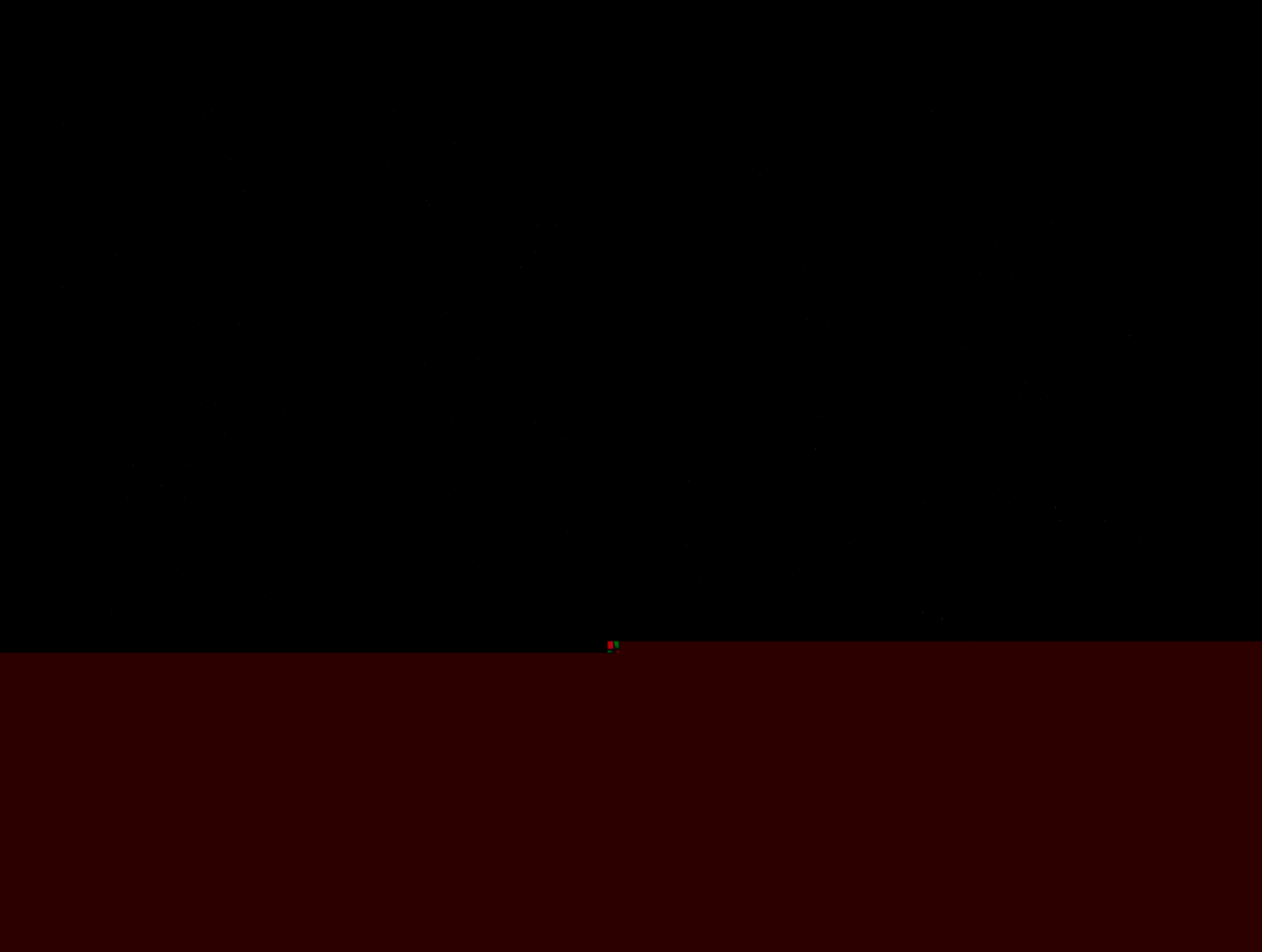
úneigennützig *a* tamahsız, təmənnasız.
úneinig *a* razı olmayan, razılıq verməyən, razılaşmayan.
uneinnéhmbar *a* alınmaz (*qala*).
únempfindlich *a* hiss olunmayan, duyğusuz, hissiz.
unéndlich I *a* sonsuz; **II** *adv* hədsiz; **eine ~e kleine Größe** *riyaz.* sonsuz kiçik kəmiyyət.
Unéndlichkeit *oh. pl* sonsuzluq.
unentbéhrlich *a* gərəkli; əvəzedilməz.
unentgéltlich I *a* pulsuz, havayı; **II** *adv.* havayı, hədər.
unentrínnbar *a* labüd.
unentschieden *a* **1.** həll edilməmiş; **2.** qəsarətsiz.
únentschlossen *a* qərarsız, tərəddüdlü.
unentwégt I *a* daimi; dəyanətli, sarsılmaz; **II** *adv* heç nəyə baxmayaraq.
unentzífferbar *a* çətin oxunan, oxunmayan.
unerbíttlich *a* rəhmsiz, möhkəm, fikrindən dönməyən.
únerfahren *a* təcrübəsiz.
Únerfahrenheit *f oh. pl* təcrübəsizlik.
unerforscht *a* tədqiq edilməmiş.
únerfreulich *a* sevincsiz, fərəhsiz.
unergründlich *a məc.* ölçülməz, anlaşılmaz, ağlasığmaz.
unerhört *a* **1.** görünməmiş; eşidilməmiş, nəzərdə tutulmamış; **eine Bitte ~ lassen** xahişi yerinə yetirməmək; **2.** misli görünməmiş.
unerklärlich *a* aydınlaşdırıla bilməyən, izah edilməyən.
unerläßlich *a* zəruri.
unerlaubt *a* yolverilməz; qadağan edilmiş.
unerméßlich *a* çox böyük, ölçüyə gəlməz, hədsiz.
unermüdlich I *a* yorulmaz; **II** *adv* yorulmadan.
unerquicklich *a* yetərsiz, pis.
unerréichbar *a* mümkünsüz, əlçatmaz.
unersättlich *a* doymaz, doymaq bilməyən.
unerschöpflich *a* bitməz, qurtarmayan.
únerschrocken *a* qorxu bilməz, qorxmaz.
unerschütterlich *a* sarsılmaz, möhkəm; davamlı.
unerschwínglich *a* çox baha; mümkün olmayan; çox ağır (*vergi* və s.).
unersétzbar, unersétzlich *a* əvəzsiz, əvəzolunmaz, əvəzedilməz.
unerspríeßlich *a* nəticəsiz.
unerträglich *a* dözülməz.
unerwártet I *a* gözlənilməz; **II** *adv* gözlənilmədən.
unerwéislich *a* sübut edilməz.
únerwidert *a* qarşılıqsız; **~ lassen** cavabsız qoymaq.
únerwünscht *a* istənilməz, arzuedilməz.
únerzogen *a* tərbiyəsiz, ədəbsiz.
únfähig *a* (*zu D*) bacarıqsız, qabiliyyətsiz.
únfair [-fɛːr] *a* nalayiq, yaramaz, yersiz; **~es Spiel** kobud oyun (*futbolda* və s.).
Únfall *m* -(e)s, *pl* **-fälle** bədbəxt hadisə; qəza; **mir ist ein ~ zugestoßen** mənə bədbəxt hadisə üz verib.
Únfall || hilfsstelle *f,* **Unfall || station** *f* ilk yardım məntəqəsi; təcili yardım; **~verhütung** *f* bədbəxt hadisənin qabağını alma; **~versicherung** *f* bədbəxt hadisələrdən sığorta; **~wagen** *m* təcili yardım maşını.
unfáßbar *a* **1.** əlçatmaz, tutulmaz; **2.** *məc.* anlaşılmaz, ağlasığmaz.
unféhlbar I *a* səhvsiz, düzgün; **II** *adv* mütləq, labüd.
únfein *a* nəzakətsiz; kobud (*zövq*).
únfern *prp* (*G, D*) yaxınlığında
Únflat *m* -(e)s, *oh. pl* murdarlıq, murdar iş (*həmç. məc.*).
unflektíerbar *a dilç.* dəyişməz, hallanmaz.
únfolgsam *a* sözəbaxmaz, sözə qulaq asmayan.
únförmig *a* formasız; yöndəmsiz.
únförmlich *a* **1.** formal olmayan; **2.** ləng, bacarıqsız.
únfrankiert *a* markasız (*məktub*).
únfreiwillig *a* qeyri-ixtiyari.
únfreundlich *a* **1.** kəmiltifat, qaşqabaqlı; **2.** tutqun.
Únfriede *m* -ns, *oh. pl,* **Unfrieden** *m* -s, *oh. pl,* çəkişmə, dalaşma, nifaq.
únfruchtbar *a* **1.** bəhrəsiz; **2.** *məc.* sonsuz (*uşağı olmayan*).
Únfruchtbarkeit *f* (10) **1.** bəhrəsizlik; münbitsizlik; **2.** səmərəsizlik; faydasızlıq; **3.** sonsuzluq.
Únfug *m* -(e)s, *oh. pl* pozğunluq, pis hərəkət, şuluqluq, nizamsızlıq.

únfügsam *a* inadıcıl, inad, höcət, tərs.
únfundiert *a* əsassız; təmin olunmamış.
úngangbar *a* **1.** keçilməz; **2.** *məc.* işə getməyən, satılmayan (*mal*).
úngar *a* **1.** yetişməmiş; **2.** aşılanmamış (*dəri*).
Úngar *m* (9) macar.
úngarisch *a* macar (*sif.*).
Úngarn *n çoğr.* Macarıstan.
úngastlich *a* qonaqsevməz.
úngeachtet I *a* ehtiramsız / diqqətsiz qalmış; **II** *prp* (*G*) ... baxmayaraq; **III** *cj*: **~ dessen** buna baxmayaraq.
ungeáhndet *a* cəzalanmamış.
úngebärdig *a* ədəbsiz, həyasız.
úngebeten I *a* çağırılmamış; **II** *adv* xahişsiz, öz arzusu ilə.
úngebildet *a* elmsiz, təhsilsiz, savadsız.
úngebrannt *a* yandırılmamış, sönməmiş (*əhəng*); ◊ **es gab ~e Asche** kötəksiz iş keçmədi.
úngebräuchlich *a* istifadə edilməyən, işlək olmayan.
úngebraucht *a* qət-təzə, işlənilməmiş.
úngebrochen *a* **1.** tam; **2.** sarsılmaz.
Úngebühr *f oh. pl* yersizlik; ədəbsizlik.
úngebührend, úngebührlich *a* yaraşmayan, layiq olmayan, yaramaz, əxlaqsız.
úngebunden *a* **1.** bağlanmamış; **2.** cildlənməmiş (*kitab*); **3.** *məc.* azad, asılı olmayan, sərbəst; **4.** pozğun, saymaz (*adam*); **5.**: **~e Rede** nəsr.
Úngeduld *f oh. pl* səbirsizlik.
úngefähr I *a* və **II** *adv* təxmini; qeyri-aydın; təxminən; ◊ **so von ~** təsadüfən, qəflətən.
Úngefähr *n* təsadüf.
ungefährdet *a* təhlükədən sovuşan.
úngefährlich *a* təhlükəsiz.
úngefällig *a* nəzakətsiz, kobud, qaba, soyuq.
úngefärbt *a* **1.** boyanmamış; **~s Seide** xam

úngeheuerlich *a* azman, nəhəng, çox iri.
úngehindert *a* maneəsiz.
úngehobelt *a* **1.** rəndələnməmiş, yonulmamış; **2.** kobud (*həmç. məc.*); **ein ~er Mensch** zırrama.
úngehörig *a* yaraşmayan, layiq olmayan.
úngehorsam *a* sözəbaxmaz, sözə qulaq asmayan.
Úngehorsam *m oh. pl* itaətsizlik, sözə baxmama, sözə qulaq asmama.
Úngeist *m* qeyri-sağlam əhvali-ruhiyyə.
úngekünstelt *n* təbii, sadə, süni olmayan.
úngeladen I *a* çağırılmamış, dəvət olunmamış.
úngeladen II *a* doldurulmamış (*silah*).
úngelegen I *a* narahat (*vəxt*); **II** *adv* yersiz, namünasib.
úngelehrig *a* qanacaqsız, qanmaz, başa düşməyən.
úngelenk(ig) *a* **1.** əyilməyən, elastik olmayan; **2.** ağır, ləng, yöndəmsiz.
úngelernt *a* ixtisassız, təcrübəsiz.
úngelogen *adv* doğru, düzgün; yalan olmayan.
úngelöscht *a*: **~er Kalk** sönməmiş əhəng.
úngelöst *a* həllolunmaz.
Úngemach *n* (2) **1.** pislik; narahatlıq; **2.** fəlakət, bədbəxtlik, müsibət.
úngemein I *a* qeyri-adi; **II** *adv* artıq dərəcə çox.
úngemütlich *a* səliqəsiz; rahatlığı olmayan; xoşagəlməz.
úngenau *a* qeyri-dürüst.
úngeniert [-ʒe:] **I** *a* utanmayan, utanmaz; **II** *adv* utanmadan.
úngenießbar *a* yeyilə bilməyən, yeyilməyən; **ein ~er Mensch** ağırxasiyyət adam.
úngenügend *a* qeyri-kafi.
úngenügsam *a* tələbkar; razı qalmayan.

úngern *adv* həvəssiz; **gern oder ~** istər-istəməz.
úngerührt *a* **1.** əl dəyilməmiş, toxunulmaz; **2.** *məc.* fikrindən dönməyən.
úngerupft *a* tükləri yolunmamış; ◊ **~ davonkommen** canını qurtarmaq.
úngesalzen *a* duzsuz; duzu olmayan.
úngesäumt I *a* qıraği basdırılmamış (*yaylıq, döşəkağı*); **II** *adv* təcili, tələsik.
úngeschehen *a* baş tutmamış.
úngescheut *adv* qorxmayaraq, qorxusuz.
Úngeschick *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** müvəffəqiyyətsizlik; **2.** bacarıqsızlıq; **~ läßt grüßen** *dan.* ay maymaqsan ha!; əcəb maymaq adamsan!
Úngeschicklichkeit *f oh. pl* bacarıqsızlıq.
úngeschickt *a* bacarıqsız, əlindən iş gəlməyən.
úngeschlacht *a* yonulmamış, kobud.
úngeschliffen *a* **1.** itiləmməmiş (*bıçaq*); cilalanmamış (*qiymətli daşlar*); **2.** *məc.* qaba, kobud, yonulmamış.
úngeschminkt I *a* **1.** ənnik-kirşansız; **2.** *məc.* səmimi; **eine ~e Wahrheit** *məc.* əsil həqiqət; **II** *adv* artırılmadan, şişirdilmədən.
úngeschoren *a* qırxılmamış; *j-n* (*A*) **~ lassen** kimisə dinc / rahat buraxmaq.
úngeschützt *a* arxasız, köməksiz.
úngesellig *a* adamayovuşmaz, adamdan qaçan.
úngesetzlich *a* qeyri-qanuni, qanunsuz.
Úngesetzlichkeit *f* (10) qanunsuzluq.
úngesittet *a* tərbiyəsiz, mədəniyyətsiz.
úngestalt(et) *a* yöndəmsiz.
úngestärkt *a* nişastalanmamış, yumşaq (*yaxa*).
úngestört *a* sakit, dinc; maneəsiz.
úngestraft *a* cəzasız, tənbehsiz.
úngestüm *a* coşqun, gurultulu, şiddətli.
Úngestüm *n* -(e)s, *oh. pl* hiddət, qəzəb; coş-

úngewiß *a* naməlum, qeyri-müəyyən, şübhəli; **ich bin im ungewissen** çaşıb qalmışam; *j-n* (*A*) **im ungewissen lassen** kimisə intizarda qoymaq.
Úngewißheit *f oh. pl* naməlumluq, qeyri-müəyyənlik.
Úngewitter *n* (6) pis hava, tufan.
úngewöhnlich *a* qeyri-adi.
úngewohnt *a* adət edilməmiş.
úngezählt I *a* hesablanmamış; hesabedilməz; **eine ~e Menge** saysız-hesabsız miqdar; **II** *adv* hesabsız, hesablamamış.
Úngeziefer *n* (6) zərərli həşərat, bit-sirkə.
úngeziemend *a* yaraşmayan, layiq olmayan, ədəbsiz.
úngezogen *a* tərbiyəsiz, sözəbaxmaz.
úngezüngelt *a* qarşısalınmaz, azğın.
úngezwungen *a* sərbəst; təbii, sadə; **ein ~es Leben** laqeyd həyat.
Únglaube(n) *m* -s, inamsızlıq, etimadsızlıq.
úngläubig I *a* **1.** inamsız, heç nəyə inanmayan; **2.** *din.* imansız; **II** *adv* şübhəli, etimadsız.
únglaublich *a* güman edilməyən, ağla gəlməyən.
únglaubwürdig *a* doğruya oxşamayan, həqiqətə uyğun olmayan.
úngleich I *a* qeyri-bərabər, tən olmayan; kələ-kötür; **II** *adv* daha, daha da; **~ besser** son dərəcə yaxşı; **~e Zahl** tək say, tək ədəd.
úngleichförmig *a* **1.** eyni / oxşar olmayan; **2.** qeyri-bərabər; qeyri-müntəzəm.
Úngleichheit *f oh. pl* bərabərsizlik.
úngleichmäßig *a* qeyri-bərabər, bərabər olmayan; **~namig** *a* müxtəlif adlı; **~seitig** *a* müxtəliftərəfli.
Únglück *n* (2) bədbəxtlik, fəlakət; **~ über ~**

únschön *a* kifir, çirkin.
Ún ‖ schuld *f oh. pl* günahsızlıq, təqsirsizlik; ◊ **seine Hände in ~ waschen** məsuliyyəti boynundan atmaq.
únschuldig *a* günahsız, təqsirsiz.
únselbständig *a* asılı.
Ún ‖ selbständigkeit *f* (10) asılılıq.
únselig *a* bədbəxt, zavallı.
únser I *pron, pers* **wir**-in *G-i* biz; **~ sind drei** biz üç nəfərik; **erinnern Sie sich unser?** bizi xatırlayırsınızmı?; **II** *pron poss m* (*f* **uns(e)re,** *n* **unser,** *pl* **uns(e)re**) bizim, bizimki; **~es Wissens** bizdə olan məlumata görə.
Úns(e)re: der ~ [die ~, das ~, die ~n] bizimkilər, yaxın qohumlar.
únsereiner, únsereins *pron. indef dan.* biz və bizim kimilər.
únsererseits *adv* bizim tərəfdən.
únseresgleichen, únsersgleichen *a inv* bizim kimilər.
únserige *pron poss:* **der ~ [die ~ das ~]** bizim(ki); **die Úns(e)rigen** bizimkilər; **wir haben das Unsrige getan** əlimizdən gələni etdik.
únsert ‖ halben, únsert ‖ wegen, (*um*) **unsert ‖ willen** *adv* bizə görə, bizim xətrimizə.
únsicher *a* **1.** şəkli, şübhəli; *j-n* **~ machen** kimisə pərt etmək; **2.** ümidsiz; **3.** təhlükəli; **~es Gleichgewicht** *fiz.* dayanıqsız; tarazlıq.
únstet *a* **1.** dəyişən, daimi olmayan; **2.** narahat, dincsiz; heç yerdə qərar tutmayan, gəzən; **ein ~es Leben** sərsəri həyat.
unstillbar *a* **1.** söndürülə bilməyən (*susuzluq*); **2.** *məc.* acgöz, tamahkar.
Ún ‖ stimmigkeit *f* (10) ixtilaf, ziddiyyət.
únstreitig *a* mübahisəsiz.
Ún ‖ summe *f* (11) çox böyük məbləğ.
úntadelhaft, úntad(e)lig *a* eyibsiz, nöqsansız.
Ún ‖ tat *f* (10) canilik, cinayət, pis əməl.
úntätig *a* fəaliyyətsiz, hərəkətsiz, passiv.
úntauglich *a* yaramaz, yararsız.
únteilbar *a* bölünməz, bütöv, ayrılmaz.
únten *adv* aşağıda; **nach ~** aşağıya; **von ~** her aşağıdan; **von oben bis ~** yuxarıdan aşağıya; **siehe ~** aşağı bax; **bei *j-m* ~ durch sein** kiminsə yanında hörmətdən düşmək.
únter I *prp* **1.** (*haradan sualına D, haraya sualına A*) alt; **Arbeit ~ Tage** *məd.* yer altında aparılan iş; ◊ **mit *j-m* ~ einer Decke stecken** kimləsə əlbir olmaq; ***j-m etw.* ~ die Nase reiben** nəyisə kiminsə başına qaxmaq; **2.** (*D*) arasında; **~ den Zuschauern** tamaşaçılar arasında; **~ sich** öz aralarında; **~ uns gesagt** öz aramızda qalsın; **~ anderem** yeri gəlmişkən; **3.** (*D*) ... -dan/-dən; az; çatmamış; aşağı; **~ zehn Jahren** on yaşdan az; **4.** (*D*) ... ilə; ərzində; -da/-də; **~ der Bedingung** ... şəraitdə; **~ den Augen** göz qabağında; **~ vier**

Unterbréchung *f* (10) fasilə, tənəffüs; dayandırma.
únter ‖ breiten *vt* altına döşəmək.
unterbréiten *vt* yaymaq, paylamaq.
únter ‖ bringen *vt* yerləşdirmək.
Únterbringung *f* yerləşdirmə, yerləşdirilmə.
Únter ‖ deck *n dəniz.* alt göyərtə.
Únter ‖ decke *f* yorğanaltı, yorğanüzü, yorğan mələfəsi.
unterdés, unterdéssen *adv* bununla belə, halbuki; bu arada.
unterdrücken *vt* **1.** əzmək, sıxmaq, saxlamaq; **seinen Zorn ~** acığını boğmaq; **2.** özünə tabe etmək, sıxışdırmaq; yatırtmaq (*üsyanı*); **3.** əzmək, istismar etmək, zülm etmək.
únter ‖ drücken *vt* aşağı basmaq; batırmaq (*suya*).
Unterdrücker *m* (6) zalım, zülmkar.
Unterdrückte *m f* (9*) məzlum, məhkum (*kişi, qadın*).
Unterdrückung *f* (10) əzmə, əsarət, zülm.
untereinánder *adv* öz aralarında.
ùnterernährt *a* üzülmüş (*yeməmək nəticəsində*).
Únterernährung *f oh. pl* az yemə, kifayət qədər yeməmə.
unterfángen I (sich) cəsarət etmək (*G yaxud inf + zu*); **II** *vt* bərkitmək; istehkam qurmaq.
ùnter ‖ graben *vt* qazmaq, qazıb açmaq.
Únter ‖ grund *m oh. pl* **1.** torpaqaltı qat, torpağın ana qatı; **2.** *mətb.* fon; **3.** gizli səbəb; əsil səbəb.
Úntergrund ‖ bahn *f* metro.
Únter ‖ gruppe *f* yarımqrup.
ùnterhalb *prp* (*G*) aşağı (*axarla*); altında; **~ der Mühle** dəyirmandan aşağı.
Únterhalt *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** kömək, yardım; **2.** yedirmə; **seinen ~ bestreiten** özünə çörək pulu qazanmaq.
ùnter ‖ halten *vt* altına qoymaq.
unterhálten I *vt* **1.** kömək etmək, yardım etmək; **2.** saxlamaq, öhdədə saxlamaq; **3.** məşğul etmək (*söhbətlə*); **II sich ~** (*mit D, über A / von D*) söhbət etmək, vaxtını yaxşı keçirmək.
unterháltend *a* əyləndirici.
unterháltsam *a* maraqlı.
Unterháltung *f* (10) **1.** əyləncə; **3.** saxlanılma.
Unterháltungs ‖ kosten *pl* saxlama / bəsləməyə xərclər; *hüq.* aliment.
unterhándeln *vi* danışıq aparmaq.
Únterhändler *m* (6) dəllal; vasitəçi.
Unterhándlung *f* (10) **1.** danışıq; **2.** vasitəçilik; **in ~en treten** danışığa başlamaq.
Únter ‖ haus *n* -es, *oh. pl* aşağı palata (*parlamentdə*); **~hemd** *n* alt köynəyi; **~hose** *f* alt tumanı (*kişi üçün*).

Unterlássung *f* (10) yerinə yetirilməmə, diqqətsizlik.
Unterlássungs || fall *m:* **im ~e** yerinə yetirilmədiyi təqdirdə.
únter || laufen *vi* (*s*) diqqətsizlik nəticəsində səhvə yol vermək.
unterláufen *vi* (*s*) şişmək; qan çəkmək; **das Auge ist mit Blut ~** gözün altında qançır əmələ gəlib.
únter || legen *vt* **1.** altına qoymaq, döşəmək; **2. den Worten einen neuen Sinn ~** *məc.* sözlərə yeni məna vermək; **3.** ayağına yazmaq.
Únter || leib *m* qarın alt hissəsi.
Únterleibs || typhus *m tib.* qarın yatalağı.
unterliégen *vi* (*s*) (*D*) **1.** məğlub olmaq; **2.** aid olmaq, layiq olmaq; **es unterliegt keinem Zweifel!** buna heç şübhə yoxdur.
Únter || lippe *f* alt dodaq.
únter || mengen *vt* qatışdırmaq.
Únter || miete *f oh. pl* mənzil kirayəsi, mənzil kirələmə; **in ~ wohnen** kirəçi yaşamaq; **~mieter** *m* (6) kirəçi.
unterminíeren *vt* **1.** minalamaq, mina düzmək; **2.** partlatmaq, yıxmaq (*həmç. məc.*).
unternéhmen *vt* başlamaq, girişmək.
Unternéhmen *n* (7) **1.** müəssisə; **2.** (*başlanmış*) iş; təşəbbüs.
unternéhmend *a* bacarıqlı, zirək, işgüzar.
Unternéhmer *m* (6), **~in** *f* (12) sahibkar, müəssisə sahibi (*kişi, qadın*).
Unternéhmung *f* (10) **1.** müəssisə; **2.** qəsd; hərəkət.
Unternéhmungs || geist *m*, **~lust** *f* bacarıqlılıq, təşəbbüskarlıq (*havəsi*).
unternéhmungs || lustig *a* bacarıqlı, əlindən iş gələn; zirək, işgüzar.
únter || orden *vt* tabe etmək.
Únter || ordnung *f* tabe etmə, tabe olma, itaət.
Únter || pfand *n* girov.
unterréden (sich) söhbət etmək, danışıq aparmaq.
Unterrédung *f* (10) söhbət; danışıq; **~en pflegen** danışıq aparmaq.
Únterricht *m* -(e)s, *oh. pl* dərs; təlim; **~ erteilen** dərs vermək.
unterríchten I *vt* **1.** (*in D*) təlim vermək, dərs demək; **2.:** *j-n* **[sich] über** *j-n* **~** bir şey haqqında xəbər vermək; **gut unterrichtet** yaxşı məlumatlı; **II sich ~** xəbər tutmaq.
Únterrichts || anstalt *f* məktəb; **~fach** *n* tədris fənni; **~sprache** *f* tədris dili; **~stunde** *f* dərs, dərs saatı; **~wesen** *n oh. pl* tədris işi, maarif.
Únter || rock *m* don, tuman.
únters = unter das.
unterságen *vt* qadağan etmək.
Únter || satz *m* (1[1]) *tex.* alt; sökol (*alt hissə*).
unterschätzen *vt* lazımi qədər qiymətləndirməmək, qiymət verməmək.
unterschéiden I *vt* **1.** fərqləndirmək, ayırmaq; **2.** seçmək; **II sich ~ 1.** fərqlənmək, seçilmək; **2.** fərqləndirilmək.
Unterschéidung *f* (10) fərq, fərqlənmə.
Unterschéidungs || merkmal *n* fərqləndirici əlamət.
Únter || schenkel *m* (6) *anat.* baldır.
únter || schieben *vt* **1.** yaxına çəkmək, altına qoymaq; soxmaq; **2.** dəyişdirmək (*gizlicə*); **3.** başqasının boynuna atmaq; **den Worten einen anderen Sinn ~** *məc.* sözə başqa məna vermək.
Únterschied *m* (1) ayırım, fərq, təvafüt; fərqlənmə; **ohne ~** *məc.* ayırd etmədən, fərq qoymadan; **zum ~** fərqli olaraq; **ein ~ wie Tag und Nacht** yerlə göy qədər fərq.
unterschíedlich *a* fərqli, müxtəlif, çeşidli.
únterschieds || los I fərqsiz, eyni; **II** *adv* eynən, eyzən; fərq qoymayaraq.
únter || schlagen *vt* altını mıxlamaq; **die Beine ~** ayaqlarını bükmək; **die Arme ~** qollarını carpazlamaq.
unterschlágen *vt* **1.** gizlətmək; üstünü örtmək; **2.** israf etmək.
Unterschlágung *f* (10) **1.** gizlətmə; **2.** israf, israfçılıq.
Únter || schleif *m* (1) saxtakarlıq; israr.
Únter || schlupf *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** sığınacaq, daldalanacaq; yuva; *pl məc.* əl yeri; **2.** *hərb.* istehkam, sipər.
unterschrélben *vt* qol çəkmək, imza atmaq, imzalamaq.
Únter || schrift *f* imza, qol; **eine ~ leisten** qol çəkmək; **eine ~ einholen** imzalatdırmaq.
Únter || see || boot *n* sualtı qayıq.
únterseeisch *a* sualtı.
Únter || seite *f* alt tərəf, tərs üz.

únter || setzen *vt* altına qoymaq; **seinen Namen ~** imzalamaq.
untersétzt *a* enlikürək, bəstəboy (*adam*).
únter || sinken *vi* (*s*) batmaq, boğulmaq (*suda*); suya girmək.
unterspülen *vt* altını yuyub aparmaq.
únterst *a* alt, aşağıdakı; **zu ~** lap altda; **das Unterste zuoberst kehren** *məc.* alt-üst etmək.
Únter || stand *m hərb.* **1.** sığınacaq, daldalanacaq; **2.** blindaj.
unterstéhen I *vi* **1.** tabe olmaq; **2.** olmaq, lazım olmaq; **das unterhsteht keinem Zweifel** buna heç şübhə yoxdur; **II sich ~** ürəklənmək, cürətlənmək; **was ~ Sie sich?** sizin nə ixtiyarınız var?
únter || stellen I *vt* qoymaq (*nəyinsə altına*); **II sich ~** nəyinsə altında durmaq, gizlənmək.
unterstéllen *vt* **1.** tabe etmək; fərz etmək; hesab etmək.
unterstréichen *vt* altından xətt çəkmək; *məc.* altını cızmaq, vurğulamaq.
Únter || stufe *f* **1.** aşağı dərəcə; **2.** aşağı sinif (*məktəbdə*).
unterstützen *vt* dəstəkləmək, yardım etmək.
Unterstützung *f* (10) **1.** kömək, yardım; dəstək; **2.** *hərb.* qüvvə göndərilməsi.
unterstützungs || bedürftig *a* yardıma ehtiyacı olan.
Untersútzungs || kasse *f* yardım kassası; **~satz** *m* təqaüdün miqdarı.
untersúchen *vt* **1.** tədqiq etmək; araşdırmaq, yoxlamaq; **2.** istintaq aparmaq; təhqiq etmək, təhqiqat aparmaq **3.** *tib.* müayinə etmək.
Untersúchung *f* (10) **1.** tədqiqat, araşdırma; **2.** *tib.* yoxlama; **3.** *hüq.* istintaq, təhqiqat.
Untersúchungs || gefängnis *n* ibtidai həbsxana; **~haft** *f* ibtidai həbs; **~richter** *m* müstəntiq.
úntertan *a:* **~ sein** tabe olmaq.
Úntertan *m* (8, 13) **1.** təbəə; vətəndaş; rəiyyət; **2.** sadiq təbəə.
úntertänig *a* **1.** təbəə; **2.** itaətli, boyun əyən; təbəəlikdə sadiq; **Ihr ~ster Diener** bəndəniz, qulunuz.
Úntertasse *f* nəlbəki.
únter || tauchen I *vi* (*s*) **1.** baş vurmaq (*suya*); salmaq, batırmaq (*suya*); **2.** gizlənmək, gözdən itmək; **II** *vt* suya batırmaq.
Únter || teil *m, n* aşağı hissə, alt.
Únter || teilung *f* bölmə, hissələrə ayırma.
Únter || titel *m* yarım / alt sərlövhə; **~wäsche** *f oh. pl* tuman-köynək, alt paltarı.
Únter || wasser *n* s, *oh. pl* yeraltı su.
unterwégs *adv* yolda, yolüstü; ötəri; *etw.* **~ mitnehmen** yola nəsə götürmək; *etw.* **~ lassen** nəyisə yarıyolda qoymaq.
unterwéisen *vt* öyüd-nəsihət vermək, düz yola çağırmaq.
Unterwéiseung *f* (10) öyüd, nəsihət, təlimat.
Únterwelt *f* **1.** *mif.* cəhənnəm; **2.** sinfi simasını itirmişlər, səfillər; **3.** mafiya, yeraltı dünya.
unterwérfen I *vt* **1.** tabe etmək; **2.** düçar etmək; **II sich ~** tabe olmaq, itaət etmək.
Unterwérfung *f* (10) itaət, tabe olma, tabe etmə.
Únter || werk *n elek.* yarımstansiya.
unterwühlen *vt* bax: **untergráben.**
unterwürfig *a* itaətli, boyun əyən.
unterzéichnen *vt* qol çəkmək, imzalamaq.
Unterzéichner *m* (6), **~in** *f* (12) aşağıda imza edən (*kişi, qadın*).
Únterzéichnung *f oh. pl* imzalanma.
Únter || zeug *n* -(e)s, *oh. pl* alt paltar, tuman-köynək.
únter || ziehen *vt* **1.** altını tikmək (*özül*); **2.** altına çəkmək.
unterziehen *vt* uğratmaq, məruz qoymaq; **einer Prüfung ~** imtahana / sınağa çəkmək.
Ún || tiefe *f oh. pl* **1.** dayaz yer, dayazlıq; **2.** *məc.* dərin uçurum.
Ún || tier *n* **1.** nəhəng, div, əjdaha; **2.** *məc.* qəddar, canavar, yırtıcı.
ún || tilgbar *a* **1.** unudulmaz; **2. eine ~e Schuld** ödənilməz borc (*həmç. məc.*).
un || trénnbar *a* **1.** ayrılmaz, bölünməz; **2.** *qram.* ayrılmayan (*ön şəkilçi*).
ún || treu *a* vəfasız, sədaqətsiz; **~ werden** vəfasız çıxmaq.
Ún || treue *f oh. pl* vəfasızlıq, xainlik.
un || tröstlich *a* təsəlli tapmayan.
un || trüglich *a* şübhəsiz, yəqin; etibarlı, mötəbər.
ún || tüchtig *a* qabiliyyətsiz, bacarıqsız.

; pis adət,

Ún || veréinbarkeit *f* (10) bir araya sığışa bilməmə, fikir ayrılığı.

un || verrückbar *a* möhkəm, sarsılmaz, dəyanətli, dayanıqlı.

ún || vorhergesehen *a* gözlənilməyən, nəzərdə tutulmayan.

ún || wissentlich I *a*, II *adv* bilməz, qəsdsiz.
ún || wohl *a* kefsiz, xəstə; **ich fühle mich ~, mir ist ~, ich bin ~** özümü pis hiss edirəm.
Únwohl || sein *n* -s, *oh. pl* **1.** kefsizlik, əzginlik, süstlük, naxoşluq; **2.** *tib.* aybaşı.
ún || würdig *a* ləyaqətsiz, nalayiq.
Ún || zahl *f oh. pl* saysız-hesabsız miqdar.
ún || zählig *a* saysız-hesabsız, hesabagəlməz.
ún || zähmbar *a* tabe olmayan.
ún || zart *a* kobud, hörmət gözləməyən.
Únze I *f* (11) *zool.* yaquar.
Únze II *f* (11) unsiya (*çəki vahidi*).
Ún || zeit: zur ~ yersiz.
únzeit || gemaß *a* vaxtsız, vədəsiz; vaxta uyğun olmayan.
ún || zeitig *a* vaxtsız, vədəsiz; yersiz.
un || zerbréchlich *a* sınmaz.
un || zerlégbar *a* bölünməz, tərkib hissələrinə ayrılmayan.
un || zerstörbar *a* dağılmaz, sarsılmaz.
Un || zerstörbarkeit *f oh. pl* möhkəmlilik, sarsılmazlıq.
unzertrénn || bar, ~lich *a* ayrılmaz.
ún || ziemend, ún || ziemlich *a* yaramaz, ədəbsiz, nalayiq.
Ún || ziemlichkeit *f* (10) ədəbsizlik.
Ún || zucht *f oh. pl* əxlaqsızlıq; mənəvi pozğunluq.
ún || züchtig *a* əxlaqsız, əxlaqı pozuq.
ún || zufrieden *a* narazı (*mit D*).
Ún || zufriedenheit *f* (10) narazılıq (*mit D*).
ún || zugänglich *a* əlçatmaz, ələ keçirilməyən, mümkün olmayan (*həmç. məc.*).
ún || zulänglich *a* çatmayan, kifayət etməyən.
ún || zuläßig *a* yolverilməz, dözülməz.
únzurechnungs || fähig *a* ağlı başında olmayan, iradəsiz.
Ún || zurechnungs || fähigkeit *f* (10) *hüq.* anlaqsızlıq.
ún || zureichend *a* yetərsiz, kifayət etməyən.
ún || zuträglich *a* bədənə zərərli; qeyrisağlam.
ún || zuverlässig *a* **1.** etibarsız; **2.** şübhəli.
Ún || zuverlässigkeit *f* (10) etibarsızlıq.
ún || zweckmäßig *a* məqsədə uyğun olmayan.
ún || zweideutig *a* tamamilə aydın, aydın ifadə olunmuş; birmənalı.
Ún || zweideutigkeit *f* (10) müəyyənlik, qətiyyət.
un || zwéifelhaft *a* şübhəsiz.
üppig *a* **1.** kök (*bədən*); **2.** cah-calallı, təmtəraqlı, zinətli; **3.** qalın (*bitki*); ◊ **er wird ~** *dan.* o özünü öyür (*qurudur*); ***j-n* machen** kimisə qudurtmaq; **~e Phantasie** zəngin xəyal.
Ur *m* (1) *zool.* ibtidai buğa.
ur-, Ur- ulu, ilk, ibtidai, qədim (*ön şəkilçi*).
Úr || ahn *m* ulu baba, əcdad.
Úr || ahne *f* ulu nənə, əcdad.
Úrall *n oh. pl* kainat.
úr || alt *a* çox qədim, ulu; **seit ~en Zeiten** qədim zamanlardan.
Úr || altertum *n* tarixdən qabaqkı vaxt, öntarix çağları, ilkinlik.
Urán *n* -s, *oh. pl kim.* uran.
Úr || anfang *m:* **von ~** lap əvvəldən.
úr || anfänglich *a* ilk, ilkin.
Úr || aufführung *f tea.* ilk tamaşa.
urbán *a* nəzakətli; kübar.
úrbar *a* becərilmiş, şuma yararlı; **~ machen** becərmək, şumlamaq; istifadə etmək (*xam torpağı*).
Úrbarmachung *f oh. pl* xam torpağı şumlama; **~ von Neu- und Brachland** xam və dincə qoyulmuş torpağın istifadəyə verilməsi.
Úr || bedeutung *f* ilkin məna.
Úr || begriff *m* ilk anlayış.
Úr || bild *n* ilk nümunə, örnək.
Úr || ei *n* rüşeym.
Úr || eltern *pl* dədə-baba, əcdad, ulu babanənə.
Úr || enkel *m* nəticə (*nəvənin oğlu, qızı*).
Úr || form *f* ibtidai forma; ilk növ.
Úr || geschichte *f oh. pl* ibtidai icma cəmiyyətinin tarixi.
Úr || gesellschaft *f oh. pl* ibtidai cəmiyyət.
Úr || großmutter *f* böyük nənə, babanın yaxud nənənin anası.
Úr || großvater *m* böyük baba, nənənin yaxud babanın atası.
Úr || heber *m* (6) təşəbbüsçü; bais; müqəssir, təqsirkar.
Úr || heber || recht *n* müəllif hüququ.
Urín *m* -s *oh. pl* sidik.
urinieren *vi* siyimək, işəmək.

Úr || kunde *f* sənəd, akt, mükafat vərəqəsi; fərman.
úr || kundlich *a* rəsmi, sənədli.
Úrlaub *m* (1) məzuniyyət; **auf ~ gehen** məzuniyyətə çıxmaq; **auf ~ sein** məzuniyyətdə.
Úrlauber *m* (6) məzuniyyətdə olan, məzuniyyətə gedən.
Úr || mensch *m* ibtidai insan.
Úrne *f* (11) urna.
úr || plötzlich *adv* birdən, gözlənilmədən.
Úrsache *f* səbəb; **keine ~!** dəyməz (*təşəkkürə*)!, **der ~ auf den Grund gehen / kommen** səbəbini öyrənmək; **die ~ davon / dafür** bunun səbəbi ... budur.
úrsachlich, úrsächlich *a fəls.* səbəbiyyət (*sif.*).
Úr || schrift (10) əsil, orijinal.
Úr || sprache *f* **1.** orijinal əsərin dili; **2.** ulu dil; ibtidai dil.
Úr || sprung *m* mənşə, əmələ gəlmə, mənbə; **seinen ~ haben / nehmen** əmələ gəlmək.
úrsprünglich *a* ilk, ibtidai.
Úr || stoff *m* əsas maddə; *kim.* element.
Úrteil *n* **1.** fikir, rəy, mühakimə; **2.** hökm, qərar; **ein ~ fällen** hökm / qərar çıxarmaq; **ein ~ vollstrecken** hökmü yerinə yetirmək; **die Vollziehung des ~s aussetzen** hökmün həyata keçirilməsini dayandırmaq; **etwas auf *j-n* ~ geben** nəyisə kiminsə mühakiməsinə vermək; **ohne ~ und Recht** məhkəməsiz, məhkəmə işə baxmamış.
úrteilen *vi* (*über A*) mühakimə yürütmək, fikir söyləmək, rəyini bildirmək.
úrteils || fähig *a* səriştəli, etibarlı.
Úrteils || kraft *f oh. pl* düşüncə, ağıl, mühakimə; **~spruch** *m* qərar, hökm; **~vermögen** *n oh. pl* ağıl, düşüncə, mühakimə.
Úr || text *m* ilk mətn, əsil (*yazı*).
Úr || tier *n* ibtidai heyvan.
Úr || wald *m oh. pl* balta dəyməmiş meşə.
Úr || welt *f oh. pl* ibtidai aləm.
úrwüchsig *a* **1.** təbii, süni olmayan; **2.** kortəbii.
Úrwüchsigkeit *f oh. pl* təbiilik, orijinallıq.
Úr || zeit *f oh. pl* ibtidai zamanlar, çox qədim zaman, ilkin çağlar.
Úr || zustand *m* ibtidai vəziyyət.
Usbéke *m* özbək (*adam*).
usbékisch *a* özbək (*sif.*).
Usurpátor *m* (8) qəsbkar, qəsb edən.
usurpíeren *vt* zorla ələ keçirmək; zəbt etmək.
usw = und so weiter və i. a. (və ilaxır), və s. (və sairə).
Úsus *m inv* adət.
Untensílien *pl* ləvazimat, lazım olan şeylər.
Úterus *m* -, **-ri** *anat.* uşaqlıq.
Utopíe *f* (11) utopiya; xəyal, xam xəyal.
utópisch *a* utopik, xəyali.
úzen *vt* ələ salmaq.
Uzeréi *f* (10) istehza, rişxənd.

Vv

V, v *n inv alman əlifbasının iyirmi ikinci hərfi.*
Vagabúnd [v-] *m* (8) avara, sərgərdan.
vagabundíeren *vi* səfil-sərgərdan gəzmək.
vágе *a* etibarsız, mütərəddid.
vakánt [v-] *a* boş, tutulmamış, vakant (*vəzifə*).
Vakánz [v-] *f* (10) **1.** vakansiya (*idarələrə qəbul üçün boş yer*); boş yer; **2.** *çox halda pl* tətil.
Vákuum [va:-] *n* -s, **-kua** *fiz.* boşluq, vakkum (*qazın seyrəklik halı*).
vakziníeren [v-] *vt* peyvənd etmək (*çiçəyə qarşı*).
Vandalísmus [v-] *m* -, *oh. pl* barbarlıq, vandalizm, vəhşilik.
Vanílle [v-] *f* (11) vanil (*tropik bitki və onun meyvəsi*).
vaporisíeren [v-] *vt* (*s*) *kim.* buxarlanmaq, buxar halına keçmək.
variábel [v-] *a* dəyişən; **variábles Kapitál** *iqt.* dəyişən kapital.
Variánte [v-] *f* (11) variant.
Variatión [v-] *f* (10) variasiya.
variíeren [v-] *vt, vi* eyni şeyi müxtəlif şəkildə göstərmək.
Váse [va:-] *f* (11) vaza, güldan.
Váter *m* (6) ata; **der außer || eheliche** ~ bic atası; **der leibeigene** ~ doğma ata; **er ist der ganze / leibhaftige** ~, **er ist seinem** ... **aus dem Gesicht geschnitten** ələ bil

Váterschaft *f* atalıq.
Váter || stadt *f* doğma şəhər; **~stelle** *f:* **bei j-m ~ stelle vertreten*** kiməsə atalıq etmək.
Vegetabílien [v-] *pl* bitki; tərəvəz.
Vegetariáner [v-] *m* (6), **~in** *f* (12) vegetarian; ət yeməyən adam (*kişi, qadın*).
vegetárisch [v-] *a* ətsiz.
Vegetatión [v-] *f* (10) *bot.* bitki, nəbatat; yaşıllıq, göyülük.
Vegetatións || periode *f bot.* boy atma dövrü.
vegetíeren [v-] *vi* **1.** böyümək, cücərmək; **2.** sürünmək, ölüm-zülümlə dolanmaq.
vehemént *a* coşqun; kəskin.
Véilchen *n* (7) *bot.* bənövşə.
véilchen || blau *a* bənövşəyi.
Velours [və'lu:r] *m* -, - məxmər, velür.
Véne [v-] *f* (11) *anat.* vena.
Venédig [v-] *n coğr.* Venesiya.
venérisch [v-] *a tib.* zöhrəvi.
Ventíl [v-] *n* (2) *tex.* qapaq, ventil.
ventilíeren [v-] *vt* **1.** havanı dəyişmək; **2.** *məc.* hər hansı bir məsələni aydınlaşdırmaq.
ver- *präf: sona çatmanı, xərcləməni, sərf etməni;* 2) *səhvi, təhrifi;* 3) *daldalanacağı;* 4) *vaxtdan istifadə etməni;* 5) *qurtarmanı, dayandırmanı;* 6) *felin əsas mənasına əks fikri;* 7) *ölməni;* 8) *sifətlərdən, xüsusi sifətin müqayisə dərəcəsindən düzəldilmiş fellərdə vəziyyətin dəyişməsini ifadə edir.*
Ver || áasung *f* (10) **1.** murdarlama; **2.** bədxərclik, israfçılıq.
ver || ábfolgen *vt* buraxmaq (*mal*); vermək

ver || ábscheuen *vt* nifrət etmək, zəhləsi getmək.
verábscheungs || wert *a* nifrətli, iyrənc.
ver || ábschieden I *vt* işdən çıxarmaq; **ein Gesetz** ~ qanun qəbul etmək (*parlamentdə*); **II sich** ~ (*von D*) ayrılmaq, xudahafizləşmək.
ver || áchten *vt* **1.** nifrət etmək; **2.** etina etməmək, saymamaq.
ver || áchtlich *a* nifrətli.
Ver || áchtung *f oh. pl* nifrət; həqarət.
veráchtungs || wert, ~würdig *a* nifrətə layiq, mənfur.
ver || álbern *vt* ələ salmaq, araya qoymaq.
ver || allgeméinern *vt* ümumiləşdirmək.
Ver || allgeméinerung *f* (10) ümumiləşdirmə.
ver || álten *vi* (*s*) köhnəlmək.
ver || áltet *a* köhnəlmiş.
ver || änderlich *a* **1.** dəyişən, dəyişkən; **2.** dəyişə bilən.
Ver || änderlichkeit *f* dəyişkənlik, tez-tez dəyişmə, sabitsizlik.
ver || ändern I *vt* dəyişdirmək; **II sich** ~ dəyişmək; **sie möchte sich** ~ o, iş yerini dəyişmək istəyir.
Ver || änderung *f* (10) dəyişmə, dəyişiklik.
ver || ánkern *vt* **1.** lövbər salmaq; **2.** *tex.* bəndləmək, bitişdirmək; **3.** *məc.* möhkəmləndirmək, bərkitmək.
ver || ánlagen *vt* (*zu D*) meyli olmaq, meyil göstərmək.
ver || ánlagt *a* meyilli, həvəsli; **nicht ~ sein**

ver || ántworten I *vt* cavabdeh olmaq; **das läßt sich nicht ~, das ist nicht zu** ~ bu ola bilməz; **II sich** ~ özünü müdafiə etmək, özünü təmizə çıxarmaq.
ver || ántwortlich *a* cavabdeh, məsul.
Ver || ántwortlichkeit *f* (10), **Ver || ántwortung** *f* (10) məsuliyyət, cavabdehlik.
ver || árbeiten *vt* emal etmək, yenidən işləmək.
ver || árgern *vt* acıqlandırmaq.
ver || ármen *vi* (*s*) yoxsullaşmaq.
Ver || ármung *f oh. pl* yoxsullaşma, kasıblaşma.
ver || ásteln (sich) qol-budaq atmaq.
ver || áusgaben I *vt* xərcləmək, sərf etmək; **II sich ~ 1.** sərf olunmaq, xərclənmək; xərcə düşmək; **2.** gücdən düşmək.
ver || äußern *vt* satmaq.
Ver || äußerung *f* (10) satılma, satış.
Verb [v-] *n* (13) *qram.* fel.
ver || bácken *vt* xəmiri işlədib qurtarmaq.
Verbál || adjektiv [v-] *n qram.* feli sifət; **~ injúrie** *f hüq.* sözlə təhqir.
ver || bállhornen *vt* təhrif etmək, korlamaq.
Ver || bánd *m* **1.** birlik, ittifaq; **2.** *tib.* sarıq; bint; **3.** *hərb.* hərbi hissə.
Verbánd || platz *m hərb.* sarğı məntəqəsi; tibbi yardım məntəqəsi; **vorgeschobener** ~ qabaqcıl sarğı məntəqəsi; **~stoff** *m*, **~zeug** *n tib.* sarğı materialı.
ver || bánnen *vt* **1.** qovmaq; **2.** sürgün etmək.
Ver || bánnte *m, f* (9*) sürgün edilmiş, sürülmüş (*kişi, qadın*).

dırmaq; **Wenn es einem gut geht, muß man sich nicht ~ wollen** *ata. söz.* Adam tanrısına təpik atmaz.

Ver || bésserung *f* (10) düzəliş; yaxşılaşma.

ver || béugen (sich) (*vor D*) əyilmək, təzim etmək; baş əymək (*kimə*).

Ver || béugung *f* (10) baş əymə, təzim.

ver || béult *a* əzilmiş (*metal şeylər*); **ein ~ er Kopf** döyülməkdən şişmiş baş.

ver || biegen I *vt* əymək, bükmək; **II sich ~** əyilmək.

ver || bíeten* *vt* qadağan etmək, yasaqlamaq; **Rauchen verboten!** Çəkmək qadağandır!; **j-m den Mund ~** kiməsə danışmağı yasaqlamaq / qadağan etmək; **Eintritt verboten!** Giriş bağlıdır / qadağandır!

ver || bílden *vt* korlamaq, xarab etmək, eybəcər hala salmaq.

ver || bíldlichen *vt* göz önündə canlandırmaq.

ver || bílligen *vt* ucuzlaşdırmaq.

ver || bínden I *vt* **1.** bağlamaq; əlaqələndirmək; **2.** *tib.* sarımaq; **3.** boynuna minnət qoymaq; **ich bin Ihnen sehr verbunden** (*für A*) Sizə çox minnətdaram; **II sich ~** birləşmək: **sich ehelich ~** evlənmək, nikahlanmaq.

ver || bíndlich *a* **1.** məcburi, vacib; etw. **für ~ erklären** nəyinsə zəruri olmasını bildirmək; **2.** xidmət göstərən, iltifatlı; **danke~st** çox minnətdaram; **sich ~ machen** öhdəsinə götürmək.

Ver || bíndung *f* (10) əlaqə; **rückwärtige ~** *hərb.* arxa ilə əlaqə; **in ~ stehen*** (*mit D*) əlaqədə olmaq, əlaqə saxlamaq (*kimləsə*); **~ mit j-m aufnehmen*** kiməsə əlaqə qurmaq / yaratmaq; **ich bekomme keine ~** istədiyim yeri ala bilmirəm (*telefonda*).

Verbíndungs || línie *f* birləşdirici xətt; **~ zeichen** *n dilç.* tire (–).

ver || bíssen *a* qəzəbli, acıqlı.

Ver || bíssenheit *f oh. pl* qəzəb, hirs.

ver || bítten* *vt* etiraz etmək; **ich verbitte mir diesen Ton** xahiş edirəm, mənimlə bu tərzdə danışmayasınız.

ver || bíttern *vt* zəhərləmək, ağılamaq; **j-m das Leben ~** *məc.* kiminsə həyatını zəhərləmək.

Ver || bítterung *f* (10) amansızlıq, daşürəklilik.

ver || blássen *vi* (*s*) solmaq, rəngi qaçmaq; saralmaq.

ver || bläuen I *vi* (*s*) göyərmək; **II** *vt dan.* döymək, əzişdirmək.

ver || bléchen *vt* ağ dəmirlə örtmək.

Verbléib *m* -(e)s, *oh. pl* olduğu yer, düşdüyü yer, məskən.

ver || bléiben* *vi* (*s*) qalmaq, bir yerdə olmaq.

ver || bléichen* (*s*) **1.** solmaq, rəngini itirmək; **2.** *şair. məc.* ölmək.

ver || bléien *vt* qurğuşunlaşdırmaq.

ver || blénden *vt* **1.** *məc.* gözünü qamaşdırmaq; çaşdırmaq; **2.** *tikin.* üz çəkmək; **3.** *hərb.* maskalamaq; **sich ~ lassen*** tamaha düşmək.

Ver || bléndung *f* (10) kor olma; azma.

ver || bléuen *vt dan.* döymək (*göyərənə qədər*).

ver || blíchen *a* solmuş, ağarmış.

Ver || blíchene *m, f* (9*) *şair.* mərhum (*kişi, qadın*).

ver || blüffen *vt* (*mit D, durch A*) son dərəcə heyrətləndirmək, heyrətə salmaq (*nə ilə*); **laß dich nicht ~!** utanma!

ver || blüfft *a* heyrətləndirilmiş, karıxdırılmış.

ver || blühen *vi* (*s*) solmaq.

ver || blúten *vi* (*s*) və **sich ~** qan aparmaq.

ver || bóhren I *vt tex.* deşiyi düz açmamaq; **II sich ~: sich in / auf eine Ansicht ~** hər hansı bir nöqteyi-nəzərdə tərsliklə inad göstərmək.

ver || bóhrt *a* tərs; dəlisov.

ver || bórgen I *vt* borc vermək.

ver || bórgen II *a* gizli; **im ~en** gizli, xəlvəti; **im ~en bleiben*** gizli qalmaq.

Ver || bót *a* (2) qadağa, yasaq.

ver || brämen *vt* haşiyələmək, süsləmək, bəzəmək (*xəzlə*); **mit Pelz ~** xəzlə haşiyələmək / süsləmək.

ver || bránnt *a* **1.** yanmış; **2.** solmuş (*gündən*).

Ver || bráuch *m* -e(s), *oh. pl* sərf; istehlak.

ver || bráuchen *vt* **1.** istehlak etmək, xərcləmək; **2.** geyib cırmaq (*paltarı*).

Ver || bráucher *m* (6), **~in** *f* (12) istehlakçı (*kişi, qadın*).

ver || bráucht *a* **1.** istifadə olunmuş; geyilmiş; **2.** vaxtından əvvəl qocalmış (*adam*).

ver || bréchen* *vt* **1.** sındırmaq; qoparmaq (*nəyinsə qırağını*); **2.** cinayət etmək / işlətmək; **ein Gedicht ~** (*pis*) şeir yazmaq.

Ver || bréchen *n* (7) cinayət; **ein ~ begehen*** cinayət işlətmək.

Ver || brécher *m* (6), **~in** *f* (12) cani, cinayətkar (*kişi, qadın*).

ver || brécherisch *a* cinayətli.

ver || bréiten I *vt* genişləndirmək; *məc.* aləmə yaymaq; **II sich ~** (*über A*) **1.** genişlənmək, yayılmaq (*şayiə, xəbər*); **2.** çox danışmaq.

ver || bréitern *vt* genişləndirmək, artırmaq.

Ver || bréitung *f* (10) genişlənmə; *məc.* yayma (*xəbəri*).

ver || brénnen* I *vi* (*s*) yanmaq, yandırılmaq; **II** *vt* yandırmaq; kremasiya etmək; **III sich ~** (*an D*) yanmaq (*nədəsə*); ◊ **sich den Mund ~** *məc.* ağzı yanmaq (*müvəffəqiyyətsizliyə uğramaq*).

Ver || brénnung *a* (10) **1.** yanma; **2.** yanıq; kremasiya (*meyitlərin xüsusi sobalarda yandırılması*); **3.** yanıq yeri.

Verbrénnungs || motor *m tex.* içyanacaqlı mühərrik.

ver || bríefen *vt* təsdiq etmək (*sənədlər vasitəsi ilə*); **verbrieft und versiegelt** qərara alınıb və imzalanıb.

ver || bringen* *vt* keçirmək (*vaxt*).

ver || brüdern (sich) dost olmaq, qardaş olmaq.

ver || brüdert *a* qardaşlıq telləri ilə bağlı olmaq.

ver || brühen I *vt* üzərinə qaynar su tökmək, pörtələtmək; **II sich ~** yanmaq (*qaynar sudan və buxardan*).

ver || búchen *vt* hesab kitabına daxil etmək.

Vérbum [v-] *n* -s, **-ba** *qram.* fel.

ver || bünden I *vt* birləşdirmək (*ittifaqla*); **II sich ~** ittifaq yaratmaq; (*mit D / gegen A*) birləşmək.

Ver || búndenheit *f oh. pl* sıx əlaqə.

ver || bündet *a* ittifaq (*sif.*), müttəfiq (*sif.*).

Ver || bündete *m, f* (9*) müttəfiq.

Ver || bündung *f* (10) ittifaq, birləşmə.

ver || bürgen *vt* və **sich ~** *für A* zamin durmaq; zamin olmaq (*kimə, nəyə*).

ver || bürgerlicht *a* meşşanlaşmış.

ver || bürgern *vi* (*s*) meşşanlaşmaq.

ver || bürgt *a* inamlı, etibarlı.

ver || büßen *vt* cəza çəkmək; **seine Strafzeit ~** cəzasını çəkib qurtarmaq.

ver || búttern *vt* yağ çalmaq / qayırmaq / tutmaq; ◊ **Geld ~** pulunu havaya sovurmaq; **er hat die Sache verbuttert** *dan.* o, işi korlayıb.

Ver || dácht *m* -(e)s, *oh. pl* (*wegen G*) şübhə (*nəyə görəsə*) **j-n in ~ haben** kimdənsə şübhələnmək; **er ist über jeden ~ erhaben** o hər bir şübhədən yüksəkdir; **bei j-m in ~ kommen*** kimdəsə şübhə oyatmaq; **gegen j-n ~ schöpfen** kimdənsə şübhələnmək; **der ~ trifft ihn** ondan şübhələnirlər.

verdácht || erregend *a* şübhə oyadan, şübhə doğuran.

ver || dächtig *a* **1.** şübhəli; **sich ~ machen** özünü şübhəli aparmaq.

ver || dächtigen *vt* (*wegen G*) şübhə etmək (*nəyə görəsə*).

Ver || dächtigung *f* (10) şübhə, şübhələnmə.

ver || dámmen *vt* **1.** (*zu D*) məhkum etmək (*nəyəsə*), iş kəsmək; **2.** lənət oxumaq, lənətləmək.

Verdámmnis *f oh. pl dini.* lənət.

ver || dámmt I *a* **1.** məlun, lənətə gəlmiş; **2.** məhkum edilmiş, düçar edilmiş; **II** *adv* iblisanə, məkrli; **es ist ~ schwer** bu çox ağırdır; **~ noch mal!** *kob.* lənətə gəlsin!, lənət şeytana!

Ver || dámmung *f* (10) məzəmmət, töhmət, lənət.

ver || dámpfen I *vi* (*s*) buğlanmaq, buxarlanmaq; **II** *vt* buğlandırmaq, buxarlandırmaq;

ver || dánken *vt* bir şeyə minnətdar olmaq; **das hat er sich selbst zu ~** *məc.* buna özü təqsirkardır.

ver || dáuen *vt* həzm etmək, sinirmək; **das kann ich nicht ~** *məc.* mən buna dözə bilmərəm; mən bununla razılaşa bilmərəm; mən bunu sinirə bilmərəm; **er ist nicht zu ~** *məc.* onu hər saatlıqla sinirmək olmur.

ver || dáulich *a* tez həzm olunan, sinirilən; asan başa düşülən.

Ver || dáuung *f* (10) həzm, sinirmə.

Verdáunngs || beschwerde *f, ~störung f tib.* mədə pozğunluğu.

Ver || déck *n* **1.** karetin üst hissəsi; **2.** *dəniz.* göyərtə.

ver || décken *vt* örtmək; *məc.* gizlətmək.
ver || déckt *a* **1.** örtülü, bağlı; gizli; **2.** maskalanmış.
Ver || déckung *f* (10) **1.** örtmə, örtülmə; pərdə; **2.** maskalanma.
ver || dénken* *vt* təqsirləndirmək.
Ver || dérb *m* -(e)s, *oh. pl* həlak olma, tələfat, ölüm; **das ist sein ~** bu onun bədbəxtliyidir; ◊ **auf Gedeih und ~** əbədi olaraq, ölüncəyə qədər.
ver || dérben I *vi* (*s*) korlanmaq, məhv olmaq, ölmək; **II** *vt* **1.** korlamaq; **2.** *məc.* əxlaqını pozmaq, yoldan çıxartmaq; **es mit j-m ~** kimləsə arası dəymək, kimləsə aranı pozmaq.
Ver || dérben *n* -, *oh. pl* **1.** məhv olma; **2.** korlanma, xarab etmə, əxlaqını pozma; **j-m zum ~ gereichen** kiminsə ölümünə bais olmaq.
ver || dérblich *a* **1.** məhvedici, tələfedici; **2.** tez korlanan, tez xarab olan.
Ver || dérbnis *f* (10) **1.** məhv olma, viran olma; **2.** korlanma.
ver || dérbt *a* xarab olmuş, korlanmış; əxlaqı pozulmuş.
ver || déutlichen *vt* aydınlaşdırmaq.
Ver || déutlichung *f* (10) izah, şərh; **zur ~** aydın olmaq üçün.
ver || déutschen *vt* **1.** alman dilinə tərcümə etmək; **2.** xarici sözləri alman sözləri ilə əvəz etmək; **3.** almanlaşdırmaq; **4.** qısa və aydın izah etmək.
Ver || déutschung *f* (10) alman dilinə tərcümə (*kitab* və s.).
ver || díchten I *vt* **1.** qatılaşdırmaq, qəlizləşdirmək; sıxlaşdırmaq; **2.** *tex.* toplamaq, kondensiya etmək; **II sich ~** qatılaşmaq, qəlizləşmək.
Ver || díchter *m* (6) *tex.* kompressor.
ver || dícken *vt tex.* sıxlaşdırmaq.
ver || díenen *vt* **1.** qazanmaq, əldə etmək; **das habe ich nicht (um dich) verdient** mən buna layiq iş görməmişəm; **2.** qazanmaq.
Vér || dienst 1. *n* (2) xidmət; **2.** *m* (1) qazanc, əmək haqqı.
ver || dienstlich *a* dəyərli, ləyaqətli.
verdíenst || voll *a* əməkdar; qazanılmış.
ver || dient *a* **1.** əməkdar; **~es Los** qismət; **~er Gelehrter** əməkdar elm xadimi; **2.** qazanılmış, əldə edilmiş; **sich ~ machen** (*um A*) xidməti olmaq (*nədəsə*).
verdíenter || maßen, ~weise *adv* xidmətinə görə.
ver || díngen *vt* **1.** kirayə vermək; **2. sich ~** işə girmək.
ver || dólmetschen *vt* dilmançlıq etmək.
ver || dóppeln *vt* ikiqat artırmaq.
Ver || dóppelung *f* (10) ikiləşmə, cütləşmə.
ver || dórben *a* xarab olmuş.
Ver || dórbenheit *f* (10) bax: **Verdérbtheit.**
ver || dórren *vi* (*s*) qurumaq (*ot, meyvə* və s.).
ver || drängen *vt* sıxışdırıb çıxarmaq; yerini tutmaq.
Ver || drängung *f* (10) sıxışdırma.
ver || dréhen *vt* **1.** burmaq, burxutmaq; **die Augen ~** gözlərini axıtmaq; ◊ **j-m den Kopf ~** kimisə başdan çıxarmaq; **2.** *məc.* korlamaq, xarab etmək; təhrif etmək; **3.** *tex.* eşmək, əyirmək.
ver || dréht *a* **1.** təhrif olunmuş, qarışıq; **2.** axmaq, ağılsız.
Ver || dréhung *f* (10) **1.** əyinti, əymə; **2.** *məc.* pozma, təhrif; **3.** *tex.* əyirmə.
ver || dréifachen *vt* üçqat artırmaq.
ver || dríeßen* *vt* kiminsə ovqatını təlx etmək; **es verdrießt mich** mən darıxıram; **sich** (*D*) *etw.* **nicht ~ lassen*** məyus olmamaq.
ver || dríeßlich *a* **1.** təəssüflü, təəssüf ediləcək; **2.** tutqun, qaşqabaqlı, qaraqabaq; **~ sein** kefi olmamaq, pərt olmaq; (*über A*) darıxmaq (*kimdən / nədən ötrüsə*).
Ver || dríeßlichkeit *f* (10) **1.** pis əhvali-ruhiyyə; **2.** dilxorluq, acıq.
Ver || dróssenheit *f* bax: **Verdrießlichkeit.**
ver || drücken *vt matb.* **1.** çapda səhv etmək; **2. viel Papier ~** çoxlu kağız korlamaq (*çap zamanı*).
ver || drücken I *vt dan.* ötürmək, yemək; **II sich ~** *dan.* yox olmaq.
Ver || drúß *m* (1) ovqatsızlıq, qəm, qüssə; **j-m ~ machen** kiminsə əhvalını pozmaq.
ver || dúften *vi* (*s*) **1.** buxarlanmaq, buxara çevrilmək; **2.** *dan.* yox olmaq, yoxa çıxmaq (*adam*).
ver || dümmen *vi* (s) səfehlik / giclik / ağılsızlıq etmək.

ver || dúnkeln *vt* **1.** qaraltmaq, tündləşdirmək; **2.** azaltmaq (*əhəmiyyəti*).
ver || dúnnen *vt* **1.** nazikləşdirmək, yuxalaşdırmaq; **2.** sıyıqlaşdırmaq; durulaşdırmaq.
Ver || dúnnung *f* (10) **1.** zəriflik, incəlik; **2.** durultma.
ver || dúnsten *vt* buğlandırmaq, buxarlandırmaq.
Ver || dúnstung *f* (10) buğlanma, buxarlanma.
Verdúnstungs || apparat *m tex.* karbürator.
ver || dúrsten *vi* (*s*) susamaq; susuzluqdan yanmaq.
ver || düstern I *vt* kədərləndirmək, qəmləndirmək; **II sich ~** əhvalı pozulmaq, ovqatı təlx olmaq; qaralmaq (*hava*).
ver || dútzen *vt* karıxdırmaq, çaşdırmaq.
ver || dútzt *a* çaşdırılmış, karıxdırılmış.
Ver || dútztheit *f* (10) utanma, karıxma.
ver || ébben *vi* (*s*) azalmaq, əskilmək; **die Sache verebbte allmählich** *məc.* iş yavaş-yavaş ölgünləşdi.
ver || édeln *vt* **1.** nəcibləşdirmək; **2.** yaxşılaşdırmaq (*heyvanlarda cinsi*); **3.** *tex.* zənginləşdirmək (*filiz*).
ver || éhelichen (sich) nikah bağlamaq, evlənmək.
Ver || éhelichung *f* (10) nikah, evlənmə.
ver || éhren *vt* **1.** hörmət etmək; **2. j-m** etw. ~ nəyisə kimisə təqdim etmək.
Ver || éhrer *m* (6), **~in** *f* (12) ehtiram / hörmət edən, pərəstişkar (*kişi, qadın*).
veréhrungs || wert, ~würdig *a* hörmətə layiq.
ver || éid(ig)en *vt* and içdirmək.
Veréin *m* (1) ittifaq, birlik; cəmiyyət; **im ~ mit** (*D*) (*kimləsə*) birlikdə.
ver || éinbar *a* (*mit D*) birləşə bilən, uyğunlaşa bilən (*nə iləsə*).
ver || éinbaren I *vt* (*mit D*) uyğunlaşdırmaq; razılaşdırmaq (*kimləsə*); **II sich ~** razılaşmaq, şərtləşmək.
Ver || éinbarung *f* (10) razılaşma, uyğunlaşma, razılıq.
ver || éinen *vt* birləşdirmək.
ver || éinfachen *vt* sadələşdirmək, asanlaşdırmaq.
ver || éinfacht *a* sadələşdirilmiş, asanlaşdırılmış; **ein ~es Verfahren** 1) *tex.* sadələşdirilmiş üsul; 2) *hüq.* sürətli mühakimə üsulu.
ver || éinigen I *vt* birləşdirmək; **II sich ~** birləşmək.
ver || éinigt I *a* birləşmiş; **II** *adv* birlikdə.
Ver || éinigung *f* (10) ittifaq, birləşmə.
ver || éinnahmen *vt* almaq, toplamaq (*pul*).
ver || éinsamt *a* tənha, ayrılmış.
Ver || éinsamung *f* (10) təklik, tənhalıq.
ver || éinzeln *vt* ayırmaq, əlaqəsini kəsmək, bir-birindən ayırmaq.
ver || éinzelt I *a* az təsadüf edilən, tək, bir; **II** *adv* bəzi hallarda; qismən, bəzi yerlərdə.
ver || éisen *vi* (*s*) buzlamaq.
ver || éiteln *vt* pozmaq (*planı*), baş tutmağa qoymamaq.
Ver || éitelung *f* (10) pozğunluq, pozma (*planı*).
ver || éitern *vt* (s) *tib.* irinləmək.
ver || ékeln *vt* zəhlə aparmaq, zəhlə tökmək.
ver || élenden *vi* (*s*) yoxsullaşmaq, kasıblamaq.
Ver || élendung *f oh. pl* yoxsullaşma, kasıblama.
ver || énden *vi* (*s*) ölmək, keçinmək, vəfat etmək.
ver || énnge(r)n *vt* daraltmaq; məhdudlaşdırmaq.
ver || érben *vt* (*D / auf A*) miras qoymaq (*kimsə*).
ver || érblich *a* irsən keçən.
ver || érbt *a* irsi.
Ver || érbung *f* (10) vərəsəlik, varislik.
ver || éwigen I *vt* əbədiləşdirmək, daima yaşatmaq; **II sich ~** özünü əbədiləşdirmək.
Ver || éwigung *f* (10) əbədiləşmə, əbədiləşdirmə.
ver || fáhren* I *vi* (*h, s*) **1.** işə başlamaq; təsir etmək; **2.** (*mit D*) dolanmaq, rəftar etmək (*kimləsə*); **II** *vt* **1.** yola xərcləmək; **2.: eine Schicht ~** *məd.* öz növbəsində işləyib qurtarmaq; ◊ **die Sache ~** işi dolaşıq salmaq; **III sich ~** yoldan çıxmaq.
Ver || fáhren *n* (7) **1.** rəftar; hərəkət; **2.** üsul, işləmə üsulu; **3.** *hüq.* iş, məhkəmə işi; **das ~ gegen j-n einstellen** kiməsə qarşı olan işi dayandırmaq.
Ver || fáll *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** durğunluq, tənəzzül; köhnəlik; **in ~ geraten*** tənəzzülə uğramaq; **2.** vaxt keçirmə.

ver || fállen* *vi (s)* **1.** köhnəlmək, dağılmaq; **2.** *məc.* tənəzzül etmək; **3.: ~ lassen*** *tic.* vaxtını keçirtmək; **der Wechsel ist ~** vekselin vaxtı keçib / qurtarıb; **4.** kiminsə ixtiyarına keçmək; **5.** *(D)* nəyəsə məhkum olmaq; **dem Tode ~ sein** ölümə məhkum olmaq; **6. ~ in** *(A)* qapılmaq (*xəyala* və s.); səhv etmək; **7. ~ auf** *(A)* nəyisə xatırlamaq, nə haqdasa düşünmək; **ich wäre nicht darauf ~** bu mənim heç ağlıma da gəlməzdi.

ver || fälschen *vt* saxtalaşdırmaq.

ver || fälscht *a* saxta, qəlp.

Ver || fälschung *f* (10) saxtalaşdırma.

ver || fángen* I *vi* əhval-ruhiyyə oyatmaq; təsir göstərmək; dolaşmaq, dolaşıb qalmaq.

ver || fänglich *a* təhlükəli; dolaşıq **eine ~e Frage** dolaşıq sual.

Ver || fänglichkeit *f* (10) çətinlik, əngəllik, dolaşıqlıq.

ver || färben (sich) rəngi ağarmaq.

ver || fássen *vt* yazmaq; düzəltmək.

Ver || fásser *m* (6), **~in** *f* (12) müəllif (*kişi, qadın*).

Ver || fássung *f* (10) **1.** konstitusiya; **2.** düzəltmə, qurma; **3.** hal, əhval, vəziyyət.

verfássungs || mäßig *a* konstitusiyalı.

verfássungs || widrig *a* konstitusiyaya zidd.

ver || fáulen *vi (s)* çürümək.

ver || fáulenzen *vt:* **die Zeit ~** vaxtını boş keçirmək.

verf || fáult *a* çürümüş.

ver || féchten* *vt* mübarizə etmək; müdafiə etmək.

Ver || féchter *m* (6), **~in** *f* (12) müdafiəçi, qoruyucu, mübariz (*kişi, qadın*).

ver || féhlen *vt* yanılmaq, səhv etmək; əldən qaçırtmaq, gecikmək; **den Weg ~** yoldan çıxmaq; **ich werde nicht ~** yaddan çıxartmaram.

ver ||féhlt *a* müvəffəqiyyətsiz, baş tutmayan.

Ver || féhlung *f* (10) **1.** hədəfə vurmama; vura bilməmə; **2.** səhv, yanlış.

ver || féinden I *vt* küsüşdürmək; **II sich ~** *(mit D)* araları dəymək, dalaşmaq (*kimləsə*).

Ver || féindung *f* (10) düşmənçilik; küsüşmə.

ver || féinern *vt* **1.** naziklləşdirmək, incələşdirmək; **2.** təkmilləşdirmək.

Ver || féinerung *f* (10) **1.** *məc.* təkmilləşdirmə; **2.** incəlik.

ver || fémen *vt tar.* qanundan kənar elan etmək.

ver || fértigen *vt* hazırlamaq.

Ver || féttung *f* (10) piylənmə; həddən artıq kökəlmə.

ver || féuern *vt* **1.** yandırmaq; **2.** *hərb.* xərcləmək, işlətmək (*hərbi ləvazimat*).

ver || filmen *vt* film çəkmək; ekranlaşdırmaq.

ver || finstern I *vt* tutqunlaşdırmaq; **II sich ~** tutqunlaşmaq; qaranlıqlaşmaq.

Ver || finsterung *f* (10) **1.** qaranlıqlaşma; **2.** tutulma (*ay, gün*).

ver || flächen I *vt* **1.** hamarlamaq (*meydançanı*); **2.** *məc.* bayağılaşdırmaq; **II** *vi (s)* **1.** hamarlanmaq; **2.** qurumaq (*çay*); **3.** bayağılaşmaq; təhrif olunmaq.

ver || fláckern *vi (s)* yanmaq, yanıb qurtarmaq.

ver || fláttern 1. *vi (s)* külək tərəfindən aparılmaq; **2.** *vt məc.* vaxtını şən keçirmək.

ver || fléchten *vt* **1.** qatışdırıb hörmək; **2.** *məc.* qarışıq salmaq.

ver || fliegen* I *vi (s)* tez keçibgetmək; *kim.* qaza çevrilmək; uçub dağılmaq; **II sich ~** yoldan çıxmaq (*təyyarə, quş* və s.).

ver || flíeßen* *vi (s)* **1.** axmaq, keçmək (*vaxt*); **2.** yayılmaq, dağılmaq.

verflíxt *a din.* məlun, mənfur, lənətlənmiş.

ver || flossen *a* ötmüş; keçmiş.

ver || flúchen *vt* lənət oxumaq, lənətləmək.

ver || flúcht *a* lənətlənmiş, lənətə gəlmiş; murdar, iyrənc.

ver || flüchtigen I *vt kim.* qaza çevirmək; **II sich ~ 1.** buxarlanmaq; *kim.* uçub getmək; **2.** *dan.* sivişmək, əkilmək.

Ver || flüchtigung *f* (10) buxarlanma, uçma; dağıdılma; seyrəkləşdirmə.

Ver || flúchung *f* (10) lənət.

Verfolg *m* -(e)s, *oh. pl* gediş, axın; **im ~** işin gedişində.

ver || fólgen *vt* **1.** güdmək, izləmək (*məqsəd*); **2.** təqib etmək.

Ver || fólger *m* (6), **~in** *f* (12) təqibçi, təqib edən (*kişi, qadın*).

Ver || fólgung *f* (10) təqib, izləmə; güdmə (*məqsəd*).

ver || frachten *vt* **1.** kirayə etmək, icarə etmək (*gəmi*); **2.** göndərmək (*avtomobillə, gəmi ilə*); **3.** pulunu vermək (*yükün*).

ver || frémden I *vi (s)* yadlaşmaq, uzaqlaşmaq; **II** *vt* bax: **entfremden.**

ver || fréssen* I *vt dan.* yeyib qurtarmaq; **II** *a dan.* qarınqulu.

Ver || fréssenheit *f* (10) qarınqululuq, acgözlük.

ver || frieren* *vt (s)* donmaq; buz bağlamaq.

ver || fróren *a* **1.** donmuş, buz bağlamış; **2.** tez üşüyən, soyuğa davamsız.

ver || früht *a* vaxtından qabaq.

ver || fúgbar *a* sərəncamında olan.

ver || fügen I *vt* qərara almaq, qət etmək; əmr vermək; *hüq.* hökm çıxarmaq; **II** *vi (über A)* olmaq, sərəncamında olmaq; **über Kenntnisse ~** biliyi olmaq; **III sich ~** göndərilmək, yola salınmaq.

Ver || fúgung *f* (10) qərar (*məhkəmə*); əmr; **zur besondern ~** xüsusi tapşırığa əsasən / görə; **j-m zur ~ stehen** kiminsə sərəncamında olmaq.

ver || führen *vt* **1.** daşımaq, gətirmək; **2.** azdırmaq, yoldan çıxarmaq, tovlamaq.

Ver || führer *m* (6), **~in** *f* (12) aldadan, yoldan çıxaran (*kişi, qadın*).

ver || führerisch *a* şirnikdirici, özünə cəlb edən, tovlayıcı.

Ver || führung *f* (10) **1.** daşıma, daşınma; **2.** yoldan çıxarma; azdırma.

ver || fünffachen *vt* beşqat artırmaq.

ver || füttern *vt* yeməmək (*mal-qaranı*).

ver || gáffen (sich) 1. (*in A*) kimisə maraqla baxmaq, kimdənsə gözünü çəkməmək; **2.** *dan.* sevmək, bənd olmaq.

ver || gällen *vt* pozmaq (*sevinci*), zəhərləmək (*həyatı*).

ver || gángen *a* keçmiş.

Ver || gángenheit *f* **1.** keçmiş, keçmişlik; **2.** *qram.* keçmiş zaman.

ver || gänglich *a* daimi olmayan, keçici, müvəqqəti, fani.

ver || gánten *vt* hərrac yolu ilə satmaq.

ver || gásen I *vt* **1.** *kim.* qazlaşdırmaq, qaza çevirmək; **2.** *hərb.* qazla zəhərləmək; **3.** öldürmək (*qazla*); **II sich ~** *kim.* qaza çevrilmək.

Ver || gáser *m* (6) *tex.* karbürator.

Ver || gásung *f* (10) **1.** *fiz.* qaza dönmə; **2.** *hərb.* qazla zəhərlənmə.

Ver || gátterung *f* (10) *hərb.* qaravulların dəyişməsi

ver || gáukeln *vt:* **die Zeit ~** boş yerə vaxt itirmək.

ver || gében* I *vt* **1.** vermək; paylamaq; **noch zu ~** 1) hələ boşdur; 2) *dan.* hələ subaydır; **2.** kiminsə günahından keçmək; **3.: sich** *(D)* etw. **~** ləyaqətini itirmək; **II** *a* bax: **vergeblich; ◊ ~ ist besser als vergelten** əfv qisasdan ötədir (Qurani-Kərim).

ver || gébens *adv* əbəs yerə, boş yerə.

ver || géblich *a* boş, faydasız.

Ver || géblichkeit *f* (10) mənasızlıq, ümidsizlik.

Ver || gébung *f oh. pl* **1.** paylama; **2.** bağışlama, günahından keçmə; **(ich bitte um) ~!** bağışlayın, üzr istəyirəm!

vergégenständlichen *vt* əyaniləşdirmək, aydın təsəvvür etmək.

vergégenwärtigen *vt:* **sich (D) ~** təsəvvür etmək, xəyalına gətirmək.

ver || géhen* *vi* **1.** keçmək, keçib-getmək (*vaxt*); **2.** *məc.* itmək, yox olmaq; yox olub getmək; **vor Durst [vor Hitze] ~** susuzluqdan (istidən) məhv olmaq (ölmək); **die Lust dazu ist mir vergangen** buna həvəsim qalmayıb; **II sich ~** (*an D, gegen A*) kiminsə hüzurunda təqsirkar olmaq; cinayət etmək; **sich gegen die Gesetze ~** qanunu pozmaq.

Ver || géhen *n* (7) **1.** *oh. pl fəls.* yox olma, itmə; **2.** təqsir, günah.

ver || géistigen *vt* ruhlandırmaq.

ver || gélten* *vt* əvəzini çıxmaq (*yaxşılığın, pisliyin*).

Ver || geltung *f* (10) əvəz (*mükafat və ya cəza*); intiqam.

ver || geséllschaften *vt* ictimailəşdirmək.

Ver || geséllschaftung *f* (10) *oh. pl* ictimailəşdirmə (*xalqın əlinə keçmə*).

ver || géssen* I *vt, vi (A / G)* unutmaq, yaddan çıxartmaq; **II sich ~** unudulmaq.

Ver || géssen *n* -s, *oh. pl* **Ver || gessenheit** *f oh. pl* unutma, yaddan çıxarma; **in Vergessenheit geraten*** yaddan çıxarılmaq.

ver || géßlich *a* yaddan çıxarılan, yaddan çıxan.

Ver || géßlichkeit *f* (10) unutqanlıq, yaddaşsızlıq, huşsuzluq.

ver || géuden *vt* boş yerə xərcləmək.

ver || hérrlichen *vt* şöhrətləndirmək, məşhur etmək.
ver || hétzen *vt* qısqırtmaq, üstünə saldırmaq.
ver || héxen *vt* ovsunlamaq, cadulamaq; *məc.* valeh etmək.
ver || hímmeln *vt* pərəstiş etmək, göylərə qaldırmaq.
ver || híndern *vt* (*an D*) mane olmaq.
Ver || hínderung *f* (10) maneə, ləngitmə, pozulma (*plan*).
ver || hóhlen *a* gizli, sirli.
ver || höhnen *vt* ələ salmaq, istehza etmək.
Ver || höhnung *f* (10) istehza, rişxənd.
ver || hökern *vt* pərakəndə satmaq (*malı*).
ver || hólen *vi dəniz.* yedəyə almaq.
ver || hólzen *vi* (*s*) *bot.* ağaca dönmək; qurumaq.
Ver || hör *n* (2) dindirmə, istintaq; sorğu-sual; **ins ~ nehmen*** dindirmək.
ver || hören I *vt* dindirmək; **II sich ~** səhv / yanlış eşitmək.
ver || hüllen I *vt* bürümək, sarımaq; **II sich ~** bürünmək, sarınmaq.
Ver || hülling *f* (10) **1.** ört-basdır etmə; **2.** örtük, qabıq, qişa.
ver || húndertfachen *vt* yüzqat artırmaq.
ver || húngern *vi* (*s*) acından ölmək; **j-**

ver || kálken *vi* (*s*) **1.** *tib.* əhəngləşmək; **2.** *məc.* kütləşmək; çox köhnəlmək; **3.** əhəng halına salmaq.
ver || kalkulíeren (sich) hesabda səhv etmək.
Ver || kálkung *f* (10) *tib.* skleroz.
ver || kälten (sich) *dan.* özünü soyuğa vermək.
ver || kánnt *a* tanınmamış, hamı tərəfindən qəbul edilməmiş.
Ver || káppung *f* maskalama.
ver || kápseln (sich) 1. *tib.* kapsula alınmaq; **2.** *məc.* öz qınından bayıra çıxmamaq; ◊ **er hat sich verkapselt** o öz qınına qapılıb.
Ver || káuf *m* (1*) satış, satılma.
ver || káufen *vt* satmaq; **zu ~** satılır.
Ver || käufer *m* (6), **-in** *f** (12) satıcı (*kişi, qadın*).
ver || käuflich *a* **1.** satılan; *məc.* satqın; **2.** tələb olunan.
Ver || käuflichkeit *f* (10) satqınlıq.
Ver || kéhr *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** hərəkət (*küçə*); **2.** rabitə, nəqliyyat; **3.** dövr etmə, dolanma; **im ~ sein** işləmək (*müəyyən istiqamət üzrə müntəzəm gediş-gəliş*); dövr etmək; **eine Bahn dem ~ übergében*** dəmir yolunu istifadəyə vermək; **4.** əlaqə, münasibət; tanışlıq; **brieflicher ~** yazışma, məktublaşma; **mit j-m ~ haben, mit j-m**

ver || kénnen* *vt* tanınmamaq; kimisə düzgün qiymətləndirməmək.
ver || kétten *vt* bağlamaq, qoşmaq; *məc.* birləşdirmək.
Ver || kéttung *f* (10) bağlama, qoşma, birləşmə.
ver || kítten *vt* sürtmək (*zamaska*).
ver || klágen *vt* (*j-n wegen G*) *hüq.* şikayət vermək (*kimdənsə*).
Ver || klágung *f* (10) şikayət, ərizə (*kimdənsə*).
ver || klámmen *vi* (*s*) keyimək, donub qalmaq.
ver || klámmern *vt* çəmbərləmək.
ver || klápsen *vt:* **ich lasse mich nicht ~** *dan.* mən özümü axmaq yerinə qoydurmaram.
ver || klären *vt* və **sich ~** şəklini dəyişmək, başqa şəkil almaq; parıldamaq, aydınlaşmaq.
ver || klärt *a* bəxtiyar, nurlu.
Ver || klärung *f* (10) şəklini dəyişmə, işıqlaşma, aydınlaşma.
ver || klátschen *vt* böhtan / şər atmaq; çuğulluq etmək; **die Zeit ~** vaxtını qeybətlə keçirmək.
ver || klében *vt* yapışdırmaq.
ver || kléiden I *vt* üz vurmaq (*tikintidə tax-tadan*)

das wird er sich (*D*) **~ müssen** o bundan imtina etməli olacaq.
ver || kníttern *vt* əzib büzüşdürmək, əzib xarab etmək.
ver || knöchern *vi* (*s*) **1.** sümükləşmək, sümüyə dönmək; **2.** *məc.* kütləşmək.
ver || knöchert *a* **1.** sümükləşmiş, sümüyə dönmüş; **2.** *məc.* islah olunmaz.
ver || knörpeln *vi* (*s*) qığırdaqlaşmaq, qığırdağa çevrilmək.
ver || knüpfen *vt* düyünləmək; *məc.* birləşdirmək.
Ver || knüpfung *f* (10) **1.** bənd etmə, düyünləmə; **2.** *məc.* əlaqə, əlaqələndirmə.
ver || kóchen I *vt* həll bişirmək; **II** *vi* (*s*) həll bişmək.
ver || kóhlen I *vt* **1.** kömürə döndərmək; **2.** *dan.* acıqlandırmaq; **II** *vi* (*s*) kömürə dönmək, kömürləşmək.
ver || kómmen* I *vi* (*s*) tənəzzül etmək; *məc.* düşmək; **II** *a* düşmüş, üst-başdan çıxmış.
ver || kóppeln *vt* bağlamaq.
ver || korken *vt* tıxamaq.
ver || körpern *vt* təcəssüm etdirmək; həyata keçirmək.
ver || köstigen *vt* ərzaqla təmin etmək.
ver || krächen I *vi* (*s*) müflis olmaq, iflasa uğramaq; **II sich ~ 1. sich in j-n ~** *dan.*

Ver || küppelung *f* (10) **1.** birləşdirmə, bağlama, qoşma (*həmç. məc.*); **2.** *nifr.* vasitəçilik, ara düzəltmə.
ver || kürzen *vt* qısaltmaq.
Ver || kürzung *f* (10) **1.** azalma; ixtisar; **2.** *tex.* qısalma, yığışma.
ver || láden* *vt* yükləmək.
Verláde || schein *m d.y.* faktura; **~station** *f* yolasalma stansiyası.
Ver || ládung *f* (10) yükləmə, yük vurma; minmə, mindirmə.
Ver || lág *m* **1.** nəşr, nəşriyyat; **in ~ nehmen*** nəşr etmək; **2.** kitab nəşriyyatı.
Verlágs || buchhandlung *f* nəşriyyatın kitab mağazası; **~kosten** *pl* nəşriyyat xərcləri; **~recht** *n* nəşr hüququ.
ver || lángen *vt* tələb etmək; **heiß ~** (*nach D*) çox arzu etmək, həsrətini çəkmək (*nəyinsə*); **verlangt werden** soruşulmaq, tələb olunmaq.
Ver || lángen *n* -s, *oh. pl* arzu, tələb; **auf mein ~ hin** mənim tələbimə görə; **~ nach** (*D*) nəyəsə ehtiyac.
ver || längern *vt* uzatmaq; uzunlaşdırmaq; artırmaq.
Ver || längerung *f* (10) **1.** uzanma; **2.** vaxtı uzadılma; möhlət.
ver || lángsamen *vt* sürəti azaltmaq.
ver || läppern *vt dan.* puç etmək, israf etmək.
Ver || láß *m* **-sses,** *oh. pl* etibarlılıq, mötəbərlilik; **es ist kein ~ auf ihn** ona ümid olmaq / bel bağlamaq olmaz.
ver || lássen I *vt* tərk etmək; **II sich ~** (*auf A*) etibar etmək, arxayın olmaq (*kimsəyə*); **III** *a* tək, tərk edilmiş, kimsəsiz.
Ver || lássenheit *f* (10) tənhalıq, kimsəsizlik.
ver || läßlich *a* inanılmış, etibarlı.
ver || lästern *vt* böhtan atmaq (*kimsəyə*).
Ver || láub *m* **-(e)s,** *oh, pl:* **mit ~ zu sagen** müsaidənizlə, söyləmək olarsa.
Ver || láuf *m* **1.** gediş (*iş*); **2.** xətt; **im ~** (*G / von D*) ərzində, müddətində; **nach** (*G / von D*) ... sonra, keçəndən sonra.
ver || láufen I *vi* (*s*) **1.** keçmək, keçib-getmək (*vaxt*); **2.** yayılmaq; **3.: im Sande ~** qumda itmək (*çay, su*); *məc.* nəticəsiz qurtarmaq; **II sich ~ 1.** çaşmaq, azmaq; **2.** qurtarmaq, itib getmək; **3.** dağılmaq, dağılıb getmək; **die Menge hat sich ~** izdiham dağıldı; **III** *vt:* **j-m den Weg ~** kiminsə qabağından yüyürüb keçmək (*həmç. məc.*).
ver || láusen *vi* (*s*) bit basmaq.
ver || láutbaren I *vt* elan etmək; **II** *vi* (*h, s*) aşkar olmaq.
ver || láuten *vimp:* **es verlautet, daß ...** deyirlər ki ...
ver || lében *vt* yaşamaq, vaxt keçirmək.
ver || lébt *a* **1.** keçirilmiş; **2.** ömrünü sürmüş, dövrünü keçirmiş.
ver || légen I *vt* **1.** başqa yerə qoymaq; **2.** keçirmək; **die Sitzung ~** iclası başqa vaxta keçirmək; **3.** kənara qoymaq; **4.** qoymaq, soxmaq; **er hat seine Handschuhe verlegt** o öz əlcəklərini harasa qoyub; **5.: j-m den Weg ~** kiminsə yolunu kəsmək (*həmç. məc.*); **6.** nəşr etmək (*kitab*); **7.: Bier ~** pərakəndə pivə satmaq; **II sich ~: sich ~ auf** (*A*) nə ilə isə əylə məşğul olmaq; özünü nəyəsə həsr etmək; **III** *a* pərt edilmiş, çətin vəziyyətə düşmüş; **um etw.** (*A*) **~ sein** nədəsə çətinlik çəkmək.
Ver || légenheit *f* (10) çətinlik, əngəl; utanma, pərtlik; **j-n in ~ bringen*** kimisə çıxılmaz vəziyyətə salmaq; pərt etmək.
Ver || léger *m* (6) **1.** naşir; **2.** *iqt.* evə iş verən şəxs (*istehsal üçün*).
ver || léiden* *vt* nifrət oyatmaq; həvəsi öldürmək; *məc.* korlamaq; **j-m seine Freude ~** kiminsə sevincinə kədər qatmaq.
ver || léihen* *vt* **1.** borc vermək; burovuz vermək; **2.** vermək; **Ausdruck ~** ifadə tapmaq; **3.** mükafatlandırmaq, təltif etmək (*fəxri adla, ordenlə*); **sein Ohr j-m ~** kimisə axıra qədər dinləmək.
Ver || léiher *m* (6), **~in** *f* (12) borc verən (*kişi, qadın*).
Ver || léihung *f* (10) **1.** borc, burovuz; **2.** təltif.
ver || léiten *vt* vadar etmək; (*zu D*) təhrik etmək; **sich ~ lassen*** (*druch A*) aldanmaq.
Ver || léiter *m* (6), **~in** *f* (12) ara qızışdırıcı; yoldan çıxaran (*kişi, qadın*).
ver || lérnen *vt* unutmaq, yaddan çıxartmaq (*sənət, bilik*).
ver || lésen* I *vt* **1.** bərkdən oxumaq, avazla oxumaq; elan etmək (*ucadan*); **2.** adbaad çağırıb yoxlamaq; **3.** növlərə ayırmaq; **II sich ~** oxu zamanı səhv etmək, yanlış oxumaq.

ver || létzbar *a* tez sınan, tez inciyən; *məc.* dişbatan.
ver || létzen *vt* **1.** yaralamaq; korlamaq, xarab etmək; **2.** təhqir etmək, xətirə dəymək; **3.** pozmaq; **das Gesetz ~** qanunu pozmaq.
Ver || létzung *f* (10) **1.** yaralama; korlama; **2.** təhqir; **3.** pozma.
ver || léugnen I *vt* **1.** üz döndərmək, əl çəkmək (*kimdənsə, nədənsə*); **2.** inkar etmək; **II sich ~** öz-özünə xəyanət etmək; **sich ~ lassen*** kimisə qəbul etməkdən boyun qaçırtmaq.
ver || léumden *vt* böhtan / şər atmaq.
Ver || léumder *m* (6), **~in** *f* (12) böhtançı, şərçi (*kişi, qadın*).
ver || léumderisch *a* böhtanlı.
Ver || léumdung *f* (10) böhtan, iftira, şər.
ver || líeben (sich) (*in A*) aşiq olmaq, bənd olmaq, vurulmaq.
ver || líebt *a* aşiq olmuş.
Ver || líebtheit *f* (10) aşiqlik, vurğunluq.
ver || líeren I *vt* **1.** itirmək, məhrum olmaq; **den Kopf ~** *məc.* başını itirmək; **2.** uduzmaq; **II sich ~ 1.** karıxmaq; **2.** çaşmaq; uçub getmək (*iy*); ətrini itirmək.
Ver || líes *n* (2) yeraltı, zirzəmi.
ver || lóben I *vt* nişanlamaq; **II (sich) ~** (*mit D*) nişanlanmaq.
Ver || löbnis *n* (3*) nişan, adaxlama; **ein ~ eingehen** nişanlanmaq.
Ver || lóbung *f* (10) nişan taxma, adaxlanma.
ver || lócken *vt* (*zu A*) tovlamaq, aldatmaq, yoldan çıxarmaq.
ver || lócken *a* cəlbedici, aldadıcı.
Ver || lóckung *f* (10) aldanma, yoldan çıxma, cəlb etmə (edilmə).
ver || lódern *vi* (*s*) yanmaq, yanıb kül olmaq.
ver || lógen *a* yalan danışan, yalançı.
ver || lóren *a* **1.** itirilmiş; əbəs; **in Gedanken ~** dərin fikirdə; **~e Mühe** əbəs yerə çəkilən əziyyət; **2.** uduzulmuş, əldən qaçırılmış; **~ geben*** itmiş hesab etmək; **3. der ~e Sohn** naxələf oğul.
verlóren || gehen* *vi* (*s*) itmək.
ver || löschen* *vi* (*s*) sönmək, keçmək.
ver || lósen *vt* oynatmaq (*lotereya*).
Ver || lósung *f* (10) oynama (*lotereya*).
ver || löten *vt* lehimləmək.
ver || lóttern *vi* (*s*) düşkünləşmək (*adam*).
ver || lúmpen *vi* (*s*) **1.** cırılmaq (*paltar*); **2.** yırtılmaq; **3.** düşkünləşmək, ruhdan düşmək (*adam*).
Ver || lúst *m* (1) **1.** itki; **2.** zərər; **3.** uduzma.
verlúst || bringend *a* zərərli.
ver || lústig *a* məhrum edilmiş; **~ gehen** (*G*) məhrum edilmək.
ver || máchen *vt* vəsiyyət etmək.
Ver || máchtnis *n* (3*) vəsiyyət.
ver || máhlen *vt* döymək (*taxıl*), üyütmək.
ver || mählen I *vt* evləndirmək; **II sich ~** evlənmək.
ver || mannigfachen *vt* müxtəlifləşdirmək.
ver || másseln *vt dan.* korlamaq, xarab etmək, batırmaq (*işi*).
ver || mauern *vt* hörmək, xıvarla divar hörmək.
ver || méhren I *vt* artırmaq, çoxaltmaq; **II sich ~** çoxalmaq, artmaq.
ver || méhrt *a:* **~e Auflage** əlavə nəşr.
Ver || méhrung *f* (10) çoxalma; artma.
ver || méiden *vt* çəkinmək, boyun qaçırmaq.
Ver || méidung *f* (10) çəkinmə; **zur ~** baş verməsin deyə, olmasın deyə.
ver || méinen *vt* yanlış güman etmək, yanlış zənn etmək.
ver || méintlich *a* xəyali, əsli olmayan, yalançı.
ver || mélden *vt* xəbər vermək; nə haqdasa məlumat vermək.
ver || méngen *vt* **1.** qarışdırmaq **2.** *məc.* səhv etmək, dolaşıq salmaq.
Ver || mérk *m* (1) qeyd, şərt.
ver || mérken *vt* qeyd etmək; **das wurde ihm übel vermerkt!** *məc.* bunu onun yadına saldılar!
ver || méssen* I *vt* ölçmək; *tex.* ayırmaq, bölmək; **II sich ~ 1.** ölçüdə səhv etmək; **2.** (*zu D*) cəsarət etmək, ürəklənmək; **III** *a* qoçaq, cəsarətli, ürəkli.
Ver || méssung *f* (10) ölçmə; plana alma (*topoqrafik*).
ver || miesen *vt dan.* nəyəsə olan həvəsi öldürmək; həvəsdən salmaq.
ver || míeten I *vt* kirayə vermək; **II sich ~** işə girmək.
Ver || míeter *m* (6) kirayəçi; mənzil sahibi.
ver || míndern *vt* azaltmaq, kiçiltmək.

ver || mischen *vt* **1.** qarışdırmaq; **2.** cütləşdirmək (*heyvan*); **3.** dolaşıq salmaq.
Ver || mischung *f* (10) **1.** qarışdırma; **2.** çarpazlaşdırma, cütləşdirmə.
ver || missen *vt* kiminsə yoxluğunu hiss etmək; kiməsə, nəyəsə heyfi gəlmək; **wir haben dich vermißt** yerin görünürdü.
ver || mißt *a hərb.* itkin düşmüş.
ver || mitteln *vt* **1.** vasitəçilik etmək; **2.** kömək etmək, imkan yaratmaq.
ver || mittelnd *a* barışdırıcı, sakitləşdirici; **~e Schritte unternehmen*** vasitəçilik etmək üçün təşəbbüs göstərmək.
ver || mittels(t) *prp* (*G*) ... vasitəsi ilə, ... köməyi ilə.
Ver || mittelung *f* (10) **1.** vasitəçilik; **durch ~** ... vasitəsi ilə, ... köməyi ilə; **2.** çatdırma (*bilik, təcrübə*); **3.** kommutator; **4.** mərkəzi telefon stansiyası.
Ver || mittler *m* (6), **~in** *f* (12) vasitəçi (*kişi, qadın*).
ver || möbeln *vt* **1.:** **etw ~** *dan.* sağa-sola xərcləmək, sovurmaq (*pul*); **2. j-n ~** *dan.* kimisə kötəkləmək.
ver || módern *vi* (*s*) çürümək, puç olub getmək.
ver || möge *prp* (*G*) ... görə, ... nəticəsində, ... üzündən.
ver || mögen* *vt* (*+inf+zu*) bacarmaq, öhdəsindən gələ bilmək.
Ver || mögen *n* (7) **1.** mülk, əmlak; **2.** bacarıq; güc; **wieviel in meinem ~ steht** nə qədər bacarsam, bacardığım qədər; **3.** vəsait: pul, dövlət.
ver || mögend *a* varlı.
Vermögens || steuer *f* mülk vergisi; **~verhältnisse** *pl* əmlak durumu.
ver || mörschen *vi* (*s*) çürümək, pozulmaq (*mənəvi cəhətdən*).
ver || möttet *a* güvə yemiş.
ver || mümmen I *vt* sarımaq, bükmək; **II sich ~** sarınmaq, bürünmək.
ver || müten *vt* güman etmək, ehtimal etmək.
ver || mútlich I *a* təxmini, təqribi; **II** *adv* ola bilsin ki, güman ki, yəqin ki.
Ver || mútung *f* (10) fərziyyə, güman, zənn; şübhə; **einer ~ nachgehen*** gümanın / fərziyyənin doğruluğunu yoxlamaq.

ver || náchlässigen *vt* **1.** etina etməmək, məhəl qoymamaq; **2.** laqeyd yanaşmaq.
Ver || náchlässigung *f* (10) diqqətsizlik, laqeydlik, etinasızlıq.
ver || nágeln *vt* mıxlamaq; ◊ **er ist wie vernagelt** o lap sarsaqdır; **hier ist die Welt mit Brettern vernagelt** burdan çıxış yolu yoxdur.
ver || nárben *vi* (*s*) bitişmək, sağalmaq (*yara*).
ver || nárrt *a* (*in A*) dəlicəsinə vurulmuş.
Ver || nárrtheit *f* (10) vurulma, bənd olma.
ver || náschen *vt* pulunu şirniyyata sərf etmək.
ver || nébeln *vt* tüstü ilə örtmək.
ver || néhmbar *a* anlaşılan, eşidilə biləcək.
ver || néhmen *vt* **1.** dinləmək, qulaq asmaq; **2.** *hüq.* dindirmək, istintaq etmək.
Ver || néhmen *n* **-s,** *oh. pl* **1.** eşitmə; **dem ~ nach** deyilənə görə; **2.** *hüq.* dindirmə.
ver || néhmlich *a* anlaşılan, başa düşülən.
Ver || néhmung *f hüq.* dindirmə.
ver || néigen (sich) (*vor D*) baş endirmək, təzim etmək.
ver || néinen *vt* inkar etmək.
ver || néinend *a* inkaredici.
Ver || néinung *f* (10) inkar.
ver || níchten *vt* məhv etmək.
ver || níchtend *a* məhvedici (*həmç. məc.*).
Ver || níchtung *f* (10) məhv, yoxetmə, qırma.
ver || níckeln *vt* nikelləmək.
Ver || níckelung (10) nikelləmə, nikellənmə.
ver || níeten *vt* pərçimləmək, pərçim vurmaq.
Ver || níetung *f* (10) pərçim, qadaq.
Ver || núnft *f oh. pl* düşüncə, ağıl, dərrakə, mühakimə; **j-n zur ~ bringen*** kiminsə ağlını başına qoymaq; **~ annehmen*** ağıllanmaq, ağıla gəlmək.
vernúnft || gemäß *a* dərrakəli, şüurlu.
ver || nünftig *a* dərrakəli; **~ werden** ağıllanmaq.
vernúnft || widrig *a* sağlam fikrə zidd olan.
ver || öden I *vt* viran etmək, viranə qoymaq, dağıtmaq; **II** *vr* (*s*) boşalmaq, boş qalmaq, kimsəsizləşmək.
ver || ödet *a* xaraba qoyulmuş, kimsəsiz.
Ver || ödung *f* (10) xaraba qalma, xarabalaşma; adamsız qalma.
ver || öffentlichen *vt* elan etmək, hamıya bildirmək; **ein Buch ~** kitab buraxmaq.

Ver || öffentlichung *f* (10) **1.** elan; **2.** nəşr, çap.
ver || órdnen *vt* **1.** əmr vermək; sərəncam vermək; **2.** *tib.* qeyd etmək; təyin etmək, yazmaq (*dərman, müalicə*).
Ver || órdnung *f* (10) **1.** əmr; qərar; **2.** *tib.* göstəriş (*həkimin*).
ver || páchten *vt* icarəyə vermək.
ver || pácken *vt* qablaşdırmaq, qabğarmaq; ◊ **du bist aber hart(e) verpackt!** *dan.* nə küt adamsan; nə gec başa düşənsən.
Ver || páckung *f* qablaşdırma, qabğarma, yığma.
ver || päppeln *vt* nazlandırmaq.
ver || pássen *vt* **1.** buraxmaq, ötürmək, qaçırtmaq (*əlindən*); **den Zug ~** qatara gecikmək; **2.** *hərb.* geydirmək (*rəsmi paltar və s.*); ◊ **j-m eine (Ohrfeige) ~** *dan.* kiməsə şillə çəkmək.
ver || pátzen *vt dan.* korlamaq, xarab etmək.
ver || pésten *vt* yoluxdurmaq; zəhərləmək.
Ver || péstung *f* (10) yoluxucu xəstəlik, epidemiya.
ver || pfänden *vt* girov qoymaq; **sein Wort ~** zamin olmaq.
Ver || pfändung *f* (10) girov.
ver || pflánzen *vt* **1.** şitilləmək; çıxarıb başqa yerə əkmək; **2.** *məc.* başqa yerə keçirmək.
Ver || pflánzung *f* (10) şitilləmə, çıxarıb başqa yerə əkmə (*bitkini*).
ver || pflegen *vi* (*mit D*) ərzaqla təmin etmək; *hərb.* təmin etmək, təchiz etmək (*nə ilə*).
Ver || pflégung *f* (10) **1.** ərzaq; **2.** təminat, vəsait; **3.** *hərb.* ərzaqla təmin etmə; **freie ~** pulsuz yemək.
ver || pflichten I *vt* **1.** (*durch A*) bir vəzifə olaraq tapşırmaq; **2.** işə qəbul etmək; **II sich ~** öhdəsinə götürmək.
ver || pflichtend *a* məcburi.
Ver || pflichtung *f* (10) **1.** məcburiyyət, məcburluq; **2.** öhdəyə götürmə, öhdəçilik; iltizamnamə; **seinen ~ en nachkommen*** öz vəzifəsini / borcunu yerinə yetirmək.
ver || pfúschen *vt* korlamaq.
ver || pláppern, ver || pláudern I *vt* yaymaq (*sirri*); **II sich ~** ağzından qaçırtmaq (*sözü, sirri*).
ver || plémpern *vt dan.* korlamaq, israf etmək.
ver || pönen *vt* qadağan etmək (*cəza ilə qorxudaraq*).
ver || pönt *a* ayıblı, qəbahətli.
ver || prássen *vt* israf etmək, sovurmaq, sağa-sola xərcləmək.
ver || prügeln *vt* döymək, əzişdirmək.
ver || púffen I *vi* (**s**) *tex., kim.* alışmaq, od tutmaq; **II** *vt* **1.** atmaq, atıb qurtarmaq (*barıtı*); **2.** boş yerə israf etmək.
ver || púlvern *vt məc.* xərcləmək, sərf etmək.
ver || púmpen *vt dan.* borc paylayıb qurtarmaq (*pulu*).
ver || púppen (sich) puplaşmaq; sürfəlikdən çıxıb pup olmaq.
ver || pústen (sich) sakit olmaq (*tövşümək-dən*); rahat nəfəs almağa başlamaq.
Ver || pútz *m* **-es,** *oh. pl* **tikin.** mala, suvaq.
ver || pútzen *vt* **1.** *tikin.* malalamaq, suvaqlamaq; **2.** *dan.* yemək, yeyib qurtarmaq; **ich kahn ihn nicht ~** mənim ondan zəhləm gedir; **3.** *dan.* israf etmək.
ver || quér *adv* **1.** eninə, köndələninə; **2. das geht mir ~** bu mənə nəsib olmur.
ver || quícken *vt* **1.** *kim.* metalın üzünə civə çəkmək; **2.** *məc.* bağlamaq; əlaqələndirmək.
ver || rámme(l)n *vt* qalamaq, doldurmaq (*iri şeylərlə*); *məc.* barrikada düzəltmək, barrikada qurmaq.
ver || ránnt *a* dəli, divanə; **in etw. ~ sein** nəyinsə dəlisi / divanəsi olmaq.
Ver || rát *m* **-(e)s,** *oh. pl* (*an D*) xəyanət, xainlik (*nədəsə*); **~ an j-m begehen* / üben** kimisə satmaq / ələ vermək.
ver || ráten* I *vt* xəyanət etmək, satmaq; ələ vermək; **II sich ~** özünü ələ vermək.
Ver || räter *m* (6) xain, satqın (*an D*).
Ver || räterei *f* (10) xəyanət, xəyanətçilik, satqınçılıq, satqınlıq.
ver || räterisch *a* xain (*sif.*), satqın (*sif.*), xəyanətkar.
ver || räuchen I *vi* (*s*) **1.** çəkilmək (*tüstü kimi*); buxarlanmaq; **2.** *məc.* keçmək, ötmək (*acıq, hirs*); **II** *vt* **1.** çəkib qurtarmaq; **2.** bütün pulunu siqaretə xərcləmək.
ver || räuchern *vt* tüstülətmək, hislətmək, qurumlatmaq.
ver || räuchert *a* tüstü ilə doldurulmuş, hisə verilmiş.

var?; III *a* 1. hiyləgər, bic; 2.: ~es Wasser iliq su.
Ver || schlágenheit *f* (10) hiyləgərlik, biclik.
ver || schlámmen *vi* (*s*) çirklənmək, kirlənmək (*lillə*).
Ver || schlámmung *f* (10) lillənmə, çirklənmə.
ver || schlámpen *vt dan.* baxmamaq, başlıbaşına buraxmaq.
ver || schlámpt *a dan.* pinti, səliqəsiz.
ver || schléchtern I *vt* pisləşdirmək; **II sich ~** pisləşmək.
ver || schléiern *vt* 1. örtmək, pərdə örtmək; 2. *məc.* gizlətmək (*fikri*); 3. *hərb.* maska-

ver || schlóssen *a* 1. bağlı; 2. *məc.* qaradinməz.
ver || schlúcken I *vt* udmaq; *məc.* acı sözləri udmaq; **Wörter ~** *məc.* sözləri udmaq (*demə*mək); **II sich ~** (*an D*) çeçələmək, çəçimək.
Ver || schlúß *m* 1. qıfıl, kilid; 2. *hərb.* sürgü, çaxmaq; 3. kipləşmə.
ver || schmächten *vi* (*s*) (*vor D*) əzab çəkmək; əldən düşmək; **vor Durst [Hunger] ~** susuzluqdan (acından) ölmək.
ver || schmähen *vt* saymamaq, etina etməmək.
ver || schmélzen I *vt tex.* əritmək; **II** *vi* və **sich ~** 1. erimək; 2. birləşmək, qarışmaq

Ver || schönerung (11) bəzək; bəzək-düzək (*hansısa bir əmələ*).
Verschönerungs || mittel *n* 1. bəzək şeyləri; 2. kosmetik vasitələr.
Ver || schónung *f* (10) aman, rəhm.
ver || schóssen *a* 1. rəngi solmuş, solğun (*parça*); 2. **in j-n ~ sein** *dan.* kimsəyə vurulmaq.
ver || schränken *vt* çarpazlamaq (*əlləri*).
ver || schráuben* *vt* burub bərkitmək (*vint*).
ver || schréiben I *vt* 1. yazıb doldurmaq, yazıb qurtarmaq; 2. yazmaq (*dərman*); 3. başqasının ixtiyarına vermək; 4. yazıb gətirmək (*kitab və s.*); **II sich ~** 1. səhv etmə

ver || schwímmen* *vi* (*s*) yayılmaq, hərtərəfə üzmək (*suda*).
ver || schwínden* *vi* (*s*) yox olmaq, yoxa çıxmaq; gözdən itmək; **~ lassen** oğurlamaq, qaçırtmaq.
ver || schwístern I *vt* qardaşlaşdırmaq, qardaşlıq telləri ilə bağlamaq; **II sich ~** qardaşlaşmaq, qardaşlıq telləri ilə bağlanmaq.
ver || schwístert *part a.* qardaşlıq telləri ilə bağlanmış; **~e Begriffe** qohum məfhumlar.
ver || schwítzen I *vt* 1. tərlətmək; 2. tərlə xarab etmək; 3. *zaraf.* yaddan çıxartmaq; **II** *vi* tərləmək.

ver || sétzen *vt* **1.** yerini dəyişdirmək; **2.** başqa yerə əkmək (*ağac*); **3.** köçürmək, başqa yerə dəyişmək (*işdə*); **in den Ruhestand ~** təqaüdə / kəsmətə buraxmaq / göndərmək; **4.** gətirmək (*təzyiqi, havanı və s.*);

ver || söhlen *vt* altlıq salmaq (*ayaqqabıya*); ◊ **j-m das Fell ~** *dan.* kiminsə dərisinə saman təpmək.

ver || söhnen I *vt* barışdırmaq; **II sich ~** barışmaq.

ver || ständig *a* ağıllı, mühakiməli, dərrakəli.

ver || ständigen I *vt* xəbər vermək, bildirmək; **II sich ~** razılaşmaq, razılığa gəlmək.

Ver || ständigung *f* (10) **1.** xəbər vermə, bildirmə; **2.** *sazişə* razılıq; **3.** *irəli*

ver || stéigen * (sich) 1. həddindən artıq yuxarı qalxmaq; **2.** *məc.* həddini aşmaq; **er hat sich zu der Behauptung verstiegen** o, hətta o yerə çatmışdır ki ...

Ver || stórbene *m, f* (9*) mərhum (*kişi, qadın*).
ver || stört *a* qanıqara; özünü itirmiş.
Ver || stóß *m* (1*) səhv, qələt; (*gegen A*) pozma (*qanunu*).
ver || stößen* **I** *vi* (*gegen A*) səhv etmək; pozmaq, zidd getmək (*nəyəsə*); **II** *vt* rədd etmək, qəbul etməmək.
ver || stréichen* I *vi* (*s*) keçmək (*vaxt*); **II** *vt* üstünü malalamaq, suvamaq (*yarığı*).
ver || stréuen *vt* səpələmək.
ver || stricken *vt* **1.** toxuma zamanı tükətmək (*ipi, sapı*); **2.** cəlb etmək, dolaşdırmaq (*pis işə*); **sich ~** *məc.* dolaşmaq, ilişmək.
ver || stümmeln *vt* **1.** şikəst etmək; eybəcər hala salmaq; **2.** *məc.* təhrif etmək.
Ver || stümm(e)lung *f* (10) **1.** əlillik, şikəstlik; **2.** *məc.* korlama, təhrif.
ver || stúmmen *vi* (*s*) **1.** lal olmaq; **2.** donub qalmaq (*qorxudan*).
Ver || súch *m* (1) **1.** təşəbbüs, cəhd; **2.** sınaq, təcrübə; **einen ~ machen / anstellen** (*mit D*) təcrübə aparmaq / qoymaq.
ver || súchen I *vt* **1.** sınamaq, yoxlamaq; **2.** *məc.* yoxlamaq, imtahan etmək; **3.** tovlamaq; **4. ~zu+ inf.** nəsə etməyə cəhd etmək; **II sich ~** öz gücünü sınamaq.
Ver || súcher *m* **1.** yoldan çıxardan, tovlayan; **2.** Tovlaçı (*Bibliyada İblisin adlarından biri*).
ver || süßen *vt* şirinləşdirmək, şirnisini artırmaq; **j-m eine bittere Pille ~** *məc.* kiminsə ürəyini ələ almaq.
ver || tágen *vt* təxirə salmaq.
Ver || tágung *f* (10) təxirə sal(ın)ma.
ver || tändeln *vt* boş yerə sərf etmək (*vaxtı*).
ver || täuen *vt dəniz.* yanaşdırıb bağlamaq.
ver || täuschen *vt* **1.** (*təsadüfən*) dəyişmək; **2.** əvəz etmək (*mit D*).
ver || täusendfachen *vt*, **ver || täusendfältigen** *vt* min qat artırmaq.
ver || téidigen *vt* (*gegen A*) müdafiə etmək, qorumaq (*kimdənsə, nədənsə*).
Ver || téidiger *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** müdafiəçi, vəkil (*kişi, qadın*); **2.** *idm.* müdafiəçi (*kişi, qadın*).
Ver || téidigung *f* (10) müdafiə.
ver || téilen *vt* **1.** bölüşdürmək, bölmək, təqsim etmək; **2.** paylamaq.
Ver || téiler *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** bölüşdürən, paylaşdıran (*kişi, qadın*); **2.** *elek.* paylaşdırıcı.
Ver || téilung *f* (10) **1.** bölmə, təqsim; **2.** paylama, vermə.
ver || téuern *vt* bahalaşdırmaq; qiymətini qaldırmaq.
Ver || téu(e)rung *f* (10) bahalanma.
ver || téufelt *a* son dərəcə pis, dəhşətli.
ver || tíefen I *vt* dərinləşdirmək; **II sich ~** dərinləşmək, dərinə getmək (*həm. məc.*);

(*geyib dağıtmaq*); **II sich ~: sich gut ~** dil tapmaq, kimləsə yaxşı dolanmaq; **sich mit j-m wieder ~** kimləsə barışmaq; **das verträgt sich nicht mit seinen Ansichten** bu onun fikirlərinə uyğun gəlmir.
ver || träglich I *a* müqavilədə göstərilmiş; **II** *adv* müqaviləyə görə.
ver || träglich *a* qılıqlı, yola gedən.
Ver || träglichkeit *f* (10) qılıq, mülayimlik, xoş rəftar.
vertág || schließend *a* razılaşan, saziş bağlayan (*tərəf*).
Vertrágs || mächte *pl* saziş bağlayan dövlətlər.
vertrágs || mäßig I *a* müqaviləyə uyğun; **II** *adv* müqaviləyə görə.
vertágs || widrig *a* müqaviləyə zidd, müqavilənin əksinə.
ver || tráuen *vi* **1.** inanmaq, inanılmaq, arxayın olmaq; **2.** etibar etmək; **j-m ein Geheimnis ~** kiməsə ürək qızdırıb sirr açmaq.
Ver || tráuen *n* -s, *oh. pl* etibar, inam (*auf, in A, zu D*) **j-m ~ schenken, zu j-m ~ haben / hegen** kiməsə inanmaq; **im ~** gizli, xəlvəti; **~ fassen** inanmaq; **j-s ~ mißbrauchen** kiminsə etibarından suiistifadə etmək; **er erweckt ~** o, etibar qazanır, ona etibar etmək olar.
Vertráuens || bruch *m* inamı itirmə; **~mann**
ver || träumt *a* xülyalı, xəyalpərəst, fikrə getmiş.
ver || tráut *a* yaxın; bir şeylə tanış; nəyəsə həsr edilmiş; **sich ~ machen** (*mit D*) tanış olmaq, bələd olmaq.
Ver || tráute *m, f* (9*) vəkil, vəkil edilmiş (*kişi, qadın*).
Ver || tráutheit *f* (10) **1.** məhrəmlik, sənlimənli olma; **2.** nəyisə əsaslı bilmə.
ver || tréiben* *vt* **1.** qovmaq; **sich die Zeit mit** etw. **~** vaxtı nə iləsə keçirmək; **j-m seine Faulheit ~** kiminsə tənbəlliyini aradan qaldırmaq; **2.** satmaq (*mal*).
Ver || tréibung *f oh. pl* **1.** qovma, qovulma; sürgün; **2.** satma.
ver || tréten* *vt* **1.** əvəz etmək; **2.** təqdim etmək; müdafiə etmək; **j-s Interessen ~** kiminsə xeyrinə danışmaq; **einen Standpunkt ~** öz fikrinin üstündə durmaq; **3.** (*yolu*) kəsmək; **4. sich** (*D*) **den Fuß ~** qıçını burxutmaq; **sich** (*D*) **die Beine ~** *dan.* gəzib-dolanmaq, ayaq səyrinə çıxmaq; ◊ **er hat die Kinderschuhe ~** o, uşaqlıq yaşından çıxıb; **j-m die Brücke ~** kiməsə yol açmaq.
Ver || tréter *m* (6), **~in** *f* (12) **1.** nümayəndə (*kişi, qadın*); **2.** müavin (*kişi, qadın*); **3.** *tic.* agent.
Ver || trétung *f* (10) **1.** nümayəndəlik, təm-

ver || üben *vt* pis iş tutmaq; **ein Verbrechen ~** cinayət etmək.
ver || ülken *vt* kimisə lağa qoymaq, dolamaq, ələ salmaq.
ver || únehren *vt* rüsvay etmək, alçaltmaq.
ver || úneinigen I *vt* ayırmaq, əlaqəsini kəsmək; **II sich ~** küsüşmək, araları dəymək.
Ver || úneinigung *f* (10) çəkişmə, nifaq.
ver || únglimpfen *vt* rüsvay etmək, böhtan atmaq.
ver || únglücken *vi* (*s*) **1.** qəzaya uğramaq; bədbəxt hadisədən məhv olmaq; **2.** (*mit D*) baş tutmamaq.
Ver || únglückung *f* (1) qəza; qəza nəticəsində ölüm; bədbəxtlik, bədbəxt hadisə.
ver || únreinigen *vt* çirkləndirmək, kirləndirmək.
ver || únstalten *vt* təhrif etmək; pozmaq; eybəcər hala salmaq.
Ver || únstaltung *f* (10) təhrif, pozqu.
ver || úntreuen *vt* **1.** israf etmək; **2.** (*etibardan*) sui-istifadə etmək.
ver || únzieren *vt* eybəcər hala salmaq, eybəcərləşdirmək, çirkinləşdirmək.
ver || úrsachen *vt* səbəb olmaq, bais olmaq; oyatmaq (*narazılıq*).
Ver || úrsachung *f* **1.** səbəb; **2.** oyatma (*hər hansı bir hadisəni*).
ver || úrteilen *vt* (*wegen G, zu D*) məhkum etmək, iş kəsmək.
Ver || úrteilung *f* (10) hökm, ittihamnamə, qərar; **~ in Abwesenheit** qiyabi hökm.
ver || vielfachen *vt* çoxaltmaq, artırmaq.
ver || vielfältigen *vt* çoxaltmaq, artırmaq (*rotatorda, üzçıxarma aparatında*).
Vervielfältigungs || apparat *m* üzçıxaran aparat, rotator.
ver || vierfachen *vt* dördqat artırmaq.
ver || vóllkommnen *vt* təkmilləşdirmək.
Ver || vóllkommnung *f* təkmilləşmə.
ver || vóllständigen *vt* **1.** tamamlamaq, artırmaq, doldurmaq; **2.** mükəmməlləşdirmək, tamamlamaq.
ver || wáchsen I* *vi* (*s*) bitişmək (*həmç. mac.*); **II** *a* əyilmiş, donqar.
Ver || wáchsung *f* (10) **1.** bitişmə, qovuşma; **2.** əyilmə.
ver || wáhren I *vt* gizlətmək, saxlamaq; **II sich ~:** sich gegen etw. ~ (*A*) 1) nədənsə özünü qorumaq; 2) nəyəsə etiraz etmək.
ver || wáhrlosen *vi* (*s*) nəzarətsiz qalmaq.
ver || wáhrlost *a* sahibsiz, başı-başına buraxılmış.
Ver || wáhrsam *m* (1) **1.** saxlama, mühafizə etmə; **2.** həbs yeri.
Ver || wáhrung *f* (10) **1.** saxlama, qoruma; **in ~ geben* [nehmen*]** saxlamağa vermək (götürmək); **2.** etiraz; **gegen** etw. **~ einlegen** nəyəsə etiraz bildirmək.
ver || wáisen *vt* (*s*) yetimləşmək, yetim qalmaq.
ver || wáist *a* yetim qalmış, yetimləşmiş.
ver || wálten *vt* idarə etmək.
Ver || wálter *m* (6), **-in** *f* (12) idarə edən; administrator; müdir (*kişi, qadın*).
Ver || wáltung *f* (10) **1.** idarə, idarə etmə; **2.** müdiriyyət.
Verwáltungs || behörde *f* inzibati idarə; **~bezirk** *m* mahal; **~rat** *m* **1.** idarə heyəti; **2.** idarə heyəti üzvü; **~zweig** *m* köməkçi idarə.
ver || wándeln I *vt* çevirmək; döndərmək, nəyinsə şəklinə salmaq; **II sich ~** çevrilmək, nəyinsə şəklinə düşmək.
Ver || wándlung *f* (10) **1.** dönmə, çevrilmə; **2.** *tea.* dekorasiyanın dəyişməsi.
ver || wándt *a* qohum.
Ver || wándte *m, f* (9*) qohum (*kişi, qadın*).
Ver || wándtschaft *f* (10) **1.** qohumluq; **2.** qohum-qardaş, qohumlar.
ver || wándtschaftlich *a* qohum (*sif.*).
ver || wárnen *vt* qabağını almaq; xəbərdarlıq etmək.
Ver || wárnung *f* (10) sakındırma, xəbərdarlıq.
ver || wáschen I* *vt* pis yuyub korlamaq; **II** *a* **1.** pis yumaqdan korlanmış; **2.** *məc.* qeyri-müəyyən, aydın olmayan; **3.** bozarmış.
ver || wássern *vt* **1.** su qatmaq; **2.** *məc.* bayağılaşdırmaq.
ver || wében* *vt* **1.** *məc* hörmək (*axıradək*); **2.** bir şeyi başqa şeyə hörmək.
ver || wéchseln *vt* qarışdırmaq, dolaşıq salmaq.
Ver || wéchs(e)lung *f* (10) qarışdırma, dolaşıq / dəyişik salma, dolaşıqlıq, yanılma.
ver || wégen *a* cürətli, qoçaq; ötkəm, məğrur.
ver || wéhen I *vt* **1.** örtmək, basmaq; **2.** sovurmaq; **II** *vi* (*s*) yox olmaq, aradan qalxmaq.

ver || wéhren *vt* qadağan etmək.
ver || wéichlichen I *vt* zərifliyə öyrətmək, nazlandırmaq; **II sich ~** ürəyi yuxalmaq, zərifliyə öyrəşmək.
ver || wéigern *vt* rədd etmək.
Ver || wéigerung *f* (10) rədd, rədd etmə.
ver || wéilen *vi* bir yerdə qalmaq.
ver || wéint *a* ağlamış, gözüyaşlı.
Ver || wéis *m* (1) **1.** məzəmmət, töhmət; **j-m einen ~ erteilen / geben** kiməsə töhmət vermək; **2.** əsaslanma (*hər hansı bir kitaba*).
ver || wéisen* I *vt* töhmətləndirmək; danlamaq.
ver || wéisen* II *vt* **1.** (*an A*) göndərmək (*kiminsə yanına*); əsaslanmaq (*kitab* və s.); **2.: j-n des Landes ~** kimisə ölkədən çıxarmaq / qovmaq.
Ver || wéisung *f* (10) **1.** əsaslanma (*hər hansı bir kitaba*); **2.** sürgün.
ver || wélken *vi* (*s*) solmaq.
ver || wélkt *a* solmuş, saralmış.
ver || wéltlichen *vt* dünyəviləşdirmək; müsadirə etmək (*kilsə əmlakını*).
ver || wéndbar *a* tətbiq edilə bilən.
ver || wénden* I *vt* **1.** işlətmək, istifadə etmək; (*zu D*) tətbiq etmək (*nəyəsə*); **2.** (*an A*) güc sərf etmək (*nəyəsə*); **II sich ~: sich für j-n ~** kiminsə tərəfini saxlamaq, kiminsə haqqında xahiş etmək.
Ver || wéndung *f* (10) **1.** işlətmə, sərf etmə; tətbiq etmə; tətbiq; **~ finden, zur ~ kommen*** işlədilmək; **2.** xahiş, ərizə.
ver || wérfen* I *vt* **1.** atmaq; tullamaq; **2.** rədd etmək, qəbul etməmək; **3.** bala salmaq (*heyvan*); **II sich ~ 1.** əyilmək, qabarmaq (*rütubətdən, istidən*); **2.** *hərb.* yerindən oynamaq (*atəş zamanı top qundağının tərpənməsi*).
ver || wérflich *a* yararsız, pis.
Ver || wérflichkeit *f* **1.** yaramazlıq, pislik; **2.** namünasiblik, yararsızlıq.
Ver || wérfung *f* (10) **1.** rədd etmə, rədd edilmə; **2.** *geol.* sürüşmə, çökmə.
ver || wértbar *a* istifadə oluna bilən.
ver || wérten *vt* istifadə etmək; həyata keçirmək, reallaşdırmaq.
Ver || wértung *f* (10) istifadə etmə; həyata keçirmə; **zur ~ gelangen** həyata keçirilmək.
ver || wésen I *vi* (*s*) çürümək (*meyit*).
ver || wésen II *vt* idarə etmək, hökmranlıq etmək.
Ver || wéser *m* (6), **-in** *f* (12) hökmdar, hakim (*kişi, qadın*).
Ver || wésung I *f oh. pl* çürümə; ◊ **in ~ übergehen*** çürüməyə başlamaq.
Ver || wésung II *f* (10) idarəetmə, idarəçilik.
ver || wétten *vt* uduzmaq.
ver || wéttert *a* küləkdən (*pis havadan*) kobudlaşmış / codlaşmış.
ver || wíchen *a* keçmiş, ötmüş, ötən.
ver || wíchsen *vt* **1.** *dan.* kötəkləmək, möhkəm döymək; **2.** *dan.* xərcləmək, israf etmək (*pulu*).
ver || wíckeln *vt* dolaşdırmaq, dolaşıq salmaq.
Ver || wíck(e)lung *f* (10) **1.** qarışıqlıq, dolaşıqlıq; **2.** *tea.* başlanğıc, giriş.
ver || wíldern *vi* (*s*) **1.** vəhşiləşmək (*həmç. mac.*); **2.** alaq basmaq (*bağ*); **~ lassen*** başı-başına buraxmaq.
ver || wíldert *a* **1.** vəhşiləşmiş; **2.** alaq basmış (*bağ*).
Ver || wílderung *f* (10) **1.** vəhşiləşmə; **2.** boş qalma; boşluq, bərbadlıq.
ver || wínden* I *vt* **1.** sarımaq, bir-birinə keçirmək, hörmək; **2.** əziyyət çəkmək; **3.** dözmək; yaddan çıxarmaq (*pis hadisəni*).
Ver || wíndung *f* (10) **1.** bir-birinə keçmə; **2.** aradan qaldırma, öhdəsindən gəlmə; **3.** unutma, yaddan çıxartma.
ver || wírken *vt* **1.** əlindən çıxmaq, itirmək; **sein Leben ~** həyatı ilə cavab vermək; **2.** təqsirkar olmaq; **was habe ich verwirkt?** mənim təqsirim nədir?
ver || wírklichen *vt* həyata keçirmək.
Ver || wírkung *f* (10) məhrum etmə, məhrum olma; tələfat.
ver || wírren *vt* **1.** dolaşdırmaq, qarışıq salmaq; şətəl qatmaq; **2.** çaşdırmaq, karıxdırmaq.
ver || wírrt *a* **1.** dolaşıq; **2.** pərt, utandırılmış; karıxdırılmış.
Ver || wírrung *f* (10) **1.** dolaşıqlıq, qarışıqlıq, çaxnaşma; **2.** utanma, karıxma.
ver || wírtschaften *vt* puça çıxarmaq.
ver || wíschen I *vt* **1.** silmək, silib yox etmək; **2.** *məc.* ört-basdır etmək, üstünü malalamaq; **II sich ~** pozulmaq.

Ver || wíschtheit *f* (10) qeyri-şəffaflıq.
ver || wíttern *vi* (*s*) aşınmaq.
ver || wíttert *a* **1.** köhnə, (*küləkdən, pis havadan*) kobudlaşmış, aşınmış; **2.** qırış-qırış olmuş (*üz*).
ver || wítwet *a* dul qalmış, dullaşmış.
ver || wöhnen I *vt* əzizləmək; ərköləmək; ərköyün böyütmək; **II sich ~** ərköyün olmaq, ərköyünləşmək; nazlı-qəmzəli olmaq.
Ver || wöhntheit *f* (10) ərköyünlük.
Ver || wöhnung *f* (10) ərköyünlük.
ver || wórfen *a* axmaq, alçaq; pozğun, səfil.
Ver || wórfenheit *f* (10) alçaqlıq, əclaflıq; səfillik; əxlaqsızlıq.
ver || wórren *a* dolaşıq; qarmaqarışıq; karıxdırıcı.
ver || wúndbar *a* dişbatan (*həmç. məc.*).
ver || wúnden *vt* yaralamaq (*həmç. məc.*).
ver || wúnderlich *a* təəccüblü, qəribə.
ver || wúndern II *vt* təəccübləndirmək, heyrətləndirmək; **II sich ~** təəccübləmək, heyrətlənmək.
Ver || wúnderung *f* (10) təəccüb, heyrət; **in ~ setzen [geraten*]** heyrətləndirmək, təəccübləndirmək [təəccüblənmək, heyrətlənmək].
ver || wúndet *a* yaralı.
Ver || wúndete *m, f* (9) yaralı (*kişi, qadın*).
Ver || wúndung *f* (10) yaralama, yaralanma.
ver || wünschen *a* ovsunlanmış, tilsimlənmiş.
ver || wünschen *vt* **1.** lənət oxumaq; **2.** ovsunlamaq.
ver || wünscht *a* **1.** lənətlənmiş, lənətə gəlmiş; **2.** ovsunlanmış.
Ver || wünschung *f* (10) lənət.
ver || würzeln *vi* (*s*) dərin kök atmaq.
ver || wúschelt *a* dağınıq (*saç*).
ver || wüsten *vt* viran etmək, viranə qoymaq; xaraba qoymaq.
ver || zágen *vi* ruhdan düşmək, məyus olmaq.
ver || zágt *a* ruhdan düşmüş, ümidsizləşmiş.
Ver || zágtheit *f* (10) ruhdan düşmə, ürəksizlik.
ver || zählen (sich) hesabda yanılmaq.
ver || záhnen *vt* **1.** *tex.* diş açmaq; **2.** *tikin.* diş-dişə birləşdirmək; *məc.* ilişdirmək.
ver || zánken (sich) dalaşmaq.
ver || zápfen *vt* **1.** *tikin.* diş-dişə bitişdirmək; **2.** yerində içmək üçün satmaq; **dummes Zeug ~** *məc. dan.* boş-boş danışmaq.
ver || zärteln *vt* ərköyün böyütmək; nazını çəkmək.
Ver || zärtelung *f* (10) zəriflik, incəlik, nəvaziş.
ver || záubern *vt* ovsunlamaq, tilsimə salmaq.
Ver || záuberung *f* (10) tilsim, tilsimləmə.
ver || zäunen *vt* çəpərləmək, hasarlamaq.
Ver || zäunung *f* (10) **1.** çəpərləmə, hasarlama; **2.** çəpər, haçar.
ver || zéhnfachen *vt* on qat artırmaq.
ver || zéhren I *vt* **1.** işlətmək, sərf etmək; yemək; **2.** taqətdən salmaq, üzmək; **II sich ~: sich vor Kummer ~** *məc.* dərddən üzülmək.
Ver || zéhrung *f* (10) **1.** sərf, işlətmə, istehlak; **2.** qırma, tələf etmə; **3.** üzülmə.
ver || zéichnen I *vt* **1.** yazmaq, qeyd etmək (*siyahıya*); **2.** qeyd etmək (*uğuru*); **einen Erfolg ~** müvəffəqiyyət qazanmaq; **3.** düz çəkmək (*şəkil*) (*həmç. məc.*); **II sich ~** yanlış çəkmək, şəkil çəkərkən yanılmaq.
Ver || zéichnis *n* (3*) siyahı, siyahıyaalma; **~ des Inhalts** mündəricat (*kitabda*).
Ver || zéichnung *f* (10) **1.** qeyd etmə, qeyd, nişan; **2.** səhv, şəkildə səhv etmə (*həmç. məc.*).
ver || zéihbar *a* üzrlü, bağışlanan.
ver || zeihen *vt* bağışlamaq, günahından keçmək.
Ver || zéihung *f* (10) bağışlama, günahdan keçmə, üzr; **~!** bağışlayın!
ver || zérren *vt* təhrif etmək, korlamaq.
Ver || zérrung *f* (10) **1.** təhrif, səhv, pozma; **2.** *riyaz.* amorfoza.
ver || zétteln I *vt* **1.** dağıtmaq, səpələmək; **2.** xərcləmək, israf etmək; **II sich ~** xırdaçılıqla məşğul olmaq.
Ver || zícht *m* (1) rədd, imtina, üz döndərmə; əl çəkmə; **~ leisten** (*auf A*) üz döndərmək (*nədənsə*).
ver || zíchten *vi* (*auf A*) rədd etmək, üz döndərmək, imtina etmək; əl çəkmək (*nədənsə*).
Verzícht || leistung *f* əl çəkmə, imtina; üz döndərmə (*auf A*).

ver || zíehen* I *vt* **1.** ərköyün böyütmək; **2.** qırışdırmaq, əymək; **das Gesicht ~** üzgözünü əymək; **ohne eine Miene zu ~** gözü(nü) qırpmadan; **II** *vi* (*s*) başqa mənzilə köçmək; **III sich ~ 1.** əyilmək, qabarmaq (*faner*); **2.** keçmək, keçib-getmək (*ağrı*); **3.** dağılmaq (*duman*).
Ver || zíehung *f* (10) pis tərbiyə; ərköyünlük.
ver || zíeren *vt* bəzəmək, bəzək vurmaq.
Ver || zíerung *f* (10) bəzək.
ver || zímmern *vt tikin.* üz vurmaq (*taxtadan*); *məd.* bərkitmək.
ver || zínken *vt* sinkləmək, üzünə sink çəkmək.
ver || zínnen *vt* qalaylamaq.
ver || zínsen I *vt* faiz vermək; **II sich ~** faiz gətirmək.
ver || zinslich *a* faizli.
ver || zógen *a:* **ein ~es Kind** ərköyün uşaq.
ver || zögern I *vt* uzatmaq (*işi*); **II sich ~** uzanmaq, uzun çəkmək, ləngidilmək.
Ver || zögerung *f* (10) uzanma, süründürmə.
ver || zóllen *vt* gömrük vermək.
ver || zóttelt *a:* **~e Haare** *dan.* pırtlaşıq saçlı.
ver || zúckern *vt* şəkərləşdirmək, xarlandırmaq.
ver || zückt *a* şadlanan, fərəhlənən.
Ver || zücktheit *f* (10) vəcd, şövq, fərəh.
Ver || zúg *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** gecikdirmə, yubatma, ləngitmə; **ohne ~** dərhal, o saat; **in ~ geraten*** *məc.* vaxtını keçirmək; vaxtını ötürmək; **es ist Gefahr im ~(e)** ləngitmək qorxuludur; **2.** *dan.* köçmə (*başqa mənzilə*); **bitte bei ~ mit neuer Adresse zurücksenden*** əgər başqa mənzilə köçmüş olarsa, xahiş olunur ki, göstərilən yeni ünvana göndərəsiniz (*məktubun üzərində qeyd*); **3.** *dan.* nadinc, dəcəl, ərkəsöyün; **das Kind ist der ~ der Eltern** uşaq valideynlərinin əzicidir; **4.** vaxtını ötürmə.
ver || zwéifeln *vi* (*h, s*) (*an D*) **1.** ümidini itirmək, ümidini kəsmək, əlini üzmək (*nədənsə*); **2.** peşman olmaq.
ver || zwéifelt *a* ümidsiz; **~ schlecht** çox pis.
Ver || zwéiflung *f* (10) ümidsizlik, naümidlik.
ver || zwéigen (sich) qollara ayrılmaq, şaxələnmək.
ver || zwéigt *a* qollara ayrılmış, şaxələnmiş.
ver || zwíckt *a* dolaşıq, anlaşılmaz.
ver || zwíefachen *vt* ikiqat artırmaq.
Vesper ['vɛs-] *f* (11) **1.** bax: **Vésper || brot; 2.** *din.* axşam duası.
véspern [vɛs] *vi, vt* nahar etmək, günorta xörəyi yemək.
Vestibül [vɛs] *n* vestibül (*ictimai binaların içəri giracəyində geniş yer, dəhliz*).
Vesúv [ve:-] *m* Vezuvi (*vulkan*).
Veterinär [ve-] *m* (1), **Veterinär || arzt** *m* baytar, mal həkimi.
Véto [ve:-] *n* -s, -s qadağan, qadağan etmə.
Vétter *m* (13, 9) əmioğlu, dayıoğlu, bibioğlu, xalaoğlu.
vétterlich *a* qohum.
Véttern || wirtschaft *f* qohumluq, qohumbazlıq, kirvəlik.
Vétterschaft *f* **1.** qohumluq (*əmi, dayı, xala, bibi oğulları arasında*); **2.** qohum-qardaş, qohum-əqrəba.
vexíeren [vɛ-] *vt* hirsləndirmək, acıqlandırmaq; ləğa qoymaq; aldatmaq.
Vezír [ve-] *m* (1) *tar.* vəzir.
viá ['vi:a] -dan, -dən (*istiqamət göstərir*); **~ Köln** Kölndən keçərək.
Vibratión [vi-] *f* (10) titrəmə, tərəddüd.
vibríeren [vi-] *vi* titrəmək, tərəddüd etmək.
vidíeren [vi-] *vt,* **vidimíeren** [vi-] *vt* təsdiq etmək, təsdiqləmə.
Vieh *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** qaramal, mal-qara; **2.** heyvan.
Víeh || ausstellung *f* heyvandarlıq sərgisi; **~bremse** *f* göyün, böyənək, böyələk, mozalan; **~futter** *n* mal-qara üçün yem; **~händler** *m* çodar, maldar; **~herde** *f* naxır; **~hof** *m* mal-qara həyəti.
víehisch *a* **1.** heyvani; **2.** kobud, qaba.
Víeh || magd *f* mal-qaraya baxan qız; **~seuche** *f* epizootiya; **~stall** *m* pəyə, tövlə; **~stand** *m oh. pl* mal-qaranın baş sayı; **~treiber** *m* naxırçı; **~trift** *f,* **~weide** *f* otlaq; örüş; **~zucht** *f* heyvandarlıq; **~züchter** *m* heyvandar, heyvandarlıqla məşğul olan.
víel I *pron indef. num indef* (*superl* **meist**) bir çox, bir çoxları; çoxları, bəziləri; *a) dəyişən formada çox vaxt pl* **viele,** *n sg* **vieles,** *m A sg* **vielen:** **~ Briefe** çoxlu məktub; **~e Menschen** çoxlu adam; **~e tausend Jahre** bir neçə min il; **~e hundert Male** bir neçə

yüz kərə; **~e sagen, dass ...** çoxları deyir ki ...; **~en Dank!** çox sağ olun!; **~es Gute!** uğurlar olsun!; ◊ **Wo ~ Licht ist, da ist ~ Schatten** *ata. söz.* İşıq olan yerdə kölgə də olar; Yaxşılıqla yamanlıq ekiz qardaşdır; **~ Geschrei und wenig Wolle** *ata. söz.* Adam yumurtasını görə qığıldayar; **II** *adv* (*comp* **mehr**; *superl* **meist**) **1.** bir çox, çoxlu; **so undso ~** bu qədər; **in ~em** çoxunda, çox şeylərdə; **um ~es** xeyli; **zu ~** həddindən artıq, olduqca; **2.** daha da, daha; **~ besser** daha yaxşı; **er fragt ~ danach!** *kin.* ona çox lazımdır!, bu, onun üçün maraqlıdırmı?; **mit ihm ist nicht ~ los** o bir şey deyil.

viel || adtig *a* çoxtelli (*kabel*); **~artig** *a* çoxnövlü, çeşidli; **~atomig** *a* çoxatomlu; **~bändig** *a* çoxcildli; **~beachtet** *a* maraqdoğuran, diqqətçəkən; **~bedeutend** *a* əhəmiyyətli, önəmli, böyük əhəmiyyət / önəm kəsb edən.

viel || deutig *a* çoxmənalı.

Viel || eck *n* **1.** *riyaz.* çoxbucaqlı; **2.** *hərb.* poliqon.

vielen || orts *adv* bir çox yerlərdə.

vielerléi *a inv* müxtəlif, çeşidli.

viel || fach I *a* bir neçə dəfə; **II** *adv* dəfələrlə, tez-tez.

Viel || fache *n* -n, -n *riyaz.* qalıqsız bölünmə, qalıqsız bölünə bilən; **um das ~, um ein ~s** çox dəfə.

viel || fältig *a* hərtərəfli, müxtəlif cür.

Viel || fältigkeit *f* (10) çox çeşidlilik, müxtəlif növlülük.

Viel || fraß *m* (1) **1.** *məc.* qarınqulu; **2.** *zool.* Sibir porsuğu.

viel || geliebt *a* istəkli; **~gereist** *a* çox səyahət etmiş, çoxgəzmiş; **~gestaltig** *a* cürbəcür, müxtəlif.

Vielheit *f* (10) çoxluq, külli miqdar.

viel || jährig *a* çoxillik; **~köpfig** *a* çoxbaşlı; **~köpfige Gesellschaft** böyük cəmiyyət; böyük qonaqlıq.

vielléicht *adv* ola bilsin, bəlkə; **~ (gar) noch** bəlkə də.

Viel || liebchen *n* **1.** sevimli, istəkli şey; məftunluq / heyranlıq predmeti; **guten Morgen, ~!** 1) aha, ilişdin!; 2) təbrik edirəm, mərci uduzdunuz!; **2.** qoşa qozu bir-birindən aralayıb mərc qoşma (*şakalı adət*); **mit j-m ein ~ essen*** mərc gəlmək (*bitişik qozu ayıraraq*).

viel || malig *a* dəfələrlə, bir neçə dəfə.

viel || mal(s) *adv* təkrarən, dəfələrlə.

viel || méhr *adv* onun əksinə; daha çox.

viel || sagend *a* əhəmiyyətli, mənalı; **~seitig** *a riyaz.* çoxüzlü; *məc.* müxtəliftərəfli.

Viel || sitzer *m* (6) *av., avt.* çoxyerli təyyarə (avtomobil).

viel || sprachig *a* çoxdilli; **~umfássend** *a* geniş, böyük, əhatəli; **~versprechend** *a* **1.** mənalı; **2.** çox ümid verən.

Viel || wisser *m* (6) çoxbilən.

viər *num* dörd; **es waren unser ~** biz dörd nəfər idik; **zu ~en** dördlükdə; **auf allen ~en** imək|əyə-imək|əyə; **halb ~** dördün yarısı; **sich in seine ~ Pfähle / Wände verfügen** *məc.* evə yollanmaq; **unter ~Augen** göz-gözə, öz aramızda; gizlində, təklikdə; ◊ **alle ~e von sich** (*D*) **strecken** 1) sərilmək; sərə yıxılmaq; tirlənmək; 2) kəlləni atıb yatmaq; kəlləni qınnamaq; 3) ayaqlarını uzatmaq, ölmək.

Viər *f* (10) **1.** (*raqəm*) dörd; dördlük; **2.** *idm.* kvart (*qılınc oyununda*).

viər || beinig *a* dördayaqlı.

viəre *num dan.* dörd.

Viər || eck *n riyaz.* dördbucaq.

viər || eckig *a* dördbucaqlı.

viər || einhalb *num* dörd yarım.

Viərer *m* (6) iki cüt avarlı qayıq.

viərerléi *a inv* dördnövlü.

Viərer || zug *m* dördatlı qoşqu.

viər || fach, ~fältig I *a* dördqat artıq; dörd dəfə; **II** *adv* dörd dəfə artıq.

Viər || füß(l)er *m* (6) *zool.* dördayaqlı.

viər || händig *a mus.* dördəlli.

vier || húndert *num* dörd yüz; **~húndertste** *num* dördyüzüncü.

viər || jährig *a* dördyaşlı, dördillik.

viər || kantig *a* dördüzlü; dördbucaqlı; ◊ **j-n ~ herauswerfen*** *dan.* kiminsə boynundan tutub bayıra atmaq.

Viərlinge *pl* dördəm.

viər || mal *adv* dörd dəfə.

viər || malig *a* dörddəfəli.

viər || räd(e)rig *a* dördtəkərli.

viər || schrötig *a* yonulmamış; yöndəmsiz; **~seitig** *a* dördüzlü, dördtərəfli; **~silbig** *a* dördhecalı.

Viər || sitzer *m* (6) dördyerli avtomobil (təyyarə); **~spänner** *m* (6) dördatlı qoşqu.

viər || spännig *a* dörd at qoşulmuş; **~stöckig** *a* dördmərtəbəli, dördqatlı.

viert *adv:* **zu ~** dörd-dörd.

vier || táusend *num* dörd min; **~tausendste** *num* dördmininci.

viərte *num* dördüncü.

viər || teilen *vt* **1.** dörd yerə bölmək; **2.** *tar.* şaqqalamaq (*edam cəzası*).

Viərtel *n* (6) **1.** dörddəbir; **es ist drei ~ fünf** beşə 15 dəqiqə qalır; **es ist ein ~ nach eins** ikiyə 15 dəqiqə işləyib; **2.** məhəllə, rayon (*şəhərin*).

Viərtel || jahr *n* ilin dörddə biri (*üç ay*), kvartal, rüb.

viərtel || jährig *a* üçaylıq, kvartal.

viərteln *vt* dörd yerə bölmək.

viərtens *adv* dördüncüsü.

viər || zehn *num* on dörd.

viər || zehnte *num* on dördüncü.

Viər || zeiler *m ədəb.* rübai.

viərzig *num* qırx.

Viərziger *m* (6) qırx-əlli yaşlı kişi; **er ist hoch in den ~n** onun yaşı qırxı keçib.

viərzigste *num* qırxıncı.

Viərzigstel *n* (6) qırxdabir.

viərzig || tägig *a* qırxgünlük.

Viétnam *n coğr.* Vyetnam.

Vietnamése *m* vyetnamlı.

Villa ['v-] *f* -, **-llen** villa, yaylaq.

violét [v-] *a* bənövşəyi.

Violíne [v-] *f* skripka (*çalğı aləti*).

Violoncél *n* (2), **Violoncéllo** [violən'tʃɛl(o:)] *n* -s, -s **-lli** violençel.

Viper ['v-] *f* (11) *zool.* gürzə (*ilan*).

virîl [v-] *a* kişisəl, igidsəl.

virös [v-] *a* viruslu (*xəstəlik*).

Viróse [v-] *f* (11) viruslu xəstəlik.

Virtualität [v-] *f* (11) potensial imkan.

virtuéll [v-] *a* **1.** mümkün olan; **2.** *məc.* xəyali, əsli olmayan.

virtuós [v-] *a* mahir, məharətli.

Virtuós(e) [v-] *m* (8, 9) usta, mahir, virtuoz.

Virtuosität [v-] *f oh. pl* məharət, virtuozluq.

virulént [v-] *a tib.* virulent (*xəstəlik törədə bilən*); təhlükəli; yoluxucu.

Visavis [viza'vi:] *n inv* üz-üzə / qarşı-qarşıya duran şəxs.

Visíer [v-] *n* (2) **1.** *tar.* üzlük, niqab; **mit offenem ~ kämpfen** *məc.* açıq-açığına mübarizə aparmaq; **2.** *hərb.* nişangah.

visíeren [v-] *vt* **1.** viza qoymaq (*pasporta*); **2.** yoxlamaq; **3.** *hərb.* nişan almaq, nişana götürmək.

Visíer || fernrohr *n* optik nişangah; **~korn** *n* arpacıq (*tüfəng qarovulu*); **~kreuz** *n* optik boruda çarpaz; **~schuß** *m* düz atəş.

Visión [v-] *f* (10) görünmə, görüntü; xəyal.

Visitatión [v-] *f* (10) yoxlama, baxma; axtarış.

Visíte [v-] *f* (11) vizit (*görüş*), baş çəkmə.

visitíeren [v-] *vt* yoxlamaq, göz gəzdirmək.

Viskosität [v-] *f oh. pl tex.* suvaşqanlıq, özlülük.

Vísum ['v:] *n* -s, -sa/-s viza.

vitál [v-] *a* həyati; həyatverici, canlandırıcı.

Vitríne [v-] *f* (10) vitrin; şüşə şkaf.

Vitriól [v-] *m* (1), -n (2) *kim.* kuporos.

Vivat ['v-] *n* -s, -s sağlıq, tost; **ein ~ ausbringen*** sağlıq / tost demək.

Vlies *n* (2), **Vließ** *n* (2) qoyun yunu.

Vógel *m* (6*) quş; **der ~ geht auf den Leim!** *məc.* axır ki düşdün tələyə!; ◊ **du hast wohl einen ~** *dan.* deyəsən, ağlın başında deyil; **er hat den ~ abgeschossen** o hamını ötüb-keçdi; **ein lockerer ~** yüngül / yelbeyin adam; **friß ~, oder stirb** ölsən də, etməlisən.

Vógel || bauer *m, n* quş qəfəsi; **~beere** *f bot.* quşarmudu, üvəz; **~beize** *f* tərlan ovu; **~dünger** *m* quş peyini; **~dunst** *m oh. pl ovç.* xırda qırma; **~fang** *m oh. pl* quş ovu; **~fänger** *m* quştutan.

fógel || frei *n* qanun xaricində, qanundan kənar.

Vógel || haus *n* quş damı, quşxana; **~kirsche** *f bot.* gilas; **~perspektíve** *f.* **~schau** *f:* **aus der ~persperktive / ~schau** *məc.* quş uçuşu məsafəsindən; **~scheuche** *f* quş uyuğu; müqəvva; **~steller** *m* (6) quştutan, quş ovlayan.

Vógel || zucht *f* quşçuluq; **~züchter** *m* quşçu (*quşçuluq mütəxəssisi*).

Vógler *m* (6) quştutan, quş ovlayan.

Vogt *m* (1*) *tar.* canişin; nəzarətçi.

Vokábel [v-] *f* (11) söz, istilah; *pl* vokabula.

Vokábel || buch *n*, **Vokabulár** *n* (2), **Vokabulárium** *n* -(s), **-ri:en** kiçik lüğət, söz siyahısı.
vokál [v-] *a* sait (*sif.*).
Vokál [v-] *m* (1) *dilç.* sait, səsli.
Vókativ [v-] *m* (1) *gram.* çağırış hal.
Volk *n* (5) xalq; **das junge ~** gənclər; **das kleine ~** uşaqlar; **fahrendes ~** səyyar artistlər.
Völker || beschreibung *f* etnoqrafiya; **~bund** *m oh. pl tar.* millətlər ittifaqı; **~kunde** *f oh. pl* etnoqrafiya; **beschreibende ~kunde** bax: **Völkerbeschreibung; ~recht** *n oh. pl* beynəlxalq hüquq.
völker || rechtlich *a* beynəlxalq hüquqa əsaslanan.
Völkerschaft *f oh. pl* kiçik xalq, xəlqilik.
Völker || schlacht *f tar.* xalqlar döyüşü (*1813-cü ildə Leypsiq ətrafında*); **~verbrüderung** *f* xalqlar(ın) qardaşlığı; **~verständigung** *f* xalqlar arasında həmrəylik; **~wanderung** *f tar.* xalqların hicrəti, xalqlar köçü.
Vólks || abstimmung *f* ümumxalq səs vermə; **~aktion** *f* ümumxalq çıxışı; **~armée** *f* xalq ordusu; **~ausgabe** *f* geniş kütlə üçün nəşr; **~befragung** *f* ümumxalq sorğusu; referendum; **~bewaffnung** *f oh. pl* ümumi silahlanma (*xalqın*); **~demokratie** *f* xalq demokratiyası.
Vólks || eigentum *n oh. pl* ümumxalq mülkiyyəti; **~einkommen** *n oh. pl* milli gəlir; **~front** *f oh. pl* xalq cəbhəsi; **~gedränge** *n oh. pl* basabas, basırıq; **~gericht** *n* xalq məhkəməsi; **~ kommissar** *m* xalq komissarı; **~kunst** *f* xalq yaradıcılığı.
vólks || mäßig *a* xalqa məxsus, geniş yayılmış.
Vólks || menge *f* yığın, camaat, dəstə; **~schicht** *f* ictimai təbəqə, xalq təbəqəsi; **~sprache** *f* ümumxalq dili; **~stamm** *m* tayfa, qəbilə; **~ton** *m*: **im ~ ton** xalq yaradıcılığı ruhunda; **~tracht** *f* milli geyim.
vólks || tümlich *a* xəlqi çox yayılmış; **~ machen** populyarlaşdırmaq.
Vólks || versammlung *f* ümumxalq qurultayı; mitinq; **~vertreter** *m* xalq nümayəndəsi, deputat; **~weise** *f* xalq mahnısı; **~wirt** *m* iqtisadçı; **~wirtschaft** *f oh. pl* xalq təsərrüfatı.
Vólkswirtschafts || lehre *f oh. pl* iqtisadi təlim; **~plan** *m* xalq təsərrüfatı planı.
Vólks || zählung *f* əhalinin siyahıya alınması.
voll I *a* **1.** tam, bütöv; **ein ~es Jahr** bütöv bir il; **2.** dolu, doldurulmuş; aşıb-daşan; **mit ~en Segeln** böyük sürətlə; **ein ~es Haus** ağzınacan dolu teatr; **ich habe damit alle Hände ~ zu tun*** bununla hələ mənim çox işim var; **mit ~en Händen spenden** əliaçıqlıq etmək; **aus dem ~en schöpfen** nədənsə bol olmaq; **3.** kök, yoğun, tosqun; ◊ **etw., j-n [nicht] für ~ nehmen*** nəyəsə, kiməsə fikir verməmək; **ich habe die Nase ~** *məc.* bu məni lap bezikdirib; **er ist ~** o tam sərxoşdur; **II** *adv* tamamilə, büsbütün; **~ und ganz** tamamilə, tam.
voll= *präf:* 1) *dolmanı, tamamlamanı;* 2) *hərəkətin, işin yerinə yetirilməsini bildirir; vurğu altında feldən ayrılır, vurğu daşımadıqda ayrılmır.*
voll || auf *adv* istədikcə, doyunca; **das genügt ~** bu, tam kifayətdir.
voll || berechtigt *a* (*zu D*) **1.** tamhüquqlu; **2.** səlahiyyətli (*nəyəsə*).
Vóll || blut *n*, **Vóll || blüter** *m* (6) cins at.
vóll || blütig *a* **1.** qatıqanlı; **2.** cins (*at*).
voll || bringen *vt* icra etmək; **eine Heldentat ~** igidlik göstərmək.
Voll || bringer *m* icraçı, icra edən.
Voll || bringung *f* (10) icra.
voll || bürtig *a* doğma.
Vóll || dampf *m tex.* tam sürət.
voll || enden *vt* bitirmək, qurtarmaq, icra etmək; **er hat vollendet** o öldü.
voll || endet *a* bitmiş, qurtarmış; **~e Tatsache** olmuş / baş vermiş hadisə.
vóllends *adv* tamamilə, tamam.
Voll || endung *f* (10) **1.** qurtarma, başa çatma; **2.** mükəmməllik, kamillik.
vóller *a* dolu.
Volleyball ['voLi-] *m* -(e)s voleybol.
voll || führen *vt* **1.** icra etmək, həyata keçirmək; **2.** mərəkə qoparmaq.
Voll || führung *f* (10) həyata keçirilmə, icra etmə.

Vóll || gas *n* tam sürət; **~gas geben*** 1) tam sürətlə getmək; 2) *dan.* qaçmaq, əkilmək; **~gefühl** *n oh. pl* tam hissiyyat; **~ gehalt** *m* tam çəki; yüksək əyyar (*prob.*).
vóll || gepfropft, ~gestopft *a* ağzına qədər dolu; **~gießen*** *vt* ağzına qədər doldurmaq; **~gültig** *a* tamqiymətli, tamhüquqlu.
völlig I *a* tam, tamam; **II** *adv* tamamilə; **~ untauglich** *hərb.* tam yararsız (*hərbi qulluğa*).
vóll || jährig *a* həddi-büluğa çatmış.
Vóll || jährigkeit *f* (10) həddi-büluğ.
voll || kömmen I *a* **1.** tam, bitmiş; **2.** mükəmməl; **II** *adv* tam, lap, çox.
Voll || kömmenheit *f* (10) mükəmməllik, kamillik.
vóll || machen *vt* doldurmaq.
Vóll || macht *f* (10) vəkalət, vəkalətnamə; səlahiyyət; **eine ~ ausstellen** yazılı vəkalət vermək; **~matrose** *m dəniz.* birinci dərəcəli matros; **~milch** *f oh. pl* üzlü süd; **~mond** *m* **1.** bədirlənmiş ay; **2.** *zar.* daz.
vóll || pfropfen *vt* doldurmaq; **~qualmen** *vt*, **~rauchen** *vt* tüstü ilə doldurmaq, papirosla tüstülətmək.
Vóll || sitzung *f* geniş iclas, plenar iclası.
vóll || ständig I *a* tam, mükəmməl; **II** *adv* tamam, büsbütün, lap.
Vóll || ständigkeit *f oh. pl* tamamlıq, bütövlük, düzgünlük; **der ~ halber** düzgünlük xatirinə.
vóll || stopfen *vt* doldurmaq, tıxamaq (*ağzına qədər*).
voll || strécken *vt hüq.* icra etmək (*qərar, hökm*).
Voll || strécker *m* bax: **Vollzíeher.**
vóll || tönend, ~tönig *a* dolğunsəsli.
Vóll || treffer *m* (6) *hərb.* düzgün nişançı; **~versammlung** *f* plenum; asamleya.
vóll || wertig *a* tamqiymətli, tamdəyərli; **~wichtig** *a* **1.** tutarlı, əsaslı; **2.** *məc.* doğru, həqiqi, etibarlı; **~zählig I** *a* tam, komplekt; **II** *adv* tamamilə, büsbütün.
Voll || zähligkeit *f* (10) bütün tərkib.
voll || zíehen* *vt* yerinə yetirmək, icra etmək; həyata keçirmək.
Voll || zíeher *m* (6), **~in** (12) icraçı, yerinə yetirən, icra edən (*kişi, qadın*).
Voll || zíehung *f oh. pl* icra, həyata keçirmə; **~zúg** *m oh. pl* icra, həyata keçirmə; **~zúgs || organ** *n* icraçı orqan.
Volontär [volə'˙:'tɛ:r] *m* -s, -e könüllü, fədai.
Volt [vɔlt] *n* -/-(e)s, - *elek.* volt.
Volt || messer *m* (6) *elek.* voltmetr.
Volúm [v-] *n* (2), **Volúmen** *n* (7) (*pl həmç.* **-mina**) **1.** *fiz.* həcm; **2.** cild.
vomíeren [v-] *vi:* **er vomiert** o qusur.
Vomitiv [v-] *n* (2) *tib.* qusdurma dərmanı.
von *prp* (*D*) -dan, -dən; **~ Fall zu Fall** təsadüfən-təsadüfə; **~ Anfang bis zum Ende** əvvəldən axıra qədər / kimi; **~ Stufe zu Stufe** tədricən, pillə-pillə; **~ Zeit zu Zeit** vaxtaşırı, vaxtdan-vaxta; **~ Beruf** sənətcə; **~ Rechtswegen** hüquqa görə, hüquq əsasında; **~ Geburt** mənşəcə; əslən; **das ist ~ Grund aus falsch** bu kökdən səhvdir; ◊ **er schreibt sich ~** o, alicənab nəsildəndir.
von || einánder *adv* bir-birindən.
vonnöten *adv:* **~ sein** lazım olmaq, zəruri olmaq.
vonstátten *adv:* **~ geh(e)n*** irəliləmək, baş vermək.
vor I *prp* (statikanı bildirdikdə *D*; dinamikanı bildirdikdə *A*): ***qarşı, qabaq, əvvəl, yan, kimi*** şəklində tərcümə olunur; **5 Tage ~ seinem Urlaub** məzuniyyətindən 5 gün qabaq (əvvəl); **~ allem, ~ allen Dingen** hər şeydən əvvəl; **nach wie ~** qabaqkı / əvvəlki kimi; **er brummte etw. ~ sich hin** o, burnunun altında nəsə mızıldadı; **zehn Minuten ~ fünf** beşə on dəqiqə qalmış; **nicht ~ sieben (Uhr)** saat yeddidən tez olmayaraq; ◊ **Man soll den Tag nicht ~ dem Abend loben** *ata. söz.* ≡ Arxı adda sonra "bərəkallah" de; Cüceni payızda sanayarlar; **Er sieht den Wald ~ lauter Bäumen nicht** *ata. söz.* ≡ Ağac dalında meşəni görmür; **das Schiff geht ~ Anker** *dəniz.* gəmi lövbər salır; **~ der Nase** burnunun ucunda, lap yaxınında; **II** *adv* **~!** irəli!
vor= *präf:* 1) *nəyinsə, kiminsə önündəki hərəkəti; 2) kiminsə etdiyi hərəkəti; 3) tədris məqsədi ilə göstərməni, əyani göstərməni; 4) nəyinsə üstünlüyünü bildirir.*
Vór || ábend *m* -s, *oh. pl* ərəfə; **am ~ ...** nədənsə bir gün əvvəl, nəyinsə ərəfəsində.

vór || ahnen *vt* qabaqcadan duymaq, qabaqcadan hiss etmək, ürəyinə / sümüyünə dammaq.
Vór || alpen *pl* Alp dağının ətəkləri.
vorán *adv* qabaqda, qarşıda; başda; ◊ **Immer langsam ~!** *ata. söz.* ≡ Asta gedən usta gedər.
vorán= *präf: nəyinsə qarşısında gedən, irəliləyən hərəkəti bildirir .*
vorán || geh(e)n* *vi (s)* **1.** qabaqda getmək, qabağında / önündə getmək; **2.** təşəbbüs göstərmək; **j-m mit gutem Beispiel ~ gehen** kimsə yaxşı nümunə olmaq; **die Arbeit geht gut voran!** *məc.* iş yaxşı gedir; **~ kommen** *vi (s)* irəli getmək; irəliləmək; *məc.* müvəffəqiyyət qazanmaq.
Vór || anschlag *m* büdcə, smeta; **~anzeige** *f* ilkin elan.
Vór || arbeit *f* hazırlıq.
vór || arbeiten *vr* hazırlamaq.
Vór || arbeiter *m* **1.** baş fəhlə; **2.** tədarükçü.
voráuf *adv* qabaqda.
voráus *adv* irəli; **im ~** qabaqcadan; **j-m ~ sein** *məc.* kimisə ötmək; **im ~ erraten*** qabaqcadan bilmək, qabaqcadan duymaq.
voráus- *präf: nədənsə əvvəl olan hərəkəti bildirir.*
Voráus || bedingung *f* ilkin şərt.
voráus || bestellen *vt* qabaqcadan sifariş etmək; **~bestimmen** *vt* irəlicədən təyin etmək; **~bezahlen** *vt* qabaqcadan ödəmək *(pul)*; **~geh(e)n*** *vi (s)* qabaqda getmək; qabaqda olmaq, əvvəl gəlmək; **~haben*** *vi:* **j-m** etw. **~haben** kimisə ötüb-keçmək; **~nehmen*** *vt* avans / önədənc almaq / götürmək; **~sagen** *vt* qabaqcadan demək; **~schicken** *vt* **1.** qabağa göndərmək; **2.** müqəddimə vermək, müqəddimə şəklində söyləmək; **~sehen*** *vt* gələcəyi görmək; **~setzen** *vt* təxmin etmək, güman etmək.
Voráussetzung *f* (10) **1.** fərz, güman; **2.** şərt.
Voráussicht *f oh. pl* qabaqcadan görmə, gələcəyi görmə.
voráussichtlich I *a* gözlənilən; **II** *adv* görünür ki, ehtimal ki.
voráus || zahlen *vt* qabaqcadan ödəmək.
Vor || bau *m* (1) çıxıntı *(tikintidə)*.
vor || bauen *vt* **1.** tikmək *(nəyinsə qarşısında)*; **2.** *(D)* vaxtında qabağını almaq, vaxtında ölçü götürmək *(nə üçünsə)*.
vór || bedacht *a* qəsdən edilmiş.
Vór || bedacht *m oh. pl:* **mit ~** qəsdən.
vór || bedenken* *vt* qabaqcadan fikirləşmək.
vór || bedeuten *vt* qabaqcadan xəbər vermək.
Vór || bedingung *f* ilkin şərt.
Vór || behalt *m* qeyd-şərt; **unter ~** ... şərtilə.
vór || behalten* *vi:* **sich** *(D)* **~** özündə saxlamaq *(hüququ, haqqı)*; qabaqcadan ayırmaq.
vór || behaltlich *adv* ... şərtilə.
vór || behaltos *a* şərtsiz.
vorbéi *adv (an D)* yanında, yanından; **es ist mit ihm ~** o həlak olub; **aus und ~!** qurtardı!, hər şey bitdi!
vorbéi= *präf: hərəkətin nəyinsə yanından keçməsini göstərir, feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.*
vorbéi || fahren* *vi (s)* yanından keçib-getmək *(miniklə)*; **~geh(e)n*** *vi (s) (an, neben, vor D)* yanından keçib-getmək *(piyada)*.
Vorbéi || gehen *n* **-s,** *oh. pl:* **im ~** sözarası, yeri gəlmişkən; etw. **im ~ erwähnen** *məc.* nəyisə qısaca / ötəri xatırlatmaq.
vorbéi || können* *vi:* **er kann hier (nicht) vorbéi** o buradan keçə bilər/bilməz; **~lassen*** *vt* buraxdırmaq.
Vorbéi || marsch *m hərb.* təntənəli keçiş *(parad, nümayiş)*.
vorbéi || marschieren *vi* (s) *hərb.* təntənə ilə keçmək; gümrah addımlarla nəyinsə yanından keçib-getmək; **~reden** *vi:* **aneinander ~reden** *məc.* bir-birinə qulaq asmadan danışmaq; **an** etw. **~reden** mövzudan kənar danışmaq.
Vór || bemerkung *f* (10) ilk qeyd.
vór || beraten* *vi* qabaqcadan müzakirə etmək.
vór || bereiten I *vt* hazırlamaq, hazır etmək; **den Boden ~** *məc.* zəmin hazırlamaq; **II sich ~** hazırlaşmaq.
vór || bereitend *a* hazırlıqlı, hazırlanmış.
Vór || bereitung *f* (10) hazırlıq, hazırlama; **~ auf das Fest** bayrama hazırlıq; **~en treffen*** hazırlıq görmək.
Vór || bericht *m* giriş sözü.
vór || bestraft *a hüq.* əvvəldən mühakimə olunmuş / məhkəməyə düşmüş.
vór || beugen I *vt* və **sich ~** qabağa əy(il)mək; **II** *vi (D)* qabağını almaq *(nəyinsə)*.
Vór || beugung *f* (10) **1.** qabağa əymə *(bədənî)*; **2.** xəbərdarlıq; **3.** *tib.* profilaktika

(xəstəliyin qarşısını almaq üçün qabaqcadan görülən tədbir).
Vórbeugungs || maßnahme *f* qoruyucu tədbir.
Vór || bild *n* (5) nümunə, dəstur, misal; **sich** *(D)* **j-n zum ~ nehmen*** kimisə özünə nümunə götürmək.
vór || bilden *vt* **1.** nümunə göstərmək; **2.** hazırlamaq *(dərsə)*.
vór || bildlich *a* nümunəvi.
Vór || bildung *f* (10) ibtidai təhsil; hazırlıq.
Vór || bote *m məc.* qabaqcadan xəbər verən; əlamət.
vór || bringen* *vt* **1.** söyləmək; **2.** gətirmək *(dəlil* və s.).
Vór || dach *n* (5) talvar, çardaq.
vór || datieren *vt* keçmiş tarixlə göstərmək.
Vór || deck *n* (2) *dəniz.* bak *(gəmidə yuxarı palubanın qabaq hissəsi)*.
vordém *adv* qabaq, əvvəl.
vórder *a* qabaq, öndə gedən.
Vórder || achse *f* qabaq ox; **~ansicht** *f* ön tərəf; *tikin.* fasad; **~gestell** *n* arabanın qabaq hissəsi; kotanın ön hissəsi; *d.y.* qabaq çarxlar *(parovozda)*; **~grund** *m oh. pl* ön plan; **in den ~grund treten*** *məc.* ön plana keçirmək.
vórder || hánd *adv* hələlik.
Vórder || mann *m (pl* **-männer) 1.** qabaqda duran; **auf ~mann stehen*** *hərb.* boy sırası ilə düzülmək; **ich habe noch viele ~männer** qabağımda hələ çox adam var; **den ~mann überspringen*** kimisə ötmək / dalda qoymaq; **2.** vəzifəcə böyük adam; **~sitz** *m* qabaq yer; **~teil** *m* ön tərəf; *dəniz.* gəminin burun hissəsi.
vór || drängen I *vt* sıxışdırmaq, qabağa itələmək; **II sich ~ 1.** qabağa soxulmaq; **2.** *məc* atılıb-düşmək.
vór || dringen* *vi (s)* qabağa keçmək /soxulmaq *(həmç. məc.)*; *hərb.* yer tutmaq.
vór || dringlich I *a* vacib; **II** *adv* birinci növbədə, təcili olaraq.
Vór || druck *m* (1) **1.** *mətb.* çap etmə; basma; **2.** formulyar.
vór || eilen *vi (s)* qabağa qaçmaq; tələsmək; **j-m ~** kimisə ötüb-keçmək.
vór || eilig *a* ehtiyatsız, tələsik.
vor || einánder *adv* bir-birinin qarşısında.
vór || eingenommen *a* **1.** *(gegen A)* qabaqcadan inandırılmış; **2.** *(für A)* tərəf saxlayan, tərəfgir.
Vór || eingenommenheit *f oh. pl* qabaqcadan yaranmış yanlış fikir / mənfi rəy.
Vór || eltern *pl* əcdad, ata-baba.
vór || empfinden* *vt* öncədən duymaq, sümüyünə / ürəyinə dammaq.
vór || enthalten* *vt* **1.** bilə-bilə / qəsdən tutub saxlamaq; **2.** gizlində saxlamaq.
Vór || entscheidung *f* (10) **1.** bax: **Vórgriff; 2.** yarımfinal.
vor || érst *adv* əvvəlcə, hər şeydən qabaq, hələlik.
vór || erwähnt *a* yuxarıda deyilən.
Vórfahr *m* (8) ulu-baba, əcdad.
vór || fahren* *vi (s)* **1.** yolüstü baş çəkmək; **2.** kimdənsə öndə getmək; kimisə ötüb dalda qoymaq; **3.** *(vor A)* yaxınlaşmaq.
Vór || fall *m* (1) **1.** hadisə; təsadüf; **2.** *tib.* tökülmə *(saç* və s.).
vór || fallen* *vi (s)* baş vermək.
Vór || feier *f* bayram axşamı.
vór || finden* *vt* tapmaq, görmək.
vór || fliegen* *vi* (s) uçuşda ötüb-keçmək; başqalarından qabaqda uçmaq.
Vór || frage *f* qabaqcadan verilmiş sual.
Vór || freude *f* qabaqcadan sevinmə.
vór || fristig I *a* vaxtından əvvəl.
Vór || frühling *m* erkən bahar.
vór || führen *vt* **1.** göstərmək; **2.** nümayiş etdirmək *(film)*; **3.** *tea.* göstərmək.
Vór || führung *f* (10) **1.** film nümayişi; **2.** *tea.* tamaşa.
Vór || gang *m* (1*) **1.** hadisə; **2.** proses *(bir hadisənin gedişi, inkişafı)*.
Vór || gänger *m* (6), **~in** *f* (12) sələf *(kişi, qadın)*.
Vór || garten *m* kiçik bağça.
vór || gaukeln *vt* aldatmaq, çox yalan danışmaq; azdırmaq.
vór || geben* *vt* **1.** *şahm.* irəli vermək; **2.** təsdiq etmək, inandırmaq *(yalandan; riyakarcasına)*; nədənsə boyun qaçırmaq.
Vór || gebirge *n* (6) *coğr.* **1.** dağ ətəyi; **2.** burun.
vór || geblich I *a* xəyali, əsli olmayan; **II** *adv* guya, sanki.
vór || gedacht *a* yuxarıda adı çəkilən.

vór || gefaßt *a* **1.** qabaqcadan hasil olmuş; **2.** yanlış fikrə əsaslanan.
Vór || gefühl *n* (2) öncəduyum; ürəyə damma.
vór || geh(e)n* *vi* (*s*) **1.** irəli getmək; **2.** *hərb.* irəliləmək; **3.** (*mit D*) rəftar etmək, davranmaq, dolanmaq; **4.** ölçü götürmək (*kimsə qarşı*); **5.** baş vermək; **6.** qabaqca olmaq, əvvəl gəlmək; **7.** üstün olmaq (*məna və əhəmiyyətinə görə*); **8.** qabağa getmək (*saat*).
Vór || gehen *n* -s, *oh. pl* **1.** hərəkət tərzi; **2.** *hərb.* irəliləmə.
Vór || gelege *n* -s, *oh. pl tex.* ötürücü mexanizm.
Vór || gemach *n* (2) dəhliz.
vór || genannt *a* yuxarıda adı çəkilən.
Vór || genuß *m* ilkin həzz.
Vór || gericht *n* qəlyanaltı.
vór || gerückt *məc.* gec; **ein Mann ~en Alters** ortayaşlı kişi.
Vór || geschichte *f oh. pl* **1.** tarixdən əvvəlki vaxt, öntarix; **2.** bir şeydən əvvəl gələn hadisə.
Vór || geschmack *m* -(e)s, *oh. pl* ilk tam / tamsınma; **einen ~ von etw.,** (*D*) **bekommen*** *məc.* qabaqcadan ləzzətini duymaq.
vór || geschoben *a* irəli çəkilmiş, qabaqcıl.
vór || geschritten *a* qabaqcıl.
vór || gesehen *a* nəzərdə tutulmuş, qabaqcadan nəzərə alınmış; **~!** özünü gözlə!, xəbərdar!
Vór || gesetzte *m, f* (9*) rəis (*kişi, qadın*).
Vór || gespinst *n* (2) *tex.* iplik (*qalın əyirilmiş*).
vór || gestern *adv* srağagün.
vór || gestrig *a* srağagünkü.
vór || greifen* *vi* qabaqcadan başa düşmək (*nəyisə, kimisə*), qabaqlamaq; **einer Sache ~** *məc.* nəyisə hamıdan qabaq duymaq; **einer Frage ~** məsələni qabaqcadan həll etmək.
Vór || halle *f* **1.** giriş otağı, vestibül; **2.** *məc.* qapı ağzı.
Vór || halt *m* danlaq, məzəmmət; töhmət.
vór || halten* I *vt* **1.** tutmaq (*bir şeyin qarşısında*); **2.: j-m** etw. ~ kimisə məzəmmət etmək; **II** *vi* davam gətirmək; kifayət qədər olmaq.
Vór || hand *f oh. pl* **1.** birinci əl (*oyunda*); **2.** *məc.* üstünlük; **in der ~ bleiben*** *məc.* udmaq, üstün gəlmək.
vor || hánden *a* mövcud; **~ sein** mövcud olmaq.
Vorhánden || sein *n* -s, *oh. pl* mövcudluq.
Vór || hang *m* (1*) pərdə; örtük; ◊ **der Schauspieler hatte viele Vorhänge** *tea.* artisti dəfələrlə səhnəyə çıxardılar.
vór || hängen *vt* asmaq (*pərdə, qıfıl*).
Vórhänge || schloß *n* asma qıfıl.
Vór || haus *n* dəhliz.
Vór || hemd *n* döşlük (*kişi köynəyinin üstünə taxılır*).
vor || hér *adv* öncədən, qabaqcadan; etw. ~ **ausmachen** bir şey haqqında qabaqcadan şərtləşmək.
vorhér= *präf:* bir şeydən əvvəl olan hərəkəti bildirir, ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.
vorhér || bestimmen *vt* qabaqcadan təyin etmək; **~geh(e)n*** *vi* (*s*) qabaq olmaq, əvvəl gəlmək.
vorhér || gehend *a* əvvəlki, qabaqkı.
vor || hérig *a* keçmiş, əvvəlki.
vór || herrschen *vi* üstün olmaq, hakim olmaq.
vorhér || sagen *vt* qabaqcadan xəbər vermək; **~sehen*** *vt* qabaqcadan / öncədən görmək.
vór || heucheln *vt* yaltaqcasına inandırmaq.
vór || hin *adv* bundan qabaq, bir az əvvəl.
vór || hinein *adv:* **im ~** qabaqcadan, irəlicədən.
Vór || hut *f* (10) *hərb.* avanqard (*həmç. məc.*).
vórig *a* keçən, ötən; **die Vorigen** həminkilər (*Pyesin mətninə müəllifin verdiyi izahda*).
Vór || jahr *n* (*e*)s, *oh. pl* keçən il

vór || kaufen *vt* **1.** almaq (*satmaq üçün*); **2.** satın almaqda üstünlük hüququna malik olmaq.
Vór || käufer *m* alverçi, möhtəkir, alıb-satan.
vór || kehren *vt* hazırlamaq; ölçü götürmək.
Vór || kehrung *f* (10) *çox vaxt pl* hazırlıq; ölçü, tədbir; ◊ **alle ~en treffen*** bütün tədbirləri görmək.
Vór || kenntnis *f* ilk məlumat; hazırlıq.
vór || kommen* *vi* **1.** olmaq, baş vermək; **2.** rastlaşmaq, üz-üzə gəlmək; **so etwas darf nicht wieder ~** bu bir daha təkrar olunmamalıdır; **3.** güman edilmək, görünmək; **es kommt mir vor** mənə belə gəlir ki... **4.: bei j-m ~** kimsə dəymək, baş çəkmək; bir kəs tərəfindən qəbul olunmaq.
Vór || kommen *n* (7) **1.** hadisə, fakt; **2.** *oh. pl* varlıq, mövcudiyyət; **3.** *məd.* yataq, hövzə.
vórkommenden || falls *adv* əgər iş baş verərsə.
Vór || komminis *n* (3*) hadisə, əhvalat.
Vór || kost *f oh. pl* qəlyanaltı.
Vórkriegs || zeit *f* müharibədən qabaqkı dövr.
vór || laden* *vt* **1.** çağırmaq (*məhkəməyə*); **2.** *hərb.* minalamaq, mina qoymaq.
Vór || ladung *f* (10) *hüq.* çağırış (*məhkəməyə*).
Vór || lage *f* **1.** layihə; **2.** orijinal; **3.** nümunə; təklif; **4.** *tex.* idman.
vór || lassen* *vt* **1.** qabağa buraxmaq; **2.** izin vermək, yol vermək.
vór || laufen* *vi* (*s*) irəli qaçmaq, qabağa qaçmaq.
Vór || läufer *m* müjdəçi; sələf.
vór || läufig I *a* ilk; müvəqqəti; **II** *adv* hələlik.
vór || laut *a* ədəbsiz, nəzakətsiz, utanmaz.
Vór || leben *n* s, *oh. pl* insanın bundan əvvəlki həyatı, keçmiş həyat.
Vórlege || brücke *f* taxta körpü, gəzdirmə körpü
vór || leiern *vt məc.* (*dəfələrlə*) eyni şeyi təkrar etmək.
vór || lesen* *vt* bərkdən oxumaq; bir kəs üçün oxumaq.
Vór || leser *m* (6), **~in** *f* (12) oxucu (*kişi, qadın*).
Vór || lesung *f* (10) **1.** mühazirə; ◊ **eine ~ halten*** mühazirə oxumaq; **2.** bərkdən / ucadan oxumaq.
vór || letzt *a* axırıncıdan qabaqkı.
vór || leuchten *vi* **1.** işıqlandırmaq, işıq salmaq; **2.** *məc.* nümunə / dəstur olmaq.
Vór || liebe *f oh. pl* üstün tutma; meyil, həvəs (*für A*).
vórlieb || nehmen* *vi* (*mit D*) kifayətlənmək.
vór || liegen* *vi* **1.** nəyinsə qarşısında durmaq; **2.** olmaq, mövcud olmaq; **im ~den Fall(e)** bu halda; **es liegt nichts gegen ihn vor** onun heç bir təqsiri yoxdur; **die ~de Frage** müzakirə olunan məsələ; **der uns ~de Text** qarşımızdakı mətn; **es liegt kein Grund vor anzunehmen*** güman etməyə heç bir səbəb yoxdur.
vór || liegend *a* hazırkı, əldə olan.
vór || lügen* *vt* (*j-m*) yalan danışmaq.
vorm = vor dem; heute ~ Jahr düz bir il bundan qabaq; ◊ **er hat ein Brett ~ Kopf** *məc.* o gicbəsərdir.
vór || machen *vt* **1.** necə etmək lazım olduğunu göstərmək; **2.: j-m** etw. ~ *məc.* kimisə yanıltmaq; **wir wollen uns doch nichts ~** biz özümüzü aldatmamalıyıq; ◊ **j-m blauen Dunst ~, j-m ein X für ein U ~** *məc.* kiminsə gözündən pərdə asmaq; **3.** düzəldib qoymaq.
vór || malig *a* keçmiş, əvvəlki, keçəndəfəki.
vor || mals *adv* əvvəlcə, qabaqca.
Vór || marsch *m hərb.* irəliləmə, irəli hərəkət (*həmç. məc.*).
vór || marschieren *vi* (*s*) *hərb.* irəliləmək,

vór || mittags *adv* çəşt vaxtları, nahardan qabaq; **um 10 Uhr ~** səhər saat 10-da.
Vórmund *m* (1) qəyyum.
Vórmundschaft *f* (10) qəyyumluq.
vorn I *adv:* **~e** qarşıda; **von ~** qarşıdan; **von ~ anfangen*** tezədən / başdan başlamaq; **nach ~** irəli; **ich wohne nach ~** mən pəncərələri küçəyə baxan mənzildə yaşayıram.
vorn II *dan.* **= vor den.**
Vór || nahme *f* (11) iş, təşəbbüs; ölçü.
Vór || name *m* -ns, -n, **Vór || namen** *m* (7) ad.
vórne *adv* bax: **vorn I.**
vórneán *adv* qabaqdan, qabaq tərəfdən.
vórnehín *adv:* **nach ~** irəli.
vór || nehm *a* adlı-sanlı, tanınmış; alicənab; **~ tun*** özünü çəkmək, lovğalanmaq.
vór || nehmen* *vt* **1.** bağlamaq (*döşlük* və s.); taxmaq (*maska*); **2.** nəyəsə girişmək; **sich** (*D*) etw. **~** nəyisə təşkil etmək; nəzərdə tutmaq; nəyinsə niyyətində olmaq; **sich** (*D*) **j-n ~** *məc.* kimisə sıxışdırmaq.
vór || nehmlich *adv* ələlxüsus; əsas olaraq; hər şeydən əvvəl.
vórn || über *adv* irəli; başı qabağa doğru.
vórn || wég *adv* lap əvvəldən, bir dəfəyə, dərhal; **sie ist stark mit dem Munde ~** o çox kəskindir (*danışığında*).
vórn || heréin *adv:* **von / im ~** lap başdan; lap əvvəldən; birbaşa; apriori (*təcrübədən əvvəlki*).
vór(n) || hinéin *adv:* **im ~** lap əvvəldən, lap başdan; birbaşa, dərhal.
Vórort *m* (1) qəsəbə.
Vórort || verkehr *m d.y.* qəsəbə rabitəsi; qəsəbə arasında olan rabitə; **~zug** *m d.y.* qəsəbəyə işləyən qatar.
vór || pfeifen* *vt* fit çalmaq.
vór || plaudern *vt* ağzına gələni danışmaq, qatıb-qarışdırmaq.
Vór || posten *m hərb.* keşikçi dəstəsi; istehkam (*həmç. məc.*); **~ansetzen / aufstellen** keşikçi dəstəsini qoymaq; **~einziehen*** keşikçi dəstəsini qaldırmaq / götürmək.
Vór || prüfung *f* ön sınaq zaçot, yoxlama.
vór || quellen* *vi* (*s*) açıb çıxmaq, axıb gəlmək.
vór || ragen *vi* (*s*) ucalmaq, dik durmaq.
Vór || rang *m* **-(e)s**, *oh. pl* üstünlük, birincilik; **j-m den ~ einräumen** üstünlüyü kiməsə vermək.
Vór || rat *m* ehtiyat, azuqə; **Vorräte anschaffen** ehtiyat görmək, azuqə yığmaq.
vór || rätig *a* ehtiyat / azuqə (*sif.*).
Vórrats || kammer *f* azuqə anbarı; **~schrank** *m* sursat dolabı; **~tank** *m av. avt.* ehtiyat üçün olan bank.
vór || rechnen *vt* sayıb miqdarını müəyyənləşdirmək; bir-bir saymaq (*həmç. məc.*).
Vór || recht *n* üstünlük, imtiyaz; **~e genießen*** imtiyazdan istifadə etmək; **j-m seine ~e entziehen, / berauben** kimisə imtiyazdan məhrum etmək.
Vór || rede *f* müqəddimə.
vór || reden *vt* demək, danışmaq; səsini saldırmaq (*qrammofon valına*).
Vór || rédner *m* (6) qabaqkı natiq, əvvəlki natiq.
vór || reiten* *vi* (*s*) atla qabaqda getmək.
vór || richten *vt* hazırlamaq, hazırlaşdırmaq, təşkil etmək.
Vór || richtung *f* **1.** qurğu, aparat; **2.** hazırlıq (*iş*).
vór || rücken I *vt* irəlilətmək; irəli çəkmək; **II** *vi* (*s*) hücum etmək; irəliləmək (*ordu* və s.).
vór || rufen* *vt* çağırmaq.
vors *dan.* **= vor das.**
Vór || saal *m* **-es, -säle** artırma, dəhliz, vestibül.
vór || sagen *vt* gizlicə söyləmək, yerdən demək.
Vór || sänger *m*, **~in** *f* mahnını başlayan solist (*kişi, qadın*).
Vór || satz *m* **1.** niyyət, məqsəd; **gute Vorsätze fassen** yaxşı niyyətdə olmaq; **2.** *məth.* forzas.
vór || sätzlich I *a*, **II** *adv* əvvəlcədən niyyət olunmuş; qəsdən.
Vór || schau *f* **1.** qabaqcadan baxma; **2.** proqram.
Vór || schein *m* **-(e)s**, *oh. pl:* **zum ~ bringen*** məlum etmək, aşkar etmək, göstərmək; **zum ~ kommen*** aşkar olmaq, üzə çıxmaq.
vór || schieben* *vt* **1.** itələmək; çəkmək (*irəli*); **2.** bəhanə gətirərək, boyun qaçırtmaq.

vór || schießen* **I** *vi* (*s*) irəli çıxmaq; görünmək; **II** *vt* önədənc / avans vermək; **j-m** etw. **~** (*kiməsə nəyisə*) borc vermək.
Vór || schlag *m* təklif; **ein ~ zur Güte** razılıq təklifi; **auf ~** (*von D*) (*kiminsə*) təkliflə görə; **in ~ bringen*** təklif etmək.
vór ||schlagen* *vt* təklif etmək.
vór || schleichen* *vi* gizlincə qabağa sürünmək.
vór || schneiden* *vt* kəsmək.
vór || schnell *a* fikirsiz, fikirləşməmiş.
vór || schnellen *vi* (*s*) sürüb qabağa getmək.
vór || schreiben* *vt* göstəriş vermək; **ich lasse mir nichts ~** qoymaram, mənə əmr etsinlər.
vór || schreiten* *vi* (*s*) **1.** qabağa getmək; **2.** *məc.* müvəffəqiyyət qazanmaq.
Vór || schrift *f* *əmr. göstəriş; *hərb.* nizamnamə, əsasnamə; **nach ~** əmrə görə; *hərb.* nizamnaməyə görə.
vórschrifts || mäßig I *a* əmr edilmiş, göstərilmiş; **II** *adv* əmrə uyğun, əmrə görə; nizamnaməyə görə; **~widrig** *a* nizamnaməyə zidd.
Vór || schub *m* **1.** irəliyə hərəkət; **2.** *tex.* itələyici mexanizm; **3.** *məc.* kömək; **einer Sache / j-m ~ leisten** nəyəsə, kiməsə kömək etmək.
Vór || schule *f* **1.** ibtidai məktəb; **2.** elementar kursa giriş.
Vór || schuß *m* önədənc, avans, beh.
vórschuß || weise *adv* **1.** avans olaraq; **2.** beh olaraq.
vór || schützen *vt* bəhanə gətirmək, boyun qaçırmaq.
Vór || schützung *f* (10) bəhanə, təmizə çıxarma, bəraət.
vór || schwärmen *vi* ucadan arzu etmək.
vór || schwatzen *vi* boş-boş danışmaq.
vór || schweben *vi məc.* xəyala gəlmək, gözə görünmək.
vór || schwindeln *vt* yalan demək, aldatmaq.
vór || sehen* **I** *vt* nəzərdə tutmaq, qabaqcadan nəzərə almaq; **II sich ~ 1.** qorunmaq, özünü gözləmək; **sich mit j-m ~** kimdənsə özünü gözləmək; **2.: sich mit einer Sache ~** özü üçün nəsə tədarük görmək.
Vór || sehung *f* (10) **1.** *din.* qəzavü-qədər, ilahi qüvvə; **2.** təmin etmə.
vór || setzen *vt* **1.** qabağına qoymaq; **2.** *məc.* yuxarıbaşa qoymaq; **3.** vermək, düzmək (*xörəyi masaya*).
Vór || sicht *f* *oh. pl* ehtiyatlılıq, ehtiyatkarlıq; **~!** ehtiyatlı ol(un)!; **~ ist besser als Nachsicht** *ata. söz.* ≡ Sonrakı peşmançılıq fayda verməz.
vór || sichtig *a* ehtiyatlı, ehmallı.
vórsichts || halber *adv* ehtiyat üçün.
Vórsichst || maßregel *f* ehtiyat tədbirləri.
Vór || silbe *f* *qram.* sözönü.
vór || singen* *vt* oxumaq, zümzümə etmək.
vórsintflutlich *a məc.* Nuh əyyamından qalmış, çox qədim.
Vór || sitz *m* **-es**, *oh. pl* sədrlik, sədarət; **den ~ führen / haben** sədrlik etmək; **unter dem ~** (*von D*) kiminsə sədrliyi altında.
Vór || sitzende *m*, *f* (9*) sədr (*kişi, qadın*).
Vór || sommer *m* yayın əvvəli.
Vór || sorge *f* *oh. pl* ehtiyatlılıq, tədbirlilik; **~ treffen*** qabaqcadan ehtiyat görmək.
vór || sorglich *a* qayğıkeş, qayğı çəkən.
Vór || spann *m* **1.** poçt arabası atı; qabaqdakı cüt at; **2.** *hərb.* top qoşqusundakı cüt at; ◊ **nimm ~!** *dan.* tez danış!
vór || spannen *vt* (*vor A*) qoşmaq (*nəyəsə*).
Vór || speise *f* qəlyanaltı.
vór spiegeln *vt* aldatmaq, tovlamaq.
Vór || spieg(e)lung *f* (10) yalan, aldatma; **eine ~ falscher Tatsachen** yalan, iftira.
Vór || spiel *n mus.* başlanğıc, müqəddimə (*həmç. məc.*); *tea.* prolıq.
vór || spielen *vt* kütlə / tamaşaçı qarşısında çalmaq.
vór || sprechen* **I** *vt* **1.** (*başqasının təkrar etməsi üçün*) tələffüz etmək; **2.** nəyisə kiminsə ağlına / fikrinə salmaq, kiminsə ağzına söz vermək; **II** *vi* baş çəkmək.
vór || springen* *vi* **(s) 1.** sıçramaq, atılmaq; **2.** irəli çıxmaq.
Vór || sprung *m* (1*) **1.** çıxıntı; **2.** üstünlük; **~ gewinnen*** üstünlük qazanmaq.
Vór || stadt *f* şəhər ətrafı qəsəbə.
Vór || stand *m* **1.** heyət; idarə heyəti; **2.** sədarət.
vór || stecken *vt* **1.** sancaqlamaq; **2.** irəlicədən təyin etmək, qeyd etmək.
vór || steh(e)n* *vi* **1.** irəli çıxmaq; **2.** (*D*) idarə etmək, müdirlik etmək (*nəyəsə*).

vór || stehend *a* **1.** irəli çıxan; **2.** yuxarıda göstərilən.
Vór || steher *m* (6), **~in** *f* (12) rəis; müdir (*kişi, qadın*).
vór || stellen I *vt* **1.** qabağa çəkmək (*saatı*); **2.** təqdim etmək; **3.** təsəvvür etmək, təsvir etmək; **was soll das ~?** bu nə deməkdir?; **4.: sich** (*D*) **~** təsəvvürünə gətirmək; **II sich ~** özünü təqdim etmək.
vór || stellig *a:* **bei j-m ~ werden** kiməsə ərizə / şikayət vermək; ərizə ilə müraciət etmək.
Vór || stellung *f* **1.** təsəvvür, məlumat; **2.** *tea.* tamaşa; seans (*kinoda*); **3.** ərizə; **4.** etiraz; **~en erheben*** etiraz etmək; **5.** *pl* göstəriş, göstərmə; öyrətmə; **6.** *hərb.* ön mövqe.
Vórstellungs || kraft *f oh. pl* təxəyyül gücü.
Vór || stoß *m* **1.** zərbə; *hərb.* zərbə, hücum; **2.** köbə, haşiyə.
vór || stoßen* I *vt* **1.** qabağa itələmək; **2.** haşiyə / köbə tikmək; **II** *vi* (*s*) *hərb.* zərbə endirmək; hücuma keçmək, irəliləmək.
Vór || strafe *f* məhkumluq.
vór || strecken *vt* **1.** qabağa / irəliyə uzatmaq (*əli*); **2.** borc vermək; avans vermək.
Vórstudien || anstalt *f* (10) hazırlıq kursu.
Vór || stufe *f* **1.** ilk mərhələ, ilk addım (*zu D*); **2.** *məc.* ibtidai təhsil.
vór || stürzen *vi* (*s*) qabağa / irəli atılmaq.
vór || täuschen *vt* simulyasiya etmək, özünü ölü kimi aparmaq; **liebe ~** özünü sevən kimi aparmaq.
Vór || teil *m* **1.** xeyir; gəlir; **2.** üstünlük; **die Vor- und Nachteile** üstünlük və çatışmazlıq; nəyinsə xeyiri və ziyanı; **sich zu seinem ~ verändern** yaxşılığa doğru dəyişilmək.
vór || teilhaft *a* xeyirli, sərfəli.
Vór || trag *m* (1*) **1.** məruzə; **einen ~ halten*** məruzə etmək; **2.** diksiya; **3.** ifa.
vór || tragen* *vt* **1.** məruzə etmək; **2.** dek-
Vór || tritt *m* -(e)s, *oh. pl* (*vor D*) üstünlük (*kimdənsə*), birincilik (*kimə sə nisbətdə*); **j-m den ~ lassen*** *məc.* birinci yeri başqasına vermək.
Vór || trockner *m* (6) quruducu cihaz.
Vór || trupp *m* -s, -s *hərb.* qabaqcıl dəstə (*həmç. məc.*).
vór || tun* I *vt* **1.** göstərmək; **2.** taxmaq, bağlamaq (*döşlük* və s.); **3.** başdansovdu yanaşmaq; ◊ **Vorgetan und nachbedacht hat manchen in groß Leid gebracht** *ata. söz.* ≡ Yüz ölç, bir biç; **II sich ~** qabağa / irəli çəkilmək.
vor || über *adv* (*an D*) nəyinsə yanından; **an dem Hause ~** evin yanından; **der Winter ist ~** qış keçidi / qurtardı.
vorüber= *präf: hərəkətin nəyinsə yanından keçməsini bildirir, fellərdə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.*
vorüber || geh(e)n* *vi* (*s*) yanından keçmək; ötüb-keçmək (*vaxt*); **~ lassen*** ötürmək, qaçırmaq.
vorüber || gehend I *a*, **II** *adv* müvəqqəti, ötəri; **schnell ~** tez ötüb-keçən.
vorüber || huschen *vi* (*s*) birdən görünüb yox olmaq; **~ziehen*** *vi* (*s*) yanından keçmək.
Vór || übung *f* giriş / ilk məşğələ.
Vór || untersuchung *f hüq.* ibtidai istintaq.
Vór || urteil *n* **1.** xurafat; mövhumat; **2.** qabaqcadan əmələ gəlmiş yanlış fikir; **ein ~ haben** (*gegen A*) qabaqcadan mənfi fikirdə olmaq (*nəyəsə, kiməsə qarşı*).
Vór || vater *m* ulu baba, ata-baba.
Vór || vergangenheit *f oh. pl qram.* uzaq keçmiş zaman.
Vór || verhör *n hüq.* ilk dindirmə.
Vór || verkauf *m* qabaqcadan satış.
vór || vorgestern *adv* daha srağagün.
vór || vorig *a* inişilki, ondan qabaqkı.
vór || wagen (sich) qabağa getməyə ürək etmək.
Vó

~geh(e)n* *vi* (*s*) irəli getmək; **~kommen** *vi* (*s*) çatdırmaq; **~marschíeren** *vi* (*s*) irəliləmək; **schreíten*** *vi* (*s*) irəli getmək, irəliyə doğru addımlamaq.
vorwég *adv* **1.** irəli; **2.** qabaqcadan; birdən.
vór || weisen* *vt* təqdim etmək, göstərmək.
Vór || weisung *f* (10) təqdim etmə, göstərmə.
vór || werfen* *vt* **1.** atmaq, tullamaq (*qabağa*); **2.: j-m** etw. **~** kimisə məzəmmət etmək / irad tutmaq / qarı qaxmaq.
Vór || werk *n* **1.** xutor, kiçik malikanə; **2.** *hərb.* ön istehkam.
vór || wiegen* *vi* üstün olmaq, üstünlük təşkil etmək.
vór || wiegend I *a* üstün, üstünlük təşkil edən; **II** *adv* başlıca olaraq.
Vór || winter *m* qışın əvvəli.
Vór || wissen *n* -s, *oh. pl* bilik; **ohne (mein) ~** mənim razılığım olmadan.
Vór || witz *m* -es, *oh. pl* maraqlanma (*yersiz*).
Vór || woche *f* keçən həftə.
Vór || wort *n* **1.** (*pl* **~worte**) müqəddimə; **2.** (*pl* **~wörter**) *gram.* sözönü.
Vór || wurf *m* (1*) **1.** danlaq, məzəmmət, irad; qarı; **j-m Vorwürfe machen** (*über A, wegen G*) kimisə məzəmmət etmək, kiməsə irad tutmaq; **2.** süjet (*incəsənətdə*).
vórwurfs || frei, ~los *a* qüsursuz, ləkəsiz; **~voll** *a* tənəli, narazı.
vór || zählen *vt* (*D*) hesablamaq, bir-bir saymaq (*kiməsə*).
Vór || zeichen *n* **1.** əlamət; **2.** *riyaz.* işarə (+ / –); **3.** *mus.* tonu / ölçünü göstərən işarə.
vór || zeichen *vt* **1.** şəkil çəkməyi göstərmək; **2.** təlimat vermək; göstərmək (*uçuş zamanı*).
vór || zeigen *vt* təqdim etmək, göstərmək.
Vór || zeit *f oh. pl* lap keçmiş zaman.
vor || zéiten *adv* qədim zamanda.
vór || zeitig *a* vaxtından əvvəl; vaxtsız.
vór || zeitlich *a* ibtidai, çox qədim.
vór || ziehen* *vt* **1.** çəkib çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; **2.** çəkmək (*pərdəni*); **3.** üstün tutmaq; **4.** *hərb.* irəli çəkmək.
Vór || zimmer *n* dəhliz, önoda.
Vór || zug *m* **1.** üstün tutma; **j-m, einer Sache den ~ geben*** kiməsə, nəyəsə üstünlük vermək; **2.** yaxşı keyfiyyət; üstünlük; **sie hat viele Vorzüge** onun yaxşı cəhətləri çoxdur, onun çox üstünlükləri var.
Vórzugs || urlaub *m hərb.* növbədən kənar məzuniyyət.
vór || züglich I *a* **1.** üstün; **2.** əla, çox yaxşı; **II** *adv* xüsusilə, hər şeydən qabaq.
Vórzugs || preis *m* güzəştli qiymət; **~recht** *n hüq.* üstünlük hüququ; **~schüler** *m* əlaçı şagird; **~stellung** *f* imtiyazlı vəziyyət.
vórzugs || weise *adv* üstün; imtiyazlı.
vortíeren [v-] *vt* səs vermək.
Vótum [v:-] *n* -s, **Voten / Vota** votum, səs.
vulgär [v-] *a* vulqar, qaba.
Vulkán [v-] *m* (1) vulkan.
vulkánisch [v] *a* vulkan (*sif.*).

Ww

W, w *n alman əlifbasının iyirmi üçüncü hərfi.*
Wáage *f* (11) **1.** tərəzi; etw. **auf die ~ legen** 1) tərəzidə çəkmək; 2) *məc.* ölçüb-biçmək; müzakirə etmək; ◊ **sich** (*D*) **die ~ halten** müvazinətini saxlamaq; **einer Sache die ~ halten** nəyisə sahmana salmaq; **das Zünglein an der ~ sein** həlledici rol oynamaq; **2.** *tex.* taraz, vaterpas; **3.** *oh. pl astr.* Tərəzi bürcü.
wáag(e) || **recht** *a* üfüqi.
Wáage || **rechte** *f* üfüqi xətt.
Wáag || **schale** *f* tərəzi gözü; **schwer in die ~ fallen** mühüm əhəmiyyətə malik olmaq; **sein Wort in die ~ werfen** öz qəti fikrini söyləmək.
Wábe *f* (11) arı şanı.
Wáben || **honig** *m* şan balı.
wach *a* **1.** ayıq; **2.** diri, diribaş; **~ werden** oyanmaq, ayılmaq; **~ bleiben** ayıq / oyaq qalmaq, yatmamaq; **~e Nächte** yuxusuz gecələr; **~e Träume** yuxuya bənzəyən həqiqət.
Wache *f* (11) **1.** *hərb.* qarovul, keşik; *dəniz.* növbə; **~ haben / halten** növbə çəkmək; **~ stehen, auf ~ sein** qarovulda durmaq; **auf ~ ziehen** növbəni əvəz etmək; **2.** qarovulda duran; saatçı.
wáchen *vi* ayıq olmaq, yatmamaq; **über** *etw., j-n* **~** kiminsə, nəyinsə keşiyində durmaq; qayğısını çəkmək.
wách || **habend** *a* növbətçi; keşik çəkən.
Wachólder *m* (6) *bot.* ardıc, ardıc kolu.
wách || **rufen** *vt məc.* xəyalına gətirmək, təsəvvüründə canlandırmaq; **~rütteln** *vt* silkələyib oyatmaq (*yatanı*).
Wachs *n* (2) mum.
wáchsam *a* **1.** sayıq; **2.** ayıq; **ein ~es Auge auf j-n haben** kimisə diqqətlə izləmək.
Wáchsamkeit I *f oh. pl* sayıqlıq.
wáchsen I *vi* (*s*) **1.** bitmək; **2.** böyümək, artmaq; **3.:** **er ist dieser Sache nicht gewachsen** bu onun işi deyil; ◊ **sich** (*D*) **keine grauen Haare ~ lassen** *məc.* kədərlənməmək; **er spricht, wie ihm der Schnabel gewachsen ist** ≡ o, açıq ürəklə danışır; onun ürəyindəki dilindədir.
wáchsen II *vt*, **wächsen** *vt* **1.** mumlamaq; **2.** yağlamaq (*xizəyi*).
wáchsern *a* mum (*sif.*).
Wáchs || **leinwand** *f* müşəmbə; **~papier** *n* mumlanmış kağız; **~tuch** *n* (*pl* **-tuche**) müşəmbə.
Wáchs || **tum** *n* **-s**, *oh. pl* böyümə, boyatma; inkişaf etmə.
Wáchtel *f* (11) *zool.* bildirçin.
Wächter *m* (6) **1.** qarovulçu, gözətçi; **2.** *tex.* yoxlayıcı alət.
wácht || **habend** *a hərb.* qarovulda duran; *dəniz.* növbə çəkən; növbətçi.
Wácht || **habende** *m* (9) *hərb.* qarovul rəisi; **~lokal** *n hərb.* qarovulxana; **~meister** *m* **1.** *hərb.* vaxmistr (*kiçik süvari zabiti*); **2.** polis serjantı; **~parade** *f* qarovulların dəyişilməsi; **~posten** *m* qarovul; **~schiff** *n* keşikçi gəmi; **~turm** *m* müşahidə qülləsi.
wáck(e)lig *a* laxlayan, laxlayan, tərpənən, yırğalanan; *məc.* etibarsız.
wáckeln *vi* laxlamaq, tərpənmək, yırğalanmaq; **da wackelt die Wand!** ≡ quruluşun özülü sarsıyır / laxlayır!
wácker I *a* **1.** igid, qoçaq; şöhrətli; **2.** namuslu; **II** *adv* **1.** igidcəsinə, cəsarətlə; **2.** xeyli.
Wáde *f* (11) baldır.
Wáden || **krampf** *m* baldır ətinin qıc olması; **~strumpf** *m* dizə qədər olan corab.
Wáffe *f* (11) silah; **blanke ~** soyuq silah; **die ~n strecken** təslim olmaq, silahı yerə qoymaq; **zu den ~n greifen** silaha sarılmaq; **unter ~n stehen** döyüşə hazır durmaq.
Wáffel *f* (11) vafli.
wáffen || **fähig** *a* silah tutmağı / gəzdirməyi bacaran, əli silah tutan.
Wáffen || **gefährte** *m* silahdaş, mübarizə yoldaşı; **~haus** *n* cəbbəxana; **~rock** *m* hərbi paltar; **~ruhe** *f oh. pl* barış, sülh; **~schein** *m* silah gəzdirməyə icazə; **~schmied** *m* silah ustası; **~stillstand** *m* atəşkəs; **~streckung** *f* kapitulyasiya, təslim.
wáffnen *vt* silahlandırmaq; **sich ~** silahlanmaq.
wägbar *a* çəkisi olan.
Wág(e) || **hals** *m* qoçaq, igid, cəsur.
Wägelchen *n* (7) araba (*balaca*).

Wáge || **mut** *m* cəsarət, qoçaqlıq, şücaət.
wáge || **mutig** *a* cəsarətli, şücaətli.
wágen *vt* **1.** cürət etmə, cəsarət etmək; **2.** risk etmək; **Wer wagt, gewinnt** *ata. söz.* ≡ Risk edən udar / qazanar; Utananın oğlu olmaz.
wägen *vt* çəkmək (*tərəzidə*); *məc.* götür-qoy etmək; **Erst ~, dann wagen** *ata. söz.* ≡ Yüz ölç, bir biç.
Wágen *m* (7) **1.** araba; minik; avtomobil; ◊ **die Pferde hinter den ~ spannen** *məc.* bir işi tərsinə görmək / tutmaq; **das fünfte Rad am ~ sein** gərəksiz olmaq; **2.** vaqon.
Wágen || **abteil** *n* kupe; **~bauer** *m* araba ustası; **~führer** *m* **1.** arabaçı, faytonçu; **2.** vaqonsürən, tramvaysürən; **3.** maşınsürən, sürücü; **~lenker** *m* bax: **Wagenführer: ~meister** *m* sərrac; *hərb.* arabaçı; **~zug** *m* **1.** arabalar, araba karvanı, **2.** qoşulmuş yük maşını.
Wáge || **stück** *n* xətərli iş.
Waggon [va'gɔ̃:] *m* **-s, -s** vaqon.
Wágnis *n* (3*) risk; xatalı iş.
Wahl *f* (10) **1.** seçmə; seçki; **2.** seçilmə; **nach ~** seçmə yolu ilə; **zur ~ schreiten** seçkiyə başlamaq; **die ~ fällt mir schwer** bir qərara gəlmək mənə çətindir; **mir bleibt keine ~** *məc.* mənim başqa çarəm yoxdur; **3.** seçkilər; **4.** çeşid (*mal*).
Wáhl || **aufruf** *m* seçkiqabağı çağırış.
wählbar *a* seçilə bilən.
Wählbarkeit *f* (10) seçkinlik, seçilmək hüququ.
wáhl || **berechtigt** *a* səsvermə hüququna malik.
wählen *vt* **1.** seçmək; **2.** telefonda lazımi nömrələri yığmaq.
Wähler *m* (6), **~in** *f* (12) seçici (*kişi, qadın*).
wählerisch *a* sonulayan, sonulayıcı, çətin bəyənən, iradcıl.
Wähler || **liste** *f*, **Wahl** || **liste** *f* seçici siyahısı; **~kommission** *f* seçki komissiyası; **~recht** *n oh. pl* seçki hüququ; **~revier** *n* seçki məntəqəsi; **~spruch** *m* şüar, çağırış; **~zettel** *m* seçki bülleteni.
Wahn *m* **-(e)s**, *oh. pl* səhv, yanılma; kor etmə; xəyal, arzu; **in einem ~ befangen sein** yanlış fikrin təsiri altına düşmək.
Wáhn || **bild** *n* xəyal, xəyalat; vahimə.
wähnen I *vt, vi* səhv təsəvvür etmək, xəyalına gətirmək; **II sich ~: sich glücklich ~** özünü xoşbəxt zənn etmək.
Wáhn || **sinn** *m oh. pl* dəlilik, ağılsızlıq.
wáhn || **sinig** *a* dəli, ağlını itirmiş; **bist du ~?** dəli olmusan?, dəlisən?
Wáhn || **witz** *m oh. pl* ağılsızlıq, dəlilik.
wáhn || **witzig** *a* ağılsız, bildiyini edən.
wahr *a* həqiqi, gerçək, doğru, əsil; **das ist ~** bu həqiqətdir; **nicht ~?** elə deyil?; **~ machen** həyata keçirmək.
wáhren *vt* qorumaq, saxlamaq (*sirr*); **seine Rechte ~** öz haqqını, hüququnu saxlamaq.
währen *vi* davam etmək.
während I *prp* (*G*) ərəfəsində, müddətində; **~ des Krieges** müharibə zamanı; **II** *cj* o vaxt ki, hələ ki.
während || **déssen I** *adv* bu arada, bu dəmdə; **II** *cj* halbuki.
wáhr || **haben** *vt:* **er will das nicht ~** o bunu inkar edir.
wáhrhaft *a* **1.** həqiqi, düzgün, doğru; **2.** doğrucul, düzdanışan.
wahrháftig *adv* həqiqətən, doğrudan da.
Wáhrheit *f* (10) həqiqət; **die ~ ohne Schminke** olduğu kimi, bərbəzəksiz həqiqət / gerçəklik; **um die ~ zu sagen ...** doğrusunu desək, ... **die ~ sprechen** düz / doğru danışmaq; **in ~ verhält es sich so** əslində iş bu yerdəndir.
wáhrheits || **gemäß, ~getreu** *a* doğru, düzgün, düz; doğrudanışan, həqiqətlə barışan / razılaşan.
Wáhrheits || **liebe** *f* düzgünlük, doğruluq.
wáhrheitsliebend *a* düzdanışan, düzgün.
wáhrlich *adv* həqiqətən, doğrudan da.
wáhrnehm || **bar** *a* görünən, hiss olunan.
wáhr || **nehmen** *vt* **1.** mənimsəmək, qavramaq; **2.** riayət etmək; **den richtigen Augenblick ~** əlverişli məqamdan istifadə etmək, fövtü fotə vermək.
Wáhr || **nehmung** *f oh. pl* **1.** dərketmə, qavranış; mənimsəmə; **2.** riayət etmə, əməl etmə; **die ~ der Interessen** mənafeyini [xeyrini] nəzərə alma.
wáhr || **sagen** *ayrılmayan yarımprefiks vt* gələcəyi xəbər vermək; fala baxmaq.
wáhr || **sagerisch** *a* gələcəyi xəbər verən, gələcəyi bilən; uzaqgörən.

wahrschéinlich I *a* doğruya oxşayan; həqiqətə uyğun; II *adv* ehtimal (*ki*), olsun (*ki*), güman (*ki*),
Wáhrung *f* (10) riayət etmə, əməl olunma; saxlama, mühafizə etmə, qoruma.
Währung *f* (10) **1.** valyuta; **2.** müddət.
Wáhr ‖ zeichen *n* əlamət, nişanə.
Wáise *f* (11) yetim.
Wáisen ‖ anstalt *f*, **~haus** *n* yetimlər evi;

wálten *vi* (*über A*) hökmranlıq etmək, hakim olmaq; idarə etmək; **seines Amtes ~** öz vəzifəsini yerinə yetirmək; **schalten und ~** özbaşınalıq / hərkilik etmək, ağalıq etmək; **Gnade ~ lassen** rəhm göstərmək, mərhəmət etmək.
Wálze *f* (11) *tex.* val, silindr; vərdənə; *mətb.* kiçik val; **auf die ~ gehen** *məc.* səyahət etmək

Wándel ‖ stern *m astr.* planet; *məc.* bəxt ulduzu.
Wánder ‖ arbeit *f* mövsümi iş; **~arbeiter** *m* mövsümçü; **~bibliothek** *f* səyyar kitabxana; **~bursche** *m tar.* səyyar usta köməkçisi; **~fahne** *f* keçici bayraq.
Wánderer *m* (6) səyyah, yolçu.
Wánder ‖ jahre *pl* səyahət illəri; **~kino** *n* səyyar kino; **~leb**

n universal mağaza, univermaq; **~kunde** *f* əmtəəşünaslıq; **~lager** *n* anbar; **~umsatz** *m* mal dövriyyəsi.
warm *a* isti; ilıq, sıcaq; **~e Speisen** isti xörəklər; **~ werden** *məc.* nə iləsə maraqlanmaq; **er ist noch nicht richtig ~ geworden** o hələ alışmayıb (*təzə işə*).
Wärme *f*, **~h** *pl* istilik, isti, sıcaqlıq; **er**

wárzig *a* ziyilli, zıyıllı.

was (*G* **wessen**, *A* **was**) **I** *pron inter* nə? bəzən nə üçün?; **~ für ein?** hansı?; **II** *pron rel* nə; **III** *pron indef* **(etwas'**ın *qısal.*) nə isə, bir şey; **das ist schon ~** bu da nəsə bir şeydir; buna da şükür; **nein so ~!** gör bir ha!

Wasch || anstalt *f* camaşırxana, paltaryuyulan yer; **~bär** *m zool.* yenot (*heyvan və ya onun dərisi*); **~becken** *n* əlüzyuyan; yüyət təknəsi / tası / ləyəni.

Wäsche *f* (11) **1.** alt paltarı; yataq dəyişəyi; **2.** yuma, yuyulma; **3.** *tex.* yuyub ayırma, yuyub təmizləmə (*filiz*).

wäschen *vt* (*p* **wusch**, *pp* **gewaschen**) yumaq; **sich ~** yuyunmaq; **◊ sich die Hände in Unschuld ~** günahsız olduğunu sübut etmək; **~ und bügeln** yuyub ütüləmək; **~ und plätten** yuyub ütüləmək; **~ und spülen** yuyub çalxalamaq; **~ und trocknen** yuyub qurutmaq; **~ und wringen** yuyub sıxmaq; **~ und zupfen** yuyub daramaq; **~ und zwirnen** yuyub büküb əyirmək; **~ und zwirnen** yuyub büküb əyirmək; **~ und zwirnen** yuyub büküb əyirmək

Wég || nahme *f* zorla əldən alma; müsadirə.
wég || nehmen *vt* əlindən almaq, zorla almaq; **~raffen** *vt* oğurlamaq, qaçırtmaq; **~räumen** *vt* yığışdırmaq, təmizləmək; *məc.* kənar etmək; **~reißen** *vt* qoparıb-atmaq; **~rufen** *vt* geri çağırmaq, **~schicken** *vt* göndərmək, yollamaq; yola salmaq; **schleichen** *vi (s)* və **sich ~** *dan.* sivişmək, süründü aradan çıxmaq; **~schmeißen** *vt dan.* kənara tullamaq, qımcırlamaq, atmaq; **~schnappen** *vt* əlindən almaq; **~schneiden** *vt* kəsib atmaq, ayırmaq; **~schwemmen** *vt* aparmaq (*su ilə*); **~sehen** *vi* yana baxmaq, dönmək; **über** *etw.* **~** nəyəsə barmaqarası baxmaq; **~stehlen I** *vt* oğurlamaq; **II sich ~** *dan.* əkilmək, xəlvəti getmək; **~treten** *vi (s)* kənara çəkilmək, yol vermək; **~!** *hərb.* dağılışın!; **~ tun** *vt* uzaqlaşdırmaq, kənar etmək.
Wég || weiser *m* (6) **1.** bələdçi; konduktor (*vaqonda*); **2.** məlumat kitabçası; **3.** yol göstərici (*dirək*), yol nişanı.
wég || wenden I *vt dan.* çevirmək, kənara çəkmək; **II sich ~** çevrilmək, üzünü çevirmək, üzünü döndərmək; **~werfen I** *vt* tullamaq, atmaq; **das Leben ~** özünü öldürmək; **II sich ~** hörmətdən salınmaq; özünü hörmətdən salmaq.
wég || werfend *a* nifrətli, nifrət ifadə edən.
wég || wollen *vt* çıxıb-getmək istəmək; **~ziehen* I** *vt* çəkib aparmaq, sürüyüb aparmaq; dartmaq; **II** *vi (s)* getmək (*miniklə*); uçub getmək (*quşlar haqqında*).
weh I *a* **1.** xəstə, naxoş, azarlı; **ich habe einen ~en Finger** mənim barmağım ağrıyır; **2.** ağrılı, iztirablı (*duyğu, hiss*); **ein ~es Gefühl** ağır hissiyyat, pis duyğu; **II** *adv* ağrıdaraq, incidərək; **es tut mir ~** I) ağrıyıram; 2) yazığım gəlir; mənə ağır gəlir; *j-m* **~ tun** kimisə dərd [qəm, qüssə] vermək; *həmç. məc.* kimisə kədərləndirmək; **sich** *(D)* **~ tun** özünə ağrı / əziyyət / əzab vermək; **mir tut der Kopf ~** başım ağrıyır; **es ist mir ~ zumute [ums Herz]** dərdliyəm; **III** *int:* **o ~!** əfsus!, yazıq!, heyhat!, hayıf!, ax!, vay!; **~ mir!** vay halıma!; **ach und ~ schreien** fəryad qoparmaq; **über** *j-n* **~ rufen** kimisə oxşama demək.
Weh(e) *n* (2) ağrı; qəm, qüssə, kədər; bədbəxtlik, bəla; *j-m (D)* **ein ~ bereiten** kimisə əziyyət vermək; **das Wohl und ~** sevinc və kədər; **mit Ach und ~** güc-bəla ilə.
Wéhen *pl* doğum ağrıları; **in ~ liegen** ağrı çəkmək.
Wéhe *f* (11) qar yığını.
wéhen *vi* əsmək, yellənmək; dalğalanmaq (*küləkdən*); ◊ **er weiß, woher der Wind weht** *məc.* o, xeyir gələn yerini bilir.
Weh || klage *f* şikayətlənmə; giley, fəryad, ah-nalə; oxşama.
weh || klagen *vi* şikayətlənmək.
wéh || leidig *a* mərhəmətli, rəhmli, rəhmdil; **eine ~e Stimme** həzin səs.
Wéh || mut *f oh. pl* qüssə, qəm; hüzn.
wéh || mütig *a* dərdli, qəmgin; **demütig und ~ um** *etw.* **bitten** bir şey üçün acizanə və yazıqcasına xahiş etmək.
Wehr I *f* (10) **1.** müdafiə; mühafizə, qoruma; **2.** silah, yaraq; **sich zur ~ setzen** özünü müdafiə etmək.
Wehr II *n* (2) bənd, dəhnə; **~damm** *m* damba; **~dienst** *m* hərbi xidmət.
wéhren I *vt (j-m)* qadağan etmək; manc olmaq; yol vermə mək; **wer will's mir ~?** kim bunu mənə qadağan edə bilər?; **einem Übel ~** bədbəxtliyin qarşısını almaq; **II sich ~** özünü müdafiə etmək.
wéhrhaft *a* müdafiəyə qabil (*olan*).
Wéhr || kraft *f* silahlı qüvvə; **~leitung** *f* hərbi komandanlıq.
wéhr || los *a* müdafiəsiz.
wéhrpflichtig *a* mükəlləf, hərbi mükəlləfiyyətli.
Weib *n* (5) **1.** qadın; **2.** arvad.
Weibchen *n* (7) *zool.* dişi.
wéibisch *a məc.* nərmə-nazik; arvadsifət.
wéiblich *a* **1.** qadınsal, qadına məxsus; **2.** qadın kimi.
Wéiblichkeit *f* qadınlıq; zəriflik, qadın incəliyi.
Wéibs || bild *n*, **Wéibs || person** *f* kobud qadın.
weich *a* yumşaq; **~es Ei** ilıq (*bişirilmiş*) yumurta.
Wéich || bild *n oh. pl* şəhərin səddi.
Wéiche I *f* (11) **1.** *oh. pl* yumşaqlıq, mülayimlik; **2.** *anat.* qasıq.

Wéiche II *f* (11) *d.y.* strelka.
wéichen I *vt* **1.** yumşaltmaq; **2.** islatmaq.
wéichen II *vi (s)* geri çəkilmək; güzəştə getmək (*qüvvədə*).
Wéichen || steller *m* (6) *d.y.* yolayıran (*dəmir yolunda*).
wéich || gekocht, wéich || gesotten *a* həll bişmiş(iril)miş.
Wéichheit *f* (10) yumşaqlıq, incəlik, mülayimlik.
wéich || herzig *a* ürəyiyumşaq, yumşaqürəkli.
wéichlich *a* **1.** yumşaqtəhər; **2.** yumşaqbədənli; qorxacaq; nərmə-nazik.
Wéichling *m* (1) *dan.* ərköyün, nazlı.
wéichmütig *a* ürəyiyumşaq.
Wéichsel I *f* (11), **Weichsel || kirsche** *f* (11) meşə gilası.
Wéichsel II *f coğr.* Visla (*çay*).
Wéich || tier *n zool.* molyusk.
Wéide I *f* (11) otlaq, örüş.
Wéide II *f* (11) *bot.* söyüd.
Wéide III *f şair.* ruhi qida, həzz.
wéiden I *vt* otarmaq; **II** *vi* otlamaq; **III sich ~** *(an D)* ləzzət almaq, həzz almaq.
Wéiden || baum *m bot.* söyüd ağacı.
Wéide || platz *m* otlaq / örüş yeri.
Wéidmann *m, pl* **-männer** ovçu.
wéidmännisch *a* ovçuluğa məxsus.
Weid || werk *n* ov.
wéigern I *vt* rədd etmək; tərəddüd etmək; **II sich ~** istəməmək, imtina etmək.
Wéigerungs || fall *m:* **im ~(e)** əgər rədd edilsə.
Weih *m* (1), **Weihe I** *m* (9) *zool.* çalağan.
Wéihe II *f* (11) *dini.* müqəddəsləşdirmə; müəyyən bir rütbəyə təyin etmə.
wéihen *vt* **1.** keçirmək (*rütbəyə*); **2.** müqəddəs saymaq; **3.** məhkum etmək, düçar etmək.
Wéiher *m* (6) süni göl, gölməçə.
Weih || nacht(en) *f inv din.* milad günü; **~rauch** *m oh. pl* **1.** *din.* büxur; **2.** *məc.* yaltaqlıqla tərifləmə; *j-m* **~ streuen** kimisə tərif yağdırmaq.
weil *cj* çünki.
Wéilchen *n* (7): **warte ein ~!** bircə dəqiqə gözlə!
Wéile *f oh. pl* **1.** müəyyən vaxt; **eine kleine ~** bu dəqiqə; **2.** asudə vaxt, boş vaxt; **damit hat es noch gute ~** bunun üçün tələsmək lazım deyil.
wéilen *vi* olmaq, bir yerdə olmaq, qalmaq.
Wéiler *m* (6) balaca kənd; qəsəbə.
Wein *m* (1) **1.** şərab, çaxır; **2.** üzüm; ◊ *j-m* **reinen ~ einschenken** kimisə hər şeyi olduğu kimi danışmaq.
Wéin || bau *m oh. pl* **1.** üzümçülük; **2.** şərabçılıq; **~bauer** *m* üzümçü; **~beere** *f* üzüm giləsi; **~berg** *m* üzümlük, üzüm bağı.
wéinen *vi* ağlamaq; **um** *j-n* **~** kimisə yas saxlamaq, kimisə ağlamaq.
wéinend *a* ağlayan, ağlar.
wéinerlich *a* ağlamsınmış.
Wéin || ernte *f* üzüm yığımı; **~garten** *m* üzüm bağı; **~geist** *m* etil spirti; **~glas** *n* qədəh; **~krampf** *m* əsəbi(ləşərək) ağlama; ağlamaqdan qıclaşma; **~lese** *f* üzüm yığımı; **~rebe** *f* üzüm tənəyi; meynə; **~schank** *m* meyxana; **~schenk** *m* meyxana sahibi; **~schenke** *f* meyxana; **~stock** *m* üzüm tənəyi, meynə; **~stube** *f* çaxır anbarı; **~traube** *f* **1.** üzüm salxımı; **2.** *pl* üzüm.
wéise *a* müdrik.
Wéise I *m,* (9*) müdrik adam, alim, üləma.
Wéise II *f* (11) **1.** vasitə; üsul, tərz; qayda; **auf welche ~?** necə?, nə cür?; **auf diese ~** bu yolla; **auf jegliche ~** hər vasitə ilə, hər cür; **jeder auf seine / nach seiner ~** hərə istədiyi kimi; **2.** nəğmə, hava, melodiya, təranə.
wéisen I *vt* **1.** göstərmək; istiqamət vermək; **2.** *(aus D)* qovlamaq; **aus der Stadt ~** şəhərdən sürgün etmək; **II** *vi (auf A)* göstərmək; *j-n (A)* **in die Schranken ~** kimisə öz yerini / həddini göstərmək.
Wéisheit *f* (10) müdriklik; **ich bin mit meiner ~ zu Ende** mən bütün vasitələrə əl atdım, çarə olmadı; **behalte deine ~ für dich!** əlin yağlıdır öz başına çək!
Wéisheits || zahn *m* ağıl dişi.
wéislich *a* fərasətlə, düşünərək.
wéis || machen *vt: j-m etw.* **~** aldatmaq, yalana düz demək.
weiß *a* ağ; **~ machen** ağartmaq, ağ rəng çəkmək; **sich ~ waschen** özünü təmizə çıxar-

maq; **hier steht es schwarz auf ~** burada açıq-aydın yazılmışdır.
Weiß *n* -(es), *oh. pl* **1.** ağlıq; ağ rəng; **2.** *şahm.* ağlar (*oyun daşı*); **~ hat stets den Anzug** *şahm.* oyun ağlarındır.
wéis || sagen *vt* gələcəyi qabaqcadan xəbər vermək.
Wéis || sager *m*, **~sagerin** *f* qabaqcadan xəbər verən; baxıcı, cadugər, sehrbaz, falçı; **~sagung** *f* gələcəyi qabaqcadan xəbər vermə; gələcəyi görmə.
weiß || blond *a* sarışın, açıq-sarı.
Wéis || brot *n* ağ çörək; **~dorn** *m bot.* yemişan.
Wéiße I *m f* (9˚) ağ (*adam*).
Wéiße II *f* (11) **1.** ağlıq; **2.: eine ~** *məc.* açıq rəngli (*turşməzə*) pivə; **3.** *n* (9˚) zülal; zülali maddə, gözün ağı; **4.** *tikin.* duru əhəng.
wéißen *vt* ağartmaq.
weiß || glühend *a* ağarıncaya qədər qızmış.
Wéiß || kohl *m* ağ kələm.
wéißlich *a* ağımtıl, ağaçalan.
Wéiß || näherin *f* dəyişək tikən (*dərzi qadın*); **~waren** *pl* kətan / pambıq parça.
Wéisung *f* (10) göstəriş; *pl* direktiv, tapşırıq, əmr; **~ erteilen** göstəriş vermək.
weit I *a* **1.** uzaq; **das liegt nicht in ~em Feld** bu uzaq deyil; bu yaxın gələcəkdə olacaq / baş verəcək; **2.** geniş, gen-bol, enli: **das Weite suchen** qaçıb yaxasını qurtarmaq; **II** *adv* uzaqda, uzaqlarda; (*özündən sonra sifət comp.'də gəldikdə*) daha, daha da; **~ größer** daha çox; **zu ~ gehen** *məc.* həddini aşmaq; **~ ausholen** *məc.* dolayı yollarla mətləbin üstünə gəlmək; **die Tür stand ~ offen** qapı taybatay açıq idi; **wie ~ bist du mit der Arbeit?** *məc.* iş nə qədər yerinə yetirilib?; **bei ~em nicht** heç də; **von ~em** uzaqdan, **von ~** uzaqdan, uzaq yerdən; **so ~** *dan.* buraya qədər; **~ und breit** hər yerdə, hər yanda, hər tərəfdə; ◊ **nicht ~ her sein** çox da yüksək keyfiyyətli olmamaq; dar düşüncəli olmaq; **es ist so ~** əsil məqamdır.
weit || áb *adv* uzaqdan, uzaq; **~ áus** *adv* daha, daha da.
Wéit || blick *m oh. pl* uzaqgörənlik.
wéit || blickend *a* uzaqgörən.
Wéite *f* (11) **1.** uzaqlıq; genişlik; **2.** ölçü, böyüklük; diametr.
wéiten I *vt* genəltmək, genişləndirmək; **seinen Horizónt ~** öz dünyagörüşünü artırmaq; **II sich ~** genişlənmək.
wéiter I *a* gələcək, sonrakı; **ohne ~es** şərtsiz, əngəlsiz; **bis auf ~es** gələn göstərişə qədər; **II** *adv* sonra, daha sonra; **und so ~ [usw.]** və ilaxır, və sairə; **~ nichts** daha heç nə; **~ niemand** daha heç kim.
Wéiter || beförderung *f* yenidən başqa yerə göndərmə; **~bildung** *f* ixtisasartırma; **~entwicklung** *f* sonrakı inkişaf.
wéiter || fahren *vi* (*s*) **1.** yoluna davam etmək (*minikl.*); **2.** *vt* davam etdirmək; **~führen** *vt* davam etdirmək; aparmaq; **~geh(e)n** *vi* (*s*) yoluna davam etmək (*piyada, ayaqla*); yolu tutub getmək; yolu davam etdirmək; **~helfen** *vi: j-m ~helfen* 1) kiməsə vəziyyətdən çıxmaq üçün kömək etmək; 2) kiməsə irəli getməyə kömək etmək.
wéiterhin *adv* daha sonra; bundan sonra; ardı.
wéiter || rücken *vt* yana / kənara / qıraға çəkmək; qabağa çəkmək; **~ziehen** *vi* (*s*) ötüb-keçmək (*minikl.*); köçmək.
Wéit || fahrt *f* uzaq səfər, uzaq səyahət.
wéit || gehend *a* geniş, böyük, çoxlu; **~gereist** *a* çoxgəzmiş.
wéither *adv* uzaqdan.
wéit || herzig *a* səxavətli, əliaçıq.
wéithin *adv* uzağa, uzaqlara.
wéit || läufig *a* geniş, ətraflı; **wir sind mit ihm ~ verwandt** biz uzaq qohumuq; **~reichend** *a* **1.** geniş; **2.** *hərb.* uzaqvuran; **~schwefig** *a* çoxdanışan, uzunçu; **~sehend** *a* uzaqgörən, gələcəyi görən; **~sichtig** *a* **1.** uzağı yaxşı görən; **2.** *məc.* uzaqgörən, tədbirli; **~spurig** *a* enli dəmir yolu; **~tragend** *a* **1.** *hərb.* uzaqvuran (*silah*); **2.** *məc.* çox əhəmiyyətli, çox mənalı; **~verzweigt** *a* qollu-budaqlı (*ağac*); *məc.* geniş yayılmış.
Wéizen *m* -s *oh. pl* buğda; ◊ **sein ~ blüht** *məc.* onun işi sazdır.
welch (*m* **~er**, *f* **~e**, *n* **~es**, *pl* **~e**) **I** *pron inter* hansı; **welch ein Buch?** yaxud **welches Buch?** hansı kitab?; **welcher von beiden?** ikisindən hansı?; **II** *pron rel* hansı, hansı

ki; **der Mann, welcher es getan hat** bu(nu) işi görən kişi; **III** *pron indef* hər hansı, bir neçə; **welcher es auch sei** hansı biri olur olsun.
wélcherárt, wélcherléi *a inv* hansı, nə cür.
Welf *m* (1), *n* (5) küçük (*canavar, tülkü* və s. *balası*).
wélfen *vi* balalamaq; küçükləmək.
welk *a* süst, ölüvay; bürüşük, solğun.
wélken *vi* (*s*) solmaq (*bitki*).
Welle *f* (11) **1.** dalğa, ləpə (*həmç. məc.*); **2.** *tex.* val, ox (*val*); ◊ **mach doch keine ~n!** *isteh.* çox özündən çıxma!
wéllen || artig, wéllen || förmig *a* dalğavarı.
Wéllen || bad *n* ləpədöyəndə çimmə; **~bewegung** *f* dalğavarı hərəkət; **~schlag** *m oh. pl* ləpədöyən.
Wéll || fleisch *n* donuz əti (*bişirilmiş*).
wéllig *a* dalğalı, ləpəli.
Wels *m* (1) *zool.* naqqa (*balıq*).
Welt *f* (10) dünya; **aus der ~ schaffen** aradan qaldırmaq; öldürmək; **zur ~ kommen, das Licht der Welt erblicken** doğulmaq, anadan olmaq, dünyaya gəlmək / göz açmaq; **die ~ aus den Angeln haben** dünyanı alt-üst etmək.
Wélt || all *n* -s, *oh. pl* kainat, aləm, dünya; **~alter** *n* qərinə, dövr, daimilik; **~anschauung** *f* dünyagörüşü.
wélt || berühmt *a* bütün dünyada məşhur; **~bewegend** *a* dünyanı hərəkətə / lərzəyə gətirən; **eine ~e Erfindung** dünya əhəmiyyətli kəşf / ixtira.
wélt || fremd *a* ayrı düşmüş, təcrid olmuş, həyatdan uzaq düşmüş.
Wélt || gegend *f coğr.* cəhət; **~geschichte** *f* ümumdünya tarixi.
wélt || historisch *a* ümumdünya tarixi (*sif.*).
Wélt || kárte *f* dünya xəritəsi.
wélt || klug *a* dünyanı bilən, çoxgörmüş.
Welt || kongreß *m* ümumdünya konqresi; **~körper** *m astr.* göy cismi, səma cismi; **~krieg** *m* dünya müharibəsi; **~kugel** *t* yer kürəsi.
wéltlich *a* dünyəvi.
Wélt || macht *f* ən qüdrətli dövlətlərdən biri; **~markt** *m* dünya bazarı; **~meer** *n* okean; **~meister** *m idm.* dünya çempionu; **~raum** *m oh. pl* kosmos, kainat, aləm; **~raumflieger** *m* kosmonavt; **~raumflug** *m* kosmik uçuş; **~rekord** *m idm.* dünya rekordu; **~ruf** *m oh. pl* dünya şöhrəti; **~schmerz** *m* dünyəvi kədər; **~stadt** *f* dünyəvi şəhər; **~teil** *m* qitə.
Wélt || umségelung *f* dövr-aləm gəmi səfəri.
Welt || verkéhr *m* beynəlxalq əlaqə.
wélt || verlassen *a* tərk edilmiş.
Wem || fall *m qram.* yönlük hal.
Wénde *f* (11) dönmə; dəyişmə, dəyişiklik; **um die ~ des Jahrhunderts** əsrin sonunda.
Wénde || kreis *m coğr.* tropik.
Wéndel || treppe *f* dolama pilləkən.
wénden (*güvvətli və zəif təsriflə*) **I** *vt* **1.** fırlandırmaq; döndərmək; **2.** çevirtdirmək (*paltarı*); *məc.* cəlb etmək; **bitte ~!** (*b. w.*) o biri üzünü çevirin!; **mit ~ der Post** qayıdan poçtla (*taxirə salmayaraq*); **II sich ~** çevrilmək, dönmək; (*an A*) müraciət etmək; **die Lage hat sich zum Guten gewendet** *məc.* vəziyyət yaxşılaşdı; ◊ **das Blatt / Blättchen hat sich gewendet** iş başqa şəkil aldı.
Wénde || punkt *m* **1.** *astr.* gündönüşü; **2.** *məc.* dönüş nöqtəsi.
Wéndung *f* (10) **1.** çevrilmə, dönmə; **2.** dəyişiklik; **3.** *məc.* vəziyyət, şəkil.
Wén || fall *m qram.* təsirlik hal.
wénig I *a* az; **die Wenigen** bir neçə nəfər, bəzi adamlar; **II** *adv* azacıq, bir az, bir qədər.
wéniger (**wenig'**in *comp.*) *adv* **1.** daha az, daha kiçik, daha balaca; əskik; **mehr oder ~** qismən, müəyyən dərəcədə; **um so / desto ~** daha az; **nichts ~ als ...** nədənsə az olmayan, əsla; **2.** *riyaz.* minus, çıxma.
Wénigkeit *f* (10) əhəmiyyətsiz / cüzi şey; **meine ~** *zaraf.* sizin itaətli nökəriniz, sizin bəndəyi-həqiriniz.
wénigst (**wenig'in** *superl*) **I** *a* ən az, daha kiçik, ən xırda, ən cüzi; **II** *adv:* **am ~en** hər şeydən az, hamısından azı, lap azı; **zum ~n** heç olmazsa.
wenn *cj* **1.** əgər, hərgah; **2.** vaxt, zaman, haçan, nə vaxt; **~ auch** hərçənd; baxmayaraq; əgər belə olsa; **~ doch** əgər ki; **~ doch wenigstens, ~ doch nur** heç olmasa; bircə ..., yaxşı olardı ki ...; **~ nur** təki; **als / wie ~** elə bil, guya ki, deyəsən; **selbst ~** əgər,

hətta; ~ **schon!** nə olsun / olar ki!; ◊ ~ **schon, denn schon** *ata. söz.* ≡ Çünki oldun dəyirmançı, çağır gəlsin dən Koroğlu.
Wenn *n inv:* **mach nicht so viele ~ und Aber!** bəhanə axtarma!
wenn || **gléich** *cj* hərçənd.
wenn || **schón** *cj* bax: **wenngléich.**
wer (*G wessen, D wem, A wen*) **I** *pron inter* kim?; ~ **wen?** kim, kimi?; ~ **ist das?** bu kimdir?; ~ **da?** kimdir?, kimdir o?; *hərb.* gələn kimdir?; **II** *pron rel:* ~ **nicht hören will, muß fühlen** sözə baxmayan; cəzasın çəkər; **III** *pron indef* hər kəs, kim olursa olsun.
wérben I *vt* yığmaq, cəlb etmək; **II** *vi* (*um A*) əldə etməyə çalışmaq; **um die Freundschaft eines Menschen ~** kiminsə dostluğunu qazanmağa çalışmaq; **um ein Mädchen ~** qıza elçi düşmək.
Wérber *m* (6) yığan, toplayan (*üzv, işçi*).
Wérbung *f* (10) **1.** yığ(ıl)ma, topla(nıl)ma; cəlb etmə; *hərb.* çağırış; **2.** canatma; **3.** elçi düşmə.
Wérde || **gang** *m oh. pl* **1.** inkişaf yolu (*tarix, hadisə*); **2.** tərcümeyi-hal.
wérden I *vi* (*s*) **1.** (*N*) olmaq; (*zu D*) çevrilmək; **das Wort wird zur Tat** söz əmələ çevrilir; **II** *Fiturum I və II Aktiv və ümumiyyətlə Passiv düzəltmək üçün köməkçi fel:* **ich werde schreiben** yazacam; **das Haus wird gebaut** ev tikilir; **wird es bald?** tezmi olar; **was wird daraus?** bundan nə çıxar?
Wérden *n* -s, *oh. pl* baş vermə; törəmə, əmələ gəlmə.
Wér || **fall** *m qram.* adlıq hal.
wérfen I *vt* **1.** tullamaq, atmaq; ◊ **Perlen vor die Säue ~** eşşəyə zəfəran-plov təklif etmək; **die Feinde über den Haufen ~** düşməni mövqeyindən çıxartmaq; **2.** doğmaq (*heyvan*); **Junge ~** balalamaq; **II sich ~ 1.** (*auf A*) atılmaq (*üzərinə*); **2.** *tex.* əyilmək, formasını dəyişmək; **das Holz wirft sich** taxta qabarır / əyilir; **sich in die Brust ~** məğrur şəkil almaq, sinəsinə döymək.
Werft *f* (10) verf, tərsanə (*gəmi qayırılan və təmir olunan yer*).
Wérft || **arbeiter** *m* gəmi inşaatı fəhləsi.
Werg *n* -(e)s, *oh. pl* kəpitkə, kilkə, lif.
Werk *n* (2) **1.** iş; **ans ~!** iş başına!; **2.** əsər; **3.** *tex.* mexanizm; **4.** zavod; **ins ~ setzen** təşkil etmək; **Das ~ lobt den Meister** *ata. söz.* ≡ Usta işindən tanınar.
Wérk || **bank** *f tex.* dəzgah; verstak (*dülgər, çilingər dəzgahı*); **~kasten** *m* qutu (*alət üçün*); **~meister** *m* usta, sənətkar; **~statt** *f*, **Wérk** || **stätte** *f* emalatxana; **~tag** *m* iş günü.
wérktätig *a* zəhmətkeş, əməkçi.
Wérk || **tätige** *m, f* (9*) zəhmətkeş.
Wérmut *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** *bot.* yovşan (*ot*); **2.** *məc.* acı, dağ, kədər; **3.** vermut (*şərab*).
wert *a* **1.** sevimli, dəyərli, əziz; **~er Freund** dəyərli / əziz dost; **2.** dəyərli, əhəmiyyətli olan, diqqətəlayiq; **das ist der Mühe ~** bunun zəhmətini çəkməyə dəyər.
Wert *m* (1) **1.** dəyər; **2.** qiymət; *məc.* əhəmiyyət.
Wért || **angabe** *f* qiymətlərin elan edilməsi (*poçtda*); **~betrag** *m* dəyər; **~brief** *m* qiymətli məktub; **~ding** *n iqt.* dəyərin mahiyyəti.
wérten *vt* qiymətləndirmək, qiymət vermək; *məc.* qədrini bilmək, dəyərləndirmək.
wért || **los** *a* dəyərsiz, heç bir qiyməti olmayan.
Wért || **sachen** *pl* qiymətli şeylər; qaş-daş.
wért || **schätzen** *vt* hörmət etmək; qədrini bilmək, üstündə əsmək.
Wértung *f* (10) qiymət vermə, qiymət qoyma.
wért || **voll** *a* qiymətli, bahalı.
wes *pron köhnəlmiş;* **wessen, wer'***in G'i* kimi, hansını, kimin.
Wésen *n* (7) **1.** varlıq; canlı orqanizm; **du armes ~!** zavallı, yazıqcığaz!; **2.** mahiyyət, məğz, əsil mətləb; **das ~ einer Sache** işin mahiyyəti; **3.** xasiyyət; **sie hat ein sanftes ~** onun mülayim xasiyyəti var; **4. großes ~, viel ~(s) *aus / von etw.* machen** boş şeydən ötrü səs-küy qaldırmaq; **sein ~ treiben** istədiyini etmək.
wésen || **los** *a* əhəmiyyətsiz.
wésens || **gléich** *a* eyni, biri-birinin eyni olan.
wésentlich *a* əhəmiyyətli, mühüm.
Wésentliche *n* -n, *oh. pl* mahiyyət, əsil.
Wés || **fall** *m qram.* yiyəlik hal.

weshalb *adv* nə üçün, nəyə görə, nədən ötrü.
Wéspe *f* (11) *zool.* eşşək arısı.
Wéspen || **nest** *n* eşşəkarısı yuvası; ◊ **in ein ~ greifen** *məc.* canilər yuvasına düşmək; **~stich** *m* eşşəkarısı sancması.
Wést *m* (1) **1.** *oh. pl* qərb; **2.** qərb küləyi.
Wéste *f* (11) jilet; ◊ **eine reine / saubere / weiße ~ haben** *məc.* təmiz / ləkələnməmiş adı olmaq.
Wésten *m* -s, *oh. pl* qərb.
Wésten || **tasche** *f* jilet cibi; ◊ ***j-n* wie seine ~ kennen** kimisə beş barmağı kimi tanımaq.
wést || **europäisch** *a* Qərbi Avropa (*siyasi*).
wéstlich *a* **1.** qərbi; **2.** qərbə, qərbə doğru.
West || **wind** *m* qərb küləyi.
wes || **wégen** *adv* nə üçün?, nəyə görə?
Wétt || **bewerb** *m* **1.** yarış; **in ~ mit *j-m* stehen** kimləsə yarışmaq; **2.** müsabiqə; **3.** *iqt.* rəqabət.
Wétte *f* (11) mərc, bəhs; **eine ~ eingehen / bieten** mərc gəlmək; **um die ~** bir-birini ötərək, bir-birini keçməyə çalışaraq; **was gilt die ~?** nədən mərcləşək?
wétt || **eifern** *vi* yarışmaq, yarışa girmək; **miteinander ~** bir-birilə yarışmaq.
wetten *vi* mərcləşək, mərc gəlmək; (***um / auf etw.***) **~** nə üstündəsə mərcləşmək; **so haben wir nicht gewettet!** biz belə şərtləşməmişdik!; belə olmaz!
Wetter *n* (6) **1.** hava; **2.** tufan; **schlagende ~** mədən qazı; ◊ **alle ~!** paho!
Wetter || **bericht** *m* hava haqqında məlumat; **~dach** *n* talvar, çardaq; **~fahne** *f*, **~hahn** *m* yelqovan; **~kunde** *f oh. pl* meteorologiya (*hava və başqa atmosfer hadisələrindən bəhs edən elm*).
wétter || **leuchten** *vimp:* **es wetterleuchtet** şimşək çaxır.
Wétter || **leuchten** *n* -s, *oh. pl* şimşək.
wéttern *vi* **1.** guruldamaq; **es wettert** göy guruldayır; **2.** vıyıldamaq, coşmaq (*pis hava*); (***über A***) *məc.* səs-küy salmaq.
Wétter || **warte** *f* meteoroloji stansiya.
wétter || **wendisch** *a* tez-tez dəyişən.
Wétt || **fahrt** *f idm.* qaçış yarışı; cıdır; **~kampf** *m* yarış (*həmç. idm.*); **im ~ miteinander stehen** bir-birilə yarışmaq; **~ mit Vorgabe** *idm.* yarışda güzəştə getmə.
wétt || **laufen*** *vi* (*s*) yarışmaq (*qaçışda*), qaçışmaq.
Wétt || **läufer** *m idm.* qaçıcı; **~rennen** *n idm.* at yarışı, cıdır; **~rüsten** *n* silahlanma yarışı, sürətlə silahlanma; **~spiel** *n* yarış; **~streit** *m* yarış; mübahisə.
wétt || **streiten** *vi* **1.** yarışmaq; **2.** mübahisə etmək.
wétzen *vt* itiləmək; yonmaq.
Wichse *f* (11) **1.** vaks (*çəkmə yağı*); **2.** pomada, fabra (*biğ yağı*); **3.** politura, spirtli lak (*mebel üçün*); **4.** *dan.* döymə, kötək; **es wird ~ setzen** səni yaxşı kötək gözləyir.
wichsen *vt* **1.** təmizləmək (*ayaqqabını vaksla*); **2.** rəngləmək, fabra sürtmək (*biğa*); **3.** mum sürtüb parıldatmaq (*mebeli*); **4.** *dan.* döymək, kötəkləmək.
Wicht *m* (1) **1.** balaca, uşaq (*oğlan*); **ein armer ~** fağır, yazıq, bədbəxt; **2.** yaramaz, əclaf; **ein erbärmlicher ~** fırıldaqçı; **ein feiger ~** qorxaq.
Wichtel || **männchen** *n mif.* cin, damdabaca.
wichtig *a* mühüm; ciddi; **~ tun, sich ~ machen** lovğalanmaq, burnunu yuxarı tutmaq.
Wichtigkeit *f* (10) əhəmiyyət, mühümlük.
Wichtig || **tuer** *m* (6) lovğa.
Wicke *f* (11) çölnoxudu.
Wickel || **feder** *f* spiralvari yay; **~gamaschen** *pl* dolaq (*ayaqda*); **~kind** *n* südəmər.
wickeln *vt* **1.** sarımaq, dolamaq; **2.** bələmək (*uşağı*).
Wickel || **zeug** *n* qundaq, bələk.
Widder *m* (6) **1.** qoç; **2.** *hərb.* taran.
wider *prp* (*A*) əleyhinə, ziddinə, əksinə.
wider= *mürəkkəb sifətlərdə işlənir,* **əksinə / əleyhinə** *mənalarını bildirir:* **wider || gesetzlich** *a* qeyri-qanuni, qanunazidd.
wider= *feldə ayrılmayan ön şəkilçi, hərəkətin əksinə yönəldiyini bildirir:* **wider || streben** müqavimət göstərmək, qarşı durmaq.
widerfahren *vt* (*s*) olmaq, baş vermək.
wider || haarig *a* tərs; **~ werden** *məc.* tüklərini qabartmaq.
Wider || hall *m* (1) əks-səda.
wider || hallen *vi* cavab vermək, hay vermək; *fiz.* əks etmək.
Wider || halt *m oh. pl* dirək.
wider || klingen bax: **widerhallen.**

wider || légbar *a* təkzib oluna bilən.
wider || légen *vt* təkzib etmək.
Wider || légung *f* (10) təkzib.
widerlich *a* iyrənc, mənfur; **~ werden** nifrət oyandırmaq.
Wider || lichkeit *f* nifrət.
wider || natürlich *a* qeyri-təbii.
wider || ráten *vt* məsləhət görməmək, daşındırmaq (*fikrindən*).
wider || rechtlich *a* qeyri-qanuni.
Wider || rede *f* (11) ziddiyyət; etiraz; **ohne ~!** etirazsız!
Wider || ruf *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** ləğv, ləğvetmə; **bis auf ~** ləğv edilənədək; **2.** təkzib; **~ tun** danmaq, boynuna almamaq.
wider || rúfen *vt* **1.** ləğv etmək, geri götürmək; **2.** təkzib etmək, yalan olduğunu sübut etmək.
Wider || sacher *m* (6) rəqib.
Wider || schein *m* əksetmə, inikas.
wider || sétzen (sich) (*D*) etiraz etmək, müqavimət göstərmək.
Wider || sétzung *f* (10) müqavimət, əksətəsir.
wider || sinnig *a* mənasız, boş, axmaq; **~spenstig** *a* inad, inadçı, tərs.
wider || spíegeln *vt* əks etmək / etdirmək; **~spréchen** *vi* etiraz etmək; söz qaytarmaq.
widerspíegeln *a* zidd.
Wider || spruch *m* (1) ziddiyyət; etiraz.
widerspruch(s) || los *a* danışıqsız, sözsüz.
widerspruchs || voll *a* ziddiyyətlə dolu.
Wider || stand *m* **1.** müqavimət, dəfetmə; **~ leisten** müqavimət göstərmək; **auf ~ stroßen** müqavimətə rast gəlmək; **2.** *elek.* reostat.
Widerstands || kraft *f* **1.** dözüm, davamlılıq (*sağlamlıq haqqında*); müqavimət; **2.** *tex.* müqavimət; **3.** *tex.* müqavimət gücü.
widerstéh(e)n *vi* **1.** müqavimət göstərmək; **2. diese Speise widsteht mir** bu yemək ürəyimi bulandırır.
wider || strahlen I *vt* əks etdirmək; **II** *vi* əks olunmaq, təsvir olunmaq; **~strében** *vi* müqavimət göstərmək; **es widerstrébt mir, darüber zu sprechen** belə danışmaqdan xoşum gəlmir.
Widerstrében *n oh. pl* istəməmə; **mit ~** könülsüz.
wider || stréiten *vi* əleyhinə danışmaq, ziddinə getmək.
wider || wärtig *a* bax: **widerlich.**
Wider || wärtigkeit *f* (*əksər hallarda pl*) xoşa gəlməmə; bəla, müsibət, bədbəxtlik.
Wider || willen *m* **~s,** *oh. pl* (*gegen A*) nifrət; **mit ~** nifrətlə.
wider || willig *adv* könülsüz, nifrətlə.
widmen I *vt* həsr etmək; **II sich ~** özünü həsr etmək.
Widmung *f* (10) həsrətmə.
widrig *a* **1.** əks, qarşı; **2.** iyrənc.
widrigen || falls *adv* əks təqdirdə.
Widrigkeit *f* bax: **Widerwärtigkeit.**
wie *adv* və *cj* necə, nə vasitə ilə; **~ alt ist er?** onun neçə yaşı var?; **~ dem auch sei!** hər necə olsa da!
wieder *adv* yenə, təkrarən, bir də.
wieder= *feldə ayrılan və ayrılmayan ön şəkilçi, əvvəlki vəziyyətin bərpasını bildirir:* **wieder || kommen** qayıtmaq.
Wieder || aufbau *m oh. pl* bərpa.
wieder || aufkommen *vi* (*s*) sağalmaq.
Wieder || aufnahme *f* **1.** yenidən başlama (*işi*); **2.** yenidən qəbul etmə (*üzvlüyə, işə* və s.) **3.** yenidən / təzədən çəkmə (*şəkil, film*); **4.** yenidən / təzədən yazma (*studioda səsi*).
wieder || einstellen *vt* **1.** hüququnu qaytarmaq; **2.** yenidən işə götürmək.
wieder || erkennen* *vt* tanımaq.
Wieder || eröffnung *f* yenidən açılma; **~erstattung** *f* (10) əvəz, əvəzini vermə; **~erzählung** *f* yenidən söyləmə / nəql etmə.
wieder || erzeugen *vt* yenidən hasil etmək; **~finden** *vt* yenidən tapmaq.
Wieder || gabe *f* **1.** qaytarma; **2.** əks etdirmə; tərcümə.
wieder || geben *vt* **1.** qaytarmaq; ikinci dəfə (*təkrarən*) vermək; **2.** tərcümə etmək.
wieder || geboren *a* yenidən törəmiş.
Wieder || geburt *f* yenidən törəmə, canlanma; **~gesundung** *f* sağalma.
wieder || gewinnen *vt* **1.** yenidən əldə etmək, qazanmaq; **2.** qaytarmaq (*geri*).
Wieder || gewinnung *f* (10) **1.** *kim.* regenerasiya; **2.** qaytarılma; **3.** oynayıb qaytarma (*uduzulmuş şeyi*).

Wieder || gútmachung *f* (10) **1.** düzəliş (*səhv*); **2.** yerini doldurma, ödəmə (*zərər*).
wieder || hérstellen *vt* **1.** yenidən qurmaq; **2.** sağaltmaq.
wieder || hólen *vt* təkrar etmək.
wiederhólt I *a* təkrar, dübarə; **zu wiederholten Malen** bir neçə dəfə; **II** *adv* dəfələrlə, dönə-dönə.
Wieder || hólung *f* (10) təkrar; **~hören** *n:* **auf ~!** xudahafiz (*radio verilişlərinin sonunda, telefon danışığında xudahafizləşərkən*); **~ inbesìtznahme** *f* yenidən hakim olma, yenidən ələ keçirmə.
wieder || käuen *vt* çeynəmək, gövşəmək.
Wieder || käuer *m* (6) gövşəyən heyvan; **~kauf** *m* (1) pul verib azad etdirmə, girovu geri alma.
wieder || kaufen *vt* girovu geri almaq.
Wieder || kehr *f oh. pl* qayıtma, qaytarma; **~kunft** *f oh. pl* qayıtma (*bir kəsin*).
wieder || rufen *vt* **1.** haya cavab vermək; **2.** geri çağırmaq; **~sagen** *vt* **1.** təkrar etmək; **2.** nağıl etmək; **~sehen 1.** *vt* yenidən görmək; **II sich ~** görüşmək.
Wieder || sehen *n* **-s,** *oh. pl* görüş; **auf ~!** hələlik, sağ olun!, xudahafiz!
wieder || um *adv* yenidən, təkrar.
wie || férn *adv* nə qədər, nə dərəcədə.
Wiege *f* (11) beşik, nənni.
wiegen I *vt* **1.** layla çalmaq, yatırtmaq; **2.** doğrama (*kələm*); **II sich ~** yırğalanmaq; **in den Schaf ~** yırğalayıb yatırtmaq; **den Kopf ~** *məc.* başını tərpətmək; **sich in Hoffnung ~** əsassız ümidlərlə yaşamaq.
wiegen I *vt* çəkmək (*tərəzidə*); **II** *vi* gəlmək (*çəkidə*).
Wiegen || fest *n* anadanolma günü; **~lied** *n* layla.
wiehern *vt* **1.** kişnəmək; **2.** *dan.* qəhqəhə ilə gülmək, bərkdən gülmək.
Wien *n coğr.* Vyana.
Wiener I *m* (6) vyanalı (*şəxs*); **II** *a inv* Vyanaya məxsus.
Wiese *f* (11) çəmən, otlaq.
Wiesel *n* (6) *zool.* gəlincik (*kiçik yırtıcı heyvan*).
Wiesen || grund *m* çəmən; **~teppich** *m* çəmənin yaşıl örtüyü.
wie || só *adv* necə, nə üçün, nəyə görə; **~viel** *adv* neçə, nə qədər; **wievielmal** *adv* neçə dəfə.
wievìel(s)te *a* neçənci.
wie || wéit *adv* və *cj* nə qədər, nə dərəcədə; **~wóhl** *adv* hərçənd, baxmayaraq.
wild *a* **1.** vəhşi, yırtıcı; **~e Tiere** vəhşi heyvanlar; **2.** şiddətli, coşqun.
Wild *n* -(e)s, *oh. pl,* **Wild || bret** *n* -(e)s, *oh. pl* **1.** quş; quş əti; **2.** ov quşları.
Wild || dieb *m* brakonyer (*icazəsiz ov edən adam*).
Wilde *m, f* (9) vəhşi.
Wilderer *m* (6) brakonyer (*icazəsiz ov edən adam*).
wildern *vi* icazə verilməyən yerdə quş və heyvan ovlamaq.
Wild || fang *m* **1.** cələ ilə ov etmə; **2.** *məc.* dəcəl, nadinc, şuluqçu (*uşaq*).
wild || frémd *a* tamamilə yad.
Wild || heit *f* (10) **1.** vəhşilik; **2.** həddindən artıq itilik (*uşaqlar haqqında*).
Wild || leder *n* zamşa (*yumşaq maral dərisi*); **~schwein** *n* qaban, çöldonuzu.
wild || wachsend *a bot.* cır, çöldə bitən.
Wille *m* **-ns,** *oh. pl,* **Willen** *m* **-s,** *oh. pl* iradə; həvəs, meyil; ◊ **beim besten Willen** çox istərdim; **es steht in seinem Willen** bu ondan asılıdır; **wider Willen** istəmədən; *etw.* **mit Willen tun** nəyisə bilə-bilə / qəsdən etmək; *j-m* **zu Willen sein** kiminsə xahişini yerinə yetirməyə hazır olmaq; **er ist voll guten Willens** o xoş niyyət tərəfdarıdır.
willen *prp* (*G*): **um ... ~** ... xatirinə.
willen || los *a* iradəsiz.
willens *adv* **~ sein** niyyət etmək, niyyətində olmaq.
Willens || äußerung *f* arzunu bildirmə; **~freiheit** *f oh. pl* iradə azadlığı; **~kraft** *f oh. pl,* **~stärke** *f* iradə gücü.
willentlich *a* qəsdlə edilən, bilə-bilə edilən.
will || fáhren *vi* arzunu / xahişi yerinə yetirmək.
will || fährig *a* güzəştə gedən, yolayovuq; xidmət göstərən.
Will || fährigkeit *f* (10) güzəştə getmə, tez razılaşma.
Will || fáhrung *f* (10) güzəşt, razılaşma.

willig I *a* razı, hazır; qulluq göstərən; II *adv* həvəslə, məmnuniyyətlə.
Willigkeit *f* (10) hazırlıq, razılıq.
Will || kómmen *m* (1) salam, təbrik.
willkómmen *a* istənilən, arzu olunan; **(seien Sie) ~!** xoş gəlmişsiniz!; ***j-n (A) ~ heißen*** kimisə salamlamaq.
Willkür *f oh. pl* özbaşınalıq, hərkilik.
willkürlich *a* özbaşına, hərki.
wimmeln *vi* (*von D*) qaynaşmaq, vızıldamaq.
wimmern *vi* **1.** inildəmək, **2.** *m.s.* şikayət etmək, **3.** zınqıldamaq (*qapı*).
Wimpel *m* (6) yelkənli bayraq (*gəmi üzərində*).
Wimper *f* (11) kirpik; **ohne mit der ~ zu zucken** gözünü qırpmadan.
Wind *m* (1) külək; **bei ~ und Wetter** pis-yaxşı hava; **von etw. Wind bekommen** nəsə barədə xəbər tutmaq, qulağına çatmaq.
Wind || beutel *m* **1.** xəngəl pendir, **2.** yel torbası; **~beutler** *m* (6) xeyalpərəst.
winden *vt* (*h*) **1.** bükmək, burmaq; **2.** *m.s.* dolaşdırmaq; **sich ~** dolaşmaq, qıvrılmaq.
Windes || eile *f* **in ~** tələsik, tez-tez.
Wind || fang *m* (1) **1.** *arx.* dəhlizçə, **2.** *tex.* külək tutan, **3.** *tex.* külək tutan qurğu; **~hund** *m* (1) tazı; **~ig** *a* **1.** küləkli, **2.** *fig.* şübhəli, inamsız; **~jacke** *f* (11) yelkən gödəkçə; **~kanal** *m* (2) *tex.* hava kanalı; **~kessel** *m* (6) *tex.* hava kamerası; **~mühle** *f* (11) yel dəyirmanı; **~pocken** *pl* suçiçəyi; **~rad** *n* (3) *tex.* külək çarxı; **~richtung** *f* (10) küləyin istiqaməti; **~rose** *f* (11) *coğ.* küləklərin gülü; **~schutz** *m* (1) *tex.* külək qoruyucu; **~seite** *f* (11) küləkli tərəf; **~stärke** *f* (11) küləyin gücü; **~stille** *f* (11) küləksiz hava; **~stoß** *m* (2) külək vurğusu; **~surfen** *n* (7) *sport* sörfinq; **~surfer** *m* (6) *sport* sörfinqçi; **~surfing** *n* (7) *sport* sörfinq; **~windig** *a* **1.** küləkli, **2.** *fig.* şübhəli, inamsız; **~zug** *m* (2) *tex.* külək çəkişi.
Winke *f* (11) işarə, ima.
winken *vi* (*h*) **1.** işarə etmək, **2.** (*mit D*) əl yellətmək.
Winker *m* (6) *dəniz* bayraq.
winseln *vi* zınqıldamaq, vıyıldamaq.
Winter *m* (6) qış, in ~ qışda, den ~ über ... qışlamaq.
Winter || aufenthalt *m* qışda yaşamaq üçün yer, **~feld** *n* (3) payızlıq zəmi, payızlıq əkin yeri.
winterhaft *a* qış kimi.
Winter || korn *n oh. pl* (3) payızlıq çovdar.
wintern *impers.* **es wintert** qış gəlir.
winters *adv* qışda, qış vaxtı.
Winter || saat *f* (10) payızlıq saat, **~schlaf** *m* qış yuxusu; **~semester** *n* payız semestri; **~sport** *m* qış idmanı.
Winzer *m* (6) üzümçü.
Winzerfest *n* (3) üzümçülər bayramı.
winzig *a* **1.** çox kiçik, **2.** *fig.* əhəmiyyətsiz.
Wipfel *m* (6) ağac başı.
Wippe *f* (11) yelləncək.
wippen *vi* (*h*) yellənmək.
wir *pron* biz.
Wirbel *m* (6) **1.** *riyaz.* bucaq; **2.** guşə.
wirbel || förmig *a* tin-tin, çıxıq-çıxıq, kələ-kötür.
Wirbel || gasse *f* **1.** xəfə, dalan; **2.** künc-bucaq.
wirb(e)lig *a* kələ-kötür, əyri.
Wirbel || maß *n tex.* günyə; bənd (*bucaq bərkidən dəmir*).
wirbeln *vt* əymək, qatlamaq.
Wirbel || zug *m* hiylə, kələk, fənd.
wirb(e)lig *a* hərləndirici, fırlandırıcı.
wirbel || los *a biol.* onurğasız.
wirbeln *vi* (*h*) **1.** hərlənmək, fırlanmaq; **2.** (*s*) yel kimi qaçmaq; **3.** (*h*) təbil çalmaq; **4.** topa-topa qalxmaq (*tüstü, toz*).
Wirbel || säule *f anat.* onurğa / bel sütunu; **~tier** *n* onurğalı heyvan; **~wind** *m* burağan, qasırğa.
wirken I *vi* **1.** təsir etmək, **2.** işləmək; II *vt* toxumaq.
Wirkerei *f* (10) **1.** toxuculuq emalatxanası, toxuculuq, **2.** trikotaj fabrikinin şöbəsi.
Wirkerin *f* (12) toxucu qadın.
wirklich I *a* həqiqi, əsil, real; II *adv* həqiqətən, doğrudan da.
Wirklichkeit *f oh. pl* həqiqət, gerçəklik; **in ~** həqiqətən, doğrudan da; **gerçəkləşmək**; **in die ~ umsetzen** həyata keçirmək.
wirklich *v* **machen** *vt* həyata keçirmək.
wirksam *a* təsirli, kəsərli.
Wirksamkeit *f oh. pl* **1.** təsirlilik, kəsərlilik, **2.** fəaliyyət; **in ~ sein** fəaliyyətdə olmaq.
Wirkung *f* (10) **1.** təsir, **2.** nəticə.
wirkungslos *a* təsirsiz, **2.** nəticəsiz.
Wirkungslosigkeit *f oh. pl* **1.** təsirsizlik, **2.** nəticəsizlik.
Wirkungsvoll *a* **1.** təsirli, **2.** nəticəli.
Wirrkopf *m* (2) **1.** dağınıq saçlı adam, **2.** *fig.* dağınıq adam.
wirr *a* **1.** dağınıq, qarışıq, **2.** *fig.* dağınıq, qarışıq.
Wirrnis *f* (10) qarışıqlıq, dağınıqlıq.
Wirrsal *n* (3) qarışıqlıq, dağınıqlıq.
Wirrwarr *m* (1) qarışıqlıq, dağınıqlıq.
Wirt *m* (2) **1.** ev sahibi, **2.** restoran müdiri.
Wirtin *f* (12) **1.** ev sahibəsi, **2.** restoran müdiri.
wirtlich *a* **1.** evinin qayğısını çəkən; **2.** qonaqsevən, qonaqpərəst.
Wirtschaft *f* (10) **1.** təsərrüfat; **2.** restoran, yeməkxana.
wirtschaften *vt* təsərrüfatla məşğul olmaq.
Wirtschaftler *m* (6) **1.** təsərrüfatçı; **2.** iqtisadçı.
wirtschaftlich *a* **1.** təsərrüfat, **2.** təsərrüfatla bağlı, **3.** qənaətcil, qənaətli.
Wirtschafts || buch *n* (4) təsərrüfat kitabı, **~gebäude** *n* (5) təsərrüfat binaları, **~krise** *f* iqtisadi böhran, **~leiter** *m* (6) təsərrüfat müdiri.
Wirts || haus *n* restoran, yeməkxana, **~leute** *pl* sahibkarlar, müəssisəçilər.
Wisch *m* (1) **1.** cızma, **2.** kağız parçası, **3.** *m.s.* sahə, sətir, cızma qara, cızmaqara.
wischen I *vt* silmək, sürtmək, təmizləmək; II *vi* sürüşmək.
Wisch || lappen *m* (7) **~tuch** *n* (4) **~tücher** *pl* **~waschen** *n* (7) yaş təmizlik.
wispeln *vi* (*h*) pıçıldamaq.
Wißbegier *f* (11) bilik həvəsi.

Witterung *f* (10) **1.** hava; **die Witterung schlägt um** hava dəyişir; **2.** duyğu, hiss (*heyvanlarda*); (*həmç. məc.*).
Witterungs || umschlag *m*, **~wechsel** *m* havanın dəyişməsi.
Wittib *f* -e, **Witwe** *f* (11) dul qadın.
Witwer *m* (6) dul kişi.
Witz *m* (1) **1.** zarafat, məzəli söz, incə zarafat; **das ist ein ~** *məc.* bu yalandır; **mache keine ~e!** *məc.* zarafatı boşla!; **ein fauler ~** şit zarafat; **er hat (entschieden) ~** o çox hazırcavabdır; **2.** *oh. pl* diribaşlıq, fərasət; **dazu reicht sein ~ nicht aus** bu işə onun ağlı çatmaz; **~e machen** zarafatyana sözlər demək (*satəşmaq*); **das ist der ganze ~!** əsil məsələ bundadır!
Witz || blatt *n* satirik jurnal; **~bold** *m* (1) məzəli adam; zarafatçı.
Witzelei *f* (10) **1.** şit zarafat; **2.** hazırcavablıqdan xoşu gəlmə.
witzeln *vi* bacarıqsız zarafat etmək.
witzig *a* hazırcavab.
Witz || wort *n* (*pl* **-worte**) məzəli söz, incə söz.
wo *adv* və *cj* harada, nə vaxt; əgər; **von ~ (aus)** haradan; **~ will er hinaus?** o hara can atır?; **ach ~!, i ~!** əsla yox!, ola bilməz!
wo || béi *adv* bununla belə, həm də.
Wóche *f* (11) həftə; **vor drei ~n** üç həftə bundan qabaq; **in drei ~n** üç həftədən sonra.
Wóchen || bericht *m* həftəlik məlumat; **~bett** *n* doğum; **~blatt** *n* həftəlik qəzet; **~ende** *n* -s, -s həftə sonu.
wóchen || lang *a* həftələrlə.
Wóchen || lohn *m* həftəlik maaş / əmək haqqı; **~schrift** *f* həftəlik jurnal; **~tag** *m* adi gün, iş günü.
wöchentlich I *a* həftəlik, hər həftədə olan; **II** *adv* hər həftə; həftədə bir dəfə; **dreimal ~** həftədə üç dəfə.
Wöchnerin *f* (10) zahı.
wo || dúrch *adv* hansı səbəbə görə; nəyə görə; **~ kam das?** bu necə oldu?
wo || férn *cj* əgər, nə qədər ki, bir halda ki.
wo || für *adv* nə üçün, nədən ötrü.
Wóge *f* (11) ləpə, dalğa (*həmç. məc.*).
wo || gégen *adv* nəyin əleyhinə, nəyə qarşı.
wógen *vi* dalğalanmaq, coşmaq; yellənmək, dalğalanmaq (*çovdar zəmisi*).
wo || hér *adv* haradan; nədən.
wo || hín *adv* haraya.
wohl I *a* sağlam; **II** *adv* **1.** yaxşı; **2.** deyəsən, bəlkə də; **das ist ~ das beste** bu deyəsən ən yaxşısıdır; **das hat er ~ nicht gesagt** bunu yəqin o deməyib; **~ bekomm's!** nuşcan!, nuş olsun!; **leben Sie ~!** salamat qalın!; **~ oder übel** istər-istəməz; **es ist ihm ~ ums Herz** o şaddır / xürrəmdir.
Wohl *n* -(e)s, *oh. pl* rifah, səadət, xoşbəxtlik; **auf Ihr ~!** Sizin sağlığınıza!; ◊ **ich habe dein ~ im Auge** sənin xoşbəxtliyin üçün çalışacam.
wohl || áuf I *a* sağlam, gümrah; **ich bin ~** özümü yaxşı hiss edirəm; **II** *inter:* **~, laßt uns gehen!** yaxşı, gedək!
wóhl || bedacht *a* yaxşı düşünülmüş.
Wóhl || befinden *n* səhhət, sağlamlıq, cansağlığı; **~behagen** *n* yaxşı əhval-ruhiyyə.
wóhl || behalten *a* sağ-salamat, zərər dəyməmiş; **~bekannt** *a* hamıya məlum; **~beleibt** *a* kök; dolğun.
Wóhl || ergehen *n oh. pl* sağlamlıq; salamatlıq.
wóhl || erzogen *a* tərbiyəli, ədəbli.
Wóhl || fahrt *f oh. pl* rifah; fayda, xeyir.
wohl || feil *a* ucuz, əlverişli, münasib; **~gebildet** *a* yaxşı düzəldilmiş.
Wóhl || gefallen *n* məmnuniyyət, rəğbət, cəlb; **~ erregen** rəğbət oyatmaq; **ich fand ~ an ihnen** onlar mənim xoşuma gəldi; **alles hat sich in ~ aufgelöst** hər şey öz qaydası ilə bitdi / keçdi.
wóhl || gefällig I *a* xoş, zövqlü, iltifatlı; **II** *adv* iltifatla, məmnuniyyətlə; **~gemeint** *a* xeyirxah, xoşniyyət; **~gemut** *a* şən; **~geordnet** *a* abad, səliqəli.
Wóhl || geruch *m* xoş iy, ətir, rayihə; **~geschmack** *m oh. pl* xoşagələn dad.
wóhl || gestaltet *a* qamətli, boylu-buxunlu; **~habend** *a* varlı, dövlətli.
wóhlig *a* xoş; **mir ist so ~ zumute** mənə belə xoşdur, özümü belə xoş hiss edirəm.
Wóhligkeit *f* (10) kef, səfa, rahatlıq.
Wóhl || klang *m* bax: **Wóhl || laut.**
wóhl || klingend *a* xoşahəng, xoşavaz.

Wóhl || laut *m* ahəngdarlıq, gözəllik, məlahət; **~leben** *n* firavan həyat, varlı yaşayış.
wóhl || meinend *a* xeyirxah; **~schmeckend** *a* dadlı, ləzzətli.
Wóhl || sein *n* firavanlıq, sağlamlıq; **~stand** *m oh. pl* firavanlıq; varlılıq; **im ~ leben** firavan yaşamaq; **~tat** *f* yaxşılıq, kömək, xeyirxahlıq, əl tutma; **~täter** *m* hami, havadar.
wóhl || tätig *a* xeyirli, faydalı; nicatverici.
Wóhl || tätigkeit *f* (10) xeyriyyəçilik.
wóhl || tuend *a* xeyirli.
wóhl || tun *vi* **1.** xeyir vermək; **2.** yaxşılıq etmək; ◊ **es tut ihm wohl** bu ona xoşdur.
wóhl || überlegt *a* yaxşı düşünülmüş; **~unterrichtet** *a* xəbərdar, məlumatlı; **~verdient** *a* əməkdar; qazanılmış.
wóhl || wéislich *adv* ağıllı, tədbirli.
wóhl || wollen *vi* xeyirxahlıq göstərmək, iltifat göstərmək.
Wóhl || wollen *n* -s, *oh. pl* xeyirxahlıq, iltifat.
wóhlwollend *a* xeyirxah.
wóhnen *vt* yaşamaq.
Wóhn || gebäude *n* yaşayış binası.
wóhn || haft *a* yaşayan, məskun.
Wóhn || haus *n* yaşayış evi.
wóhnlich *a* rahat, səliqəli.
Wóhn || ort *m* yaşayış yeri; **~raum** *m* yaşayış otağı, olacaq; **~sitz** *m* yaşayış yeri; **~stube** *f* yaşayış otağı, olacaq.
Wóhnung *f* (10) mənzil.
wóhnungs || los *a* mənzilsiz, evsiz.
Wóhnungs || miete *f* mənzil kirayəsi.
Wóhn || zimmer *n* yaşayış otağı, olacaq.
wölben I *vt* qübbə tikmək, tağ tikmək; **II sich ~** dairəvi şəkil almaq; qübbə təşkil etmək.
Wölbung *f* (10) **1.** əyrilik; dalğaya bənzəmə; **2.** tağ.
Wolf *m* (1˚) canavar.
Wölfin *f* (12) canavar (*dişi*).
wölfisch *a* **1.** qurdsal; **2.** *məc.* qarınqulu, çoxyeyən.
Wólfs || art *f* canavar cinsi; **~balg** *m* canavar dərisi; **~eisen** *n* canavar tələsi; **~grube** *f* canavar tutmaq üçün duzaq (*çala*); **~hund** *m* qurdbasan (*it*); **~hunger** *m məc.* yaxşı iştaha; **~pelz** *m* canavar dərisi, canavar xəzi.
Wólga *f coğr.* Volqa.
Wölkchen *n* (7) buludcuq, bulud parçası.
Wólke *f* (11) bulud; ◊ **wie aus den ~n fallen** elə bil göydən düşüb.
wölken (sich) buludla örtülmək.
Wólken || bruch *m* güclü yağış, leysan.
wólken || frei *a* buludsuz.
Wólken || kratzer *m* (6) göydələn, çoxmərtəbəli ev.
wólken || los *a* buludsuz.
wólkig *a* buludlu, dumanlı.
Wóll || art *f* yun növü.
Wólle *f oh. pl* yun.
wóllen I *a* yun (*sif.*).
wóllen˚ II *vt* və *vi* **1.** istəmək; arzu etmək; **2.: wollen** (*başqa felin inf ilə 2-ci partisipdəki* **gewollt** *əvəzində işlənir*): **er hat es tun ~** o bunu etmək istəyirdi; **3.: ~ wir gehen!** gedək!; **es sei, wie es wolle** hər necə olsa da, hər halda; **4. es will mir nicht einleuchten** mən heç cür anlaya bilmirəm; **ob man will ober nicht** istər-istəməz; **das will ich meinen [glauben]!** əlbəttə, başqa cür ola da bilməz, məhz elə də olmalıdır; **wo will er hinaus?** o nəyə işarə edir?
Wóll || fabrik *f* yun parça fabriki; **~färber** *m* yun boyaqçısı; **~garn** *n* yun ip; **~geschäft** *n*, **~handel** *m* yun satışı, yun alışverişi; **~industrie** *f* yun (*parça*) sənayesi; **~kleid** *n* paltar; **~spinnerei** *f* yun əyirmə müəssisəsi; **~stoff** *n* yun parça.
Wóllust *f oh. pl* **1.** ləzzət, zövq; **2.** şəhvət, ehtiras.
wóllüstig *a* şəhvətli, ehtiraslı.
Wóllüstling *m* (1) şəhvətpərəst.
Wóll || wäscherei *f tex.* yunyuyan maşın; yun yuyulan yer.
wo || mit *adv* nə ilə.
wo || möglich *adv* mümkün qədər.
wo || nách *adv* nədən sonra, nə üçün!; **~ richtest du dich?** sən nəyə əsaslanırsan?
wo || nében *adv* nəyin yanında, nədən başqa.
Wónne *f* (11) kef, şadlıq.
wónne *a* valehedici, heyranedici, cəzbedici.
Wónne || taumel *m* şadlıq, fərəh.
wónne || trunken *a* keflənmiş.
wónnig(lich) *a* **1.** qəşəng, çox gözəl, füsunkar; **2.** boxtiyar, fərəhli, şad.

worán *adv* nə üzərində, nə haqda; nədə; **~ liegt es?** iş nə yerdə qaldı?
woráuf *adv* **1.** nə üstündə; nədən sonra; **2.** nəyə; haraya, nə üçün; **~ gründet sich deine Meinung?** sənin fikrin nəyə əsaslanır?
woraufhìn *adv* nəyə əsasən, nəyə görə.
woráus *adv* nədən?, haradan?; **~ schließt du das?** nəyə əsasən bu nəticəyə gəlirsən?
woréin *adv* nəyə, nədə, hara.
worìn *adv* nədə, nəyin içində.
Wort *n* (5) **1.** söz (*ayrıca*); **leere ~e** *məc.* boş-boş sözlər; **~ für ~** sözbəsöz; **in ~e kleiden** sözlə ifadə etmək; **sein ~ halten** sözünün üstündə durmaq; **ein ~ gab das andere** get-gedə coşaraq (*mübahisə, söz-ləşmə haqqında*); **2.** (*pl* **Worte**) fikir; rabitəli nitq; **ums ~ ergreifen** söz almaq; **das ~ führen** nitq söyləmək; **in Worten** sözlə (*rəqəmi sözlə*); ***j-m* (*D*) ins ~ fallen** kiminsə sözünü kəsmək; **große Worte machen** boşboğazlıq etmək; **zu Worte kommen** danışmaq imkanı əldə etmək; **ein Mann von ~** sözünün sahibi, sözübütöv adam.
Wórt || ableitung *f* etimologiya
wórt || arm *a* az söz ehtiyatı olan, sözdən kasad.
Wórt || bau *m* söz quruluşu; **~bildung** *f dilç.* sözdüzəltmə; **~bruch** *m* vədinə əməl etməmə.
wórt || brüchig *a* əhdi pozan.
Wörterbuch *n* lüğət.
Wórt || fassung *f* redaksiya; **~folge** *f qram.* söz sırası; **~geographie** *f dilç.* dillərin coğrafiyası.
wórt || getreu I *a* hərfi, sözbəsöz, eynilə; **II** *adv* hərfiyyən, nöqtəbənöqtə; **~karg** *a* azdanışan, qaradinməz.
Wórt || klauber *m* hərfgüdən, xırdaçı; **~lauf** *m oh. pl* məzmun, dəqiq məzmun.
wörtlich I *a* hərfi,.eynən; **II** *adv* sözbəsöz, nöqtəbənöqtə.
wórt || los I *a* nitqsiz, səssiz; **II** *adv* sözsüz, dinməz-söyləməz.
Wórt || rätsel *n* tapmaca.
wórt || reich *a* uzunçu.
Wórt || schatz *m oh. pl* söz ehtiyatı; **~schwall** *m* çərənçilik; **~wechsel** *m* mübahisə, çəkişmə.
worüber *adv* **1.** nəyin üstündə, nəyin üzərində; **2.** nə haqda, nədən.
worúm *adv* nə barədə; **~ handelt es sich?** nə olub?; söhbət nədən gedir?
worúnter *adv* nəyin altında.
wo || sélbst *adv* harada, məhz harada.
wo || vón *adv* nədən, nə barədə.
wo || vór *adv* nəyin qabağında; nədən qabaq; nədən; **~ fürchtest du dich?** nədən qorxursan?
wo || zú *adv* nə üçün; nədən ötrü.
Wrack *n* (2) **1.** qırıntı, qırıntılar (*gəminin, təyyarənin* və s.); **2.** *məc.* brak, çıxdaş (*keyfiyyətsiz mal*); zədə (*malda*).
Wrácker *m* (6) brakçı, çıxdaşçı (*nöqsanlı malı ayıran işçi*).
wríngen *vt* sıxmaq (*paltarı*).
Wúcher *m* -s, *oh. pl* sələmçilik, müamiləçilik.
Wúcherer *m* (6) sələmçi, müamiləçi.
wúcherhaft, wúcherisch *a* sələm(çi).
wúchern *vi* **1.** qazanc etmək, alver etmək; **2.** sürətlə artmaq, genişlənmək (*həmç. məc.*).
Wúcherung *f* (10) **1.** tez çoxalma, tez artma (*zərərli şey*); **2.** *tib.* şiş.
Wuchs *m* (1˚) boy; qamət; **groß von ~** ucaboylu.
Wucht *f* (10) **1.** ağırlıq, ağır şey; **2.** güc, qüvvə (*zərbənin*); **eine ganze ~** olduqca çox; **3.** *tex.* kinetik enerji.
wúchtig *a* **1.** ağır, çox ağır; **2.** qüvvətli; **3.** nüfuzlu, təsirli.
wühlen *vi* və *vt* **1.** qurdalanmaq; eşələnmək; **in einer Wunde ~** yaranı qurdalamaq; *məc.* dərdini təzələmək; **der Fluß wühlte sich** (*D*) **ein neues Bett** çay özünə təzə yol açdı; **2.** qızışdırmaq, təhrik etmək; ◊ **im Gelde ~** var-dövlətə batmaq.
wühlerisch *a* qızışdırıcı.
Wulst *m* (1˚), *f* (3) **1.** şiş; **2.** yastıq, balış; mütəkkə.
wúlstig *a* şişirdilmiş, köpdürülmüş; **~e Lippen** qalın / pənbə dodaqlar.
wund *a* yaralanmış, yaralı; qana bulanmış; **der ~e Punkt** *məc.* zəif cəhət; **sich** (*D*) **die Füße ~ laufen** gəzib ayaqdan düşmək.
Wúnd || arzt *m* cərrah (*həkim*).

Wúnde *f* (11) yara; **klaffende ~** dərin yara; ***j-m* eine ~ beibringen / schlagen** kimisə yaralamaq.
Wúnder *n* (6) möcüzə; əcaib; **kein ~, daß ...** təəccüblü deyil ki ...; ◊ **sein blaues ~ erleben / sehen / hören** əcaib hadisələr görmək.
wúnder || bar *a* qəribə; çox gözəl.
wúnder || hübsch *a* olduqca / qənirsiz gözəl.
Wúnder || kind *n* vunderkind (*fövqəladə istedadlı uşaq*); **~land** *n oh. pl məc.* qəribə ölkə.
wúnderlich *a* qəribə.
wúndern I *vt* təəccübləndirmək, heyrətləndirmək; **es wundert mich** bu məni təəccübləndirir / heyrətləndirir; **II sich ~** (***über A***) təəccüblənmək, heyrətlənmək.
wúnder || nehmen* *vimp* təəccüblənmək; **es nimmt mich wunder** bu məni təəccübləndirir.
wúndersam *a* qəribə.
wúnderschön *a* çox gözəl, qəribə; heyrandedici.
Wúnder || tat *f* qəhrəmanlıq (*işi*).
wundertätig *a* möcüzəli, çox yaxşı təsir edən.
wunder || voll *a* əcaib, çox gözəl.
Wúnder || werk *n* möcüzə; xariqə (*incəsənətdə, texnikada*).
Wúndheit *f oh. pl* travmatik zədə, şikəstlik.
Wunsch *m* (1˚) arzu; ◊ **alles geht nach ~** hər şey yağ kimi gedir.
wünschen *vt* arzu etmək; **was ~ Sie?** sizə nə lazımdır?
wünschens || wert *a* arzu olunan, istənilən.
wúnsch || gemäß *adv* istəyə görə, arzuya görə.
wúnsch || los *adv* arzusuz, diləksiz; dərdsiz.
Würde *f* (11) **1.** ləyaqət; **2.** rütbə, ad; **ein Mann in Amt und ~n** yaxşı vəzifəli şəxs.
Würden || träger *m* yüksək mənsəb sahibi.
würde || voll *a* əhəmiyyətli; ən layiqli.
würdig *a* layiq, ləyaqətli; dəyərli; **würdigen** *vt* layiq görmək; təltif etmək; qiymətləndirmək.
Würdigkeit *f* (10) *oh. pl* bax: **Würde.**
Würdigung *f* (10) qiymətləndirmə.
Wurf *m* (1˚) **1.** sıçrayış; **2.** atma, tullama; **alles auf einen ~ setzen** *məc.* hər şeyi təhlükə altında qoymaq, böyük risk etmək; **3.** bir qarından doğulan balalar (*heyvanda*), ◊ ***j-m* in den ~ kommen** kiminsə əlinə düşmək, vaxtında rast gəlmək.
Würfel *m* (6) **1.** kub (*bütün tərəfləri kvadrat olan altüzlü*); **2.** zər (*oyunda*); **die ~ sind gefallen!** qət oldu; ox yaydan çıxdı.
würfelig *a* **1.** *riyaz.* kubik; **2.** dama-dama.
würfeln *vi* zər atmaq.
Würfel || zucker *m* doğranmış qənd.
Würf || scheibe *f idm.* metal disk (*dairəvi şəkilli lövhə*).
würgen I *vt* tıxamaq (*yemək*); boğmaq; **II** *vt* özünü boğmaq; boğulmaq.
Würger *m* (6) qatil, boğan.
würgerisch *a* məhvedici, öldürücü.
Wurm *m* (4)**1.** qurd, soğulcan; bağırsaq qurdu; **2.** (*pl* **Würme**) *şair.* ilan; **3.** *n* körpə uşaq; **4.: ~ am Finger** *tib.* dolama; ◊ ***j-m* die Würmer aus der Nase ziehen** *məc.* kiminsə sirrini öyrənmək.
wúrm || artig *a* qurdaoxşar, qurdabənzər.
Würmchen *n* (7) balaca qurd; **so ein armes ~!** *məc.* yazıq!, fağır uşaq!
wúrmen *vimp:* **es wurmt mich** 1) məni acıqlandırır; 2) bu mənə rahatlıq vermir.
Wúrm || stich *m* qurd yemiş yer.
wúrm || stichig *a* qurd yemiş, deşik-deşik olmuş.
Wurst *f* (3) kolbasa, qolbas.
Würstchen *n* (7), **Würstel** *n* (6) sosiska, sucuq, qolbasıcıq.
Würze *f* (11) ədviyyə, ədviyyat.
Würzel *f* (11) kök; **~ schlagen** kök atmaq; *riyaz.* kök; **~ ziehen** kökdən çıxartmaq.
Würzel || bildung *f bot.* rişənin əmələ gəlməsi.
Würzel || exponent *m riyaz.* kökün əmsalı (*kökün göstəricisi*).
würzel || los *a* köksüz, rişəsiz.
würzeln *vi* **1.** kök atmaq; **2.** *məc.* yerləşmək; ◊ **wir haben feste gewurzelt** *dan.* əməllibaşlı çalışdıq.
Würzel || zeichen *n riyaz.* kök işarəsi, radikal; **~ziehen** *n* -s, *oh. pl riyaz.* kökalma.
würzen *vt* (*mit D*) **1.** ədviyyələmək; **2.** *məc.* könlünü açmaq.
würzhaft, würzig *a* ədviyyəli, ətirli.

Wúst *m* (1) yığın, qalaq, topa.
wüst *a* **1.** boş, əhalisiz; **2.** başlı-başına buraxılmış; **3.** pozğun, azğın; **ein ~es Leben führen** pozğun həyat sürmək.
Wüste *f* (11) səhra, çöl; **das Schiff der ~** *məc.* səhra gəmisi (*dəvə*).
wüsten *vi* viran etmək, xaraba qoymaq; dağıtmaq; **mit dem Geld ~** *məc.* pulu israfla xərcləmək.
Wüstenéi *f* (10) səhra; xaraba qalma.
Wüsten || könig *m* səhra hökmdarı (*şir*).
Wüstling *m* (1) əxlaqsız.
Wut *f oh. pl* qəzəb, hirs, acıq; ◊ **seine ~ an *j-m* (*D*) auslassen** acığını / qəzəbini kiminsə üstünə tökmək; **vor ~ kochen** acığından zəncir çeynəmək; **in ~ geraten** qəzəblənmək.
Wút || anfall *m*, **Wút || ausbruch** *m* artıq dərəcədə hirslənmə.
wüten *vi* qəzəblənmək, özündən çıxmaq; *məc.* qəddarlıq etmək.
wütend *a* qəzəbli, qeyzli; **ein ~er Schmerz** *məc.* dözülməz ağrı.
wút || entbrannt *a* hirslənmiş, qəzəblənmiş.
Wüterich *m* (1) yırtıcı, qəddar.
Wút || geheul *n* qəzəb bağırtısı.
wút || schäumend *a* hirslənmiş; **~schnaubend** *a* qəzəbli, acıqlı.

Xx

X, x *n inv alman əlifbasının iyirmi dördüncü hərfi*; ***j-m* ein ~ für ein U vormachen** közdən pərdə asmaq; *riyaz.* məchul kəmiyyət; **die Stadt X.** N. şəhəri.
Xanthippe *f* (11) *məc.* Ksantip (*davakün qadın; Sokratın həyat yoldaşının adı, davagünlüyünə görə Qərb ədəbiyyatında xüsusi isimdən ümumiləşmişdir*).
x-beinig *a* əyriayaq, samıqıç, ayaqları əyri (*kənara əyilmiş*).
x-beliebig *a* hər hansı, hər biri, hansı (*kim olursa olsun*); **jeder ~e** hər, hərə, hər kəs.
x-fach, x-mal *adv* min kərə / dəfə, dəfələrlə, dönə-dönə; **das habe ich dir x-mal gesagt** bunu sənə dəfələrlə demişəm.
X-Strahlen *pl* x-şüaları, rentgen şüaları.
x-te *a*: **~ Potenz** *riyaz.* dərəcə.
Xylophón *n mus.* ksilofon (*alət*).

Yy

Y, y *n inv alman əlifbasının iyirmi beşinci hərfi.*
Yacht *f* (10) yaxta (*kiçik idman gəmisi*).
Yankee ['jeŋki:] *m* -s, -s *nifr.* yanki, amerikalı (*ABŞ ərazisində yaşayan amerikalılar*).
Yatagán *m* (1) yatağan (*əyri-qılınc*).
Yperít *n* -s, *oh. pl hərb., kim.* iprit (*zəhərləyici maddə*).
Ypsilon ['ʏpsilɔn] *n* -s, -s ipsilon / iqrek hərfi.
Yucca ['juka:], *f pl* -s *bot.* yukka.

Zéche *f* (11) **1.** hesab (*restoranda, pivəxanada* və s.); **die ~ bezahlen** *məc.* başqalarının zərərini çəkmək; **mit der ~ durchbrennen*** pulunu vermədən xəlvəti əkilmək (*restorandan* və s.); **2.** kiçik qonaqlıq, içki məclisi; **3.** *mad.* mədən, mədən ocağı; **4.** *tar.* gildiya, korporasiya (*eyni peşə sahiblərinin ittifaqı*).

zéchen *vi* kef çəkmək, vaxtını kefdə keçirmək

[siqnallar]; **seines ~s ein Schuster** sənətcə çəkməçi olmaq.

Zéichen || **brett** *n* çertyoj / cizgi / cızqı lövhəsi (*taxtası*); **~buch** *n* şəkilçəkmə albomu; **~eisen** *n* ştamp, möhür; **~film** *m* cizgi filmi; **~heft** *n* rəsm dəftəri; **~sprache** *f* işarə dili; **~tinte** *f* manşır mürəkkəbi.

zéichnen I *vt* **1.** şəkil çəkmək; cizgi çəkmək, xətt çəkmək; **2.** qeyd etmək; **3.** yazılmaq; **eine Anleihe ~** istiqraza yazılmaq; **II** *vi*

yon müddətə; **zu unserer ~** bizim zəmanəmizdə; **zu nachtschlafender ~** gecə yarıdan keçmiş; gecə vaxtı; **zur rechten ~** (öz) vaxtında; **vor kurzer ~** bir az bundan qabaq, bu yaxınlarda; **vor ~en** keçmiş zamanlarda; **sich ~ lassen*** tələsməmək; **es ist an der ~** vaxtdır, vaxt çatmışdır; **es ist höchste ~** artıq vaxtdır; **wir haben keine ~ zu verlieren*** tələsməliyik, vaxtı itirən halımız dəyil; **die ~ drängt** olmaq; **einen Artikel in die ~ (ein)rücken / bringen** qəzetdə məqalə dərc etmək; **2.** *köhn.* xəbər.

Zéitungs || **artikel** *m* qəzet məqaləsi; **~austräger** *m* qəzetpaylayan; **~bericht** *m* son xəbər (*qəzetdə*); **~kopf** *m* qəzet başlığı / sərlövhəsi; **~mann** *m* (*pl* **~männer**) **1.** qəzet işçisi, jurnalist; **2.** qəzetçi, qəzetsatan.

Zéit || **vergeud**

Zensúr *f* (10) **1.** qiymət; **2.** müvəffəqiyyət vəsiqəsi (*məktəblinin*); **3.** senzura.
Zentenár || feier *f* yüzillik yubiley.
zentìsimál *a* 100 hissəyə / dərəcəyə bölünmüş.
Zéntner *m* (6) alman sentneri (50 kq).
Zéntner || last *f məc.* ağır yük.
zéntner || schwer *a məc.* çox ağır.
zentrál *a* mərkəzi.
Zentrále *f* (11) **1.** mərkəzi elektrik [telefon] stansiyası; **2.** mərkəzi komitə; mərkəzi məntəqə; mərkəzi idarə; baş şöbə.
Zentrál || heizung *f oh. pl* mərkəzləşdirilmiş isitmə / istilik sistemi.
zentralisìeren *vt* mərkəzləşdirmək.
Zentral || komitee *n* mərkəzi komitə.
zentrìeren *vt* mərkəzləşdirmək.
zentri || fugál *a fiz.* mərkəzdənqaçan; **~petál** *a fiz.* mərkəzəqaçan.
Zéntri || winkel *m* mərkəzi bucaq.
Zéntrum *n* -s, **-tren** mərkəz.
Zéphir *m* (1) **1.** xəfif yel, meh; **2.** zefir (*nazik pambıq parça*).
Zépter *n* (6) *tar.* hökmdar toxmağı.
zer= *ayrılmayan ön şəkilçi:* **1.** ayrılmanı, bölünməni, parçalanmanı bildirir: **zerbeißen** dişlə sındırmaq; **zergliedern** parçalamaq; **2.** dağıtmanı, məhv etməni; **3. "sich"** *qayıdış felləri qarşısında tamamilə əldən düşməni, güvvətdən düşməni bildirir;* **sich zermürben** gücdən düşmək.
zer || árbeiten *vt* parçalamaq (*iş prosesində*); **zerarbeitete Hände** qabarlı əllər.
zer || béißen* *vt* dişlə sındırmaq, dişləyib qoparmaq.
zer || bérsten* *vi* (*s*) çatlamaq.
zer || bréchen* I *vt* sındırmaq, qırmaq; ◊ **sich** (*D*) **den Kopf über** *etw.* **(*A*)** ~ *məc.* bir şey üstündə baş sındırmaq; **II** *vi* (*s*) sınmaq.
zer || bréchlich *a* kövrək, tezsınan.
zer || bröckeln I *vt* doğramaq, ovmaq; **II** *vi* (*s*) doğranmaq, ovulmaq.
zer || dréschen* *vt* **1.** *k.t.* döyüb qurtarmaq (*taxılı*); **2.** *dan.* döymək, əzişdirmək.
zer || drücken *vt* əzmək; basıb əzmək.
zerebrál *a* beyin.
Zeremonìe *f* (11) mərasim.
zeremoniéll *a* **1.** təntənəli; **2.** ədəb gözləyən.
zeremoniös *a* ədəbli.

zer || fáhren I *vt* basmaq, basıb keçmək (*miniklə*); **II** *a* əlaqəsiz, fikri dağınıq.
Zer || fáhrenheit *f* (10) rabitəsizlik, dağınıqlıq.
Zer || fáll *m* (1˚) *oh. pl* dağılma; uçulma; xarabalıq.
zer || fállen* *vi* (*s*) dağılmaq; uçulmaq, uçmaq.
zer || fétzen *vt* tikə-tikə etmək; doğrayıb tökmək.
zer || fláttern *vi* (*s*) havada yayılmaq.
zer || fléischen *vt* tikə-tikə etmək.
Zer || fléischung *f* (10) parçalanma.
zer || flíeßen* *vi* (*s*) yayılmaq (*həmç. məc.*); **in Tränen** ~ göz yaşı tökmək.
zer || fréssen* *vt* yemək, korlamaq (*pas, turşu* və s.).
zer || géh(e)n* *vi* (*s*) erimək, əriyib getmək.
zer || gliedern *vt* **1.** ayırmaq (*tərkib hissələrinə*); **2.** təhlil etmək.
Zer || gliederung *f* (10) **1.** tərkib hissələrinə ayırma; **2.** təhlil.
zer || hácken* *vt* yarmaq, doğramaq.
zer || háuen* *vt* parçalamaq; **eine Fensterscheibe** ~ pəncərə şüşəsini vurub sındırmaq.
zer || káuen *vt* çeynəmək.
zer || kléinern *vt* xırdalamaq; doğramaq, sındırmaq.
zer || klüften I *vi* çat-çat olmaq; çatlamaq; **II** *vt məc.* parçalamaq.
zer || klüftet *a* çat-çat edilmiş.
zer || knácken *vt* **1.** çeynəyib tikə-tikə etmək; **2.** kəlbətinlə doğramaq.
zer || knírschen *vt* əzmək.
Zer || knírschung *f* (10) məyusluq; kədər; peşmanlıq.
zer || knìttern *vt* büzüşdürmək, yumrulamaq.
zer || knüllen *vt* büzüşdürmək, yumrulamaq.
zer || kóchen *vt* həll bişirmək.
zer || krátzen *vt* cırmaqlamaq, cırmaq-cırmaq etmək.
zer || lassen* *vt* əritmək.
zer || légbar *a* **1.** tərkib hissələrinə ayrıla bilən; **2.** söküldü quraşdırılan (*model, mebel* və s.).
zer || légen *vt* **1.** *kim.* ayırmaq; **2.** sökmək (*maşını*).

zer || lésen *a:* **das Buch ist schon ganz** ~ *məc.* kitab çox oxunmaqdan köhnəlib cırılıb.
zer || lúmpt *a* cındır, yırtıq.
zer || máhlen *vt* üyütmək.
zer || málmen *vt* xırda-xırda doğramaq; üyütmək, əzmək, toz halına salmaq (*həvəngdə*).
zer || mártern *vt:* **sich** (*D*) **den Kopf mit** etw. (*D*) ~ bir şey üstündə başını sındırmaq, çox fikirləşmək.
zer || mürben *vt* **1.** azca yonmaq (*daşı*); **2.** üzmək, əldən salmaq.
zer || nágen *vt* gəmirmək; deşik-deşik etmək (*qurd, soğulcan*).
zer || pflücken *vt* qırmaq, qoparmaq (*çiçəyin ləçəklərini*); dağıtmaq (*saçı, kağızı*).
zer || plátzen *vt* (*s*) partlamaq.
zer || quétschen *vt* əzmək; yastılamaq.
zer || ráufen *vt* dağıtmaq, qarışdırmaq.
Zérr || bild *n* təhrif olunmuş şəkil, karikatura.
zer || réiben* *vt* **1.** sürtmək, sürtüb yaymaq; **2.** yormaq; məhv etmək.
zer || réißen* I *vt* cırmaq; cırıq-cırıq etmək; **II** *vi* (*s*) yırtılmaq, cırılmaq.
zérren *vt* dartmaq; qırmaq; sürümək; ◊ *j-n* **durch den Schmutz** ~ kimisə söyüb biabır etmək.
zer || rínnen* *vi* (s) **1.** axıb dağılmaq; **2.** *məc.* yox olmaq, gözdən itmək; **Wie gewonnen, so zerronnen** *ata. söz.* ≡ Hayla gələn, vayla gedər.
zer || rìssen *a* yırtılmış.
Zér || rissenheit *f* (10) ayrılıq, əlaqəsizlik, vəhdət yoxluğu.
zer || rùpfen *vt* didmək.
zer || rütten *vt* laxlatmaq; silkələmək.
Zer || rüttung *f* (10) pozulma, xarab olma; pozğunluq.
zer || sägen *vt* mişarlamaq.
zer || schéllen *vi* (*s*) sınmaq, bölünmək; parçalanmaq.
zer || schlágen* I *vt* sındırmaq; **sich wie** ~ **fühlen** *məc.* özünü əzgin hiss etmək; **II sich** ~ sınmaq, baş tutmamaq.
zer || schmélzen I *vt* əritmək (*metal* və s.); **II*** *vi* (*s*) erimək (*qar*).
zer || schméttern *vt* **1.** sındırmaq, parçalamaq; **2.** xıncım-xıncım etmək, bərk əzmək (*başı*).
Zer || schmétterung *f* (10) **1.** xırdalama, parçalama; **2.** *hərb.* məğlub etmə; darmadağın etmə.
zer || schnéiden* *vt* kəsmək, yarmaq; **zerschnittenes Gelände** *hərb.* dərə-təpəlik.
zer || sétzen *vt* ayırmaq (*tərkib hissələrinə*); pozğunluq salmaq.
zer || sétzend *a* pozucu.
zer || spálten *vt* yarmaq, sındırmaq, parçalamaq.
zer || splíttern I *vt* xırdalamaq, parçalamaq; yarmaq; **II** *vi* (*s*) yarılmaq.
Zer || splítterung *f* (10) **1.** xırdalama; parçalama; yarılma; **2.** *məc.* səpilmə.
zer || spréngen *vt* **1.** partlatmaq; dağıtmaq; **2.** *məc.* seyrəkləşdirmək, səpələmək.
Zer || spréngung *f* (10) **1.** partlatma, dağıtma; **2.** *məc.* dağıtma, səpələmə.
zer || sprìngen* *vi* (*s*) çatlamaq, partlamaq (*həmç. məc.*); parça-parça olmaq.
zer || stámpfen *vt* **1.** tapdalamaq, ayaqlayıb əzmək; **2.** döymək (*həvəngdə*).
zer || stäuben *vt* tozlandırmaq; *məc.* səpələmək.
Zer || stäuber *m* (6) səpici, pulverizator.
zer || stìeben* *vi* (*s*) dağılmaq, dağılışmaq; *məc.* pərən-pərən olmaq.
zer || störbar *a* dağıdıla bilən; uçula bilən.
zer || stören *vt* dağıtmaq, uçurtmaq, məhv etmək; **j-s Glück~** kiminsə taleyini alt-üst etmək; **j-s Glück~** kiminsə varlığına son qoymaq.
Zer || störer *m* (6) **1.** dağıdan, xarab edən; **2.** *dəniz., av.* qırıcı gəmi [*təyyarə*]; eskadra mina gəmisi.
Zer || störung *f* (10) **1.** uçurma, viran etmə; xaraba qoyma; dağıtma; **2.** pozulma.
Zerstörungs || arbeit *f* **1.** dağıdıcı / pozucu işi; **2.** ziyankarlıq; **~kraft** *f* dağıdıcı qüvvə; **~wut** *f* vandalizm, vəhşilik.
zer || stréuen I *vt* səpələmək; tozlandırmaq; tökmək; **zerstreute Ordnung** *hərb.* silsilə xətti; **II sich** ~ dağıdılmaq, pərən-pərən olmaq (*həmç. məc.*).
zer || stréut *a* **1.** səpilmiş, dağıdılmış; **2.** *məc.* dağınıq (*fikir*).

Zer || stréutheit *f* (10) **1.** səpələnmə, dağınıqlıq; **2.** huşsuzluq, dalğınlıq (*hamç. məc.*).
Zer || stréuung *f* (10) **1.** *fiz.* səpilmə (*işıq*); **2.** əyləndirmə, əyləncə.
zer || stückeln *vt* **1.** sındırmaq; **2.** hissələrə bölmək; **3.** doğrayıb tökmək, parça-parça / tikə-tikə etmək.
Zer || stück(e)lung *f* (10) parçala(n)ma.
zer || tèilen *vt* bölmək; ayırmaq.
Zer || tèilung *f* (10) ayırma; bölmə.
zer || trámpeln *vt* tapdalamaq, ayaqlamaq.
zer || trénnen *vt* sökmək (*paltarı*).
zer || tréten* *vt* ayaqlayıb əzmək.
zer || trümmern *vt* dağıtmaq.
zer || wühlen *vt* qarışdırmaq; qarışıqlıq salmaq.
Zer || würfnis *n* (3*) **1.** kəsilmə, pozulma; **2.** küsü, inciklik.
zer || záusen *vt* dağıtmaq (*paltarı*); qarışdırmaq (*saçı*).
zer || záust *a* dağılmış, əzilmiş (*paltar*); dağınıq (*saç*).
zeter! *int* ay haray!
Zéter: ~ und Mord(io) schreien* köməyə çağırmaq.
Zéter || geschréi *n* dəhşətli çığırtı.
zeter || mórdio! *int* ay haray!
zétern *vi* var gücü ilə qışqırmaq.
Zéttel *m* (6) **1.** qısa məktub; vərəq, vərəqə; **2.** afişa, bildiriş; **3.** *toxuc.* əriş.
Zéttel || bank *f* (*pl* **~banken**) *iqt.* emisiya bankı; **~kasten** *m* kartoteka; **~katalog** *m* kartoçka katoloqu (*kitabxanada*).
Zeug *n* (2) **1.** parça, material; **2.** şey-şüy, ayın-oyun; **3.** cəfəngiyat, boş söz, mənasız iş; **dummes / albernes ~** mənasız söz; **4.** alət; ◊ **das ~ zu** etw. (*D*) **haben** *məc.* nəyəsə qabiliyyəti olmaq; **arbeiten, was das ~ hält** var gücü ilə işləmək; ***j-m etw.* am ~e flicken** *məc.* kiməsə yersiz irad tutmaq.
Zéug || amt *n* **1.** cəbbəxana; **2.** geyim şeyləri saxlanılan anbar.
Zéuge *m* (9) şahid.
zéugen I *vt* yaratmaq; törətmək; dünyaya gətirmək.
zéugen II *vi* şahidlik etmək; *hüa.* ifadə vermək; **für [gegen] j-n ~** kiminsə lehinə [əleyhinə] şahidlik etmək.
Zéugen || aussage *f hüq.* şahid ifadəsi; **~verhör** *n*, **~vernehmung** *f hüq.* şahidləri dindirmə, şahid dindirişi.
Zéug || fabrik *f* toxuculuq fabriki; **~haus** *n hərb.* cəbbəxana.
Zéugin *f* (12) şahid (*qadın*).
Zéugnis *n* (3*) **1.** şəhadətnamə, vəsiqə; **2.** *hüq.* şahid ifadəsi.
Zéugung *f* (10) mayalanma, döllənmə.
Zickzack *m* (1) əyri-üyrü xətt; sınıq yeri.
Zider *m* (6) *oh. pl* sidr (*alma şirəsi*).
Zieche *f* (11) balışüzü, yastıqüzü; örtü.
Ziege *f* (11) keçi; **sie ist mager [neugierig, wählerisch] wie eine ~** o/qadın keçi kimi arıqdır [xəbər acıdır, sonuluyandır]; ◊ **so eine alte ~** ayranı tökülmüş qarı; **Die ~ muss grasen, wo sie angebunden ist** *ata. söz.* Keçi hörükləndiyi yerdən otlayar.
Ziegel *m* (6) kərpic; kirəmit.
Ziegel || brennerèi *f*, **Ziegelèi** *f* (10) kərpic zavodu.
ziegel || rot *a* kərpici (*rəng*).
Ziegel || stein *m* kərpic; **~werk** *n* kərpic zavodu.
Ziegen || bart *m* keçi saqqalı; **~bock** *m* təkə; **~hainer** *m* (6) düyünlü çəlik / əsa; **~haar** *n* keçi qılı, qəzil; **~leder** *n* keçi dərisi; **~peter** *m oh. pl tib.* parotit, xənazir (*xəstəlik*).
Zieger *m* (6) kəsmiyə oxşar pendir.
Zieh || brunnen *m* mancanaqlı quyu.
Zieh || eltern *pl* valideynlik (*ögey ata-ana*).
ziehen* I *vt* **1.** dartmaq, çəkmək; **ein Los ~** püşk çəkmək; **2. eine Fratze ~** ağız-burun əymək, üz-gözünü turşutmaq; **3. eine Wurzel ~** *riyaz.* 1) kök almaq; 2) dişin kökünü çəkmək; **die Bilanz ~** yekun vurmaq; **Schlüsse / Folgerungen ~** nəticə çıxarmaq; **4. Bier [Wein] auf Flaschen ~** pivəni [şərabı] şüşələrə tökmək (*doldurmaq*); **5. die Aufmerksamkeit auf sich ~** diqqəti özünə cəlb etmək; **6.** *etw.* ins **Lächerliche ~** nəyisə gülünc şəkildə təsvir etmək; **7.** *j-m* **das Fell über die Ohren ~** kimisə soymaq, var-yoxunu əlindən almaq; **8.** becərmək, yetişdirmək (*bitki, heyvan*); **Rosen ~** qızılgül yetişdirmək; **II** *vi* (*s*) **1.** getmək, hərəkət etmək (*külək, avtobus*); **durch die Straßen ~** nizamla yerimək, nümayişə çıxmaq; ins Feld [in

den Krieg] ~ cəbhəyə getmək; **2.** (*s*) uçub köçmək (*quş*), köçmək; **3.** (*h*) (*an D*) nədənsə tutub dartmaq / çəkmək; ◊ **am gleichen Strange ~** *məc.* eyni məqsədə can atmaq / qulluq etmək; **blank ~** qılıncı qınından sıyırmaq; **4.** (*h*) (*mit D*) *şahm.* gediş etmək (*hansı fiqurlasa*); **5.: der Tee zieht** çay dəm alır; **III** *vimp* yel çəkmək; **es zieht hier** bura yel çəkir; **IV sich ~** uzadılmaq, sürüdürülmək; ◊ **sich aus der Affäre ~** çətin vəziyyətdən yaxa qurtarmaq.
Zieher *m* (6) dartıcı, yedəkçi (*traktor* və s.).
Zieh || garn *n* tor (*böyük balıq toru*); **~geld** *n* tərbiyə pulu (*haqqı*); **~gurt** *m* boyun qayışı; **~harmonika** *f* vizqon; **~hund** *m* qoşqu iti; **~kind** *n* tərbiyə alan / tərbiyələndirilən uşaq; **~mutter** *f* analıq; **~seil** *n* yan qayışı (*qoşquda*); **~stange** *f tex.* dartıcı ştanq.
Ziehung *f* (10) **1.** tiraj, oynanma; **2.** *hərb.* dayandırma, saxlama (*atı*); **3.** püşkatma.
Ziel *n* (2) **1.** məqsəd; **sich ein ~ stecken** qarşısına məqsəd qoymaq; **einer Sache ein ~ setzen** nəyəsə son / həddqoymaq; **hohe ~e verfolgen** qarşısına böyük məqsədlər qoymaq; **auf sein ~ lossteuern** məqsədə çatmağa can atmaq; **2.** *idm.* finiş; **durchs ~ gehen*** *idm.* finişə gəlib çatmaq; **3.** hədəf, nişan; **totes ~** hərəkət etməyən hədəf; **übers ~ hinausschießen*** *məc.* həddini aşmaq; *məc.* həddindən artıq can yandırmaq; **4.** *tic.* vaxt; müddət (*ödəmə vaxtı*).
ziel || bewußt *a* aydın məqsədi olan.
zielen *vi* **1.** nişan almaq, nişanlamaq, hədəfə almaq / götürmək; **2.** *məc.* can atmaq; (*nach D, auf A*), nail olmaq, müvəffəq olmaq; **3.** (*auf A*) nəyəsə işarə etmək.
Zielen *n* -s, *oh. pl* tuşlama, nişanalma, hədəfə alma.
zielend *a:* **~es Zeitwort** *qram.* təsirli feil.
ziel || klar *a* bax: **zielbewußt.**
Ziel || korn *n* arpacıq (*atıcı silahda lülənin ucundakı nişan qurğusu*).
ziel || los *a* məqsədsiz.
Ziel || punkt *m* məqsəd; hədəf nöqtəsi; **~scheibe** *f* hədəf, nişangah.
ziel || sicher *a* **1.** aydın məqsədi olan; **2.** sərrast, düzvuran.
ziel || strebig *a* müəyyən məqsədə doğru yönəldilmiş.
ziemen *vi* və **sich ~** yaraşmaq, layiq olmaq.
ziemlich I *a* xeyli; **II** *adv* xeyli; qənaətbəxş.
Zier *f* (10) bəzək.
Zierat *m* (1), *f* (10) bəzək / zinət əşyası.
Zierde *f* (11) **1.** bəzək; **2.** *məc.* gözəllik.
zieren I *vt* bəzəmək, səliqəyə salmaq; **II sich ~ 1.** bəzənmək, özünü bəzəmək; **2.** nazlanmaq, özünü naza qoymaq.
Ziererèi *f* (10) əzilib-büzülmə, naz-qəmzə.
Zier || garten *m* bəzəkli (*çiçəkli*) bağ; **~leiste** *f mətb.* vinyetkə.
zierlich *a* qoşəng, incə, zərif.
Zier || pflanze *f* dekorativ bitki (*bəzək bitkisi*).
Ziesel *m* (6) **Ziesel || maus** *f zool.* sünbülqıran.
Ziffer *f* (11) **1.** rəqəm; **2.** maddə, paraqraf.
Ziffer || blatt *n* siferblat (*saat və ölçü cihazları üzərində rəqəmlər olan lövhəcik*).
Ziffer || schrift *f* şifr.
Zigarétte *f* (11) siqaret; papiros.
Zigarétten || kippe *f* papiros kötüyü, soluq; **~spitze** *f* müştük.
Zigárre *f* (11) siqar; **sich eine ~ anstecken** siqar yandırmaq; ◊ **eine dicke ~ bekommen*** *dan.* ağır töhmət almaq.
Zigárren || etuí [e'tvi: / e'tyi] *n* papirosqabı; **~spitze** *f* müştük; **~stummel** *m* siqar kötüyü.
Zigéuner *m* (6) qaraçı (*kişi*).
zigéunerhaft *a* qaraçı kimi, qaraçısayağı.
zigéunerisch *a* qaraçı, qaraçı kimi.
Zigéuner || lager *n* qaraçı köçü.
Zikáde *f* (11) *zool.* cırcırama.
Zimbel *f* (11) *mus.* simbal (*alət.*)
Zimmer *n* (6) otaq; **das ~ geht auf den Hof** otağın pəncərələri həyətə baxır; **ein ~ nach vorn heraus** pəncərələri küçəyə baxan otaq; **das ~ hüten** evdə oturmaq (*xəstəlik üzündən*), xəstələnmək.
Zimmer || arbeit *f oh. pl* dülgərlik işi; **~arrést** *m* ev dustağı; **~decke** *f* tavan.
Zimmerèi *f* (10) dülgərlik.
Zimmerer *m* (6) dülgər.
Zimmer || holz *n* taxta materialı.
Zimmer || mädchen *n* qulluqçusu, qulluqçu qız; **~mann** *m* (*pl* **~männer** *~leute*) *~meister m* dülgər.

zimmern *vt* 1. dülgərlik etmək; 2. tikmək.
Zim(me)t *m* -(e)s, *oh. pl* bax: **Zimt I.**
zim(me)t || **braun, ~farbig** *a* qəhvəyi, mixəyi, xurmayı (*rəng*).
zimperlich *a* ifrat dərəcədə ciddi; nazlı, özünü bəzülən; **~ tun*** özünü naza qoymaq.
Zimperlichkeit *f* (10) süni ciddilik; ədabazlıq.
zimpern *vi* özünü naza qoymaq.
Zimt I *m* (1) darçın.
Zimt II *m* (1) *oh. pl dan.* boş söz, boş şey; cır-cındır; **verschone mich mit dem ~!** boş şey üçün məni təngə gətirmə!; **mach nicht so viel ~!** uzunçuluq eləmə!
Zink *n* -(e)s, *oh. pl kim.* sink.
Zínke *f* (11) 1. diş (*mişarda, çarxda*); 2. *dan.* ətli burun.
zínken *a* sink; sinkli; sinkdən hazırlanmış.
Zínken *m* (7) bax: **Zínke I.**
Zínk || **weiß** *n* sinkli lilə.
Zinn *n* -(e)s, *oh. pl* qalay.
Zinne *f* (11) çıxıntı (*divarda*); kiçik bürc, qalaça.
zínnen *vt* qalaylamaq.
zínnern *a* tərkibində qalay olan.
Zinnóber *m* (6) kinovar (*qırmızı mineral; qırmızı rəng*).
Zins *m* (13) *əksər hallarda pl* faiz, sələm; **Geld auf ~en geben*** sələmə pul vermək; **etw. mit ~ und Zinseszins zurückbezahlen** 1. *məc.* nəyinsə qat-qat artıq əvəzini qaytarmaq; 2. (*pl* -e) icarə haqqı, kirayə pulu; 3. *tar.* töycü (*vergi*).
zíns || **frei** *a* vergidən azad.
Zinsfuß *m iqt.* faiz dərəcəsi.
Zípfel *m* (6) uc; qıraq (*pencəyin*).
zípf(e)lig *a* sivri uclu, şiştəpəli.
Zípfel || **mütze** *f* qotazlı papaq; **~tuch** *n* (*pl* **~tücher**) ləçək.
Zírbel *f* (11) *bot.* sidr, sidr ağacı.
zírka *adv* təxminən, təqribən, ... yaxın, ... qədər.
Zírkel *m* (6) 1. pərgar; 2. *riyaz.* dairə; 3. dərnək.
zírkel || **förmig** *a* dairəvi.
zírkeln I *vt* pərgarla ölçmək; **II sich ~** firlanmaq, hərlənmək.
zírkel || **rund** *a* yupyumru.
Zírkel || **schluß** *m məc.* tilsim (*çıxılmaz vəziyyət*).
Zirkulatión (10) dövretmə.
zirkulíeren *vt* dövr etmək; tədavüldə olmaq.
zirkulíerend *a*: **~es Kapital** *iqt.* dövriyyə kapitalı.
Zirkus *m* -, - *həmç. pl* **-kusse** sirk.
Zírpe *f* (11) *zool.* sisək; şala.
zírpen *vi* cırıldamaq.
zíschel || **n** *vi* pıçıldamaq; **II** *vi* pıçıldaşmaq.
zíschen *vi* fışıldamaq.
ziselíeren *vt* oymaq, naxış açmaq.
Ziselíerer *m* (6) sikkə vuran / kəsən.
Zitadélle *m* (11) içqala, bürc, istehkam; qala.
zitíeren *vt* 1. sitat gətirmək; 2. çağırmaq (*məhkəməyə*).
Zitróne *f* (11) limon, lumu.
Zíttel || **aal** *zool.* elektrik naqili; **~espe** *f bot.* ağcaqovaq (*ağac*); **~gras** *n bot.* titrək (*ot*).
zítt(e)rig *a* titrək, titrəyən, əsən.
zíttern *vi* əsmək; titrəmək; **mit Zittern und Zagen** qorxu və həyəcanla.
Zítwer *m* (6) *bot.* hindyovşan kökü.
Zitz *m* (1) çit (*parça*).
Zítze *f* (11) 1. *dan.* döş giləsi, məməcik; 2. yelin (*heyvanda*).
zivíl [-'vi:l] *a* 1. mülki; qeyri-hərbi; 2. ədəbli; 3. əlverişli (*qiymət*).
Zivíl [-'vi:l] *n* -s, *oh. pl* 1. mülki əhali; hərbi qulluqda olmayan adamlar; 2. mülki paltar; **~ tragen***, **in ~ gehen*** mülki paltar geymək.
Zivíl || **anzug** *m* mülki geyim; **~ehe** *f* vətəndaşlıq nikahı; **~gesetz** || **buch** *n hüq.* mülki məcəllə.
Zivilisatión *f* (10) mədəniyyət, sivilizasion.
zivilisíeren [-vi-] *vt* sivilləşdirmək, mədəniləşdirmək, mədəni etmək.
Zivíl || **klage** *f hüq.* mülki iddia; **~recht** *n oh. pl hüq.* mülki hüquq.
Zóbel *m* (6) *zool.* samur.
Zóber *m* (6) çən, çəllək.
Zófe *f* (11) ev qulluqçusu.
Zögerer *m* (6) ağırtərpənən; qətiyyətsiz adam.
zögern *vi* tərəddüd etmək; yavaş hərəkət etmək.
Zögling *m* (1) yetişdirmə.
Zoll I *m* -(e)s (*saydan sonra inv*) düym (*23 millimetrə bərabər ölçü vahidi*); **vier ~ stark** dörd düym yoğunluğunda.

Zoll II *m* (1*) 1. gömrük; 2. bac, xərac.
Zóll || **amt** *n* gömrükxana.
zóll || **breit** *adv* düym enində.
zóllen *vi* 1. gömrük vermək; xərac vermək; 2.: *j-m* **Achtung ~** kiməsə təşəkkür etmək.
zóll || **frei** *a* gömrükdən azad.
Zóne *f* (11) 1. dairə, sahə; 2. iqlim qurşağı.
Zóo *m* -s), -s heyvanat parkı.
Zoológ(e) *m* (8, 9) zooloq (*zoologiya mütəxəssisi*).
Zoologíe *f oh. pl* zoologiya.
zoológisch *a* zooloji; **Zoologischer Garten** heyvanat bağı.
Zopf *m* (1*) hörük; ◊ **alter ~** keçmişin qalığı.
zópfig *a* 1. hörüklü; 2. *dan.* köhnəlmiş.
Zópf || **stil** *m oh. pl məc.* köhnə üsul; **~zeit** *f oh. pl məc.* keçmiş əyyam.
Zorn *m* -(e)s, *oh. pl* qəzəb, hirs, acıq; **seinen ~ an *j-m* auslassen*** acığını kiminsə üstünə tökmək.
zórn || **entbrannt, ~glühend** *a* qəzəbdolu.
zórnig *a* qəzəbli, hirsli.
Zórn || **röte** *f* hirsdən qızarma.
zórn || **schnaubend** *a* qəzəblənmiş, qızmış.
Zórn || **wut** *f* hiddət, qəzəb.
Zóte *f* (11) ədəbsizlik, utanmazlıq; **~n reißen*** ədəbsiz sözlər danışmaq.
zótenhaft, zótig *a* ədəbsiz, hərzə.
Zótte, Zóttel *f* (11) çəngə (*saç, yun*).
Zóttel || **bär** *m* qılı ayı.
zóttelig *a* bax: **zóttig**
zótteln *vi* ağır-ağır yerimək.
zóttig *a* qılı, qalın tüklü; pırtlaşıq saçlı.
zu I *prp* (*D*) doğru, tərəf; ilə; -da/-də; üçün; yanına; üzərində; **~ Gendscha** Gəncədə; **~ ebener Erde** birinci mərtəbədə; **~ Wasser und ~ Lande** suda və quruda; **~ Tisch sitzen*** masa arxasında əyləşmək; **~ Rad** velosipeddə, velosipedlə; **~ Felde ziehen*** *hərb.* yürüşə (*hərbi əməliyyata*) başlamaq; **~ zweit, ~ zweien** ikilikdə; **sie ist gut ~ Fuß** o, ayaqdan itidir; *etw.* **~ Papier bringen*** nəyisə yazılı ifadə etmək / yazıya salmaq; **zur Not** bəd ayaqda, bədəbəddə; **das Spiel steht 3 zu 3** oyunun hesabı 3:3-dür; **II** *adv* çox, həddən artıq, olduqca; **~ sehr** həddən artıq; **ab und ~** bəzən, hərdənbir; **nur ~!** davam etdir!; **mach ~!** tez ol!; **das Fenster ist ~** pəncərə bağlıdır; **III** (*hissəcik inf-dən qabaq tərcümə olunmur*); **ich habe viel ~ tun*** işim çoxdur.
zu= *prüf:* 1) örtməni; 2) *nəyəsə can atmanı, istiqaməti;* 3) *əlavə edilməni;* 4) *davamiyyəti, hərəkətin sürətlənməsini;* 5) *mənimsəməni bildirir, ön şəkilçi kimi feildən ayrılır.*
zualler || **érst** *adv* hər şeydən əvvəl; **~létzt** lap axırda.
Zú || **bau** *m* -(e)s, **-bauten** əlavə tikili.
zú || **bauen** *vt* yanına tikmək, tikib əlavə etmək.
Zú || **behör** *m, n* (*s*) ləvazimat; *tex.* armatur.
zú || **bekommen** *vt* üstəlik olaraq almaq.
Zúber *m* (6) çəllək, çən.
zú || **bereiten** *vt* hazırlamaq (*xörək*).
zú || **billigen** *vt* nəyəsə icazə vermək.
Zú || **billigung** *f* (10) 1. icazə, rüsxət; 2. kiməsə nəsə vermə (*mükafat* və s.); nəyisə etiraf etmə, boynuna alma.
zú || **binden** *vt* bağlamaq, sarımaq.
zú || **blasen** *vt* 1. üfürüb söndürmək; 2. *məc.* qulağına pıçıldamaq.
zú || **bleiben*** *vi* (*s*) bağlı qalmaq.
zú || **bringen** *vt* 1. gətirmək, təqdim etmək; 2. keçirmək (*vaxt*); 3. güclə bağlamaq.
Zúbrot *n* -(e)s, *oh. pl* qəlyanaltı.
zú || **brüllen** *vt: j-m etw.* ~ kiminsə üstünə bağırmaq.
Zúbuße *f* əlavə vermə, üstəlik vermə (*pul*).
Zucht *f oh. pl* 1. tərbiyə; intizam; **~ halten*** intizama riayət etmək; **in ~ halten*** itaətdə saxlamaq; 2. becərmə, yetişdirmə (*bitki, heyvan*).
züchten *vt* yetişdirmək, becərmək.
Zúcht || **haus** *n* katorga.
Zúchthaus || **arbeit** *f* katorga əməyi.
Zúcht || **häusler** *m* (6) katorga dustağı; **~hengst** *m* cins ayğır; ayğır; **~herde** *f* damazlıq sürü / naxır / ilxı.
züchtig *a* utancaq, həyalı; təvazökar.
züchtigen *vt* cəzalandırmaq; tənbeh etmək.
Züchtigkeit *f* (10) utancaqlıq; təvazökarlıq; ədəblilik.
Züchtigung *f* (10) cəza; tənbeh.
Züchtling *m* (1) bax: **Zúchthäusler.**
zúcht || **los** *a* intizamsız, ədəbsiz.
Zúcht || **pferd** *n* cins at; **~rute** *f* qamçı; *məc.* müsibət, fəlakət.

Züchtung *f* (10) becərmə, yetişdirmə (*bitki, heyvan*).
Zúcht || vieh *n oh. pl* cins qaramal; **~wahl** *f oh. pl:* **natürliche ~** *biol.* təbii seçmə.

zú || drehen *vt* **1.** burub bağlamaq (*krantı*); **2.:** *j-m* **den Rücken ~** kiməsə dal çevirmək.
zú || dringlich *a* təngə gətirən, zəhlətökən

(1): **in einem / im ~** bir anda; bir göz mında.
vi (*s*) yortmaq, yortma getmək (*at*).
vi səksənmək, diksinmək; qeyri-ira- rtılmaq; **Blitze ~** ildırım çaxır; **mit den eln ~** çiyinlərini çəkmək; **er hat mit r Wimper gezuckt** *məc.* o hətta kir- ə çalmadı (*qorxmadı*).
vt sıyırmaq
-s, *oh. pl* qənd, şəkər; ◊ **seinem**

Zúdringlichkeit *f oh. pl* zəhlə aparma, təngə gətirmə.
zú || drücken *vt* sıxmaq; bərk / kip bağlamaq; **ein Auge ~ bei** (*D*) *məc.* nəyəsə barmaqarası baxmaq.
zú || eignen *vt* **1.** (*j-m*) həsr etmək (*kiməsə*); **2. sich** (*D*) *etw.* **~** nəyisə mənimsəmək.
zú || eilen *vi* (*s*) (*auf A*) qarşılamağa tələsmək (*kimisə, nəyisə*)

zu || einánder *adv* bir-birinin yanına,

zufrìeden || lassen *vt* kimisə rahat buraxmaq.
zufrìeden || stellen *vt: j-n ~* kimisə razı

zú || frieren* *vi* (*s*) donmaq, buz bağlamaq.
zú || fügen *vt* **1.** əlavə etmək; **2.** səbəb olmaq (*pis iş*).
Zú || fuhr *f* (10) **1.** daşıma, gətirilmə (*miniklə*); buraxılma (*içəri*); **2.** vermə, doydurma; **~ durch Gefälle** *tex.* özbaşına axınla verilmə; **3.** daşınan yük.
Zúfuhr || bahn *f d. y.* yan yol (*dəmir- lunda*).

maq, yetişmək.
zú || gehören *vi* (*D*) aid olmaq, məxsus olmaq (*kimsə, nəyəsə*).
zú || gehörig *a* aid olan, məxsus olan.
Zú || gehörigkeit *f* (10) aid olma; aidiyyət.
zú || geknöpft *a* **1.** düymələnmiş; **2.** *məc.* örtülü, gizli.
Zügel *m* (6) cilov; yüyən; **die ~ schießen**

yaxınlaşmaq; **2.** bağlanmaq, örtülmək (*qapı* və s.); baş-başa gəlmək, əyninə gəlmək (*paltar*); **3.** olmaq, baş vermək; **4.** çat-

başına buraxmaq; **am ~ yedəkdə; mit**

zugründe || geh(e)n• *vi* (s) məhy olmaq,

zú || kommen• *vi* (s) 1. yaxın gəlmək, yaxın-

ick qiymətlər aşağı
ngen* vi (s) köhnə
maq; ~gewinnen* vt
(uduzduqlarını təzə-
qaytarmaq.
zaq, ayrı; adamayo-
c. nəyəsə qayıtmaq;
almaq, ~halten* I vt
nı almaq, dayandır-
II sich ~halten* özü-
zünü saxlaya bilən,
pl 1. səbirlilik; təm-
ətsizlik, passivlik;
iyat hissədə); 4. sax-
da).
qətirmək; ~kämmen
; ~kehren vi (s) geri
vi (s) geri qayıtmaq,
məc.); auf etw. (A)
y haqqında) bir daha
ıtmaq; ~können* vi
naq; ~lassen* vt bu-
udub bir yerdə qoy-
ala / geriyə qaçmaq;
vt 1. geri qoymaq;
/ yığmaq; 3.: einen
ət etmək; ~lehnen

vermək.

Zurück || sehnen *n* həsrət (*keçmişə*).

zurück || setzen *vt* **1.** geri qoymaq; **2.** saymamaq; xətrinə dəymək; **3.** aşağı salmaq (*qiyməti*); **4.** çıxdaş etmək (*malı*).

Zurück || setzung *f* (10) **1.** etinasızlıq; təhqir; inciklik; **2.** aşağı salma; **3.** çıxdaş etmə.

zurück || sinken* *vt* (*s*) geri yıxılmaq; düşmək; **~spiegeln** *vt* əks etdirmək; **~springen*** *vi* (*s*) geri sıçramaq; **~steh(e)n*** *vi* (*s*) geri(də) qalmaq; güzəştə getmək; **~stellen** *vt* **1.** geri qoymaq; **2.** qaytarmaq; **die Uhr ~ stellen** saatı geri çəkmək; **3.** *hərb.* vaxtı uzatmaq, vaxt vermək; **~stoßen*** *vt* geri itələmək; **~strahlen I** *vt* əks etdirmək; **II** *vi* (*s*) əks etmək, şəkli düşmək.

Zurück || strahlung *f* (10) əksetmə.

zurück || strömen *vi* (*s*) geriyə axmaq; *məc.* geriyə can atmaq; **~taumeln** *vi* (*s*) **1.** səndələyərək geri getmək; **2.** diksinərək geri atılmaq; **~tönen** *vi* (*s*) əks etmək (*səs*); **~tragen*** *vt* geriyə aparmaq, geri daşımaq; **~treiben*** *vt* geriyə qovmaq; **~treten*** *vi* (*s*) **1.** geri çəkilmək; **2.** kənara çəkilmək; **3.** istefaya çıxmaq; **~tun*** *vt*: **einen Schritt ~tun** bir addım geri çəkilmək; **~verlangen** *vt* geriyə istəmək / tələb etmək; **~versetzen** *vt* əvvəlki vəziyyətə qaytarmaq; **~wälzen** *vt* geriyə diyirlətmək; **~wandern** *vi* (*s*) qayıtmaq; **~weichen*** *vi* (*s*) geri çəkilmək;

Zurück || ziehung *f* (10) geriyə çəkmə (*qoşunu*).

zurück || zucken *vi* (*s*) geriyə sıçramaq.

Zú || ruf (1) çağırma, çağırış.

zú || rufen* *vt* çağırmaq, səsləmək.

Zú || rüstung *f* *hərb.* təchiz etmə, təchiz edilmə.

Zú || sage *f* (11) vəd etmə; razılıq; iltizam.

zú || sagen I *vt* vəd etmək / vermək, razılıq vermək; **II** *vi* xoşa gəlmək, ürəyə yatmaq.

zú || sagend *a*: **im ~en Falle** razılıq olduqda; **eine ~e Antwort** müsbət cavab.

zusámmen *adv* **1.** birlikdə; **~genómmen** hamısı birlikdə; **2.** nəticədə; **das macht ~** yekunu, cəmi.

zusámmen= *prəf: yaxınlaşmanı, birləşməni bildirir, feldə ayrılan ön şəkilçi kimi işlənir.*

Zusámmen || arbeit *f* birgə iş; *hərb.* birgə hərəkət.

zusámmen || ballen I *vt* **1.** sıxmaq; yummaq; **2.** bağlamaq, qablaşdırmaq; **3.** *hərb.* toplamaq, cəmləşdirmək (*hissələri*); **II sich ~ballen 1.** sıxılmaq; **2.** *hərb.* yığışmaq, toplaşmaq (*kiçik bir yerə*).

Zusámmen || bau *m* **1.** montaj, quraşdırma; **2.** birləşmə; birləşdirmə.

zusámmen || beißen* *vt*: **die Zähne ~beißen** dişləri bir-birinə sıxmaq; **~berufen*** *vt* çağırıb yığmaq; **~betteln** *vt* dilənçiliklə yığmaq; **~biegen*** *vt* qatlamaq, bükmək; **~binden*** *vt* bağlamaq, sarımaq; **~bleiben***

vi (*s*) bir yerdə / birlikdə qalmaq; **~borgen** *vt* borc yığmaq; **~brechen*** *vi* (*s*) **1.** yıxılmaq, uçulmaq, uçmaq, dağılmaq; **2.** gücdən düşmək; **~bringen*** *vt* yığmaq; *məc.* bir yerə toplamaq (*camaatı*).

Zusámmen || bruch *m* fəlakət, qəza; uçma, dağılma.

zusámmen || drängen I *vt* **1.** sıxmaq, basmaq; bərkitmək; sıxışdırmaq; **2.** qovmaq; **II sich ~drängen** doluşmaq; yığışmaq, toplaşmaq; **~drehen** *vt* bükmək, burmaq; **~drücken** *vt* sıxmaq; **~fahren*** *vi* (*s*) **1.** toqquşmaq (*qatar* və s.); **2.** səksənmək, qorxmaq; **~fallen*** *vi* (*s*) **1.** yıxılmaq, uçulmaq, uçmaq; **2.** qüvvədən düşmək, üzülmək; **3.** *riyaz.* düz gəlmək (*həmç. məc.*); **~falten** *vt* qatlamaq (*kağızı*); yığmaq (*yelkəni*); **~fassen** *vt* **1.** birləşdirmək; yekunlaşdırmaq; **2.** *hərb.* bir yerə toplamaq (*qoşunu*); mərkəzləşdirmək (*ataşi*); **~finden* (sich) 1.** yığılmaq, toplaşmaq; **2.** *məc.* yaxınlaşmaq; dostlaşmaq **~flechten*** *vt* toxumaq, hörmək; **~flicken** *vt* tikib calamaq, calayıb tikmək (*tikə-tikə parçalardan*); gözəmək, yamamaq; *məc.* kompilyasiya etmək; **~fließen*** *vi* (*s*) axıb bir yerə yığışmaq.

Zusámmen || fluß *m* -es, *oh. pl.* **1.** qovuşma, qovşaq (*çay*); **2.** *məc.* izdiham.

zusámmen || fügen *vt* birləşdirmək; **~führen** *vt* aparmaq, daşımaq (*miniklə*); **~geh-(e)n*** *vi* (*s*) **1.** bir-birinə uyğun gəlmək; **2.** yığılmaq (*parça yuyulandan sonra*); **3.** uc-uca gəlmək; bağlanmaq (*qapı*); **~gehören** *vi* bir-birinə aid olmaq; birbirilə əlaqədar olmaq; **diese Handschuhe gehören zusammen** bu əlcəklər cütdür; **~geraten** *vi* (*s*) biryerə düşmək.

zusámmen || gesetzt *a* mürəkkəb.

zusámmen || gießen *vt* biryerə tökmək, qarışdırmaq.

Zusámmen || halt *m* -(e)s, *oh. pl.* **1.** möhkəmlik, davamlılıq; *fiz.* ilişmə; **2.** yekdillik.

zusámmen || halten* I *vt* bir yerdə / birlikdə saxlamaq; **II** *vi* bir-birinin arxasında durmaq; ◊ **sie halten zusammen wie Pech und Schwefel** *məc. dan.* aralarından su da keçmir.

Zusámmen || hang *m* (1˚) əlaqə (*həmç. məc.*); **~hängen*** *vi* (*mit D*) əlaqədə olmaq; **in ~ stehen*** (*mit D*) əlaqədə olmaq, əlaqəli olmaq (*nə ilə*).

zusámmen || hängen* *vi* (*mit D*) əlaqədə olmaq.

zusámmen || hängend I *a* səlis, düzgün, rabitəli; **II** *adv* **1.** səlis, rəvan, rabitəli; **2.** ... əlaqədar olaraq, ... münasibətilə.

zusámmenhangs || los *a* əlaqəsiz; məntiqsiz

zusámmen || hauen* *vt* *hərb.* doğramaq (*süvari hücumunda qılıncla*); **~häufen** *vt* bir yerə yığıb qalaqlamaq; **~heften** *vt* tikmək; **~holen** *vt* uclarını bir yerə yığmaq; **~kauern (sich)** yumaqlanmaq; yumaq kimi yumulmaq, büzüşmək; **~ketten** *vt* zəncirləmək (*bir neçə adamı bir zəncirlə*).

Zusámmen || klang *m* həmahənglik, səs uyğunluğu (*həmç. məc.*).

zusámmen || klappen I *vt* bükmək, qatlamaq, örtmək; **II** *vi* (*s*) qatlanmaq, bükülmək; **er klappte wie ein Taschenmesser zusammen** *məc.* o birdən yıxıldı; **~klauben** *vt* yığmaq, toplamaq; **~kleben** *vt*, **~kleistern** *vt* yapışdırmaq; **~klingen*** *vi* (*s, h*) həmahəng olmaq, uyğun gəlmək (*həmç. məc.*); **~knüpfen** *vt* bağlamaq, əlaqələndirmək; **~kommen*** *vi* (*s*) **1.** birbirinə düz gəlmək; **2.** (*mit j-m*) qarşılaşmaq, rastlaşmaq (*kimləsə*); **~krachen** *vi* (*s*) uçmaq, dağılmaq (*gurultu ilə*); **~kratzen** *vt* qaşıyıb / sıyırıb yığmaq; **~krümmen (sich)** büzüşmək.

Zusámmen || kunft *f* (3) **1.** yığıncaq; **2.** görüş, görüşmə.

zusámmen || lassen* *vt* birlikdə buraxmaq, birgə saxlamaq.

Zusámmen || lauf *m* (1˚) xalq izdihamı, adamların axışması

zusammen || laufen *vi* (*s*) **1.** yüyürüb gəlmək, axışıb gəlmək; **2.** qatılmaq, qatışdırılmaq (*rəng*), **3.** çürümək (*sud*); **~leben (sich)** bir-birinə öyrəşmək.

Zusámmen || leben *n oh. pl* birgə yaşayış

zusámmen || legbar *a* bükülən, qatlanan

zusámmen || legen *vt* **1.** bükmək, qatlayıb qoymaq; **2.** *məc.* şəriklik etmək; **~lesen*** *vt* **1.** bir yerə yığmaq; **2.** nizamsız / qarışıq oxumaq; **~lügen** *vt* bir aləm yalan danışmaq; **~magern** *vi* (*s*) arıqlamaq, arıqlayıb

tikmək, calamaq; **~nehmen* I** *vt* yığmaq, toplamaq; **II sich ~ nehmen** gücünü toplamaq; özünü ələ almaq; ◊ **alles ~genommen** bir yerdə götürüldükdə; **~nieten** *vt* *tex.* pərçimləmək; **~packen** *vt* qablaşdırmaq, qabğarmaq, yığmaq; **~passen** *vi* birbirinə yaraşmaq; **~pressen** *vt* sıxmaq; **~raffen I** *vt* tələsik yığmaq; **II sich ~raffen** gücünü toplamaq; **~rauben** *vt* talamaq, soymaq, **~rechnen** *vt* cəmləyib hesablamaq; **~reißen* I** *vt* uçurmaq, sökmək (*binanı*); **II sich ~reißen** özünü güclə ələ almaq; **~rollen I** *vt* bürmələmək, lülə kimi bükmək; **II sich ~ rollen** burulmaq, lülə kimi bükülmək; **~rotten (sich)** bir yerə toplaşmaq; **~rücken** *vt* yerindən tərpətmək; tərpətmək; **II** *vi* (*s*) yaxınlaşdırmaq, yaxınlaşmaq.

Zusámmen || ruf *m* -(e)s, *oh. pl* çağırış; *hərb.* toplanma siqnalı.

zusámmen || rufen* *vt* çağırmaq, dəvət etmək; **~scharen (sich)** bir yerə toplaşmaq / yığışmaq; **~scharren** *vt* **1.** kürüyüb bir yerə yığmaq; **2.** *məc.* yığmaq (*pul*); **~schaudern** *vi* (*s*), **~ schauern** *vi* (*s*) əsmək, titrəmək, səksənmək, diksinsək, ürpənmək (*qorxudan*); **~schaufeln** *vt* kürüyüb bir yerə yığmaq; **~schichten** *vt* üst-üstə qalamaq / yığmaq; **~schießen* I** *vt* **1.** vurmaq (*çoxlu miqdarda heyvan, quş*); **2.** gülləyə basmaq, darmadağın etmək (*güllə ilə*); **3.: Geld ~schießen** şəriklikdə pul yığmaq; **II** *vi mətb.* yığım çərçivəsini taxmaq; **~schlagen** *vt* **1.** mıxlayıb düzəltmək (*qutu, yeşik*); **2.** əl çalmaq; **die Hände ~schlagen** əllərini bir-birinə vurmaq; **3.** bükmək (*qəzet*), **~schließen* I** *vt* **1.** birləşdirmək; **2.** qapalı bir yerə salmaq; **II sich ~schließen 1.** yanaşmaq, toqquşmaq; **2.** (*zu D*) birləşmək (*ittifaqa* və s.).

Zusámmen || schluß *m* birləşmə, birləşdirilmə.

Zusámmen || schmeißen* *vt* **1.** üst-üstə tullamaq; **2.** dağıtmaq (*işi*); **~schmelzen I** *vt* *zəif təsirlə, tex.* əridib bitişdirmək (*iki metal parçasını*), **II*** *vi* (*s*) ərimək; **~schmieden** *vt* döymək, qayırmaq (*döymə yolu ilə dəmirdən nəsə hazırlamaq*); **~schnüren** *vt* **1.** qayışla bağlamaq; **2. der Schmerz schnürte ihm die Kehle zusammen** ağrı onun nəfəsini kəsmişdi; **~schreiben*** *vt* **1.** bir söz kimi yazmaq (*iki sözü*); **2.** mənasız sözlər yazmaq; **~schrumpfen** *vi* (*s*) büzüşmək, yığılmaq; büzüşmək; **~schütten** *vt* **1.** tökmək, doldurmaq; **2.** qarışdırmaq (*mayeni*); **~schweißen** *vt* **1.** *tex.* qaynaq etmək; **2.** lehimləmək, birləşdirmək (*həmç. məc.*).

Zusámmen || sein *n* -s, *oh. pl* birgə olma; birgə yaşayış; birlik.

zusámmen || setzen I *vt* **1.** tərtib etmək, təşkil etmək; **2.** quraşdırmaq (*mexanizmi*); **II sich ~setzen 1.** (*aus D*) ibarət olmaq; **2.** yığılmaq, toplaşmaq.

Zusámmen || setzung *f* (10) **1.** tərkib; **2.** *dilç.* mürəkkəb söz; **3.** düzəltmə, təşkil etmə.

zusámmen || sinken* *vi* (*s*) enmək; **~sparen** *vt* yığmaq, qənaət edib saxlamaq.

Zusámmen || spiel *n* -(e)s, *oh. pl, tea.* ansambl.

zusámmen || stecken *vt* birləşdirmək; bəndləmək; **die Köpfe ~stecken** *məc.* baş-başa verib qeybət etmək; **~stellen** *vt* **1.** tərtib etmək; **2.** tutuşdurmaq.

Zusámmen || stoß *m* **1.** toqquşma (*həmç. məc.*) **2.** birləşdirmə, qovuşma; çatqı.

zusámmen || stoßen* I *vt* itələmək, toqquşdurmaq; **II** *vi* (*s*) (*mit D*) toqquşmaq (*kimləsə, nə iləsə*) (*həmç. məc.*); *hərb.* döyüş əlaqəsini saxlamaq.

Zusámmen || stürz *m* uçqun, dağılma, uçulma.

zusámmen || stürzen *vi* (*s*) yıxılmaq, uçulmaq, uçmaq dağılmaq; **~suchen** *vt* axtarmaq; **~tragen*** *vt* **1.** yığmaq, toplamaq (*bir yerə*); **2.** *məh.* (*vərəqləri*) bir-birinin ardınca yığmaq.

zusámmen || treffen* *vt* (*s*) **1.** rastlaşmaq; **2.** *məc.* uyğun gəlmək; **~treten*** *vt* (*s*) (*zu D*) yığışmaq, toplaşmaq (*icasə* və s.) **~tun* I** *vt* birləşdirmək; toplamaq; **sich ~tun*** toplaşmaq, cəmləşmək; öz qüvvələrini birləşdirmək, **~wachsen*** *vi* (*s*) bitişmək, **~werfen*** *vt* **1.** bir yerə tullamaq; **2.** devirmək, yıxmaq, **~wirken** *vt* birgə / əlbir hərəkət etmək.

Zusámmen || wirken *n* (7), **~wirkung** *f* qarşılıqlı hərəkət, birgə hərəkət.

zusámmen || zählen *vt* saymaq, hesablamaq; **~ziehen*** **I** *vt* toplamaq, cəmləmək (*bir yerə*); **die Augenbrauen ~ziehen** qaşlarını çatmaq; **einen Aufsatz ~ziehen** nişanı qısaltmaq (*ixtisar etmək*); **II** *vi* (*s*) mənzilə köçmək; **III sich ~ziehen** toplaşmaq, cəmləşmək.

Zú || satz *m* **1.** əlavə; **2.** qatılma.

zú || sätzlich *a* əlavə olaraq.

zu || schánden / zu Schánden *adv*: **~machen** korlamaq, xarab etmək.

zú || scharren *vt* basdırmaq.

zú || schauen *vi* (*D*) **1.** baxmaq (*kiməsə, nəyəsə*); **2.** göz yetirmək, göz qoymaq (*kiməsə*).

Zú || schauer *m* (5), **~in** *f* (12) tamaşaçı (*kişi, qadın*).

Zúchauer || raum *m* tamaşa zalı.

zú || schicken *vt* göndərmək, yollamaq; **~schieben** *vt* **1.** örtmək, yerinə itələmək (*siyirməni*); **2.** başqasının boynuna atmaq; **~schießen** I *vi* (*auf A*) cəld tullanmaq; **II** *vt* əlavə etmək.

Zú || schlag *m* **1.** əlavə etmə, artırma; **2.** vermə, verilmə (*hərracla*); **3.** *tex.* flyus, aşqar.

zú || schlagen* *vt* **1.** çalmaq, mıxlamaq; **2.** örtmək, çırpmaq (*qapını*); **3.** üstünə gəlmək; **4.: *j-m* den Ball ~** topu kiməsə vurmaq (*zərbə ilə vurmaq, atmaq*); ◊ **schlag zu!** razılaşdıq!, *dan.* vur gəlsin!

Zú || schläger *m* gürzvuran, çəkicvuran (*fəhlə*).

zú || schließen* *vt* qıfıllamaq.

zú || schnallen *vt* düymələmək, bağlamaq (*toqqanı*).

zú || schneiden* *vt* biçmək (*paltar*).

Zú || schneider *m* (6), **~in** *f* (12) biçici (*paltar, ayaqqabı biçən kişi, qadın*).

Zú || schnitt *m* (1) ülgü, əndazə, biçim.

zú || schnüren *vt* **1.** qaytanlamaq; çəkib bağlamaq, bağını çəkmək, **2.** sıxmaq, basmaq.

zú || schrauben *vt* burub bərkitmək.

Zú || schuß *m* (1*) **1.** əlavə artırma; **2.** maddi yardım.

zú || sehen* *vi* **1.** baxmaq (*nəyəsə*); göz olmaq, göz qoymaq; **2.** tədbir görmək; **sieh zu, daß du nicht fällst!** bax, yıxılmayasan ha!

zú || sehend *adv* göz görə-görə, göz qabağında.

zú || sein *vi* (s) bağlı olmaq, qapalı olmaq.

zú || senden* *vt* göndərmək, yollamaq; evə gətirmək.

zú || setzen I *vt* artırmaq, əlavə etmək; **II** *vi* **1.: dem Feinde schwer ~** *hərb.* düşmənə böyük tələfat vermək; **2.** təngə gətirmək.

Zú || speise *f* (11) qarnir; xuruş.

zú || sperren *vt* bağlamaq, qıfıllamaq.

zú || spitzen I *vt* **1.** sivriləşdirmək; **2.** *məc.* kəskinləşdirmək, şiddətləndirmək; **II sich ~** gərginləşmək.

zú || spechen* *vt* **1.** *hüq.* iş kəsmək; **2.: *j-m* Trost ~** kiməsə təsəlli vermək; **II** *vi*: **dem Essen tüchtig ~** *dan.* iştaha ilə yemək.

zú || springen* *vi* (s) **1.: auf *j-n* ~** kiminsə üstünə atılmaq; **2.** bağlanmaq (*qapı*).

Zú || spruch *m* -(e)s, *oh. pl* **1.** müraciət; təsəlli, təskinlik, **2. dieses Bad hat viel ~** bu kurorta çox adam gəlir.

Zú || stand *m* (1*) vəziyyət, hal; **das sind Zustände!** əcəb özbaşınalıqdır!

zu || stánde *adv*: **~ bringen*** həyata keçirmək; **~ kommen*** həyata keçmək.

Zustánde || bringen *n* (7), **~kommen** *n* (7) yerinə yet(iril)mə.

zú || ständig *a* **1.** aid olan; lazımi; **2.** səriştəli; **~ sein** məşğul olmaq (*idarədə bir işlə*); **3.** məsul; səlahiyyətli.

Zúständigkeit *f* (10) **1.** aid olma, aidiyyət; **2.** səlahiyyət.

zú || státten *adv*: **~ kommen*** yerinə düşmək; yaramaq, lazım olmaq.

zú || stehen *vi* laviq olmaq.

einem Hafen ~ *dəniz.* limana istiqamət almaq.

zú || stimmen *vi* razı olmaq (*nəyəsə*), razılaşmaq (*kimləsə*); bəyənmək (*nəyisə*).

Zú || stimmung *f oh. pl* razılıq.

zú || stopfen *vt* **1.** tıxamaq; **2.** yamamaq.

zú || stöpseln *vt* tıxamaq, bağlamaq.

zú || stoßen I *vt*: **die Tür ~** qapını örtmək; **II** *vi* (*s*) (*j-m*) **~** baş vermək, üz vermək (*kiməsə*).

Zú || strom *m* axıb gəlmə.

zú || strömen *vi* (*s*) (*D*) axıb gəlmək, axıb birləşmək (*nəyəsə*).

zú || stürmen *vi* (*s*) (*auf A*) cəld üstünə atılmaq (*kiminsə*).

zu || táge *adv*: **~ bringen*** *məc.* aşkar etmək, üzə çıxarmaq; **~liegen*** *məc.* aydın olmaq; **~treten*** *məc.* aşkar / faş olmaq.

Zú || tat *f* **1.** qatışıq, aşqar; **2.** xuruş, qarnir; **3.** paltar və ya ayaqqabı tikmək üçün lazım olan əlavə material (*astar, düymə* və s.).

Zú || taxe *f* əlavə vergi.

zú || téil *adv*: **~ werden** payına düşmək.

zú || téilen *vt* (*D*) **1.** həvalə etmək (*nəyisə kiməsə*); **2.** ayırmaq; **3.** qərara almaq (*nəyisə*); **4.** *hərb.* müvəqqəti olaraq göndərmək (*kiminsə sərəncamına*).

zú || tragen* I *vt* **1.** keçirmək; **2.** xəbər vermək; **II sich ~** baş vermək.

Zuträgeréi *f* (10) xəbərçilik, şeytançılıq.

zú || träglich *a* xeyirli, yararlı; sərfəli; səmərəli.

zú || trauen *vt* inanmaq, etibar etmək.

Zú || trauen *n* (7) etibar, inam.

zú || traulich *a* tezinanan, sadəlövh.

zú || treiben* I *vt* qovmaq; **II** *vi* (*s*) dreyf etmək.

zú || trinken* *vi*: ***j-m* ~** kiminsə sağlığına içmək.

Zú || versicht *f oh. pl* inam, etibar, böyük inam; ümid.

zú || versichtlich I *a* əmin, arxayın, inanılmış; **II** *adv* inamla, ümidlə.

zu || víel *adv* həddən artıq; **das ist ~!** bu lap ağ oldu!; **viel ~** həddindən artıq.

zu || vór *adv* qabaqcadan; **kurz ~** bir az bundan qabaq.

zu || vórderst *adv* birinci yerdə.

zu || vörderst *adv* qabaqcadan, əvvəlcədən.

zuvór || kommen *vi* (*s*) (*D*) qabaqlamaq, qarşısını almaq; iltifat göstərmək.

zuvór || kommend *a* xoşrəftar, iltifatlı.

Zuvór || kommenheit *f* (10) iltifat.

Zú || wachs *m* -es, *oh. pl* artım, çoxalma.

zú || wachsen* *vi* (*s*) bitib artmaq; ot (*kol, ağac*) basmaq.

zu || wége *adv*: **~ bringen*** yerinə yetirmək.

zú || wehen *vt* küləklə gətirmək.

zú || wéilen *adv* bəzən, arabir, hərdənbir.

zu || weisen* *vt* göstərmək, yönəltmək; təyin etmək.

Zú || weisung *f* (10) təyinat, təyin etmə.

zú || wenden* I *vt* **1.** döndərmək, çevirmək; **2.** yönəltmək; **3.** diqqət yetirmək; vermək; **II sich ~ 1.** müraciət etmək (*kiməsə*); **2.** yönəlmək.

zú || wénig *adv* çox az.

zú || werfen* *vt* **1.** (*D*) atmaq, tullamaq (*kiməsə nəyisə*); **2.** örtmək (*qapını*); **3.** torpaqla doldurmaq (*xəndəyi*).

zú || wíder I *prp* (D) ... əksinə, ... ziddinə; **II** *adv* əks, **~ sein** 1) ... ziddinə olmaq; 2) nifrət oyatmaq.

zuwíder || handeln *vi* əksinə hərəkət etmək.

ziwíder || laufen* *vi* (*s*) etiraz etmək; zidd olmaq (*kiməsə*).

zú || winken *vi* (*D*) başı ilə işarə etmək.

Zú || wuchs *m* -es, -wüchse bax: Zúwachs.

zú || zahlen *vt* üstəlik vermək (*pul*).

zú || zählen *vt* üstünə gəlmək

İSİMLƏRİN HALLANMA CƏDVƏLİ

		sg	*pl*
1	N	der Tag	die Tage
	G	des Tag(e) s	der Tage
	D	dem Tag(e)	den Tagen
	A	den Tag	die Tage

Qeyd: -s ilə qurtaran isismlər G sg-da -es şəkilçisini qəbul edirlər, məs.: Greis-Greises.

		sg	*pl*
1*	N	der Kopf	die Köpfe
	G	des Kopf(e) s	der Köpfe
	D	dem Kopf(e)	den Köpfen
	A	den Kopf	die Köpfe

Qeyd: 1) -s ilə qurtaran isimlər G sg-da -es şəkilçisini qəbul edirlər, məs.: Hals-Halses, Fuchs-Fuchses, Baß-Basses, Schmaus-Schmauses; 2) *pl*-da a, au, o, u umlaut alır, məs.: Gang-Gange, Gebrauch-Gebräuche, Sohn-Söhne, Hut-Hüte.

		sg	*pl*
2	N	das Jahr	die Jahre
	G	des Jahr(e) s	der Jahre
	D	dem Jahr(e)	den Jahren
	A	das Jahr	die Jahre

Qeyd: qısa saitdən sonra gələn ß G və D cg və *pl*-da ss yazılır, məs.: Roß – Rosses.

		sg	*pl*
3	N	die Hand	die Hände
	G	der Hand	der Hände
	D	der Hand	den Händen
	A	die Hand	die Hände

	N	die Kenntnis	die Kenntnisse
	G	der Kenntnis	der Kenntnisse
	D	der Kenntnis	den Kenntnissen
	A	die Kenntnis	die Kenntnisse
	N	die Dragsal	die Dragsale
	G	der Dragsal	der Dragsale
	D	der Dragsal	den Dragsalen
	A	die Dragsal	die Dragsale

Qeyd: 1) *pl*-da bəzi sözlərdəki **a, au, o, u** saitləri umlaut alır, məs.: Wand – Wände, Braut – Bräute, Not – Nöte, Luft – Lüfte; 2) *sg*-da ß olan *pl*-da ss olur, məs.: Nuß – Nüsse; 3) *sg*-da ß olan *pl*-da cingiltiləşir, məs.: Gans – Gänse, Maus – Mäuse; 4) -nis ilə qurtaran sözlər *pl*-da -nisse olur (*bax* Kenntnis).

		sg	*pl*
3*	N	das Verhältnis	die Verhältnisse
	G	des Verhältnisses	der Verhältnisse
	D	dem Verhältnisse	den Verhältnissen
	A	das Verhältnis	die Verhältnisse

Qeyd: bu qrup sözlər *G sg*-da yalnız -es sonluğunu qəbul edir.

4	N	der Mann	die Männer
	G	des Mann(e) s	der Männer
	D	dem Mann(e)	den Männern
	A	den Mann	die Männer

Qeyd: 1) yalnız Geist sözü G *sg*-da -es şəkilçisini qəbul edir: Geist – Geistes; 2) *pl*-da a, au, o, u umlaut alır, məs.: Rand – Ränder, Strauch – Sträucher, Gott – Gotter, Wurm – Würmer.

		sg	*pl*
5	N	das Land	die Länder
	G	das Land(e)s	der Länder
	D	dem Land(e)	den Ländern
	A	das Land	die Länder

N	der Reichtum	die Reichtümer
G	des Reichtum(e)s	der Reichtümer
D	dem Reichtum(e)	der Reichtümern
A	den Reichtum	die Reichtümer

Qeyd: *pl*-da **a, au, o, u** umlaut alır, *məs.*: Pfander – Pfänder, Haupt – Häupter, Dorf – Dörfer, Gut – Güter.

	sg	*pl*
6 N	der Lehrer	die Lehrer
G	des Lehrers	der Lehrer
D	dem Lehrer	den Lehrern
A	der Lehrer	die Lehrer
N	das Banner	die Banner
G	das Banners	der Banner
D	dem Banner	den Bannern
A	das Banner	die Banner

	sg	*pl*
6* N	der Vater	die Väter
G	des Vaters	der Väter
D	dem Vater	den Vätern
A	den Vater	die Väter

Qeyd: *pl*-da **a, o, u** çox vaxt umlaut alır, məs.: Apfel – Äpfel, Vogel – Vögel, Bruder – Brüder.

	sg	*pl*
7 N	das Mädchen	die Mädchen
G	des Mädchens	der Mädchen
D	dem Mädchen	den Mädchen
A	das Mädchen	die Mädchen
N	des Lappen	die Lappen
G	des Lappens	der Lappen
D	dem Lappen	den Lappen
A	den Lappen	die Lappen

	sg	*pl*
7* N	der Garten	die Gärten
G	des Gartens	der Gärten
D	dem Garten	den Gärten
A	dem Garten	die Gärten
N	der Ofen	die Öfen
G	des Ofens	der Öfen
D	dem Ofen	den Öfen
A	den Ofen	die Öfen

Qeyd: *pl*-da **a, o** umlaut alır, məs.: Faden – Fäden.

	sg	*pl*
8 N	der Held	die Helden
G	des Helden	der Helden
D	dem Helden	die Helden
A	den Helden	die Helden
9 N	der Löwe	die Löwen
G	der Löwen	der Löwen
D	dem Löwen	den Löwen
A	den Löwen	die Löwen

	sg	*pl*
9* N	der (die) Abgeordnete	die Abgeordnete
G	des (der) Abgeordneten	der Abgeordneten
D	dem (der) Abgeordneten	den Abgeordneten
A	den Abgeordneten (die Abgeordnete)	die Abgeordneten
N	ein Abgeordneter	eine Abgeordnete
G	eines Abgeordneten	einer Abgeordneten
D	einem Abgeordneten	einer Abgeordneten
A	einen Abgeordneten	eine Abgeordneten

		pl
N		Abgeordnete
G		Abgeordneter
D		Abgeordneten
A		Abgeordnete

	sg	*pl*
10 N	die Arbeit	die Arbeiten
G	der Arbeit	der Arbeiten
D	der Arbeit	den Arbeiten
A	die Arbeit	die Arbeiten

11 N	die Tafel	die Tafeln
G	der Tafel	derTafeln
D	der Tafel	den Tafeln
A	die Tafel	die Tafeln
N	die Farbe	die Farben
G	der Farbe	der Farben
D	der Farbe	den Farben
A	die Farbe	die Farben

	sg	*pl*
12 N	die Schülerin	die Schülerinnen
G	der Schülerin	der Schülerinnen
D	der Schülerin	den Schülerinnen
A	die Schülerin	die Schülerinnen

	sg	*pl*
13 N	*das Ohr*	*die Ohren*
G	*des Ohr (e) s*	*der Ohren*
D	*dem Ohr (e)*	*den Ohren*
A	*das Ohr*	*die Ohren*

Qeyd: 1) *G sg*-da yalnız Schmerz sözü -es şəkilçisini qəbul edir: Schmerz – Schmerzes; 2) Juwel sözü *G sg*-da Juwelen olur.

BEYNƏLXALQ FONETİK CƏMİYYƏTİN TRANSKRİPSİYA İŞARƏLƏRİ

İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur	İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur	İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur	İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur
a	all	j	ja	ts	Zaha	v	was
a:	Aal	k	kommen	t͡ʃ	deutsch	x	sache
æ	Ei	l	Lampe	ʊ	und	y	füllen
a͡ɔ	braun	m	Mutter	u:	Uhr	y:	fühlen
b	backen	n	Nacht	u̯	Statue	z	Saal
ç	ich	ŋ	singen			ʒ	Etage
d	da	ɔ	Sonne				
e:	Ehre	ɔ͡ø	neun				
ɛ	es	o:	Sohn				
ɛ:	Ähre	œ	Hölle	İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur	İşarə	Aşağıdakı alman sözündəki səs kimi tələffüz olunur
ə	sagen	Ø:	Höhle				
f	Feder	p	Paar				
g	Garten	p͡f	Kopf	ã:	chanse	æ	cab
h	haben	r	rot	ɛ̃:	terrain	ʌ	utler
ɪ	ist	s	ist	ɔ̃:	bondon	w	walk
i:	Biene	ʃ	Scule	œ̃	parfum	ə:	girl
i̯	Linie	t	tun				

Saitdən sonra gələn iki nöqtə (:) onun uzunluğunu bildirir.

Infinitiv	Indikativ Präsens	Indikativ Imperfekt	Konyunktiv Imperfekt	Imperativ	Partizip II
1	2	3	4	5	6
backen	backe, bäckst, bäckt	buk, ~ (e)st və backte	büke və backte	back(e)	gebacken
bedingen	beding ‖ e, ~ st, ~ t	bedang və bedingte	bedänge və bedingte	beding(e)	bedungen və bedingt
befehlen	befehle, befiehlst, befiehlt	befahl	beföhle və nadir hallarda befähle	befiehl	befohlen
befleißen (sich)	befleiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	befliß, beflissest	beflisse	befleiß(e)	beflissen
beginnen	beginn ‖ e, ~ st, ~ t	begann	begönne və begänne	beginn(e)	begonnen
beißen	beiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	biß, bissest	bisse	beiß(e)	gebissen
bergen	berge, birgst, birgt	barg	bärge (bürge)	birg	geborgen
bersten	berste, birst, birst və nadir hallarda berstest, berstet	barst, ~ est(borst, ~ est)	barstə (borstə)	birst	geborsten
bewegen	beweg ‖ e, ~ st, ~ t	bewog	bewöge	beweg(e)	bewogen
biegen	bieg ‖ e, ~ st, ~ t	bog	böge	bieg(e)	gebogen
bieten	biet ‖ e, ~ (e)st, ~ et (beutst, beut)	bot, ~ (e)st	böte	biet(e) (beut)	geboten
binden	bind ‖ e, ~ est, ~ et	band, ~ (e)st	bände	bind(e)	gebunden
bitten	bitt ‖ e, ~ est, ~ et	bat, ~ (e)st	bäte	bitt(e)	gebeten
blasen	blase, bläs(es)t, bläst	blies, ~ est	bliese	blas(e)	geblasen
bleiben	bleib ‖ e, ~ st, ~ t	blieb, ~ (e)st	bliebe	bleib(e)	geblieben
bleichen	bleich ‖ e, ~ st, ~ t	blich	bliche	bleich(e)	geblichen
braten	brate, brätst, brät	briet, ~ (e)st	briete	brat(e)	gebraten
brechen	breche, brichst, bricht	brach	bräche	brich	gebrochen
brennen	brenn ‖ e, ~ st, ~ t	brannte	brennte (brennete)	brenn(e)	gebrannt
bringen	bring ‖ e, ~ st, ~ t	brachte	brächte	bring(e)	gebracht
denken	denk ‖ e, ~ st, ~ t	dachte	dächte	denk(e)	gedacht
dingen	ding ‖ e, ~ st, ~ t	dingte (dang)	dingte (dingete, dünge, dänge)	ding(e)	gedungen və nadir halda gedingt
dreschen	dresche, drisch(e)st, drischt	drasch və drosch, ~ (e)st	drösche və dräsche	drisch	gedroschen
dringen	dring ‖ e, ~ st, ~ t	drang	dränge	dring(e)	gedrungen
dünken	dünkt və deucht	dünkte və deuchte	dünkte və deuchte	–	gedünkt və gedeucht

1	2	3	4	5	6
dürfen	darf, ~ st ~; dürfen	durfte	dürfte	–	gedurft
empfehlen	empfehle, empfiehlst, empfiehlt	empfahl	empföhle və empfähle	empfiehl	empfohlen
erbleichen	erbleich ‖ e, ~ st, ~ t	erbleichte (erblich)	erbleichte (erbleichete, erbliche)	erbleich(e)	erbleicht və erblichen
erkiesen	erkies ‖ e, ~ (es)t, ~ t	erkor (erkieste)	erköre	erkies(e)	erkoren (erkiest)
erlöschen	erlösche, erlisch(e)st, erlischt	erlosch, ~ (e)st	erlösche	erlisch	erloschen
erschrecken	erschrecke, erschrickst, erschrickt	erschrak, ~ (e)st	erschräke	erschrick	erschrocken
erwägen	erwäg ‖ e, ~ st, ~ t	erwog, ~ (e)st	erwöge	erwäg(e)	erwogen
essen	esse, ißt və issest, ißt	aß, ~ est	äße	iß	gegessen
fahren	fahre, fährst, fährt	fuhr, ~ (e)st	führe	fahr(e)	gefahren
fallen	falle, fällst, fällt	fiel	fiele	fall(e)	gefallen
fangen	fange, fängst, fängt	fing	finge	fang(e)	gefangen
fechten	fechteç fichtstç ficht	focht, ~ e(st)	föchţe	ficht	gefochten
finden	find ‖ e, ~ est, ~ et	fand, ~ e(st)	fände	find(e)	gefunden
flechten	flechte, flichtst, flicht	flocht, ~ est	flöch[illegible]	[illegible]	[illegible]

1	2	3
geschehen	geschieht	geschah
gewinnen	gewinn ‖ e, ~ st, ~ t	gewann, ~ (e)st
gießen	gieß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	goß, gossest
gleichen	gleich ‖ e, ~ (e)st, ~ t	glich, ~ (e)st
gleißen	gleiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	gleißte (gliß, glissest)
gleiten	gleit ‖ e, ~ est, ~ t	glitt, ~ (e)st
glimmen	glimm ‖ e, ~ st, ~ t	glimmte və nadir halda glomm
graben	grabe, gräbst, gräbt	grub, ~ e(st)
greifen	greif ‖ e, ~ st, ~ t	griff, ~ (e)st
haben	habe, hast, hat; haben	hatte
halten	halte, hältst, hält	hielt, ~ (e)st
hängen, hangen *vi*	häng ‖ e, ~ st, ~ t	hing, ~ (e)st
hängen *vt*	häng ‖ e, ~ st, ~ t	hängte və nadir halda hing, ~ (e)st
hauen	hau ‖ e, ~ st, ~ t	hieb və haute
heben	heb ‖ e, ~ st, ~ t	hob, ~ (e)st, (hub, ~ (e)st)
heißen	heiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	hieß, ~ (es)t
helfen	helfe, hilfst, hilft	half, ~ (e)st
kennen	kenn ‖ e, ~ st, ~ t	kannte
kiesen	kies ‖ e, ~ (es)t, ~ t	kor
klimmen	klimm ‖ e, ~ st, ~ t	klomm, ~ (e)st və klimmte
klingen	kling ‖ e, ~ st, ~ t	klang, ~ (e)st
kneifen	kneif ‖ e, ~ st, ~ t	kniff, ~ e(st)
kommen	komm ‖ e, ~ st, ~ t (kömmst, kömmt)	kam
können	kann, ~ st, ~ t; können	könnte
kriechen	kriech ‖ e, ~ st, ~ t (kreuchst, kreucht)	kroch
küren	kür ‖ e, ~ st, ~ t	kürte və kör, ~ (e)st
laden	lade, lädst, lädt	lud, ~ (e)st
laden	lade, lädst, lädt ladest, ladet	lud, ~ (e)st (ladete)
lassen	lasse, läßt və lässest, läßt	ließ, ~ est
laufen	laufe, läufst, läuft	lief, ~ (e)st

4	5	6
geschähe	–	geschehen
gewönne və gewänne	gewinn(e)	gewonnen
gösse	gieß(e)	gegossen
gliche	gleich(e)	geglichen
gleißte (glisse)	gleiß(e)	gegleißt (geglissen)
glitte	gleit(e)	geglitten
glimmte və nadir halda	glimm(e)	geglimmt və nadir halda geglommen
glömme		
grübe	grab(e)	gegraben
griffe	greif(e)	gegriffen
hätte	hab(e)	gehabt
hielte	halt(e)	gehalten
hinge	häng(e)	gehangen
hängte və nadir halda hinge	häng(e)	gehängt (gehangen)
hiebe və haute	hau(e)	gehauen
höbe və hübe	heb(e)	gehoben
hieß, ~ est	heiß(e)	geheißen
hülfe və hälfe	hilf	geholfen
kennte	kenn(e)	gekannt
köre	kies(e)	gekoren
klömme və klimmte	klimm(e)	geklommen və geklimmt
klänge	kling(e)	geklungen
kniffe	kneif(e)	gekniffen
käme	komm(e)	gekommen
könnte	könne	gekonnt
kröche	kriech(e) (kreuch)	gekrochen
kür(e)te *və* köre	kür(e)	gekoren
lüde	lad(e)	geladen
lüde (ladete)	lad(e)	geladen
ließe	laß *və* lasse	gelassen
liefe	lauf(e)	gelaufen

1	2	3	4	5	6
leiden	leid ‖ e, ~ est, ~ et	litt, ~ (e)st	litte	leid(e)	gelitten
leihen	leih ‖ e, ~ st, ~ t	lieh, ~ (e)st	liehe	leih(e)	geliehen
lesen	lese, lies(es)t, liest	las, ~ est	läse	lies	gelesen
liegen	lieg ‖ e, ~ st, ~ t	lag	läge	lieg(e)	gelegen
löschen	lösche, lisch(e)st, lischt	losch, ~ (e)st	lösche	lisch	geloschen
lügen	lüg ‖ e, ~ st, ~ t	log	löge	lüg(e)	gellogen
mahlen	mahl ‖ e, ~ st, ~ t	mahlte	mahlte	mahl(e)	gemahlen
meiden	meid ‖ e, ~ st, ~ t	mied, ~ (e)st	miede	meid(e)	gemieden
melken	melk ‖ e, ~ st, ~ t və milkst, milkt	melkte və molk	melkte *və* mölke	melk(e) *və* milk	gemolken (gemelkt)
messen	messe, mißt *və* missest, mißt	maß, ~ est	mäße	miß	gemessen
mißlingen	mißlingt	mißlang	mißlänge	–	mißlungen
mögen	mag, ~ st, ~ ; mögen	mochte	möchte	–	gemocht
müssen	muß, ~ t, ~ ; müssen, müßt və müsset, müssen	mußte	müßte	müsse	gemußt
nehmen	nehme, nimmst, nimmt	nahm	nähme	nimm	genommen
nennen	nenn ‖ e, ~ st, ~ t	nannte	nennte (nennete)	nenn(e)	genannt
pfeifen	pfeif ‖ e, ~ st, ~ t	pfiff, ~ (e)st	pfiffe	pfeif(e)	gepfiffen
pflegen	pfleg ‖ e, ~ st, ~ t	pflegte və pflog, ~ (e)st	pflegte *və pfl*öge	pfleg(e)	gepflegt *və* gepflogen
preisen	preis ‖ e, ~ (es)t, ~ t	pries, ~ est	priese	preis(e)	gepriesen
quellen	quelle, quillst, quillt	quoll	quölle	quill	gequollen
raten	rate, rätst, rät	riet, ~ (e)st	riete	rat(e)	geraten
reiben	reib ‖ e, ~ st, ~ t	rieb, ~ (e)st	riebe	reib(e)	gerieben
reißen	reiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	riß, rissest	risse	reiß(e)	gerissen
reiten	reit ‖ e, ~ (e)st, ~ et	ritt, ~ (e)st	ritte	reit(e)	geritten
rennen	renn ‖ e, ~ st, ~ t	rannte	rennte (rennete)	renn(e)	gerannt
riechen	riech ‖ e, ~ st, ~ t	roch	röche	riech(e)	gerochen
ringen	ring ‖ e, ~ st, ~ t	rang	ränge	ring(e)	geringen
rinnen	rinn ‖ e, ~ st, ~ t	rann, ~ (e)st	ränne *və* rönne	rinn(e)	geronnen
rufen	ruf ‖ e, ~ st, ~ t	rief, ~ (e)st	riefe	ruf(e)	gerufen
salzen	salz ‖ e, ~ (es)t, ~ t	salzte	salzte	salz(e)	gesalzt *və* geszlzen
saufen	saufe, säufst, säuft	soff, ~ (e)st	söffe	sauf(e)	gesoffen
saugen	saug ‖ e, ~ st, ~ t	sog, ~ (e)st və saugte	söge	saug(e)	gesogen *və* gesaugt
schaffen	schaff ‖ e, ~ st, ~ t	schuf, ~ (e)st	schüfe	schaff(e)	geschaffen
schallen	schall ‖ e, ~ st, ~ t	schallte və scholl	schölle və nadir halda	schall(e)	geschallt (geschollen)
scheiden	scheid ‖ e, ~ est, ~ et	schied, ~ (e)st	schallte schiede	scheid(e)	geschieden

1	2	3
scheinen	schein ‖ e, ~ st, ~ t	schien, ~ (e)st
scheißen	scheiß ‖ e, ~ (es)t, ~ t	schiß, schissest
schelten	schelte schiltst, schilt	schalt, ~(e)st
scheren	scher ‖ e ~st, ~t *va* schierst, schiert	schor, ~(e)st *va* scherte
scheren (sich)	scher ‖ e, ~st, ~t *va* schierst, schiert	scherte
schieben	schieb ‖ e, ~st, ~t	schob, ~(e)st
schießen	schieß ‖ e, ~(es)t, ~t	schoß, schossest
schinden	schind ‖ e, ~est, ~et	schund, ~(e)st
schlafen	schlafe, schläfst, schläft	schlief, ~(e)st
schlagen	schlage, schlägst, schlägt	schlug, ~(e)st
schleichen	schleich ‖ e, ~st, ~t	schlich, ~(e)st
schleifen	schleif ‖ e, ~st, ~t	schliff, ~(e)st
schleißen	schleiß ‖ e, ~(es)t, ~t	schliß, schlissest *va* schleißte
schleißen	schließ ‖ e, ~(es)t, ~t (schleußt, schleußt)	schloß, schlossest
schlingen	schling ‖ e, ~st, ~t	schlang, ~(e)st
schmeißen	schmeiß ‖ e, ~(es), ~t	schmiß, schmissest
schmelzen *vi*	schmelze, schmilz(es)t, schmilzt	schmolz, ~(e)st
schmelzen *vt*	schmelz ‖ e, ~(es)t, ~t *va* schmilz(es)t, schmilzt	schmelzte *va* schmolz, ~(es)t
schnauben	schnaub ‖ e, ~(es)t	schnaubte *va* schnob
schneiden	schneid ‖ e, ~est, ~et	schnitt, ~(e)st
schrauben	schraub ‖ e, ~st, ~t	schraubte (schrob, ~(e)st)
schrecken	schrecke, schrickst, schricht	schrak, ~(e)st
schreiben	schreib ‖ e, ~st, ~t	schrieb, ~(e)st
schreien	schrei ‖ e, ~st, ~t	schrie; schrie(e)n
schreiten	schreit ‖ e, ~est, ~et	schritt, ~(e)st
schrinden	schrind ‖ e, ~(e)st, ~et	schrund, ~(e)st
schwären	schwärt (schwiert)	schwärte (schwor)
schweigen	schweig ‖ e, ~st, ~et	schwieg, ~(e)st
schwellen	schwelle, schwillst, schwillt	schwoll, ~(e)st

4	5	6
schiene	schein(e)	geschienen
schisse	scheiß(e)	geschissen
schölte (schälte)	schilt	gescholten
schöre *va* scherte	scher(e)	geschoren *va* geschert
scherte	scher(e)	geschert
schöbe	schieb(e)	geschoben
schösse	schieß(e)	geschossen
schünde	schind(e)	geschunden
schliefe	schlaf(e)	geschlafen
schlüge	schlag(e)	geschlagen
schliche	schleich(e)	geschlichen
schliffe	schfeif(e)	geschliffen
schlisse *va* schleißte	schleiß(e)	geschlissen *va* geschleißt
schlösse	schleiß(e) (schleuß)	geschlossen
schlänge	schleig(e)	geschlungen
schmisse	schmeiß(e)	geschmissen
schmölze	schmilz	geschmolzen
schmelzte *va* schmölze	schmelz(e) *va* schmilz	geschmelzt *va* geschmolzen
schnaubte *va* schnöbe	schnaub(e)	geschnaubt *va* geschnoben
schnitte	schneid(e)	geschnitten
schraubie (schröbe)	schraub(e)	geschraubt
schräke	schrick	geschrocken
schriebe	schreib(e)	geschrieben
schriee	schrei(e)	geschrie(e)n
schritte	schreit(e)	geschritten
schründe	schreind(e)	geschrunden
schwärte (schwöre)	schwär(e) (schwier)	geschwärt (geschworen)
schwiege	schweig(e)	geschwiegen
schwölle	*nadir hallarda* schwill	geschwollen

1	2	3	4	5	6
schwimmen	schwimm ‖ e, ~est, ~et	schwamm, ~(e)st	schwömme *va* schwämme	schwimm(e)	geschwommen
schwinden	schwind ‖ e, ~est, ~et	schwand, ~(e)st	schwände	schwind(e)	geschwunden
schwingen	schwing ‖ e, ~st, ~t	schwang, ~(e)st	schwänge	schwing(e)	geschwungen
schwören	schwör ‖ e, ~st, ~t	schwur *va* schwor, ~(e)st	schwüre *va* schwöre	schwör(e)	geschworen
sehen	sehe, siehst, sieht	sah	sähe	sieh(e)	gesehen
sein	bin, bist, ist; sind, seid, sind; *Konjuktiv Präsens* sei, sei(e)st, sei; seinen, seiet, seien	war; ihr war(e)t	wäre, wär(e)st; ihr wär-(e)t	sei; seid	gewesen
senden	send ‖ e, ~est, ~et	sandte *va* sendete	sendete	send(e)	gesandt *va* gesendet
sieden	sied ‖ e, ~est, ~et	sott, ~est *va* siedete	sötte *va* siedete	sied(e)	gesotten *va* gesiedet
singen	sing ‖ e, ~st, ~t	sang, ~(e)st	sänge	sing(e)	gesungen
sinken	sink ‖ e, ~st, ~t	sank, ~(e)st	sänke	sink(e)	gesunken
sinnen	sinn ‖ e, ~st, ~t	sann, ~est	sönne *va* sänne	sinn(e)	gesonnen
sitzen	sitz ‖ e, ~(es)t, ~t	saß ~est	säße	sitz(e)	gesesses
sollen	soll, ~st, ~	sollte	sollte	–	gesollt
spalten	spalt ‖ e, ~est, ~et	spaltete	spaltete	spalte	gespaltet *va* gespalten
speilen	spei ‖ e, ~st, ~t	spie; spie(e)n	spiee	spei(e)	gespie(e)n
spinnen	spinn ‖ e, ~st, ~t	spann, ~(e)st	spönne *va* spänne	spinn(e)	gesponnen
spleißen	spleiß ‖ e, ~(es)t, ~t	spliß, splissest	splisse	spleiß(e)	gesplissen
sprechen	spreche, sprichst, spricht	sprach, ~(e)st	spräche	sprich	gesprochen
sprießen	sprieß ‖ e, ~(es)t, ~t	sproß, sprossest	sprpösse	sprieß(e)	gesprossen
springen	spring ‖ e, ~st, ~t	sprang, ~(e)st	spränge	spring(e)	gesprungen
stechen	steche, stichst, sticht	stach ~(e)st	stäche	stich	geetochen
stecken	steck ‖ e, ~st, ~t	stak, ~(e)st *va* steckte	stäke *va* steckte	steck(e)	gesteckt
stehen	steh ‖ e, ~st, ~t	stand, ~(e)st (stund, ~est)	stünde *va* stände	steh(e)	gestanden
stehlen	stehle, stiehlst, stiehlt	stahl	stähle *va* stöhle	stiehl	gestohlen
steigen	steig ‖ e, ~st, ~t	stieg, ~(e)st	stiege	steig(e)	gestiegen
sterben	sterbe, stirbst, stirbt	starb	stürbe	stirb	gestorben
stieben	stieb ‖ e, ~st, ~t	stob, ~(e)st *va* stiebte	stöbe *va* stiebte	stieb(e)	gestoben *va* gestiebt
stinken	stink ‖ e, ~st, ~t	stank, ~(e)st	stänke	stink(e)	gestunken
stoßen	stoße, stöß(es)t, stößt	srieß, ~est	stieße	stoß(e)	gestoßen
streichen	streich ‖ e, ~st, ~t	strich, ~(e)st	striche	streich(e)	gestrichen
streiten	streit ‖ e, ~est, ~et	stritt, ~(e)st	stritte	streit(e)	gestritten
tragen	trage, trägst, trägt	trug	trüge	trag(e)	getragen
treffen	treffe, triffst, trifft	traf, ~(e)st	träfe	triff	getroffen
treiben	treib ‖ e, ~st, ~t	trieb	triebe	treib(e)	getrieben

1	2	3	4	5	6
treten	trete, trittst, tritt	trat, ~(e)st	träte	tritt	getreten
triefen	trief ‖ e, ~st, ~t	triefte *və* troff, ~(e)st	triefte *və* tröffe	trief(e)	getrieft *və* getroffen
trinken	trink ‖ e, ~st, ~t	trank, ~(e)st	tränke	trink(e)	getrunken
trügen	trüg ‖ e, ~st, ~t	trog, ~(e)st	tröge	trüg(e)	getrogen
tun	tue, tust, tut; tun	tat, ~(e)st	täte	tu(e)	getan
verbleichen	verbleich ‖ e, ~st, ~t	verblich, ~(e)st	verbliche	verbleich	verblichen
verderben	verderbe, verdirbst, verdirbt	verdarb	verdürbe	verdirb	verdorben
verdrießen	verdrieß ‖ e, ~(es)t, ~t	verdroß, verdrossest	verdrösse	verdrieß(e)	verdrossen
vergessen	vergesse, vergißt *və* vergissest, vergißt	vergaß, ~est	vergäße	vergiß	vergessen
verlieren	verlier ‖ e, ~st, ~t	verlor	verlöre	verlier(e)	verloren
verzeihen	verzeih ‖ e, ~st, ~t	versieh, ~(e)st	verziehe	verzeih(e)	verziehen
wachsen	wachse, wächs(es)t, wächst	wuchs, ~est	wünchse	wachs(e)	gewachsen
wägen	wäg ‖ e, ~st, ~t	wog (wägte)	wöge (wäg(e)te)	wäg(e)	gewogen
waschen	wasche, wäsch(e)st, wäscht	wusch, ~ est	wüsche	wasch(e)	gewaschen
weben	web ‖ e, ~st, ~t	webte *və* wob, ~(e)st	webte *və* wöbe	web(e)	geworben *və* gevoben
weichen	weich ‖ e, ~st, ~t	wich, ~ (e)st	wiche	weich(e)	gewichen
weisen	weis ‖ e, ~(es)t, ~t	wies, ~ est	wiese	weis(e)	gewiesen
wenden	wend ‖ e, ~est, ~t	wandte *və* wendete	wendete	wende	gewandt *və* gewendet
werben	werbe, wirbst, wirbt	warb	würbe	wirb	geworben
werden	werde, wirst, wird	wurde (ward)	würde	werd(e)	geworden *və* worden
werfen	werfe, wirfst, wirft	warf, ~(e)st	würfe	wirf	geworfen
wiegen	wieg ‖ e ~ st, ~t	wog	wöge	wieg(e)	gewogen
winden	wind ‖ e ~ est, ~et	wand, ~	wände	wind(e)	gewunden
wissen	weiß, ~t, ~; wissen, wißt, wissen	wußte	wüßte	wisse	gewußt
wollen	will, ~st ~ ; wollen	wollte	wollte	wolle	gewollt
wringen	wring ‖ e ~ st, ~t	wrang, ~(e)st	wränge	wring(e)	gewrungen
zeihen	zeih ‖ e ~ st, ~t	zieh, ~(e)st	ziehe	zeih(e) (zeuch)	geziehen
ziehen	zieh ‖ e ~ st, ~t	zog, ~(e)st	zöge	–	gezogen
zurückschrekken	schreck zurück, schrickst zurück, schrickt zurück	schrak, ~(e)st zurück	schräke zurück	schrick zurück	zurückgeschrechkt *və* zurückgeschrocken
zwingen	zwing ‖ e ~ st, ~t	zwang, ~(e)st	zwänge	zwing(e)	gezwingen

LÜĞƏTİN TƏRTİBİNDƏ İSTİFADƏ OLUNAN ƏDƏBİYYAT

1. Немецко-русский словарь, под редакцией Г.Полак и Е.Линднер, изд. 1941.
2. Немецко-русский словарь, под редакцией В.В.Рудаша, изд. 1947.
3. Немецко-русский словарь, под редакцией А.А.Лепинна и Н.И.Страховой, изд. 1964.
4. Н.С.Чемоданов. "Немецко-русский фразеологический словарь". Москва, 1956.
5. М.Т.Тагиев. Краткий русско-азербайджанский фразеологический словарь. "Азеручпедгиз". Баку, 1964.
6. Der Große Duden. Rechtschriebung. 15 Auflage. Leipzig, 1959.
7. Hermann Paul. Deutsches Wörterbuch. 7 Auflage, 1960.
8. Fremdwörterbuch. VEB Bibliographisches Institut. Leipzig, 1966.
9. Th. Siebs. Deutsche Hochsprache. Bühnenaussprache. 17 Auflage. Berlin, 1958.
10. W.Viëtor. Deutsches Aussprachewörterbuch. Leipzig, 1931.
11. Wörterbuch der deutschen Aussprache. Leipzig, 1964.
12. Rusca-azərbaycanca lüğət. II cilddə. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1959.
13. Neft və qaz quyuları qazılması üzrə terminlər lüğəti. Azərb. SSR EA Nəşriyyatı. Bakı, 1959.
14. Pedaqogika və psixologiya terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1958.
15. Z.İ.Kazımzadə, M.M.Salamzadə. Rusca-azərbaycanca elektrotexnika terminləri lüğəti. "Azərneftnəşr". Bakı, 1958.
16. Ə.C.Mustafayev. Rusca-azərbaycanca maşınqayırma texnologiyası terminləri lüğəti. "Azərneftnəşr". Bakı, 1958.
17. H.Q.Məmmədov. Rusca-azərbaycanca texniki-mexaniki terminlər lüğəti. "Azərneftnəşr". Bakı, 1959.
18. Hüquq terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1961.
19. Zoologiya terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı, Bakı, 1961.
20. Torpaqşünaslıq və aqrokimya terminləri lüğəti. Bakı, 1962.
21. Geologiya terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1958.
22. Anatomiya, histologiya və embriologiya terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1962.
23. Botanika terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1963.
24. Kənd təsərrüfatının mexanikləşdirilməsi və elektrikləşdirilməsinə dair texniki terminlər lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1963.
25. İnsan və heyvan fiziologiyası terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1964.
26. Fizika terminləri lüğəti. Azərb. SSR EA nəşriyyatı. Bakı, 1965.

MÜNDƏRİCAT

Bir neçə söz 5
Lüğətdən istifadə qaydaları 6
Şərti ixtisarlar 8
Alman əlifbası 10

A 11
B 71
C 117
D 119
E 137
F 181
G 218
H 251
I 288
J 294
K 297
L 334
M 354
N 379
O 394
P 400
Q 418
R 420
S 438
T 504
U 519
V 542
W 582
X 603
Y 603
Z 604

İsimlərin hallanma cədvəli 626
Beynəlxalq fonetik cəmiyyətin transkripsiya işarələri 631
Qüvvətli və düzgün təsrif olunmayan fellərin cədvəli 632
Lüğətin tərtibində istifadə olunan ədəbiyyat 646

Buraxılışa məsul: *Əziz Güləliyev*

Texniki redaktor: *Rövşən Ağayev*

Kompyuter səhifələyiciləri: *Yeganə Əsgərova*
Yalçın Şükürov

Korrektorlar: *Fəridə Səmədova*
Pərinaz Musaqızı

Yığılmağa verilmişdir 07.02.2007. Çapa imzalanmışdır 24.07.2007.
Formatı 60x90 $^{1}/_{16}$. Fiziki çap vərəqi 40,5. Ofset çap üsulu.
Tirajı 25000. Sifariş 194.

DÜST 5773-90, DÜST 4.482-87

CBS POLYGRAPHIC PRODUCTION
Tel/Fax: 447 75 04, Tel.: 447 75 06

Kitab "CBS-PP" MMC mətbəəsində çap olunmuşdur.
Bakı, Şərifzadə küçəsi, 3.

Ш143
А58

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti
İlham Əliyevin
"Azərbaycan dilində latın qrafikası ilə
kütləvi nəşrlərin həyata keçirilməsi haqqında"
12 yanvar 2004-cü il
tarixli sərəncamı ilə nəşr olunur.